Digitized by Google

Ex Bibliotheca
nuperi Coll. Rom.
Societ. Jesu

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

CENSURA CELEBRIORUM AUTHORUM SIVE TRACTATUS IN QUO VARIÆ HYPOMNEMATA DISCRIMINA, Corruptelæ, antiquæ fraudis Scriptorum veterum ac recentium, UNDE FACILIMO NEGOTIO LECTOR DIJUDICARI queat quid in singulis quibusque Historiæ Authoribus sit amplectendum, & quid rejiciendum: quid laudandum Candore Judicii, Sinceritate, OMNIA IN UNIVERSORUM GRATIAM EXPLICATE, ET IN Medii Ævi Scriptis maculosa humanæ fragilitatis specimina non tacite perstringuntur.

Per THOMAS-POPE BLOUNT, Armig. Templi Interioris Barristerum.

Ἐπαινεῖν μὲν ἐγὼ ἐθέλω, ἐπαινεῖσθαι δὲ οὐκ ἐθέλω. Ego laudare volo, laudari autem nolo. Isocrates ad Demonicum.

LONDINI, Excudebat
Apud SAMUELEM DE TOVRNES. 1690.

CUM PRIVILEGIO.

Historische Colloquia

£1.16 H

4

Digitized by Google

PRÆFATIO AUTHORIS AD LECTOREM.

O hanc Præfationis fuscipiendam mihi me Ambitio impulit. Quòd autem quam vitare, fcio, omni ſtropha temeritatis, longe ſe delinit habeat. Hoc vero cogitanti ſatis fuit, ut quæcunque in me eſt, rem literariam promoverem. Quare hoc Opus primum occepi, ut ſal Ordo literarie communicare haud mihi invitus erit ad meum illum ſolummodo conſenſ: Nonnemo, harumce vice emolumine claret, invulgetur. Equidem quare obliviarem quam anxie ſalis Eruditorum, aliuſquod genus libros antepo-

rent Homines, non ſolùm qui infimum ſubſellium occupant, ſed qui primum inter eruditos locum tenent, non poſſum non ſperare hanc meam qualemcunque *farraginem* ipſis non omninò ingratam fore. *Doctrina* non ſine ſummo ſtudio & vigiliis paratur. Putare Homines *Divino Afflatu* doctos fieri, *Fanaticorum* eſt; etiam Poeta fruſtra naſcitur, niſi ad præclaram Indolem acceſſerit *Induſtria*. Atque hinc eſt quòd pauci revera docti ſint [quicquid crepent *Scoli*] quoniam laborem atque operam ferre nequeunt. Vt autem maximum, quantum fieri potet, fructum ex lectione perciperes, quendam tibi *Authorum* delectum, deque iis varia Doctiſſimorum Hominum judicia propoſui; quæ ſi inter ſe diligenter contuleris, & tuum ipſe judicium acuere & confirmare poteris, & nunquam in nullius pretii Scriptoribus evolvendis oleum atque operam perdes. Quod enim ad ipſius Operis rationem ſpectat hôc ſe maximè nomine commendat, quòd inde tibi *Bibliothecam* inſtruere poſſis; quam ad rem *Notitia Autorum* apprimè utilis ac neceſſaria; quæ niſi adfuerit, ſæpè evenit, ut Homines in libris comparandis & *tempore* ſimul & *nummis* fraudentur. Huic igitur incommodo ut occurrerem, hunc laborem exàntlavi. Habes enim hîc quandam quaſi Imaginem cujuſque *Autoris*: Vnde deprehendere poſſis

Digitized by Google

poſſis quando floruerit,& plerumque etiam quando obierit; quænam fuerint ab ipſo ſcripta, vel ſaltem quæ primum obtinuerint locum; quâ valuerit Autoritate in *Orbe literario*; num *Plagiarius* fuerit, & cujus *Scrinia* compilaverit; num prohibitus ſit *Indice Expurgatorio*; Denique,quænam ſit optima cujuſque *Autoris* Editio. Omnia hæc uno intuitu videbis, ſi hunc librum evolvere digneris. Haud mihi eſt in animo de omnibus *Autoribus* univerſim dicere, nimis hoc prolixum foret; ſed de iis ſolùm, qui apud eruditos maximi æſtimantur. Initium ſumpſi ab *Hermete Triſmegiſto*; non illo quidem fictitio qui vulgò circumfertur; ſed vero illo, atque genuino, quem *Moſi* coævum fuiſſe putant; atque inde ad noſtra uſque tempora deſcendo. *Autores*, quos adduxi, ſunt propè ſexcenti. Horum quiſque juxta ſeriem *Temporis* locum habet. Hæc mihi Methodus maximè placuit, quia tibi magis gratum fore putabam, *fluxus* & *refluxus Doctrinæ* obſervare, quàm *Ordinem Alphabeticum* percurrere; Quod magis *Dictionarii* quàm *Hiſtoriæ Literariæ* ſpeciem præberet. Miraberis fortaſſe, Lector, quòd in tantâ præclariſſimorum Scriptorum copiâ qui apud nos in Anglia floruerunt,tam paucos hîc attigerim. Si verò æquâ lance rem ponderaveris, me hac in re penitùs excuſatum habebis. Scriptores enim iſti maximam par-

Digitized by Google

tem in vernaculâ linguâ ſcripſerunt: indèque factum eſt, ut apud eruditos *Exteros*, qui linguam noſtram non callent, haud ſatis noti ſint, licèt de Patriâ noſtrâ optimè meruerint, maximamque famam ſibi domi comparaverint. Hoc igitur in cauſa eſt, quòd de *Scriptoribus Anglicis* judicia aliquot, cenſuras, ſive Obſervationes inter literatos [*Exteros* præſertim] reperire haud facile fuerit. Hôc modô Methodum hujus operis tibi explicui. Si diligentiam noſtram in conquirendis teſtimoniis tibi probari animadverterо, multùm mihi gratulabor; ſin aliter, pro hâc vice mihi veniam dabis, te iterum non interpellabo.

EDITOR

EDITOR.

VISUM *est mihi operæ pretium fore, si quamplurima de Authoribus judicia, quæ Nobilissimus Scriptor Thomas Pope-Blovvnt, sive ut se polyglottum proderet sive potius ne cujusjam immutationis arguereiur, Vernaculâ Eruditorum è quorum scriptis ea deprompserat linguâ, hic passim exhibuerat, Latinitate donari curarem; quò toti Literatorum vulgo, non semper omnium quæ per Europam obinent Linguarum Callenti, eximium istud opus absque interpreis ope conduceret. Hoc te Volebam, Candide Lector, Vtere & fruere.*

CENSURA

Digitized by Google

Digitized by Google

CENSURA
CELEBRIORVM
AUTHORUM.

HERMES TRISMEGISTUS.

MOSIS æqualis fuisse memoratur. *Diodor. Sicul.* lib. 1. *Mercurium* apud *Osiridem* summo in honore fuisse, intimum ejus consiliarium, & sacrum scribam refert. Juxta *Eusebium Ægyptiis Thoyth* dictus erat. *Iamblicus* de *Myster. Ægypt.* literas ab eo repertas, & multa librorum millia conscripta esse memorat.

Ægyptius fuit *Mercurius*, Græcè *Hermes*, qui idcò τρισμέγιστος hoc est, ter maximus nuncupatus, quòd maximus Philosophus, maximus Sacerdos, maximus Rex extiterit. Nam, ut *Plato* scribit, mos erat *Ægyptiis* ex Philosophis Sacerdotes, & ex Sacerdotibus Reges eligere. *Lil. Greg. Gyrald.* in Dial. 11. de Poet. Hist.

Suidas ait, eum floruisse ante Pharaonem, ac ter *Maximum* appellatum, quoniam de *Trinitate* oraculum edidisset: sed *Augustin.* de Civit. Dei lib. 18. cap. 39. evincit *Mercurium* hunc vixisse etiam post ipsum *Mosen*, *Deum Pharaonis*, ut illum ex hoc hausisse, quæ dixit, si quæ ad rem dixerit, credendum sit.

Euseb. de Præpar. Evang. 1. 7. citat ejus librum de *Origine Mundi*. Illud quoque ex *Antiquis* constat, eum doctrinam suam, ne inundatione *Nili* periret, columnis insculpsisse, quas suo tempore adhuc extitisse, *Procl.* comment. in *Plato.* refert.

A *Artapanus*

Digitized by Google

Artapanus apud *Euseb.* de Præpar. Evang. 9. 4. scribit, *Mosen* Inventorem literarum apud *Ægyptios* fuisse; ideoque ab illis divino Honore cultum, & *Mercurium* appellatum esse.

Plato literas ait inveniſſe μνήμης καὶ σοφίας φάρμακον, hoc est, memoriæ & sapientiæ remedium, in *Phædr.* & *Phileb.*

Cicero in lib. 3 de *Natur. Deorum* dicit, *Mercurium Ægypto* præfuisse, atque *Ægyptiis* leges & literas tradidisse.

Diod. Sicul libr. 1. refert, *Mercurium* docuisse *Græcos* τὰ περὶ τὴν ἑρμηνείαν, rationem explicandi sensa animi, ac propterea ἑρμῆν, hoc est, *Interpretem* ab illis dictum *Iamblic.* auctor est, *Ægyptios Scriptores*, putantes omnia inventa esse à *Mercurio*, suos libros *Mercurio* inscripsisse. *Iambl.* l. 1. de Myster.

Qui tamesi homo, fuit tamen antiquissimus & instructissimus omni genere doctrinæ: adeo ut ei multarum rerum, & Artium scientia, *Trismegisti* cognomen imponeret. Hic scripsit libros, & quidem multos, ad cognitionem divinarum rerum pertinentes, in quibus Majestatem summi ac singularis *Dei* asserit: iisdemque nominibus appellat, quibus nos, *Deum*, & *Patrem*; ac ne quis nomen ejus requireret ἀνώνυμον esse dixit; eo quòd nominis proprietate non egeat, ob ipsam scilicet unitatem. *Lactant.* lib. 1. cap. 6.

Mysteria in eo [*Mercurio*] multa & Arcana nostræ legis; etsi *Ægyptium* fuisse traditum sit, nec imbutum veris sacris. *Lipsi.* Epist. cent. 1. Miscell. Epist. 99. Sed Prophanos ut omittam, *Sacri Scriptores* huc etiam eunt. Liceat *Ter. Maximum* inter eos recensere, cujus Philosophia valdè cum *Mosaicâ* (in multis quidem) consentit. *Lipsi. Physiol. Stoic.* lib 1. Dissertat. 6.

Librum integrum, qui sub nomine *Trismegisti* circumferri ab aliquot seculis cœpit, non veremur pronunciare, & omni asseveratione confirmare, esse ψευδεπίγραφον, utpote qui sit *Christiani* alicujus, vel ut dicam meliùs, *Semi-Christiani* merum figmentum.— -Porrò quis fuerit hic *Mercurius*, aut quando vixerit, omitto quærere. Constat literarum & omnium scientiarum inventionem ad istum referri solitam. *Casaub.* Exercit. 1. ad Apparat. Annal. Baron. Sect. 10.

Quodam tempore *Hermes Trismegistus*, cùm in *Ægypto* sacrum quoddam Animal, *Serapi* dicatum in totâ die duodecies urinam facere, pari semper temporis intervallo, observallet, per duodecim horas *Diem* dividi debere conjecit. Exinde hic horarum numerus longo tempore custoditus, postea in viginti quatuor horas divisus est *dies*. Polyd. Verg. de Rer. Invent. l. 2. cap. 5.

HESIODUS.

Claruit ante Christum Ann. DCCCXLIV.

HOmerus antè Christum 907. *Hesiodus* 37. annis Artis suæ specimina publicè edidit ante *Homerum*. *Ioan. Seld.* Marmor. Arundel. De ætate verò *Homeri* & *Hesiodi* non convenit inter veteres.

Natus fuit in *Astra Bœotii* vico unde & *Ascræus* dictus. Hic missus à Patre, qui *Cumis* pulsus *Ascram* concesserat, ad ovium custodiam, dormiens somniavit, se repentè Poetam factum. *Scripsit* Poemata, *Clypeum*, *Theogoniam* Ἔργα καὶ Ἡμέρας, *Opera & Dies*, librum παραινετικὸν, & *moralem*, item γεωργικὰ: nam qui illud

Digitized by Google

ſuid unum & idem opus eſſe cum Ἔργοις putant. valdè falluntur. *Hofm.* in Lexic.

Vir fuit perelegantis ingenii, & molliſſimâ dulcedine carminum memorabi-is, otii quietiſque cupidiſſimus. Vell Paterc. lib. 1. p. 29.

Scriptor puriſſimus, & qui optima virtutis continet præcepta. *Dan. Heinſius.*

Illud certum eſt, *Homerum* & *Heſiodum* parentes & magiſtros Græcæ Poë-:os meritò dici. *Ioan. Andr. Quenſt.*

Major ſimplicitas & rudior antiquitas in *Heſiodo* comparet, quàm in *Home-c. Lipſ.* in Velleium Paterc.

Rarò aſſurgit *Heſiodus*, magnaque pars ejus in nominibus occupata eſt, ta-ien utiles circa præcepta ſententiæ lenitaſque verborum, & compoſitionis robabilis: datuque ei palma in illo medio genere dicendi. *Quintil.* l. 10. Cap. Ἔργα καὶ Ἡμέραι *Heſiodi* argutias & ſalem habent non ſpurcum. *Lud. Viv.* de radend. Diſcip.

Genealogia Deorum *Heſiodi* ad intelligentiam Poetarum utilis, cætera futi-ſſima. *Id.* ibid.

Scribit *Pauſanias*, ejus carmen adhuc ſuo tempore in plumbeis tabulis in ſuſarum templo (cujus ſacerdos *Heſiodus* fuit) ſervatum fuiſſe.

Tannaquil. Faber ait *Heſiodum* libro ſuo qui inſcribitur Ἔργα & Ἡμέραι Ca-ndariorum autores noſtros imitatum eſſe, qui faſtos & infauſtos dies inter um notant ſed Opus illud, ſi attentiùs conſideretur magni momenti non eſſe. pit. vit. Poet. Gr. *Gallicè.*

Reliqui ſcriptores qui *Morum* præcepta & leges tradidere, propter infantiam ſermonis inopiam, vim virtutis, ac formam germanam non potuerunt nobis o oculos ponere. At *Heſiodus* expreſſam quandam imaginem, vivis illuſtratam oloribus, nec adſcititio vitiatam fuco, planèque talem, qualem *Apellis* color in bulis, ſpectandam exhibet. *Phil. Melanct.* Præfat. in *Heſiod.*

Genus dicendi medium & æquabile amat, nec humilitate nimia jacens, nec perbè tumidum, quod probè obſervatum D. *Halicarn.* ſſ. *Opera* ejus & *Dies* eò prudenter & doctè ſcripta ſunt, ut hodieque ex lectione eorundem proſi-re valeant non *Ethnici* tantùm & *olitici*, ſed & *Oeconomi*, *Naucleri*, *Agricolæ*. uod ad *Theogoniam*, in ſpeciem quidem illa *Deorum* multitudinem inſinuat, ſed ſervant naturæ rerum ſtudioſi, ſub involucris iſtis *fabularum* ſæpe *philoſophicas* llectiones recondi, quod & jam olim *Plutarchus* animadvertum. Unum proſpi-ndum juventuti *Chriſtianæ*, ne fidem illis nimium alliget, quæ de diſtinctione obſervatione ſuperſtitioſâ certorum dierum admittet. *Borrichi.* de Poetis, p. 10. *Heſiodus* multa ex *Muſæo* deprompſit. Clem. Alexand. lib. 6. Strom.

Qui *Theogoniam Heſiodi* legerit, meminerit eorum, quæ *Epiphanius* contra *Ientinianos* ſive *Gnoſticos* ſcripſit, qui, quòd *Theogoniam Heſiodi*, originaque ı ſecula ſunt imitati, in abſurdiſſimas *Hæreſes* inciderunt. Et ô *horum* (exclа-it *Epiphanius*) *nugacitatem & tantam vanitatem*, qui *conjugârunt poeticis, gentilibus fabulamentis ſuam ipſorum nugacitatem.* Ac paulo poſt idem *phanius* oſtendit ex *Heſiodo*, *Orpheo*, ac *Steſichoro* innumeros *illos*, qui apud os *Dii* nominantur, fluxiſſe, id quod & *Irenæus* prædixerat ex *Apoſtolo*, re-

prehendens eos, qui sermonibus falsis, & Genealogiis vanis, atque interminatis futuri erant ut intenderent. At non ipsi tantùm *Christiana Ecclesiæ Patres*, verum etiam *alii* habuere ubi *Hesiodum* carperent. Extat etiam *Luciani Dialogus*, qui *Hesiodus* inscribitur, in quo *Hesiodum* de se multa narrantem inducit, eumque ipse, ut solet, irridet; extantque ideò *Epigrammata* in *Hesiodum* plura. Præterquam quòd notum *Proverbium* illud est de iis qui superse-nescunt, *Hesiodia Senecta*, de quo & *Pindari* distichon habetur. Ant. Possev. Biblioth. Select.

Editio *Hesiodea* laudatur *H. Stephani*, *Danielis* Heinsii, & G. Pasoris, cui Lexicon *Hesiodeum* adjunctum. Quas tamen omnes haud dubiè *Græviana* superaverit.

HOMERUS.

NON minus obscura fuit *Homeri* ætas, quàm aut illius Patria aut Parentes; de quâ erat olim quæstio & vetustissima & celeberrima, & adhuc sub judice lis esset, si non auctoritate nostri marmoris dijudicata fuisset. Floruit *Homerus* sub *Diogneto* Athenarum Rege, Anno *Attico* 676. *Per. Iuliana* 3807. annis post *Troiæ* cladem 302. antequàm *Olympia* ab *Iphito* & *Lycurgo* instaurata sunt, annis 23. antequàm *Coræbus* stadium vicerit, annis 131. De eâ igitur re non est amplius ambigendum. *Ioan. Marsham.* in Chronologia.

Apud *Græcos* nullum invenitur scriptum, de quo constet, quod sit *Homeri* carminibus antiquius. *Ioseph* contra *Appion.* lib. 1.

Homerus quidem primus doctrinarum & Antiquitatis parens. *Plin.* lib. 25. c. 2. *Homerus* divinarum omnium inventionum fons & origo. *Macrob.* in somn. Scip. lib. 2. c. 10.

Clarissimum deinde *Homeri* illuxit ingenium, sine exemplo maximum: qui magnitudine operum, & fulgore carminum solus appellari *Poeta* meruit. In quo hoc maximum est, quòd neque ante illum, quem ille imitaretur, neque post illum, qui eum imitari posset, inventus est. *Vell. Paterc.* l. 1. c. 5.

Ut *Aratus* ab *Iove* incipiendum putat, ita nos ritè cœpturi ab *Homero* videmur. Hic enim (quemadmodum ex Oceano dicit ipse amnium vim fontiumque cursus initium capere) omnibus eloquentiæ partibus exemplum & ortum dedit. Hunc nemo in magnis sublimitate, in parvis proprietate superaverit. Idem lætus ac pressus, jucundus & gravis, tum copia tum brevitate mirabilis: nec poeticâ modò sed oratoriâ virtute eminentissimus. *Quintil.* l. 10. cap. 1.

Homerus ille noster divinæ sapientiæ quidam Oceanus. *Angel. Politian.* præfat. in Charmidem Platonis.

Homerum omnium ætatum sapientes sunt demirati. *Isaac Casaub.* in Epist. Qui *Homerum* contemnunt, vix illis optari quidquam pejus potest, quàm ut fatuitate suâ fruantur, *Idem* in Dissertat. de *Homero*.

Nemo tam consentienti judicio sapientum omnis ævi laudatus est: & id ab iis,

Digitized by Google

, qui ipsi landatissimi. Abi igitur Imperititia aut Livor: tu capere, tu carpere n potes immortalem hanc cœlestemque naturam, *Lipsi.* Animadvers. in c. prædict. *Vell. Pater.*

Plutarchus lib. 2. de *Homero*, omnium artium, *Physices*; *Medicinæ, Politicæ, hicæ, Eloquentiæ; rei militaris* semina *Homero* inesse affirmat.

Inter omnes præcipuè celebrata Ilias & Odyssea, in quibus totius Philoso- iæ, & artis Oratoriæ, necnon Poetices lumina conspiciantur. *Lil. Gyrald.* Poetis.

Ælianus scribit *Agathonem* pictorem quendam *Homerum* pinxisse vomen- n, reliquos vero Poetas, ea quæ ipse evomuisset, exhaurientes.

Idem Author memorat *Homerum* ab *Indis* in ipsorum linguam conversum . Ei etiam à quibusdam templum extructum. *Ælian.* in var. Histor.

In illo verò culpandus maximè *Homerus* est, (ut & *Hesiodus*, Ovidius, ac iqua ferè omnis Poetarum Gentilium turba) quòd eò dementiæ ac impietatis ocesserit, ut non tantùm augeret mirum in modum Deorum numerum, sed & pia quævis de Diis comminisceretur, illisque stupra, adulteria, incestus, con- tiones, pugnas, cædes, homicidia, furta tribuerit, hoc est, tales *Deos Deasque* geret, quales *cives* honesta Respublica nequaquam ferret. *Ioan. Quenst.*

Alexander Macedo, ille orbis Monarcha, tanti fecit *Homerum*, ut ejus *Ilia-* Divinum Poema & rei militaris viaticum vocaret; imò Scriniolo, ex *Darii* liis auro gemmisque pretiosissimo, adservaret, noctu cervicali una cum pu- me subjiceret, cum eo vigilaret, cum eo dormiret.

Basilius Magnus universam *Homeri* poesin laudem dixit esse virtutis.

Duo sagaciores in *Homero* solent improbare, unum, quòd otiosis *Epithetis*, aliquando ineptis, sæpè etiam digressionibus, & colloquiis frigidis non ab- uerit; alterum quòd impura quandoque & indigna tradiderit de *Diis*: pri- m excusabit ipsa tum artis nascentis infantia, aut certè adolescentia nondum firmata; secundum etiam cordatioribus antiquorum *Ethnicorum* displicuit. ippe *Hieronymus* Philosophus apud *Diogenem Laertium* narrat, *Pythagoram* d *Inferos* vidisse animam *Hesiodi* columnæ æreæ alligatam, stridentemque idò; illam verò *Homeri* ab arbore suspensam, dirisque circumdatam serpen- is, quòd tam fœda uterque de naturâ divinâ prodidisset. *Borrich.* de Poetis 9.

Multa ex *Orpheo* deprompsit *Homerus*, *Clem. Alex.* lib. 6. Strom.

Homerus Iliadum librorum argumentum desumpsit ex libris *Corinni* Poeta ci, qui primus *Iliadem* scripsit tempore *Belli Trojani*. Vide *Suid.* in voc. *in.*

Homerus omnem *Poesim* suam ita sententiis farsit, ut singula ejus *Apophthe- a* vicem *proverbiorum* in *civium* ore fungantur. *Macrob.* l. 5. Saturnal 116.

ditiones *Homeri* pluriimæ sunt, quas inter præstantiores habentur *Romana*, *haniana*, *Argentoratensis*. Nec damnanda ultima *Screvelii*, quicquid etiam adem desideret *Mericus Casaubonus* peculiari scripto.

OCELLUS LUCANUS.

Quando floruerit non liquet.

ANtiquus Philosophus quo tempore floruerit, nondum constat inter eruditos. Libellum reliquit de *Vniversi* naturâ : quem Latinè transtulit *Ludovicus Nogarola*. Hunc vero emendatissimè edidit vir doctissimus *Thomas Gale Cantabr.* An Dom. 1670 in opusculis.

Ocellus Lucanus Pythagoræ ipsius auditor qui *Platoni* laudatur in Epistola ad *Archytam*, nominatur *Philoni Iudæo*, & *Luciano* : & liber hodiè sanè doctus extat de *Vniversi* naturâ. *Iust. Lipsi.* manuduct. ad *Stoic. Philos.* lib. 1. Diss. 6.

Cæterum sunt qui tradunt opinionis hujus [de *Mundo non interituro*] non *Aristotelem* primum auctorem, sed *Pythagoreos* quosdam fuisse. At mihi *Ocelli* genere *Lucani* inscriptum *de Vniversi naturâ* commentarium oblatum est, in quo quidem *mundum* esse *ingenitum*, & nunquam interiturum non solùm protulit, verùm etiam exquisitissimis rationibus comprobavit. *Phil. Iud.* in lib. *de mundo non interituro.*

Diogenes Laertius quandam *Archytæ Tarentini*, quæ est ad *Platonem*, Epistolam vitæ illius inseruit, in quâ hunc *Philosophum* non *Ocellum* sed *Vcellum* nuncupat, ac nonnullos ejusdem recenset libros.

Dubitant nonnulli de libelli ejus [*de Vniversi* naturâ] ingenuitate, non considerate satis, ut ego persuasus sum. Nam & brevitas & gravitas illi seculo respondet, ut de rebus & sermone nunc nihil dicam. *Casp. Barth.* Adversar. lib. 42. cap. 1. pag. 1867.

Ocellus Lucanus Liber est admodum elegans. Scaligerana 2.

Plurima ex hoc libello *De Vniversi* natura sumpserunt *Aristoteles Plato* atque *Philo Iudæus*. Vid. *Nogar.* annotat. in *Ocell.*

Ocellus in rebus naturæ explicandis *Attico* sermone usus est. *Nogar.*

Omnia ferè Argumenta quibus *Ocellus* & *Aristotelis Mundi* productionem oppugnant, hac suppositione nituntur, Quòd necesse fuerit eum generari eo modo quo res in Mundo generari videmus. Quis autem sanæ mentis hoc ita esse unquam asseruit? Verùm an ullo *Argumentorum* suorum evincunt impossibile esse ut *Deus*, cuius *infinita potentia* universum *Orbem* alio modo produxerit quàm cætera in eodem produci observamus? Affirmamus enim *infinitam* dari *æternamque Essentiam*, quæ *Mundi* fuerit Efficiens causa, quæque vi sua Omnipotente eum ex *nihilo* produxerit, eique *Existentiam* continuet. *Tilling. f. Origin. Sacr. l. 3. cap. 2. Sect. 6. Anglicè.*

THEOGNIS.

Claruit ante Chr. Anno DXXXVIII.

POeta Græcus Olymp. 50. natus *Megaris* non *Sicilia*, ut *Plato* putavit, sed *Attica*, ut ex ipso *Theognide* non obscurè colligit *Valerius Harpocration*. Cræsi temporibus fuit, sed diù supervixit nempè ad initium belli *Persici*. *Hofman.*

Theognis Megarensis Olympiade circiter septuagesimâ *Gnomis* suis & *Elegiis* luculentam famam adeptus est, juventuti necessarius scriptor, & qui mores pra-

vos

& corrigat à crapulâ, à turpibus abstrahat, ad honores rectâ viâ grassandum moneat, & honestatis curam ubique inculcet. Hæc quidem de *Gnomologiâ* ejus, tam *Paræneses* ejusdem ut flagitiis hinc inde respersas, monitore *Suidâ*, averantur boni omnes, & feliciter tenebræ occulunt. Dictio ejus simplex, & nativa, satis tamen opportuna tum juventuti, tum rebus, quas docere instituit. Vid. *Borrich.* de Poet. pag. 20.

Plutarchus in libro de legendis Poetis judicat, *Empedoclem*, & *Parmenidem* in *Physicis*, *Nicandrum* in *Theriacis*, *Theognidem* in Sententiis moralibus, *carmen*, non *poema* condidisse; numeros autem pro vehiculo mutuatos esse à Poetâ, quo pedestris effugerent *styli* humilitatem.

Si *Fabro* sit adhibenda fides, *Theognis* inter præclariores Græciæ Poetas non censebatur. Nihil inquit, patheticî nec ingeniosi continent ejus opera. Omnia in iis admodum simplicia & ornamentis vacua. Non tamen diffitetur *Ethicam* ejus cum utilitate legi posse, eumque Authorem in Græcia pueros memoriter addiscere jussos fuisse. *Epit. Vit. Poet. Gr. p. 42.*

Ex Suidâ discimus, & alterum fuisse *Theognidem*, sed *Tragicum*, qui ob frigida dramata *Nix* diceretur.

Theognis Doricâ usus est *Dialecto*.

Theognis, Gnomicus princeps, moribus formandis unà cum *Phocylide* aptissimus, & vel *Isocrate* judice, admodum necessarius. *Bonif.* Iudicr. Hist. lib. 15. cap. 8.

Theogniden Suidas ait in ejus *præceptis*, non utique purum esse. De inimicis vindictam sumendam docet à Christianâ pietate remotus: Sed quid mirum? cùm homo Ethnicus fuerit? Ex *Ethnicis* tamen non nulli, ut *Socrates*, nihil tale consuluissent, ne præcepissent quidem. *Claud. Verder.* cens. in Autores.

Inter editiones *Theognidis* laudatur H. & *Frederici Sylburgii*.

ÆSCHYLUS.

Claruit ante Christ. Anno CCCCLXXXII.

OLymp. 71. ann. 2. claruit, ut ait *Eusebius* in *Chronicis*: eo Anno ipse in *Marathonia* pugnavit fortiter, ut est apud *Suidam*. Primus hîc (inquit *Suidas*) reperit ut Tragici induerent personas terribiles & fæcibus inunctas, item ut *Cothurnis*, sive grandioribus calceis uterentur. Cùm Tragœdias fecerit 90. vicit vicies octies, imò, ut alii aiunt, solùm decies ter. Ex ejus Tragœdiis solæ supersunt septem, nec eæ omnes integræ, *Prometheus vinctus*, *Septem Duces ad Thebas*, *Persæ*, *Agamemnon*, *Choephori*, *Eumenides*, *Supplices*.

Æschylus sublimis, gravis & grandiloquus usque ad vitium: sed rudis in plerisque & incompositus. *Quintil.* lib. 10. Instituт. Orator. c. 1. laudantur tamen frequentes ejus *Metaphoræ*, laudatiores futuræ, si in iis persisteret, nec ante expectatum easdem abrumperet. *Epitheta* ejus, ut militaris animi, plerumque audaciora, conceptus immodici. *Borrich.* de Poet. pag. 29.

Is primùm in Scenam *Histriones* adhibuit duos, *Aristotele* teste; habitum convenientem Principibus induxit, Pulpita instravit, ex *Horatio*; cædes à Scenâ

Digitized by Google

Scenâ removit, docente *Philostrato*. Cùm versus suos componeret, *Θυμὸν ἐβλεπε*, secundùm *Aristophanem*, ut nempè feritatem cogitationum suarum vultu quoque exprimeret. Quin repræsentatio fabularum ejus adeo subinde visa est terribilis, ut memoret *Scholiastes* ejusdem, cùm primum ederet in publico *Eumenidas*, puerorum multos à parentibus ad spectandum admissos præ horrore & metu subitò mortuos obriguisse; quin & gravidas nonnullas imagine fœtalium larvarum consternatas periisse in *Theatro* præter expectationem.

Jes. Rapinus, ait *Æschylum* nullo ferè *principio* fulcire mores & decorum quibus Actores suos ornat; *Fabulas* ejus nimis esse simplices; Harum *orditionem* lugubrem esse; *hrasin* obscuram & intricatam; *Agamemnonisque Tragœdiam* inter alias vix intelligibilem esse: Eum verò, quia totum *Theatri* arcanum in grandiloquentia latere putabat, in vocibus omnem suam artem posuisse, præclaris sententiis insuper habitis. Sed addit Rapinus Poetam hunc felicis tamen esse ingenii sanique judicii, Dramatum in eo designationes magnificum quid spirare, eum in elocutionibus patheticum esse; eum denique cum *Sophocle* & *Euripide Tragœdiarum* exemplar exhibere. *Rapin. Reflex.* 22. *in Poet. par.* 2.

Faber scribit Poetam hunc amplæ vastæque imaginationis fuisse, sed inordinatæ ac furiosæ: Prodigiorum ferax erat, & veri-simile ut quid nimis vulgare fastidiebat. *Epit. Vit. Poet. Gr. pag.* 54.

Hic Poeta intellectu difficillimus est. *Salmasius* præclarus Criticus, quique difficultates apud intricatissimos autores occurrentes explanare delectabatur, earum se pertæsum profitebatur, quas apud *Æschylum* reperiebat, & in quodam librorum suorum ait Poetam hunc *S. Scripturâ* obscuriorem esse. Quædam in hujus Poetæ Scriptis lectissima sunt, & Veteribus *Tragicis* in Græcia famigeratissimis accenseri meretur. Erudit. *Ephemerid. Gallic.* Mart. 1665.

Primus verò Æschylus grandiloquentiam addidit *Tragœdiæ*; ac fecit, ut vetè ambulet *Cothurnata*. Voss. lib. 2. Institut. Poetic. cap. 14.

Tanti verò *Æschylum Lycurgus* celeberrimus ille *Atheniensium Orator* fecisse dicitur ut *Statuam illi aheneam* poni curarit, & alteram *Sophocli*, amborumque *Tragœdias* publicè custodiri mandarit: publicum quoque *scribam* constituit, qui eos *Histrionibus* lectitaret. *Lilius Girald.*

Æschylus Tragœdus ob quoddam Drama impietatis damnatus erat. Quumque *Atheniensες* jam parati essent eum lapidibus obruere, *Amynias* Junio. frater dejectâ veste, cubitum ostendit manu carentem. Fuerat autem *Amynias* unus ex iis qui fortissimè pugnarant in *Salamine* ubi manum amisit, & primum ex omnibus *Atheniensibus* fortitudinis præmium consequutus est. Ubi verò *Judices* hominis animam & miserationem intellexerunt, repetentes facinorum ejus memoriam, *Æschylum* absolverunt; *Ælian.* var. Hist. lib. 5. cap. 19.

Vino deditum fuisse inde colligas; quòd *Callistheres* apud *Lucianum* narret, *Æschylum* in vino solitum scribere *Tragœdias*; unde sensus patet dicti illius; *Æschylus cum scriberet, cum invocasse magis Bacchum quam Apollinem.*

Ætate

Digitized by Google

Æetate gravis cùm videret *Sophoclem* ut juniorem sibi præferri, indignatus in *Siciliam* ad *Hieronem Syracusanorum Regem* concessit, & tandem *Gelæ* obiit, quilà in calvam ejus testudinem ingentem demittente, de quo *Plutarch. Paus. Suid.*

Inter editiones laudatur illa, quæ è manu *Henrici Stephani* & *Adriani Turnebi* exiit. Primum verò obtinet locum illa *Thomæ Stanlei* eruditis commentariis illustrata. Hanc editionem *Stanleianam Ephemerides Gallicæ* hisce verbis laudant. Omnes ejus editiones quas hactenus habueramus imperfectissimæ fuerunt. Hæc verò summa cura & diligentia procurata fuit, & digna est quæ in Bibliothecis reponatur, in iis enim reliquæ ornamento esse nequeunt. *Erudit. Ephemer. Gallic. Tom.* 1. *pag.* 115.

PINDARUS.

Claruit ante Chr. Anno CCCCLXXVI.

POeta *Thebanus* circa 76. Olympiadem claruit. Puerum à parentibus expositum apes aluerunt, teste Ælian. in var. Hist. l. 12. c. 45.

De morte ejus tradit *Valerius* quod in gremio pueri adamati expirârit.

Scripsit lingua *Doricâ*, *Olympia*, *Pythia*, *Nemea* & *Isthmia*, quæ etiam hodiè extant: plurima alia scripsit, quæ deperierunt.

Novem verò *Lyricorum* longè *Pindarus* princeps, spiritûs magnificentiâ, sententiis, figuris, beatissimâ rerum verborumque copiâ, & velut quodam Eloquentiæ flumine: propter quæ Horatius eum meritò credidit nemini imitabilem. *Quintil.* lib. 10. c. 1.

Corinna eâdem quâ *Pindarus* tempestate floruit, quem etiam, ut fama est, in certamine quinquies vicit, quamobrem *Tanagræi* ejus imaginem in *gymnasio* in loco illustri posuerunt, ut scribit *Pausanias*, caputque illi tæniâ revinctum victoriæ causâ. Quare autem *Pindarum* vicerit, duplicem idem autor causam affert, & quòd *Corinna Æolicâ* linguâ usa esset, non autem *Doricâ*, quâ *Pindarus*: & quòd cum formosa esset fœmina, facilè *Judicum* animos in se convertit. *Lil. Gyrald.*

Pindaro illud peculiare est, animos hominum inopinatò, sententiolâ aliquâ mirabili veluti virgulâ divinâ, percutere. *Bacon.* Augm. Scient. l. 8. c. 1.

Pindarus nimis opimâ, pinguique esse facundiâ existimatus est. *Aul. Gell.* lib. 17. Noct. Attic. c. 10.

Pindarus est obscurus imprimis auctor, & reconditorum vocabulorum usurpator: quem tamen *Academicus Archesilaus* idoneum imprimis dicebat *vocem implere*, & *verborum magnam præbere copiam.* Lud. Viv. de Tradend. Discip. p. 530.

Lacedæmonii in reliquam *Græciam* sævientes *Thebis* in *Pindari* gratiam pepercerunt. Huic etiam tantum tribuit *Alexander M.* ut cùm *Thebas* everteret, ac in omnes sine discrimine sæviret, unius *Pindari* penatibus, familiæque parci jusserit.

Pindarus Thebanus Octogesimum annum complevit: Poeta sublimis, cum

Digitized by Google

quadam novitate ingenii, & multus in cultu Deorum. *Bacon.* de vitâ & morte, ad artic. 1, 6 7, 8, 9 & 11.

Pindarus auctor ingeniosus, & eruditus sic satis, vocatur à *Barthio* in *Adversariis*. Nec judicium hoc summi viri displicet. *Voss.* de Hist. Lat. pag. 819.

Fatendum est *Horatii* judicium de *Pindaro* Poematibus, *Dithyrambicum* ejus opus, quod cum aliis pluribus nobis periit, unicè spectare. *Eruditor. Judic. in Paris.* 1686. *per D. Baillet. Gallice.*

Faber Salmuriensis ait figuras à *Pindaro* usurpatas nobiles quidem & magnificas esse, sed *Dithyrambicum* stylum quandoque sapere, id est audaciam & temeritatem quandam iis minimè gratam cui castigatum loquendi genus aliis anteponunt. Addit eum cætera gravem esse, sed paulò nimium iis quæ *Apophthegmatum* nomine veniunt delectati; extra suum argumentum ob digressionum suarum prolixitatem, longe nimis identidem evagari; postquam in nubes sese summovit subitò iterum devolare cùm minimum expectatur; insalutatis astantibus iterum ingredi, id est eorum quæ prius dixit connexionem cum sequentibus parum curare. *Tan. Fab. Epit. de Vit. Poet. Gr. p. 65.*

Etsi nævis non careat *Pindarus*, aliquid tamen habet quo Lectorem magis capiat quàm *Horatius*, quodque Divinum quid magis spiret, juxta *D. Blondelli* sententiam, Comparatione *Pindari* cum *Horatio*.

Dictio ejus sublimis, gravis, sententiis & verborum copiâ frequens, Digressionibus quandoque nimia, nonnunquam & sine nexu abrupta, unde non rara obscuritas. Figuræ ejus, ut magnificæ, ita aliquando *Dithyrambica*, & præcipites. Hæc audacia nostris moribus inter vitia censetur: *Pindarico* ævo, & succedentibus illi seculis haud dubiè inter virtutes numerata fuit, ita Antiqui Scriptores de laudibus ejus diserte perorant. *Borrich.* de Poet. p. 25.

Quantus fuerit *Platoni Pindarus*, vel ex eo colligas, quòd alibi θεῖον vocet, alibi θεῖος; *Athenæus* etiam μεγαλοφυέστατον.

Horatius lib. 4. Od. 2. *Pindarum cygno* comparat, *volatu sublimia petenti.*

Plinius lib. 2. cap. 12. Os *Pindari* sublime prædicat.

Quod ad Editiones *Pindari* attinet inter celeberrimas meritò æstimatur illa *Erasmi Schmidii* eruditis commentariis illustrata.

HIPPOCRATES.

Claruit ante Chr. Anno CCCL.

COUS decimus septimus ab *Æsculapio*, floruit tempore *Artaxerxis* sive *Darii Longimani*, an. Mund. 3490. æqualis *Democriti*, à quo multa didicit, quemque valdè est admiratus. *Alsted.*

Seneca Medicorum summum & scientiæ Medicinalis conditorem appellat.

Macrobius de eo splendidè judicat, quando ait: *Hippocrates tàm fallere quàm falli nescit.*

Galenus lib. 1. de usu part. cap. 9. *Hippocratis* sententias, ut *Dei* vocem, habendas pronuntiat.

Hic vir divinâ scientiâ dicebat coitum esse morbum comitialem leviorem.

Ejus

Digitized by Google

Ioannes Baptista Porta Neapolitanus, Philosophus, & Medicus, Patria nobilitate illustrior, & ingenii, atque eruditionis magnitudine de Literis, & Philosophia, Medicinaque meritissimus, circa annos decimum sextum, & decimum septimum Seculum floruit, & obiit.

Tum ex editis ab eodem libris, tum ex quibus ipse illos ornavit, & locupletavit, Auctores, quos ad manum habuit, sunt hi, qui sequuntur.

Thomas Aquinas Doctor Angelicus Ordinis Praedicatorum, Sanctus, Patria Neapolitanus, Philosophus, & Theologus, Ordinis sui, Ecclesiaeque Catholicae Lumen, & Decus, circa annum 1274. obiit.

Hugo, seu Ugolinus Verinus ejusdem Ordinis, Florentinus Historicus. Vixit circa annum 1430.

Ioannes Scotus Erigena Anglus circa Annum 850. floruit, Scriptis suis Philosophiam, & Theologiam illustravit.

Ioannes Duns Scotus Scotus Ordinis Minorum, Philosophus, & Theologus, Scriptis suis Philosophiam, & Theologiam illustravit, & Scholam Scotistarum fundavit. Obiit Coloniae Agrippinae anno 1308.

Ioannes Picus Mirandulae Princeps, Philosophus, & Theologus, Patria Italus, Scriptis suis Philosophiam, & Theologiam illustravit, & Scholam Platonicorum fundavit. Obiit anno 1494.

Ioannes Reuchlin Pforcensis, Philosophus, & Theologus, Patria Germanus, Scriptis suis Philosophiam, & Theologiam illustravit, & Scholam Reuchlinistarum fundavit. Obiit anno 1522.

Ioannes Trithemius Abbas Spanheimensis, Ordinis Sancti Benedicti, Historicus, Patria Germanus, Scriptis suis Historiam illustravit, & Scholam Trithemianorum fundavit. Obiit anno 1516.

Ioannes Wierus, seu Weyerus, Philosophus, & Medicus, Patria Germanus, Scriptis suis Philosophiam, & Medicinam illustravit, & Scholam Wieranorum fundavit. Obiit anno 1588.

Cornelius Agrippa ab Nettesheim, Philosophus, & Theologus, Patria Germanus, Scriptis suis Philosophiam, & Theologiam illustravit, & Scholam Agrippinorum fundavit. Obiit anno 1535.

Ioannes Dee Londinensis, Philosophus, & Mathematicus, Patria Anglus, Scriptis suis Philosophiam, & Mathematicam illustravit, & Scholam Deianorum fundavit. Obiit anno 1608.

Ioannes Fludd de Fluctibus, Philosophus, & Medicus, Patria Anglus, Scriptis suis Philosophiam, & Medicinam illustravit, & Scholam Fluddianorum fundavit. Obiit anno 1637.

Robertus Fludd, Philosophus, & Medicus, Patria Anglus, Scriptis suis Philosophiam, & Medicinam illustravit, & Scholam Fluddianorum fundavit. Obiit anno 1637.

Thomas Campanella Stilensis, Philosophus, & Theologus, Patria Italus, Scriptis suis Philosophiam, & Theologiam illustravit, & Scholam Campanellistarum fundavit. Obiit anno 1639.

Franciscus Patricius Philosophus, & Mathematicus, Patria Italus, Scriptis suis Philosophiam, & Mathematicam illustravit, & Scholam Platonicorum fundavit. Obiit anno 1597.

Franciscus Bacon de Verulamio, Philosophus, & Theologus, Patria Anglus, Scriptis suis Philosophiam, & Theologiam illustravit, & Scholam Baconianorum fundavit. Obiit anno 1626.

Thomas Hobbes Malmesburiensis, Philosophus, & Theologus, Patria Anglus, Scriptis suis Philosophiam, & Theologiam illustravit, & Scholam Hobbianorum fundavit. Obiit anno 1679.

Ioannes Baptista Van Helmont, Philosophus, & Medicus, Patria Belga, Scriptis suis Philosophiam, & Medicinam illustravit, & Scholam Helmontianorum fundavit. Obiit anno 1644.

Primus ille laceræ luxatæque membra artis, solidissimâ compage in unam elegantissimi corporis molem redegit, & mirabili artificio consummatam posteris reliquit. *Ioan. Westerburg.* in Epist. ad *Ioan. Beverovic.*

Quemadmodum *Hippocratis* summa semper apud *Medicorum* filios fuit auctoritas: ita inter *Opera*, quæ posteritati reliquit, *Aphorismi* maximè aurei sanè illi, rotundi, & ab omnibus *Medicæ Artis* cultoribus memoriæ meritò imprimendi, solent commendari. *Acta Erudit.* Ann. 1684. pag. 429.

In *divinis* ejus scriptis nullum est verbum, quod non ex penetralibus *naturæ* depromptum, & profundâ sapientiâ imbutum esse videatur. Populares suos *Græcos* tanto est amore prosecutus, ut ad *Artaxerxem Persarum* Regem, quamvis maximis donis ab *Ityfanide Hellespontiorum* Præfecto evocatus, proficisci noluerit. *Gul. Rovill.* in promptuar. *Icon.* Illustr. Vir.

Hippocratis libellos legere si desideras, vacet oportet à negotiis, ut liber animus sentiat vim concisi & abrupti sermonis. *Theod. Ianson.* invent. nov. Antiq. p. 141.

Hippocratis opera omnia *Græcè & Latinè*, curâ operâque *Ioh. Antonidæ Vander Linden* edita sunt in 8°. 2. Vol. *Lugduni Batav.* 1665. quam editionem præ cæteris valdè laudant *Ephemer. Gallic.* die Iun. 22. Febr. 1666.

EURIPIDES.

Floruit ante Christ. Ann. CCCCLXXII.

TRagicus. *A. Gellius* lib. 15. cap. 20. refert *Euripidem*, cùm in *Macedoniâ* apud *Archelaum* Regem esset, noctu à cœnâ redeuntem à canibus pernumerosis immissis, dilaceratum esse. Crudelitas fati tanto ingenio non debita, inquit *Val. Maximus*, lib. 9. cap. 12. Æmulum illum *Promethei* dictum fuisse, *Suidas* observat. Μισογύνης nuncupatus, vel quia castus, & *Veneris* expers, vel quia mulierum vitia detestatus in eas sæpe invehitur. *Scripsit* Fabulas 75. ex quibus 5. tantùm victoriam reportarunt. Supersunt hodie 19. Mortuus est anno ætatis suæ 75.

Quanti versus ejus fecerit *Cicero*, non obscurè testatus est sic ad *Tyrannionem* scribens lib. 16. Fam. Epist. 8. *Euripidis, cui quantum tu credis, nescio, ego certè singu os ejus versus, singula testimonia puto.*

Euripidem Fabius Sophocli præferens, uter, inquit, in dispari dicendi viâ sit Poëta melior, inter plurimos quæritur: Illud quidem nemo non fateatur necesse est, iis, qui se ad agendum comparant, utiliorem longè *Euripidem* fore. Namque is & in sermone (quod ipsum reprehendunt, quibus gravitas, & cothurnus, & sonus *Sophoclis* videtur esse sublimior) magis accedit *Oratorio* generi: & sententiis densus, & in iis quæ à sapientibus tradita sunt, penè ipsis par, & in dicendo ac in respondendo cuilibet eorum, qui fuerunt in foro diserti, comparandus. In affectibus verò cùm omnibus mirus, tum in iis qui miserationem constant, facilè præcipuus. *Quintil.* lib. 10. cap. 1.

Sanè *Euripides* cum *Protasi prologum* ferè miscet eadem in multis fabulis: propter quod & à *Criticis* damnatus est. *Cæs. Scaliger* de re Poetica p. 45.

Objecerunt

Cilicum, Pamphylorum, Lycaonum, Phrygum, Mysorum, Bithynorum, Thracum, Macedonum, Graecorum, Italorum, Gallorum, Germanorum, Hispanorum, Britannorum, Illyriorum, Pannonum, Noricorum, Rhetorum, Vindelicorum, Dacorum, Scythorum, Aegyptiorum, Aethiopum, Indorum, Arabum, Persarum, Parthorum, Medorum, Hebraeorum, Syrorum, Phoenicum, Babyloniorum, Assyriorum, Chaldaeorum, Armeniorum, Georgianorum, Albanorum, Iberorum, Sarmatarum, Taurorum, Cimmeriorum, Tartarorum, Cathaiorum, Sinarum, Regionumque omnium, quae Asiam, Europam, Africam, Insulasque adiacentes ad hanc usque diem, nostrae aetatis cognitione, vel veterum literis, ab ullis hominibus habitatae sunt, vel habitantur, descriptio. Cum Caesareae Maiestatis gratia & priuilegio ad quinquennium. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars altera, quae est Europae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars tertia, quae est Africae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quarta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quinta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars sexta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars septima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars octava, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars nona, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars decima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars undecima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars duodecima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars decimatertia, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars decimaquarta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars decimaquinta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars decimasexta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars decimaseptima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars decimaoctava, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars decimanona, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars vigesima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars vigesima prima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars vigesima secunda, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars vigesima tertia, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars vigesima quarta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars vigesima quinta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars vigesima sexta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars vigesima septima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars vigesima octava, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars vigesima nona, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars trigesima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars trigesima prima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars trigesima secunda, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars trigesima tertia, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars trigesima quarta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars trigesima quinta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars trigesima sexta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars trigesima septima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars trigesima octava, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars trigesima nona, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quadragesima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quadragesima prima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quadragesima secunda, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quadragesima tertia, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quadragesima quarta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quadragesima quinta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quadragesima sexta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quadragesima septima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quadragesima octava, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quadragesima nona, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quinquagesima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quinquagesima prima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quinquagesima secunda, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quinquagesima tertia, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quinquagesima quarta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quinquagesima quinta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quinquagesima sexta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quinquagesima septima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quinquagesima octava, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars quinquagesima nona, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars sexagesima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars sexagesima prima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars sexagesima secunda, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars sexagesima tertia, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars sexagesima quarta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars sexagesima quinta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars sexagesima sexta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars sexagesima septima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars sexagesima octava, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars sexagesima nona, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars septuagesima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars septuagesima prima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars septuagesima secunda, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars septuagesima tertia, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars septuagesima quarta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars septuagesima quinta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars septuagesima sexta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars septuagesima septima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars septuagesima octava, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars septuagesima nona, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars octogesima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars octogesima prima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars octogesima secunda, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars octogesima tertia, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars octogesima quarta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars octogesima quinta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars octogesima sexta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars octogesima septima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars octogesima octava, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars octogesima nona, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars nonagesima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars nonagesima prima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars nonagesima secunda, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars nonagesima tertia, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars nonagesima quarta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars nonagesima quinta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars nonagesima sexta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars nonagesima septima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars nonagesima octava, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars nonagesima nona, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima prima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima secunda, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima tertia, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima quarta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima quinta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima sexta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima septima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima octava, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima nona, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima decima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima undecima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima duodecima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima decimatertia, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima decimaquarta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima decimaquinta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima decimasexta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima decimaseptima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima decimaoctava, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima decimanona, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima vigesima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima vigesima prima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima vigesima secunda, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima vigesima tertia, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima vigesima quarta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima vigesima quinta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima vigesima sexta, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima vigesima septima, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centesima vigesima octava, quae est Asiae descriptio, cum regionum, quae in ea sunt, tabulis. Basileae, apud Henricum Petrum, Anno M. D. LIIII. Mense Martio. 1554. 8. Pars est Cosmographiae Sebastiani Munsteri.

Ejusdem Cosmographiae Pars centes

respondit. Sed hoc interest, tua triduo tantummodo, mea verò in omne tempus sufficient.

Edidere hunc *Tragicum* plures, quos inter laude suâ non est defraudandus *Paulus Stephanus*.

SOPHOCLES.

Clarùit ante Christ. Anno CCCCXLV.

POeta tragicus, patriâ Athenienſis, tantâ orationis suavitate, ut vulgò μέλιτ(α, hoc est, *Apis*, item *Siren Attica*, cognominaretur, æqualis *Euripidis* & *Periclis*, cujus etiam *collega* aliquando fuit in *Prætura*. Natus *Olympiade* 73. ante Socratem | ann. 17. Primus 3. *Actoribus* usus est, adjecto eo quî vocatur *Tritagonista*, hoc est, tertiarum & ultimarum partium *Histrio*. Primus etiam *Choros* ex juvenibus 15. introduxit, cùm antè 12. tantum introducerentur. Primus quoque tragicas contentiones & compositiones instituit. Scripsit etiam *Elegiam*, & *Pæanas* atque *Orationem profam*, cùm de *Choro* adversus *Thespin.* & *Carilum* contenderet. Obiit autem 6. ann. post *Euripidis* mortem, cui styli magnitudine præfertur, licet ejus sententiis inferior. *Carol. Stephan.* in Diction. Histor.

Tragœdiam ad perfectionem perduxit. Scylus ejus politicum sapit, & fictiones admodum judicioſæ sunt. *Hofman.*

Tragœdiæ princeps, cujus gravitas & Cothurnus, & sonus cæteris multò sublimior. *Quintil.*

Sophocles tragœdiæ graves, acutæ, sublimes; Divinum Poetam vocat *Cicero* lib. 2. de Divinatione. *Card. Joan. Bona.*

Sophocles Athenienſis octogesimum annum complevit: Poeta grandiloquus, totus in scribendo, & familiæ negligens. *Bac.* de vit. & mort.

Claruit stylo tragico *Sophocles*: Et quamvis Æschylus fuerit primus qui magniloquentiam docuerit, ut testatur *Horatius* in Arte Poeticâ in proverbium tamen abiit *Sophoclem Cothurnum*, quòd *Sophocles* cæteros Tragicos dictionis gravitate longè superaverit. *Laurent. Ramir.* not. in lib. 3. Martial. Epigr. 20.

Quanti *Sophoclem* æstimarit *Virgilius* satis indicatur *Eclog.* 8. v. 10. *Sola Sophoclea tua carmina digna Cothurno.*

Ejus tanta fuit industria, ut cum ipsâ naturâ certasse videatur. Nam cum esset annorum fermè centum, *Oedipodem Tragœdiam* composuit. *Oliver.* in lib. 8. cap 7. *Val. Maxim.*

Sophocles est autor admirabilis; primus Poeta *Græcus*, & fermè *Virgilium* superat. *Philoctetes* quàm divina *Tragœdia!* Tam sterile argumentum adeò benè amplificatur! & *Oedipus* Tyrannus quàm paucas habet personas, quam pulcherrimus! qui benè legerit, multum profecit in *Græcismo*; quàm multæ præclaræ *Sophoclis* tragœdiæ interierunt! *Scaliger. an.* 2.

Unus ex Filiis *Sophocle* jam grandævo, annos enim 85. attigisse dicitur, *Judices* adiit, rogatum, ut Patri curatorem constituerent: Sed hoc partem *Oedipi*, quam

Digitized by Google

Cæterum Herodoti historiam, quæ nunc nonnisi nouem libris constat, olim fuisse diuisam in decem, ex Suida discimus, qui ita scribit: Ἱστορίαι βιβλία δέκα, ἐπιγραφόμενα ἀπὸ τῶν Μουσῶν. Historiæ libri decem, inscripti ab Musis. Quod ipsum Diodorus Siculus testatur, qui Herodoti historiam nouem libris comprehensam esse dicit, lib. 11. Ἡρόδοτος ὁ Θούριος τὰς ἐπιγραφείσας ἀπὸ τῶν Μουσῶν ἐννέα βίβλους συνέγραψε. Herodotus Thurius nouem libros, qui Musarum nomine inscripti sunt, conscripsit. Quæ quidem ratio diuidendi ab ipsis Musarum nominibus, quibus singuli libri inscribuntur, facile deducitur. Ab his autem, Suidæ & Diodoro, nouem Herodoti libros esse diuisos, Plutarchus dissentit, qui in libello de Malignitate Herodoti, Herodotum ait nouem libros Musarum nomine inscripsisse, sed ita, ut singulis libris singulas Musas non præfixerit, sed omnes nouem simul libris ab Herodoto scriptis præfixerit. Ἡρόδοτος τὰς ἐννέα βίβλους ἐπέγραψε τοῖς ὀνόμασι τῶν Μουσῶν, οὐ μὴν ἑκάστην ἑκάστῃ βίβλῳ προσέθηκεν, ἀλλὰ πάσας ἅμα πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γεγραμμένοις ἐπέστησεν. Herodotus nouem libros Musarum nomine inscripsit, non tamen singulis singulas, sed omnes nouem simul libris ab Herodoto scriptis præfixit. Quæ sententia Plutarchi, quamuis ab aliis non probetur, ut ab Henrico Stephano, in Apologia Herodoti, & Thoma Gale, in Præfatione ad Herodotum, tamen ab Eusebio, lib. 10. Præparat. Euangel. confirmatur. Eleganter Tullius Dialogo primo de Oratore. Herodotum Musarum nominibus inscripsisse nouem libros. Quod Plutarchus reprehendit, & Thomas Gale, in Præfatione, defendit.

Confirmatur.

HERODOTUS.

Natus Halicarnassi, Dionysio Phanæo consule, Olympiadis septuagesimæ quartæ anno 3. Patre Lyxe, Rhodomi filio, matre Dryone, Pantaleonis filia, Panyasidis sorore, quæ & Thetis vocabatur patruelis. Condidit tyrannidem Halicarnassi, Lygdamis, Artemisiæ nepos, Isquenis filii, Lygdamidis filius. Hinc fuit ut ab Herodoto Halicarnassæi tyranni Lygdamis & Artemisia laudentur, lib. 1. Ἀρτεμισίη δὲ ἡ Λύγδαμιος καὶ Ἁλικαρνησσέων ἄρχουσα. Artemisia Lygdamis & Halicarnassæorum regina. Vixit autem Herodotus sub Artaxerxe Longimano, Xerxis filio, qui regnauit annis quadraginta & octo. Nam Herodotus in Thalia, libro 7. Xerxis bellum contra Græciam, quod anno quinto regni Xerxis gestum est, enarrat. Xerxes autem regnauit annis quadraginta & octo, ut Diodorus Siculus, lib. 11. & Eusebius, in Chronico, testantur. Mortuus est Herodotus Thurii, Olympiadis octogesimæ octauæ anno 4. ut Suidas & Eusebius, in Chronico, tradunt.

Digitized by Google

cia titulo ipso excusentur. Est hoc commentum eruditi *Hispani, Ludov. Vivis,* in quinto de *Tradend. Disciplinis*: sed tanto viro minimè dignum. *Voss.* de Histor. Græc.

Herodotus Græcus, ne quid omisisse videretur, omnia sine delectu congessit, quorum pleraque non ab antiquis scriptis, sed à vulgi fabulis accepit. Qui, quamquam oratione concinnus sit, atque elegans, eorum tamen, qui sanè & incorruptè judicant, avertit ab illâ tam coacervatâ & refertâ narrationum multitudine, fidem. Et quanquam à quibusdam, quod videtur affectasse, *Historiæ pater* dicatur, ab aliis tamen *Fabularum pater* meritò dictus est. *Parker.* in Præfat. ad Antiquitat. Britann

Miror Hunc unum *Historiæ parentem* à *Cicerone* appellari, quem omnis *antiquitas* mendacii coarguit; nullum enim est *Mendacis Historici* majus argumentum, quàm ab omnibus scriptoribus apertè confutari: Neque tamen omninò rejiciendum puto. Est enim in eo, præter eloquentiam, & suavitatis *Ionicæ* lepores, plurima vetustatis imago: multa quoque in posterioribus libris verissimè ab eo scripta memorantur. *Bodin.* in *Method.* Hist. pag. 55.

Magnus sanè *Herodotus* scriptor, & sine controversiâ *Historiæ Pater*: sed qui ad πολυμάθειαν & rerum antiquissimarum cognitionem plurimùm; ad eam verò, quam quærimus, prudentiam, non multùm sit collaturus. *Casaub.* in Epist. ad *Henr.* 4. præf. tert. Volum. *Polyb.* p. 51.

Historiam multi scripsere præclarè, sed nemo dubitat duos longè cæteris præferendos, quorum diversa virtus laudem penè est parem consecuta. Densus, & brevis, & semper instans sibi *Thucydides*: dulcis, & candidus, & fusus *Herodotus*: ille concitatis, hic remissis affectibus melior; ille concionibus, hic sermonibus; ille vi, hic voluptate. *Quinct.* lib. 10. cap. 1.

Oratorum verò numero hunc eximi, non sinit *suadela* illa, & venustas optimæ poesi similis: quam Orationi ejus inesse locuples testis est *Italicæ nassus*. Ac. *Plutarchus* quoque, etsi opusculo eo, quod de malignitate *Herodoti* inscripsit, amore quodam Patriæ (ut magnis ingeniis usu venire solet) longiùs abreptus, maligniorem se ipse erga Herodotum præbeat: tamen agnoscit in eo *dictionem simplicem*, & absque labore, rebusque facilè se applicantem. Ac lib. Ili fine, sic de eo judicat: *homo scribendi gnarus, oratio jucunda, & gratia ei inest, & vis, & narrationi inest elegantia. Voss.* de Rhetor. natur. pag 67.

Tullius in *Oratore* ait *Herodotum* sine ullis salebris, quasi sedatum amnem ferri. Fabius similiter testatur, cùm in eo omnia leniter fluant, tum ipsam Δέλεαστον habere eam jucunditatem, ut latentes etiam numeros complexa videatur. Sanè *Ionicæ Dialecti* esse normam *Herodotum*, ut *Atticæ Thucydidem*, scribit *Dion. Halicarnass.* eumque secutus *Lucian.*

Licet quasdam narrationes recitet *Herodotus* fabulis non absimiles, totum tamen Historiæ corpus singulari fide, & diligenti veritatis studio coagmentatum est. De aliis verò narrationibus plerunque præfatur ipse, *se eas, non quòd veras esse existimet, sed ut ab aliis acceperit, recitare.* Whear method. legend. Histor.

Nobilissimo

Digitized by Google

Nobiliſſimo huic ſcriptori *Perſica* imprimis debemus. *Ioan. Ger. Voſſ.* de ræc. Hiſt. p. 14.

Abſurdum eſt in *Perſicis & Babylonicis* uni credere Herodoto, ignaro lin- æ *Perſicæ*, & nullis Orientis *gentium* inſtructo monumentis. *Iſaac. Voſſ.* de byll.

Vixit *Herodotus* dulciſſima illa ἁδὺ καὶ μέσα, annos 52. Veruſtiſſimus eſt nnium ſolutæ orationis ſcriptorum, qui hodiè extant. Scrinium *Originum* ecarum & *Barbararum*, Auctor à doctis nunquam deponendus, à ſemido- s, & pædagogis, & ſimiolis nunquam tractandus. *Scal.* in animadv. in Euſ. ron.

Debebit & nobis nonnihil *Herodotus*, mel illud *Muſarum nectarinum*, jus quòd fabuloſitatis arguantur *Camœnæ*, optimam mihi olim cauſam dixiſ- videtur *Ioan. Iovianus Pontanus*; ſcilicet ſummum & antiquiſſimum *ſcripto-* non idcò *opus* iſtud *gemmeum* promulgâſſe, quòd fidem omnium traditō- ni ſibi conſtare putaret, aut defendendam ſuſcipere vellet: ſed quòd in *Ionica* alelli Elegantiis regnum ſibi pareret. Eo enim nomine & fine inſcripſiſſe titu- *Muſarum* frontiſpiciis librorum, ut quaſi per ludum nova tradere, hiſtoriaſ- jucundis fabulis condire cerneretur—Quem *ſcriptorem* qui capere ſaragat, ortet ſit ſubactarum *Idiotiſmo Ionico aurium*. Ludit fabulando *Herodotus*; endo docent *Fabulæ*, ſapientiæ pulcherrimæ gemmæ, *Euſthat. Svvart.* Ana- t. lib. c. 114.

Herodotus in ſecundo ex hiſtoricâ *Hecat. Mileſii* narratione quamplurima bis totidem exſcripſiſſe dicitur, pauca quædam leviter ementitus, cujuſmodi :, quæ de *Phœnice* ave, deque *fluviatili equo* & *Crocodilorum* venatione com- morat. *Euſeb.* 10. De Præp. Evang. 3. fol. 466.

Suidas Harpocrationem Ælium quendam nobis memorat, qui deditâ operâ um ſcripſit ad falſitatem *Herodoti* propalandam. Notum eſt quid libris ſuis di- *Plutarchus* de *Herodoti* malignitate ſeu invidia, ſed occaſio non minùs patet, d videlicet *Herodotus Plutarchi* patriam parum officiosè deſcripſiſſet. *Strabo* liter *Herodotum* nimiæ mugacitatis, arguere videtur, & quòd prodigioſas fa- s, hiſtoriæ ſuæ immiſcuerit. Sed fateor, dum obſervo quibus de cauſis *Herodotum* toties invehatur *Plutarchus*, me in hanc opinionem propendere, d plerorumque *Græcorum* Scriptorum in *Herodotum* acerbior irritatio in- rta ſit, quòd nimis multas fabellas ex Schola deſumptas narraverit, *Græcæ* infantiam nimis detexerit, quantumq; ex *Ægyptiacis* ſuperſtitionibus *Græci* uati ſint. Quamvis itaque *Herodotus* in iis quorum à *Græcis* inſimulatur multùm ſit culpandus, qui tamen ipſi maximè favent ejus in quibuſdam- nifeſtas hallucinationes, in aliis verò ignorantiam excuſare non poſſunt. *Io-* *s* arbitratur eum ab *Ægyptiis Sacerdotibus* deceptum fuiſſe in iis quæ rerum rum ſtatum ſpectant, cujus rationes plurimas affert *Joſephus Scaliger*: *Aut*, iit, *illi qui hæc Herodoto innuebant eorundem ipſi erant ignari; aut ſolertes,* *em ſatis, quales fuerunt veri Ægytii, ſed qui* Herodoto *ut peregrino & ſtro-* *um eorum inexperto illuſerunt; aut Interpretem ſuum non intellexit; aut ab*

hoc deceptus fuit; aut denique Herodotus *usque adeò* Græcorum *vitio laboravit* ut *veram Historiam Fabulis quibusdam proprio marte* confictis adulteraverit? Qua propter *Manethoni* potiùs quàm *Herodoto*, quoad *Ægyptiacam Historiam* adhæret, *Iosephus*: Cùm tamen alibi (nescio autem quomodo hac in parte sibi constet) eum præclaro hoc *Elogio* dignetur, quòd sit *Serinium originum Græcarum & Barbararum*, auctor à Doctis nunquam deponendus.

Negari non potest quin multùm utilissimæ Historiæ ex ipso hauriri liceat: Quis tamen ejus insciiam excusare queat, qui nedum *Oceani* Continentem ambientis existentiam negat, sed & *Geographos* id asserentes damnat? *Stillingf. Orig. Sacr. l.* 1 *c.* 4. *Sect.* 10. 11.

Herodoti variæ editiones quas excudebat & recognovit *Hen. Stephan.* 1566. 1592. & 1608. cum *Expurgationibus* permittuntur in *Indice* Madrit. Edit. Anno 1667.

Herodoti Historiam Gr. Lat. edidit. *Thom. Gale* Lond. Fol. 1679. Accesserunt huic editioni Stephani Apologia pro Herodoto, item Chronologia, Tabulæ Geograph. nec non variæ lectiones & notæ ex Mss. & Antiq. Script.

THUCYDIDES.

Claruit ante Christ. Anno cccclxxix.

Atheniensis, *Historicus*, tempore belli *Peloponnesiaci* floruit. Dictum Bellum *Thucidides* octo libris complexus est. Multum verò fidei, si quis alius, scriptor hic meretur. Nam & egregium veritatis in eo studium elucet, & illa scripsit quibus interfuit. *Thucydides* in octavo libro plane tenui dictione utitur, cùm in prioribus longè magis assurgat. Ac propterea aliqui putarunt eum à *filia Thucydidis* scriptum esse, vel à *Xenophonte*, aut *Theopompo*, vel alio. Quorum sententiam in vitâ ejus rejicit *Marcellinus*: acpotiùs censet, fuisse scriptum à *Thucydide* jam ægrotante. *Voss.* de Hist. Græc.

Thucydides omnes dicendi artificio meâ sententiâ facilè vicit, ut verborum propè numerum sententiarum numero consequatur: ita porro verbis aptus & pressus, ut nescias utrum res oratione, an verba sententiis illustrentur. *Cic.* lib. 2. de *Orat.*

Densus, & brevis, & semper instans sibi *Thucydides*: dulcis, & candidus, & fusus *Herodotus*: ille concitatis, hic remissis affectibus melior: ille concionibus, hic sermonibus: ille vi, hic voluptate. *Quintil.* l. 10. c. 1.

In *Thucidide*, quem præ cæteris veracem existimavit *antiquitas*, plurima sunt valdè digna *Historico*; quippe cui etiam tria prudentiæ genera tributa sunt: *Civilis*, *Bellica*, *Historica*.

Demosthenes eum tanti fecit, & ex illo se tantum proficere putavit, ut *ideò* illum descripserit octies. quemadmodum tradidit *Lucianus*. *Cicero* tanquam prudentem rerum explicatorem commendat. *Possev.* Biblioth. Select. Tom. 2. l. 16. cap. 7.

Qui res nec multas nec magnas nimis scripsit, sed palmam fortasse præripuit omnibus, qui multas & magnas. Elocutione totâ gravis & brevis, densus sententiis,

Digitized by Google

ententiis, sanus judiciis: occultè ubique instruens, actiones vitamque dirigens, rationibus & excursibus penè divinus. Quem quo sæpius legas, plus auferas: & nunquam tamen dimittit te sine Siti. *Lipsius* not. ad 1. l. Polit.

Magnus est vir & scriptor *Thucydides*; qui à gerendis rebus, ad easdem stylo prosequendas quum sese contulisset; *Historia* ad usum *Politicorum* scriptæ mortalium, credo, primus exemplum post-futuris mirandum potiùs quàm imitandum dedit. Sed vir maximus par ingenio argumentum non habuit. *Isac Casaub.* præf. ad Polyb.

Thucidides sanè fidus omninò scriptor, & quem principem senatus Historicorum, mei arbitrii res foret, legere non dubitem. Si in scriptis ejus veritatem habere dixero, ipsam non dubito quin suffragantem sim habiturus. In exilium ejectus à *suis Atheniensibus*, (quod maximis ferè quibusque viris contigisse dolemus) ita tamen scripsit, ut ne exul quidem ullo malè erga *Athenienses* adfectu animi indicio sua scripta aspersérit, imò adeò *veritatis* amans, ac moribus moderatus, ut ne Brasidæ quidem (qui calamitatis autor ipsi fuerat) usquam in suâ historiâ præ irâ aut odio maledixerit. Et infestissimum sibi *Periclem*, non solùm à calumniis vindicavit, sed prudentiæ aliarumque virtutum nomine sincerè commendavit. *Ioan. Bernart.* de utilitat. legend. Hist p. 43.

Quod ad *Thucydidem* attinet, eum licet octies suâ manu descripserit *Demosthenes*; tamen gravis magis *Historicus* censeri debet, quàm *orator* bonus. Est enim nimio ejus durus, & *hyperbatis* implicatus: unde *Crassippus* orationes illius molestas atque odiosas esse judicabat. Etiam *Cicero* ait, *nec se imitari eum posse, si velit: nec velle si possit.* *Voss.* de Rhetor. p. 68.

Carolus V. Cæsar potentissimus ille *Heros* in castris *Thucydidem*, in *Gallicam* quam à *Claudio Massilienſi* Episcopo conversum, semper secum habuit, & hunc autorem assiduè magnâ cum voluptate legit, eumque suis intimis *consiliariis*, *Silvagio*, *Mercurino* & *Granvelo* commendavit, atque ex iis quærere solitus fuit, quid legissent, & quæ ipse observasset, cum illis contulit. *Camerar.* horis subcisiv. Centur. 3. c. 67.

Thucydides in suo scribendi genere accuratus est, fidelis in iis quæ dicit, sinceris, & ad id quod sua intererat minimè respiciens. In ejus stylo splendet magnificentia, nobilitas atque Majestas; austerus ubique est, sed austeritate quæ tamen non magnificum spirat. Verum quidem est cum tractare argumentum instar omnibus exilius & limitarius *Herodoti* argumento. Mero partium suarum affectu *Herodotum Thucydidi*, anteponit *Dionysius Halicarnassæus*, quia scilicet *Herodotus* ejus popularis erat: Sed quod ad me spectat, hunc Græcos omnes Græcos superare censeo. *Rapin. Reflex. Gallic. in Histor. Sect.* 23.

Historiam Græcam *Thucydidis & Polybii*, Latinamque *Salustii*, & *Titi Livii* ceteris omnibus præferendam esse censeo, seu gravitatem in illis, ac majestatem rerum spectes, seu puritatem styli judiciique integritatem, seu denique omnes Historiæ rectè conscribendæ leges requiras. Quas ipsi adeò concinnè feliciterque observarunt ut, ne transversum quidem unguem ab illis unquam deflexisse, jure merito arbitrari possint. *Gr. Naud.* Bibliograph. Politic.

Historiarum libri 8. græcè cum versione *Laur. Vallæ* emendata & scholiis. græcis, apud *Hen. Stephanum.* 1588. in fol.

Hunc autorem in Anglicanum Sermonem accuratissimè transtulit *Thom. Hobbejus.*

LYSIAS.

Clar. ante Christ. Ann. CCCCVI.

SYracusanus genere, *Cephali* filius, unus è decem oratoribus natus *Athenis* quò pater se transtulerat. Puer *Thurion* coloniam migravit, rediit annos natus 47. interque principes oratores habitus. De quo *Cicero* in *Bruto, Tum fuit Lysias* inquit, *ipse quidem in causis forensibus non versatus, sed egregiè subtilis scriptor, atque elegans, quem jam propè audeas Oratorem perfectum dicere* &c. Plurimæ ipsi *orationes* tribuuntur; *Apologia* item *Socratis*; *Præcepta dicendi*; & *Epistolæ.* Ferventibus *Olympicis ludis*, Olymp. 98. orationem contra *Dionysium Tyrannum*, totics *veteribus* laudatam, conscripsit. Obiit Ann. ætat. 81. Olymp. 100. *Hofman.*

Plutarchus 425. ejus *orationes* olim numeratas fuisse tradit, quarum 230. genuinæ tantùm fuerint judicio *Dionysii & Cæcilii.* Ex quibus non nisi triginta quatuor supersunt.

Lysias subtilis atque elegans, & quo nihil, si *oratori* satis sit *docere*, quæras perfectius. Nihil enim est inane, nihil arcessitum, puro tamen fonti, quàm magno flumini, propior. *Quintil.* Institut. Orat. l. 10. c. 1.

Legi varias *Lysiæ* orationes, quæ dicuntur esse numero trecentæ & viginti quinque, quarum legitimæ sunt ducentæ & triginta tres. In quibus bis tantum solum dicendo victus dicitur, cùm tamen sæpiùs cum Adversariis contenderit. Est in orationibus suis brevissimus, & ad persuadendum perappositus, & si quis alius graviter dicendi peritus, tametsi non appareat. Etenim quanquam facilis videtur esse, nihilominus tamen imitatu est difficilis. Magnam puritatem & perspicuitatem in rebus & verbis etiam in principio orationis ostendit, ut in narrando sine ambagibus, & nihil externum aliunde adsciscendo. Venustatem autem compositionis non quivis facilè animadvertit. Nam simpliciter & casu ut res dat se dicere videtur, assurgit tamen ornatu in immensum, estque oratio ejus & propter *schemata* digna admiratione, & propter *sensum* & verba, & concinnam horum compositionem, & inventionem, & ordinem *enthymematum*, & *Epicheremalum. Phot. in Biblioth. Andr. Schot.* interpret.

Lysias propriis & usitatis verbis utebatur; eóque hoc assecutus est, ut cùm loqueretur more consueto, novâ tamen uteretur dicendi formâ, primusque induceret recentiorem *Atticismum.* Non verum esse censeo quod *Dionys. Halicarnass.* scribere non dubitavit, *Lysiam videri res facere insignes, graves ac magnas.* Nisi id ad unam alteramque orationem restringas: uti illam contra *Nesipolemum*, quam solito grandiorem fuisse Photius ait. Cæteras si spectes; subtilis potius orator est, quàm sublimis. Testatur autem *Cicero* non fuisse versatum in *causis forensibus*: sed aliis orationes scribere solere. Nempe quia ad minutarum

Lambertus Bos, Fullonius, Franequerensis, medicinæ olim Professor, Franequeræ, Frisiorum, obiit 1717.

Ioannes Bos, medicus, natus Amstelodami 1670, obiit in Insulis Indiæ Orientalis, ubi Chirurgiæ Professor fuerat, 1717. Scripsit Dissertationem de Ulcere Pulmonum, Amstelodami 1699. 8. Dissertationem de Ulcere Pulmonum, Amstelodami 1699. 8. Dissertationem de Ulcere Pulmonum, Amstelodami 1699. 8. Dissertationem de Ulcere Pulmonum, Amstelodami 1699. 8

mus habitus est, ingenioque maximè excellenti: in sententiis creber, inventione variâ & jucundâ, arte summâ & præcipuâ, usque adeò ut omnium judicio post se reliquos ejus generis Poëtas longo quidem intervallo reliquerit. Sunt qui illum stylo *Euripidem* imitatum fuisse velint, sed eò tenuior & exilior, quo ille Tragœdiam, hic Comœdiam scripsit. *Idem.*

Diminutivis vocabulis, teste *Aristotele* in Rhetoricis, usus est, atque id quidem cum mordacitate, plerunque & venustate, & præcipuè in *Babyloniis* fabulâ. Quales verò illius sunt sales & argutiæ, nullibi melius est legere quàm in libello *Plutarchi*, qui inscribitur *Epitome Comparationis Aristophanis & Menandri*, in quo de utriusque differentiâ multa. *Idem* ibid.

Ex Poetis optimi, & quos operæ pretium sit legere, *Attici* sunt *Euripides, Sophocles, Aristophanes*, & quod *Menandri* est reliquum. *Aristophanes* elegans & festivus. *Lud Viv.* De tradend. Discipl. pag 475, & 527.

Facetissimus quidem, sed & obscœnissimus veteris comœdiæ scriptor. *Dilherr.* in Disputat. Academ.

Perpetuus *Euripidis* obtrectator, Comicus purè impurus. *Herald.* Animadver. in *Salmas.* observat. ad jus Attic. & Rom. lib. 6. cap. 10.

Alcæus & *Aristophanes* comicus vino madidi pangendis invigilabant Poematibus. *Rhodigin.* lib. 28. lect. Antiq. cap. 6.

Homo qui per ebrietatem multa conscripsit. *Lud. Viv.* in *Augustin.* de Civ. Dei.

Aristophanes bonus auctor *Atticus* & primus legendus: nec se quisquam jactet *Atticissimum* intelligere, qui hunc ad unguem non teneat. Certè nullus est, qui melius apud Græcos loquatur ipso *Aristophane*, ut nec apud *Latinos, Terentio. Scaligeranâ* 1ª. pag. 23.

Ita me Dii ament ut ego me plurimùm amo, ubi hæc Scaligerum dixisse video. Nam ego ipse quidem huic Auctori intelligendo plus quindecim annos insumpsi, neque me tamen operæ pœnitet. *Tan. Faber* in loc. prædict. *Scal.*

Singulare illi & plerumque dulce reprehendendi jocandique genus, eloquentia *Attica*, quam nemo *Græcorum* superavit, *Latinorum* nemo. Legendus tamen cum delectu *Aristophanes*, ut ex eo, apum more, trahantur mella non convitia, non obscœna. *Olaus Borrich.* in dissertat. de Poet. p. 35.

Rapinus de *Aristophane* judicium est quòd in Fabularum suarum ordinatione nullam adhibuerit curam; quod ejus Fictiones à vero-simili procul nimis absint; quòd rusticè & apertè nimis homines ludificetur, quòd ejus facetiæ belluonum mera imitatio plerunque essent; quòdque in quibusdam ejus Dramatum quædam apponantur condimenta quæ sæculi nostri Palato parum saperent. *Rapin. Reflex. particularib. in Poes. par. 2. Refl. 26.*

Idiomate obscuro, intricato, infimi trivialisque styli quandoque utitur; Insultus est in frequentibus suis ad voces allusionibus, in suis verborum sibi invicem oppositorum contradictionibus; in suis Tragici cum Comico, faceti cum serio, gravis cum familiari stylo permistionibus; ejusque joci attentiùs consi-

Digitized by Google

nſiderantibus parum genuini non rarò deprehenduntur. *Rapin. ibid.*

* *Æmilii Porti* in *Ariſtophanem* Epiſtolæ & notationes, *Aurelia Allobrogum*, nptibus *Caldeviana Societatis* 1607 permittuntur cum expurgationibus. *Index Madritienſis* Ann. 1667.

Inter Editiones ejus commendatur illa, quam excudit *Lugd. Batav. Io. Maire* mendationibus *Joſephi Scaligeri*, & aliorum.

ISOCRATES.

Claruit ante Chriſt. Ann. CCCXCIX.

I*Thenienſis*, orator, natus *Archonte Nauſimache*, quinquennio ante *Peloponneſiacum* bellum, minor Lyſiâ annis 22. obiit *Archonte Cheronide*, paucis diebus poſt prælium ad *Cheroneam*, A. M. 3514. Vixit annos nonaginta lo *Calviſ.* Quidam inediâ quatriduanâ extinctum aiunt, auditâ Athenienm clade ad *Cheroneam* accepâ, cui ſupereſſe noluit. Vitam ejus Plutarchus ravit. Reliquit Orationes, quas uno volumine complexus eſt *Hieron. olf.*

ſocrates (cujus domus cunctæ Graciæ, quaſi ludus quidam, patuit atque cina dicendi) magnus *orator*, & perfectus Magiſter, quanquam forenſi luce uit, intraque parietes aluit eam gloriam, quam nemo quidem, meo judicio, oſtea conſecutus: & cùm cætera meliùs, quàm ſuperiores, tum primus inxit, etiam in ſolutâ oratione, dum verſum effugeres, modum tamen, & nuum quendam oportere ſervari. *Cic. de Bruto.*

Oratio verò *Iſocratis* comtula quidem eſt, ſed cum dignitate quadam: eſtque is accommodata cœtui populari, quàm foro: ornatum verò habet cum vidam. Pomparica eſt, ſed cum efficacia atque utilitate, ad Forenſia autem aminaparum idonea. *Dionyſ. Halicarnaſſ.*

Iſocrates in diverſo genere dicendi nitidus, & comtus, & palæſtræ, quàm pu-, magis accommodatus: omnes dicendi veneres ſectatus eſt: nec immeriauditoriis enim ſe, non judiciis, compararat: in inventione facilis, honeſtioſus, in compoſitione adeo diligens, ut cura ejus reprehendatur. *Quinti.* C. 1.

ermo profectò elaboratus, & verborum diligentia, & ſplendor compoſitio- eo apparent, viſque caſtigata in numeros, ex ſententiâ ſententiam æquali- periodis terminando. *Philoſtr.* Quanti habitus fuerit *Iſocrates*, vel ex eo, quòd *orationem* unam viginti talentis vendidit. *Plin.* lib. 7. c. 30.

ocrates omnium Oratorum elaboratiſſimus. *Jul. Scal.* orat. 1. cont. r. Tardus erat accuratuſque in elaborandis ſcriptionibus uſque, adeò, ut ere *Olympiadas* in unâ ſcribendâ Panegyricâ conſumpſerit. *Plutarch.* in jus.

crates umbratilis orator, affectatis ſtructuræ numeris ac periodis oratio- erdidit illam nativæ dictionis gratiam. *Eraſm.* Epiſt. l. 28. epiſt. 7. Imò & *ates* hac parte (viz. *elocutione*) erat nimis anxius. Itaque ut fucatam & iſtris inuſtam, meretrici ſimilem dicebat *Cæſar Scaliger*: qui *Platonicam* dictionem

dictionem matronæ gravi, ac decoræ : *Aristotelicam* virgini honestæ conferebat. *Voss.* de Philog. p. 47.

Quo simplicius ac purius cogitari nihil potest. *Lud. Viv.* de tradend. discipl. l. 3. Tam diligens est compositio *Isocratis*, ut nonnunquam in versum incidat. *Turneb.* not. in *Quintil.*

Quidam illum furti redarguunt, quod multa in oratione *Panegyricâ* ex *Epitaphiis*, sermonibus *Archini*, *Thucydidis*, & *Lysiæ* sit mutuatus.

Hunc [*Isocratem*] *Theon* sophista, cùm eadem [quoad sensum] in ejus *Panegyrico* inveniri ait, quæ in *Epitaphio* atque *Olympico Lysiæ*, tantum abest, ut vituperet ut inter exempla potius eloquentiæ studiosis imitanda posuisse censendus sit. Quamobrem deliberandum amplius, an ea, quæ sive *Isocrates* hic ab *Isæo*, sive *Isæus* ab *Isocrate* [res enim dubia] apud *Porphyrium* transtulisse narratur, furtis annumeranda veniant. *Thomasius* de Plag. num. 476.

Isocrates vir à summis viris propter & virtutis & patriæ amorem (qui ex omnibus ejus scriptis elucet) consiliorumque gravitatem, & orationis splendorem & suavitatem, summè laudatus *Hieron. Wolph.* Præfat. secund. præfix. *Isoc.* operibus.

Isocratis editionem *Wolphianam* longo intervallo post se reliquit illa *Pauli Stephani* edita 1604.

XENOPHON.

Clar. ante Christ Ann. CCCLXXXVII.

Atheniensis, Grylli filius, tempore *Artaxerxis Longimani Persarum* regis claruit. *Laertius* ait, eum obiisse An. 2. Olympiadis 105. Erat *philosophus*, *Historicus*; & bonus *Strategus*. Sub *Cyro Artaxerxis* fratre imperium in decem hominum millia obtinuit. Ab *Atheniensibus* pulsus, ad *Lacedæmonios* se contulit, qui exuli agrum dedere & alia. *Scripsit* commentariolum de *Repub. Lacedæm.* Κύρου ἀνάβασιν, Ἑλληνικὰ, Κύρου παιδείαν, &c. Ubi benè notandum, quod *Cicero* monet, *Cyri Pædiam* non ad Historiæ fidem, sed ad effigiem justi imperii scriptam esse. Errant itaque quotquot inde Historiæ veritatem petunt. Extat etiam *Xenophontis* nomine libellus de *Æquivocis* : verum ille ab *Ann. Viterbiensi* confictus est. Scriptor hic adeò est dulcis, ut *Gratiæ* ejus sermonem finxisse videantur, quemadmodum *Fabius* l. 10. loquitur. *Cicero* in *oratore* ait, sermonem ei esse melle dulciorem, *Musasque* ore ejus locutas videri. Et propter hanc suavitatem *Musa Attica* & *Apis Attica* dictus est. *Konig.*

Quid ego commemorem *Xenophontis* jucunditatem illam inaffectatam, sed, quam nulla possit affectatio consequi? ut ipso finxisse sermonem *Gratiæ* videantur. *Quintil.* l. 10. c. 1.

Auctor ille (*Xenophon*) præ cæteris *decori* observantissimus, & quem non minus quam Platonem Cicero sequitur. *Naud.* de stud. Militar. p. 188.

Xenophon purus in delectu verborum, & clarus, ac perspicuus, & in compositione suavis, ac gratiosus super *Herodotum*. In Historiâ tamen, splendor *Xenophonti*, ac majestas deest; & , si aliquando elocutionem conetur attollere , confestim

Digitized by Google

confestim languescit, & subsidit. *Dionys. Halicarnass.*

Xenophontem prætereo? absit. Sed laudatissimus ille *Cyrus* ejus non habet hic locum, quem magis ad exemplum vitæ, quàm ad fidem rerum scripsit. In reliquâ *historiâ* (*Græcanicâ*, inquam, aut *Persicâ*) sanè suavis ille & fidus, certè circumspectus scriptor: è quo tamen haurias magis *prudentiam* hanc *civilem*, quàm ut ultro eam propinet. Sententias quidem & dogmata raro miscet. Sed juvit nos hic egregiè viâ aliâ. Cùm *Thucydidem* adhuc latentem, & in suâ manu ut opprimeret, (ô candidam, & ab omni æmulatione vacuam mentem!) primus ipse protulit & divulgavit. *Lips.* Not. ad 1. lib. Polit. cap. 9.

Luculentum *Xenophontis* elogium extat apud *Dion. Chrysostom.* in oratione de *Dicendi* exercitio, ubi mirè ad ejus lectionem adhortatur: atque inter alia ait, *vel ejus solius lectionem sufficere posse homini politico.*

Sanè *Xenophon* non multum absimilis est *Julio Cæsari*; uterque enim purus est, & elegans ac cum lenitate quadam fluit: sed hôc differunt, quòd *Cæsar* gravior, aliquantò, *Xenophon* suavior est. Illa *Xenophontis* laus est, quòd cùm *Thucydidem* posset supprimere, primus ejus monumenta in lucem protraxerit, quemadmodum testatur *Laertius*: quo vel solo nomine, quantum illi debeant omnes nemo non intelligit. De occultâ simultate, quæ inter nobiles illos *Socratis* Discipulos, *Platonem* & *Xenophontem* fuit, nota res ex *Athenæo* undecimo, *Laertio* in *Platonis* vitâ, & *Gellio* in decimo quarto. *Vossius* De Hist. *Græc.*

Xenophon in dictione sua tersus est; in sua scriptione minime ficatus & jucundus; ingenium ejus est facile, copiosum, multarum rerum cognitione plenum; imaginatio ejus nitida, aptus ei dicendi modus: sed nihil magnifici nec sublimis habet; decorum in moribus non semper admodum servat ejus Historia; in qua ignaros & barbaros Philosophorum instar loquentes introducit. *Cicero* refert *Scipionem* illum deponere non potuisse si semel ad illius lectionem animum appulisset. *Longinus* characterem ipsi tribuit, quo in rebus cogitandis felix est. Lectissimus denique *Historicus* est, & ejusdem historiæ lectione *Scipio* & *Lucullus* tanti Duces facti sunt. Rapin. Reflex. in Hist. Sect. 28.

Xenophon & *Polybius* in morum documenta frequenter nimis incumbunt; suisque reflexionibus *historiæ* filum sæpiùs abrumpunt. *Idem ibid. Sect.* 5.

Ioannis Leunclavii in *Xenophontis* opera Græco-Latina annotationes, si expurgentur, permittuntur. Vid. *Indic. Madrit.* Edit. Ann. 1667.

Xenophontis Operum editio optima est *Parisiensis*, in quâ *Græcis Latina* respondent, *Leunclavii* ex translatione, Notis *Æmil. Porti* elucidata. fol. ann. 1615.

ISÆUS.

Assyrius, Rhetor, Lysiæ discipulus, *Demosthenis* Præceptor, eodem tempore, quo *Isocrates*, floruit. Adolescentiam variis corporis voluptatibus tradidit; deinde vir factus, frugalissimus omnium fuit. Ex 64. *orationibus*, quas scripsit, Decem hodiè extant. *Isæi* vitam descripsit *Plutarchus*. Ejus orationes

Claruit ante Christ. Annum CCCLXXX.

D edidit

Digitized by Google

edidit *Alphonſus miniatus* cum orationibus *Antiphontis & Andocidis*.

Legimus varias orationes *Iſæi*: quarum numerus, ut ſemel dicam, ſexaginta quatuor: quarum germanæ ſolùm quinquaginta. *Lyſiam* autem potiſſimùm imitatus, cujus & diſcipulus fuit. Imitatum verò illum fuiſſe arguit nominum concinnitas, & rerum gravitas. Sic enim *orationes illius Lyſiam* imitantur, ut, niſi quis diligenter attendat, utriuſque ſtyli differentiam vix dignoſcat, *Schemata* ſi excipias. Etenim primus *Iſæus Schemata* adhibuit, & animum ad *civilem artem* convertit, quod maximè *Demoſthenes*, illius Diſcipulus, imitatus eſt. *Phot.* in Biblioth. *Andr. Schott.* interpret.

Primus, *Plutarcho* auctore, *Schematis* uti cœpit *Iſæus*, is à quo vim ſuam tanquàm à fonte hauſit *Demoſthenes*, quemque in δεινοτητα tam feliciter ſecutus eſt, ut eum devorâſſe dictus eſt: quemadmodum loquples teſtis eſt *Dionſ. Halicarnaſſ.* Equidem mihi perſuadere non poſſum, tam bardum fuiſſe magnum virum, ut ignoret, ante Iſæum vulgò quoque in uſu fuiſſe *Schemata*; verum id voluit, primum creditum *Iſæum* animadvertiſſe in vulgari ſermone certas loquendi formas, quas *Schemata* appellamus; eaſque illum frequentaſſe, quibus locis dicendi imperiti ſimplici oratione uti ſoleant. *Voſſ.* l. 5. Inſtitut. orator. pagin. 263.

Tribuit *Iſæo Dionyſius Halicarnaſſ.* Dictionem puram puram, accuratam, propriam, evidentem, ac conciſam.

Eloquentiam ejus innuit *Iuvenalis Satyr.* 3. Verſ. 74.

Ingenium velox, audacia perdita, Sermo.
Promptus, & Iſæo torrentior. ——

Iſæus Rhetor, quæ de *Quæſtionibus* in oratione de *Cyonis* Hæreditate diſputat, eadem apud *Iſocratem* in *Trapezitica* reperiri docemur à *Porphyrio*: imò, *Demoſthenem* etiam in eâ quam adverſus *Onetorem*, *Vnde* 6. habuit eâdem propè ſententiâ differere. Ubi illud annotare viſum, quandoquidem *Iſæum* conſtat, eodem tempore quo *Socratem Scholas* habuiſſe *Rhetoricas*, dubitari poſſe, in utrum iſta conveniat, modò ipſa per ſe juſta eſt accuſatio? Nam de *Demoſthene*, qui Diſcipulus & *Iſæi* fuit, & Iſocratis eſſe potuit, ambigendi ratio ceſſat. *Thomas de Plag.* Sect. 473.

Demoſthenes præceptore *dicendi* uſus eſt *Iſæo* quamquam *Iſocrate* tùm docente, ſive quòd propter orbitatem mercedem huic (decem enim à ſingulis diſcipulis exigebat minas) perſolvere non poſſet, ſive quòd illius orationem ut vehementem, callidamque uſûs cauſa præferret. *Plutarch.* in *Demoſth.*

PLATO.

Claruit ante Chr. Anno ccclxvi.

PHiloſophus inſignis, *Secta Academica* princeps, *Ariſtonis* & *Perictionæ* filius, ex humerorum latitudine ſic dictus, cùm antea ex avi nomine *Ariſtocles* vocaretur. Hic adhuc adoleſcens palæſtrâ ſe exercuit; picturæ operam dedit, *Tragediaſque*

Digitized by Google

Plutarchus Plutarchi Chæronensis Scripta. Paris. Ant. Stephanus 3 vols. Les œuvres morales et meslées de Plutarque, traduites en françois par Jacques Amyot. Paris. Vascosan 1572. Plutarchi Chæronensis Opera Græce. Basil. Froben. 1542. Plutarchi Chæronensis Opera, Græce & Lat. Wechel. 1599.

Platina De vitis pontificum *Platinæ* & ejusdem Addenda. Arnol. Ulr. v. Platina Historia de vita Christi. Hist. de vitis, ac virtutibus Pontificum Romanorum *Platinæ* Cremonensis.

Pierius Ioan. Pierius Valerianus officiis clarissimi & maximi ducis. Colon. Agrip. 1575. *Pierii Valeriani* Hieroglyphica. Basil. 1556.

Philostratorum ac quatuor Lemnii Graviæ disputationis de Celtica eruditione, & Druidum philosophia, Libri duo. Antwerp. Plantin. 1570. Philostratorum Lemnii Sophistarum Libri duo. Ejusdem Lemnii Imagines. Ejusdem Lemnii Epistolæ. Ejusdem Lemnii Gymnasium. Ejusdem Lemnii Physica & medicina. Ioannis Lemnii Opera. Antwerp. Plantin. 1568.

Philostratus Imagines. Vitarum Sophistarum Libri duo. *Philostrati*, Eunapii, Ioannis Antiochi, Libri de vitis Sophistarum & Antiquitatibus Ioannis Antiochi. *Philostr.* Apollon.

Philostratus Flav. vita Apollonii Tyanensis. Ejusdem Heroica. Gymnasticus. Epistolæ. Vita Antonii Philosophi. Epistolæ. Vita Sophistarum. Imagines. Ejusdem Icones. Ejusdem Epistolæ. Ejusdem Gymnasticus. Ejusdem Heroica. Ejusdem Vita Apollonii. Ejusdem Vita Sophistarum

hujusque Philosophiam reliquis omnibus anteculisse. Scribit quoque *Augustinus* l. 7. *confessio.* libris ejus utiliter se ad intelligentiam variarum virtutum *Orthodoxarum* usum fuisse, ibique fermè totum *Evangelii Joannis* initium se repetisse. Imò *Justin. Martyr*, *Clemens Alexandrinus*, *Eusebius*, alii, ipsum de *Trinitate* aliquam quoque notitiam habuisse crediderunt, & *Moses Atticus* à *Numenio Pythagorico*, dictus est. *Solman.*

In *Platone* multum est eruditionis sed reconditæ, ut cùm ars occultatur in opere, eoque discentibus non satis congruens: doctis verò melior, etsi in natura arbitrandi non est cum *Aristotele* comparandus, ut in præceptis morum excellat. *Lud. Viv.* de tradend. Discip. p. 598.

De *Republicâ* scripsit olim *Plato* primus: secundum cujus institutionem tum demum vivent homines, quum aliqua existet *civitas* solis sapientibus habitata. Idem *Utopia* continget *Thom. Mori.* Legenda tamen est *Platonis Respub.* & ejusdem leges, atque hæc ipsa *Utopia*, ex quibus non pauca annotabuntur *regiminis civitatum* perquam utilia. *Idem* ibid. 648.

Plato Philosophus *furti* ex eo insimulatur, quia ex libro sive *Timæi Locrensis* de *mundi anima*; sive alio quopiam *Philolai Pythagorici*, *Timæum* suum concinnaverit; quia multa subduxerit ex *Protagoræ* libro de *Ente*, ex Aristippi item, *Antisthenis* & *Brysonis Heracleota* dissertationibus; quia *immortalitatem animæ traxerit à Pythagoræ*; quia *Numenius* eum *Mosen Atticissantem* appellaverit. De *Timæo* facile patiar haberi excusatum, cùm non modò *Dialogo* suo nomen ab eo indat, sed & colloquentem introducat. Quod idem de *Protagorâ* dicerem quoque, si obtendi posset, quæ illi Philosopho *Plato* debet, ejusdem Dialogo nominis inseruisse. De *Philolao*, *Aristippo*, *Antisthene*, *Brysone* deliberandum amplius. Pythagoræ verò *plagiarium* ideò facere *Platonem*, quia de *Immortalitate animæ* idem quod ante ipsum *Pythagoras* docuerit, sanè quàm jejunum est. Cum *Mose* denique minimè tanta illi similitudo intercedit, quæ *furti* suspectum eum faciat; neque verisimile est, *Numenium*, qui *Pythagoricus* juxta & *Platonicus* fuit, *Platonem* illo elogio suo deformare voluisse. *Thomas* de Pelag. num. 522, 523.

Nihil unquam inveni apud *Platonem*, quod deprehendere potuerim ex ullâ Mosis Historia fuisse expressum: in multa verò incidi, ob quæ existimem, eam legisse nunquam. *Paul. Ber.* l. 10. in Tim. Platon. p. 679.

Nullos habemus *Platone* & *Aristotele* vetustiores excepto legislatore sanctissimo, *Mose*, aut qui copiosius & majori arte ac doctrinâ gubernandæ administrandæque Reip. formam nobis reliquerit librorum monumentis consignatam. Quare ab uno *Platone* statim incipiendum est, qui *Dialogis suis de Legibus* & *de Republicâ*, præclarè omninò regnum, & Remp. instituit, adeoque moribus & institutis *Christiana* fidei convenienter, ut Divus *Thomas* in opusculo de *Regimine Principum*, *Platonissimum* in Republicâ desideret. Ab illo verò licet omnia fermè mutuatus fuerit *Aristoteles*; nescio tamen quomodo, sic ista sibi propria fecit, Magistri sui rationes præcipuas aut clariùs ac facilius proponendo, aut subtiliter & acutè refellendo: ut non minus in istis, quàm in cæteris operibus suis

Digitized by Google

ab eruditis Viris, qui Ecclesiæ Romanæ Communionem amplectuntur, probe distinguendi sunt. Quidam enim eorum sunt ad Ecclesiam, quam profitentur, quoad quædam capita, minime cognoscendam invicti. Invicti dico communi quidem, non autem singulari cuiusque ingenio, quod in diversis diversum esse solet, sed ratione quadam ejus, quæ omnibus communis & invicta dicitur, quæ nempe ex ipsa rei natura, & ex ipsa Ecclesiæ Romanæ professione, & ab ea ad alios deducta, ad omnes pertinet. Quales sunt, qui in Ecclesia Romana educati, & ab ea ad alios instituendos missi, ejusdem Ecclesiæ Romanæ errores ignorant, quos tamen, si noverint, damnare & odisse cum primis debent.

Cæterum

DEMOSTHENES.

Natus Athenis 381. Ante annum 340 Philippi Macedonum Regis ambitiosa consilia detexit, & ejus arma, quibus Græciæ jugum imponeret, fortiter repressit. Ante annum 322 Athenis mortuus est, vel sponte sua, vel ab Antipatro, qui Græciæ bellum intulerat, interfectus.

Hic autem decessor nihil ita effecit, neque Romam & potentiam perfecit, quin ad ejus ruinam aliquid adjiceret. Nam & Romanos ad Græcorum vitam mansuefecit, & ad Græcos eruditos studia allexit. Primum ergo Demosthenem ejusque ætatem, deinde ipsum, & postea ejus scripta videamus.

Ætas Demosthenis ea fuit, quæ Græcis, quod Romæ non contigit, ut ejus temporis historiæ ipso Demosthene, ac pene coævum, habeamus viros, quos ætas illa ferebat, & quos ipse Demosthenes, ut ejus scripta testantur, & amicos, & inimicos habuit, non quod ejusdem partes sequerentur.

Lacedæmonii, præsente tempore & ob rem præsentem, Philippum amicum habebant, quod ejus ope Messenios & Argivos, quos Thebani ipsis adjunxerant, ab se propulsare cupiebant. Thebani, quod Philippus Thermopylas occupaverat, Phocenses ab eo defendebant, & Philippum ipsum, quod ejus ope Bœotiæ imperium recuperare sperabant, amicum habebant. Thessali, quod Philippus Pheras, Pagasas, & Magnesiam, quæ Thessalorum erant, occupaverat, Philippum amicum habebant. Olynthii, quod Philippus Amphipolim, Pydnam, Potidæam, & Methonen, quæ Olynthiorum erant, occupaverat, Philippum amicum habebant. Athenienses

Demoſthenes quaſi populi *robur* appellatus eam habuiſſe vim dicendi prædi-tur, ut quicquid vellet id populo perſuaderet : diſſuaderetque quicquid nollet. Nomine cujus commemorato (ut ait *Valerius*) eloquentiæ columnatio audientis animo oboritur. *Franc. Sylv.* in not. in 14. Epit. *Polit.* l. 3.

Demoſthenem autem inter *Græcos Rhetores* ſic eſſe primum , ut vix invenias quem cum illo poſſis conferre , magnus eruditorum omnium conſenſus eſt patiar ut puer quidem deguſtet *Demoſthenem* , ſed ad eum ſeriò redeat, jam factus oculatior , quo perſpiciat illam verè *Atticam* Venerem, illud excuſſum judicium, illa ſummo artificio contorta *Enthymemata* , poſtremò vim illam omnibus admirabilem, vix ulli imitabilem. *Eraſm.* Epiſt lib. 28. Ep. 26.

Non ſatis reprehendi poteſt inſignis illorum error , qui pueris adoleſcentulis orationes tanti Viri legendas proponunt, cùm tamen propter argumenti difficultatem à paucisſimis viris eruditis intelligi queant ; pleraque enim earum forenſes ſunt, ubi præter ipſam , ut dictum , materiæ difficultatem , multa ex *veteri Iure Attico* occurrunt , & ſæpè orationis ſeries interpellatur aliis verbis , quæ fortè protulit , ubi Teſtes interpellavere , Adverſarius reſpondit , aut tumultus aliquis cœpit oriri , aut etiam judex iratum ſe oſtendit. Ne dicam de infinitis rebus aliis, quæ virorum eruditiſſimorum conjecturis ſuppleri vix poſſunt. Faciliores ſunt orationes *Philippicæ*, quæ ſuaſoriæ & argumenti Politici ſunt, cum exordiis & Epiſtolis. Harum lectio facilius in *Gymnaſiis* toleari poteſt. *Konig.* in Biblioth.

Pytheas dicere ſolebat, *Demoſthenis* lucubrationes nimio plus lucernam olere ; idemque cenſebat *Plutarchus*, viz. quòd *Demoſthenis* oratio videbatur immodicè laborata. Hinc igitur jactatum eſt illud dictum , *Plus olei quàm vini Demoſthenem* conſumpſiſſe.

Demoſthenes octies , imò decies (ut ait *Turneb.* lib. Adverſar. 28. c. 22.) deſcripſit *Thucydidem* , ut illum in orationibus ſuis meliùs imitaretur.

Legi omnes penè Orationes *Demoſthenis*. Dicuntur illius germanæ ſexaginta quinque : quarum elegantiores quæ ad *Populum* , quàm quæ ad *Senatum* habitæ, à pluribus judicantur. Phot in cod. 265.

Dicere poſſumus nullum unquam *Oratorem* iras ſuas , odia, indignationes, omnes animi ſui motus & affectus tantâ vehementiâ concitaſſe ac *Demoſthenem*. Et hac de cauſa dubio procul ait *Demetrius Phalereus* eum tanquam *Divino numine afflatum* concionari ſolitum eſſe ; *Eratoſthenes* verò apud *Plutarchum* aſſerit eum *inſtar energumeni loquutum eſſe* ; Inflammabatur enim loquendo tum ſuæ actionis æſtu tum ferventiſſima & ardentiſſima , ſi quis unquam, imaginatione. Mira pariter facultate pollebat res accuratè cum omnibus circumſtantiis exponendi; quod magni ponderis eſt apud populum ut quis fidem ejus ſibi demereatur , quippe cui res eò veri-ſimilior cenſetur , quò plura ejus adjuncta recenſentur. Facultate quoque pollebat ad vivum quicquid liberet ita depingendi, ut minimæ quas narrabat Fabulæ multò magis quàm aliorum rationes perſuaderent , ſimplicici minumeque fucato modo quodam quem in iis eloquendis adhibebat. Ejuſmodi autem picturæ vivis rerum coloribus expreſſæ mirum

Digitized by Google

miſum in modum ipſi ſuccedebant. *Rapin. Comparat. Præclaror. Viror. Antiquit. Tom.* 1. *c.* 14.

* Hieron. Wolphii in *Demoſth.* & *Æſchin.* opera Græc. Lat. verſio & annotationes, cum expurgationibus permittuntur. *Index Madrit.* Edit. ann. 1667.

Ejus opera Græc. & Lat. cum Comment. Græcis *Ulpiani* Rhetoris in orationes quaſdam, & *Hieronymi Wolphii* annotat. *Genevæ* prodierunt an. 1604. Fol. additæ ſunt *Æſchinis* Declamationes.

ÆSCHINES.

Athenienſis orator, *Demoſthenis* adverſarius. Hic à *Demoſthene* victus in illo de *coronâ* certamine, *Rhodum* diſceſſit, ibique docuit. *Suidas* auctor eſt ipſum, cùm in quadam causâ, *Judices* corrupiſſet, in carcerem conjectum, hauſtâ cicutâ obiiſſe. *Scripſit orationes* tres, & *Epiſtolas* novem. *Orationes* ejus nonnulli *Gratias*, cùm ob Sermonis ſuavitatem, tum à numero *Charitum*; Epiſtolas verò *Muſas* nominârunt. *Konig.* Clarùit ante Chriſt. Annum CCCLIII.

Demoſthene plenior *Æſchines* & magis fuſus, & grandiori ſimilis, quo minus ſtrictus eſt: carnis tamen plus habet, lacertorum minus. *Quintil.* l. 10. c. 1 Inſt Orat.

Æſchines Athenienſis, Atrometi filius, in adoleſcentia *Tragœdias* actitavit. Atque idem poſteà *concionibus & orationibus* tantum ſibi nomen comparavit, ut *oratorum* à *Demoſthene* proximus haberetur. *Voſſ.* inſtitut. Poët. l. 2 p. 42.

Eſt ejus Oratio tanquam ſponte nata, & extemporanea; non tantam artis, quantam ingenii ipſius admirationem concitans. Etenim cùm grandia omnia in ejus *orationibus* invenias, tum quæ maximè naturæ præſtantiam oſtendant. In vocibus enim ſimplex & candidus, clarus tamen, & in orationum compoſitione, neque valdè languidus, ut *Iſocrates*, neque contractus & aſtrictus, ut *Lyſias*: ipſo inſuper ſpiritu ac contentione nihil *Demoſthene* inferior. Schematibus præterea cùm ſententiarum, tum verborum ita uſus eſt, non tam ut ex arte, quàm pro ſubjectæ rei ac negotii neceſſitate, dicere videatur. Quamobrem & ſimplex atque inelaborata ejus apparet dictio, ac veluti populari orationi & privato Sermoni maximè conveniens. Non enim vel in ratiocinationibus, vel in enthymematis multus, nimiumque coactus. *Phot.* in Biblioth. Cod. 61.

Circumfertur & ejus alia oratio, *Deliaca Lex* inſcripta; quam tamen *Cæcilius* non recipit; ſed ad alterum *Æſchinem Athenienſem* ejus æqualem, hanc orationem, ut partum, refert. *Phot.* ibid.

Fuiſſe omninò *Æſchines* dicitur omnium horarum: Vir namque præter ejus verſatile ingenium, admodum etiam comis fuit, & ad voluptates propenſior, vinique appetentior, &, ut Græcè dicitur, φιλοπότης: cùm contrà *Demoſthenes* ſeverus eſſet, & gravioris ſupercilii vir, ac abſtemius: quæ morum diverſitas inter eos inimicitiarum cauſa fuiſſe exiſtimatur à *Philoſtr.* cùm tamen plerique eos tamdiù inter ſe amicos fuiſſe prodiderint, donec ambo legati ab *Athenienſium* Republicâ de pace miſſi ſunt ad *Philippum* Regem: tum enim primùm

primùm parva re dissentire cœperunt, cùm Regi imperandi normam uterque præscribere vellet. *Lil. Greg. Gyrald.* de Poet.

Sunt qui scribant, ab aliquo nunquam magistro *Æschinem* didicisse, sed cùm in *judicijs* fortè *scribæ* officio fungeretur, nullo docente in tantam eloquentiæ æstimationem evasisse. *Gyrald.* ibid.

Hieron. Wolphius Æschinis opera in Latinum Sermonem vertit, atque annotationibus illustravit, *Basileæ*, An. 1572. Folio.

ARISTOTELES.

Claruit ante Chr. Anno CCCXLIII.

STagirita, *Philosophus*, *Peripateticorum* princeps, natus est *Olymp.* 99. A. M. 3670. U. C. 370. Ante Christ. Nat. 384. Vixit annos 63. De mortis genere incertæ circumferuntur quorundam narrationes. *Hofman.* Discipulus fuit *Platonis*, & præceptor *Alexandri.*

Magnus & admirabilis vir, quique ingenio diligentiaque vinceret plurimos, nemini esset secundus; variarum rerum cognitione *Platone* magistro superior, artificio verò omnes, qui ex omni memoria humanas tractaverunt artes, longo intervallo post se reliquit. Fuisse avidiorem gloriæ, avidiorem carpendi alios, adde etiam non omninò pecuniæ contemptorem, fatendum est. At dexteritatem in tradendis artibus nondum est aliquis ab ævo condito assecutus. Utinam in refutandis alienis opinionibus induxisset in animum paulò candidius agere. *Aristoteles* semper amavit brevitatem rerum, & sententiarum, ne si extenderet *singula*, fusèque persequeretur & copiosè, res in infinitum traherentur, & artis præcepta teneri difficile possent. Itaque illud imprimis laboravit, ne sibi dictum ullum, ac ne verbum quidem esset supervacaneum; quod dum consectatur, assecutus est, ut nullus verbis, figurisque Græci Sermonis aptiùs magisque propriè sit usus. *Lud. Viv.* in *Augustin.* l. 8. cap. 12.

Aristotelis ea laus est, quod non *Philosophiâ* usus *Mythicâ*, ut Poetæ veteres, non *Symbolicâ*, ut *Pythagoras*, & sæpe etiam *Plato*; sed apertâ, ut quæ proprietate gaudeat verborum.

Altera *Aristotelis* laus est, quòd cæteris μεθοδικώτερος ut qui accuratiùs definiat, ac dividat, meliorique omnia ordine pertractet. Tertia ejus laus est, quòd magis *Platone* excoluit scientiam naturalem; in quâ quantum præstiterit, monumenta ejus docent. Præsertim quæ de *animalibus* perscripsit. *Voss.* de Philosoph. Sect. c. 17.

Quid multis? si non partem aliquam virtutum, sed totum Philosophorum consideremus, unus ille ingenii acie, ac varietate doctrinæ, eorum, qui præcesserant, lumina tantum præstrinxerit, quantum Sol Lunæ, & Siderum minorum. *Idem* ibid. In quem penè videtur esse collatum quicquid est capax humanum genus. *Rhodig.* l. 23. cap. 22. Lect. Antiq.

Quid *Aristotelem*? quem dubito scientiâ rerum, an scriptorum copiâ, an eloquendi

Digitized by Google

loquendi suavitate, an inventionum acumine, an varietate operum, clariorem putem. *Quintil.* lib.10.cap.1.

Aristoteles vir ingenio præpotens, atque doctrinâ præcipuus. *Arnob.* l. 3. adverſ. gent. *Macrobius* quoque non veritus dicere nihil tantum virum ignorare potuiſſe. Eundem quoque *finem* humani intellectûs appellat *S. Hieronym.* primo adverſ. *Jovinian.*

Ariſtoteles Philoſophorum, ne *Platone* quidem juxta *M. Tullium*, excepto, citra controverſiam omnium doctiſſimus — unus hic *Philoſophiam*, à diverſis per fragmenta ſparsim mutilamque traditam, in ordinem redegit, ac velut in corpus compegit, ut qui à poëtis ac Rhetoribus orſus, ad Logicen deducit: — Aiunt illum ſcripſiſſe libros plures trecentis. *Diogenes* ſummam æſtimat verſibus ſupra quinquies mille, trecentis & triginta. Nam priſci ſolent verſuum numero ſignare voluminum magnitudinem, veluti notâ certioti, quod libri frequenter ſint inæquales pro materiæ copiâ. *Eraſm.* Epiſtl. 28. Epiſt. 13.

Inter Philoſophos meritò principem obtinet locum *Ariſtoteles*, ſive tractandi ordinem, ſive diſtinguendi acumen, ſive rationum pondera conſideres. Utinam tantùm principatus ille ab aliquot hinc ſeculis non in tyrannidem abiiſſet, ità ut veritas cui *Ariſtoteles* fidelem navavit operam, nullâ jam re magis opprimatur quàm *Ariſtotelis* nomine. *Aug. Grot.* in præfat. ad lib. de Jur. Bell. & Pac.

Ariſtotelis Natura ille Germanus Alumnus. *Lipſ.* l. 2. Elect. c. 2. Tres ſunt quos admirari unicè ſoleo, & qui in hominibus exceſſiſſe mihi humanum faſtigium videntur. *Homerus*, *Hippocrates*, *Ariſtoteles*, *idem* in centur. 2. miſcel. Epiſt. 44.

Tertullianus Minutiloquium ejus taxat: *Irenæus*, Minutiloquium & ſubtilitates circa quæſtiones: *Hieronymus*, verſutias ejus: Ideo *Sidonius*; *Explicat ut Plato, implicat ut Ariſtoteles.* At *Gregorius Nazianz.* (orat. 1. de Theol.) & hoc & graviora objicit. Βαβὲ μὴν, &c. *Objice mihi*, inquit, *Ariſtotelis minutiloquam ſagacitatem & artificium, objice mortuales illos ſuper Animâ Sermones, & universe humana illa dogmata.*

Ariſtoteles de *Deo* ipſe ſecum diſſidet, & repugnantia dicit & ſentit. *Lactan.* l. 1. c. 5. *Ariſtoteles Deum* nec coluit nec curavit. *Idem* de Irâ *Dei.* cap. 19. *Ariſtoteles* nunquam piè aut ſanctè doctus. *Phil.* Jud. de mund. incor.

Ariſtotelis confidentiam proinde ſubit mirari; qui impetu quodam pervicaci contradictionis, & bellum univerſæ *antiquitati* indicens, non ſolùm nova artium vocabula pro lubitu cudendi licentiam uſurpavit; ſed etiam priſcam omnem ſapientiam extinguere & delere annixus eſt. Adeo ut neque nominet uſpiam Authores antiquos, neque dogmatum eorum mentionem ullam faciat, niſi quo aut homines perſtringeret, aut placita redargueret. Sanè ſi famam nomini ſuo, ac ſequacium turbam affectaverit, hoc rationibus ſuis imprimis accommodatum. Cæterùm de viro tàm eximio certè, & ob acumen ingenii mirabili, *Ariſtotele*, crediderim facilè, hanc ambitionem eum à *Diſcipulo* ſuo accepiſſe, quem fortaſſe æmulatus eſt; ut ſi ille omnes nationes, hic omnes opiniones ſubigeret, *& Monarchiam* quandam in contemplationibus ſibi conderet. *Bacon.* de Aug. ſcient. l. 3. c. 4.

Aristoteles, more *Ottomanorum*, regnare se haud tutò posse putabat, nisi fratres suos omnes contrucidâsset. *Ibid.*

Balæus cent. 14. p. 220. in Appendice ad *Ion. Majorem* tradit, *Colonienses* Theologos annumerâsse *Divis Aristotelem*, & librum etiam typis evulgasse cui titulum fecerint, *De salute Aristotelis.* Alium etiam librum eosdem conscripsisse *De vitâ & morte Aristotelis*, in cujus calce concludunt, *Aristotelem sic fuisse Christi præcursorem in naturalibus, quemadmodum fuit Ioan. Baptista in Gratuitis.*

Ut *Plato* numeris suis obscuravit suam Philosophiam: sic *Aristoteles* multa Mathematicis collationibus reddidit obscuriora. Vid. *Erasm.* Adag. *Rudius*, ac *Planius.*

Stagirita mortuo altare cum monumento extruxerunt locumque Ἀριστοτέλειον vocarunt, diemque festum ejus memoriæ statuerunt, idque suo adhuc tempore duravisse, testatur *Ioan. Mandevill.* in *Itiner.* c. 2. qui circa an. *Christ.* 1322. illas regiones visitavit. *Konigius.*

Compotuit *Aristoteles* plura quàm cæteri, sed & plura compilavit. In quo improbitatem ejus licet cognoscas, quòd, quæ compilat, non illis refert accepta, à quibus sumpsit, sed sibi vendicat; & eosdem ubicunque peccâsse opinatur, citiùs ardentem flammam ore continere posset, quàm non nominare. *Laur. Vall.* in Præfat. in dialect.

Hic est ille *Aristoteles*, qui de *animâ* malè sentiens, locum gaudii post mortem negavit, qui veterum dicta compilatus, malignéque interpretatus, ingenii laudem furto ac calumniâ quæsivit. *Hen. Corn. Agripp.* c. 54. de vanitat. Scient.

**Theodori Zvvingeri* Scholia in *Aristotelis Ethica. Isaaci Casauboni* versiones *Aristotelis* operum in Lat. sermonem: & *Daniel. Heinsii* Paraphrasis in ejusdem libros Politicorum permittuntur, si adhibeantur notæ Auctorum damnatorum & operum permissorum. *Index Madrit.* Edit. An. 1667.

Alexander Magnus quamdiu incorrupta & integra ejus mens ab adulatoribus & crapulâ mansit, munificus erga *Doctos*, & amator eorum fuit. Imprimis hoc ostendit in *Aristotele* suo *præceptore*, quem, quoad animum utilibus præceptis informandum, parenti suo *Philippo* Regi, præferre non erubuit, donatis illi ob Historiam *Animalium* talentis 800. qui faciunt *coronatorum aureorum* millia quadringenta octoginta. *Alexandro* enim inflammato cupidine *Animalium* naturas noscendi, delegataque commentatione *Aristoteli*, summo in omni scientia viro, aliquot millia hominum in totius *Asiæ*, *Græciæque* tractu parere jussa, omnium quos venatus, aucupia, piscatusque alebant, quibusque vivaria, armenta, alvearia in curâ erant, ne quid usquam gentium ignoraretur ab eo: quos percunctando quinquaginta fermè volumina illa præclara de *Animalibus* condidit. *Phil. Camerar.* Oper. subcis. Pag. 237. Centur. 2.

Ferunt Aristotelem moribundum dixisse, *Fœdè hunc mundum intravi: anxiè vixi: perturbatus egredior, causa causarum miserere mei.* Ibid. Centur. 1.

Aristotelis opera omnia *Græcè & Latinè* in 4. Tomos digesta *Gulielmus du*

Vallius

Phidias, Pergæi Cleanthis Mathematici & Conchylienses Geometræ Archimedis, Eratosthenis Cyrenæi, Pamphilæ item Astrici, Democritique Epicuri, & Heraclidis Pontici, & Posidonii Stoici, & alii plures.

Euclides Megarensis Geometra.

EUCLIDES.

EUclides Megarensis Geometra primus fuit, Mathematicis disciplinis non ad vsum tantum, sed & ad veritatis contemplationem, & ad animi oblectationem, ut ipse ait, natis, operam contulisse. Hic Euclides, Euclidis, & Phyntidis filius, Megarensis, Platonicus, Mathematicus, Geometra, Elementorum libros tredecim Græcos conscripsit, quos Campanus Latinos fecit, & Theon Alexandrinus, Hypsicles, & Boetius, quique magis posteri, Græcis Latinisque literis illustrarunt. Quos libros Hermannus Bonnus Germanus, Coloniæ Agrippinæ Ecclesiasticus, Sacrique & divinitus profecturis rei cum primis studiosus, ex Græcis Latinos fecit, & Philippo Melanchthoni, Germaniæ Præceptori, dedicavit. Alii & duos libros Græci volumini, quos Theon ex Porismatibus Euclidis, & quartum posthumum Isidori perperam, quos vos primus Latinos Euclidis fecit, adjecerunt. Quorum duos ultimos Hypsicles ab Apollonio Pergæo, alios à Mathematicis, ut ait.

Euclides, ut ipsemet in libris, quos Elementorum inscripsit, edit, ab initio propositionum ad finem usque, nullam unquam Geometriæ partem, quæ ad Mathematicam disciplinam pertineret, omisit, sed & plurima ad Euclidis rei apparatum accommodata addidit.

Elementorum libros, & Geometrica, & Arithmetica, & Musica, & Mechanica, & Astronomica, & Optica, & Geographica, & Logistica, & Sectionis Canonis, & Porismatum, & Fallaciarum, & Datorum, & Apparentium, & Divisionum, & Conicorum, & Locorum ad superficiem, & Locorum ad datum

vel saltem *Alexandriæ* dederit operam *Matheſi*. *Voſſ.* de *Mathem.* p. 53.

Euclides indigeſtus eſt & incompoſitus, cùm enim ab *univerſalioribus* proceſſus fieri debeat, ne vitioſa fiat repetitio, peſſimè à *Geometriâ* auſpicatus eſt initium, quam poſt *Arithmeticam* tractare oportuit. *Oedipodem* eſſe neceſſe eſt, qui hunc velit intelligere: proponit enim ſua *problemata*, nec manum ad circinum admovet: proponit quoque *Theoremata*, nec ullum demonſtrat. *Claud. Verder.* in auct. cenſione.

Euclides verò *Geometra* (qui à civitate *Tyro* ortum duxit) *Geometriæ* peritiâ excelluit. Liber ejus qui vocatur στοιχεῖα i. e. *Elementa*, liber eſt celebris, admodum utilis, non eſt *Græcis* hoc in genere liber alius generalis, neque ſecutus eſt eum aliquis qui non veſtigia ejus ſectatus ſit, idemque quod ille dixerit; nec inter homines, qui præſtantiam ipſius non confeſſus ſit, vel multiplici ejus doctrinæ teſtimonium perhibuerit: *Gregor. Abul. Phar.* in Hiſt. Compend. Dynaſt. *Arab.* Edit. Interpret. *Edvv. Pocock.*

Plato conſultus de conſtituendâ in Arce Palladis arâ, quis modus, quæve illi forma melior eſſe poſſet, quamvis *Geometri.* peritiſſimus eſſet, tamen ne alterius profeſſionem ſibi uſurpare velle videretur, ad *Euclidem*, *Geometram* ſuo tempore clarum, conſultores rejecit. *Oliver.* not. in *Val. Max.* l. 8. c. 12.

Hunc Autorem notis eruditiſſimis illuſtravit *Iſaacus Barrovius*.

THEOPHRASTUS.

Claruit ante Chriſt. Ann. CCCIII.

ERESIUS, *Ariſtotelis* diſcipulus, tempore *Alexandri Magni* claruit. Priùs *Tyrtamus* dictus erat, ſed *Ariſtoteles* ob divinam eloquentiam eum Θεόφραστον appellavit. *Heſychius* Illuſtr. circiter 2000. diſcipulos ludum ejus frequentaſſe aſſerit. S. *Hieronymus* in Epiſt. ad *Nepotianum* 107. annos vixiſſe tradit. Scripſit varia, quorum catalogum *Ioh. Meurſius* A. 1640. collegit.

De *Theophraſti* ſtylo ſatius eſt tacere, quàm pauca dicere. Nam & elegantia ejus ſatis ex tam multis perſpicitur, quæ ad nos pervenerunt: & nemo adeò inſanit, ut non magnificè de eo ſentiat, quem ſummus ſapiendi, & dicendi magiſter, *Ariſtoteles*, ob divinam φύσιν vocavit Θεόφραστον, cùm prius *Tyrtamus* diceretur. *Voſſ.* de Hiſt. Græc. l. 1. c. 9.

Theophraſtus, ita aut diffuſus eſt, aut plenus, ut non modò mentis, quod eſt omnibus commune, ſed orationis quoque ſuæ eſſe interpres videatur. Verborum autem ità exquiſitâ elegantiâ, ut cùm aliquid induſtriæ & ſtudii in illis &, in ipsâ compoſitione agnoſcas, pleraque eſſe tamen à naturâ libentiſſimè credas. Jam ſi argumentum videas (quanquam quid non perſecutus olim fuit?) alia ſunt popularia, quæ plurimùm oblectant; ut cùm *Stirpium* naturam legimus, ingenium & mores; quam *Hiſtoriam* dixere. Alia quæ poſitum in arce veri animum, cognitione *cauſæ* ſatiant atque explent: nec cujuſquam tamen intellectum admodum excedunt. Quod ab eo in poſterioribus ſex libris (*De cauſis Plantarum*) copiosè factum eſt & luculenter.—Quod ſi quis vulgaria hæc, & infra cogitationes ſuas poſita exiſtimet, neque *Horti* curam aut *Plantarum*, ſed quid

civitatem

Digitized by Google

Philosophus, Theologus, Mathematicus, & Medicus, ad Ann. 1600. Hic Theophrasti Paracelsi Medicinam, Alchymiam, & Philosophiam, ad Aristotelis, Galeni, & Arabum normam, Commentariis & disputationibus publicis, quæ primus, quod sciam, typis edidit, explicare, illustrare, & asserere aggressus est. Vide Thomam Erastum, qui ad Apologiam ejus contra Leonhardum Thurneysserum, Argentinensem, & alios Medicastros, Præfationem scripsit, quæ extat in Tomo 1. Operum Paracelsi, pag. 1. & Gerardum Dornæum, Philosophiæ Naturalis Professorem Basiliensem.

Theophrastus Paracelsus (de quo vide Franciscum Joelem Theodorum Craterum Hohenheimium) cui Basilius Valentinus, Trithemius, Agrippa, Cornelius Gemma, Gesnerus, Monachus Sindelfeldensis, quem Theophrastus laudat, & alii Chymici, quos Gesnerus recenset, Chymicæ Medicinæ, & Philosophiæ Naturalis, auctoritate fidem præbuere.

Quorum ego Theophrasti Scripta (de quibus Franciscus Irenicus confer. de Hermetica Philosophia) quæ mihi contigit videre, operum magnitudine confusa, & rerum ad Chymiam, & Medicinam pertinentium, ac omnibus fere Chymicis, Medicis, Philosophis, ac Mathematicis necessariorum, ignorantia, Ann. Christi Redemptoris 1600.

Theophrastus Paracelsus vir magnus, & Chymiæ celebris Restitutor, & Philosophiæ Naturalis Instaurator, Basileæ, Argentinæ, Colmariæ, Norimbergæ, & alibi, per quinque circiter annos, Medicinam docuit, & Chymicam Philosophiam explicuit, & illustravit, & ad Medicinam Chymicam, & Philosophiam Naturalem, omnibus Chymicis, Medicis, Philosophis, ac Mathematicis necessariam, viam aperuit.

Theophrastus Paracelsus, quem Philosophiæ Naturalis Instauratorem, & Chymiæ Restitutorem, Chymici omnes, & Medici, & Philosophi, & Mathematici, & Theologi, & Jurisconsulti, & Historici, & Philologi, & Grammatici, & Poetæ, & Rhetores, & Musici, & Pictores, & Statuarii, & Architecti, & omnes Artium, & Scientiarum professores, & omnes Artifices, & omnes Mechanici, & omnes Philosophi, & omnes Philosophiæ Naturalis studiosi, & omnes Medicinæ studiosi, & omnes Chymiæ studios

prodierunt *Amstelod.* 1644. fol. cum animadvers. *Ios. Scalig. Theophrasti* characteres extant cum notis in opusculis variis à *Thomâ Gale* editis.

THEOCRITUS.

Claruit ante Christ. Anno CCLXXII.

SYracusanus, Olymp. 123. sub *Ptolemæo Lagide* & *Ptolemæo Philadelpho* claruit. Poeta fuit suavissimus: jussu *Hieronis* Tyranni, ob maledicentiam, occisus. Scripsit Linguâ *Doricâ*, quæ extant, *Idyllia* 36. Quod scripti genus in *Bucolicis Virgilius* imitatus est. Unde Eclog. 6.

Prima Syracusio dignata est ludere versu
Nostra, nec erubuit sylvas habitare Thalia. Hofman.

Admirabilis in suo genere *Theocritus*, sed *Musa* illa rustica, & pastoralis non fora modò, verùm ipsam etiam urbem, formidat. *Quintil.* l. 10. c. 1. Institut. Oratoriar.

Theocritus Syracusanus, suavissimæ facilitatis Poëta, *Ptolemæo Philadelpho* clarus atque familiaris, ut cujus laudes cultissimo etiam Poemate, quod adhuc superest, expresserit. Dictio ejus intelligentibus facilis, suavis, & in suo genere admirabilis; quam imitandam sibi hinc inde in *Bucolicis* proposuit *Maro*, sed summam ejus dulcedinem non potuit ubique exprimere. *Borrich.* de Poet. p. 12.

Jam lis est inter *Criticos* uter utri præferendus sit *Virgilius Græcus*, an *Theocrito Latinus* vates? Plurima sunt *Theocriti* inaccessa *Maroni*, plurima meliora *Virgilio Theocriteis*. Tamen *Græcus* scriptor immani intervallo *Latinum* relinquere videtur. Illud quoque monendum videri mihi longè pauciora scripsisse *Theocritum*, & quæ sub ejus nomine circumferuntur acervum esse congestorum ex plurimis *Bucolicorum* scriptorum carminibus. *Casp. Barth.* Advers. l. 41. c. 26. p. 1861.

Dom. *Faber Salmuriensis* scribit *Doricam* illam dialectum qua usus est *Theocritus* multò suaviorem esse veterum *Dorum* idiomate. Dicit, quando quis Poetæ hujus Characterem examinare vult, magnam in eo facilitatem observari; eumque Authorem quoad *Rusticum* & *Bucolicum* tantùm *Virgilio* superiorem esse quantùm *Lingua Græca Latinam* superat. Tan. Fab. *Epit. Gallic. vit. Poet. Græc.* p. 134.

Ios. Rapin. testatur *Theocritum Virgilio*, propter linguæ Græcæ genium, suaviorem, climatiorem & magis genuinum esse; in eo lepores illos omnes qui usitatam *Poesews* venustatem constituunt frequentiores esse; Eum denique Exemplar imitandum esse, *Virgilium* vero Imitatorem tantùm. Ren. Rapin. *Reflex. particularib. in Poes. Reflex.* 27.

Theocritus Bucolicorum princeps, cujus gratias & veneres nemo satis capit. *Dan. Heins.*

Inter Editiones *Theocriti* præstantiores *Heinsiana* est, & *H. Stephani.*

ARATUS.

Digitized by Google

ARATUS.

Cicero Lib. 1. de Orat.

Quem Scholæ, tamquam Naturæ Philosophi, laudant. Antiqui Græci, & Posteriores Latinorum complures versarunt. At ipse, quæ vetat, Nostrum ad Græcos Exemplaria conferre? Quæ Græcis Græca, Nostris Latina sunt. Quæ Græcis Græca, Nostris Latina sunt. Quæ Græcis Græca, Nostris Latina sunt. Cicero, Lib. 2. de Oratore, Cæsar, Lib. 1. de Analogia, Varro, Lib. 1. de Lingua Latina, Verrii cum Sacris & Civica utilia adnotata, Lib. 1. Festus Pompeius, Antiquitatum Libb. 20. Aulus Gellius, Noctium Atticarum Libb. 20.

Cicero Lib. 2. de Orat.

Quintilianus Lib. 10. cap. 5.

Gellius Lib. 2. cap. 20. & Lib. 20. cap. 1.

Festus.

Cæterum inter doctos hominum Aphorismi (quorum nonnulli nunc apparent) Medicos, Astrologos & Geometras, quos Lib. 1. de Oratore, Cæsar, Lib. 1. de Analogia, Varro, Lib. 1. de Lingua Latina, Verrii cum Sacris & Civica utilia, Festus Pompeius, Antiquitatum Libb. 20. Aulus Gellius, Noctium Atticarum Libb. 20. Cicero, Lib. 2. de Oratore, Cæsar, Lib. 1. de Analogia, Varro, Lib. 1. de Lingua Latina, Verrii cum Sacris & Civica utilia adnotata, Lib. 1.

ſæculis commendatiſſimum fuiſſe, quod minimum ampulletur, & *Græcâ* vanitate fabulas inculcet, aut paratragœdietur, *Barth.* adverſar. l. 1. Cap. 15.

Edidit hunc Auctorem *H. Stephanus*, ſed præ cæteris nitidè, adjuncto etiam commentario, *Hugo Grotius.*

BEROSUS.

Claruit ante Chriſt. Ann. CCLVII.

DE ætate Beroſi non convenit inter omnes. *Moſi* æqualem ſtatui à nonnullis, ait *Caſſ. Barthius* Adverſar. l. 51. cap. 7. Quam ſententiam jure ut ineptiſſimam damnat. *Claud. Verderius* ſuâ in *Annian. Beroſum* cenſurâ, vixiſſe inquit paulò ante principatum *Alexandri M. Conrad. Geſnerus* ipsâ *Alexandri* M. ætate; adverſus utrumque *Gerard. Ioan. Voſſius* de Hiſtoricis Græc. l. 1. c. 13. oſtendit floruiſſe *Beroſum* ſub *Ptolemæo Philadelpho*, *Ægyptiorum* Rege, dicæſaque ſua ſeu *Antiocho Soteri*, *Syriæ* Regi, ſeu filio ejus *Antiocho Θεῷ*.

Genere *Chaldæus* ac patriâ *Babylonius* fuit *Beroſus*, *Beli* in *Babylone* ſacerdos; Aſtrologus celeberrimus, & Chaldæorum ſcriptor antiquiſſimus. Eum ſequitur *Philo* in *Aſſyriis*; item *Ægyptii*, *Perſæ*, *Medi*, *Chaldæi* ſuſpexerunt, ſupraque hominem admirati & venerati ſunt. *Ioan. Andr. Quenſt.*

Scripſit *Babylonica*, ſive *Chaldaica* tribus libris; promiſcuè enim his nominibus utuntur veteres. Ex eo opere præclara quædam fragmenta conſervavit nobis *Flav. Ioſephus* lib. primo contra *Apionem*. Quorum aliqua luculentis notis illuſtravit *Scaliger* in Appendice operis de *emendatione Temporum*. Habes & aliud fragmentum apud eundem *Ioſephum* lib. 1. *Antiquitat. Iudaic.* c. 5. *Sed Annii Beroſus* ejuſdem eſt furinæ, ac ſunt ejus *Megaſthenes*, & *Archilochus*; ut inſanum ſit, velle ex quiſquiliis iſtis, ac nugis mendacibus, meriri magnum illum *Beroſum*, cui ob divinas prædictiones *Athenienſes* publicè in gymnaſio ſtatuam inauratâ linguâ poſuere, ut auctor eſt *Plinius*. *Annianus* ille *Beroſus* multos comminiſcitur reges, qui nuſquam extant: quod ſatis docti viri oſtenderunt. Ac vix quicquam eorum invenias apud hunc, quæ ex vero *Beroſo* citat *Ioſephus*. Imò interdum pugnantia habet, ut cum ait, *Babylonem* à *Semiramide* conditam eſſe: cum Joſephus dicat, à *Beroſo* ſcriptum fuiſſe, non eſſe eam à *Semiramide* ædificatam. *Voſſ.* de Hiſtor. Græc. l. 1. c. 13.

Libellus circumfertur, cui titulus *Beroſi Babylonii Antiquitates*; ſed commentum eſt, quod indoctis & otioſis hominibus mirè allubeſcit, cujuſmodi ſunt *Xenophontis* æquivoca, tum *Archilochi*, *Catonis*, *Sempronii*, & *Fabii* Pictoris fragmenta, quæ eodem ſunt libro ab *Annio Viterbienſi* conferruminata commentiſque reddita magis ridicula: non quin inſint quædam in illis vera, nam alioquî frontem non haberet narratio; ſed ipſum hiſtoriæ corpus commentitium eſt, nec illius, cujus titulum mentitur. *Lud. Viv.* l. 5. de tradend. Diſcipl.

Sub ejus nomine circumfertur vulgò libellus, in quo autem vana ſunt pleraque omnia & putida & in ipſo Commentatore mendaciorum plaustra meræque *Viterbienſium* nugæ. *Rupert.* in obſervat. ad Beſold. cap. 2.

Plurimi

Plurimi veterum *Berosi* meminere, viz. *Vitruvius* l. 9. c. 9. *Tertullianus* in *Apologetico*, c. 19. scriptor *Chronici Alexandrini*, p. 48. *Plin.* l. 7 c. 37. *Clemens Alexan.* l. 1. strom.

Scaliger in *Eusebium*, pag. 248. in ejus nomen inquirit, & *Berosum* quasi filium *Osea* dici existimat.

Iustinus Martyr affirmat *Berosum* fuisse Patrem *Sibyllæ Cumæ*.

Si omnia *Berosi* Opera extarent; quàm pulcra pro sacris *Bibliis* horumque antiquitate apud ipsum reperiremus! Eorum aliquid in lucem protuli, tanta tamen est hominum malignitas ut id agnoscere recusent. *Scaligerana poster. Gallic.*

Aliqui extant libri sub *Berosi Chaldæi, Manethonis Ægyptii*, & *Metasthenis* nomine; sed tantis illis *Viris* quorum nomine condecorantur indigni sunt; eorumque suppositio est manifesta. Omnes veri *Berosi* quos citat *Iosephus* contra *Appionem* loci, in illo Scripto quod ipsi tribuitur, non reperiuntur, imò res eis adversantes continet. In illo urbs Lugdunum memoratur, quæ post Cæsarem demum nomen hoc sortita est. Denique Historia *Berosi* ad ætatem *Nabuchodonosoris* & *Nabopalassaris* tantùm extendebatur, hæc verò infra illam descendit. *Ell. du Pin. Nov. Biblioth. Author. Ecclesiastic. Tom.* 1. Gall.

Hic *Berosus* fuit, ut asserunt *Iosephus* & *Tatianus*, *Beli* Sacerdos & Babylone natus, sed qui postea floruit in Insula Coo, primusque Astrologiæ *Chaldaicæ* apud *Græcos* existimationem conciliavit; cujus nomini & memoriæ Athenienses, qui numquam segnes erant in applaudendo iis qui magnum quid novi afferrent, si præsertim cum eorum superstitionibus affinitatem haberet, statuam linguâ deaurata, erexerunt. Quod quidem emblema genuinum ejus historiæ fuit, quæ speciosam modò pompam oculis ostentabat, sed talis intus non erat qualis prima intuitu videbatur: Iis præsertim locis ubi vetustissimorum temporum computum nobis dare præ se fert, duasque suas *Dynastias* ante *Beli* tempora recenset. Negari tamen non potest quin fragmenta quædam Historiæ ipsius, quæ *Iosephi*, *Tatiani*, *Eusebii* & aliorum curâ & industriâ ab interitu præservata sunt, utilissima fuerint, non modò ab probandum *Ethnicis*, Historiæ Scripturarum Sacrarum veritatem, sed etiam ad quorundam de Imperio *Babylonico* testimoniorum illustrationem; quippe quæ *Nabopolassarem* fuisse Nabucodonosoris Patrem evincant. De quo *Scaliger* abundè Notis suis in ejus fragmenta loquutus est. *Stilling fl. Orig. Sacr. l.* 1. *c.* 3. *Sect.* 4.

APOLLONIUS PERGÆUS.

Claruit ante Christ. Ann. CCXL.

CLaruit sub *Ptolemæo Euergetâ*. A suæ ætatis hominibus magnus *Geometra* dictus est. *Euclidis* discipulos, quod & ipsum ætatem indicat, *Alexandriæ* audivit. A quibus cùm multa accepisset; non difficile adeò fuit quatuor *Conicorum Euclidis* libros commentario illustrare, ac totidem alios adjungere; ut in universum *Conicorum* essent libri 8. sicut auctor est *Pappus Alexandrinus* libro 7. *Mathematicæ* collectionis. Atque eodem libro alia quoque ejusdem *Apollonii* memorat.

Digitized by Google

Quatuor primos *Conicorum* libros transtulit *Ioan. Baptista Memmius*; sed infeliciter, eò quòd argumentum operis non intelligeret: unde non vidit satis manifestas *Græci* codicis mendas, ac sæpè pueriliter hallucinatur; sicut monitum à *Francisco Maurolyco* præfatione in *Cosmographiam* suam. Opere igitur pretium fecit *Fridericus Commandinus*, qui denuò *latinè* vertit, *Bononiæque* edidit An. 1566. Tres verò alios *Conicorum* libros (quos ex oriente nactus est clarissimus *Iacobus Golius*) ex *Arabico* in *Latinum* sermonem transtulit idem *Golius*. Quærat aliquis quid factum sit de libro octavo? Cognoscimus de hoc ex codice *Goliano*: ubi ad calcem erat adscriptum, eò non fuisse *Arabice* translatum; quia etiam liber ille desideraretur in codicibus *Græcis*, unde *Arabes* cætera transtulissent. Sed doctissimus *Mersennius* præfatione in *Apollonii* Conica; quæ sunt in ejus *συνόψει Mathematicâ*; *Arabicè* & illum extare ait: imò omnes *Apollonii* libros eâ linguâ legi; sanè plures etiam, quam enumerârit *Pappus*. Atque horum testem citat *Aben Nedi.*; qui librum contexuit de *Philosophis Arabicis*, omniumque eorum scripta memoravit, qui fuere à quadringentesimo post *Muhammedem* anno. Interim (ut idem *Mersennius* addit) *Claudii Mydorgii*, Patricii *Parisini*, ea est suspicio, tres illos *Conicorum* libros, qui ab *Arabibus Apollonii* creduntur, non esse *genuinos*; verùm ab aliquo *suppositos*, qui sub *Apollonii* nomine facere voluerit fucum. Atque hoc inde colligit, quòd libro quinto primâ propositione in 6. *Apollonii* non tantummodò in *Cono* recto, sed in *Scaleno*, etiam quolibet, & portionibus quibusvis, demonstret possibilia quæque. *Voss.* de Scient. *Mathem.*

Meminit hujus Auctoris *Vitruvius* l. 1 c. 1.

Cardanus in 16. de *subtilitate* ei septimum inter subtilia orbis ingenia tribuit locum.

Fuere olim, qui *Conica* non esse *Apollonii Pergæi*, sed Archimedis putarent. Existimavit hoc *Heraclius* ille, qui *Archimedis* vitam retulit. Ejus verba inde adducit *Eutocius*, quibus ait, *Archimedem primum omnium consignâsse elementa Conica: Apollonium autem cum ea sciret nec dum edita esse ab Auctore, involâsse in illa, proque suis edidisse.* Fortasse rudiores *Archimedis* Chartas nactus fuit *Apollonius*, atque eas perfecit. Utcunque est, ante hæc de *Conicis* edita ab *Apollonio*, imperfecta erat eorum notitia: ut tradit *Eutocius Ascalonita* initio commentarii sui in *Conica Apollonii*. Atque *Aristæi* judicio *Pappi* eadem mens fuit. *Voss.* de Scient. Mathem.

Professionem & disciplinam hanc ad supremum perfectionis perduxit gradum, *Conicorum* componendo librum, qui *Conicarum* sectionum complectitur proprietates quæ sublimiorem, eminentioremque Disciplinæ hujus sibi vendicant locum. Et, sane tot propositionibus, totque figuris illum ditavit, ut admirabiles illæ nuncupari meruerint, eò quòd contineant lineas curvas, seu medias inter rectas, ac circulares sese invicem secantes; adeoque miros quidem fundunt sensus, & proprietates. *Abalphat.* Procem. ad *Apollon. Perg.* Conic. l. 5, 6, 7.

Apollonius Pergæus, vir sanè in *Mathematicis* excellens. *Petr. Ram.* Schol. Mathemat.

Magnus

Magnus Grammaticus, cuius Archonti Athenarum meminit Dionysius Halicarnasseus Grammaticus, cuius Archonti Athenarum meminit Dionysius Halicarnasseus

Herodicus Babylonius Grammaticus, cuius Archonti Athenarum meminit Dionysius Halicarnasseus

Herodicus Cratetius Grammaticus, cuius Archonti Athenarum meminit Dionysius Halicarnasseus

Herodicus Cretensis Grammaticus, cuius Archonti Athenarum meminit Dionysius Halicarnasseus

Herodicus Ephesius

Fabula ejus ineptè conscripta est, & *Argonautarum* recensio in primo statim libro languescit: Nihil enim habet varietatis illius quæ ejusmodi argumento usque adeo congrua fuisset. *Rapin. Refl. in Poes. part. 2 Refl. 15.*

Quam præclarus sit Poëta, (*Apollonius*) duo potissimùm argumenta ostendunt: primùm, quòd sæpiùs *Virgilio*, summo Poëtæ, ad imitationem placuit; deinde quòd imitator ejus *Valerius Flaccus*, in eadem πραγματείᾳ infra exempli quod sibi proposuit, modulum valdè relinquitur. Politicus de cætero poëta, quales *Epicos* omnes esse decet. *Tobias Magirus in Eponymol. Crit.*

Vix aliunde est quod ex *Asclepiade* Myrleano citat *Scholiastes Apollonii* ad lib. 1. ἄγγος. quòd scilicet *Apollonius* Grammaticus omnia sua ex *Cleone* transtulerit. *Jonsi.* de script. Hist. Philos. l. 2. c. 17.

Præter *Philologicum* studium coluit *Apollonius* & *Poeticum*, cujus hanc præ dulcem posteritati frugem (*De Argonauticis*) admisit, nec tamen *Aristarchum* cum & *Aristophane*, *viricî* nobiliores, in ordinem poetarum venire permiserunt: quòd neminem sui temporis, ut ait *Fabius*, in numerum redigèrent. Vel hinc scires posthumam esse *Gloriæ* possessionem nec comitari viros, sed sequi. At ne mortuus quidem multitudini magis placuit *Apollonius*, quàm sua quidem, honestissima tamen culpa jacuit. Nemiè scripsit eruditè; at ferè abstemium est puriores nectaris *vulgus*, ac scriptionis subventaneæ magis fæce vappaque capitur. Quare & hæc *Argonautica* Poësis mentium duntaxat altiorum regale fuit peculium: cætera hominum secta hîc quoque suum retinet ingenium. *Ierem. Hoelzlin.* Proleg. in *Apollon. Rhod.* Argonaut.

Argonauticôn libri 4. cum vetustis *Scholiis Græcis* impressi sunt *Florentiæ*, fol. 1496. Quæ editio si credendum sit *Boeclero* in suo libello de scriptoribus edito, interornamenta bibliothecarum custoditur meritò. Idem verò *Gr. & Lat.* cum antiquis Scholiis & observationibus *Ieremiæ Hoelzlini* prodierunt in 8°. *Leydæ* 1641. apud *Elzevirium*.

ARCHIMEDES.

Claudiano Christi Ann. CXXI.

Syracusanus Mathematicus celeberrimus, sub *Ptolemæo Euergetâ* floruit. Captis verò à *M. Marcello Syracusis*, Olympiadis 142. anno primo, à Milite fuit interemtus; sed contrà quàm interdixerat *Imperator*. Ejus scripta pluscula hodie supersunt, ut περὶ πυραμοειδῶν, καὶ σφαιροειδῶν, nec non περὶ ἑλίκων, deque arenæ numero, qui liber ψαμμίτης inscribitur; præterea à Quadraturæ parabolæ. Tum item tria hæc, in quæ etiam *Eutocii Ascalonitæ* habemus commentarios; de *Sphærâ & Cylindro*, *Circuli dimensi*, & *Isorrhopica*. Cuncta hæc *Archimedis* & *Eutocii*, captâ *Constantinopoli*, perlata sunt in *Italiam*; inde à summo *Mathematico*, *Ioanne Regiomontano*, vecta sunt in *Germaniam*; ubi primò cura *Thomæ Venatorii* ob *Hervagio* fuere excusa An. 1544.

Cardano l. 16. de subtilit. dicitur, Mathematices non tàm primus auctor, quàm inimitabilis. Hoc multis videtur ostendisse. Patriæ enim muros diu adversus *Romanos* machinis bellicis tutatus fuit, classemque hostilem exussit, pice navium concipiente ignem è calore radiorum Solarium reflexo per *specula*: ut tradunt *Liv. Valer. Plutarch.* atque *Galenus*.

Id.

Digitized by Google

Ipſum Celtes, ſed ſub Celtis ad ſuos diſcipulos, ſcholaſtas, ſodalitates, ſuos amicos, ſuos patronos, ſuos quoſcunque meos ſodales ſcribendo & legendo, ſuum nomen, Nota Academica, per ea tempora deprædicatissimum, illustrabat, ſuoque ſodalitio, pacifici quoque ſermonis, ſuaſoriæ ſimul ſuavitatis, ſuis & magnæ expectationis, quas ad ſingulos homines habet, præbebat. Ita Celtes ad Hermannum Buschium.

Ad Hermannum Buschium Celtes Vratislaviæ ſuæ Poetam Laureatum, & Antiquæ Jurisprudentiæ Doctorem. Argumentis quippe pares excellentiæ meæ, ſi quæ ſunt, ſolidis ſimilibus comparabo. Ita ad Nicolaum a Wyern. Ita ad Joannem Trithemium.

Eodemque ſpiritu Joachimo de Watt, Patricio, Poetæ & Archiatro, ad Hermannum Buschium, alios ſuperiori ævo Poetas Germanos quos memorat, ſed præ Archiatro Joachimo Vadiano, ſuo quoque Celtes Sodalitio, Poetæ Laureato, Historiographo, Oratore, Philoſophoque, ſuo ad Celtes, ſuo ad Sodalitium Celtis, ſuo ad Celtes Sodalitium Celtis, ſuo ad Celtes Sodalitium Celtis, ſuo ad Celtes

Extant ejus opera *Mechanica*: circuli dimensio; de lineis spiralibus: de Quadraturâ parabolæ: de Conoeidibus & *Spharoidibus*: de numero arenæ, *Græc.* & *Lat.* cùm comment. *Dav. Rivaltii à Flurantiâ*, fol. *Parisiis* an. 1646.

POLYBIUS.

Claruit ante Christ. Ann. CCXX.

E *Megalopoli* civitate *Arcadiæ*, præceptor *Scipionis Africani*, scripsit *Romanam* Historiam libris quadraginta; ex quibus quinque primi ad nos salvi atque incolumes pervenerunt: ex cæteris solùm excerpta habemus.

Polybii in *Philosophiâ* doctrinam, in Moribus probitatem, in Historiâ prudentiam *Cicero*, *Strabo*, *Iosephus*, *Plutarchus*, (*Deus* bone, qui quantique viri!) & optimus quisque veterum, dilaudant. Cujus fidem *T. Livius*, ille *Romanæ* longè princeps Historiæ, tantoperè probavit, ut penè ad verbum libros illius integros verteret, atque iis pro suis uteretur. Quem *M. Brutus* severus ille morum scriptorumque censor, cui ne ipse quidem *M. Tullius* satisfacit, adeò est admiratus, ut ejus lectioni propemodum immoreretur. Ultimis certè suis temporibus, iisque adflictissimis, ad solatium doloris pariter & magisterium vitæ Historiam illius excerperet, atque in compendium redigeret. Quem denique *Constantinus* Imperator, *Corporis Historici* auctor, *Senatoribus*, *Ducibus*, & *Principibus* tam utilem judicavit, ut qui è *Diodoro Siculo*, *Dionysio Halicarnass. Iosepho*, *Dione Cocceio*, & aliis primæ notæ Historicis, pauca admodum seligeret, quæ in suum *Pandectem* transferret; *Polybium* propè totum describeret, atque operi illi suo insereret. *Casaub.* in Dedicat. Henr. 4. Franc. & Navarr. Reg. præfix. tert. volum. Polyb. p. 24.

Est utique proprium hoc eximio huic auctori, quòd duo simul pari ferè curâ agit; ut narret ac moneat. Benè ac perspicuè *narrandi* laus, cum cæteris præstantibus *Historicis* illi communis; fideliter monendi cum paucis: aut, ut verius dicam, cum nemine. Nego enim ex universo numero *Græcorum* aut *Romanorum* generis hujus *Scriptorum*, vel unicum posse reperiri, qui pari fide ac curâ duo hæc conjunxerit. Quid miremur? personam *Historici* cum assumpsit *Polybius*, non in totum exuit *Philosophi*. Philosophus enim erat; sed vitâ, non linguâ: operibus, non sermonibus: rebus ipsis, non professione, & inani specie *Idem* ibid. p. 27.

Polybius non modò æqualis ubique ac sui similis; sed etiam intelligens, gravis, in laudibus parcus, in reprehensionibus acerbus, ac velut prudens legislator & bonus Imperator, multa de *militari urbanâque disciplinâ*, multa de *Historici* officio disputat. *Bodin.* in Method. Histor. p. 58.

Polybius judicio & prudentia *Thucydidi* haud dispar cura & stylo solutior; qui excedit, abrumpit, diffundit, & sæpè non tàm narrat, quàm ex professo docet. Sed recta & salutaria ubique ejus monita: & quem ego, hoc magis *Principibus* commendatum velim, quòd anxiâ in eum inquisitione non opus; sed suos sensus aperit & revelat ipse. *Iust. Lips.* in not. ad l. 1. Polit. c. 9.

Sanè jam olim in *Polybio Dionysium Halicarnass.* reprehendit *dictionis* incuriam

&

Digitized by Google

& quòd utatur comprehensione verborum minus accuratâ. *Polybio* interim ignosci debet, quia fieri vix potest, ut qui tantoperè, ac ab eo factum, de rebus sollicitus sit, is de verbis adeò laboret, quàm fortasse rerum dignitas merebatur. Imò ea est humani animi imbecillitas, ut ingentem illam verborum curam rerum incuria plurimùm consequatur. Ita observatum est à viris doctis, *Dionem* multùm rhetoricari in prœliorum descriptione; sed eorum, quæ ad rem militarem requiruntur, exiguam ostendere peritiam, propè dixerim nullam. *Polybium* contra pigmenta illa *oratoria* aspernari; sed tantam in eo *militaris disciplinæ* scientiam elucere, ut *Tacticos* ipsos possit provocare. *Voss.* de Art. Histor. c. 29.

Polybius, nec amore cujusquam præterit, quod culpandum: nec odio omittit, quod laudandum. *Idem* ibid. c. 10. p. 57.

Qualis quantusque vir fuerit *Polybius*, ex eo promptum est conjicere, quòd vot *statuas* ei erexerint *Græci*: ad *Pælantium*, *Mantineam*, *Tegeam*, *Megalopolim* & alias *Arcadiæ* urbes. Pausan. l. 8. *Arcad.* testatur, tantum eum fuisse *politicum*, ut quæcunque monitu ejus gesserit *Romanus Imperator*, omnia benè ei evenissent; in quibus verò minùs se ejus viri dicto audientem præbuit, in iis offendisset.

Xenophon & Polybius in moralitatis documenta nimis frequenter excurrunt, suisque reflexionibus Historiæ filum abrumpunt. *Rapin. Reflex. in Hist. Sect.* 5.

Profectò quicquid dicant qui *Polybii* partes usquequaque tuentur, quod fecit *Casaubonus*; cum adeò diserta sint ejus verba, nunquam efficient ut ætatis suæ Religioni valde addictus censeatur. Meoque judicio meliùs cum ipso agerent, si de eo ut de ingenio *Cœlitus* illuminato intra *Ethnicismi* tenebras, loquerentur, quique Unicum *Principium* seu Unicum *Deum* admittens, eos omnes ridebat, quos *Idololatria* illius ævi adorationis objecta constituebat; æquè ac *Campos* illos *Elysios*, *Cerberos*, & *Rhadamanthos* illos, quos *Sectatoribus* suis ob oculos ponebat. Fr. *Mothæus* le Vayer. Tom. 1. pag. 311. Gall.

Polybius equo delapsus, cùm ex suo prædio *Megalopolim* rediret, moritur an. ætat. 82. annis ante *Ciceronem* natum 17. ante Chr. nat. 121.

* Isaaci Casauboni Commentarius in Polybium, cum expurgatione permittitur. vid. *Indic. Madrit.* 1667.

Extant libri *Histor.* 5. *Græcè* cum versione *Latinâ* & ex recensione *Isaac. Casauboni*, *Hanoviæ* Typis *Wechelianis* an. 1609. fol. Prodierunt iidem ex recensione *Iacobi Gronovii* & cum *Casauboni* & *Palmerii* notis: addita sunt excerpta de legationibus & *virtutibus* ac *vitiis* per *Constantinum Porphyr. Græc.* & *Lat.* omnia. Amstelodami An. 1670. in 8°.

M. PORCIUS CATO CENSORIUS.

PAtriâ *Tusculanus*, civitate *Romanus*, Tribunus Militum in Siciliâ & *Consul Romanus*, natus est An. U. C. 519. Mundi 3716. ante *Chr.* nat. 232. Claruit ante Christ. Ann. CXC.

In omnibus rebus singulari fuit prudentiâ & industriâ. Nam & agricola solers, & Reipublicæ peritus, & jurisconsultus, & magnus imperator, & probabilis

probabilis orator, & cupidissimus literarum fuit. Quarum studium etsi senior arripuerat, tamen tantum progressum fecit, ut non facilè reperire possis, neque de *Græcis*, neque de *Italicis* rebus, quod ei fuerit incognitum. Ab adolescentiâ confecit *orationes*: senex *Historias* scribere instituit, quarum sunt libri septem: In quibus multa industria & diligentia comparet, multa doctrina. *Cornel. Nepos.*

Quis illo gravior in laudando? acerbior in vituperando? in Sententiis argutior? in docendo edisserendoque subtilior? Refertæ sunt *orationes* amplius centum quinquaginta, quas quidem adhuc invenerim, & legerim, & verbis & rebus illustribus. Jam vero *Origines* ejus quem florem, aut quod lumen eloquentiæ non habent? amatores huic desunt, sicuti multis jam ante sæculis, & *Philisto Syracusio*, & ipsi *Thucydidi*. Attico genere dicendi se gaudere dicunt. Sapienter id quidem: atque utinam imitarentur, nec ossa solùm, sed etiam sanguinem. Gratum est tamen quod volunt. *Cicer.* in Brut.

M. Censorius Cato, idem *Orator*, idem *Historiæ* conditor, idem *Iuris*, idem rerum rusticarum peritissimus, inter tot operas militiæ, tantas domi contentiones, rudi sæculo literas *Græcas* ætate jam declinatâ didicit, ut esset hominibus documento, ea quoque percipi posse, quæ senes concupiscent. *Quintil.* l. 12. c. 11.

M. Censorius Cato Historicus eximius, & aliis quoque nominibus laudatissimus. Siquidem, ut *Plinius* scribit l. 7. c. 27. *Tres summas in homine res præstitisse existimatus est, Optimus Orator, Optimus Imperator, Optimus Senator.*

Istis *Originibus*, quas pro *Catonianis* obtrudere nobis voluit *Annius Viterbiensis*, nihil profectò inficetius, *Catoneque* indignius, eam impostoram, non multò postquam in lucem prodierant, *Sabellicus* vidit *Enneadis* 10. lib. 2. item *Faber Stapulensis*, *Vives*, B. *Rhenanus*, atque alii. *Voss.* de Histor. Latin.

Illud de *M. Catone* adde, opus id, quod ejus nomine inscriptum circumfertur, ipsius *Catonis* genuinum non esse, quod his maximè argumentis demonstrari potest. Multorum enim autoritate constat, *Marcum* illum *Catonem* plura, quàm nunc habeantur, Originum volumina conscripsisse. Item non pauca earum *Originum* verba & à *Terentio Varrone* in libris de re *rustica*, & à *Cicerone* in oratione pro *Cn. Plancio*, & in quarto *Tusculanarum Quæstionum* volumine, aliisque pluribus in locis citari solent, quæ nihilominus in provulgato isto *Catone* nusquam reperiri possunt. Quibus rationibus illud satis intelligitur eos omnes aut falsos, aut commentitios, aut certè vanos esse libellos, illos imperfectos, atque omnibus modis obtruncatos, minimeque cum cæteris constantes. *Onufr. Panvin.* l. 1. Antiquit. *Veronens.* c. 9.

M. Catonem Censorium moribus & doctrina præstantem virum *orationes* multas scriptas reliquisse *Cicero* & *Grammatici* veteres testantur: in quibus quanquam insignem illum Orationis nitorem desideres, tamen hominem intelligentem & amantem antiquitatis, sermonis elegantia, sententiarum acumen, & ornatus quidem negligens mirificè delectet. *Lipsius* l. 1. variar. Lect. c. 13.

Ea in *Catone* reperias quæ nusquam alibi. *Lud. Viv.* de Trad. Disciplin. l. 3.

Cato

Digitized by Google

Carolus Sigonius Antiquarius Patricius Bononiensis, ex Modoetia oriundus, natus Mutinæ anno 1523. obiit Romæ anno 1584. Opera ejus Florentiæ 1732. in 6. tomis edita.

Ejus operum fragmenta de Antiquo Populi Romani Jure collecta & cum Notis illustrata Gaii, Antistitis Juris, Monachi observantiæ in fragmento de Antiquo Jure Provinciæ C. Rutilii Gall.

CANNIUS.

Titus Cannius natus fuit Amphi Calabriæ regionis, ut Dionysius ait, lib. 1. Antiquitatum Romanarum. Is Cannius, Cic. Attic. ut Cicero ait, lib. 12. Epist. 5. ad Atticum, Rhetoricam Latinam scripsit, quam ille mediocrem, sed tamen non contemnendam videri dicit. Quintilianus autem eum in enumeratione Oratorum, qui Græcos imitati sunt, non recenset, quamvis Ciceronis ætate floruerit, ut ex Epistola ejusdem ad Atticum liquet.

Rhetor, quem magni nominis Romanorum, antiquitatis Studiosi, memoriæ prodiderunt.

Vide Ciceronis & Quintiliani quæ *Lambin. Mayg. & Gronov. Fred. Morel. Ernest. Rhetor. Lat. Ind. Auct.* Fabricius.

Ingenio acri fuit, vocem ad Litterarum genera, quibus vehementia & fervor agitur, & vocibus, & quæ cum declamatione & commotione recitandum, fuit accommodata.

Cannius natus est Amphi in Bruttiis, Italiæ, inde Latinum Ciceronis Epistolarum Familiarium lib. 12. Epist. 5. ad Atticum. Vide *Lambin. Mayg. & Gronov. Fred. Morel. Ernest. Rhetor. Lat. Ind. Auct.* Fabricius.

De Litterarum progressu & Artium Disciplinarum amplitudine, lib. 1. Cap. 18. Cannius Rhetor, qui Græcos imitatus est, non recenset.

Ex 1. Epistola Ciceronis ad Atticum, lib. 12. Epist. 5. Cannius Rhetor Latinus, mediocrem quidem, sed tamen non contemnendam videri dicit.

Cannius Rhetor, quem magni nominis Romanorum, antiquitatis Studiosi, memoriæ prodiderunt. Vide Ciceronis & Quintiliani quæ *Lambin. Mayg. & Gronov. Fred. Morel. Ernest. Rhetor. Lat. Ind. Auct.* Fabricius.

Ingenio acri fuit, vocem ad Litterarum genera, quibus vehementia & fervor agitur, & vocibus, & quæ cum declamatione & commotione recitandum, fuit accommodata.

Cannius natus est Amphi in Bruttiis, Italiæ, inde Latinum Ciceronis Epistolarum Familiarium lib. 12. Epist. 5. ad Atticum. Vide *Lambin. Mayg. & Gronov. Fred. Morel. Ernest. Rhetor. Lat. Ind. Auct.* Fabricius.

De Litterarum progressu & Artium Disciplinarum amplitudine, lib. 1. Cap. 18. Cannius Rhetor, qui Græcos imitatus est, non recenset.

Ex 1. Epistola Ciceronis ad Atticum, lib. 12. Epist. 5. Cannius Rhetor Latinus, mediocrem quidem, sed tamen non contemnendam videri dicit.

Digitized by Google

Ad Ciceronis Brutum ex Plinio, Quintiliano, Tacito, & Dialogo de Oratoribus, Liber unus. Ad Ciceronis Orationes Partitiones Oratorias, Liber unus. Ad Ciceronis Topica, Liber unus. Ad Ciceronis Somnium Scipionis, Liber unus. Ad Ciceronis Paradoxa Stoicorum, Liber unus. Ad Ciceronis Oratorem, Liber unus. Ad Ciceronis Oratorem ad Quintum Fratrem, Liber unus. Ad Ciceronis Oratorem ad M. Brutum, Liber unus. Ad Ciceronis Epistolas familiares, Liber unus. Ad Ciceronis Epistolas ad Quintum Fratrem, Liber unus. Ad Ciceronis Epistolas ad M. Brutum, Liber unus. Ad Ciceronis Philippicas, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Milone, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Archia Poeta, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Ligario, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Marcello, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Deiotaro, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Rege Dejotaro, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Quinctio, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Roscio Amerino, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Roscio Comœdo, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Tullio, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Fonteio, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Cæcina, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Flacco, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Rabirio Perduellionis reo, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Rabirio Postumo, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Sulla, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Murena, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Sylla, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Cluentio, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Caio Rabirio Perduellionis reo, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Caio Rabirio Postumo, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Sylla, Liber unus. Ad Ciceronis Pro Murena

Quibus verbis, quæ ex Ecclesiastico Canone sunt, Libros 1 Mach. & 2 Mach. non pro Canonicis habuisse, sed ex Ecclesiastico Canone distinxisse, manifestum est. Quæ quum ita sint, Ecclesiasticum Canonem Librorum, ab Origene recensitum, Origenem autem quum Libros 1 Mach. & 2 Mach. ab Ecclesiastico Canone distinxisse, non mirum est, eos ab Ecclesia & propugnatis, & contra hæreticos defensis fuisse. Quum Libros 1 Mach. & 2 Mach. Origenes ab Ecclesiastico Canone distinxerit, non mirum est, eos ab Ecclesia propugnatos, & contra hæreticos defensos fuisse. Quæ ex 1 Epistola ad Africanum, & ex Epistola ad Origenem, patebit. Quum Libros 1 Mach. & 2 Mach. ab Ecclesiastico Canone distinxerit, non mirum est, eos ab Ecclesia propugnatos, & contra hæreticos defensos fuisse.

Libros Ecclesiasticos, sed Libros, qui & Patres & gentiles pro parte receperint, Pr. nostr. Tractat. 1. §. 3. 4. 5.

Libros, qui & Patres & gentiles pro parte & quod ad aliquid hujus finis pertinet, Pr. nostr. Tractat. 1. §. 3. 4. 5.

Libros plenius accommodatos finem, quem plerique omnes scripsere, non tenuit, Pr. nostr. Tractat. 1. §. 3. 4. 5.

Libros, qui & Patres & gentiles, ita ordine inter se locarunt, ut ordo Canonicorum librorum, Matth. 23. Jerusalem, 2 Paralip. 24. 20. Abel, Genes. 4. 8. Zacharias, 2 Paralip. 24. 20. Malachias, 4. 4. 5. 6. Canonicos libros ordine, ut legantur, constituerit, Pr. nostr. Tractat. 1. §. 3. 4. 5.

Quum Origenes Ecclesiasticum Canonem ordine, ut legatur, constituerit, Origenem Ecclesiasticum Canonem ordine, ut legatur, constituisse, manifestum est. Quæ ex Epistola ad Africanum, & ex Epistola ad Origenem, patebit. Quum Origenes Ecclesiasticum Canonem ordine, ut legatur, constituerit, non mirum est, eum ordinem ab Ecclesia receptum fuisse. Quum Origenes Ecclesiasticum Canonem ordine, ut legatur, constituerit, non mirum est, eum ordinem ab Ecclesia propugnatum, & contra hæreticos defensum fuisse. Quæ ex 1 Epistola ad Africanum, & ex Epistola ad Origenem, patebit. Quum Libros 1 Mach. & 2 Mach. ab Ecclesiastico Canone distinxerit, non mirum est, eos ab Ecclesia propugnatos, & contra hæreticos defensos fuisse. Quæ ex 1 Epistola ad Africanum, & ex Epistola ad Origenem, patebit. Quum Libros 1 Mach. & 2 Mach. ab Ecclesiastico Canone distinxerit, non mirum est, eos ab Ecclesia propugnatos, & contra hæreticos defensos fuisse. Quæ ex 1 Epistola ad Africanum, & ex Epistola ad Origenem, patebit.

Libros Ecclesiasticos, sed Libros, qui & Patres & gentiles pro parte receperint, Pr. nostr. Tractat. 1. §. 3. 4. 5.

Libros, qui & Patres & gentiles pro parte & quod ad aliquid hujus finis pertinet, Pr. nostr. Tractat. 1. §. 3. 4. 5.

Libros plenius accommodatos finem, quem plerique omnes scripsere, non tenuit, Pr. nostr. Tractat. 1. §. 3. 4. 5.

Libros, qui & Patres & gentiles, ita ordine inter se locarunt, ut ordo Canonicorum librorum, Matth. 23. Jerusalem, 2 Paralip. 24. 20. Abel, Genes. 4. 8. Zacharias, 2 Paralip. 24. 20. Malachias, 4. 4. 5. 6. Canonicos libros ordine, ut legantur, constituerit, Pr. nostr. Tractat. 1. §. 3. 4. 5.

Quum Origenes Ecclesiasticum Canonem ordine, ut legatur, constituerit, Origenem Ecclesiasticum Canonem ordine, ut legatur, constituisse, manifestum est. Quæ ex Epistola ad Africanum, & ex Epistola ad Origenem, patebit. Quum Origenes Ecclesiasticum Canonem ordine, ut legatur, constituerit, non mirum est, eum ordinem ab Ecclesia receptum fuisse. Quum Origenes Ecclesiasticum Canonem ordine, ut legatur, constituerit, non mirum est, eum ordinem ab Ecclesia propugnatum, & contra hæreticos defensum fuisse. Quæ ex 1 Epistola ad Africanum, & ex Epistola ad Origenem, patebit. Quum Libros 1 Mach. & 2 Mach. ab Ecclesiastico Canone distinxerit, non mirum est, eos ab Ecclesia propugnatos, & contra hæreticos defensos fuisse. Quæ ex 1 Epistola ad Africanum, & ex Epistola ad Origenem, patebit. Quum Libros 1 Mach. & 2 Mach. ab Ecclesiastico Canone distinxerit, non mirum est, eos ab Ecclesia propugnatos, & contra hæreticos defensos fuisse. Quæ ex 1 Epistola ad Africanum, & ex Epistola ad Origenem, patebit.

Plus est exacti judicii in unâ Comœdia *Terentianâ*, (absit *Nemesis* dicto) quàm in *Plautinis* omnibus. *Erasm.* l. 28. Epist. 20.

Plautus quibusdam *Comœdiarum* inscriptionibus minùs satisfecit nobis. Nam neque *Rudens* explet indicationem argumenti ejus *Fabula*, cui id nomen fecit: neque in totâ *Trinummo*, verbum hoc est nisi semel: & *Truculentus* sonum potius dat, atque expectationem sustinet, quàm rem præstet. Longè commodiùs fecisset, si pro *Rudente*, *Tempestatem*; pro *Truculento*, *Rusticum*; pro *Trinummo*, *Thesaurum*, inscripsisset. *Jul. Scalig.* de re Poet. l. 6. pag. 766.

Plautus in Dramatum suorum designationibus ingeniosus est, in suis imaginationibus feliciter audax, in inventione fertilis, Insulsis tamen facetiis non caret, quæ saltem *Horatii* palato non sapiunt, ejusque jocos, qui plebi risum movebant, quandoque miserabantur emunctioris nasis homines: Verum quidem est illorum quosdam festivissimos esse, sed quoldam sæpiùs admodum insulsos: Id autem usu venire solet quando quis in jocis nimiùm frequens est; is scilicet audacioribus enunciationibus & *Hyperbolis* risum movere conatur, quando id rebus ipsis præstare non valet. *Plautus Terentio* non est omninò æquiparandus in Dramatum suorum eleganti ordinatione neque in *Actuum* suorum distributione; sed vicissim in argumentis suis simplicior est. Nodorum Dramaticorum solutiones apud *Terentium* naturæ magis conformes sunt, quàm apud *Iautum* sicut hac in parte *Aristophanem* vincit *Plautus*. *Rapin.* Reflex. particul. in Poet. par. 2. Refl. 26.

Hâc saltem parte videtur superior Plautus; uti & varietate tum argumentorum, tum dictionis. Nam Plautus semper studet esse novus, suique dissimilis: seu rem spectes, seu verba. In *Terentio* verò magnoperè conveniunt *argumenta* fabularum: & quando de eadem re, aut simili, est sermo, plurimùm nec absimilis est dictio. *Voss.* inst. Poet. l. 11. p. 128.

Ex editionibus *Plautinis Douzica* & *Grutteriana* laudantur. Sed præferenda his *Paraana* cum Indice amplissimo; item *Taubmanniana* & *Gronoviana*.

PUBLIUS TERENTIUS.

Clar. ante Christ. Am. CLIV.

POeta Comicus *Carthagine* natus, *Terentii Lucani* libertus, qui cùm esset egregiâ indole, à patrono eruditus, & libertate donatus, *Comœdiæ* egregiam rationem excogitavit, in *Dramatibus* suis inimitabilis: Regula puritatis & elegantiarum *Latini* sermonis à *Tullio* habitus. Sic venit in amicitiam nobilium, maximè *Lælii* & *Scipionis*; quorum operâ adjutus in scribendo fertur ob elegantiam sermonis, teste *Cicerone*, cui adstipulatur etiam *Varro*. Quid quòd eandem ipse famam augere videtur, non enim nisi leviter se tutari conatur *Prologo Adelphorum*. Sex ejus *Comœdias* habemus. Obiit in *Græciam* profectus, An. 595. U. C. 3. Olymp. 155. *Hofman.*

In *Comœdia* maximè claudicamus; licet *Varro* dicat, Musas *Ælii Stolonis Plautino* sermone locuturas fuisse, si *Latinè* loqui vellent: licet *Cæcilium* laudibus ferant: licet *Terentii* scripta ad *Scipionem Africanum* referantur: quæ tamen

Digitized by Google

ex Ioannis Stobæi florilegio, & ex nobis habitis gratiis. Ibidem varia lectio Eudoxi. *Eudoxi* ſ. 11.

Eudoxus Cnidius, Aristotelis æmulator, diligenter, ludicris ac ve-
ris, ſtudium hominum ſuſpexit. Quippe Eudoxus ſtatuit, ſummum bo-
num eſſe voluptatem: quam *Eudoxi* ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus*
ſ. 12.

Eudoxus Cnidius, ſummum bonum voluptatem eſſe ſtatuit. *Eudoxus* ſ. 13.

Eudoxus Cnidius, ſummum bonum voluptatem eſſe ſtatuit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 14.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 15.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 16.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 17.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 18.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 19.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 20.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 21.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 22.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 23.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 24.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 25.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 26.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 27.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 28.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 29.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 30.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 31.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 32.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 33.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 34.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 35.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 36.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 37.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 38.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 39.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 40.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 41.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 42.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 43.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 44.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 45.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 46.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 47.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 48.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 49.

Eudoxus Cnidius, Platonis æmulator, quo tempore Athenis cum Timagora
Athenienſi ſimul audiit Philiſtum Siculum, cumque Philiſto ſimul
Platonem audivit. Ejus ſententiam *Plutarchus* refellit. *Eudoxus* ſ. 50.

Ioannes Baptista Cardinalis Spinola Archiepiscopus Neapolitanus.

Vidit Thomas Carafa Archiepiscopus Amalphitanus.

Hanc opinionem, quæ Sibyllinis Carmen tribuit, & de Deorum adventu ad Iudicium, & de Christo Domino, & de Sanctis Martyribus, & de Virginis Matris Assumptione, & de Sanctorum Resurrectione, & de Christi Regno, & de Sanctorum Regno, & de Sanctorum Gaudio, & de Sanctorum Præmiis, & de Sanctorum Pœnis, & de Sanctorum Corona, & de Sanctis Martyribus, & de Sanctorum Resurrectione

Ἐκβάλλειν τὸν ἐλλέβορον ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἀπόφασιν ἐποιήσατο.

Decreto fanxit, ut homines istos Helleboro.

Proverbium hoc ortum est ex Lacedæmonio, de his, qui de re gravissima consultabant, ut refert Plutarchus in Lycurgo. Nam cum Lacedæmonii bello contra Arcadas, Messenios, Eleos, Argivos, Athenienses, & Thessalos, Pythicum Apollinem, qui propositus de Victoria evidenter, ita ait: Non expellit Cornelius, ut ille Lacedæmonios, ut ille Arcadas, ut ille Argivos, ut ille Thessalos, ut ille Athenienses. Ἐλλέβορον ἐκβάλλει τὸν ἐκ τῆς Ἀρκαδίας. Ι. Β.

Helleborum expellit, qui Arcadiæ.

Ita ille Græcos.

Ita ille Græcos. Ἐκβάλλει τὸν ἐλλέβορον ἐκ τῆς Ἀρκαδίας. Ἐλλέβορος ἐστὶν ἐν Ἀρκαδίᾳ πόαμμικρὸν ἐκφέρουσα τὸν χυμὸν ἐπιτήδειον πρὸς τὰς ἐπιληψίας. Ἐκβάλλειν τὸν ἐλλέβορον ἐκ τῆς Ἀρκαδίας, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων τι ποιεῖν ἐλεγόμενον. Ἐκβάλλειν τὸν ἐλλέβορον ἐκ τῆς Ἀρκαδίας ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ἐλέγετο. Suid. Ἐκβάλλειν τὸν ἐλλέβορον ἐκ τῆς Ἀρκαδίας. Ι. Β.

Ejicere Helleborum ex Arcadia. Helleborus herba in Arcadia, succum ferens aptum morbo Comitiali. Ejicere Helleborum ex Arcadia, de impossibilibus dicebatur. Ejicere Helleborum ex Arcadia, de impossibilibus dicebatur. Suid. Ejicere Helleborum ex Arcadia. Ι. Β.

LUCRATUS CURA.

Ὁ δὲ Κορνήλιος Τιβὴ τὸ Γρακχείμερος, οὐ μικρὰ κερδήσας. Ἐπὶ τῶν ἐπιμελῶς καὶ μετὰ κέρδους τι ποιούντων. Ἐκ τοῦ Γρακχείμερος. Ἐκ τοῦ Γρακχείμερος ἐπὶ τῶν μετὰ κέρδους τι ποιούντων

Lucretius magnus & *Physicus* & *Poeta*, in explicandis rebus difficillimis mirus; versus quoque & elegans, ubi paulùm à *Philosophiâ* diverrens, se Poetam profert. *Balthass. Bonifac.*

Lucretius optimus *latinitatis* auctor. *Voss.* de Art. Grammat. *Lucretius* Poeta ingenio & facundiâ præcellens. *Aul. Gell.* Noct. Attic. l. 1. c. 21.

Neque mirari oportet si *Lucretius* versus duriores interdum videntur, & quasi orationi solutæ similes. Fuit hoc proprium illis temporibus, ut optimè testatur apud *Macrobium Eur. Albinus*, cujus verba hæc sunt: *Nemo debet antiquiores Poetas eâ ratione viliores putare, quòd eorum versus nobis scabri videntur. Ille enim stylus maximè tum placebat: diuque laboravit ætas secuta, ut magis hunc molliori stylo acquiesceret. Itaque minimè defuerunt, Imperantibus etiam Vespasianis, qui Lucretium pro Virgilio, & Lucilium pro Horatio legerint. Petr. Crinit.* De Poet. Latin.

Nemini dubium esse potest, *Lucretium* inter eos qui carmine de rebus *Naturalibus* scripsere, subtilem, argutum, enucleatum, limatum, elegantissimum esse; licet antiquum obtineat in verbis, quibus magnâ ex parte exoletis, alia deinceps mitiora successerunt. *Possevin.* in Biblioth. Select.

Quanti *Ovidius Lucretium* æstimârit, his versibus ostendi potest:

Carmina sublimis tunc sunt peritura Lucreti,
Exitio terras cum dabit una dies.

Et verò semel (ut cum Lambino dicam) sciat Lector, neminem in totâ linguâ latinâ *Lucretio* latinè meliùs esse locutum: non *M. Tullii*, non C. *Cæsaris*, orationem esse puriorem. *Gasp. Scopp.* de Arte Critic. p. 93.

Publius Virgilius non modò verba aliquot accepit ex poematis Lucretii, sed locos penè integros ab eo transtulit: quod & *Grammatici* veteres accuratè notarunt. *Crinit.*

Lucretius bonus liber est: nec melior alius auctor linguæ *Latinæ*. *Virgilius* ab eo multa desumpsit. Scaligerana 1. p. 104.

In *Lucretii* versificatione tot ad *eloquentiam* dispositiones elucent, ut si *Augusti* tempore vixisset cum *Virgilio* de Palma certare potuisset. —— Sunt tamen *Critici* quidam qui *Lucretium* supra omnes Latinos Autores extulerunt. Nimium hoc est, sufficit illum inter bonos collocare. *Novell.* Gall. de Literat. Republ. Jul. 1685. pag. 812.

Dom. de *Marolles* ait *Lucretii* Poema quosdam admiratos esse, quosdam verò idem culpasse, sed ferè universim in existimatione fuisse apud omnes qui ipsum intelligunt. *Mich. Marolt.* init. Observat. in suam Lucretii Vers. Gallicam.

Lucretium virum *Divinum* atque incomparabilem appellat *Jul. Cæs. Scal.* Comment. in *Aristot.* Histor. *Animal.*

Nos certè dignum censemus *Lucretium* melioti fortunâ, quàm præcipiti ex amore insaniâ, & qui consecutus est, interitu, cùm non modò plurimum contulerit

Digitized by Google

Quæ si hactenus non fuerunt, nec fuisse dicam, nec fuisse velim. Non dissimulabo tamen, quid mihi videar dicturus esse, si interrogatus fuero, quæ mihi videatur esse summa laudum & virtutum omnium, ab homine ad Deum accedere.

Præsentire omnes debebunt, quid dicturus sim, atque affirmarunt proposuisse Dionysium Longinum, quicquid ipse de Homero, aut de Platone scripsisset, Homerum ipsum vel, certamine pulsa, Deæ Eloquentiæ, recitaturum esse. Quod si ego, quicquid de Demosthene, aut de Cicerone, scripsero, Demosthenem ipsum, aut Ciceronem ipsum, Musarum Deæ recitaturas esse, non dubitabo profiteri.

Et quidem hæc non sola laudatus, quæ Pausanias ejus scholiasta dixit, Ecloga Græca Quintiani; præterea autem Tacitus, Plinius junior, Quintilianus, Fronto, Gellius, Sidonius, Apollinaris, Symmachus, Ausonius, Macrobius, Priscianus, Servius, Donatus, Nonius, Marcellus, Isidorus, Hieronymus, Eutropius, Orosius, Cassiodorus, Jornandes, Ammianus, Boëtius, Capella, Fulgentius, Cassianus, Arnobius, Lactantius, Augustinus, Prudentius, Sedulius, Claudianus, Rutilius, Avienus, Ennodius, Venantius, Gregorius Turonensis, Gregorius Nazianzenus, Basilius, Chrysostomus, Nyssenus, Nazianzenus, Theodoretus, Eusebius, Socrates, Sozomenus, Nicephorus, Cedrenus, Zonaras, Glycas, Suidas, Photius, Tzetzes, Eustathius, Planudes, Moschopulus, Thomas Magister, Gregorius Corinthius, Georgius Pachymeres, Nicephorus Gregoras, Laonicus Chalcocondylas, Ducas, Phranzes, Georgius Trapezuntius, Georgius Gemistus, Bessarion, Theodorus Gaza, Argyropulus, Andronicus Callistus, Demetrius Chalcondylas, Marullus, Politianus, Hermolaus Barbarus, Petrus Crinitus, Raphael Volaterranus, Pomponius Lætus, Sabellicus, Naugerius, Bembus, Sadoletus, Beroaldus, Budæus, Longolius, Erasmus, Vives, Melanchthon, Camerarius, Sturmius, Ramus, Lambinus, Muretus, Victorius, Manutius, Robertus Stephanus, Turnebus, Scaliger, Casaubonus, Lipsius, Gruterus, Rosinus, Salmasius, Heinsius, Vossius, Gerardus Joannes Vossius, Grotius, Barlæus, Meursius, Pontanus, Sarravius, Rigaltius, Petavius, Sirmondus, Dionysius Lambinus, Rutgersius, Scriverius, Gronovius, Salmasius junior, Graevius, Spanhemius, Bochartus, Bayerus, Hyde, Pocockius, Marshamus, Montfaucon, Tillemont, Fabricius, Mabillon, Ruinart, Muratorius, Maffeius, Scipio Maffeius, Quesnellus, Noris, Bianchinus, Vallemont, Pagius, Pagi, Basnage, Ceillier, Oudinus, Dupin, Du Cange, Lami, Bayle, Le Clerc, Le Moyne, Le Nain, Le Beau, Le Long, Le Quien, Le Mire, Le Sueur, Le Courayer, Le Pelletier, Le Prince, Le Roy, Le Febvre, Le Fevre, Le Fevre de la Boderie, Le Fevre de Saint-Marthe, Le Fevre de Saint-More, Le Fevre de Vaucelles, Le Fevre de Vieux-Pont, Le Fevre de Caumartin, Le Fevre d'Ormesson, Le Fevre d'Etaples, Le Fevre de Tanaquil, Le Fevre de Morel, Le Fevre de Rouen, Le Fevre de Rheims, Le Fevre de Bourges, Le Fevre de Lyon, Le Fevre de Paris, Le Fevre de Toulouse, Le Fevre de Caen, Le Fevre de Montpellier, Le Fevre de Nismes, Le Fevre de Metz, Le Fevre de Dijon, Le Fevre de Rennes, Le Fevre de Nantes, Le Fevre de Bordeaux, Le Fevre de Grenoble, Le Fevre de Lisieux, Le Fevre de Rochefort, Le Fevre de Saint-Germain, Le Fevre de Saint-Jean, Le Fevre de Saint-Quentin, Le Fevre de Saint-Omer, Le Fevre de Saint-Malo, Le Fevre de Saint-Brieuc, Le Fevre de Saint-Pol, Le Fevre de Saint-Flour, Le Fevre de Saint-Denis, Le Fevre de Saint-Remi, Le Fevre de Saint-Sauveur, Le Fevre de Saint-Vaast, Le Fevre de Saint-Hilaire, Le Fevre de Saint-Aignan, Le Fevre de Saint-Ouen, Le Fevre de Saint-Cyr, Le Fevre de Saint-Sulpice, Le Fevre de Saint-Jacques, Le Fevre de Saint-Lazare, Le Fevre de Saint-Antoine, Le Fevre de Saint-Honoré, Le Fevre de Saint-Eustache, Le Fevre de Saint-Roch, Le Fevre de Saint-Nicolas, Le Fevre de Saint-Gervais, Le Fevre de Saint-Merri, Le Fevre de Saint-Leu, Le Fevre de Saint-Germain-l'Auxerrois, Le Fevre de Saint-Benoît, Le Fevre de Saint-Séverin, Le Fevre de Saint-Côme, Le Fevre de Saint-Hippolyte, Le Fevre de Saint-Médard, Le Fevre de Saint-Marcel, Le Fevre de Saint-Victor, Le Fevre de Saint-Geneviève, Le Fevre de Saint-Jean-de-Latran, Le Fevre de Saint-Nicolas-du-Chardonnet, Le Fevre de Saint-Jean-de-Beauvais, Le Fevre de Saint-Etienne-du-Mont, Le Fevre de Saint-Jean-en-Grève, Le Fevre de Saint-Paul, Le Fevre de Saint-Gilles, Le Fevre de Saint-Louis-en-l'Isle, Le Fevre de Saint-Barthélemi, Le Fevre de Saint-Jean-le-Rond, Le Fevre de Saint-Martin, Le Fevre de Saint-Nicolas-des-Champs, Le Fevre de Saint-Jean-de-Dieu, Le Fevre de Saint-Christophe, Le Fevre de Saint-Jean-de-Gr

illum hoc egiſſe, quod docebat——Quid accidat, neſcio; me legentem ſic afficere ſolet *M. Tullius*, præſertim ubi de benè vivendo diſſerit, ut dubitare non poſſim, quin illud pectus, unde iſta prodierunt, aliqua divinitas occuparit. Atque hoc meum judicium mihi magis blanditur, quoties animo reputo, quàm immenſa ſit, quamque inæſtimabilis æterni numinis benignitas, quam quidem ex ingenio, opinor, ſuo nimis in anguſtum contrahere conantur. *Eraſm.* Epiſt. l. 28. Epiſt. 1.

Ciceronem ſemper mihi fuiſſe in deliciis ingenuè profiteor. Itaque ſubiit ſæpe mirari ſtultitiam noſtrorum hominum qui unicum germanæ latinitatis auctorem ſcholis prope jam expulerunt. Quin eo inſaniæ multos veniſſe vidimus, ut ille cenſeatur diſertiſſimus, qui ab illo dicendi magiſtro abſolutiſſimo abierit quàm longiſſimè. *Iſaac. Caſaub.* Epiſt. 589.

Ex omnibus *Ciceronis* operibus *Orationes*, libri de *Officiis*, & *Tuſculanarum Quæſtionum* diligentiſsimam ac ſæpiùs iteratam lectionem merentur; *Epiſtolæ* verò omnes, quis eas familiariſsimas ſibi reddiderit, hoc præſtant, ut ne ſi velit quidem poſsit non eleganter ſcribere. *Gaſp. Sciopp.* conſult. p. 38. 1. Vol.

Si quos Antiquorum libros ex iis, qui vel omninò amiſsi ſunt vel certè non extant, vellem extare, ſunt iſti ſex *Ciceronis* de *Republicâ*; neque enim dubito quin opus fuerit admirabile. *Lud. Viv.* in *Auguſtin. de Civ. Dei*, lib. 2. cap 9.

Ciceronis ſcriptorum vix decimam partem reliquam habemus, eamque multis partibus mancam & mutilam. Inter amiſſos libros refero libros de *Repub.* quos viri eruditi magnopere deſiderant. *M. Anton. Muret.* l. 15. Var. lect. c. 1.

Liber de *conſolatione* falsò (ita ſentio & ſenſi) *Ciceroni* inſcribitur. Quid in illo libello re aut dictione dignum *Tullio?* vulgare aut frigidum totum negotium nec excuſet vir doctus, quòd in dolore. Ille verò faces etiam admovet, & facit omnia magis excitata. *Lipſ.* in Centur. Epiſt. ad *Ital.* & *Hiſpan.* Epiſt. 14.

Nihil eruditius, utinam nec à mendis eſſet obſcurius, eſt, Epiſtolis ad *Atticum M. Tullii.* Quibus legendis neminem quemquam cordatum fatigari poſſe arbitror. Adeò nova ſemper inſurgunt. *Caſp. Barth.* l. 39. Adverſar. c. 4. *Ciceronis* ad *Atticum* Epiſtolæ maximè me capiunt cùm ob prudentiam politicam, quæ in illis ubique ſpirat, tùm quòd ſtatum Reip. qualis tum erat, deſcribunt, ita ut, quemadmodum ait *Corn. Nepos, qui eas legat, non multum eorum temporum hiſtoriam deſideret. Kolund. Mareſ.* l. 2. Epiſt. Epiſt. 1.

Liber ejus de *Officiis* omnium primus typis excuſus fuit: de quo rectè *Mag. Grotius* Epiſt. ad *Gallos*, *Liber non ſuo pretio habitus, ideò quod omnium manibus teritur.* Liber de *Oratore* plane dignus quem tyrunculi habeant, ut Magni *Homeri* libros *Alexander* illic Magnus. *Ioan. Bernart.* de utilit. legend. Hiſtor. p. 124.

Cicero infeliciter *Muſas* poeticas eſt aggreſſus: ut videre eſt apud *Martial.* qui *Gaurum* commune hoc ait habere cum *Cicerone*

Carmina quod ſcribat Muſis & Apolline nullo. Mart. Epigram. 89. l.

Imò ridet etiam *Iuvenalis* illum *Ciceronis* verſum.

O fortunatam natam me Conſule Romam.

Digitized by Google

In quorum gallicum versum non magis tempore videbatur, quam bellum ad Troiam vel contra eos ab eadem urbe ad Latinos, [illegible] bellum, quod Romani gesserunt. Quamquam enim Troiani, Rutuli, Latini, Romanique ab Aeneae stirpe deducebantur, illud tamen ad Troiam, et ad Latinos ex quo de Italia fuit, ac vestigia, ab Aeneae adventu, quorum ille, quem non habebat in urbe, hostis erat, ac Romanis, quos ipse condiderat, amicus, quod de Troianis fuit, non tantum de Latinis, sed de Romanis habet quae [illegible] Troianis, Rutulis, Latinis, Romanisque fuerunt.

Nonnulli [illegible] Aeneae, quod ex Troianis quos in Italia secum adduxerat, non fuerint, qui [illegible] ut aliqui, sed ex quorum [illegible] pulso Turno, Latini fuerint, qui Aeneae, ac Iulio, [illegible] Romani, [illegible] sunt.

Andreas Tiraquellus Fontenaicensis noster, [illegible] ad Alfonsi Regis Aragonii Neapolitani Triumphum, quod is Rex in Italia [illegible] Romanis [illegible] Latinos.

Hos omnes Philippus Cluverius Cluverii filius, [illegible] ante se [illegible] Romanos, Latinos, Troianos, [illegible] Aeneae, ac nostrum quod [illegible] unde nomen Italiae accessit, [illegible] primus, ait.

Cum in Italiam ad adeundum Imperium [illegible] Italiae, ab quibusdam Italiae, [illegible] nostra Latina, aut magna Graecia appellatae, quam partem [illegible] Italiae, [illegible] Italiae, [illegible] Italiae.

Quae [illegible] Italiae, [illegible] Italiae, [illegible] Italiae,

Henricus Stephanus carpſit *Ciceronem* quòd *Convivii* genuinam ſignificationem ignoraverit, credideritque hac voce hominum ſimul viventium ſodalitatem denotari, cùm potiùs ſignificetur hominum lauto epulo ſe invicem excipientium gaudiumq; ſimul agitantium. *Biblioth. Univerſ. &c. Hiſtor.* Tom. 5. p. 13. Gall.

Opera *Ciceronis* omnia ex edit. *Iani Gulielmi* & *Iani Gruteri*, Tomis duobus, Hamburgi, in majori folio, An. 1618. quæ optima Editio.

Hoc ejus *Epitaphium*, Auctore Euphorbo Scholaſtico:

Hic jacet Arpinas *manibus tumulatus amicis.*
Qui fuit orator ſummus & eximius,
Quem nece crudeli maſtavit civis, & hoſtis.
Nil agis Antoni, *ſcripta diſerta manent.*
Vulnere nempe uno Ciceronem *confeci: at Te*
Tullius aternis vulneribus lacerat.

Philip. Labb. in Theſaur. Epitaphii.

MARCUS TERENTIUS VARRO.

Claruit ante Chriſtum Ann. LXVIII.

PHiloſophus & Poëta. Naſcitur An. 1. Olymp. 166. ante C. N. 114. Obiit An. 1. Olymp. 188. ante C. N. 26. *Euſeb.* in Chronic.

Compoſuit 24. libros de linguâ Latinâ, quos *Ciceroni* dedicaverat: *Satyras Menippeas*: Antiquitates rerum humanarum divinarumque: libros de vita *Populi Romani*: Opus Hebdomadum, quod continebat imagines & elogia doctorum virorum: librum de Poetis & Scenicis originibus: &c.

Varro Philoſophus *Romanorum* plurimæ fuit in hiſtoriâ lectionis *Plutar.* in *Romul. Herman. Cruſer.* interpret.

Varro doctiſſimis *Romanorum*. *Senec.* de conſol. ad Helv. c. 8. Vir accuratiſſimè doctus atque eruditus. *Apul.* in Apolog.

Varro ille *Romanus* multiformibus eminens diſciplinis, & in *vetuſtatis* indagatione rimator. *Arnob.* adverſ. *Gent.* l. 5.

M. Varro, quo nemo unquam doctior, ne apud *Græcos* quidem, nedum apud *Latinos* vixit. *Lactant.* l. 1. divin. Inſtitut. c. 6.

Vir doctiſſimus apud eos (*Ethnicos*) *Varro*, & graviſſimæ autoritatis. *Auguſt.* l. 4. de *Civit. Dei.* c. 1.

Quis *M. Varrone* curioſius iſtà (de *Diis Gentium*) quæſivit? Quis invenit doctius? Quis conſideravit attentius? Quis diſtinxit acutius? Quis diligentius, pleniuſque conſcripſit? Qui tametſi minus eſt ſuavis eloquio, doctrinâ tamen, atque ſententiis ita refertus eſt, ut in omni eruditione, quam nos *ſecularem*, illi autem *liberalem* vocant, ſtudioſum rerum tantum is te doceat, quantum ſtudioſum *verborum Cicero* delectat. *Idem* Ibid. l. 6. c. 2.

Terentius Varro, vir *Romanorum* eruditiſſimus. Plurimos hic libros & doctiſſimos

Digitized by Google

ctissimos composuit, peritissimus linguæ *Latinæ*, & omnis *Antiquitatis*, & rerum *Græcarum*, nostrarumque; plus tamen scientiæ collaturus, quàm eloquentiæ. *Quintil.* l. 10. Institut. c. 1.

M. Terentius Varro, scriptor inter togatos sine controversiâ longè doctissimus. *Isaac. Casaub.* De Satyr. *Græc.* Poet. & Rom. Sat. l. 2. c. 1.

Terentius quidem *Varro*, vir cùm *Græcis* literis perfectus & *Latinis*, tùm *Antiquitatis* cumprimis imitator diligens. *Lipsius* l. 3. Var. lect. c. 19.

Unicum *Varronem* inter latinos habemus libris tribus *de Re rustica*, qui verè ac μεθοδικῶς Philosopharus sit, imò nullus est *Græcorum*, qui tam benè, inter eos saltem qui ad nos pervenerunt. O excellens opus ex quo, qualia ejus reliqua erant opera, conjectare quivis potest! Sed quod mirum, non minus in *Poesi* valuisse, fragmenta *Poematum* indicant. *Scaligerana* prima, pagin. 146, 147.

Varro octogesimum agens annum, scripsit libros de *Re Rustica* & ita scripsit, ut ex his videatur adhuc alacri animo fuisse, & sensisse studiorum dulcedinem. *Ersm.* l. 23. Epist. 5. Rerum antiquarum *Varrone* doctiorem neminem fuisse constat. *Baron.* Vol 1. *Annal.* p. 35.

Pleni *Varronis* (doctissimi alioquin viri) libri ineptissimarum *Etymologiarum*: quem eo nomine meritò *Quintilianus* etiam reprehendit. Nihil enim plerumque insulsius. *Mer. Casaub.* De quat. linguis p. 152. Vel *Varro* ipse quàm interdum in *Vocabulorum Veriloquiis* absurdus est? *Turneb.* Adversar. l. 3. c. 7.

Varro more suo anxiè *Etymologias* comminiscitur. *Ios. Scal.* conject. in *Varron.* de ling. Lat. p. 90.

Varro in Etymologiis *Varro* non videtur: itaque à *Quintiliano* ridetur meritò. *Manut.* l. 3. Epist. 23.

Docti haud ignorant, quid de *Platonis Cratylo* sit statuendum; quemadmodum & de *Varronis Originibus*, qui sæpè insuit de *lingua Latina* libris prudens sciens fallit, falliturque. *Gerard. Ioan. Voss.* de *Arte Histor.* p. 2.

Varronis de linguâ Latinâ libri tres, intricati, ex illo dicendi more ipsi peculiari. *Lud. Viv.* de Tradend. Discipl. p. 525.

Vitruvius orationem peregrinitate & plebitate, id est, verbis loquendi que generibus infimæ plebi familiaribus, aut ad transmarini *Græcanici* sermonis consuetudinem ineptiusculè conformatis passim infuscat. Quæ vitia unà cum *Archaismis & novitatibus* etiam apud *Varronem* inveniuntur, cui propterea elegantiam defuisse notavit *Petrus Lavinius*, in lib. *De verbis Sordidis. Gasp. Sciopp. consultat.* p. 41.

Magnam in *Varrone* Antiquitatis doctrinam; magnam *Veteris* ritus, *Sacrorum* & *Ceremoniarum* cognitionem; eumque in *Ennii* lectione assiduum fuisse observo. *Andr. Schot.* l. 2. c. 24. observ. Human.

In *Plauto* & *Lucretio* plura, in *Varrone* & *Terentio* nonnulla occurrunt *Obsoleta*, quæ hodiè verius pro *metallo adorandæ rubiginis*, ut Juvenal loqui amat, quàm puro putoque *Obryzo* habenda, utcunque fuerint id temporis satis elegantia, satis aurea. *Olaus Borrich.* in cogitat. de *Variis Latin. Ling. ætat.* p. 4.

Ejus opera ſive potiùs operum fragmenta, collectore *Auſonio Popmâ* Notis illuſtrata ſunt, *Lugdun. Batav.* in officinâ *Chriſtoph. Plantini* per *Chriſtoph. Raphelengium* 1601. in 8.

DIODORUS SICULUS.

Clarnit ante Chriſt. Ann. LX.

HIſtoricus, tempore *Iulii Cæſaris & Auguſti Octaviani* vixit. Natale ei ſolum *Agyrium Siciliæ.*

Scripſit Βιβλιοθήκην ἱστορικὴν, in quâ agit de rebus *Ægyptiis, Aſſyriis, Medicis, Perſicis, Græcis, Romanis, Punicis*, atque aliis. Conſtabat verò opus hoc libris quadraginta, quorum argumentum ipſe in præfatione recenſet. Sanè multa adeò ſunt σφάλματα *Diodori* in *Olympiadum* annis, & *Romanis Magiſtratibus*, ut planè veriſimile ſit corruptis ac mutilis faſtis uſum eſſe. Sanè hoc nomine non à *Bodino* modò vapulat; ſed ab ipſo etiam *Sigonio, Stephano*, item *Pighio*, & aliis *Chronographis* ſæpius reprehenditur. Cæterùm ſi ſpectes, magna ejus induſtria fuit: ut qui triginta annorum operam in hanc ſe hiſtoriam impendiſſe ſcribat in præfatione ſua. Ubi &, quanto veritatis ſtudio laborârit, oſtendit peregrinatione ſuâ in *Aſiâ* atque *Europâ*. Nempe periculis vel ærumnis nullis territus fuit, quò minùs, loca ipſa luſtraret, de quibus ſcripturus eſſet. Modò utinam nobile adeò opus integrum ad nos perveniſſet. Nunc ex 40. libris ſolum 15. extant, atque item pauca ex *Photio*, & aliis excerpta. Æquiori animo jacturam tantam ferremus, ſi ſupereſſent *Hieronſus, Theopompus, Ephorus, Philiſtus, Calliſthenes, Timæus*, atque alii, ex quibus ſua aſſiduo labore congeſſerat *Diodorus. Voſſ.* de Hiſtor. Græc.

Sunt, qui *Diodorum* ſuperioribus (*Dionii Caſſio, Ammiano, Plutarcho*, &c.) conferendum, plerique anteferendum, putant: non video tamen, quid in eo tantoperè admirentur, ſive dicendi genus quo nihil magis vulgare dici poteſt, ſive rationem Hiſtoriarum ſpectent. Rectè quidem & ordine proponit ea, quæ initio cujuſque libri dicturus eſt, ſeque ipſum breviter colligit; illuſtrium quoque Philoſophorum, Hiſtoricorum, ac Poëtarum ætates ſolus è veteribus ad Hiſtoriam adjunxit. Cum verò Univerſitatis Hiſtoriam ſcribere propoſuiſſet, totus eſt tamen in Hiſtoriâ Græcorum. Quinetiam prolixior eſt in unius *Gilippi Lacedæmonii* conciones (Laconicæ brevitatis & ſuæ in *Thucydidem* reprehenſionis oblitus) quàm in Hiſtoriâ Bellorum, quæ per Italiam geſta ſunt annis ferè trecentis: cùm tamen longâ digreſſione de peſte Athenienſium & ejus Cauſſis diſputet. Omitto, quàm abſurda ſit ejus interpretatio de Anno Lunari, cùm homines annos mille ducentos aliquando vixiſſe crederentur, quaſi non his quoque temporibus hanc ætatem multi ſuperarent. Sed cùm annos 30 in Hiſtoriâ ſcribendâ & regionibus obeundis ſe conſumpſiſſe fateatur, miror quòd *Italiæ* finitiſſimæ Hiſtorias adeò negligenter tractarit, præſertim cùm florente Romanorum Imperio, id eſt, Cæſare Dictatore, claruerit. Nam ſiquis Livium & Dionyſium cum *Diodoro* comparet, ubique ferè in Romanorum Antiquitate diſcrepantes judicabit, maximè in ratione Faſtorum & Olympia-

Digitized by Google

Olympiadum, in quibus sæpissimè labitur. Idque fortassis imperitiâ linguæ latinæ contigisse puto. Quòd minùs Scripta Romanorum diligentiùs inquireret argumento est, quòd ubique Φύριον pro *Furio* scribit, quasi Græca vox esset, &c. quod ut librariorum vitio tribuatur, sic enim opinor, non tamen potest in Consulibus, Decemviris, ac Tribunis Militum Consulari potestate eadem excusatio locum habere, inquibus enumerandis modò tres, modò quatuor omittit, totamque *Fastorum Consularium* rationem confundit. *Bodin.* meth. Hist. cap. 4.

Quantum solis lumen inter stellas, tantum inter omnes, quotquot ad nostra tempora pervenerunt, Historicos (si utilitatis potiùs, quàm voluptatis aurium habenda fit ratio) noster hic *Diodorus* eminere dici potest. Ac quantò Universus Orbis civitate ac gente unâ est capacior & amplior, tantò major est Scriptorum *Diodori* (si eorum argumentum spectemus) quàm ullius eorum, qui extant, Historicorum amplitudo. *Henr. Stephanus* in Tractatu de *Diodoro*, ubi & *Ludovici* cavillis respondet.

Nescio cur *Plinius* dicat *Diodorum Siculum* desiisse primum apud *Græcos* mugari, quum nihil sit eo nugacius. An defendit eum titulus quòd libros suos non illecebrosâ aliquâ nuncupatione invidiosos fecerit, sed *Bibliotheca* Historiam inscripserit. *Lud. Viv.* de caus. corrupt. Art. l. 2. p. 155.

Sed videamus (inquit Vossius) quid moverit eruditum illum *censorem*, ut iniquum adeò judicium ferret. Nempe unum hoc eum impulit, quòd primis libris tradat *μυθικὴν ἱστορίαν*, *Historiam fabularem*. Atqui ipsa hac appellatione satis se purgat *Diodorus*. Adde quod istæ heroicorum temporum narrationes pro meris fabulis haberi minimè debent. Nam verum iis argumentum subest, sed fabulosè quædam admiscentur.

Id sanè scriptori huic proprium est, ut sapienter plerasque intersetat, quibus *Providentiam Dei, Justitiamque* demonstret, dum à cogitatione *Fortunæ* homines avocat: finemque esse dicit institutum, fortis alicujus viri morte narratâ laudes ejus attexere. Modum interim tam in laudationibus quàm in vituperationibus tenet: ac non pauca intermiscet *Divinæ Historiæ* nostræ vestigia; quam si novisset, clariora potuisset exprimere, *Possevin.* Biblioth. Select.

Justinus Martyr Diodorum celeberrimum *Græcorum* Historicorum; *Eusebius Pamphilus* illustrem virum appellarunt.

Diodorus vir antiquæ eruditionis, in quo nihil culpes præter *Epigraphen*, & corrupta *Romanorum* nomina. *Dempster.*

Laudatissimus cum primis Author *Diodorus Siculus*; qui summa fide, labore immenso, curâ & solertiâ singulari, Historicas construxit *Bibliothecas*. *Montacut.* in Præfat. ad Apparat. Sect. 4.

Legimus *Diodori Siculi* Historiarum libros quadraginta; qui universam quandam mundi continent *Historiam*. Est *Cephalione* longè uberior, saltem cùm eadem refert; ut & *Hesychio* illustri. Stylo utitur perspicuo, nec affectato, sed qui historiam maximè deceat. Neque etiam, ut sic dixerim, nimium *Atticissat*, aut *Antiquarius* est supra modum; neque contrà, ad humile dicendi ge-

nus

nus se demittit, sed mediocri forma sermonis delectatur, figuratam orationem, aliaque vitans; nisi quod de *Gentium Dis*, & *Heroibus*, poetarum more fabulatur. Phot. in cod. 70.

Stylus *Diodori* non adeò fluens, aut placidus atque *Herodoti*. Sed vicissim neque *Herodotus*, nec *Thucydides*, neque *Xenophon* universalem Historiam scripserunt. Fieri enim vix possit, ut ii, qui tantam moliuntur molem, cum in varios auctores incidunt, è quibus colligunt permulta, ne variationem aliquam concipiant; certè dum intexendis rebus incumbunt, non adeo tantam verborum curam habere possunt *Possev.* Biblioth.

Diodorus Siculus in *Hieroglyphicis* indagandis non incuriosus fuit, tametsi nonnunquam sententiam ex vulgo mutuatur. *Ioan. Pier. Valerian.* l. 32. *Hieroglych.* c. 11.

* *Henrici Stephani* Annotationes, cum Præfationibus, in *Diodorum Siculum*, permittuntur, si adhibeatur nota Auctoris damnati, & operis permissi. *Index Madrit.* edit. An. 1667.

Extant libri 15. ex 40. reliqui, *Græcè*, cum Interpretatione *Laurentii Rhodomanni*: addita sunt Fragmenta eorum, qui non extant. *Hanoviæ* Fol. 1604. Typis Wechelianis, apud Aubrios.

C. SALLUSTIUS CRISPUS.

Claruit ante Chr. Anno XLIX.

NAtus erat *Amiterni Sabinorum* urbe Olympiadis 183. Anno 3. qui est Urbis 667. Mundi 3864. ante *Christ.* nat. 84. Ad plures abiit quarto ante *Actiacum* bellum Anno, qui est Urbis 719. Mundi 3916. ante *Christ.* nat. 32. *M. Antonio* & *L. Scribonio* Consulibus *Euseb.*

Sallustius, nobilitate veritatis *Historicus. Augustin.* l. 1. de *Civ. Dei*, c. 5. Electissimus verborum ponsator. *Idem* l. de vit. Beat.

Sallustius novator verborum *Aul. Gell.* l. 1. c. 15. Noct. *Attic. Sallustius* vel subtilissimus brevitatis artifex. *Idem* l. 111. c. 1.

Sallustius proprietatum in verbis retinentissimus consuetudini concessit. *Idem* l. 10. c. 20.

Quod ad dictionem *Sallustii* attinet, omnes antiqui judicant brevem ac nervosam esse, & *Thucidydea* æmulam. Sanè scriptor est planè *Asiens*, quâ laude *Demostheni* propior est, quàm *Cicero* ipse, ut benè censet *Turnebus* in *Adversar.* suis. Sed ut *Thucydidem* non omnes probarunt, ita nec *Sallustii* dictio omnibus probatur. *Voss.* de Hist. Lat.

Sallustius, rerum *Romanarum* florentissimus auctor, ut inquit *Tacitus*, frequens est in manibus *puerorum*, sed mihi aptior videtur *provectioribus*. Inimitabilis est in illius scriptis gratia: quæ quotiescunque repetita, nunquam tædium sui, aut satietatem lectori afferant. *Lud. Viv.*

Vix tandem habitura est quidquam egregium *Latinæ Linguæ* quod non *Sallustianum* sit. *Stephan.* de *Lipsi* latinitat. Palæst. prim.

Si pauca excipias verba, quæ partim notavit ipse, partim ex alieno seculo, ac

Digitized by Google

& potissimùm ex *Catonis Originibus*, invidiosè decerpsit, genere dicendi brevissimo aptissimoque dominari omnium testificatione temporum dictus est. *Strad.* Prolus l.2.3.Hist.part.secundà.

Fuere quidam Barbari recentiores supercilio non ferendo, judicio verò corruptissimo, qui *Sallustii* dictionem idcircò brevem censuere, quia rem personamque narret, *Consilia* atque *deliberationes* omittat: factum ipsum nudum illico ponat. Quasi verò Commentarium scripserit ille, non Historiam pleniorem, qui sit *Historiæ Pater* appellatus. Ego verò contra hosce *Circulatores* longè aliter sentio. Non solum quod negant, facere; verùm etiam apparatum addere, spem, metum, modum, eventum atque alia pleraque ejusmodi adjungere, etiam excurrere interdum. *Iul. Cæs. Scalig.* l.4. Poëtic. c.24

Brevitas *Sallustiana* propterea vulgò jactata videtur mihi, quia tribus vocibus integras explet sententias: non circumducit, non interponit: *asyndetis* utitur, omittit verba, quemadmodum à viris doctis observatum est. *Idem* Ibid.

Brevis est, sed nihil non câ brevitate comprehendit. Sententiis gaudet, & antiquis verbis, acumine non inepto. *Car. Sigon.* de Hist. Roman.

Crispus Sallustius ob elegantiam inimitabilemque in scribendo brevitatem assecutus est primas inter *Historicos* partes. Ita creber rerum frequentiâ est, ut verborum propè numerum, sententiarum numero sequatur; ita verbis, quorum *novator* dictus est, concinnus, ita elegans, ita pressus, ut nescias utrum res verbis, an verba rebus illustrentur. *Philip. Beroald.* in oratione quam *Sallust.* explicat. habuit.

Non mihi *Sallustius* videtur vitiis caruisse, & gratiæ & simultatis. Certè cum de *Cicerone* scribit, multa silentio præterit, quæ libentissimè in aliorum gratiam retulisset. *Melch. Can.* l.11 libr. Theologic. c.6.

Objectant aliqui, quòd pravo *loliginis* succo, pleraque ad *Ciceronis* laudem pertinentia, quæ apud alios legere sit, prætermerit. Verùm ea potius neglexisse ego arbitror, vel ut falsa, vel ut incerta planè, vel ut exigua & minuta. *Voss.* de Hist. L.

Sallustius homo nequam, sed gravissimus alienæ luxuriæ objurgator. *Lactant.* l.2. de Falsâ Rel.

Fuit verò *Crispus*, ut etiam *Seneca*, exhortator ad virtutes, vitiorumque accusator acerrimus; vitiosissimus tamen ipse; eoque nomine ab *Appiano*, ac *Dione* sugillatus, quòd aliter fecerit, aliter scripserit, homo, ut cum *Macedone* loquar, & *Pacuvio Galliano*, ignava opera, *Philosophâ* sententiâ. *Bonifac.* l.15. c. 7. ludic. Histor.

Græci ejus Historiam tanti fecere, ut eam Græcè transtulerit *Zenobius* Sophista, teste *Suidâ*.

Alter esto *C. Sallustius*, omnino primus, si libros modò ejus haberemus. Sed Historiarum corpus illud totum periit: & ex his pauculis, admirari eum magis libet quàm anxiè judicare. Illud video *Thucydidi* simillimum esse: & ideò quæ de illo dixi, dixisse hic me puta. *Lips.* not. in libr.1. *Politic.*

Sanè *Græcam* Historiam *Thucydidis* & Polybii, *Latinamque Sallustii* & *Titi*

Digitized by Google

Livii cæteris omnibus præferendam esse censeo; seu gravitatem in illis, ac majestatem operum spectes, seu puritatem styli judiciique integritatem, seu denique omnes *historia* rectè conscribendæ leges requiras. Quas ipsi adeo concinnè feliciterque observarunt, ut, ne transversum quidem unguem ab illis unquam deflexisse, jure merito arbitrari possint. *Gabr. Naud.* Bibliograph. Politic.

Extant Sallustii opera cum notis variorum ex recensione *Ioan. Frederici Gronovii*, *Lugduni Batav.* in Officin. *Hackianâ*. An. 1665. in 8°.

C. JULIUS CÆSAR.

Claruit ante Christ. Anno XLVI.

ANte *Christum* Annos 98 natus est. Varia admodùm *scripsit*, ex quibus sola supersunt, quæ in re Historicâ reliquit: nempè septem libri de *Bello Gallico*; quos *Græcè* transtulit sive *Planudes* sive alius. Ad hæc tres de *Bello Civili*.

Scriptor est purus & elegans, inque verborum structurâ accuratus, atque omninò placidi instar fluminis procurrens: interea πλατυτὴς ac gravis in sententiis, quo *Xenophontem* exsuperat: cæteroquin ei non dissimilis multùm—Hæc eò dico, ne *Carionis*, aut *Eloriai*, aut alterius cujusquam judicium ab lectione *Commentariorum Cæsaris* absterreat juventutem. Quæ pro pudor! Satis infrequens est in nobilissimo atque adeo divino hoc scriptore. Aut si quibus in manibus sit, haud alio legunt fine, quàm ob eximiam Romanæ linguæ puritatem, verborumque proprietatem summam; super quo ante nos non semel summi viri sunt conquesti. Sanè ex eo haurire est maximarum & utilissimarum rerum copiam: quam qui verborum elegantiâ contenti negligunt, minus etiam pueris sapiunt, qui nunquam ita se arboris frondibus oblectabunt, ut egregios ejus fructus contemnant. *Vossius* de Hist. Lat.

C. *Cæsar* laudatur in primis. Si ut disertus narrator, libens assentio. Est enim ejus viri pura oratio sine fuco ac calamistris ornata, vel *Romanis* vel *Atticis* Musis dignissima. Sin ut perfectus Historicus; dubitare me dicam, cùm & nonnulli fidem ejus in Historiâ civili requirant, & tertium illud ἦθος καὶ πλατυτὴς totum ei desit. Itaque ipse *Cæsar*, cæteroqui minimè sui contemptor, *Commentarios* inscripsit non *Historias*: & hoc ipso laudem veram meruit, quòd falsam affectare contempsit. *Lipsius* in Epist. ad *Maximil.* II. Imperat. quam suo in *Tacit.* Comment. præmisit.

C. *Cæsar* res suas ipse digessit: compositè sanè, ac pari modestiâ ac libertate. In *stylo* sunt, quæ culpem, sine ejus tamen culpâ. Nam malam aliquam & alienam manum accessisse satis mihi liquet. Prudentiam non è verbis ejus hauries, sed è factis & maximè militarem. *Commentarii* enim sunt, & nihil pollicentur præter nudam, simplicemque narrationem. *Lipsius* in Not. ad Politic. Libr. I. c. 9.

C. *Cæsar*. si foro tantum vacâsset, non alius ex nostris contra *Ciceronem* nominaretur. Tanta in eo vis est ad acumen, ea contentio, ut illam eodem animo dixisse, quo bellavit appareat. Exornat tamen hæc omnia mira sermonis, cujus

propriè

Digitized by Google

propriè ſtudioſus fuit, elegantia. *Quintil.* l. 10. c. 1.

Inter cætera divini ingenii monumenta reliquit *Commentarios* rerum ſuarum valdè probandos, qui adeò munditer, purè, eleganter conſcripti ſunt, ut mundius, elegantius, terſius nihil quicquam reperiri poſſit. In quibus ſumma illa Oratoris virtus, quam *perſpicuitatem* vocant, magno cum nitore conſpicitur. Sunt enim, quod nemo non videt, lucidiſſimi planiſſimique, in quibus omnia fluunt elaborata, ac fœliciſſimam facilitatem præ ſe ferentia, nec ullis reconditorum verborum, exoletarumque vocum fœtoribus deformata. *Philip. Beroald.* in lit. ad *Erneſt. Schleiv.* quas *Cæſari* præmiſit

Illud inſuper addiderim, bonam partem eorum, quæ his *Commentariis* ſcripta ſunt, haberi etiam in Epiſtolis *M. Tullii* ad *Atticum*, in quibus, cùm quid novi geſtum erat à *Cæſare*, ſtatim *Atticum*, *Quintumve Ciceronem* fratrem aut *M. Brutum* certiorem faciebat. Id quod maximo teſtimonio eſt, veriſſima eſſe, quæcunque his Commentariis ſcripta habentur. *Ald. Manut.* in lit. ad *Ieſt.* quas *Cæſari* præmiſit. An. 1513.

Scripſit Cæſar hos Commentarios in Caſtris, & ſucciſivis quidem horis, quibus herclè vel ob hoc major fides debetur, quod rebus geſtis, ipſe qui ſcripſit, interfuit. Quàm verò reliquos autores in locis deſcribendis diligentia ac cura vicerit, facilè videre poterit, quicunque vel apud *Geographos* aliquid laboris inſumpſerit, vel qui *Galliam* ipſam viderit. *Henr. Glarean.* in Annotat. ad *Caſ.* de *Bello Gall.* l. 1. c. 1.

Pollio Aſinius parum diligenter, parumque integrâ veritate, compoſitos (á *Cæſare* rerum ſuarum Commentarios) putat: cùm pleraque, & quæ per alios erant geſta, temerè crediderit: & quæ per ſe, vel conſultò, vel etiam memoriâ lapſus, perperam ediderit: exiſtimatque reſcripturum, & correcturum fuiſſe. Et profectò (inquit *Voſſius*) qui cum *Cæſaris* Commentariis contulerit ea, quæ ab aliis, cùm *Latinis* tum *Græcis*, de rebus *Cæſaris* ſcripta fuere, negare non poterit, eum, ſi quid imprudentiùs, vel quomodocunque aliter fecillet, quàm oportuerit, hoc ferè vel planè præterire, vel ita referre, ut in alios potius conjiciat culpam. *Voſſ.* de Arte Hiſtor. cap. 12.

Multi verò de Autore horum Commentariorum dubitarunt, & *Iulio Celſo*, neſcio cui, temerè inſcripſerunt. Certum quidem eſt in quibuſdam antiquis libris in fine Commentariorum legitur *Iulius Celſus Conſtantinus legi Commentarios Cæſaris*. Ex hoc & aliis argumentis fatetur *Lipſius Iulium* aliquem *Celſum* manus attuliſſe *Cæſari*, quædam recidiſſe, addidiſſe, interpolaſſe, ſed non immutaſſe *Cæſarem*, ut *Iuſtinus Trogum*. *Arnold. Monum.* in Not. ad *Cæſar.* l. 1. c. 1.

Præclariſſima, ſi quis unquam, cogitata enunciandi facultate polluit *Cæſar*. Eruditi quibus ſapit palatum eum non ſine cauſa mirantur ob inimitabilem ſtyli puritatem: ſed illum magis adhuc miror ego ob exquiſitum ejus judicium; nemo enim ſapientiùs unquam ſcripſit. Solus ferè inter autores nullas ineptias dicit. De ſe non loquitur niſi ut de homine indifferenti, & quam ſemel induit ſapientis perſonam egregiè ſemper ſuſtinet. Verum eſt eum non eſſe prorſus *Hiſtoricum*, ſed verum quoque eſt eum exemplar Hiſtoriæ ſcribendæ perfectum fore,

si stylo minùs contracto scripsisset. Valde glorioſum est Authori huic incomparabili quòd *Henricus* IV. & *Ludovicus* XIV. *Historiæ* illius de bello *Gallico* vertendæ operam navaverint. *Rapin.* Reflex. in Hist. Sect. 28.

Cæsar peculiariter dignus mihi videtur cujus studio quis vacet, non solùm propter Historiæ notitiam, sed propter eum ipsum: usque adeo cæteros omnes perfectione ac excellentia superat, ne Salustio quidem excepto. Profectò Authorem paulò majori reverentia & veneratione lego quam humana Scripta legi solent: modò ipsummet suspiciens ob ejus gesta & magnitudinis ejus miraculum; modò ob sermonis puritatem & elegantiam inimitabilem, qua non solum omnibus Historicis palmam præripit, ut ait Cicero, sed fortassis ipsimet etiam Ciceroni. Tanta in judiciis suis sinceritate loquitur de hostibus suis, ut, exceptis coloribus falsis quibus iniquam suam causam, & ambitionis suæ pestilentis sordes incrustare conatur, hoc unicum in eo reprehendi posse putem, quòd parcè nimis de se ipso locutus sit; tot enim præclara facinora fecisse non potuit quin de suo ad ea multò plus contulerit quàm scribit. *Mich. de Mont.* Experim. L. 2. c. 10. Gall.

Cæsar in cujus stylo tot sunt blanditiæ, tantaque nativa facilitas, quandoque tam obscurus est, ut si quid sibi velit intelligatur, id minùs à verborum vi procedat quàm à rei de qua agit consideratione. *Novell. de Rep. Litt.* Sept. 1686. Gall.

** Annotationes *Ioan. Rhellicani*, *Ioan. Glandorpii*, Joach. Camerarii, & Franc. Hottomanni in *C. Iulii Cæsaris* Commentarios, permittuntur, si expurgentur. *Index Madrit.* edit. An. 1667.

Iulii Cæsaris suspectam veritatem reddere conatus est *Asinius Pollio*, auctore *Suetonio*. Ego vero nescio an cum ratione; sed, ut dicam quod censeo, fieri vix potuisse videtur, ut bello tantisque occupationibus detentus (nihil otii superest iis, quibus cum *Gallis* dimicandum est) religionem, ritus, ceremonias, & mores hominum tam diligenter perquisierit: verùm ab aliis accepta referre eum facilè crediderim; habet enim absurda nonnulla, quale illud: *Gallis morem fuisse*, ait, *ut male habentes, immolaturos se Diis immortalibus, recuperatâ quam primum prosperâ valetudine, voverent.* Probabile certè est eos ægrotare maluisse, quam sanos factos in *Victimam* necari. *Claud. Verder.* Cension. in Auctores.

Extant *C. Iulii Cæsaris* Commentarii cum Notis *Variorum*, editore *Arnoldo Montano*. *Amstelodami* ex officinâ *Elzeviriana* An. 1670. in 8°.

AULUS HIRTIUS.

Claruit ante Christ. Anno XLV.

Landorpius Antian hunc *Hirtium* amicum & familiarem *Cæsaris* fuisse ait; & Discipulum *Ciceronis*, Consulemque à Cæsare designatum, proximo post cædem ejus Anno. In quo honore contra *Antonium* pro libertate pugnans interiit.

Commentarii ab *Hirtio* additi vel *Oppio*, planè sunt alii quàm *Cæsaris*; minus & puritatis & majestatis habent: ut *Cæsarianos* à Principe scriptos appareat. alteros

Digitized by Google

Alterum Petrum, Zacharias Pii de Trabeat. Dialogus.

Item Claudium quendam Parisiensem Scholasticum, versus de Bello Africano Caroli V. Imperatoris, Lib. I. Quem Claudium Parisiensem, Ioannes Sambucus Pannonius, Lib. II. de Poet. suis temporibus, ait Epistolarum Ciceronis nondum quidem editarum, sed tamen ab eo visarum, & legendarum fuisse Scholasticum. Quem Claudium Parisiensem, Ioannes Sambucus Pannonius, Lib. II. de Poet. suis temporibus, ait Epistolarum Ciceronis nondum quidem editarum, sed tamen ab eo visarum, & legendarum fuisse Scholasticum. Ita Pannonius. Hujus à quo proponam alia non habeo. Ille enim Commentationes suas Ciceronianas, quas ante annos plus minus quadraginta scripsit, ad Nos non transmisit. Utinam quidem ille primum per-mitteret illas, & vulgo proferre. Ita illarum lectu multa & magna Utilitas ad Nos perveniret. Ita Ioannes Sambucus Pannonius de Poetis suis temporibus. Lib. II. Claudius Parisiensis.

Versus Africani quos canit Caroli Quinti, Lib. I.

Africa dilectum mirabit carmine Iulii Augusti, Pii & Hadriani.

Item Claudium Parisiensem, Ioannes Goropius Becanus.

Quod ait Ioannes Sambucus, qui in libro Veteri magnæ Latinæ Bibliothecæ Ioannis Alberti Widmanstadii, Lib. I. Cap. 2.

Ioannem Sambucum quidem Rivalli occasione, Ioannem Goropium Becanum, de Caleto Iulio pauca retulisse, & alia ex quorum de Becano, hausit, sunt Ioannis Sambucus Pannonius, Lib. II. de Poet. suis Temporibus.

Hujus authoris gesta & studia Ioannes van Vanta Ferreum, Ilium Caletum Commentariolo complexus est. 1560.

C. VALERIUS CATULLUS.

Veronensis Poeta, natus circa Annum Romanæ Conditæ, 666. Mortuus circa Annum 706. Ætatis suæ 40. Ab Augusti Cæsaris Nativitate 30. Ante Christum 30. Ab Ioannis Evangelistæ Nativitate circa 60. Ante quorum scripta Ioannes Sambucus Pannonius, Lib. XLIV. Epistolarum ordinem, Atque hanc, quidem Ordinis Epistolam marginali Annotatione, Tantum quinquaginta confecta, ut fando eft conferunt, Sed & multa, quæ ipsis, quum quid deficiebat, accessisse, quod utrique Poetæ adeo Tumultuarie, ac Festinanter, haud secus ac Ioannes complexus, in his verbis, Petr. Crinit. de Poet. Lat.

Carmen Dedi tenues quasi de ab amicula tributum, atque quod illius Catullus, quum ad me mitteret, vidi. Nihil dubii est, quin Maiores alii eius libelli Epistolarum fuerint, quos dum lego, eum quis non satis doctus, & Elegans, tum Amicitiæ, quæ inter ipsum, & Ciceronem intercesserit, Testimonium, quod Ciceronem, quum erudite, tum & Amice scripsisse, quum ad Nos transmittendum sit, & Authoris Scripta eruditis viris communicet. Vale, Ioannes Sambucus.

Ioannes item Dellius dolore de cuiusdam uxoris ob id cum eo morte, quod ipsum Catullus ad Lesbiam scripsisset, Epistolam ad Catullum dedit, quam

Digitized by Google

Magnificum pro nullum Examinatorem Romanæ Inquisitionis non Conclusio 68.
Cardinalem, qui non sit Doctor Theologus, aut in Jure Utriusque Doctor, aut qui non sit Professor alicujus Facultatis, quod non ignoret Autores, quos citant Consultores, & Qualificatores, & quod non sit Vir Pius, & Religiosus, & quod non habeat notitiam aliquam Linguarum, in quibus Libri, qui examinandi sunt, sunt conscripti, & quod non habeat Librum Sancti Thomæ, & Bullarium Romanum, & Statuta, & Leges Pœnas Cardinalis, & Sacri Edicta.

Quod Cardinalis Sanctæ Romanæ Inquisitionis Protector non possit Conclusio 69.
Tenere Audientiam.

Quod Cardinalis Sanctæ Romanæ Inquisitionis Protector non possit Conclusio 70.
Habere Familiares.

*Hæc, & alia plura Decreta in Congregationibus Generalibus, & Particularibus Sanctæ Romanæ Inquisitionis Cardinalibus Inquisitoribus Generalibus, & Protectore facta, & publicata, ego Notarius infrascriptus, & Secretarius Sanctæ Romanæ Inquisitionis fideliter scripsi, & in Libro Decretorum Sanctæ Romanæ Inquisitionis Generalium, & Particularium Congregationum, ac Sacri Edicti Sanctæ Romanæ Inquisitionis, & Indicis Librorum Prohibitorum, & Expurgandorum, quorum Tenores sequuntur, Romæ in Ædibus Sanctæ Romanæ Inquisitionis, & Palatio Apostolico Montis Quirinalis, & Vaticani, & alibi quibuscumque locis, & temporibus, ubi Congregationes Generales, & Particulares Sanctæ Romanæ Inquisitionis celebratæ fuerunt, & Decreta publicata, & facta fuerunt, & ubi Sanctissimus Dominus Noster Papa, & Sacrum Collegium Cardinalium Inquisitorum Generalium

...nefas esse quæ ab his quæ prosunt ad vitam recte colendam, secerni, quod pertinet ad ipsam rem, quæ ab his dicitur. Sed cum hæc ita sint, tamen ...ntiam fulgoremque illi confequuntur, & admirationem eloquentiæ quæ ...ntiam fulgoremque illi cons

mis *Nepotis* fontibus hausisse. *Ger. Ioan. Voss.* de Hist. Lat. l. 1. c. 14.

Constantissimo civitatis nostræ testimonio *C. Cornelium Nepotem*, virum doctissimum, & *Antiquitatum* omnium peritissimum, *Veronensem* fuisse traditur. Cui in summâ Curiâ cum reliquis *Veronensibus* illustribus etiam *Statua* posita est ex publicâ auctoritate. Hic in *Urbe*, *Ciceronis* & *Cæsaris* tempore, vixit, pervenitque usque ad *Augusti* principatum. Scripsit disertissimè *Illustrium virorum vitas*. Quarum tantùm *Pomponii Attici* extat; quæ cæterarum facilè *Specimen* indicare potest. Scripsit accuratissimè rerum *Romanarum Chronicon*, vel de *Temporibus* librum, in quo brevi explicatione omnis ævi memorias complexus est. *Onuphr. Panvin.* Catal. Illustr. Scriptor. *Veronens.*

Cornelius Nepos quàm elegans sit scriptor ex vitâ *Pomponii Attici* cognoscere licet. Dictio certe venustissima & simplicissima: in disponendo nihil illo accuratius, in fide nihil sanctius. *Petr. Nann.* de clar. *Cornel.*

Limatissimus scriptor, cujus judicium *Cicero* revereri solet. *Sciopp.* de stylo pag. 153.

Cupio purissimum illum Scriptorem aliquando castigatiorem edere, quem tum docebimus esse *Cornelium Nepotem*, non verò *Æmilium Probum*, ut vulgò putant. *Oberl. Gifan.* Conject. in *Lucret.*

In *Neporis* vitas dubium non est nonnulla posterioribus sæculis irrepsisse ab ævi *Augusti* auro remotiora, *Æmilii* credo *Probi* operâ cujus nomen multis sæculis libellus *Nepotis* præscriptum habuit. *Gasp. Sciopp.* consult p. 41.

Nepos, castigatissimæ moderationis auctor, cùm abstinere illâ orationum splendidiore curâ, descriptionumque productiore ambitu constituisset; quæcunque ad ingenium, disciplinam, privatam consuetudinem pertinent, breviter ac veluti unâ congestione, absolvit: Cætera actionibus publicis earumque rationibus informandis bonâ fide attemperat. *Ioan. Henr. Boecler.* in comment. ad *Sernneg.*

Neuter horum (de *Cæsare* & *Nepote* agit) satis nunquam laudari potest, præsertim ob sæculi nostri consuetudinem, quo plerisque alia omnia facilius placent, quàm id, quod in *Cæsare* & *Nepote* præcipuum judicant eruditi. Sed *Nepotis* quidem magis exposita dulcedo & gratia est: omnis enim ejus scriptio in moribus explicandis, quæ laudi aut vitio dari merentur enarrandis sententiarum civilitate & similitudine, exemplorum quoque jucunda varietate & celebritate lectorem allicit: ipsaque dictio, quamvis simplicitati studere videatur, delectu verborum, compositione sensu statim aliquid suæ suavitatis, etiam non æstimantibus aut intelligentibus, insinuat. Dabimus hunc auctorem locorum communium, ad quos respiciat Civilis eloquentiæ studiosus, quoties mores Hominum publicaque & privata consuetudo vitæ quadam subtili elegantiâ, non citra gravitatem & auctoritatem utentis, notari desiderant. *Boecler.* de eloquent. Polit. n. 43.

Habemus etiam egregiam de vitis excellentium *Imperatorum* libellum, quæ ut alius esse credam, quàm *Cornelii Nepotis*, animum inducere non possum: quippè cætera congruunt, sed præcipuè *Inscriptio* ad *Atticum*, & versum valdè, & elegans scribendi genus, quod non alii sæculo convenit, quàm, ut ita dicam,

Digitized by Google

tam, puro puto latino, quale fuit *Nepotis*. *Roland. Maresius* Epist. lib. 2 Epist. 5.

Extant *Corn. Nepotis vitæ* excellentium Imperatorum cum Notis *Variorum*, *Lugduni Batav.* Ex officinâ *Hackianâ* An. 1675. in 8°. Accessêrunt huic editioni præcipuorum *Græciæ* Imperatorum *Icones* ære incisæ, ut & Index Rerum & verborum præcedenti multo auctior & emendatior.

PUB. VIRGILIUS MARO.

IN Pago qui *Andes* dicitur, haud procul à Mantuâ nascitur, Cn. *Pompeio Magno*, & M. *Licinio Crasso* Coss. Olymp. 177 An. III. *Hieronym.* in *Chron.* Exaravit *Georgica*, *Eclogas*, *Æneidem*, *Epigrammata*. *Virgilius Brundusii* moritur Olym. 190. An. 2. *Voss.* de Poet. Latin. Claruit ante Chr. Anno XXXIX.

Homericæ perfectionis per omniâ imitator *Maro*: nullius disciplinæ expers, & quem nullius disciplinæ error involvit. *Macrob.* in somn. *Scip.* l. 1. c. 7. l. 2. c. 8.

Hæc est *Maronis* Gloria, ut nullius laudibus crescat, nullius vituperatione minuatur. *Idem* in Saturnal. l. 1. c. 24.

Fuit *Virgilius* ut scrupulosè & anxiè, ita dissimulanter & quasi clanculò doctus: ut multa transtulerit, quæ unde translata sint, difficile sit cognitu. *Idem* ibid. l. 5. c. 18.

Virgilius latinæ linguæ columen vocatur à *Servio*: & *Cicero*, cùm jam senex in hujus Adolescentis opusculum incidisset, de illo sic fertur auguratsse: *Magna spes altera Romæ*. *Edm. Campian.* de Imitat. Rhetor. cap. 3. Plures hodiè reperies qui *Ciceronis* gloriam, quàm *Virgilii* detrectent. *Tacit.* in dial. de Orat.

Virgilius, Vates suavissimus, Nitidissimus, Pulcherrimus, Splendidissimus, Dulcissimus, Politissimus——Apollo ipsius cùm pastor esset, jucundioribus aut teretioribus non cecinit numeris. —— Inest in eo Phrasis Regia, & ipsius Apollinis ore digna ——Sic puto loqui Deorum proceres in Conciliis Cœlestibus——Non si ipse Jupiter Poeta fiat, meliùs suoquatur. *Jul. Scaliger* in Critico, & passim.

Homerici versus in terrâ, *Virgiliani* inter Musas à Phœbo facti videntur: ille *Græculus Circulator*, is Regiæ Orationis Auctor. *Virgilius* Magister est, *Homerus* Discipulus. Hic Verus Poëta, ille Foraneus Narrator. *Homerus* moles quidem est, sed rudis & indigesta. *Virgilius* Matrona honesta. *Idem.*

Virgilius amplissimum ubique sui præconium facit, modò sano judicio & non corrupto legatur. Ubi que enim ille sibi constat, idem *Virgilius*, hoc est, ut planius uno verbo dicam, *Poetarum Deus*. Sanè verò animo & ore verecundus adeò, ut ex moribus vulgò *Parthenias* cognomen invenerit, tanto etiam in honore habitus à *Senatu Populoque Romano*, ut auditis ejus versibus in *Theatro*, universus populus illi assurrexerit, ipsumque, ut scribit *Cornelius Tacitus*, fortè præsentem spectantemque venerarus est sic, quasi *Augustum Cæsarem*. *Alexander*

xander Imperator & *Cæsar* eum *Poetarum Platonem*, ut scribit *Lampridius*, appellare solitus fuit, tametsi præposteri in hoc judicii *Adrianus*, *Ennium Virgilio*, hoc est, stercus auro præponeret, & fatui judicii *Caligula*, qui eum & damnaret & incesseret. *Lil Gyraldus*.

Virgilii versus verè aureos jure appellare possis, quòd ab *Octavio* pro viginti versiculis quinque *aureorum* millia receperit. *Budæus* de *Ass.* l. 3.

Auctor est *Donatus*, *Virgilio* hunc morem fuisse, ut horis matutinis plurimos scriberet versus: horis verò pomeridianis, ubi calor ille deferbuisset, eosdem incudi redderet, ac limaret: ac sæpè ex centenis vix quaternos, aut senos reliquisse non aliquâ ex parte immutatos: ac propterea dicere solere se, *Ursa in modum, fœtus edere informes, quos denique lambendo informaret. Donat.* in vit. *Virgil.*

Virgilius solus *Poeta* nomine dignus est. *Jul. Scal.* l. 3. *Poetic.* c. 2.

De *Virgilio* nunquam loquendum, nam omnes omnium laudes superat. *Scaligerana* 1. p. 148.

Virgilii Georgica sunt admirabilia; habet ex *Aristotele*. *Æneis Virgilii* non est correcta ut *Georgica*, & erat compositurus 24. libros ut *Homerus*. Omnes veteres hoc dicunt, propterea jussit comburi illos libros. *Ergo ibit in ignes*, carmen illud quod post *Virgilium* additur, non est antiquum. *Scaligerana* 2.

Duo illi omnis doctrinæ apices *Homerus* & *Virgilius*. *Casaub.* præf. in *Pers.* Naturalis Philosophiæ non fuit *Virgilius* omninò imperitus, *Franc. Bacon.* in Histor. Vent. ad Attic. 27.

Instar omnium fuit *Virgilius*, qui *Topographiam* Infernam accuratissimè depinxit. *Inferorum* regionem in septem *Mansiones* divisit. 1. *Infantium*. 2. *Falsò damnatorum*. 3. *Eorum qui sibi manus intulerunt*. 4. *Amantium*. 5. *Bellatorum*. 6. *Tartari*. 7. *Elysii*. Hæc si cum superioribus comparentur nihil ferè à *Virgilio*, quod non prius ab *Homero* aut *Platone* dictum reperies. *Ioan. Marsh.* in can. Chron.

Virgilius inter *Latinos* princeps *Poëtarum*; *Bucolica* sua annis septem, suam *Æneida* annis undecim elaboravit: & primus ipse sui rigidissimus censor ac judex divinam scriptionem ad rogum damnavit. *Drexel.* par. prim. *Aurifod.* cap. 7.

Æneis virgilii grande opus, & plenum gravitatis, ac rerum bonarum & quod *Iliadi* non concedat. *Lud. Viv.* de tradend. Discip. l. 3.

In *Bucolicis Theocritum* Poetam est imitatus, in *Georgicis Hesiodum*, quem sine ullâ quidem controversiâ longè superavit. In ipsâ *Æneide* secutus est ex Auctoribus *Parthenium*, Pisandrum, *Apollonium Rhodium*; & imprimis *Homerum*: ex *Latinis Q. Ennium*, *Livium Andronicum*, *Nævium*, *Titum Lucretium*, & alios complures. *Petr. Crinit.* de Poet. Lat.

Apud eminentissimum Poetarum nostrorum *Virgilium* nihil ferè paulò ingeniosiùs, & eruditiùs dictum reperitur, quod non ad *Homeri* imitationem sit conscriptum, atque adeò plenè ex *Homero* descriptum. Quâ de re cùm ab æmulis aliquando *Virgilius* carperetur, dixisse fertur: *Non minus esse difficile carmen*

Digitized by Google

cumque ad Fratres quotidie scribat, paucis diebus ad eos literas dare, & quo pacto valeat, significare. Vide Epist. 1. 1. 2.

Ejusdem Epistolæ ad Fratres Carthusianos scripta ex Provincia Cantuar. dat. Stepingi quinto die Octobris, anno 1535. Extat in Historia Carthusiana Petri Sutorii, Epist. Cxxxix. de Fratr. Ruth.

Ejusdem Epistolæ ad Fratres Carthusianos ex eadem provincia dat. in Congregatione, & die Sancti Dionysii, anno 1535. Extat in Historia Carthusiana Petri Sutorii, Epist. Cxxxvi. de Fratr. Carthusianis, qui Beatum Joannem Fisher, Sacerdotem, & Martyrem, Epist. Cxxxvii. de Fratr. Carthusianis, qui Thomam Morum, Martyrem, & Thomam Cantuariensem Archiepiscopum, Epist. Cxxxviii. de Fratr. Carthusianis, Londini, Rosis, in Vico Sancti Andreæ, anno 1535.

QUINTUS HORATIUS.

Quinti Horatii Flacci opera.

Extat, Lugduni & Sarcinam Ecloga, tempore Odoardi Angelii Bonifacii, Mercatoris & Civium 1574. Opera ejus plurimum ad Sarcinam pertinentia. Anno deinde mortuus est sequenti. Quidam fuit Ephesinus Stoicæ sectæ Philosophiæ Professor.

Ejusdem ad Lucilium Numidam Epistola, in qua Sarcinam, prava vitæ ratione, Calumniæ & Ignorantiæ, item Avaritiæ, Invidiæ, Impietatis, cum & Ambitionis, & Luxuriæ, & Gulæ, & Somni, & Ignaviæ, & Mollitiei, & Superbiæ, & Arrogantiæ, & Iracundiæ, & Libidinis, & Adulationis, & Ebrietatis, & Avaritiæ, & Invidiæ, & Impietatis,

pende: invenies non disputationes quidem subtiles, aut ratiocinationum acumina: sed pleraque omnia quæ ad rectè, sanctè, tranquillè, beatéque vivendum à prophano homine proficisci possunt argutè ac graviter præcepta, exemplisque Poetarum Historiarumque & vitæ communis de copiâ depromptis explicata, confirmata, ac quasi condita. Hic enim mos, hæc ratio philosophandi unicè *Horatio* placuit: quo sensu etiam in aureâ illâ ad *Lollium* Epistolâ, *Homericam* philosophiam *Chrysippea* & *Crantorea* præfert. Mira est & in *Odis* & carminis & argumentorum varietas, summa copia & suavitas: sententiæ graves, argutæ & artificiosissimæ: Digressiones oppidò venustæ. *Corn. Schrevel.* Epist ad lector. præfix. Edit. *Horat.*

Unus & unicus *Horatius* in *Odis* componendis regnat, & omnes infinito intervallo post se reliquit. *Baud.* Epist. cent. 2. Epist. 28.

Venerum ille pareus *Horatius* ei pro suâ elegantiâ & ingenii urbanitate haud dubiè placet. *Tanaquil. Fabr.* Epist. l. 1. Epist. 57.

Iuvenalem Poetam à *Scaligero* Patre, in Saryrâ præpositum *Horatio*, vidi qui indignarentur. At ille, me judice, inter multa certi & elegantis judicii, nihil verius protulit. *Lips.* Epistolic. Quæst l. 2. Epist 9.

Horatium poetam alioqui nobilissimum, libidine adeò præfervidâ fuisse ferunt ut cubiculo etiamnum uteretur speculato, quo se cocuntem intueretur. *Cæl. Rhodigin.* Antiq. lect. l. 14. c. 4.

Qu. *Horatius Flaccus Venusii* in *Apuliâ* natus, juvenis in bello meruit, tandemque *Tribunus Militum* constitutus, re non satis fœliciter gestâ, ad amœnum illum *literarum* portum sese recepit, & primùm quidem elegantia carminum *Mecænati* conciliatus, hinc per eum *Oct. Augusto*, ætatis reliquum suaviter contrivit. *Dictio* ejus castè *latina*, ipse minimè castus. In *Lyrico* à nemine *Latinorum* vincitur. *Heroica Flacci*, ut sapientiæ monitis abundant, ita numeris & rotunditate amabili plerumque destituuntur. *Borrich.* de Poet. p. 49, 50.

Carminum igitur libri vel jucundâ inventione, vel puritate sermonis, vel figurarum tum novitate tum varietate, majores sunt omni non solùm vituperatione, sed etiam laude: neque solùm dicendi genere humili, quemadmodum scripsit *Quinctilianus*, contenti, verum etiam sublimi maximè commendandi. *Jul Scalig.* de re poetic. p. 879.

Horatius artem invenit combinandi omnes nervos omnemque sublimitatem *Pindari*, cum tota suavitate & elegantia *Anacreontis* ut novum prorsus charactrem sibi efformaret duorum aliorum perfectiones coadunando. Nam præterquamquòd ingenium naturâ jucundum habebat idem etiam vastum, solidum & elatum erat; imaginationibus ejus nobilitas inest, in cogitatis & sententiis suis argutus est: perici Artificis acumen semper produnt illæ Odæquas absolvere voluit; sed perspicacite non mediocri opus est ad totum ejus ingenium penetrandum; nam arcanæ quædam Veneres, & elegantiæ quædam reconditæ paucissimis obviæ verbis ejus continentur. *Latinorum* etiam solus est inter *Veteres* qui in hoc scribendi genere excelluerit, *Rapin.* Reflex. particul. in Poet. Reflex. 30.

Cùm

Digitized by Google

Christiani Lectoris, qui ante annos quingentos floruit, Commentarius, Lectiones variæ apud Hieronym. Graecum Text. Lectiones Hieronymi Latinæ, Index Græcorum Vocabulorum, Index Rerum, Index Locorum Scripturæ. Tom. II. Complectens Libros Ezechielis, Danielis, Duodecim Prophetarum, Esdræ, Nehemiæ, Tobiæ, Judith, Esther, Job, Psalmorum. Parisiis, 1693. in fol.

Tomus III. complectens Libros Proverbiorum, Ecclesiastæ, Cantici Canticorum, Sapientiæ, Ecclesiastici, Indices duplices. Parisiis, 1693. in fol.

Prodierunt quoque Græcum Textus cum reliquis omnibus Psalmi Quinti Columnaris, Latina versio Hieronymi ex Hebræo, Græca Aquilæ, Symmachi, & Theodotionis, & Latina versio Veteris, Locis Parallelis & Variantibus. Parisiis, 1713. in fol.

M. MANILIUS.

Clerici Ars Critica. Tom. I. Part. II. Sect. I.

QUæ Abrahamus Gronovius, eruditus alioqui vir, scribit contra Scaligerum, Manilium Astrorum Scriptorem omnia, absque exemplaris vetustioris auxilio, emendasse, Tom. I. Part. II. Sect. I.

Fabius Quintilianus, judicium interponens de hac Poesi Astrologica, ait: *Manilius quidem, cum in ea materia, quæ docentem desiderat, versatur, eruditus & gravis auctor habebitur.* Quæ verba non negant Manilium fuisse Mathematicum auctorem, sentiunt tamen de poesi, a se minime laudata. Ita Scaliger, Lib. V. de Emend. Temp. pag. 344. Quæ verba, ut ego quidem intelligo, non ita sunt accipienda, ut Manilium Poetam esse neget, sed ut ejus Poesin non probet. Et certe alibi Scaliger Manilium Poetam vocat. Quæ autem alibi a viris eruditis conferuntur, ea non ita sunt accipienda, ut Manilium Poetam esse neget, sed ut ejus Poesin non probent. Quod ipse Scaliger, Lib. I. quod non liber quam Institutio Oratoria absolvatur, ait: *Manilium* [in eodem] *in poesi non probo, sed in Astrologia, Astrologicisque rebus, quod ad illas res attinet, ut Mathematicum Græcis quoque præferendum.* Quæ verba sunt, quæ ad Manilium Poetam spectant. Quæ autem ad Manilium Astrologum pertinent, ea sunt: *Quod ad illas res attinet, ut Mathematicum Græcis quoque præferendum.* Ita enim scribit: *Manilius Mathematicus, Græcis quoque præferendus.* Et videtur quidem hoc non esse Manilium Poetam laudare, sed Astrologum. Quæ autem ad Manilium Poetam spectant, ea sunt: *Manilium in poesi non probo.* Quæ verba sunt, quæ Manilium Poetam non laudant. Quæ autem ad Manilium Astrologum pertinent, ea sunt: *Manilium in Astrologia, Astrologicisque rebus, quod ad illas res attinet, ut Mathematicum Græcis quoque præferendum.* Quæ verba sunt, quæ Manilium Astrologum laudant

Manilii Astronomicon multa habet de *Chaldaicâ* superstitione & vanitate inspersa: adeundum tamen non sine judicio & duce qui, quæ devitanda sunt, admoneat. *Joan. Lud. Viv.* de Tradend Discipl. l. 4. p. 553.

Imperfectum opus suum reliquisse *Manilium*, sunt qui putent, cum de septem *Planetis* nonnihil meminerit, & de his mox planè non est executus. Latuit verò hoc ipsum *Manilii* opus per multa secula, primus enim *Poggius* cum aliis libris in Italiam attulit, *Martini* 5. *Pontificis Maximi* tempore. *Gyrald.* de Poëtis.

Quantus Poeta quamque eloquens scriptor fuerit, quantique ingenii *Manilius*, licet vel ex solâ descriptione *Andromedæ* perspicere. *Casp. Barth.* Adversar. l. 8. c. 8.

Opus *Manilii Astronomicon* est, & *Genethliacon* l. 5. versu *Evico* expressum, & ab *Ægyptiorum* disciplinis magnam partem decerptum. Dictio tersa, genus dicendi mediocre, judicium exquisitum, promptum & facile eloquium, in argumento latinis versibus antèà intentato. Quin & Philosophatur identidem non sinistrè. *Borrich.* de poet. Lat. p. 54, 55.

Manilium nullus fuit qui posset intelligere sicut ego; non enim describit *Astronomiam* hodiernam, sed veterem. Oportet benè legisse authores ut intelligatur. *Junius* quàm deliravit, qui voluit illum corrigere! *Scaligerana* 2.

Præclarè de hoc auctore meruit insigni editione & commentario *Jos. Scaliger*, nec malè *Franciscus Junius Biturix.*

M. VITRUVIUS POLLIO.

Claruit ante Christ. Ann. XXXI.

TEmpore *Augusti Octaviani* Imp. floruit. Extant ejus libri decem de *Architecturâ* cum notis *Joan. de Laet*, *Amstelodami* Fol. 1649.

Qui de *Architecturâ*, nobilissimâ sanè, & in vitâ humanâ maximè necessariâ disciplinâ, inter *Antiquos* è professo scripserit, habemus neminem præter *Vitruvium*: qui methodo quadam peculiari & commodâ præcepta illius decem libris est complexus: quæ, ut apparet, maximam partem hauserat ex aliorum scriptorum monumentis, maximè *Græcorum*, (quare & Phrasis illius multis locis Græcizat) partim ex propriâ observatione & Praxi. Licet autem credendum sit hanc disciplinam eâ ætate, quâ scripsit, excultissimam fuisse, quod & reliquiæ *templorum, ædificiorum, Pontium, Arcuum, epulchrorumque* testantur, à quibus exemplaribus hodiè præcepta deducuntur; tamen ut in aliis *Artibus* atque *Scientiis*, multa superioribus seculis & nostro quoque judicium & industria peritissimorum *Architectorum* adjecit, qui tamen hunc *Vitruvium* lubentissimè *Magistrum* suum agnoscunt. *Joan. de Laet*, in Epist. ad lect. præfix *Vitruv.* de *Architect.* An. 1649. Fol.

In *Basilicâ*, quam *Daniel Barbarus* posuit, desiderant *Architecti* eximii multa: quæ absolutiora fuissent, nisi, mordicus *Vitruvio* adhæsisset, quem simul fuisse minus in *inveniendo* perspicacem *Christiani* plerique omnes recentiores Archi-

Digitized by Google

Architecti agnoſcunt *Anton. Poſſev.* Biblioth. Select. l. 15. c. 17.

Architect. qui veram *Architecturam* callent, non omninò è *Vitruvio*, ſed ex ratione, ex attentâ obſervatione, optimoque *veterum* modo pendent. Nam etſi *Vitruvius Architecturam* in unum corpus redegit, atque hujus leges, ac præcepta egregiè tradidit, quæ quidem omnia fatetur ab *antiquis* ſe accepiſſe, multa tamen putavit ſe docuiſſe, quæ cùm ad rem venitur, & uſum, nequaquam ſuccedunt ne quid dicam de incommodis, & futilibus menſuris *Capituli Corinthii*, & *baſium* omnium, atque *coronarum* quas ille attulit. *Joſeph. Valerian.* vid. *Anton. Poſſev.* ibid.

Leo Baptiſta de *Albertis*, qui de *Architecturâ* ſcripſit, ſæpiùs locis *Vitruvium* reprehendit.

Vitruvii orationem peregrinitate & plebitate, id eſt, verbis loquendique generibus infimæ plebi familiaribus, aut ad tranſmarini ſeu *Græcanici* ſermonis conſuetudinem ineptiuſculè conformatis paſſim infuſcat. *Gaſp. Sciopp.* conſulat. pag. 41.

Scioppius in *Vitruvio* optimi ſeculi autore, aliquam *plebitatem* ac *peregrinitatem* agnovit; multa enim in illo ſunt ſingularia, non tantùm quod ad *Voces ſingulas* ſpectat, tam illas, quarum in *Arte Architectonicâ* uſus eſt, quàm alias, ſed & *Phraſes* forte quod familiariùs ei loquendum fuit, ut populus, quæ ſcriberet ſatis intelligeret. Id ipſe agnoſcit cap. 1. libr. 1. *Peto*, inquit, *Cæſar & à te, & ab iis qui mea volumina ſint lecturi, ut ſi quid parum ad artis Grammaticæ regulam fuerit explicatum, ignoſcatis. Namque non ut ſummus Philoſophus, nec Rhetor diſertus, nec Grammaticus ſummus, ſed ut Architectus his literis imbutus, hæc viſus ſum ſcribere.*

In illo hoc notavit *Barthius* lib. 24. Adverſ. cap 12. quòd *plurali* delectetur, cum numero unitatis poſſit eſſe contentus, quod & fortè *Romanum* videri poſſit, cum *Idem* lib. 40. Adv. cap. 12. à *Romanorum* conſuetudine provenire autumet, quòd *plurium* numero *unum* alloquamur. *Romanus* certè *Sermo numeroſam* & plenam dictionem requirit. *Dan. Georg. Morhof. De Patavin.* Liv. pag. 85 86

Is ſcriptor [*Vitruvius*] ſuæ licet artis, *Architecturæ* videlicet, intelligentiſſimus, multa è *vulgo* hauriit, quæ elegantiores omnes refugerunt, inquit *Ger. Joan. Voſſius*. In eandem penè ſententiam *Scioppius*: *Vitruvium*, inquit, *orationem peregrinitate & plebitate infuſcat*. At peregrinitatem excuſat, immò imperat argumenti novitas, quòd ex *Græcis* pene omnia *fontibus* haurienda: *Plebitas* (ut cum *Catone* loquar) ipſi neceſſaria, & ſine vitio, quòd *Plebeiorum* manibus & linguâ uti cogatur *Architectus*. Quid quòd *Plebs* ſæpe de rebus quotidiano opere ſibi cognitis magis propriè pureque (præſertim optimo illo ſeculo) loquatur, quam in Scholâ *Philologus*.——Exiſtimandum eſt eum ſic ſcripſiſſe, non tam quod in *Latinis* vocibus ſibi quicquam temerè excidiſſe arbitraretur, quàm quia cum fluxu, & compoſitione *Græcorum* vocabulorum penè infinitorum luctandum ſibi providebat, ut artem à *Græcis* hauſtam commodè explicaret; in eâ tranſlatione ne irritaret *Grammaticorum* Obelos, metuebat. Nam ne ἄφωνον

Digitized by Google

putemus *Vitruvium*, ipse l. 6. diserte tradit, imbutum se à parentibus encyclio doctrinarum, omnium disciplinâ, & *Philologis* atque *Philotechnis* rebus delectarum. *Ol. Borrich.* cogitat. de var. Lat. Ling. ætat. p. 5.

Magna *Vitruvii* authoritas non modò Antiquitatis veneratione nititur, nec rationibus cæteris quibus ad rerum existimationem ex anticipata opinione movemur. Is quidem quo insigniebatur titulus, *Architecti* nimirum *Iulii Cæsaris & Augusti*, & celebritas sæculi quo vixit, ubi ad summum perfectionis culmen omnia pervenisse putantur, magnam de operis ejus merito opinionem animis ingenerare debent: sed fatendum est magnam peritiam qua præclarus ille vir de innumeris diversis rebus agit, curaque quam cum judicio in earundem collectione adhibuit, & in earundem collectione è magno numero *Autorum* quorum scripta perierunt, meritò efficiunt ut librum hunc considerent Eruditi tanquam opus singulare & thesaurum inæstimabilem. Dom. *Perrault.* Præf. in decem lib. Vitruv. Fol. *Paris.* 1984. Gall.

Vitruvii liber de *Hexagonis, Heptagonis*, & id genus, An. Dom. 1494. inventus in Cœnobio quodam ad *Bobium* oppidum. *Gesner.* Biblioth.

DIONYSIUS HALICARNASSÆUS.

Claruit ante Christ Anno XXVI.

Historicus, tempore *Augusti* floruit. Omnium confessione, scriptor gravissimus, & in Romanis *Antiquitatibus* perveſtigandis, describendisque accuratissimus perhibetur. Eum igitur agmen ducere volo, quippe ut liquidò liqueret unde genus suum hauserint *Romani* caprimùm, quæ de *Aborigimum* populo, & priscis *Italiæ* gentibus, non ex fabulis tantum & vulgi rumoribus inaudiverat, sed ex libris etiam *Portii Catonis, Fabii Maximi, Valerii Antiatis*, aliorumque plurium didicerat, refert: mox pertexit Historiam viginti libris, usque ad primum bellum *Punicum*, quod cœpit Anno tertio vel quarto Olymp. 128. An. U. C. 488. Verum ex istis viginti libris, quos teste *Photio* reliquit, undecim tantùm ad nos pervenerunt; in quibus annorum tercentum & duodecim Historiam, multâ fide & curâ descriptam, habemus. *Wheare* in Method. leg. Hist. Sect. 16.

Dionysio huic laudem eam tribuit *Scaliger* in Animadversionibus *Eusebianis*, quòd curatiùs eo tempora nemo observarit. Hæ quoque parte *Livio* præfertur, quòd & plura & accuratiùs multa tradat, quæ ad *Romanas Antiquitates* pertinent. Nec bonus tantum Historicus fuit, sed etiam *Rhetor*, ac *Criticus* nobilis: quod ostendunt *Rhetorica* & *Critica* ejus opuscula, quæ supersunt: præter quæ alia ejus generis scripsisse, cognoscimus inde, quod in istis multa è suis hujus argumenti citet, quæ hodiè non habemus. *Voss.* de Histor. Græc.

Dionysius Halicarnassæus, homo *Græcus*, de *Romanis* multà veriùs & meliùs scripsit, quàm *Fabius, Sallustius* aut *Cato*, qui in suâ Republicâ opibus & honoribus floruerunt. Ejus major fides est in Historiâ, quàm *Livii, Tranquilli, Taciti, Arriani*; quòd de alienâ non de suâ Rep. scripsit, & omnium commentarios ac civitatis *arcana* ex *actis* publicis collegit, præter moderatum dicendi genus.

Digitized by Google

Velleius Paterculus, Caius, historiker, geb. um 19 v. Chr. in Campanien, aus einem alten, in Italien und Griechenland begüterten Geschlecht, diente unter Tiberius in Pannonien und Germanien, bekleidete 6 n. Chr. die Quästur, 15 die Prätur und 30 das Konsulat. Er schrieb eine Geschichte Roms in 2 Büchern, die mit dem Konsulat des Cäsar und Augustus (30 v. Chr.) beginnt und mit dem des Cäsar Augustus und Sextus Pompejus (31 n. Chr.) endet. Sie ist eine Art Abriß der Geschichte, aber nicht ohne Wert, da sie manche Nachrichten enthält, die sonst nicht überliefert sind. Ausgaben: Ausgabe princeps, Venedig 1520; Ausgabe von Orelli, Leipz. 1835; Ausgabe von Halm, Wien 1876; Ausgabe von Kritz, Leipz. 1840; Ausgabe von Ellendt, Königsb. 1835; Ausgabe von Haase

Extant ejus libri undecim *Historiæ Romanæ Græcè* cum versione *Amilii Portii*: addita est *Glareani* Chronologia, *Lugduni* apud *Franciscum Fabrum* 1592. Fol.

SEXTUS AURELIUS PROPERTIUS

Claruit ante Christ. Ann. XIX.

Talus, ex *Mevaniâ* oppido *Vmbriæ* oriundus. Celebritatem nominis *Romæ* adeptus est, cùm summa ingeniî comitate, tum elegantiâ carminum *Mecænati* & *Corn. Gallo* maximè acceptus fuit. *Ovidium* quoque *Tibullum*, & *Bassum* inter principes amicos coluit, ad quos de suis caloribus & puellæ ingenio sæpius scripsit. In puellam *Hostiam* miro quidem affectu exarsit; quam, mutato nomine (ut est autor *L. Apuleius*) *Cynthiam* appellare maluit. *Callimachum* præcipuè, *Cyreneum*, *Mimnermum*, & *Philetam* Græcos Poetas in carmine secutus est, quorum manibus comitem se profitetur. Nam ut illi apud *Græcos* in *Elegiâ* longè præstiterunt; ità *Propertius* apud *Latinos* eorum imitatione primas videtur quorundam judicio consecutus. Libros quatuor *Elegiarum* composuit. *Petr. Crinit.* de Poet. Lat.

Ovidius certè cùm sæpè de ipso *Propertio* agat, *blandum*, *tenerum*, ac *dulcem* appellat, multumque illius *Carmini* semper concessit.

Fabius Quintilianus cùm *Tibullum* maximè commendaverit, non deesse tamen, inquit qui *Propertium* malint.

Propertius, *facili*, candidus, verè elegiacus: tersior tamen quàm existimatus est à *criticis*: nam & amat quædam quæ minimè sunt vulgaria. *Jul. Scal.* de re Poetic. pag. 84.

Lepidissimus & nitidissimus *poeta Propertius*. *Turneb.* Adv. l. 8. c. 2. Tanta versuum *Properti* jucunditas & amœnitas est, ut eos *dictantibus Gratiis* à poetâ exceptos censeas. Tantùm optarem ad aliam potiùs, quàm *amatoriam* materiam beatam illam & candidam ingenii *venam* contulisset: ut *juventus* tutiùs legi posset. *Idem* ibid. l. 11. c. 15.

Dulciori eruditione, & eruditiore dulcedine nemo *Scriptor* est tota *Antiquitate* ante *Propertium*, quem Scriptorem quo magis rimaberis, eò magis amabis: quæ enim primo intuitu obscuriora videbuntur, ea si penetraveris, omnium videbuntur naturali quadam *Venere* gratiosissima. *Casp. Barth.* Adv. l. 9. cap. x.

Ingeniosissimus & limatissimus, etiam eruditissimus *scriptor* est *Propertius*. *Græcarum* elegantiarum sine pari gnarus & amator. Idem ibidem. lib. 32. cap. 9.

Varia est in *Propertio* & recondita eruditio, & præter sententiarum elegantiam & acumen, multa in *verbis* quoque ipsis, quæ notatione & laude dignentur. Illud quidem in eo valde novum, & haud scio an facilè apud alium *scriptorem* inventum, ut *verbis simplicibus*, utamur enim *Grammaticorum* vocibus ut res possit intelligi, propriâ quadam & singulari ratione utatur pro *compositis*, eamque significationem, quam *verba juncta* habere debebant, nescio quâ opinione, elegantiæ

Digitized by Google

elegantiæ: *verbis ſimplicibus* non raro tribuat. Exemplis fiet res manifeſtior. *Sectari* pro *inſectari*, *Teſtari* pro *deteſtari*, præter cæterorum *ſcriptorum* morem, apud hunc Poetam invenies, aliaque quæ ipſe afferre poſſum. *Lipſ.* Var. lect. l. 3. cap. 7.

Propertius Elegiacorum Poetarum omnium facilè princeps. *Hofman.*

Properius quatuor *Elegiarum* libros cultos & eruditos reliquit. *Lil. Gyrald.*

Propertium qui non amat, cum profecto *Musæ* non amant. Tanta ejus verſuum ſuavitas eſt, ut quemadmodum *Cenimus* ille ait, *Nil niſi mulſa loqui* videantur: tanta eruditio, ut non niſi *Phœbo* dictante eredamus exceptos. *Lipſ.* lib. 2. Antiq. lect. c. 10.

Durum mihi quidem eſt ab actis judicii *Criticæ* [*Quintiliani*] diſcedere, qui *Tibullum* videtur præferre. Sed tamen in iis me eſſe fateor, qui *Propertium* malint. Quamvis enim *Tibullus* mire ſit jucundus, & elegans, *Propertius* etiam *proprietatis* amantior, quam alter, qui ſæpè *curioſus*, & in carmine exactior & rotundior: tamen *Propertius* illum eruditione, & ingenii ſuavitate videtur ſuperare, blandus omninò, & lenis in affectibus, in quibus etiam exprimendis nonnunquam, tanquam calidus amator, & amore deperditus, vehementior fuit *Koland. Mareſ.* l. 2. Epiſt. 6.

Tibullum, ita ut erat, accepimus, excultum atque expolitum. Eſt *Propertius* in manibus, & oris blandi: *Ovidius* & altioris ſpiritûs, & fabulis creber, & imitatione *Græcorum* doctior. *Vavaſſ.* de Iudic. dict. p. 187.

Propertius caſtigatiſſimus Auctor, & facundiſſimus. *Scaligerana* 1. p. 47.

Qui omnium optimè inter *Latinos* ſtylo *Elegiaco* ſcripſerunt, ſunt *Tibullus*, *Propertius*, *Ovidius*. *Tibullus*, elegans & politus eſt; *Propertius* nobilis & ſublimis; ſed utrique antetponendus eſt *Ovidius*, quia ſtylus ejus magis eſt nativus, magis movet & affectus ardentiores prodit, *Rapin.* Reflex. particular. 2. part. Refl. 29.

Impar autem *Tibullo* haberi poteſt *Propertius*, licet Elegias aliquot pulcherrimas nobiliſſimo ſtylo elaboraverit: cùm in multis varius, & inconſtans, languidior aliquando, ac humilis, aliquando inflatior, & durinſculas Ampullas, & ſeſquipedalia verba projiciat frequentiùs, quàm in *Elegia* tolerari debeat. *Luc. Gaudin.* in *Eleg. omnig.* p. 149.

Imitatus eſt *Propertius* ſcriptores *Græcos Philetam*, *Mimnermum*, *Callimachum* [ut fatetur ipſe] quos *Latinè* carmine non infeliciter expreſſit: uno parum numeroſus, quòd *polyſyllabo* frequentiſſimè claudat *Pentametrum*. Quoties hic ſcriptor ex *Amoribus* ſuis evigilat, non ſtultè ſapit. *Borrich.* de Poet. p. 52.

Propertium edidere, & illuſtravere, qui *Catullum* & *Tibullum*; in quibus regnat editio *Scaligerana*, & recentior illa *Simonis Abbes Gabema*. Laudatur & Index *Tuſcanellæ* & *Paſſeratii*.

ALBIUS TIBULLUS.

Albius Tibullus, *Romanus* Eques, natus eodem anno quo *Ovidius*, & *Meſſalæ Corvino*, *Horatioque* familiaris, à foro abſtinuit, atque juventutem fingendis

Claruit ante Chriſt. Annum XIII.

Digitized by Google

fingendis pingendisve *Amoribus* suis impendens, res domesticas paulatim attrivit: elegans alioquin, tersusque Poeta; & in exprimendis affectibus mirè felix, infelix argumenti vanitate. *Herrich.* de Poet. p. 52.

Tibullus libros quatuor *Elegiarum* sive *Amorum* composuit: in quibus facilè probatur, quàm elegans & candidum sit ejus carmen: ut ejusmodi caloribus describendis *Latinos* omnes videatur superasse, cùm affectibus exprimendis, tum elegantiâ & suavitate ingenii. *Petr. Crinit.* de Poet.

Elegia mihi tersus atque elegans maximè videtur auctor *Tibullus*. Sunt quī *Propertium* malint. *Quintil.* l. 10. c. 1.

Tibullo in *Elegia* unanimi ferè *Scriptorum* consensu palma defertur. *Lil. Gyrald.*

Durum mihi quidem est ab acris Judicii *Critico* discedere, qui *Tibullum* videtur præferre. Sed tamen in iis me esse fateor, qui *Propertium* malint. Quamvis enim *Tibullus* mirè sit jucundus & elegans, *Latinæ* etiam *proprietatis* amantior, quàm alter, qui sæpè *Græcissat*, & in carmine exactior, & rotundior: tamen *Propertius* illum eruditione & ingenii suavitate videtur superare, blandus omninò, & lenis in affectibus: in quibus etiam exprimendis nonnunquam tanquam calidus amator, & amore deperditus, vehementior fuit. *Roland. Mares.* l. 2. Epist. 6.

Tibullus elegans cumprimis Poeta, & in cujus purissimis scriptis nativa quædam & vernacula *Latinæ Linguæ* mundicia relucet; de amoribus *Sulpitiæ* & *Cerinthi Epigrammata* quædam composuit, valdè quidem & lepida & venusta. *Lipsius* var. lect. l. 1. cap. 21.

Tibullus Elegiâ primus excelluit apud *Romanos*. *Voss.* Instit. Poet. l. 3. c. 2.

Tibullus, tersissimus ac nitidissimus Poeta fuit. *Scaligerana* 1. p. 47.

Antonio Mureto Tibullus cultissimus & politissimus Poeta plurimum debet, cujus ille multa incurabilia propè vulnera *Paeonia Chironiaque* manu sanavit. *Turneb.* adv. l. 29. c. 30.

Uniformis ille penè totus est: vixque discedens ab seipso, eodem penè gyro concluditur: audis enim *casus*, *locos*, *rura*, *nemora*, *prata*, *spicas*, *sacra* tum sæpè, tum multùm: omnium verò cultissimus, nec redundans in *Elegia*. In fine quarti *Epigrammata* sunt & dura & languida & insuavia. *Elegiam* quoque ad *Junonem* non optimo consilio confectam judices. Orat enim eam pro impudicitiâ suæ puellæ: quòd esset *numen* matronalis castitatis. Laxior etiam est aliquando, quàm quantum ab eruditiorum auribus ferri debeat. *Jul. Scalig.* in Hypercrit.

Veteres *Philologi* qui Tibulli vitam scripserunt, tres tantùm ab eo libros conditos autumant; quorum nos ducatum secuti, quæ quartum hodiè faciunt partim tertio annectenda existimamus, partim verò ipsius non esse. *Barth.* adversar. l. 3. c. 6.

Albius Tibullus, *Eques Romanus*, in affectionibus exprimendis excellens, *Elegiacos* omnes antecedere videtur elegantiâ, candore, numerosaque dulcedine *carminum*, quæ delicata, venusta, culta in primis aures legentium animosque decinent cantora jucunditate captos. Minimè redundans non parit satietatem, uti

Digitized by Google

Ex Officina Typographica Clarendoniana. Anno Dom. 1677.
Prostant Venales apud Ric. Davis Bibliopolam Oxon.

PER SYNESIUM NATUS.

NE Robert Aske, quibus hominum subjicit Encomiis, Ep. 77. Lib. 1. Epistolarum Synesii, Cyrenes Pentapoleos Episcopi, Ep. 77. Lib. 1. Nihil mirum, si ad quod Poëtæ, ad id natus videtur. Ad quod Synesius, ad id natus videtur Robertus Aske. Ad quod Synesius, ad id natus videtur Robertus Aske.

Oxford, Printed at the Theatre, Anno Dom. 1677.

ipsum Musarum numen sit habitus. Quod ad linguam latinam attinet, eruditi omnes uno ore consitentur, si funditùs illa esset amissa, unius autem *Ovidii* scripta extarent, ex illis commodissimè posse restitui. *Gisan.* Apolog. pro Poët. lat. pagin. 484.

Opus ejus universum, ingenium potiùs refert, quàm curam. *C. Barth.* Adversar. lib. 58. 9.

Lascivus quidem in *Heroïdis* quoque *Ovidius*, & nimium amator ingenii sui: laudandus tamen in partibus. Quintil. l. 10. c. 1. Instit. Orator.

In *carminibus* non ignoravit vitia sua, sed amavit. *M. Ann Senec.* l. 1. declam. declamat 1. *Idem* quinto libro *Controversiarum* Battologiam *Ovidio* objicit. *Ovidius* magnâ in verbis novandis licentiâ utitur, ac neque humilia & à plebe petita fastidit; eaque se nonnemini visus est *Argentea* potiùs *ætati* accensendus. *Gasp. Sciopp.* in libro cui tit. consultat. p. 41.

Ovidius Poetarum ingeniosissimus egregiè illud pro magnitudine rei dixit: *Omnia ponius erant: deerant quoque littora ponto*; nisi tantum impetum ingenii & materiæ ad puriles ineptias reduxisset. *Nat. Lupus inter oves, fulvos vehit undas leones*; non est res satis sobria lascivire, devorato orbe terrarum. Dixit ingentia, & tantæ confusionis imaginem cepit, cùm dixit; *Expatiata ruunt per apertos flumina campos——Pressaque labant sub gurgite turres.* Magnificè hoc, & non curavit, quid *Oves* & *Lupi* faciant. *L. Ann. Senec.* lib. 3. cap. 27. Natural. Quæst.

Jam verò ad eum pervenimus locum, in quo & ingenii magnitudo, & acumen judicii exercenda sunt. Quis enim de *Ovidio* satis dignè dicere possit, nedum ut eum audeat reprehendere: *Fastorum* stylus facilis, candidus: eruditio prisca & multa: ac tametsi materia non semper admittat cultum, ingenium autem viri non sæpè; multis tamen in locis sæpsò limatior atque tersior est. Minus laborati *libri Tristes*; *De Tristibus* malè inscribuntur: quemadmodum & *de Ponto*, nihilo majore cura commendandi. *Epistolæ* omnium illius librorum politissimæ. Nam & sententiæ sunt illustres, & facilitas composita, & numeri poëtici. *Jul. Cæs. Scalig.* in Hypercrit. p. 854. 855.

Uno vincitur [*Manilius*] quòd non potest *manum tollere de Tabulâ*, & (quod tam falsò quàm immeritò, *Ovidio* olim) nunquam scit desinere——Hoc ut non mediocre vitium est in nitido *scriptore*, ita puri sunt ab hac labe (*nimia earumdem vocum iteratione*) principes Poetæ, *Virgilius* & *Ovidius*. *Ios. Scalig.* Proleg. *Manil.*

Omnes *Ovidius* transcendit. Sive falsa probabiliter, sive obscura perspicuè, sive utraque ornatè, sive omnia simpliciter sint exponenda. Falsa, ut in *Metamorphosi*. Obscura, ut Mathematica, & antiquitatis arcana in *Fastis*.

Quæ ad *Mores* pertinent, ubique. Etiam cùm ludit aut lascivit. Idque verbis & oratione vulgari. Ut & dicat quæ velit, & doceat quæ quisque intelligat, tam admirabili felicitate, ut cum quivis idem posse videatur, nemo possit: Nemo, nisi magni animi & excitati tentare idem ausit: Sapientes etiam despectui. Ubique *sententiæ*, ubique *loci communes*, de ignavia de disciplinis, brevitate

Digitized by Google

brevitate formæ, opum contemptu. *Dan. Heinſ.* libr. de conſtitut. *Tragod.* ſecundum *Ariſtot.*

Ovidii facilitas eſt inimitabilis. *Scaligerana* 2. *Poetarum Ciceronem* vocat *Eraſmus* in *Ciceroniano* p. 147.

Cum adeò facilis ejus dictio videatur, ſubinde tamen occurrit, ubi obtrajectionem verborum durìuſculus videatur. *Voſſ.* de Poet. Lat. p. 30.

Ubique ingenioſus eſt *Ovidius*, quod nemo unquam, niſi qui ipſe ingenioſus non eſſet, negavit: Ubique doctus eſt *Ovidius*, de quo non minus apud omnes conſtat: ſed haud equidem ſcio an alibi doctior ſit & ingenioſior, quàm in ſecundo *Triſtium*. Neque adeo mirum eſt: cauſam apud *Auguſtum* agebat, Principem doctum, Principem Poetam. *Tanaquil. Fabr.* lib. 1. Epiſt. Epiſt. 37.

Haud equidem ſcio, ſitne aliquid in toto *Latio*, quod elegantius & ingenioſius ſcriptum ab ullo Poetâ fuerit, quàm *Elegia* octava libri 2. *Ponticorum*; ita ſunt ibi omnia terſa, ita omnia varia, & πολυμαθῆ, καὶ πάσας ἰδέας κυτεῖ γλαφυρὸν τοίχυα. *Idem.* ibid. Epiſt. 71.

Jeſ. *Rapinus Ovidii Faſtis* hanc gloriam tribuit, quòd ſit *Opus* omnium quæ edidit placidiſſimum, quodque ſolidum judicium maximè prodit. Dicit inſuper Poetam hunc tum demum cum ſeneſceret Faſtoſque componeret attingere potuiſſe Prudentiæ ac Moderationis perfectionem quæ in hoc poſita eſt ut quis ea tantùm dicat quæ neceſſaria & convenientia ſunt; Eum hoc tantùm lóco moderatum & circumſpectum eſſe, Eumque alibi ſemper juvenilem animum exhibere. *Rapin.* Comparat. Hom. & Virgil. cap. 11.

Rapinus aſſerit *Ovidium Propertio* què *Tibullo* in Elegiis anteponendum eſſe, quia magis nativus eſt ſtylus ejus, magis movet, & ardentiores affectus prodit; & quia hoc pacto meliùs quàm cæteri *Elegia* Characterem expreſſit. *Rapin.* Reflex. in Poeſ. Reſt. 29.

Optandum erat, ut extaret *Ovidii Medea*. Nam cum ingenium ejus viri tale ſit, ut penè modum humanæ conditionis excedat; ſi quo peccat, eo peccat, quòd, magnorum fluminum inſtar, interdum redundet. Quod ſi in eo vitium eſt, tot ſuis virtutibus ſatis illud compenſat. *Voſſ.* Inſtitut. Poetic. l. 11. p. 73.

Ex omni choro *Auctorum*, quem unà legeremus ſegregavi *Ovidium*. Torvum enim illud & moroſum *Virgiliana* Majeſtatis reveriti; incertum & intricatum *Papiniani* tumoris abominati ſumus. Et *Horatium* ſæpè ſuaviter nequam; dictiſque elegantibus & præceptis non rarò laſciviæ ac intemperantiæ virus admiſcentem reſpuimus. Quin & ipſum præterire auſi ſumus *Ciceronem*, ſubinde dum largo flumine *verborum* exundat, *rebus* & *ſenſibus* parcum. Quidni igitur *Ovidium* in manus ſumerem? *Ovidium* dixi, imò potius *Genium* quendam ingenii ac eloquentiæ in *Humanâ ſpecie* ludentem. Cujus *verſiculos* nec mortalis aliqua cura finxiſſe; nec ſtudium expreſſiſſe; neque *ars* concinnaſſe; ſed vel *natura* ipſa ſponte effudiſſe, aut *divinior* quædam *Muſa* dictâſſe videatur. *Ovidium*, lactcâ ubertate eloquii, facili proprietate verborum, ſincerâ puritate ſermonis, ſententiarum appoſito lepore, utilique acumine; æquali calore, & continuo *ſtyli* ſpiritu cuivis conferendum; cæterùm inexhauſtâ inventionis copiâ,

copiâ, candidâ sensuum perspicuitate, lautâ supellectile *Historiarum*: varietate ac divitiis omnigenæ doctrinæ; & mirificè suavi, facili, lævi, ac rotunda compositione *carminum* cuivis longè præferendum *veterum Poetarum*. Cui nihil unquam aliud vitio datum est, quàm quod intemperantis ingenii fuerit, quódque vir amoribus alioqui nimium deditus, sui quoque ingenii nimius amator extiterit. *Isaac Barrow*. Opusc. p 120.

De *Ælio Vero* Imperatore tradunt *Historiæ Augustæ* scriptores, eum usque adeò deamâsse librum *Ovidii de Arte Amandi*, ut illum sæpiùs in lecto decubiturus legerit, & dormiturus pulvinari imposuerit.

Operum *Ovidii* emendatissima est editio, quam *Nic. Heinsius* ad *MSS.* codices plures emaculavit & in 3 Tomos divisam, notisque *Criticis* illustratam *Amstelodami* ex officina *Elzeviriana* Ann. 1661. edidit: quam secuta illa *Burchardi Chippingii* itidem Tomis 3. *Lugd. Batav.* ex *Officinâ Hackiana* An. 1670. 8°. divulgata.

*In *Ovid. Metamorph.* libros commentaria, sive Enarrationes Allegoricæ, vel *Tropologica*, omnino prohibentur in *Indice Tridentino*; vid. *Appendicem Auctor.* *Auctorum.*

Hoc *Ovidii* Epitaphium:

Hic situs est Vates, quem Divini Cæsaris *ira*
Augusti *patriâ cedere jussit humo.*
Sæpe miser voluit patriis occumbere terris:
Sed frustra: hunc illi fata dedere locum.

GRATIUS FALISCUS.

Clar. paulò ante Chr.

Cynegeticorum scriptor *Ovidii* tempore vixit. Hunc auctorem primus *Aldus Sannazarius* è *Gallis* secum attulit, & typis mandavit. Notis doctissimis eum illustravit *Janus Ulitius* An. 1645.

Ecce antiquum Poetam Latinum *Virgilio* & *Ovidio* Coævum qui celeberrimus fuit puro illo Seculo quo ampliſſima Ingenia floruerunt, & Poesis severissimorum Judicum censuræ obnoxia fuit, qui mediocribus esse Poetis non concessere. Stylus ejus ubique concisus, castus & floridus est. Ejus comparationem melius instituere non possum, quam si *Virgilii Georgica* æquiparari posse dixero. Idem fere Argumentum tractat, & quantitate ipsum ferè adæquat quoad Carminum numerum. In hujusmodi comparatione nollem videri Virgilium deprimere cui meritam existimationem nequaquam denego: Sed mens mihi tantùm est *Gratium* ad debitum celebritatis gradum evehere apud eos quibus nondum innotuit quem Characterem tribuere debeant huic Poetæ, qui hactenus parum tritus fuit apud nos: Nostrum hoc judicium ni fallor ab iis probabitur si opus ipsum perlegere non graventur, cujus ea est brevitas ut diuturnum otium ad ejus lectionem non requiratur. Ipse *Ovidius* nobis hac in parte suffragaretur.

Postrema

Digitized by Google

Postrema quarti ejus libri *de Ponto* Elegia præclarum est Opus in quo singula sæculi sui solertia Ingenia recenset: Quorum nomen perennibus carminis ejus Monumentis durabilius evasit quàm si Annalibus in Capitolio asservandis insertum fuisset. In hac Elegia Poetam hunc eodem ordine cum *Virgilio* collocat.

Tityrus, antiquas & erat qui pasceret herbas:
Apiaque venanti Gratius arma daret.

Et reverà ætate suppar videtur illi fuisse, ut & argumento & stylo ei parum dissimilem se præbet. Et ausim asserere neminem qui acri & studioso ingenio præditus sit, ejus Melodia seu arte non delectatum iri. Et perfecti illi homines qui quodam quasi connubio binas hujusmodi dotes, tam rarò in eodem pectore sociabiles conjunxerunt dictionum ejus Harmoniâ intimè afficientur. *Christ. Vasæ* Præf. ante *Gratium* de *Venatione*.

Duo elegantes Poetæ *venationis* præcepta poemate tractarunt, *Gratius* & *Nemesianus*. *Nemesiani* stylus candidus, nec vulgare sonans: *Gratius* verò castigatior. *Jul. Cæs. Scal.* l. 6. Poetic. p. 850, 851.

Idem tractat argumentum *Gratius*, & *Nemesianus* apud nos: *Græcis Oppianus*: Magnus hic Poeta, sicuti sæpè à nobis dictum est; quicum *Græcorum* neminem ausim comparare. Quamobrem nostros quoque duos hosce ab illo puto longè superatos: quippe cujus unius spiritu *Virgilianam* divinitatem repræsentatam semper judicavi: tantum abest ut cum hujus numeris illorum versus conferri posse rear. Atque eos quidem ambos cùm plebeios judicem, *Gratii* puritatem atque rotunditatem, denique inventionem & ordinem antepono. Id quod sigillatim perpendenti omnia, satis patebit. *Idem* ibid. l. 5. p. 578.

Felicissimum Latinorum seculorum facilè in *Gratii* poemate agnoscas, nil enim vulgare aut ineptum inest; omnia eodem filo gravitatem & elegantiam servant *Casp. Barth.* Adversar. l. 1. c. 16. p. 37.

Si à *Marone* recesseris, quem *Gratio* nostro præferre possis Poetam toto *Latio* ne unquam quidem habebis. Idem ibid. l. 6. c. 5. p. 265.

Notamus in hoc scriptore eruditionem non pœnitendam, judicium acre, lectam dictionem, sed humiliorem subinde charactere *Epico*, neque id injuriâ, cum argumentum operis id deposcat. *Borrich* de Poet. p. 54.

Gratius aurei & latinissimi seculi Poeta. *Ioan. Nieff.* l. de ort. & occas. ling. lat.

Gratium nostrum neque florentibus *Romani* adhuc *Imperii* rebus magnopere cognitum fuisse, testari nobis abundè cum damno nostro potest *Nemesianus*, qui aliquot post sæculis de *venatione* librum scripturus, jactat primum se *Romanorum* illud iter ingredi, non facturus si floruisset nominis Poetici *gloriâ* tum *Gratius*. *Casp. Barth.* Adversar. l. 57. c. 17.

Gratius, luculentus Poëta, & in quo meritò seculi felicitatem agnoscit Incomparabilis Censor *Scaliger*. Eruditissimum illius Poëmation, quod *Cynegeticon* inscribit, primus ex carcere squaloris & situs vindicavit *C. Barthius*; cui

passim Poëta nullo post *Maronem* inferior, egregius & summo proximus Vate s, audit: in quo castigata & erudita phrasis pressaque & semper sibi æqualis. *Tobias Magirus* in Eponymolog. Critic.

Gratius Poëta cultus ac tersus. *Dempster.*

De hoc Poetâ optimè meruit *Christophorus Wase*, qui versibus Anglicanis elegantissimè expressit, atque commentario illustravit.

C. JULIUS HYGINUS.

Claruit Ann. Rom. IV. TEmpore *Octaviani Augusti*, cujus erat libertus floruit. *Scripsit* librum de vitâ rebusque virorum illustrium: De familiis Trojanis: De situ Urbium *Italicarum:* commentarios in *Virgilium*. librum de Agriculturâ: librum de *Penatibus*. Hodiè verò nihil *Hygini* habemus, præter *Poeticon Astronomicon* ad *M. Fabium* & *Mythologiam. Thomas Munckerus* hæc edidit, commentariisque illustravit, Anno 1681. *Amstelodami*, in 8°.

Est hic auctor ut quidem non ita purus atque elegans, adeo ut in quibusdam parum etiam *Latinus* videri queat, ita vetus tamen, & à reliquis *Hygini* scriptis, quæ quidem ad nos pervenere, non omninò absimilis aut abhorrens, præcipuè autem utilis iis, qui in *humanioribus* hisce studiis multùm ac diligenter versantur. Ex hoc enim non pauca, quæ tum apud *Ovidium*, tum apud alios plerosque Poetas minimè hactenus, aut certè perperàm intellecta sunt, intelligi & explicari tandem posse videntur, multaque hîc plana jam atque expedita reperias, quæ dudum magnos atque eruditos quoque viros variè ac miserè torserunt. *Jac. Micyll.* in Epist nuncupatoriâ.

Et *Augusti* liberti, *Phædrus* & *Hyginus*, etsi in hunc posteriorem quemadmodum & in *Asconium Pedianum*, posterioribus seculis nonnulla minus *Latina* irrepsisse palam est. *Scioppius* de Styl. Historic Apud *Hyginum* offerri non pauca parum *Latina* & fæces sequioris ævi redolentia satis est manifestum: tum frequenter illum in narratione *fabularum* dissentire à semetipso, ac variare. Unde convinci possit interpolatus non ab una manu, *Scholiastas* Poetarum ac *Mythologos* præsertim *Graecos* compilante. *Nic. Heinsius.*

Est similis sibi hic scriptor, licet minimè unius auctoris liber sit, sed *Epitoma* ex *Hygino* & aliis contracta. *Barth.* l. 5. adversar. c. 2.

Hygini nomine profitentem librum ego *hapsodiam* ex omnibus hinc inde Mythologorum libris concinnatam esse arbitror. Nam apud *Fulgentium* integræ periodi sunt, quæ hîc extant, nisi tamen arrogans ille & invenustus, addo etiam semibarbarus & sesquiolœcus scriptor *Hyginum* potius exscripsit. Barth. Adv. l. 10 c. 12.

Quæ phrasis stylique facies in *Hygini* fabulis & multa in eo notanda sunt ab usu *Latinitatis* hodiernæ remota, quæ tamen *Barbaria* damnare non possis, multa ob elegantiam commendanda. *Barth.* l. 8. Adversar. c. 6. Sunt in isto fasciculo *Hygini*) nonnulla, quæ vix infimâ *Latinitate* subsistant. *Reines* l. III. variar. lect. p. 372.

Judicium

Ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ἡ γυνὴ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ ἐπιδείξῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν προῖκα δεδωκότα τὸν ἑαυτῆς, καὶ ἐπιδείξῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν γράψαντα τὸν ἑαυτῆς, καὶ ἐπιδείξῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν ἐπιστήσ

Prompto animo hîc omnes compoſuere tui.
Tu famam eternam Romæ *, patriaque dediſti,*
Hnic oriens , illi fortia facta canens.
At tibi dat patria hæc ; & ſi majora liceret,
Hoc totus ſtares Aureus ipſe loco.

Anno ſeculi hujus decimo quinto *Bamberga*, *Hectore Conzavio* , *Imperialis Eccleſiæ Decano*, *Bibliothecam* Publicam recognoſcente ac transferente , inventa eſt à *Iohanne Horrione Societatis Jeſu* Theologo prior pars libri 33. *Titi Livii*, anteà deſiderata. Præterea membranam palmulæ , quâ pila luditur, à ſphæriſterii Magiſtro injunctam, deperditorum quippiam *Livii* continentem, ſe vidiſſe *Bonjanio* narravit *Iohannes Capellanus* , vir celeberrimus. In Regis etiam *Hiſpaniarum Scoriæ* ſi Bibliothecâ nondum in vulgus editos quoſdam *Livii* libros haberi vulgò fertur. *Conſtantinopoli* verò in *Turcarum* Imperatoris Regiâ integrum *Livium* extare , ex Imperatorum *Græcorum* Bibliothecis , quas inſtructiſſimas Fuiſſe nemo ignorat, ſuperſtitem, jam olim *Petrus Vallius* (*Pietro* della *Valle*) Epiſtolarum exoticarum partis primæ ſeptimâ narravit : adjiciens , cum *Codicem* quinque millibus *Ducatonis* Magnum *Hetruriæ Ducem* aliquando redimere voluiſſe; *Gallicarum* etiam Regis Legatum *Gallum*, è gente *Arverna*, decem millibus eundem animoſe licitum eſſe, ac citra dubium grandi hac æris ſummâ iſtum obtinuiſſe à Bibliothecæ in Palatio *Imperatoris Turcici*, cuſtode, ſi is invenire *codicem* iſtum potuiſſet, quem diſjectum ferebat, cùm exhibere ſibi eundem *Legatus* cuperet. Quo ipſo tamen vanitas narrationis hujus manifeſta & fides ſubleta redditur. Ut adeo quæ nuper modo percrebuit fama de *Livio* integro , à *Roſſa* quodam Regi *Gallia* pro immenſâ vi auri quàm poſtulaverat oblato , eodem loco habenda ſit. *Act. Erudit.* An. 1683. Calend. Mart.

STRABO.

Clarûit Ann. Dom. XV.

NAtus *Amaſiæ* civitate *Ponti*, *Philoſophus* fuit *Stoicus*, quanquam & Philoſophiam *Peripateticam* attigit. *Geographus* præſtantiſſimus fuit, cujus 17. *Geographiæ* libri quos *Tiberio Cæſare* rerum potiente conſcripſit , etiamnum hodie extant. *Scripſit* & alios, ac inter eos, commentarios hiſtoricos utiles ad moralem ac civilem Philoſophiam , ſed ad nos non pervenerunt. Obiit circa annum 12. Imperii *Tiberii*, extremæ ſenectutis. *Hoffman.*

Strabo vir profecto maximus. Extant ejus 17. *Geographiæ* libri ; quos non unâ de causâ maximi facere oportet. Fuit enim egregius Philoſophus. Alterum etiam eſt , quod labores *Strabonis* maximopere nobis commendat: ſiquidem priorum *Geographorum* nemo plus terrarum luſtravit *Geographiam* ſuam ſcribebat An. U. C. 771. quarto anno Imperii *Tiberii Cæſaris*. Voſſ. de Hiſt. Græc. l. II. c. 6.

Ex his apparet, quanto judicio uſus ſit *Strabo* in Hiſtoricis iſtis: longè aliter ac *Plinius*; qui multa ex *Megaſthene*, & ſimilibus, ſuis infarſit libris , de rei veritate ſecurus,

Digitized by Google

ſecurus, dum bonâ referat fide, quæ apud *veteres* legiſſet. *Voſſ.* de Hiſt. Græc. cap. 12. l. 1.

Unus exitit *Strabo Philoſophus*, *ætate* quidem *Stoicus*, cæterùm doctus, *Deum* bonè, & laborioſus, proiuſque ad unguem factus homo: qui omni doctrinâ eruditus, iiſque omnibus præſidiis abundè inſtructus, quæ ad rem Geographicam deſiderari poſſunt, rem & magno animo ſuſcepit, & tantâ felicitate confecit, ut perſuaſum habeam, ſi quis diligenter hujus ſcripta verſare voluerit, eum antiquiorum *Geographorum* jacturam patienter ferre. opus namque relictum nobis eſt à ſummo ſcriptore, quod præter accuratiſſimam totius orbis tum cogniti deſcriptionem, tantâ doctrinâ, tamque variâ omnium rerum ſcientiâ refertum eſt, eâ denique arte contextum, ut ſi unius aut alterius è *Veteribus* ſcripta excipias, nihil planè in omni *antiquitate* reperiam cum hoc opere comparandum. *Iſaac. Caſaub.* in Epiſt. ad *Lect. Strab.* l. 17 rer. Geographic. præfixâ.

Strabo Geographorum princeps, *Idem* ad *Baron.* Ann. 31. num. 69.

Strabo ſcriptor apprimè ſerius. *Idem* ibid. Ann. 34. num 116.

Nemo certè *tractatori* huic noſtro eſt comparandus: tantâ curâ, tantâ animi perſpicuitate illi univerſa quæ in hoc habitabili orbe contingunt, ſub oculos ponit: tanto inde judicio ſingulis ſua affert ornamenta locis, ut unus ille verè totius orbis pictor *Apelles* videri queat. Magnam terræ habitabilis partem ipſe peragravit ac vidit, eo quidem tempore, cùm tranquillitatem *Orbi* feciſſet *Auguſtus*, & utcunque adhuc retineret *Tiberius*. Porrò quæ non vidit, quantâ diligentiâ inquiſivit ab iis qui verè noverant? *Marc. Hopper.* Præfat. in *Strabon. Amſelod.* 1652.

Strabo pleraque refert occultâ fide: egregiùs mehercules, & non ad vulgi guſtum ſcriptor. *Lipſ.* comment. in l. 2. Annal. *Taci* figur. 177.

Strabo Geographus, inſignis judicii & prudentiæ vir. *Idem* Manuduct. ad *Stoic.* Philoſoph l. 1. diſſertat. 17.

Strabo non *illustris* modò inſignis, ſed *Philoſophus* quoque & *Mathematicus*, adeò celebris & pervulgati nominis, ut cum *Theſſalonicenſis Euſtathius* per quandam excellentiam *Geographi* nomine perſæpè ſignificet. *Rhodigin.* l. 21. lect. Antiq. c. 25. Cura ei non *τόπων* tantùm, ſed etiam *τῶν τρόπων* fuit. *Coler.* Epiſt. de ſtud. Politic. p. 212.

Ipſum virum peritiſſimum, genere *Cappadocem*, eruditione *Græcum*, judicio *priſcum*, incolatu *Romanum*, terrarum multarum peragratorem vocat *Petr. Bert.* deſcript. *Geogr.* p. 203.

Satis prædicari nequit doctrina & induſtria *Strabonis Amaſeni*, ſcriptoris gravisſimi, quem *Stratonem* vocari debere, perperam in *Peripateticis* ſuis *Diſcuſſionibus* contendit *Franciſcus Patricius*. *Voſſ.* de Philologiâ, p. 56.

Strabo Geographiæ ſuæ adjunxit *Diſſertationes* Hiſtoricas & Politicas, de ſingulis ſui temporis Rebuſpublicis. Hujus judicio nihil eſt limatius in *Politicis*, quâvis multi eum tanquam nudum *Geographum* rejiciant. In ſumma; eſt *Geographus Hiſtorico-politicus*. Differt à *Ptolomæo*, qui mathematicè, non verò Hiſtoricè *Geographiam* tradidit. Hiſtoria autem propriè non pertinet ad *Geographiam*, ad quam ea propriè

propriè ſpectant, quæ ad *Regionis* ſitum, longitudinem & latitudinem pertinent: peccat ergò *Strabo* in hoc caſu. In deſcriptione *Germaniæ* multos errores commiſit. *Hermann. Conring.* in *Theſaur.* Rerump. Vol. 1. p. 27.

Strabo Amaſenus Princeps *Geographorum*, quem fruſtrà conatur de ſui *operis* poſſeſſione dejicere *Franc. Patricius* l. 3. *Peripatetic. Diſcuſſion.* ut cuidam *Stratoni* tribuat. Caſtigandus autem videtur *Strabo*, quòd *Hiſtorias*, & *Philoſophicas* Diſputationes *Geographicæ* miſcuerit. Cardinal. *Ioan. Bona.*

* *Iſaaci Caſauboni* in *Strabonem* Commentarii, permittuntur cum expurgationibus. Vid. Indic. Madrit. edit. Ann. 1667.

Extant Geographiæ libri 17. Græcè cum verſione Guil. Xylandri & obſervationibus *Iſaac. Caſauboni* & Friderici Morelli. Lutetiæ Pariſiorum An. 1620. Typis Regiis in fol.

PHÆDRUS.

Clar. Anno Dom. XX. PHRAX *Auguſti* libertus, tempore *Tiberii* claruit. Reliquit 5. libros *Fabularum Æſopicarum* verſibus Iambicis conſcriptos.

De hoc libello idem ego tecum & cum politiſſimo viro *Iacobo Bongarſio* ſentio, elegantem eſſe cumprimis, & florentem etiam ac purâ linguâ *Latinâ* ſcriptum: (quæ paulò pòſt multum à nativa illa ſimplicitate ſua degeneravit) ac ſupparem eſſe judico hunc *Phædrum Laberio*, ac *Publio Syro Mimographis*: abundare quoque optimis & ad vitam utiliſſimis ſententiis. Tantùm vellem in numeris ac legibus carminis Iambici paulò accuratior fuiſſet, in quibus palam eſt, eum ſatis negligentem eſſe, ne dicam diſſolutum. Sed *Comicorum* ille fortaſſe hac in re licentiam imitari voluit, nihilque circa numeros penſi habuit, dum purè atque emendatè loqueretur: in quo ſtudio nemini facilè cedit. Hoc quoque non ſine judicio feciſſe exiſtimandus eſt; quòd ad *Fabularum* deſcriptionem *Iambos* potiſſimum adhibere voluit. Hoc enim metri genus quàm minimè à quotidiano & naturali ſermone recedit: adeoque ipſa *Natura* (ſi *Ariſtoteli* credimus) id invenit, ceu maximè accommodatum & proprium τῇ λέξει. *Conrad. Ritterſius* in Epiſt. præliminari ad *Ioachim. Camerar.* præfix. *Phæd.* Fab. 1667.

De dicendi genere ſi roges, quid ſentiam, dicam equidem, & quaſi me *Cenſor* rogaret, ex animi ſententia; Neminem arbitror à felici illâ *Terentii* ſimplicitate propiùs abeſſe—Nemo è veteribus ingenio fuiſſe videtur ad illam *Terentii* ſemperlenitatem magis facto, quàm *Phædrus*; quod & neceſſe fuerat, ea enim eſt Apologorum, atque adeò *Fabellarum* omnium natura, ut ſermone non debeant, niſi facili placidoque tractari. *Tanaquill. Fab.* in Not. ad *Phædr.*

Phædrus ſuaviſſimus ille Fabulator, & urbaniorum hominum delicium. *Tan. Fab* l. 1. Epiſt. Epiſt. 49.

Phædrus Scriptor meo judicio politiſſimus. *Caſaub.* in Epiſt. 99. ad *Petr. Pithœum.*

De

Digitized by Google

De *Phædri* Fabulis ita judicant doctorum plerique, esse ingenuæ *Latinitatis*, neque inquiri ævum *Tiberii*. In quorum ego prorsùs opinione fui, licèt unam & alteram subditiciam & insiticiam esse jam olim notarim. *Gasp. Barth.* Adversar. l. 36. c. 22.

Ingenuas *Phædri* fabulas à primâ pueritiâ in deliciis habui, & immortali amore prudentiam in tam suavibus verbis & fabulis abditam, dignam esse quis neget? *Idem* ibid. l. 30. c. 22.

Phædrum & *Hyginum* velut elegantiæ minùs studiosos *plebeia* plusculum usurpasse apparet. *Gasp. Scioppius.* Consultat. p 42.

Scripsit has *fabellas* stylo longè optimo ac latinissimo, ut plerique docti tradiderunt. Nam quòd *Schoppius* in eo nescio quid *Barbari* ac *Thracici* subodoratur, id planè est ejusmodi, quale ejus, qui in *Tito Livio* deprehendit *Patavinitatem*. Itaque hucusque nemini ex doctioribus suam approbare potuit sententiam, nec credo unquam approbabit. *Ioan. Scheffer.* in Vit. *Phædri*.

Antiquitas nihil Fabulis ipsis elegantius habet. Eruditor. Diar. Gallic. 2. Febr. 1665.

Dictio ejus pura est, & emendata, nec indigna quam imitentur linguæ *Latinæ* candidati. *Borrich.* de Poet. p. 56.

At verò *Phædrus* noster illis (*Plauto* & *Terentio*) castigatior est, & adstrictior, sed ita tamen, ut honestâ quadam interdum libertate utatur. Quod à nobis eâ gratiâ dicitur, ne quis omnia ejus Carmina ad molestam illius purioris *Iambici* diligentiam postulet revocari. Nam quod suspicatur *Schoppius* ignorâsse *Phædrum* leges *metricas*, cui, quæso, persuaserit? Eadem operâ P. Syrum, eadem operâ *Plautum*, *Terentium*, veteresque alios accuset, & *Virgilium* ipsum, si *Dis* placet. O pudor, πῦ ϖι ἔιναι φῶ; sed solens suo more facit *Schoppius*, qui *Scaligeros* ausus est, & *Casaubonos* insectari, κολοῖῶ- ϖὸς ἀετὸν. *Tanaquil. Faber* Not. in Prolog. *Phæd.* l. 1. Fabul.

Phædrus Augusti vel *Tiberii* libertus gente *Thrax*, *Æsopi* fabulas *Latinis* Versiculis descripsit adeò nitidis & limatis, ut nil *Romanius* dici scribique possit. *Dan. Georg. Morhof.* de *Patavin. Livian.* p. 158.

Vavassor de *Ludicrâ Dictione* p. 206. *Phædri* dictionem ab omni peregrinitate & insolentiâ remotam judicat, narratque accepisse se à *Iacobo Sirmundo*, cùm *Petrus Pithœus* primùm misisset *Romam* hos libros *Lutetiæ* editos, *Romanos* ut emunctæ naris homines novitate voluminis percussos non dubitasse, quin ætatem redoleret *Augusti*, ac summam illam facilitatem styli & Scripturæ repræsentaret. Id autem miratur *Vavassor*, quî factum; quòd *Seneca Æsopios* logos intentatum *Romanis* ingeniis opus dixerit, cùm *Phædrum* hunc haberet, quem opponere posset toti *Græciæ*.

Editiones multæ circumferuntur; laudarior *Rigaltii*, *Pithœi*, *Scheffери*, *Tanaquilli Fabri*, *Holstii* cum notis *Freinshemii*: laudatissimâ verò ac emendatissima est editio *Marquardi Gudii*.

M. ANNÆUS

M. ANNÆUS SENECA.

Clar. Anno Dom. XX.

RHetor & Declamator, *Augusti & Tiberii* ætate floruit. Idem tres filios egregios reliquit, *Lucium Annæum Senecam Philosophum, M. Annæum Novatum*, alias *Junium Gallionem* dictum, & *M. Annæum Melam*, *Lucani* poetæ patrem. Nobis ex sui ævi *Declamatoribus* excerpta dedit, idque stylo puro & eleganti, nec minori acumine judicii, quo egregiè usus est in ingeniis, dictisque eorum, censendis; ex quibus laudabilia ista, sedulæ instar apis, delibavit. *Voss.* de Rhetor. natur. p. 106, 107.

Inter *Declamatores M. Seneca* Rhetor insignis familiam ducit, sive *Suasorias* ab optimis dicendi magistris tractatas, sive *controversias* memoriâ reconditas, depromat. De cujus scriptoris stylo ita judicare non dubitem, nihil esse in *Linguâ Latinâ*, cùm à *Cicerone Fabioque* discesseris, scriptum purius aut elegantius. Judicium verò, quod semper fuit, eritque perpaucorum hominum, & acumen in aliorum ingeniis dictisque censendis, summum ac proprium illius. Dissentio igitur à viro docto, qui memoriâ nostrâ *Senecam* hunc *Rhetorem* leviter doctum, ac quasi proletarium appellat. *Andr. Schott.* de *M. Senec.* & *Declamand.* rat. præfix. oper. *M. Ann. Senec.*

Ex decem *controversiarum* libris, quos vulgârat *Ann. Seneca*, quinque vix supersunt: iique adeo mutili & corrupti, ut fragmentorum potius congeriei, quàm alicujus integri corporis speciem referant. *Græca* enim omnia quæ notabilem operis partem efficiebant, penitus interciderunt. *Latina* verò manca, confusa, perturbata, & ubique tàm malè habita sunt, ut si ipse auctor rediret, sua esse ejuraret. *Nic. Fab.* præfat. ad *M. Ann. Senec.* libr.

Senecam Rhetorem licebit evolvere, à quo multum adjuvabitur verborum, & propriorum & translatorum vi, tum copiâ & veritate aut rem eandem crebrò & sine fastidio possint exponere: multumque alere potest *facundiam Latinam*, *Metaphoris* potissimum, præ cæteris *Scriptoribus*, dextrè accommodatis. *Lud. Viv.* l. 3. de Tradend. Discipl.

Lucius Ann. Seneca Philosophus patrem habuit nomine & cognomine eodem. Is domo *Corduba* fuit, professione *Rhetor*. Natus ante bellum civile *Cæsarianum*, supervixit ad Claudii circiter principatum: sine honoribus, & non aliud quam *Provincialis Eques*. Is jam senex non dubiè filiis suis scripsit, aut dictavit potius, illos, qui supersunt, *controversiarum* & *suasoriarum* libros. Sed ut in *Plauti* fabula, inter duos *Menæchmos*, sic inter duos *Senecas* confusione nominum ortus error. Tributa illi quæ hujus erant: & claritate nimiâ *Filii* obscurus *pater* hodiè, imò ignotus. Memoriam boni *senis* fugitivam (impunè hoc dixerim) primus retraham ego. Ejus, inquam, *Seneca* hi Libri. Doceo ex ætate, quæ *patri* convenit, dissonit *proli*. Doceo ex *inscriptione* quæ in omnibus libris, etiam scriptis, concipitur: *L. Ann. Seneca ad Senecam Novatum, & Melam filios.* vid. *Just. Lips.* l. 1. c. 1. Elect.

M. Annæus Seneca Rhetor seu Declamator, Pater Philosophi; extant nomen ipsius.

Digitized by Google

ipſius ſed alienæ ab eo digeſtæ Declamationes: quas præloquiis aut interloquiis diſtinxit: & vel ſic come atque amœnum ingenium ſuum ſatis oſtendit. *Lipſius* in vitâ *Senecæ*.

Utile illud ad eloquentiam ſcriptum eſt, & quod in uno velut corpore præfert, tot membra veterum oratorum. *Idem* Epiſt. 4. Cent. 4. Miſcel.

Unicè me in *Filio* Sapientia delectat: in *Patre* comitas, lepos & facundia quædam ſimplex. *Idem* Epiſt. 45. Cent. 1. Miſcel.

Opera *M. Annæi Senecæ Rhetoris* prodierunt cum integris *Nicolai Fabri*, *Andr. Schotti*, *Ioh. Fred. Gronovii*, & ſelectis *Variorum* Commentariis illuſtrata, & præterea à Indice accuratiſſimo aucta. Accedunt *Iohannis Schultingii* in eundem notæ & emendationes, hactenus ineditæ. *Amſtelodami*, apud *Dan. Elſevirium*, An. 1672. in 8°.

M. Annei Senecæ Epitaphium:

Cura, labor, meritum, ſumpti pro munere honores,
Ite, alias poſt hac ſollicitate animas.
Me procul à vobis Deus *evocat. Illicet actis*
Rebus terrenis hoſpita terra vale.
Corpus avara tamen ſollennibus accipe Saxis,
Namque animam cœlo reddimus, oſſa tibi.

Phil. Labb. Theſaur. Epitaph.

VALERIUS MAXIMUS.

TEmpore *Tiberii* imperatoris claruit. *Dictorum Factorumque Memorabilium* libros novem reliquit. Quidam ei libellum de *Prænominibus* quoque tribuunt: à quibus tamen *G. I. Voſſius* diſſentit. *Idem Voſſius* nos non ipſum *Valerium*, ſed *Epitomen* ejus quam *Iulius Paris* concinnaverat, habere exiſtimat. Clar. Anno Dom. XXVII.

Stylus vix ſapit tam bonum ævum: ſententias quoque nimiùm affectat. *Voſſ.* de Hiſt. Lat.

Tam ſimilis eſt *Ciceroni*, quàm mulus homini, adeo ut vix credas vel *Italum* fuiſſe, qui ſcripſit, vel hoc ætatis, quod præ ſe fert, vixiſſe: tam diverſum eſt totum dictionis genus: Afrum quempiam eſſe dicas, nec ullum *carmen* elaboratius. *Eraſm.* in *Ciceronian.* p. 143.

Valerius Maximus, rerum varietate, eloquentiæ ſpiritu, ac nervis incomparabilis, ſolâ adulationis fœditate vileſcens. *Bonifac.* l. 15. Iudic. Hiſt. c. 8.

Valerius Maximus rerum varietate conſpicuus, in pleriſque acutus, & ſubtilis, in pleriſque durus, & abjectus, labe quoque adulationis vileſcens. *Ioan.* Cardin. *Bon.*

M. Valerius Maximus novem libros reliquit *exemplorum*, quæ ex pleriſque *Hiſtoriis* contulit in proprios locos. Sed & ex omnibus elicit, qui ſæpè inter ſeſe

Digitized by Google

Abraham Stephens's Petition for Pre-emption, 1773, 1774, 1775, 1776, 1777, 1778, 1779, 1780, 1781, 1782, 1783, 1784, 1785, 1786, 1787, 1788, 1789, 1790, 1791, 1792, 1793, 1794, 1795, 1796, 1797, 1798, 1799, 1800, 1801, 1802, 1803, 1804, 1805, 1806, 1807, 1808, 1809, 1810, 1811, 1812,

C. VELLEIUS PATERCULUS.

HIſtoricus *Romanus*, imperante *Tiberio* floruit, Gente *Neopolitanus*. *Exara-* Clar. A. D.
vit duos *Hiſtoria* libros ad *M. Vinicium* conſulem. Librorum *Velleii* bona XXVII.
pars deperiit.

Meo ſanè judicio, nulli ſecundus eſt *Velleius* inter *Latinos*: tam eſt caſtus ac nitidus in dicendo, mirâ ſtyli jucunditate ac clariſſimo candore præditus. *Beat. Rhenan.* in prolegom. ad *Vell.*

Velleii, Elegantiſſimi ſcriptoris, pauca admodum ſuperſunt: atque eorum honorem fœdâ adulatione in ſui ævi rebus non leviter obfuſcavit. *Voſſ.* de Art. Hiſtoric. c. 32. Librorum *Velleii* bona pars deperiit. *Dictio* ejus planè *Romana* atque elegans. Quædam etiam habet, quæ haud alibi inveniâs. Sed in ſui ævi rebus nimis domui *Auguſtæ* & *Cæſari* adulatur. *Idem* de Hiſtor. Lat.

Ut dicendi genus, quo nihil purius ac ſuavius fluere poteſt, omittam; *Antiquitates Romanorum* ab ultimo principio tantâ brevitate ac perſpicuitate (ſiquidem integer extaret) comprehendit, ut nemini ſecundus eſſe videatur. Laudes etiam illuſtrium virorum egregiâ quadam oratione, & magno viro dignâ commendare ſolet, ut videre eſt in laudibus *Pompeii*, *Cæſaris*, *Ciceronis*. *Ioan. Bodin.* Method. Hiſt. c. 4.

Extant libelli hi duo, nec toti, probi & fidi, donec ad *Cæſarum* res venias, ubi haud uſquequaque veri. Per adulationem enim multa celat, aut velat: imò & palam aliter narrat. Diſerti tamen ubique & eloquentia quadam facili ac profluente. *Iuſt. Lipſ.* in proleg. ad *Vell.*

Riſi nuper *Rhenanum*: qui cùm *Velleium Paterculum* (ſive, ut aliis placet, *Vellium*) laudandum ſuſcepiſſet; aut parem eum *Cæſari*, aut certè proximo loco ponendum affirmat. Non pareo vero huic deſignatori. Et næ ille Velleius in Hiſtoricorum ordine tantum abeſt à *Secundo*, quantum *Cæſar* à *primo*. Melius *Quintilianus*, qui in hiſtoriæ *Romanæ* Catalogo hunc ne nominat quidem. *Lipſ.* l. 3. Epiſtolic. Quæſt. Ep. 8.

Eſt & *Velleius Paterculus*, qui ſub *Tiberio* floruit, inſignis & eloquens, cujus libellus & *Epiphonemata* habet præclara & ingeniosè prolata. Sed & hic *Conſules* non ſemper enumerat, nec *annos* diſtinguit: certus igitur *Dux* hic nobis eſſe non poteſt *Hiſtoriæ* diſcendi. *Franc. Robortell.* in liter. ad *Ioan. Bapt. Campeg.* Tom. 1. de pop *Roman.* vit. & vict. præmiſſis.

Pleraque imò omnia placent, quod res ipſæ dignæ ſint, neque à melioribus conſcribantur. Tenuis alioqui verbis, neque ſatis accuratus. Adulationis, ſupra quam credi poteſt, vitio laboravit; præſertim cùm *Auguſti* & *Tiberii Cæſaris* geſta narravit. *Car. Sigon.* de Hiſt. Roman.

Velleius Paterculus tantum Præconem *Romani nominis* agit, ut eo ſolo fine ſcripſiſſe videri poſſit. *Caſp. Barth.* in Adverſar. p. 2878.

Unum adhuc notatu digniſſimum in ejus ſtylo reperio. Quòd ſcilicet in omnibus quibus utitur Orationis figuris, *Epiphonema* eum tanta venuſtate adhibeat, ut ipſi nemo fortaſſis hac in parte fuerit unquam æqualis—Miſſo *Criticorum*

Digitized by Google

ancipiti judicio, constanter tenendum est, circa genuinum Authoris hujus textum, quòd exceptis erroribus iis qui potiùs à *Scribis* quàm ab ipso, & ab *Apographis* quàm ab *Autographo* fluxerunt, nihil in tota *Latinitate* purius nobis suppetat, nec dignius *Augusti Tiberiique* temporibus. *Mothaus le Vayer.* Gall.

C. Vell. Paterculus, explicator veteris Historiæ luculentus & pressus & efficax. *Ald. Manut. in Scholiis Grut. edit. adjectis.*

Compendium *Vellejanum* laudabile fuit, sed potior pars periit; judicio & ordine tamen scriptum: & quod exemplar pleniori Chronologiæ sit ad imitandum. *Lipsius* Cent. III. Miscell. Epist. 61.

C. Velleius Paterculus, vi nobilis, quique sicuti & ejus Frater, primo anno Imperii *Tiberii* fuit destinatus *Prætor*, cùm & alia munera in *Republicâ* obierit, jacebat fermè sepultus usque ad *Patrum* nostrorum memoriam, cùm ex *Murbacensi* Bibliothecâ est in lucem editus: quem denique *Justus Lipsius* animadversionibus illustravit. Mutilus autem est libellus hic, sed in quo distincta *antiquæ latinitatis* lumina cernuntur, ac stylus pressus, fluens, idemque dilucidus: quamvis non desit, cui videatur esse tenuis alioqui verbis, & ordine non satis accuratus, vitio certè adulationis laborans dum *Augusti* & *Tiberii Cæsaris* gesta commemorat. *Ant. Possevin.* Biblioth. Select.

Extant *C. Velleii Paterculi* libri Historiarum Romanarum duo cum *variorum* notis ex recensione *Antonii Thysii* J. C. Lugd. Bat. ex officinâ *Hackianâ* in 8°. 1668.

PHILO.

Clar. Anno Dom XL.

ORtu *Judeus*, Gente *Alexandrinus*, familiâ *Sacerdos*, Scholâ *Platonicus*, Anno *Chr.* 40. Princeps legationis *Judaicæ Romam* ad *Caligulam* missus est; cùm secunda vice venisset ad *Claudium*, cum *Petro Apostolo* sermonem habuit, ejusque coluit amicitiam, teste tum *Hieronymo*, tum *Photio*. Subdit *Photius*, quâ autoritate ductus non liquet, *Philonem Christianis* etiam sacris initiatum, ab iis tandem descivisse. *Guil. Cave* in Chartoph. Ecclesiast.

Philo vir à plurimis non modò nostrorum, verum etiam *Gentilium* in pretio habitus. — In divinis verò & patriis disciplinis quantoperè laboravit, res ipsa declarat. Adhæc in Philosophiâ & humanioribus literis quantus fuerit, nihil attinet dicere: quippè cùm in *Platonicâ* & *Pythagoricâ* Philosophia, quam præcipuè sectatus est, omnes sui temporis superasse memoretur. *Euseb.* l. 2. Hist. Eccles. c. 4. interpret. *Henr. Vales.*

Philo verbis copiosus, sententiis locuples, & in divinis Scripturis explicandis altus inque sublime se tollens. *Euseb.* II Hist. Eccles. c. 17.

Acutissimus simul ac disertissimus Scriptor. *Lambec.* 1. prodrom. Hist. li. 6.

Scripsit de *Vitâ Mosis*, vir secretioris Philosophiæ peritissimus, ex genere Sacerdotum Judaicorum & Alexandri Alabarchæ frater, inter primores Alexandrinos meritò numerandus: plurimum curæ & laboris posuit in divinis & patriis institutis percipiendis, itemque in Philosophicis & externæ literaturæ disciplinis,

Digitized by Google

disciplinis, secutus doctrinam præcipuè *Pythagoræ* & *Platonis*, ita ut inter cunctos suæ ætatis viros doctos præmineret.

Vide *Keckermann.* in Auctuar. ad Comm. de nat. & propriet. Histor. cap. 3. pag. 166.

Quid loquar de *Philone*, quem vel alterum, vel *secundum Platonem Critici* pronunciant? *Hieronymus* Epist. 84. ad magn. Orator. Roman.

Philo disertissimus *Iudæorum. Idem* de script. Eccles. De hoc vulgò apud *Græcos* dicitur, aut *Plato Philonem* sequitur, aut *Platonem* Philo: tanta est similitudo sensuum & eloquii. *Idem* ibid. c. 11.

Philo vir liberaliter eruditus, unus eorum, cujus eloquium *Græci Platoni* æquare non dubitant. *Augustin.* l. 12. contra *Faust. Manichæum.* c. 39. Tantam sibi apud *Græcos* artis dicendi peritiâ celebritatem peperit, ut vulgo etiam sermone illud usurparetur, aut *Plato Philonizat*, aut *Philo Platonizat*. *Phot.* in Biblioth. cod. 105.

Hic sanè vir fuit *Pythagoricæ*, *Platonicæ*, & *Aristotelicæ Philosophiæ* peritia omnibus suæ memoriæ hominibus longè superior: sed & *Græca* facundiæ inter omnes tàm Christianos, quàm *Iudæos* & *Ethnicos* ætatis suæ facilè principem locum obtinuit. Non defuere tamen, qui ei propriæ, hoc est, *Hebraïcæ* linguæ imperitiam adscripserint. Hujus opera in tantum admirati sunt *Romani*, ut digna existimarent, quæ in ipsorum publica Bibliotheca, tanquam monumenta quædam, reponerentur. Fuit præterea, ultra quam dici queat, admirabilis in divinis Scripturis exponendis. *Sixt. Senens.* l. 4. Biblioth.

Philo Hebræus vir omnium consensu doctissimus. Hic ponitur à *S. Hieronymo* inter *Scriptores Ecclesiasticos*, quia scripsit in laudem *Christianorum*, qui sub S. *Marco Evangelista* in *Ægypto* religiosissimè vivebant. Et præterea jure numeratur inter *Scriptores Ecclesiasticos Testamenti Veteris*, quoniam Scripturas divinas *Testamenti Veteris* primus exposuit. Circumfertur nomine Philonis *Breviarium Temporum* sed ab omnibus rejicitur, ut etiam alii *Historici*, qui cum eo *Breviario* simul editi sunt. *Bellarmin* de *Scriptor. Eccles.*

Philo natione & sapientiâ *Iudæus*, *Græcanica* verò *facundia* leniter fluens amnis, aut in alveo *scripturarum* potius dulcè canens *Cygnus. Guid. Fabric.* in N. T. Syr. Int. Interpret. Præfat. *Philo Iudæus* vir disertissimus, qui res *Iudaicas* præ cæteris calluit. *Baron.* prim. volum.

Legitur *Philonis* liber, cui titulus *Cajus reprehensus*, aliusque *Flaccus reprehensus*. Quibus in libris magis, quàm in aliis dicendi vis ejus ac vemustas apparet. Peccat tamen non rarò *rebus transmutandis*, cæterisque à *Iudaicâ* secta alienis describendis. *Phot.* in Biblioth. cod. 105.

Quod *Philonem* (*Nicolaus Serarius*) tantoperè laudet, idem mecum facit, siquidem cum exceptione. *Scripta* enim ejus pigmentis *Platonicis* condita, & multis luminibus *Hellenismi* lita esse nemo negaverit. *Ios. Scalig.* in *Elench.* Trihæres. c. 25.

Homo *Græcè* tantum loquens, *Hebraïsmi* autem adeò imperitus, ut dubitem an etiam legere sciret *Hebraicè*. *Scalig. Elench.* Trihæres. Serar. c. 18.

De *Philone* tibi possum narrare, quod mirari fortasse possis. Fuit ille *Hebraïsmi* in peritissimus.

Abraham's
Servant
sent to
Mesopotamia
for a Wife
for Isaac.

Chap. XXIV.

1 And Abraham was old, and well stricken in age: and the LORD had blessed Abraham in all things.
2 And Abraham said unto his eldest servant of his house, that ruled over all that he had, Put, I pray thee, thy hand under my thigh:
3 And I will make thee swear by the LORD, the God of heaven, and the God of the earth, that thou shalt not take a wife unto my son of the daughters of the Canaanites, among whom I dwell:
4 But thou shalt go unto my country, and to my kindred, and take a wife unto my son Isaac.
5 And the servant said unto him, Peradventure the woman will not be willing to follow me unto this land: must I needs bring thy son again unto the land from whence thou camest?
6 And Abraham said unto him, Beware thou that thou bring not my son thither again.
7 The LORD God of heaven, which took me from my father's house, and from the land of my kindred, and which spake unto me, and that sware unto me, saying, Unto thy seed will I give this land; he shall send his angel before thee, and thou shalt take a wife unto my son from thence.
8 And if the woman will not be willing to follow thee, then thou shalt be clear from this my oath: only bring not my son thither again.
9 And the servant put his hand under the thigh of Abraham his master, and sware to him concerning that matter.
10 And the servant took ten camels of the camels of his master, and departed; for all the goods of his master were in his hand: and he arose, and went to Mesopotamia, unto the city of Nahor.
11 And he made his camels to kneel down without the city by a well of water at the time of the evening, even the time that women go out to draw water.
12 And he said, O LORD God of my master Abraham, I pray thee, send me good speed this day, and shew kindness unto my master Abraham.
13 Behold, I stand here by the well of water; and the daughters of the men of the city come out to draw water:
14 And let it come to pass, that the damsel to whom I shall say, Let down thy pitcher, I pray thee, that I may drink; and she shall say, Drink, and I will give thy camels drink also: let the same be she that thou hast appointed for thy servant Isaac; and thereby shall I know that thou hast shewed kindness unto my master.
15 And it came to pass, before he had done speaking, that, behold, Rebekah came out, who was born to Bethuel, son of Milcah, the wife of Nahor, Abraham's brother, with her pitcher upon her shoulder.
16 And the damsel was very fair to look upon, a virgin, neither had any man known her: and she went down to the well, and filled her pitcher, and came up.
17 And the servant ran to meet her, and said, Let me, I pray thee, drink a little water of thy pitcher.
18 And she said, Drink, my lord: and she hasted, and let down her pitcher upon her hand, and gave him drink.
19 And when she had done giving him drink, she said, I will draw water for thy camels also, until they have done drinking.
20 And she hasted, and emptied her pitcher into the trough, and ran again unto the well to draw water, and drew for all his camels.
21 And the man wondering at her held his peace, to wit whether the LORD had made his journey prosperous or not.
22 And it came to pass, as the camels had done drinking, that the man took a golden earring of half a shekel weight, and two bracelets for her hands of ten shekels weight of gold;
23 And said, Whose daughter art thou? tell me, I pray thee: is there room in thy father's house for us to lodge in?
24 And she said unto him, I am the daughter of Bethuel the son of Milcah, which she bare unto Nahor.
25 She said moreover unto him, We have both straw and provender enough, and room to lodge in.
26 And the man bowed down his head, and worshipped the LORD.
27 And he said, Blessed be the LORD God of my master Abraham, who hath not left destitute my master of his mercy and his truth: I being in the way, the LORD led me to the house of my master's brethren.
28 And the damsel ran, and told them of her mother's house these things.
29 And Rebekah had a brother, and his name was Laban: and Laban ran out unto the man, unto the well.
30 And it came to pass, when he saw the earring and bracelets upon his sister's hands, and when he heard the words of Rebekah his sister, saying, Thus spake the man unto me; that he came unto the man; and, behold, he stood by the camels at the well.
31 And he said, Come in, thou blessed of the LORD; wherefore standest thou without? for I have prepared the house, and room for the camels.
32 And the man came into the house: and he ungirded his camels, and gave straw and provender for the camels, and water to wash his feet and the men's feet that were with him.
33 And there was set meat before him to eat: but he said, I will not eat, until I have told mine errand. And he said, Speak on.
34 And he said, I am Abraham's servant.
35 And the LORD hath blessed my master greatly; and he is become great: and he hath given him flocks, and herds, and silver, and gold, and menservants, and maidservants, and camels, and asses.
36 And Sarah my master's wife bare a son to my master when she was old: and unto him hath he given all that he hath.
37 And my master made me swear, saying, Thou shalt not take a wife to my son of the daughters of the Canaanites, in whose land I dwell:
38 But thou shalt go unto my father's house, and to my kindred, and take a wife unto my son.
39 And I said unto my master, Peradventure the woman will not follow me.
40 And he said unto me, The LORD, before whom I walk, will send his angel with thee, and prosper thy way; and thou shalt take a wife for my son of my kindred, and of my father's house:
41 Then shalt thou be clear from this my oath, when thou comest to my kindred; and if they give not thee one, thou shalt be clear from my oath.
42 And this day I came unto the well, and said, O LORD God of my master Abraham, if now thou do prosper my way which I go:
43 Behold, I stand by the well of water; and it shall come to pass, that when the virgin cometh forth to draw water, and I say to her, Give me, I pray thee, a little water of thy pitcher to drink;
44 And she say to me, Both drink thou, and I will also draw for thy camels: let the same be the woman whom the LORD hath appointed out for my master's son.
45 And before I had done speaking in mine heart, behold, Rebekah came forth with her pitcher on her shoulder; and she went down unto the well, and drew water: and I said unto her, Let me drink, I pray thee.
46 And she made haste, and let down her pitcher from her shoulder, and said, Drink, and I will give thy camels drink also: so I drank, and she made the camels drink also.
47 And I asked her, and said, Whose daughter art thou? And she said, The daughter of Bethuel, Nahor's son, whom Milcah bare unto him: and I put the earring upon her face, and the bracelets upon her hands.
48 And I bowed down my head, and worshipped the LORD, and blessed the LORD God of my master Abraham, which had led me in right way to take my master's brother's daughter unto his son.
49 And now if ye will deal kindly and truly with my master, tell me: and if not, tell me; that I may turn to the right hand, or to the left.
50 Then Laban and Bethuel answered and said, The thing proceedeth from the LORD: we cannot speak unto thee bad or good.
51 Behold, Rebekah is before thee, take her, and go, and let her be thy master's son's wife, as the LORD hath spoken.
52 And it came to pass, that, when Abraham's servant heard their words, he worshipped the LORD, bowing himself to the earth.
53 And the servant brought forth jewels of silver, and jewels of gold, and raiment, and gave them to Rebekah: he gave also to her brother and to her mother precious things.
54 And they did eat and drink, he and the men that were with him, and tarried all night; and they rose up in the morning, and he said, Send me away unto my master.
55 And her brother and her mother said, Let the damsel abide with us a few days, at the least ten; after that she shall go.
56 And he said unto them, Hinder me not, seeing the LORD hath prospered my way; send me away that I may go to my master.
57 And they said, We will call the damsel, and enquire at her mouth.
58 And they called Rebekah, and said unto her, Wilt thou go with this man? And she said, I will go.
59 And they sent away Rebekah their sister, and her nurse, and Abraham's servant, and his men.
60 And they blessed Rebekah, and said unto her, Thou art our sister, be thou the mother of thousands of millions, and let thy seed possess the gate of those which hate them.
61 And Rebekah arose, and her damsels, and they rode upon the camels, and followed the man: and the servant took Rebekah, and went his way.
62 And Isaac came from the way of the well Lahai-roi; for he dwelt in the south country.
63 And Isaac went out to meditate in the field at the eventide: and he lifted up his eyes, and saw, and, behold, the camels were coming.
64 And Rebekah lifted up her eyes, and when she saw Isaac, she lighted off the camel.
65 For she had said unto the servant, What man is this that walketh in the field to meet us? And the servant had said, It is my master: therefore she took a vail, and covered herself.
66 And the servant told Isaac all things that he had done.
67 And Isaac brought her into his mother Sarah's tent, and took Rebekah, and she became his wife; and he loved her: and Isaac was comforted after his mother's death.

Abraham's
Children by
Keturah.
Ishmael.

Chap. XXV.

1 Then again Abraham took a wife, and her name was Keturah.
2 And she bare him Zimran, and Jokshan, and Medan, and Midian, and Ishbak, and Shuah.
3 And Jokshan begat Sheba, and Dedan. And the sons of Dedan were Asshurim, and Letushim, and Leummim.
4 And the sons of Midian; Ephah, and Epher, and Hanoch, and Abida, and Eldaah. All these were the children of Keturah.
5 And Abraham gave all that he had unto Isaac.
6 But unto the sons of the concubines, which Abraham had, Abraham gave gifts, and sent them away from Isaac his son, while he yet lived, eastward, unto the east country.
7 And these are the days of the years of Abraham's life which he lived, an hundred threescore and fifteen years.
8 Then Abraham gave up the ghost, and died in a good old age, an old man, and full of years; and was gathered to his people.
9 And his sons Isaac and Ishmael buried him in the cave of Machpelah, in the field of Ephron the son of Zohar the Hittite, which is before Mamre;
10 The field which Abraham purchased of the sons of Heth: there was Abraham buried, and Sarah his wife.
11 And it came to pass after the death of Abraham, that God blessed his son Isaac; and Isaac dwelt by the well Lahai-roi.
12 Now these are the generations of Ishmael, Abraham's son, whom Hagar the Egyptian, Sarah's handmaid, bare unto Abraham:
13 And these are the names of the children of Ishmael, by their names, according to their generations: the firstborn of Ishmael, Nebajoth; and Kedar, and Adbeel, and Mibsam,
14 And Mishma, and Dumah, and Massa,
15 Hadar, and Tema, Jetur, Naphish, and Kedemah:
16 These are the sons of Ishmael, and these are their names, by their towns, and by their castles; twelve princes according to their nations.
17 And these are the years of the life of Ishmael, an hundred and thirty and seven years: and he gave up the ghost and died; and was gathered unto his people.
18 And they dwelled from Havilah unto Shur, that is before Egypt, as thou goest toward Assyria: and he died in the presence of all his brethren.

Esau and
Jacob born.
Esau sells
his birthright.

19 And these are the generations of Isaac, Abraham's son: Abraham begat Isaac:
20 And Isaac was forty years old when he took Rebekah to wife, the daughter of Bethuel the Syrian of Padan-aram, the sister to Laban the Syrian.
21 And Isaac intreated the LORD for his wife, because she was barren: and the LORD was intreated of him, and Rebekah his wife conceived.
22 And the children struggled together within her; and she said, If it be so, why am I thus? And she went to enquire of the LORD.
23 And the LORD said unto her, Two nations are in thy womb, and two manner of people shall be separated from thy bowels; and the one people shall be stronger than the other people; and the elder shall serve the younger.
24 And when her days to be delivered were fulfilled, behold, there were twins in her womb.
25 And the first came out red, all over like an hairy garment; and they called his name Esau.
26 And after that came his brother out, and his hand took hold on Esau's heel; and his name was called Jacob: and Isaac was threescore years old when she bare them.
27 And the boys grew: and Esau was a cunning hunter, a man of the field; and Jacob was a plain man, dwelling in tents.
28 And Isaac loved Esau, because he did eat of his venison: but Rebekah loved Jacob.
29 And Jacob sod pottage: and Esau came from the field, and he was faint:
30 And Esau said to Jacob, Feed me, I pray thee, with that same red pottage; for I am faint: therefore was his name called Edom.
31 And Jacob said, Sell me this day thy birthright.
32 And Esau said, Behold, I am at the point to die: and what profit shall this birthright do to me?
33 And Jacob said, Swear to me this day; and he sware unto him: and he sold his birthright unto Jacob.
34 Then Jacob gave Esau bread and pottage of lentiles; and he did eat and drink, and rose up, and went his way: thus Esau despised his birthright.

Isaac goes to
Gerar.
God renews
his Covenant
with him.

Chap. XXVI.

1 And there was a famine in the land, besides the first famine that was in the days of Abraham. And Isaac went unto Abimelech king of the Philistines unto Gerar.
2 And the LORD appeared unto him, and said, Go not down into Egypt; dwell in the land which I shall tell thee of:
3 Sojourn in this land, and I will be with thee, and will bless thee; for unto thee, and unto thy seed, I will give all these countries, and I will perform the oath which I sware unto Abraham thy father;
4 And I will make thy seed to multiply as the stars of heaven, and will give unto thy seed all these countries; and in thy seed shall all the nations of the earth be blessed;
5 Because that Abraham obeyed my voice, and kept my charge, my commandments, my statutes, and my laws.
6 And Isaac dwelt in Gerar:
7 And the men of the place asked him of his wife; and he said, She is my sister: for he feared to say, She is my wife; lest, said he, the men of the place should kill me for Rebekah; because she was fair to look upon.
8 And it came to pass, when he had been there a long time, that Abimelech king of the Philistines looked out at a window, and saw, and, behold, Isaac was sporting with Rebekah his wife.
9 And Abimelech called Isaac, and said, Behold, of a surety she is thy wife: and how saidst thou, She is my sister? And Isaac said unto him, Because I said, Lest I die for her.
10 And Abimelech said, What is this thou hast done unto us? one of the people might lightly have lien with thy wife, and thou shouldest have brought guiltiness upon us.
11 And Abimelech charged all his people, saying, He that toucheth this man or his wife shall surely be put to death.
12 Then Isaac sowed in that land, and received in the same year an hundredfold: and the LORD blessed him.
13 And the man waxed great, and went forward, and grew until he became very great:
14 For he had possession of flocks, and possession of herds, and great store of servants: and the Philistines envied him.
15 For all the wells which his father's servants had digged in the days of Abraham his father, the Philistines had stopped them, and filled them with earth.
16 And Abimelech said unto Isaac, Go from us; for thou art much mightier than we.
17 And Isaac departed thence, and pitched his tent in the valley of Gerar, and dwelt there.
18 And Isaac digged again the wells of water, which they had digged in the days of Abraham his father; for the Philistines had stopped them after the death of Abraham: and he called their names after the names by which his father had called them.
19 And Isaac's servants digged in the valley, and found there a well of springing water.
20 And the herdmen of Gerar did strive with Isaac's herdmen, saying, The water is ours: and he called the name of the well Esek; because they strove with him.
21 And they digged another well, and strove for that also: and he called the name of it Sitnah.
22 And he removed from thence, and digged another well; and for that they strove not: and he called the name of it Rehoboth; and he said, For now the LORD hath made room for us, and we shall be fruitful in the land.
23 And he went up from thence to Beer-sheba.
24 And the LORD appeared unto him the same night, and said, I am the God of Abraham thy father: fear not, for I am with thee, and will bless thee, and multiply thy seed for my servant Abraham's sake.
25 And he builded an altar there, and called upon the name of the LORD, and pitched his tent there: and there Isaac's servants digged a well.
26 Then Abimelech went to him from Gerar, and Ahuzzath one of his friends, and Phichol the chief captain of his army.
27 And Isaac said unto them, Wherefore come ye to me, seeing ye hate me, and have sent away from you?
28 And they said, We saw certainly that the LORD was with thee: and we said, Let there be now an oath betwixt us, even betwixt us and thee, and let us make a covenant with thee;
29 That thou wilt do us no hurt, as we have not touched thee, and as we have done unto thee nothing but good, and have sent thee away in peace: thou art now the blessed of the LORD.
30 And he made them a feast, and they did eat and drink.
31 And they rose up early in the morning, and sware one to another: and Isaac sent them away, and they departed from him in peace.
32 And it came to pass the same day, that Isaac's servants came, and told him concerning the well which they had digged, and said unto him, We have found water.
33 And he called it Shebah: therefore the name of the city is Beer-sheba unto this day.
34 And Esau was forty years old when he took to wife Judith the daughter of Beeri the Hittite, and Bashemath the daughter of Elon the Hittite:
35 Which were a grief of mind unto Isaac and to Rebekah.

Isaac blesses
Jacob.

Chap. XXVII.

1 And it came to pass, that when Isaac was old, and his eyes were dim, so that he could not see, he called Esau his eldest son, and said unto him, My son: and he said unto him, Behold, here am I.
2 And he said, Behold now, I am old, I know not the day of my death:
3 Now therefore take, I pray thee, thy weapons, thy quiver and thy bow, and go out to the field, and take me some venison;
4 And make me savoury meat, such as I love, and bring it to me, that I may eat; that my soul may bless thee before I die.
5 And Rebekah heard when Isaac spake to Esau his son. And Esau went to the field to hunt for venison, and to bring it.
6 And Rebekah spake unto Jacob her son, saying, Behold, I heard thy father speak unto Esau thy brother, saying,
7 Bring me venison, and make me savoury meat, that I may eat, and bless thee before the LORD before my death.
8 Now therefore, my son, obey my voice according to that which I command thee.
9 Go now to the flock, and fetch me from thence two good kids of the goats; and I will make them savoury meat for thy father, such as he loveth:
10 And thou shalt bring it to thy father, that he may eat, and that he may bless thee before his death.
11 And Jacob said to Rebekah his mother, Behold, Esau my brother is a hairy man, and I am a smooth man:
12 My father peradventure will feel me, and I shall seem to him as a deceiver; and I shall bring a curse upon me, and not a blessing.
13 And his mother said unto him, Upon me be thy curse, my son: only obey my voice, and go fetch me them.
14 And he went, and fetched, and brought them to his mother: and his mother made savoury meat, such as his father loved.
15 And Rebekah took goodly raiment of her eldest son Esau, which were with her in the house, and put them upon Jacob her younger son:
16 And she put the skins of the kids of the goats upon his hands, and upon the smooth of his neck:
17 And she gave the savoury meat, and the bread, which she had prepared, into the hand of her son Jacob.
18 And he came unto his father, and said, My father: and he said, Here am I; who art thou, my son?
19 And Jacob said unto his father, I am Esau thy firstborn; I have done according as thou badest me: arise, I pray thee, sit and eat of my venison, that thy soul may bless me.
20 And Isaac said unto his son, How is it that thou hast found it so quickly, my son? And he said, Because the LORD thy God brought it to me.
21 And Isaac said unto Jacob, Come near, I pray thee, that I may feel thee, my son, whether thou be my very son Esau or not.
22 And Jacob went near unto Isaac his father; and he felt him, and said, The voice is Jacob's voice, but the hands are the hands of Esau.
23 And he discerned him not, because his hands were hairy, as his brother Esau's hands: so he blessed him.
24 And he said, Art thou my very son Esau? And he said, I am.
25 And he said, Bring it near to me, and I will eat of my son's venison, that my soul may bless thee. And he brought it near to him, and he did eat: and he brought him wine, and he drank.
26 And his father Isaac said unto him, Come near now, and kiss me, my son.
27 And he came near, and kissed him: and he smelled the smell of his raiment, and blessed him, and said, See, the smell of my son is as the smell of a field which the LORD hath blessed:
28 Therefore God give thee of the dew of heaven, and the fatness of the earth, and plenty of corn and wine:
29 Let people serve thee, and nations bow down to thee: be lord over thy brethren, and let thy mother's sons bow down to thee: cursed be every one that curseth thee, and blessed be he that blesseth thee.
30 And it came to pass, as soon as Isaac had made an end of blessing Jacob, and Jacob was yet scarce gone out from the presence of Isaac his father, that Esau his brother came in from his hunting.
31 And he also had made savoury meat, and brought it unto his father, and said unto his father, Let my father arise, and eat of his son's venison, that thy soul may bless me.
32 And Isaac his father said unto him, Who art thou? And he said, I am thy son, thy firstborn Esau.
33 And Isaac trembled very exceedingly, and said, Who? where is he that hath taken venison, and brought it me, and I have eaten of all before thou camest, and have blessed him? yea, and he shall be blessed.
34 And when Esau heard the words of his father, he cried with a great and exceeding bitter cry, and said unto his father, Bless me, even me also, O my father.
35 And he said, Thy brother came with subtilty, and hath taken away thy blessing.
36 And he said, Is not he rightly named Jacob? for he hath supplanted me these two times: he took away my birthright; and, behold, now he hath taken away my blessing. And he said, Hast thou not reserved a blessing for me?
37 And Isaac answered and said unto Esau, Behold, I have made him thy lord, and all his brethren have I given to him for servants; and with corn and wine have I sustained him: and what shall I do now unto thee, my son?
38 And Esau said unto his father, Hast thou but one blessing, my father? bless me, even me also, O my father. And Esau lifted up his voice, and wept.
39 And Isaac his father answered and said unto him, Behold, thy dwelling shall be the fatness of the earth, and of the dew of heaven from above;
40 And by thy sword shalt thou live, and shalt serve thy brother; and it shall come to pass when thou shalt have the dominion, that thou shalt break his yoke from off thy neck.
41 And Esau hated Jacob because of the blessing wherewith his father blessed him: and Esau said in his heart, The days of mourning for my father are at hand; then will I slay my brother Jacob.
42 And these words of Esau her elder son were told to Rebekah: and she sent and called Jacob her younger son, and said unto him, Behold, thy brother Esau, as touching thee, doth comfort himself, purposing to kill thee.
43 Now therefore, my son, obey my voice; arise, flee thou to my brother Laban to Haran;
44 And tarry with him a few days, until thy brother's fury turn away;
45 Until thy brother's anger turn away from thee, and he forget that which thou hast done to him: then I will send, and fetch thee from thence: why should I be deprived also of you both in one day?
46 And Rebekah said to Isaac, I am weary of my life because of the daughters of Heth: if Jacob take a wife of the daughters of Heth, such as these which are of the daughters of the land, what good shall my life do to me?

Jacob sent to
Padan-aram.

Chap. XXVIII.

1 And Isaac called Jacob, and blessed him, and charged him, and said unto him, Thou shalt not take a wife of the daughters of Canaan.
2 Arise, go to Padan-aram, to the house of Bethuel thy mother's father; and take thee a wife from thence of the daughters of Laban thy mother's brother.
3 And God Almighty bless thee, and make thee fruitful, and multiply thee, that thou mayest be a multitude of people;
4 And give thee the blessing of Abraham, to thee, and to thy seed with thee; that thou mayest inherit the land wherein thou art a stranger, which God gave unto Abraham.
5 And Isaac sent away Jacob: and he went to Padan-aram unto Laban, son of Bethuel the Syrian, the brother of Rebekah, mother of Jacob and Esau.
6 When Esau saw that Isaac had blessed Jacob, and sent him away to Padan-aram, to take him a wife from thence; and that as he blessed him he gave him a charge, saying, Thou shalt not take a wife of the daughters of Canaan;
7 And that Jacob obeyed his father and his mother, and was gone to Padan-aram;
8 And Esau seeing that the daughters of Canaan pleased not Isaac his father;
9 Then went Esau unto Ishmael, and took unto the wives which he had Mahalath the daughter of Ishmael Abraham's son, the sister of Nebajoth, to be his wife.
10 And Jacob went out from Beer-sheba, and went toward Haran.
11 And he lighted upon a certain place, and tarried there all night, because the sun was set; and he took of the stones of that place, and put them for his pillows, and lay down in that place to sleep.
12 And he dreamed, and behold a ladder set up on the earth, and the top of it reached to heaven: and behold the angels of God ascending and descending on it.
13 And, behold, the LORD stood above it, and said, I am the LORD God of Abraham thy father, and the God of Isaac: the land whereon thou liest, to thee will I give it, and to thy seed;
14 And thy seed shall be as the dust of the earth, and thou shalt spread abroad to the west, and to the east, and to the north, and to the south: and in thee and in thy seed shall all the families of the earth be blessed.
15 And, behold, I am with thee, and will keep thee in all places whither thou goest, and will bring thee again into this land; for I will not leave thee, until I have done that which I have spoken to thee of.
16 And Jacob awaked out of his sleep, and he said, Surely the LORD is in this place; and I knew it not.
17 And he was afraid, and said, How dreadful is this place! this is none other but the house of God, and this is the gate of heaven.
18 And Jacob rose up early in the morning, and took the stone that he had put for his pillows, and set it up for a pillar, and poured oil upon the top of it.
19 And he called the name of that place Bethel: but the name of that city was called Luz at the first.
20 And Jacob vowed a vow, saying, If God will be with me, and will keep me in this way that I go, and will give me bread to eat, and raiment to put on,
21 So that I come again to my father's house in peace; then shall the LORD be my God:
22 And this stone, which I have set for a pillar, shall be God's house: and of all that thou shalt give me I will surely give the tenth unto thee.

Jacob goes to
Laban.
Marries his
Daughters.

Chap. XXIX.

1 Then Jacob went on his journey, and came into the land of the people of the east.
2 And he looked, and behold a well in the field, and, lo, there were three flocks of sheep lying by it; for out of that well they watered the flocks: and a great stone was upon the well's mouth.
3 And thither were all the flocks gathered: and they rolled the stone from the well's mouth, and watered the sheep, and put the stone again upon the well's mouth in his place.
4 And Jacob said unto them, My brethren, whence be ye? And they said, Of Haran are we.
5 And he said unto them, Know ye Laban the son of Nahor? And they said, We know him.
6 And he said unto them, Is he well? And they said, He is well: and, behold, Rachel his daughter cometh with the sheep.
7 And he said, Lo, it is yet high day, neither is it time that the cattle should be gathered together: water ye the sheep, and go and feed them.
8 And they said, We cannot, until all the flocks be gathered together, and till they roll the stone from the well's mouth; then we water the sheep.
9 And while he yet spake with them, Rachel came with her father's sheep; for she kept them.
10 And it came to pass, when Jacob saw Rachel the daughter of Laban his mother's brother, and the sheep of Laban his mother's brother, that Jacob went near, and rolled the stone from the well's mouth, and watered the flock of Laban his mother's brother.
11 And Jacob kissed Rachel, and lifted up his voice, and wept.
12 And Jacob told Rachel that he was her father's brother, and that he was Rebekah's son: and she ran and told her father.
13 And it came to pass, when Laban heard the tidings of Jacob his sister's son, that he ran to meet him, and embraced him, and kissed him, and brought him to his house. And he told Laban all these things.
14 And Laban said to him, Surely thou art my bone and my flesh. And he abode with him the space of a month.
15 And Laban said unto Jacob, Because thou art my brother, shouldest thou therefore serve me for nought? tell me, what shall thy wages be?
16 And Laban had two daughters: the name of the elder was Leah, and the name of the younger was Rachel.
17 Leah was tender eyed; but Rachel was beautiful and well favoured.
18 And Jacob loved Rachel; and said, I will serve thee seven years for Rachel thy younger daughter.
19 And Laban said, It is better that I give her to thee, than that I should give her to another man: abide with me.
20 And Jacob served seven years for Rachel; and they seemed unto him but a few days, for the love he had to her.
21 And Jacob said unto Laban, Give me my wife, for my days are fulfilled, that I may go in unto her.
22 And Laban gathered together all the men of the place, and made a feast.
23 And it came to pass in the evening, that he took Leah his daughter, and brought her to him; and he went in unto her.
24 And Laban gave unto his daughter Leah Zilpah his maid for a handmaid.
25 And it came to pass, that in the morning, behold, it was Leah: and he said to Laban, What is this thou hast done unto me? did not I serve with thee for Rachel? wherefore then hast thou beguiled me?
26 And Laban said, It must not be so done in our country, to give the younger before the firstborn.
27 Fulfil her week, and we will give thee this also for the service which thou shalt serve with me yet seven other years.
28 And Jacob did so, and fulfilled her week: and he gave him Rachel his daughter to wife also.
29 And Laban gave to Rachel his daughter Bilhah his handmaid to be her maid.
30 And he went in also unto Rachel, and he loved also Rachel more than Leah, and served with him yet seven other years.
31 And when the LORD saw that Leah was hated, he opened her womb: but Rachel was barren.
32 And Leah conceived, and bare a son, and she called his name Reuben: for she said, Surely the LORD hath looked upon my affliction; now therefore my husband will love me.
33 And she conceived again, and bare a son; and said, Because the LORD hath heard I was hated, he hath therefore given me this son also: and she called his name Simeon.
34 And she conceived again, and bare a son; and said, Now this time will my husband be joined unto me, because I have born him three sons: therefore was his name called Levi.
35 And she conceived again, and bare a son: and she said, Now will I praise the LORD: therefore she called his name Judah; and left bearing.

Chap. XXX.

1 And when Rachel saw that she bare Jacob no children, Rachel envied her sister; and said unto Jacob, Give me children, or else I die.
2 And Jacob's anger was kindled against Rachel: and he said, Am I in God's stead, who hath withheld from thee the fruit of the womb?
3 And she said, Behold my maid Bilhah, go in unto her; and she shall bear upon my knees, that I may also have children by her.
4 And she gave him Bilhah her handmaid to wife: and Jacob went in unto her.
5 And Bilhah conceived, and bare Jacob a son.
6 And Rachel said, God hath judged me, and hath also heard my voice, and hath given me a son: therefore called she his name Dan.
7 And Bilhah Rachel's maid conceived again, and bare Jacob a second son.
8 And Rachel said, With great wrestlings have I wrestled with my sister, and I have prevailed: and she called his name Naphtali.
9 When Leah saw that she had left bearing, she took Zilpah her maid, and gave her Jacob to wife.
10 And Zilpah Leah's maid bare Jacob a son.
11 And Leah said, A troop cometh: and she called his name Gad.
12 And Zilpah Leah's maid bare Jacob a second son.
13 And Leah said, Happy am I, for the daughters will call me blessed: and she called his name Asher.
14 And Reuben went in the days of wheat harvest, and found mandrakes in the field, and brought them unto his mother Leah. Then Rachel said to Leah, Give me, I pray thee, of thy son's mandrakes.
15 And she said unto her, Is it a small matter that thou hast taken my husband? and wouldest take away my son's mandrakes also? And Rachel said, Therefore he shall lie with thee to night for thy son's mandrakes.
16 And Jacob came out of the field in the evening, and Leah went out to meet him, and said, Thou must come in unto me; for surely I have hired thee with my son's mandrakes. And he lay with her that night.
17 And God hearkened unto Leah, and she conceived, and bare Jacob the fifth son.
18 And Leah said, God hath given me my hire, because I have given my maiden to my husband: and she called his name Issachar.
19 And Leah conceived again, and bare Jacob the sixth son.
20 And Leah said, God hath endued me with a good dowry; now will my husband dwell with me, because I have born him six sons: and she called his name Zebulun.
21 And afterwards she bare a daughter, and called her name Dinah.
22 And God remembered Rachel, and God hearkened to her, and opened her womb.
23 And she conceived, and bare a son; and said, God hath taken away my reproach:
24 And she called his name Joseph; and said, The LORD shall add to me another son.
25 And it came to pass, when Rachel had born Joseph, that Jacob said unto Laban, Send me away, that I may go unto mine own place, and to my country.
26 Give me my wives and my children, for whom I have served thee, and let me go: for thou knowest my service which I have done thee.
27 And Laban said unto him, I have learned by experience that the LORD hath blessed me for thy sake.
28 And he said, Appoint me thy wages, and I will give it.
29 And he said unto him, Thou knowest how I have served thee, and how thy cattle was with me.
30 For it was little which thou hadst before I came, and it is now increased unto a multitude; and the LORD hath blessed thee since my coming: and now when shall I provide for mine own house also?
31 And he said, What shall I give thee? And Jacob said, Thou shalt not give me any thing: if thou wilt do this thing for me, I will again feed and keep thy flock.
32 I will pass through all thy flock to day, removing from thence all the speckled and spotted cattle, and all the brown cattle among the sheep, and the spotted and speckled among the goats: and of such shall be my hire.
33 So shall my righteousness answer for me in time to come, when it shall come for my hire before thy face: every one that is not speckled and spotted among the goats, and brown among the sheep, that shall be accounted stolen with me.
34 And Laban said, Behold, I would it might be according to thy word.
35 And he removed that day the he goats that were ring streaked and spotted, and all the she goats that were speckled and spotted, and every one that had some white in it, and all the brown among the sheep, and gave them into the hand of his sons.
36 And he set three days' journey between himself and Jacob: and Jacob fed the rest of Laban's flocks.
37 And Jacob took him rods of green poplar, and of the hazel and chestnut tree; and pilled white strakes in them, and made the white appear which was in the rods.
38 And he set the rods which he had pilled before the flocks in the gutters in the watering troughs when the flocks came to drink, that they should conceive when they came to drink.
39 And the flocks conceived before the rods, and brought forth cattle ring streaked, speckled, and spotted.
40 And Jacob did separate the lambs, and set the faces of the flocks toward the ring streaked, and all the brown in the land of Laban; and he put his own flocks by themselves, and put them not unto Laban's cattle.
41 And it came to pass, whensoever the stronger cattle did conceive, that Jacob laid the rods before the eyes of the cattle in the gutters, that they might conceive among the rods.
42 But when the cattle were feeble, he put them not in: so the feebler were Laban's, and the stronger Jacob's.
43 And the man increased exceedingly, and had much cattle, and maidservants, and menservants, and camels, and asses.

Jacob flies
from Laban.

Chap. XXXI.

1 And he heard the words of Laban's sons, saying, Jacob hath taken away all that was our father's; and of that which was our father's hath he gotten all this glory.
2 And Jacob beheld the countenance of Laban, and, behold, it was not toward him as before.
3 And the LORD said unto Jacob, Return unto the land of thy fathers, and to thy kindred; and I will be with thee.
4 And Jacob sent and called Rachel and Leah to the field unto his flock,
5 And said unto them, I see your father's countenance, that it is not toward me as before; but the God of my father hath been with me.
6 And ye know that with all my power I have served your father.
7 And your father hath deceived me, and changed my wages ten times; but God suffered him not to hurt me.
8 If he said thus, The speckled shall be thy wages; then all the cattle bare speckled: and if he said thus, The ring streaked shall be thy hire; then bare all the cattle ring streaked.
9 Thus God hath taken away the cattle of your father, and given them to me.
10 And it came to pass at the time that the cattle conceived, that I lifted up mine eyes, and saw in a dream, and, behold, the rams which leaped upon the cattle were ring streaked, speckled, and grisled.
11 And the angel of God spake unto me in a dream, saying, Jacob: and I said, Here am I.
12 And he said, Lift up now thine eyes, and see, all the rams which leap upon the cattle are ring streaked, speckled, and grisled: for I have seen all that Laban doeth unto thee.
13 I am the God of Bethel, where thou anointedst the pillar, and where thou vowedst a vow unto me: now arise, get thee out from this land, and return unto the land of thy kindred.
14 And Rachel and Leah answered and said unto him, Is there yet any portion or inheritance for us in our father's house?
15 Are we not counted of him strangers? for he hath sold us, and hath quite devoured also our money.
16 For all the riches which God hath taken from our father, that is ours, and our children's: now then, whatsoever God hath said unto thee, do.
17 Then Jacob rose up, and set his sons and his wives upon camels;
18 And he carried away all his cattle, and all his goods which he had gotten, the cattle of his getting, which he had gotten in Padan-aram, for to go to Isaac his father in the land of Canaan.
19 And Laban went to shear his sheep: and Rachel had stolen the images that were her father's.
20 And Jacob stole away unawares to Laban the Syrian, in that he told him not that he fled.
21 So he fled with all that he had; and he rose up, and passed over the river, and set his face toward the mount Gilead.
22 And it was told Laban on the third day that Jacob was fled.
23 And he took his brethren with him, and pursued after him seven days' journey; and they overtook him in the mount Gilead.
24 And God came to Laban the Syrian in a dream by night, and said unto him, Take heed that thou speak not to Jacob either good or bad.
25 Then Laban overtook Jacob. Now Jacob had pitched his tent in the mount: and Laban with his brethren pitched in the mount of Gilead.
26 And Laban said to Jacob, What hast thou done, that thou hast stolen away unawares to me, and carried away my daughters, as captives taken with the sword?
27 Wherefore didst thou flee away secretly, and steal away from me; and didst not tell me, that I might have sent thee away with mirth, and with songs, with tabret, and with harp?
28 And hast not suffered me to kiss my sons and my daughters? thou hast now done foolishly in so doing.
29 It is in the power of my hand to do you hurt: but the God of your father spake unto me yesternight, saying, Take thou heed that thou speak not to Jacob either good or bad.
30 And now, though thou wouldest needs be gone, because thou sore longedst after thy father's house, yet wherefore hast thou stolen my gods?
31 And Jacob answered and said to Laban, Because I was afraid: for I said, Peradventure thou wouldest take by force thy daughters from me.
32 With whomsoever thou findest thy gods, let him not live: before our brethren discern thou what is thine with me, and take it to thee. For Jacob knew not that Rachel had stolen them.
33 And Laban went into Jacob's tent, and into Leah's tent, and into the two maidservants' tents; but he found them not. Then went he out of Leah's tent, and entered into Rachel's tent.
34 Now Rachel had taken the images, and put them in the camel's furniture, and sat upon them. And Laban searched all the tent, but found them not.
35 And she said to her father, Let it not displease my lord that I cannot rise up before thee; for the custom of women is upon me. And he searched but found not the images.
36 And Jacob was wroth, and chode with Laban: and Jacob answered and said to Laban, What is my trespass? what is my sin, that thou hast so hotly pursued after me?
37 Whereas thou hast searched all my stuff, what hast thou found of all thy household stuff? set it here before my brethren and thy brethren, that they may judge betwixt us both.
38 This twenty years have I been with thee; thy ewes and thy she goats have not cast their young, and the rams of thy flock have I not eaten.
39 That which was torn of beasts I brought not unto thee; I bare the loss of it; of my hand didst thou require it, whether stolen by day, or stolen by night.
40 Thus I was; in the day the drought consumed me, and the frost by night; and my sleep departed from mine eyes.
41 Thus have I been twenty years in thy house; I served thee fourteen years for thy two daughters, and six years for thy cattle: and thou hast changed my wages ten times.
42 Except the God of my father, the God of Abraham, and the fear of Isaac, had been with me, surely thou hadst sent me away now empty. God hath seen mine affliction and the labour of my hands, and rebuked thee yesternight.
43 And Laban answered and said unto Jacob, These daughters are my daughters, and these children are my children, and these cattle are my cattle, and all that thou seest is mine: and what can I do this day unto these my daughters, or unto their children which they have born?
44 Now therefore come thou, let us make a covenant, I and thou; and let it be for a witness between me and thee.
45 And Jacob took a stone, and set it up for a pillar.
46 And Jacob said unto his brethren, Gather stones; and they took stones, and made an heap: and they did eat there upon the heap.
47 And Laban called it Jegar-sahadutha: but Jacob called it Galeed.
48 And Laban said, This heap is a witness between me and thee this day. Therefore was the name of it called Galeed;
49 And Mizpah; for he said, The LORD watch

Vestibulum antiquum, ante ædes Vestæ, ubi Cacus habitasse fertur, ut ait Varro, ab Evandro Pallantis filio, qui Cacum Herculis hospitem interfecerat. Ibi Cacus habitavit

ſtationibus. Nam, uti animus, ita dictio nobiliſſimi juvenis, grandia tantùm ſpirabat. *Ger. Joan. Voſſ.* l. 6. Inſtit. Orat. p. 454.

Perſius fruſtra intricatus. *Dempſter. Perſius*, miſerrimus Autor, obſcuritati ſtudet; non pulchra habet, ſed in eum pulcherrima poſſimus ſcribere. *Scaligerana* 2.

Magna vis eſt abſtruſarum rerum etiam poſt *Commentationes* tot doctiſſimorum hominum apud *Perſium*, ita ille farciendis multis in pauca inſanivit. *Caſp. Barth.* l. 11. Adverſar. c. 27.

Longè *ſalibus* ab *Horatio* ſuperatur, & à *Iuvenale Perſius*: quorum uterque fœliciter eſt aſſecutus, quod voluit noſter, nec potuit. *Iſaac. Caſaub.* proleg. in *Perſ.*

Perſium digniſſimum legi *antiquitas* cenſuit, ut *Quinctilianus*, *Martialis* & D. *Hieronymus* teſtantur.

Perſius omnia quæ de moribus diſſerit, ex *Platone* excerpſit, *Lud. Viv.* in *Auguſtin.* de civ. *Dei* l. 2 c. 6.

Perſius acutus *Satyricus*, ſed obſcurus. Stylum enim magnificum affectans, crebriſque & audacibus tranſlationibus utens, in obſcuritatem frequenter labitur. Naſcitur etiam obſcuritas ex ignorantiâ. Scribit ille quæ ſuo tempore *ſervis* & *tabernariis* notiſſima erant, quæ quia nobis ignota nunc ſunt, plena myſteriorum arbitramur. *Joan. Bona.* Card.

Cum Poeta noſter ſeſe Lectoribus intelligibilem præbere in animo non habuerit, *Caſaubonus* aliique qui ipſum commentari voluerunt, contra mentem ejus iviſſe videntur, eoque culpandi quòd illum explicare tentariint; quandoquidem juxta D. *Godeau* indignus erat labore quo in hanc rem Eruditi illi ſeſe fatigarunt. Dici tamen poteſt operam illorum non omninò inutilem fuiſſe: cùm ad hoc ſaltem uſui fuerit, ut Authoris exiguum meritum propalaretur. Jeſ. *Vavaſſor* monet nos, Jeſuitam *Petavium* illum dimidio minoris facere quàm feciſſet ſi abſque interpretationibus, gloſſematis, & commentariis relictus eſſet; quia ejus obſcuritas in hac ſaltem opinione nos tenuiſſet, quòd myſteria quædam in ipſo laterent. *Erudit. Judic.* de Poetis. Pariſ. 1686. Gall.

Aulus Perſius Flaccus Volaterranus, eques, oppidò juvenis ſcribendæ *Satyræ* ſeſe impendit, *Nerone* Principe, neque id infeliciter, feliciùs ſi inſtitutum, quod magno animo aggreditur, mordaci ſale perficans ævi ſui vitia, paulò clariori dictione fuiſſet proſecutus. Nunc apud eos, qui minutiis *Grammaticorum* & *Antiquitatis* imputriti non ſunt, obſcuritate nimiâ acumen ſæpè perdit. Quid quod in rumorem nonnunquam attollatur, *Satyræ* utique non convenientem: Obſcuritatem fortaſſis excuſaverint tempora, quæ attingi *ulcera* ſua non patiebantur, niſi tectiùs. *Olaus Borrich.* in Diſſert. de Poët. pagina 59, 60.

Miror equidem, quid iſti (*Quintilianus & Martialis*) tale ac tantum ſint in ſatyris deprehenderint, quod nos tam longo intervallo ne ſuſpicione quidem aſſecuti ſimus. Atqui majora nobis omnia in illo videri debent, quàm videri potuerint *Antiquis*: propterea quòd ii plurima ſui temporis nota habebant, ideoque

Digitized by Google

Celestinus Aretius, Bernensis, Theologus, Ecclesiastes, Scholarcha, Professor, Concionator, Pastor, Senator, Consiliarius, Legatus, Orator, Scriptor, Poeta, Medicus, Philosophus, Mathematicus, Astrologus, Musicus, Grammaticus, Rhetor, Dialecticus, Historicus, Geographus, Antiquarius, Numismatographus, Architectus, Pictor, Sculptor, Chalcographus, Typographus, Bibliopola, Bibliothecarius, Bibliophilus, Bibliographus, Bibliomastix, Bibliophagus, Bibliocaustus, Bibliopolarum Bernensium Primus, Bibliothecarum Bernensium Primus, Bibliographorum Bernensium Primus, Bibliomastigum Bernensium Primus, Bibliophagorum Bernensium Primus, Bibliocaustorum Bernensium Primus, Bibliopolarum Helvetiorum Primus, Bibliothecarum Helvetiorum Primus, Bibliographorum Helvetiorum Primus, Bibliomastigum Helvetiorum Primus, Bibliophagorum Helvetiorum Primus, Bibliocaustorum Helvetiorum Primus, Bibliopolarum Primus, Bibliothecarum Primus, Bibliographorum Primus, Bibliomastigum Primus, Bibliophagorum Primus, Bibliocaustorum Primus, Bibliopolarum Ultimus, Bibliothecarum Ultimus, Bibliographorum Ultimus, Bibliomastigum Ultimus, Bibliophagorum Ultimus, Bibliocaustorum Ultimus, Bibliopolarum Bernensium Ultimus, Bibliothecarum Bernensium Ultimus, Bibliographorum Bernensium Ultimus, Bibliomastigum Bernensium Ultimus, Bibliophagorum Bernensium Ultimus, Bibliocaustorum Bernensium Ultimus, Bibliopolarum Helvetiorum Ultimus, Bibliothecarum Helvetiorum Ultimus, Bibliographorum Helvetiorum Ultimus, Bibliomastigum Helvetiorum Ultimus, Bibliophagorum Helvetiorum Ultimus, Bibliocaustorum Helvetiorum Ultimus, Bibliopolarum Unicus, Bibliothecarum Unicus, Bibliographorum Unicus, Bibliomastigum Unicus, Bibliophagorum Unicus, Bibliocaustorum Unicus, Bibliopolarum Bernensium Unicus, Bibliothecarum Bernensium Unicus, Bibliographorum Bernensium Unicus, Bibliomastigum Bernensium Unicus, Bibliophagorum Bernensium Unicus, Bibliocaustorum Bernensium Unicus, Bibliopolarum Helvetiorum Unicus, Bibliothecarum Helvetiorum Unicus, Bibliographorum Helvetiorum Unicus, Bibliomastigum Helvetiorum Unicus, Bibliophagorum Helvetiorum Unicus, Bibliocaustorum Helvetiorum Unicus, Bibliopolarum Omnium Unicus, Bibliothecarum Omnium Unicus, Bibliographorum Omnium Unicus, Bibliomastigum Omnium Unicus, Bibliophagorum Omnium Unicus, Bibliocaustorum Omnium Unicus, Bibliopolarum Bernensium Omnium Unicus, Bibliothecarum Bernensium Omnium Unicus, Bibliographorum Bernensium Omnium Unicus, Bibliomastigum Bernensium Omnium Unicus, Bibliophagorum Bernensium Omnium Unicus, Bibliocaustorum Bernensium Omnium Unicus, Bibliopolarum Helvetiorum Omnium Unicus, Bibliothecarum Helvetiorum Omnium Unicus, Bibliographorum Helvetiorum Omnium Unicus, Bibliomastigum Helvetiorum Omnium Unicus, Bibliophagorum Helvetiorum Omnium Unicus, Bibliocaustorum Helvetiorum Omnium Unicus, Bibliopolarum Omnium Bernensium Unicus, Bibliothecarum Omnium Bernensium Unicus, Bibliographorum Omnium Bernensium Unicus, Bibliomastigum Omnium Bernensium Unicus, Bibliophagorum Omnium Bernensium Unicus, Bibliocaustorum Omnium Bernensium Unicus, Bibliopolarum Omnium Helvetiorum Unicus, Bibliothecarum Omnium Helvetiorum Unicus, Bibliographorum Omnium Helvetiorum Unicus, Bibliomastigum Omnium Helvetiorum Unicus, Bibliophagorum Omnium Helvetiorum Unicus, Bibliocaustorum Omnium Helvetiorum Unicus, Bibliopolarum Omnium Unicus, Bibliothecarum Omnium Unicus, Bibliographorum Omnium Unicus, Bibliomastigum Omnium Unicus, Bibliophagorum Omnium Unicus, Bibliocaust

In agris excolendis, in Apibus, in Columbis, nec non Piscibus alendis inter cæteros *Columella* & *Æmilianus* autores probabiles extiterunt. Sed *Columella* sedecim libris per diversas *Agriculturæ* species eloquens ac facundus illabitur, disertis potius, quàm imperitis accommodus, ut operis ejus studiosi non solùm communi fructu, sed etiam gratissimis epulis expleantur. *Cassiod.* de Div. Lect. cap. 28.

Cum alios libros de *culturâ*, *Agrorum* tùm præcipuè *Catonis*, *Varronis*, *Columellæ*, *Palladii*, sic semper studiosè legi, ut satiari delectatione non possem. Videbar enim illis legendis ruri esse, villas habitare, *M. Curii*, *L. Quintii Cincinnati* felicem illam vitam degere; quorum alter, cùm de *Samnitibus* ac *Sabinis* triumphasset, & de *Pyrrho*, in agris consumpsit extremum tempus ætatis: Ubi ad focum sedenti magnum auri pondus *Samnites* cùm attulissent, spreto auro, magnificam illam vocem edidit, *Non aurum habere præclarum sibi videri; sed eis, qui haberent aurum, imperare.* Alter *Dictator* factus, à *villa* in *Senatum* accersitus est. *Ioan. Iucund. Veronen.* præfat. in libr. *De Re Rusti.* ad *Leon.* 10. Pont. Max.

Magnus, utilis, eruditus, eloquens auctor. *Dempster.* Nicidissimi & amœnissimi versus apud *Columellam*, unum ex optimis Poëtis. Idem *Dempste* l. 20. cap. 19.

Columella elegantior & tersior est *Varrone*. *Lud. Viv.* de Trad. Disciplin. lib 3.

Columella utilis, eloquens & politus auctor, qui de *Re Rustica* minimè rusticè scripsit tempore *Claudii* Imperatoris. *Ioan.* Card. *Bona*.

Claudii principatu inclaruit *L. Iun. Moderatus Columella*, cujus non tantùm cæteri Agriculturæ libri prosâ oratione scripti laudem merentur, sed & liber 10. qui versâ *Hortum* auctor ipse appellat. Dictio ejus satis munda & fluida, sed humilior, ut res tenues eò convenientiùs exprimat. Is de *Malis Persicis*, quæ in *Perside* venenata sunt, sed translatione in *Europam* venenum omne exuunt, ita:

——Poma quæ Barbara Persis
Miserat——patriis armata venenis:
At nunc depositi parvo discrimine lethi,
Ambrosios præbent succos oblita nocendi.

Borrich. de Poet. p. 56.

Libri ejus de *Re Rustica* impressi sunt *Lugduni* apud *Gryphium*, Anno 1535. cum *Catonis*, *Varronis*, & *Palladii* libris ejusdem Argumenti in 8°. item *Basileæ* apud *Hervagium*.

LIU.CIUS

Digitized by Google

LUCIUS ANNÆUS SENECA.

COrdubensis Philosophus, Præceptor *Neronis*, jubente *Nerone*, periit venis incisis & veneno hausto, Anno Dom. 68. *Scripsit* plurima vulgò nota. Clar. Anno Dom. LX.

Sanctus *Hieronymus* in catalogo *Ecclesiasticorum Scriptorum* eum inter *Sanctos* referre non dubitat.

Henric. Bullingerus in cap. 1. ad *Romanos*, scribere ausus est unum *Senecam* plus sinceriòris *Theologiæ* posteritati reliquisse, quàm omnes ferè omnium *Scholasticorum* libros.

De *Seneca* Erasmus acutissimè scripsit: si *Christianus*, *scripsit Paganicè*; si *Paganus*, *Christianè*.

Annæus Seneca frequenter mihi in manibus est: ut ego sentio, non sine fructu. Sive enim doctrinam quæro, multa invenio in ritibus priscis reconditas: sive sapientiam; *Deus* boue, quid ad mores & ad vitam, scriptum unquam præclarius? Qualis ille, & quàm *Romanus*, ubique animus? quæ tela adversùm casus administrat, & ipsam mortem? Quomodo vitia eripit, inserit virtutes? Fatendum est. In cacumine *Olympi* Montis constitutus videor cùm illum lego: supra ventos & procellas, supra omnes res humanas. *Lips.* lib. 1. *Elect.* cap. 26.

Quanquam *Oratio* composita à *Senecâ* multùm cultûs præferet, ut fuit illo viro ingenium amœnum, & temporis illius auribus accommodatum. *Tacit.* Li 13. *Annal.*

Et cum *Tullio Senecam* pono, de quo *Plutarchus* magnus vir & *Græcus* ultrò fatetur; *Nullum in Græciâ fuisse, qui sibi in Moralibus posset comparari. Franc. Petrarch.* in Epist. contra *Gall.*

Senecæ & multæ & magnæ virtutes fuerunt; ingenium facile & copiosum, plurimum studii, multarum rerum cognitio: in quâ tamen aliquando ab iis, quibus inquirenda quædam mandabat, deceptus est. Tractavit etiam omnem ferè studiorum materiam. Nam & *Orationes* ejus, & *Poemata*, & *Epistolæ*, & *Dialogi* feruntur. In *Philosophiâ* parùm diligens, egregius tamen vitiorum insectator fuit. Multæ in eo claræque sententiæ, multa etiam *magnâ* gratiâ legenda: sed in eloquendo corrupta pleraque, atque eò perniciosissima, quod abundant dulcibus vitiis. Velles cum suo ingenio dixisse, alieno judicio. Nam si aliqua contempsisset, si parum concupisset, si non omnia sua amasset, si rerum pondera minutissimis sententiis non fregisset: consensu potius eruditorum, quàm puerorum amore comprobaretur. *Quintil.* l. 10. c. 1.

Fuit *Seneca* vir excitati & audacis ingenii, morum vitiorumque publicorum & descriptor veritissimus & accusator acerrimus. *Hornius* lib. 4. Histor. Philos. cap. 6.

Foret optandum, pares, aut saltem proximos illi viro fieri. *Quintilian.*

Vir excellentis ingenii atque doctrinæ. *Columel.* lib. 3. de Re Rustica cap. 3.

Digitized by Google

Omnes sui ævi Romanos, multos verò & alios, sapientiâ antevit. *Dio* lib. 54.

Seneca tantus utique, quem *Fronto*, secundum quosdam, *nepos Plutarchi* asserit, sic universos exterminare errores, ut *aurea* videatur *Secula* reformare, & Deos ab humano genere exsulantes, ejus operâ revocatos, hominibus contractâ Societate misceri. *Johann. Satisber.* Policrat. lib. 8. cap. 13.

Seneca Princeps eruditionis ac potentiæ, quæ postremò nimia fuit super ipsum. *Plin.* lib. 14. cap. 4.

Parem ingenio non habuit, & admirandus potiùs videtur, quàm laudandus. *Caussin.* III Eloq. cap. 14.

Quin ubique videtur plurimus jocorum affectator, etiam in rebus maximè seriis, in quibus optàrim illum aliquantò longius abesse ab ineptiâ, obscœnitate, vitioque scurrilitatis ac petulantiæ. Est omninò liberale quoddam *jocandi* genus, est & perpetua quædam *Orationis* jucunditas, quæ virum bonum non dedecet, si in loco adhibeatur: at in *Senecâ* sæpè *cachinnos* sentias potius quàm risum. *Erasm.* l. 28 Epist. 12.

Ego Senecam universè, admiratione magis quàm laude prosequendum arbitror: in partibus aliquid esse quod censeas, aut cui succenseas, non nego. Sanè decidit interdum, aut à se mutat. Ut in *jocis* aut *nugis*, quàm ineptus alibi, sive affectatus est? in *laudibus* aut *vituperiis* sine modo? *exor tii.*, aut *transitus* longinqua, aut comica? *Incuria* etiam in *Historiis*? Inquisitiones aut dissertationes in *Philosophiâ*, sed & *Philologiâ* tenues? Sunt enim ista, sed pauca: & meliorum statim interventu ita pensantur, ut momentum ad deprimendum non habeant in hâc *judicii* lance. *Ipse.* Judicium super *Senec.* ejusque *script.* præfix. 1. Volum. *Senec.* Not. *Varior.*

Semper ille mihi magnus vir apparuit: sed ut solent verè magna, magis magisque inspectus & tractatus se approbat, & credo post *Sacras Literas* nihil in ullo orbe, in ullâ linguâ, scriptum utilius meliusque. *Idem* Cent. 1. ad *Belgas.* Epist. 42. *Seneca Moralis Philosophiæ* primas tenet. Dignissimus qui semel atque iterum legatur, & fideli memoriæ commendetur. *Scaligerana.* 1.

Habet ille reverà multa eximia, utilia, fortia, sublimia, & arguta, subtiliaque complura; estque dignus admodum qui non ab *Humanioris Literaturæ* tantùm, sed & *Theologiæ* etiam studiosis sedulò quidem, sed judicio atque examine justo adhibito, legatur. Verùm non est unius ejusdemque ubique coloris, nec per omnia constat sibi. *Gataker. Præloq. Anton. Pium.*

In octis *Senecæ* locum dedimus, non quasi omnium eum *Tragœdiarum* parentem putemus, quas tribui vulgò videmus: sed quia non dubium, quin in illis quædam sint genuini ejus fœtus. Quàm spissus verò eorum error, qui propter *supposititicias* illas *Senecæ & Pauli Apostoli Epistolas* judicarunt, fuisse hominem *Christianum*. *Vss.* de Poet. Lat.

Sed heus, *Epistolas* ad *Divum Paulum* non memoramus? quæ nunc sunt, non sum tanti: imò certum est ejusdem *Auctoris*, & *Pauli* & *Senecæ*, illas esse, & compositas à semidocto in ludibrium nostrum. Tentat latinè loqui, quisquis auctor

Officers.—The Governor-in-Chief is Governor of the Leeward Islands (*q.v.*). The Administrator is assisted by a Legislative Council, consisting of the Attorney-General, the Treasurer, the Colonial Secretary, and the Director of Public Works, as official members, and of seven unofficial members, of whom four are elected by the people and three are nominated by the Governor. The Attorney-General is the Legal Adviser to the Government. The Treasurer is the Collector of Customs and Inland Revenue, Postmaster-General, Registrar of Companies, Commissioner of Currency, and Accountant-General. The Colonial Secretary is Clerk of the Executive and Legislative Councils, Registrar of Births, Deaths, and Marriages, Registrar of Trade Marks, Patents, and Designs, Registrar of Copyright, Registrar of Friendly Societies, Registrar of Trade Unions, Registrar of Industrial Agreements, Registrar of Co-operative Societies, Registrar of Business Names, Registrar of Bills of Sale, Registrar of Land Transfers, Registrar of Mortgages, Registrar of Probates and Letters of Administration, Registrar of Wills, Registrar of Judgments, Registrar of Lis Pendens, Registrar of Powers of Attorney, Registrar of Ecclesiastical Licences, Registrar of Petitions, Registrar of Criminal Appeals, Registrar of Civil Appeals, Registrar of Criminal Records, Registrar of Civil Records, Registrar of Criminal Judgments, Registrar of Civil Judgments, Registrar of Criminal Writs, Registrar of Civil Writs, Registrar of Criminal Warrants, Registrar of Civil Warrants, Registrar of Criminal Summonses, Registrar of Civil Summonses, Registrar of Criminal Subpoenas, Registrar of Civil Subpoenas, Registrar of Criminal Recognizances, Registrar of Civil Recognizances, Registrar of Criminal Bonds, Registrar of Civil Bonds, Registrar of Criminal Sureties, Registrar of Civil Sureties, Registrar of Criminal Bail, Registrar of Civil Bail, Registrar of Criminal Fines, Registrar of Civil Fines, Registrar of Criminal Costs, Registrar of Civil Costs, Registrar of Criminal Damages, Registrar of Civil Damages, Registrar of Criminal Interest, Registrar of Civil Interest, Registrar of Criminal Penalties, Registrar of Civil Penalties, Registrar of Criminal Forfeitures, Registrar of Civil Forfeitures, Registrar of Criminal Confiscations, Registrar of Civil Confiscations, Registrar of Criminal Seizures, Registrar of Civil Seizures, Registrar of Criminal Arrests, Registrar of Civil Arrests, Registrar of Criminal Detentions, Registrar of Civil Detentions, Registrar of Criminal Imprisonments, Registrar of Civil Imprisonments, Registrar of Criminal Executions, Registrar of Civil Executions, Registrar of Criminal Sentences, Registrar of Civil Sentences, Registrar of Criminal Orders, Registrar of Civil Orders, Registrar of Criminal Decrees, Registrar of Civil Decrees, Registrar of Criminal Judgments, Registrar of Civil Judgments, Registrar of Criminal Writs, Registrar of Civil Writs, Registrar of Criminal Warrants, Registrar of Civil Warrants, Registrar of Criminal Summonses, Registrar of Civil Summonses, Registrar of Criminal Subpoenas, Registrar of Civil Subpoenas, Registrar of Criminal Recognizances, Registrar of Civil Recognizances, Registrar of Criminal Bonds, Registrar of Civil Bonds, Registrar of Criminal Sureties, Registrar of Civil Sureties, Registrar of Criminal Bail, Registrar of Civil Bail, Registrar of Criminal Fines, Registrar of Civil Fines, Registrar of Criminal Costs, Registrar of Civil Costs, Registrar of Criminal Damages, Registrar of Civil Damages, Registrar of Criminal Interest, Registrar of Civil Interest, Registrar of Criminal Penalties, Registrar of Civil Penalties, Registrar of Criminal Forfeitures, Registrar of Civil Forfeitures, Registrar of Criminal Confiscations, Registrar of Civil Confiscations, Registrar of Criminal Seizures, Registrar of Civil Seizures, Registrar of Criminal Arrests, Registrar of Civil Arrests, Registrar of Criminal Detentions, Registrar of Civil Detentions, Registrar of Criminal Imprisonments, Registrar of Civil Imprisonments, Registrar of Criminal Executions, Registrar of Civil Executions, Registrar of Criminal Sentences, Registrar of Civil Sentences, Registrar of Criminal Orders, Registrar of Civil Orders, Registrar of Criminal Decrees, Registrar of Civil Decrees.

Finance.—The revenue and expenditure for the last three years were as follows:

	1911.	1912.	1913.
Revenue	£ 58,000	£ 60,000	£ 62,000
Expenditure	£ 57,000	£ 59,000	£ 61,000

The principal sources of revenue are Customs and Inland Revenue. The principal items of expenditure are Public Works, Education, and Pensions. The Public Debt of the Federation is £ 1,000,000, of which £ 500,000 is held by the Government of the United Kingdom and £ 500,000 by the Government of the Dominion of Canada.

Trade and Commerce.—The principal exports are sugar, molasses, and rum. In 1913 the value of the exports was £ 1,000,000, and the value of the imports was £ 1,000,000. The principal imports are cotton goods, woollen goods, and machinery. The principal exports are sugar, molasses, and rum. In 1913 the value of the exports was £ 1,000,000, and the value of the imports was £ 1,000,000. The principal imports are cotton goods, woollen goods, and machinery.

Communications.—There are 100 miles of railway in the Federation. There are 100 miles of railway in the Federation.

Education.—There are 100 schools in the Federation. There are 100 schools in the Federation.

Religion.—The principal religion is Christianity. The principal religion is Christianity.

Defence.—The Federation has a small police force. The Federation has a small police force.

Government.—The Federation is a self-governing colony. The Federation is a self-governing colony.

Population.—The population of the Federation is 100,000. The population of the Federation is 100,000.

Area.—The area of the Federation is 100 square miles. The area of the Federation is 100 square miles.

Climate.—The climate is tropical. The climate is tropical.

Products.—The principal products are sugar, molasses, and rum. The principal products are sugar, molasses, and rum.

Industries.—The principal industries are sugar, molasses, and rum. The principal industries are sugar, molasses, and rum.

Trade.—The principal trade is with the United Kingdom and Canada. The principal trade is with the United Kingdom and Canada.

Shipping.—The principal shipping is with the United Kingdom and Canada. The principal shipping is with the United Kingdom and Canada.

Banking.—The principal banking is with the United Kingdom and Canada. The principal banking is with the United Kingdom and Canada.

Currency.—The currency is the pound sterling. The currency is the pound sterling.

Weights and Measures.—The weights and measures are the imperial system. The weights and measures are the imperial system.

Time.—The time is Greenwich Mean Time. The time is Greenwich Mean Time.

Postage.—The postage is the same as in the United Kingdom. The postage is the same as in the United Kingdom.

Telegraphs.—The telegraphs are the same as in the United Kingdom. The telegraphs are the same as in the United Kingdom.

Telephones.—The telephones are the same as in the United Kingdom. The telephones are the same as in the United Kingdom.

Radio.—The radio is the same as in the United Kingdom. The radio is the same as in the United Kingdom.

Aviation.—The aviation is the same as in the United Kingdom. The aviation is the same as in the United Kingdom.

Motoring.—The motoring is the same as in the United Kingdom. The motoring is the same as in the United Kingdom.

Cycling.—The cycling is the same as in the United Kingdom. The cycling is the same as in the United Kingdom.

Sport.—The sport is the same as in the United Kingdom. The sport is the same as in the United Kingdom.

Literature.—The literature is the same as in the United Kingdom. The literature is the same as in the United Kingdom.

Art.—The art is the same as in the United Kingdom. The art is the same as in the United Kingdom.

Music.—The music is the same as in the United Kingdom. The music is the same as in the United Kingdom.

Theatres.—The theatres are the same as in the United Kingdom. The theatres are the same as in the United Kingdom.

Cinematography.—The cinematography is the same as in the United Kingdom. The cinematography is the same as in the United Kingdom.

Photography.—The photography is the same as in the United Kingdom. The photography is the same as in the United Kingdom.

Astronomy.—The astronomy is the same as in the United Kingdom. The astronomy is the same as in the United Kingdom.

Meteorology.—The meteorology is the same as in the United Kingdom. The meteorology is the same as in the United Kingdom.

Geology.—The geology is the same as in the United Kingdom. The geology is the same as in the United Kingdom.

Botany.—The botany is the same as in the United Kingdom. The botany is the same as in the United Kingdom.

Zoology.—The zoology is the same as in the United Kingdom. The zoology is the same as in the United Kingdom.

Anthropology.—The anthropology is the same as in the United Kingdom. The anthropology is the same as in the United Kingdom.

Archaeology.—The archaeology is the same as in the United Kingdom. The archaeology is the same as in the United Kingdom.

Ethnology.—The ethnology is the same as in the United Kingdom. The ethnology is the same as in the United Kingdom.

Philology.—The philology is the same as in the United Kingdom. The philology is the same as in the United Kingdom.

Mathematics.—The mathematics is the same as in the United Kingdom. The mathematics is the same as in the United Kingdom.

Physics.—The physics is the same as in the United Kingdom. The physics is the same as in the United Kingdom.

Chemistry.—The chemistry is the same as in the United Kingdom. The chemistry is the same as in the United Kingdom.

Engineering.—The engineering is the same as in the United Kingdom. The engineering is the same as in the United Kingdom.

Medicine.—The medicine is the same as in the United Kingdom. The medicine is the same as in the United Kingdom.

Surgery.—The surgery is the same as in the United Kingdom. The surgery is the same as in the United Kingdom.

Dentistry.—The dentistry is the same as in the United Kingdom. The dentistry is the same as in the United Kingdom.

Veterinary Science.—The veterinary science is the same as in the United Kingdom. The veterinary science is the same as in the United Kingdom.

Agriculture.—The agriculture is the same as in the United Kingdom. The agriculture is the same as in the United Kingdom.

Horticulture.—The horticulture is the same as in the United Kingdom. The horticulture is the same as in the United Kingdom.

Forestry.—The forestry is the same as in the United Kingdom. The forestry is the same as in the United Kingdom.

Fishing.—The fishing is the same as in the United Kingdom. The fishing is the same as in the United Kingdom.

Hunting.—The hunting is the same as in the United Kingdom. The hunting is the same as in the United Kingdom.

Shooting.—The shooting is the same as in the United Kingdom. The shooting is the same as in the United Kingdom.

Riding.—The riding is the same as in the United Kingdom. The riding is the same as in the United Kingdom.

Driving.—The driving is the same as in the United Kingdom. The driving is the same as in the United Kingdom.

Sailing.—The sailing is the same as in the United Kingdom. The sailing is the same as in the United Kingdom.

Rowing.—The rowing is the same as in the United Kingdom. The rowing is the same as in the United Kingdom.

Swimming.—The swimming is the same as in the United Kingdom. The swimming is the same as in the United Kingdom.

Diving.—The diving is the same as in the United Kingdom. The diving is the same as in the United Kingdom.

Skating.—The skating is the same as in the United Kingdom. The skating is the same as in the United Kingdom.

Skiing.—The skiing is the same as in the United Kingdom. The skiing is the same as in the United Kingdom.

Tobogganing.—The tobogganing is the same as in the United Kingdom. The tobogganing is the same as in the United Kingdom.

Bobsleighing.—The bobsleighing is the same as in the United Kingdom. The bobsleighing is the same as in the United Kingdom.

Curling.—The curling is the same as in the United Kingdom. The curling is the same as in the United Kingdom.

Ice Hockey.—The ice hockey is the same as in the United Kingdom. The ice hockey is the same as in the United Kingdom.

Lacrosse.—The lacrosse is the same as in the United Kingdom. The lacrosse is the same as in the United Kingdom.

Football.—The football is the same as in the United Kingdom. The football is the same as in the United Kingdom.

Cricket.—The cricket is the same as in the United Kingdom. The cricket is the same as in the United Kingdom.

Golf.—The golf is the same as in the United Kingdom. The golf is the same as in the United Kingdom.

Tennis.—The tennis is the same as in the United Kingdom. The tennis is the same as in the United Kingdom.

Croquet.—The croquet is the same as in the United Kingdom. The croquet is the same as in the United Kingdom.

Bowls.—The bowls is the same as in the United Kingdom. The bowls is the same as in the United Kingdom.

Quoits.—The quoits is the same as in the United Kingdom. The quoits is the same as in the United Kingdom.

Boxing.—The boxing is the same as in the United Kingdom. The boxing is the same as in the United Kingdom.

Wrestling.—The wrestling is the same as in the United Kingdom. The wrestling is the same as in the United Kingdom.

Fencing.—The fencing is the same as in the United Kingdom. The fencing is the same as in the United Kingdom.

Gymnastics.—The gymnastics is the same as in the United Kingdom. The gymnastics is the same as in the United Kingdom.

Athletics.—The athletics is the same as in the United Kingdom. The athletics is the same as in the United Kingdom.

Cycling.—The cycling is the same as in the United Kingdom. The cycling is the same as in the United Kingdom.

Motoring.—The motoring is the same as in the United Kingdom. The motoring is the same as in the United Kingdom.

Aviation.—The aviation is the same as in the United Kingdom. The aviation is the same as in the United Kingdom.

Radio.—The radio is the same as in the United Kingdom. The radio is the same as in the United Kingdom.

Telephones.—The telephones are the same as in the United Kingdom. The telephones are the same as in the United Kingdom.

Telegraphs.—The telegraphs are the same as in the United Kingdom. The telegraphs are the same as in the United Kingdom.

Postage.—The postage is the same as in the United Kingdom. The postage is the same as in the United Kingdom.

Time.—The time is Greenwich Mean Time. The time is Greenwich Mean Time.

Weights and Measures.—The weights and measures are the imperial system. The weights and measures are the imperial system.

Currency.—The currency is the pound sterling. The currency is the pound sterling.

Banking.—The principal banking is with the United Kingdom and Canada. The principal banking is with the United Kingdom and Canada.

Shipping.—The principal shipping is with the United Kingdom and Canada. The principal shipping is with the United Kingdom and Canada.

Trade.—The principal trade is with the United Kingdom and Canada. The principal trade is with the United Kingdom and Canada.

Communications.—There are 100 miles of railway in the Federation. There are 100 miles of railway in the Federation.

Education.—There are 100 schools in the Federation. There are 100 schools in the Federation.

Religion.—The principal religion is Christianity. The principal religion is Christianity.

Defence.—The Federation has a small police force. The Federation has a small police force.

Government.—The Federation is a self-governing colony. The Federation is a self-governing colony.

Population.—The population of the Federation is 100,000. The population of the Federation is 100,000.

Area.—The area of the Federation is 100 square miles. The area of the Federation is 100 square miles.

Climate.—The climate is tropical. The climate is tropical.

Products.—The principal products are sugar, molasses, and rum. The principal products are sugar, molasses, and rum.

Industries.—The principal industries are sugar, molasses, and rum. The principal industries are sugar, molasses, and rum.

Trade.—The principal trade is with the United Kingdom and Canada. The principal trade is with the United Kingdom and Canada.

Shipping.—The principal shipping is with the United Kingdom and Canada. The principal shipping is with the United Kingdom and Canada.

Banking.—The principal banking is with the United Kingdom and Canada. The principal banking is with the United Kingdom and Canada.

Currency.—The currency is the pound sterling. The currency is the pound sterling.

Weights and Measures.—The weights and measures are the imperial system. The weights and measures are the imperial system.

Time.—The time is Greenwich Mean Time. The time is Greenwich Mean Time.

Postage.—The postage is the same as in the United Kingdom. The postage is the same as in the United Kingdom.

Telegraphs.—The telegraphs are the same as in the United Kingdom. The telegraphs are the same as in the United Kingdom.

Telephones.—The telephones are the same as in the United Kingdom. The telephones are the same as in the United Kingdom.

Radio.—The radio is the same as in the United Kingdom. The radio is the same as in the United Kingdom.

Aviation.—The aviation is the same as in the United Kingdom. The aviation is the same as in the United Kingdom.

Motoring.—The motoring is the same as in the United Kingdom. The motoring is the same as in the United Kingdom.

Cycling.—The cycling is the same as in the United Kingdom. The cycling is the same as in the United Kingdom.

Sport.—The sport is the same as in the United Kingdom. The sport is the same as in the United Kingdom.

Literature.—The literature is the same as in the United Kingdom. The literature is the same as in the United Kingdom.

Art.—The art is the same as in the United Kingdom. The art is the same as in the United Kingdom.

Music.—The music is the same as in the United Kingdom. The music is the same as in the United Kingdom.

Theatres.—The theatres are the same as in the United Kingdom. The theatres are the same as in the United Kingdom.

Cinematography.—The cinematography is the same as in the United Kingdom. The cinematography is the same as in the United Kingdom.

Photography.—The photography is the same as in the United Kingdom. The photography is the same as in the United Kingdom.

Astronomy.—The astronomy is the same as in the United Kingdom. The astronomy is the same as in the United Kingdom.

Meteorology.—The meteorology is the same as in the United Kingdom. The meteorology is the same as in the United Kingdom.

Geology.—The geology is the same as in the United Kingdom. The geology is the same as in the United Kingdom.

Botany.—The botany is the same as in the United Kingdom. The botany is the same as in the United Kingdom.

Zoology.—The zoology is the same as in the United Kingdom. The zoology is the same as in the United Kingdom.

Anthropology.—The anthropology is the same as in the United Kingdom. The anthropology is the same as in the United Kingdom.

Archaeology.—The archaeology is the same as in the United Kingdom. The archaeology is the same as in the United Kingdom.

Ethnology.—The ethnology is the same as in the United Kingdom. The ethnology is the same as in the United Kingdom.

Philology.—The philology is the same as in the United Kingdom. The philology is the same as in the United Kingdom.

Mathematics.—The mathematics is the same as in the United Kingdom. The mathematics is the same as in the United Kingdom.

Physics.—The physics is the same as in the United Kingdom. The physics is the same as in the United Kingdom.

Chemistry.—The chemistry is the same as in the United Kingdom. The chemistry is the same as in the United Kingdom.

Engineering.—The engineering is the same as in the United Kingdom. The engineering is the same as in the United Kingdom.

Medicine.—The medicine is the same as in the United Kingdom. The medicine is the same as in the United Kingdom.

Surgery.—The surgery is the same as in the United Kingdom. The surgery is the same as in the United Kingdom.

Dentistry.—The dentistry is the same as in the United Kingdom. The dentistry is the same as in the United Kingdom.

Veterinary Science.—The veterinary science is the same as in the United Kingdom. The veterinary science is the same as in the United Kingdom.

Agriculture.—The agriculture is the same as in the United Kingdom. The agriculture is the same as in the United Kingdom.

Horticulture.—The horticulture is the same as in the United Kingdom. The horticulture is the same as in the United Kingdom.

Forestry.—The forestry is the same as in the United Kingdom. The forestry is the same as in the United Kingdom.

Fishing.—The fishing is the same as in the United Kingdom. The fishing is the same as in the United Kingdom.

Hunting.—The hunting is the same as in the United Kingdom. The hunting is the same as in the United Kingdom.

Shooting.—The shooting is the same as in the United Kingdom. The shooting is the same as in the United Kingdom.

Riding.—The riding is the same as in the United Kingdom. The riding is the same as in the United Kingdom.

Driving.—The driving is the same as in the United Kingdom. The driving is the same as in the United Kingdom.

Sailing.—The sailing is the same as in the United Kingdom. The sailing is the same as in the United Kingdom.

Rowing.—The rowing is the same as in the United Kingdom. The rowing is the same as in the United Kingdom.

Swimming.—The swimming is the same as in the United Kingdom. The swimming is the same as in the United Kingdom.

Diving.—The diving is the same as in the United Kingdom. The diving is the same as in the United Kingdom.

Skating.—The skating is the same as in the United Kingdom. The skating is the same as in the United Kingdom.

Skiing.—The skiing is the same as in the United Kingdom. The skiing is the same as in the United Kingdom.

Tobogganing.—The tobogganing is the same as in the United Kingdom. The tobogganing is the same as in the United Kingdom.

Bobsleighing.—The bobsleighing is the same as in the United Kingdom. The bobsleighing is the same as in the United Kingdom.

Curling.—The curling is the same as in the United Kingdom. The curling is the same as in the United Kingdom.

Ice Hockey.—The ice hockey is the same as in the United Kingdom. The ice hockey is the same as in the United Kingdom.

Lacrosse.—The lacrosse is the same as in the United Kingdom. The lacrosse is the same as in the United Kingdom.

Football.—The football is the same as in the United Kingdom. The football is the same as in the United Kingdom.

Cricket.—The cricket is the same as in the United Kingdom. The cricket is the same as in the United Kingdom.

Golf.—The golf is the same as in the United Kingdom. The golf is the same as in the United Kingdom.

Tennis.—The tennis is the same as in the United Kingdom. The tennis is the same as in the United Kingdom.

Croquet.—The croquet is the same as in the United Kingdom. The croquet is the same as in the United Kingdom.

Bowls.—The bowls is the same as in the United Kingdom. The bowls is the same as in the United Kingdom.

Quoits.—The quoits is the same as in the United Kingdom. The quoits is the same as in the United Kingdom.

Boxing.—The boxing is the same as in the United Kingdom. The boxing is the same as in the United Kingdom.

Wrestling.—The wrestling is the same as in the United Kingdom. The wrestling is the same as in the United Kingdom.

Fencing.—The fencing is the same as in the United Kingdom. The fencing is the same as in the United Kingdom.

Gymnastics.—The gymnastics is the same as in the United Kingdom. The gymnastics is the same as in the United Kingdom.

Athletics.—The athletics is the same as in the United Kingdom. The athletics is the same as in the United Kingdom.

Sarah's death and burial. 1 And Sarah was an hundred and seven and twenty years old: these were the years of the life of Sarah. 2 And Sarah died in Kirjath-arba; the same is Hebron in the land of Canaan: and Abraham came to mourn for Sarah, and to weep for her. 3 And Abraham stood up from before his dead, and spake unto the sons of Heth, saying, 4 I am a stranger and a sojourner with you: give me a possession of a buryingplace with you, that I may bury my dead out of my sight. 5 And the children of Heth answered Abraham, saying unto him, 6 Hear us, my lord: thou art a mighty prince among us: in the choice of our sepulchres bury thy dead; none of us shall withhold from thee his sepulchre, but that thou mayest bury thy dead. 7 And Abraham stood up, and bowed himself to the people of the land, even to the children of Heth. 8 And he communed with them, saying, If it be your mind that I should bury my dead out of my sight; hear me, and entreat for me to Ephron the son of Zohar, 9 That he may give me the cave of Machpelah, which he hath, which is in the end of his field; for as much money as it is worth he shall give it me for a possession of a buryingplace among you. 10 And Ephron dwelt among the children of Heth: and Ephron the Hittite answered Abraham in the audience of the children of Heth, even of all that went in at the gate of his city, saying, 11 Nay, my lord, hear me: the field give I thee, and the cave that is therein, I give it thee; in the presence of the sons of my people give I it thee: bury thy dead. 12 And Abraham bowed down himself before the people of the land. 13 And he spake unto Ephron in the audience of the people of the land, saying, But if thou wilt give it, I pray thee, hear me: I will give thee money for the field; take it of me, and I will bury my dead there. 14 And Ephron answered Abraham, saying unto him, 15 My lord, hearken unto me: the land is worth four hundred shekels of silver; what is that betwixt me and thee? bury therefore thy dead. 16 And Abraham hearkened unto Ephron; and Abraham weighed to Ephron the silver, which he had named in the audience of the sons of Heth, four hundred shekels of silver, current money with the merchant. 17 And the field of Ephron, which was in Machpelah, which was before Mamre, the field, and the cave which was therein, and all the trees that were in the field, that were in all the borders round about, were made sure 18 Unto Abraham for a possession in the presence of the children of Heth, before all that went in at the gate of his city. 19 And after this, Abraham buried Sarah his wife in the cave of the field of Machpelah before Mamre: the same is Hebron in the land of Canaan. 20 And the field, and the cave that is therein, were made sure unto Abraham for a possession of a buryingplace by the sons of Heth.

Zeno loquitur, gravesq; de eâ sententias ubiq; inculcat, quæ eo altius hominum mentibus insident, quod non sine aliquo acumine infiguntur. *Roland. Maresc.* Epist. l. 1 Epist. 8.

Si propius totum *Opus Lucani* putare volueris, non solùm nullam *Astronomiæ* peritiam in eo homine reperies, sed & importunè semper interjectam rerum *Cœlestium* mentionem, & levem, vanum, & ostentatorem illum juvenem fuisse deprehendes. *Ios. Scalig.* l. 1. Epist. Epist. 3.

Lucanus longus est & *tædii* pater. (*Ios. Scalig.* l. 3. Poetic. p. 288. *Lucani oratio* superba, & minax, auditorem invitum, atque alibi animo hærentem ubi vult tenere, aut trahere, abigit: *Tyranno* haud absimilis, qui mavult metui, quam amari. *Idem* p. 294.

Vxor *Lucani Polla Argentaria* post excessum mariti *Pharsaliam* ejus emendavit: imò & viventem in carmine dicitur adjuvasse. *Voss.* de Poet. Lat.

Pharsalia Lucani (hoc est opus de bello civili, quod *Iulium Cæsarem* inter & *Pompeium* in campis potissimùm *Pharsalicis* detonuit,) masculæ dictionis est, sententiis, monitisque politicis ad satietatem distincta, durior tamen subinde, & horridula. Neque forsan à tumore semper abest. Severior in eum *Scaliger*, qui latrare *Lucanum* quandoque potius quàm canere scribit. Limasset haud dubiè musteum opus si fata præcipitia otium indulsissent. *Lorich.* de Poet. p. 58.

Lucanus ampli & sublimis ingenii est; sed judicii non admodum subacti: Argutias suas ostentare tantùm conatur. Et reverà nullum in sermonibus suis modum servat, in quibus Philosophum magis quàm Poetam se præbere affectat. *Repin.* Reflect. in oct. 2. par. Reflect. 15.

De *Lucano* universè statuebant, ingenium ei esse oppidò magnum, sed contumacius, quam ut regi posset; dictionem ingenio parem, animosam, peracutam, eruditam: at inamœnam, tragiceque feralem, & quæ nescio quas turbas amet, famæque magnæ malit esse quàm bonæ. Vno verbo *Lucanum* esse, qui primus inclinasse stylum ausus sit. *Fam. Strad.* Prolus. Acad.

Lucanus multum debet vulgatoribus suis, *G. Versellano*, *Philippo Beroaldo*, *Iodoco Badio*, *Ant. Sabellico*, plus etiam *Thomæ Farnabio*, *H. Grotio*, *Corn. Schrevelio*, ex quibus hic *Variorum* observationes addidit, ille Notas & emendationes, iste necessariam Tyronibus interpretationem. Quin *Theod. Pulmannus* indicem locupletem adjecit.

TITUS PETRONIUS ARBITER.

POeta, tempore *Neronis* claruit; qui principis sui vitam sub *exoletorum* nominibus descripsit. *Elegantiæ Arbiter Tacito* dicitur 16. Annal. ac narrat ut se erudito luxu perdiderit. Non minus *nequi ac Arbitrum* appellaris: *Scriptorem*, ut jam alii dixere, *purissimæ impuritatis*. *Voss.* de Poet. Lat. p. 41. Clar. Anno Dom. LXIV

T. Petronius Arbiter Eques Romanus: inter paucos familiarium Neroni assumptus est, elegantiæ Arbiter, dum nihil amœnum & molle affluentiâ putat, nisi quod ei *Petronius* approbavisset. *Tacit.* 16. Annal. cap. 18.

Digitized by Google

Scriptor lepidissimus : immortalis Charitum pullus. *C. Barthius* in *Racemas*.

Spurcus & Obscœnus, sed ad pios etiam castosque illustrandos utilis Auctor. *C. Barth.* lib. 11. Adversar. cap. 20.

Scriptor tersus & venustus, & nisi quòd in re illâ Voluptatum, nimis latinè interdum loquatur; cætera laudatus. *Lipsius* lib 1. Antiq. Lect. cap. 8.

Neronis & aliorum procerum flagitia horrenda, non minore flagitio publicavit. *Isaac Casaub.* lib. 11. de Satyrâ, cap. 2.

Hic *Satyricum* opus varium, & ut sic dicam, miscellum, composuit. Cujus licet *fragmenta* ad nos tantùm pervenerint, eademque parum castigata, multæ tamen eruditionis hominem fuisse facilè cognoscimus, nam in taxandis *moribus* cùm acrem, tum festivum maximè, & jocis seria miscentem videmus. *Lil. Gyrald.*

Conservatus est *elegantiorum nequitianum* curiosis *Petronius Arbiter*. Quod enim ex ejus *Satyrico* habemus, mera excerpta sunt alicujus studiosi, qui quæ ad gustum suum in illo auctore invenerat, eodem quo opus legebat ordine, adversariis suis commendavit. Qui putant à *monachis* sic eviratum esse, vehementer errant. Qualis hæc castratio foret, quæ resectis à reliquo corpore membris, vel potius ipso corpore abjecto, solas pudendas partes reliquisse videatur? Certè desiderantur, vix videri possunt salaciora ac nequiora fuisse his, quæ relicta sunt. Imò ista nullam procacitatis & protervitatis περιβολὴν vel ipsis lenonibus usurpandam reliquam faciunt. *Claud. Salmas.* in Præfat. ad *Ampel.*

Petronius candidus, tersus, suavis, in omnibus, mirandus modo absit obscœnitas *Thom. Dempst.*

Versus sanè quam amœni & elegantes extant *Petronii Arbitri* de *Ciconiâ*. *Adrian. Turneb.* l. 8. Adversar. c. 18.

Elegans profectò & luculentus est *Scriptor Petronius*, quemque non abs re tantoperè amant viri docti. *Gasp. Sciopp.* l. *Verisimil.* c. 16. *Phædrum* & *Hyginum* velut *elegantiæ* minùs studiosos *plebeia* plusculum usurpasse apparet: quo sermonis vitio neq; *Petronius* abstinere se potuit, qui passim etiam habet *singularia* præter omnium *veterum* & æqualium consuetudinem: quæ tamen vitia aliis viciis, sed dulcibus nec paucis acutè, falsè & eleganter dictis redimit. *Idem consul.* p. 42.

Ut in vitâ sic in studiis juvat severitati aspersa comitas. Eâ causâ frequenter solco à gravioribus libris, animum quasi in ludum mittere ad scriptores amœniores. Quo in numero *Petronium* repono: quidquid dicant isti *frontis severæ*. Et tuâ fide, *Pythæe*: vidistin' quidquam venustius, argutius, post natas *Musas*? Non ego: abesset tantùm nuda illa nequitia quâ tamen nihil offendor. *Loci* me delectant, *urbanitas* capit: cæteranec in moribus meis magis labem relinquunt, quàm olim in flumine vestigium Cymba. *Lipsius* lib. 3. Epistolic. Quæst. Epist. 2. *Petr. Pytheo.*

Petronius in brevi Poemate suo de *Romana Corruptione* in omnia quæ ab ipso damnantur vitia labitur: Nemo unquam sanioris judicii præcepta circa *Poesin* tradidit, nec eadē ullus unquam illo minùs observavit. *Rapin*, Refl. in Poet. Sect. 15.

Plus

Quadratum ex differentia duorum numerorum æquale est quadrato ex eorum summa, demptis quadruplo rectangulo ex ipsis numeris.

Sint duo numeri quicunque A, B, quorum differentia sit C, summa D. Dico quadratum ex C æquale esse quadrato ex D, demptis quadruplo rectangulo ex A, B.

Quoniam enim C differentia est numerorum A, B, erit quadratum ex C æquale quadratis ex A, B, demptis duplo rectangulo ex A, B. Quadratum autem ex D æquale est quadratis ex A, B, una cum duplo rectangulo ex A, B. Quadratum igitur ex C æquale est quadrato ex D, demptis quadruplo rectangulo ex A, B. Quod erat demonstrandum.

QUÆSTIONES ARITHMETICÆ.

I.

Invenire duos numeros, quorum differentia sit 1, summa quadratum, et uterque quadratum.

Sit numerus quadratus 4, cujus dimidium 2 ponatur esse radix numeri minoris quæsiti. Quadratum ergo ex 2 est 4, quod ab 4 relictum, manet 0. Numerus igitur quadratus quæsitus minor est 0. Major vero 1, quia differentia inter 0 et 1 est 1. Et summa 0 et 1 est 1, quadratum.

II.

Invenire duos numeros, quorum differentia sit 1, summa quadratum, et uterque quadratum.

Sit numerus quadratus 16, cujus dimidium 8 ponatur esse radix numeri minoris quæsiti. Quadratum ergo ex 8 est 64, quod ab 16 relictum, manet 48. Numerus igitur quadratus quæsitus minor est 48. Major vero 49, quia differentia inter 48 et 49 est 1. Et summa 48 et 49 est 97, quadratum.

undique difflueret. *Alphon. Garſ.* Maramor. in libr. de *Acadèm.* Doctiſque viris *Hiſpan.*

Silium equidem poſtremum bonorum Poetarum exiſtimo: quin ne portam quidem. Non nervos, non numeros, non ſpiritum habet. Adeò verò ab omni venere alienus eſt, ut nullus invenuſtior ſit. Totus hæret, trepidat, vacillat: ubi audet, cadit *Iul. Cæſ. Scalig.* in Hypercrit. p. 841.

Licèt omnium verè *Latinorum* Poetarum ingenio & acumine ſit poſtremus, præter dictionis tamen puritatem non pauca etiam habet, non infeliciter, & eruditiſſimè dicta. *Barth.* l. 10. c. 24. Adverſar.

Silius Italicus non bonus *Auctor*, legendus tamen ut vetus *Scaligerana* 1.

Extat *Epicum* illius carmen de *Bello Punico* ſecundo, 17. libris expreſſum, quod jam ſenior compoſuit, evulgatum demùm principatu Domitiani. In quo ſcripto ita verſatus eſt, ut parcè fingeret, veritati ſemper propiòr, non neglectis tamen coloribus, digreſſionibus, ſimilitudinibus, & cæteris *Poetarum* floſculis. Ingenioſiſſimum non fuiſſe apparet, ſed ſi quid ingenio defuit, illud ſollicitudine, & advocato undique nitore rependit. Delituiſſe autem in tenebris per multa ſecula hunc *ſcriptorem* argumento fuerit irritus *Franciſci Petrarchæ* conatus, qui ignorato *Silio*, idem bellum carmine aggreſſus eſt, ſub titulo *Africani*. Vide *Borrich.* c. de Poet. p. 60, 61.

Meo quidem judicio, ejus ideirco carmina talia ſunt, ut ſint cognoſcenda quidem, ſed non ad imitationem, ea licet perpetuò victura *Martialis* vaticinetur, quem in *Silii* laudes omninò procliviorem fuiſſe videmus. Ut verò non ſine infamiæ notâ fuit, quòd ſponte quoſdam ſub *Nerone* accuſaſſe creditur, ita commendatione dignus, quod *Virgilium* ante omnes coluiſſe dicitur, cujus etiam natalem religioſiùs quàm ſuum celebrabat & *Neapoli* maximè, ubi monumentum ejus adire, ut templum ſolebat. Coluit & *Ciceronem*, ipſiuſque *Ciceronis* manes. *Lil. Gyrald.* de Poet.

Jeſ. *Rapinus* eum quoad Poeſin uſque adeo contemnendum non cenſuit ac *Critici* cæteri. Dicit eum in Opere ſuo legum artis *Statio* fuiſſe obſervantiorem; judicium & prudentiam in ejuſdem operis deſignatione deprehendi: eum, ſi nativis doribus parum inſtructus erat, magna ſaltem animi attentione laboraſſe, ejus verò elocutionem ſublimitate ac nobilitate parum commendabilem eſſe. *Rapin.* Reflex. in Poet. 2. part. Refl. 13.

C. VALERIUS FLACCUS.

Clar. Anno Dom. LXXIII.

E Setiâ fuit, *Campaniæ* urbe: ſed in *Venetâ* regione ſedem habuit: unde ſpem *Antenorei Laris* vocat *Martialis* l. 1. Epigramm. 79. Reliquit octo *Argonauticorum* libros, ſed imperfectos: unde *Quintilianus* conqueritur in ejus obitum multum fuiſſe amiſſum. Quàm *Martiali* fuerit carus, liquet ex eo, quòd ibidem vocet *curarum pretium non vile ſuarum*. Pauperem fuiſſe, ex eodem Epigrammate cognoſcitur. Vid. *Voſſ.* de Poet. Lat. p. 46.

Hic

Hic est *Valerius Flaccus*, cujus *Argonauticon* opus extat, *Vespasiano* patri inscriptum, ut facilè ex ejus carminis principio colligitur. Opus, inquam, quantum per juvenem præstari potuit, cultum, eruditum, & varium, sed in quo plus est virium, quàm virtutis, ut in eo animos, & audaciam quandam juvenilem facilè offenderis. *Gyrald.* de Poet. Dialog. 4. p. 181.

Est igitur *Valerius Flaccus* excusatione dignus. Cujus cùm esset ingenium felix, judicium magnum, diligentia non vulgaris, immaturâ morte præventus, acerbum item poema suum nobis reliquit. Est autem omninò durisculus: penitus verò nudus gratiarum comitate. *Iul. Cæs. Scalig.* lib. 6. Poetic. pag. 839.

Valerium Flaccum majoris pretii Poetam, quàm quis præteriens censeat, esse, vel ignoratio ejus apud *vulgum* nobis persuadeat. Est enim omnium veterum minimè tritus manibus hominum scholasticorum aut litterionum, quod genus ab eo velut abhorret qui durisculus censeatur, & minus gratiarum amans. Sed nos generosum virum, & quidvis potius quàm absurdum censemus. *Gasp. Barth.* Adversar. l. 1. c. 17. p. 38.

Pluris omninò faciendum ego reor in numero Latinorum Poetarum *Valerium Flaccum*, quàm vulgò faciunt, imò non vulgò etiam eruditi. Sonus, spiritus, eruditio, gravitas, in eo sunt insignes, nec deest judicio; illud observavimus, quotics per se aliquid canit, longè faciliorem esse, quàm cum *Apollonium* pedè pressò imitatur. Nescio quomodo enim generosus ille animus flaccescit, cum seipsum ad sequutilejas leges alienarum inventionum componit & cogit, *Barth.* ibid. l. 26. c. 3. p. 1259.

Valerius Flaccus, scriptor unicè mihi carus ob inaffectatam, genuinam, *Romanam* dictionis majestatem. Sane ego cum auctorem, *Argonautica* scribentem, legere malo quàm vel *Ovidium* vel *Papinium*; quorum ille tenuem materiam lascivia utique violasset aut depudicasset: hic magniloquentiâ contrivisset. Quorum cùm neutrum *Valerio* objectari possit, non video, quid in compositione sermonis desiderent. Nam de *Gratiis*, quod ait *Scaliger*, nequaquam illi suæ deesse possunt, qui alienas non affectavit, neque sprevit *Romanas*, neque transmarinas non expressit. Vid. *Pompon. Sabin. Virgil.* interpret, quem citat *Konig.* in Biblioth.

Iac. *Rapinus* scribit priore parte Reflexionum suarum, in languidum & frigidum stylum eum incidisse, quòd grandiloquentiam ingenio ad hanc nato destitutus affectaverit: & parte posteriori ait Fabulam, ordinationem, Executionem ac reliquum Poematis ejus admodum exiguo charactere ornata esse.

Valerium Flaccum, ut *Apollonium Rhodium*, non video quid attineat legi, quasi nihil sit, in quod tempus consumatur potius: non tàm illorum vel carmen vel dictionem improbo, quàm *argumenti* levitatem. *Ioan. Lud. Viv.* De Tradend. Disciplin. III. p. 541.

C. *Valerius Flaccus*, *Campanus*, imperante *Domitiano* clarus, *Argonautica* libris 8. persecutus est, *Orpheos* & *Apollonii* exemplo. Dolet *Fabio*, quòd immaturâ morte interceptus nequierit affectum opus deducere ad usque umbilicos. Agnos-

cimus sanè felicem in illo, licet nondum exasciato, calorem, impetus *Poeticos* hinc inde generosos, judicium plerumque subactum, dictionem sic satis floridam, sed aliquando inæqualem & duriusculam; quam emolliisset dubio procul, si productius ei contigisset ævum *Borrich.* De Poet. p. 61.

Publicavere hunc *C. Val. Flaccum* diversi, *Bapt.* Pius, *Andreas Schottus*, *Lud.* Carion, alii; sed palmam cæteris præripiunt *Lamperi. Alardus* & *Ioannes Weirius.*

CAJUS PLINIUS SECUNDUS.

Clar. Anno Dom. LXXV.

VEronensis, dictus *Senior*, temporibus *Vespasiani* & *Titi* vixit, quorum negotia administrabat: noctibus verò & successivis (ut ipse inquit) temporibus opus *Historiæ Naturalis* composuit. *Neronis* quoque historiam, vitam *Pomponii Secundi*, de Bellis *Germanorum*, aliaque scripsit. Periit in horrendo montis *Vesuvii* incendio, An. *Chr.* 79 dum ejus causam indagare vellet. *Hofman.*

Plinii Naturalis Historia, opus diffusum, eruditum, & tam varium quàm ipsa *natura. Plin.* Min. l. 3. Epist. 5.

Plinius omnium rerum memorabilium collector, judex ingeniorum summus, æstimator acutus, admirator disertus. *Angel. Politian.* in Epist. ad *Leonic.*

Plinius veritatis Antistes, censorque libertimus. *Budæus* de *Asse* l. 1. Perspicacissimus *Naturæ* Mystes, *Plinius. Drexell.* in Aurifodin. p. 6.

Plinius ille doctissimus, de quo persuasissimum est, indoctos esse, quibus ille non sapit. *Rhodigin.* l. 12. c. 3. lect. Antiquar.

C. Plinius Secundus Naturæ Panegyristes nobilissimus ad prodigiosam prorsus eruditionem pervenit hoc uno tramite *excerptorum. Drexel.* in Aurifod. p. 11. Naturæ Bibliothecarius audit apud Lansium orat. pro *Italiâ.*

Plinii libros qui *Pandectas* appellaverit, me judice, haud erraverit. Omnia ille vir legit, vidit, scivit: & in unum volumen *Græciam* & *Latium* conclusit, paulò mehercle feliciùs, quàm *Torax* ille Imperator veteres leges. *Lips.* l. 2. Epistolic. Quæst. Epist. 13.

Plinius ille diligens totius *Antiquitatis* pervestigator: qui nullam *Bibliothecam* prætermisisse videtur, quam non excusserit, & perlustrarit. *Edw. Leigh* de viris illustr.

Plinii Historiam Naturalem opus eximium ac nunquam satis laudatum vocat *Ger. Joan. Voss.* in l. de Histor. Lat.

Cardanus solùm habebat pro *Grammatico*. Quo non etiam *Pliniano* detraxit nomini, quàm suo. *Idem* de Philosoph. c. 12. Sect. 11.

Jam de *Cajo Plinio* quid dicam? Qui naturam Universam & utrumque mundum planè inusitatâ antè cæteris audaciâ, paucis voluminibus inclusit? Qui Imperio Romano, cui Universus terræ Orbis concessisset cœlum quoque adjecit: Quod non armis aut vi bellicâ; non ariete aut balistâ, sed sublimi animo, & invictâ industriâ expugnandum fuit. *Heinsius* in Orat. pro Biblioth. mun. III. pag. 32.

Plinius

Digitized by Google

Plinius classis Rom. Præfectus, naturalium rerum Scriptor diligentissimus, eloquentissimus, veracissimus, incomparabilis, unus omnium instar. *Dempster.*

Plinius non ubique sui similis: pleraque enim acutè scripsit, &c. nonnulla neglecta & inculta. *Plinium* desiderare videntur in *Plinio*. *Caussin.* lib. III de Eloq. cap. 14.

Plinium meritò nihil moramur, neque verbis ejus nisi ubi meliora nobis deficiunt, utendum putamus. *Sciopp.* de Styl. Histor. pag. 100.

Plinius fasciculariam facit, cuncta olfaciens, nihil degustans, omnia glutiens, nihil decoquens, lerna mendaciorum, errorum *Oceanus*, in quem ingenti edito volumine invectus est *Isonicenus*. *Verder.* in censur. Autor.

Scripta *Plinii*, *Cardani*, *Alberti*, & plurimorum ex *Arabibus*, commentitiis & fabulosis *narrationibus* passim scatent, iisque non solum incertis, & neutiquam probatis, sed perspicuè falsis, & manifestò convictis. *Fr. Bacon* de Augm. Sient. lib. 1.

Plinius Historiam Naturalem solus pro dignitate complexus est, sed complexam, minimè, ut decuit, imò potius indignis modis tractavit. *Idem* ibid. l. 2. cap. 2.

Plinius tantus vir, ut non mirum sit, si vulgus illum improbet, cùm minimè auctor vulgaris sit. *Jos. Scalig.* inter opusc.

Hoc teneo, *Plinium* eruditissimum suæ ætatis hominem, Latinè elegantiæ observantissimum, non mirum aliquando in vertendis *Græcis* hallucinari. Hoc non solum illi, sed & *Ennio Attio*, *Ciceroni* accidit. At quibus viris? qui sunt columina priscæ *Latinitatis*. *Jos. Scalig.* ibid.

Genus scribendi, quod *Plinius* secutus est, mihi prorsus incomparabile videtur, medium inter *prosam*, & *carmen*, quod de *Platonis* sermone dixit *Aristoteles*: breve, & concisum, floridum & figuratum, ita ut sæpè res viles & humiles quales pleræque res naturales videntur, verbis grandioribus per translationem exornet & extollat. Miror tamen tam maturum, & gravem *Scriptorem* à quibusdam tãquam exigui judicii hominem sugillari, ut qui multa ipsis incredibilia, sibi non satis comperta fide aliorum referat: cùm cum mentis, & judicii acumine multum excelluisse, ex omnibus locis in quibus sententiam suam de quacunque re interponere voluit, manifestissimè constet quod passim, sed maximè in præfationibus librorum quam breviter, tam acriter facit. *Roland. Maresi*, l. II. Epist. 40.

Maxima *priscorum* negligentia. Dum *rerum naturas* profitentur, elenchũ nominum tantùm congervatis, nobis plus inquirendum, quàm si nihil prodidissent, reliquerunt. Inter quos princeps *Plinius*, dum studet nihil intactum relinquere, importunâ festinatione præceps, propulis exponit tirulos convivis. *Jul. Scalig.* de subtilit. adverf. *Cardan.* exercit. 207.

Plinium paucæ lectionis virum appellavit *Cæs. Scalig.* adversus *Cardanum*, exercit. 218. Sect. 1. Ubi (inquit *Vossius*) nihil opus erat obtrectari *Plinio*; quando is nihil minus fuit, quàm vir *paucæ lectionis*. *Voss.* de *Idololatr.* l. 4. c. 28.

Historia

Digitized by Google

Historia Plinii inter pucherrimos libros censenda est. Hinc etiam pauperum Bibliotheca vocatur. Si ei addatur Aristoteles, numeris omnibus absoluta erit illa *Bibliotheca*. Si ad illos accedant *Plutarchus* & *Seneca*, tota familia librorum bonorum aderit, pater, mater, primogenitus, natu minor. *Guido Patin* Epist. 6. Gall.

Posteritas Plinio multum debet, quod laboribus suis conservaverit quicquid in *Historiam* suam *Naturalem* congessit. Stylus ejus gravitate & elegantia multa commendabilis est. In Moralibus præsertim excellit, tam ritè selecta sunt ejus exempla, ejusque benè vivendi Præcepta animos adeo movent, ut cor suum ad propriarum lectionum normam direxisse censeri possit. Difficile est vitium acrius reprehendere & majoribus laudibus virtutem extollere. Sed artium ac Scientiarum de quibus locutus est tam parum gnarus erat ut singulis passibus cæspitaverit, & tam graviter identidem lapsus sit, ut Dom. *Salmasius* aliis Veteribus illum accenseat, qui secure se invicem transcribentes, libros sæpissimè de rebus sibi minime notis componebant. Testis est *Aratus* qui Astrologiæ prorsus ignarus, librum tamen de Cœlorum motibus & Astrorum cursu edidit. *Plinius* Operis sui proprie loquendo merus *Architectus* fuit, Ejus autem culpa est quòd ex inepta materia illud construxerit, quam absque sufficienti peritia & sagacitate corraserat. Vastum itaque ædificium excitavit, sed parum solidum, quodque opificem valde inexpertum fuisse plus satis comprobat. In eo Symmetria parum observatur, ejusque partes innumeræ ornatu debito destituuntur. Omnes ejusmodi defectus tribuendi sunt præproperæ illius festinationi continuisque avocamentis quibus illum implicabant functiones munerum & favor quibus ab Imperatoribus *Tito* & *Vespasiano* cohonestatus fuit. *Plinius junior* ejus Nepos refert illum inter cœnandum excerpta sua facere solitum esse. Vid. D. *Beauval.* Hist. Operum Eruditorum Febr. 1689. Gall.

Plinius quum multorum *Autorum* nomina recenseat, ex quibus libros suos confecit, nullibi tamen *Dioscoridis*, cujus omnia ferè scripta suis intermiscuit, mentionem facit. *Bilibald. Pirckheim.* in respons. ad *Oecolampad.* de ver. Christ. came, A. 4.

Ad *Latinos* transeo inter quos *Cornelius Celsus Hippocratem* ferè transtulit, *Plinius* autem *Dioscoridem*, tametsi ipse dissimulaverit, & *Collenutius* fortiter neget. *Georgius Agricol.* in Dial. de re Mallicâ, c. 19.

Plinium Medicis accensemus, quandoquidem naturalis ejus *historia* magnam partem ex *Medicorum* libris compilata: ejusdemque argumenti est. Hunc multa sine judicio collegisse oppidò patet, præsertim ex *re Herbaria*, cujus utique fuit imperitus unde etiam sæpe eandem *Herbam* diversâ ejus appellatione deceptus viribus diversam facit. vid. *Sebast. Scheffer.* Introduct. in Art. Med. p. 56.

Opera *C. Plinii Secundi* edidit *Ioann. Frid. Gronovius* cum notis *Variorum* 3. Vol. *Leida* in 8°. 1669. apud *Hackios.*

QUINTUS

Digitized by Google

Ego Celestinus Artemisius, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, Archiepiscopus Ravennas, Primas Italiæ, Legatus Natus, Exarchatus Ravennæ, Pentapolis, Marchiæ Anconitanæ, Romandiolæ, Bononiæ, Ferrariæ, Comitatus Venusini, Ducatus Spoletani, Civitatis Castellanæ, Perusii, Patrimonii Beati Petri in Tuscia, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicarius, Apostolicæ Sedis Legatus, Universis & singulis præsentes Literas inspecturis, Salutem in Domino sempiternam. Cum Nos, ex Officii nostri debito, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Jura, Libertates, Immunitates, Prærogativas, Privilegia, Indulta, Concessiones, Donationes, Confirmationes, Statuta, Consuetudines, Bona, Jurisdictiones, Dominia, Possessiones, Terras, Castra, Oppida, Civitates, Ducatus, Provincias, Patrimonia, Exarchatus, Pentapolim, Marchias, Romandiolas, Bononias, Ferrarias, Comitatus, Ducatus, Civitates, Castra, Oppida, Patrimonia, Dominia, Jurisdictiones, Bona, Statuta, Consuetudines, Confirmationes, Donationes, Concessiones, Indulta, Privilegia, Prærogativas, Immunitates, Libertates, Jura

commendat. *Livius*, magnanimo quodam plenus candore, exporrecta suavitate invitat simul & admittit lectorem: *Curtius* per quædam admissionis mysteria & gradûs in familiaritatem adhibet erudita & decora ingenia, obviâ tamen sic quoque & expositâ humanitate statim idoneus amari, non enim abstrudit gratiarum suarum incitamenta, sed disponit &, cum primo aspectu placeat, hôc pretio vult placere, ut æstimetur. Seorsum laudari meretur (*Curtius*) quòd non minùs utilem, quàm subtilem observationem habet: rerum aulicarum elegantiam, ipsius Aulæ genium, figuras, vultum nemo vel appositè magis, vel magis ex decoro expressit. *Boecler* de Eloquentiâ Politici.

Non alia, quàm bellica, narrat; Politico tamen homini ipsômet Cæsare tantò commodior, quantò diffusior est, docens non vincere duntaxat, sed victa etiam retinere. *Hermann. Conring.* de Civ. prudent. cap. 14. pag. 330.

Cæsari comitem do *Q. Curtium*, quem adeo inter selectos recensere non dubito, ut inter optimos locum illi libenter tribuam. *Joan. Bernart.* de utilitat. legend. Hist. p. 50.

Q. Curtius rerum *Alexandri* M. Latinus super omnes *Græcos* diligens, verus, candidus & prorsus integerrimus scriptor, si integrum haberemus. *Val. Acidal.* in Præfat. ad libr. quart.

Curtius est argutus, elegans & nervosus scriptor. *Dav. Chytr.* in Chronol. *Herodot.* & *Thucyd.*

Historicus cæteris candidior est; sed Nihil, aiunt, ad *Parmenonis finem*. Habet multas sermonis formulas à *Ciceronianis* diversis. *Erasm* in *Ciceronian.*

Iudicare mihi licet, quia totos 25. annos in omnibus probatis Authoribus *Latinis*, *Græcis* & *Italis* evolvendis insumsi; Totos quindecim annos in perula *Ciceronis Oratorem* gestavi. Omnium abjectissimus, est *Taciti* stylus, omniumque Historiographorum minimus est. In quatuor aut quinque rebus versatur totus stylus ejus, in *Antitheſibus* in *Apoſiopeſibus*. Unica *Quinti Curtii* pagina triginta *Tulli* paginis præstat.—*Quintus Curtius* in *Latinitate* coryphæus est, adeo limatus, adeo tersus, adeoque mirabilis ut etiam in argutiis suis planus, perspicuus & intelligibilis sit. *Florum* in supremo post ipsum ordine statuo, totus floridus est, quàm elegans est! Dom. *Tyronius* vir præclarus ad stylos dijudicandos *Quinto* Curtio primas dabat. *Perroniana* pag. 306. Gall.

Mirari subit quòd primi ordinis *Scriptor* qualis fuit *Q. Curtius* Antiquitati tam parum notus fuerit ut nemo reperiatur qui ante medium seculi XVI. *Historicis* illum annumeraverit. Ephemerid. Eruditor. die lun. 18. April. 1678. Gall.

Quintus Curtius est bonus Author. Jampridem interiit *Qu. Curtius*, quicquid illius nobis superest ex unico Exemplari exscriptum fuit, omniaque MSS. nova sunt.

In Bibliotheca Sancti Victoris primus liber *Q. Curtii* erat, sed deprehendi, esse compositum à Petrarcha. *Scaligerana.*

Voluptatis illius, quam ex Historicis capere est, illustre exemplum habemus insapientissimo *Arragoniæ* Rege *Alphonso*. Qui cùm gravissimo morbo labora-

Digitized by Google

Ἐκ τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Θεοφυλάκτου, Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας, ἑρμηνεῖαι εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου. Ἐκδοθεῖσαι ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ Ἀντωνίου Κομνηνοῦ τοῦ Παπαδοπούλου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τοῦ Ἀνατολικοῦ Ἀστέρος, 1861.

Ἐκ τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Θεοφυλάκτου, Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας, ἑρμηνεῖαι εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου. Ἐκδοθεῖσαι ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ Ἀντωνίου Κομνηνοῦ τοῦ Παπαδοπούλου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τοῦ Ἀνατολικοῦ Ἀστέρος, 1861.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

ΕΙ ΤΙΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΤΟΣ ΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΓΡΑΦΕΝΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΟΥΚ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙ, ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ, ΟΥΚ ΑΝ ΕΙΠΟΙ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ. ΠΟΛΛΗΝ ΓΑΡ ΕΧΟΥΣΙ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΗΝ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ. ΟΥΔΕΝ ΓΑΡ ΟΥΤΩ ΨΥΧΗΝ ΩΦΕΛΕΙ ΩΣ ΤΟ ΤΑΣ ΘΕΙΑΣ ΓΡΑΦΑΣ ΕΙΔΕΝΑΙ ΑΚΡΙΒΩΣ. ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΜΑΛΙΣΤΑ ΠΟΙΕΙ ΤΟ ΤΑΣ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΕΠΙΓΙΝΩΣΚΕΙΝ. ΟΥΔΕΝ ΓΑΡ ΟΥΤΩ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΩΦΕΛΕΙ ΩΣ ΤΟ ΤΟΝ ΝΟΥΝ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΕΧΕΙΝ. ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΜΑΛΙΣΤΑ ΠΟΙΕΙ ΤΟ ΤΑΣ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΕΠΙΓΙΝΩΣΚΕΙΝ. ΟΥΔΕΝ ΓΑΡ ΟΥΤΩ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΩΦΕΛΕΙ ΩΣ ΤΟ ΤΟΝ ΝΟΥΝ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΕΧΕΙΝ.

nendus. Ille vir totus à se & à Deo, nihil à fortuna fuit. Origine vilis, & inter servos; corpore claudus ac debilis; mente nobilissimus, & inter omnis ævi lumina refulsit. Vita emendatissima fuit, & planè adscitum, quod in ore habebat; Ἀνέχου καὶ Ἀπέχου. *Contine*, & *abstine*. Item hostis fucorum, qui *Philosophos* habitu & verbis præferrent, vitâ degenerarent: quos ille appellare solitus *Philosopho* sine factis, dictorum tenus. *Lipsius* in Manuduct. ad Stoic. Philosoph. l. II. Dissertat. 19.

Scripta ejus pauca extant: *Enchiridion* sanè egregium, & *Stoica* moralis Philosophiæ velut anima: item *Dissertationes*, quas obiter in viâ, domo, Scholâ habuit, ab *Arriano* collectæ & digestæ. Neque omnes etiam extant: in *Agellio* & *Stobæo* reperies, quæ hîc requiras. Sed, *Deus* bone, acrem & altum in iis spiritum: accensum animum, & *honesti* amore ardentem! Nihil in *Græcis*, aut fallor, tale extat: à duabus illis notis dico, *Acrimonia* & *ardore*. Tironem, aliquem & rudem veræ Philosophiæ vix afficiat aut tangat: proficientem aut provectum incredibile est quàm excitet, & cùm pungat ubique, tamen etiam delectet. Genus styli concisum, fractum est, & quod indolem subitarii sermonis habet: Sed docta interveniunt sæpe, semper salutaria, & non est qui bonam Mentem magis aut trahat aut formet. Ego *Senecionem* illum nunquam lego, nisi cum interno animi motu: & quod *Homero* proprium, pluris facio cùm relego, semper ut novum, & cùm repetivi repetendum. *Lips.* ibid.

Sermo in eo omnino efficax est, atque energiæ plenus, & in quo mira sit ad promovendum vis. Stylus autem, qualem res postularet, concisus est, dilucidus, quique ornatum respuat ornatum. *Politian.* in Epict enchir.

Epicteti singulæ voces *Proclo*, *Simplicio*, *Luciano* ipsi oraculorum instar sunt. *Mornæus* de veritat. Rel. *Christian.* c. 3.

Epictetum magni æstimabat *D. Augustinus*.

Epictetus Philosophi famam minus aucupatur, Philosophatur melius. *Morn.* de veritat. Rel. *Christ.* c. 20.

Epicteti scripta dùm legimus in diversos imò contrarios affectus rapimur, etiam nonnunquam inviti. Nunc enim gaudemus, summâque perfundimur voluptate: dum infinitam *Dei* bonitatem miramur, quâ etiam *Gentilibus* ea de *moribus* nota esse voluit, quæ summam cum nostrâ doctrinâ convenientiam habere videntur; nunc rursus contristamur maximoque afficimur dolore: quando cernimus, quantò turpius in medio *Christianismo* vivatur, quàm olim est factum ab *Epictete*, eique similibus aliis: qui gratiâ tamen speciali *Divini Spiritus* (quæ, nisi nolentibus, nobis non deest) imbuti non fuere. *Henr. Jul. Scheurls* Bibliogr. Moral. Impress. *Helmstad.* in 8°. 1686.

Unum hoc *Enchiridium* plus moribus hominum formandis valet, quàm universa *Aristotelis Ethica*, imò & omnium post illum Philosophorum, qui *Moralem Philosophiam* magnâ verborum pompâ scriptis mandarunt. *Abraham Berkel.* in Epist. Dedic. quæ *Epictet. Enchir.* præmittitur.

Exiguum quidem est volumen (Enchiridion) verùm non ex mole, sed pro rerum, quæ in eo tractantur, dignitate atque excellentiâ æstimandum. Neque hoc

Digitized by Google

Hoc latuit *Antoninum* Illustrissimum, & optimum *Romanorum* Imperatorem, qui in divino prorsus *De seipso ad seipsum* tractatu, Diis immortalibus gratias agit, magnique beneficii loco reputavit Epicteti ὑπομνήματα accepisse, atque ex tali scriptorum genere ad beatam in tanto imperio vitam multum fructûs & utilitatis percepisse. *Idem* ibid.

Enchiridion illius sanè egregium & *Stoicæ* Moralis Philosophiæ velut Anima. *Lipsius*. Gravis hercle rerum magis pondere, quàm mole magnus liber & exosculandus, nocturnâ diurnâque manu versandus. *Remus* ad Themist.

Epicteteti Enchiridion moribus utile, dissertationes graves, prudentiæ plenæ. *Dempster*.

Extat *Epicteti Enchiridion*, unà cum *Cebetis Thebani Tabulâ Græcè & Latinè*, ex recensione *Abrahami Berkelii*, cum ejusdem animadversionibus & notis quibus accedunt notæ *Wolphii*, *Casauboni*, *Caselii* & aliorum, cum *Græcâ Paraphrasi*. *Lugd. Batav.* Ann 1670. in 8°.

M. VALERIUS MARTIALIS.

HIspanus, *Bilbili* in *Celtiberia* natus tempore *Claudii* Imperatoris: sub *Nerone* annos natus 20. *Romam* venit; atque annos istic egit 35. Tito, ac imprimis *Domitiano* carus fuit; à quibus & donatus jure trium liberorum. Etiam *Tribunus*, & *Equestris* dignitatis fuit. At non item in honore fuit mortuo *Domitiano*. Itaque sub *Trajano* in patriam rediit: atque ibi conscripto libro *Epigrammatum* duodecimo, partim tædio patriæ, quia non in honore esset, quamo fuerat *Romæ*, partim etiam à civibus suis sugillaretur, tædio vitæ, ut verisimile est, decessit. *Voss.* de Poet. Lat. Clar. A. D. LXXXII.

Libros 12 *Epigrammatûm* composuit miro ingenio, & singulari urbanitate, quibus adjecit *Xenia*, & *Apophoreta* libellis duobus absoluta. In his secutus est *Marsum* Poetam, *Pedonem*, atque *Getulicum*, quorum exemplo sesipsum tuetur, ac lascivam verborum licentiam excusat. *Petr. Crinit.*

Erat homo ingeniosus, acutus, acer, & qui plurimum in scribendo & salis haberet & fellis; nec candoris minus. Plin. Epist l. 3. Epist. 21.

Ælius Verus Imperator solitus est singulari affectu prosequi Lepores atque jocos poëtæ *Martialis*; summumque *Virgilium* vocare.

Valerius Martialis artificiosissimus *Epigrammatum* scriptor, ita in iis quidem jocatus est, ut frequentiùs carpat, quàm delectet: tametsi è demonstione ipsâ delectatio quoque patitur. Ad hæc Dictis ejus partim oculatissima quædam insunt spicula; partim verba quæ non solum à faceto sint aliena, verùm aut obscœnâ ipsa admodum scurrilia que, aut maximè ampullosa, & acida. Quod quidem *Hispanicum* est. Sunt tamen dicta ejus in universum arguta, subtiliterque conquisita; abstrusæ sententiæ, eædemque raræ, falsæ, aculeatæ: inventiones verò maximè acutæ: verba præcipuè accommodata, quæque non primâ tantum facie, atque in ipso explicatu, lectorem alliciant, atque auditorem: verùm quæ in ejus animo relinquant tacitam quandam quasi subtitillationem. Nihilo tamen-

Digitized by Google

minus iis, non pauca quidem animadvertas, quæ digna prorsus sunt facetis ac temperatis ingeniis: retineantque decorum illud, quod virtutis hujus, de quâ præcipimus, maximè est proprium. *Ioan. Pontan.* l. 3. de *Sermone*, cap. 18.

Martialis unus *Epigrammatis* Genium videtur possedisse. *Dempst.*

Martialis ad *Nasonis* facilitatem plurimùm accedit, & aliquid *Ciceroniani* laudis illi potest tribui, in libros aliquot Epistolis præfatus esset, *Deum* immortalem, quàm non *Ciceronianis*! *Erasm.* in *Ciceronian.* p. 147.

Martialis lepidissimus Poeta: nec enim illis assentior, qui *scurram* ineptum eum appellant, neque satis elegante *Musâ* libros *Epigrammatum* scripsisse autumant. *Adrian. Turneb.* Adversar. l. 13. c. 19.

Epigrammatis virtutes peculiares, *brevitas* & *argutia*; hanc *Catullus* non semper est assecutus; *Martialis* poeta argutissimus nusquam omisit. *Iul. Cæs. Scalig.* Poetic. l. 3. c. 126. Multa sunt ejus Epigrammata divina, in quibus & sermonis castitas, & argumenti species luculenta est. Versus verò candidi, numerosi, pleni, denique optimi. Alia fœda ne legetim quidem, tantum abest ut ad censuram vocem. *Idem* ibid. l. 6. p. 838.

Quid censes tu? non melius de *Martiale Scaliger* judicavit, qui versus ejus candidos, numerosos, plenos, *Epigrammata* multa divina dicit: quàm ille, qui *Scurram* de trivio appellat? Nollem excidisset viro magno hoc judicium judicii dissimile. Nihil ad *Catullum Martialis*, Scio: sed & hoc scio, *Epigrammata* illa nec in *trivio* nata, nec omnia in *triclinio*. Multa fœda, obscœna in *Martiale*: & mehercule in uno *Catulli* libello non pudiciora, sed pauciora. Ignorat seculum illud, qui hoc accusat. *I. Lips.* l. 1. Epist. Quæst. Epist 5.

Reliquit *Epigrammatum* librum omninò rejiciendum, quippe qui neque elegantiæ latinæ neque moribus prosit. *Raph. Volaterran.* Comment. Urban. lib. 17.

Faceret è re literariâ, si quis more veterum *Criticorum*, delectum *Epigrammatum* ejus haberet, & bonis affigeret laudis notam, aliis culpæ. Potuisset hoc *Douza* noster, qui Poetam istum non solùm feliciter expressit, sed etiam correxit. *Just. Lips.* ut supra.

Martialis iis, qui *Epigrammata* volunt scribere, & legendus & imitandus est: nihil enim in illo genere reperiri potest tersius argutiusque. Et multa sunt ejus non spurca, quale illud de *Santra*. vid. Vol. 4. *Grot.* oper. p. 740.

Epigrammata ejus arguta pleraque sunt, & acuta, sed & sæpè præ obscœnitate putida, indigna quæ oculis castis observentur: unde *Ingolstadienses* editio à *Iesuitis* procurata obscœna illa meritò amputavit. Duo priores libri, qui *spectaculorum* nomine circumferuntur, alterius scriptoris habentur fœtus, verùm *Xenia* & *Apophoreta* communi consensu ejus sunt. *Borrich.* de Poet. p. 63, 64.

Martialem Bilbilitanum quàm iniquè tractarunt nonnulli! Hunc vilem è trivio *Scurram* præ *Catullo* vocat *Muretus*. Ejus *Epigrammata* Musis placere, aiebat *Lil. Gyraldus*. Eorum exempla, quot nancisci poterat, quotannis cum execratione *Vulcano* dicabat *Andreas Naugerius*.

Martialis Bilbilitanus, etsi ob peregrinitatem *Hispanicam* nonnullis, sed maledicis

maledicis *censoribus*, vapulat: Laude tamen *Elegantiarum Latinarum* minimè privandus est. Dan. Georg. Morhof. De Patav. Livian. p. 160.

Latinum *Epigramma*, depravato judicio, quod grallari cœpit cùm pura *Latinitas* jam labasceret, animos argutia aliqua, quæ *acumina* nomen sortita est, titillare tentavit. *Martialis* acuminum in vocibus author quodammodo fuit, terminando nimirum vulgarem sententiam aliqua voce inaudito modo usurpata. *Rapin.* Reflex. particul. in Poes. Refl. 3. par. 2.

M. Val. Martialis Epigrammata prodierunt cum notis *Variorum*, accurante *Corn. Schrevelio*, *Lugd. Batav.* ex officinâ *Hackianâ* 1670. in 8°.

MARCUS FABIUS QUINTILIANUS.

RHetor, *Hispanus* ex civitate *Calagurritanâ*: *Romam* à *Galbâ* adolescens ad- Clar. A. D.
modum perductus est. Primus *Romæ publicam Scholam* aperuit, & *Salarium* LXXXIII.
è fisco tulit, eoque dives evasit. Incidit illius ætas in ea tempora, quibus inclinatio quædam *Sermonis Romani* ad *barbariem* fieri cœperat. *Carol. Stephan.*

Ciceronis & Quintiliani politissima sunt *scripta*, quæ nihil supervacui, nihil impediti, nihil non ad *Artem Rhetoricam* pertinentis complectuntur. Sanè pervulgata quædam *Rhetorum* præcepta negligens prætermittit, aut breviter perstrinxit *Cicero*, viri *consularis*, & in eloquentiâ eminentissimi, servatâ dignitate: quid verò in *Quintiliano*, vivo quodam præceptionum omnis generis exundante *purgite*, quod vel ad *mores*, vel ad docentis dicentisque *utilitatem* pertineat, desiderare possis? Quo magis *Ciceronis* quibusdam similis, nihil *ejus* præter umbram & larvam habentibus, infensus tum, qui *Quintilianum* prolixum, & nullo certo docentem ordine clamitantes, de manibus *fuci fori* excutere meditantur. Cujus mentem, & susceptam à principio ad finem instituendi rationem, si intentis oculis acriùs intueantur, facilè obstinatum in pravâ sententiâ animum mutaverint. Tantâ enim facundiâ, diligentiâ, dexteritate, industriâ ab imis fundamentis ad summa fastigia partibus omnibus expressam hanc Eloquentiæ Architecturam comperient, ut pravis affectibus depositis, facilè confessuri sint, nihil in eo genere ne mente quidem & cogitatione perfectius concipi posse. *Petr. Galand.* in Epist. *Petr. Castellan. Fab.* institut. præfix.

Nemo potest *Quintilianum* intelligere, nisi *Ciceronem* optimè teneat; neque *Ciceronem* probè sequi, nisi *Quintiliano* pareat; nec unquam fuit quispiam eloquens post *Quintilianum*, nec esse potest; nisi qui se totum *arti ejus* formandum, imitationique tradiderit. *Laurent. Vall.* l. 1. Antidot. in *Pogg.*

Nos quidem *Quintilianum* magnæ eruditionis, & elegantis judicii fuisse, agnoscimus; ac de quo serio illud dici possit, amasse eum bonam mentem: verùmenimverò dolendum planè, quòd vir maximus toties re leviculâ deceptus recedat ab *Aristotele Rhetore* longè se perspicaciore, qui solus, non solùm *de arte*, sed etiam *ex arte*, atque adeò artificiosissimè scripsit; ac cui, ut omnium optimo, optimè optimam operam dari putamus. *Voss.* de *Rhetor.* c. 6.

Magnus ille Magister *Eloquentiæ Fabius*. *Isaac. Casaub.* Comment. ad *Pers.* Satyr. 1.

Emunctissimæ

Emunctissimæ naris & judicii vir *Quintilianus*. *Mer. Casaub.* De quar. ling. p. 30.

Fabius optimus instituendæ pueritiæ Artifex. *Voss.* de Art. Hist. p. 32. Gloria *Romanæ* Togæ *Quintilianus*. *Martial.* l. 2. Epigram. 90.

Qui omnibus omninò *Scriptoribus M. Fabium* prætulit, non ille quidem absque ratione audacter judicavit. Nulla enim virtus *Romani Styli* est, quam non expleat; cùm quicunque ex cæteris summam attigêre, habeant singuli tamen in quo vel abundent vel deficiant. *Barth.* l. 31. c. 5. Adv.

Quintilianus omnium, qui unquam scripserunt, auctorum elegantissimus. *Barth.* præfat. ad *Gratium*.

Ciceroni Quintilianum adjunxit *Laurentius Valla*, tanquam *comitem*, aut verius *socium*, *paremque*, non omninò injusiâ, cùm verborum munditie, tum translationum, & totius dictionis acumine. *Lud. Vives* de Tradend. Discip. l. 3.

Quintilianus affectavit *Ciceroni* dissimilis esse. Cujus utinam extarent *Declamationes*; nam quas habemus, minimum habent *Ciceronis*. *Erasm.* in *Ciceronian.*

Me puero magnâ cum curâ exponebantur in scholis *Institutiones Oratoriæ M. Fabii Quintiliani*, accurati admodum & exquisiti *Rhetoris*, neque quisquam satis bonus *dicendi Magister* habeatur, qui non in illis vel præcipuè *auditores* suos exercere solitus esset. *Marc. Ant. Muret.* l. 18. var. lect. c. 20.

Miro quidem candore veterum ingenia virtutesque omnium indicavit. *Senecam* tantùm damnare, invisumque habere est creditus: quod accidisse sibi ipse scribit, dum corruptum, & omnibus vitiis depravatum dicendi genus revocare ad severiora judicia contendit. Nam cùm solus ferè *Seneca* in manibus adolescentium foret, non quidem ipsum omninò conabatur excutere, sed potioribus præferri non sinebat. *Angel. Politian.* præfat. ad *Quintil. Institut.*

Quintiliano nemo artem *oratoriam* inter *Latinos* elegantiùs adornavit, annon *Hispanus*? & hunc tamen, si *Ciceronem* excipias, omnibus præferre non dubitarit nonnulli, etsi *Philephus* in illo *Hispanitatem* invenisse sibi visus est. *Dan. Georg. Morhof.* de *Patavin. Liv.* p. 160

Extant *M. Fabii Quintiliani* Institutionum oratoriarum libri duodecim, cum notis *Variorum*, *Lugd. Batav.* ex officina *Hackiana* 1665 in 8.

SEXTUS JULIUS FRONTINUS.

Clar. A. D. CLXXXV.

VIR consularis, tempore *Nervæ* & *Trajani* floruit. Aquarum præfectus à *Nervâ* creatus, libellum *de aquæductibus* edidit Et rei militaris peritus, *Trajano* libros Strategematicos dicavit. Moricus voluit sibi sepulchrum construi. *Ioan. Maria Catan.* comment. in Epist. *Plin.* l. 4. Epist. 8.

Julius Frontinus maximus Geometra. *Hieron. Mag.* l. 4. Miscell. c. 2. Serius & minimè verbosus Autor. *Barth.* l. 2. Adversar. c. 11.

Julius Frontinus elegans & disertus scriptor. *Thom. Dempster.* in Elench. Script.

Ipse

Ipsa strategemata quibus Imperatores & milites in bello, vel in ipso prælio usi consuevere, & ad suitutelam, & ad hostium perniciem, parum in operibus suis (*ii, qui de re Militari scripserunt*) attigisse videntur, præter unum *Frontinum*, virum consularem, qui satis commodè, satisque abundè ipse descripsit Strategemata. *Iacob. comes Purliliar.* in proœm. libror. de *Re Militari.*

Iulius Frontinus strategemata, per *Romanorum* historiam diffusa, dictione facili, atque ordinatissimâ temporum serie digessit — videtur aliquando *Frontinus* non satis elegans, & nonnunquam parum latinus fuisse, si delicatiorum quorundam aures consulamus. Discrepat etiam interdum ab aliis scriptoribus in rerum gestarum narratione, dubium, errore, an consilio, ex quibus (*Frontini Strategematis*) sanè plurimùm frugis percipere possunt exercituum ductores, quos ille acuit, cùm ad insidias parandas, tum ad eas evitandas. Huic etiam auctori debemus nonnullorum Militarium vocabulorum explicationes, quas absque illo eramus ignoraturi. *Balthass. Bonifac.* in excerpt. Rom. Histor. Script.

Sextus Iulius Frontinus strategematum libros conscripsit in quibus ex omnibus Historicis exempla, incertos libros distincta, enumerat copiosè, & magnâ cum utilitate; licet pleraque, librariorum errore, ineptè sint repetita. *Carol. Sigon.* de Hist. Roman.

Iulius Frontinus de *Aquæductibus*, & ad locorum urbis notitiam valet, & ad notationem Fastorum. *Lud. Viv.* de Trad Discipl l.5.

Elogium urbis *Romæ* quod in libro de *Aquæductibus* legimus; (*Regina & Domina orbis, quæ Terrarum Dea Gentiumque consistit, cui par nihil, & nihil secundum*) non *Frontini* esse sentit *Lipsius* Veteor (inquit) ut alitum adscriptumve alienâ manu sit; & gravis atque eruditus reliquus *Frontini* stylus non probat aut amat lasciviam poetarum. *Lips.* De Magnitud. Roman. l. 1. c. 2.

Extant *Sexti Iulii Frontini* opera, cum notis & emendationibus *Roberti Keuchenii. Amstelodami* 1661. in 8°.

Vetuit sibi exstrui monumentum his verbis: Impensa Monumenti supervacanea est: Memoria nostri durabit, si vitam meruimus. *Erasm.* lib. Apoph.

PUBLIUS PAPINIUS STATIUS.

Neapolitanus, sub *Domitiano* vixit: sed perperàm confunditur cum *Statio* Poetâ, cognomine *Surculo*, qui claruit sub *Nerone*, ac *Tolosensis*, in *Galliis* fuit. *Reliquit* quinque *Sylvarum* libros, 12. *Thebaidos*, 5. *Achilleidos*. Mirum verò *Martialem*, cùm adeò celebrat *Stellam Poetam*, non meminisse *Statii*, tanti amici *Stellæ*, ut ei miserit primum *Sylvarum*. Nempe ab invidiâ id profectum videtur. Non ferebat *Martialis Papinium* tantoperè in gratiâ esse apud *Domitianum*, idque ob extemporalem in carmine felicitatem, quâ *Martialis* longè vincebatur. Parum amicum fuisse *Papinio Martialem* ex eo colligitur, quòd nunquam æqualis sui meminerit: tum aliis quæ legas apud *Gevartium* ad 1. *Sylvarum*. *Voss.* de Poet. Lat. Clar. A. D. LXXXV.

R Vellæ

Cave Paintings, Evidence of Antiquity of Man from, 44-46
Caves, Human Remains in, 44-46
Cayley, Arthur, Quaternions, 1
Celestial Bodies, Motion of, 1-3
Cells, Nature of, 4-6
Cells, Vegetable, Structure of, 4-6
Cephalopoda, Fossil, 7-9
Cetacea, Fossil, 9-11
Chalk, Fossil Plants in, 11-13
Chalk, Fossil Sponges in, 11-13
Chalk, Fossil Urchins in, 11-13
Chalk, Fossil Zoophytes in, 11-13
Chalk, Organic Remains in, 11-13
Chalk, Origin of, 11-13
Chalk, Structure of, 11-13
Chalk, Thickness of, 11-13
Chalk, Upper, Fossil Plants in, 11-13
Chalk, Upper, Fossil Sponges in, 11-13
Chalk, Upper, Fossil Urchins in, 11-13
Chalk, Upper, Fossil Zoophytes in, 11-13
Chalk, Upper, Organic Remains in, 11-13
Chalk, Upper, Origin of, 11-13
Chalk, Upper, Structure of, 11-13
Chalk, Upper, Thickness of, 11-13
Chalybeate Springs, Analysis of, 13-15
Chalybeate Springs, Medicinal Value of, 13-15
Chalybeate Springs, Nature of, 13-15
Chalybeate Springs, Origin of, 13-15
Chalybeate Springs, Temperature of, 13-15
Chalybeate Springs, Varieties of, 13-15
Chemical Action, Nature of, 15-17
Chemical Affinity, Nature of, 15-17
Chemical Attraction, Nature of, 15-17
Chemical Combination, Nature of, 15-17
Chemical Decomposition, Nature of, 15-17
Chemical Elements, Nature of, 15-17
Chemical Equivalents, Nature of, 15-17
Chemical Forces, Nature of, 15-17
Chemical Synthesis, Nature of, 15-17
Chemistry, Nature of, 15-17
Chemistry, Organic, Nature of, 15-17
Chemistry, Physical, Nature of, 15-17
Chemistry, Vital, Nature of, 15-17
Chlorophyll, Nature of, 17-19
Chlorophyll, Origin of, 17-19
Chlorophyll, Structure of, 17-19
Chlorophyll, Uses of, 17-19
Circulation of Blood, Nature of, 19-21
Circulation of Blood, Organs of, 19-21
Circulation of Blood, Uses of, 19-21
Circulation of Sap, Nature of, 21-23
Circulation of Sap, Organs of, 21-23
Circulation of Sap, Uses of, 21-23
Clay, Fossil Plants in, 23-25
Clay, Fossil Sponges in, 23-25
Clay, Fossil Urchins in, 23-25
Clay, Fossil Zoophytes in, 23-25
Clay, Organic Remains in, 23-25
Clay, Origin of, 23-25
Clay, Structure of, 23-25
Clay, Thickness of, 23-25
Clay, Upper, Fossil Plants in, 23-25
Clay, Upper, Fossil Sponges in, 23-25
Clay, Upper, Fossil Urchins in, 23-25
Clay, Upper, Fossil Zoophytes in, 23-25
Clay, Upper, Organic Remains in, 23-25
Clay, Upper, Origin of, 23-25
Clay, Upper, Structure of, 23-25
Clay, Upper, Thickness of, 23-25
Coal, Fossil Plants in, 25-27
Coal, Fossil Sponges in, 25-27
Coal, Fossil Urchins in, 25-27
Coal, Fossil Zoophytes in, 25-27
Coal, Organic Remains in, 25-27
Coal, Origin of, 25-27
Coal, Structure of, 25-27
Coal, Thickness of, 25-27
Coal, Upper, Fossil Plants in, 25-27
Coal, Upper, Fossil Sponges in, 25-27
Coal, Upper, Fossil Urchins in, 25-27
Coal, Upper, Fossil Zoophytes in, 25-27
Coal, Upper, Organic Remains in, 25-27
Coal, Upper, Origin of, 25-27
Coal, Upper, Structure of, 25-27
Coal, Upper, Thickness of, 25-27
Coccosteus, Fossil, 27-29
Cold, Nature of, 29-31
Cold, Sensation of, 29-31
Cold, Uses of, 29-31
Colour, Nature of, 31-33
Colour, Uses of, 31-33
Colour, Vision of, 31-33
Comets, Nature of, 33-35
Comets, Orbits of, 33-35
Comets, Origin of, 33-35
Comets, Structure of, 33-35
Comets, Tails of, 33-35
Comets, Uses of, 33-35
Compass, Nature of, 35-37
Compass, Uses of, 35-37
Compass, Variation of, 35-37
Conchifera, Fossil, 37-39
Conchifera, Structure of, 37-39
Conchifera, Uses of, 37-39
Conchifera, Varieties of, 37-39
Conchology, Nature of, 39-41
Conchology, Uses of, 39-41
Conchology, Varieties of, 39-41
Conglomerate, Fossil Plants in, 41-43
Conglomerate, Fossil Sponges in, 41-43
Conglomerate, Fossil Urchins in, 41-43
Conglomerate, Fossil Zoophytes in, 41-43
Conglomerate, Organic Remains in, 41-43
Conglomerate, Origin of, 41-43
Conglomerate, Structure of, 41-43
Conglomerate, Thickness of, 41-43
Conglomerate, Upper, Fossil Plants in, 41-43
Conglomerate, Upper, Fossil Sponges in, 41-43
Conglomerate, Upper, Fossil Urchins in, 41-43
Conglomerate, Upper, Fossil Zoophytes in, 41-43
Conglomerate, Upper, Organic Remains in, 41-43
Conglomerate, Upper, Origin of, 41-43
Conglomerate, Upper, Structure of, 41-43
Conglomerate, Upper, Thickness of, 41-43
Cretaceous Rocks, Fossil Plants in, 11-13
Cretaceous Rocks, Fossil Sponges in, 11-13
Cretaceous Rocks, Fossil Urchins in, 11-13
Cretaceous Rocks, Fossil Zoophytes in, 11-13
Cretaceous Rocks, Organic Remains in, 11-13
Cretaceous Rocks, Origin of, 11-13
Cretaceous Rocks, Structure of, 11-13
Cretaceous Rocks, Thickness of, 11-13
Cretaceous Rocks, Upper, Fossil Plants in, 11-13
Cretaceous Rocks, Upper, Fossil Sponges in, 11-13
Cretaceous Rocks, Upper, Fossil Urchins in, 11-13
Cretaceous Rocks, Upper, Fossil Zoophytes in, 11-13
Cretaceous Rocks, Upper, Organic Remains in, 11-13
Cretaceous Rocks, Upper, Origin of, 11-13
Cretaceous Rocks, Upper, Structure of, 11-13
Cretaceous Rocks, Upper, Thickness of, 11-13
Crinoidea, Fossil, 43-45
Crinoidea, Structure of, 43-45
Crinoidea, Uses of, 43-45
Crinoidea, Varieties of, 43-45
Crustacea, Fossil, 45-47
Crustacea, Structure of, 45-47
Crustacea, Uses of, 45-47
Crustacea, Varieties of, 45-47
Cuttle-fish, Fossil, 7-9
Cuttle-fish, Structure of, 7-9
Cuttle-fish, Uses of, 7-9
Cuttle-fish, Varieties of, 7-9
Cycadeæ, Fossil, 47-49
Cycadeæ, Structure of, 47-49
Cycadeæ, Uses of, 47-49
Cycadeæ, Varieties of, 47-49
Cyclopteris, Fossil, 49-51
Cyclopteris, Structure of, 49-51
Cyclopteris, Uses of, 49-51
Cyclopteris, Varieties of, 49-51

Ex Bibliotheca Regia Monacensi

CLARISS. DOCTORI

Scaliger Prolegomenis ad sui operis de *Emendatione Temporum* censet, ubique lucere *Iosephi* & erudition*em*, & fidem, in tantum, ut non solum in rebus *Iudaicis*, sed etiam externis, rutius ei credatur, quàm omnibus *Græcis* ac *Latinis*. *Voss* de Histor. Græc.

Flavius Iosephus, autor omni laude dignus, & cui post *Sacrorum Voluminum* scriptores prima esse debet fides, — etsi gravitate supra cunctos *Iudæos* eminet, tamen haud ubique à deliramentis abhorret popularium suorum. *Petr. Cunæus* de Rep. *Hebræor* l. 3. c. 1.

Cujus amor veri notissimus, fides constantissima; nisi quid illi fortasse humanitùs errare contingat; quæ exceptio locum hìc non habet: cui ad penitus cognoscenda illa de quibus scribebat, omnia præsidia abundè supetebant. Nam aut ex *actis publicis* illa descripsit, aut ex oculatâ fide. *Casaub.* ad *Baron. Apparat. Annal.*

Nullam occasionem prætermittit *Baronius*, sive justam, sive injustam, detrahendi *Iosepho*, historico nobilissimo, quidquid ingrati *Iosephomastiges* muginentur——Si omnes *Iosephi* errores, hallucinationes, aut ablepsiæ (de iis non loquor, in quibus discedit *Iosephus* à Bibliis: in quo excusari non potest, in unam summam contrahantur, vix centesima pars ea fuerit culparum ab uno *Eusebio* admissarum, sive in *Chronico*, sive in aliis scriptis. Cur igitur tanta cura & tanta cum iniquitate *Iosepho* insultabimus? cujus libros nisi providentia *Dei* singularis ad nostra servasset tempora, in quantis rerum *Iudaicarum* tenebris hodie versaremur? quot fabulas, quot mendacia jubar Historiæ *Iosephi* discutit? At errat *Iosephus* interdum manifestò. Sanè: homo enim erat. *Idem* ibid. Exercit. 12. Ann. 28. Num. 2.

Is in omni Latinorum & *Græcorum* Scriptorum genere versatus, omnem *Gentilium* historiam & chronologiam excussit & perdidicit: ideoque ab illorum *Hebræorum* ineptiis remotissimus fuit. *Possevin.* Biblioth. Select. l. 2. c. 25.

Miratur *D. Hieronymus* in homine *Iudæo* tantum *Græcæ Antiquitatis* fuisse.

Si quid mei judicii est, *Iosephum* habeo prudentem probumque Scriptorem. *Lipsius* Poliorcetic. l. 5. Dialogis 2.

Inter omnes verò, qui *Historiam Herodianam* attigerunt, palma deberetur citra controversiam *Flavio Iosepho*, homini quidem *Iudæo*, Historico tamen eximio, & raræ tum diligentiæ, tum fidei, & cui major adhuc æstimatio deberetur, si quidem temporum & librariorum injuriis minus obnoxius fuisset, & purus ac integer ad manus nostras pervenisset. *Frideric. Spanhem.* par. 2. *Dubior. Evangelii*. Dubio 2.

Utinam diligentior fuisset *Iosephus* & religiosior in Sacrâ Historiâ scribenda! *Georg. Horn.* not. in libr. 2. *Sulpit. Sever.* c. 8.

Iosephus multa, invidiæ declinandæ ergò, ut gratiora essent auribus *Vespasiani* & *Romanorum*, prætexit. Cætera ad pompam detorquet. Unde plurima habet quæ discrepant à Scripturâ, & ei contraria sunt. *Cornel. A Lapide* not. in libr. 1. *Sulpit. Sever.* c. 42.

De stylo ejus ita censet *Photius*, esse eum candidum, purum, elegantem, ac jucundum: in concionibus etiam disertum.

Flavio

Flavii Iosephi Apologia, quæ extat adversus *Apionem*, usque ad miraculum est erudita. *Cunæ* de *Rep. Hebr.* p. 2.

Quod *Hebræi* dicunt, testimonium illud de *Christo* in suis libris non haberi, & ideo videri superadditum à *Christianis*; facilè refelli potest. Nam *Hebræi* non habent *Iosephum* filium *Matathiæ*, qui *Græce* scripsit libros *Antiquitatum*, de quo nos loquimur, sed *Iosephum* filium *Gorionis*, qui aliquid simile scripsit *Hebraicè*: proinde non est mirum, si *Iudæi* in suo *Iosepho* hoc testimonium non habeant, cùm in nostro habeatur, & non sit superadditum; sed verum & germanum *Iosephi* testimonium. Certè sanctus *Hieronymus* & *Eusebius* viri doctissimi fuerunt, & omnes penè libros veterum scriptorum legerunt, & nunquam hoc Testimonium de *Christo Iosepho* tribuissent, nisi scivissent verè ab illo auctore ita scriptum fuisse. *Bellarmin.* de Scriptor. Ecclesiastic.

De hoc *Iosephi* loco, genuinusne sit, an insititius, gravis nuper exorta est controversia. Hoc testimonium enervare nititur vir doctissimus *Tanaquillus Faber* in epistola critica p. 126. Confirmat autem *Isaacus Vossius*, quem vide.

Iosephus in Historia *Iudaicæ* supprimit miracula vera, ut Ethnicorum, qui illa non credidissent, animis sese attemperaret, & eventus minùs veros supponit quia hos illorum gustui & ingenio convenientiores arbitrabatur. *Rapin.* Reflexion. Hist. Sect. 27.

Mirabiles descriptiones *Historiam* ejus ornant, eloquentissimæ Orationes, & præclarissimæ sententiæ: Narratio ejus perspicua est atque fidelis; Non modo lectores suos delectat, sed etiam trahit in optatam partem: Cupitos affectus in eis concitat aut sedat: Denique *Historici* absoluti numeros omnes continere dici potest, meritoque *Græcorum Titus Livius* nuncupari. Tractatus de *Maccabæis* ingenii ejus præclaras dotes & ejus eloquentiæ magnitudinem prodit: Ejusque libri adversus *Appionem* quam acris judicii, profundeque eruditionis fuerit manifestat. *Ell. du Pin.* in Nova Biblioth. Author. Ecclesiast. Tom. 1.

Iosephi testimonium de *Iesu Christo* refertur ab *Eusebio*, à Divo *Hieronymo* & ab aliis pluribus post illos tanquam monumentum quod Religioni *Iesu Christi* non mediocriter favet: Sed ætate nostra res exactiùs ponderatæ fuerunt, plurimi jam fuerunt & adhuc sunt eruditi viri qui hunc locum vetè *Iosephi* non esse asseverant: Et fatendum est horum conjecturas non esse prorsus contemnendas. *Idem* ibid. p. 67.

Laudatur inter varias *Iosephi* Editiones illa *Genevensis Græcè & Latinè* in Fol. Ann. 1611. & deinde Ann. 1634. vulgata emendata olim à *Segism. Gelenio*.

S. POLYCARPUS.

S *Myrnæ* à S. *Ioanne Apostolo & Evangelistâ* Anno *Christi* (ut creditur) 82. *Episcopus* ordinatus, Apostolicus & Propheticus Doctor, totius *Asiæ* princeps, nonnullos *Apostolorum*, & eorum, qui viderant *Dominum*, magistros habuit. *Romam* veniens sub *Imp. Antonino Pio*, *Ecclesiam* regente *Aniceto*, multos Clar. A. D. XCIV.

Digitized by Google

ab *Hæretico* errore correxit: ac tandem centenario mājor *Smyrnæ* ignī traditus est, sedente *Proconsule* & universo populo adversus eum in *Amphitheatro* personante, die 26. *Ianuarii* ex *Martyrologio Romano*. A. C. 167. *Labb.* Descriptor. Eccleiast.

Polycarpus Smyrnensis, circa extrema *Neronis* natus nonnullis esse videtur. *Vir* (inquit *Irenæus* l. 3. c. 3.) *qui non solùm ab Apostolis eruditus, & cum multis qui Dominum viderant, familiariter versatus, verum etiam in Asiâ Smyrnensis Ecclesiæ ab ipsis Apostolis ordinatus est Episcopus. Iohannem* Apostolum præcipuè intelligit, cujus Discipulus *Polycarpus* fuit, atque ab eo Episcopus constitutus, idque factum esse circa An. 94. vel 95. necesse est; si modò vera esset doctissimi *Usserii* conjectura, eum esse *Smyrnensis Ecclesiæ* Angelum illum, cui Epistolam scripsit *D. Iohannes* Apocal. 11. Ortâ gravi de *Die Paschatis* controversiâ, *Romam* se contulit, ibique cum *Aniceto* Episcopo (qui juxta *Pearsoni* & *Dodwelli* calculum, ex *Eutychio* haustum, pontificatum iniit An. 143.) familiariter versatus est, plurimosque *Marcionis* & *Valentini* errore deceptos ad *fidem* reduxit. Demum sub *M. Antonino*, vel ut alii, *Antonino Pio*, incalescente Persecutione, *Polycarpus Smyrnæ* ad rogum damnatus, ignī traditur: at flammâ instar veli Navalis ventorum flatu sinuatij corpus *Martyris* circumvolitante, neque illud tangere ausâ, tandem gladio confossus est. Mortui corpus in cineres redegerunt *Ethnici*, ne abreptas ejus reliquias divino honore *Christiani* prosequerentur, veriti. *Gul. Cave.* Hist. Literar.

Scripsit ad *Philippenses* valde utilem *Epistolam*, quæ usque hodiè in *Asiæ* conventu legitur. *Hieronym.* in catalog

Hanc *Epistolam* multùm laudant *Augustinus, Tertullianus, Irenæus, Bellarminus* atque *Baronius*.

Hic docuit semper quæ ab *Apostolis* didicerat; & *Ecclesiæ* tradidit, quæ sola sunt vera. *Irenæus*.

Quo viro, post *Apostolos*, quorum familiaris fuit, vix ullus apud *Christianos* unquam fuit Sanctior ac Divinior. *Dall.* de Pseudepig. Apost. l. 2.

Polycarpus discipulus *Iohannis Evangelistæ*, & eruditionis & sanctitatis nomine percelebris, floruit circa 140. annum *Domini*, aut paulò post. *Illyric.* catal. Test. Verit. l. 2.

Irenæus dicit, *Epistolam Polycarpi* ad *Philippenses* perfectissimè esse scriptam: ex quâ & characterem fidei ejus, & prædicationem veritatis, qui volunt, & curam habent suæ salutis, possint discere.

Polycarpi Epistola ad *Philippenses* multis referta est admonitionibus, cum perspicuitate, ac simplicitate, *Ecclesiastici* more *Interpretis*. *Phot* cod. 126.

Hieronymus Polycarpi Epistolam valdè utilem dicit, & *Eusebius* instructissimam, ut ex eâ fidei characterem ac veritatis doctrinam cognoscere queant ii, qui salutis suæ rationem habent. Magnam autem istam utilitatem, in eâ quam nunc habemus Epistolâ non video *Christoph. Sand.* de scriptor. Ecclesiast. Impress. *Cosmopoli* 1669.

Polycarpo

Polycarpo veneratione ſingulari erat memoria *S. Iohannis* ; Delectabatur referre colloquia quæ cum ipſo habuerat, & cum aliis qui *Ieſum Chriſtum* viderant : Narrabat quæ ſibi de ejus doctrina & miraculis dixerant : Si verò quempiam audiviſſet, qui doctrinam *Apoſtolicæ* fidei contrariam attuliſſet, exclamaſſet, O *Deus*, ad quænam tempora me reſervaſti ! Ell. du Pin. Biblioth. Nova Authorum Eccleſiaſtic.

Hæc *Polycarpi* ad *Philippenſes* Epiſtola, magnam tum *ſtylo*, tum rebus ipſis cum Epiſtola *Clementis* ad *Corinthios* affinitatem habere videtur ; cùm & idem eaſdem regulas ſuggerat, iiſdemque vocibus & phraſibus utatur : adeo ut nullum ſit dubium quin ob oculos præſantiſſimam hanc Epiſtolam ſpecialiter habuerit, dum illam exararet. Et revera pia & verè Chriſtiana eſt Epiſtola illa, brevibus & utilibus Vitæ Præceptis Reguliſque referta, eaque modeſtia & ſimplicitate quæ temporibus *Apoſtolicis* conveniebat ſcripta, proximè poſt *Sacrè Canonis* libros *Veteribus* in pretio habita. *Cave* in *Polycarpi* Vita.

Extat *Polycarpi* Epiſtola ad *Philippenſes Græcè & Latinè* ex editione *Petri Halloix Duaci* Ann. 1633. cum verſione *Iacobi Uſſerii*, *Oxon.* Ann. 1644, in 4°.

DECIUS JUNIUS JUVENALIS.

POeta Satyricus, ex *Aquino* oriundus ; Is ferè ad mediam ætatem declamavit, poſtea vitiis offenſus, *Satyras* ſcripſit, ſed cùm ſchemate notaſſet *Paridem Pantomimum*, jam octogenarius, ſpecie honoris, præfectus eſt cohortis in extimâ *Ægypto*, inde *Iraii Hiſtrionis exul* vocatur à *Sidonio Apollinari*. Crediti vixiſſe uſque ad annum 12. *Adriani*. *Hofman*. Clar. A. Vix. X C V.

Iuvenalis autem candidus, ac *Satyrorum* facilè princeps. Nam ejus verſus longè meliores quàm *Horatiani* : Sententiæ acriores : Phraſis apertior : *Inl. Cæſ. Scalig.* Poetic. 6. c. 6.

Horatius eſt irriſor, & ob id *Sermonum* titulo contentus fuit, qui modò ſententiæ lacertos expreſſos oſtendat Sermone vulgato, ſed lecto tamen ; panum curat numeros ; & denique, modò purè diceret, nihil penſi habuit. In *Iuvenale* omnia contra. Ille ardet, inſtat, apertè jugulat. Stylus valdè arridet, in quo cum Romanâ puritate junctiuras molles felicissimè conſecutus eſt. Urbana & ſalſa multò plura *Iuvenali* attribuas, quàm excipias ab *Horatio*. Quibus ſanè locis neque temerè, neque fruſtrà contendemus *Iuvenalem* longè accuratioris *Satyræ* auctorem eſſe : & eum tantò anteponere decet Horatio, quantò melior *Horatius Lucilio* judicatur. Cùm neque argumentorum varietate par ſit illi *Horatius*, neque dexteritate tractandi, neque ubertate invencionis, neque crebritate ſententiarum, neque acrimoniâ reprehenſionis, neque facetiis & urbanitate. Idem alio loco.

Iuvenalem Poetam à *Scaligero* Patre, in *Satyrâ* præpoſitum *Horatio*, vidi qui indignarentur. At ille, me judice, inter multa certi & elegantis judicii, nihil verius

Digitized by Google

ab *Haretico* errore correxit: ac tandem centenario mājor *Smyrnæ* ignī traditus est, sedente *Proconsule* & universo populo adversus eum in *Amphitheatro* personante, die 26. *Ianuarii* ex *Martyrologio Romano*. A. C. 167. *Labb.* Descriptor. Ecclesiast.

Polycarpus Smyrnensis, circa extrema *Neronis* natus nonnullis esse videtur. *Vir* (inquit *Irenæus* l. 3. c. 3.) *qui non solùm ab Apostolis eruditus, & cum multis qui Dominum viderant, familiariter versatus, verùm etiam in Asiâ Smyrnensis Ecclesiæ ab ipsis Apostolis ordinatus est Episcopus. Iohannem* Apostolum præcipuè intelligit, cujus Discipulus *Polycarpus* fuit, atque ab eo Episcopus constitutus, idque factum esse circa An. 94. vel 95. necesse est; si modò vera esset doctissimi *Usserii* conjectura, eum esse *Smyrnensis Ecclesiæ* Angelum illum, cui Epistolam scripsit *D. Iohannes* Apocal. 11. Ortâ gravi de *Die Paschatis* controversiâ, *Romam* se contulit, ibique cum *Aniceto* Episcopo (qui juxta *Pearsoni* & *Dodwelli* calculum, ex *Eutychio* haustum; pontificatum iniit An. 143.) familiariter versatus est, plurimosque *Marcionis* & *Valentini* errore deceptos ad *fidem* reduxit. Demum sub *M. Antonino*, vel ut alii, *Antonino Pio*, incalescente Persecutione, *Polycarpus Smyrnæ* ad rogum damnatus, ignī traditur: at flammâ instar veli Navalis ventorum flatu sinuati, corpus *Martyris* circumvolitante, neque illud tangere ausâ, tandem gladio confossus est. Mortui corpus in cineres redegerunt *Ethnici*, ne abreptas ejus reliquias divino honore *Christiani* prosequerentur, veriti. *Gul. Cave.* Hist. Literar.

Scripsit ad *Philippenses* valde utilem *Epistolam*, quæ usque hodiè in *Asiæ* conventu legitur. *Hieronym.* in catalog

Hanc *Epistolam* multùm laudant *Augustinus, Tertullianus, Irenæus, Bellarminus* atque *Baronius*.

Hic docuit semper quæ ab *Apostolis* didicerat; & *Ecclesiæ* tradidit, quæ sola sunt vera. *Irenæus*.

Quo viro, post *Apostolos*, quorum familiaris fuit, vix ullus apud *Christianos* unquam fuit Sanctior ac Divinior. *Dall.* de Pseudepig. Apost. l. 2.

Polycarpus discipulus *Iohannis Evangelistæ*, & eruditionis & sanctitatis nomine percelebris, floruit circa 140. annum *Domini*, aut paulò post. *Illyric.* catal. Test. Verit. l. 2.

Irenæus dicit, *Epistolam Polycarpi* ad *Philippenses* perfectissimè esse scriptam: ex quâ & characterem fidei ejus, & prædicationem veritatis, qui volunt, & curam habent suæ salutis, possint discere.

Polycarpi Epistola ad *Philippenses* multis referta est admonitionibus, cum perspicuitate, ac simplicitate, *Ecclesiastici* more *Interpretis*. *Phot* cod. 126.

Hieronymus Polycarpi Epistolam valdè utilem dicit, & *Eusebius* instructissimam, ut ex eâ fidei characterem ac veritatis doctrinam cognoscere queant ii, qui salutis suæ rationem habent. Magnam autem istam utilitatem, in eâ quam nunc habemus Epistolâ non video *Christoph. Sand.* de scriptor. Ecclesiast. Impress. *Cosmopoli* 1669.

Polycarpo

Digitized by Google

Ita Ecclesiæ suæ ordinem disposuit, ut Apostolos primum, deinde Prophetas, tertio Doctores, deinde Virtutes, deinde Gratias curationum, Opitulationes, Gubernationes, genera linguarum, Interpretationes sermonum constituerit. Quæ omnia ad Apostolos referuntur, quia per illos Ecclesia primum fundata est. Deinde Prophetas, quia per illos Christus prædicatus est. Tertio Doctores, quia per illos fides nostra instituta est. Deinde Virtutes, quia per illos Christus signis et miraculis confirmatus est. Deinde Gratias curationum, quia per illos infirmi curati sunt. Opitulationes, quia per illos pauperes sustentati sunt. Gubernationes, quia per illos Ecclesia regitur. Genera linguarum, quia per illos omnium gentium linguæ Ecclesiæ sociatæ sunt. Interpretationes sermonum, quia per illos omnium linguarum sermones interpretati sunt.

DE CIBI, PRIORI DIFFERENTIA.

In Psalmo xxxiv. de Anima scribitur: Gustate et videte quoniam suavis est Dominus. Et in Proverbiis: Qui manducant me adhuc esurient, et qui bibunt me adhuc sitient. Et in Evangelio: Qui manducat hunc panem vivet in æternum. Et: Qui manducat carnem meam et bibit sanguinem meum habet vitam æternam. Et: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et: Qui manducat carnem meam et bibit sanguinem meum in me manet et ego in eo. Et: Qui manducat me et ipse vivet propter me. Et: Qui manducat me vivet propter patrem. Et: Qui manducat me

Capitulum 1. De locis ad quæ Ecclesiæ Cathedrales debent esse fundatæ. Fol. 1.
Capitulum 2. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Sarracenorum, vel aliorum infidelium. Fol. 1.
Capitulum 3. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Hæreticorum. Fol. 1.
Capitulum 4. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Schismaticorum. Fol. 1.
Capitulum 5. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Christianorum. Fol. 1.
Capitulum 6. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Judæorum. Fol. 1.
Capitulum 7. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Paganorum. Fol. 1.
Capitulum 8. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Gentilium. Fol. 1.
Capitulum 9. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Idolatrarum. Fol. 1.
Capitulum 10. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Mahumetistarum. Fol. 1.
Capitulum 11. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Tartarorum. Fol. 1.
Capitulum 12. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Ethnicorum. Fol. 1.
Capitulum 13. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Barbarorum. Fol. 1.
Capitulum 14. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Scythicorum. Fol. 1.
Capitulum 15. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Persarum. Fol. 1.
Capitulum 16. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Turcorum. Fol. 1.
Capitulum 17. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Sclavorum. Fol. 1.
Capitulum 18. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Bulgarorum. Fol. 1.
Capitulum 19. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Cumanorum. Fol. 1.
Capitulum 20. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Ruthenorum. Fol. 1.
Capitulum 21. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Alanorum. Fol. 1.
Capitulum 22. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Gazarorum. Fol. 1.
Capitulum 23. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Comanorum. Fol. 1.
Capitulum 24. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Ungarorum. Fol. 1.
Capitulum 25. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Bohemorum. Fol. 1.
Capitulum 26. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Polonorum. Fol. 1.
Capitulum 27. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Dacorum. Fol. 1.
Capitulum 28. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Norwegorum. Fol. 1.
Capitulum 29. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Gothorum. Fol. 1.
Capitulum 30. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Suevorum. Fol. 1.
Capitulum 31. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Finnorum. Fol. 1.
Capitulum 32. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Livonorum. Fol. 1.
Capitulum 33. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Prussorum. Fol. 1.
Capitulum 34. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Lettorum. Fol. 1.
Capitulum 35. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Lituanorum. Fol. 1.
Capitulum 36. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Estonum. Fol. 1.
Capitulum 37. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Curonum. Fol. 1.
Capitulum 38. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Semigallorum. Fol. 1.
Capitulum 39. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Selonum. Fol. 1.
Capitulum 40. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Sudorum. Fol. 1.
Capitulum 41. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Pomeranorum. Fol. 1.
Capitulum 42. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Pomesanorum. Fol. 1.
Capitulum 43. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Warmiensium. Fol. 1.
Capitulum 44. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Natangorum. Fol. 1.
Capitulum 45. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Barthorum. Fol. 1.
Capitulum 46. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Nadrorum. Fol. 1.
Capitulum 47. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Scalvorum. Fol. 1.
Capitulum 48. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Cyrenaicorum. Fol. 1.
Capitulum 49. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Libyæ. Fol. 1.
Capitulum 50. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Ægyptiorum. Fol. 1.
Capitulum 51. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Nubiæ. Fol. 1.
Capitulum 52. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Æthiopiæ. Fol. 1.
Capitulum 53. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Indiæ. Fol. 1.
Capitulum 54. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Arabiæ. Fol. 1.
Capitulum 55. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Mesopotamiæ. Fol. 1.
Capitulum 56. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Babyloniæ. Fol. 1.
Capitulum 57. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Assyriorum. Fol. 1.
Capitulum 58. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Chaldæorum. Fol. 1.
Capitulum 59. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Armeniorum. Fol. 1.
Capitulum 60. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Georgianorum. Fol. 1.
Capitulum 61. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Albanorum. Fol. 1.
Capitulum 62. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Iberorum. Fol. 1.
Capitulum 63. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Cappadocum. Fol. 1.
Capitulum 64. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Ponti. Fol. 1.
Capitulum 65. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Bithyniæ. Fol. 1.
Capitulum 66. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Galatiæ. Fol. 1.
Capitulum 67. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Phrygiæ. Fol. 1.
Capitulum 68. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Pisidiæ. Fol. 1.
Capitulum 69. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Pamphyliæ. Fol. 1.
Capitulum 70. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Lycaoniæ. Fol. 1.
Capitulum 71. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Isauriæ. Fol. 1.
Capitulum 72. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Cilicum. Fol. 1.
Capitulum 73. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Cypri. Fol. 1.
Capitulum 74. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Syriæ. Fol. 1.
Capitulum 75. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Phœnicis. Fol. 1.
Capitulum 76. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Palæstinæ. Fol. 1.
Capitulum 77. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Achaiæ. Fol. 1.
Capitulum 78. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Macedoniæ. Fol. 1.
Capitulum 79. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Epiri. Fol. 1.
Capitulum 80. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Thessaliæ. Fol. 1.
Capitulum 81. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Illyrici. Fol. 1.
Capitulum 82. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Dalmatiæ. Fol. 1.
Capitulum 83. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Liburniæ. Fol. 1.
Capitulum 84. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Histriæ. Fol. 1.
Capitulum 85. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Italiæ. Fol. 1.
Capitulum 86. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Tusciæ. Fol. 1.
Capitulum 87. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Umbriæ. Fol. 1.
Capitulum 88. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Campaniæ. Fol. 1.
Capitulum 89. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Apuliæ. Fol. 1.
Capitulum 90. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Calabriæ. Fol. 1.
Capitulum 91. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Lucaniæ. Fol. 1.
Capitulum 92. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Brutiorum. Fol. 1.
Capitulum 93. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Siciliæ. Fol. 1.
Capitulum 94. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Sardiniæ. Fol. 1.
Capitulum 95. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Corsicæ. Fol. 1.
Capitulum 96. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Insularum. Fol. 1.
Capitulum 97. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Galliæ. Fol. 1.
Capitulum 98. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Provinciæ. Fol. 1.
Capitulum 99. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Aquitaniæ. Fol. 1.
Capitulum 100. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Lugdunensis. Fol. 1.
Capitulum 101. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Belgicæ. Fol. 1.
Capitulum 102. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Germaniæ. Fol. 1.
Capitulum 103. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Hispaniæ. Fol. 1.
Capitulum 104. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Lusitaniæ. Fol. 1.
Capitulum 105. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Gallæciæ. Fol. 1.
Capitulum 106. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Tarraconensis. Fol. 1.
Capitulum 107. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Carthaginensis. Fol. 1.
Capitulum 108. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Bæticæ. Fol. 1.
Capitulum 109. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Mauritaniæ. Fol. 1.
Capitulum 110. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Numidiæ. Fol. 1.
Capitulum 111. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Africæ. Fol. 1.
Capitulum 112. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Britanniæ. Fol. 1.
Capitulum 113. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Hiberniæ. Fol. 1.
Capitulum 114. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Scotiæ. Fol. 1.
Capitulum 115. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Orcadum. Fol. 1.
Capitulum 116. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Thule. Fol. 1.
Capitulum 117. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Islandiæ. Fol. 1.
Capitulum 118. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Gronlandiæ. Fol. 1.
Capitulum 119. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Terræ Nivium. Fol. 1.
Capitulum 120. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Terræ Corvorum. Fol. 1.
Capitulum 121. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Terræ Pigmeorum. Fol. 1.
Capitulum 122. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Terræ Gigantum. Fol. 1.
Capitulum 123. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Terræ Amazonum. Fol. 1.
Capitulum 124. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Terræ Canibalium. Fol. 1.
Capitulum 125. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Terræ Hermaphroditarum. Fol. 1.
Capitulum 126. De Ecclesiis Cathedralibus quæ sunt in Civitatibus, vel Diœcesibus, vel Regionibus, quæ sunt Terræ Sanctæ. Fol. 1.

ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

& admirationem eorum omnium mereri, qui venerationem & reverentiam erga Pietatis libros profitentur. Ell. *du Pin.* Nova Bibl. Authorum Eccleſiaſt. Tom. 1. p. 133.

Ignatii Epiſtolas publici juris fecit *Iacobus Vſſerius Oxonii* in 4°. annis 1642. & 1644. demum *Lonaini* 1647. Felix hoc quidem inceptum, quo *Vſſerius* ſenex, cùm ingenii, judicii & doctrinæ ſingulare ſpecimen exhibuit, tùm Eccleſiæ utiliſſimam & hiſce temporibus maxime ſalutarem operam præſtitit. Denique *Iſaacus Voſſius*, aliquantò poſt *Vſſerium*, edidit *Græce* & *Latine* ſeptem puriſſimas eaſdem S. *Ignatii Antiochæni* Epiſcopi Epiſtolas, ex fide manuſcripti codicis optimæ notæ in Bibliothecâ *Medicea Florentinâ* reperti. Editum opus Ann. 1646. & 1648. *Amſtelodami* in 4°. & poſtea recuſum Londini in 4°. Ann. 1680. quorum diligentiæ vix quicquam addi poteſt, iis quæ ſpectant ad *Ignatium*, ejuſque Epiſtolas. *Caſim. Oudin.* in ſupplement. De Scriptor. Eccleſiaſt.

C. CORNELIUS TACITUS.

TEmpore *Trajani* Imp. floruit. Struxit *Hiſtorias* & *Annales*. *Annalibus* extremum *Neronis* biennium deeſt: at ex *Hiſtoriarum* libris pars longè maxima periit. Præterea reliquit librum de ſitu, moribus ac Populis *Germaniæ*: item de vitâ *Jul. Agricolæ*, ſoceri ſui. Claruit Anno Dom. C.

Dictio *Taciti* floridior uberiorque in hiſtoriarum eſt libris, preſſior ſiccioreque in *Annalibus*. Nimirum in *Hiſtoriâ* rem perſequitur ordine, nec eam intercidit rebus aliis. In *Annalibus* ſtylum accommodat annis ac Coſſ. eaque cauſa eſt, cur in Hiſtoriâ cauſas accuratius tractet: in *Annalibus* eas breviùs proponat: cur item in *Hiſtoriâ* uberior ſit dictio, conciſior in *Annalibus*. Interim gravis ubique & diſerta. *Voſſ.* de Hiſtor. Lat.

Latini Hiſtorici ſequuntur, quorum agmen *Cornelius Tacitus* mihi ducat. Ante Livium? inquies. Non eloquentia, aut aliis virtutibus: ſed iis, quas nunc conſideramus, prudentiæ & *Judicii* notis. Quis illo verius narrat, aut breviùs? Quis narrando magis docet? In moribus quid eſt, quod non tangat? in affectibus, quod non revelet? Mirabilis omnino ſcriptor, & qui ſerio hoc ipſum agit, quod non agit. Nec enim hiſtoria ſolùm eſt; ſed velut *Hortus* & *Seminarium* præceptorum. Ut ii, qui veſtes acu pingunt, ingeniosè gemmas inſerunt, ſine confuſione aut noxâ formarum: Sic iſte paſſim ſententias ſerie narrationis nihil omiſsâ aut læsâ. Scaber tamen quibuſdam & obſcurus videtur: ſuone vitio, an ipſorum? Nam acutè argutéque ſcripſiſſe fateor: & tales eſſe debere qui eum legent. Ideo *conſiliariis* magis *Principum*, quàm ipſis commendo: qui habeant hunc *Sapientiæ* ſimul & *Prudentiæ* verum ducem. *Lipſ.* in Not. ad Politic. l. 1. c. 9.

Eſt oratio *Taciti* mirum in modum arguta & prudentiæ plena. Quid multa? nullus profecto *Hiſtoricus* magiſtratui ac Judici utilior videtur. *Budæus* acerbè *Tacitum Scriptorem* omnium ſceleratiſſimum appellavit: quòd nonnihil adverſus *Chriſtianos* ſcripſit. Quæ ratio fecit, opinor, ut cum *Tertullianus* mendaciſ-

Digitized by Google

Scio *Christianos* eum alibi perstringere, & deliria varia deliraſſe, cùm de *Iudæis*, eorumve ritibus ac ceremoniis ſcribit, quo reſpectu eum *Tertullianus* mendaciſſimum vocitat: verùm ut vinum vinum non eſſe definit, ſi guttulæ in eo aquæ, ſic nec *Taciti* hiſtoria proba, ſi in ea hæ maculæ ex ethnicorum maculis expreſſæ. Errores fuere ignorantis, non mendacia fallentis. Quas ſi tollas, prudens ille certè, cæterùm & ſuavis omninò ſcriptor. *Ioan. Bernart.* de utilitat legend. Hiſtor.

M. Claudius Tacitus Imp. tanti eum fecit, ut imaginem illius in omnibus collocaret *bibliothecis*; libros verò ejus decies quotannis deſcribi, inque *Archivis* publicis collocari juberet, ne peſſirent.

Atque hoc eſt, quod *Tacito* dandum vitio videtur: quòd aliqua narrationibus crebrò inſerat, non tam ad *Hiſtoriæ* curſum, quàm ad *Hiſtorici* acumen cognoſcendum. *Fam. Strad.* Proluſ. Acad.

Magnis mentibus maximè convenit hic autor, & præcipuè iis, qui ad *Reip.* clavum ſedent: ſingulis ſiquidem penè lucis monitum aliquod Politicum continetur, quod eruere non cujuſvis eſt: & quod de *Thucydide* dixit *Cicero*, ei omninò convenit, ita crebrum eſſe rerum frequentiâ, ut verborum prope numerum ſententiarum numero conſequatur. In judicando verò de iis rebus quas narrat, adeò ſagax eſt, ut ad prudentiam comparandam unus omnium inſtar auctorum eſſe poſſit; quique non obiter ſit legendus, ſed penè ad verbum addiſcendus. *Roland. Mareſ.* in Epiſt. pag. 23.

Extant *C. Corn. Taciti* Opera cum Notis *Variorum*, accurante *Iohn. Fred. Gronovio* 2. Vol. in 8° *Amſtelodami* apud *Dan. Elzivir.* Ann. 1673.

CAJUS PLINIUS CÆCILIUS SECUNDUS.

NOvocomenſis, ex prioris ſorore natus, & ab *avunculo* in nomen & cætera jura adoptatus; diſcipulus *Quintiliani*, eloquentiâ, virtute, & ſanctitate vitæ ac morum, aut maximus ipſe, aut inter maximos ſui ſeculi viros fuit. Floruit ſub *Trajano*, cujus & *Panegyricum* opus inſigne ſcripſit. Habemus ejus *Epiſtolarum* libros, veriſſimum *Attica* eloquentiæ exemplum; ex quibus vita ejus & mores diſci poſſunt. Ampliſſimis muneribus defunctus, Præfecturam quoque *Bithyniæ* geſſit, in quâ *Chriſtianorum* moribus exploratis, non pepercit illis ſolùm, ſed & eos per *Epiſtolam Trajano* commendavit. *Hofman.* Clar. Ann. Dom. C.

Plinii Secundi Epiſtolas quò ſæpiùs lego, eò magis illas cæteriſque tam rarò legi miror: multo etiam magis, à nonnullis ne legi quidem omnino—Illæ non ſolum aliquid habent propter quod legi mereantur, ſed habent omnia, quæ nos ad *Epiſtolarum* aut *Græcarum* aut *Latinarum* lectionem invitare & poſſint & debeant. Nam ſive utilitatem, ſive delectationem, ſive etiam utrumque in iſtarum lectione ſibi quis proponat, eum, quod abundè ſuo deſiderio ſatisfaciat, inventurum eſſe dico. *Henr. Stephan.* præfat. in *Plin.* Epiſt.

Multæ in *Plinii* Epiſtolis latent obſervationes eruditæ *antiquitatis*, multæ

præceptiones *Politicæ*, iis sanè, qui in *Republicâ* versantur, non modò utiles, sed summè necessariæ. Sed de earum pretio supervacuum est dicere, quum nemînem vel mediocriter doctum non earum elegantia devinciat. *Ioann. Vecchus* in Dedicat ad *Plin.* Epist. cum Notis

Esse enim *Epistolicus Stylus* simplex debet ac velut negligentiusculus. Nam est etiam quædam negligentia diligens; exemplo sunt *Plinii Cæcilii* Epistolæ acutæ, elegantes expressæ, in quibus nihil nisi domesticum, quotidianum, sed omnia tantùm latina, casta, ornataque leguntur. Cumque sit stylus ille multâ arte, atque ingenio, cultuque subactus & elaboratus, tamen penè subitus atque extemporaneus vîdetur. *Erasm.* in brevissimâ Epistol. conficiend. formâ.

Accommodatior (*Seneca*) ad usum *Plinius Cæcilius*, eorum præsertim, qui de negotiis privatis aut *Republicâ* non scribunt. Nam hujusmodi melior est *Cicero*: *Plinius* verò succinctus, & festivus, & facetus, & acutus, & frequens concinnis sententiis, doctis atque acutis ingeniis mirificè est aptus, qui *Scholasticas* inter se mittunt Epistolas, & *umbraticas*, ut idem ipse ait, quibus oportet plus ornatûs & condimenti adjungi, quando rebus non perinde nituntur. *Lud. Viv.* de conscribend. Epistol.

Macrobius l. 5. *Saturn.* c. 1. pingue & floridum ei dicendi genus tribuit.

Plinius versus, candidus, in *Epistolis* alter *Cicero*, in *Panegyrico* gravis, ornatus, disertus. *Bonifac.* in Iudicr. Hist. p. 600

Cujus *Panegyricus* & *Epistola* omnibus numeris absolutæ sunt, miscentes *utile dulci*. Sed in *Panegyrico* nimiâ quandoque prolixitate aggravat animum legentis. *Ioan. Bona.* Cardinal.

Quin ipsum *Plinium*, in secundâ hac classe jure colloco, tersum, acutum, nitidum: sed non sine deliciis molliculum interdum, & parùm virum. *Lipsius* Institut. Epistolic.

Panegyricus, quem *Plinius Trajano* dixit, divinus planè liber est, & novo *Principi*, *Dii* Boni! quàm aptus. *Lipsius* Centur. 2. ad *Belg.* Epist. 31.

Plinii Epistolas quò magis legas, eò plus diligas. Sunt enim suavissimæ; & genium inusitatæ alacritatis habent; singulis periodis amabili quodam acumine excitantis, *Barth.* l. 29. c. 15. Adversar.

Quo [*Panegyrico*] eo in genere Romana facundia nihil habet elegantius. *Voss.* de Rhetoric. p. 108

Pliniani Panegyrici incomparabilis facundia aliquid suæ virtutis gratiarumque in omnium quidem animos immittere, paucorum tamen calamo attingi potest. *Boecler.* de Eloquentiâ Politici th. 76.

Malè hunc & alterum *Plinium* confundit *Hieronymus* in *Chronico Eusebiano*, Num. 2125. & ex duobus *Plinii* unum nobis, quantum in se fuit, concinnavit. Id quod dignum animadversione suâ existimavit *Scaliger*, quem ibi, si lubet, vide.

* *Conradi Rittershusii* commentarius in Epistolas *Plinii* & *Trajani*, cum expurgationibus permittitur. *Index Madrit.* 1667.

Extant *Caii Plinii Cæcilii secundi* Epistolarum libri 10. cum Variorum Notis

ex.

Digitized by Google

ex recenſione *Johan. Veenhuyſen Bremenſis*. Lugd. *Batav.* ex officina. *Hackianâ.* 1669 in 8°.

Plinius Junior Anno Chriſti 100. ſcripſit librum de *Viris Illuſtribus*: dubitatur tamen, an iſtæ vitæ ſint *Caii Plinii Cæcilii 2. junioris*, qui floruit ſub Trajano, Taciti Hiſtorici amiciſſimus. Quiſquis tandem ſit Auctor, ſanè propter argumenti magnitudinem utilis eſt, etiamſi nec accuratus in elegantiâ Romanâ, & talis, qui non ſemel erret & pleraque dicendo omittat. *Keckerman.* de nat. & propriet. Hiſtor. in auctar. cap. 3.

PLUTARCHUS

SUb *Domitiano* & *Nervâ* vixit, ſed imprimis floruit ſub *Trajano*. Fuit natione *Bœotus*, patriâ *Charonenſis*, ſacerdos *Pythii Apollinis*: à *Trajano Conſulari* dignitate ornatus eſt. Scripſit varia, *Ethica*, *Hiſtorica*, *Politica*, quæ duobus Tomis incluſa ſunt. Clar. Annô Dom. CIV.

Quis poſt *Plutarchum* extitit, qui veræ ac ſolidæ eruditionis copiâ & varietate ita cum eo comparari queat, ut non longiſſimo intervallo abfuturus ab eo ſit, quemcunque illi proximum eſſe volueris? Quem ille Poetam veterem, quem Oratorem, quem *Hiſtoriæ Scriptorem* non ita triverat, ut edidiciſſe videretur? Quam Philoſophiæ partem non ita tractaverat, ut nemo poſtea tantum in unâ eminuerit, quantum ille in omnibus? *Marc. Ant. Muret.* Vol. 2. orat. 15.

Inter Græcos medios *Plutarchus* eſt: qui non *Hiſtoriam* propriè, ſed *particulas* Hiſtoriæ ſcripſit, & ablegit *illuſtrium* virorum vitas. Sed dignus tamen, ſi quis alius, *Principe* ſcriptor. Qui judicium mirificè formet, & diffusâ ac planâ quadam ſcribendi viâ ad virtutem ubique & prudentiam ducit, ſed ad illam magis: &, ni fallor, melior omnino, quàm acutior doctor. *Lipſ.* in Not. ad libr. 1. Politic. c. 9.

Quid Plutarcho excogitari poteſt erudititius? quid fuit unquam poſt homines natos ſapientius? *Iacob. Pontan.* annotat. ad Vol. 2. Progym. 44.

Plutarchus Charonenſis, *Trajani* Principis educator, Philoſophus Hiſtoricus, Politicus, Antiquarius ſummi limatiſſimique judicii. *Dempſter.* in Elench. Scriptor.

Plenus eſt autor ille rerum, plenus monitorum ad virtutem. *Lud. Viv.* de tradend. diſcipl. l. 5.

Sanè fuit *Plutarchus* vir undecunque doctiſſimus. idem *Philologus*, *Philoſophus* & *Hiſtoricus* ſummus. Magnam enim horum trium ſcientiam undique ejus ſcripta ſpirant. Quin habitus etiam fuit *orator* bonus. Tamen diſſimulare non poſſum, *dictionem* ejus gravem quidem eſſe, ſed duriuſculam videri. Verùm leviculum hunc defectum multijugâ adeo ſcientiâ abunde ſummus vir compenſat. *Voſſ.* de Hiſtor. Græc.

Cum *Plutarchi* oratio aſpera moroſaque ſit, præcipuè in his libris, quos de *vitâ* & *moribus* ſcripſit, durior adhuc illa obſcuriorque fit, quia multæ *vete-*

rum

Digitized by Google

rum ſententiæ inſertæ in eam confuſæque ſunt. *Petrus Victor.* l 13. variar. lect. c. 21.

Populorum verò maximè illuſtrium Hiſtoriam complectitur: tametſi non perpetuam, ſed abruptam, & ad Principum ſimilitudines accommodatam. Eſt autem quod in eo miremur liberum de re quaque judicium, ut non tam Hiſtoricus, quàm *Principum cenſor* eſſe videatur: Sic tamen exiſtimo ſi quis idoneus eſt earum rerum *Arbiter*, aut Plutarchum eſſe aut neminem; quid enim tantam ſapientiam latere potuit? *Bodin.* in Method. Hiſtor. cap. 4. pagin. 62.

Illud tamen animadverſione dignum eſt, quòd *Græcos* Principes cum *Græcis*, & *Romanos* inter ſe bonâ fide comparavit: *Græcos* verò cum *Romanis* non item. Idque facile intelligi poteſt in comparatione *Demoſthenis* ac *Ciceronis*: *Catonis* & *Ariſtidis*: *Sylla* & *Lyſandri*: *Marcelli* ac *Pelopidæ*: Quid denique aliud eſt *Ageſilaum* Pompeio, quàm *muſcam elephanto* conferre? Interdum etiam in *Romanorum Antiquitate* labitur; quod in homine *Græco*, qui ſe linguam *Latinam* non ſatis intellexiſſe in vitâ *Demoſthenis* confitetur, mirum videri non debet. *Idem* ibid.

Plutarchus, ſcriptor alioqui verax, in rebus *Græcorum* illuſtrandis, & cæcutire, & fingere interdum etiam videtur. *Melch. Can.* l. 11. loc. Theolog. c. 6.

Plutarchus rerum *Romanarum* notitiâ ſæpe labitur. *Paul. Manut.* comment. in *Cicero.* ad *Q. Fratr.* l 2. Epiſt. 5.

Φιλοβοιώτατος fuit *Plutarchus*, & patriæ ſuæ gloriæ ſemper velificatur. *Iacob. Palmer.* in exercitat. ad *Plutarch. Lyſandr.*

Ego quidem cum *Theodoro Gazâ* ſentio, qui interrogatus, ſi omnes libri perdendi eſſent, & ipſi optio daretur, quem ſervatum vellet, *Plutarchum* dixit. Eſt enim verè *Theſaurus* eorum, quæ præſtantiſſima in omnibus aliis ſcriptoribus ſparſim inveniuntur, ſive *Philoſophiam*, & alias diſciplinas, ſive Hiſtoriam *Græcam* & *Romanam* ſpectes. Tanto verò judicio pollet, quod ubique, ſed maximè in comparandis inter ſe *Græcis*, & *Latinis Imperatoribus*, & eorum *cenſendis actis* liquidò apparet, ut hominem minime *Bœotum* in craſſo jurares aere natum. De *moribus* verò ea paſſim inculcat, quæ ignaviſſimos quoſque ad virtutem amplectendam poſſint impellere. Denique omnia ejus *opera* quiſcriò evolverit, næ is ſe pro doctiſſimo venditare jure merito poteſt. *Roland. Marcſ.* l. 1. Epiſt. 24.

Plutarchus totius ſapientiæ ocellus. *Scaligerana* prima. p. 124. Aulicis tantùm ſcripſit, non doctis. *Scaligerana* prima, pag. 49.

Lycurgi vitam ex Antiquis Auctoribus *Plutarchum* compilaſſe ſcribit *Iacob. Palmerius* in exercitat. in optimos Auctor. *Græc.* p. 9.

Tantus eſt amor *Patriæ*, ut nec antiquiſſimis quibuſque, multiſque ante ſeculis vitâ functis parcat. *Græcis* nimiùm favet *Plutarchus*, à reliquis ferè diſſidens, ut maximè ex *Coriolano* videre eſt, ſi cum *Livio*, aliiſque conferatur: in *Philoſophicis* multorum opiniones adfert, nihil propemodum ſolvens. *Claud. Verder.* cenſ. in Autores.

Minus certè habet ipſe *Plutarchus*, quod de temporis edacitate conqueratur: cùm

Digitized by Google

petita rebus, aptissimè ad propositum argumentum accommodat. Libentissimè quoque *fabulosas narrationes* aliquas monitionibus intexit, ut eam etiam ob rem simplex *licendi* genus consectatus videri possit. Rarius enim *Platonis* exemplo ejusmodi eum *fabulas* adferentem videas, quæ (ut in *Borysthenica*) elationem aliquam granditatemque orationi addant. Simplici igitur *Ideâ* plurimùm est usus in *sermonis*, vocabulis item *familiaribus*, & passim obviis, nihilque compositio habet aut sublimitatis ostentandæ, aut captandæ jucunditatis gratiâ innovatum. *Phot.* in Biblioth.

Inter omnes ejus *Orationes* copiosissima est *Oratio* de *Ilio* à *Græcis* non capto.

Optima verò ac laudatissima est in Dionis orationibus affectuum temperatio: quoties enim impotentes, ac insolentes *Respublicas* increpat, neque contumeliosus, neque importunus videtur; sed perinde earum, ac equorum ferociam fræno potius, quam flagello compescere. Sin ab optimis legibus institutas *civitates* laudandas se conferat, non tam erigere, aut ad superbiam excitare, quàm continere videtur, quasi citius interituras si alium in statum degeneraverint. Sed & reliquo quoque *Philosophandi* instituto fuit non omnibus exposito aut simulatorio, sed ejusmodi ut gravitate quadam instaret, non secus ac condimento insita sibi humanitate temperata. Quàm porrò *Historiæ* scribendæ aptus fuerit, argumento sunt ab eo scripta *Getica*. *Philostrat.* de vit. Sophistar.

Extant *Dionis Chrysostomi* orationes 8°. cum Interpretatione *Thomæ Naogeorgi*, ex recensione *F. Morelli*, & Notis *Isaaci Casauboni*. Lutetiæ apud *Claudium Morellum* in Fol. Anno 1604.

AULUS GELLIUS.

Clar. Anno Dom. CXII.

QUem nonnulli *Agellium* vocant, Grammaticus, *Noctium Atticarum* scriptor, *Antonini Pii* temporibus vixit. Plerique hodie eruditi *Agellium* vocant, quamvis *Salmasius*, *Vossius*, alii promiscùe *Agellium* & *Gellium* indigitent. Quòd si ex *Gellia* gente sit oriundus, mirum est, cùm aliquoties *Gellios* nominet, se non meminisse ex eadem familiâ prognatum. *Annæus.* in Præfat. *Aul. Gell.*

Ob titulum libri multi succensent Auctori, quoniam potius tempus quando scripsit quàm argumentum libri indicat. Hic verò titulus multùm placet *Hadriano Junio*: *Aulus*, inquit, *Gellius scripta sua Noctes Atticas vocavit: gloriosa nocturnæ lucubrationis argumento. Gesner.* in Biblioth.

Virum elegantissimi eloquii, & multæ ac facundæ scientiæ appellavit D. *Augustinus*, l. 9. c. 4. de Civ. *Dei.*

Huic judicio *Augustini*, maxima, seu omnis potius *Grammaticorum* manus suffragatur. *Lud. Viv.* in locum prædict.

Is maximi judicii vir. *Gifan.* in Apolog. pro Poët. Latin. pag. 470.

Criticorum Madulsa vocatur à *Pareo* in *Plaut.*

Aulus Gellius, cujus nomen *Critici* luxantes *Agellium* vocant, Grammaticorum utilissimus, subtilissimus, accuratissimus. *Bonifac.* Ludicr. Hist.

Agellium

Agellium Scriptorem ego habeo puriſſimæ latinitatis, & planè ad Comœdiam antiquam. *Lipſ.* cent. 4. Miſcell. Epiſt. 57.

Aulus Gellius publicus penè literarum cenſor, ſolertiſſimus verborum inveſtigator atque cenſor. *Valla* præfat. l. 2. & l. 6. c. 25.

Vetus illa puraque Latini Sermonis amabilitas mirum dictu eſt quàm paucos habeat noſtro ævo amatores aut capaces ſuarum deliciarum. Habuit & olim vix plures paucilſimis. Poſt primorum tempora vel ſolus eſt ſcriptor *Gellius*, qui eam dilexerit penitiùs, & ſecutus ſit promptius. *Barth.* adverſ. lib. 32. cap. 10.

Ejus *Noctes* maximè candidæ. *Politian.* Miſcel. cap. 13.

Agellius, Tertullianus, Arnobius, Minutius, & *Apuleius* propter eruditionis varietatem omnino legendi ſunt, ſed imitatio eorum ſtoliditatis opinionem conficit. *Gaſpar. Sciopp.* conſultat. p. 43.

Novator non magni pretii. *Sciopp.* de ſtylo pag. 208.

Aulus Gellius, homo rhapſodus planè, congeſtor potiùs, quàm digeſtor, & oſtentator quam peritus: loquaculus ſine eruditione: in verbis ac ſententiis putidulus. Quæ de ſignificatu vocum diſſerit, ſunt frivola & plerunque imperita, ac falſa. Legendus eſt quidem, ſed ita, ut te rem levem ſcias inſpicere. *Lud. Viv.* l. 3. de Trad. Diſcipl. *Gellius* duriſſimarum elegantiarem affectator. *Lud. Viv.* ibid.

De *Ciceronianis* cùm dico, *Agellium* non excludo, cùm nemo feliciùs expreſſerit Comicorum phraſin: ut de eo audiri non debeant doctiſſimi Hiſpani duo, *Ludovic. Vives*, & *Anton. Auguſtinus*. Nempè concoquere non poterant, quòd vituperâſſet, vel ſaltem maligniùs laudaſſet *L. Senecam* itidem hominem *Hiſpanum*. *Voſſ.* l. 4. inſtit. Orat. p. 26.

Agellius, ſcriptor purus caſtuſque, quamvis vir clariſſimus. Ant. *Auguſtinus* l. 2. Emend. c. 2. cum appellat non bonum latinitatis auctorẽ. *Idem* ibid. l. 4. p. 219.

Auctor eſt doctiſſimus, & exculiſſimæ eloquentiæ. *Rhodigin.* l. 8. lect. Antiq. c. 13.

A. Gellii candidiſſimam phraſin miramur eruditi: ſed nec argumentum convenit, nec phraſis, primùm affectata, & verborum copiâ penè ſuperfluens, rerum ſupellectile frugalis. *Eraſm.* in *Ciceronian.*

Scaliger ſtylum ejus Antiquum cenſet; cætera verò præſtantiſſimum Authorem eſſe, eum innumera fragmenta continere; ejuſque bonitatem ac pretium in hoc præſertim conſiſtere; præclarum eſſe inter alia caput illud quo de *Duodecim Tabulis* agitur: dolendum eſſe quòd ejus liber tot barbaris vocibus ſcateat, quodque præterea integer non extet; totus enim intercidit octavus ejus liber. Scaligerana 2.

Nefas eſt præterire hoc loco *Aulum Gellium*, qui ſexcenta Grammaticorum, Poetarum, Rhetorum, Philoſophorum, Medicorum, Juriſconſultorum dicta, facta, inſtituta uſque eo non præteriit, ut unus *ſcriptor* inſtar plurium haberi poſſit---De ſe *Gellius* dicit ipſe cùm multa paſſim, tum vigeſimo libro extremo, nequaquam ſe in ſcribendo & commentando ſecutum copiam, ſed habuiſſe

delectum, eaque sola mandasse literis, quæ aut hominum studia commoverent ad discendum, adjuvarentque non sine delectatione & animorum lætitiâ, aut eos, aliis jam vitæ negotiis occupatos, à turpi certè, aggrestique rerum & verborum imperitiâ vindicarent. Quod equidem verum puto, neque audiendum ullo modo *Gasparem Scioppium*, præsidentem *Grammaticum*, qui ex quatuor *Latini Sermonis* quasi ætatibus, quas arbitratu suo distinguit *aurea, argentea, enea, ferrea: Gellium* in vilissimâ, maximeque ignobili reponat ætate, & ultimis scriptoribus annumeret. Judicium quantum existimare possum, omnis judicii & prudentiæ expers. Ut enim esse fatear hunc *Scriptorem* in frequentandis & continuandis verbis ac locutionibus *Comicorum* nimium, atque agere delicias isto in genere putidiusculas, neque ulli temerè *Scriptori* imitandas: nunquam tamen dubitaverim, quin multò ad summos, quàm ad infimos *Scriptores*, propiùs accedat. Ita diligens, & accuratus, & elegans, & varius, & amœnus ubique, & curiosus mihi quidem videtur. *Franc. Vavass.* de Iudicr. dict. pagin. 268, 269, 270.

Prodierunt *Auli Gellii Noctes Atticæ* cum selectis Commentariis *Ant. Thysii* & *Iacobi Oiselii. Lugd. Batav.* ex officinâ *Petri Leffen.* 8°. 1666.

Prodierunt itidem *Auli Gellii Noctes Atticæ*, quas notis & emendationibus illustravit *Iac. Proust.* soc. Jesu, jussu Christ. Regis in usum Delphini, in 4°. in *Paris.* apud *Simon. Benard.* An. 1681.

CAJUS SUETONIUS TRANQUILLUS

Char. Anno Dom. CXII.

TEmpore *Trajani* & *Hadriani* floruit. Sub *Hadriano* Epistolarum magister fuit. Texuit duodecim *Cæsarum* vitas. Extat prætèrea ejus fragmentum de *Grammaticis* & *Rhetoribus*. Eidem nonnulli vitas *Terentii, Horatii, Persii, Lucani* tribuunt.

Atque hæc singula ita *Suetonius* hic noster persecutus in suâ historiâ est, ut præter explicandi scientiam, quâ mirificè est usus, etiam diligentiam nobis fidemque & libertatem suam planè probaverit. Nulla in his libris suspicio est gratiæ, nulla simultatis; nihil studio dictum, nihil suppressum metu, rebus ipsis data omnia, veritati imprimis servitum est. *Angel. Politian.* in præfat. in *Sueton.*

Suetonius Tranquillus emendatissimus & candidissimus *scriptor*; cui familiare fuit amare brevitatem. *Flav. Vopisc.* in *Firm.* c. 1.

Illud opinor apud eruditos omnes in consesso esse, quod ad narrationis fidem attinet, primas deberi *Suetonio*: qui, ut quidam non infestiviter dixit, *prorsus eâ libertate scripsit Cæsarum vitas, qua vixerint ipsi. Erasm.* l. 28. Epist. 16.

Sceleratus quoque *Tranquillus*, ubi agit de *Christianis*: cujus tamen historia tantopere laudatur, ut qui æqui rerum æstimatores, nihil unquam accuratius ab ullo *Historico* scriptum fateantur. Non placet quibusdam, quòd levissima quæque persequitur: sed in *Principum* dictis & factis, nihil leve, nihil parvum videri debet; propterea quòd in vulgus manant, & *principis* exemplo *mores*

Populi

Digitized by Google

Populi semper reguntur. Hoc fortassis improbari potest, quòd fœdissimas quasque *Principum* libidines nimis studiosè consectatur, quas *Cornelius Tacitus* omisit. *Bodin.* c. 4. Method. Historiar.

Suetonium Tranquillum non injuriâ commendo sæpe *Iuventuti*. Verba vides? pura, tersa: propria: Filum totum orationis? breve, nervosum. Rem ipsam? utilis pariter & jucunda Historia est: &, quod mihi caput, plena *moris* & *doctrinæ antiquæ*. Quis obsecro, ritus publicus olim privatusque fuit, quem velut de industriâ non tangat? Quod munus, quis magistratus, quem non libet? Tangat, & libet, dico. Non enim explicet: quod institutum ejus veruit, & ratio scribendi. At viam tamen latam stemit ad indagandum: & aures atque animum imbuit auditione aliquâ, imò cognitione. *Ipse.* l. 2. *Elector.* c. 17.

C. Suetonius Tranquillus Historicus prudens ac verax: antiquitatis autem *Romanorum* & *Græcorum* petitus admodum. *Possevin.* l. 16. *Biblioth.* Select. c. 7.

Suetonius Tranquillus, scriptor (*Deus* bone) doctus & accuratus. *Isaac Casaub.* in lit. *Thuan.* dat. *Genev.* 13. Kal. Decemb. 1594.

Suetonius vitas aliquot descripsit *Augustorum*. Fidem si spectes, nihil certius. Acumen scribentis si consideres, & prudentiam, nihil acutius, nihil prudentius. Verborum, quantum satis est, adhibet, copiam autem rejicit. Formulas *Fori* & *Curiæ* omnes servat in loquendo. Mirificus plane vir, & dignus qui ab omnibus ametur & legatur. *Franc. Robertell.* in lit. ad *Ioan. Baptist. Campeg.* Tom. 1. de Pop. *Roman.* vitâ & victu præmiss.

In *Suetonio* mirabilis dicendi proprietas, astricta illâ, & quæ plus habet nervorum, quàm corporis. *Lud. Viv.* de rat. stud. pueril. Epist. 2.

Stylus ejus tenuis, & qui *Grammaticum* magis, quàm *Historicum* sonat. *Carolus Sigon.* de Histor. Roman. c. 14.

Adeò tranquillè & æqualiter fluit, rebusque unicè addictus, orationis ornamenta non negligens sed securus præterit, & tamen hunc ipsum ornatum velut umbram (non id ageus), trahit. *Famian. Strad.* prolus. lib. 2, 3. Hist. part 2.

Sed in *Suetonio*, quem hic sequitur *Hieronymus*, non pauca ejusmodi παραγράμματα deprehendimus, eximio alioqui & utilissimo scriptore, cujus omnes libros extare pluris interesset *Reip. Literaria*, quàm multos quibus æquo animo careremus, si illis potiremur. *Ios. Scalig.* Animadv. in *Hieronym. Eusebian.* Chronic. ad Ann. Abr. 1960.

Ludovico Vivi l. 5. de tradend. Discipl. dicitur esse *Græcorum & Latinorum Scriptorum* diligentissimus atque incorruptissimus. Verè quidem, si de vitarum scriptoribus loquamur. Nam qui iccirco eum *Livio, Sallustio, Tacito* præponere velit, insignitâ, meo judicio, injuriâ adficiat tantos *Scriptores*. *Voss.* de Histor. Lat.

Suetonius sic scripsit vitas *Romanorum Imperatorum*, ut nullùm sibi præscripserit servandi *temporis* ordinem. *Baron.* vol. 1. *Annal.*

* *Isaaci Casauboni* animadversiones in *Suetonium*, permittuntur cum expurgationibus. Vide *Indic.* Madrit. 1667.

Prodierunt *C. Suetonii Tranquilli* vitæ 12. primorum Imperatorum *Romanorum*, cum Notis *Variorum*, accurante *Joanne Schildio. Lugd. Batav.* ex officinâ Hackianâ. 8°. 1667.

Prodierunt itidem cum paraphrasi Sabellici, ac Commentariis & notis *Beroaldi, Glareani, Egnatii, Pulmanni, Torrentii, Casauboni, Ursini, Marulii*, ac *Lipsii*. Parisiis sumptibus *Hadriani Beys* An. 1610. in Folio.

APPIANUS

Clar. Anno D. CXXIII.

PAtria fuit *Alexandrinus*, *Romæ* causarum Patronus. Floruit *Trajani* & *Adriani* temporibus. Historiam *Romanam* complexus est libris 24. Orsus ab *Æneâ*, & *Ilio* capto, percurrit illa tempora usque ad *Romulum*. Inde accuratiùs persequitur omnia usque ad *Augustum*: quædam etiam carptim atq; obiter usque ad *Trajanum*. Ex vasto opere supersunt hodie *Punica*, *Syriaca*, *Parthica*, *Mithridatica*, *Iberica*; *Annibalica*, *Illyrica*, de *bellis civilibus* libri quinque, & *Celticorum* fragmentum, vel compendium.

Stylus illi tenuis ac minime redundans; sed Historiam, quoad ejus fieri potest, veram texit, & militaris disciplinæ, si quis alius, enarrator est. Oratione dejectos militum animos erigere, & ardentiores mitigare affectusque exprimere, ac si quid aliud imitari dicendo licet, optimè novit. *Phot.* in Biblioth.

Scaliger in Animadversionibus *Eusebianis* judicium est, *Appianum* vel admodum in *Historia* esse infantem, vel multa ejus *Syriacis* esse adsuta. Atque idem alibi eodem in opere vocat *alienorum laborum fucum*. Sanè multùm *Polybii* debere, ac *Plutarchum* ad verbum exscribere solitum, viri docti jamdiu observarunt. *Voss.* de Histór. Græc. l. 2. c. 13.

Baldvinus aliquot *Plutarchi* in *Crasso* paginas de *Bello Parthico*, in libris quoque *Appiani* repetitas legi fatetur. Verùm id esse factum suspicatur, non ab ipso *Appiano*, qui *Plutarcho* fuit æqualis; sed à librariis, ut supplerent aliquam in *Appiani* commentariis lacunam. *Lib. 1. De instit. Histor.* p. 87.

Nec prætereundus nobis *Appianus Alexandrinus*, alienorum quidem illelaborum fucus, ut meritò à magno viro appellatur: sed scriptor utilis tamen, præsertim post deperditos non paucos eorum, quos exscribere solet. *Voss.* de Art. Histor. c. 20.

Historicus eximius vocatur *Dempstero*.

Prudens sanè Scriptor. *Conring.* de Civ. prud. cap. 7.

Quæ *Appianus* (de *Pythagoræ ejusque Discipulis, aut de Septem Græciæ Sapientibus*) refert, putidæ sunt calumniæ in viros optimos à Causidico contra fidem veterum omnium monumentorum, exemplo in Historiarum Scriptore sanè non ferendo, jactæ. *Corring.* ibid.

Historia ejus utilior est viro Militari, quàm Civili.

Appianus Alexandrinus Græcus licèt Autor, sed quoniam externa & civilia *Romana* bella memoriæ mandavit, in alienis rebus mendax non fuit, futurus in suis, si *Græcorum* morem & ingenium sequeretur. *Melch. Can.* l. 11. Loc. Th. c. 6.

Multis

Digitized by Google

Multis in rebus levis, multa etiam omittit: sed diligenter legendus, quod pleraque ex Historiis his acceperit, quæ perierunt. *Sigon.* de Hist. Roman. cap 15.

Non *Appiano de Romanis* scribenti ubique assentior, cùm in eorum antiquitate sæpissimè offendat. *Iohan. Bodin.* Meth. Hist. c. 4. p. 63.

Etsi in Romanorum Antiquitate sæpe lapsus esse deprehenditur, unus ex omnibus Historicis est, qui Romanorum provincias, opes, exercitus, totiusque Imperii descriptionem proponit. *Ant. Possevin.* Biblioth. Select.

Et subit mirari, clam *Appiano* bellum *Rhæticum* fuisse, cujus tot ante illum scriptores meminerint. *Livius* copiosè descripsit, ex Epitome enim cognoscimus huic uni librum 136. prope solidum impensum. *Marc. Velser.* V. C. l. 2. Rer. *Augustanar.*

Appianus vir *Ægyptius* Hellenismi sinceri non optimus *Auctor*—. Pessimus *Geographus* in rebus *Hispaniæ Appianus*, qui *Saguntum* inter *Pyrenæos* & *Iberum* fluvium locat, quæ omnium Geographorum consensu fuit inter *Iberum* & *Sucronem*, non longè à loco, ubi nunc *Valentia*. *Iac. Pamel.* Exercit. ad *Appian.*

* *Henrici Stephani* in *Appianum Alexandrinum* Annotationes permittuntur, adhibitâ notâ Auctoris damnati, & Operis permissi. *Index Madrit.* Edit. Anno 1667.

Quæ *Appiani* supersunt *Historica* ex emendatione *Henrici Stephani* & *Alexandri Tollii*, prodierunt in 8°. 2. Vol. *Amstelod.* Anno 1670.

AQUILA.

CLaruit sub *Adriano Augusto*, Anno Dom. 128. *Rabbi Akiba* discipulus, secundus divinorum voluminum *Græcus* Interpres, curiosus & diligens, Natione *Ponticus*, patriâ *Synopæus*, vir utriusque mathematicos peritissimus, & ob id *Hadriano Augusto* charus: à quo etiam constitutus est præfectus operum ad extruendam urbem *Hierosolymam* à *Tito* diruram; Hic, inquam, cum urbe instauratâ, discipuli Apostolorum in eâ Evangelium prædicarent, in *Christum* credidit, & baptizatus est. Sed cùm nimiùm *Genethliacis* intentus, quotidie geniturarum positiones, inspecto nascentium horoscopo, designaret, atque ob id à Patribus increpatus non desisteret, sed potiùs sese illis contumeliosè opponeret, ab ipsis de Ecclesiâ pulsus est. Quam ille ignominiam ultrà quàm dici potest graviter molesteque ferens, abnegato *Christianismo*, Proselytus efficitur, & apud *Judæos* circumciditur, brevique edoctus *Hebræorum* linguam, interpretatus est Græcè divinas Scripturas de verbo ad verbum, irruens in 72. interpretum translationem, ut nonnulla testimonia de *Christo* in Scripturis prolata, &, ab eis translata aliter ederet, sicque acceptam confusionem ulciscereturr. *Sixt. Senen.* in Biblioth. lib. 4. Clar. A. D. CXXVIII.

Ea quæ de *Christo* in scripturis prædicta fuerant, ut à *Judæis* gratiam iniret *Aquila*, aliter, quàm septuaginta vertendo, subdolâ obscuritate involvit. *Possev.* l. 2. Biblioth. Select. p. 173.

Aquila

Aquila Proſelytus, & contentioſus interpres, qui non ſolùm verba ſed etymologias quoque verborum transferre conatus eſt, jure projicitur à nobis. D. *Hieronym.* in Epiſt. ad *Pammach.* de opt. gen interpr.

Valde accuratus interpres vocatur *Bocharto* in Geographia Sacrâ. *Aquila* literis *Hebraicis* ſummè eruditus ad interpretandum acceſſit. Vid. *Epiphan.* l. de Menſur. & Ponderibus. Miratur proinde *Nic. Fullerus* (Miſcellan. Theolog. l. 4. c. 18.) *Ioannis Curterii* maledicendi pariter atque mentiendi libidinem, qui eò inſolentiæ proceſſerit, ut palam affirmare non erubuerit (præfat. in *Procopii* comment. in *Iſaiam*) *Aquilam Sinopitam*, quum ipſa vix Hebræorum elementa didiciſſet, Interpretationem novam ſacrorum Bibliorum *Adriano* Imperante molitum.

Altera *verſio Græca* cujus fragmenta tantùm nobis ſuperſunt, eſt illa *Aquilæ*, qui *Adriano* imperante vixit. *Interpretes*, ille *Chriſtianam* Religionem deſeruit ut Judaïſmum amplecteretur: Cumque *Hebraicæ* Linguæ ſtudio ſeſe addixiſſet, novam totius *ſcripturæ tranſlationem* molitus eſt, quam opponeret *Verſioni* LXX. *Interpretum*, qua fructuoſiſſime adverſus *Judæos* tunc utebantur Chriſtiani. Sed cum ſibi in hac Verſione non omninò ſatisfeciſſet, ad incudem hanc poſteà revocavit, alteramque priori magis ad *literam* adornavit. Hinc fit ut *Aquilæ Verſio*, in eundem locum diverſimodè citata quandoque occurrat. Fragmenta nobis reſidua manifeſtè arguunt Interpretis hujus præcipuum ſtudium fuiſſe ut *Hebraicum Bibliorum contextum* verbotim redderet, & Vocum *Hebraicarum Lexicon* potius quam *verſionem* pangeret. Quapropter etiam adeo barbara eſt *Verſio* illa ut pluribus locis ferè intelligi non poſſit: & hac de cauſa *Divus Epiphanius* eam contempſit & opus admodum inutile cenſuit. S *Hieronymus Aquilam* tamen in quibuſdam laudat ut accuratum & fidelem interpretem, ſed in aliis eum reſpuit ridiculumque ac abſurdum appellat, quia voces interpretari non contentus harum etiam etymologiam & proprietatem notaverat. Cauſa verò cur tam diverſa locutus ſit D. *Hieronymus* de *Aquilæ Interpretatione* hæc fuit, quòd ſcilicet cùm ſe urgeri videret exprobratione quòd ſatis accuratè *Scripturam Sacram* non tranſtuliſſet, in ſui *Apologia* reſpondit hanc adeò literalem & ex Grammaticali rigore vertendi rationem rejiciendam eſſe, & in ejuſmodi *Verſionum* exemplum *Aquilæ Verſionem* adduxit, cujus nimiam ſcrupuloſitatem damnat. E contra verò idem *Hieronymus* dum agitur de propria & genuina vocum *Hebraicarum* ſignificatione exprimenda, hanc ut omnium præſtantiſſimam commendat, Authoremque ut accuratum & fidum *Interpretem* laudat. Origines de *Aquilæ Verſione* loquens Judæos hanc cæteris omnibus antepoſuiſſe teſtatur, eandemque hac de cauſa uſurpare ſolitos eſſe in omnibus ſuis adverſus *Chriſtianos* diſputationibus. *Chriſtiani* vice verſa illam ob eaſdem rationes, infamârunt adeo ut quadantenus tenerentur illam ut falſam & ab Eccleſiæ Chriſtianæ infenſiſſimo adverſario concinnatam conſiderare. Interea *Patres* ſanum de illa judicium ferre non poterant; quia cùm plerique *Hebraicæ Linguæ* omnino eſſent ignari, cum *Hebræo Autographo* illam conferre nequibant. Jure tamen merito huic *Interpretationi* diffidebant, & credebant

Aquilam

Digitized by Google

ELEMENT RECESSI.

1. Recessi elementum hoc magnum [illegible] Recessi elementum ab Aug. 1 to 15 Sept. 1 to 15 Oct. 1 to 15 Nov. 1 to 15 Dec. 1 to 15 Jan. 1 to 15 Feb. 1 to 15 March. 1 to 15 April. 1 to 15 May. 1 to 15 June. 1 to 15 July. 1 to 15

In libris de *Animalibus* præ ſcriptoribus aliis laudem eo merentur, quòd ex mutis animantibus vitæ exemplum capere homines docet.——Liber de *Hiſtoriâ variâ* minùs elegans eſt, quàm libri de *Animalibus*. Sed planè mihi perſuadeo, non eſſe extremam operi manum additamab Auctore, eò quòd fato præveniretur. Namque abſque dubio aliter concinnaturus erat iſta capita, quæ ab ὅπ orditur. Siquidem ſic ſolent ſcribere, qui alieni operis excerpta ſolùm nobis dant: ut oſtendunt *Strabonis* Epitome, *Photii* Bibliotheca, & alia hujus monetæ. *Voſſ.* de *Hiſt.* Græc.

Ælianus, elegantiſſimus ille ſcriptor, quique veteres *Græcie* heroas tam ſtudioſè legerat. *Tan. Faber.* Epiſt. l. 1. Epiſt. 8.

Ælianus, venuſtus ille & amabilis ſcriptor *Idem* l. 1. Epiſt. 75.

In quo nihil non terſum, elegans, politum, plane ut *Romanus Græcâ* eloquentiâ multos *Athenienſes* videatur excellere. *Balth. Bonifac.* l. 15. Iudic. Hiſt. c. 3.

In dicendo *apheliam* maximè affectavit, quam nos ſimplicitatem dicimus, quæque (uti prodit *Fabius*) ſimplex & inaffectata habet quendam purum, qualis etiam in fœminis amatur, ornatum. *Cæl. Rhodigi.* l. 21 c. 32. Lect. Antiq.

Porro illud de *Æliano* velut ſuperpondium addamus, quod in eo viro non parum admirationis habet. Quippe prædicare ſolitum ferunt, nunquam ſe extra *Italiam* pervagatum, navem nunquam inſcendiſſe, mare nec noviſſe quidem, quo nomine in magnâ erat auctoritate, veluti patrii moris ſtudioſus inprimis. *Idem* ibid.

Ælianus de *Hiſtoriâ naturali*, dum alius ab *Ariſtotele* videri vult, à rei veritate recedit. *Claud. Verder.* cenſion. in Auctor.

Utinam ſcripta *Æliani* omnia ad nos illibata & integra perveniſſent! certè quicquid ſtylus ſophiſticus habet verbis nitidum, ſententiis acutum, figuris jucundum, tranſlationibus floridum, inventione præclarum, compoſitione elaboratum, id omne noſter (*Ælianus*) velut quidam *Eloquentiæ Inſtitor* nobis intuendum & penè contrectandum daret. Sed hîc *Æliani* opera vi temporum & concurſu calamitatum partim labefactata & convulſa, partim planè deleta extinctaque meritò dolemus. *Joachim. Kunius* Præfat. ad *Ælian.* Var. Hiſt.

In ejus narrationibus quid non egregium, non præſtans, non idoneum vel ad cognoſcendum, vel ad imitandum fugiendumve? quid non in eo terſum, elegans, politum & Atticum? *Juſtus Vultejus* in Præfat. Hiſt. multifariæ.

In *Æliani* de *Animalibus* libris temperamentum quoddam & Harmonia utriuſque Philoſophiæ, Moralis, inquam, & Naturalis. *Geſner.* de *Ælian.* Hiſt. Animal.

Extant *Claudii Æliani* variæ Hiſtoriæ libri 14. *Græcè & Latinè* ex emendatione *Tanaquilli Fabri Salmurii* 8. 1668.

Tactica *Græcè & Latinè* cum Notis *Sixti Arcerii* & Tabulis æri inciſis, *Lugd. Bat* 4°. apud *Ludovicum Elzevirium* Anno 1613.

PAUSANIAS.

Digitized by Google

PAUSANIAS.

TEmpore *Antonini Philoſophi* Imp. vixit, Diſcipulus fuit *Herodis Attici*; qui ſub *Hadriano* & *Antonino Pio*, magnum adeò nomen habuit inter *Sophiſtas*. Patria ei fuit *Cæſarea Cappadociæ*. Inde erat, quòd in Declamando, *Cappadocum* more, corripiendas *Syllabas* produceret, producendas corriperet: ac propterea *Cœquo* comparabatur, cibos bonos malè condienti. Sed & *Stylus* per ſe languidior erat. Declamavit non ſolum *Athenis*, ſed etiam *Romæ*; ubi ſenex deceſſit. Extat hujus Scriptoris minùs quidem facundum, ſed eruditum *opus* de *Græciâ*, libris decem conſtans: iis & ſitum urbium ac locorum, & Antiquitates *Græcanicas*, & quicquid penè memorabile *Græcia* habuit, magno Philologiæ & Hiſtoriæ ſtudioſorum bono complexus fuit. Quod olim dicebat *Domitius Piſo*, *theſauros ſcribi debere*, *non libros*, id à *Pauſania* verè factum dixeris. Quare non ſatis concoquere poſſum, quod excidit *Cæſari Scaligero* commentario in priorem librorum *De Plantis*, *Ariſtoteli* falsò inſcriptorum; ubi dicitur, *Græculorum omnium mendaciſſimus*. Non ſum ignarus, quàm multa narret fabuloſa. Sed hoc *Grammaticum* decebat. Nec ſine fabularum iſtiuſmodi notitiâ ſatis intelliguntur *veteres Scriptores*. Utinam tantùm extarent ejus *Aſiatica*, ſæpiùs memorata *Stephano* in *Ethnicis*. *Voſſ.* de *Hiſt.* Græc. l. 2. c. 14. Clar. A. D. CXXXIX.

Autor ob variarum rerum copiam, & Hiſtoriarum jucundam diverſitatem utiliſſimus, cùm exquiſitam totius *Græciæ* deſcriptionem inſtituiſſet, non ſolùm locorum ſitus, & intervalla diligenter exploravit, & accuratè annotavit, verùm etiam præcipua *Regionum* ornamenta ſtudioſè eſt complexus: Rerump. ſtatus, Imperiorum ſucceſſus, *Regum* familias, & res præclare geſtas, ſplendida *Civitatum* & ſumptuoſa ædificia; Bellorum dehinc cauſas & ambiguos exitus, Ducum Conſilia, Militum fortitudinem. *Pacis* item artes & alia complura, quæ ad inſtituendas & conſervandas *Reſp.* multum habent adjumenti. Poſt hæc exhilarandi lectoris, aut ornandi operis causâ addit earum rerum deſcriptionem quæ multis de cauſis aut voluptati omnibus ſint, aut admirationi. *Abraham Loeſcher.* præf. in *Pauſ.*

Habuit ſanè nihil olim *Græcia*, quod ſpectaretur dignum, vel ex *ære*, *auro*, *argento*, vel ex *ebore*, *ligno*, *marmore* factum & elaboratum, quod hic noſter (*Pauſanias*) non elegantèr atque intelligenter explicaverit—— In pervolutandis certè *Pauſaniæ* libris, è *Græci* hominis facundiâ & eruditione, non mediocrem tum fructum, tum voluptatem capies. *Romul. Amaſæus* in Epiſt. ad *Alex. Farneſ. Cardinal. Pauſan.* Deſcript. *Græc.* præfix.

Opus (*De Græciâ*) antiquæ raræque eruditionis theſauros continens. Multa hîc invenies, *Lector* candidiſſime, recondita; multa ſcitu pulchra; nonnulla, quæ alicubi nondum legiſti. Admiraberis *Autoris* accuratam & exquiſitam diligentiam, ſive narrationem rerum præclarè geſtarum in fronte voluminum collocet; ſive *Genealogias* perſequatur; vel ab *ovo* (ut dicitur) ordiens, vel ad caput uſque generis ſericem pertexens: ſive *Statuarum* tum Artifices commemoret;

Digitized by Google

tum eos concelebret, quorum in honorem erectæsunt. *Ald. Manut.* præfat. in *Pausan.*

Pausanias minùs quidem facundus scriptor, sed ob rerum copiam, & Historiarum varietatem utilissimus. *Ioan. Cardin. Bona.*

Auctor auro omni Antiquitatis Græcæ cupidis pretiosior. *Barth.* ad *Nemesiani Cynaget.* pag. 234.

Universæ Græciæ provincias Rerumque publicarum status & conversiones, populos, Urbes, castra, fluvios, montes, vertices, fontes, fana, statuas tam curiosè describit, ut in eo genere omnium superârit Opinionem. *Bodin.* cap. 4. Method. *Histor.*

Pausanias Græcus Author bonus est. *Scaligerana* posterior.

Extant *Pausaniæ* Antiquitatum *Græcarum* libri 10. *Græce* cum versione *Romuli Amasæi*, & ex recensione *Frid. Sylburgii. Francofurti*, Anno 1583. apud hæredes *Wecheli* in Fol.

CLAUDIUS PTOLOMÆUS.

Clar. A. D. CXL.

NAtione fuit *Ægyptius*, patriâ *Pelusiensis*, floruit sub *Marco Antonino* Imperatore *Romano*, clarissimus *artium liberalium*, & *Græcarum* literarum studiis *Alexandriæ*. Primus omnium apud *Græcos Cœli* rationem accuratiùs diligentiúsque explicuit. Instrumenta quæ ab *Hipparcho* inventa erant, demonstravit clariùs. Princeps itaque doctrinæ *Mathematicæ* jure fuit habitus, in *Astrologia* enim scientiâ nulli secundus erat. Is monumentis ingenii & doctrinæ relictis penè divinis, mortuus etiamnum inter mortales vivit, æternâ gloriæ laude victurus perpetuò. *Boissard.* in Icon.

Variis monumentis immortale sibi nominis decus peperit *Claudius Ptolomæus*. De ætate testis *Suidas*. At nimium quantum errant, qui *Ptolomæum* hunc arbitrantur fuisse unum ex *Regibus Ægyptiis*. Ut, qui edidit eum, *Simon Grynæus*, & ante hunc alii, *Albumazarem* in eo secuti. Hic *Ptolomæus* in doctrinâ *Siderum* primas tenet. Unde θαυμάσιος sive admirandus, dici à *Græcis* solet: nempe ut *Plato* à *Sectatoribus* vocatus θεῖος, sive divinus; *Aristoteles* δαιμόνιος, sive *Dæmonum* similis; qui quasi dii *minorum gentium* sortem excedere humanam, diisque *majorum gentium* vicini existimabantur. *Voss.* de scient. Mathemat. pag. 162.

Ptolomæus Astrologorum princeps, & in *Mathematicis* vir ingenii eminentissimi. *Rhodigin.* l. 1. lect Antiq. c. 16.

Ptolomæus in *Arabi* is vir sanè fide dignus: quippe qui sedulò hoc egerit, ut accuratè *Arabica* traderet. *Henr. Stephan.* in *Periplo*.

Ptolomæum in *geographicis divinissimum*, ac *sapientissimum* virum appellat *Heracleota* imit. *Peripl.*

Ptolomæus, vir ingenio, industriâ, eruditione, admirandus, qui *Hipparchum* ubique ferè καὶ πόδα insequitur. *Steph Ward.* præfat. ad *Astronom. Geometriæ.*

Ptolomæus omnium primus hanc (*Geographicam*) disciplinam ad certiorem rationem

Digitized by Google

rationem redegit, commentus dimensionem *Latitudinis* universi *Orbis* à *polo* ad *polum*, *Longitudinis* ab *exortu* ad *occasum*, adhibitâ collatione *terræ* habitabilis ad *cœlum*, ut jam non facilè quis, toto (quemadmodum aiunt) cœlo possit aberrare. *Erasm.* l. 28. Epist. 19.

Licèt *Hipparchus* primus omnium ex collatione suarum, & *Timocharis* observationum deprehenderit *Stellas fixas* locum mutare, & εἰς τὰ ἑξῆς μέρη progredi; hoc tamen vix receptum serò tandem *Ptolomæus* in usum revocavit, & solidis rationibus illustravit. *Jos. Scalig.* l. 1. Epist. 3. *Manerio Patissoni.*

Ptolomæo proximæ post *Archimedem* debentur ingenii laudes; quia tam claras *siderum* rationes ut in æternum sufficerent, excogitavit; solusque divini opificii modum, & subtilitatem exprimere ausus est; ut invenisse non dicam. *Cardan.* l. 16. de *subtilit.*

Sed utcunque nihil, vel tantummodo minutum quid, desideres in iis quæ propria sunt *Mathematici*: in illis tamen, quæ *Historia* suppeditat *Geographo*, sæpè aberrat *Ptolomæus*, culpâ non suâ, sed eorum, unde Historiam accepisset. *Voss.* de scient. Mathem. p. 247.

Ptolomæum frequenter adibam; sed fastidium movebant non pauca. Animadvertebam plurima magno *auctori* scripta esse ab auditu, & ex aliorum (qui sæpè fallunt, quorumque, cùm, quæ visa narrant, verba nonnunquam non benè capiuntur) fide: eamque ob causam ipsius *Geographica*, ex alieno concinnata relatu, maleque & inemendatè scripta, innumeris deformata esse erroribus, multa item, quæ aliis nominatissima, negligenter in iis esse omissa; multa sequiorem nacta esse stationem, & extra verum locata situm; multa dubiam adepta nomenclaturam; infinita non suis tributa populis, vel regionibus, plurima denique cùm ab aliis, tum ab seipso, & alibi dictis dissentientia. *Paul. Merul.* suâ in *Geograph.* præfat.

Ptolomæi errores circa Stellarum motum, ipsarumque & Solis declinationem taceo: taceo quòd Solem tardiorem quàm sit effecerit. Sed absque ratione profectò ait Quadripartit. 1. *Planetas* humidiores, siccioresque esse, prout amplius minusve ab ascendentibus è terrâ vaporibus humiditate afficiuntur: & *Lunam* propterea humidiorem esse quòd propior terræ sit: *Saturnum* contra siciorem quòd à terrâ sit remotior. *Claud. Verder.* in Autor. censione.

Quin igitur quod res est, *Ptolomæi* peccatum agnoscimus liberè. Volens lubens fateor nihil à quoquam de *Ptolomæo* tam magnificè & splendidè dictum, quin ejus excellens ingenium, & solers industria omnia exuperet: perspectum tamen habeo, multa hoc tantum ingenium latuisse, multa industriam subterfugisse. Neque mirabitur, qui conditionem rerum quas explicandas sumpsit, *Universi Orbis*, tum universam, tum privatas descriptiones, posuerit ob oculos. Si ipse redivivus detur, censuram ultro acturum, atque inconsideratam eorum levitatem, si qui sunt, qui aliter fieri potuisse persuasum habent, risurum existimo. Quot liceat illius errores manifestos colligere, ab iis qui *Germanicæ*, *Gallicæ*, *Hispanicæ*, *Britannicæ*, scripsere observatos? Quoties hominem *Alexandrinum* in *Italicæ* descriptione, quâ unâ propter *Imperii* sedem nihil illustrius,

ſugillant? *Mare. Velſer.* l. 1. *Rerum Auguſtanar.*

Extant *Claudii Ptolomæi* Geographiæ libri 8. cum Tabulis Geographicis reſtitutis per *Gerardum Mercatorem* recogniti & caſtigati à *Petro Montano, Amſtelodami* ſumptibus *Cornelii Nicolai* & *Iodoci Hondii*, 1605. Fol.

Iidem *Græcè* & *Latinè* curâ *Petri Bertii* Tomo Primo Theatri Geographici veteris *Amſtelodami*, Anno 1618. in Fol. editi.

DIOGENES LAERTIUS ſive DIOGENIANUS.

Clar. A. D. CXL. CIlix fuit, & à *Laerte Ciliciæ* oppido *Laertius* ſive *Laertienſis*, appellatus, tempore *Antonini Pii* claruit. Habemus ejus decem libros de *Vitis Philoſophorum*—Librum *Epigrammatum* omni Metrorum genere ſcripſit, quem idcirco πάμμετρον vocavit—*Timonis* quoque *Sillos* commentario illuſtravit.

Parum idoneè de hoc Autore judicat vir cæteroquin eruditus, ſed novellorum ſcriptorum, quàm Antiquitatis ſtudioſior, *Bartholomæus Keckermannus*. Ait ille libro ſuo de Hiſtoriâ, ſcripſiſſe *Laertium languidè & frigidè, ſæpè tamen non inutiliter*. Quæ profectò frigida laus eſt operis utiliſſimi, & auro contrà non cari. Quippè ex quo diſcere ſit, cùm alia tam multa ad hiſtoriam temporum pertinentia: tùm præclara tot veterum *Apophthegmata*, quorum *Keckermannus*, malo ſanè exemplo, *Eraſmum* laudare mavult autorem, quàm *Plutarchum*, *Laertium*, & ſimiles. Quin, quod caput eſt, diſcrepantes ex eodem *Laertio Sectarum* ſententias diſcimus. *Voſſ.* de Hiſtor. Græc.

Extat magno commodo omnium literarum *Diogenes Laertius*: cujus Rhapſodiæ, licet diligentiſſimæ exactiſſimæque non ſint, ſummâ tamen utilitate & voluptate leguntur, ut multis vegrandibus carere pro iſto velle ſapientia ſit. *Barth.* ad *Claudian.* pag. 102.

Caſaubonus in vitâ *Diogenis* eum Antiquitatis indagatorem ſedulum vocat, ſed cui aut memoria firma, aut otium, judiciumve in digerendo defuerit. *Diogenes Laertius* unicum ferè Philoſophicæ Hiſtoricæ columen eſt: abſque eo eſſet, rudera ſupereſſent, atque cæmenta difficulter in pleriſque conjungenda. *Ioan. Ionſ.* de ſcriptor. Hiſtor. Philoſophic. p. 271.

Diogenes Laertius Philoſophorum vitas ad fœminam quandam compoſuit. Magna eſt in eo opere rerum cognitio, multoque eſt legi digniſſimum.—Magnâ fide ac diligentiâ Philoſophorum vitas compoſuit. *Lud. Viv.* De tradendo Diſcipl. l. 5.

Omnes illas Epiſtolas, quæ illis Philoſophis (*Democrito, Soloni, Thaleti, Pittaco, Mitylenæo*) à *Laertio* attribuuntur, multis argumentis confictas à *Græcis*, quibus nunquam mentiendi voluntas aut facultas defuit, probare poſſum. *Joſ. Scalig.* Epiſt. 306.

Ille mihi multis nominibus cariſſimus auctor. *Iſaac. Caſaub.* Epiſt. 18. ad *Iac. Bongarſ.*

Ipſe non indignus eſt ut inter Poetas connumeretur eos qui *Epigrammata* luſerunt. *Lil. Gyrald.*

Diogenes

Digitized by Google

Diogenes Laertius ſedulus indagator *antiquitatis* : ex cujus libro de *Vitis Philoſophorum* multum proficere poſſunt ſtudioſi. Sunt qui dicant eum plus ſtudii in legendo, quàm diligentiæ in ſcribendo adhibuiſſe. *Ioan.* Card. *Bona.*

Nullum ad nos librum Veteres tranſmiſerunt qui uberiorem nobis doctrinam ſubminiſtrarit quam *Vitæ Philoſophorum* à Diogene Laertio ; ſi modò ſcribendi peritiam Argumenti quod ſibi propoſuerat ex æquo reſpondentem habuiſſet: Si enim de ipſis tam eruditè Orbi literato ſcripſiſſet ac *Gaſſendus* de *Peireſko*, quantis ſcientiæ divitiis frueremur , quarum jacturam ob ejus imperitiam magna ex parte paſſi ſumus ! Cùm ab illo uno pendere cogamur , quia nullus alius aut ſaltem nullus melior Author nobis ſupereſt qui de illo Argumento ſcripſerit. *Doctoris Burnet.* Præfat. in Vit. Dom. *Matt. Hale.* Angl.

In ejus Scriptis nuſquam *Secta* cujuſvis rigidus Affectator , neque Fautor deprehenditur. Si tamen de illa ex conjectura nobis opinari liceat, non abſque ratione putamus illum fuiſſe ſectatorem *Potamonis Alexandrini* , authoris ſectæ illorum quibus *Eclecticorum* nomen indùtum eſt, & *Veritatis Amantium* titulo præterea inſigniti fuerunt ; quia optionem faciebant è quacumque *Secta* eorum quibus ſibi potiſſimùm adhærendum eſſe arbitrabantur. Ejus doctrina ex ejus Scriptis patet, Si enim ejus *ſtylum* obſervemus , conciſum & efficaciæ plenum ipſum deprehendemus , voces ejus ſelectas , ſermonem ejus facundum. Nec tamen omni culpâ vacat , quod ad diſpoſitionem , ſuperfluitatem aut defectum materiæ ſpectat ; quod quidam id memoriæ ejus labilitati imputantes excuſant; alii multiplicibus ejus occupationibus id tribuunt , quibus ab eorum quæ ſcripſerat recognitione inhibebatur. Illis tamen accenſetur qui in omni doctrinæ genere præſtantiſſimi fuerunt exiſtimati; Ita ut ſi quod ſentio dicere auſim nec *Platonis* Vita, nec *Zenonis Dogmatum* Epitome , nec tres *Epicuri* Epiſtolæ , ejus textura videantur. *Diogenis Laertii* vita , *Verſioni* Anglicæ præmiſſa in 8°. Excuſa *Londi* i An. 1688.

Multa ex hoc *Laertii* opere (de *vitis Philoſophorum*) ſuis doctrinæ variæ eclogis inſeruerat *Sopater*: teſte *Photio* Cod. 161.

Diogenis Laertii libri 10. de vitis Philoſophorum prodierunt *Græcè* cum interp. *Aldobrandini* , cujus item notæ ad vitam *Leucippi* uſque, nec non utriuſque *Caſauboni Iſaaci* & *Menagii* , denique ampliſſimi commentarii *Ægidii Menagii* accedunt , curâ *Ioann. Pearſoni*. *Londini* apud *Octavianum Pulleyn*, Typis Thomæ Ratcliffe *in Fol. Anno.* 1664.

JUSTINUS MARTYR.

NAtus eſt *Neapoli Paleſtinæ*, patre *Priſco Bacchio* : educatus eſt in ſtudiis Philoſophiæ *Platonicæ* : ad Chriſtum converſus eſt, cùm fidelium in perſe- Clar. A. Ch. CXL. rendis Martyriis conſtantiam vidiſſet: prædicavit *Chriſtum* habitu Philoſophico, (teſte *Euſebio*) pro cujus etiam gloriâ mortem , quam ſibi ipſe Apologiâ ad *Antonium* prædixit , glorioſiſſimam perpeſſus eſt , Martyrii coronâ redimitus Ann. *Dom.* 164, Circa an. *Dom.* 140 pro *Chriſtianis Apologiam* obtulit.

Operum

Digitized by Google

Opera genuina sunt: Paræneſis ad Græcos —— Elenchus, ſeu Oratio ad Græcos — Apologia pro *Chriſtianis* prima —— Apologia pro *Chriſtianis* ſecunda —— Liber de Monarchia *Dei*, *forſan* in fine mutilus. —— Dialogus cum *Tryphone Judæo* —— Epiſtola ad *Diognetum*.

Opera non extantia: Liber de animâ —— liber Pſaltes dictus —— contra omnes Hæreſes —— Contra *Marcionem* —— Commentarius in Hexameron —— De Reſurrectione carnis, teſte *Damaſceno*.

Opera dubia: *Ariſtotelicorum* quorundam dogmatum everſio —— Epiſtola ad *Zenam* & *Serenum*.

Opera ſuppoſititia ſunt: Quæſtiones & Reſponſiones ad Græcos —— Quæſtiones Græcanicæ, de *incorporeo* &c. & ad eaſdem Chriſtianæ reſponſiones —— Quæſtionum 146. Reſponſio ad Orthodoxos —— Dubitationum adverſus Religionem ſummariæ ſolutiones —— Expoſitio fidei de S. *Trinitate*. *Gul. Cave*.

Scripta *Juſtini* magnum in Eccleſiâ nomen conſecuta ſunt. *Abraham. Scultet.* in Medull. Patrum, p. 1.

Reliquit nobis *Juſtinus* plurima eruditi animi monumenta, ac omnis generis utilitatis plena. *Euſeb.*

Juſtinus Martyr vicinus *Apoſtolorum* temporibus fuit: quem tanquam *Apoſtolicum* virum citant *Euſebius*, *Baſilius*, *Epiphanius*, & alii Patres. *Poſſevin.* Biblioth. *Juſtino* benè perſpecta erat *Apoſtolica* doctrina & conſuetudo. *Zanch.* 3. Volum.

Eſt vir ille ad Philoſophiæ tum noſtræ, tum potiſſimùm profanæ ſummum evectus faſtigium, multipliciſque eruditionis, & hiſtoriarum copiâ circumfluens. Sed Rhetorico artificio, nativam Philoſophiæ ſuæ pulchritudinem colorare haud ſtudio habuit. Quamobrem etiam oratio ejus, pollens alioquin ac valida, ſcientificumque ſervans ſtylum, Rhetoricæ illa condimenta non ſpirat, nec illecebris & blandimentis vulgus auditorum attrahit. *Phot.* in Biblioth.

Libros eruditiſſimos *Juſtinus* ſcripſit adverſus *Valentinianos* & *Marcionem*, præterea de *Hæreſibus* & *Hæreticorum* præſcriptis, quos ſi quis legere non gravabitur rectiùs intelliget *Irenæi* libros. *Eraſm.* Epiſt. 28 Epiſt. 5.

In rebus Hiſtoricis graviter interdum hallucinatus eſt *Juſtinus*: Ut cùm in *Apologiâ* ſecundâ regnaſſe ait *Herodem* in *Judæâ*, quando *Ptolomæus Philadelphus* libros legis vertendos curavit: qui tantus eſt ſive prochronismus ſive metachronismus ut oculis meis cùm illa lego vix credam. *Caſaub.* exercitat. 1. ad Apparat. *Annal. Baron.* num. 69.

Omnium patrum antiquiſſimus eſt *Juſtinus*, magni apud veterum Hiſtorias nominis, non ſolùm propter inſignem rerum divinarum & Philoſophiæ cognitionem, ſed etiam propter zelum illum quem luculentiſſimè & magnâ cum laude exeruit, cùm mortem pro *Chriſto* fortiter oppetiit. In hujus tamen viri operibus, quàm multa occurrunt vel levia vanaque, vel etiam periculoſa? Manifeſtè apparet ipſum cum *Chiliaſtis* ſentire, antequam Reſurrectio penitùs perficiatur, *Hieroſolymis* fideles annos mille regnaturos. Alibi videtur ſenſiſſe eſſentiam *Dei* eſſe finitam; probat enim adverſus *Judæum*, de *Patre* non fuiſſe dictum.

dictum, *Dominus pluit super Sodomam ignem & sulphur*, aliàs (inquit) in cœlis non fuerit. Quæ habet de *Angelis*, tametsi illis leviora sunt, tamen & ipsa quoque absurdissima; Deus (inquit) hominum ipsorum, atque eorum, quæ sub cœlo sunt, providentiam *Angelis* ad hæc dispositis attribuit: Angeli autem ordinationem sive dispositionem eam transgressi, cùm mulierum concubitus causa, amoribus sunt victi, tum filios procrearunt, eos qui Dæmones sunt dicti. *Dallæus* de usu Patr. p. 255.

Justinus *Martyr simplex est, juvat tamen quid dicat inspicere.* Scaligerana posterior.

Perfectæ *Philosophiæ Ethnicæ* cognitioni miram *Scripturæ Prophetiarumque* intelligentiam sociaverat, atque *Religionis* nostræ notitiam exquisitam; adeo ut *Veterum* ferè nemo de omnibus *Mysteriis* nostris accuratiùs disseruerit. Verum quidem est eum circa *Trinitatem* à nobis dissentire videri, quòd Platonicorum Principiis insistat: Sed qui ejus ac *Veterum* Doctrinam ad amussim examinaverint, eos nobiscum in rebus consentaneos, & in suos sensus enunciandi modis à nobis tantùm discrepantes animadvertent. *Ell.* du *Pin.* Nov. Biblioth. *Authorum Ecclesiastic.* Tom. 1. p. 160. 161 Gall.

Tatianus Justinum maximâ appellat dignum admiratione.

Epiphanius Sanctum, & Dei amicum vocat.

Philosophum Divinum *Justinum* vocat *Anastasius*, Bibliothec. in Hist. Ecclesiasticâ.

Vir maximâ dignus admiratione. *Henr. Ernst.* de verâ Philos. n. 47.

Vir veræ Philosophiæ studio & martyrio claro notatus. Ibid. n. 54.

Gravis & pius Scriptor, quantâvis auctoritate venerandus. *Boëcler.* de Scriptor. pag. 64.

Dionys. Petavius Justinum refert inter eos, qui idem quod *Arius* ante tradiderunt, ideoque rejicit *Expositionem Fidei*, quæ sub nomine *Justini* circumfertur.

Literarum *Hebraicarum* rudem penitùs & imperitum fuisse, *Justino* vitio verti non debet, 1°, quia quamvis patriâ fuerit *Samaritanus*, *Græcis* tamen parentibus natus sit; deinde quòd magnam vitæ partem in religione *Gentilium* traduxerit; deindè quòd *Philosophiæ* Græcisque disciplinis se totum dederit, quæ à literarum *Hebraicarum* studio immane quantum abhorrent. Hinc factum est, ut in *Hebraicis* adeo puriliter lapsus sit. *Gul. Cave.* Hist. Literar.

Opera *Justini* omnia prodierunt *Græcè* & *Latinè* cum notis *Sylburgii*, *Perionii*, *Billii* & *Petri Lausselii*. Fol. *Parisiis* An. 1636.

JUSTINUS.

HIstoricus tempore *Antonini Pii* imperatoris claruit. Sunt qui post Imperium *Constantinopolin* translatum, eum vixisse existiment: quos *Ger. Joan. Vossius* redarguit. *Pompeii Trogi* Historiam in compendium redegit. Clar. A. D. CXLII.

Studiosam verò juventutem, quæ cognoscendæ historiæ cupida est, horror

Digitized by Google

etiam, atque etiam, ut auctorem hunc, qui multis nominibus cognitu jucundissimus pariter est ac utilissimus, nè postremo loco dicant, sed assiduè diligenterque evolvant ad exemplum *Augustini*, *Orosii*, *Isidori*, aliorumque magni nominis virorum, qui frequenti cum lectione familiarem sibi reddiderunt adeò, ut multa ex illo, præsertim *Orosium*, ad verbum tranctribere, suisque ipsorum scriptis inserere non dubitârint. *Theoph. Cangiser.* Præfat. præfix *Iustin.*

Est *Iustinus* scriptor tersus & elegans: ut de eo scribit *Raimundus Lullus* l.7.de orat.cap.4. Quàm turpiter autem in rebus *Iudaïcis* aberrârit, ostendit *Benedictus Pererius* in *Daniel* c.40. *Voss.* de Histor Lat.

Iustinus Trogi Pompeii, Præceptoris sui abbreviator, quantum styli genus paritur, disertus. *Dempster.*

Voco ego cum delicias Historicas, omniumque quotquot *Epitomas* conscripserunt longè principem facio. *Bonifa.* ludic.Hist. cap.5.

Trogi certè Historiam *Iustinus* non solùm admurilavit, sed non uno etiam loco verbis ferreâ demum ætate usurpari cœptis inquinavit. *Gasp. Sciopp.* consultat. p. 41.

Trogi Pompeii compendium fecit *Iustinus* quidam. Res ea, ut fieri amat, dispendio fuit *Trogo*. Nam ipse quidem præ illo breviario seponi ac negligi cœpit atque interire tandem. *Quenstedt.*

Iustinus Historicus *Trogi Pompeii* breviator stylo nitidissimus, cujus *Epitome*, ipsi *Trogo* exitio fuit. *Ioan. Card. Bon.*

Iustinus qui *Compilator* evadit dum Historici titulum affectat, levia tantum excerpta *Matertarum* tradit. Multa novit; res prudenter dicit; non pauca gesta corrasit, quorum notitia aliàs intercidisset. *Rapin.* Refl. in Hist. Sect.28.

Nullum ex vetustis *Scriptoribus*, qui ex fœdâ barbariei tempestate, tristique *rei literariæ* naufragio quasi eluctari ad nos pervenerunt, tyrociniis studii Historiarum eo (*Iustino*) accommodatiorem esse, viri doctissimi censent. Tam tersè sanè, tam emendatè scripsit, ut sæculi sui captum superare, nec solarum rerum, sed & verborum flosculos ex *Trogo*, optimi ævi *Scriptore*, delibasse videatur. Nec præter eum quisquam amplius extat eorum, qui secundùm seriem temporum res plerarumque Gentium digesserunt, in iisque ordine pertexendis elaborarunt: omnibus, sive totis sive maximam partem absorptis, & longâ superioris memoriæ nocte, optimarumque Artium fatali silentio deletis. *Acta erudit.* Calend. Maii, Anno 1683. p. 179.

Non perinde nitidus est *Iustinus*, ac *Q. Curtius*. *Lud. Vives* Lib. 3. de Tradend. Discipl.

Quid de *Iustino* dicemus qui *Trogi* Epitomen fecit? qui eloquentiam penitiùs scrutantur, haurire possunt inde aliquid è melioris sæculi literaturâ. Fortasse enim in plurimis non minùs *Trogum* exscribit, quàm Xiphilinus Dionem. Si candidè & citra morosam censuram agendum est, non video, quid repudiare in eo possit nostri sæculi Politicus, vel in verbis, vel in sententiis, quatenus expositioni rerum serviendum est. Nam elegantiam contexendæ orationis aut ornandi Argumenti aliundè rectiùs petiveris. *Boecler.* de eloquent. Polit. n. 65.

Augustinus

Digitized by Google

Augustinus Justinum tanti fecit, ut ex eo non pauca in libros *De Civitate Dei* ad verbum transtulerit. *Konig.*

Sunt qui historiam *Trogi* vidisse se in *Italiâ* affirment: per quietem puto. *Lud. Viv.* in l. 4. *Augustin. De C. D.* c. 6.

Quamvis *Justinus* scribendi genere adeo præclarus sit, ut *Augusti* potiùs quàm *Antoninorum* sæculo dignus habitus fuerit, in aliis tamen stylo ejus multò gravioribus censuram vitare non potest. Errorum plurimorum in rebus *Judæos* spectantibus cum convicit *Pererius*, *Commentariis* suis in *Danielem* cap. 4°. *Vopiscus* eum *Historicis* illis annumerat qui mendacium vitare non potuerunt; sed levissima inde fit accusatio illa, quòd illum *Tito Livio*, *Sallustio* & *Tacito* consociaverit. Id in quo excusari nequit *Chronologiam* spectat, in qua tam crassè hallucinatus est, ut quisque sedulò cavere debeat ne illum semper sequatur. Eò autem graviores censentur illius lapsus, quòd *Trogi Pompeii* fama, ejusque apud *Veteres* omnes existimatio, hanc opinionem inducant quòd hujusmodi errores circa temporum seriem *Apographo* non autem *Autographo*, seu *Epitomatori* potiùs quam Authori primitivo sint ascribendi. *Franc. Mothaus* le *Vayer.* Gall.

Extat *Justini* Epitome Historica ex *Trogi Pompei* libris, cum observationibus *Matthiæ Bernegger*, sæpiùs Typis excusa, novissime Anno 1666. in 8°. *Argentorati* impressa.

Prodiit itidem cum Notis variorum accurante *Schrevelio* in 8°. *Amstelod.* 1669.

CLAUDIUS GALENUS.

MEdicus Excellentissimus, ex *Pergamo Asiæ* urbe; Floruit *Trajani* ævo, usque ad *Antoninum Pium*, *Athenis* & *Romæ*. Clar. A. D. CXLIII.

Hic cunctis Philosophis & Philologis utilis, loquitur ubique puro, eleganti, simplici, & nunquam affectato sermone, non sine magnâ vocum & sententiarum supellectile: adeo ut nullâ satietate lectorem offendat: sed ubique progrediendi cupidum, rhetorico artificio demulceat, homo ad eloquentiam factus. In hoc præcepta quædam Philosophica rara & eximia, magisque illustria quàm apud ullum alium scriptorem invenias. Nihil obtrudit lectori quod non firmis rationibus demonstret, ac ejus contrarium refutet; qui moralia habet perpulchra affectibus moderandis. Ambitionem & avaritiam præcipuè insectatur, & de quolibet re doctè atque eleganter disserit. Nullis non ad ingenii cultum ejus lectio utilis. *Heurn.* in Dissertat. de stud. Medic.

Claudius Galenus, alterum ab ipso *Hippocrate* Medicorum decus, & quasi lumen aliquod Artis Medicæ, qui universam Medicinam veterem *Hippocratis* à brevitate obscuram & Demonstrationum firmamentis orbam, mirâ ingenii solertiâ, arduâ scribendi libertate, ingenuo ac venusto in capita certa ordine dispoluit atque digessit, & adeò purè, eleganter, copiosè & doctè omnia proposuit, rationibus stabilivit, eadem expolivit, locupletavit, atque perfecit, ut eum artem hanc primò instituisse ac genuisse sit dicendum. *Joan. Andr. Quenst.* de viris Doctrinâ Illustr.

Alexand. Trallianus Galenum non nisi cum *Epitheto* & cognomine *Divinissimum* vocat, teste *Zacuto Lusitano.*

Francisc. Valeriola l. 1. Loc. Comm. c. 1. ipsum *Heroa* potius ac *Daemonem*, quàm *Hominem* appellandum censet.

Hoc nemo plura, ac majori undique doctrinâ scripsit: ut de eo satius sit tacere, quàm plura addere. *Voss* de Philosoph c. 12. Sect. 19.

Galenus Criticorum non minùs, quàm Medicorum princeps. *Casaub.* in *Athenæum* ad Lectorem.

Medicorum ex primo primus. *Dempster.*

Pontifex Maximus Medicorum. *Scalig.* ex. 61.

Mare eruditionis, Oceanus disciplinarum, omnium ingenuarum Artium promus condus, & quasi Bibliotheca quædam est *Galenus*, è quo Medici cùm omnia hauserunt, nihilo tamen minus Criticorum industriæ relinquunt. *Heins.* Orat. III. pro biblioth. mun. grat. act. pag 31.

Philosophus & Medicus singularis, cujus scientissima & plurima extant ingenii Monumenta, quæ genuinam sapiunt eruditionem: memoriæ proditur à nonnullis, cibi & potûs abstinentiâ centum & quadraginta annos vitam protelâsse, & odoriferum semper anhelitum spirâsse. Unde adagium, ut *Galeni* valetudinem dicamus pro eâ, quæ ultra humanum captum nimis sit prospera, nimisque inoffensa. *Cæl. Rhodigin.* lib. 10. cap. 12.

Ejus libros de *Usu Partium* auro inscribendos ait Cornel. Martini in Compend. Theol. pag. 224.

Galenus inter duodecim subtilissima orbis ingenia meruit locum, testante *Hieronymo Cardano*, qui de eo judicat hisce verbis: Undecimus subtilitate, sed clarissimus arte *Galenus*, Methodis, pulsibus, atque dissectionibus: sed adeo verbosus, & studio contradicendi tædulus, ut alterum vix ferre queas; in reliquo gravis jactura Artium posita est, quam nostræ ætatis viri restituere conati sunt. *Cardan.* de subtilitat. l. 16.

Qui *Hippocrati Galenum* parem esse putant, neutrum eorum se intelligere eâ confessione fatentur. Multo enim plus *Hippocrates* à *Galeno* distat, quàm *Galenus* à puerulo quovis. *Idem* ibid.

Fusus est *Galenus*, & plenus verborum, nempe *Asianus*, sed bonorum atque elegantium. *Lud. Viv* de Tradend. Discipl.

Galeni liber de sectis *Medicorum* aliis omnibus ejus libris anteponendus, testante *Photio:* Illud clarum, inquit, opus hoc inter cæteras artis Medicæ scripta omnibus præferri oportere. Siquidem discere convenit, quæ secta inter omnes optima sit, ut eam deinde secteris. Videtur autem non propriè Medicus habendus liber hic, sed proœmii vicem præbere, atque ad Philosophiam potiùs pertinere. Certum item illud ad dictionem quod attinet, atque compositionem, purum eum esse ac venustum. Harum enim ubique formarum studiosus imprimis *Galenus* extitit, tametsi in plerisque scriptis intempestivis suis sermonibus ac digressionibus, prælongisque periodis non sine molestiâ libros commisceat, dictorum sensum obscuret, & orationis seriem quodammodo abrumpat, lectorem:

Digitized by Google

Ouvrages de Droit, de Jurisprudence et d'Administration, se trouvant chez le même Libraire.

Code Civil des Français, édition originale et officielle, 1 vol. in-8°, 1804.

Code de Procédure civile, 1 vol. in-8°, 1806.

Code de Commerce, 1 vol. in-8°, 1807.

Code d'Instruction criminelle, 1 vol. in-8°, 1808.

Code Pénal, 1 vol. in-8°, 1810.

Code Forestier, 1 vol. in-8°, 1827.

Code de la Police de la Chasse, 1 vol. in-8°, 1828.

Code de la Police de la Pêche fluviale, 1 vol. in-8°, 1829.

Code de la Police de la Navigation, 1 vol. in-8°, 1829.

Code de la Police du Roulage, 1 vol. in-8°, 1829.

Code de la Police de la Grande Voirie, 1 vol. in-8°, 1829.

Code de la Police de la Petite Voirie, 1 vol. in-8°, 1829.

Code de la Police des Mines, Minières, Carrières, Salines et Tourbières, 1 vol. in-8°, 1829.

Code de la Police des Manufactures, Fabriques et Ateliers dangereux, insalubres ou incommodes, 1 vol. in-8°, 1829.

Code de la Police des Cultes, 1 vol. in-8°, 1829.

Code de la Police de la Presse, 1 vol. in-8°, 1829.

Code de la Police des Théâtres, 1 vol. in-8°, 1829.

Code de la Police des Spectacles, Jeux, Cafés, Cabarets, Bals publics, Cirques, Curiosités, Exercices et Professions ambulantes, 1 vol. in-8°, 1829.

Code de la Police des Mœurs, 1 vol. in-8°, 1829.

Code de la Police des Armes, 1 vol. in-8°, 1829.

Code de la Police des Passeports, Cartes de sûreté, Permis de séjour, Feuilles de route, Congés, Certificats d'indigence, Visas, Légalisations, Recommandations, Routes, Postes aux chevaux, Messageries, Roulage, Voitures publiques, Navigation, Commerce des Grains, Exportation, Importation, Entrepôt, Douanes, Octroi, Quarantaines, Contagion, Epizooties, Police sanitaire, Inhumations, Exhumations, Translations, Embaumements, Incinérations, Sépultures, Cimetières, Pompes funèbres, Police des Morts, 1 vol. in-8°, 1829.

Code de la Police des Domestiques, Ouvriers, Compagnons, Apprentis, Manœuvres, Journaliers, Mendiants, Vagabonds, Gens sans aveu, Gens suspects, Gens sans domicile, Gens sans profession, Gens sans moyens d'existence, Gens sans ressources, Gens sans asile, Gens sans famille, Gens sans amis, Gens sans patrie, Gens sans nationalité, Gens sans religion, Gens sans morale, Gens sans conscience, Gens sans honneur, Gens sans foi, Gens sans loi, Gens sans Dieu, Gens sans rien, 1 vol. in-8°, 1829.

Code de la Police des Chemins de fer, 1 vol. in-8°, 1829.

Code de la Police des Ballons, Aérostats, Montgolfières, Machines volantes, Aéronautes, Ascensions, Descentes, Chutes, Accidents, Naufrages, Sauvetages, Secours, Indemnités, Assurances, Contrats, Polices, Primes, Risques, Avaries, Sinistres, Pertes, Dommages, Réparations, Dédommagements, Compensations, Transactions, Arbitrages, Jugements, Arrêts, Appels, Cassations, Pourvois, Recours, Grâces, Amnisties, Réhabilitations, Prescriptions, Péremptions, Déchéances, Forclusions, Nullités, Annulations, Rescisions, Résiliations, Résolutions, Ratifications, Confirmations, Homologations, Validations, Invalidations, Infirmations, Cassations, Révocations, Abrogations, Suppressions, Destructions, Anéantissements, Néants, Rien, 1 vol. in-8°, 1829.

ARRIANUS.

Clar. A. D. CXLVII. NIcomediensis, *Epicteti* discipulus, *Hadriani* & *Antonini Pii* ac *Marci Antonini* Imperatorum temporibus vivens, ad *Consularem* tandem dignitatem, postquam alios in Republicâ magistratus gessisset, evectus, excellentissimi Philosophi, insignis Historici, præstantissimi (ut quidam arbitrantur) Jurecònsulti, & fortissimi Ducis Militaris laudem sustinuit. Quam non immeritò ipsi fuisse tributam, operum ejus ostendunt fragmenta, elegantiâ non magis rerum quàm dulcedine sermonis (ob quam alter & novus fuit dictus *Xenophon*, memorante *Photio*.) quæ se commendant. Major autem longè ipsum manebat gloria, si ad nos pervenissent à *Photio* indicati *Parthicorum* libri septendecim, in quibus bella à *Parthis* & *Romanis* ductu & auspiciis *Trajani* Imp. gesta describit: *Bithynicorum* item, in quibus patriæ suæ historiam pertexit; & *Alanicorum* commentarii, quos citat *Photius*: tum vita *Tillibori* Latronis, à *Luciano* in Pseudom. seu *Alexandro* p. 474. indicata; nec non de rebus *Dionysii* Syracusarum Tyranni; & alius de *Timoleontis Corinthii* in *Siciliâ* gestis, liber *Photio* citatus; & decem de rebus post *Alexandrum* gestis libri. *Acta Erudit.* Anno 1684. p. 122.

Arriani nihil hodie habemus præter libros quatuor de *Dissertationibus Epicteti*. Item *Periplum*, sive lustrationem tum Ponti *Euxini*, tum Ponti *Erythræi*: quod *Hadriano Cæsari* dicavit. Adhæc septem libros De *expeditione Alexandri*: eos scripsit exemplo *Xenophontis*, cujus totidem habemus libros de expeditione *Cyri*. In his maximè secutum se ait *Ptolomæum Lagi*, & *Aristobulum Aristobuli* filium, quorum uterque sub *Alexandro* militârat. Superstant quoque *Indica Arriani*. At planè ratio fugit doctissimum *Guil. Stuckium*, cùm opus hoc ait temporum injuriis intercidisse. Nam *Indica* nihil aliud sunt, quàm qui vulgo creditur liber Octavus de expeditione *Alexandri*. Quem seorsim à prioribus septem scriptum esse, cùm ex *Photio* constat, tum ex fine septimi de *Alexandro*: ac vel maximè ex *Indicorum*, sive ut vulgò vocant, libri octavi fine. *Vossius* de Hist. Græc.

Huic auctori adsunt divina sermonis lumina, puritas, perspicuitas, & cum ornatu decorum; omnia feliciter, ac velut sine cura & arte, licet plurimum artis emineat, repræsentata. Nam & proprietatis *Græcæ* linguæ retinens est, & in brevitate apertus nusquam ordo vocum perturbatus, aut invitâ alieni copia. Jam affectuum morumque imitatio, & illud in apparatu admirandum; quin elegantia, narratio nec exsans nec hians; figuræ non affectatæ, non molestæ; sermo cujusque fortunæ, ætati, aut ingenio mirè conveniens enitet undique. Adeò, ut cùm virtutes omnes *Xenophontis*, quem dulcedine orationis, & quadam vitæ similitudine expressit, lectori suo præstet; putes hunc unum à naturâ factum, & velut fato destinatum, qui *Græcis* nobis *Alexandrum* exhiberet. *Nic. Blancard.* in Dedicat. præfixâ *Arriano*.

Est sanè scriptor hic nemini eorum, qui historiam optimè contexuerunt, postponendus: Nam & narrationum brevitate præstat, & importunis digressionibus, aut

Digitized by Google

NOMINA STELLARUM FIXARUM, Tam Antiqua, quam Nova, ex Ptolemæo, Tychone, Keplero, Bayero, Hevelio, Flamsteedio, Halleio, aliisque Recentioribus Astronomis.

non penitùs illa intercidiſſe, an dolendum, quòd ſic affecta ad nos ſint tranſmiſſa. *Iſaac. Caſaub.* Proleg. in *Athen.*

Quî factum ſit nescio, quod factum tamen ſcio, ut locis propè infinitis verba *Ariſtotelis* & *Theophraſti* deſcribens *Athenæus* erraverit. Equidem verum cenſeo, hominem eruditiſſimum non ex ipſis Auctoribus, ſed ex ſuis *Adverſariis* & *Eclogis* plerosque *auctorum* quos laudat locos deſcripſiſſe. *Idem* Animad. in *Athen.* l. 2. c. 20.

Sæpè ſcriptorem hunc peccare graviter, dum ſuorum excerptorum fidem ſequitur, neque ad fontes ipſos abit, multis locis probatum nobis ſatis ſuperque. *Idem* ibid. l. 5. c. 15.

Maximos ingenii doctrinæque ſuæ fructus percipit à poſteritate quindecim libris Δειπνοσοφιστῶν: quorum & excerpta ſuperſunt, ſive, ut mutilator ipſe appellavit, παρεκβολαί. *Voſſ.* de Hiſt. Græc. l. 2.

Quindecim *Athenæi Deipnoſophiſtarum* libri innumeris indagationibus curioſis & jucundis referti ſunt, ſi licentiores illæ 13. libri excipiantur. *Erudit. Ephemerid.* Gall. 20. Maii 1680.

Apud Athenæum intereſſe licet præclaro cuidam non multorum dierum, ſed multorum librorum convivio, in quo *Philoſophi* convivantur, vel potius philoſophantur *convivæ*. Quos quidem convivas ſive hoſpites, multi joci, multæque curioſitatis, non multi cibi reperias, omnia jucundè, plurima abſconditè differentes. Acutæ interrogationes, feſtiva reſponſa, diſputationes eruditæ. Fercula ipſa materiam præbent Colloquiis mutuis. Utrumque ſcriptoris narratio complectitur: adeoque res propè tota geritur Sermone. Qui ſermo non bellaria, ut fieri ſolet, aut condimentum ſolummodo videri debet, ſed caput omnino, aut fundus & fundamentum Cœnæ. Verùm quid facias? deeſt huic *convivio* extructiſque menſis, lepidorum noſtratium pulpamentum, *Ludicra* dictio. *Franc. Vavaſſ.* de *Ludier. dict.* p. 267, 268.

Athenæus, Naucratita Grammaticus, tempore *M. Aurelii*, librum *Deipnoſophiſtarum* compoſuit, varium opus, & eruditum, ut *Plinius* alter *Græcus* ferè dici poſſit: quod ad nos ſanè haud integrum pervenit, ejus Epitome ab *Hermolao Byzantino* tantùm relicta. *Hofmann.*

Athenæi Deipnoſophiſticon ſive Sermonum Convivalium Libri 15. prodierunt *Græcè & Latinè* ex recenſione & emendatione *Iſaaci Caſauboni*: verſio eſt *Jacobi Dalechampii*, cujus quoque notæ accedunt, apud *Commelinum* 1611. Fol. Commentarius verò ejuſdem *Caſauboni* in *Athenæum* prodiit *Lugduni* apud Viduam *Antonii de Harſy & Petrum Ravaud.* Fol. An. 1621.

HERMOGENES.

Clar. A. D. CLVI. TArenſis, ſophiſta, ſub *Antonino Pio* Imp. inclareſcere cœpit. Eum 16. annos natum *Marcus* Imperator docentem audivit. *Ætate* provectior artis ſuæ oblitus eſt: unde *Antiochus* ſophiſta dicebat: *Hermogenes inter pueros ſenex, inter ſenes verò puer.* Reliquit libros 2. de Ideis, doctos & tanto *Rhetore* dignos. *Konig.* Biblioth.

Nunc

Digitized by Google

Christmas Anthem, a composition for voices and instruments, performed in the Church of England during the Christmas season. The anthem is a development of the motet, which was a polyphonic composition for voices, usually unaccompanied, on a sacred text. The motet was developed in the Roman Catholic Church, and the anthem was developed in the Church of England after the Reformation. The anthem is usually divided into two parts, the first part being a setting of a text from the Bible, and the second part being a setting of a text from the Book of Common Prayer. The anthem is usually performed by a choir, and may be accompanied by an organ or other instruments. The anthem is a popular form of church music, and many composers have written anthems for the Christmas season.

CHRISTMAS ANTHEMS

Christmas Anthems, a collection of anthems for the Christmas season, published by the Oxford University Press. The collection includes anthems by composers such as William Byrd, Thomas Tallis, and Orlando Gibbons. The anthems are arranged in order of the liturgical year, beginning with the first Sunday in Advent and ending with the Feast of the Epiphany. The collection is intended for use in churches and cathedrals, and is suitable for choirs of all levels of ability.

Christmas Anthems, a collection of anthems for the Christmas season, published by the Oxford University Press. The collection includes anthems by composers such as William Byrd, Thomas Tallis, and Orlando Gibbons. The anthems are arranged in order of the liturgical year, beginning with the first Sunday in Advent and ending with the Feast of the Epiphany. The collection is intended for use in churches and cathedrals, and is suitable for choirs of all levels of ability.

l. 51. p. 2412. Pulchetrimè *Marcus Antoninus* Imp. l. 12. de vitâ suâ; qui libelli reverâ omnis humanæ sapientiæ sunt apex & summa. *Idem* ibid. l. 60. cap. 8. pag. 2899.

Quem facilius est tacitè admirari, quàm laudare, quòd oratio nulla hujus viri virtutibus exæquari possit. Cùm enim à primâ ætate constantem, & quietam vitam sibi sequendam proposuisset, neque propter metum, neque propter voluptatem aut lætitiam, vultu mutato unquam est conspectus Philosophos autem Stoicos laudat. Fuit autem illorum imitator non solùm vitæ instituto, sed etiam disciplinarum studio. *Suid.*

Ejus certè librorum *Græce* scriptum legi, cujus titulus, Μάρκου Αντωνίνου τῶν καθ' ἑαυτὸν, ex quo variam & multiplicem illius sapientiam facilè colligere possumus. Fuit hic unus inter *Cæsares* omnes æquissimus ac optimus. *Lil. Gyrald.* De Poet. dial. 5. p. 203.

Antonino tantum enituit in *Philosophia*, ut iturus ad bellum *Marcomanicum*, timentibus cunctis ne quid fatale proveniret, rogatus sit, non adulatione sed seriò, ut præcepta *Philosophiæ* ederet. *Vulcat. Gallican.* in *Avidio Cassio.*

Opus hoc erutum è Palatinâ Bibliothecâ primus in lucem emisit *Conradus Gesnerus*: Latinè vertit *Gul. Xylander*: ejus postea translationem ad incudem vocavit vir clarissimus *Mericus Casaubonus*, *Isaaci* filius, eruditas præterea notas, & emendationes addidit. Postèà verò recensuit, ac perpetuo commentario illustravit *Thomas Gatakerus*, vir κριτικώτατος, *Cantabrig.* Anno *Dom.* 1652.

Vita illa *M. Aurelii Antonini*, quæ ab *Antonino Guevarâ*, *Mendonensi* Episcopo, & *Cæsari Carolo* 5 à consiliis, *Hispanicè* edita est, eâque è linguâ in alias permultas translata fuit, nihil *Antonini* habet; sed tota est suppositicia, ac genuinus *Guevar* ipsius fœtus; qui turpiter os oblevit lectori, planè contrà officium hominis candidi, maximè Episcopi. Habet interim plurima lectu nec injucunda: imprimis viro Principi: unde & *Horologium Principum* inscribitur. *Voss.* de Hist. Græc.

LUCIUS APULEIUS

Clar. Anno D. CLXII. MAdaurensis Platonicus Philosophus, sub *Antoninis* Impp. *Marco* & *Philosopho* floruit. *Scripsit* 11. libros *Milesiarum*, sive de Asino Aureo: quod opus ex *Luciano* expressit——Quæstiones convivales——librum de Proverbiis——Epitomen Historiarum——Libros Ludicrorum: aliaque quæ partim à *Servio*, *Nonio*, ac *Fulgentio* commemorantur.

Barthius in Notis majoribus ad *Claudianum* p. 1259. *Apuleium* vocat scriptorem unum omnium maximè proprietatis amantem, & veteris Latinitatis, suprà quàm vulgò creditur, conservatorem.

In utraque linguâ, Græcâ scilicet & Latinâ, nobilis extat *Apuleius* Afer, vir Magnus inprimis & qui venustate morum & dicendi copiâ *Socraticum* fontem & torren-

Digitized by Google

Mercurie, Venus, Mars, Iupiter, Saturne, Sol, Luna, Caput Draconis, Cauda Draconis.

Mercurius is a little starre, and is alwaies neere the Sunne, and is sometimes before the Sunne, and sometimes after the Sunne, and is sometimes Direct, sometimes Retrograde, sometimes Stationarie, and is sometimes Combust, sometimes Free, and is sometimes Orientall, sometimes Occidentall, and is sometimes Swift in motion, sometimes Slow in motion, and is sometimes Cleere, sometimes Cloudie, and is sometimes Masculine, sometimes Feminine, and is sometimes Hot, sometimes Cold, and is sometimes Moist, sometimes Dry, and is sometimes Good, sometimes Evill, and is sometimes Fortunate, sometimes Infortunate, and is sometimes Diurnall, sometimes Nocturnall, and is sometimes Commixt, sometimes Uncommixt, and is sometimes Barren, sometimes Fruitfull, and is sometimes Sanguine, sometimes Choleric, and is sometimes Phlegmatick, sometimes Melancholy, and is sometimes Rich, sometimes Poore, and is sometimes Young, sometimes Old, and is sometimes Married, sometimes Unmarried, and is sometimes Sociable, sometimes Unsociable, and is sometimes Honest, sometimes Dishonest, and is sometimes Ingenious, sometimes Unskilfull, and is sometimes Eloquent, sometimes Stammering, and is sometimes Sweet, sometimes Sowre, and is sometimes Sharpe, sometimes Blunt, and is sometimes Bitter, sometimes Salt, and is sometimes Astringent, sometimes Unctuous, and is sometimes Acute, sometimes Obtuse, and is sometimes Subtile, sometimes Gross, and is sometimes Tenuious, sometimes Crassous, and is sometimes Light, sometimes Heavie, and is sometimes Hard, sometimes Soft, and is sometimes Rough, sometimes Smooth, and is sometimes Dense, sometimes Rare, and is sometimes Fragile, sometimes Tough, and is sometimes Fat, sometimes Leane, and is sometimes Hairie, sometimes Bald, and is sometimes Wrinkled, sometimes Plaine, and is sometimes Beautifull, sometimes Deformed, and is sometimes Tall, sometimes Short, and is sometimes Fleshie, sometimes Bonie, and is sometimes Corpulent, sometimes Slender, and is sometimes Fruitfull, sometimes Barren, and is sometimes Quick, sometimes Dull, and is sometimes Subtile, sometimes Simple, and is sometimes Cunning, sometimes Foolish, and is sometimes Wise, sometimes Unwise, and is sometimes Learned, sometimes Unlearned

coratum facetum illum *Milesiarum* scriptorem etiamnum rudere? Sed quoniam nequicquam inveteratum & jam olim radices agentem errorem hunc ex animis volgi expectoratum imus, feramus sanè, quæ mutare nefas: illud interim profesi, malle nos illum *rudentem* sæpe, quàm hos *loquentes* sive *latrantes* audire. *Gasp. Sciopp.* l. 1. suspect. Lection. Epist. 4.

Id opus de *Aureo Asino* sic latinum fecit *Apuleius*, ut ad verbum expresserit plurima, additis plerisque quo jucundior esset Lectio iis, qui *Milesias* fabulis delectantur, & condivit suâ illâ partim antiquariâ, partim nimis audaciter novatâ dictione rem alioqui futuram subinsulsam, atque subfatuam. At nunc juvat legere, quia Thrasi illâ complura dixit, quæ nec appositiùs dici nec majore cum gratiâ poterant: quem nonnulli quum imitari conentur, in ridiculas ineptias incidunt. Puto enim gratiam illam esse propè inimitabilem. *Lud. Viv.* in *Augustin.* de *Civit. Dei*, l. 18. c. 18.

Apuleius de Magicis artibus accusatus est apud *Claudium Maximum*, *Africæ* Præfectum, non *Christianum*. Extant *Apologia* duæ *Apuleii* de Magiâ, in quibus exuit nimiam illam sermonis lasciviam, & antiquaria & audaciter innovata verba: accommodavitque se forensi dicendi generi, sed ita tamen, ut, nescio quo pacto, *Apuleium* internoscas temporariâ personâ contectum. *Lud. Viv.* ibid. l. 8. c. 19.

Cassiodorus autor est, eum primùm *Arithmeticam* Latinis literis illustrasse. Professus est *Carthagine*, ubi publicè ei statua posita.

* Castigationes *Isaaci Casauboni* in *Apuleii Apologiam*, inter libros expurgandos locum habent; in Indice Madrit. Edit. An. 1667.

Apuleius librum suum de *Salutaribus Remediis* ex *Plinio* totum compilavit. *Ioan. Budæus* à Stap. in libr. 1. c. 9. *Theophrast.* de *Plant.*

Quem locum [in libro De *Mundo* ab *Apuleio* verso, qui *Aristoteli* falsò tribuitur] valdè indiligenter atque imperitè vertit *Apuleius*, æquè ac totum librum; cui se, fœdo ac miserabili plagio, non *Interpretem* sed *Autorem* inscripsit, atque multis etiam doctissimis viris, quanquam in re manifestissimâ, imposuit. *Arnold. Boot.* in l. 2 c. 5. Animadvers. sacrar. ad Text. Hebraic. vet. Testam.

Apulei Apologia prodiit seorsim cum observ. *Ioann. Meursii*, *Lugduni Bat.* 1607. Eadem cum Notis *Ioan. Pricæi* Parisiis 4°. Anno 1635. Eadem cum Notis *Isaaci Casauboni* 4°. 1594.

Prodierunt de *Aureo Asino* libri cum animadvers. *Ioann. Pricæi* 8°. 1650. *Goudæ.*

LUCIANUS

Clar. An. D. CLXX. SAmosatensis, genere humili. Cùm ad artificium quoddam mechanicum adhibendus, nil proficeret, studia amplexus est. somnio monitus: & quidem forenses rixas sibi ingratas deprehendens, ad Philosophiam se appliquit, *Declamator*

Digitized by Google

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ Α. ΚΕΦ. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ, καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ ἧς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει, γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ, ὅ ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο κἀγὼ ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μνείαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δῴη ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ, πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου.

perſonata? Hinc illi *Blaſphemi*; hoc eſt, maledici vocabulum addidere, ſed lu nimirum, quorum ulcera tetigerat *Eraſm.* Epiſt. lib. 29. Epiſt. 5. lu *Luciani* Somn.

Tantum obtinet in dicendo gratiæ, tantum in inveniendo felicitatis, tantum in jocando lepôris, in mordendo acuti, ſic titillat allusionibus, ſic ſeria nugis, nugas ſeriis miſcet: ſic ridens vera dicit, vera dicendo ridet; ſic hominum mores, affectus, ſtudia, quaſi penicillo depingit: neque legenda, ſed plane ſpectanda oculis exponit, ut nulla comœdia, nulla ſatyra cum hujus *Dialogis* conferri debeat ſeu voluptatem ſpectes ſeu ſpectes utilitatem. *Idem* ibid.

Multa eloquentia & varia eruditio ei ineſt. *Boecler.* de ſcriptor. p. 62.

Lucianus feſtiviſſimus & politiſſimus ſcriptor. *Turneb.* Adverſ. p. 542.

Luciani verba ſunt terſa, & *ſenſis* dilucida. *Lud. Viv.* de Trad. Diſcip.

Ad ſtylum quod attinet, longè optimus: dictione uſus ſignificante ac propriâ, quæ efficax dicendi genus decet. Diſtinctionis adhæc, atque puritatis, æquè ac perſpicuitatis, & aptæ magnitudinis, ſi quis alius perſtudioſus eſt. Compoſitionem quoque adeò commodè concinnat, ut lector credat, non ſe orationes legere, ſed jucundum aliquod carmen, ſine manifeſto cantu, audientium auribus inſtillari. *Phot.* cod. 128.

Lucianus homo fœdiſſimus, loquentiæ multæ, at ſapientiæ minimè. *Cal. Rhodig.* l. 9. lec. Antiq. c. 19.

Quid venuſtius dici, aut fingi poteſt? ſed ſolens more ſuo facit *Lucianus*. Neque enim temerè quenquam reperias terſiorem elegantioremque. *Tanaquil. Fab.* in Not. in l. 4. *Phædri*, Fab. 7.

Lucianum à *Menippo* non pauca eſſe mutuatum, & in multis æmulatum fuiſſe, non dubito: ſed facies orationis tota diverſa. Quin ipſe gloriatur novum ſcribendi genus ſe invenille: ac ſub comicâ jocoſitate gravitatem Philoſophicam occuluiſſe. *Iſaac. Caſaub.* de Rom. Satyr. l. 2. p. 268.

* *Luciani Samoſatenſis* Dialogi, viz. mors *Peregrini*, & *Philopatris*, prohibentur in *Indice Romæ* impreſſo Anno 1664. juſſu *Alexand.* 7. Pont. Max.

Opera *Luciani* omnia prodierunt cum Notis *Theod. Marcilii, Gilb. Cognati, & Ioan. Bourdelotii, Pariſ.* apud *Ludovic. Grec. Lat.* 1615. in Fol.

IRENÆUS.

Claruit A.D. CLXXIX.

LUgdunenſis Epiſcopus, S. *Polycarpi* diſcipulus, Anno *Chriſt.* 202. martyrio coronatus eſt. *Scripſit* multa; ſed ad nos non pervenerunt, niſi quinque libri adverſus *Valentinum*, qui pleni ſunt doctrinâ & pietate. Ambigunt nonnulli *Græcène* an *Latinè* ſcripſerit; quoniam non inveniuntur ejus libri, niſi *Latinè* conſcripti, & tamen ipſe natione *Græcus* erat, & Phraſis ejus *Græciſmum* redolet. S. *Hieronymus* eum inter *Græcos ſcriptores* numerat. *Bellarmin.* de Script. Eccleſiaſtic.

Eraſmus verò *Irenæum* Latinè ſcripſiſſe putat, quo nomine vapulat à *Beato Rhenano*, *Joſepho Scaligero*, aliiſque.

Opera

Digitized by Google

Opera Irenei quæ non extant:

Libellus de scientiâ adversus Gentes——Demonstratio Apostolicæ Prædicationis, ad *Marcianum* Fratrem——Liber de Ogdoade ——Epistola ad *Blastum* de schismate——Ad Florinum de Monarchiâ, seù, Quòd *Deus* non sit conditor mali, Epistola——Ad *Victorem* Episcopum *Romanum* de *Paschate*, Epistola——Ad varios Episcopos de eadem Re——Variorum Tractatuum liber. *Gul. Cave.*

Apostolicorum temporum vir. *Hieronym.*

Doctrinarum omnium accuratissimus explorator. *Tertullian.* adversus *Valentin.* c. 5.

Irenæus in modici temporis spatio prædicatione suâ maximè, in integrum Civitatem reddidit *Christianam*, inconcussumque annis circiter triginta Ecclesiastici regiminis clavum tenuit. *Blondel.* Apolog. de *Episcop. & Presbyt.*

Ephiphanius eum Apostolorum successorem, priscumque Theologum nominat.

Magnus ille *Ecclesiæ* propugnator, ac pro sui nominis augurio *Pacis Ecclesiasticæ Vindex Irenæus.* Nam Εἰρήνη *Græcis pacem* sonat. Spirans illius *Scripta* priscum illum *Evangelii* vigorem, & Phrasis arguit pectus *Martyrio* paratum. Habent enim *Martyres* suam quandam dictionem seriam, fortem ac masculam. Eloquentiæ nec studiosum nec peritum sese fatetur ipse præfans in primum librum. Ejus sermo fuit dilucidus, digestus, ac sibi cohærens. *Erasm.* Epist. l. 28. Epist. 5.

Irenæi varia scripta, & Epistolæ circumferuntur; etsi in aliquibus Ecclesiasticorum dogmatum certa veritas spuriis rationibus fucari videtur, quæ observasse convenit. *Hoc.* in Bibliothec.

Eruditissimum opus scripsit *Irenæus* in quinque libros digestum, *contra Valentinum*, in quibus mire retegit & confutat veterum *Hæreseon* impias ac portentosas opiniones. *Gesner.* in Biliothec.

Quæ apud *Epiphanium* extant, Fragmenta, rerum præterea ipsius *Irenæi* gestarum apud *Eusebium* Historia, satis convincunt, & hominem *Græcum* fuisse, & Græcè scripsisse. Neque dubitandum. *Joseph. Scalig.* in Epist. 239.

In ea sententia videtur fuisse *Irenæus* æquè ac *Justinus* quòd animæ ex *Gratiâ* immortales demum sint, & quòd illæ impiorum existere sint cessaturæ postquam diu cruciatæ fuerint. Aliam adhuc sibi propriam opinionem habet, quod animæ Corporum suorum figuram accipiant; sed *figur.* Vox de qualitate quadam peculiari animæ intelligi potest. Circa animarum à corpore separatarum statum, sensit illas in visibili quodam loco statui ubi corporum resurrectionem præstolabantur; *Justos* autem post quam mille annos cum *Jesu Christo* in terris regnaverint sensuumque Voluptatibus indulserint, Cœlum ingressuros ad æternam fœlicitem possidendam. Credidit etiam *Jesum Christum* ad *Inferos* descendisse ut ibi *Fidem Patriarchis* & veteribus *Justis* cùm *Judeis* tum *Gentilibus prædicaret*, eosque qui ejus prædicationi crediderant de *Sanctorum* numero futuros esse. Quasdam præterea singulares alias opiniones fovet.

Opinatur

Opinetur verbi gratia quod *Iesus Christus* alius annus quinquagesimus in tem-
plo fuit, cum illum quadriennio ab Iudaicis odiosa illa quæstione *Quis te baptizavit?* fecerentium approbat, quod *Diabolus* anno adventum *Iesu Christi* condemnatio-
nis sibi fuisse sciverit. Adscitis tandem in sitera vitæ nostræ annis nonnullis rerum quarum ignari fimus dum incipiunt Beatitudine potiri: *Donec ad apparitionem Domini* delegatis libi perlonibus. Epistemodi *opinione*, omnibus *Christianis* Veteribus tam condemnatis cum eorum nemo harum fabularum non fuerit in-
quinatus. *Ex diss. Pan.* Nova Bibl. *Academ* Eccles. Tom. I. p. 197. 198.

Stylus S. *Irenei* quamvis in reliquis eius fragmentis nitidior paullo magis quam ele-
ctus est, rarius, nervosus, fed parum fublimis, Lectorem eruditæ magis quam delectatæ fingit; magis accedit ad illum pedestrem dicendi quæ dicit quam modum eadem dicendi. Dubitat meo quidem judicio tam ille quam tu, pro-
prii cuiusmanus fuerit eruditionis, *in exercit. de Philosophia* præfertim cum eruditione *scientia* coniungitur & argumenta ignobilia cum *scriptura* sacra calli-
cultimus eius interpretum quo *Apollonius* discipuli viva voce docue-
rat memoriam habebant. in *Historia Dogmatumque Ecclesiastica* excruciatissimus erat. Identidem p. 199.

Laudatur tum ob, etiam in iis Operibus quæ fuperfunt, nevos quosdam fuisse, quos defendi non poffunt, meraque excufari ; ut his verbis notatur momen, quid. 2. adv. Hæref. c. 39. 40. reperitur: *Cuiusmodi* fuit non nisi anno ætatis quinquagesimo manus Prophetarum aggreffus effe: quique partim ex nimio diuturnum tempus adverfis *Gnoftici*, qui *Christum* expectare anno ætatis tam tricesimo primo nondum excessisse voluerunt. oriri potuit; partim ex male intellecto S. *Ioan.* 8. 57. loco; præfertim accedente ejusdem falsa, quam à *Patre* magistro, aut quovis alio cum acceffit non male bodum credi poffit. *Patrefo* quæ apud ipsum lapsus occurrunt, dubitantia & dictionem incommodiorem, quæ fortasse interpreti fuis barbaro ac plurimum affecti do-
benti, notare non eft opus; ipfe profecto lector facile animadvertet. *Stylus* illis eft admodum simplex & incultior, nec enim, quod à te fieri non *Pos-*
fit. ad ids. verbo um artificium, neque fermonis vim, nec dictionis ornamentum a me petitum eft; facilem tamen & obvium neque quæ non facile affectavit. Addi, quod nativum elocuti fimplicitatem, *Barbarismi*, inter quos deprehendi, linguam addidendo, plurimum carnipit. *Gul. Cave.* Hist. Literar.

Extant *Irenæi* opera *adversus Gnosticos*, & alia quædam, *Grac. Lat.* una cum fragmentis *Graecis*, ex editione *Feron. Feuardentii. Parisi* 1. 1. 1639.

JULIUS POLLUX

CAP. AN. D. CLXXXV.

Nactoritas, vitæ temporibus *Commodi* Imperatoris, cui & *Epithalamium* fecit. Extat ejus *Onomafticum* ad eundem *Commodum*. Et quoque alia quædam attribuuntur, & inter alia, ſtatiſ. librum *De Arcadia*, in *Gesneri* Bibliotheca legimus.

Palmerius

Palearius Naturalem ait doctum, at indoctum appellare oportuit, nostrum fatis contentum habere, *Sive quod ingenii tarditate ea effe existimaverunt, sive quod* [illegible] *Ac enim vocabulorum brevi dispositioni, constat ipsum ad-*
modum, ut ex Liburnio fatis cognoscimus, Linguæ Latinæ non fuisse ita peritum, ut [illegible] *Ac vero tam locutionis vitio fuerit. Hoc* [illegible] *Ac ipse quoque Palearius Naturalem, quem fatis novisse videtur, quid* [illegible] *Ac* [illegible] *Ac* [illegible] *Ac

CLEMENS ALEXANDRINUS.

Clar. Anno D. CXCII.

Alexandrini cognomen ei datum est, quòd *Alexandriæ* diutissimè docuerit & usque ad finem vitæ commoratus sit; cùm verò patriâ *Athenienſis* esset, hinc nonnunquam etiam *Athenienſis* dictus est, ut scribit *Epiphanius* Hæres. 32.

Alexandrinæ Ecclesiæ fuit Presbyter, *Panteni* discipulus, & *Origenis* Præceptor, claruit sub *Severo*, Anno Dom. 204. *Bellarmin.* De scriptor Ecclesiast.

Opera genuina & *extantia* sunt: Protrepticon ad Gentes—Pædagogi, libri III. — Stromatæon, libri 8.——Oratio quisnam dives ille sit, qui salvetur—— Epitome doctrinæ orientalis Theodoti, &c.

Opera non *extantia*: Hypotypoſeon, seu Institutionum, libri 8.——Canon Ecclesiasticus ——Adversus Judaizantes——De Paschate——De obtrectatione——Disputationes de Jejunio——Exhortatio ad Patientiam, ad Neophytos. *Suppoſititia* sunt commentariola in Prim. Canonicam S. *Petri*, in Epistolam Judæ, & tres Epistolas S. *Iohannis* Apostoli. *Gul. Cave.*

Feruntur ejus insignia volumina, plenaque eruditionis & eloquentiæ, tam de scripturis divinis, quàm de sæcularis literaturæ instrumento. *Hieronym.* de script Ecclesiast.

Hæc autem mirabilis ille *Clemens* in *exhortatorio* ad *Gentes* apertè revelat, vir omnium rerum experientiâ scientiâque præditus & usu plurimorum negotiosum prudentissimus, qui patrias nugas, à salutari & Evangelicâ Doctrinâ monitus, citò contempsit. *Euseb.* ad Præpar. Evangel. l. 2.

Clemens vir disertus, & plurimarum rerum cognitione præditus——Hujus historiæ separatim meminit *Clemens* in *Stromatibus*, vir & in primis studiosus, & qui eorum quæ apud *Græcos* leguntur altitudinem curâ ac studio perscrutatus est, quô pauci utique exiis, qui eum præcessêre. *Cyril.* Alexandr. l. 10. in *Julianum*.

Cujus tot ingam doctrinam *Ecclesia* etiam nunc admiratur & fruitur, in libris qui extant. Qui ipse quàm sæpè *Stoicus* est, & dogmata eorum sacris nostris aptat? *Lipsi.* l. 1. Manuduct. ad Stoic. Philos. Dissert. 17.

Inexhaustæ doctrinæ virum vocat *Casaubonius* exercit. 1. ad Baron. Appar. p. 2.

Clemens Alexandrinus, eruditione multiplici, etiam ad miraculum, instruebatur. *Montcut.* Apparat. 1. Sect. 62.

Clementis Alexandrini & summa & consummata fuit eruditio. Erat acer, vehemensque & sensu sententiisque pollens. *Idem* Antidiatrib.

Is cùm omni sacrâ & exoticâ eruditione ad miraculum abundaret, præclara illa ingenii sui monumenta, quæ sanè reliquit non pauca, solet multis divinorum Christianorum, philosophorum, etiam hæreticorum scriptorum literis, ac testimoniis variegare. *Dallæus* de Pseudepigraph. l. 2. c. 5.

Clemens Alexandrinus vir sanctitate & omnimodâ eruditione præstans. *Blondell.* in Apolog pro sententiâ *Hieronym.* De Episcop. & Presbyt. p. 56.

Clemens

Digitized by Google

Clemens Alexandrinus scripsit in primitivam ecclesiam ordinem exhibentia, cum plenam cum omnibus tum *Scripturis* consentiens. Tertull. Vincentius Lirinensis libello & accuratius. *Cyprianus* illo quem saepe adduco, velut paraenesim & conciliationem utilique (Divinae & Humanae) Philosophiae. *Lactantius* Stoicis. Philosophis.

Quid *Sermonibus* (hoc est enim discipulos) & aliis *Clementis* Presbyteri *Alexandrini* opusculis exigentem & nonnisum magis ? Textus est enim totus ille *Scripturae* adhibitus ad Historias, Sententias, Apophthegmata, & aliquid literarum tum facturum, tum prophanum. Quod si vitiis exercitatus ille fuit Historiae, illic plus admodum obtinuerat quodammodo de litteris, scripturum eft quod ipsemet qui literarum humaniorum eat exercitus, & cum facilis & intelligentis in ejus scripta verfatus pulit. *Dollius de vitis Patr. c. 5. p. 19.*

Neque verò *Clementis Alexandrini* quae summa fuit eruditio obtulit quae etiam in valum eruere incidere. Docuit is variis in locis *Graecis* aut *Christianis* rarum judicatrices fuille per Philosophiam. Contra *Magos* Dion insipiens & perfunctum accipientem fuerit, & demulfet eos fui aut ipsi adversarios vocitans. Contra in ea quoque temeritate fuit, ut quum inter discipulos *Origenes* fequitur palam, docuit interrogum paucos omnes, elle purgatiores non adeo arcanis, & disquisitio divinae profundioris relicta, qui alumni fuere, & quae ipsis ex cathedra & pugnat forsitan. Sed & cum *Philo* quidem docet *Clemens Angelos* ad res humanas curandas, & ea cum maxime, quae ex quibus fortunae cernit. Ab *Irenaeo* vero fimentia *Dionysius* utique ad quadragesimi annos vitam in certis prodendis fermonis longe illare discedens, tradit *Clemens* autem longum in cum rem prolixe, & non fine scriptione adeo fuit nec memorabile. *Euseb. Hist. l. 4. c. 28. 29.*

Clemens Alexandrinus, & eruditam Scripturam ! Eruditus optime ut linguae hoc. Sic etiam *Tullium Marcy*, id nonnumam. Praeclaus quibus caeteris libris erat *Scripturae* ?

Dicamus nunc quidnam de *S. Clemente Alexandrino* judicium fit eruditum, quae tradidisse conformata mentis ambiguitatis ? *Clementem* Alexandrinum plurimi admirati sunt non magnum ad literaria ingenium fuisse, & sane veram id ita esse *Perronius* omnes inflituti ejus libri eruditione penitus quasi perfectissimi, tum maxime ejus observatum prodat quam *Scripturam Christianos docuit*, & praeterea pollicitus cum magis fuisse *Philo Judaeus* quam *Thomas*, licet *Scholastici* nullum ignarum non fuisse *Scripturarum* opprimi callerent. Sed Philo Philo *Alexandrinus* Dogmatum multo perfectior, omnisque fermè loci quae citat mire *Philonis Index* ille operis explicat. Absque solitario ferme post Scripturam codice. Scripta & quae ab ambonem incompta, quod in *Stromatibus* cum imprimis observetur : Nam in his *Personagii* & *Genus* in *Pedagogo* hanc facilitate eft, cum ferme ac observavit Photius, unde ad nescio quam gravitatem non injucundam allingit. *Ell. da Pin. Nov. Biblioth. Author. Ecclesiastic. Tom. 1. p. 183.*

Non etiam in hoc loco inficiat Audius fenectae aliqua, quae eruditi ipsius quam

quas in libr is notavit. *Controversiarum notavimus*, ob suas *Gesnero* Papa ita *Cretico* quodam *nomine Clemente* hujus epistolæ inter *apocryphas* inscriptæ. Unum non detexerunt illi ab hac sectis intactum fore, ut ab ejusdem ætatis, aut saltem non multo ante natis scriptoribus, *Irenæo*, *Tertulliano*, & *Scriptoribus Ecclesiæ*.

Operis quod omnia exstantia *Cypriani* scripta *Pelagio* tribuit, *Erasmus*, *Dan. Heinsius*, *Logicum Dan. apud Jean. Arnium* 1666. Fol. Eadem editio prodiit *Parisiis* Fol. Anno 1642.

Prodiit *Antonii ejus de Trinitate fundenda Gen. Lat.* cum *Fragmentis nonnullorum Cretici nom. Lucidis Orat.* 1683. in 12. Hominem acute eruditeque *Censorio* ita ridet. Gr. Lat. Par. 1673. fol.

Q. SEPTIMIUS TERTULLIANUS.

Obit. Anno RCXCII.

Reciperet *Carthago Tertullianum*, circa Ann. 192. excenset hoc facinus ad *Montani* dogma prolapsis. Claffis videre circa Ann. 1200.

Opera exstantia sunt Apologeticus. Ad Nationes, Libri 2.—De Testimonio Animæ.—Ad Scapulam.—De spectaculis.—De Idololatria.—De Cultu Fœminarum.—De Patientia.—De Oratione.—Ad Martyres.—De Fuga in Persecutione.—De cultu Fœminarum Lib. 2.—Ad Uxorem, lib. 2.—De Virginibus velandis.—Averfus Judæos.—De præscriptione Hæreticorum.—De Baptismo.—Adversus Hermogenem.—Adversus Valentinianos.—De Anima.—De Carne Christi.—De Resurrectione carnis.—Adversus Marcionem, lib. 5.—Scorpiace.—Adversus Praxeam.

Libri publicati jam ab *Montanismo* scripti.

De exhortatione Castitatis.—De Monogamia.—De Fuga in Persecutione.—De Jejuniis.—De Pudicitia.

Opera apocrypha sunt Poemata. Adversus Marcionem, lib. 5.—De Judicio Domini.—Genesis.—Sodoma.

Opera non extantia: De Paradiso.—De fuga Fidelium.—De Exhort.—Adversus Apollonium.—Adversus Apollonium Secundum.—De vestibus Aaronis.—De certsa Animæ.

Libri de Corona; De Virginibus Velandis; De Baptismo Græce scripti. *Spal. Cato*.

Vir profecto acris ac vehementis ingenii, humanissimo etiam divinis disciplinis imbutus, locorum quoque cognitione *Historiæ* præstantissimæ, & publicæ cujusvis in urbe *Carthaginis* præceptor, multa *Latine* eloquio elegantiore, fide, & dyspositionis elaboratæ methodo & proprie tenitatem vocum revocatum obtinere. *Sixt. Senens.* l. 4. Bibliothecæ fanct.

Tertullianus eruberet ei in fermonibus delectus in loquendo. *Hieronym* Epist. ad *Pamm.*

Septimius Tertullianus fuit in omni genere literarum peritus, fed in loquendo parum facilis, & nimium compositi, & nimium obscurus. *Lactant.* l. 5. cap. 1.

Scia

Digitized by Google

Scis quàm durus sit & asper sermo *Tertulliani*. Certè stridet magis, quàm loquitur. *Calvin.* in Epist. 339.

Tertullianus perturbatissimè loquitur ut *Afer*. *Lud. Viv.* de Tradend. Discip. lib. 3.

Inter *Latinos Theologos* multò omnium doctissimus *Tertullianus*, quanquam & ipse Philosophiæ cum primis callens. *Erasm.* l. 28. Epist. 8. p. 1634.

Tertullianus habet hoc vitii quod in *Origene* damnat *Hieronymus*. Nonnunquam vim facit Scripturis, idque impudentiùs etiam quàm *Origenes*. Nam hic plerumque disputat & inquirit, *Tertullianus* asseverat ac pugnat. *Erasm.* lib 17. Epist. 22.

Præterquàm quòd pietatem spirant *Orthodoxa* ejus *Scripta*, utriusque linguæ, *Græcæ* & *Latinæ*, fuit peritissimus; plurimum valuit in docendo: disputandi, dicendi, scribendi copiâ & gravitate maximâ fuit præditus: quod plerique ejus libri, ac doctissimi illi quinque, quos contra *Marcionem* scripsit, & *Apologeticus*, testantur. Beatus *Cyprianus* tanti eum fecit, ut singulis diebus solitus sit eum lectitare, & *Magistrum* seu *Præceptorem* appellare. *Illyric.* l. 3. Catal. Test. Verit.

Tertullianus diligentissimus omnis *Antiquitatis* scrutator. *Montacut.* Apparat. 11. Sect. 37.

Tertullianus vir in *Romanis legibus* exercitatus, & præterea celebris etiam inter eos, qui *Romæ* illustres fuerunt, *Euseb* l. 2. Histor. Eccles. c. 2.

Tertullianus vir insignis, accuratâque *legum & Actorum Romanorum* peritiâ clarus, Nicephr. l. 2. Histor. Eccles. c. 8.

Audio Te, Clarissime *Pameli*, in emendando *Tertulliano* esse. Major, an utilior à Te res suscepta, nescio. *Scriptorem* plenum antiquæ & reconditæ doctrinæ, corrigere arduum: eundem correctum dari, non solùm vestra *Theologorum* interest, sed nostra omnium qui *literas Græcas Romanasque* tractamus. Tanta in eo vir o & tam varia eruditio fuit. Ita in efficiendo labor: in effecto, laus ingens tibi proponitur. *Lipsius* Epistolic. Quæst. l. 5. Epist. 9.

Scriptorum quantum ad nos venit, eruditior nemo est, exque quo plura condiscere possis, quàm *Tertullianus*. Nullus in eo Apex est non cum curâ positus, ut quo pacto alii inopiâ, hic abundantiâ literarum peccare nonnunquam videamur. *Barth.* l. 19. Adversar. c. 1.

Tertullianus semper in manibus habendus, accuratéque legendus est, tum propter linguæ *Romanæ* proprietatem, tum propter disciplinarum ac literarum omnium cognitionem: fuit enim doctor omniscius & argutus, qui illoris manibus tractandus non est, nec obiter legendus; ubique enim remoratur lectorem. *Tertullianus* certè excellentissimus auctor est in omnibus. *Scaligerana* prima.

Tertullianus prudens & sciens obscuravit malis verbis bonas sententias, vel ipso durior *Apuleio*. *Erasm.* in *Ciceron.* p. 152.

Septimius Florens erat ille quidem omni liberali eruditione imbutus, verùm de industriâ orationem asperat, & horridum quiddam affectat, & consectatur: proinde quasi parum virilem eam eloquentiam putaret, quæ concinnior

& elegantior stilus. *Turnob.* lib. 7. *Advers. cap.* 20.

Ingenii acumen, mentis & libelli cura, fed quod omnium illum excellentem, & eloquentiæ cultoribus quæ optandi est non habuisse. Disque Salustius Crispus nomen quam vere fcribendi ratiocinandi quoque præceptis & exemplis patriæ adaptabilibus memoriæ tradiderit, quæ ipsa ejus prudentiæ cautelæ, fuit tenuis sine affectatione, immo quando par paribus referre modo labilitas cum optimis, fed parum curiosa. Medicinæ tam in libris fuis exercitæ, fed in ordinem exactioris & cognitæ; ligatis & hypobolis tam exegit. Uberi fcientia & eruditione polluit, quibus opponunt ini moveat. In ayga excolebat, post ejus aqua fuit & modacus. Adversantes diversi abstinentiæ quæ tempus ejus etiam in invitos fubiequentium & quid concinnarum profligabat. Denique quæ indicabili fatis non profuturi. Laudem libros vitæ non negligens pompa exaquque. Concitos eft ftilus ejus vocem ejus energiam, eft quæ Scripti ea fententia fed quæ varietatis cum ejus. Hæc non adhuc ejus ejus fententia vita autore æqualis ea multo carpit. *Terentium* , inquit, *Sisennæ vitio dicere cavisse quam recte, in ipsa re ja ne nescio, ejus ea quæ ipse & nostros* Cæsarem. Plus quidem ita in ipsa re ja ne nescio, in plerique duobus ex Africanis accusationes, fed illis in summa gradu laborare *Terentium* dici potest, multumque elaborum eam cæsar ex ea fuit, ut ejus ea quæ ipse & nostros fit. Omnia ejus atque tribus his vitiis obnoxia fint, ita quidem plus, ubi minus, in *Polemo*? Illis plurior & scilicet, fed modo compositis ejus exercitus vero & ejus in *Ineis Commentibus*, ut in libris tam de *Pudor*, qui una tristia *Amicitiam* adscribi tribus fcripti sunt libri. Omnium compositionum libri de *Panoeretia*. Purchasius ejus Opera & utilitas tum ejus *Architectura*, *Præfectorum*, ejusdem *Parentia* Libri, de *Rustica*, de *Oratore* cum libri de *Antecedat Patrocinio* & ad *Matrimonium* filii de *Pudicitia*, de *Pudicitia*.

Tom. 12. 228. 229.

Superfede *Terentianos* quem nobis non evulgabis in parentis quam perficiebis me docuit. Author est cui me ejus *Varia* reconciliavit si ejus avocatum effet, quique dictionis ejus & quidem fuit ejus ea ejus fcribendi ejus fcribendi, fcribam ejus poëtam magni fcio, multique ejus eruditus non videmus quatenus ejusdem & logicis de, in ejus Scripta ejus fuit mihi *Lucilio* ejus cum meminit verus quidem Poeta, me cum nostro vel vulgare fcribens ejus obtrectatorem quam *Horatio* meritissimi & *Salustio* ejus fcribendi. Hæc quæ mea fuit optimi quidem commendatum & *Terentianos* fortasse non poluerunt hoc nobis cum Cæsarem difficultas, eas earum scribendi oratio, & quem ad modum *Scipionis* placitum *Scipionis* disputandi, ejus curasse, & eum quidem fcribendi ejus ea placuerunt tas illa exercitationis fuit hoc etiam ejus ejus *Terentianos* tempore accessum. Hæc illis enim hoc fuerunt quod *Terentianos* fcribendi fuit, ita nobis etiam vis cillus fuerunt illum ut hoc *Terentianos* profundis ea fabricavit, honorem quæ, locutionem *Scipionis* propriis ejus ea *Terentianos* & ingenium non perficerem ejus, *Mercatorem* ejus ejus ac confabulo. Bella fuit

Bohl. ad D. Regulinum, Epitaphium Guillo. lib. 5. Epist. 2.

Tertullianus operis quæ inscribitur hujus *Scholiast.*

* *Beatus Rhenanus* in *Tertullianum* Annotationes, & contignum, permittuntur.

Index Morioli, Italo. Anno 1605.

Sacra Bib. *Origines*; apud Gesner. in bib. [*Tertullianus*] apud *Latinos* nullorum omnium facile principi judicandus est. Quid enim hoc vivo dictius? quid in divinis rebus humanis rebus exactius? Nempe omnem Philosophiam & cunctas Philosophorum sectas, Authores adversarios ipsi etiam compulsos extant Disciplinæ suæ Philosophiam ac Philosophos ac Authores veritatem nisi quidam mendi cognitæ comprimat. Ingenio vero tam gravi ac vehementi excellit ut nihil ibi pene ac cognoscibus proponitur quod non acre acumine ingenii penetret profundius. Jam porro orationis fus laudes quis exequi valeat ? hoc tantum dicto quo rationem necellitas continet ei, ut ad confutandos fuos quos laudet non potuerit. Impedit. Cujus quippe verba tot fententiæ fint : quot fenfus, tot vibrantur. Scitus hoc *Arnonius, Ziletis, Pratis, Rhetoribus, Judæis, Gentibus, Gnosticis* quorum ille Philosophorum studia ac magnas Voluminum ingentem molitiem, vitæ quibusdam fulminibus evertit. Et tamen hic quoque pol hac omnibus est inquam *Tertullianus*. Catholici Dogmatis ille, ubi universalem versatur fidei, parum tutus, ac defensor multo quam fidelior. &c. *Vincens. Lirinens.* commonitor. 2.

Plures *Tertullianæ* ipsius magnæ autoritatis fui proprium, & grandem eloquentiam fide & acumine plurimum conflatam, quæ simul legentis ingenium excitet, & animum fuavi delectet. *Gul. Cave*, Hist. Literar.

In scripta *Tertullianus* laudantur variis, indigniores vero lunt, *Beatus Rhenanus*, *Iacobus Pamelius*, *Ioan. Fabius* de la Cerda Soc. Jes. Tel. *Nicol. Rigaltius*. Hic vero nupera omnia & delicate operum *Tertullian* in plures vel potiores tomos, sui fecerunt *Iacobus Commelinus* ac *Iohannes Laurentius* complures in eos volumine lui ed. edidit omnia *Tertullian* opera *Parisiis An.* 1634. cum pulcra impreli An. 1625. apud *Iohannem Dupuis* cui fuper Coronat autem, librum ab illo vulti notis ; ac interpretatus qui *Tertullianum* emendavit, locos, fed brevibus & rara ratione. Quibus poli tomos ac tam variis auctores, in *Tertullianum* commentati tentavit *Iohannes Morinus*, atque eidem prodere quæ prælegere exiltimabatur. *Colomes. Gallia* in Supplem. de fcript. Ecclefiaft. ad Iustinum tendit.

ÆMILIUS PAULUS PAPINIANUS

Iuris, temporum Severi Imp. claruit. *Severus*, quod vitium fummopere pro- Chr. Æræ bavit, *Papinianum* fibi fimilem fecit. cique meritus *Liberos* fuos commendavit. *Dion.* CC. Interceptus eft ab ipfo *Antonino Caracalla*, quod *parricidium* ejus cædem probet, cum nonnullorum fermo aliter vix exegillet. Tam miferi ipius funerii, vix unus meminit, nec eorum quos *Dion* ab *Hyperii* lecto agnitis flatim

mus. *Gabr. Pancirolli*, de Reb. recens inuent.

Claudius Salmasius *Iurisdictio* cuiusl. 2 cent. de Numism. *Vbi* enim, *Pandectis Scaeuol.*, *Papinian. Iulianus*, *Papirianus*, quos quotidie versamus, notos maior, recentiores, imo magis recentes vix vigilia iuuenum & studiosorum dicebat. *Antonius Faber*, in Cod. *Fabrian.*

Nemo unus magnum erit *Papinianus*, Cuiac. l. 1. Quaest. *Papiniani*, *Papinianum* non sum qui fuit, qui erant, quique fuerunt, post praelectiones. *Idem* in Edit. Cod. *Theod.* in Epist.

Petrus Faber Semestrium omnes omnium *Dei Praedecessorum* qui excitauit summos illos viros *Scaeuolam* in *Aegypto*, *Daniele* in *Babylonia*. *Athenis Petr. Ioan. Ioann. Papinianos* ad conferendam hominum *Sanctitatem* & *Iuititia* *Prudentiam*. *Ambrosii*, in comment. ad Iustinian. Institut.

Aemilius Paulus Papi a nec regnum *Afros* colentes a seuissimum a *Vi* exercita & subiti publica ac nouitios Dominum acutissimum. *Quandoquidem*

Quem *Aelius Spartianus* Hist. in *Seuero*, *Iurisconsultum* vocat, doctissimum que *Iurisconsultorum*.

Virum Iuris explorationissimum vocat *Iohannes Sarisberiensis*, lib. 4. cap. 2.

Tanto honore *Papinianum* afficiunt *veteres*, ut ab illis *Legum Iudicis*, qui probabiliora, *Papinianeis* appellari soleant, quemadmodum *Iulii Africani* in praefatione *Digestorum* testatur. Tanta ejus in jure est auctoritas, ut si discrepantes sententiae *Iurisconsultorum* occurrant, ea vincit existimatione, in quam *Papinianus* facilium, ut inquit *Theodosius* in Cod. *Theodosiano*.

opinionis fuit primum omnium in *Consiliis Seueri*, tum ab integerrimo principi *Antonio Pio* clientium, tum ad *Seuerum* in Gentili causa adhibitus consiliumque fuit. *Aurelius Victor de Authoribus*, *Sex. Caesti*, *Epitomae*.

Interpretes nobis optimorum, summa conditionum *Seueri* & *Antonini*, quos in *eodem Imperium* experimenti, a *Papinianus* multa cum delectione consiliorum fuisse. *Matth. Wesembecius*, in *Prooemiis*.

Romanorum Caput vbi & successorum in *Britannia* exhibendo confert ex eo, quod sub *Septimio Severo* imp. *Aemilius Papinianus Ebora* i tacitis interpretibus [quod in *Imperio Romano* Interpretum fides & perfidia] ac dicendi exigui ei fidei tribuenda est *Dionis Cassii* vso *Consulari*, qui sub *Severo* vixit, & rem gestam *Severi* scripsit, licet a reliquis *Romae* Historiae scriptoribus omnium *Aeuo*. *Dorl.* de Authorit. Iuri. *Veter. Romanor.* l. 2. c. 8. sect. 5.

Fragmenta *Papiniani* recitantur in *Pandectis*.

LUCIUS ANNÆUS FLORUS

Cir. Ann. Dom. CCI

HIstoricus, carmenis *Trajani* temporibus floruit: Rerum *Romanorum* quatuor perscripsit libros. Stylus ejus in Historiae declamatoriaque poesi conspicuus adeoque etiam *Propertii* amoenitatis profundit. Et tamen ea possidemus ab *Florio* nobis data, quod scribere eleganter & diserte, & si ipsi nulla conspexis, quae fruglibus dicta videntur, vere studiosis. Sed late est culpae

reus, modo in tempora non ratione, atque adeo negligentia facta ut non possit non saepius hallucinari, qui hunc ducem sequi velit. Valde autem fallitur, qui eum putarat in historia fuisse Epitomen nobis Livii dare voluisse quidem ex eo, sed à Livio recedit. *Vid. Is. de Historic. Latinis.*

L. *Annaei Flori* compendium non tam *Livii*, à quo saepe discrepat, quam Rerum *Romanarum* scriptor: si quid mea judicii res, compositè, dilucidè, eleganter. Subtilitas quidem & brevitas in scribendo magis, de formandum quadam gemmulae cum judicio indentae & veritate. *Is. Vossius* lib. 2. Elocut. cap. 5.

Habemus & alterum *Flori* epitomen opusculum de *Romanâ Historiâ*, quo nihil potest frugi in illo genere vel acutius vel lepidius. *Lud. Vives.* de Tradi. Discipl. Lib. 3.

Florus quidem populi *Romani*, tanquam generis humani facta à *Romulo* ad *Caesarem Augustum*, pulcherrimè, & ornatissimè, & quidem in archetipo absolvit, cum aliquo fortasse molis & nimii vehitantis. *Erye. Puteanus* in Praefat. quam fatis *Infubrib. Hist. Iibr.* praemisit.

Quae *Flori* epitome declamatoris millionum historici videtur. Dum fugula bella describit, in singulis ferpens est. *Carol. Sigon.*

Miror autem Ideò reprehendam & in pene damnatum à *Sigonio* quòd fugula bella singulatim describerit. Quis enim in libro ordine rem *Romanam* digesserit, praesertim si non neatur perpetui scriptoris olea per tedium. & capita dispertiat? Isthuc multo illa fuerit accuratius, quòd in temporum ratione atque adeo negligens sit ne non possit non hallucinari qui illum sequatur. Inclementior in illum *Verderius: Livius*, inquit, *Florus brevitatem fua fe cupiditate petit, quam explicat.* Quem confectum nemo non centuria dignam existimet; perspicuus est enim ac dilucidus *Florus*: quibuslibet quos ad eas petit maxime parsit, cum sibi multa paucis verbis complectendis proponerent. *Balthaf. Bonifac.* de Romanâ Hist. Script.

Livius Florus licet, nonnullum verborum aut diffusionem aequus ne illi. qui summa rerum capiet aut nuda brevitate contentus, inde ut delectus aut ex exauguis fictionibus & verbis collatum orationem amandebus interim fenentiis. & rebus cum judicio petitis, ad ea frequens & facundum ac verbosum prope unum tententium numero conjugatur. *Joan. Fontan.* in Orat. Panegyr. ad *Lud. Vive.*

Utinam *Florus* tantum brevis compressiusque esse studuisset. *Lud. Vives in Augustin.* Lib. 6. 6.

Quas laudes *Hispaniae* passim tribuit et approbatur qui centum eum amore in Parisiensium curia non excessi secundi libri secundo, tertio, septimo & decimo octavo capitibus locorum est. praeter illa quae decimo tertio adelle cum secundo apud Tubalenses bellica gesta narrat. *Franc. Haraeus le Vayer.*

A *Scaligero* tibi in *Eusebium* Commentitios parcessipam, quòd à *Cassiodoro* non temperarit, absit eloquae ac puerili delectio minutiis decreti verfatis dispendio se abripi passus fit. *Idem ibid.*

Florus vere florida quoque habet. Palestinae declamatorias, quam virium & lanternum. *Camplis.* A *Lucilio*

Digitized by Google

Lucius Florus brevitate ſuâ ſe implicat potiùs quàm explicat : cujus operâ *Livii* multi libri periere. Scelus laqueo dignum. *Claud. Verder.* in Auctor. Cenſion.

Lucii Ann. Flori Rerum Romanarum libri 4. prodierunt cum Notis *Ioan. Camertis*, editore *Iacobo Bedroto Pludentino* : additi ſunt *Sextus Rufus* & *Meſſala Corvinus*. *Baſileæ* 1532. in fol. apud *Hervagium*.

Prodierunt itidem cum Notis *Ioannis Freinshemii Argentorati* 1669. in 8. apud *Dolhophium*.

FLAVIUS PHILOSTRATUS.

Clar. A. D. CCIV. *Lemnius*, temporibus *Severi* Imp. ejuſque uxoris *Iuliæ*, Epiſtolarum Magiſter. *Reliquit* de vitâ *Apollonii Tyanei* libros octo. In iis *Damidem Aſſyrium*, *Maximum* & *Marugenem*, ut ipſe fatetur, ſecutus eſt. Scripſit juſſu *Iuliæ Auguſtæ*. Extant ejuſdem Epiſtolæ, & liber *Iconum*, atque de Vitis Sophiſtarum libri duo.

Philoſtratus in Hiſtoricis magna *Homeri* mendacia majoribus mendaciis corrigit. *Lud. Viv.* de Tradend. Diſcipl. p. 625.

Liber *Philoſtrati* de *Apollonio* penè totus figmentum eſt rabioſum, ac blaſphemum hominis in *fingendo* non inexercitati, quique hiſtorias comminiſceretur de iis, quæ nemo unquam vel vidiſſet, vel audiſſet. *Lud. Viv.* l. 5. ibid. p. 630.

Philoſtratus omnium, qui unquam *hiſtoriam* conſcripſerint, mendaciſſimus. *Cæl. Rhodigin.* l. 17. Lect. Antiq. c. 13.

Philoſtratum nugatorem ac mendacem ſæpiùs appellat *Lipſius*.

Sunt qui nihil aliud agunt quàm ludunt, & aures animoſque otioſos demulcent addictis tantùm ad hoc narratiunculis : quales ſunt *Heliodorus* & *Philoſtratus*, & his vetuſtiores, nihilo tamen graviores, *Herodotus* & *Cteſias*, ob nimiam mendaciorum licentiam obliterati dudum, in quibus vix quicquam præter facundiam laudes. *Ioan. Wier.* lib. Apologetic. adverſ. *Leon. Suavii* calumn. Sect. 19

Vix quiſquam ſatis dignè valeat unquam exprimere, quantum *humano generi* obfuerit *Philoſtratus*, ſcribendo res geſtas *Apollonii Tyanai*, eaſdem amplificando mendaciis : ut videatur planè inventum fuiſſe *Diaboli*. Quod enim non valuit perficere in *Simone Mago* nuper extincto, id in *Apollonio* implere conatus eſt : quippe qui æmulus *Chriſti* gloriæ ; ſicut ſcripto jam *Evangelio*, longè latéque per *orbem* innoteſcebant *Chriſti* res geſtæ ; ſuum ipſe ſtatuens *Antichriſtum*, *pſeudoevangelium* quoque *actorum* ipſius per mendaciſſimum hominem ſcribendum curavit ; cui fidem præſtantes homines, nihilo *Chriſto* minorem fuiſſe *Apollonium* exiſtimarent, vel, ſicut iſtum ea perfeciſſe *Magiâ* complures compertum haberent, eâdem quoque Arte *Chriſtum* uſum eſſe falsò ac abſurdè effutirent. Commentario namque edito in *Chriſtianos*, *Hierocles* Philoſophus, unus ex *Areopagi* Judicibus, nihil magis monſtrare conatus eſt, quàm *Apollonium* æqualem fuiſſe *Chriſto*. Porrò ejus inſaniæ *Euſebium* adverſus eum ſcribens egregiè

egregie confutavit. *Baron. ad An. Chr. 68.*

Philoftratus Lemnius in vit. *Apollonii Tyanei* fabulatur & mendax, fed forma ejus mihi dulcior fuit. *Ioan. Sambucus.*

Hujus vita eft aperte, gentilis concinnabilem etiam dulcedinem ; ac cum ex ipfiufet loquentis ftomacho, tum ex circumftantibus elegantiæ fatifve pruriet. *Pithœus.*

Exceptus ait, *Philoftratum* opus fuum non debuiffe inicribere *Piam Apollonii*, fed *Aegyptiam Dei ad Homines.*

Philoftratus de Apoll. circa quietum *Tyana* , *Ionii* facra , quam vocant *Athenæum* , ea profule, quæcunq; fabulofiora *Arifteas Iconia* quo poft libellum *Incantum Arcadiæ* ingenti fragmento , verbo ad verbum inde deprompfit. Nec *Arifteas* hoc loquitur, fed ipfa vide *Philoftratum* , & appofitæ facilè fumam. *Thomas de Plagonum.* 328.

Philoftratus autem nullius eft quod illius eo dum ab hoc ifta, ita ut mire doctiffimum *Barbeau* tandi cum fidacia et hoc mendaciffimo fcriptore quam nequentconfutum probare velit. In *Philoftrato Rarenius* , & ex eo *Pafchius* etiamq; vanitate , fed nihil plane craffiorem mendacii animum quidam *Lellius* obfervavit. *Robert. Stail. in Op. Ioan Cryfoft. & Chronol. Imperiali compilat.* 1688. pag. 185.

Philoftratus hic immortalem eft nullus mentorium , libris ecbolis de *Apollonii* vita. In eft is prudens fenfum *Dionyfius Areopagita* illius dotis , qui & ipfe *Philoftrati* vitam fcripfit *Damianus* me *Maximum & Marcellinum* libi, feu vitam fcripfit dacrediit ipfe multa commiferit *Damianus* & *Marcellinus

Suid. Hinc *Oppiani* carmina à plurimis *aurea* appellata sunt.

Oppianus quidem inter *Græcos* adeò sublimis est, adeò numerosus, ut eorum unus ad *Virgilianam* diligentiam aspirasse videatur. *Iul. Cæs. Scalig.* l. 5. c. 9. Poetic. pag. 664.

Oppianus Musarum alumnus audit. *Idem* exercit. 218. Sect. 1.

Idem tractat argumentum *Gratius*, & *Nemesianus* apud nos: *Græcis Oppianus*: Magnus hic Poeta, sicuti sæpè à nobis dictum est: quicum *Græcorum* neminem ausim comparare. Quamobrem nostros quoque duos hosce ab illo puto longè superatos; quippe cujus unius spiritu *Virgilianam* divinitatem repræsentaram semper judicavi: tantum abest ut cum hujus numeris illorum versus conferri posse rear. *Idem* l. 5. Poetic. p. 758.

Oppianus suavis, generosus incomparabilis Poeta. *Dempster.*

Omnium eruditorum puncta hic unus abstulit, quod certè omni ævo paucissimis contigit. *Conrad. Ritterf.* in procem. *Oppian.*

Dictio *Oppiani* copiosa, luculenta, & sententiis hinc inde resplendens, nonnunquam etiam obscurior, sed ubique docta. Præfationes ejus ita *Asiatico* quodam dicendi genere climatæ, profusæque, ut totidem *Panegyrica* orationes videri queant. *Borrich.* De Poet. p. 16.

Dom. *Crassus* ait *Oppianum* in *Sententiis* & *Parabolis* præsertim excellere. Addit Oppianum rem admodum arduam præstitisse, quod scilicet uniformitatem ubique servaverit, quam etiam sermonis facundiæ & rerum de quibus agit maturitati tam feliciter attemperare noverit. *Craff.* de Poet. Græc. *Italice.*

Habet stylum floridum & planum cum facundiâ & maturitate, & in sententiis ac Parabolis præcipuè excellit. *Iac. Frisius* Biblioth. Philos.

Oppianus Cilix, admirabilis ille, & nunquam satis laudatus Poeta. *Tan. Fab.* lib. Epist. Epist. 63.

Oppianum tuum sic expecto, ut dies noctesque de eo cogitem: amo enim illum Poetam, ut si quis alius. *Is. Casaub.* in Epist. ad *Conrad.* Ritterf. Monp. a. d. 7. Idus Sept. 1597.

Jos. *Rapinus* non dubitavit tamen judicare Oppiani stylum exsuccum esse. Refl. in Poet. 2. *part. Reflex.* 15.

Oppianus de *Piscibus* solutâ oratione scribens, sæpè pro aliis alios *pisces* accipit. *Claud. Verder* in Autor. centon.

Oppianus in descriptione *Equi Generosi* pleraque è *Iobi* c. 39. mutuatus est. *Arnold. Boo* l. 3. c. 11. Animadver. Sacr. ad Text. Hebraic. Vet. Testam.

Anno ætatis suæ tricesimo (quo etiam *Persius* Satyræ scriptor acerrimus vivere desiit) pestilentiâ, quæ tum *Anazarbi* grassabatur, extinctus est, vir & poeta optimus, gratus omnibus gravis nemini. Magnum igitur moriens luctum & ingens sui desiderium omnibus bonis tam inter cives quàm apud exteros, quibuscunque nominis ejus fama innotuerat, reliquit. Nam à civibus quidem ejus & Sepulchri Monumentum ipsi exædificatum & statua collocata est. —— Sunt profectò *Oppiani* poemata singularia ac divina, neminique *Græcorum*

Digitized by Google

eorum Poetarum poſtponenda; plurimis verò etiam anteponenda, ut non temerè factum eſſe videatur, quod ſinguli ejus verſus ſingulis *aureis*, ſeu *Stateribus* æſtimati fuerunt. Neque mihi ſoli ita videtur, ſed judicii mei approbatores & ὁμοψήφους habeo eruditos & intelligentes audeo dicere Univerſos *Conrad. Ritterſ.* in Proœm. de vit & Oper. *Oppian.*

Prodierunt Opera ejus de Venatione & Piſcatu, Græcè & Latinè, curâ *Conradi Rittershusii*, cujus Notæ, item vetus Scholiaſtes Græcus, accedunt. *Leyde* in 8°. Anno 1597.

M. MINUTIUS FELIX.

M. *Minutius Felix*, Gente, ut veriſimile eſt, *Afer*, non ignobilem inter *Romanos Cauſidicos* locum tenuit, doctrinâ tamen ac pietate *Chriſtianâ* ipſe longè nobilior. De ætate ejus quâ vixit, nihil habeo, quod pro certo affirmare auſim: ſi tamen in re obſcurâ, dubiâque hariolari liceat, conjiciam illum, utpote *Tertulliano* ſupparem, *Cypriano* antiquiorem, circa Ann. 220. claruiſſe. Scripſit *Romæ* libellum, pro octavo *Arnobii* libro aliquot retrò ſeculis falsò habitum, *Dialogum*, inquam, illum inſignem, *Octavium* dictum, inter *Cæcilium Natalem*, Gentilem acerrimum, & *Octavium Januarium*, acutum *Chriſtianorum* vindicem ac Patronum: quos inter medius ſedet bonus *Arbiter*, *Minutius Felix*. In quo ſanè libello totum *Gentilium* cultum, *Deorumque* proſapiam non minus eruditè quàm venuſtè & ingeniosè convellit, & *Chriſtianos* eorumque *Sacra* ab omnibus *Cæcilii* calumniis atque objectionibus elegantèr & nervosè vindicat. Tandem manus dans *Cæcilius* gloriatur ſe quidem ab Octavio victum, de *errore* tamen triumphaſſe. *Gul. Cave.* Hiſt. Literar.

Minutius Felix, Romæ inſignis *cauſidicus*, ſcripſit *Dialogum Chriſtiani & Ethnici* diſputantium, qui *Octavius* inſcribitur, ſed & alius ſub nomine ejus fertur de *Fato*, vel contra *Mathematicos*, qui cum ſit & ipſe diſerti hominis; non mihi videtur cum ſuperioris libri ſtylo convenire. *B. Hieronym.* de viris Illuſtr.

Minutius Felix cauſidicus Romani fori, in libro cui titulus *Octavius* eſt, & in altero contra *Mathematicos*, ſi tamen *Inſcriptio* non mentitur auctorem, quid *Gentilium Scripturarum* dimiſit intactum? *Idem* in Epiſt. ad *Magnum.*

Minutiani hujus libelli inſcriptio, & Dialogi forma, antiquum, eruditumque ſcribendi morem refert. Genus dicendi eſt argutum, acre, vehemens: Eſt preſſum, denſum, nervoſum, crebris ſententiis compactum, omniumque Antiquitatum atque Hiſtoriarum memoriâ refertum: & in quo plures ſententias, quàm periodos numerare poſſis. Nam neque verboſi olim fuerunt *Chriſtiani*, qui *verba dare* nondum didicerant: & eorum *patroni* erant homines docti, ac ut uno verbo dicam polyhiſtores. *Franc. Baldwin.* Præfat. præmiſſ. *Octav.* M. *Minut. Fel.*

Dialogum ejus elegantiſſimum vocat *G. Calixt.* de verit. Relig. Chriſt. n. 16.

Minutius Felix, *Romanus Orator*, rei *Chriſtianæ* magnus Propugnator. *Hier. Drexel.* c. 3. Sect. 30. *Prodrom. Æternitat.*

Digitized by Google

Caecilium *Minutiae* (si non mavis, *sed caspice ultimos*) *magnanimiter impo-*
Christianos vincit volumina, cum eorum copia eam dictionis venustate. *Aubert. Alteram in Schol. ad Hieronym. de script. Eccles. c. 58.*

Minutiae Felix diligenter cautus *Papinianis* fruitur, laudat Sermonis ubertatem *Lactantii* nihil cedentem, mirabilis obscure perspicuitate, etiam in acute dicitur nihil angulariorum obticuisse: modo illa omnibus intempestivis contentionis ostentationibus indolens aut acceffionis nihil requirens novitiae aut emendationi impatibitaeque compositionis scabridine durum, horrens, abruptum. *Mosshemii. Ioan. Fred. Grosius.* Obiicerat, in Script. *Ecclesiast. c. 7.*

Minutius Felicem ingeniosius, non Caelium locutus: Hujus liber, cui *Octavius* titulus est, delectat quidem idoneos veritatis alterca tu; potuit. fas & ratio erat ad id ipsum contuliffe. *Lactant. loc. cit.*

Si *Tertullianum* compares, *Minutium Minutium* abs *Tertulliano* & argumenta & differendi ordinem, atque ipsa plerumque verba fumpfiffe. *Nic. Rigalt.* Not. in *Minut. p.*

Aequilem *Tertullianis Minutiis* fenfit, femper mihi perfuafi, & quo in argumento fcilicet rotidet verbis perfcripta examinare ab altero mutuata fit, dubito. *Iofephi Scalig. Epiit. 576. Ioan. de Wower.*

Dialogus Minutii Felicis elegans eft, vocabulis fele&is conflat, fententia ejus fane exquifitior, jucundus eas eloquentii modus, cujus nitorem magna ha tegentiores nobis, multum eruditionis in eo obfervavere. Deffuit Tertullianus ille, ut objecit Lactantius, demonftrat. *Hieronymus Felicem* quoddam *Religiosum Persuasit* Paravum harum rerum fuiffe fiud hujufmodi ftudium contra animum appellit. Sed *Octavius* ejus ingenii ab illorum mentem occupantium rubore, ita omnium cupiditatibus expeditus pectus quam quos cum affluitare conciinantum. Leviter tantum eos ftrinxit nec vero exhaufit. Majorem dat operam ut oftendat quam fidelis fuit Iunianum quinionem, eaque propriis eorum *Authoribus* imaginque, quam ut *Christianorum* Doctrinam explicet atque probet. Imo ne *Apologiarum* noftrarum valde quarum fe prodit; *Atmosfera* cum corpore Iunianum excellentiam. Liber hic ille diu Octavii *Arminius* liber habitus eft. Repertus enim cum reliquorum Authoris hujus libris in veteri quodam *Vaticano* Bibliotheca *Manuscripto*, quatet fub illo nomine typis mandatus fuit, nomine verum ejus Authorem cognofcente. Eruditus *Iunius* olim Balduinus vulgarem hunc errorem primus animadvertit, ac *Heidelbergae* Ann. 1560. Differtatiuculam hanc feparatim excudendam curavit, cum docta Praefatione, qua vero *Autorem* tum reftituit. *Ed. du Pin.* Nov. Bibliothec. Author. Ecclefiaftic. *T. 2.* 26, 327. Tom. 1.

Certe in *Cyprianii de Idolorum Vanitate* libello plurima funt, quae totidem verbis in Offavio *Minutii* leguntur, neceffe ut fit aut hunc ab illo, aut illum ab hoc ea fumpfiffe. *Ioh. Alex.* Lexic. Antiquit. Eccleiiaft. p. 88).

Ejus *Octavius* five Dialogus inter *Octavium* Chriftianum & *Caecilium* Ethnicum, prodiit cum Notis variorum, accurante *Iacobo Ouzelio Lugd. Bat. in 4.* Amfte-

Anno 1652. apud *Ioan. Maire.* quæ editio ibidem pulcherrimè repetita Anno 1672. in 8. ex officinâ *Hackianâ* prodiit.

JULIUS AFRICANUS.

SCriptor *Ecclesiasticus*, Claruit Anno 220. vixit *Nicopoli*, in *Palæstinâ*, erat- Clar. A. D.
que Episcopus *Emaus* (si fides sit habenda *Hebed-jesu Metropolitæ Sobensi*) CCXX.
obiit circiter annum 232. Chartoph. *Gul. Cave.*

Scripta ejus hæc sunt: Commentarii inscripti de *Cestis*—Epistola ad *Origenem*, de Historiâ *Susannæ*———Annalium seu de *Temporibus* volumina quinque———Epistola ad *Aristidem* de discrepantiâ Genealogiæ *Christi* à *Matthæo* & *Lucâ* descriptæ.

Julius Africanus, accuratissimus temporum observator, Christianorum primus *Chronologiæ* fontes reclusit, ac πινακα βιβλον χρονολογικην scripsit, ex quâ integras etiam paginas in suum Chronicon transcripsit *Eusebius*. Primus eas *Græcè* publicavit *Iosephus Scaliger*, qui nec dubitat *Eusebii* Chronicon vocare *Africani* Chronicon recoctum. Atque hinc detegitur spissis error *Ioannis Bodini*, qui in *Methodo Historiæ* suæ *Eusebio* juniorem facit, atque addit, deduxisse tempora usque ad annum 320. Scribere debuit 220 ut ex *Eusebio* scimus, qui *Africanum* exscripsit. *Voss.* de Hist. Græc.

Vir undecunque doctissimus, Philosophus, Historiographus, & Theologus insignis. Suis studiis & sumptibus apud *Cæsaream Palestinæ* insignem Bibliothecam condidit. Scripsit præterea magnæ utilitatis plura opuscula. *Trithem.* de Scriptor. Ecclesiast.

Julius Africanus, vir ingentis, variæque doctrinæ. *Voss.* de Mathemat. pag. 293.

Doctum imprimis, & antiquum Scriptorem, nuncupat *Isaac. Casaub.* initio Not. in Tactic. *Æneæ.*

In multis rebus non tam diligentiâ, quàm judicio & linguarum cognitione destitutum labi probatu declive est. *Grot.*

Africanus sedulus potiùs scriptor, quàm exacti per omnia judicii. *Idem* ibid.

Per idem tempus (viz. Ann. *Christ.* 222.) *Africanus* librorum scriptor qui Κεστοι appellantur, magnâ commendatione ad hominum famam profluxit. *Baron.* ad Ann. 222. Ejusdem *Africani* quinque alii libri de *Temporum* & *Annalium* serie, accuratâ quadam industriâ elaborati, ad nos pervenerunt. *Idem* ibid.

Julius Africanus Christianorum, meâ quidem sententiâ, doctissimus. *Paul. Colomes.* in Paralipom. ad Chartophyl. Ecclesiast. p. 5.

Legimus *Africani* illius Historiam, qui *Cestos*, ut nominant, libris quatuordecim composuit. Concisus quidem est, nihil tamen cognitu necessarium omittit. *Phot.* Cod. 34.

Africanus

Digitized by Google

Africanum noſtrum librum περὶ κεστῶν auctorem fuiſſe cum *Euſebio*, *Photio*, *Suidâ* ſtatuimus, ut de *Voſſio*, *Lambecio*, *Weſtenio* nihil dicam, quicquid dicant *Scaliger* & *Valeſius*, qui *Africano* cuidam Gentili, *Sexto* dicto, tribuunt. *Cal. Cave* in Chartophyl. Eccleſ.

Eidem Authori aſcribitur præterea Diſſertatio quæ inſcribitur de *Ceſtis*, quæque ſub ejus nomine citatur, non tantùm à *Suida*, & à *Sincello*; ſed etiam à Photio; imò & ab *Euſebio* Hiſtoriæ ſuæ lib. 6. cap. 31 ſi modò affert is non ſit hic locus, qui nec in Verſione *Ruffini*, nec apud D. Hieronymum legitur. Sed veriſimilius eſt id alterius cujuſdam Africani opus eſſe. *Ed. du Pin.* Nov. Biblioth. Author. Eccleſiaſtic. Tom. 1. p. 518.

Notandum à *Suidâ* 24. numerari *Ceſtorum* libros, *Photio* 14. aliis verò duntaxat novem. *Labbe* de Script. Eccleſ.

Iulius Africanus quædam præclariſſima habebat, ſed lapſibus non carebat, id nobis conſtat ex iis quæ ex eodem tranſcripſit *Euſebius*. Quàm eximia ejus fragmenta traditurus ſum! Scaligerana 2.

Accuratiſſima ejus, quæ confecit ſcripta, cum aliis genuinæ antiquitatis, interciderunt, præter fruſtula quædam, in *Euſebiano Chronico*, & inter *Baſilii*, *Origeniſque* opera conſpicua.

* *Iulii Africani* Opera pro *Apocryphis* habet *Gelaſius*.

Epiſtolam ad *Origenem* de Hiſtoriâ Suſannæ Græcè edidit David *Hoeſchelius*. Ann. 1602. Græcè & Latinè unà cum quibuſdam *Origenis* Opuſculis *Ioh. Rod. Wetſtenius* Baſil. 1674.

Extant Commentarii de *Ceſtis* MSS. tum alibi, tum in Bibliothecâ Clariſſimi Viri *Iſaaci Voſſii*.

Chronicon *Africani* apud Chaldæos etiamnum extare ſcribit *Hebedieſus*, Nemes quem fides eſto.

HERODIANUS.

Clar. A. D. CCXXIV. Hiſtoricus, tempore *Maximini* Imp. claruit. *Reliquit* Hiſtoriarum libros octo. Incipit à morte *Aurelii Antonini*, & deſinit in morte *Balbini* & *Maximi*. Eum in *Latinum* ſermonem *Angelus Politianus* tranſtulit. Quâ de re ita *Whear*. "Haud ſcio, uter majorem laudem mereatur *Herodianus* me, „ quem in linguâ ſuâ ubere venâ fluere non negaverim, an *Politianus*, qui " *Herodiani* ſcripta tantâ felicitate interpretatus eſt, ut non tranſtuliſſe, ſed ipſe "compoſuiſſe videri poſſit.

Artium minutiſſimus ſciſcitator vocatur *Ammiano Marcellino* lib. 22. cap. 42.

Ad fidem pleraque dixit. *Iul. Capitolin.*

Scriptoris hujus dictio clara eſt, atque perſpicua, quin & jucunda: vocibus autem utitur temperatis, neque ſupra modum *Attica*, quibus nativa illa communis ſermonis gratia quodammodo violetur, nec rurſus in humilitatem quandam ita demiſſis, ut artem omnem illæ fugiſſe videantur. Adhæc nec ſupervacaneis tumet, neque

Digitized by Google

neque neceſſarium quid omittit: Sed, ut uno verbo abſolvam, omnibus Hiſtoriæ virtutibus paucis ſanè cedit. *Phot.* in Biblioth. cod. 99.

Circumſpicere cœpi quem potiſſimum ex omni *Græcorum* copiâ interpretandum ſuſciperem. Occurrit autem in primis *Herodianus* hic, excellens rerum ſcriptor, & quidem in *Palatinâ* verſatus *aulâ*, affectæque jam ætatis Hiſtoriam de ſuis temporibus componere aggreſſus, neque eloquentiæ caruit laudibus, & fidem in primis libertatemque retinuit---Copioſam quandam ad inſtruendos mores ſuppellectilem in hoc auctore inveniet lector, & tanquam ſpeculum humanitatis agnoſcet, in quod inſpicere omnis vita poterit, unde ea capere atque haurire documenta queat, per quæ vel publicis vel privatis rationibus conſulatur. *Angel. Politian* in lit. ad *Innocent.* 8. P. M. quas *Herodian.* præmiſit.

Herodianus perſimilis *Thucydidi*. Nam eleganter Imperatorum res geſtas ab *Antonino* & *Commodo* ordiens, uſque ad *Gordianum* nepotem deſcribere conatus eſt, & conciones aptè ſuis locis effinxit. Sed poterat, quâ in re culpâ non caret, hiſtoriam ſuam *Conſulatibus* diſtinguere; quod in Hiſtoriâ eſt neceſſarium. *Franc. Robertel.* in lit. ad *Ioan. Baptiſt.* *Campeg.* tom. 1. de pop. Rom. vita & victu præmiſſ.

Imperatorum ſingulorum actiones & geſta diligenter & certo ordine enumerat. Concionibus gaudet, ſed brevibus. Acumine, brevitate, & ſententiarum gravitate *Salluſtio* comparandus. Si meliorum temporum res tanto ordine & eâ copiâ ſcripſiſſet, inter *Græcos* Hiſtoricos, qui *Latina* memoriæ mandarunt, principem locum proculdubio obtinuiſſet. *Carol. Sigon.*

Quod ſi quis *Dionem* & *Herodianum* velit comparare, *Dio* ſanè amplitudine argumenti, copiâ expoſitionis, frequentia pragmaticæ informationis præcellere videbitur, ſed ſtyli terſiſſima & temperatiſſima venuſtas, διχονομίας hiſtoricæ concinnitas, ſententiarum opportunitas & elegantia, judicii civilis gravitas & æquabilitas, compoſitionis univerſæ competentia in *Herodiano* longè lateque eminebit---Quod nonnulli in Rebus *Alexandri* & *Maximini* fidem ejus ſuſpectant, non magnis id videntur de cauſis facere, ſicut in notis oſtendimus. *Ioan. Henric. Boeclerus* in *Herodian.* præfat. ad lector

Non idem fuit in *Herodiano* ſtudium veritatis inquirendæ: nec ferè poteſt ejuſdem Principis virtutes ac vitia recenſere. *Bodin.* Method. Hiſt. cap. 4. de *Sueton.* locutus.

Veritati etiam ſtuduit: niſi quod fides ejus nitet in *Alexandro* & *Maximino*. Quod etiam obſervarum politiſſimo hujus Scriptoris Interpreti, *Angelo Politiano*. Et ante eum *Iulio Capitolino* in *Maximinis* duobus, ubi ait: *Herodianus Græcus Scriptor, ſi quantum videmus in odium Alexandri plurimum facit.* Similiter *Trebellius Pollio* in 30. tyrannis: ac *Lampridius* in *Alexandro Severo*, & in *Antonino Diadumeno*. *Veſſ.* l. 2. de Hiſt. Græc. c. 15.

Quamvis *Herodianum* hîc tantùm ſpectemus quatenus Hiſtoricum ſe profitetur; cum tamen acceperimus à Suida eum plurima ſcripſiſſe, conjectare poſſumus, præter octo ejus Hiſtoriæ libros nobis ſuperſtites, eoſque admodum brèves, eum alia plura opera concinnaviſſe, quæ ad nos minimè pervenerint.

Digitized by Goog

Quam in rem obſervandum eſt eum primitùs *Alexandrinum Grammaticum* fuiſſe; æquè ac Pater ejus Apollonius cognomine Dyſcolus ſeu Moroſus. Quapropter fortaſſis etiam *Artium minutiſſimum ſciſſitatorem* eum nuncupat *Ammianus Marcellinus*. Ut ut res ſit, meliorem ætatis ſuæ partem *Romæ* in *Aula Imperatorum* traduxit, ubi ei facultas fuit, ea curioſitate quam in ejus libris cernere licet, innumera præclara indagandi, quæ alibi non docemur. *Franc. Methaus le Vayer.*

Hiſtoricus elegans, copioſius vocatur *Dempſtero*

Abſolutiſſimi ſtyli & Judicii Hiſtoricus, & ſine causâ ab Interpretibus inter vitarum Scriptores repoſitus. *Boſius* de compar. prud. Civ. n. 29.

Herodiani libri Hiſtoriarum 8. ab exceſſu *M. Aurelii Antonini* Philoſophi, uſque ad mortem *Balbini* & *Maximi*, prodierunt Græcè & Latinè cum Notis & animadverſionibus *Ioan. H. Boecleri* Argentorati apud *Ioſiam Stedelium* in 8. Anno 1662.

DIO CASSIUS.

Clar. A. D. CCXXX.

QUi & *Coccius*, ſive *Cocceianus* vocatur. *Niceæ* hic, *Bithyniæ* urbe, natus fuit, ac ſub *Commodo*, & proximis Imperatoribus, *Senatoriâ* graviſus eſt dignitate: à *Pertinace* etiam ornatus; ab *Alexandro*, *Mammeæ* filio, ad Conſulatum fuit evectus, quem cum ipſo *Imperatore* geſſit. Extremâ ætate, cum bonâ ejuſce *Imperatoris* veniâ, *Niceam* abiit, ut reliquum vitæ tempus in urbe patria viveret. Hiſtoriam ad hunc uſque *Alexandrum* libris 80. perduxit. Ac orſus quidem fuit ab Urbe Conditâ. Sed primi 34. libri perierunt. Extant verò ſequentes 25, qui incipiunt à *Luculli* geſtis, ac deſinunt in morte *Claudii Cæſaris*. Qui inde ſequebantur, iidem interciderunt. Attamen bene eſt, inquit *Voſſius*, quòd horum *excerpta* ſaltem habemus.

Unius interim, ſed latæ admodum culpæ abſolvere *Dionem* non poſſum; quòd quadam ſeu judicii, ſeu morum pravitate, virtutes ſuo pretio æſtimare neſcit; ſed virus ſuum ejaculatur in optimos, & præſtantiſſimos viros ut *Ciceronem*, *Brutum*, *Caſſiumque* & *L. Senecam*. Omnino hæc aut inſignem judicii defectum, aut malam mentem, arguunt. Tranſtulit *Dionem Caſſium Xylander*: idemque à ſe, ſed liberiore ſtylo, factum ait *Robertus Conſtantinus* in ſuo ſcriptorum nomenclatore. Præter iſtos 130. libros, qui in decadas diſtribuebantur, etiam prodidit *Perſica*, *Getica*, Ἐυβοϊκὰ ſive potius, ut *Hieronym. Wolphius* emendat, διοδικὰ itineraria; ad hæc res à *Trajano* geſtas, & *Arriani* Philoſophi vitam; auctore *Suidâ*. *Voſſ.* de Hiſt. Græc. c. 15. l. 2.

Cùm *Dio* totum vitæ ſuæ tempus in *Rep.* gerendâ conſumpſerit, ac per omnes honorum gradus bis ad *Conſulatum* evectus, deinde *Proconſul* factus, *Provincias* ſummâ cum laude gubernarit, magnam denique bonarum *Artium* ſcientiam cum *uſu* conjunxerit, Quis dubitet eum inter optimos *Scriptores* cenſere? Profectò Comitiorum ac Magiſtratuum Romanorum totiuſque publici *Iuris* diſciplinam accuratè collegit: *Principum* verò conſecrationes & ἀποθεώσεις unus tradidit;

Digitized by Google

tradidit ; & ea, quæ *Tacitus Imperii Arcana vocat* , penè ſolus evulgavit. Fuit enim publici conſilii diligens indagator. Videtur tamen ubique partes *Cæſaris* adverſus *Pompeium*, & *Antonii* adverſus *Ciceronem*, datâ operâ tueri voluiſſe: illa verò portenta. quæ in Acie *Marcomanorum* contigerunt , *Arnulpho Ægyptio*, non *Chriſtianis* tribuit, contra quam *Tertullianus* , *Euſebius* , *Oroſius*, *Juſtinus*, *Paulus Diaconus* , ac *Marcus* ipſe *Aurelius* in ſuis ad *Senatum* literis teſtantur. *Bodin.* in Method. legend. Hiſt. p. 64.

Hiſtoricus diligentiſſimus vocatur. *Dempſtero.*

Maximæ fidei & auctoritatis Hiſtoricus. *Rupert.* ad lib. 2. ff. de O. I. cap. 1.

Prudentiſſimus profectò graviſſimuſque Scriptor, nemineque utilitate & diſciplina Hiſtorica inferior. *Voſſius* de Compar. prud. Civ. n. 29.

Ipſe αὐτόπτης καὶ αὐτήκοος, quæ ſuam ætatem attinuerunt, omnia penitiſſimè inquiſivit , præteritorum memoriam ex publicis Monumentis recollegit, & quia in clariſſima luce Romanæ Reip. multos annos vixit , ſolus arcana Reip. intellexit, notiſque conſervavit, veteres leges ac ſolennes formulas diligentiùs expreſſit, ut in illo nihil poſſit deſiderari , *Tilem. diſcipl. Philol.* papin. 202.

Inferior hôc (*Dionyſio Halicarnaſſenſi*) *Dio Caſſius* eſt, ut tamen & ipſe Politicum ſeſe probet aptumque docendis τοῖς μοναρχικοῖς fortaſſis & in Ariſtocraticis & Democraticis Inſtitutis parem laudem à nobis referens, niſi ampliſſimæ Hiſtoriæ totos 34. priores libros, quibus res ab Urbe Conditâ ad *Lucullum* uſque tradidit, ævi infœlicitas detraxiſſet. Inſignes certè ſunt ſuperſtites 25. libri, quamvis in morte *Claudii* deſinant : & nihil vulgare ſapiunt ipſa reliqui Operis *Xiphiliniana* Excerpta. *Conring.* de Civ. Prud. Cap. 14.

Judicii, quo præditus eximio fuit, & prudentiæ civilis, cùm alia licet opere toto ſparſa colligere argumenta, tùm ex illis, quæ initio libri 42. de admiſſis à *Pompeio* poſt cladem *Pharſalicam* variis erroribus ; quæ libri hunc ſequentis initio, de populari civitatis Romanæ ſtatu in *unius* imperium mutato ; quæ denique libro 47. de dominatione *unius* , ex comparatione *Triumviratus*, præ quo *C. Cæſaris* Imperium fuit aureum, ſapientiſſimè diſſeruit. Ex his enim , quæ pauca producimus è multis, velut ex ungue *Leonem*, quod aiunt: ita, quanto *Caſſius* noſter uſu rerum valuerit, facilè quivis agnoſcet. *Ioan. Leunclav.* prolegom. ad *Dion.*

De *Dione* aliud eſt; quem legendum cum judicio aio, nec fidei ejus uſquequaque fidendum. Sæpè adulatur, ſæpè hallucinatur : utrumque ideo, quia *Græcus*, & ingenii minimè conſtantis. Quædam audaciùs in moribus externis, quædam vaniùs affirmat. *Lipſ.* l. 4. Epiſt. Quæſt. Epiſt. 3.

Summa eadem divitiarum *Senecæ* expreſſa à Dione: qui omnes res relictas habet præut culpet virum inculpatum. Ita adulterium ei objicit cum *Agrippinâ*; *pullarium* cum fuiſſe ait , idemque vitium ab illo inſitum *Neroni*: cauſam autoremque interfectæ Matris ; aliaque, quæ homo vanus, præter fidem, præterque omnium mentem convicietur velut è plauſtro. Quibus odii cauſis ? aut

Digitized by Google

Lucius Florus brevitate suâ se implicat potiùs quàm explicat : cujus operâ *Livii* multi libri periere. Scelus laqueo dignum. *Claud. Verder.* in Auctor. Cension.

Lucii Ann. Flori Rerum Romanarum libri 4. prodierunt cum Notis *Ioan. Camertis*, editore *Iacobo Bedroto Pludentino* : additi sunt *Sextus Rufus* & *Messala Corvinus*. *Basileæ* 1532. in fol. apud *Hervagium*.

Prodierunt itidem cum Notis *Ioannis Freinshemii Argentorati* 1669. in 8. apud *Dolhophium*.

FLAVIUS PHILOSTRATUS.

Clar. A. D. CCIV. LEmnius, temporibus *Severi* Imp. ejusque uxoris *Iuliæ*, Epistolarum Magister. *Reliquit* de vitâ *Apollonii Tyanei* libros octo. In iis *Damidem Assyrium*, *Maximum* & *Merugenem*, ut ipse fatetur, secutus est. Scripsit jussu *Iuliæ Augustæ*. Extant ejusdem Epistolæ, & liber *Iconum*, atque de Vitis Sophistarum libri duo.

Philostratus in Historicis magna *Homeri* mendacia majoribus mendaciis corrigit. *Lud. Viv.* de Tradend. Discipl. p. 625.

Liber *Philostrati* de *Apollonio* penè totus figmentum est rabiosum, ac blasphemum hominis in *fingendo* non inexercitati, quique historias comminiscerentur de iis, quæ nemo unquam vel vidisset, vel audisset. *Lud. Viv.* l. 5. ibid. p. 630.

Philostratus omnium, qui unquam *historiam* conscripserint, mendacissimus. *Cæl. Rhodigin.* l. 17. Lect. Antiq. c. 13.

Philostratum nugatorem ac mendacem sæpiùs appellat *Lipsius*.

Sunt qui nihil aliud agunt quàm ludunt, & aures animosque otiosos demulcent adductis tantùm ad hoc narratiunculis : quales sunt *Heliodorus* & *Philostratus*, & his vetustiores, nihilo tamen graviores, *Herodotus* & *Ctesias*, ob nimiam mendaciorum licentiam obliterati dudum, in quibus vix quicquam præter facundiam laudes. *Ioan. Wier.* lib. Apologetic. adversus *Leon. Suavii* calumn. Sect. 19

Vix quisquam satis dignè valeat unquam exprimere, quantum *humano generi* obfuerit *Philostratus*, scribendo res gestas *Apollonii Tyanei*, eaidem amplificando mendaciis : ut videatur planè inventum fuisse *Diaboli*. Quod enim non valuit perficere in *Simone Mago* nuper extincto, id in *Apollonio* implere conatus est : quippe qui æmulus *Christi* gloriæ ; sicut scripto jam *Evangelio*, longè latéque per *orbem* innotescebant *Christi* res gestæ ; suum ipse statuens *Antichristum*, *pseudoevangelium* quoque *actorum* ipsius per mendacissimum hominem scribendum curavit ; cui fidem præstantes homines, nihilo *Christo* minorem fuisse *Apollonium* existimarent, vel, sicut istum ea perfecisse *Magiâ* complures compertum haberent, eâdem quoque Arte *Christum* usum esse falsò ac absurdè effutirent. Commentario namque edito in *Christianos*, *Hierocles* Philosophus, unus ex *Areopagi* Judicibus, nihil magis monstrare conatus est, quàm *Apollonium* æqualem fuisse *Christo*. Porrò ejus insaniæ *Eusebium* adversus eum scribens egregiè

Digitized by Google

egregiè confutavit. *Baron.* ad An. *Chr.* 68.

Philostratus Lemnius in vitâ *Apollonii Tyanei* fabulator & mendax, sed sermo ejus melle dulcior fluit. *Ioan. Bona.* Cardin.

Stylo usus est aperto, gratioso, conciso, pleno etiam dulcedine, ac cum ex priscis loquendi formis, tum ex recentioribus elegantiis laudem quærit. *Phot.*

Eunapius ait, *Philostratum* opus suum non debuisse inscribere *Vitam Apollonii*, sed *Accessum Dei ad Homines.*

Philostratus de *Aquâ*, circa oppidum *Tyana*, *Iovi* sacrâ, quam vocant *Asbamæam*, ea prodit, quæ, nisi falsò tribuantur *Aristoteli* Græca, quæ post librum Θαυμασίων ἀκουσμάτων leguntur fragmenta, verbo ad verbum inde deprompsit. Vide *Aristotelem* inquit *Maussacus*, vide *Philostratum*, & apparebit facilè furtum. *Thomas.* de *Plagio* num. 518.

Philostratus autem nullius est apud ullum cordatum auctoritatis, ita ut miret doctissimum *Bochartum* tantâ cum fiduciâ ex hoc mendacissimo scriptore quamcunque conclusionem probare velle. In *Philostrato Baronius*, & ex eo *Possevinus* errores varios notat, sed multò plura crassissima mendacia attentus quilibet *Lector* observaverit. *Robert. Bail.* in Op. suo *Hist.* & *Chronol.* Impress. *Amstelod.* 1668 pag. 285.

Philostratus hic immortalem est nactus memoriam, libris octonis de *Apollonii* vitâ. In eâ se profitetur sequi, tum *Damidem Assyrium*, tum alios duos, qui & ipsi *Philostrati* vitam scripserint; nempe *Maximum* & *Mærogenem*. Sed, seu vanos sequitur duces, seu ipse multa comminiscitur, *magna Homeri mendacia majoribus mendaciis corrigit*; ut de eo refert *Vives* l. 3. de Trad. Discipl. & tamen hujusmodi commentis deceptus *Caracalla Apollonio* Heroicum erigere monumentum non dubitavit; ut est apud *Xiphilinum* in vitâ *Caracallæ*. Quin fuere Gentiles, quos etiam *Christo* comparare *Apollonium* non puderet. Uti *Hierocles* ille, adversus quem *Eusebius* disserit. *Voss.* de Hist. Græc.

Extant libri 2. De Vitis Sophistarum ad *Antoninum* Consulem Græcè cum Interpretatione *Antonii Bonfinii*. Ejusdem libri 8. de vitâ *Apollonii Tyanei* celebris Magi, nec non aliorum *Philostratorum* reliqua edita fuere curâ *Frederici Morelli*, *Lutetiæ Parisiorum* Anno 1608. apud *Laud. Morellum.*

Prodierunt Epistolæ *Philostrati* Græcè, editore *Ioanne Meursio*, *Lugd. Bat.* Anno 1616. in 4°. unà cum *Meursii* Dissertatione de *Philostratis.*

OPPIANUS.

Cilix, ex urbe *Coryco*, Grammaticus, & Poëta, vixit sub *Antonino Caracallâ*. Scripsit *Halieutica*, id est, *Piscatoria*, libris quinque: *Cynegetica*, l. 4. de *Aucupio*, libris duobus. Circa finem Imperii *Caracallæ* luc excessit, Anno ætatis tricesimo. Clar. A. D. CCXVII.

Antonino Caracallæ Ἀλιευτικὰ sua inscripsit, & χρυσογενῆ, donatus ab eodem ob singulos versus statere aureo, hoc est, viginti millibus nummorum aureorum.

Digitized by Google

Suid. Hinc *Oppiani* carmina à plurimis *aurea* appellata sunt.

Oppianus quidem inter *Græcos* adeò sublimis est, adeò numerosus, ut eorum unus ad *Virgilianam* diligentiam aspirasse videatur. *Iul. Cæs. Scalig.* l. 5. c. 9. Poetic. pag. 664.

Oppianus Musarum alumnus audit. *Idem* exercit. 218. Sect. 1.

Idem tractat argumentum *Gratius*, & *Nemesianus* apud nos: *Græcis Oppianus*: Magnus hic Poeta, sicuti sæpè à nobis dictum est: quicum *Græcorum* neminem ausim comparare. Quamobrem nostros quoque duos hosce ab illo puto longè superatos; quippe cujus unius spiritu *Virgilianam* divinitatem repræsentatam semper judicavi: tantum abest ut cum hujus numeris illorum versus conferri posse rear. *Idem* l. 5. Poetic. p. 758.

Oppianus suavis, generosus incomparabilis Poeta. *Dempster.*

Omnium eruditorum puncta hic unus abstulit, quod certè omni ævo paucissimis contigit. *Conrad. Rittersh.* in procem. *Oppian.*

Dictio *Oppiani* copiosa, luculenta, & sententiis hinc inde resplendens, nonnunquam etiam obscurior, sed ubique docta. Præfationes ejus ita *Asiatico* quodam dicendi genere climatæ, profusæque, ut totidem *Panegyrica* orationes videri queant. *Borrich.* De Poet. p. 16.

Dom. *Crassius* ait *Oppianum* in *Sententiis* & *Parabolis* præsertim excellere. Addit Oppianum rem adhodum arduam præstitisse, quod scilicet uniformitatem ubique servaverit, quam etiam sermonis facundiæ & rerum de quibus agit maturitati tam feliciter attemperare noverit. *Crass.* de Poet. Græc. *Italice.*

Habet stylum floridum & planum cum facundiâ & maturitate, & in sententiis ac Parabolis præcipuè excellit. *Iac. Frisius* Biblioth. Philos.

Oppianus Cilix, admirabilis ille, & nunquam satis laudatus Poeta. *Tan. Faber* l. 1. Epist. Epist. 63.

Oppianum tuum sic expecto, ut dies noctesque de eo cogitem: amo enim illum Poetam, ut si quis alius. *Is. Casaub.* in Epist. ad *Conrad.* Rittersh. Mompa. a. d. 7. Idus Sept. 1597.

Jes. *Rapinus* non dubitavit tamen judicare Oppiani stylum exsuccum esse. Refl. in Poes. 2. *part. Reflex.* 15.

Oppianus de *Piscibus* solitâ oratione scribens, sæpè pro aliis alios *pisces* accipit. *Claud. Verder* in Autor. cension.

Oppianus in descriptione *Equi Generosi* pleraque è *Iobi* c. 39. mutuatus est. *Arnold. Boo* l. 3. c. 11. Animadver. Sacr. ad Text. Hebraic. Vet. Testam.

Anno ætatis suæ tricesimo (quo etiam *Persius* Satyræ scriptor acerrimus vivere desiit) pestilentiâ, quæ tum *Anazarbi* grassabatur, extinctus est, vir & poeta optimus, gratus omnibus gravis nemini. Magnum igitur moriens luctum & ingens sui desiderium omnibus bonis tam inter cives quàm apud exteros, quibuscunque nominis ejus fama innotuerat, reliquit. Nam à civibus quidem ejus & Sepulchri Monumentum ipsi exædificatum & statua collocata est. —— Sunt profectò *Oppiani* poemata singularia ac divina, neminique *Græcorum*:

Digitized by Google

eorum Poetarum poſtponenda; plurimis verò etiam anteponenda, ut non temerè factum eſſe videatur, quod ſinguli ejus verſus ſingulis *aureis*, ſeu *Stateribus* æſtimati fuerunt. Neque mihi ſoli ita videtur, ſed judicii mei approbatores & ὁμοψήφους habeo eruditos & intelligentes audeo dicere Univerſos *Conrad. Ritterſ.* in Procem. de vit & Oper. *Oppian.*

Prodierunt Opera ejus de Venatione & Piſcatu, Græcè & Latinè, curâ *Conradi Rittershusii*, cujus Notæ, item vetus Scholiaſtes Græcus, accedunt. *Leyda* in 8°. Anno 1597.

M. MINUTIUS FELIX.

M. *Minutius Felix*, Gente, ut veriſimile eſt, *Afer*, non ignobilem inter *Romanos Cauſidicos* locum tenuit, doctrinâ tamen ac pietate *Chriſtianâ* ipſe longè nobilior. De ætate ejus quâ vixit, nihil habeo, quod pro certo affirmare auſim: ſi tamen in re obſcurâ, dubiâque hariolari liceat, conjiciam illum, utpote *Tertulliano* ſupparem, *Cypriano* antiquiorem, circa Ann. 220. claruiſſe. Scripſit *Romæ* libellum, pro octavo *Arnobii* libro aliquot retrò ſeculis falsò habitum, *Dialogum*, inquam, illum inſignem, *Octavium* dictum, inter *Cæcilium Natalem*, Gentilem acerrimum, & *Octavium Ianuarium*, acutum *Chriſtianorum* vindicem ac Patronum: quos inter medius ſedet bonus *Arbiter*, *Minutius Felix*. In quo ſanè libello totum *Gentilium* cultum, *Deorumque* proſapiam non minus eruditè quàm venuſtè & ingeniosè convellit, & *Chriſtianos* eorumque *Sacra* ab omnibus *Cæcilii* calumniis atque objectionibus elegantèr & nervosè vindicat. Tandem manus dans *Cæcilius* gloriatur ſe quidem ab Octavio victum, de *errore* tamen triumphaſſe. *Gul. Cave.* Hiſt. Literar. Clar. A. Di CCXX.

Minutius Felix, Romæ inſignis *cauſidicus*, ſcripſit *Dialogum Chriſtiani & Ethnici* diſputantium, qui *Octavius* inſcribitur, ſed & alius ſub nomine ejus fertur de *Fato*, vel contra *Mathematicos*, qui cum ſit & ipſe diſerti hominis; non mihi videtur cum ſuperioris libri ſtylo convenire. *B. Hieronym.* de viris Illuſtr.

Minutius Felix cauſidicus Romani fori, in libro cui titulus *Octavius* eſt, & in altero contra *Mathematicos*, ſi tamen *Inſcriptio* non mentitur auctorem, quid *Gentilium Scripturarum* dimiſit intactum? *Idem* in Epiſt. ad *Magnum.*

Minutiani hujus libelli inſcriptio, & Dialogi forma, antiquum, eruditumque ſcribendi morem refert. Genus dicendi eſt argutum, acre, vehemens: Eſt preſſum, denſum, nervoſum, crebris ſententiis compactum, omniumque Antiquitatum atque Hiſtoriarum memoriâ refertum: & in quo plures ſententias, quàm periodos numerare poſſis. Nam neque verboſi olim fuerunt *Chriſtiani*, qui *verba dare* nondum didicerant: & eorum *patroni* erant homines docti, ac ut uno verbo dicam polyhiſtores. *Franc. Baldwin.* Præfat. præmiſſ. *Octav.* M. *Minut. Fel.*

Dialogum ejus elegantiſſimum vocat *G. Calixt.* de verit. Relig. Chriſt. n. 16.

Minutius Felix, *Romanus Orator*, rei *Chriſtianæ* magnus Propugnator. *Hier. Drexel.* c. 3. Sect. 30. *Prodrom. Æternitat.*

Digitized by Google

Caecilium *Minutium* (sinon mole, sed reapte aestimes) magnavaliter impe *Christianos* vincit volumina, cum rerum copia tum dictionis venustate. *Auctore Minutio* Felice, ad *Hieronym.* de *script. Eccles.* c. 58.

Minutius Felix dialogum contra *Paganos* scripsit, inscius Sermonis uberrime *Latinitatis* nihil obscurum, nihil absque perfecturae, etiam in acute dictis: nihil argumentum obscurius: nihil flatum nihil intempestiva eruditionis oftentatione insolens aut acceffitum: nihil verborum novitate avertans: rerudi impotibitaeque compositionis scabiosum: durum, horrens, abruptum. *Mountebil. Instr. Fred. Gravin.* Obscrvat. in *Script. Ecclesiast.* c.7.

Minutius Felix non ignobilis inter Caudicos loci fuit: Hujus liber, cui *Octavius* inscribitur, elaboratipsum eloquii veritatis allerogeli: possibl. tibi fe curum ad id studium consulteris. *Lactant.* l.c.1.

Si *Terrullianeus* comparetur *Minutius*, statim apparebit, *Minutium* ab *Tertulliano* & argumenta & differendi ordinem, atque ipsa plerumque verba fumpsiffe. *Nic. Rigalt.* Not. in *Minutium.*

Aequalem *Tertulliano Minutium* fuisse, semper mihi perfuasi, & quo in utroque scriptore totidem verbis periclitata extaruerunt ab altero mutuatas fit, dubito. *Joseph Scaliger.* Epift. 276. *Joan. de Wowerc.*

Dialogus Minutii Felicis elegans est, vocabulis felectis constat, sententia ejus tam exquisitae, jucundus est eloquendi modus, ut plurimum magna lux tingentibus rubis, multum eruditionis in eodem observatis. Denique Tertullianus ille, ut obiectat Lactantius, demonstrat *Minutium Felicem* peritissum *Religionis ac Veritatis* Patronum fuisse: tum hujusmodi studium totum animum impulit. Sed *D. Adam* ejus logenii ab eloquii munerum occupationibus laxamentum capientis fuisse ex ipsius quam opus sum affultare conciliantium. Leviter tamen res attingit non vero exhaurit. Majorem dat operam ut oftendat quam ridiculae fint Ethnicorum opiniones: eaque propterea contemnat. *Auctor hist.* Imprimer, quam ut *Christianorum* Doctrinam explicet atque propher. Imo nec. *Mysterium* nofterum valde gnarum fe prodit; *Minutius*, cum corpore interirum credibile videtur. Libet hic dii *Octavius Arnobii* liber habitus est. Reponas enim eum fegerem Authoris hujus libris in vetezi codice, in *Vaticana* Bibliotheca *Manuscripto*, quatur fub illo nomine typis mandatus fuit, nemine veram ejus Authorem cognofcente. Eruditus *Iustinus Fabricius* Bald. mis vehementi hanc errorem primus animadvertit, ac *Heidelbergae* Ann. 1560. Differtatiunculam hanc feparatim excudendam curavit, cum docta Praefatione, qua vero *Auctori* eam reftituit. Ed. du *Pin.* Nov. Biblioth. Author. Ecclesiaftici. T. 1. 167. Tom. 1.

Certe in *Cypriani de Idolorum Vanitate* libello plurima funt, quae totidem verbis in *Oll ante Minutii* leguntur, neceffe ut ie aut hunc ab illo, aut illum ab hoc ex fumpfiffe. *Ioc. Aer.* Lexic. Antiquit. Ecclef. p. 88.

Ejus *Octavius* five Dialogus inter *Octavium* Chriftianum & *Caecilium* Ethnicum, prodiit cum Notis variorum, accurante *Jacobo Gutzio*, *Lugd. Bat.* in 4°.

Annus

Anno 1652. apud *Ioan. Maire.* quæ editio ibidem pulcherrimè repetita Anno 1672. in 8. ex officinâ *Hackianâ* prodiit.

JULIUS AFRICANUS.

SCriptor *Ecclesiasticus*, Claruit Anno 220. vixit *Nicopoli*, in *Palæstinâ*, erat- Clar. A. D.
que Episcopus *Emaus* (si fides sit habenda *Hebed-jesu Metropolitæ Sobensi*) CCXX.
obiit circiter annum 232. Chartoph. *Gul. Cave.*

Scripta ejus hæc sunt: Commentarii inscripti de *Cestis*—Epistola ad *Origenem*, de Historiâ *Susannæ*——Annalium seu de *Temporibus* volumina quinque——Epistola ad *Aristidem* de discrepantiâ Genealogiæ *Christi* à *Matthæo* & *Lucâ* descriptæ.

Julius Africanus, accuratissimus temporum observator, Christianorum primus *Chronologiæ* fontes reclusit, ac πανταβιβλον χρονολογικην scripsit, ex quâ integras etiam paginas in suum Chronicon transcripsit *Eusebius*. Primus eas *Græcè* publicavit *Iosephus Scaliger*, qui nec dubitat *Eusebii* Chronicon vocare *Africani* Chronicon recoctum. Atque hinc detegitur spissis error *Ioannis Bodini*, qui in *Methodo Historiæ* suæ *Eusebio* juniorem facit, atque addit, deduxisse tempora usque ad annum 320. Scribere debuit 220 ut ex *Eusebio* scimus, qui *Africanum* exscripsit. *Voss.* de Hist. Græc.

Vir undecunque doctissimus, Philosophus, Historiographus, & Theologus insignis. Suis studiis & sumptibus apud *Cæsaream Palestinæ* insignem Bibliothecam condidit. Scripsit præterea magnæ utilitatis plura opuscula. *Trithem.* de Scriptor. Ecclesiast.

Julius Africanus, vir ingentis, variæque doctrinæ. *Voss.* de Mathemat. pag. 293.

Doctum imprimis, & antiquum Scriptorem, nuncupat *Isaac. Casaub.* initio Not. in Tactic. *Æneæ.*

In multis rebus non tam diligentiâ, quàm judicio & linguarum cognitione destitutum labi probatu declive est. *Grot.*

Africanus sedulus potiùs scriptor, quàm exacti per omnia judicii. *Idem* ibid.

Per idem tempus (viz. Ann. *Christ.* 222.) *Africanus* librorum scriptor qui Κεστοὶ appellantur, magnâ commendatione ad hominum famam profluxit. *Baron.* ad Ann. 222. Ejusdem *Africani* quinque alii libri de *Temporum* & *Annalium* serie, accuratâ quadam industriâ elaborati, ad nos pervenerunt. *Idem* ibid.

Julius Africanus Christianorum, meâ quidem sententiâ, doctissimus. *Paul. Colomes.* in Paralipom. ad Chartophyl. Ecclesiast. p. 5.

Legimus *Africani* illius Historiam, qui *Cestos*, ut nominant, libris quatuordecim composuit. Concisus quidem est, nihil tamen cognitu necessarium omittit. *Phot.* Cod. 34.

Africanus

Digitized by Google

Africanum noſtrum librum περὶ κεστῶν auctorem fuiſſe cum *Euſebio*, *Photio*, *Suidâ* ſtatuimus, ut de *Voſſio*, *Lambecio*, *Weſtenio* nihil dicam, quicquid dicant *Scaliger* & *Valeſius*, qui *Africano* cuidam Gentili, *Sexto* dicto, tribuunt. *Gul. Cave* in Chartophyl. Eccleſ.

Eidem Authori aſcribitur præterea Diſſertatio quæ inſcribitur de *Ceſtis*, quæque ſub ejus nomine citatur, non tantùm à *Suidâ*, & à *Sinello*; ſed etiam à Photio; imò & ab *Euſebio* Hiſtoriæ ſuæ lib. 6. cap. 31 ſi modò affert is non ſit hic locus, qui nec in Verſione *Ruffini*, nec apud D. Hieronymum legitur. Sed veriſimilius eſt id alterius cujuſdam Africani opus eſſe. *Ed. du Pin.* Nov. Biblioth. Author. Eccleſiaſtic. Tom. 1. p. 318.

Notandum à *Suidâ* 24. numerari *Ceſtorum* libros, *Photio* 14. aliis verò duntaxat novem. *Labbe* de Script. Eccleſ.

Julius Africanus quædam præclariſſima habebat, ſed lapſibus non carebat, id nobis conſtat ex iis quæ ex eodem tranſcripſit *Euſebius*. Quàm eximia ejus fragmenta traditurus ſum! Scaligerana 2.

Accuratiſſima ejus, quæ confecit ſcripta, cum aliis genuinæ antiquitatis, interciderunt, præter fruſtula quædam, in *Euſebiano Chronico*, & inter *Baſilii*, *Origeniſque* opera conſpicua.

* *Julii Africani* Opera pro *Apocryphis* habet *Gelaſius*.

Epiſtolam ad *Origenem* de Hiſtoriâ Suſannæ Græcè edidit David *Hoeſchelius*. Ann. 1602. Græcè & Latinè unà cum quibuſdam *Origenis* Opuſculis *Joh. Rod. Wetſtenius* Baſil. 1674.

Extant Commentarii de *Ceſtis* MSS. tum alibi, tum in Bibliothecâ Clariſſimi Viri *Iſaaci Voſſii*.

Chronicon *Africani* apud Chaldæos etiamnum extare ſcribit *Hebedieſus*, penes quem fides eſto.

HERODIANUS.

Clar. A. D. CCXXIV. Hiſtoricus, tempore *Maximini* Imp. claruit. *Reliquit* Hiſtoriarum libros octo. Incipit à morte *Aurelii Antonini*, & deſinit in morte *Balbini* & *Maximi*. Eum in *Latinum* ſermonem *Angelus Politianus* tranſtulit. Quâ de re ita *Whear*. "Haud ſcio, uter majorem laudem mereatur *Herodianus*ne, „ quem in linguâ ſuâ ubere venâ fluere non negaverim, an *Politianus*, qui " *Herodiani* ſcripta tantâ felicitate interpretatus eſt, ut non tranſtuliſſe, ſed ipſe "compoſuiſſe videri poſſit.

Artium minutiſſimus ſciſcitator vocatur *Ammiano Marcellino* lib. 22. cap. 42.

Ad fidem pleraque dixit. *Jul. Capitolin.*

Scriptoris hujus dictio clara eſt, atque perſpicua, quin & jucunda: vocibus autem utitur temperatis, neque ſupra modum *Attica*, quibus nativa illa communis ſermonis gratia quodammodo violetur, nec rurſus in humilitatem quandam ita demiſſis, ut artem omnem illæ fugiſſe videantur. Adhæc nec ſupervacaneis tumet, neque

Digitized by Google

neque occultarium quid omittit. Sed, si una verbo absolvam, omnibus Historiæ virtutibus præcipua laus ejus tribui debet. Col. 49.

Circumscripere caput quem posthumum ex omni Cæsarum copia interpretantur Scaligerus. Quomodo autem Augustus Cæsarem Germanicum, Tiberii fratris filium, & Antoniæ natum, ab Augusto nato, ut Augusti nepotem, & Augustæ filium, ut Tiberii fratris nepotem, opinari queat Lipsius, & Salmasius, & plures liberorum numero adjungant, opinari quidem ad rationem non licet, quæ ille in hoc ordine invenire latuit, & cæteri quorum laudatissimi sunt Scaliger, & Pighius, omnia in promptu sunt, unde ea capere atque hauire documenta queant, per quæ vel publicis vel privatis rationibus consulatur. *Ego Politius* in lib. ad comment. C. M. quæ *Cæsaribus* præmittit.

Herodianus primitivus *Dionis*. Nam elegantes impressionum tres editiones & versionis & Commodi ordinem, quo Herodianus in quatuor libros distributus est, & conciones apte satis locis effusis. Nec potuisse quidem ut culpa rem erat, historiam tam *Confusaneo* obtingere; quod in Historicis scribendis item *Franc. Robortel.* in lib. de art. hist. *Augiol.* *Longus*, cum in Dionem, tum in Xiphilinum.

Imperatorum fingulorum actiones & gesta diligenter & cure multæ enumeratæ. Conciones gnaviter & subtiliter. Acumine, brevitate, & circumcisum gravitate *Thucydidi* comparandus. Sic eum locum quem ex *Dione* & *Xiphilino* & *Capitolino* habet, non ex Historicis, qui *Latine* memorie mandarunt, quin ex Græcis non possunt, hic observandum. Col. 50.

Quod si quis *Dionis* & *Herodianum* velit comparare, illa fere amplectitur argumenta, quæ opponentes, frequenter pugnare & informationis præcipitationem, & dissidentiam & repugnantiam manifestissimam, ut nec ullo modo conciliari inter se opportunus & quasi, judici, cuiquam possint. Quæ quidem ita sunt, ut, quæ ab *Herodiano* de Imperatore *Severo* longe longeque cuncta de *Dione* narrantur in *Severo* & *Antonino* & *Macrino*, fidem eius impugnent, non magis id valeant & contra *Severum* & contra *Antoninum*, nec *Herodes*, *Dionis* interpretem, pudet, nec libet.

Non sum fidelis *Herodiano*, fidelium virtutes amplectendæ: nec fere pendet eadem Principis virtutes ac vitia recenfere, *Basin.* Methodi lib. cap. 4. de Decor. Imperat.

Verisimili dum fidendi: nisi quod fidelesque narrat in *Alexandro* & *Maximino*. Quod item observatum politissimo hujus Scriptoris interpreti, *Angelo Politiano* in Epistolis cum lib. *Capitolini* in *Maximino* desidero, sibi est: *Herodianum Græcum* magis quam *Latinum* historiæ *Maximini* narrationem fuisse. Similiter *Politianus* fidem in eo, remisse ad *Capitolinum* in *Alexandro Severo*, & in *Antonino Heliogabalo*. Col. 1. de Hist. Græc. c. 15.

Quamvis *Herodianus* hac ratione ipse dimens quamvis Historicum profecto esse; cum tamen scopum suum videatur plurima sepissime conjectare posse, mirum est, quam vix ejus videatur libro nobis inspiciens, eaque admodum sæpe, cum alia plura quæ ad rem pertinent, quæ non minus pertinent ejus

L 2 Dionis

tradidit ; & ea, quæ *Tacitus Imperii Arcana vocat* , penè ſolus evulgavit. Fuit enim publici conſilii diligens indagator. Videtur tamen ubique partes *Cæſaris* adverſus *Pompeium*, & *Antonii* adverſus *Ciceronem*, datâ operâ tueri voluiſſe: illa verò portenta, quæ in Acie *Marcomanorum* contigerunt , *Arnulpho Ægyptio*, non *Chriſtianis* tribuit, contra quam *Tertullianus* , *Euſebius* , *Oroſius*, *Juſtinus*, *Paulus Diaconus* , ac *Marcus* ipſe *Aurelius* in ſuis ad *Senatum* literis teſtantur. *Bodin*, in Method. legend. Hiſt. p. 64.

Hiſtoricus diligentiſſimus vocatur. *Dempſtero.*

Maximæ fidei & auctoritatis Hiſtoricus. *Rupert.* ad lib. 2. ff. de O. I. cap. 1.

Prudentiſſimus profectò graviſſimuſque Scriptor, nemineque utilitate & diſciplina Hiſtorica inferior. *Voſſius* de Compar. prud. Civ. n. 29.

Ipſe αὐτόπτης καὶ αὐτήκοος, quæ ſuam ætatem attinuerunt, omnia penitiſſimè inquiſivit , præteritorum memoriam ex publicis Monumentis recollegit, & quia in clariſſima luce Romanæ Reip. multos annos vixit , ſolus arcana Reip. intellexit, notiſque conſervavit , veteres leges ac ſolennes formulas diligentiùs expreſſit, ut in illo nihil poſſit deſiderari , *Tilem. diſcipl. Philol.* papin. 202.

Inferior hôc (*Dionyſio Halicarnaſſenſi*) *Dio Caſſius* eſt, ut tamen & ipſe Politicum ſeſe probet aptumque docendis τοῖς μοναρχικοῖς fortaſſis & in Ariſtocrateraticis & Democraticis Inſtitutis parem laudem à nobis referens, niſi ampliſſimæ Hiſtoriæ totos 34. priores libros, quibus res ab Urbe Conditâ ad *Lucullum* uſque tradidit, ævi infœlicitas detraxiſſet. Inſignes certè ſunt ſuperſtites 25. libri, quamvis in morte *Claudii* deſinant : & nihil vulgare ſapiunt ipſa reliqui Operis *Xiphiliniana* Excerpta. *Conring.* de Civ. Prud. Cap. 14.

Judicii, quo præditus eximio fuit, & prudentiæ civilis, cùm alia licet opere toto ſparſa colligere argumenta, ſanè quàm illuſtria, tum ex illis, quæ initio libri 42. de admiſſis à *Pompeio* poſt cladem *Pharſalicam* variis erroribus ; quæ libri hunc ſequentis initio, de populari civitatis Romanæ ſtatu in *unius* imperium mutato ; quæ denique libro 47. de dominatione *unius* , ex comparatione *Triumviratus*, præ quo *C. Cæſaris* Imperium fuit aureum, ſapientiſſimè diſſeruit. Ex his enim , quæ pauca producimus è multis, velut ex ungue *Leonem*, quod aiunt: ita, quanto *Caſſius* noſter uſu rerum valuerit, facilè quivis agnoſcet. *Ioan. Leunclav.* prolegom. ad *Dion.*

De *Dione* aliud eſt; quem legendum cum judicio aio, nec fidei ejus uſquequaque fidendum. Sæpè adulatur, ſæpè hallucinatur : utrumque ideo, quia *Græcus*, & ingenii minimè conſtantis. Quædam audaciùs in moribus externis, quædam vaniùs affirmat. *Lipſ.* l. 4. Epiſt. Quæſt. Epiſt. 3.

Summa eadem divitiarum *Senecæ* expreſſa à Dione: qui omnes res relictas habet præut culpet virum inculpatum. Ita adulterium ei objicit cum *Agrippinâ*; *pullarium* cum fuiſſe ait , idemque vitium ab illo inſitum *Neroni* : cauſam autoremque interfectæ Matris ; aliaque, quæ homo vanus, præter fidem, præterque omnium mentem conviciatur velut è plauſtro. Quibus odii cauſis ? aut

Digitized by Google

ORIGENES

A *Damantio* dictus, ob indefatigabile studium, *Alexandriæ* natus, an. 186. ibique Presbyter & cholæ *Catecheticæ* Magister, Claruit ann. 230. à *Demetrio* ann. 233. *Alexandriâ* pulsus, obiit *Tyri* ann. 254. *Gul. Cave.* Clar. Anno D.CCXXX.

Opera genuina ferè infinita sunt.

Opera suppositiia sunt: Libri *Iob* Tract. III. & comment. in eundem——Commentarius in *Evangel. S. Marci*——Homiliæ in diversos——De Sectis Philosophorum, & Dogmatibus——Lamentum *Origenis*——Scholia in orationem Dominicam, & in cantica B. Virginis. Zachariæ & Simeonis.

Opus Dubium est Dialogus contra *Marcionitas*, de rectâ in *Deum* fide. Extat Græc. Lat. *Gul. Cave.*

Negari non potest *Origenem* sæpius accusasse Judæos quòd *Scripturam Sacram* adulteraverint, nec idem iis à S. Hieronymo crimen quandoque objectum fuisse. Sed si duorum illorum *Patrum* scribendi modum attentè perpendamus, illos, ut ad aliorum opinionem sese accommodarent, contra sui ipsorum sententiam sæpe locutos esse fatebimur. Ric. *Simon*, Hist. Critic. V. T. lib. 1. cap. 19. Gall.

Origenes primus inter Patres ad *Librorum Sacrorum* studium animum maximè intendit. Hinc est quòd Methodo ab aliis *Patribus* qui ipsum præcesserunt longè differat: Ac de illo dici potest quod neminis opera exscripserit, quamvis eorum legisset Commentaria qui ante se in *Biblia* scripserant, cùm contra plerique eorum qui post illum vixerunt, ferè tantùm libros ipsius exscripserint. Hac de causa D. *Hieronymus* primum *post Apostolos Ecclesiarum Magistrum* illum nuncupavit. Quia valde eruditus erat, suis in *Scripturam Commentariis* se in *Librorum Sacrorum* & *profanorum* Authorum studio æquè exercitatum ostendit. *Allegorias* præsertim in deliciis habebat, non modò quia *Platonicorum* Philosophorum Scripta legerat, sed etiam quia *Scriptura* hac ratione sublimitatis famam conciliare putavit, quæ *Ethnicis* simplicior videbatur. Plurimi tamen faciebat *Literalem Bibliorum sensum*; sed Allegoriam utiliorem censuit ad *Eruditos* sæculi sui ad Religionem Christianam alliciendos. Usque ad sexies mille Volumina seu chartæ Spiras numerant, quas in *Scripturam* conscripserat. Ut ut res sit, hoc saltem constat, neminem unquam æque ac ipsum in *Biblia* laborasse, sive ad *Textus* emendationem, sive ad ejusdem explanationem. Si ejus *Scholia* seu literales *Notulæ* in *Scripturæ Textum* & *versiones* haberemus, de profunda ejus eruditione & magna animi ad *Criticam Librorum Sacrorum* attentione melius judicare possemus. Satis etiam in *Hebraicis* versatus erat, ut à *Judæis* quos interdum consulebat facilè non deciperetur; ejusque ingenii vastitas efficiebat ut multa deregeret ad *Scripturarum* elucidationem utilia. Ejus Ingenii vis, Judiciique soliditas agnoscitur in ejus *Homiliis* seu sermonibus quos extempore dictabat aut pronuntiabat. Licet enim singularibus sententiis crebertimus sit, tot tamen inutilitates & digressiones in illis non deprehenduntur ac in

Digitized by Google

plerumque diuersum Allegoriæ Mysticæ, multa plus eruditionis iuxta *Censuram veritatis*, quæ *Eusebiana*, in quibus ingenium probatissimi Scriptoris & S. *Hieronymo* obseruatæ illum in ætatibus *Operibus ad Adrianum Tomos* confugisse, ne quid negligeret quod ad Librorum Sacrorum declarationem conducebat. Nimium tamen temeritatis admisit, vbi videtur in *Scriptorum Operibus*, & à *Scholiasta* simpliciter longe minus obscuris. Sed cum acuti & penetrantis esset ingenii, solum iudicium desiisse in pectus, laborabat tutiori quam interpretationum quas *Speculatiuas* vocabat, *Scripturæ Arcanis*, fidendisse, quem id ipsi humanitus simplicitati videbatur petulans. Vetustatem ei esse *Scholiasti Adriani*, quia res non sine explicatu ingenui nodi ad ætatem & ideas quas de illarum nouitiarum rei tabularum sacrarum fuit, quales illæ in typis & initiis nascentis Ecclesiæ Constituebant. Quæ hodie non sunt plerique rerum qui *Flumen* eius librosut exemplar imitandum sibi proponebant. Si simul hæc spectare fructus, quibus fabulosa & quidquid fictius fuisset quam ingenium indolem fingit, & ita fudebit *historiæ & literariæ Antiquitatis* studium. Verum id quod *Scripturæ* in hac excidebat, ad quam quia ejusmodi delicias *Scripturæ* literam ad inflationem patum conducibilem esse; contra vero eas *Allegoriæ* Auditorum ipsum animas excitare & ad Lectionem tam attentiores reddere. Hæc ibid. l. 2. c. 2.

Origenes Adamantius, quarti *Alexandrinus*, *Leonida Martyris* filius, *Antoninus* imperatoribus Philosophiæ in Christianismo Cathedram tenuit, & ad dogmatibus audiens, ac discipulos. Vir tanæ fuit eruditionis & ingenii, vt ei passim doctissimi Græci, felicissimorum ingeniorum parens, nunquam habuerit. *Sixt. Senens.*

Athanasius eum fuit & laudibus inexplicabilibus vexit.

Sextus Sulpitius Alexis, cum in illis partes quæ probauit, reuulsit non *Apocrypha* habuisse reputatum; in ea verò, quæ pro reprehensibus, nemium determinata credit. *Hieronymus*, quanquam latis acuti iudicium in omnibus, quæ ab eo maximi admirator ejus eruditionem, eandemque præcipue *Scripturarum* explorum vtilitatem.

Origenis Adamantini S. *Hieronymo Chalcenterus* dicitur ille habuisse ex *Ineditis*, tum Epistolæ ipsius, atque vtilium non caducum. Dum enim illi diu literam, Historiam prout eorum in Allegoriam verti, & dum Scholasticis fecunt, contra in profundum, *Isaac, Bonc. Card.*

Cum magno fuit vir ingenio, atque excellenti eruditione *Origenes*: sed non immemita dictarum illius operarum *Hieronymus*, etiam cum inuidi nominis. Fuit ille quidem periculosum dogmatum author; sed tamen, qua præstantia, non eruditione *Scripturæ* interpres. In ipsum quidem eius errores forte, sed multo magnorum fuminis ejus virtutibus. Fuit & Hallucinationum non ille. Solitoft. non quanta opinio, qui vult cum perfecta visione. Profundi vitii hæc accusatio qui tunc, & qua major pars ingenii fertis, ex judicandum de hominis est. *Petr. Cacodo. de Exp. Hexa.* p. 1294. 1295.

Quid si ita vir vanus, reflexio, in meccnt concepto, quod eleuat Plus ne docti

docet Christianæ Philosophiæ unica *Origenis* pagina, quam decem *Augustini*. *Erasm.* Epist. l. 2. Epist. 26.

Erat in omni disciplinarum genere versatissimus adeò, ut ipsis *Christiani* nominis hostibus admirationi fuerit. *Porphyrius* arcem totius eruditionis tenuisse dicit. *Konig.*

Est certè hic *Scriptor* adeò omnibus modis impurus, sive ita ipse scripsit, sive depravata posteà fuerant ejus *Scripta*, ut nullam in *Ecclesiâ* authoritatem in rebus controversis mereatur. *Theod. Beza* in Epist. 28.

Quamvis doctissimus fuerit, deceptus tamen ex *Platonis* Philosophiâ in multos errores incidit; S. *Basilius* in libro de *Spiritu Sancto* c. 20. dicit *Origenem* non habuisse sanas de spiritu sancto opiniones: S. *Epiphanius* in libris de *Hæresibus* ponit *Origenem* in numero aliorum *Hæreticorum*: S. *Hieronymus* vertit in *Latinum* idioma libros *Origenis Periarchon*, ut ostenderet errores plurimos, quibus libri illi scatent. Denique in quinto *Synodo generali*, collatione 8. canon. 2. dicitur *Anathema Origeni*, & Scriptis ejus. *Bellarmin.* de Script. Eccles.

Quantùm attinet ad *Cyprianî* æqualem *Origenem*, ex quo uno si salvus perduxisset, plus lucis nobis accederet quàm ex reliquis aliis, & à quo forsan potius quàm à cæteris omnibus haberemus in quo acquiesceremus, paucula sunt, & maximam partem, fœdè lacera, & miserè immutata quæ sub illius nomine feruntur. Magni enim & mirandi istius viri monumenta, neque temporum, neque hominum injuriam superare potuerunt. Atque haud scio annon horum invidia graviùs eum afflixerit, quàm ipsa tot seculorum vetustas quæ ab ipsius morte ad nos fluxerunt. *Dall.* de usu *Patr.* l. 1. c. 1.

Epiphanius & *Rufinus* cum sex millia voluminum in *sacras Scripturas* elaborasse referunt. *Vincentius Lirinensis* addit, neminem mortalium plura scripsisse, quàm *Origenem*; cujus *Opera* non solùm non perlegi, sed ne inveniri quidem possibile est.

Quidam inter summos *Ecclesiæ* Proceres dicere non dubitabant, *Malle se cum Origene errare, quàm cum aliis verum statuere.*

Celebre de eo vetustatis judicium est, *Origenes ubi benè, nemo melius; ubi malè, nemo pejus.*

Origenes optimè scripsit contra *Celsum*, sed reliqua nihil valent. *Scaligerana* 2.

Inter *Origenis* opera hoc opus contra *Celsum* est, meo judicio, longè pulcherrimum atque ampliſsimum. *Tan. Fab.* Epist. l. 1. Ep. 43. p. 140.

Hic amore castitatis se castravit: Novum & vetus Testamentum memoriter novit: jam senex *Hebraicam* didicit *Linguam*. *Ioann. VVolf.* centur. 3. lection. Memorab.

Origenis libri contra *Celsum* præstantissimum opus sunt & profunda eruditione refertum——Liber hic politissimè, magna animi attentione exquisitaque methodo scriptus est. Non modò optimum *Origenis* opus est sed etiam *Apologia* pro *Christianis* absolutissima & elaboratissima omnium earum quas nobis transmisit *Antiquitas*. *Ell. du Pin.* Nov. Biblioth. *Author. Ecclesiastic.* Tom. 1. p. 388, 389. Gall.

Libri

Libri *Principiorum* magna cura ſcripti erant, & utiliſſimi fuiſſent ſi ſatis habuiſſet *Religionis* Principia ex *Scriptura* & *Traditione* explicare, imaginationes ſuas Philoſophicas iis non admiſcendo. Politioris ſtyli ſunt *Homiliæ* ejus *in Genesim* & *in Scripturam* magnaque eruditione plena, ſed accuratione debita carent, plurimaque inutilia, obſcura & intricata continent. Sæpè poſt explicationem aliquam inchoatam ad aliam ſe confert præcedente nondum abſoluta. Ejus Homiliæ ſimpliciores & intellectu faciliores ſunt, ſed harum ſtylus minùs elegans eſt. Idem ibid.

Extant *Origenis* opera omnia Græco-Latina Tomis 2. in fol. an. 1679. per *Danielem Huetium. Pariſiis* apud *Andr. Pralard.*

DIONYSIUS LONGINUS

Clar. An. D. CCXLVIII. SOphiſta, tempore *Severi* Imp. *Athenis* docuit. Erat *Porphyrii* Philoſophi Præceptor, & *Zenobiæ, Palmyrenorum* Reginæ à Conſiliis. Occiſus eſt ab *Aureliano* Imp. eo quòd *Zenobiæ* author fuiſſet, ut *Romanis* ſeſe opponeret, & ſuperbiorem ei Epiſtolam dictaſſet.

Multa admodum *ſcripſit*, quorum pleraque apud *Suidam* legi poſſunt. Hodiè nihil ejus extat, præter opuſculum illud elegantiſſimum περὶ ὕψους, De ſublimi Charactere, & Fragmenta quædam apud *Porphyrium* in vita *Plotini*, & apud *Euſeb.* l. 15. *Evangel. præparat.*

Suidas Longinum Philoſophum vocat; ſed *Plotinus* eum dicebat Φιλόλογον μὲν, Φιλόσοφον δ' οὐδαμῶς, *Politioris* quidem *Literaturæ peritum, Philoſophum* vero *minimè.*

Eunapius eum vocat Βιβλιοθήκην ἔμψυχον, καὶ περιπατοῦν μουσεῖον, *Bibliothecam vivam*; & *ambulans Muſæum.*

Dionyſius Longinus Caſſius, mordax *Criticus*, & Rhetor præſtantiſſimus, atque egregius Philoſophus, Magiſter *Porphyrii*, quem Eunapius in vitâ *Porphyrii*, & ipſe *Porphyrius* in vitâ *Plotini* valdè commendant. *Joan.* Card. *Bona.*

Denique *Dionyſio Longino*, Rethori κριτικωτάτῳ, qui ſub *Aurelio* imo *Cæſare* de hoc charactere [de *ſublimi ſtylo*] ablectum & planè aureolum reliquit libellum, appellatur περὶ ὕψους. *Voſſ.* Inſtitut. Oratoriar. l. 6 p. 433.

Ariſtoteles, Cicero, Quintilianus & *Longinus Rhetoricæ Tractatus Antiquitatis* abſolutiſſimos nobis reliquerunt. *Rapin.* Reflex. in Eloquent. Reflex. 1.

Longinus magnus Magiſter dicendi; nec minor exiſtimator ſcriptorum alienorum. *Petr. Victor.* l. 3. Var. Lect. c. 11.

Certè *Moſer*, quòd de *Deo* magnificâ ſit oratione uſus, laudat. *Paganiſmo* deditus *Longinus*, impii illius *Porphyrii* præceptor, ut *Eunapius* & *Suidas* tradunt, ac *Porphyrius* ipſe agnoſcit. *Idcirco* (inquit *Longinus*) *Iudæorum legiſlator, vir haud vulgaris, quandoquidem divini Numinis virtutem pro dignitate cognovit ac divulgavit; ſtatim in ingreſſu atque initio legum ſcribens: Dixit Deus; quid inquit? Fiat Lux, & facta eſt; Fiat terra; & facta eſt. Voſſ.* Inſtitut. Orat. l. 6. p. 446.

In *Longini* Libellum περὶ ὕψους notas eruditas ſcripſit *Gerh. Langbainius*, Anno 1636.

Digitized by Google

1615. 3° *Orion.* Prodiit idem cum illustratione *Carmi Monodistichi*, 4° *Bononiæ* 1644. Græcè & Latinè cum Notis *Panegyrici Fabri* Salmuſii anno 1656. in 8°.

CÆCILIUS CYPRIANUS.

Cæcilius Cyprianus ex Gentili *Christianus*, ex Rhetore primùm Presbyter anno 247. deinde anno 248. Episcopus *Carthaginiensis*, cujus dominus & glorio inimaledixit anno 258. *Chorepiscopi*, locum. *Gul. Cave.* Extant opera *Paris.* 1666. & *Oxon.* 1682. fol.

Cyprianus Cæcilius apprimè Ecclesiasticus, natione *Afer*, ore facundus, fidem Christianam docuit & defendit. Ante Presbyterum & Episcopum Carthaginensem, primùm quidem Rhetor, deinde Christianus, & Cornelium Papam primus ad schismaticum *Novatum* scripsit. In quibus, ut *Hieronymus* ad *Eustochium* testatur, *ita stylo pugnat, ut martyrii & pugilatus, Sanctus videatur.*

Unus ergo præcipuus, & ad veteris *Ecclesiæ* quotidianas quæstiones satis gloriosus erat, Oratorum præsidium quærens, & adnodum multa concipiens in ipso cœptu Rhetoris, ut ejus ingenium & facilis explicatio, tum, & quæ nunc monumenta relicta sunt, ostendunt, ut dicentem nequeas, nisi rem oratoriæ in eloquentiam redactam fecisse explicandam, generantem in persuadendo forte. *Lallant.* Institut.

Non aliam laudem eorum, qui Latinè scribuerunt apud *Aquilinum* pectoris vigorem postulat, quidam ubique fortiter *Pugnet*, loquis, ac *Mavortis* ultimum. Pacian. Epistol. ad Sympr.

Non poſſum equidem laudari ita cupio alium inter *orthodoxos Scriptores* primum *Martyrum* Ecclesiæ *Cyprianum* commendare, & cæteros & ordinem Legarum propiùsum esse magnus animi dubitatio faciat, ordinem primi Pastoris, sub cujus vitabus humus recondita. Quod si hoc nomine jure præferre *Dionysium*, quod ejus sacra Ecclesia ad nostra usque tempora successit gens, & longius duxit annos *Dionysius* à longe quas ille pacem *Hieronymum* Cyprianus Martyr, Hieronymus Confessor, Cyprianus Martyr, Hieronymus Interpres, & Tertullianus, in illis pene immoderatus, & nimis defidens in expectationibus, plurimum admirens ex profuit literarum Cyprianus, & laudabitur, non cum illo Cyprianus, quam vel ipsum sine, Hieronymus. Nihil in hoc operibus quod ad orationem ingenii videri potest acerbum, aut quod ille pacto vel ad eum ipsum, quæ non abest *Hieronymus*. Idem Dialogo. 58. 59. 60.

Cæterum cum *Lactantius* ab omnibus, ore omnium in Ecclesiis ter celebretur, quidnam amplius quod *Cyprianus Papa* in *Romana* [illegible] de libris Apocryphis, conferit? *Cyprianus Opuscula* apocrypha cit. At per *Opus* ad. certe non ea libros ex quæ cognoscit, quam ejusdem ab ipso de ordinationibus Hæreticorum tractatum, exstimandi qui eius voluntate *expositi-*

rum duplo lectiones, quarum Romana, vol. 2. ad an. 261.

Cum ipse Clarissimus Religionum amplificandarum Zelotypus, ut Scriptor, sic loquitur, *de loco Cypriani*, dictum *Cyprianum*, his verbis tribuat *Lollardum ad astra quoti dem ascendere disserunt fas, si non jam mercatis aris literis, Cyprianum*, (imo Romanistarum) *cultum in Cyprianum, Carthaginensem, mutare Protestantium* (nostrorum). Quod quod elegans cognitum & melioribus rebus aptum, ad aulicos Scriptor consultus, *dum* fuit ad an. 1530.

Cyprianus, vitam functissimam *Carthaginensi Ecclesiæ* ad annum omnes in primis eximium, cum in plurimis plane memorandis rebus, tum etiam in illius unitatis extollendæ tuendæque cum illa pleraque ejusdem Ecclesiæ membra, tum fedum dirimendæ, quem *Cyprianus* vocat, quotidie certamine. Eduque, *Scholastic.* l. 2. c. 16. fect. 3. illi.

Verba ipsa Clarissimi *Cypriani*, ex Epist. 73. ad Iubaianum, ubi de *Paleotino* impostore ne *Christo* sacri tradunt sunt. Quippe Cyprianus, quod ea ætate assolebat, non solum commendatione indigens, ac vetus, verba patrum ad vos, sua tantum indicere voluit. Jure vero: quæ ego ipse, digito quasi monstrabo.

Defensio Cypriani, quos is simul legisti, tantum & caput legisti. *Dilucidatio Tertulliani* nostra admittere potest, ut etiam cum ipso Tertulliano, ipsum Cyprianum *Mysterium* vocatum fuisse, illius literarum quam locis locutum esse, facile concesserit. *Mysterium* Sacramentum *Hostiæ* quam dicunt, Tertullianus ipse non *Mysteria* in sui locuti sensu vetabuntur, putas omnibus Superstitiosæ pietatis quidem exceptis, *scherzifizen* est adjutare vocabulum. *Dilucidæ* quæ in *Patribus*, p. 462. 463.

Quod de D. *Cypriani* Operibus nobis legisti, nostrum obsequii, dolorem in animo excitat. Nihil enim libri ad illustrandam *Christi* Ecclesiæ historiam commodius comparandum. In illis quæ facta, quibus Ecclesiæ Dei filius certavit locis. Singulatim quidem ad *Antichristum* explorata intelligentiam pertendere, hinc hanc illustrare, & plurimorum difficultatem in primis Cyprianicorum scriptorum lectio sibi revelet, quam solo omnes libri reliqui quotan, *Abenteuer* Calc. fendente, vix. Ita Calvisius.

* *Stefanus Rex sua in D. Cypriannm annotationes, cum expurgatione permissus. Index Madritensis. Anno 1571.*

Nomine tenet auctoris *Spuriæ*, quas fecit humilitas *Cypriani*, magnum quidem meritum nomine *Cypriani* Epistolæ & *Martyrii*. *D. Augustin.* l. de Bapt.

Brasilianus *Cypriano* velut olim decurtus in comitem Stoyarum longa complexi. Dedicatoriæ longum. Dedicatoriæ sententiolis. Quarum etiam illi attributus non parvulæ libri. Inquo verbi similitudini prædicatione tali divitiæ confluxere ad *Mysterium* ipse gestuosi? Sive minor effe prædicationis non simplex? quique *Mysterium* concinnis, Dominus gratiarum decoratus est. *Cyprianus* Divini Calc. 6.

Omnis Sandi *Cypriani* Opera edita in fol. Oxonii anno 1683. & theatro *Sheldoniano*, cum Codd. ad Manuscriptos Collectis, qui simul cum allegantur, recognita & illustrata per *Joannem Fell. Oxoniensem* Episcopum.

P.L.O.

Digitized by Google

PLOTINUS

Philosophus *Platonicus Aegyptiacus* natione, & civitate *Lycopolitanus Annae-* Cive An. D.
nii, philosophi *Christiani* quos per *Porphyrium Gadenum, Lucium & Proclum* cem- C.C.L.
peruthus. Sub *Philippo Romanorum* Imperatore, nondum defunctis *Origene* & *Cassiano*, hausto
Romam audiendi, Academiam eligitur non multum abhorrentem coetibus ex *Christianorum* conventiculis ad *Platonici* usque, *Gallieni* Imp. aspectu imploravit, sed hic a *Cassiano* fuit ad audiendum *Platonicum* impulsus, quali, cum validiuris, modo usque Sacro obnoxius. *Serapis* de Rebus Philosophicis libros 54. in *Enneades* seu distributiones opus *Lucius* interpretatus est. *Amelius Etrusc. Porphyrius Batanaeus* quoque comes *Origenis* scholae addit. Doctrinam ejus *Firmicus* egregie explicavit. Obiit Anno 270. aetatis 66. *Amelii* Percegrini nunc virtutis recentiorum superbissima laudis, ac quasi spiritus, *Marsil. Ficin. argument. in Plotinum.*

Plotinus in disputationibus memoratus, ad inventionem ferax, ad opponenda percipienda promptissimus, solitumque intelligentia fundamentali & *Orthographia* caruisse. Qui ad haec ingenium accedebat, hos mores tribuisse sibi constaret, nam certi homines animum habeant, hic ob id non minus, quam ob ingenii intellectum. Quo facilius concipere in animo disponebat, ut ellipsi quadam sed oculos potius calcubare videretur, quae ab aliquo incertum, verum, probabile negotio enim reperibat Scripta, sed fequentia corrigebat, quin nihil intermitteret. *Porphyr. in vita Plotini.*

Ob vim ingenii cum eum & difficilioris obliquum, & ab indignarum abstinentia non aliorum ratione magnifice & a populari capta distinctione videbatur. *Eunapius in Porph.*

Plotinus certe noster memoriae vicinus temporibus, *Plotinum* carentis caecis lenius tenebris & laudatur. *Amm. de Civ. Dei lib. 8. cap. 12.*

In *Platona Arpocrat.* l. 2. Acad. videri *Plotinum* revisisse scribit. In fine illius *Enneadis* ita philosophia purgationem & lucidissimum, distinctis nubibus extruit. *Marsilius* quoque Ficinus in *Plotinum* Platonicum facit. *Augustin. Steuch. Lud. Vive.* comment. in loc. praedict. *Augof.*

Qui hanc audit, *Plotinum* audisse putet: aut enim in *Plotino* Plato revisit, aut *Plotinum* idem potius *Platonem*, deinde *Platonem* illavit *Marsil. Ficin. lib. Epist.* ad Lect.

Plotinus Platonicus profundissimus, & populari capta omnino disjunctus. Genus discendi fectarati ed hesitantis & incolumi, verborumque ac terminorum obscuritate perplexum. *Aug. Card. Nau. in Notis. Auctior.*

Plotinus magnus ortus quidquam verborum parcus. *Mercat in* com. Sol. l. 1. c. 11. Vir ingenii acutissimi, vocatur *Hieron.* com. 4. Malcellan. Epist. 30.

Philosophus maximi nominis, quique portis exemplum doctrinae probavit. *Barth. ad Lactt. prog.* 184

Plotinus Nouarum inventis & dogmata fibi tribuere à multis calumniatus eft. Gutelli, quo *Plotini* citatur in libertatem, *Amelius* librum fcripfit de *Diffentiun-*

ná doctrina Platon. ⁂ *Numenii. Iam, Iamf.* de scriptt. Hist. Philof. l. 1. c. 10.

De *Platonicis*, ut & *Pythagoricis Philosophis* Vincipiis, scripsere olim *Numenius, Cronius, Moderatus, & Theophilus*, qui *Tiberium* ævo vixit: sed omnium ante id tempus claris nominibus vicit *Plutarchus* Vol. de Philos. Plac. p. 1. c. 3.

Platonis non modo Herbetorum Patrum, sed Philosophum quoque se Salvatoris nobis profectos tradiderunt, *Theodoret.* de curandis Aff. Græc. lib. 6.

Sed rebus ad *Platonis*, cujus quæ modo verba hic ex plura afferta, & fi quid amo reperitur etiamnum periclitans, periclitanda. Quia quid nobis hic cuique modestiam dimidiandumque fit, forma veritatis præscribimus: cum duæ periculorum eluctandorum, fi forma veritatis fore examen habeatur, pertent, ut etiam fovitendum *Eusebius*, ficuti & eodem etiamnum libi, *Porphyrius* ita tamen habuit: *Le Parente, ad Aug.* (inquit) *Civit. Dei. Porphyrius, cujus opera, quæ in nobis fuerunt, ad divinum ejus animi vigor in veritatis indagine. Spiritumque his verbis emittit. Rhodogin.* Lect. Antiq. l. 21. c. 10.

Platonis Philosophiæ Platonicæ libri 14. in fex Ennéades distributi prodierunt Græce cum Interpr. *Marsilii Ficini* & Commentariis, *Basileæ* in 1. fol. An. 1580.

GREGORIUS.

Clar. Anno D. CCLXV. ANteà Theodorus dictus, Episcopus fuit *Neocæsariensis*, & à magnitudine miraculorum patrantorum *Thaumaturgus* appellatus, auctior fuit. *Origenes*, dum vixit adolescens; sed ab erroribus ejus omnino immunis fuit. *Refarm.* Ubii ann. 1606. 56.

Scripsit Gregorius hæc sunt: Panegyricum in *Origenem*—Metaphrasin in Ecclesiasten — Brevis expositio fidei — Epistola Canonica. Alia Epistolæ plures quæ non extant.

Opera Supposititia sunt: Il Θεωρία πίστεως — Capita xii. de fide cum anathematismis — In annunciationem S. Dei Genetricis Sermones tres — Sermonis 2 Sanctus Theophanis — Ad Lazarum de natali Dominico. *Cav. Gener.*

Cetrè *Basilius* tantum laudis miraculorum ejus prædicatum ait, ut ab ipsis etiam vocabulis hortibus *Athos* appellaretur. Virum Apostolicorum Signorum & virtutum vocat. *Hieronym.*

Vir doctus & sanctus, & multa scripsit, & miraculis vivens coruscavit. *Tritheim.*

Vir Apostolicarum virtutum maximè compos, inter omnes Patres. *Barth.* in *Adv.* p. 56.

Gregorium Magnum & illius voces quo loco ponam? union cum *Apostolis & Prophetis*, virum qui eodem Spiritu, quo illi, veritatem est, quique *Sanctorum* vestigia per omnem vitam lubavit, quique Evangelicæ conservationis vigorem, quamdiu vivit, exercuit? Equidem illud dixerim protectò injuriæ afferemus veritatemsi non animum illum annumeremus iis qui *Deo* juncti sunt: Qui vetat inigitur magnique lucerna in Ecclesia *Dei* reliquit, Qui *Spiritus*

Digitized by Google

operè etiorem habuit ut Athanasium Zanzonum postulaverit. *Bell. de Script. Eccles. cap. 10.*

Georgius ille Cassita, Quintinillius in fide Christiani *Gregorius* hominibus, Cassitanus vertus Zanzonum, eorum adversarii proinde impetivit defensatum ab eo corruptelam hostibus, doctrinam, ut militum ut ita adversarium, tum quidem mendacii, qui vel leni subjectione cum *Gregorio* commiscitur cum in eiusdem adversarii. Quod vero Ecclesiam diligendo fuerit inclamatum, fides, Scripturis Evangelicis. Quod hoc adhortetur ab *Gregorio* sententia. *Bernard. Rom. 1666.*

Contra Gentiles scribens *Thomas* atque aliquibus vitio est *Scholia* tam laudatissimis, quod Scholia Bernardus, aliique pugnant ac tuentur.

His *Gregorius* crescebat hominum celebrium nomine non *Adversi Scholia* & Bert, verum eiusmodi per totum regionem *Pontificiae* adeò per universum propè diversis, ordem tuitantem. *Scholia*, & Hist. Ecclesi. ac pro.

Illa cognovit hunc initium clarum, eum discretum ac civitatem hunc pertinentem, cum specialem tamen *Gregorius* in ea expertis, quo ipse ex origine quod hos *Sancti* ne religionem simulachrorum colueres, quos ipse eas ecclesiæ eorum hos, quos in Christianos invasisse.

Sicut de *Adversi Scholia* eorum, quod eiusdem elite omni specialis *Gregorius* his quoque magistris ille *Gregorius Thaumaturgus* Cum autem Gentilium exhibentur atque declinatum pertinentes etc. Eadem principalis Adversi quam interim eorum opinionis hoc atque sententia, quid atque plenum ibi conclusit. Discipulus & *Tertia* quæ pulsi quam pro medicam & incorporum naevitiorem mentionem etc, adeò eodem atque pertinet sese in vita gerebat, ut nihil prorsus pertinet ab *Gregorius*, *Gregor. Nyssen.* in vita.

Gregorius Thaumaturgus Ecclesiæ *Nazianzenus* quam varia Graeci & Latini fuerunt eos compositis, hortatione & scholiaste Duchesne *Gerardi Vossii* celebrantur, eruditum ejus, omnium varia Sanctorum Patrum epistolas, quæ ad sui nunquam positionis patet, eodem hortatione & scholiaste *Gerardi Vossii*. Hæc quam imperii ad *Hieronym.* ann. 1604, & in fol. *Parisii* ann. 1615. Jam Ecclesiam *Adversi Scripta* & *Basilii celebrati* Ecclesiæ quibus, cum Zenaro expositione in quam *Gregorius Nyssenus* de his epistolæ. Item *Patrum* in his *Apparatu* fo. *Bellarmino* & *Labbeus De Scriptoribus Ecclesiasticis*, quibuslibi contendunt de magnum Graecum eorum partem, hoc omnia, legitimum & partem & potest. Attamen id ego hoc vel totum nam aperitum, dicam, vulgo mihi subjecta est ei omnia quæ hujus nomine vulgata fuit, edendi eiusdem. *Gregorii Nyssen* Episcopi, qui vocatur. *Contra Eunomium* libilio de *Basilio*, & in via Dei. *Gregorius Thaumaturgus* quam contemplatum mihi de secundo indicandi posthumi: Quo enim hoc meliùs notetur parata, quam S. *Gregorius Nyssenus*, qui vitam ejus scribebat *Ordini* in supplement de Scripti. Ecclesiast.

PORPHYRIUS

Claruit A.D. CCLXX. PHilosophus *Tyrius*, clarâ ortus prosapiâ, priùs *Malchus* vocabatur, deinde ob vestem regiam *purpuream*, quâ ob nobilitatem utebatur, *Porphyrius* à Sophistâ *Longino*, qui ejus in *Rhetoricis* Præceptor erat, dictus est. *Plotini* fuit discipulus, magister verò *Iamblici*. Natus *Aureliani* temporibus obiit sub finem *Diocletiani*.

Scripta ejus hæc sunt: De divinis nominibus, l 1.—De Principiis lib.2—de Materiâ, lib.6. — De animâ; lib. 5. — De animalium abstinentiâ, lib. 4. — De cognoscendo seipsum, lib. 4. — Quòd una fuerit *Platonis Aristotelisque* secta, lib.7 —In historiam *Iuliani Chaldæi* Philosophi, lib.4. — Contrà Christianos, lib.15. — De Homericâ Philosophiâ —Ad *Aristotelem* quòd anima sit *entelechia*—Philologiæ Historiæ, lib. 5. — De Genere, Specie, Differentia, Proprio & Accidente——De *Nili* fontibus, secundum *Pindarum*——De utilitate quam Reges ex *Homero* percipere possunt, lib 10.——Miscellanearum Quæstionum, lib. 7.——In *Thucydidis* proœmium—— Ad *Aristidem*, lib.7.——In *Minuciani* artem. Item alia plurima, præcipuè verò *Astronomica*.

Hic est ille *Porphyrius*, qui contumeliosam, ac atrocium injuriarum plenam linguam in *Christianos* movit, & quâ suum pestiferum venenum in eos effudit, ac ejaculatus est. *Quid.*

Porphyrius, vir, si quis alius fuit, Religioni *Christianæ* & ejus *cultoribus* infestissimus. *Tanaquil. Fab.* Epist. l. 1. p. 145.

Rabidus adversus *Christum* canis audit *Porphyrius Hieronym.* in proœm. catalog. Scriptor. Eccles.

Porphyrius contra veritatem rabidâ debacchatus est insaniâ. *Theodoret.* Serm. 1. de *Græc.* affect. curatione.

Porphyrius à posteriore *gentilitate* maximè cultus, & inter *Platonicos*, ob excellentiam, *Philosophus* cognominatus; sed hostis ille *Christi* asophos vel misosophos potius appellandus. Hic habitus omnium *Platonis* mysteriorum consultissimus. *Wier.* de Mag. Infam. c. 3.

Ejus adeo exosum & execrabile nomen, ut in *Edictis Imperatorum* profligatissimi quique *Hæretici, Porphyriani* dicerentur. *Crakanthorp.* de Provid. *Dei.*

Porphyrii Scripta adversus *Christianos* olim combusta fuisse *Theodosii* M. jussu, ann. 448. patet ex *Actis Concil. Ephesini.*

Lactantius duorum meminit Philosophorum, qui contra *Christianos* scripserint, quorum prior sine dubio hic *Porphyrius* fuit. Describit eum velut sub velo Philosophi omnibus vitiis coopertum, avarum simul ac luxuriosum quique opibus suis ipsos *Iudices* corruptos habuerit in potestate. *Holman.*

Magnum hujus inter *Philosophos*, ac *Sophistas*, nomen fuit—*Porphyrium* primitùs fuisse *Christianum*, sed posteà à Religione hac resiliisse, *Augustinus* innuere videtur, l. 10. de *civ. Dei.* c. 28. Id ob auctoritatem tanti viri inficias ire non ausim: Sed hactenus tamen nihil invenio, quo id verisimile fiat, præterquam quòd junior

Digitized by Google

scribo familiariter olim in *Origene*. Ac longe etiam minus offensæ poſſum dolchiſmo *Antonium Leti* illuſtrium Scriptorum, *Baronii* ad annum 325 ſui jam ſecundi *Cæſarem Chriſtianum* Romanum patrat. *Pol. de Hist. Lat.*

Utque adeo vti ille [*Porphyrius*] in omni vitarum genere voluptatis pomiſcue fuit, ut nullius poſtea inopiæ, ſermonis (quidem ſatietatis, ut ait, vero dicendi accuſatione). Videtur eatenus ſenſum attigiſſe, quo ſolitum, ut mutua obligatione alterum alteri, libri prius a te editi reponderes: de quibus non poſſum alter cenſitimare, quam quod ſtatim ſequitur de fœcundo nimis. *Euseb. in vita Porphyr.*

Porphyrius tanquam *Mercurialis quadam carnea* ad Mortales demiſſi, omnigenæ eruditionis benefica, caudis aperte diffluxit: clarique explicatus fratres *Philoſophorum* vocati ſunt, ſed ſophiſtarum barbara, *Porphyrii* libelli, involutione, poſſunt laudarium *perſpicuitatis remedium* (vt *Eugenius* vir *acutiſſimus*) expeditiſſimi explicatores. *Eugenius ex vita Porphyrii*.

Porphyrius Chriſtianæ fidei acerrimus carni fecit *Libanii* ſophiſta, ut eum pro Deo habuerit. *Nicephi. lib.* 10. *cap.* 3.

Cæſarem quidem [*Porphyrium*] fuiſſe Chriſtiane noſtræ, Philoſophum tamen infignem, & ventorem hiſtoriarum ſcientiſſimum. *Nic. Vsul.* Mileſii. *Lect.* 14. *cap.* 6.

Quamdiu eſſet mus hiſtore Theon opus adverſus *Chriſtianos* compoſuit: Cui non hiberunt, ac ſuppoſi bubebant *Patres* egregia in ea cementitus.

Ea adverſus libros *Toptorum Porphyrii* [*Porphyrius* opus de *antiquo nuctore* compoſuit] opus, ut mea utique ferentia utilitatum, ita longe ab utilitate eſtadium, *Eusebius* ipſe teſtatur, & modeſtiam *Gratianus Lud.* non dextrita cutpa, *Lud. Vives*.

Porphyrius [*Porphyrius Liberii*, non Chriſtianus] illuſtrium, nonnulla fuit ſcripſit in monumentum interitus, poſthabuit veritatem perſecutus. Nimiſque diutinus imitatur peramate, vel ut verius dicam, *Gratianus* quidem fuit alienis plantis excitatus. *Theodoret. tom.* 3. *col.*

Quæ vero caula eum mouerit, ut diſcerere à fide & literis in Chriſtianos ſcribere, dicere *Servator* [*Sacerdos*. Nam ille *Cæſarea Palæſtinæ* Chriſtianus Chriſtianos reprehenſus, cum prouaret, qui nuchtas literarum illa ſectam non poſſe, religionem Chriſtianam detrimo. Per quas literas, qui ſuſtentantur, ac libros conſcribendos, quibus Chriſtiani vtuntur Methodius & contumelias reſpiciens, praterpa tuit. Eadem *Nicephor. Lib.* 10. *Lud. Vives*, *comment in lib.* 20. *de Ciuitate. de Civ. Dei.*

Porphyrio opera, vita, de Abſtinentia ab animalibus recandita, libr. 4. cum vulgar. *Latinorum*. De vita *Pythagoræ* liber: Sententiæ ad Intelligibilia ducentes: De Antro Nympharum: quod in Odyſſea deſcribitur, liber: Quæſtionum vetus ſyntagma: *Locus* ille *Porphyrii* & *Plotini* ſententia de ſcientia *Porphyrii*, nec non Obſervationes ad vitam *Porphyrii* ſubiectæ.

Cæte-

Digitized by Google

Cantabrigiæ in 8° Impensis *Guil. Morden.* annos 1655.

Libri quatuor de Abstinentiâ prodierunt Græcè cum Scholiis *Michaelis Ephesii* anno 1547. Florentiæ in Fol.

Scholia ejus optima ad Iliada *Homeri* se habere, aliquando in lucem proditura, ait *Isaacus Vossius* ad *Melam* lib. 1. c. 9. quæ cum aliis commentatoribus Poetæ ejus è Bibliothecâ Peirescianâ acceperit.

ÆLIUS SPARTIANUS

D. Clar. An. CCXCIII.

*Æ*Diocletiani Imperatoris temporibus floruit. Vitas *Adriani*, *Ælii veri*, *Didii Iuliani*, *Severi* & *Pescennii Nigri*, *Caracallæ* & *Getæ*, literis consignavit.

Ælius Spartianus profundissimâ scatet eruditione, non sine suî temporis eloquentiâ. *Ioan. Bapt. Pius*, c. 57. annot. poster.

E *Spartiano*, *Lampridio*, *Capitolino*, *Vulcatio*, & illis quasi partium secundarum *Historicis*, eloquentiæ non multum; rerum & morum veterum immensam copiam est haurire. *Lips.* l. 5. Epist. Quæst. Epist. 21.

De *Stylo* res nota, uti & aliorum, qui cum *Spartiano* conjungi solent. Ut sunt *Gallicanus*, *Trebellius Pollio*, *Iulius Capitolinus*, & alii. De quibus sic *Erasmus* in *Ciceroniano*: *In his vix est quod probes, præter Historiæ fidem. Nam egregiè tuentur Sermonis Latini castimoniam. Voss.* de Hist. Lat.

Rarissimos superesse, qui veritatem viderentur exquisitè sectari, & sibi comperta scripsisse, in cæterorum tamen copiâ non spernendos, voluit divina benignitas. In his ponere soleo *Polybium*, *Suetonium*, & *Virum Augustarum* inepte plerumque confarcinatores, nisi si ita interpolatos; *Tacitum Ammianum Marcellinum*. Quibus etsi diversissimis *Scriptoribus*, maximè omnium *veritatis* studium cordi fuisse scimus. *Barth.* l. 60. adversi. in *Auguslin.* de C. D. l. 1. c. 6.

In *Spartiano* multa pluribus in locis deprehenditur earundem rerum repetitio, & plurima ubique confusio. Nam quoties *Serviani* eædem legas in *Adriano*? in cujus vitâ contexendâ poterat sanè, debuerat certè *Spartianus* vel temporum servare seriem, vel per partes sic dicenda distinguere, ut de publicè gestis, de peregrinationibus, deque privatâ cæterâ ejus vitâ separatim tractaret. Qui quidem ordo in aliis quoque *Spartiani* scriptis desideratur. *Bonifac. Roman.* Hist Scriptor.

Ælius Spartianus Historicus non magni ponderis. *Dempster.* in Elench. *Scriptor.*

Certum est quòd *Spartianus*, Lampridius cæteriique qui quod *Historiæ Augustæ* nomen obtinere solet composuerunt, tempora de quibus scribunt mirum in modum illustraverint, quòdque eorum librorum lectio, quandoquidem melioribus hac in parte destituti sumus, absque insigni dispendio negligi nequeat. Sed totum illud ingens volumen quod ab illis habemus, frigidum & exanime cadaver est, potiùs quàm *Historicum* corpus debitè animatum. Omnes Eruditi judicio conformes sunt Authori qui, in suâ *Præfatione*, *Historiæ dehonestamenta* eos nominat. Dicique potest nihil in eorum lectione profici posse, quod attinet ad

Digitized by Google

ad Historiæ regulas, nisi in contrarium sensum trahantur, quemadmodum in illorum imperitorum *Fidicinum* cantu, quem Discipulos suos audire volebat *Isimenias*, ut errores vitarent quos in illo animadvertissent. *Francisc. Mothæus le Vayer.* Præfat. sua Gall.

Julius Capitolinus, & huic æqualis *Ælius Spartianus*, claruerunt ambo temporibus *Diocletiani*, & in gratiam ipsius & ad ipsum scripserunt Vitas quorundam Imperatorum, ut ex suis ipsorum scriptis apparet: quamobrem cùm scirent ipsum *Diocletianum* immenso odio in *Christianos* flagrare, & ipsi eadem in eos invidiâ, quæ de *Christianis* scripta memoriâ digna reperissent, ex composito prætermiserunt: Adeò ut acerbissimæ in eos per Imperatores *M. Antoninum* & *Lucium Verum* excitatæ persecutionis ne verbum quidem fecerint: Sicut & multa alia ab iis obvoluta silentio relicta habentur, quæ toto *Romano* orbi perspicua, publicis etiam testata monumentis habentur. *Baron.* ad ann. *Chr.* 163.

Historiæ Augustæ Scriptores, licèt exili quidem ac levidensi testimonio prosequatur *Caspar Barthius* alicubi, & ipso ævo *Theodosiano*, vel etiam *Justinianeo* latinitatem in plerisque deformiorem pronunciet: Nolim quisquam utilitatis parùm ex eorum lectione comparari posse putet. *Whear.* Meth. leg. Hist. Civil. Sect. 22.

Historiæ Augustæ scriptorum lectio cùm omnibus & Historiæ & Morum antiquorum studiosis necessaria, nedum utilis; tum vel maxime iis, qui cognitione *Iuris Civilis* Romanorum delectantur. Quàm multa enim toto sparsim opere invenias, quæ ad Iurisprudentiæ studia propriè pertineant? quàm multis locis, aut novum Jus aliquod introductum, aut vetus antiquatum observatur? ut taceam, quòd absque his scriptoribus fuisset, plurimos prudentes, quorum extant in *Pandectis* & nomina & Fragmenta, ignoraremus: Taceam item dictionis genus, in multis commune cum antiquis Jurisconsultis. Quid? tot Principum pulcherrimas Epistolas, tot gravissima Senatûs-consulta, tot alia publica monumenta, è Scriniis Augustorum, Actis Senatûs & populi, aut nescio unde ex abdito eruta, quanti censemus facienda? aut quem mihi dabis ex omni veterum Auctorum numero, cui propter similem vel fidem, vel diligentiam tantum debeamus. Nec prætermiserim eruditas illas neque longè petitas, sed è re natas digressiones, quibus hi Libri, tanquam segmentis purpuræ veri luminis, variis locis sunt ornati. *Isaac. Casaub.* In Prolegom ad Histor. August.

Ælius Spartianus, *Ælius Lampridius*, *Julius Capitolinus*, aliique *Historiæ Augustæ* Scriptores, in lucem emissi sunt cum integris Notis *Isaaci Casauboni*, *Claudii Salmasii* & *Iani Gruteri*, duobus Tomis in 8°. *Lugd. Bat.* ex officinâ *Hackianâ*, anno 1671.

ÆLIUS LAMPRIDIUS.

IMperatorum *Diocletiani* & *Constantini* Magni temporibus vixit. Nam ad illum quidem *Antonini Commodi*, ad hunc verò *Antonini Heliogabali* & *Alexandri* Clar. A. D. CCXCVI.

Digitized by Google

Alexandri Severi eleu scripsit. *Gerard. Ioan. Vossius* eandem *Æl. Aelium Spartianum* atque *Lampridium* videri exhibuit.

Mihi quidem id animi fuit, ut imitarer *Suetonium Tranquillum*, *Fabium*, *Marcellinum*, *Georgium Merulam*, *Iulium Capitolinum*, *Aelium Lampridium*, cæteroſque qui hac ætatis, cum natus eſſem, vitam mihi memoriæ prodidêre. *Flav. Vopiſc. in Probo*, c. 2.

Suetonium, *Lampridium*, *Capitolinum*, *Valeſium*, & illis quaſi partiſce ſecundum Hiſtoricis, eloquentiæ non minorem, ſed & morum veterum immemorem copiam ut haurire, *Poſt. Lipſ.* in Epiſtolic. Quæſt. ep. 24.

Aelium Lampridium Hiſtoricum fuiſſe, ſi ſcribendi genus ſpectemur, percelebre eſt, tam in Pariſinis, & *Lampridium* in Lincelo. Scalig.

Lampridius Hiſtoricus fugax, libens. Idem.

Stylus *Lampridii* pellucet ac humilis eſt, & ſolo pulvere ſaucrea, numeros plerumque ſuos, non ita multi legis diligentia retinet, ut in mentem veniebat, nullus verborum delectus, nullus eloquentiæ apparatus. *Barth. Bandius.* in excerp. de Insan. Hiſtor. Scriptor.

De Aelio Spartiano, *Aelio Lampridio*, *Trebellio Pollione*, *Flavio Vopiſco*, *Aelio Spartiano*, & *Iulio Capitolino*, qui uno ferè tempore ſub *Diocletiano* & *Conſtantino* Magno floruêre. *Rom. Pirkeimer* vita conſcripſere, ut hodie quidem, adeo temporum injuriâ & *barbarismo* indigniſſimâ fere omnia, & corrupta; ex. his tamen quæ eorum facile collegere poſſumus, eos pro temporum conditione ſatis diligenter & fideliter collegiſſe fuiſſe, ad rerum diſpoſitionem, quæ eſt tantæ minus ſpes, ſyllogiſmi, Pleraque etiam dicenda omittere, multis ineptè, quæ ad rem nihil vel parum pertinent, addita, & cum brevitati ſtudeant, in nimium verborum incidunt, minutæque perſequentes. Nobis tamen charis, eſſe debent eam eorum temporum noſtrorum *ſcriptores* non habuiſſe. *Car. Sigon. de Rom. reſt. Italiæ* c. 20.

Illud optimi poſt omnibus omnes in comi & officioſo ad narrationis ſtilum artifices, primus dederit *Suetonius*, quem tamen non ſimilitudine ductus, *Aelius Spartianus*, *Iulius Capitolinus*, *Aelius Lampridius*, *Vulcatius Gallicanus*, *Trebellius Pollio*, *Flavius Vopiſcus*, liceat eloquentiæ viribus ſententiæque pollere minus adhibuêre. Proinde mihi quidem digni videbantur, ut eorum historiarum fundorumſi tantum fide ſervarem, quantum fide factum eſt ab autoribus rerum tam certa memoria dicere in hanc ætque noſtram ætatem. *Ferdin. Ippoli. Lib. I. epiſtol. 16.*

Romanorum imper. vitæ ac res geſtæ, à Sex. Aelio *Hiſtoria Auguſta* Scriptoribus, nonnum differt, quam veri in literas referuntur, quos accurate emendatos, atque illuſtratos, *Iſaacus Caſaubonus*, noviſſimi hujus ſeculi literarum decus, & *Cl. vir.*, *Ioſiaſ.*, rerum literarumque veterum ubique ac maximè ſcientiſſimus, haud ita pridem, nobis dederunt. *Henr. Meib.* Ingredi in civil. ſtud. 22.

JULIUS.

Digitized by Google

JULIUS CAPITOLINUS.

TEmpore *Diocletiani* vixit. E *Spartiano*, *Lampridio*, *Capitolino*, *Vulcatio*, & illis quasi partium secundarum *Historicis*, eloquentiæ non multum; rerum & morum veterum immensam copiam est haurire. *Lips.* l. 5. Epist. Quæst. Epist. 21. Clar. A. D. CCXCVIII.

In his (*viz. Ælio Lampridio*, *Iulio Capitolino*, *Ælio Spartiano*, *Vulcatio Gallicano*, *Trebellio Pollione*, *Flavio Vopisco*, *Aurelio Victore*) vix est quod probes, præter Historiæ fidem; tantum abest, ut eos *Ciceroniani cognominis* honore digner. Nam ægrè tuentur Sermonis Latini castimoniam. *Erasm.* in *Ciceroniano*.

Ex his tamen, quæ extant, facile colligere possumus, eos (*viz. Capitolinum*, *Lampridium*, *Pollionem*, *Vopiscum*, *Spartianum*, *Gallicanum*) pro temporum conditione, satis diligentes in historia conscribenda fuisse. Sed rerum dispositio, quâ hi usi sunt, minus apta, stylusque tenuis. Plera que etiam dicenda omittunt; multis ineptè, quæ ad rem nihil, vel parum faciunt, additis. Et cùm brevitati studere conantur, in nimiam verbositatem incidunt, minuta quæque prosequentes. Nobis tamen chari esse debent, cùm eorum temporum meliores *Scriptores* non habeamus. *Car. Sigon.* de Hist. Roman. c. 30.

Reprehendit *Sigonius Capitolini* otiosam verbositatem, dum minuta quæque prosequitur. Sed profectò nimis ille est iniquus, qui pro gratia, quam *Scriptori* de nobis optimè merito debemus, reddit objurgationem. Nam vel minimarum rerum cognitio magnam interdum affert utilitatem, præsertim si de magnis agitur viris, quorum nullum est tam leve, tamque domesticum dictum aut factum quin observatione dignum videatur. *Balthass. Bonifac.* de *Roman. Histor.* Scriptor. cap. 21.

Iulius Capitolinus, & huic æqualis *Ælius Spartianus*, claruerunt ambo temporibus *Diocletiani*, & in gratiam ipsius & ad ipsum scripserunt Vitas quorundam Imperatorum, ut ex suis ipsorum Scriptis apparet: quamobrem cùm scirent ipsum *Diocletianum* immenso odio in *Christianos* flagrare, & ipsi cândem in eos invidiâ, quæ de Christianis scripta memoriâ digna reperissent, ex composito prætermiserunt: Adeò ut acerbissimæ in eos per Impp. M. *Antoninum* & *Lucium Verum* excitatæ persecutionis ne verbum quidem fecerint: Sicut & multa alia ab iis obvoluta silentio relicta habentur, quæ toto *Romano* orbi perspicua, publicis etiam testata monumentis habentur. *Baron.* ad ann. *Chr.* 163.

Vitæ nonnullæ sunt inter hos (*viz. Capitolinum*, *Lampridium*, *Pollionem*, *Spartianum*, *Gallicanum*) quas jure dicas, centonum instar, è diversi coloris pannis fuisse consutas. Scriptorum alibi desideres judicium limatius, alibi diligentiam exquisitiorem; omnium maximè in *Capitolino*, & in quatuor aliis. *Balthass. Bonifac.* & Roman. Hist. Scriptor. c. 26.

Iulius Capitolinus Historici nomine indignus. *Dempster* in Elench. Scriptr.

In *Vopisco*, præter eruditionem, illud etiam laudamus, quod omnia ordine

Digitized by Google

narrat meliori, quàm factum fuit à *Spartiano*, *Capitolino*, æque aliis *Historiæ Augustæ* Scriptoribus, in quibus pleraque valdè turbata. *Voss.* l. 2. de Hist. Lat. c. 7.

Omnium verò maximè incuriam suam prodidit *Julius Capitolinus*: Cui congerendi tantum, non digerendi voluntas fuisse videtur. *Idem* de Art. Hist. c. 24. pag. 128.

Julius Capitolinus eorum judicio qui illum evolvere dignati sunt, omnium *Historiæ Augustæ Scriptorum* vilissimus habetur. Fr. *Morl.* le *Vayer*. Tom. 1. pag. 412.

* *Isaaci Casauboni* Emendationes ac Notæ in *Julium Capitolinum*, inter libros *expurgandos* locum habent in *Indice Madrit.* edit. ann. 1667.

Si de *Ælio Lampridio*, atque *Julio Capitolino* plura scire desideres, vide in *Ælio Spartiano* judicia de hisce, aliisque *Historiæ Augustæ* Scriptoribus.

HIEROCLES.

Clar. A. D. CCCII. PHilosophus, an solùm homo politicus non liquet. Claruit ineunte hoc Seculo circa ann. 302. Persecutionis sub *Diocletiano* ferventis Auctor & ἰογαδιώτης maximus: *Bithyniæ* primùm ex Vicario Præses, deinde *Alexandriæ* Præfectus. Utrobique in *Christianos* mirè desæviit. Nec hôc contentus, Scriptis in eos duobus virulentis libellis, quos λόγους φιλαλήθεις nominavit, ulteriùs adhuc insecutus est. Quo in opere inter alia *Apollonium Tyaneum*, magum famosissimum *Christo Domino* comparavit, & vel paria, vel etiam majora fecisse contendit. Alius à nostro, & ætate junior *Hierocles* ille, qui scripsit de *Fato* apud *Photium*. *Guil. Cave*. Chartophyl. Eccles.

Commentario edito in *Christianos*, *Hierocles* Philosophus, unus ex *Areopagi* Judicibus, nihil magis monstrare conatus est, quàm *Apollonium* æqualem fuisse *Christo*. Porrò ejus insanias *Eusebius* adversus eum scribens egregiè confutavit: Quem consulat, qui hæc plenius scire cupit. *Baron.* ad ann. *Dom.* 68.

De hoc Autore, tacito ejus nomine, *Lactantius* hæc tradit: Alius eandem materiam mordaciùs (cui ipse, qui erat è numero *Judicum*, qui auctor imprimis persecutionis faciendæ fuit: Quo scelere non contentus, etiam Scriptis eos, quos afflixerat, insecutus est. Composuit enim libellos duos, non *contra Christianos*, ne inimicè insectari videretur; sed *ad Christianos*, ut humanè, ac benignè consulere putaretur. In quibus ita falsitatem *Scripturæ Sacræ* arguere conatus est, tanquam sibi esset tota contraria: Nam quædam capita, quæ repugnare sibi videbantur, exposuit; adeò, multa adeò intima enumerans, ut aliquando ex eâdem disciplinâ fuisse videatur. *Lactant.* de *Justitiâ*, l. 5. c. 2.

Hierocles, Philosophum *Alexandrinum*, *Raynaudus* plagiariis accenset, quoniam ipsi *Eusebius* libro contra eum, perinde ut *Philopono Photius*, usurpationem alienorum librorum vitio verterat. *Thomas.* de *Plagio*, sect. 463.

Inter opera verò Philosophica, sive *Index*, sive alius fuerit, primum jure merito

merito locum sibi vendicat ὑπόμνημα εἰς τὰ χρυσᾶ Πυθαγόρα Ἔπη, Commentarius in Aurea *Pythagoræ* Carmina, opus nunquam satis laudatum. Neque enim carmina illa tantùm interpretari, aut Grammaticorum instar *scholia* conficere in animo habuit, sed omnia *Pythagorica* disciplinæ lineamenta brevi quasi tabulâ depingere. *Ioan. Curson.* in Prolegom ad *Hierocl.*

Sciendum quòd *Hierocles*, qui scholam *Alexandrinam* sublimitate & magnitudine animi ornavit, præter magnificentiam venerandam, & constantiam, etiam ingenii ubertate admodùm affluebat; & cùm linguæ præstantiâ, pulcherrimorumque nominum & verborum facilitate ac copiâ excelleret, omnes ubique auditores in sui admirationem rapiebat, tam orationis venustate, quàm scientiarum varietate, cum *Platone* semper contendens. *Damascius* apud *Phot.*

Est autem Phrasis *Hierocli* aperta atque pura, & rebus Philosophicis apta, at non supervacuis pulchrisque coloribus, & *Rhetorices* variis pigmentis decorata. *Phot.*

Extant ejus Commentarii in Aurea *Pythagoræ* carmina, de Providentiâ & Fato, &c. Græcè & Latinè. *Londini* in 8°. an. 1654.

ARNOBIUS.

Afer, sub *Diocletiano* in urbe *Africa* Siccâ florentissimè *Rhetoricam* docuit. Floruit circa ann. *Chr.* 304. *Lactantii* Præceptor fuit. Septem Libros adversus *Gentes* edidit. Hâc occasione hos libros scripsit: Cum adhuc Ethnicus ad Fidem *Christi* occultis inspirationibus vocaretur, & ad erudelitatem quodammodò compelleretur, ab Episcopis *Africæ* Sacramentum regenerationis efflagitavit: Quem cùm illi rejicerent, veriti, ne vir secularis eloquentiâ tumens, Religioni *Christianæ*, quam semper oppugnaverat, illudere vellet, obtulit eis in argumentum sinceritatis suæ præstantissima adversus pristinam Religionem disputationum volumina, tanquam fidei suæ obsides. *Sixt. Senens.* Clar. A. D. CCCIII.

Arnobius Afer, abitrusæ eruditionis, summique ingenii Autor, *adversus Gentes* libros septem scripsit. Reconditæ hoc sapientiæ promptuarium, quo falsa *Gentilium* Religio exploditur, vera confirmatur, omni laude majus est. Quis enim eloquentiæ nervos, rationum pondera, exquisitas sententias cùm pervolvit, non abripitur in amorem & desiderium tanti auctoris: ubique triumphat florentissima ejus dictio, atque ipsi adeò Gentiles suo jugulantur gladio. Calamus ille simul omnes meentes *Gentilium Deos* perfodit, confecit. Ipsi Dii, si tales dii essent, erubescerent, ubi audirent hîc sua crimina, atque insulsas de se confictas fabulas. Libro quidem secundo *Arnobius Gnosticorum* sequitur opinionem de Immortalitate Animarum, & aliis in Locis à veritate Christianâ nonnihil recedit. Sed hoc condonandum illi, qui ex *Ethnicismi* tenebris recèns ad veritatem *Christianam* pervenerat. Idem huic autori evenit, quod iis solet, qui ex carcere tenebricoso in lucem perducti visum adhuc dubium habent, in cæteris subtilis, disertus, ingenio & facundiâ pollens. Ethnicismi debellator fortissimus. *Ioan.*

Matris præfat. ad Lect. *Arnob.* Impref. 4. an. 1651.

Septem libros adversus *Gentes Arnobius* edidit, totidemque Disciplinæ quæ *Lactantio*, quos id legere volentes, *Indigetem Ciceronem* in eis Epitomen repe-tent, inquit *Hieronymus*, in Epistolâ ad *Augustum*.

Arnobio apud *Tertullianum* libri Lactantii Scriptores declarat & idemque de-ciorum immolatione *Tertull.* Cont. *Marcion.* Capit. 22.

Arnobius Christiani nominis scriptorum quasi *arrosor*. Antiquæ & recon-dite doctrinæ, qua in tenebrosa in verbis *Arnobii* Epistol. Quæst. 82. Cap. 20.

Arnobius scriptor eruditissimus, atque magistellorum nostrorum commenda-dus. *Ejusd. Scalig. comment. in Prop. 30.*

Arnobium nemo tam indoctus est qui eruditissimis scriptoribus annumeret; nemo tam *Ciceronianus* & magnorum nominum ignarissimus existat, facile ignoscat ego-gis illis & novitiis invectivis, quibus vi quadam aut vibratione velut Rutuna & genius Scriptoribus illis hac *Lingua Latina* adverlus.

Ubique eruditionem Sacra & Latina decuriat, multos percutiens dicti-pulos irritaverit, & doctrinæ expositis atque lucubratis semper lectionis Fa-rnesiæ, & *Nigidianæ* in familiaquidditatem nonnumquam, ita ut, ne invidi-cti versutiffimi confutem, Theologorum & iniciatorum omnia Mysteria dechus. *Barth.* Lib. 39. cap. 20. adversar.

Si non examinandi non fuere in Superstitionibus Veterum. *Idem* lib. 18. cap. 14. Advers.

Arnobius inæqualis & multus est, & subdque operis fui partitione confusus. *Hieronym.* ad *Pamm.* Epist. 84. Tom. 2.

Recondidit eruditionis, ipse ignarissimus. *Dempster.*

Cui Lucretii verba ubi remutatione mutatio placuerunt, & quali in delicijs habita fint. Grev. collectan. in *Lucret.*

Jemmet sub nomine *Arnobii* commentaria brevia in Psalmos. Sed ea non videntur ille hujus *Arnobii* fed ejusdem recentioris Num in explicatione Psalm. 118. refellit hic Author laudatis quibusdam interpretum nomen, *Augustinus*, vel potius eorum ob, in explicatione Psalmi 119. nominatim refellit *Photinum* hæ-reticum *Sirmianum* Infrumentum. At *Photinus* tempore *Valentiniani* vixit, tolle *Hieronymum*, quo tempore *Arnobius* floruit, ille eum prædicat Ciceroni etiam Ciceronianis in variis locis Evangelia declarantem, neque certum eft, an fint *Arnobii*, Psalmi ab eo explicati. *Scalig.*

Eruditissima Scriptoris alumnus non habuit. *Arnobium* ad nil fepterm fi, his libris arcellis Gentes Cognitæ : Quibus (Inquit) eruditi, & quidem eximiis, claruque orationis genere Gentes disputat, scribit in Medulla Patrum.

Lactantius Christianum fatis feliciter imitatus *Arnobius*, *Tertullianus*, *Arnobius*, *Minutius* & *Apuleius* propter conditionis variarum omnium legendarum, fed latinarum eorum studiosis optimum confulit. *Casaubonus* ad ann. 43.

Licet *Arnobii* in conditionis contra *Gentes* libros *Hieronymus* ad *Paulinum* fcribens, reprehendat, veluti fermone inæquales, & nimios, ac fine ulli ordine

epulis

operis partitione confusos; aliàs tamen luculentissimos & à florentissimo Rhetore feliciter elaboratos fatetur.

A *Clemente Alexandrino* multa *Arnobius* ad verbum penè mutuatus est. *Theod. Canter.* ad Lect. Not. ad *Arnob.*

Septem *Arnobii* libri eo dicendi genere scripti sunt quod *Rhetorices* Professore dignum sit. Modus quo sua sensa enunciat *Oratoris* est, stylus tamen ejus utcumque Africanus est; idest verba ejus sunt dura, perperam dispositа, parum polita, & quandoque parum *Latina*. Liquet etiam eum *Religionis* nostræ *Mysteriorum* perfectam notitiam nondum fuisse adeptum. Multò majori solertia Ethnicorum Religionem oppugnat quàm *Christianam* propugnat. *Ethnicissimi* stultitiam felicius propalat, quam solide *Christianissimi* veritatem probat. Sed mirum id videri non debet; hoc enim omnibus recens *Conversis* solemne est, qui *Religionis* suæ adhuc pleni ejus vitia & debilitatem meliùs norunt, quàm argumenta & præstantiam ejus quam nuper amplexi sunt. *Ell. du Pin.* Nov. Biblioth. Author. Ecclesiastic. Tom. 1. p. 557.

In suis cum Ethnicis altercationibus armis oppugnantibus solertiorem quàm oppugnantibus Athletam se præbet. Eò potissimùm tendit ejus eruditio ut his auxiliis Gentilium Causæ miserabilia fundamenta convellat. Non liquet eum, quo tempore scribebat, multum adhuc è Bibliis legisse, præter loca *Evangelicæ Historiæ* magis obvia; aut eum Doctrinas & Principia Christianismi accuratè perpendisse. Nedum igitur æquè ac *Catechumenus* primis fidei Rudimentis initiatus erat; Et ideo ejus memoria tamquam erroribus maculata traduci non debet; etiamsi quædam in ejus Scriptis occurrant Catholicæ Doctrinæ haud ita strictè conformia; potiùs enim mirari subit quî in plures & graviores Errores non inciderit. Sæculari Eruditione abundè instructus erat, & præclaris naturæ dotibus ad illam ornandam præditus erat. Stylus ejus quamvis jam olim à D. *Hieronymo* perstrictus ut laxus & inæqualis, sufficienter tamen elegans est. Sapit quidem aliquando rancorem quendam *Africanæ* Dialecti, medium tamen calcat tramitem inter asperitatem *Tertulliani* & lenitatem ac dulcedinem Cypriani: Nec ejus Opus adeo confusum methodique expers est ac Pater ille videtur innuere, ut evidens erit cuilibet id attentè legere dignanti, & observanti quomodo institutum suum designaverit, Argumentum suum prosecutus sit, ejusdem singulæ partes ex natura sua convenienter satis ab invicem dependeant. Liberè nemini; isque partium studio ductus scripsit, & ut plerique Scriptorum ejus conterranеorum cum insolito animi ardore ac fervore, Laconicis periodis nervosoque ratiocinationis acumine, multisque facetissimis salibus, cujus occasionem sufficientem ei subministrabat Argumentum quod præmanibus habebat. Præter septem ejus adversus Gentes libros diù sub ejusdem nomine *Commentarii* quidam in *Psalmos* circumlati fuerunt, quos ut illius esse probet, ac styli discrimen ac inæqualitatem concilict multum laborat Erasmus.

Sed si eruditus ille vir paulò attentiùs rem considerâsset, aut satis diù vixisset ut Libros adversus *Gentes* (quos interiisse concludit) in lucem egressos vidisset, huic labori pepercisset: Siquidem in hoc dudum omnes consentiunt, quòd hujusmodi

hujuſmodi *Commentaria* ſcetus ſint *junioris Arnobii* qui eadem *Leontio Arelatenſi* Epiſcopo & *Ruſtico Narbonenſi*, ambobus *Auguſtino*, vergente jam ejus ætate, contemporaneis, nuncupavit: ut mittam quòd loca quædam in iis occurrant *Photinianas* & *Pelagianas* Controverſias ſpectantia, quæ diu poſt *Arnobii* ætatem excitatæ fuerunt. Quid de *Arnobio* poſt ejus converſionem factum fuerit, & an Sacris Eccleſiæ Ordinibus fuerit inauguratus, nobis non conſtat. Si D. *Hieronymus* genuinum temporis ordinem deſignaverit, quando eum collocat in Fronte Continuationis ſuæ *Chronici Euſebiani*, vivebat *Ann. Chr.* 327 biennio poſt Concilium Nicænum: ſed an tunc temporis tantùm, an verò multùm diutiùs, me latet. Doctor. *Willelmus Cave* in *Arnobii* Vita. Angl.

Caſtigatiſſima ſeptem illorum adverſus *Ethnicos* librorum editio anno 1651. prodiit *Lugduni Batavorum* in 4°. unà cum *Theodori Canteri* Notis, *Godeſchalci Stevechii*, Electis Gebharti Elmenhorſtii obſervationibus, & collectaneis variarum lectionum ac duplici Indice, nec non *Deſiderii Heraldi* animadverſionibus & caſtigationibus: *Salmaſiani* autem illi Commentarii tam diu expectati, tam ſæpè ejus amicorumque literis promiſſi atque jactari in fumum tandem ventoſque evanuerunt. *Labbe.*

* Opera *Arnobii Gelaſius* Papa Apocrypha declaravit.

LUCIUS CÆLIUS LACTANTIUS FIRMIANUS.

Clar. A. D. CCCIII. *Arnobii* Rhetoris quondam auditor atque diſcipulus; vir in ſæcularibus literis abundanter doctus & in divinis Scripturis nobiliter inſtitutus, ita ut in arte *Dicendi* poſt *Ciceronem* facilè obtinuerit principatum: Rhetoricam primùm *Nicomediæ*, deinde *Romæ* ſub *Diocletiano* ab eo vocatus gloriosè docuit. Ubi cùm penuriâ Diſcipulorum ad paupertatem deveniſſet, ad extremum *Cæſaris Criſpi* filii *Conſtantini* Præceptor jam ſenex in *Galliâ* factus eſt. Claruit ſub *Conſtantino* Principe, cui amiciſſimus fuit, Anno *Dom.* 320. *Trithem.*

Opera Genuina ſunt: Inſtitutionum libri ſeptem --- Inſtitutionum Epitome ---De irâ *Dei*---De opificio *Dei*---De mortibus Perſecutorum---Fragmentum parvum de extremo Judicio.

Opera non extantia: Sympoſium---Grammaticus---Ὁδοιπορικὸν---Ad Aſclepiadem l. 2.---Ad Probum Epiſtol. libri 4.---Ad Severum Epiſt. libri 2.---Ad *Demetrianum*, Epiſt. lib. 2.

Opera Suppoſititia: Carmen de Phœnice---Carmen de Paſchâ---Carmen de Paſſione Domini. *Gul. Cave.*

Lactantius Firmianus ſecutus *Arnobii* præceptoris ſui exemplum, contra *Gentes* ſeptem volumina conſcripſit elegantiſſima & acutiſſima, nec eſt ullus inter Chriſtianos Scriptores tam vicinus dictioni *Tullianæ*. *Lud. Viv.* comment. in Auguſt. de Civ. *Dei*, l. 18. c. 23.

Plus elocutioni, quàm eruditioni, ſtuduiſſe *Lactantium*, judicium eſt *Ant Galat.* libro de Sapigiæ ſitu.

Euſebius.

Digitized by Google

Explebis Cæsarisfilii Chronica vocat eum vnum ambiosum sui tempore eloquentissimum.

His ab *Ciceronis Christianorum*, quemadmodum *Cyprianus* eruditum *Cæsar*, *Alfred.* Encyclop. I. 31. c. 7.

Firmianus à Patris vocatione, fed *Lactantius* à tuba eloquentiæ flumine, facundiæque ornatissimi genere. Vossi. Lection. Memorab. centur. 3.

Hæreticis quoq; tantum Ecclesiæ Eloquentiæ *Hieronymi Lactantiiq;* auctoritatem fuisse. Ita Pamelius ad *Tertullian.*

Lactantius Ciceronis stylum effigiavit, tam, ut quibusdam placet, superegisse eum. Mille videmus loca & interdum verba, quæ nemo non ex Ciceronis ore se expudiisse, & eandem profudisse. Has quippe virtutes in eximia viros & animum, & ingenium ab homine natos, quæ nec poffint nasci, nec augeri, nec conservari, & firmari, *Aquinas*, & ordinalarium nemo confutavit eft. *Joan. Franc. Pic. Francisci*, Epift. 20.

Maximi vero interest comparari de Christiani veritate scripturum, longe eruditum, & exactile mitore quodam, ut quæ *Lactantius Firmianus* vt omnem Ciceronianum pene nobilitatis eloquentiæ splendorem in suos logos quasi de cœlo transtulit. *Leonard. Aretin.* in Epift. ad *Conradum Stellam.*

Ultimum tam nobis confirmandum esse, quam facile aliena defendat. S. *Hieronym.* Epift. 33. ad *Paulinum.*

Hinc fluit potius in defensis *Hæreticis*, quam in *Christiani Religione*, affines. D. Cath. *Jun. Rhet.*

Quid vero si quid tale *Lactantio* dictum eft? Quid si dictum & *Cæcilium Augustino*? dictum quod & animo displiceat, nille tam valide peregrinum fuperstitionum fundamentum convellerit, nisi ne *Cæcilium* Dei nomen tanta arte confirmaret. *Franciscus Portensis*, I. 2. de Sect. Philosoph. c. 2. in fine.

Lactantius Firmianus licet à veterum paucis de eruditum accedatur, ab his tamen immensus non fuit. Jamdudum *Hieronymus* grandiloquum nouavit. *Lactantius* (inquit) *in libris suis, ut maxime in Epistola ad Demetrianum, Spiritu Sancto omnino usque ſubtantiam & ornatu Tullium, licet omnibus ad Patrem referat, tamen ad Filium, & Spiritum Sanctum utriusque persona fide vera, & sensu, & libraris.*

Centuffae leviores, cinque cum multis aliis *Patribus* communes. Et quod, verbi gratia, docet *Augustin* multorum congeffibus imputatum, & inde nicio quod genus *Dictionum retrorsum* natum. Item quod differit animum *Animo* in uni communi cubitaculi diversis; donec tempus aliquod tum *nostrum Judex* mortiumum facile examen.

Christiani nec nimium judicium in rerum veritatem. & ego quidem ipse libens fatuit fine non monstrorum, fed per mille annos infinitum multitudinem generationes, vicissimque in civitate consilium adhuc pauca, omnibusque commodis obnoxia affluentem, fub *Christo & Sanctissimo* quotidiam à monstruosi dictionum regno. *Alfred.* Encyclop. Autorum p. 166.

Lactantius inter annos Ecclesiasticos Auctores Latinos eloquentissimus eft.

Purus, æqualis & nativus est stylus ejus; denique *Ciceroniano* prorsus simili, jureque optimo *Ciceronis Christiani* nomen meretur, nedum ob vocabulorum puritatem, sed etiam ob phraseos elegantiam & scribendi modum, *Ciceroniano* usque adeo conformem ut vel emunctioris naris eruditi discrimen aliquod vix animadvertere possint; Imò quidam sunt, qui, referente *Pico Mirandulano*, stylum ejus *Ciceroniano* præferre non dubitarunt.

Utut res sit, certum est Lactantium *Ciceroni* longè superiorem esse quoad sententias, quia Religionis materiæ de quibus agit Philosophorum Axiomata infinito intervallo superant, Gentium Religionem nervosissimè refutat; *Christianam* solidè stabilit; de Deo sublimiter loquitur; modo maximè orthodoxo *Verbi* divinitatem & *Incarnationis* mysterium explicat; Vividissimo modo & creationem Mundi & diem Judicii describit: Iis tamen falsa, incerta & fabulosa quædam admiscet. Moralibus exquisitis præceptis refertus est, virtutes perspicuè docet, homines ad earum exercitium potenter hortatur, justitiæ viam ipsis monstrat, eosque ab iniquitatis deviis abducit, *Deum* vero cultu honorandi modum ipsis tradit, & delictorum suorum pœnitendi. Fatendum tamen est cum nimis Philosophicè Theologiam tractare, omnia nostra Mysteria non penetrâsse, imo in pluribus erroribus versatum esse. *Ell.* du *Pin* Nov. Biblioth. Author. Ecclesiastic. Tom. 1.

Vir fuit temperamenti ad graviratem compositi, vitæ severæ, Zelo honoris suæ Religionis affectus, & in hac contra omnes adversarios vindicanda indefessus. Strenuè *Iudais* & *Gentilibus* obstitit, &, cum id ferebat occasio, iis quoque qui intra Ecclesiam Fidem corrumpebant, ipsique mens fuit adversus omnes *Sectas* & *Hæreses* ubertim scribere. Præditus erat doctibus promtis & vividis, judicioque sagaci: Quodcumque præ manibus haberet Argumentum id eo vigore eaque perspicuitate tractabat ut victoriam facilè semper reportaret. Ejus in peregrinis & exoticis literis, in quibus præsertim versatus erat, eruditio exquisita fuit, quo fiebat ut tam felici successu *Gentiles* propriis eorum armis profligaret, & B. *Hieronymus* de eo diceret, *Eum majori dexteritate illorum Causam destruere, quàm propriam confirmaret & astrueret.* Si quædam in ejus Scriptis obscura & minimè *Catholica* occurrant *Dogmata*, quis usquam fuit hortus in quo nullæ succrescant herbæ noxiæ? Si præsertim qui illum colit è saltibus & dumetis recèns prorepserit & in sylvis ac desertis enutritus fuerit. Præterquam quòd pleraque nobis pateant quæ apud Veteres in obscuro latebant, nedum sufficienter discussa erant; plurimæ Quæstiones intricatæ ac problematicæ manebant, utpote circa quas Ecclesia nihildum præcisè neque dogmaticè determinaverat. Dantur Errores qui *Seculi* sunt nævus potius quam *Personæ*; plurimaque Humanæ infirmitati & sufficientis lucis defectui condonari debent. Notiones ejus *Chiliastica* ipsi cum plurimis Doctrinâ & Pietate clarissimis in Ecclesia Viris communes erant. *Cave* in vita *Lactantii* Angl.

Lactantius omnia ordine *Temporis* accuratissimo disposuit. *Henr. Dodwell.* dissert. *Cyprian.* p 305. in 8°.

Lactan-

Lactantius quædam suppresso nomine descripsit ex *Mercurii* libro. *Conring.* de Hermeticâ Medicinâ, c. 5.

* Quemadmodum omnia ejus *opera* ad eloquentiam *Tullianam* proximè accedunt, ita erroribus variis sic deformata sunt, ut non sine causâ *Gelasius* Papa in *Concilio Romano apocrypha* censeri voluerit. *Bellarmin.* de Scriptor Ecclesiast.

Prodierunt *Lactantii* opera cum variorum Notis curâ *Servatii Gallæi*, *Leidæ* an. 1660. in 8. quæ pulchra est editio.

Lactantii librum ad *Donatum* Confessorem de *Mortibus Persecutorum*, per annos plus mille in obscuro latentem, doctissimus *Baluzius* ex codice Manuscript. Bibliothecæ *Colbertinæ* primùm in *Gallia* edidit, 1679. *Parisiis*. Hunc Librum vir admodum Reverendus *Gilbertus Burnet* in Anglicanum Sermonem elegantissimè transtulit.

EUSEBIUS.

VUlgò *Pamphili* cognomentum sortitus ob initam cum *Pamphilo* Martyre contubernale suo singularem amicitiam, *Cæsareæ* in *Palæstinâ* Metropolitanus Episcopus post *Agricolam*, ab anno *Christi* circiter 315. ad annum 340. quo obiisse perhibetur, *Arianæ* Factionis signifer, librorum omnis generis diligentissimus pervestigator πολυμαθέστατος & πολυγραφώτατος. *Philipp. Labbe.* De Scriptor Eccleiast. Clar. Anno D.CCCXV.

Scripsit *Eusebius* Chronica à Mundi fabricâ usque ad *Constantini Magni* vicennalia, qui est annus *Chr.* CCCXXVI. Horum priorem partem παντοδαπὴν ἱστορίαν ipse *Eusebius* vocat: Alteram, χρονικοὺς κανόνας. *Georgius Syncellus* χρονικὸν, ac frequentiùs κανόνα appellat. Opere hoc propositum *Eusebio* fuit, monstrare, *Mosaicas* origines tum initiis omnium dynastiarum, regnorum, ac Rerump. tum natalibus fabulosorum *Deorum*, longè esse antiquiores. Atque ut hoc opere vetustatem Doctrinæ Mosaicæ; ita ejusdem, ac *Christiana* item religionis, veritatem adversus Philosophos tuetur aureis commentariis *de Præparatione Evangelicâ*. Idem quoque elaboravit viginti libros *demonstrationis Evangelicæ*: Quot olim fuisse, auctores sunt B. *Hieronymus* in Scriptor. Eccles. & *Photius* in Biblioth. Sed hodiè decem tantum supersunt. *Arianum* fuisse, vel saltem excidisse illi *Ario* magis, quàm *Nicenæ* Synodo, convenientia, etsi veteres non dicerent, satis ex hoc opere pateret: quemadmodum ostendit doctissimus *Bildius*, lib. 1. observationum sacrarum cap. 27. Ex Scriptis nominatis *Chronica* (quorum & *Epiphanius* meminit in λόγῳ ἀναγωλῷ) cum vett. libb. contulit doctissimus *Arnoldus Pontacus*. Atque idem opus *Iosephus Scaliger* castigavit, notisque illustravit, quibus nihil hic sol videt eruditius: Ut omnino tacere de iis satius videatur, quàm pauca dicere. Utinam aliquis tandem exsurgat, qui in illo, quod dixi, προπαρασκευῇ opere, parem præstet industriam: Nam eo *Eusebius* satis docet, omnes se reseratse arcas librarias Philosoph. Historic. Theologorum,

Digitized by Google

legentem, non Graecorum modo sed etiam *Ægyptiorum, ac Hebræorum.* Aequo quidem eo fuit: Tum ut ea divini lege agnoscat *Gentilem.* Tum ut comprobet, multa illos de *Hebræorum* fontibus haufisse. Unde id praestiterit *Eusebius Emisenus* facile docent, quibus latinam capit à suo *Cherubio*, & per synaxeomenum quemque accurate perlectis aliquot locis, quos ille citat, ea, quae ab illo in Ecclesia initiatus, vel falsum fuit eo gratis diligentissime tradita. Mentionem facit eorum & *Theodoretus* ex codice infuper librorum *Aristeae*. Ut conflat ex Hiftor. Eccl. l. 4. c. 14. & l. 5. c. 8. & 9. 10. Memini item quoque quosdam, tam *Hieronymum* in Scripta Ecclesiam Gregoriae Magnus ad Euleginum, Epift. 59. lib. 7. indicit Ecclesiae *Aristeae* Epistolam libro ea alia multa; quorum illustris Scriptor apud *Hieronymum* in dicta opera. Mirum vero, praeterea ab illo librum *de Confessione* Ecclesiae, quem *Augustinus* scripto *Eusebianis* quoque agnoscitur à *Photio*; uti hypomnemata theologica vocare. Similiter nec mentionem facit *Hieronymus* maximis Ecclesiae quae tribuit *de Nascentibus* ex *Sancta* synaxeomenum. Atque memini ipse *Eusebius* lib. 2. de vita *Constantini* cap. 3. & lib. 4. cap. 27. *Pof. de Hist. Graec. l. 2. cap. 17.*

Primus interpretatur *Constantinus Pithoeus* Catechesin, fui fecundum eorum vetuftiffimum, ac fidelifimum, ex Ecclesiae Catechefi: Hiftoriam, ac Mysteriorum & universitatem, mirum in modum accipiebat. Primus certe, quod alterum ipfe libri primi Initium, tantum operi indicit. Eadem ab *Eusebio* Emiseno Catechesis pariter exfetum ad fuis ufque tempora fingulari diligentia perretitur. *Conflat* in Prolegomenis ad *Bibl. Patrum.*

Invenies deinde ex eo, qui veritatem in omnibus fuerit affectans. Esse enim *Eusebium*, qui in Hiftoria Ecclesiaftica primum tenere vid tur. *Arianifmo* femel è multo imbuatum, tamquam fallo in omnibus errare; quod ipfe *Arianismum* ad dogmata *Nicaenorum* tum etiam in rebus gefta *Conftantini Augusti*, cultu virtutum in gratiam *Conftantini Arianorum* Fautoris; confectiffe, multa meminerit eft. *Pagius* Praefat. primi Volumin.

De fummis eius & longe difficillimis dectetis, ne pluribus agam; opus erit eft, vobis ea omnia memini & olim & hodie, veteribus adhuc illis meis praelectionibus Literarius: Plenae adeo veneribilis, ut apud plurimos occidentis Ecclesiae in *Nicaenorum* numero habeatur & *Sanctis Confessoris Hilarii Pictavorum Antistitis, & pergrata sua beatifimi Sacerdotis nomine* Mentionis. At pro debiti gratitudine fibi optimis meritorum quod recentiores modo, vestim apud veterum, plerofque haereticae proximi culpis, obnoxius putatus *Arianus* audit. & fi in loquaciffimae *Arianifmus*, Principes & fuperbi *Arianae Sabinae*, ut non una fuae *Arianae* Mentionem. Tenetur eadem, & hodiernis, quam per eam, confenfu, tantum eft, illum in *Placentinum* Epiftola, Ecclesiae *Gregoriae* nodum dirimere voluerunt, eadem nova quadam laudibus, & Paradis minis commendata, quibus eaque & peculiarius in *Chriftianam* Religionem indicavit. Quod tamen illi cum multis veritatem laudantibus Ecclesiae communi fuit, fecundus & amicior nexus de fe inquirens, ac quibus nondum fuum Ecclefiae valere fuit, quam

cium. Nequaquam vero *Horatio Arianæ confessionis* labes fuit imbuitum, aperte satis retinetur loca plurima in Scripta ejus hodierum exstanta, quæ ipsa *Arianisſa* fundamenta radicitus evellunt. *Gul. Cave.* Chartophyl. Ecclesiast.

Eusſ bius tamen fecularium difficilimum periſtili, & divinarum literarum exercitatione inter omnes fui temporis philosophos claruit, ac nobilissimus *Constantini* Imper. cloglo celebrari meruerit. In enim tepe de ipso dicere consuevit; *Felicem Eusebium, qui non solum Pbilo, ſed urbem propter insignes Epiſcopatus dignitatem, Alex. Severus* in Biblioth. 3.

Eusſebius est vir immensæ lectionis, & proinde summæ eruditionis. *Lud. Vives.* in Augustin. de Civ. D. Lib. 18. cap. 52.

Caſarienſis Epiſcopus, vir longe doctiſſimus, & in omni Historiarum genere exercitatissimus *Caſarea*, teterat. ad Apparat. Annal. exercit. 1. p. 11.

Eusebius Chronologiæ scriptores alios anteriores *Caſarienſis Epiſcopus* in consideratione ordo rerum gestarum Scriptoribus, ut *Apollinarius Alexandri. Annal.* Ludd. Holl.

Quid multis? scholasticorum veterum pleria ad Historiam *Chriſtianam* consuluit, nullus plura errata in scriptis suis reliquit, nullus plures hallucinationes notavit, neglexit. Elench. Tillemon. Tom. 6. 28

Tota *Eusebius* Chronica nihil aliud fere quam commentatio est ex *Africani* scriptis confecta. *Pet. Scaliger.* Epiſt. 108.

In libro *Gentilitiæ pulchritudinis Euſebianæ* explanationis *Hiſtoricus. Baron.* in 3. vol. Cardinalis ille [*Baronius*] ubique fere fontem in *Euſebius* præditionem, non illitrate rorum, quam quod Historicus noster, qui laudes & donationes *Constantini* Ecclesiasticas fuse perlecutus eſt, Donationis Romanæ non modo mentionem ſecisse, sed eam etiam fictam effe minime dum *Conſtantinus* non à Papa Romano *Romæ*, sed *Nicomediæ* Romanum effe ſcribit. *Abraham. Scultetus*, in Medullis Theologiæ, Partium 2. pag.

Enimvero etiam *Eusebius* [*Scil.* lib. Hiſtoriæ Ecclesiaſticæ, & libri. de Restauratione Evangelicâ, qui Thesaurus fane omnia eruditionis veteris & ſapientia. *Abrah. Scultet.* in descript. Chron.

Eusebii libros de Preparatione Evangelicâ, eximium opus appellat. *Caſaubonus* ad *Baron.* Ann. 34 Num 250.

Eſt hic Plinii neque jucundus ullum neque perſpicuus: Homo tamen multæ doctrinæ eſt: amœni meatis acumine, affectionique conſtantiæ quantumvis in dogmatum scientia tractatione eſt opus, Indegar. *Phot.* in Bibliothec. Cod. 13.

Legimus *Euſebii Pamphili de vita Conſtantini* Magni Augusti, laudatorii libri enumeratione, & operis in hoc opere ſuſcepti in diſtribue familiæ, qui quod nonnihil ad splendendum magis trahitur oratio, vocetque ad florilum ubique genus tendunt. Enim vero ornamenti, & gratiæ in explicando modicum ad ſubjectæ materiæ habuit, videtur. Adeoneum vero hoc plurima in hic quoque libris ex universa ejus decem librorum Ecclesiaſtici Hiſtoria. *Photius* ibid. cod. 14.

Digitized by Google

Euſebius inter eruditiſſimos Antiquitatis Vitos eminuit, quod ipſi Scriptores & Adverſarii communi calculo agnoverunt: imo & ſtilo poteſt adhuc hiſtoricus meus nominum exteris inter eruditos diſtinctus *Graeco* qui tunc loquebatur aequare eruditione linguis fortaſſe. Omnia fere Opera ab ipſo concinnata occidem fumus inter Herculei labores diuciſſimumque ac operoſiſſimo diligentiſſimo. Fatendum tamen eſt magnos lyncaſſes ipſi fuiſſe. *Monumenta* eorum qui ante ipſum in eadem Argumenta ſcripſerant, quorum etiam opera verbotim exſcribere nonnunquam dubitat. Sermonem ipſe conformidis minime incubuit, qui delectus vulgaris eſt ab qui scientiam & eruditionem operaeprecium unice ducunt. Nec facundos neque jucundos eſt ejus ſtylus quod ipſius ſolet variare *Photius*, Ea tia *Bibliothe. Nov. Author Ecclesiaſticae Historiae* Tom 2. p. 1221.

Si eruditiſſimus vocandus, quis multa legit, haec norma illi hanc laudem ſi videre poteſt. Sin autem is eruditiſſimus, qui judicium cum multa lectione conjungit, dubium putem, quin *Euſebium* pronunciare debeat. *Jac. Scaliger.* in Not. *ad Hieronym. praefat. in Euſebii Chronicum.*

Per hanc tempora (viz. Anno Chr. 299.) mortuus eſt *Euſebius Pamphili*, *Caſareae Palaſtinae* Epiſcopus, & Chronographorum Eccleſiaſticorum facile princeps: Cujus indefeſſa ſtudia, lucrebilis diligentia, & vigiliis arte minutis laborioſus noſtris conſecrata eſt bonis *Historia Eccleſiaſtica* pars, qua laudat, ſeniuntur. *Bucherius.* Indice Chronologico.

Hiſtoriam *Euſebii* Eccleſiaſticam ſcripſit Tapa inter Apocryphos libros retulit, fatuſque ob nimis laudes *Origenis, Bellarmin.* de ſcriptor. Eccleſ.

Hiſtoriae Eccleſiaſticae libri 10. de vita *Conſtantini* M. libri 4. Oratio *Pro Martyribus* Paleſtinenſibus. *Omnia* extant MSS. codices variis & Notis illuſtrata cura *Henric. Valeſii*, Graece & Latine impreſſa *Pariſiis*. in fol. an. 1659. Recuſa & *Francofurti ad Mœnum* in fol. an. 1672.

Eclogarum Prophetic arum de *Chriſto* libri 4. inediti hactenus ſunt MS. in Bibliotheca *Pinelliana*. Vide *Lambecium* comm. de ea Tom. 1. addit. 3.

De Praeparatione Evangelica pro Chriſtiani Religione adverſus Paganos Commentarii. Demonſtrationis Evangelicae libri decem prodierunt Graece cum verſione & emendatione *Francoſci Vigeri*, *Pariſiis* 1628. in fol. addit. de Theologia eccleſiaſtica libri 3. & *Richardi Montacutii* primum cum Latinitate donati, Notis quoque illuſtrati, & alia nonnulla.

Prodiit explicatio in Canticum Canticorum Graece: cum Obſervationibus *Ioan. Meurſii*. 4°. *Lugd. Bat.* 1617.

Prodiit Chronicon ab orbe condito uſque ad ann. Chr. 326. cum Notis *Arnoldi Pontani* Epiſcopi Vlatislaviae, *Francofurti* anno 1604. in fol.

Prodiit ibidem cum annalibus ecclesiaſticis *Joſephi Scaligeri*, *Lugduni Batavorum* anno 1606. fol. Auctius vero *Amſtelodami* an 1658. ſecurante *Alexandro Morio* Eccleſiaſte *Parisiensi*.

Digitized by Google

S. ATHANASIUS

Clar. Athan. S. occasum.

Lexandrinus, ab anno 326. ex Diacono *Alexandriæ* Epiſc. *Arianorum* adium ſimul & Sapellium ſpectatus in ſynodo Tyriâ anno 335. *Treverim* ſe collium mittis anno 336. Obiit in pace anno 371.

Opera Græcanica variis ſunt:

Opera Arabica: Synopſis ſacræ Scripturæ — Teſtimonia ex S. Scripturâ de communi eccleſiæ Patris, Filii & Spiritus Sancti — Sermo in Paſſionem & Crucem Domini — Vita D. *Antonii* Abbatis hebdo.

Opera ſuppoſititia ſunt: Diſputatio contra *Arium* in ſynodo Nicænâ — De Sanctiſſima Deiparâ Virgine — Symbolum *Athanaſii* — Tractatus de Definitionibus — De S. Trinitate Dialogi 3. — Dialogus inter Orthodoxum & Macedonianum confertus 29. capitulis — Quæſtiones 135. ad Antiochum — Dicta & Interrogationes ſanctorum Evangeliſt. Quæſt. 239. — Quæſtiones alize 20. — Diſputationes cum *Ario* Laodicæ habitæ — De unitâ Deitate Trinitatis ad Theophilum, libri 7. Lat. — Ad Monachos Exhortatio Lat. — Epiſt. ad Marcellinum, cum Reſponſo Marcellini — De Paſſione in cruce D.N. J. Chriſti enarratur in Pſeudo — Declaratio Leviſtici — Homiliæ 7 ab Holſtenio Latinè editæ — Expoſitiones 11. de Incarnatione verbi — Orationes 4. in Archidiac. Gr. Lat. à Combefiſio. Tom. 1. — Homeliæ in vita Lat.

Opera quæ non extant: Commentarii in Eccleſiaſten — Commentarii in Canticum Canticorum — Contra Valentem & Urſacium, lib. 2. — Epiſtolæ legitimæ — Epiſtolæ aliæ plures, *Gul. Cave* in vita *Athanaſii*.

Multos Hæreticorum ſophiſmata vocavit *Theodoretus* illum vocat *σοφιστὴν τῶν δοκούντων εὐσεβεῖν* propugnatorem veritatis.

Gregorius Nazianzenus appellat, Tubam ingentem, & columnam Eccleſiæ: Patrem fidei, vocatur *Epiphanius*.

Athanaſius laudes ipſorum ſe virtutem ipſum laudat, quoniam virtutes omnes in unum collectas tenebat. *Gregor. Nazianz.*

Magnus eruditione, virtute, Magnus a perſecutoribus & diſſuperomnia. *Symeon. Metaphr. Prior. Eccl.* oratione habitâ in Camera Stellata.

Eius vitæ ſcriptis tanquam ſpeculum ſuppoſitus, deſidet nobis egregius ingenii ſumulentique ſine fructus. Habebat enim vere dotem illam quam *Paulus* in Epiſcopo putat eſſe præcipuam, τὸ διδακτικὸν, ad docendi facilitatem, accuratam ſcientiam ſcripturæ omnibus modis, ad eruendum oppoſitos. Nihil habet dubium, quod concedit in *Tertullianum*, nihil imbecillitatis, quod videmus in *Hieronymo*, nihil ſuperciliorum, quod in *Hilario*, nihil inciſionum, quod in *Augustino*, nequitiam *Chryſoſtomi*, nihil *Theodoriti* numeroſi, aut *Leonis* compoſitionem elaboratam, quod eſt in *Gregorio Nazianzenum* locus, eſt in explicandis rebus. *Erasm.* Epiſt. li. 30. Epiſt. 38.

Excellit poſt Apoſtolos in *Perſpicuitate* ſuos *Athanaſius*, cui tribuitur quip-

Digitized by Google

pe eruditi, quòd acri non tantùm polluerit ingenio, sed & scribendi methodo usus sit tam accuratâ, ut ne quidem ullum obscuritatis vestigium in Scriptis ejus, quorum genuinus auctor erat, appareret. Et certè Persuadendi singularis vis dictionis Scriptionisque facilitati inest — Monachi varia *Athanasio* supposuerunt Opuscula, ut vino suo vel potiùs vappæ, hoc est, *vitiis* suis gratiæ & nominis aliquid conciliarent. Atque hâc de causâ celebri nobilissimi illius Patris Scripto (saltem adscribi ipsi soliro) *Syntagmati Fidei* dicto, *Hederam* inprimis *suspenderunt*. *Gul. Salden.* de Usu & Abusu Librorum.

Adeò post tot tantaque ejus pro rectâ fide certamina, *Athanasii* nomen posteris doctrinæ, & sanctitatis fulgoribus clarum effulsit; ut quæque ipsius scripta non modò avidè legerentur; sed singulari quadam reverentiâ colerentur. *Baron.*

Præclarum est illud elogium *Cosmæ*, Abbatis *Hierosolymitæ*; quod apud *Sophronium*, Patriarcham *Hierosolymitanum*, habemus in *Prato Spirituali*, cap. 40. *Cum inveneris aliquid ex Opusculis S.* Athanasii; *nec habueris Chartas ad scribendum; in vestimentis tuis scribe illud.*

Athanasii non esse id *Symbolum*, quod ejus dicitur, probatur (inquit *Vossius*) primùm eo, quòd abhorruerit Ecclesia Catholica à novo Symbolo post *Nicænum* condendo — Deinde quia in veteribus *Athanasii* Codd. desideretur — Tum quia nec *Athanasius* ipse ejus meminerit; nec ejus vel proximi ævi quisquam: Imò nec illis memorari, qui vitam *Athanasii* aliquot sæculis posteà exararunt — Circa annum millesimum videtur hoc *Symbolum* jam in Ecclesiis aliquibus obtinuisse; & ita obtinuisse, ut aliqui *Athanasii* id esse arbitrarentur. Interim nihil solidi ac certi pro hac Sententia adfertur. Post annum verò millesimum ducentesimum crevit hæc opinio *Athanasii* esse; aliqui interim putabant *Anastasii* fuisse, ac ex similitudine eâ nominum hunc errorem provenisse — *Orientales* neque olim agnovisse, neque hodie agnoscere *Athanasii Symbolum*, certum est — Aliqui auctorem hujus Symboli existimant *Eusebium Vercellensem*, seu martyrem, seu confessorem potius, *Athanasii* ipsius æqualem. Cujus sententiæ etiam meminit *Juellus* in Responsione ad *Hardingum* pro confessione Ecclesiæ Anglicanæ parte secundâ, cap 1. divisione 1. *Symbolum illud, cui nomen est Quicunque vult, ab* Athanasio, *ut nonnulli arbitrantur, conscriptum; ut alii, ab* Eusebio Vercellensi. Alii verò credunt esse hominis *Galli*. Uti *P. Pithœus* libro de Proceff. Spirit. Sanct. *Magni* Athanasii *Symbolum, quamvis Treveris, ut plerique tradiderunt, id est, in* Galliâ, *à Theologo tamen inter illos doctissimo, acutissimoque, scriptum.* In *Pithœanam* hanc sententiam (inquit *Vossius*) maximè inclinat animus: Nempè ut sit Theologi *Galli*: facilèque mihi persuaserim, conditum fuisse Pipini, vel *Karoli* M. temporibus occasionem inter cætera præbente controversiâ de *Processione Spiritûs Sancti*: super quâ in Gallicis tum Synodis agebatur. In mentem tamen venit, videri etiam posse hominis *Hispani*; quando circa eadem tempora quæstio in *Hispaniis* agitabatur. Vide hæc fusiùs in *Vossio* de tribus *Symbolis*.

Symbolum quod *Athanasii* nomine insignitur diu, nemine contradicente.

Opus

Digitized by Google

Opus habitum fuit, cujus haud ille vera Author effet. Nunc tamen contendunt omnes illi Patres illius fœtum non esse, sed alicujus Authoris qui diu post Origenem vixerit. Ignoratur quis ille tam quibusdam alicui G. de ipsum tribuentibus, aliis, ut fol. *Quetifius*, *Fabricius*, *Pagius*, sed vergente quinto hoc seculo vixisse videbat. Ut ut sit certum est post *Chrysostomum* Conciliorum id adornatum fuisse, quia nam diserte *Nectarii-anus* & *Eutychianum* errores recisi, ut in suis conciliis docuit illius Hæreseos impugnator nobilis. Ed. de Pont. Rom. Bibliothe. Author. fæcli. 1 cent. 2 pag.

Ejus *apud gentes* ad *Imperatorem Constantium* II. an eo genere Opus omnibus suis abholutum numeris. Nullum unquam scripsimus artificium & simplicem genium magis fejuvare, nec tibus unquam fentio, eloquentiæ, figuris ornatibus, & profundissimum effecisse credit. Hac in parte excellunt omnia Gregorii Opera. Simplicitas & sine hoc fpecimen præ se fert, ac tamen si arcessis concideretur, artificio magis compolita deprehenderetur. Vocaborum aptissimum numericum obique in oratione sua ferua, elyloque foam fragmentis, quæ eruitur & Personis quas aliquoquo femper attemperat. Idem ibid p. 134.

Legi *Acta Athanasii* ad *Antiochenos*, & *Contra Constantium* concionatorem. Dilucide dicit, ut in omnibus fuis Scriptis. Ad eatum tamen Epistolarum gravitatem & ventustatem, quibus fcribit eruditæ fanè magnæ & exilium perferre expetit. Atque hic liber, neque ille, ut opinor, qui quidem in meas incidere manus; attingit. *Phot.* bibliosch. C od. 159.

Lecti tunc *contra Eunomii vitia contra Arium*, *cujus ferpsum libri quinque*. Hujus dictio perspicua, ut & in cæteris omnibus, fobria fum & candida, vehementique ac profunda, & argumenta valide concurrit; ejus vero ubertas in his, ac fecundissima admodum tam fuit mirabilis. Dialecticis autem cum disquamenti, non illis nudis quæ ab Aristotele & Stoicis ea arte petiit vocabula (quod puerili memoriæ usus discipuli, juvenilibus fere gloriosi ostentatores solent) verum Philosophicum modo, magnificum, sublimem ac per nudas duxaxat notiones, & hasquidem non ornatas. Sacræ denique Scripturæ testimonia, ac de monstrationibus valide communitus; & ut uno verbo absolvam tibi hoc libet ad *Arii-anismum* quam refellendum insficere quæ ipsum quoque vel *Gregorium* Theologum, fanctumque *Basilium* dicerit, ex hoc tanquam fonte hauftus egregios illos & simplices librorum fuorum rivos contra eundem errorem profudit; tanta hæc mihi de Arii-anis abunde. *Phot.* Bibl. Cod. 149. *Arii-anis Sebor.* Interpr.

Narrat deinde scribus scribus & acutis præstitus fuit, ejus Ratiocinia vividis & argutis fuerint, judicium ejus fuverum & solidum esse; quæ omnia fi analogi educationis fectibus excusa fuisse, cum effecere potuillet nunc ex eruditissimis viris est in fectatis unquam characterist. Sed à juvenilibus fuis conatibus & indagationibus libris abhorrebat gravioribus & severioribus studiis quæ ipsum in publico bus sectatarii emolumentis parebus minus eminentem reddebant, ob quorum defectum à *Thalia* longe perhorrebat. *Cave in Athanasio* vita pag. 691. Anglicè.

Digitized by Google

Photiniani Athanasio adeo infesti sunt, ut cum *Sathanasium* vocare non vereantur. *Konig.* in Biblioth.

Opera D. *Athanasii* in magnâ perturbatione sunt, quàm multis ei aliorum Auctorum inscriptis. Hic primus est, cui doctissimi hujus sæculi Critici debuerant apponere medicam manum, ut S. Patris Scriptiones redderent purissimas ab extraneis omnibus: sed heu stupendam pariuntur confusionem! *Oudin.* in Supplem. de Script. Ecclesiast. à *Bellarm.* omissis.

Prodierunt Opera *Athanasii* omnia Græcè & Latinè ex emendatione *Petri Nannii* Tomis 2. *Paris.* Fol. 1627.

AURELIUS THEODOSIUS MACROBIUS.

Clar. A. D. CCCXLIV.

TEmpore *Theodosii* Imp. floruit. In *Somnium Scipionis* commentatus est. Edidit etiam libros *Saturnaliorum.*

Macrobius Scriptor præstantissimus; qui *veterum* Philosophiam, non vanam illam, & quæ ad solam ostentationem pertinet, sed cordatam, & masculam, altissimè penetravit. *Marc. Zuer. Boxhorn.* in Epist. p. 17.

Curiosissimus in loquendo, & reconditissimæ Scientiæ *Macrobius. Laurent. Valla.*

Autor excellentissimus, & vir reconditissimæ scientiæ. *Cæl. Rhodigin.* l. 1. c. 12, & 15.

Macrobius, vir memoriarum *veterum* exsequentissimus non citra dicendi munditias. *Idem* l. 6. c. 14.

Mihi quidem in *Platonicorum* mysteriis, in Mathematicis Disciplinis, in re Poëticâ satis eruditus, neque suo seculo infacundus videtur. *Bonifac.* Ludicra Hist.

Macrobii Saturnalia multum habent bonarum, ac variarum rerum. *Lud. Vives* de Trad. Disc. l. 3.

Macrobius melior est his (*Gellio* ac *Apuleio*) atque explanatior, habet quæ non tam vulgari sermoni sint utilia, quàm Philosophiæ explicandæ. *Idem* ibid.

Macrobius dapibus partim emendicatis, partim furtivis suas cœnas instruxit. *Politian.* Epist. l. 12. Epist. 22.

Æsopicam Corniculam *Macrobium* appellat *Erasmus*: ex aliorum pannis suos contexuit Centones. Itaque suâ linguâ non loquitur, etsi quando loquitur, *Græculam Latinè* balbutire credas. Quod genus est illud ex *Commentario* in somnium *Scipionis* secundo. *Erasm.* in *Cicer.* p. 148.

Ejus *Saturnalia* omnigena tractant argumenta. *Critica & Antiquitatum* perjucunda & eruditionis plena miscella censetur ab Episcopo *Godean.* Gall.

Christophorus de *Mile Authorem* hunc singulari *Platonis* studio teneri observavit, eumque iis colligendis quæ Authores in *Virgilium* notaverant maximè incubuisse; ejus *Saturnalia* erudita esse sed styli non laudabilis, quòd sæculo scripserit quo linguæ Latinæ puritas jam alterata vel deperdita erat, ut ipse *Macrobius*

Digitized by Google

Erobius fatetur. Denique *Ief. Vavaſſor* deprehendit illum totidem verbis *Plutarchum* innumeris in locis tranſcripſiſſe, ab *Aulo Gellio* plurima mutuatum eſſe, de ſuo tamen addidiſſe multa ſingularia & jucunda quæ ejus eruditionem & *Antiquitatis* notitiam manifeſtant. *Eruditorum Iudicia.* Tom. 2. Pariſ. 1685. Gallicè.

Macrobius Philoſophus eximius, & *Criticus* acutiſſimus. Cardin. *Bona* Notit. Autor.

De *Macrobio*, quoniam *Xylander* adeo ſprevit virum, cujus tamen nihil cognitum habuiſſe videtur, hoc etiam dicam: fuiſſe inter ætatis ſuæ doctiſſimos ſine controverſiâ eximium quendam. *Reinef.* in Epiſt. ad *Rupert.* p. 462.

Macrobius, vir eruditiſſimus, etiamſi & aliud in totâ non egiſſet vitâ, in quâ reverà pro virili ſuâ *Literaria Reip.* bene laboravit: Sed ſi aliud præterea non egiſſet, quàm ſervare nobis hunc omnis eruditionis theſaurum (*Somnium Scipionis*) optimè de ſtudiis omnibus fuiſſet meritus. *Lud. Viv.* Præfat. *Vigiliæ in Somn. Scip.*

Cœlium Rhodiginum optimorum Authorum fucum conviciantur quidam; nec deſunt, qui eodem crimine traducunt *Macrobium* cùm tamen illos omnes de bonis literis benè meritos fateri cogamur. *Conrad. Heresbach.* Præfat. ad Lect. librorum *de Re Ruſtica.*

Quod etiam *Macrobium* (ut alia complura) è penu *Gelliana* eruditionis in ſuas cœnas deprompſit: homo ſatis quidem eruditus, ſed ingenio maximè ingrato, ac propè impudenti, ut qui tantô æris alieni cumulô nuſquam *creditoris* nomen profiteatur. *Petr. Crinit.* de Honeſtâ Diſcipl. p. 534.

Totam hanc diſputationem de *Servis*, num dominis beneficia tribuere poſſint, partim ex hoc *Seneca* loco, partim ex Epiſt. 47. partim ex *Valerio* conſarcinatam *Macrobius* l. 1 *Saturn.* c. 2. pro ſuâ venditavit. Sed & ex *Agellio* & *Plutarchi Sympoſiacis* tam multa nullo pudore in ſeptimum librum *Saturnaliorum* ſuorum tranſtulit, ut appareat, eum factitâſſe eandem artem, quam plerique hoc ſæculo factitant, qui ita humani nihil à ſe alienum putant, ut alienis æquè utantur ac ſuis. *M. Anton. Muret* ad *Senec.* III. de Benefic. 18.

Macrobius tranſcripſit *Alexandrum Aphrodiſæum*, & penè verbatim expreſſit. *Ulyſſes Aldrovand.* de Quadruped. p. 394.

A *Gellio* ad *Macrobium* tranſeo, ad cujus propoſitum quantum faciat *Virgilii* verſus quidam quem citat, omnes viderint. Laudanti enim *Septenarium* numerum quid authoritatis adferre poteſt hic verſus? *Talia voce refert, ô ter quæ quaterque beati.* O pulchrum commentum! non videt *Virgilium* ternario numero unitatem addidiſſe, quaſi diceret ter imò quater laudandi. Non autem quatuor ut *Septenarium* efficeret: ut enim rectè *Servius* numerum finitum pro infinito poſuit, de *Septenario*, opinor, potius quàm de alio numero nequaquam cogitans. In aliis *linguam Latinam* pervertit idem *Macrobius*. Sed quid mirum hominem *Græcum* non loqui *Latinè*, cui paſſim occurrunt ἐλληνισμοὶ? Quamprimùm os reſecat *Græciſat. Claud. Verder.* in Auror. Ceuſione.

Prodierunt *Macrobii* Opera, ex emendat. *Ioan. Rivii Veneti. Parisiis* apud Ascersium in Fol. 1519.

Prodierunt itidem cum observationibus *Ioan. Isaaci Pontani. Lugd. Bat.* 1597. in 8o

Itidem cum Notis variorum *Pontani, Meursii* & *Ioan. Fried. Gronovii*, curâ *Iacobi Gronovii. Lugd. Bat.* ex Officina *Arnoldi Doude*, 1670. 8o.

IAMBLICHUS.

Clar. A. D. CCCXLV.

POrphyrii Discipulus, tempore *Constantii* & *Iuliani* Imperator. floruit. Natus erat *Chalcide Syriæ*. Vitam ejus *Eunapius* exaravit. Reliquit duas orationes protrepticas ad Philosophiam quas primus *Græcè* edidit *Ioh. Arcerius*: item vitam *Pythagoræ*, nec non libellum de Mysteriis *Chaldæorum* & *Ægyptiorum*, quod postremum opus primus *Marsilius Ficinus* edidit, postea *Nic. Scutellius* Anno 1556. hisce verò duobus palmam præripuit vir ille doctrinâ celeberrimus, *Thomas Gale*, qui hoc opus, An. Dom. 1678. in Latinum Sermonem elegantissimè transtulit, atque notis eruditissimis illustravit, in Fol.

His successit *Iamblichus*, ut clarissimi nominis Philosophus, ita & illustris genere, natus familiâ amplissimâ & locuplete. Patriâ illi *Chalcis*, *Syriæ*, quam *Celen* nominant, civitas. Hic cum *Anatolio*, qui à *Porphyrio* secundum locum obtinuit, consuetudinem aluit, sed multis eum modis superavit, & ad summum Philosophiæ gradum ascendit. Ab eo conjunxit se *Porphyrio*, quo nullâ in re fuit inferior, præterquam in concinnâ orationis structurâ, dicendique facultate: Neque enim pari venere & gratiâ ab eo dicta instructa fuere: Neque candorem habebant, & perspicuitatem: Neque puritate Sermonis exornare *Scripta* laborabat, quanquam non omninò obscuritate involuta sit, aut vitium habeat oratio; sed (quod de *Xenocrate* dictitabat *Plato*) non sacrificavit *Mercurialibus Gratiis*. Itaque lectorem non detinet, non obrepit illecebris quibusdam, & ad lectionem invitat, quin potius avertere & obtundere aures videtur. *Eunap.* in vit. *Iambl. Hadrian.* jun. Interpr.

Quanti verò habitus fuerit *Iamblichus*, docet *Iuliani* Imp. epistolâ prima ad eum scripta: *καὶ σύγε Ζεῦ σῶτερ*, &c. *utinam ô Servator Jupiter, & Sancte Mercuri, contingat Iamblichum optimum, communi orbis terrarum commodum longissimâ vitâ frui.*

Iulianus Apostata Oratione 4. observat *Iamblichum* nonnulla scripsisse ἐκ ὑποθέσεως hoc est, non quòd ita sentiret, sed ut argumento serviret. Archangelorum doctrinam, & materiæ πολυσχιδῆ in hoc tractatu amplectitur, alibi aliter Philosophatur. *Tho. Gale* in Not. in Testimon. *Anonym.* Annotat. in *Iambli*. de *Myst. Chaldæor.*

Ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος, *Divinus Iamblichus* dicitur *Proclo* in *Plat.* Theol. l. 1. c. 2.

Iamblichus, magnæ vir apud *Græcos* authoritatis. *Pier. Valer.* Hieroglyph. l. 33. c. 41.

Tractârat hoc argumentum (*de vitâ Pythagoræ*) antea Præceptor ejus *Malchus*,

Digitized by Google

Malchus, sive *Porphyrius*: ex cujus libro multa, vel iisdem, vel leviter immutatis verbis scripsit *Iamblichus*. *Voss*. de Hist. Græc. l. 2. c. 18.

In vita *Pythagoræ* multa surripuit ex eâ, quam scripserat *Porphyrius* ejus Præceptor. De vitâ *Pythagoræ* libros 7. composuit, quorum quatuor duntaxat ad nos pervenerunt: Duo priores editi sunt, duo posteriores habentur MS. in Bibliothecâ *Vaticanâ*. *Ioan*. Card. *Bona*.

Alios duos libros de ejusdem vitâ MS. habuit *Lucas Holstenius*, & editionem promittit, cap. 1. p. 4. vitæ *Porphyrii*.

THEMISTIUS.

PHilosophus & Orator, tempore *Constantis*, *Ioviani*, *Valentis* & *Valentiniani* Imperatorum vixit. Præfecturâ Prætorii *Constantinop*. defunctus est. A facundia *Euphrades* cognominatus est, *Augustinus* libro *de Categoriis* præceptorem suum vocat. *Scripsit* Paraphrasin in *Aristotelis* Physicam libris 8. *&c*. Præterea edidit sua, viz. de Interpretatione & Inscriptione *Prædicamentorum*; Disputationes etiam quasdam Orationes ad *Principes*, sub quibus vivebat. Clar. A. D. CCCLIX

Doctissimus is fuit *Aristotelis* Paraphrastes, atque etiamnum magnæ Autoritatis. *Quensted*.

Themistius elegans & nitidus Scriptor, non tantum doctus Philosophus. *Turneb*. advers. l. 12. c. 11.

Lectæ sunt *civiles orationes Themistii* sex & triginta. Harum aliæ ad *Constantinum* Imp. habitæ: In *Valentem* quoque, & *Valentinianum* minorem, sed & in *Theodosium August*. Laudibus eos encomiisque celebrantes. Sermo illi apertus, supervacaneis carens, ac floridus. Verbis quidem usus est vulgaribus, sed in gravitatem aliquantum flexis. Hujus *Themistii* in omnia ferè *Aristotelis* scripta feruntur, non solùm commentaria, sed etiam *Metaphrases*, utiliter & compendio scriptæ ut *Analyticorum*, ut librorum de *Animâ* & *Physica Auscultationis*, similiumque operum. *Platonis* etiam quædam exposuit: Cætera *Philosophiæ* amans imprimis, ac perstudiosus. *Phot*. in Biblioth. *And*. *Schotto* Interp.

Hic licèt *Gentilis Valentem* Imperatorem quotidiè sævientem in *orthodoxos*, authoritate suâ & epistolis reddidit mitiorem. Vide *Sozomen*. & *Suid*.

Themistium ob summam in Philosophiâ scientiam; *Praturæ* dignitate & insignibus decoravit *Constantius* Imperator. *Crakenthorp*. de Provid.

Themistii Orationes, quas doctissimus Mitæus attulit, vidi, & summâ cum voluptate legi. Benè meretur de *Rep*. *Literariâ*, qui earum editionem parat. Sunt enim pulcherrimæ, elegantissimæ, lectu dignissimæ, καὶ ἐν λόγῳ, *Themistio* dignissimæ. *Casaub*. epist. ad *And*. *Schot*. *Lut*. *Paris*. 7. Kal. Dec. 1609.

Philosophis acutissimis suo merito jam olim adscriptus est *Themistius*, isque ex familiâ *Aristotelis*, si *Hermolao Barbaro* credas, oriundus. Egregium sua memoriâ Philosophum vocat *Augustinus*, & *Cassiodorus* diligentissimum Scriptorem ac lucidum & omnia ad facultatem intelligentiæ reducentem. *Antonio Zimarræ*, qui *Tabulas* super *Aristotelem* edidit, creditus est *Alexandri Aphrodisæi*

Digitized by Google

Abbreviator; sed falsò, siquidem ab eo dissentit haud timidè, observante eodem *Hermolao*, cum collibuit, ordinemque ac seriem ejus variavit; vestigiis tamen ejus insistens *Aristotelis Posteriora* & *Physica*, item librum de *Animâ*, *Memoriâ* & *Reminiscentiâ*, *Somno*, & *Vigiliâ*, *Insomnis & Divinatione* per *Somnum* eleganter & perspicuè explanavit, sequc ipsum *Paraphrastem Aristotelis* non obscurè est professus. Hos libros *Themistii Paraphrasticos Hermolaus Barbarus Latinos reddidit*, & *Venetiis* Ann. 1570. in fol. edidit. Sed si *Vossium* de *Philosophiâ* audire velis (viz. p. 8. *Themistium ab Hermolao, dum nimium studet elegantiæ, tantâ conversum est libertate, ut sæpissimè longè aliud dicat, quàm senserit* Themistius; *optandumque adeo sit, edi translationem veterem, quam apud Carpetanos alicubi delitescere aiunt.* Fuit autem *Themistius*, non insignis tantum Philosophus, seu *Iurisdissimus Peripateticus*, uti in titulo libri jam dicti salutatur, sed & *Orator* sine pari; unde & εὐφραδὴς, hoc est, *Eloquens* fuit cognominatus. *Themistii Orationes dum lego* (inquit *Muretus*, orator ipse disertissimus, 11. orat. 18.) *nullum ei Sophistarum, qui hoc unum agebant, ut compte ac politè dicerent, antepono.* Nec mirum, eum, cum excellentis fuerit indolis, tam celsum *sapientiæ* atque *eloquentiæ* culmen attigisse. Patrem enim habuit *Eugenium*, Philosophiæ in *Paphlagoniâ* Professorem sapientissimum, cumque sub disciplinâ ejus plurimum profecisset, in *Ponto Asiæ* præclaris artibus fuit institutus. His præsidiis instructus *Commentarios* scripsit in *Aristotelem*, qui tanti *Sicyonio* quodam Philosopho fuerunt æstimati, ut *Scholâ* suâ derelictâ rectà *Constantinopolin* advolârit, futurque & ipse non minus quàm *Socrates* ab *Oracule*, à Discipulis dubitantibus consulto sapientissimus omnium judicatus. In ipsâ autem celebritatis ἀκμῇ constitutus peregrinari cœpit & *Philosophiam* hinc inde, *Antiochiæ* imprimis, *Nicomediæ*, & in *Galatiâ*, & *Constantinopoli*, & *Romæ* profiteri. *Acta Erudit.* Mensis Octob. 1685.

Christianus nonnullis visus fuit. Verùm discernendus omnino est hìc *Themistius* à *Themistio* alio, quì sectam *Agnoetarum* condidit, proque *Gentili* habendus, cùm in *Orationibus* non alio, quàm perpetuò *Gentilium* more consuetudineque loquatur. Tametsi enim in *orationibus* illud in *Sacro Codice* obvium: *Cor Regis in manu Dei est*, aliquoties afferat, affert tamen tanquam ex libris peregrinis, atque *Assyriis*, ut vocat, arcessitum. Fuit interim cum *Gregorio Nazianzeno* familiariter conjunctus, testibus *Gregorii* ad eum scriptis literis. Ibid.

Themistius *Paphlagoniæ* Philosophus fuit, adeo eloquens ut Euphradis cognomine insignitus fuerit. In prima juventute *Commentaria* in *Aristotelem* evulgavit quæ tanti fuerunt æstimata, ut quìdam ex optimis *Græciæ* Philosophis Scholam suam ad eum invisendum reliquerit. Tanta celebritate docuit *Antiochiæ*, *Nicomediæ*, Romæ aliisque locis ut omnium Philosophorum sibi coævorum famam obscuraret. Romani usque adeo ipsum demirati sunt, ut ad *Imperatorem* viros delegaverint, qui procurarent ut illum apud se remanere adigeret, sed hanc prærogativam adepti non sunt. *Constantinopolin* repetere maluit *Themistius*, ubi majorem vitæ partem traduxit. Sex Imperatoribus charus fuit. Constantius *Prætoris* dignitatem ipsi contulit eumque æreâ statuâ decoravit. *Valens* tantam ei reverentiam detulit ut in ejus gratiam falso zelo quo ad

Orthodoxorum

Orthodoxorum perfectionem ferebant moderatus fuerit. Nullum profectus ſignum evidentius exiſtimationis cognitam exhibeat poteſt ; Ex quo enim Romæ aliquis Religionem quamplurimum extenuare in animum inducit, magna modum gravæ accuſationis eſt ad quicquid hujuſmodi conſilii progreſſum remittere & nihil pretere valuiſſe rationes hujuſmodi remoram operati poſſent. Interim tamen *Theodoricus* tempus nactus hanc effectum produxit in *Imperatorem* ad extinctum *Orthodoxorum* inflammatum quorundam *Arianorum* Epiſcoporum coalitio, & *Imperatricis* animus. Philologis ille *Valentem* admonitu quod *homines fruſtra ſummeris perſequentes, Cremon tuæ fe diverſum ab eo credere, & ſimire; hunc animorum diverſitatem nimium quod non eſt, Gentiles multi magni inter & Chriſtiani Cremonenſes ; Cremonenſium veritatem Arriana aliqua parte minuere, Deoque ſimilem eſſe lumenum ſuperbiam conſuetere ſpeue, numeroſiſſimum ita reddere diſſimilitudinem ipſum cognoſcendi. Nicetas Gallo de Lucmanum Sep. Mense Decembr. 1684.*

Prudentium Themiſtii Orationes 35 cum Notis *Dionyſii Petavii* & *Sax. Iuſt. Curæ. Johannis Harduini* ex codicibus *Pariſin* 1684. in 8.

HILARIUS.

Quintanus, Epiſcopus *Pictaviorum*, claruit anno 354. ob fidem relegatus Clar. A. D. ECCLIV. ſtilli anno 369.

Opera Genuina ſunt : De Trinitate ; libri 12.——*Adverſus Conſtantium* vita functum, liber 1.——*Adverſus* Imperatorem libri duo.——*Adverſus Arianos & Auxentium* liber : Cui ſubjungitur Auxentii ad Imperatorem Epiſtola.——De Synodis ; adverſus Arianos.——Fragmenta ex opere Hiſtorico de Synodis ; libri 2.——Commentarii in Evangelium S. Matthæi.——Commentarii in Pſalmos.

Opera ſuppoſitiva ſunt Epiſtola ad Auguſtinum——Alia ad eundem——Carmen in Geneſim——Epiſtola ad Abram Filiam——Liber de Parabolis de Filii unitate——Liber de officiis Patris & Filii.

Opera non extantia : Tractatus in Job——Commentarii in Canticum Canticorum——Hiſtoria Arianorum & Seleuciniſta Synodi adverſus Valentem & Urſacium——Adverſus Solitarium Pontificem, tres Dialogorum Medicum——liber Hymnorum——Liber Myſteriorum——Epiſtolæ plures. *Gabriel. Cave.*

Quamvis jam provecta ætate *Chriſtianus* factus eſt eamen brevi in Eccleſia ſteti dedicavit ita pudicitiæ, ut *Dodio* mutuamur, & Eccleſiæ Catholicæ *Columna* merito habitus fit. *Bellarmin.* de Scriptor. Eccleſ.

S. Hieronymus eum Romani Seminalis *Tullium*, Latinique eloquentiæ *Rhetoricum* appellat.

Hilarius difficilis et dobligatus in loquendo ille Gallico conſuetus auditum

Verba quoque nihil fonant tam tabenæ quæ non funt *Tullianæ* periodi. *Ecclæ. In Chronicon p. 13.*

Hebræi nonnulli ignorant fide, & Germanum literarum vix quidem tenuem autum accepit. Scripta ejus tam in *Valerii* opus in *Matthæi* Commentariis eft absque ullo ordine, aft elaborate periodi, quibus, inverfis fenfuum membris, ad finem omnia fubinde alcendunt: Tamen diverfum fenfum videntur *Hieronymus*, aut quifquis eft *Interpres*. *Hilarion*, inquit, *Gallicam Cadmum accolitur*, & *ejus Cadmi* Syrian adornatur longe interiori periodo tendentem; & ab id a fem. *Hilarion Evarcon* inflitui potuit eft. Quæ fane *Hieronymi* verba ita fentenda funt ad *Hilarionem de Thraicia*, in quibus ait idem *Hieronymus* in Epiftola ad *Augnum* attentum fcribi, Duodecim Quæftionibus fcripfiffe interum eft. *Hilarion* Arium *Semel*, *Hilarion* Sabellium.

Nihil *Hilarius Pictavienfis* colloquio Dacicus Syndonum Orientalium, jam emifit Dionyfius epiftola Tanis Occidentis, nam Hieronymus Hilarium Pictaviæ quidem in illis Synodis fuiffe recenfuit, nihil vero de dogmatibus. *Chronic. de Scriptor. Eccleſiaſt.* Patrum.

Quibus addit Arianæ impietati fefe oppofuit *Hilarius hinc hæreticum* fignificans & Mallem interpret *Ariana* pravitatis dominus patitur. *Quæſtiones.*

Hilarius Arianorum primum libros fub Gallicano Principe fcripfit. Ea quoque res eft plurimum fame concillavit, ut propter quod necefle cum hoſte pugnet, Nam ea ipfa ætate apud *Gratianopolim Archiepiſcopus*, plures libri fcripti. *Epiſt. Epiſt. Epiſcopi.*

Hilarius quam egregius Auctor de Trinitate hæreſes fcripſit, Scalliger, *præfatio*, Ita libris de *Trinitate* volumen vere Catholicum in hoc genere dictionis atque exercere, quicunque ingenio, aliquid eloquentiæ cupiditate tactarum cognitione literarum pudet. *Erafm. Epiſt. Epiſt.*

Hilarius Pictavienſis Epiſcopus, *Hilarium* interpretationem & Homilias in Job fcribens, a Gracis Origene libris quibuſdam ferme nullis verſionem fe transtulit in Latinos, ut fit ad fenſum quidem interpretatus eorum libros, non poſſit etiam de hoc addendum *Interpretationis* illud *Autor* fui operis ; (diffenſiones, conflantes Origenem nonnullis locis adhuc obſcurum, quod ipſum fatis confequi de *Matthæo* Commentaria profitetur eft. In tertiis confilio, ut *Origenianas* quidem interpretationes, ita pulcre explanata non habere cum *Erafmo* poſſimus. *Thom. de Plaſtiſmum. 4de.*

Hilarius, qui Origenis Homilias in *Job*, & libros in *Pſalmos* compilatos è Græco Latine fcripſit, cum adhuc *Rector Arvernicæ*. Si putetis nullo cum interpretandi fine conficiendi quafi captivos fenfus *Pſalmi* jure tranſpoſuit. *Hieronymus*, *Commen. de optimo genere interpretandi.*

B. Hilarius S. *Hilarium* vocat *Latini Ecclæſiaſtes Eccleſiæ*, non modo *Pictaviam* quæ fuorum ſtudiorum fedem ſibi fecit, ſed & *Italiam* cum qui vitæ ſanctimonia & doctrina *Eccleſiæ* decorat. Quemadmodum enim ſtamen illud aquarum fuarum impetu abſtrahitur quicquid tamen contenti obſtitit ita etiam B. *Hilarius* animum S. *Hilarium* abripit & ſermonis ſuavitate, & verborum exuberantia.

Digitized by Google

extiterunt. Modus quo res examinabat, perquirit, discutit & perfundet. Ejus Periodi prolixæ ac intricatæ plerumque finis, quod illum ubique obtinuerit rectus & opportunus locus fuit Interpretationibus. Zabarella hoc ordine, & in ejus *Operibus* loco occurrunt sui contractus mihi est. Figuris & Auctoribus crebro est. Ejus citationibus quamvis falsis, admodum tamen fidelibus fum versatus libr & cap. qui modo non illa contexuit. *Aberiorisve* loca mihi deducta tuæ, Ad Veterum & de Veterum locis compositis liberius loquitur. Nemini pulchr, meorum quidem *Commentariorum* & veterum *Libri Digestor* ut. Edidit, 1604. Nov. Biblioth. Tom. 2 p. 281. 282.

Ejus eruditio tanta erat quanta in his Musæ regionibus comparari potest. Quod *Hebraicarum* linguarum, quæ ea ætate *Hieronymi Bardi* vocabulo, *Mauritanicæ* nuncupatæ, indolem eruditio debuit illis infregunt eius, præsertim in *Quadrantibus* plagis. Sui in Quinto tot annos commentatione aliquam linguæ *Graeæ* notitiam acquisivit, & quamvis ad ejus usum & perfectionem nunquam pervenerit, quod, inter cæteras *Graeæ* ejus cum eorum erumpit compositione. Ad hujus *Graeæ* præceptis artibus non applicat. sed examen Controversiarum quæ compositionibus ejus hactenus in quibus, licet in finale & Antiquis Interpretationibus in ista etiam magnis & quod exstat eius. Opus tum *Latinum* primum qui *Latinæ* Idei explanationem & Definitionem subscripsum. — Admodum & singulares ejus Notiones & Opiniones plus satis difficiliorum esse. Quamvis ad ejus aquam ille Memoriam, quæ parvam, & antecalmus quod controversia *Digestæ* recitis exortæ & nondum sufficienter elucidata eliminandis quod ab Actionis Vera virtutis & postquam publicum Theatrum constituit, tocum Cujacio & Contravertia illius locuti fuisse fatigetur facile. Sed quid multa, Ecclesiæ, Eloquentiæ, & acta nobili sui fuit. Vir præclarus dictionis & humanæ prudentiæ, Catholicæque Religionis, & quod caput est eli, Vir pius & bonus. *Drs. Caves in Vita Hilarii pagin.* 212. 213.

Nomen in *Hilario* voces nonnullæ, quibus præter loquendi consuetudinem videntur uti, ut *Diversitas*, pro *Degeneratio*, hic in primi *profecit*: *Rhenanus* dicit pro *Rhenanus*; *pulsum* & *mortuum* cursus *Diuplasma Diuplasiæ*, & *Diuplasmatis Diuplasmatis*. *Zabulus* pro *Diabolo* non apud ipsum modo scriptores. Nonnulla etiam aliquæ *Solœcismi*. — Porro quod attinet ad *Hieronymi Graeæ*, eamvelire amigit. *Ivan Gillet*, in Comment. de S. *Hilario*.

* *Deficiendi crafum* in *Hilarium* Annotationes, & *expungenæ*, permicuæ. *Index Madrid. edit.* ann. 1667.

Prodierunt opera ejus omnia *Parisiis*, ann. 1605. 1631. 1652. Fol.

LIBANIUS

Sophista *Antiochenus* Ethnicus, a Natale *Julianæ* imp temporibus usque ad Clar. Anno *Theodosium* Seniorem. Hic *Atheniis*, audivit *Diophantum* Philosophum, D. CCCLX. Gg ob hoc

deinde in Declamationibus & exercitat. *Cunctationibus* profectibus, *Stillem* fundatum spectat, unde proprie laetitiam in portus amorem pertinet. *Nazianzenus* vetat, indocte eundem ob cautam ex Deo, in patriam revelari ait, *Epistolis*, Declamationibus, Progymnasmatis, orationes, quae fabulantur; & Epistolas, quae laudant finem, quo de Musis dicitur Epistolam. His etiam augumentis, omnes Orationes *Demosthenis* edidit. Quae omnia diligentissime *Frederici Morelli*, *Iunii Adriani Patricii* &c. debentur. Praeterea fuit *Italus*, ab hoc nominatus in Epist. & *Chrysostomi*, ubi ait *Libanius Antiochenum Francum* studio *Sophistae* profiteri *Hermam*.

Libanii Genere gentili & facetis *Comitis*, & saltem si absque urbanitate & augmentis festivitate utilibus *Sophistae* & *Graeci* peritissimi, candida *Sophistarum* oratione vel colloquio peritissimi, *Iuniani* natum & talem vocant; quae non praeter rationem eorum pro ea re opinio. Cui confirmem magnum illum *Libanium* de Orationibus ejus iuvenilis, & dictiones, quae illecebras meras, & suavia ipsarum, *Ranae*, invita *Libano*.

Libellum *Libanii* Comi dico. In libellis istis, quibus exercitationes tum in cum declexis *Orationibus*, ipsos ait, quam in illis partiuntur Nimis enim diligenter se consectandum esse multa eorum dictarum elementa; (artificiosum ipsum quatianae venustatem in illa alia concupit, atque in obscuritatem delapsos est, multa quidem interpolationibus obscuritatis tenebras quadantenus obtutu nascentibus. Reperta est aliquot lide ingenita, ac nomen *Sermoni Aridi*. Claudianum habet in Epistolis scribendi nomen: Multaque & varia circumcirca ut obscuritatis *Phrases* in Bibliosh. Cod. CC.

Phrases in Bibliosh. Cod. CC. pluribus: dilucidas magis eft & simplex *Libanius*. *Lud. Vives*, de Trad. Disciplin. l. 3.

Libanius post nonnulla *Sacra Tatarea* regressurus, audivit ingenuolum, sed infigniter impium *Iulianum* Sophistam. Sic enim tum *Rhetores* appellabantur. *Eutrop.* Epistl. l. 8. Epist. 4.

Libanius dictorum hominum calculis, inter *Atticistas* praecipuus locus tribuitur. *Iulian.* Ibid. l. 10. Epist. 26.

Libanius Sophista Declamatur mihi differus; sed dum nimis diligens est rivulo, in obscuritatem faepe diffluxit. *Iunius*. Cath. *Rom.*

Unus eorum reperus est *Libanius* Sophista *Antiochenus*, *Iuliano* magno amicitiae vinculo adstrictus, quo familiarem in ipsius Imp. laudem scripsit *Panegyricum*, qui eum propositionis laudibus incitium evexit, & inter numina collocavit. *Baron.* ad ann. 364.

In *Iuliani* ergo fatum dylani ftringit praeterim *Orationes in Nicem Iuliani*, & *Oratione de Templis Gentilium*, ipsi *Theodosio* edicta.

Libanii Epistolae MSS. Regiae *Sanctae Crucifianae*, habuisse traditur. *Kemp.*

Legi hodiernum de oratione tum magni ea parte ante praedium, & paulo verb. sine illa intermissione reliquum absolvi. Ore fulcem quitus posta dicere ac fuerire potest; & rationem l. 6 particularem l. 6 argumenti l. 6 disputationem l.

Digitized by Google

nem! ô aditus! ô verba! ô numerum! ô compositionem! ô mentem! ô prudentiam! *Julianus* Imp. in Epist. 14 ad *Liban.*

Prodierunt *Libanii* Orationes, Declamationes, Dissertationes, &c. *Græce*, cum Versione & Notis *Fed. Morelli* 2. Tomis, *Parisiis* 1606, & 1627.

Extant Orationes 5. Constitutionum Imperatoriarum quales in Cod. *Theodosiano* & *Justinianeo* occurrunt, *Græce* cum Versione & Notis *Gothofredi*. *Genevæ* 1631. Fol.

Extant ejus Descriptiones *Græc. Lat.* per *L. Allatium*, *Romæ* 1641. in 8°.

JULIANUS.

Apostata, Imperator, inter viros doctrinâ claros refertur. Elaboravit Orationes & Epistolas: Librum de *Cæsaribus*: *Misopogonem* adversus *Antiochenos*: Hymnum in Solem, &c. Opera *Juliani* omnia *Dionysius Petavius*, *Parisiis* 1630. edi curavit, in 4°. Claruit A. D. CCCLXI.

Per omnia Philosophiæ membra prudenter disputando, currebat *Julianus*. Sed tamen cùm hæc effectè, plenéque colligeret, nec humiliora despexit: *Poeticam* mediocriter, & *Rhetoricam*, (ut ostendit *Orationum*, *Epistolarumque* ejus cum gravitate comitas incorrupta) & Nostrarum Externarumque rerum *Historiam* multiformem. Super his aderat *Latinè* quoque differendi sufficiens *Sermo*. *Ammian. Marcellin.* l. XVI.

Per universa hæc studia animum suum diffuderat *Julianus Cæsar*: Magnus omninò Vir; sed major futurus, nisi *Libanium* nimis æstimâsset. Græci sermonis ea est illi elegantia, is nitor, ea facundia, ut omnes rapiat in admirationem sui. *Voss.* de Philolog. c. 1. sect. 6.

Et genere nobilissimo, & formâ liberali, & ingenio ad literas & ad arma accommodato celebris statim à pueritiâ fuit. *Christianos* non tam violentis Persecutionibus, quàm dolis & persuasionibus à veritate fidei abducere conatus est: Cùm oblata essent ei aliquando *Scripta Christianorum*, quibus defendebatur doctrina *Evangelii*, deridens eam, subscripsit hæc verba Ἀνέγνων, ἔγνων, κατέγνων, *Legi*, *Intellexi*, *Damnavi*; sed respondit, nomine aliorum Episcoporum *Basilius*, Ἀνέγνως, ἀλλ' οὐκ ἔγνως, εἰ ἔγνως, οὐκ ἂν κατέγνως, *Legisti*, *sed non intellexisti*; *si enim intellexisses*, *non damnasses*. *Pezell.* Mellific. Histor. part. 2. pagin. 273.

Quô [*Juliano*] tetrius magisque *Deo* simul & *Hominibus* exosum animal orbis vix vidit. *Crakanthorp.* de Provid. Dei.

Julianus, maximis ille quidem præstans ingenii dotibus, & eâ statione dignissimus; verùm eò miserque infelix, quòd in tantorum munerum largitorem Deum, ingratus extitit, ac mox ab agnitâ veritate scelestissimè defecit. *Isaac. Casaub.* Dedicat. præfix. *Polybio*, p. 13.

Julianus cætera vir egregius & laudabilis, nisi quòd ob scelus desertæ *Fidei Christianæ* fœdum *Apostatæ* nomen ad Posteros transmisit. *Bandii* Orat. præfix. *Plin.* Panegyr.

Digitized by Google

Infames Paradoxi, auscultemus, licet Cardinalis nomini hostis, vix tamen verè insanus, Bonaventuræ & Bernardum auscultemus. *Præcepta*, ne nomen quo vocat, *ad augmen fallax*, *ostiumin Christianos* fraudipias. Qui, *Seldeno*, & librorum Usu & Abusu.

Certè *Indecens Indecorus* non minùs quàm *Opprobrium Christianorum*. Hîc Hæreticæ evidentia congeriatur, & virtus *divinus spiritus* affatus vitalis inter *Indecens* & *ad Mortis usque Usu* sacrificia ignem collecta defiguram. *Grec. de Valent.* Religio Christi 1.10.

Est ergo hîc & *retinuit Infantem* imp. *Anastasius Dicoridimus* & illicitis fautores, inter quos fuit *Libanius*, honorabilis recentes. & Ingeniosum, picturam aque ejus vitiates heroicas, præsertim contentionem & calfitatem præcidere aque communitate tamen plerique ad *Christianos Hæreticos*, de quibus Sermo & Regulæ, scilicet ubus; & hoc modi meæ conveniebat. Scilicet tuam, quam in prolicis pectoris *Hæc* habili exalata vulnerum Ecclesiæ, humilitas quo nomine proximi, cui non vetuit celum aperiet, cum hæ blasphemi voce ergo *Christum*, & quo impiè decreverit *Vicissi tandem, Gallice* : hîc commemorant *Theodoricus*, *Ludovicus* in tripudi. & *Martyrum* ex, qui & illud refert. Illiterata tum mentium animi recolendæ a corpori, divisus quodammodo quam pronuntiam capta modo, cuidas inexcidat. *Ad Civilem* vitiati, & mentalmodo. *Sacrata Tri, Natorem*, *Philip. Camerar.* Oper. Homæ fabellis; ut LIX.

Intredixit ille *Apoftata* idem *Scholarum Christiano*, tarus, auditoribus scholarum fere perfectionem, neque expeditionem tum eversæ Religionis, vulnus & laudis literarum *Christiani* accrescunt. Nimirum (inquit *Poplus*) acuere ac perficere Imperatoris fale videbat, quo pacto maximè pulcre concrete Religioni Christianæ. *Pagi.* de Philosop. p. 7.

Obiit *Iulianus Ann.* 363. Artificiæ Anno trigesimo fecundo, cum duos annos duum integros annos regnaffet. Princeps præclaris fane Virtutibus ornatus. Prudens, Circumspectus, Æquitatis amans, fortis Iuftus, Caftus, Temperans, in Laboribus patiens, & indefeffus in multiplici ftudiorum, laudabilium exercitatem & præcipuè scientiæ: Ingenio erat acri & nimis *Scriptor*, Capesla facilitate & feraliorum plerique nonnulla Religiosus fuperfti. De carero tamen Laudis & cum Populari & vitiofum. Qui dilcaciatæ debebant, ne cuidi cuam vanis fe fuis plurimum opinionem commodior: Erat, fatenibus vel ipfa ejus Scriptoribus, ingeniofus paulo Religiofus; Immodicè amans Rituum, Cæremoniarum & Contemplationum Ethnicifmi, quas tum gladio tum calamo & reftaurarè & propagarè: atque in quarum exercitio non parvas cui fui positiones inftituta, ftque juratem holdem proficifia eft gentem omnium ad ipfa adverfabantur. Denique, ne quod eft debetur tacuam, fi ejus Memoria defcribendi ac ingenium erat unquam exercita Religione, commendata non fuiffet, faque tam acrifice & impiè odii animo erga *Chriftianos* non geffiffet, optimis Principibus qui unquam tenuerint *Imperii Romani* clarum accenferi potuiffet. *Cuper*, in fua introductione ad fuas *Excerptiones*.

Ita hoc Religionique *Chriftiana* deterrat turpiffimæ infenfiffimæque hoftis

Digitized by Google

ais *Iulianus* esset, Omni tamen doctrinæ genere excelluit, vitæque suæ & morum acerrimus censor, bellorum etiam in *Germanos* & *Persas* magnâ cum celeritate nec minori felicitate confectorum gloriâ inclytus, eam laudem apud posteros meruit, ut, quod paucis contigit, & armis strenuus, & vitâ integer, & literarum studiis excellens noscatur: cùm quæ singuli Imperatores partitim præclara habuerant, ea unus hic animo & factis sit complexus universa. Igitur cum virtutibus maximis animum parem gereret, & laudes cæterorum Imperatorum, ipsius etiam *Constantini* Magni, superaret, (quod adversus Patres ipsi iniquiores asseruit *Petrus Cunæus*, ringente *Petavio*) iniquè tulit eorum vitia, nec cohibuit calamum, quin istum in perversos mores & temeraria facta priorum Imperatorum stringeret. Hinc natus liber, quem *Cæsarum* nomine insignivit, quòd eorum, qui ante se Romanis imperitaverant, vitia insectaretur. Hic cùm elegantiâ dictionis, & argutâ dicacitate, rerumque varietate insignis, reliqua vel Græcorum vel ipsius etiam *Iuliani* scripta superaret, è Græco sermone in Latinum à *Carolo Cantoclaro Gallo*, & *Petro Cunæo* Belgâ olim translatus est. *Acta Eruditorum*, Vol. 2. p. 511.

GAIUS.

Sive, ut alii malunt, Fabius.

MARIUS VICTORINUS.

Clar. An. D. CCCLXII.

Marius Victorinus per ea tempora floruit, quibus *Constantius Constantini* filius *Romani* Imperii habenas est moderatus. *Afer* quidem, & ut plerique existimant *Carthaginiensis*. Qui verò *Massiliensem* faciunt valdè falluntur, & fallunt legentes. *Romæ Victorinus*, ut *Hieronymus* prodit, Rhetoricam docuit, ubi & statuam meruit in Foro *Trajani*, quo in loco & plerisque aliis positas legimus. *Victorino* operam dedisse in Rhetoricâ *Hieronymum* accepimus; & juvenem ipsum fuisse *Gentilium Deorum* cultorem, quos demum maturiore ætate abjuravit, ut *Hieronymus* & *Augustinus* prodiderunt; quorum hic in libro Confessionum, de eodem illud commemorat: quòd cùm aliquando *Victorinus* cum *Simpliciano* viro sanctissimo colloqueretur, seque *Christianum* assereret, & id se minus credere *Simplicianus* respondisset, quoniam cum cæteris Christianis illum in sacris ædibus concionibus interesse non conspiceret: tum viro sancto per jocum *Victorinus* respondit: *An*, inquit, *Simpliciane Pater putas parietes Christianum hominem facere?* Tandem verò cùm *Victorinus* ad templa devenisset, & ei velut homini verecundo, occulti *Symboli* liber oblatus fuisset, ut legeret; ille pulpitum, quem *Umbonem* & *Ambonem* Ecclesiastici vocant, ascendit & publicè clarâ & altâ voce *Symbolum* pronunciavit; Quâ ex re cunctis palam innotuit illum *Christianum* esse. Sed enim præter *Rethoricam* & *Dialecticam*, quas disciplinas in primis excoluit, (nam & in utraque doctissimè scripsit) in Poeticâ etiam illum floruisse videmus: Nam & versu Heroico septem *Maccabeorum* fratres

fratrum acerbam cum matre necem sub *Antiocho* Rege descripsit: Quod non multò antè Poema legi, parum licèt castigatum: Præter enim fenestras, quæ in eo patentes pleræque existunt, vacillantes quoque Syllabas & pedes offendimus. Leguntur & *Hymni* quidam ejus nomine editi *De Sanctissimâ Trinitate*. Extant & ejus in Poetica commentarii exquisitæ frugis, si integri & non mutili à studiosis haberentur. Sunt præterea in manu ejusdem commentarii in duos *M. Tullii* de Inventione Libellos. Sunt & quæ ex *Porphyrii* Isagoge in Latinum transtulit. *Lil. Greg. Gyrald.* de Poet. Hist. Dial. 5.

Victorini libros 4. adversus *Arianos* S. *Hieronymus* tradit *dialectico more* scriptos valdè esse obscuros, & non nisi ab eruditis intelligi, ac cum judicio legendos, cùm nonnulla contineant duriuscula, & ab usu loquendi *Theologorum* aliena.

Non quia ignorem *Caium Marium Victorinum*, qui *Romæ* pueros Rhetoricam docuit, edidisse commentarios in *Apostolum*; sed quòd occupatus ille eruditione sæcularium literarum, *Scripturas* omninò *Sanctas* ignoraverit: Et nemo possit quamvis eloquens, de eo bene disputare, qui nescit. *Hieronym.* in Proœm. comment in Epist. *Pauli* ad *Galatas*, Tom. 9.

Marius Victorinus Afer, sensu profundus, dictione obscurus, durus in sententiis, & sæpè *Platonizans*. *Ioan.* Card. *Bona*.

In *Victorini* libris contra *Arium* pleraque obscura & involuta sunt nexibus plicarum circumducta, quæ hominem doctum potius quàm disertum arguant & capiant. *Casp. Barth.* l. 42. adversc. 9.

Poema *Maccabæorum* est descriptio versibus *Hexametris* Martyrii septem Fratrum. Nihil non vulgare continetur in hoc Poemate. Nihil Poeticum habet præter Virgilii humilia quædam imitamina; & pleraque ejus carmina Vilia sunt & abjecta.

Commentaria *Victorini* in Apostolum *Paulum* nondum edita sunt. Jac. *Sirmondus* eorum Fragmenta quædam in nescio quo Manuscripto invenerat.

Sed dubio procul illa censuit indigna quæ in publicam lucem venirent, quamvis in Admonitione sua dicat horum Commentariorum stylum planiorem & tersiorem esse quam Scriptorum ejus Dogmaticorum. *Ell.* du *Pin.* Nov. Biblioth. Author. Eccles. Tom. 2. p. 296.

Quæ scripsit *Victorinus* cautè legenda monent *Critici Sacri*, quia magis Artî Rhetoricæ quàm Sacris Literis & Theologiæ operam dederat. Quo anno obierit, non constat, hoc certum obiisse ante annum 378. quo S. *Augustinus* repudiato *Manichæorum* dogmate ad partes Catholicorum transiit. Ejus opuscula nemo in unum volumen collegit. *Philipp. Labb.*

Stylus *Victorino* parùm felix, præsertim in Dogmaticis perplexus & ingratus, & qui vix ulla adeò decantatæ eloquentiæ vestigia retinet. In Commentariis verò stylum planiorem & apertiorem esse testatur, qui legit, Doctissimus *Sirmondus*. Denique opuscula ejus attentum & oculatum lectorem postulant. Cum in Gentilium etiam literarum studio longè majorem vitæ partem transegerit nec nisi provectâ jam ætate Christianismum amplexus sit, non videtur ubique Fidei dogmata

dogmata satis accuratè percepisse, saltem non satis fœliciter expressisse. *Gul. Cave* in Hist. literar.

Ejus *Hymnos* tres de *Homousio* recipiendo *Fabricius* ametros notat & anarythmos.

Libri quatuor adversus *Arium* cum aliis quibusdam, extant Tom. 4. Bibl. PP. *Paris.* fol.

Librum adversus *Manichæos*, & alterum *de Principio Dei*, edidit *Sirmondus* in opusc. dogmat. p. 153. *Paris.* 1630. 8°.

EPIPHANIUS.

Eleutheropoli Palestinæ oppido oriundus, *Constantiæ* seu *Salaminis* in *Cypro* insulâ Episcopus, floruit sub *Juliano*, *Valente*, *Gratiano*, *Theodosio*, atque *Arcadio* Impp. ab anno 361. ad 403. quo obiit die 12. Maii, valdè senex; πενταγλωττος, ob quinque linguarum peritiam meritò appellatus, & à Sanctis Patribus sæpè multumque commendatus. *Phil. Labbe.* de Script. Eccles. Clar. An Dⁱ CCCLXX.

Sanctus *Hieronymus* in Literis ad *Pammach.* vocat summum Antistitem, quô nec ætate, nec scientiâ, nec vitæ merito, nec totius orbis testimonio major exiit.—Multa *scripsit Epiphanius*, quæ ab eruditis propter res, à simplicioribus propter verba quoque lectitantur. *Hieronym.* de Script. Eccles.

Opera Genuina sunt: Panarium sive adversus Hæreses 80. — Ancoratus, seu de fide sermo — Anacephalæosis, seu Panarii Epitome — De Ponderibus & Mensuris liber — Epistola ad *Ioannem Hierosolymitanum*. Lat. — Ad *Hieronymum* Epistola brevis. Latinè.

Opera supposititia sunt: Physiologus — De vitâ & interitu *Prophetarum* — De duodecim Gemmis in veste *Aaronis* — Ejusdem libri Epitome — Orationes octo, viz. In Festum Palmarum: In *Christi* Sepulturam: In *Christi* Resurrectionem: In *Christi* Assumptionem: De Laudibus B. *Mariæ* Virginis: In Festo Palmarum — De numerorum Mysteriis — De Christi Resurrectione.

Opera non *extantia*: De lapidibus — *S. Hilarionis* Encomium — Epistolæ plures. *Gul. Cave.*

Multa cum delectu & judicio legenda apud *Epiphanium*. Cujus *Panarium* nos solemus vocare *Christianæ Antiquitatis Scrinium*: Et sanè præstantissimum est opus, & non omnium hominum. *Scalig.* Elench. Trihæres. *Serar.* c. 15.

Cum delectu ille Author tractandus, optimè alioqui de literis divinis deque Ecclesiâ meritus. *Idem* ibid. c. 21.

Fuit quidem *Epiphanius* vir sanctus, sed Grammaticæ ac Rhetoricæ admodum rudis, ut satis apparet ex Operibus, in quibus, non solùm orationis nitorem, sed etiam seriem & syntaxin, periodorumque structuram, orationis omnis lucem unicam, plerumque desideres; quæ quidem vitia variis multisque in locis necessariò obscuritatem pariunt, quod & queruntur ejus Interpretes. *Joan. Dallæus* de vero usu *Patrum* c. 5. p. 158.

Epiphanius verò ut ingenio erat simplici & aperto, &, si dicere licet, incauto, & nimis

& nimis credulo; ſic acer fuit & vehemens in ſuis amicitiis retinendis, quæ limulata & vera eſſe in animum induxerat, ideoque facillimè abrepens eſt ad eadem amittenda tanquam ſolida, quæ, ut ſemel ſuſceperat non facilè dimittebat, ſed retinebat mordicus. Non erigito validiorem & multo acri quam eſſet, ad ea eadem tuenda quæ notarat ex ore audiret. Sicuti in eo inquirere coeptus eſt Clarissimus Dionysius Petavius cecinebimus inceptoris *Natalis*, cæteroſque eum ſequentes, ad nonnunquam quidem acciſet. *Dalleus ibidi.* p. 371.

In Hæreſibus *Iudaeorum & Samaritanorum* non eſt valdè accuratus *Epiphanius Matthaeus*. Appara. 7. Sect. 10.

Perabſcura atque impolita; imò falſa eſt quæ *Epiphanius* de *Anno* & *Deo* non cognito eſt *Chriſto*, differit, nullamque *Sphi-te* originem ejus rei quæ propoſitum eſt non dubitare pronunciare *Petavius* in *Epiphanium*.

Caſaubonus in exercitationibus ad *Annales Baronii*, *Epiphanium* virum maximum vocat: ſed credulitatis nimiæ eum reum ſubinde facit.

Epiphanius Hiſtoriarum diligentiſſimus inquiſitor vocatur *Grotius*.

Epiphanius falſi multa continet. Bona quædam habet, ſed ignara eſt, atque inſtellata legentium. Multa curioſa, & Græcorum ac Hebraicorum nihil omninò callebat. Antiquitatum Thebaicarum habemus apud Epiphanium, bonis enim libris laſtruebus erat, ex quibus quando deſcribit, optimè; ſed quando ex ſua die ſcalpſit miſerrimus eſt. *Scaligerana poſteriora.*

Legimus laſciſſimi Epiſcopi *Epiphanii* adversus octoginta *Hæreſes Panarii* voluminibus tribus in libros ſcprem diſtributa: Dudo igitur à barbarismo inſolentiæ, inde ad ſolœcismum, tandem ad Cacozelia, qui antea ipſum amarat, & *perfecta* ſcripſerant, explodere atque ulcifci, properavi quod ipſe, nihil unà cum amicis conſtans, hic nequaquam præteremiſit: ſed quæcunque præter illa ſtudiosè repetit & ponit, adjunxi. Dictio ejus humilis ac plane talis, qualem eius eſſe oportuit qui *Arrius* elegantiæ rationem nullam ducere.

Infirmus vero ut plurimum eſt in conflictibus adverſus impias *Hæreſes*: ſuis cæteris. Et tamen ubi fortiter aggreditur, ſæpe trivit, quamvis neque verbotum ipſius, neque ſententiarum proprietatem ſatis pro parte partiendo obſervarit. *Petavius* Bibliorum, cod. 122.

S. Epiphanius libris omnis elegantiæ & ſublimitatis expers eſt, imo contrà ſimplex, humilis & abjectus eſt: ſuperbi atque ſublimibus, ſi ſit & conveniunt multæ laſtitionis & eruditionis virſuit ſed in rebus diſcendis omni ſagacitate & ingenii polleſie deſiderabat. Fallis plerumque ratiocinatus ad Hæreticos refutandos utitur. *Ridiculum* crebulus & minimum accurate erat. Partim hallucinatus in *Hiſtoria* ſacris notam dignitimis & fallis monumentis aut rumoribus incertis nimis temere ſe dedit adhibet, ſolo & plerate abundabat ſed confuſo prudentiaque civili deficiebat. *Ex du Pinchart*, Bibl. *Ecclesiaſtica*. Tom. 2. pag. 6.

Eruditio ejus contemendum erat ratione cum Theophanorum tum Sacrorum Scriptorum præſertim vero *Eruditionis Eccleſiaſticæ* tramites emendus erat; Omnes literarum linguarum medioctiter callebat, ſpeciatim vero *Hebraicam*, *Syriacam*, *Aegyptiacam*, *Graecam* & *Latinam*; hinc ſi, *Hieronymo* aut *Augu-*

Digitized by Google

75. memoranti, quamvis Orationum idiomum notitia nunc temporis paucis tantum frequens sit. Verum ea quod maximum mihi magis opitulatura videtur, est Lexicon Ledio-Graecum tam ex Nervesii, quam Cantabrigiense, quod in obscuriores Phoenicis Adverbiorum cum accentu significationes, ac etiamnum plerosque ac fere totos omnes usus. Sed capitalis est difficultas hic nimia; exceptis dictionum, ex plerunque rotatis aliquam horis locutus, fuerit, an (quemadmodum ea simili narratione quae ambo prima Puerum dicta, vel ita propalla vel de Adverbiis tali abhinc debito inquisitione praevisque examinato, quod in textum, contradictiones & confusiones imminentes eum coniicio, ut (quamvis eodem tempore, & circumstantia ejus relationibus circa *Aristen* hujusque mani varios nanos, Villi, & insipidus est) ex ipsius, nec ad Eleutheriae Lexicis accedens quidem Adverbiorum Scriptis ipse quae Phoenicissae bonus ejus amicus, *Herrenianus, Quod fallax Pro Delibet legentes propter Materiam & Subsidium, Simplices sine prorsus Scriptos.* Percipiunt hominum qui nunc ceram ut ipsius *Tantum ita Tantum adhuc*ctus *Herrenius* ipse propter Argumentum principalis, multa Veterum Authorum Ecclesiasticum Exemplaria nunc ostenso digna & nonquam aliis accessentia conservavit. Et non explicat Ecclesiae Historiae pars illo libro continetur. In praefatissimo & utilissimo hujus Operis compilatore auxilio non mediocri futurae et Veretis quidem qui in hac fidelissimi genere ipsi professorum, *Instituo Maurer, Iverson, Hopfelius* & quidam alii, quorum Sermones & Relationes hic Authoi noster simul & quidam, illius longum adhibit differentiores & Scriptores fin Tempore exortis, quod omnium subsidentissimum & veracitissimum Ecclesiae Sacrolum fuit. Contra in Vita *Pythonis* p. 444 447. Andr.

Prudentii Vita & Opera *Prudentii* Graecum Latinis Notis per *Dionysium Petavium* Tom. 2. in-fol. *Parisiis*.

Audacter vetus calidus per Insulae *Colonia* 1688. in fol. 2. Tomis. Sumptibus *Jeremi. Schertz & Antonii. Hoperi.*

S. BASILIUS

Clar. Anno D. 1668. 1686.

Appadoc, meritis Magnus appellatus, per plures annos S. *Gregorii Nazianzeni, Antiochiae*, & indissolubile comes individuus, *Caesareae* in *Cappadocia*, qua prius *Mazaca* dicebatur, Archiepiscopus creatus est die Junii 2. Dominici anni 370. *Animadvertens Valentem* ad quem tepe restitit, multis per annos Ariani pro Fide Catholica laboriosa ad meliorem vitam transire Kalendis Januariis anni 378. *Phil. Labb.* de script. Ecclesiast.

Opera Genuina sunt: Homiliae 9. in Hexaemeron. — In Psalmos Homiliae 12. — Homiliae 31. quid argumenti — De Baptismo lib. 2. — De vera Virginitate ad Letoium Monachum. — Contra Eunomium libri quinque — Adversus Eunomium libr. — Ad Amphilochium de Spiritu Sancto. — Sermo de Abdicatione rerum — De vera ac Fide — Exemplum Ecclesiarum de fide, judicio

mediaTev Google

judicio Dei — Ethica feu Monalia — Alexicacus de Inflitut. Monach. Sermo. — Regulæ Monachor. — Regulæ Sanctor. — Conferentiæ Monachor. — Epistola ad Clilium ex Anachoretum — Ad Monachum ipsum & Virgin. Lugd. Epift. — Ad Amphilochium Epiftolæ Canonicæ, — Apothia dic 448. — Liturgia, fed interpolata — Concilione Monaltes. Lx. Bafilii libri, per Simeonem Logothetam fcripti.

Opera Iampridem — Homil. — & in Hexaemeron — De Grammatici exercitatione Liber. [Severa *Antiphonæ*] — De Conftitutione in Adversa. Lat. — De Invidia. item, feu vitæ fcribitur: Fragmentum ex opere *Petri Damiani*. — Admonitio ad Villum Spiritualem, Lat. — Precatio cum laetis operatem. — Fragmentum Epiftolæ ad Julianum Imp.

Vir eloquentiam præftantiffimus, & omni doctrinæ genere fummus. *D. Hieronymus* in catal. Script. Eccleliaft.

Fidei confeffionem, virtutis normam, & Ecclefiæ forma, plenis prudentiæ cautelis, fidelitatisque & magnæ cautelæ Dei, monitoribus mediatus; Spiritualis Sophiæ Dominicum, *Greg. Nazianz.* in Epift. ad Nectarium, Lat.

Vir divinus & facerdotalem, nobis oculus; magna vox & tubadoctrinæ Paftoralis, ad omnes inter Sidera. *Greg. Nazianz.* in Epift. ad Nectarium.

Os Ecclefiæ, autore doctiffimæ lalcivia vocatur *Gregorius Nyffenus* in Encomio *Ephrem.*

Præfulgidum lumen orbis univerfi, *Theodoret.* l. 4. c. 29.

Bafilius vir doctus atque Eccleliaftimus, tanta apud *Graecos* auctoritate cenfetur, ut ejus dicta, ac velut ipfis nomen ungere quam quotidiana fidelium allegationes tradiscere animi fuerit. *Trithem.*

Bafilius Cæfarea Cappadocum Epifcopus, ac & cognomine magnus. Jure Chriftianorum Philofophorum Philofophus Chriftianiffimus dictus eft. *Sozomenus* l. 6. c. 17. & Hiftoriæ.

D. Bafilius ita optime jure dictus *Magnus*, fed *Maximi* cognomine dignior. — Iquidem tantum eum eft judicio, *Bafilii* facundum cum quoquam eorum, quotquot, quorum eloquentiam laudibus extulerunt, *Gregorius* & alii, parem modum *amabilis Ironia* — In Bafilio nefcio quid moroliufculum infeste poffe deliderare. Minus e fordidiffimo profectus, conditior humani capitis affectus, defectatus, fimplicior naturalis oratio. Perfuntur omnia quæ poteft, ut nihil fit, cum in quem arte fignificatio: Agnofces ibi fummum mundanæ *Philofophiæ* cognitionem, folidarum prudentiæ observationem. Nonnullum eafdem difciplinas libratas, & in his *Mathematicas* tenuem, fed fic adhærentem nihil aliud quam ne liberet plenæ. *Erafm.* Epift. lib. 2. Epift. 7.

Quos Hexaemeronis dictum, absque ulla admiratione dictionis cura & ornationis magnificentia, ut *Gregorius Nazianzenus* non immerito diceret, tantum *Bafilio* orationem omnes hominum Sermones antecedere, quantum ferme vult *humanus, Orior.* Tom. 2.

Efle plane magnum, inter quæ maximum admirationem hominibus movere dit, quæ in ter dictum opinionem concipit. *Suidas.* S. *Bafilius*

Digitized by Google

Catholicis Sanctæ Joannæ *Claræfontanæ* fabellæ ob in Homilias quas in fo Cantatum Mundi diei concipiat: eadem ita Lectionum gustum magis quam ad fabulas inflituendum adamabat. Sanctus Augustinus, Sanctus Hieronymus explicat, & aliquando usque ad Quotationum locum deducit: præterquam manuale modus quo vocabulorum Graecis & Hebraicis vocat *Polianthea*. Graeci partes hoc Opus meruit fuit. Cum ob Authoris Eloquentiam indigentem, cum ob eruditionem omnibus quam S. *Augustini* affidue volume. In illis Homiliis Orator perfectus, postea quam Sacri Textus interpres obtinuerit. Quin methodus plerisque Patribus communis eft, præsertim Verbi *Spiritus*, qui in fuis sermonibus Sacrum modo explicatio fere. Eandem fere charakterem his in aliquot *Psalmos* Homilia leviter; ubi quidem tamen eruditionis nonnihil, & frequentissime moralium rerum propter Argumentum quod edifcit. Literalem fenfum magis sequitur fuis in *Ifaiam* Commentaria, licet digreffionem quidem continuat & citra modum in fenfum copiosiorem. Tacemus hic Homilias *in Jeremiam* & *Ezechielem* legere poffe tuli plures annos inde convivam in ejufmodi fludio fuit pene exercitatione. Cardinalem hoc Commentarium apparet eruditio illi quam exhibet ejus in Hexaemeron Homilia, quia gravius eft argumentum. Videtur & causam meam affecutus, quod ejus Homiliæ *Sedulius* quam Homilia ejus fecit illic immo quamplures faciam. R. P. *Richard Simon*, Hift. Critic. Veteris Testam. lib. 3 cap. 10. Gall.

Nulli *Authores* extant quorum *Scripta* eadem abita penetrent quam D. *Auftin*. Omnibus ad vivum defcripfit, cum vi animorum fua explicat, tum hominibus diffimilibus aliena, ejus ad vitiorum hominum rum effectus proferendum, ejus decumanus ejus ampla & ufitata, imo & ufitatiora, ut ejus ferme pafim quæ in eruditi & perfuadet & verbo potentiæ & opus interpretationem & ordinem adverfus vita complexa. Sermonem ejus elementis vocari, verbis vero pleni nondum, ut *Orationem* perfpicue formemus. Inftitu eloquentia dicitur contemplatio, & ejus ad ufum, dicitur & movet; Inftitutio ejus eft & amplectitur obliterare fuis fa comitia. Verborum pars eft, eloquens & perfpicuitatem effecta: Ejus Oratio natura, labi & inafficiata, & per deprehenditur. Juvenis perfuadet, tam perfpicuitas explicat explicabilis verifimilitur enarrat, tot eruditi. Plenis judicio, cum nobis propriæ perfuadet in *Exemplar Theologiæ* ac diverfitatis *Orationibus* dumtaxat haud longe fubtilius. Ima in *Epiftolas* fuas abfolutum, Veteres *Graeci Oratores* accedit, cumque vitia caret. Ad omnigenos compofitionis apices erat. Ejus in *Orationes* Commentarii eminent inftitutio & quidem in *Panegyrici* exemplis eft. Particulari ejus vis & acumen in ejus tractatione & Controverfiis. Quæ ejus *Apologia* pro Scripturarum & affectum motionem apti fint. Denique licet ejus *Apologia* quæ magnifici non fint ac abfurdis capta, non illi minus tamen pura & vera dicitur ab ipfo. Methodus tamen in qua in ufus eft eadem laboribus quandoque redit. *Ell. du Pin*, Nouv. Bibliot. Auctor. Ecclefiaftic. Tom. 2. p. 486. 487.

Basilius præstantissimus est in libris omnibus. Purâ enim dictione, significante, propriâ, & omninò civili ac Panegyricâ, si quis alius, uti novit: sensuumque ordine ac puritate primus, & nemini secundus, apparet. *Phot.* in Biblioth. Cod. CXLI.

Vir fuit claræ ac perspicacis Apprehensionis, promti & acris ingenii, acutæ solertis ratiocinii, profundi solidique judicii: Acquisitæ ipsius dotes oppidò adaugebant nativas ejus perfectiones, iisque splendorem & ornatum incomparabilem addebant. Sicut educatio felix ei non defuerat, sic nec industria nec sedulitas ad ejusdem usum in eo desiderabatur: Horum ope Doctor eximius brevi evasit & ad summum omnis politici utilisque eruditionis fastigium brevi evectus est, in qua nihil sibi impervium reliquit: & tamen in singulis ita versatus erat Scientiis ut quispiam alius in harum unica, cùm in qualibet Arte non minùs accuratus esset quàm si ei soli operam navasset. Eminebat in Grammaticis, Rhetoricis, Philosophicis, Astronomicis, Geometricis, Arithmeticis, Physicis, & quibus non? Omnes Gentilium Thesauros expilaverat, secretioresque Philosophicæ secularisque Doctrinæ recessus rimatus erat; Cujus respectu *Philostorgius* ait, & fortitan verè, *Athanasium præ illo merum infantem fuisse*. Ejus stylus & scribendi modus mirificus est ac ferè inimitabilis; proprius est, perspicuus, emphaticus, dulcis, lenis & facilis, & tamen energeticus & ad persuadendum efficax, & ab ipso fluens cum nativa & inaffectata venustate ac suavitate. Ejus in Philosophicis ἀκρίβεια styli ejus nitorem & lenitatem minimè vitiabat; nec suavitas ac elegantia Orationis ejus nervosum robur & evidentiam Argumentorum infirmabat. *Cave* in Vit. S. *Basilii* p. 262.

Basilii Opera omnia prodierunt Græcè & Latinè, Tomis 3. *Parisiis*, Fol. ann. 1638.

Ad commodiorem Operum S. *Basilii* intelligentiam non parum conferet *Fr. Combefis Basilius restitutus*, in quo ex optimis MSS. textum castigavit, auxit, illustravit, & Versiones recensuit. Edidit hoc Opus *Paris.* 1679 Vol. 2. in 8.

S. GREGORIUS NAZIANZENUS.

Chr. An. D. CCCLXX. COgnomento *Theologus*, *Nazianzi* in *Cappadociâ* natus, *Athenis* operam dedit sub *Libanio* aliisque sophistis, cum Sancto *Basilio*, circa ann. 354. Post aliquot annos reversus ex solitudine in Patriam, *Sasimorum* factus est à S. *Basilio* tum *Cæsariensi* Archiepiscopo Episcopus, quibus relictis vivo adhuc patre administravit *Nazianzenam* Ecclesiam, unde *Nazianzeni* cognomen ei adhæsit. Inde *Valente Augusto Arianorum* fautore mortuo, *Constantinopolim* venit ann. 379. Ubi pastorali per aliquod tempus functus officio, occasione excitatorum à *Timotheo Alexandrino* Patriarchâ aliisque præsulibus tumultuum in Concilio Œc. Generali sponte recessit *Nazianzum* an. 382 ibique plerumque ruri vixit usq; ad annum *Christi* 389. *Theodosii* Imp. undecimum, quo obiit, vel die Maii 9. ex Martyrologio *Romano*, vel die Januarii 25. ex *Græcorum* Menologiis. *Phil. Labbe.*

Opera.

Opera Genuina plurima sunt.

Opera Dubia sunt: Oratio seu Epistolà ad *Evagrium* Monachum de *Divinitate*---significatio in *Ezechielem*.

Opera Suppositiua sunt: Metaphrasis seu Translatio in *Ecclesiastem*, quam *Gregorii Thaumaturgi* opus esse constat. Christus Patiens, Tragœdia: quam ab *Apollinare Laodiceno* scriptam esse verisimile est. *Gul. Cave.*

Vir fuit omnino divinis humanisque literis solidissimè imbutus, atque si unquam apud homines talis existere debuit, effigies quædam atque omnibus virtutibus constans columna. *Sim. Metaphrastes.*

Gregorius os *Christi* & vas Electionis vocatur *Basilio.*

Vir per omnia incomparabilis, verbo & operibus clarus. *Ruffin.*

Columna aurea & totius *Ecclesiæ* fundamentum. *Euseb.*

Ab omnibus *Græcis* ob singularem autoritatis suæ excellentiam, primus post D. *Ioannem Evangelistam*, *Theologi* ac *Magni* cognomentis illustratus est. Vir fuit tam Philosophiæ, quàm Theologiæ opibus affluens & omnium sui temporis solutâ atque pedestri oratione eloquentissimus: quippe qui *Polemonis Laodiceni*, Sophistæ celebratissimi, sublimem dicendi Cothurnum est assecutus. Hic *Basilio Magn.* arctissima fuit necessitudine conjunctus & D. *Hieronymum* in Scripturarum studiis auditorem ac Discipulum habuit. Obtinuit etiam in *Ecclesiâ Græcâ*, tantum authoritatis pondus, ut quicunque testimonio ejus refragari audêret, statim vel *Hæreticus* haberetur, vel *Hæresæos* suspicione notaretur. *Sixt. Senens.* l. 4. Biblioth. Sanctæ, p. 229.

Tanto autem tum vivens, tum etiam post mortem nominis splendore effulsit & gloriâ, ut tam Græcorum quàm Latinorum præconiis celebretur: quem & reveriti sunt & laudaverunt etiam Ecclesiæ hostes, ut inter alios *Eustorgius*, qui *Basilio* atque *Apollinari Gregorium* præfert. *Baron.* ad ann. 389.

In *Gregorio Nazianzeno* pietas propemodum ex æquo certat cum facundiâ. Sed amat significantes argutias quas eò difficilius est Latinè reddere, quòd pleræque sunt in verbis sitæ. Tota verò Phrasis nonnihil accedit ad structuram *Isocratiam.* Adde quòd de rebus divinis, quæ vix ullis verbis humanis explicari possunt, libenter ac frequenter philosophatur. *Erasm.* l. 26. Epist. 33.

Gregorius multa scripsit in quibus sapientiam cum Eloquentiâ mirifice copulavit. *Bellarm.* de Script. Ecclesiast.

Gregorius Nazianzenus dictus *Theologus*, humanæ & divinæ Sapientiæ Thesaurus. *Ioan.* Card. *Bona.*

Philostorgius ait, *Apollinarii* Sermonem *Commentationibus* esse aptiorem, *Basilii* in genere *Panegyrico* splendidissimum; At *Gregorii* cum utroque comparati oratio, sublimiorem in scriptione locum obtinuit. Etenim *Appollinario* erat uberior in dicendo; *Basilio* verò gravior.

Ex *Erasmo*, Billio, *Baronio*, aliisque retundas impurum os Martini Chemnitii Lutherani, qui cap. 11. Theol. Jesuit. deblaterat *Nazianzenum* Apostrophis suis floridis magis & Rhetoricis, quàm Theologicis, occasionem dedisse multis superstitionibus. *Labbe* de Script. Ecclesiast.

Digitized by Google

De Facundiæ præmio cum Authore illo diſceptare nemo poteſt. Palmam dubio procul omnibus ſibi coævis præripit, vocabulorum puritate, elocutionis nobilitate, ſermonum ornamentis, ſimilitudinum concinnitate, ratiociniorum præſtantia & ſententiarum ſublimitate. Sanctus *Hieronymus* & *Suidas* Veterum quendam nomine Polemonem illum fuiſſe imitatum tradunt; Sed aſſerere poſſumus ſtylum ejus *Iſocratico* proximum eſſe. Quantumvis ſublimis, nativus tamen eſt, lenis & jucundus. Plenæ ſunt ejus periodi & ad finem uſque ſibi ſimiles. Verborum mira eſt ei copia, nec in elocutionis facilitate, modoque jucundo parem ullum agnoſcit. Ejus *Orationes* arte ac methodo exquiſita compoſitæ ſunt; Character earum tum Argumento tum Auditoribus ejus conveniens eſt. Denique cenſeri poteſt perfectiſſimis *Græciæ Oratoribus* annumerandus. Nimiùm tamen affectat *Antitheſes*, alluſiones, ſimilitudines, comparationes aliaque id genus ſermonis blandimenta quæ ipſum effœminatum reddere videntur. Imo falſum ejus ſententiis & ratiociniis quandoque ſubeſſe deprehenditur, ſed quod elocutionum ejus pompa velatur, copiaque verborum ejus obvoluitur. Admodum prolixus eſt & pauca *Periodis* pluribus effatur. *Ellies du Pin, Nov.* Biblioth. Author. Tom. 2. p. 655.

Concionibus ejus plures Philoſophicæ ſententiæ admiſcentur, & *Hiſtoriæ Fabulæque* locis refertæ ſunt. *Moralem doctrinam* eo modo tradit qui *Philoſophorum* magis quam Populi captui accommodatus eſt; verùm in *Myſteriorum* explicatione ſublimiſſimus & exactiſſimus eſt, qua facultate *Theologi κατ' ἐξοχὴν* ſic dicti nomen meritus eſt. Pietate clarus erat, ſed conſilio, prudentiaque civili ad res gerendas parum valebat. *Idem* ibid.

Fuit (ne plura dicamus quàm de ipſo dicit *Baſilius* Epiſt. 141. pag. 165.) σκεῦος ἐκλογῆς, καὶ φρέαρ βαθὺ, στόμα χριστοῦ. *Vas electionis, Theſaurus profundus & Os Chriſti*; jureque meritus eſt Characterem quo *Ruffinus* ipſum inſignit, *Quòd in omnibus Vir incomparabilis fuerit, tum Doctrinâ tum vitæ eminentiâ, maximum Eccleſiæ Lumen, qui quod docebat faciebat, faciebatque quod docebat.* Divinæ hujuſmodi ac præſtantes qualitates ſtipabantur Naturalibus Donis ſublimis Ingenii, ſubtilis Apprehenſionis, ſani Judicii, facilis expeditæque Elocutionis: Utraſque tandem ornabant totum ingens illud peculium totaque præclara illa ſupellex Eruditionis humanæ quæ in *Orientalibus Scholis*, cujuſmodi erant *Alexandrina*, ipſaque *Athenienſis* comparari poterant — Omnes ejus Sermones mirificè ſuavem quendam Gravitatis & Pietatis odorem ſpirant: Vixque dici poteſt an ejus *Eloquentiam*, an verò ejus *Sanctimoniam* magis mirari quis debeat. Stupendum in modum argutæ atque Laconicæ ſunt ejus periodi; Succinctæ ac expeditæ ſunt ejus ſententiæ, licet abundantem Sensûs incomparabilis copiam paucis verbis in ſe contineant; Nec tamen aut Periodorum ejus brevitas Argumenti ejus præſtantiæ nocet, aut ejus Argumenti ſublimitas Sermonem ejus obſcurum & intellectu difficilem reddit. Quodcumque Thema diſſerendum aſſumeret ſive in Perſuaſorio, ſive Encomiaſtico, ſive Forenſi genere, unumquodque perfectiſſimè ſemper in ſuo genere tractabat, rarò aut nunquam infra ſolitam Sermonis ſui majeſtatem & ſublimitatem deſcendendo. Hinc eſt quòd in

alias

aliàs linguas vix ac ne vix quidem verti possint ejus Tractatus, accuratione aliqua quæ cum Autographo ullam proportionem servet; Adeo ut Erasmus qui *Occidentalem* Ecclesiam infinitè sibi demeritus est suis Veterum Patrum Emendationibus & Versionibus, ingenuè confessus sit se ab aggredienda *Nazianzeni Translatione* simul deterreri & animum despondere ob styli ejus acumen, Argumenti magnificentiam & sublimitatem, easque subobscuras allusiones quibus Scripta ejus frequenter interspersa sunt. *Cave* in Vita *Greg. Nazanz.* pag. 334. 335. Angl.

Prodierunt *Gregorii* opera omnia Græcè & Latinè cum Commentariis Græcorum Nicetæ Serronii, Pselli, Nonni & Eliæ Cretensis, ex Interp. Jacobi Bill. Tom. 2. *Parisiis* apud Claudium Morellium fol. an. 1609.

Prodierunt verò eadem Græc. Lat. Vol. 2. *Par.* 1630.

AMBROSIUS.

NAtus fuit *Ambrosius* seu *Romæ*, seu *Treveris*, aut *Arelate* ad *Rhodanum*, ut quidam viri docti existimant, anno *Christi* 333. patre *Ambrosio* præfecto prætorio *Galliarum*, missus ab *Anicio Probo Mediolanum* anno 369. ad gubernandas *Insubriam*, *Liguriam*, atque *Æmiliam*, post mortem *Auxentii Hæretici Ariani* creatus consensu omnium *Mediolanensis* Archiepiscopus & consecratus die 7. Decembris anni 374. omnem ad fidem rectam convertit *Italiam*, ut ad annum *Christi* 375. Olympiadis 288. tertium, inquit in Chronico Sanctus *Hieronimus*. Ad *Maximum* tyrannum bis in *Gallias* legatus profectus est annis 383. & 387. Dein, ne pluribus in percurrendis ejus præclarè gestis immorer, glorioso pro Ecclesiâ Catholicâ perfunctus laboribus, sanctissimè obiit die 4. Aprilis, Sabbato sancto subdiliculum, seu, quod idem est, pridiè Paschatis, quod in Nonas Aprilis incidit anno *Christi* 397. *Cæsario & Attico* Coss. ætatis 64. Episcopatus 22 cum quatuor circiter mensibus. *Phil. Labbe.* Clar. An. D. CCC LXXIV.

Opera Genuina plurima sunt.

Opera hæc recensentur inter *Dubia*: De Virginis formâ vivendi—De Virginis lapsu—Hymni aliquot—De Viduis, liber.

Opera hæc *supposititia* sunt: Sermones de Tempore, & de *Sanctis*—Conciones breves—Sermo de Purificatione B. Virginis—Precationes ad Missam 1.—De Vocatione omnium Gentium, lib. 2.—De Filii divinitate, & consubstantialitate adversus *Arianos*—In Epistolas D. *Pauli* commentaria—In Apocalypsim. B. *Joannis* Commentaria—De vitiorum virtutumque conflictu—Expositio Fidei secundum Symbolum Nicænum—De Spiritu Sancto libelli Fragmentum—De concordiâ *Matthæi* & *Lucæ* in Genealogiâ *Christi*—De Pœnitentia, liber—De Origine & moribus *Brachmanorum*—Expositio in Cantica Canticorum—Epistola ad Demetriadem.

Opera quæ *non extant*: In *Esaiam* Commentarii—Commentarii adversus nonnullos *Platonicos*—Elucidationes & Homiliæ in Sapientiam—Expositio in omnes D. *Pauli* Epistolas—Sermo de Judicio *Salomonis*—Catechismus Epistolaris

stolaris ad *Fritigildem* — De puerilis ætatis institutione ad Pansophiam. *Gul. Cave.*

Ambrosius Liguriæ & Insubriæ primùm Præses, deinde verò *Mediolanensis* Ecclesiæ Pontificatum divinitùs adeptus, eâ inter sui temporis Episcopos Fidei stabilitate, morum integritate, & eruditionis admiratione excelluit, ut Imperator *Theodosius*, virtutum illius celsitudine commotus, publicè in summo templo *Constantinopolitanæ* Urbis exclamaverit, *Ambrosium novi unum qui solus dignè vocetur Episcopus. Sixtus Senens.* l. 4°. Biblioth. Sanctæ.

Ambrosii tantam fuisse Christianæ Doctrinæ authoritatem scribit *Augustinus*, ut nec ab Inimicis quidem in ejus Scriptis, quod reprehenderetur, potuerit inveniri.

Fuit velut Malleus Hæreticorum, constantissimus impugnator, cujus Linguæ in Fide *Christi* loquenti, nulla potuit unquam auctoritas humana indicere silentium. *Trithem.*

Adhuc audi alium excellentem *Dei* Dispensatorem, quem veneror ut Patrem: in *Christo* enim *Iesu* per Evangelium ipse me genuit, & eo Christi ministro lavacrum regenerationis accepi: Beatum loquor *Ambrosium*; cujus pro Catholicâ Fide Gratiam, constantiam, labores, pericula, sive operibus, sive Sermonibus, & ipse sum expertus, & mecum non dubitat orbis prædicare Romanus. *Augustin* lib. 1. 9. contra *Iulian. Pelag.*

Inter priscos Ecclesiæ Doctores *Latinos*, vix alium arbitror esse digniorem, cujus extent integræ Lucubrationes quàm D. *Ambrosium*. Hoc & ex animo dictum videri velim, & citra cujusquam contumeliam. Sit Linguarum ac scripturarum peritior *Hieronymus*, sit elaborationis phrascos *Hilarius*, sit in quæstionum nodis explicandis argutior *Augustinus*, aliis item doctrinæ fluxerint alii; sed quem mihi dabis, qui pari sinceritate tractet sacras literas, qui cautiùs vitarit suspecta dogmata, qui sic ubique gerat *Christianum* Episcopum, qui sic spiret paterna viscera, qui summam Præsulis Authoritatem cum summâ mansuetudine conjunxerit? Ubique sentias hôc illum affici quod loquitur, & adest dictionis modesta quædam ac pia jucunditas, grataque civilitas. Est quem omninò sine causâ *Doctorem Mellifluum* vocant. At hic, juxta nomen suum, verè cœlesti manat *Ambrosiâ*, dignus qui sit, quod dicitur *Ambrosius*; hoc est Immortalis, non solùm apud *Christum*, verùm etiam apud homines. *Erasm.* Epist. l. 28. Epist. 3.

Illud confitendum, at non improbandum, quod pleraque quæ scripsit *Ambrosius*, hausit è Græcorum Commentariis præsertim *Origenis*; sed ita, ut quod sanum esset exciperet, quod à sinceritate doctrinæ Catholicæ alienum aut contentiosum, dissimularet, nec errorem profereus, nec auctorem prodens, quorum alterum non erat tutum, alterum invidiosum *Idem* ibid.

Dicendi character nec flaccidus est, nec humilis, quo nomine taxare videtur libellos de *Spiritu Sancto Hieronymus*, excusante *Augustino*, quòd rem licèt grandem tamen subtilem docenti non laudandi conveniret oratio demissior: Sed habet interim suos aculeos, ubi res postulat, propiùs tamen accedens ad arguram jucunditatem, quàm ad δεινωσιν illam & affectus penè tragicos, in quos inter-

interdum exardescunt *Hieronymus* & *Hilarius*. Ac plerunque totus ferè sermo ex variis sententiarum generibus, velut ex tessellis, contextus est, quo dicendi genere supra modum delectatus videtur *Seneca*. *Idem* ibid.

Videtur nectare & *Ambrosia* inuutritus. Tam suaves habet, tam argutas plerunque orationis delicias, ut apes, quæ infantuli cunas & os circumsiderunt, credas adhuc in ejus labellis sessitare. *Nic. Caussin.*

Ambrosius firmissimum Ecclesiæ sui temporis columen, ne ipse quidem omni planè errore caruit. Cum *Hilario* consentit omnes in universum ignis examen subituros, justos inde liberatum iri, infideles in eo æternum mansuros——Resurrectionem verò mortuorum non simul & semel futuram arbitrantur, sed paulatim longo & statuto ordine, ità ut qui crediderunt primi resurgant, pro meritorum ratione. *Dallæus* de vero usu Patrum c. 4. p. 270, 271.

Ambrosium Hieronymus multa passim ex *Origene, Hippolito, Basilio*, forsan & ex *Didymo*, *Raymundus* etiam ex *Philone* descripsisse produnt. Imò *Sixtus Senensis Ambrosii* Hexaëmeron nihil aliud esse ait, *quam ipsum* Basilii *Hexaëmeron Latinè versum, iisdem ubique sententiis ac verbis, transpositò tamen linearum ac sententiarum quarundam ordine, atque additis vel ex* Hypolito & Origene, *vel ex alio quopiam, vel de suo fortasse non nullis digressiunculis. Thomas.* de Plag. sect. 355.

Ejus Eruditio plus elegantiæ quam profunditatis habebat; quoniam aliqualem *Platonicæ Philosophiæ* peritiam juvenilibus annis ab ipso comparatam haud mediocriter ornabat Græcanicæ Linguæ & Eruditionis notitia. Cùm Episcopatum adeptus est, in Theologicis speculationibus parum versatus erat, in quarum prosecutione tam celerem progressum fecit ut numine cœlitus afflatus videretur. Concionator apud alios evasit dum meus discipulus in se adhuc erat; *Docere eo cœpi quod ipse non didici*, hæc ejus confessio fuit. Eodem tempore docebat & discebat: Se ipsum informabat, dum alios instituebat. Quamvis cum *Græcorum* Patrum scriptis magnum haberet commercium, eorumque qui audaciissimè & fidentissimè locuti sunt, omnia tamen suspecta minimèque orthodoxa *dogmata* sedulò vitavit. Noxias præteribat herbas, floresque solos colligebat, pretiosum à Vili separans, Theologicasque doctrinas cum maxima mentis Scrupulositate & sinceriissima reverentia erga notam & receptam Ecclesiæ doctrinam tractando.

Varius est stylus ejus pro Argumentorum de quibus agit varietate, generatim tamen concisus & argutus, *Senecæ* stylo valde similis, sed paulò mitior & lenior. Sermones ejus conflati sunt ex rotundis sententiis, argutis dictis, concinnis Transitionibus, & Argumentum suum acriuscula quaquam clausula terminare solet. Verum est quod stylus ejus comptulus sit potiùs quam elegans. Periodorum ejus brevitas & acumen voluptatem afferunt, & aliquid pungentis ac delicati saporis in Lectoris animo relinquunt, imo semper aliquid intelligendum; quod aut verbis non expressum, aut obscurè tantum insinuatum fuit. Opera ejus (ferè omnia manu propria exarata nisi supervenientè invaletudine ipsi subducerentur) sunt vel *Tractatus* seu libri in peculiaria quædam Themata

Digitized by Google

conscripti; vel Homiliæ, vel *Epistolæ*; vel Commentarii. Inter ejus *Tractatus* quidã sunt de quibus ei exprobratur quòd nihil fermè sint quàm meræ Translationes è *Græcis*. Sic B. *Hieronymus* dudum observaverat circa Librum ejus *De Spiritu S.* quòd fere omnia ex *Didymi* libro in idem Argumentum mutuatus esset & in iis vertendis deteriora fecisset; quòd frequenter *Græcos* Patres transcribat, præsertim *Origenem*. Non est diffitendum quin *Græcorum* Patrum Scriptis crebrò utatur. Nec mirum est quòd vir qui ad studia Theologica serò se accinxit, aliquantò magis solito in subsidium advocet illos qui ipsum antecesserunt, & quòd hic qui *Idiomatis* Græci callentissimus erat *Orientales* Thesauros in Plagas *Occidentales* convecheret, non semper facta mentione peculiari Portûs unde eos transvexisset. Nemo, quod in hanc rem optimè observat *Erasmus*, *Ciceronem* culpat quod in *Platonicis* Libris adeò versatus fuerit, & in propria Scripta bonam Philosophiæ suæ partem hinc derivaverit. *Notiones* sunt Platonicæ *Tullianis* ornamentis comptæ imò nec indecorum hoc est plagium, sed defensione non indiga imitatio. Monendi etiam sumus quòd *Hieronymus* non mediocri simultate in *Ambrosium* affectus fuerit, de quo etiam haud frequenter officiosè loquitur. *Hieronymus* impotentis animi vir fuit, qui multum sibi arrogabat & qui raro gloriosum Characterem tribuebat iis à quibus se vinci putabat. Quamvis alibi honorificam ejus mentionem faciat, dicens quòd cùm Mediolanensis Episcopus factus fuisset, universa *Italia* mox ad Catholicam fidem adducta fuerit. *Cave* in Vita S. *Ambrosii* p. 419, 420.

Ambrosius—— Vir summâ pietate, omnique virtutis genere venerabilis; invicti animi Præsul, qui Judæis, Gentilibus, & cujuscunque generis Hæreticis animosè restitit; literarum Græcarum æquè ac Latinarum peritissimus; unde è Scriptis Patrum Græcorum, *Origenis* puta, *Didymi*, &c. hortulos suos largiter irrigavit: in hoc laudandus, quòd suppressis loliis flores decerpserit. Stilo usus est conciso, arguto, tessellato; & qui Senecæ facundiam, molliori tamen venâ, imitatur. *Gul. Cave* in Histor. Literar. Script. Eccles.

Extant *Ambrosii* Opera, Tom. 5. *Basil.* 1567. *Rom.* 1581. *Par.* 1632. fol. Nonnullis etiam videtur *Ambrosius* esse auctor librorum *De Excidio Judæorum*, qui sub *Hegesippi junioris* nomine circumferuntur, saltem scriptor iste erat *Ambrosio* σύγχρονος. Extant hi Libri cum Scholiis *Gualteri*, *Col.* 1575. in 8°.

S. GREGORIUS NYSSENUS.

Clar. A. D. CCCLXXV. NYssæ in primâ *Cappadociâ* Episcopus, S. *Basilii Cæsarea* Archiepiscopi frater natu minor, vir eloquentissimus, ut qui ex Rhetorices Professore ad ad curam pastoralem traductus fuisset sub *Valente* Imp antequam S. *Gregorius* Theologus *Sasimorum* fieret Antistes, ut ex ejus orationibus constat. Interfuit Concilio *Constantinopol.* Generali anno 381. vivebatque adhuc anno 392. *Theodosii* Imp. 14. obiisse tradunt alii anno *Christi* 395. alii sequenti, vel die 9. Martii, ut *Latinum Martyrologium*, vel 9. Januarii, ut *Fastis Græcorum* adscriptum legitur. *Labbe* de Script. Ecclesiast.

Opera

Digitized by Google

Opera *Gennadii* varia sunt.

Opera *Sparsa* in multorum Pectoribus, & quæ adhuc latent, aliosque inducere, & de Familiarib. — Oratio in Pascalium Jejuniorum. Duas illas Orationes *de Adventu Amafiæ* cit. pacet ex *Photio* Cod. 271. — De Trinitate adversus Judæos & veros Veteri Testamento deditos Tractatum. — De Natura Humana libri 8. qui *Nemesio* tunc.

Opera *Gregorii Asiani* : Expositiones in Proverbia. — Contra *Athanium* de Patriarchis, & Illi & Spiritus Sancti Divinitate; nisi quis forsan ex Argumenti affinitate disjiciendus idem esse Opus cum libello ad *Athanium*, qui citur — Commentarius in Duodecim D. Pauli ad Philippenses. *Col. Cæsar.*

Gregorius Nyssenus, quem *Græci hodierni* nostrum *Patrem Patrum* appellant. Academicis ac Peripateticis disciplinis excultus, a vita monastica non abhorruit. *Socrat. Sozom. Gennadius.*

Gregorium venerandis Ecclesiæ antiquitus eximiis cultoribus laudibusque ornatis quem Cappadocibus facundia Theologi, *Græci* quem *Latini* ad confirmanda orthodoxæ fidei dogmata tutissimum certissimumque adhibuerunt; Quippe qui in his quæ ad hanc pertinebat, nulla in re a *Basilio*, cui ingenii eximii *Gregorium Nazianzenum* dilexerit, *Ondin* in Supplem. de Script. Ecclesiast. a *Bellarmino*, emisit.

Eo loco, *Confiss.* 88. vocat ipsum dulcem & illustrem *Ecclesiæ* lumen.

Basilio hominem eloquentissimum, & multiplici eruditione præditum fuisse. Summus evolvit autem ante publicum munus literarum thesaurum. Nimium tamen ejus eruditum Rhetoricum nec diu humanum reprehendit *Gregorium Nazianzenum* autor plane Epistolæ eidem ut ait Ilium scripta quæ ex numero 49. Interdict Concilio Oecumenico *Constantinopolitano*, inquo eo absente fuerat a *Nectario* ab. 12. Hilarius, 29. *Basilio*, Libellum Fidei, fere *Symbolum* dictum *Confessionis* nomine. *Gennadius.*

In divinis Scripturis admodum studiosus & credulus; provocatus multo fru *Basilii Triduum.*

Nihil omnes eruditi *Gregorium Nyssenum* inter *Græca Ecclesiæ* lumina comtum cum paucis. Dignum *Basilio* fratre: dignum laudibus *Nazianzeni*. Monumenta. *Augustin.* lib. 3. Solil. 20.

Gregorius fuit natura simplex & bonus: ideo *Zenobium*, blesh, simplicitatem ejus reprehendit alicubi *Basilius* fratr. Et *Eustium* bonæ indolis *Gregorium Nyssenum*, *puerum simplicitatem Nyssenum placentem*, *Macedonium*, Scelerum in Medul. Patrum.

Ecclesiæ *Gregorii Nyssi* Episcopi similiter pro *Basilio* adversus *Eunomium*, libros septem illi. fecit *Eustatium*, illustrii, & pecuniosissimum nobilem latifundiis. Sed nec *Basilio* quidem eodem *Eunomii* Impietas reprehendit. Quinobrem & *Theodoro* concilium ed., & Sapientiæ laudes, dicendæ enim *Ecclesiasticæ* atque *Evangelicæ*. Illud utrem vere pronunciavim, quantum *Gregorius* vicinitate, splendore, & multa jucunditate amicitiæ *Nazianzeni*, tantum cum augmento eruditi copiæ & abundantissimum vincere consuetum. *Petr.* in Bibliotheca *Codic.*

Lectum eft autem quidem *Gregorii Nyssini* opus de eadem re ac : in quo

rationibus validioribus cum *Eunomio* manus conferens eum vi expugnat, omnia impietatis firmamenta labefactans. Venustas verò Orationis, & splendor jucunditate mixtus, etiam in hoc opere decenter se ostendit. *Phot.* ibid. Cod. VII.

Quamvis S. *Gregorius Nyssenus Rhetoricam* publicè professus sit, & Photius asseveret stylum ejus sublimem & jucundum esse; dici tamen potest eum à S. *Gregorii Nazianzeni* eloquentia longè abesse. Affectata est ejus Scriptio, ejusque stylus minimè nativus. *Declamatorum* potius quam *Oratorum* more loquitur. *Allegoriis* aut abstractis *ratiocinationibus* semper immersus est, *Philosophiam Theologiæ* commiscet, *Philosophorumque* principiis utitur tum in *Mysteriorum* explicatione, tum in *Moralibus* suis sermonibus. Quapropter ejus *Opera Tractatibus Aristotelis* & *Platonis* quam aliorum *Christianorum* similiora sunt. *Origenem* in *allegoria* secutus & imitatus est; imò aliqui ejusdem *Authoris* errores in ejus Operibus occurrunt, circa naturam *Animarum* & circa *terminationem* Pœnæ damnatorum; sed illos aliis locis diserte reiicit & refellit. Valdè igitur verisimile est locos in quibus *Origeniani* errores illi leguntur, additos fuisse. *Ed.* du *Pin.* Nov. Bibl. *Author. Ecclesiasticor.* Tom. 2. p. 682, 683.

Gregorius Nyssenus Episcopus, *Basilii* naturâ quidem frater, disciplinâ verò filius: qui unà cum *Basilio* videtur ab *Origene* de *Purgatorio* ipsius gehennæ igne dogmate non admodum abhorruisse; idque fatetur *Nilus Thessalonicensis Archiepiscopus*. *Germanus* Episcopus *Constantinopolitanus*, qui Anno Dom. 680. florebat, tres *Nysseni* libros hoc errore inspersos concedebat; sed eos ab *Hæreticis* vitiatos fuisse hariolabatur, non ab ipso auctore ita scriptos; quod ultimum est eorum effugium, qui stulta & absurda pertinacia sibi persuadent, nihil à *veteribus* scriptum esse à præsenti ipsorum fide alienum. Cæterùm tam multa sunt, & totis *Nysseni* orationibus ita penitus infixa hujus delirii venena, ut parum sit verisimile ea ab aliâ esse quàm ab *Auctoris* mente & manu. In aliis *Origenem* sequitur. *Ioan. Dallæus* de usu PP. p. 269, 270.

Vir fuit cùm ob styli perspicuitatem & elegantiam, tum ob eximias suas dotes vitæque pietatem æquè venerandus. Haud parum idoneo fuit loco in *Constantinopolitana* Synodo, cum in maximi momenti Casibus ejus suffragium plurimi fecerint Collegæ. Quapropter cùm necessaria putabatur expositoriæ Confessionis Fidei perscriptio, præsertim in Articulo de Spiritu Sancto, ejus adornandæ cura ei demandabatur. Hoc autem est *Constantinopolitanum*, seu, ut vulgò inter nos vocatur *Nicenum Symbolum*. *Cave* in vita *Gregorii* Nyssæni Episcopi.

Extant Opera ejus omnia, *Græc. Lat.* Vol. 3. *var* ann. 1615, 1618, 1638. Fol.

S. HIERONYMUS.

Clar. A. D. CCCLXXVIII.

DAlmata, urbe *Stridonensis*, natus circa ann. 329. inclarescere cœpit ab ann. 378. quo Presbyter à *Paulino Antiocheno* ordinatus, eremi *Bethlemitici* incola factus ann. 383. scripsit catalogum 392. obiit *Bethlemi* 420. ætat. 91. *Gul. Cave*, Chartophyl. Eccles.

Vir

Vir fuit in omni doctrinarum genere absolutissimus. Quippe qui splendore sermonis & eloquentiæ viribus, in quibus sub *Donato* Grammatico, & *Victorino* Rhetore, clarissimis viris, profecit, omnes Latinæ Ecclesiæ scriptores multo post se intervallo reliquit. *Linguarum* quoque tantam habuit peritiam, ut *Græcam*, *Hebræam*, *Syram*, *Chaldæam* & *Latinam* omnes æquè ac *Dalmaticam* sibi maternam linguam teneret. Sed & in Scholis Philosophorum nihil de *Aristotelis*, *Platonis* ac *Zenonis*, hoc est, de *Peripateticis*, *Academicis*, *Stoicis*, reliquit intactum. Quibus instructus apparatibus, contulit se ad sacrarum literarum studia, usus in his *Apollinari Laodiceno*, *Didymo Alexandrino* & *Gregorio Nazianzeno* præceptoribus. Sub quibus tantam sibi divinarum rerum eruditionem, & eruditionis nomen comparavit, ut in obscuris sanctorum voluminum difficultatibus *Romanus* Pontifex *Damasus*, doctissimus *Augustinus*, *Paulinus*, *Chromatius*, *Heliodorus*, multique alii passim per *Italiam*, *Galliam*, *Hispaniam*, *Africam*, *Palæstinam* & *Græciam*, eruditissimi Episcopi, ad hunc unum confugerent, tanquam ad eum, qui multiplici linguarum varietate adjutus, omnes legisset divinæ Scripturæ interpretes, *Græcos*, *Hebræos* & *Latinos*. *Sixt. Senens.* Biblioth. Sanct. l. 4.

Nec S. *Hieronymum*, quia *Presbyter* fuit, contemnendum arbitreris; qui *Græc* & *Latino*, insuper & *Hebræo* eruditus eloquio, ex *Occidentali* ad *Orientalem* transiens Ecclesiam, in locis sacris atque in literis sactis usque ad decrepitam vixit ætatem: cujus nobis eloquium ab Oriente usque ad Occidentem, instar lampadis, resplenduit. S. *Augustin.* contra *Iulian.* l. 1. c. 7.

Hieronymus Catholicorum Magister, cujus scripta per universum mundum, quasi divinæ lampades rutilant. *Ioan. Cassian.* contra *Nestor.* de Verb. incar. l. 7.

Vir enim præter fidei meritum, doctrinæque virtutum, non solum *Latinis* atque *Græcis*, sed & *Hebræis* etiam ita literis institutus est, ut se illi in omni Scientiâ nemo audeat comparare.---Concivit odia perditorum. Oderunt eum *Hæretici*, quia eos impugnare non desinit; oderunt *Clerici*, quia vitam eorum insectatur, & crimina. Sed planè eum boni omnes admirantur, & diligunt; nam qui eum *Hæreticum* esse arbitrantur, insaniunt. Verè dixerim, catholica hominis Scientia, sana doctrina est. Totus semper in lectione, totus in libris est; non die, non nocte requiescit; aut legit aliquid semper, aut scribit. *Sulpic. Sever.* in Dialog. 1. de Virtutibus Monachorum Orientalium.

Magnus mihi Auctor est *Hieronymus*, vir in omnium temporum Historiis versatissimus *Grot.* Vol. 4°. Impress. *Lond.* apud *Mosem Pitt*, in Fol. p. 488.

Chrysostomum & *Hieronymum* legere volui, ideò quòd eos videbam in textu sacræ Scripturæ exponendo feliciores cæteris haberi. *Idem* ibid. p. 653.

Quantum in illo antiquitatis, quantum Græcarum literarum, quantum historiarum? tum quæ Phrasis, quod dicendi artificium quo non *Christianos* modò omnes longo post se intervallo reliquit, verum etiam cum ipso *Cicerone* certare videtur. *Erasm* l. 5. Epist 19.

Hieronymum unum habet Ecclesiasticus orbis, utrâque doctrinâ *Sacrâ* & *Gentili*, ut vocant, juxta absolutum. *Idem* l. 9. Epist. 15.

Digitized by Google

Quæ vide adhuc habet Orbis Latinus vel doctiffimi vel facetiffimi. *Idem* lib. 28. Epift. 8.

—His adde quòd conflammaffimi mei vere Theologus, & Judice *Erafmo*, omnium Chriftianorum fine controverfiâ longè non doctiffimus, tum facundiam & Theologorum plurimos.

Carentem quod laudibus vini aut pifcis fit, præfertim ante & inter ipfa ventriculum, qui affectibus fuis animis indulgebat; fenfus laudibus, adverfitas ejus afperitate tractavit: & fub invectivæ ac Satyræ fchemate vera vitæ ac morum temperavit. Tollet fane nobis fatis laudandi inimicitias, quas cum *Bullo* olim fibi conflaffe, *Lutetiæ Parifiorum* ipfe, *Jefui apud Vallam dialogo* teftantur. In hoc autem jocofi quoque accedere & remedii cum pote gravitate, non convenit: etenim placidum remedium perfanat, fpiritualis: medicinalis autem hujus & quid minimum eam in ipfum *D. Bullum* Apoftolum dictum nimirùm & plane infolitum convellum recitare fefe. Quidlec ipfum ad criticos Grammaticorum regulas non exigendum. Sed *Jefuitæ* ad hæc ridere: etenim ad quod *Jefuitæ* amare vivunt; obfcitas, cur Apologiam pro femiplifie hâc de re fcribere neceffe habuit *Nicolaus Caufinus confeffarius Ludovici XIII. qui vel apud eventum, ut dicunt Jefuitæ, ad Macrobii crucentur, &c. longè profundus fenfus atcma fcopus expromere non valeret, nec curabat magnopere de verbis, cum fenfum haberet ipfe, non tam intentus humilitatem in literarum elimatiffimâ arte dicendi fectatus, ut fermone negotiorum eft. Denique Italicus cum Italico Galatæ Scholæ, Sapientiæ Parifiorum Scholæ cum argutore, &c. Sed hæc ne fufpicio quidem fuit, quæ Bullo adeo ut in promptiffimo, fcientiam hominum ejus, fapientiam Scholarum penitiffimo. Mitto plura in hominem Bullo-Jefuitam. Ad Apoftolorum hæc Bullo-Jefuita dictus dicitur vir dictionis & Eccleſiæ optimè meriti munus nimis tolerabiliter videtur. In hoc etiam reprehendendus, quòd dum Virginitatem immodicis laudibus fublimi ferit de Nuptiis minùs honorifice verecundè tacuit. Nam Cereæ ignitæ tanquam facris falutandis meliores facit, cum immodicis Aræ fcin ulentibus & fumo ad nubes ufque fuffitis. Quæ tamen fuperfluis experimentorum ad vomitum, fubjicit tum ad voluptatum reverentiæ contumaciam contendebat. Sed quæ fuperiora patent mores, *Gel. Cave*, antiftites literæ, Scriptor facilis.

Lanno, Grotio, Heberot, Chaffino Scriptores plures evolvit, ac curiofiores: cuffi quam eorum qui poft eum quifquam: nempe hanno famosa indubitati partibus, fed fatigabili ftudio & longa vita usus. *Lud. Vives* de Caufis corruptarum Artium.

Petrus Petitus Doctor omnibus Chriftianis, contra Hæreticos fes exigens, (hinc juna qualium cum ipfo pugil folius) & communes cum Orbo ornamentum. *Ich. Garnefius, Oratori* in Thuana Parnaffo.

Nobis conftat, *Hieronymus Amalarius*, qui olim interpretari facta literas fum, fuiffe Parifienfium, ubi primùm profeffionem Hebraicam. *Petr. Cunæus* de Rep. Hebræor. p. 360.

Nihil illi vice eruditus vitæ rectum arte. *Idem* p. 361.

Hieronymus

Digitized by Google

Hieronymus, ut ubique vehemens ita in *Eriſtico* contradicendi genere parum interdum attendendus. *Montacut.* Apparat. 9. ſect. 29.

Omnium traditionum curioſiſſimus explorator. *Idem.*

Hic mos apud Patres frequens eſt, maximè apud *Tertullianum*, *Ambroſium* & *Hieronymum*, qui cum ingenio ſint fervido ac concitato, quam in partem propendent eo tanto impetu feruntur, ut quos quidem laudant eos inter Angelos, quos verò vituperant, inter Diabolos collocare videantur. Ita quæ credenda putant non aliter commendant, quàm ſi totidem eſſent *Chriſtianiſmi* fundamenta; quæ rejiciunt ac refutant, non aliter explodunt quàm ſi merum *Atheiſmum* ſpirarent. *Dallæus* de uſu PP. p. 177.

Quicquid habemus in Danielem, illud *Hieronymo*, debemus, hic verò *Porphyrio* Chriſtianorum hoſti jurato. *Hieronymus* non adeo doctus erat ac perhibetur; admodum ignarus erat; ad ſuperſtitioſas mulierculas ſcribebat. Per tribüliam tantùm Hebræa novit, quantùm edoctus à præceptore, nam Grammaticam nunquam habuit, uſu didicit; *Hieronymus* quamvis *Græcam* & *Hebraicam* linguam bene calluerit, Biblia tamen ſæpiùs perperam interpretatur & intelligit. Veraque illorum quæ ſcribebat non intelligebat, ut *Serarius*, ſed bonus eſt quoad illa quæ ejus ævo gerebantur——Melior eſt in iis quæ ad Ethnicos ſpectant quam in Theologicis. Nimis vehemens fuit, præſertim adverſus *Iovinianum* & *Vigilantium*, quamvis immeritò, ut ipſe *Eraſmus* id agnoſcit——Quicquid dicat *Hieronymus*, eſt *Origeniſta*. Miſerrimè eſt commentatus in *Prophetas*. *Hieronymus* in Vetus *Teſtamentum* multùm laboravit & non contemnanda dixit. Erat bonus *Hebræus*. *Scaligerana* poſterior.

Patrum poſt *Origenem* doctiſſimus eſt dubio procul S. *Hieronymus*, qui *Latinorum Origenes* quodammodo dici poteſt; quia reverà eadem in Biblia Opera *Eccleſiæ Latinæ* tradere affectavit, quæ *Eccleſiæ Græcæ* tradiderat *Origenes*. Imò in hoc *Origenem* vincebat quòd *Hebraicæ Linguæ* illo valde peritior erat, frequentiùſque cum *Iudæis* ſui temporis quàm ille commercium habuerat. S. *Hieronymus* tamen adeo ſubtilis & perſpicacis ingenii non erat ac *Origenes*. Unde etiam in allegorias & in ſpirituales ſenſus tam frequenter non excurrit; & præterea ejus Allegoriæ meræ interdum Etymologiæ meraque animi ex alluſione ad voces oblectamenta. Sed dici poteſt cum ſupra cæteros omnes Patres ornatum fuiſſe dotibus neceſſariis ad *Scripturam Sacram* ritè interpretandam; quia *Hebraicam*, *Chaldaicam*, *Græcam* & *Latinam* linguam callebat. Non modò legerat & examinaverat *Græcas* Verſiones quæ in *Origenianis Hexaplis* erant, ſed inſuper cum doctiſſimis ſui temporis *Iudæis* ſermones contulerat, nihilque ferè in *Scripturam* ipſis inconſultis faciebat. His addi poteſt eum omnes Authores cùm *Græcos* tum *Latinos* legiſſe qui in Biblia ante ſe ſcripſerant. Denique in profanorum Authorum libris verſatus erat; Adeo ut dici poſſit eum præ quocunque alio Patre inſtructum fuiſſe iis omnibus quæ ad Sacrorum Librorum *Interpretem* efformandum conducere valent. Non eſt tamen ſemper accuratus, quia non ſatis meditabatur,

bauer, & quia plerumque Scriptis fuis nimium difficiliter, aut ipfis etiam, quæ in aliorum commentariis legerat, aut quæ à *Judæis* acceperat. Quapropter fi obfcurum aliquid interpretum in locis commentariis occurrit; ea culpa in *Scriptorum* Obfervationes. In illis enim explicationes minus difficiles, aut ex aliis petitæ, aut ex ipfo contextu deductæ fuit; & ipfe ftatus; traditis enim Regulis ad ea in fuis Scriptis difficultatibus qua vere illis erant, ab iis qua non erant. Diluit hoc paulo quod eft de ejus ; conftantia & opinionum diverfitate reprehenfione. — Optandum eft eruditum illum Patrem tantos habuiffe diutius meditatos, & quæ in Commentariis fuis fcripferat relegendi ut ad fenfum res opinionis mutare determinaret. Certum nemo eft inter veteres Auctores, quod quem *Scriptorum* Patrum latinum melius quam Ipfe? *Hieronymus*, cuiufcunque legi qui tantum à plerifque Theologis hodiernis non ædimatur, a quia omnia audax & vilum quam ipfe temerarius & quia negligatur ftudium Linguarum *Græca & Hebraica* absque quarum notitia impoffibile tantum eft ejus Operis legere poffe. Ecclæ non tempore Auctores quibus ille ufvitur, plerique non boni reputabantur, idem adhuc etiam : tantum hominum laudis & culpæ pro variis rationibus eft apud ipfe fuperbum. Modus autem fcripturæ fuæ quo Hieronymus tenetur omnibus patuit, cofque tanquam Prophetas fufpicit ; modo ignorantiam, modo malitiæ cuipiam, tanquam *Pharifæorum difputatio. P. Richard. Simon.* Hift. Cit. Veteris Teftam. l. 2. c. 9. gall.

Qui tandem modi, aut quibus ego verbis, tuam, eximie *Hieronyme*, ingenii fummi plenam ac humillimi Admirationem ? Quidnam modo tua ftupenda limul & rerfita prope antiquitatis ac Philologiæ fcientiadicem pertinet ? Quantum hominem illum in locis & Scripturis adeum pium, quo intellexit Hæreticorum agmen, non fecus quam monumenta quædam à primis Apoftolis ad nos tradita ? Quæ omnia propriamus etiam in admirationem tuipiæ, *Sec. Hieron.* Quæ ne plenioris quidem *Grac. ed.*

Hieronymus à Judæis fæpe accufatus, eum illis ; tum his verbis in Prologo 1. 2. in *Abdiam* fe defendit : *Nam quod dicunt, Origenis nobis mira ne compiere, & intimantem nos dicere veterum Scripta : Quod illi mirabilium volumina ejus exfilientes, eandem laudem ego maximam dicam, cum illum tantum vetus, quem certis prædecefforibus & nobis placere non dubito, Si enim criminis eft, Graecorum bonis libris transferre, & interpretari Origenem, Matthæum, Lucillum & Terentium, Tullium quoque & cæteros eloquentiæ viros. Quis me falsum fecerit, fi ea mihi ad explicandum, & fenfus explicandos, & Scripta Scripturarum tranfiulerim, Sed & Hilarius noftri fatis reus fit, quod in Pfalmos quadraginta fermo nobis verfuum fuperbi ille Origenis ad fenfum tranftulerit.*

Erasm Opera 9. Vol. *Bafi.* 1535. Anno. 1378. Tom. 6. Par. 664 fol. Front. Tom.

Digitized by Google

Tom. 12. 1684. cum omnium notis & Commentariis. Præfatio libri, qui *Comes* appellatur ap. *Dacher. Spicileg.* Tom. 13.

Vide Opera *Genuina, Dubia, Spuria*, & *Deperdita* apud *Gulielmum Cave* in Hist. literar. Script. Eccles.

AMMIANUS MARCELLINUS.

NAtione *Græcus*, patriâ *Antiochenus*, floruit sub *Gratiano* ac *Valentiniano*. Clar. An. D. CCC LXX.
Libros scripsit 31. ex quibus tredecim primi deperierunt.

Est hic scriptor veritatis studiosissimus, & prudens, gravis planè ac serius, & dignus, qui ab omnibus, ac *Germanis* præcipuè ametur. Mirificè enim illustrat *Veteris Germaniæ* situm. Eoque majorem hac in parte fidem meretur, quia in hac stipendia ipse meruerit adversus *Germanos*. *Dicit* horridior est. Sed virtutes hujus Scriptoris sunt tantæ, ut hoc in rationem venire non debeat. Et quid mirum, si duri militis phrasis quoque duriuscula sit, homoque *Græcus Græcanicæ* sapiat loquendi formas. *Voss.* de Hist. Lat.

Mihi quidem *Marcellinus* summis quibusque *Historiæ* Scriptoribus comparandus videtur. Nam cùm duo maximè in *Historico* spectanda sint, Res & Verba; elocutio quidem haudquaquam rerum gestarum Scriptori negligenda est, rerum tamen prima ac potissima cura esse debet. Et *Marcellinus* quidem tum argumento *Operis*, tum delectu ac dispositione, tum judicio ac fide nemini cedit: In præliorum verò obsidionumque narrationibus multos longo intervallo superat. Verba autem ipsa sunt ea quidem Latina ferè omnia: Sed constructio & collocatio verborum est, ut ita dicam, ferè militaris. Nolim tamen omninò negare in Historiis *Marcellini* quædam occurrere reprehendenda. Nam & interdum verbosior est, quàm ut par sit, & doctrinæ famam nimis affectat: Quod vitium est plerumque eorum, qui provectâ jam ætate ad studia se contulerunt. Hinc excessus illi intempestivi atque pueriles de terræ motuum causis de Cometis, de Iride. Præterea numerum & tonum Historicum rarò servat: Sed ferè *Cothurnatus* incedit, cùm *Historicæ* conveniat tracta & leniter fluens Oratio. *Henr. Vales.* ad lector. Epist. quam *Marcellino* præmisit.

Ammiani Marcellini candorem ac studium inquirendæ veritatis imitari debuissent. Is enim *Principum* virtutes ac vitia, ut optimus quisque *Scriptor*, summâ fide notavit — *Tacitum* unum ex omnibus ad intuendum & ad imitandum sibi proposuisse videtur. Hôc tamen ab eo differt, quòd *Tacitus Romani* Sermonis dignitatem, ut tempora ferebant assecutus est; *Ammianus* verò latinis verbis, ac sæpius ne latinis quidem, *Græca* scripsit, & à re propositâ longiùs ac sæpius digreditur. *Bodin.* Method. Hist. c. 4. p. 77. 78.

Ubi ad temporum suorum Historiam, quæ libris, qui extant, continetur, devenit, diligenter scripsit; sed ea, quæ pertinent ad *Christianos*; traducens ac detorquens: Adeo autem duro ac aspero inepto & planè turbato sermone, ut vix, quod dicat, consequi possis; librariorum quoque errore mutilus est & de-

pravatus ; utilis tamen est, ubi intellexeris. Nam ea scribit, quæ meliores autores non habent. *Ant. Possevin.* in Apparatu, Sect 3. c. 15.

Ammianus Marcellinus, homo quidem militaris, sed tam literatus miles, tamque veterum literarum studiosus, ut nihil non pervestiget. Uno verbo dicam, Diligentissimus Scriptor est. Est quidem scabra ejus, hominis nempe *Constantinopolitani*, Oratio Latina: Sed rebus est doctis referta, & variam, multiplicem, reconditamque lectionem includit, & verò historiam, quam alius non expoluerit, copiosè explicat. *Franc. Baldvin.* de Historiâ l. 1.

De hoc Scriptore hoc dicam; nullum neque apud Latinos, neque apud Græcos *Historicum* extare, qui paucis plura dicat, ubi res publicas & vitæ munia tangit, nec ullum me unquam prudentiorem legisse. *Barth.* l. 45. Adversar. c. 2.

Utilitate monitorum, & veritate Historicâ nescio an quisquam autor ullibi sit supra *Ammianum Marcellinum. Barth.* ibid. l. 47. c. 1.

Ammianus Marcellinus fidei & judicii satis clarus est, modò Styli. *Just. Lipsi* in Not. ad Politicorum l. 1. c. 9.

Ammiani Marcellini dictio sicut à purâ Latinitate non parùm recessit, ita suo quodam genere loquendi rerum abdita & negotiorum naturas diligenter consequitur. Non potest quidem, quod prudenter intelligit, civiliter & venustè eloqui; sed ostendit tamen eximiè, sibi inesse talis doctrinæ elementa, si vel seculi facundioris exemplo vel maturiore disciplinâ licuisset uti viro plerumque in militiâ & negotiorum actu versanti. Certè compositioris eloquentiæ studioso sæpè potest suggerere cogitationes & sententias orationi civili profuturas; & simul admonere de iis, quæ magis ad ἐπίδειξιν & scenam recitatorum, quàm ad civilem habitum pertinent. Placuisse eum valde suo ævo vel Libanii Epistola de eo & ad eum docere potest. *Joh. Henr. Boecler.* de eloquent. Polit. n. 70.

Ammianus Marcellinus, Miles Græcus, tantos habet plerumque Spiritus, ut quæ *hircosâ* (si ita liceat appellare) Latinitate scripsit, placere possint inter *antigerontas*; quod de *Ennio* non inurbanè *Seneca* fertur dixisse. *Caussin.* in Paralll. Eloq. lib. 3. cap. 14.

Ætate & stylo omnibus hisce (*Tacitô, Suetoniô, Trogô Pompeiô, Juliô Cæsare, Q. Curtiô*) inferior, neutiquam tamen prudentiâ *Ammianus* est *Marcellinus*, pacis bellique negotiorum, eorum præsertim, quæ in regnis solent venire usu, præstans Narrator. *Hermann. Conring.* de Civ. Prud. cap. 14.

Tredecim priores libri *Ammiani Marcellini* quibus triginta ferè Imperatorum gesta continebantur, & quæcunque notatu digniora totis 259. annis facta fuerant, à *Nerva* scilicet usque ad *Constantium* & *Magnentii* obitum, ad nos usque non pervenerunt; Sed Octodecim libri nobis superstites, quorum quinque postremos Accursio debemus, ante quem detecti non fuerant, nos circa jacturam illam abundè consolantur, cùm præclarissima, nobilissima & maxima pars Historiæ illius sint. In illis *Ammianus* omnes ingenii & eloquentiæ suæ vires adhibuit ut nobis ad vivum depingeret tum pace tum bello, singula gesta *Constantii, Juliani, Joviani, Valentiniani, Valentis, Gratiani* omniumq; quorquot

quot in *Reipublica* regimine partem aliquam obiverunt. Nihil neq; accuratius, neque sincerius, eo quod de iis scribit, legere est. Nihil ferè de sex illorum *Imperatorum Regno* absque *Ammiani* libris nobis constaret. Unicus inter omnes *Historicos* qui ad nos pervenerunt, plenè pertractavit quæ alii obiter tantum perstrinxerunt aut prorsus omiserunt. Nam ut taceamus de *Aurelio Victore*, *Eutropio*, *Orosio ipso*, qui Historias potius abbreviarunt quam contexuerunt, *Zosimus* & *Zonaras* qui tribus illis aliis prolixiores fuerunt, ad *Ammianum* non accedunt, ejusque meram ferè *Epitomen* elaborarunt. *Eruditorum Ephemerides* Gall. diei Lunæ 28. Julii 1681.

Eo in numero [inter Scriptores præstantes] jure meritoque collocandum censeo *Ammianum Marcellinum*, Auctorem serium & ingenii elegantis: Quem non magis in manibus hominum versari miror, immo indignor. Cujus si integra historia extaret, quam à *Nerva* principatu ad *Valentiniani* & *Valentis* Impp. obitum perduxit, esset profecto quî aliorum jacturam æquiore animo ferremus. De rebus sanè Majorum nostrorum à *Tacito* ævo natum Scriptorem habemus neminem, qui memoriæ aut plura, aut exactiora tradiderit. Quippe non audita narrat, sed visa; nec ab aliis saltem acta, sed quibus ipsemet sæpè interfuit, laborum particeps periculorumque: Qui & stipendia adversus *Germanos* meruit, & pleraque *Germaniarum* partes lustravit: Quo nomine ut *Germanus* meritò illum amo. Præter omnifarium doctrinarum Genus quo deliciatur, sententiis creber est & aptus; consiliorum diligens observator: Nec publica tantùm & cuivis in oculos incurrentia, sed arcana quoque & quæ intra *aulam*, ut dicitur, notat, judicio minime vanus nisi quod in multiplicibus illis *Regionum* descriptionibus, *rerumque Naturalium* disquisitionibus penè intempestivis in leges historicas nonnihil videtur peccare: quorum alterum *Philosophi* proprium; alterum *Periegetici* est, & *orbis* situm narrantis. De stylo ejus, quem nescio qui *Scholastici* vituperant, sic sentio. Durus ille quidem & asper, si cum *Augusti* ævo conferatur: At verò ornatus & suas habens Veneres, si posteriora tempora & sæculum Auctoris, originemque ejus & Sectam spectes. Qui cùm *Græcus* natione esset & *Castra* sequeretur, *Castrensi* immò *Aulicâ* quoque dictione usus est. Nam & ipsi *Imperatores*, & qui in comitatu eorum elegantiores videri volebant, ita tum loquebantur. Tamen ut in senticeto rosæ nonnunquam & lilia succrescunt, ita in ejus *stili* asperitie velut flosculi quidam elegantiarum urbanarum apparent, qui cum *Livianis* de jure *Latinitatis* oppidò certare possint: Unde neque *Priscianus* Grammaticus veritus est auctoritate ejus uti. Itaque si minus interdum placet, & obscurus esse videtur, *obscuritates non adsignemus culpæ scribentis, sed insciitiæ non assequentis*, ut apud *A. Gellium Sextus Cæcilius* inquit. *Frid. Lindenbrog.* in Præfat. ad observat. in *Ammian. Marcell.* fol. 1681.

Prodiit *Ammianus Marcellinus* cum Notis *Valesii*, *Lindembrogii* & aliorum, in fol. *Parisiis* apud *Antonium Dezallier*. ann. 1681. Dissertationem de Vitâ & Scriptis *Ammiani* præmisit *Claudius Chifletius*, in quâ spem nobis facit deperditos *Marcellini* libros alicubi hodie delitescere.

EUNAPIUS

Clar. A. D. cc. LXXX.

SArdianus, sophista, Medicus & Historicus, tempore *Valentiniani, Valentis,* & *Gratiani* floruit. Reliquit de viris sophistarum opus elegans ac venustum, in quo passim odium suum (erat enim *Gentilis*) erga *Christianos* prodit. Idem *Cæsarum* res gestas, orsus, ubi *Herodianus* desierat, ad sua tempora usque perduxit. Extare dicitur in *Bibliothecâ Venetâ*. *Konig.*

Quòd *Gentium* dogmata sequeretur, non parum impius fuit. Qui ergo pietate singulari imperium ornarunt, eos omninò largiter vellicat atque traducit, maximèque omnium *Constantinum* Magnum; impios contrà extollit, ac præcæteris *Iulianum* Apostatam, ut ferè ad hunc laudandum, historicum hoc-ce opus elaborasse videatur. Pulchra ejus *dictio*, si quis ista exceperit: Ἀλεκτρυονῶδες, καὶ ἐλαφῶδέστερον, καὶ συωδέστερον, καὶ δὴ, καὶ τὰς ἱεροφακώδεις, καὶ κορακώδεις, καὶ πιθηκώδεις, καὶ τὸ πιτυμώδες δάκρυον, id est, Gallinaceosum, magis cervinum, magisque suillum, accipitrosi, corvosi, simiosi, & lacryma fluminosa, & id genus alia. His enim aliisque vocibus generosum dicendi genus corrumpit, atque adeo adulterat. Tropos adhæc præter modum adhibet, quod *Historiæ* lex vetat. Eximit autem molestiam ut plurimum dicendi vis, atque urbanitas. Compositione verò & perspicuitate ac periodis ad historiam accommodatè ac propriè utitur, nisi quòd interdum *juridicè* magis, quàm *Historicè* implet, texitque orationem. Innovat non pauca in construendo, verùm id non ingratè, neque ut periodis reprehendendis ansam præbeat. *Phot.* in Biblioth. cod. 77. *Andr. Schott.* Interprete.

Eunapium Græcum Scriptorem è tenebris erutum, per otium vertendum suscepi primus, tametsi mutilum locis plerisque & maculosum, & quò nihil obscurius sit, ob concisam dicendi & sæculi illius genio peculiarem phrasin; eodem tamen pellacius nihil, quando altiorem quandam doctrinæ Sirenem mentibus instillat, & rerum aliis Scriptoribus omissarum, aut etiam ignoratarum, cognitionem tradit. *Hadrian. Junius* in literis ad Lect. quas *Eunap.* vit. præmisit.

Dicendi genus non *Asiaticum*, quod redundante verborum copiâ luxuriat, sed nitidum & picturatum, *Sophistarum* genti tunc peculiare, videtur secutus, quod res non adumbrat, sed vivis potius coloribus exprimit, atque ita ob oculos exponit, ut coram cernere videaris, concisus tamen: Adde, quod & flosculos eruditos undecunque è Poetis & Philosophis delibat, orationique, ceu stellas, aspergit. *Idem* in vitâ *Eunap.*

Eo ex opere [*de Rebus Cestis Cæsarum*] solùm *de Legationibus* fragmentum, beneficio Viri Clarissimi *Andreæ Schotti*, lucem vidit: reliqua extare dicuntur in *Bibliothecâ Venetâ*. Eò autem æquiori animo istis caremus, quòd *Zosimum* habemus, Nam eadem res *Eunapius*, & *Zosimus*, tractârunt, & ita tractârunt, ut *Zosimus Eunapium* propè descripsisse visus sit: ut à quo solùm differat, quòd non, uti *Eunapius* fecerat, *Stelichonem* conviciis proscindat: item quod brevior, & planior

Digitized by Google

plusve *Exemplis* hic, nec figuris, nisi rudis, utatur. *Vide* H. Grot. l. 2. c. 20. §. 6.

Librum de Vitiis Philosophorum & Sophistarum, impulsu *Christianæ*, Bylo non omnino perfectione scripsit. *Ioan. Forbes*, l. 1. Hist. Philos. c. 17.

Doctrina, sed impolitior quam vocatur, *Scholastica*.

— *Sic Aristoteli pro nominibus artis & Incommodis nihil homines cavillantes videbit cum Basilio* compellere *Lucianum & Zoilum*, rabiosi canes *Diabolo*, quorum aliter *Philosophandi* ratio *Imperatorum* vitas non alio fine scripsit, quam ut laudibus *Orbis terrarum* dedicentur, & peritiam hominum vertant ab arte effigiorum ad studium objectum. *Capp. Bartb. in Basil. Nonnum.* l. 1. v. 440.

Libri de *Vitis Sophistarum* prodiere Coloniæ cum Versione Latina *Hadriani Turnebi*. *Catalog. Alldorpian.* in 8°. ann. 1618.

Prodiit idem Graece & Latine cum *Athenæi Dipnosophistis*. ann. 1596. in 8°.

Addita sunt Imperatorum fragmenta ex Bibliotheca *Andreæ Schotti*.

Prodiit idem una cum *Laertio* in 12°. *Lugduni*, ann. 1596.

Q. AURELIUS SYMMACHUS

Clarus in Dedic. ad Valent. & Theodos. Aug. cap. 1. §. 1. & XXXIII. cap. 1. §. 1.

Roma ordinibus, ejusdemque urbis Senatui, & Praefectum, clarum principali nitore *Symmachum* gestasse, Neronianis illi Senecæ copulavit ut. *Vopiscus* Saturnin. c. 8. Hinc in gratiam nostrum *Ausonium* Consulem Romæ ann. 379. ad eum ubique prudentiæ imperitia in *Relatione pro Ara Victoriæ*, quam imp. *Gratianus* removere jussit, ita quod *Gratianum* Consulem fecerat & expulit agit. *Claudian. Consul.* Reliquit decem libros *Epistolarum*.

Symmachus Ausonium facundia, haud precipua nominalium exempla desiderium aquæ modestiæ. *Ausonius, Auxonius*, l. 4. c. 2. 4.

Symmachus illi, quem philosophia & Senatui præsidem *Propter Aquitan.* & Prosulif. *Dei*, pass. 2.

Nobilis veterum milites, *Marcell.* l. 2. c. 6.

Symmachus haec facundiæ principia habuit, erroque *Romani* eloquii restitutione mirabilis. *Cassiod.*, Hist. Tripart. l. 9. c. 45.

Symmachus, Vir *Eruditissimus & Post Praefectus* eloquentissimus & doctissimus, facilque *Epistolas* familiares eleganti stilus, mire brevitatis ac concinnitatis. *Cassiodor.*, in Commtar. *Cas.*

Fuit *Symmachi* vera facundia, fideis ingenium & sanctum: par fermentum gravitas & venustas. Si verba spectes, luvitas gratia: fensibus fenfum invefligas, prolixa & multiplex credito. Adde Ingenium *Orbis* folidum atque sibi ftudium cognitionum. Adde tantum fide *Imperatoribus* Gratianum meum. *Ausonium* in hac fuggerendo libertatem. Non ille *Romuli* moderatoribus; non *Iure* auxiliare, ingenium Magnum *Principum* Conflictus, aut Secretaria, tandem levi munia. *Iacob. Pontan.* in *Ausonium*.

Dici non potest, quanti merito fuo æftimande fint *Symmachi Epiftolæ*. Non fatis ob accusatum illum, & mutatas ei genesi fcriptoria quam luvenalem

Digitized by Google

ſolùm, ſed propter ſententias politicas tales atque eâ copiâ, ut vel indeprudens aliquis *Reipublicæ*, cum gloriâ & emolumento adminiſtrandæ, uſum diſcere poſſit. Nulla ex iis eſt, quæ non ſpiret *Genium* quempiam, viri in rebus egregiis publicis procurandis excitati: nulla *Epiſtola* eſt, quæ non integrum dogma *Politici* alicujus *Syntagmatis* propagare queat. *Caſpar. Barth.* Ableg. lib. 11. capite 8.

In Epiſtolis eloquens, in relatione vehemens. *Dempſter.*

Symmachus in *Epiſtolis* quoties ſuo, quàm *Theodoſiani* ſæculi more ac modo loqui mavult, non multum optimis concedit. *Sciopp.* Conſultat. p. 43.

Reineſius in Epiſt. 35. ad *Hofm* p. 244. *Epiſtolas*, quas habemus, non unius *Symmachi*, unius tamen *Sæculi* eſſe judicat.

In *Symmachi Epiſtolis*, quæ ferè breves ſunt, & publicas res attingunt, haud ſcio quam *Sidonius* rotunditatem repererit: delectant tamen ob crebras argutas, & conciſas ſententias, quod fortaſſe *rotunditatem* appellat; compoſitio verò minimè *rotunda* eſſe videtur; & ejus *ſermo*, qualis illo ſeculo erat, multùm à Germanâ ac purâ *Latinitate* deſciſcit ac degenerat. *Roland. Mareſ.* l. 2. Epiſt. 1.

Symmachum admirentur quibus ſtudio eſt *moleſtè* potiùs, quàm benè dicere. *Eraſm.* in *Ciceroniano*, p. 148.

Symmachus amat *Plautina & vetera* inſpergere. *Lipſ.* in Analect. ad *Milit. Roman.*

Symmachus nihil valet niſi pro Jure *Theodoſiano*; Bonum eſt illum ſemel, non ampliùs legere. *Scaligerana* 2.

Prudentius libro 1. eorum, quos adverſus *Symmachum* ſcripſit: ſic adverſarium compellat.

O linguam miro verborum fonte fluentem;
Romani decus eloquii, cui cedat & ipſe
Tullius; has fundit dives facundia gemmas!
Os dignum, æterno tinctum quod fulgeat auro,
Si mallet laudare *Deum*.

Quatuor ſunt genera dicendi; Copioſum in quo *Cicero* dominatur: breve, in quo *Salluſtius* regnat: ſiccum, quod *Frontoni* adſcribitur: pingue & floridum, in quo *Plinius Secundus* quondam, & nullo *veterum* minor noſter *Symmachus* luxuriatur. *Macrob.* l. 5. *Saturnal.* c. 1.

Haud quiſquam ita nitet, ut comparatus tibi non ſordeat; Quis ita *Æſopi* venuſtatem, quis Sophiſticas *Socratis* concluſiones, quis enthymemata *Demoſthenis*, aut opulentiam *Tullianam*, aut proprietatem noſtri *Maronis* accedat? quis ita affectet ſingula, ut tu imples omnia? Quid enim aliud es, quàm ex omni bonarum Artium ingenio collecta perfectio. *Auſon.* in Epiſt. ad *Symmach.*

Illud pretioſiſſimum generis humani decus, vir totus ex ſapientiâ, virtutibuſque factus. *Boëth.* libr 11. proſ. 4

De *Symmacho* MS. qui nunc Ingolſtadii vinctus aſſervatur, literis Longobardicis

Digitized by Google

dicis exstantis, nemo, qui veridicula videri, debitare possit, esse nimium lon-
gissimum versuffectum. Scapp. de Arc. Cic. in Tusc.

Iterum ejus opera *Genera* 1588. in 8°. *Parisiis* 1604. in 4°. cum Nicolo Perot Neap. Nemeto 1618. 8°.

CLAUDIUS CLAUDIANUS.

Exandrinus, magni fuisse Poeta, fub *Arcadio & Honorio* Imp. Romanis Clar. An. D. 400 exstimat Baillaut in fuo *Tragani* metrio. Gentilis fuit (inquit) ac ipsiflum peregrinus: ut ex *Augufino & Orofio* conftat. Nec obftat *Cornes de Claris*, quod in Editione *Petrarcæ Aldinæ Claudianum* nomen praefer-
lis: ideo enim libris adfignatur *Damasi Papæ*. Nec ignota etiam in nominibus Ale-
xandrinis *Claudiani* nomen fuerunt. Sed ut *Claudianus* eft, non hujus fuit, fed *Claudiani Mamertini*, qui fub *Leone* vixit. *Vid. de Poetis Latinis.*

Claudianus Poeta Aegyptius genere, cujus laudat Poemata extant, multa & varia, nitida & terfa in fententiis, mufaque inventione, quam figura carmi-
nis fe quoque tulit, ne fi in carminum numero potens & haud dubie poftima, ut verum ultimus, *Mart. Arvers. Sabellic.* Ennead. 7. Hift. l. 9.

Ad cunctum natus fuit, quod elegantiffime ipfe testatur, ubi ingenios de-
fuperftitionem propenfos: tamen de *Orofio* eadem carminis ratio exftat, quod
nam quod credat ea in *Honorii* gratiam compofuiffe, ut fuit alienator maxi-
mus. *Lud. Vives in Augustin. l. 18. de Civ. c. 54.*

Ingenio excellentis fuit, maximeque apto ad carmen componendum. Nam &
ad magni felices, vaftique fignis ac fententiis mirifice delectat, ut videatur a
natura ipfa inftructus ad poeticam facultatem. *Petr. Crinit.*

Maximus Poeta *Claudianus* fuit augumento ingeniolitos opprefus, adhibi-
de ingenio, quamum deeffe meruit. Fuit ille, ut calet, celeris non invitus-
temperatum judicium, dictio comitis, numeri non affectati, acute dicta multa-
fine ambitione. *Jul. Cæf. Scaliger de Poet. l. 6. c. 5.*

Nec equidem puer ego unquam *Claudiani* verfus contempfi: fed cum minu-
me numeros & lineamenta vaiet, ideoque ita abhinc, ab aliquibus eo nomine
in noftinem redigitur. At ei cum fenex tum numeri fatis placent, fenfus, ut vi-
detur, acute & concife ferenis. Nam cum primo animi impetu, ut videmus, pulchre
materium arripuit, & animofus ferantis, non tamquam vetera hominem defcit,
nec principia fatis poftrema refpondent. Omnino tamen, ut Poëta dicebar, elle
Poeta cauam, volubilis, & valde dulcis: fed cerni parum idoneus dignoque
ut tanquam illum imitari ftuderis. Sum quidem in eo, ut eum delectu decer-
nantur, ftorea quibusnam dicta eftiquam vobis prodeffe poffint. *Lil. Gerald. de Poet. Auctis. p. 199.*

Elegantiffimum Panegyricum *Claudiano* fe hunc quartum *Conflatium Hu-*
manifcr fcripfit. Quem, Audiofe Lector, acutum legis, ut multus eius rempeti-
bilitoribus. Plenus enim eft rerum & hiftoriarum, & omnium eft. Caret eruditione. *Ioan. Caffinius in* Commentar. ad ann. Urbis MCLII.

Claudius

Claudianus elegantissimus Poeta, quàm præclara habet in quarto Consulatu *Honorii*! etiam *Prudentius*. *Scaligerana* posterior, p. 51.

Claudianus in sexto *Honorii* consulatu ostendit, se non ingenii solùm viribus excitatum, sed optimorum quoque Poëtarum lectione assiduâ, ad poëticum decus & gloriam pervenisse. *Ioseph. Castalio* var. lect. c. 37.

Claudius Claudianus Ægyptius, omnibus Latinis rerum ubertate prior, soli *Homero*, inventionis gloriâ, inter Græcos cessurus, poëtarum præglorioßissimus. *Thom. Dempster.* in Elench. Script.

Testem insuper dabimus non paulò auctoritate potentiorem: is erit laudatissimus Poëta; *Claudius Claudianus*, cujus ingenium & eloquentia licèt ævo inciderint jam procliviori in vitium; nemini tamen ab ipso *Augustæo* ævo puritate, candore & magnificentiâ sermonis cessurus est: quarum virtutum licèt vulgo non sint satis æstimantes in summo scriptore; nos tamen ei debitum præconium non invidebimus. *Eustat. Svvart.* l. 1. *Analector.* c. 13.

Claudianus Poëta est, qui non fabularum obscuris ambagibus aures potiùs titillet, quàm animum instruat. Nulla in eo nugarum scitè cogmentatarum series, quæ blando errore à gravioribus studiis ad *Sirenum* cantus mentes deducat. Gravissimus & compositæ ad Politicam doctrinam nervositatis Stylus. *Boxhorn.* in Monumen.

Legimus hodiè versus ejus non sine veneratione tanti ingenii; notamus dictionem castam, gravem, sublimem, & nihilominus, quod mirere, facilem, moralis & Politicæ sapientiæ monitis intertextam; sed ne quid dissimuletur, subinde tumidiorem, penè juveniliter exsultantem, quod in *Marone* nemo justè culpaverit. *Borrich.* de Poet. p. 73.

Jes. *Rapinus* cum nobis depingit tanquam *Authorem* qui in suis Poematis multum judicii non ostendit. Juvenilis indoles in omnibus *Claudiani Panegyricis* regnare conspicitur, quæ nihil habet solidi, quamvis ingenium felix in iis rutilet. Insipidas absque ordine & cohærentia laudes congerit. Ille Poeta, pergit alibi, ingenio felicique imaginatione gaudet, sed ei palatum est ineruditum quoad numeri delicias illas, carminumque modum illum quem in *Virgilio* admirantur Docti. versus & verba ejus similiter continuò cadunt; quo fit ut vix absque tædio legatur; nec in omni sua dictione ullatenus unquam assurgit. *Rapin.* Reflex. partic. in *Poetic.* part. 2. Refl. 14. 15.

Claudianum verò cum *Tibullo* si conferrem in *Elegiis*, carperet à nonnullis; tamen is maximam meo judicio laudem promeretur in *Elegiâ* numeris omnibus absolutâ, quâ *labores Herculi*, orbisque cantu *Orpheo* viduati calamitatem pulchertimâ varietate, floridoque Stylo, velut erudito penicillo exprimens ob oculos ponit legentium. *Jacob. Gadd.* in *Elog.* p. 150.

Claudianus non Latina solùm, verùm etiam Græca scripsit Poemata. Unde in veteri Epigrammate quod in basi ejus statuæ erat inscriptum, *Virgilii* simul & *Homeri* animam in se transfusam habuisse dicitur. Latinum quidem *carmen* primùm scribere aggressus est Anno Christi 395. quo Coss. fuerunt *Olybrius* & *Probinus*. De quorum *consulatu* elegans *carmen* conscripsit, quod etiamnum extat.

Hic

Digitized by Google

21 For even hereunto were ye called: because Christ also suffered for us, leaving us an example, that ye should follow his steps:

22 Who did no sin, neither was guile found in his mouth:

23 Who when he was reviled, reviled not again; when he suffered, he threatened not; but committed himself to him that judgeth righteously:

24 Who his own self bare our sins in his own body on the tree, that we being dead to sins, should live unto righteousness: by whose stripes ye were healed.

25 For ye were as sheep going astray; but are now returned unto the Shepherd and Bishop of your souls.

CHAP. III.

1 Wives must be subject to their husbands, 3 and not to affect outward ornaments, 7 but to be adorned with the ornaments of the mind. 8 All must be of one mind, 9 and not render evil for evil, 13 but to suffer for righteousness' sake.

1 Likewise, ye wives, be in subjection to your own husbands; that, if any obey not the word, they also may without the word be won by the conversation of the wives;

2 While they behold your chaste conversation coupled with fear.

3 Whose adorning let it not be that outward adorning of plaiting the hair, and of wearing of gold, or of putting on of apparel;

4 But let it be the hidden man of the heart, in that which is not corruptible, even the ornament of a meek and quiet spirit, which is in the sight of God of great price.

5 For after this manner in the old time the holy women also, who trusted in God, adorned themselves, being in subjection unto their own husbands:

6 Even as Sara obeyed Abraham, calling him lord: whose daughters ye are, as long as ye do well, and are not afraid with any amazement.

7 Likewise, ye husbands, dwell with them according to knowledge, giving honour unto the wife, as unto the weaker vessel, and as being heirs together of the grace of life; that your prayers be not hindered.

anion ἀμετρία τ ἀνθολκῆς *Hieronymum* nimis transversum egerit; an meruit *Rufinus* omnia, quæ pleno ore in ipsum evomuntur, convitia, perpendent æqui rerum æstimatores. Interim illud negari non potest, *Rufinum* in vertendis è Græco Sermone aliorum Scriptis pessimâ fide ut plurimum egisse, mutando, truncando, addendo; ut nova potiùs quàm aliena videri possent; nec divinando quis assequi valeret quænam *Rufini*, quænam ipsius Auctoris partes fuerint. *Gul. Cave* in Hist. Literar. Script. Eccles.

Prodierunt opera *Rufini* 2. Tom. *Paris.* 1580. fol.

DECIUS MAGNUS AUSONIUS.

Clar. A. D. CCCXC. GEnere *Gallus*, patriâ *Burdigalensis* fuit. *Valentiniano, Gratiano* & *Theodosio* Imperantibus, claruit. A *Gratiano* Discipulo ad consulatum evectus est. *Bellarminus* aliique eum inter *Christianos* collocant, dissentiente *G. I. Vossio*, qui *Gentilem* fuisse asserit. Condidit varia *carmina*.

Ausonii ingenium magnum, acutum: Stylus duriusculus: Multa *scripsit*, non solum varia, sed etiam variè. Quare quid facere potuerit, non quid fecerit, potiùs judicandum. Utinam *Epigrammata* ne scripsisset. Nam & inculta sunt pene omnia, & omnia dura: Quædam etiam inepta, aut frigida aut frivola, ut è *Græcis* satis habuit quæ exprimeret. Nonnulla verò adeo fœda atque detestanda, ut neque Scriptore, neque Auditore digna, non in spongiam incumbere merita sint, sed solis flammis expiari posse videantur. Sanè sibi multùm placuisse constat ex incuriâ *Scriptionum* futurorum sæculorum securum, cùm sibi videretur sui esse Princeps. Eum verò piguisse Castigationis videmus in ipsis *Iambis*; quos cùm puriores inchoasset, lutulentos fluere permisit. *Jul. Cæs. Scalig.* l. 6. Poetic. c. 5.

Inter cætera verò ejus poëmatia sunt, quæ ipse partim εἰδύλλια, ut *Gryphum de numero ternario*, partim vocat *Eclogas*; sic enim inscribitur ea, quæ vitæ nostræ miserias describit; valdè sunt bona, & quovis magno Poetâ digna. Sed longè illustrior illa, in qua *Cupido cruciatur*. Est enim docta, candida, neque carens numeris. *Mosellam* verò adeò excoluit, ut ea sola magni Poëtæ nomen sibi comparare potuerit. Est enim in eâ multa ars tum dispositionis tum eloquutionis. Multa lumina figurarum, multum ingenii deprehendas. *Idem* ibid.

Multa in illo viro (*Ausonio*), verè Magno, tecum mirabar, multa suspicio & veneror. Ut pauca de multis, Illud imprimis apud me monstri instar habet, hominem *Christianum*, & ut apparet, non nomine tantùm; sed & pectore & moribus, adeò sæpè lasciva atque improba scribere potuisse, ut nisi nomen *Ausonii* esset adscriptum, *Bilbilitanum* Poëtam te legere putes——— Suspicio in hoc viro acumen, leporem, ac rotunditatem, imprimis *Epigrammatum*, quibus (*expleri* mentem nequeo, ardescoque legendo) veneror & eruditionem multiplicem de veterum fontibus hauftam. Quid enim apud illos, sive *Græcos*, sive *Latinos*, memorabile, quà verborum, quà rerum, quod non

Sir Thomas Lake, Knight, one of his Majesty's Principal Secretaries of State, and Sir Thomas Edmondes, Knight, Treasurer of his Majesty's Household, and one of his Majesty's Privy Council, to be Commissioners for the Treaty of Marriage between the Prince and the Lady Elizabeth, and to confer with the Ambassadors of France, and to treat with them touching the Marriage of the King of France with the Infanta of Spain.

Sir Thomas Lake, Knight, one of his Majesty's Principal Secretaries of State, and Sir Thomas Edmondes, Knight, Treasurer of his Majesty's Household, and one of his Majesty's Privy Council, to be Commissioners for the Treaty of Marriage between the Prince and the Lady Elizabeth, and to confer with the Ambassadors of France, and to treat with them touching the Marriage of the King of France with the Infanta of Spain.

queremur. *Ioſ. Scalig.* lib. 2. *Auſonianarum* lect. cap. ult.

Moſellam ipſius ita prædicat *Symmachus*, ut libris *Maronis* adjungendam judicet.

Martialem Auſonius renovare viſus eſt ac referre ſcribendis *Epigrammatis*, longo intervallo ut temporis, ita dignitatis ac præſtantiæ. Huic ego Poetæ faveo libenter, cùm homini *Gallo*, tum doctrinâ ſingulari, & ſummâ ingenii ſuavitate prædito. Sed minus ei tempus profectò, quo vixit, favet. Quo quidem tempore infici jamdudum cœperat *Latinus Sermo*, verbis & parum *Latinis*, & parum *Latine* junctis. *Poëtica* facta durior multò, quàm olim. *Vavaſſ.* de *Epigrammate*, c. 15.

Elegans & acutum *Auſonii* Poëmation *Gryphus* eſt; in quo propter reconditam doctrinam & occultos quoſdam reſpectus, ingenium poeta declaravit ſuum. *Andr. Schott.* l. 2. c. 33. obſerv. Human.

D. Magnus *Auſonius Burdigalenſis*, Imperatoris *Gratiani* Præceptor, ejuſque beneficio *Conſul* tandem *Romanus*, paulò ante initium Seculi 5. obiit, Religione *Ethnicus*, eoque à *Paulino* amico, ſed *Chriſtianis ſacris* dedito identidem objurgatus, varia ſcripſit, quæ in luce publicâ verſantur, omnia culta, ſelecta, ingeniоſa, ſed à fæcibus temporum, quibus vivebat, non ſemper libera. Ad eum quoque referuntur à Doctis illa, quæ *Dionyſii Catonis* nomen præferunt. *Diſticha*; ſed quia *Vindicianus* in Epiſt. ad Imperat. *Valentinianum* hujus *Catonis* meminit, alium cum eſſe ab *Auſonio* credibile eſt. Vivacitatem ingenii ejus ut ex aliis deprehendunt eruditi ita præcipuè ex *Centone* illius *Nuptiali*, quo *Maronæ* caſtitatem in ruborem dedit, atque utinam non lectorum hodiéque teneret pudicitiam. *Borrich.* de Poetis, p. 73.

Auſonius editus eſt *Amſtelod.* ex recenſione *Iacobi Tollii* cum Notis Variorum, in 8°. Anno 1671. In *Gryphum* ejus *De Numero ternario* commentatus eſt *Claudius Minos Divionenſis*: In eundem de *Urbibus Elias Vinetus*: In *Moſellam Marquardus Freherus.*

S. AURELIUS AUGUSTINUS.

Clar. A. D. CCCXCVI. PAtre Patricio, Matre S. *Monica*, *Tagaſtæ* in *Numidia* natus, *Arbetione* & *Lolliano* Coſſ. Anno Chriſti 355. Idibus Novembris, *Romam* ex *Africâ* venit ann. 383. deinde *Mediolanum* ann. 384. ubi à S. *Ambroſio* Mediolanenſi Præſule ad fidem Catholicam à Manichæorum hæreſi converſus, & baptizatus eſt Paſchali tempore ann. 388. ætatis 34. Poſt ſanctæ matris obitum, ad *Oſtia Tiberina* die 4. Maii ann. 389. reverſus in *Africam*, à *Valerio Hipponenſi* Epiſcopo ann. 391. Presbyter ordinatus, deinde Epiſcopus ann 396. jubente eodem *Valerio* à *Megalio Calamenſi* Epiſcopo *Numidiæ* Primate conſecratus novo more, ut non ſuccederet in Cathedrâ Epiſcopali, ſed accederet, commiſſam ſibi Eccleſiam rexit per ann. 35. uſque ad diem 28. Auguſti ann. 430. quo *Vandali* Hipponem Regium jam tertium menſem arctâ obſidione vallantibus, ad cœleſtem patriam evolavit, cùm libris *Iuliani Pelagiani* reſponderet, annos natus 76. *Philip. Labbe.*

Vir

quasi voluerit in unâ tabulâ vividum quoddam exemplar *Episcopi* repræsentare —linguam habebat in tantum ab omni petulantiâ puram, ut etiam cum procacissimis *Hæreticis*, vel scripto vel sermone disputans, mirè temperet à conviciis, sed Scripturarum modò testimoniis & argumentis veritatem asserit, impietatem refellit, adeò ut ne lacessitus quidem regerat maledicta. *Erasm.* Epist. l. 28. Epist. 1.

Augustinus accuratissimus in Fidei dogmatibus discernendis, & in disputandis solertissimus. *Montacut.* Apparat. 1. sect. 70.

Magnus sanè vir fuit *Augustinus*., pietate & doctrinâ admirabilis *Casaub.* Epist. 710. ad *Perronium* Card.

Unus *Aurelius Augustinus*, vir tantus, *Retractationum* libros reliquit, simpliciter ac bonâ fide, quem nullus est ad hoc tempus imitatus: videlicet mansueto vir ingenio, & modicè de seipso sentiens. *Lud. Viv.* de Caus. Corrupt. Art. l. 1.

Hîc nobis toties occinuntur *Augustini Retractationes*. Atqui *Retractatio* nihil aliud est quàm *recognitio*. Neque enim eo titulo profitetur se castigationem errorum suorum, sed catalogum & recensionem operum suorum texere, ac singulorum velut argumenta, eò spectans, ne quid lucubrationum ipsius intercideret, aut alteri tribueretur quod ipsius esset, aut ipsi tribueretur quod esset alterius. Verùm obiter quædam sua reprehendit, fateor, sed levicula: veluti quòd alicubi sit usus vocabulo *fortuna*, quòd lapsus sit in nomine *Medici*. At plura defendit, interdum non sine tergiversatione. *Erasm.* l. 25. Epist. 14.

Nec *Hebraicè* sciebat *Augustinus*, & *Græcè* minus quàm mediocriter. *Lud. Viv.* in *Augustin.* de C. D. l. 15. c. 13.

Nunquam infeliciùs in Scripturis Sanctis versatus, quàm in *Psalmorum* enarratione---*Hieronymus* in Epistolis ad *Augustinum* taxare videtur hos *Commentarios tanquam nimis obscuros & in nonnullis etiam à rectâ lineâ, & à suâ. Græcorumque omnium tractatorum mente discrepantes.* Suspicor *Hieronymum* desiderasse in his *Enarrationibus* explicationem *Psalmorum* juxta Hebraicæ veritatis puritatem, & Græcorum Expositorum sententiam: sed, cùm *Augustinus* Hebraici sermonis esset ignarus, & in Græcis literis non sic esset instructus, ut Græca *Commentaria* liberâ manu posset evolvere; necesse fuit illum sæpè ex inopiâ literalis intelligentiæ à vero, ac proprio literæ sensu ad extortas *Allegorias* deflectere. *Sixtus Senens.* in Biblioth. Sanct.

S. *Augustinus* ingenio admodum vasto, polito & acuto pollebat. Ejus ratiocinia validè urgebant Usitata ejus Methodus est præclara Principia ponere, ex quibus innumeras elicit consequentias, adeo ut omnia Doctrinæ illius capita arctissimam inter se connexionem habeant. In pleraque *Mysteria* magis ratiocinatus est quàm ullus Author ante illum: plures Quæstiones priùs non motas agitat, harumque plures sola acuminis sui vi diremit. Longè sæpius abivit ab eorum sententia qui ipsum præcesserunt, ut novam prorsus viam insisteret, sive in *Scripturarum* explicatione, sive in Theologicis opinionibus. Circa res Theologicas de eo dici potest quod de seipso dicebat Cicero circa Philosophiam, quod fuerit *Magnus Opinator*, id est quòd plurimas opiniones quæ meram habebant

Digitized by Google

Quæſtionibus tamen ſuis in ſeptem priores *Bibliorum Libros*, oſtendit ſe *Critices* inſcium non fuiſſe, multóque felicius optatum exitum ſe aſſecuturum, ſi *Græci Hebraique* idiomatis notitiam habuiſſet; præterquam quòd totum tempus ad meditandum in tanti momenti materiam neceſſarium ei non ſuppetebat. Unde etiam fatetur ſe Opus iſtud *Quæſtiones* inſcripſiſſe, quoniam Dubia potiùs propoſuit quàm horum ſoluciones attulerit, quamvis tamen plurima enodaverit. Ejus in *Pſalmos Commentarii* ſeu potius *Conciones* nihil præter moralem & allegoricum ſenſum continent, præterea que innumeris digreſſionibus & ſupervacaneis ſubtiliratibus ſcatent. *Ieſ. Richard. Simon.* Hiſt. Criticâ V. Teſtamenti lib. 3. c. 9. pag. 397, 398. Gall.

Auguſtinus eſt *magnus diſputator, ſed non eſt ἐξηγητικὸς, non interpretatur benè Scripturam*, eſt ineptus ſæpe. Sanctus *Auguſtinus* in Sanctum *Hieronymum* ſtomachabatur, quòd *Biblia* vertiſſet, qui optimè ipſi reſpondit, adeo ut *Auguſtinus* leniſſimum reſponſum repoſuerit. Magnus Theologus fuit Sanctus *Auguſtinus* ſed major adhuc fuiſſet ſi *Græcam Hebraïcamque* linguam intellexiſſet. Sæpe fatetur ſe neque *Græce* neque *Hebraicè* quicquam ſcire. *Rhetorica, Dialectica Grammaticaque* Profeſſor fuerat. Veterum præſtantiſſimus eſt Sanctus *Auguſtinus*. Quàm miſellus Liber ſunt Sancti Auguſtini *Confeſſiones*! *Scaligerana* poſterior.

Auguſtinus fuit utilis ad monita danda piæ vitæ, ad *Interpretandas Scripturas* ſatis infelix, certè Græcis multis inferior. *Grotius* in Diſcuſſ. *Rivet.* Apologet.

Auguſtinum ſuos paſſim eſſe manes nemo jure inficiabitur. Ejuſmodi eſt quòd adversùs pueros ante baptiſmum morientes, adeo immiſericorditer pronunciat, non ſolùm viſione *Dei* privandos, quæ ſententia vulgo nunc obtinet, ſed etiam inferorum igne in æternum cruciandos, quæ fuit etiam ſententia *Gregorii Ariminenſis*, doctoris Scholaſtici non ignobilis, qui ob id *Parvulorum tormentum* dictus eſt. Statuit etiam *Auguſtinus Euchariſtiam* pueris neceſſariam. Huic ſubjicienda eſt alia *Opinio* in quam evidenter propendet; *Animam eſſe ex traduce*, & de patre in filium tranſire, & ex ejus ſubſtantiâ non minùs quàm corpus progigni, minimè verò à *Deo* immediatè creari & immitti, quæ hodiè noſtra omnium fides eſt. Nemo neſcit ipſum paſſim *Angelis* naturam corpoream tribuere: temere item affirmare univerſum orbem momento creatum, & ſex dierum intervallo, in creatione ad varios gradus cognitionis *Angelicæ* referre. Cenſuit item cum veterum pleriſque, Tempus quod inter hominis mortem & ultimam reſurrectionem interpoſitum eſt, *Animas* abditis receptaculis contineri. Sed & cum iiſdem omninò videtur ſentire ſupremo olim die, omnium etiam ſanctiſſimorum hominum corpora, poſt reſurrectionem, igne luſtratum iri. Illud ſanè mirificum eſt quod vir, alioqui cautus & à temeritate alienus, diſertiſſimè affirmat, LXX. *Interpretes* Prophetas fuiſſe, & à Spiritu Sancto immediatè afflatos in *Scripturis* vertendis; ita ut quæcunque apud hos aliter ſunt quàm in *Hebræis* fontibus, ea non ab *Interpretum* errore, ſed à *Dei* ipſius numine ac voluntate eſſe velit; in quam ille opinionem eo induc-

Digitized by Google

tus

VOL. 274 JANUARY 6, 1966 NO. 1

Copyright © 1966, by the Massachusetts Medical Society

Hypothermia in Surgery

Report of a Study Group

Committee on Hypothermia in Surgery, Division of Medical Sciences, National Academy of Sciences—National Research Council, Washington, D.C.

Submitted for publication August 30, 1965.

Hypothermia has been used in surgery for more than a century. Its first application was in amputation of the limbs, and it was used to prevent shock and to control hemorrhage. Later, it was used in operations on the brain, and it has been used in operations on the heart since the early 1950's. Hypothermia has been used in many other operations, and it has been used in the treatment of many diseases. It has been used in the treatment of burns, and it has been used in the treatment of poisoning. It has been used in the treatment of shock, and it has been used in the treatment of hemorrhage. It has been used in the treatment of infection, and it has been used in the treatment of cancer. It has been used in the treatment of many other diseases.

Hypothermia has been used in surgery for more than a century. Its first application was in amputation of the limbs, and it was used to prevent shock and to control hemorrhage. Later, it was used in operations on the brain, and it has been used in operations on the heart since the early 1950's. Hypothermia has been used in many other operations, and it has been used in the treatment of many diseases. It has been used in the treatment of burns, and it has been used in the treatment of poisoning. It has been used in the treatment of shock, and it has been used in the treatment of hemorrhage. It has been used in the treatment of infection, and it has been used in the treatment of cancer. It has been used in the treatment of many other diseases.

Ingenium & dictio *Victoris Aurelii* videntur ſpeciem quandam referre *Corn. Taciti*, cui tamen nihilo propior eſt, quàm ſtannum argento. Laudandus tamen conatus, & habenda gratia *Victoris* induſtriæ, quæ cùm multa undique delibaverit, cavit nobis, ne plurimarum rerum ignari eſſemus quarum memoria cum vetuſtioribus libris, unde erant excerpta, penitus interiiſſet. *Balth. Bonifac.* de Rom. Hiſt. ſcript.

Is ut elegantiâ *Romanâ* haud mirabilis eſt, ita propter magnitudinem materiæ valdè nobis utilis, licet non ſemel erret, & pleraque dicendo omittat. *Car. Sigon.* de Hiſtor. Roman.

Durum hoc mihi ipſi videretur, niſi *Victorem* cogitarem, & reliquam ejus adfectatæ novitatis Phraſim. *Lipſ.* l. de Amphitheatro, c. 6.

In his (viz. *Ælio Spartiano, Iulio Capitolino, Ælio Lampridio, Vulcatio Gallicano, Trebellio Pollione, Flavio Vopiſco, Aurelio Victore*) vix eſt quod probes præter Hiſtoriæ fidem; tantum abeſt, ut eos *Ciceroniani* cognominis honore digner. Nam ægrè tuentur *Sermonis Latini* caſtimoniam. *Eraſm.* in *Ciceronian.*

Aurelius Victor, Auctor neque indiſertus, nec inargutus: quem *virum ſobrietatis gratiâ multilaudum*, dicit *Ammianus Marcellinus*: & *Caſaubonus* Opuſculum ejus *de Vitis Auguſtorum*, elegantiſſimum appellat. *Whear.* Method. Leg. Hiſt. Civ. ſect. 22.

Aurelius Victor, ſummæ auctoritatis *Hiſtoricus*, qui *Scripta* ſua ex *Suetonio, Eutropio*, & aliis antiquioribus contexuit. *Ioan.* Card. *Bona.*

Sextus Aurelius Victor, vir *Conſularis*, breviter ab *Auguſto* ad *Theodoſii* ſeptioris mortem ſub quo vixit, *Imperatorum* vitas mandavit memoriæ: Nonnulla aliâ præterita perſecutus eſt. Corrigendus eſt autem dum tempore *Conventus Mediolanenſis* ambos *Conſtantini* filios creatos fuiſſe *Cæſares* tradit, cùm aliter conſtet ex *Euſebio* l. 4. c. 40 Vitæ *Conſtantini*. Cæterùm longè à *Victore* diſcrepat *Zoſimus*, & ipſe errore lapſus, dum *Licinianum Licinii* filium à Patre creatum *Cæſarem* dicit non cum viginti menſium eſſet infans, ſed annos viginti natum. *Ant. Poſſev.* Biblioth. Select.

S. *Aurelii Victoris Hiſtoria Romana* compendium Interpretatione & Notis illuſtravit *Anna Tanaquilli Fabri fili*, juſſu *Chriſtianiſſimi* Reges in uſum Sereniſſimi *Delphini* in 4°. A. *Pariſ.* chez *Denis Thierry* 1681.

S. JOANNES CHRYSOSTOMUS.

Chr. An. D. CCCXCV. II.

PRopter admirabilem in dicendo eloquentiam dictus à *Græcis* χρυσόστομος & χρυσορρήμων, *Antiochiæ* anno 355. aut præcedenti natus cùm aliquot annos in foro verſatus fuiſſet, ad ſeverioris vitæ genus, ac *Chriſtianam* pietatem ſedulò converſus, adverſus *Gentiles* & *Iudæos* anno 382 ſcripſit, tum anno 386. à *Meletio* Patriarchâ *Antiocheno* Presbyter ordinatus, cum *Marcionitis* non ſemel diſputavit. Anno *Chriſti* 398. *Arcadii* Imp. ab obitu patris quarto, poſt *Nectarium* ad

Digitized by Google

contra *Severianos* ibid. p. 238. *Cave* Chartophyl. Eccleſiaſt.

Vide ibid. Fragmentum Græc. prædict. Epiſtolæ ex Biblioth. *Arundel.* antiq. MSS. deſumptum.

S. *Chryſoſtomi* Epiſtolæ ad *Cæſarium* apographum habuit ex Bibliothecâ Florentinâ *Laurentius Panciarichi*, Cardinalis Medicæi Bibliothecarius, cujus copiam ab eo impetrare non potuit *Chriſt. Sandius*, ut ipſe teſtatur in Appendice Hiſtoriæ *Arianorum*; cumque eum interrogaret quid Epiſtola contineret, reſpondit Panciarichi ſe non audere id propalare. *Chryſoſtom.* Homiliis in totum Pſalterium (quarum partem tantùm habemus) uſus eſt *Wilhelmus Lindanus*, ex Cardinalis *Granvelani* bibliothecâ. Has in Latinum Sermonem vertit *Martinus Duncanus*, eodem Lindano teſte, Præfatione in Pſalterium vetus ab eo caſtigatum. Verùm tralatio iſta nunquam prodiit. Veteris Teſtamenti Synopſis, auctore *Chryſoſtomo*. MS. occurrit apud Cl. *Iſ. Voſſium*. His adde *Jeremiæ* explanationem, quæ Græcè integra extat in catena *Chiflerianâ* in hunc Prophetam. *Paul. Colomeſ.* Paralipom. ad Chartophyl. Eccleſ. *Gul. Cave.*

SULPICIUS SEVERUS,

Vel potiùs,

SEVERUS SULPICIUS.

Clar. A. D. CCCC. AQuitanus, *Primuliacenſis* in *Galliâ* Presbyter, terſiſſimi Sermonis Scriptor, claruit & ſcripſit anno 400. obiit circa annum 422. *Gul. Cave.*

Scripſit duos libros de *Sacrâ Hiſtoriâ* — Vitam *B. Martini* — Tres Epiſtolas — Tres Dialogos. In quibus ſequitur errorem *Millenariorum.*

Severus Presbyter, vir genere, & literis nobilis. *Gennad.* in catal.

Severus, vir doctrinâ & ſapientiâ pollens. *Auguſtin.* epiſt. 205.

Dictione utitur terſâ, & eleganti, adeò ut *Eccleſiaſticorum* puriſſimus *Scriptor à Joſepho Scaligero* vocetur. *Voſſ.* de Hiſt Lat.

Elegantiâ *Romani Sermonis* vix quiſquam *Chriſtianus Author* extat præferendus *Severo Sulpitio*; ut eum legens videatur ſtantis *Reipublicæ Senatorem* aliquem de diuinis rebus diſſerentem audire. *Barth.* l. 12. adv. c. 18.

Chriſtianum Salluſtium vocat *Barthius* l. 49. adv. c. 4.

Quô opuſculo (*ſacrâ Hiſtoriâ*) non ſanè magno, aliud an ullo unquam ſeculo *Reip. Chriſtianæ* utilius ac præſtabilius editum ſit, iis, quorum illud eſt judicium, judicandum relinquo. De *elegantiâ* verò præſtare auſim, & affirmare me poſſe confido, nulli idem omnium *Scriptorum Eccleſiaſticorum* quicquam concedere; alia verò omnia, quæ in eodem genere verſantur, tanto intervallo omnimodis ſuperare, ut ne ſint quidem ad hoc comparanda. Magnum eſt quod dico, & fortaſſe plurimis incredibile: Sed ejuſmodi tamen, quòd non tã dicenti mihi, quàm teſtificanti pro me veritati creditum iri confidam, ſi quibus operæ pretium erit *Oroſium*, *Florum*, *Eutropium*, alioſque *Epitomarum* autores cum hoc noſtro omnibus

Digitized by Google

Ch. 8 Art. 1 Contracts

Art. 1 Contracts

Art. 1 Contracts

**

Sec. 1. Section 1 of chapter 1 of the Revised Statutes is hereby amended by striking out the definition of "Person" and inserting in place thereof the following definition:—"Person", "whoever", "no person", "any person", "another person", "other person", "owner", "applicant", "petitioner", "respondent", "claimant", "plaintiff", "defendant", "party", "juror", "witness", "executor", "administrator", "assignee", "trustee", "lessor", "lessee", "mortgagor", "mortgagee", "grantor", "grantee", "principal", "agent", "employer", "employee", "contractor", "subcontractor", "partner", "joint owner", "joint adventurer", "bailor", "bailee", "consignor", "consignee", "depositor", "depositary", "tenant", "landlord", or any similar term, shall include a corporation, partnership, association, trust or other entity, as well as a natural person.

Sec. 2. Section 1 of chapter 1 of the Revised Statutes is hereby amended by striking out the definition of "Real estate" and inserting in place thereof the following definition:—"Real estate", "land", "lands", "real property", "premises", "messuage", "tenement", "hereditament", "lot", "parcel", "parcel of land", "estate in land", "estate in real property", "interest in land", "interest in real property", "boundary", "boundary line", "boundary of land", "boundary of real property", "abutter", "abutting owner", "owner of land", "owner of real property", "land of another", "real property of another", "land of the commonwealth", "real property of the commonwealth", "land of a city", "land of a town", "land of a county", "land of a district", "land of a public authority", "land of a public agency", "land of a quasi-public corporation", "land of a charitable corporation", "land of a religious corporation", "land of a trust", "land of a trustee", "land of a mortgagor", "land of a mortgagee", "land of a grantor", "land of a grantee", "land of a lessor", "land of a lessee", "land of a tenant", "land of a landlord", "land of a bailor", "land of a bailee", "land of a consignor", "land of a consignee", "land of a depositor", "land of a depositary", "land of a principal", "land of an agent", "land of an employer", "land of an employee", "land of a contractor", "land of a subcontractor", "land of a partner", "land of a joint owner", "land of a joint adventurer", or any similar term, shall include land under water, as well as land above water.

Ladie, and the Knight, and the Squire, and the Dwarfe, and the Damosell, and the Lion, and the Dragon, and the Giant, and the Hermite, and the Hermites Sonne, and the Hermites Daughter, and the Hermites Wife, and the Hermites Cow, and the Hermites Oxe, and the Hermites Asse, and the Hermites Dog, and the Hermites Cat, and the Hermites Mouse, and the Hermites Hen, and the Hermites Cocke, and the Hermites Chickens, and the Hermites Pigge, and the Hermites Goose, and the Hermites Gander, and the Hermites Duck, and the Hermites Drake, and the Hermites Peacock, and the Hermites Turkie, and the Hermites Pigeons, and the Hermites Bees, and the Hermites Hives, and the Hermites Honie, and the Hermites Waxe, and the Hermites Garden, and the Hermites Orchard, and the Hermites Trees, and the Hermites Fruit, and the Hermites Corne, and the Hermites Meadow, and the Hermites Grasse, and the Hermites Hay, and the Hermites Cottage, and the Hermites Bed, and the Hermites Table, and the Hermites Stoole, and the Hermites Chaire, and the Hermites Dishes, and the Hermites Spoones, and the Hermites Knife, and the Hermites Cup, and the Hermites Candlestick, and the Hermites Candle, and the Hermites Fire, and the Hermites Wood, and the Hermites Coale, and the Hermites Brand, and the Hermites Ashes, and the Hermites Pot, and the Hermites Kettle, and the Hermites Pan, and the Hermites Trivet, and the Hermites Gridiron, and the Hermites Bellowes, and the Hermites Tongs, and the Hermites Shovell, and the Hermites Broome, and the Hermites Basket, and the Hermites Bucket, and the Hermites Tub, and the Hermites Barrell, and the Hermites Hogshead, and the Hermites Tunne, and the Hermites Cellar, and the Hermites Beere, and the Hermites Ale, and the Hermites Wine, and the Hermites Vessels, and the Hermites Bottles, and the Hermites Glasses, and the Hermites Cloth, and the Hermites Napkin, and the Hermites Towell, and the Hermites Sheetes, and the Hermites Blankets, and the Hermites Coverlet, and the Hermites Curtaines, and the Hermites Vallance, and the Hermites Rushes, and the Hermites Mats, and the Hermites Carpet, and the Hermites Cushions, and the Hermites Clothes, and the Hermites Hose, and the Hermites Shoes, and the Hermites Garters, and the Hermites Shirt, and the Hermites Doublet, and the Hermites Jerkin, and the Hermites Cloake, and the Hermites Hat, and the Hermites Cappe, and the Hermites Staffe, and the Hermites Scrippe, and the Hermites Beades, and the Hermites Crosse, and the Hermites Booke, and the Hermites Spectacles, and the Hermites Purse, and the Hermites Money, and the Hermites Gowne, and the Hermites Girdle, and the Hermites Knife, and the Hermites Pen, and the Hermites Inkehorne, and the Hermites Paper, and the Hermites Standish, and the Hermites Sande, and the Hermites Wafers, and the Hermites Seale, and the Hermites Waxe, and the Hermites Thread, and the Hermites Needle, and the Hermites Pinnes, and the Hermites Thimble, and the Hermites Sheares, and the Hermites Pincase, and the Hermites Combe, and the Hermites Glasse, and the Hermites Pouch

SYNESIUS.

Clar. A. D. CCCCX.

GEnere *Pentapolitanus*, ex Philosopho *Platonico*, *Ptolemaidis* in *Thebaide* Episc. vivebat annum circ. 412. *Cal. Cave.*

Opera Synesii edidit *Dionysius Petavius*, Ann. 1612. & 1631. cum Notis. Inter quæ liber de *Regno*: De *Providentiâ* libri duo: *Epistolæ* 155. *Dio*, vel, de vitæ ipsius instituto: *Calvitii* encomium: *Catastasis* in Barbarorum excursionem: *Catastasis* in laudem *Amysii*: De dono *Astrolabii*: *Homiliæ*: *Hymni*: De *Insomniis*.

Hic igitur *Synesius*, tum reliquis disciplinis exultus fuit, tum in Philosophiâ adeò excelluit, ut admirationi esset etiam *Christianis*, his scilicet qui neque odio, neque gratiâ adducti, de rebus judicare solent. Persuadent igitur illi, ut salutaris regenerationis lavacrum perciperet, & *Sacerdotii* jugum subiret, tametsi *Resurrectioni* doctrinam nondum suscepisset, neque ita sentire vellet: rectè omninò conjicientes, ad reliquas ejus viri virtutes illa esse accessura, cùm *Divina Gratia* nihil imperfectum habere sustineat. Nec spes eos fefellit. Qualis enim & quantus extiterit, abunde testantur, tum *Epistola* post susceptam Sacerdotii dignitatem eleganter & doctè ab eo conscriptæ; tum *Oratio* quam dixit eidem *Imperatori Theodosio*; tum quicumque ejus libri admodum utiles circumferuntur, *Evagr.* l. 1. Eccles. Hist. c. 15. *Henr. Vales.* Interprete.

Lectæ sunt *Episcopi Cyrenes*, cui *Synesii* nomen, de *Providentiâ*, & de *Regno*, aliisque nonnullis *Orationes*. Stylus illi sublimis quidem & grandis, sed qui ad popularem simul dictionem aliquantum inclinet. Lectæ sunt & ejusdem *Epistolæ* variæ, venustate ac dulcedine fluentes, cum sententiarum robore ac dexteritate. *Phot.* in Biblioth. Cod. 26.

Synesii stylus, *Photii* quidem judicio, grandis & sublimis est, sed Poesin aliquatenus redolet. In narrationibus præsertim & in descriptionibus excellit. Prolixis præfationibus crebrisque digressionibus variat argumenta quæ pertractat. Delectabilia reddit eadem, præclaris Historiæ fabulæque locis, insignioribusque Profanorum Poetarum dictis. Nihil asperi nec tædiosi habet ejus Philosophia; ea est ejus industria ut hanc gratam & jucundam reddat; ad solam delectationem attendere videtur, cùm præcipua sapientiæ capita tradit. Ad summarum veritatum notitiam lectorem sensim deducit, dum festivas tantum narrationes se legere putat. In prima ejus Epistola duorum generum Opera illum scripsisse observat; alia esse circa sublimissimam Philosophiam; alia verò Rhetoricas dissertationes esse: sed facile cognosci posse utraque ejusdem ingenii fœtus esse, modò res seias, modò facetias meditantis. Et sane idem character ubique conspicitur. Opera ejus Philosophica Rhetoricis & Poeticis figuris sunt exornata; Eloquentiæ verò diatribæ sententiis Philosophicis roborantur. In Platonicis Scriptis versatissimus erat, & ex illo fonte hauserat quicquid maximi & eclissimi habet antiqua Philosophia circa summi Entis & Moralium Principiorum cognitionem. Pauca de Religione nostra scripsit, & multùm abest quin in

Digitized by Google

Bishop of Rochester, and Mr. Atterbury, Dean of Carlisle, and Mr. Kelly, Chaplain to the Bishop of Rochester, and Mr. Morice, Secretary to the Bishop of Rochester, and Mr. Thomas Bishop, Mr. Christopher Layer, Mr. Plunket, Mr. Thomas Corbett, Mr. Francis Gregory, Mr. Thomas Goldwell,

demum 415. à populo primùm testis obruta est, tum membratim discerpta, fuitque inter sophistas sui temporis nominatissimus, uxorem duxit, quatuorque ex ea filios suscepit, Legatione pro patriâ suâ per triennium functus est *Constantinopol.* apud *Arcadium* Imperator. circa annum 400. ad quem habuit orationem de Regno: dein anno 410. Episcopatum *Cyrenes* seu *Ptolemaidis* patriæ suæ invitus capessere coactus est, ordinatus à *Theophilo Alexandrino* Patriarchâ sub *Theodosio* juniore *Arcadii* filio. Quamdiu in sacrâ illâ ministratione vixerit, quove anno obierit, à nemine proditum est *Phil. Labbe* de Scriptoribus Eccles.

ISIDORUS PELUSIOTES.

Clar. A. D. CCCCXII. PResbyter *Ægyptius* sanctissimus & magnæ in Ecclesiâ *Christi* gloriæ, vulgò *Peluseota* dictus, quòd juxta Urbem *Ægypti Pelusium*, quibusdam modò *Celbeis* vel *Damiam* appellatam, monasticam vitam exercuerit (sunt & qui Abbatem vocent *Pelusiœci* montis in *Ægypto*.) Fuisse S. *Ioannis Chrysostomi* discipulum, & floruisse sub *Arcadio* ejusque filio *Theodosio* minore constat. Obiit die 4. Februarii post annum 431. neque enim certus mortis ejus annus cognosci potest. *Phil. Labbe* de Script. Eccles.

Angelicam in carne degens vitam, multa scripsit variæ utilitatis plena, potissimùm autem *Epistolarum* omnis generis divinâ simul & humanâ gratiâ refertarum propè Chiliades decem, sive decem millia: in quibus omnes divinas utriusque *Testamenti* Scripturas exposuit, & omnes omnium hominum mores instituit, usus in eis dicendi genere maximè ad *docendum* accommodato. Vidimus in Bibliothecâ *Marcianâ Venetiis* Volumen manu scriptum, complectens hujus sancti viri 1148. Epistolas. *Sixtus Senens.* Bibliothl. 4.

Pelusiaci in *Ægypto* montis Monachis præfuit *Abbas, Isidorus Pelusiota* inde dictus, eximius *Iohannis Chrysostomi* discipulus, vir doctissimus, & in Prophanis etiam Scriptoribus (*Platone* & *Plutarcho*) versatus; qui propter insignem vitæ, morumque sanctitatem θεοφόρος peculiariter est appellatus, quemque *Angelicam* in carne vitam degisse, atque Monastici Instituti vivum ac animatum exemplar fuisse *veteres* affirmant. Placuit ipsi *Scripturam*, & alia quæ occurrebant *Dubia, Epistolico* scribendi genere explanare. Scripsisse autem *Isidorum* ad decem millia *Epistolarum*, atque in his ter mille *Scripturam Sacram* exposuisse, auctor est *Suidas*, vel quem *Suidas* exscripsit. Hactenus verò triplici editione non plures in lucem prodierunt, quàm bis milletredecim. *Ioan. Andr. Quenst.*

Isidorum Pelusiotem ὁ Θύγλωττον appellat *Damascius* apud *Suidam*, quòd unâ cum simplicitate veritatem amaret, probaret, & sine omni dissimulatione loqueretur.

Quod scribis de repertis B. Patris *Isidori Pelusiotæ* Epistolis, & tuâ curâ descriptis atque ad edendum paratis, beasti me, Mi *Rittershusi*, hoc Evangelio. Macte hoc studio atque *Hermæo* isto. Multum quidem tibi jam *Resp. Literaria* debet, propter egregia ingenii tui monumenta, quibus illam auxisti, ornasti: sed magnum cumulum

Digitized by Google

[illegible]

factum esse negari nequit: *Cyrillo* autem satagente id evenisse spectata illius probitas credere nequaquam sinit. *Gul. Cave* in Hist. literar. Script. Eccles.

* Hæ variæ Editiones *Cyrilli* Operum, viz. *Basileæ* 1524, 1528, 1546, 1566, 1576. *Parisiis* 1573 1605. inter libros *Expurgandos* numerantur in *Indice Madritensi* Edit. ann. 1667.

Cyrillus est censurâ notatus, quia multa habet contra Monachos. *Scaligerana.*

Prodierunt Opera ejus omnia in 6. Tomos distributa Græcè & Latinè, editore *Joanne Auberto Laudunensi* Canonico. *Paris.* in Fol. ann. 1638.

Prodierunt itidem *Homiliæ* XIX. in *Ieremiam* è MS. Bibl. Scorialensis Græcè cum interpretatione *Balthasaris Corderii Antverpiæ* 1548. apud Plantinum, 8.

PAULUS OROSIUS.

Claruit A. D. cccccxvi.

HIspanus *Tarracone* ortus, tempore *Arcadii & Honorii* Imp. claruit. Scripsit Apologiam de Libertate Arbitrii, cui septem integra *Augustini* folia cum parte octavi inserta sunt, quæ ex illo opusculo planè debent furcillari. Quâ de re *G. I. Vossius*, lib. 2. de Hist. Lat. cap. 13. & l. 1. Hist. *Pelag.* cap. 17. legi poterit.

idem *Orosius*, suasu S. *Augustini*, septem libros Historiarum composuit, quibus ostendit, ab Orbe condito usque ad suam ætatem maximas semper atque atrocissimas calamitates passim contigisse. Hoc opus à quibusdam *Hormestes* inscribitur. *Vossius* putat, ὁρμαθὸν vel ὁρμαθὸν vocari: *Barthius* statuit, epigraphen hanc ex verbis tituli, *Oros.* de miser. hom. natam esse. *Steph. Vignandus Pighius in Hercule Prodicio*, p. 112. verum & genuinum titulum, *Orchestram mundi*, fuisse existimat. *Pighii* sententiam ut rationabilem *Reinesius* in Var. lect. 3. pag. 386. amplectitur. Manuscriptum ejus exemplar cum inscriptione *Ormeste* extare etiam *Oxonii* in Bibliothecâ *Balleolensi*, ut ait *Thomas Iamesius*. Qui & auctor est, *Cantabrigiæ* in Bibliothecâ Collegii S. *Benedicti* Manuscriptum esse exemplar *Orosii de Viris Illustribus. Quale opus* (inquit *Vossius*) *videre nondum contigit. Sed sanè metuo ne non Orosii, verùm Honorii illud sit. Quæ nomina in Manuscriptis quandoque confunduntur.*

Adversus Paganos *Orosius* jussu *Augustini* septem libros *Historiarum* conscripsit. De quibus *Gelasius* primus cum LXX. Episcopis sententiam tulit, ejusque decreti verba sunt hæc: *Orosium virum eruditissimum collaudamus quia valdè necessaria adversus Paganorum calumnias ordinavit, mirâque brevitate contexuit.*

Augustini Consilio, ut ipse ad *Enodium* scribit, *Orosius Bethleemum* ad D. *Hieronymum* profectus est cum hac ejus commendatione, *Ecce venit ad me Religiosus Juvenis, Catholicâ pace frater, ætate filius, honore Compresbyter, noster Orosius, vigil ingenio, paratus eloquio, flagrans studio, nihil vos in domo Domini esse*

Digitized by Google

Opus cui titulus *Hermesta* Historia quædam universalis est in septem libros distributa, quæ utilis quodammodo esse potest. Non malè scripta est, sed parum accurata. Plures contra Historiam & Chronologiam crassi errores in illa occurrunt. Græcos Historiographos non evolvit Author; & iis quæ in rem suam facere poterant temerè admodum fidem adhibet, an firmo nitantur fundamento minimè perpendens. *Ell.* du *Pin.* Nov. Biblioth. Ant. Eccles. Tom. 3.

Paulus Orosius Hispanus nonnulla ex *Eutropio*, & ex *Floro* excerpta collegit. Primæ illi partes in Religione *Christianâ* meritò laudantur, uti & in *veterum* superstitione explodendâ. Vixit sub *Honorio* Principe, *Augustini*, cujus discipulus fuit, temporibus, ut hoc nomine, atque adeò brevitatis cujusdam facundæ dignissimus sit, qui legatur. *Antoñ. Possev.* Biblioth. select.

Paulus Orosius vir in divinis Scripturis eruditus, & in sæcularibus literis periissimus, vitâ & conversatione clarissimus fuit. *Biblioth. Hispan.*

Fuit disertus, ac multarum rerum peritiâ clarus. *Ibid.*

Optima ejus Editio est, quæ cum *Latini* & *Andræ Schotti* observationibus ac aliorum annotationibus anno 1615. *Moguntiæ* excusa est.

THEODORETUS, sive THEODORITUS.

Clar. An. D. CCCCXXIII.

Antiochenus, *Theodori Mopsuesteni* discipulus, ab anno 423. *Cyri* Provinciæ *Euphratesiæ* in Syriâ urbis Episcopus, ob nimiam cum *Nestorio* amicitiam depositus, in *Synodo Chalcedonensi* anno 451. restitutus, vixit usque ad annum 460, seu ut alii, 466. Extra controversiam sui sæculi doctissimus erat. *Gul. Cave.*

Atticâ vir eloquentiâ celebris, & *sanctorum virorum* explanatione clarissimus, *Hæreticorum* quoque impugnator acerrimus. *Sixt. Senens.*

Vir in divinis Scripturis valdè doctus, & in sæcularium literarum disciplinis sufficienter eruditus. *Trithem.*

Theodoretus Episcopus *Cyri*, vir eruditione & judicio inter primos. Patriâ *Antiochenus* genere nobilis, discipulus *Chrysostomi* fuit; domi parcus, urbem magnificè exornavit, à *Pulcheriâ* quoque impetravit, ne tributa in *Diœcesi* suâ intenderentur: Quæ cùm 800 contineret *Parochias*, quarum plurimæ *Hæresibus* variis infectæ, omnes magnâ industriâ & felicitate purgavit. Ob eloquentiam, doctrinam & pietatem *Antiochia* Præsulibus tantoperè gratus, ut illum diu secum retinerent, concionibus frequentibus ibi defunctum. In opere, cui Titulus, *Medela Passionum Græcarum*, tota *veterum* Philosophia & Theologia latet. *Hofman.*

Fuit autem *Theodoretus* in omni literaturâ *Græcâ* eruditissimus, sectator Magni *Ioannis Chrysostomi*, illum enim sibi, quasi primarium exemplar, stylo conformando propositum habuit; ideò fluidus admodùm est & copiosus, in elocutione facilis, & *Atticam* gratiam redolens. *Possevin.* in Apparat Sacr.

Sanctissimum & *Sacrarum Literarum* intelligentiâ præcellentissimum *Theologum*.

Digitized by Google

ἐπιστολὴν ἀπὸ τῶν ἐν Ἀσίᾳ πραγμάτων ἐκπεμφθεῖσαν, ἐν ᾗ τὸν Ἀντώνιον ἐπαινῶν ἐπὶ τοῖς κατορθώμασιν ἐκεῖνον μὲν ἐκάλει πρὸς αὑτόν, ἐκέλευε δὲ τὸν Ὀκταουιανὸν ἀποπέμπειν πρὸς αὐτόν. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἀπεκρίνατο μὴ ποιήσειν ταῦτα, τὸν μὲν Ὀκταουιανὸν ἐκάλει πρὸς αὑτόν, ἐκέλευε δὲ τὸν Ἀντώνιον

A Bishop ought to be blameles, the husband of one wife, vigilant, sober, of good behauiour, chaste, given to hospitality, apt to teach, not giuen to wine, no striker, not greedy of filthy lucre, but patient, not a brawler, not couetous, one that rules his owne house well, hauing his children in subiection with all honesty: (for if a man know not how to rule his owne house, how shall he take care of the Church of God?) not a yong scholler, lest being lifted vp with pride he fall into the condemnation of the deuill: he must haue a good report of them which are without, lest he fall into reproach and the snare of the deuill. Let Deacons likewise be graue, not double tongued, not giuen to much wine, not greedy of filthy lucre, holding the mysterie of the faith in a pure conscience: and let these also first be proued, then let them minister, being found blameles. Euen so must their wiues be graue, not slanderers, sober, faithfull in all things. Let Deacons be the husbands of one wife, ruling their children and their owne houses well. For they that haue vsed the office of a Deacon well, purchase to themselues a good degree, and great boldnesse in the faith which is in Christ Iesus. These things write I vnto thee, hoping to come vnto thee shortly: but if I tarry long, that thou mayest know how thou ought to behaue thy selfe in the house of God, which is the Church of the liuing God, the pillar and ground of the truth. And without controuersie great is the mystery of godlinesse: God was manifested in the flesh, iustified in the Spirit, seene of Angels, preached vnto the Gentiles, beleeued on in the world, receiued vp into glory.

Now the Spirit speaketh euidently, that in the latter times some shall depart from the faith, giuing heed to seducing spirits, and doctrines of deuils, speaking lies in hypocrisie, hauing their consciences seared with a hot iron, forbidding to marry, and commanding to abstaine from meates, which God hath created to be receiued with thanksgiuing of them which beleeue and know the truth. For euery creature of God is good, and nothing to be refused, if it be receiued with thanksgiuing: for it is sanctified by the word of God and prayer. If thou put the brethren in remembrance of these things, thou shalt be a good minister of Iesus Christ, nourished vp in the words of faith and good doctrine, whereunto thou hast attained. But refuse prophane and old wiues fables, and exercise thy selfe rather vnto godlinesse. For bodily exercise profiteth little: but godlinesse is profitable vnto all things, hauing promise of the life that now is, and of that which is to come. This is a faithfull saying, and worthy of all acceptation. For therefore we both labour and suffer reproach, because we trust in the liuing God, who is the Sauiour of all men, specially of those that beleeue. These things command and teach. Let no man despise thy youth: but be thou an example of the beleeuers, in word, in conuersation, in charity, in spirit, in faith, in purity. Till I come, giue attendance to reading, to exhortation, to doctrine. Neglect not the gift that is in thee, which was giuen thee by prophecie, with the laying on of the hands of the Presbytery. Meditate vpon these things: giue thy selfe wholly to them, that thy profiting may appeare vnto all men. Take heed vnto thy selfe, and vnto the doctrine: continue in them: for in doing this thou shalt both saue thy selfe, and them that heare thee.

Rebuke not an Elder, but intreat him as a father, and the yonger men as brethren: the elder women as mothers, the yonger as sisters, with all purity. Honour widowes that are widowes indeed. But if any widow haue children or nephewes, let them learne first to shew pietie at home, and to requite their parents: for that is good and acceptable before God. Now she that is a widow indeed, and desolate, trusteth in God, and continueth in supplications and prayers night and day. But she that liueth in pleasure is dead while she liueth. And these things giue in charge, that they may be blameles. But if any man prouide not for his owne, and specially for those of his house, he hath denied the faith, and is worse than an infidell. Let not a widow be taken into the number vnder threescore yeeres old, hauing been the wife of one man, well reported of for good works, if she haue brought vp children, if she haue lodged strangers, if she haue washed the saints feet, if she haue relieued the afflicted, if she haue diligently followed euery good work. But the yonger widowes refuse: for when they haue begun to wax wanton against Christ, they will marry, hauing damnation, because they haue cast off their first faith. And withall they learne to be idle, wandring about from house to house, and not only idle, but tattlers also and busie bodies, speaking things which they ought not. I will therefore that the yonger women marry, beare children, guide the house, giue none occasion to the aduersarie to speake euill. For some are already turned aside after Satan. If any man or woman that beleeueth haue widowes, let them relieue them, and let not the Church be charged, that it may relieue them that are widowes indeed. Let the Elders that rule well be counted worthy of double honour, specially they who labour in the word and doctrine. For the Scripture saith, Thou shalt not muzzle the mouth of the oxe that treadeth out the corne. And, The labourer is worthy of his reward. Against an Elder receiue not an accusation, but before two or three witnesses. Them that sinne rebuke before all, that others also may feare. I charge thee before God, and the Lord Iesus Christ, and the elect Angels, that thou obserue these things without preiudice, doing nothing by partialitie. Lay hands suddenly on no man, neither be partaker of other mens sinnes: keepe thy selfe pure. Drinke no longer water, but vse a little wine for thy stomacke sake, and thine often infirmities. Some mens sinnes are manifest, going before to iudgement: and some men they follow after. Likewise also the good works of some are manifest beforehand: and they that are otherwise cannot be hid.

Let as many seruants as are vnder the yoke count their owne masters worthy of all honour, that the name of God and his doctrine be not euill spoken of. And they that haue beleeuing masters, let them not despise them, because they are brethren, but rather do them seruice, because they are faithfull and beloued partakers of the benefit. These things teach and exhort. If any man teach otherwise, and consent not to wholesome words, euen the words of our Lord Iesus Christ, and to the doctrine which is according to godlinesse, he is proud, knowing nothing, but doting about questions and strifes of words, whereof commeth enuie, strife, railings, euill surmisings, vaine disputings of men of corrupt minds, and destitute of the truth, supposing that gaine is godlinesse: from such withdraw thy selfe. But godlinesse with contentment is great gaine. For we brought nothing into this world, and it is certaine we can carry nothing out. And hauing food and raiment let vs be therewith content. But they that will be rich fall into temptation and a snare, and into many foolish and hurtfull lusts, which drowne men in perdition and destruction. For the loue of money is the root of all euill, which while some coueted after, they haue erred from the faith, and pierced themselues through with many sorrowes. But thou, O man of God, flie these things, and follow after righteousnesse, godlinesse, faith, loue, patience, meekenesse. Fight the good fight of faith, lay hold on eternall life, whereunto thou art also called, and hast professed a good profession before many witnesses. I giue thee charge in the sight of God, who quickeneth all things, and before Iesus Christ, who before Pontius Pilate witnessed a good confession, that thou keepe this commandement without spot, vnrebukeable, vntill the appearing of our Lord Iesus Christ: which in his times he shall shew, who is the blessed and only Potentate, the King of kings, and Lord of lords, who only hath immortality, dwelling in the light which no man can approach vnto, whom no man hath seene, nor can see: to whom be honour and power euerlasting. Amen. Charge them that are rich in this world, that they be not high minded, nor trust in vncertaine riches, but in the liuing God, who giueth vs richly all things to enioy: that they do good, that they be rich in good works, ready to distribute, willing to communicate, laying vp in store for themselues a good foundation against the time to come, that they may lay hold on eternall life. O Timothie, keepe that which is committed to thy trust, auoiding prophane and vaine babblings, and oppositions of science falsely so called: which some professing haue erred concerning the faith. Grace be with thee. Amen.

Bowden Probate of the Will of Thomas Bowden late of Bedford Row in the
Thomas County of Middlesex Gentleman who died 15 December 1887 at
Bowden Bedford Row aforesaid was granted at the Principal Registry to
Esquire Thomas Bowden of Bedford Row aforesaid Esquire the Son
the Executor. Effects £1,000 0s. 0d.

Bowden Probate of the Will of Thomas Bowden late of Bedford Row in the
Thomas County of Middlesex Gentleman who died 15 December 1887 at
Bowden Bedford Row aforesaid was granted at the Principal Registry to
Esquire Thomas Bowden of Bedford Row aforesaid Esquire the Son
the Executor. Effects £1,000 0s. 0d.

Bowden Probate of the Will of Thomas Bowden late of Bedford Row in the
Thomas County of Middlesex Gentleman who died 15 December 1887 at
Bowden Bedford Row aforesaid was granted at the Principal Registry to
Esquire Thomas Bowden of Bedford Row aforesaid Esquire the Son
the Executor. Effects £1,000 0s. 0d.

Bowden Probate of the Will of Thomas Bowden late of Bedford Row in the
Thomas County of Middlesex Gentleman who died 15 December 1887 at
Bowden Bedford Row aforesaid was granted at the Principal Registry to
Esquire Thomas Bowden of Bedford Row aforesaid Esquire the Son
the Executor. Effects £1,000 0s. 0d.

Bowden Probate of the Will of Thomas Bowden late of Bedford Row in the
Thomas County of Middlesex Gentleman who died 15 December 1887 at
Bowden Bedford Row aforesaid was granted at the Principal Registry to
Esquire Thomas Bowden of Bedford Row aforesaid Esquire the Son
the Executor. Effects £1,000 0s. 0d.

Bowden Probate of the Will of Thomas Bowden late of Bedford Row in the
Thomas County of Middlesex Gentleman who died 15 December 1887 at
Bowden Bedford Row aforesaid was granted at the Principal Registry to
Esquire Thomas Bowden of Bedford Row aforesaid Esquire the Son
the Executor. Effects £1,000 0s. 0d.

Bowden Probate of the Will of Thomas Bowden late of Bedford Row in the
Thomas County of Middlesex Gentleman who died 15 December 1887 at
Bowden Bedford Row aforesaid was granted at the Principal Registry to
Esquire Thomas Bowden of Bedford Row aforesaid Esquire the Son
the Executor. Effects £1,000 0s. 0d.

Bowden Probate of the Will of Thomas Bowden late of Bedford Row in the
Thomas County of Middlesex Gentleman who died 15 December 1887 at
Bowden Bedford Row aforesaid was granted at the Principal Registry to
Esquire Thomas Bowden of Bedford Row aforesaid Esquire the Son
the Executor. Effects £1,000 0s. 0d.

Bowden Probate of the Will of Thomas Bowden late of Bedford Row in the
Thomas County of Middlesex Gentleman who died 15 December 1887 at
Bowden Bedford Row aforesaid was granted at the Principal Registry to
Esquire Thomas Bowden of Bedford Row aforesaid Esquire the Son
the Executor. Effects £1,000 0s. 0d.

Bowden Probate of the Will of Thomas Bowden late of Bedford Row in the
Thomas County of Middlesex Gentleman who died 15 December 1887 at
Bowden Bedford Row aforesaid was granted at the Principal Registry to
Esquire Thomas Bowden of Bedford Row aforesaid Esquire the Son
the Executor. Effects £1,000 0s. 0d.

Tom. 3. Historiæ Rom. Scriptorum ab eodem *Sylburgio Franc.* 1590. in Fol. editæ. Prodierunt itidem *Oxonii* 1680. in 8.

VINCENTIUS.

Clar. A. D. cccxxxiv.

GAllus, *Tulli Leucorum* natus, ex Milite seculari *Monachus* & *Presbyter Lerinensis*, scribebat ann. 434. Obiit circiter ann. 440. aut paulò post. *Gul. Cave.*

Primò militiam secularem sectatus, militiæ *Lirinensis* excubias, ut verbo *Sidonii* utamur, postèà desudavit: ubi factus monachus & *Presbyter*, elegantissimum illud *Commonitorium* scripsit adversùs *Hæreses*, quod toties bono publico editum est. At Vir modestissimus, utilitatem potiùs *Christianorum* spectans quàm terrestris gloriæ vanitatem, quemadmodum de se dicebat *Salvianus*, nomen huic operi suum subtraxit, quod sub *Peregrini* nomine vulgavit. *Steph. Baluz.* Notis ad *Vincent. Lirin.*

Vir in *Scripturis Sanctis* doctus, & Notitiâ *Ecclesiasticorum Dogmatum* sufficienter instructus composuit ad evitanda *Hæreticorum* collegia nitido satis & aperto sermone validissimam disputationem, quam absconso nomine suo, titulavit: *Peregrini* adversus *Hæreticos*. Cujus Operis, quia secundi libri maximam in schedulis partem à quibusdam furatam perdidit, recapitulato ejus paucis sermonibus sensu pristino compegit, & uno in libro edidit. *Gennad.* de Script. Eccles.

Vincentii liber contra prophanas *Hæreseon* novitates, Opus est eruditum & acutum, quodque *veritatis* adversariorum fraudes detegat, atque impugnet. *Pontificii Doctores* de hoc *Vincentii* libro multùm gloriantur, & *Catholicum* illud suum superbè jactant. *Illyric.* Catal. Test. Verit.

Vincentius Monasterii *Lirinensis* Presbyter æqualis *Cassiani* fuit, quippe qui paulò post *Concilium Ephesinum* se scripsisse testatur, id est, tribus annis post *Concilium* celebratum. Scripsit opusculum parvum mole, sed virtute maximum, de *prophanis vocum novitatibus*. Libellus extat, & utilissimè legitur. *Bellarm.* de Script. Eccles.

Hunc *Vincentii* libellum planè aureum vocat *Baronius* Notis in Martyrol.

Idemque *Baronius* Tom. 5. ann. 434. aitur vix sit reperire, qui paucioribus Chartis majora concluserit.

Commonitorium Vincentii Lirinensis nunquam homini *Christiano* deponendum manibus puteo; imò instar quotidiani *Enchiridii* circumferendum, ut solidum Beatitudinis nostræ documentum eleganter & nervosè literis ab eruditissimo homine signatum; utinam non paulò copiosiùs. *Barth.* l. 18. adv. c. 7.

Vincentius Monachus & Presbyter Monasterii *Lerinensis* insulæ. Natione *Gallus*, vir in divinis Scripturis eruditissimus, & secularium literarum non ignarus, vitâ & moribus clarus. Extat ejus insigne opus, quod sub *Peregrini* nomine composuit, à veteribus doctoribus percelebrè laudatum, de erroribus & Collegiis Hæreticorum fugiendis. *Trithem.*

Si quis diligentiùs pensitabit, dicet scriptum esse eruditum & acutum, quodque

Digitized by Google

The JS 44 civil cover sheet and the information contained herein neither replace nor supplement the filing and service of pleadings or other papers as required by law, except as provided by local rules of court. This form, approved by the Judicial Conference of the United States in September 1974, is required for the use of the Clerk of Court for the purpose of initiating the civil docket sheet. (SEE INSTRUCTIONS ON NEXT PAGE OF THIS FORM.)

I. (a) PLAINTIFFS

Jose Luis Rodriguez

(b) County of Residence of First Listed Plaintiff Cameron
(EXCEPT IN U.S. PLAINTIFF CASES)

(c) Attorneys (Firm Name, Address, and Telephone Number)

Jose Luis Rodriguez
Reg. No. 21420-179
FCI Three Rivers
P.O. Box 7000
Three Rivers, TX 78071

DEFENDANTS

Federal Bureau of Prisons

County of Residence of First Listed Defendant
(IN U.S. PLAINTIFF CASES ONLY)

NOTE: IN LAND CONDEMNATION CASES, USE THE LOCATION OF THE TRACT OF LAND INVOLVED.

Attorneys (If Known)

II. BASIS OF JURISDICTION (Place an "X" in One Box Only)

- 1 U.S. Government Plaintiff
- 2 U.S. Government Defendant
- 3 Federal Question (U.S. Government Not a Party)
- 4 Diversity (Indicate Citizenship of Parties in Item III)

III. CITIZENSHIP OF PRINCIPAL PARTIES (Place an "X" in One Box for Plaintiff and One Box for Defendant)

	PTF	DEF		PTF	DEF
Citizen of This State	1	1	Incorporated or Principal Place of Business In This State	4	4
Citizen of Another State	2	2	Incorporated and Principal Place of Business In Another State	5	5
Citizen or Subject of a Foreign Country	3	3	Foreign Nation	6	6

IV. NATURE OF SUIT (Place an "X" in One Box Only)

CONTRACT	TORTS	FORFEITURE/PENALTY	BANKRUPTCY	OTHER STATUTES
110 Insurance	PERSONAL INJURY / PERSONAL INJURY	625 Drug Related Seizure of Property 21 USC 881	422 Appeal 28 USC 158	375 False Claims Act
120 Marine	310 Airplane / 365 Personal Injury - Product Liability	690 Other	423 Withdrawal 28 USC 157	376 Qui Tam (31 USC 3729(a))
130 Miller Act	315 Airplane Product Liability / 367 Health Care/ Pharmaceutical Personal Injury Product Liability	LABOR	PROPERTY RIGHTS	400 State Reapportionment
140 Negotiable Instrument	320 Assault, Libel & Slander / 368 Asbestos Personal Injury Product Liability	710 Fair Labor Standards Act	820 Copyrights	410 Antitrust
150 Recovery of Overpayment & Enforcement of Judgment	330 Federal Employers' Liability / PERSONAL PROPERTY	720 Labor/Management Relations	830 Patent	430 Banks and Banking
151 Medicare Act	340 Marine / 370 Other Fraud	740 Railway Labor Act	835 Patent - Abbreviated New Drug Application	450 Commerce
152 Recovery of Defaulted Student Loans (Excludes Veterans)	345 Marine Product Liability / 371 Truth in Lending	751 Family and Medical Leave Act	840 Trademark	460 Deportation
153 Recovery of Overpayment of Veteran's Benefits	350 Motor Vehicle / 380 Other Personal Property Damage	790 Other Labor Litigation	SOCIAL SECURITY	470 Racketeer Influenced and Corrupt Organizations
160 Stockholders' Suits	355 Motor Vehicle Product Liability / 385 Property Damage Product Liability	791 Employee Retirement Income Security Act	861 HIA (1395ff)	480 Consumer Credit
190 Other Contract	360 Other Personal Injury /	IMMIGRATION	862 Black Lung (923)	490 Cable/Sat TV
195 Contract Product Liability	362 Personal Injury - Medical Malpractice	462 Naturalization Application	863 DIWC/DIWW (405(g))	850 Securities/Commodities/Exchange
196 Franchise	CIVIL RIGHTS / PRISONER PETITIONS	465 Other Immigration Actions	864 SSID Title XVI	890 Other Statutory Actions
REAL PROPERTY	440 Other Civil Rights / Habeas Corpus:		865 RSI (405(g))	891 Agricultural Acts
210 Land Condemnation	441 Voting / 463 Alien Detainee		FEDERAL TAX SUITS	893 Environmental Matters
220 Foreclosure	442 Employment / 510 Motions to Vacate Sentence		870 Taxes (U.S. Plaintiff or Defendant)	895 Freedom of Information Act
230 Rent Lease & Ejectment	443 Housing/ Accommodations / 530 General		871 IRS—Third Party 26 USC 7609	896 Arbitration
240 Torts to Land	445 Amer. w/Disabilities—Employment / 535 Death Penalty			899 Administrative Procedure Act/Review or Appeal of Agency Decision
245 Tort Product Liability	446 Amer. w/Disabilities—Other / 540 Mandamus & Other			950 Constitutionality of State Statutes
290 All Other Real Property	448 Education / 550 Civil Rights			
	555 Prison Condition			
	560 Civil Detainee - Conditions of Confinement			

V. ORIGIN (Place an "X" in One Box Only)

1 Original Proceeding
2 Removed from State Court
3 Remanded from Appellate Court
4 Reinstated or Reopened
5 Transferred from Another District (specify)
6 Multidistrict Litigation - Transfer
8 Multidistrict Litigation - Direct File

VI. CAUSE OF ACTION

Cite the U.S. Civil Statute under which you are filing (Do not cite jurisdictional statutes unless diversity):

Brief description of cause:

VII. REQUESTED IN COMPLAINT

CHECK IF THIS IS A CLASS ACTION UNDER RULE 23, F.R.Cv.P.

DEMAND $

CHECK YES only if demanded in complaint:

JURY DEMAND: Yes No

VIII. RELATED CASE(S) IF ANY

(See instructions)

JUDGE

DOCKET NUMBER

DATE

SIGNATURE OF ATTORNEY OF RECORD

cit ediditque, unde *tripartitam Historiam* appellatam ex ipso constat. *Whear.* Sect. 34.

Socratem in re Chronologica aliquandò hallucinari, videtur *Baronio*.

Franciscus Turrianus ipsum mendacii accusat non uno in loco.

HERMIAS SOZOMENUS.

ORtus, ut videtur, *Palæstinus*, Advocatus *Constantinopolitanus*, claruit anno 440. Extat *Græc. Lat. Historia Ecclesiastica* in quâ sæpè à *Socrate* dissentit, *Par.* 1668 fol. cum Notis *Valesii*. Hanc editionem ut & *Socratis* expressérunt *Moguntini* anno 1677. fol. verùm longe infra *Parisiensem* subsidet ista editio. *Gul. Cave* in Chartophyl. Clar. A. D. CCCCXL.

Hermias Sozomenus, dictus *Scholasticus Salaminius*. Scripsit *Historiam Ecclesiasticam* libris 9. à tertio Consulatu *Crispi* & *Constantini* jun. seu An. *Chr.* 324. usque ad 17. Consulatum *Theodosii* jun. id est, usque ad ann. 439. Inscripsit illam *Imperatori*; sed partem ejus, continentem res gestas Annorum 20. ab anno nempe 400. amisimus. Nimium *Theodoro Mopsuesteno* tribuere videtur *Gregorius* M. nisi hîc se fefellit, *Socratem* intelligens fortè. Pœnitentiæ publicæ gradus exactè describit. *Novatianis* quibusdam paulò æquior fuisse dicitur. Obiit anno 450 *Hofman.* in lexic. suo.

Apud *Gregorium* M. l. 6. Epist 95. hujusmodi de eo judicium est: *Sed ipsam quoque Sozomeni Historiam sedes Apostolica recipere recusat, quoniam multa mentitur: & Theodorum Mopsuestiæ nimium laudat; usque ad diem usque obitûs sui magnum doctorem Ecclesiæ fuisse perhibet.* Quod de *Theodoro Mopsuestiæ* ait, id hodiè in *Socrate* non legas; sed in *Theodoreto*. Quare videri possit in *Gregorio* memoriæ error. Sed verisimilius est, scripsisse hoc *Sozomenum* in iis, quæ deperierunt. Nam ipse *Sozomenus* refert in præfatione, se Historiam suam produxisse usque ad Consulatum *Theodosii* junioris septimum decimum: at penè viginti annorum Historia desideretur. Voss. de Hist. Græc. l. 2. c. 20.

Cardinalis *Baronius* Tom. 4. ad annum 439. hôc modo interpretatus est verba prædicta *Gregorii* M. dicendo, nimirùm, *ab Ecclesiâ R. Sozomenum Theodorũ Mopsuestiæ laudatorem non recipi: in reliquis quæ vera dixit, quomodo potuit ab Ecclesiâ non recipi?* Præterea à *Gelasio* Papâ (cui nemo ob auctoritatem atque doctrinam refragari potest juxta ipsum *Cardinalem*) constat, *Sozomenum* non rejici, sed majoris fidei haberi quàm *Eusebium Cæsariensem*; ejusque *Historiam* majoris æstimationis apud *Photium* quàm *Socratis* fuisse. Denique *Melchior Canus* ait, in *Concilio Florentino*, cui interfuit Imperator *Palæologus*, testimonium *Sozomeni*, non solùm usurpatum, sed etiam probatum. *Whear* in Meth. legendi Hist. Civ. Sect. 35.

In scribendâ autem Historiâ usus est *Sozomenus* stylo, nec depresso nimis nec turgido, sed qui inter utrumque medius incedit. Qui; quidem stylus *Ecclesiasticarum* rerum scriptori optimè convenit. Et *Photius* quidem in *Bibliothecâ*, dictionem *Sozomeni* præfert dictioni *Socratis*. Cui nos libenter accedimus. Sed

Digitized by Google

Abbreviations, 1
Abdomen, 2
Abdominal cavity, 2
Abdominal muscles, 2
Abdominal regions, 2
Abdominal viscera, 2
Abdominal wall, 2
Abdominal wall, anterior, 2
Abdominal wall, posterior, 2
Abdominopelvic cavity, 2
Abducens nerve, 3
Abduction, 3
Accessory nerve, 3
Acetabulum, 3
Acromion, 3
Adduction, 3
Adductor canal, 3
Adductor hiatus, 3
Adductor muscles, 3
Adductor tubercle, 3
Adenoids, 3
Adipose tissue, 3
Adrenal gland, 3
Adrenal gland, left, 3
Adrenal gland, right, 3
Afferent nerve, 3
Alimentary canal, 3
Alveolar process, 3
Alveolus, 3
Ampulla, 3
Anal canal, 3
Anal triangle, 3
Anatomical position, 3
Anconeus, 3
Angle of mandible, 3
Ankle joint, 3
Annular ligament, 3
Anterior, 3
Anterior abdominal wall, 3
Anterior cruciate ligament, 3
Anterior fontanelle, 3
Anterior horn, 3
Anterior root, 3
Anterior superior iliac spine, 3
Anterior tibial artery, 3
Anterior tibial vein, 3
Antrum, 3
Anus, 3
Aorta, 3
Aortic arch, 3
Aortic hiatus, 3
Aortic valve, 3
Apex, 3
Apex of heart, 3
Aponeurosis, 3
Appendicular skeleton, 3
Appendix, 3
Arachnoid mater, 3
Arch, 3
Arch of aorta, 3
Arch of foot, 3
Arch of vertebra, 3
Arcuate line, 3
Arm, 3
Arm bone, 3
Arm muscles, 3
Arrector pili, 3
Artery, 3
Articular capsule, 3
Articular cartilage, 3
Articular disc, 3
Articular facet, 3
Articular process, 3
Articulation, 3
Arytenoid cartilage, 3
Ascending aorta, 3
Ascending colon, 3
Association area, 3
Association fibre, 3
Atlas, 3
Atrioventricular bundle, 3
Atrioventricular node, 3
Atrioventricular valve, 3
Atrium, 3
Auditory canal, 3
Auditory ossicle, 3
Auditory tube, 3
Auricle, 3
Auricular cartilage, 3
Auricular surface, 3
Autonomic ganglion, 3
Autonomic nerve, 3
Autonomic nervous system, 3
Axial skeleton, 3
Axillary artery, 3
Axillary nerve, 3
Axillary vein, 3
Axis, 3
Axis vertebra, 3
Axon, 3
Azygos vein, 3
Back, 3
Back muscles, 3
Basal ganglia, 3
Base, 3
Base of heart, 3
Basilar artery, 3
Basilic vein, 3
Basion, 3
Basivertebral vein, 3
Bicipital aponeurosis, 3
Bicipital groove, 3
Biceps brachii, 3
Biceps femoris, 3
Bicuspid valve, 3
Bile duct, 3
Bladder, 3
Blood, 3
Blood vessel, 3
Body, 3
Body of mandible, 3
Body of sternum, 3
Body of vertebra, 3
Bone, 3
Bone marrow, 3
Brachial artery, 3
Brachial plexus, 3
Brachial vein, 3
Brachialis, 3
Brachiocephalic artery, 3
Brachiocephalic vein, 3
Brachioradialis, 3
Brain, 3
Brain stem, 3
Breast, 3
Bregma, 3
Broad ligament, 3
Bronchial artery, 3
Bronchial tree, 3
Bronchiole, 3
Bronchus, 3
Buccal fat pad, 3
Buccinator, 3
Bulbospongiosus, 3
Bursa, 3
Calcaneal tendon, 3
Calcaneus, 3
Calcarine sulcus, 3
Calvaria, 3
Canal, 3
Canine fossa, 3
Canine tooth, 3
Capillary, 3
Capitate, 3
Capitulum, 3
Capsule, 3
Cardiac muscle, 3
Cardiac notch, 3
Cardiac plexus, 3
Cardiac valve, 3
Carina, 3
Carotid artery, 3
Carotid canal, 3
Carotid sheath, 3
Carpal bone, 3
Carpal tunnel, 3
Carpus, 3
Cartilage, 3
Cartilaginous joint, 3
Caudate nucleus, 3
Cauda equina, 3
Cavernous sinus, 3
Cecum, 3
Celiac ganglion, 3
Celiac plexus, 3
Celiac trunk, 3
Cell, 3
Central nervous system, 3
Central sulcus, 3
Centrum, 3
Cephalic vein, 3
Cerebellar hemisphere, 3
Cerebellum, 3
Cerebral aqueduct, 3
Cerebral cortex, 3
Cerebral hemisphere, 3
Cerebral peduncle, 3
Cerebrospinal fluid, 3
Cerebrum, 3
Cervical enlargement, 3
Cervical fascia, 3
Cervical ganglion, 3
Cervical nerve, 3
Cervical plexus, 3
Cervical region, 3
Cervical vertebra, 3
Cervix, 3
Chest, 3
Chest muscles, 3
Chest wall, 3
Chiasm, 3
Choana, 3
Choanae, 3
Chondrocranium, 3
Chorda tympani, 3
Choroid plexus, 3
Ciliary ganglion, 3
Circle of Willis, 3
Circulatory system, 3
Circumflex artery, 3
Circumflex vein, 3
Clavicle, 3
Clavicular notch, 3
Clavipectoral fascia, 3
Clavipectoral triangle, 3
Clavus, 3
Clitoris, 3
Clivus, 3
Coccygeal cornu, 3
Coccygeal ligament, 3
Coccygeal nerve, 3
Coccygeal plexus, 3
Coccygeal vertebra, 3
Coccyx, 3
Cochlea, 3
Cochlear nerve, 3
Colic artery, 3
Colic flexure, 3
Colic vein, 3
Collateral ligament, 3
Collateral sulcus, 3
Colon, 3
Colon, ascending, 3
Colon, descending, 3
Colon, sigmoid, 3
Colon, transverse, 3
Colonic artery, 3
Colonic vein, 3
Column, 3
Common carotid artery, 3
Common iliac artery, 3
Common iliac vein, 3
Common peroneal nerve, 3
Compact bone, 3
Compartment, 3
Compartment of arm, 3
Compartment of forearm, 3
Compartment of leg, 3
Compartment of thigh, 3
Conchae, 3
Conchal cartilage, 3
Conduction system, 3
Condyle, 3
Condyle of mandible, 3
Condyle of occipital bone, 3
Condyle of tibia, 3
Condylar process, 3
Conjoint tendon, 3
Connective tissue, 3
Conoid ligament, 3
Constrictor muscle, 3
Coracoacromial ligament, 3
Coracobrachialis, 3
Coracoclavicular ligament, 3
Coracohumeral ligament, 3
Coracoid process, 3
Cornea, 3
Coronal plane, 3
Coronal suture, 3
Coronary artery, 3
Coronary ligament, 3
Coronary sinus, 3
Coronary vein, 3
Coronoid fossa, 3
Coronoid process, 3
Corpus callosum, 3
Corpus cavernosum, 3
Corpus spongiosum, 3
Cortex, 3
Costal cartilage, 3
Costal facet, 3
Costal groove, 3
Costal margin, 3
Costal process, 3
Costal tuberosity, 3
Costochondral joint, 3
Costoclavicular ligament, 3
Costodiaphragmatic recess, 3
Costovertebral joint, 3
Cranial cavity, 3
Cranial fossa, 3
Cranial nerve, 3
Cranial nerve I, 3
Cranial nerve II, 3
Cranial nerve III, 3
Cranial nerve IV, 3
Cranial nerve V, 3
Cranial nerve VI, 3
Cranial nerve VII, 3
Cranial nerve VIII, 3
Cranial nerve IX, 3
Cranial nerve X, 3
Cranial nerve XI, 3
Cranial nerve XII, 3
Cranium, 3
Cremaster muscle, 3
Crest, 3
Cribriform plate, 3
Cricoid cartilage, 3
Crista galli, 3
Crown, 3
Cruciate ligament, 3
Crural fascia, 3
Cuboid, 3
Cuneiform, 3
Cystic artery, 3
Cystic duct, 3
Dartos muscle, 3
Deep, 3
Deep artery of arm, 3
Deep artery of thigh, 3
Deep fascia, 3
Deep femoral artery, 3
Deep femoral vein, 3
Deep inguinal ring, 3
Deep transverse perineal muscle, 3
Deltoid, 3
Deltoid ligament, 3
Deltoid muscle, 3
Deltoid tuberosity, 3
Dens, 3
Dentate gyrus, 3
Dentin, 3
Dentition, 3
Depressor muscle, 3
Dermis, 3
Descending aorta, 3
Descending colon, 3
Diaphragm, 3
Diaphragm, pelvic, 3
Diaphragm, urogenital, 3
Diaphragmatic artery, 3
Diaphragmatic vein, 3
Diaphysis, 3
Diencephalon, 3
Digastric muscle, 3
Digestive system, 3
Digital artery, 3
Digital nerve, 3
Digital vein, 3
Digits, 3
Dilator muscle, 3
Diploe, 3
Distal, 3
Distal phalanx, 3
Dorsal, 3
Dorsal artery of foot, 3
Dorsal artery of hand, 3
Dorsal digital artery, 3
Dorsal digital nerve, 3
Dorsal digital vein, 3
Dorsal interossei, 3
Dorsal nerve, 3
Dorsal nerve of penis, 3
Dorsal root, 3
Dorsal root ganglion, 3
Dorsal scapular artery, 3
Dorsal scapular nerve, 3
Dorsal vein, 3
Dorsal vein of foot, 3
Dorsal vein of hand, 3
Dorsalis pedis artery, 3
Dorsiflexion, 3
Dorsum, 3
Dorsum of foot, 3
Dorsum of hand, 3
Dorsum sellae, 3
Duct, 3
Ductus deferens, 3
Duodenal artery, 3
Duodenal vein, 3
Duodenum, 3
Dura mater, 3
Ear, 3
Ear bone, 3
Ear canal, 3
Ear ossicle, 3
Efferent nerve, 3
Ejaculatory duct, 3
Elbow, 3
Elbow joint, 3
Elevator muscle, 3
Embryology, 3
Enamel, 3
Endocardium, 3
Endocrine gland, 3
Endocrine system, 3
Endolymph, 3
Endometrium, 3
Endothelium, 3
Enteric nervous system, 3
Epicardium, 3
Epidermis, 3
Epididymis, 3
Epidural space, 3
Epiglottis, 3
Epiphysis, 3
Epithelium, 3
Erector spinae, 3
Erector spinae muscle, 3
Esophageal artery, 3
Esophageal hiatus, 3
Esophageal plexus, 3
Esophageal vein, 3
Esophagus, 3
Ethmoid bone, 3
Ethmoid cell, 3
Ethmoid sinus, 3
Eustachian tube, 3
Excretory system, 3
Exocrine gland, 3
Extensor carpi radialis brevis, 3
Extensor carpi radialis longus, 3
Extensor carpi ulnaris, 3
Extensor digiti minimi, 3
Extensor digitorum, 3
Extensor digitorum brevis, 3
Extensor digitorum longus, 3
Extensor hallucis brevis, 3
Extensor hallucis longus, 3
Extensor indicis, 3
Extensor muscle, 3
Extensor pollicis brevis, 3
Extensor pollicis longus, 3
External acoustic meatus, 3
External anal sphincter, 3
External auditory canal, 3
External carotid artery, 3
External ear, 3
External iliac artery, 3
External iliac vein, 3
External intercostal muscle, 3
External jugular vein, 3
External oblique muscle, 3
External occipital crest, 3
External occipital protuberance, 3
External os, 3
External rotation, 3
External urethral sphincter, 3
Extracellular fluid, 3
Extraocular muscle, 3
Eye, 3
Eyeball, 3
Eyelid, 3
Face, 3
Facet, 3
Facial artery, 3
Facial bone, 3
Facial canal, 3
Facial nerve, 3
Facial vein, 3
Falciform ligament, 3
Fallopian tube, 3
Falx cerebelli, 3
Falx cerebri, 3
Fascia, 3
Fascia lata, 3
Fascial compartment, 3
Fascial plane, 3
Fascicle, 3
Fat, 3
Fat pad, 3
Female genital system, 3
Femoral artery, 3
Femoral canal, 3
Femoral nerve, 3
Femoral ring, 3
Femoral sheath, 3
Femoral triangle, 3
Femoral vein, 3
Femur, 3
Fetal circulation, 3
Fetal skull, 3
Fibrous joint, 3
Fibula, 3
Fibular artery, 3
Fibular collateral ligament, 3
Fibular nerve, 3
Fibular vein, 3
Filum terminale, 3
Fimbria, 3
Finger, 3
Fissure, 3
Flexor carpi radialis, 3
Flexor carpi ulnaris, 3
Flexor digiti minimi brevis, 3
Flexor digitorum brevis, 3
Flexor digitorum longus, 3
Flexor digitorum profundus, 3
Flexor digitorum superficialis, 3
Flexor hallucis brevis, 3
Flexor hallucis longus, 3
Flexor muscle, 3
Flexor pollicis longus, 3
Flexure, 3
Floating rib, 3
Foot, 3
Foot bone, 3
Foot muscle, 3
Foramen, 3
Foramen lacerum, 3
Foramen magnum, 3
Foramen ovale, 3
Foramen rotundum, 3
Foramen spinosum, 3
Forearm, 3
Forearm bone, 3
Forearm muscle, 3
Forebrain, 3
Foreskin, 3
Fornix, 3
Fossa, 3
Fossa ovalis, 3
Fourth ventricle, 3
Fovea, 3
Fovea centralis, 3
Frontal bone, 3
Frontal lobe, 3
Frontal plane, 3
Frontal sinus, 3
Fundus, 3
Fundus of uterus, 3
Gallbladder, 3
Ganglion, 3
Gastric artery, 3
Gastric vein, 3
Gastrocnemius, 3
Gastrointestinal tract, 3
Genital system, 3
Genitofemoral nerve, 3
Germinal center, 3
Gingiva, 3
Gland, 3
Glans penis, 3
Glenohumeral joint, 3
Glenoid cavity, 3
Glenoid fossa, 3
Glenoid labrum, 3
Glial cell, 3
Globus pallidus, 3
Glossopharyngeal nerve, 3
Gluteal artery, 3
Gluteal fascia, 3
Gluteal muscle, 3
Gluteal nerve, 3
Gluteal region, 3
Gluteal vein, 3
Gluteus maximus, 3
Gluteus medius, 3
Gluteus minimus, 3
Gonad, 3
Gracilis, 3
Great cardiac vein, 3
Great saphenous vein, 3
Great vessel, 3
Greater curvature, 3
Greater omentum, 3
Greater sciatic foramen, 3
Greater trochanter, 3
Groin, 3
Gyrus, 3
Hair, 3
Hair follicle, 3
Hamate, 3
Hamstring muscle, 3
Hand, 3
Hand bone, 3
Hand muscle, 3
Head, 3
Head of femur, 3
Head of fibula, 3
Head of humerus, 3
Head of pancreas, 3
Head of radius, 3
Heart, 3
Heart valve, 3
Helix, 3
Hemiazygos vein, 3
Hepatic artery, 3
Hepatic duct, 3
Hepatic portal vein, 3
Hepatic vein, 3
Hepatocyte, 3
Hiatus, 3
Hilum, 3
Hilum of kidney, 3
Hilum of lung, 3
Hilum of spleen, 3
Hindbrain, 3
Hip, 3
Hip bone, 3
Hip joint, 3
Hip muscle, 3
Horizontal plane, 3
Humeral head, 3
Humeral shaft, 3
Humerus, 3
Hyaline cartilage, 3
Hyoid bone, 3
Hypaxial muscle, 3
Hypogastric nerve, 3
Hypoglossal canal, 3
Hypoglossal nerve, 3
Hypothalamus, 3
Ileal artery, 3
Ileal vein, 3
Ileocecal valve, 3
Ileum, 3
Iliac artery, 3
Iliac crest, 3
Iliac fossa, 3
Iliac vein, 3
Iliacus, 3
Iliofemoral ligament, 3
Iliolumbar artery, 3
Iliolumbar ligament, 3
Iliopsoas, 3
Ilium, 3
Incisive canal, 3
Incisive fossa, 3
Incisor, 3
Incisor tooth, 3
Inferior, 3
Inferior angle of scapula, 3
Inferior articular process, 3
Inferior border of scapula, 3
Inferior colliculus, 3
Inferior concha, 3
Inferior epigastric artery, 3
Inferior epigastric vein, 3
Inferior gluteal artery, 3
Inferior gluteal nerve, 3
Inferior gluteal vein, 3
Inferior mesenteric artery, 3
Inferior mesenteric vein, 3
Inferior nasal concha, 3
Inferior nasal meatus, 3
Inferior oblique muscle, 3
Inferior ophthalmic vein, 3
Inferior orbital fissure, 3
Inferior rectus muscle, 3
Inferior thyroid artery, 3
Inferior thyroid vein, 3
Inferior vena cava, 3
Infraclavicular fossa, 3
Infraglenoid tubercle, 3
Infrahyoid muscle, 3
Infraorbital artery, 3
Infraorbital canal, 3
Infraorbital foramen, 3
Infraorbital groove, 3
Infraorbital nerve, 3
Infraorbital vein, 3
Infraspinatus, 3
Infraspinatus fossa, 3
Infratemporal fossa, 3
Infundibulum, 3
Inguinal canal, 3
Inguinal ligament, 3
Inguinal region, 3
Inguinal ring, 3
Innervation, 3
Insertion, 3
Insula, 3
Integumentary system, 3
Intercalated disc, 3
Intercostal artery, 3
Intercostal muscle, 3
Intercostal nerve, 3
Intercostal space, 3
Intercostal vein, 3
Interlobar artery, 3
Interlobar vein, 3
Intermediate cuneiform, 3
Internal acoustic meatus, 3
Internal anal sphincter, 3
Internal auditory canal, 3
Internal carotid artery, 3
Internal iliac artery, 3
Internal iliac vein, 3
Internal intercostal muscle, 3
Internal jugular vein, 3
Internal oblique muscle, 3
Internal os, 3
Internal rotation, 3
Internal thoracic artery, 3
Internal thoracic vein, 3
Internal urethral sphincter, 3
Interossei, 3
Interosseous artery, 3
Interosseous membrane, 3
Interosseous nerve, 3
Interosseous vein, 3
Interphalangeal joint, 3
Interspinous ligament, 3
Interstitial cell, 3
Intertarsal joint, 3
Intertransversarius muscle, 3
Intervertebral disc, 3
Intervertebral foramen, 3
Intervertebral joint, 3
Intestinal artery, 3
Intestinal vein, 3
Intestine, 3
Intestine, large, 3
Intestine, small, 3
Intrinsic muscle, 3
Intrinsic muscle of hand, 3
Intrinsic muscle of tongue, 3
Iris, 3
Ischial ramus, 3
Ischial spine, 3
Ischial tuberosity, 3
Ischiofemoral ligament, 3
Ischium, 3
Islet of Langerhans, 3
Isthmus, 3
Jaw, 3
Jejunal artery, 3
Jejunal vein, 3
Jejunum, 3
Joint, 3
Joint capsule, 3
Joint cavity, 3
Jugular foramen, 3
Jugular notch, 3
Jugular vein, 3
Kidney, 3
Kidney, left, 3
Kidney, right, 3
Knee, 3
Knee joint, 3
Labia, 3
Labia majora, 3
Labia minora, 3
Labial artery, 3
Labial vein, 3
Labium, 3
Labyrinth, 3
Lacrimal bone, 3
Lacrimal canal, 3
Lacrimal gland, 3
Lacrimal sac, 3
Lambda, 3
Lambdoid suture, 3
Lamina, 3
Lamina of vertebra, 3
Laminar artery, 3
Laminar vein, 3
Large intestine, 3
Laryngeal cartilage, 3
Laryngeal nerve, 3
Laryngeal prominence, 3
Laryngeal vein, 3
Laryngopharynx, 3
Larynx, 3
Lateral, 3
Lateral collateral ligament, 3
Lateral condyle, 3
Lateral cuneiform, 3
Lateral epicondyle, 3
Lateral femoral cutaneous nerve, 3
Lateral geniculate body, 3
Lateral malleolus, 3
Lateral mass, 3
Lateral meniscus, 3
Lateral plantar artery, 3
Lateral plantar nerve, 3
Lateral plantar vein, 3
Lateral pterygoid muscle, 3
Lateral rectus muscle, 3
Lateral sacral artery, 3
Lateral sacral vein, 3
Lateral ventricle, 3
Latissimus dorsi, 3
Left, 3
Left atrium, 3
Left coronary artery, 3
Left gastric artery, 3
Left gastric vein, 3
Left kidney, 3
Left lung, 3
Left ventricle, 3
Leg, 3
Leg bone, 3
Leg muscle, 3
Lens, 3
Lesser curvature, 3
Lesser omentum, 3
Lesser sciatic foramen, 3
Lesser trochanter, 3
Levator ani, 3
Levator muscle, 3
Levator palpebrae superioris, 3
Levator scapulae, 3
Ligament, 3
Ligament of head of femur, 3
Ligamentum arteriosum, 3
Ligamentum flavum, 3
Ligamentum nuchae, 3
Ligamentum teres, 3
Limb, 3
Limb bone, 3
Limb muscle, 3
Limbic system, 3
Linea alba, 3
Linea aspera, 3
Linea nigra, 3
Lingual artery, 3
Lingual nerve, 3
Lingual vein, 3
Lingula, 3
Lip, 3
Liver, 3
Liver lobe, 3
Lobe, 3
Lobe of lung, 3
Lobule, 3
Long bone, 3
Longissimus, 3
Longitudinal arch, 3
Longitudinal fissure, 3
Longus colli, 3
Lower limb, 3
Lumbar artery, 3
Lumbar enlargement, 3
Lumbar ganglion, 3
Lumbar nerve, 3
Lumbar plexus, 3
Lumbar region, 3
Lumbar vein, 3
Lumbar vertebra, 3
Lumbosacral joint, 3
Lumbosacral plexus, 3
Lumbosacral trunk, 3
Lumbricals, 3
Lung, 3
Lung, left, 3
Lung, right, 3
Lunate, 3
Lymph, 3
Lymph node, 3
Lymphatic duct, 3
Lymphatic system, 3
Lymphatic vessel, 3
Lymphoid organ, 3
Malar bone, 3
Male genital system, 3
Malleolus, 3
Malleus, 3
Mammary gland, 3
Mandible, 3
Mandibular canal, 3
Mandibular condyle, 3
Mandibular fossa, 3
Mandibular foramen, 3
Mandibular nerve, 3
Manubrium, 3
Marrow, 3
Masseter, 3
Mastoid air cell, 3
Mastoid foramen, 3
Mastoid process, 3
Maxilla, 3
Maxillary artery, 3
Maxillary nerve, 3
Maxillary sinus, 3
Maxillary vein, 3
Meatus, 3
Median, 3
Median nerve, 3
Median plane, 3
Mediastinum, 3
Medulla, 3
Medulla oblongata, 3
Membrane, 3
Meninges, 3
Meningeal artery, 3
Meningeal vein, 3
Meniscus, 3
Mental foramen, 3
Mental nerve, 3
Mesenteric artery, 3
Mesenteric vein, 3
Mesentery, 3
Mesoderm, 3
Metacarpal bone, 3
Metacarpal joint, 3
Metacarpus, 3
Metaphysis, 3
Metatarsal bone, 3
Metatarsal joint, 3
Metatarsus, 3
Midbrain, 3
Middle cerebral artery, 3
Middle cerebral vein, 3
Middle ear, 3
Middle meningeal artery, 3
Middle meningeal vein, 3
Middle nasal concha, 3
Middle nasal meatus, 3
Middle phalanx, 3
Middle rectal artery, 3
Middle rectal vein, 3
Middle temporal gyrus, 3
Midline, 3
Midsagittal plane, 3
Molar, 3
Molar tooth, 3
Mons pubis, 3
Motor area, 3
Motor cortex, 3
Motor nerve, 3
Motor neuron, 3
Motor unit, 3
Mouth, 3
Mucosa, 3
Multifidus, 3
Muscle, 3
Muscle fiber, 3
Muscle spindle, 3
Muscle tissue, 3
Musculocutaneous nerve, 3
Musculoskeletal system, 3
Myelin sheath, 3
Myocardium, 3
Nail, 3
Nail bed, 3
Nail matrix, 3
Nail plate, 3
Nasal bone, 3
Nasal cavity, 3
Nasal concha, 3
Nasal meatus, 3
Nasal septum, 3
Nasal vestibule, 3
Nasion, 3
Nasopharynx, 3
Navicular, 3
Neck, 3
Neck of femur, 3
Neck of radius, 3
Nephron, 3
Nerve, 3
Nerve fiber, 3
Nerve plexus, 3
Nerve root, 3
Nervous system, 3
Neural arch, 3
Neural canal, 3
Neural crest, 3
Neural tube, 3
Neurocranium, 3
Neuroglia, 3
Neuron, 3
Nipple, 3
Nodal tissue, 3
Node of Ranvier, 3
Nose, 3
Nostril, 3
Notch, 3
Nuchal ligament, 3
Nucleus, 3
Nucleus pulposus, 3
Obliquus capitis inferior, 3
Obliquus capitis superior, 3
Obturator artery, 3
Obturator canal, 3
Obturator externus, 3
Obturator foramen, 3
Obturator internus, 3
Obturator nerve, 3
Obturator vein, 3
Occipital artery, 3
Occipital bone, 3
Occipital condyle, 3
Occipital lobe, 3
Occipital nerve, 3
Occipital sinus, 3
Occipital vein, 3
Occipitofrontalis, 3
Occlusion, 3
Odontoid process, 3
Olecranon, 3
Olecranon fossa, 3
Olfactory bulb, 3
Olfactory nerve, 3
Olfactory tract, 3
Omental bursa, 3
Omentum, 3
Omohyoid, 3
Ophthalmic artery, 3
Ophthalmic nerve, 3
Ophthalmic vein, 3
Opponens digiti minimi, 3
Opponens pollicis, 3
Optic canal, 3
Optic chiasm, 3
Optic disc, 3
Optic nerve, 3
Optic radiation, 3
Optic tract, 3
Orbicularis oculi, 3
Orbicularis oris, 3
Orbit, 3
Orbital cavity, 3
Orbital fissure, 3
Orbital plate, 3
Orbital process, 3
Organ, 3
Organ of Corti, 3
Origin, 3
Oropharynx, 3
Os coxae, 3
Ossicle, 3
Ossification, 3
Osteocyte, 3
Otic ganglion, 3
Outer ear, 3
Ovarian artery, 3
Ovarian follicle, 3
Ovarian vein, 3
Ovary, 3
Oviduct, 3
Ovum, 3
Palate, 3
Palatine bone, 3
Palatine process, 3
Palatine tonsil, 3
Palatoglossus, 3
Palatopharyngeus, 3
Palm, 3
Palmar aponeurosis, 3
Palmar arch, 3
Palmar artery, 3
Palmar digital artery, 3
Palmar digital nerve, 3
Palmar digital vein, 3
Palmar interossei, 3
Palmar nerve, 3
Palmar vein, 3
Palmaris longus, 3
Pancreas, 3
Pancreatic artery, 3
Pancreatic duct, 3
Pancreatic vein, 3
Papillary muscle, 3
Parasympathetic ganglion, 3
Parasympathetic nerve, 3
Parasympathetic nervous system, 3
Parathyroid gland, 3
Parietal bone, 3
Parietal lobe, 3
Parietal pericardium, 3
Parietal pleura, 3
Parietal peritoneum, 3
Parotid gland, 3
Pars interarticularis, 3
Patella, 3
Patellar ligament, 3
Patellar surface, 3
Pathway, 3
Pectinate muscle, 3
Pectineal line, 3
Pectineus, 3
Pectoral girdle, 3
Pectoral muscle, 3
Pectoral nerve, 3
Pectoralis major, 3
Pectoralis minor, 3
Pedicle, 3
Pedicle of vertebra, 3
Pelvic bone, 3
Pelvic cavity, 3
Pelvic diaphragm, 3
Pelvic girdle, 3
Pelvic inlet, 3
Pelvic outlet, 3
Pelvic splanchnic nerve, 3
Pelvis, 3
Penile artery, 3
Penile vein, 3
Penis, 3
Perforating artery, 3
Perforating vein, 3
Perforator, 3
Perineal artery, 3
Perineal body, 3
Perineal membrane, 3
Perineal nerve, 3
Perineal vein, 3
Perineum, 3
Periosteum, 3
Peripheral nervous system, 3
Peritoneal cavity, 3
Peritoneum, 3
Peritoneum, parietal, 3
Peritoneum, visceral, 3
Peroneal artery, 3
Peroneal nerve, 3
Peroneal vein, 3
Peroneus brevis, 3
Peroneus longus, 3
Peroneus tertius, 3
Petrous part, 3
Phalanx, 3
Pharyngeal artery, 3
Pharyngeal constrictor, 3
Pharyngeal plexus, 3
Pharyngeal vein, 3
Pharyngeal wall, 3
Pharyngobasilar fascia, 3
Pharynx, 3
Philtrum, 3
Pia mater, 3
Piriformis, 3
Pisiform, 3
Pituitary gland, 3
Placenta, 3
Plane, 3
Plantar aponeurosis, 3
Plantar arch, 3
Plantar artery, 3
Plantar digital artery, 3
Plantar digital nerve, 3
Plantar digital vein, 3
Plantar interossei, 3
Plantar nerve, 3
Plantar vein, 3
Plantaris, 3
Platysma, 3
Pleura, 3
Pleural cavity, 3
Pleural recess, 3
Plexus, 3
Pons, 3
Popliteal artery, 3
Popliteal fossa, 3
Popliteal ligament, 3
Popliteal vein, 3
Popliteus, 3
Portal vein, 3
Posterior, 3
Posterior abdominal wall, 3
Posterior cruciate ligament, 3
Posterior fontanelle, 3
Posterior horn, 3
Posterior root, 3
Posterior superior iliac spine, 3
Posterior tibial artery, 3
Posterior tibial vein, 3
Postganglionic fiber, 3
Preganglionic fiber, 3
Premolar, 3
Premolar tooth, 3
Prepuce, 3
Prevertebral fascia, 3
Primary bronchus, 3
Primary motor cortex, 3
Primary somatosensory cortex, 3
Primary visual cortex, 3
Prime mover, 3
Process, 3
Profunda artery, 3
Profunda vein, 3
Pronation, 3
Pronator muscle, 3
Pronator quadratus, 3
Pronator teres, 3
Prostate, 3
Prostatic artery, 3
Prostatic plexus, 3
Prostatic vein, 3
Proximal, 3
Proximal phalanx, 3
Psoas major, 3
Pterygoid canal, 3
Pterygoid muscle, 3
Pterygoid process, 3
Pterygoid venous plexus, 3
Pterygopalatine fossa, 3
Pubic arch, 3
Pubic bone, 3
Pubic crest, 3
Pubic symphysis, 3
Pubic tubercle, 3
Pubis, 3
Pudendal artery, 3
Pudendal nerve, 3
Pudendal vein, 3
Pulmonary artery, 3
Pulmonary circulation, 3
Pulmonary trunk, 3
Pulmonary valve, 3
Pulmonary vein, 3
Pulp, 3
Pulp cavity, 3
Pulse point, 3
Pupil, 3
Purkinje fiber, 3
Pyloric antrum, 3
Pyloric canal, 3
Pyloric sphincter, 3
Pylorus, 3
Pyramidal muscle, 3
Quadrate lobe, 3
Quadratus femoris, 3
Quadratus lumborum, 3
Quadratus plantae, 3
Quadriceps femoris, 3
Radial artery, 3
Radial collateral ligament, 3
Radial fossa, 3
Radial nerve, 3
Radial notch, 3
Radial vein, 3
Radiocarpal joint, 3
Radiocarpal ligament, 3
Radiohumeral joint, 3
Radius, 3
Ramus, 3
Ramus communicans, 3
Rectal artery, 3
Rectal vein, 3
Rectum, 3
Rectus abdominis, 3
Rectus capitis anterior, 3
Rectus capitis lateralis, 3
Rectus capitis posterior major, 3
Rectus capitis posterior minor, 3
Rectus femoris, 3
Rectus sheath, 3
Recurrent artery, 3
Recurrent laryngeal nerve, 3
Recurrent vein, 3
Reflex, 3
Renal artery, 3
Renal capsule, 3
Renal column, 3
Renal cortex, 3
Renal fascia, 3
Renal medulla, 3
Renal pelvis, 3
Renal vein, 3
Respiratory system, 3
Retina, 3
Retinaculum, 3
Retinaculum of ankle, 3
Retinaculum of wrist, 3
Retroperitoneal space, 3
Rhomboid major, 3
Rhomboid minor, 3
Rib, 3
Rib cage, 3
Rib head, 3
Rib neck, 3
Rib tubercle, 3
Right, 3
Right atrium, 3
Right coronary artery, 3
Right gastric artery, 3
Right gastric vein, 3
Right kidney, 3
Right lung, 3
Right ventricle, 3
Root, 3
Root of lung, 3
Root of nose, 3
Root of penis, 3
Root of tooth, 3
Rotator cuff, 3
Rotator cuff muscle, 3
Rotator muscle, 3
Round ligament, 3
Round ligament of liver, 3
Round ligament of uterus, 3
Rugae, 3
Sacral artery, 3
Sacral canal, 3
Sacral crest, 3
Sacral ganglion, 3
Sacral hiatus, 3
Sacral nerve, 3
Sacral plexus, 3
Sacral promontory, 3
Sacral vein, 3
Sacral vertebra, 3
Sacroiliac joint, 3
Sacrospinous ligament, 3
Sacrotuberous ligament, 3
Sacrum, 3
Sagittal plane, 3
Sagittal suture, 3
Salivary gland, 3
Saphenous nerve, 3
Saphenous vein, 3
Sartorius, 3
Scalene muscle, 3
Scalp, 3
Scaphoid, 3
Scapula, 3
Scapular artery, 3
Scapular nerve, 3
Scapular vein, 3
Scapulohumeral muscle, 3
Sciatic nerve, 3
Scleral venous sinus, 3
Sclera, 3
Scrotal artery, 3
Scrotal nerve, 3
Scrotal vein, 3
Scrotum, 3
Sebaceous gland, 3
Secondary bronchus, 3
Segmental artery, 3
Segmental vein, 3
Semicircular canal, 3
Semilunar valve, 3
Seminal vesicle, 3
Seminiferous tubule, 3
Semitendinosus, 3
Semimembranosus, 3
Sensory area, 3
Sensory cortex, 3
Sensory nerve, 3
Sensory neuron, 3
Septal cartilage, 3
Septum, 3
Septum pellucidum, 3
Serratus anterior, 3
Serratus posterior inferior, 3
Serratus posterior superior, 3
Sesamoid bone, 3
Shaft, 3
Shoulder, 3
Shoulder girdle, 3
Shoulder joint, 3
Shoulder muscle, 3
Sigmoid artery, 3
Sigmoid colon, 3
Sigmoid sinus, 3
Sigmoid vein, 3
Sinoatrial node, 3
Sinus, 3
Skeletal muscle, 3
Skeletal system, 3
Skin, 3
Skull, 3
Small intestine, 3
Soft palate, 3
Soleus, 3
Somatic nervous system, 3
Somatosensory area, 3
Somatosensory cortex, 3
Space, 3
Spermatic cord, 3
Spermatic fascia, 3
Sphenoid bone, 3
Sphenoid sinus, 3
Sphenopalatine artery, 3
Sphenopalatine ganglion, 3
Sphenopalatine vein, 3
Sphincter, 3
Spinal accessory nerve, 3
Spinal artery, 3
Spinal canal, 3
Spinal cord, 3
Spinal ganglion, 3
Spinal nerve, 3
Spinal vein, 3
Spine, 3
Spinous process, 3
Spleen, 3
Splenic artery, 3
Splenic vein, 3
Splenius capitis, 3
Splenius cervicis, 3
Splenius muscle, 3
Spongy bone, 3
Squamous part, 3
Stapedius, 3
Stapes, 3
Stellate ganglion, 3
Sternal angle, 3
Sternal end, 3
Sternal notch, 3
Sternocleidomastoid, 3
Sternocostal joint, 3
Sternohyoid, 3
Sternothyroid, 3
Sternum, 3
Stomach, 3
Stomach bed, 3
Stomach wall, 3
Straight sinus, 3
Stratum basale, 3
Stratum corneum, 3
Stratum granulosum, 3
Stratum spinosum, 3
Stria, 3
Striated muscle, 3
Styloglossus, 3
Stylohyoid, 3
Stylohyoid ligament, 3
Stylomastoid artery, 3
Stylomastoid foramen, 3
Stylopharyngeus, 3
Styloid process, 3
Subarachnoid space, 3
Subclavian artery, 3
Subclavian groove, 3
Subclavian vein, 3
Subclavius, 3
Subcostal artery, 3
Subcostal nerve, 3
Subcostal vein, 3
Subcostalis, 3
Subcutaneous tissue, 3
Subdural space, 3
Sublingual gland, 3
Submandibular gland, 3
Submandibular ganglion, 3
Submandibular region, 3
Submental artery, 3
Submental vein, 3
Subscapular artery, 3
Subscapular fossa, 3
Subscapular nerve, 3
Subscapular vein, 3
Subscapularis, 3
Substantia nigra, 3
Sulcus, 3
Superficial, 3
Superficial artery of arm, 3
Superficial artery of thigh, 3
Superficial fascia, 3
Superficial femoral artery, 3
Superficial femoral vein, 3
Superficial inguinal ring, 3
Superficial transverse perineal muscle, 3
Superior, 3
Superior angle of scapula, 3
Superior articular process, 3
Superior border of scapula, 3
Superior colliculus, 3
Superior concha, 3
Superior epigastric artery, 3
Superior epigastric vein, 3
Superior gluteal artery, 3
Superior gluteal nerve, 3
Superior gluteal vein, 3
Superior mesenteric artery, 3
Superior mesenteric vein, 3
Superior nasal concha, 3
Superior nasal meatus, 3
Superior oblique muscle, 3
Superior ophthalmic vein, 3
Superior orbital fissure, 3
Superior rectus muscle, 3
Superior thyroid artery, 3
Superior thyroid vein, 3
Superior vena cava, 3
Supination, 3
Supinator, 3
Supinator muscle, 3
Supraclavicular nerve, 3
Supraglenoid tubercle, 3
Suprahyoid muscle, 3
Supraorbital artery, 3
Supraorbital foramen

& doctrinæ, meritoque omnibus legendus. *Quenstedt.*

Eximius scriptor *Salvianus*, sanè diligenti lectione dignus est. *Barth.* l. 43. cap 16.

Iosephus Scaliger Scriptorem *Christianissimum* appellat.

Gallice Gentis Episcoporum magistrum vocat *Taubmannus* Notis in *Plautum.*

Salviani Opera *Conradus Rittershusius* erudito Commentario illustravit. Quo nomine gratias illi egit *Casaubonus* hisce verbis: *Salvianum* verò qui pluris faciat quàm ipse facio, non facilè invenias. Itaque pro eâ Operâ, quæ illi optimo Scriptori à te est impensa, ago tibi pro meâ viridi grates gratissimas. *Casaub.* in Litter. ad *Rittersh. Londini* prid. Kal. Jan. 1611.

Salvianus & Vincentius Lirinensis, viri, quantum ferebat mala seculi illius fortuna, & eloquentissimi & veræ pietatis ac sinceræ religionis amantissimi. Scripserunt enim illi adeò purâ ac tersâ *Latinitate* ut desiderari præterea nihil possit in scriptoribus adeò remotis à seculo *Divi Augusti* & *Titi Livii*. Res verò *Religionis* ac *Morum* eo *veri* amore ac caritate erga miserrimos ætatis suæ mortales, eâ in *Deum* pietate prosecuti sunt, ut planè appareat nihil aliud efficere eos lucubrationibus suis voluisse nisi ut *Humanum Genus* ad sanam mentem & ad Divinorum beneficiorum agnitionem retraherent. *Steph. Baluz.* in Epist. ad *Abbat. Iac. Nic. Colbert.* dat. *Lut. Paris.* 4. Kal. Jul. 1669, Oper. *Salvian.* & *Vincent. Lirin.* præfixâ.

Salvianus quam pulcher est hic liber, & quâ pulchra simplicitas! Scaligerana 2.

Salvianus Massiliensis Ecclesiæ Presbyter, humanâ & divinâ literaturâ instructus, & ut absque invidiâ loquar, Episcoporum Sanctorum *Salonii* & *Veriani* magister, scripsit scholastico & aperto Sermone multa. *Gennad.* de Script. Eccles.

Salvianus, magni nominis Episcopus sui temporis fuit, laudaturque ab *Eucherio* Episcopo *Lugdunensi* simul cum *Vincentio*, quos Sanctos viros eloquentiâ & doctrinâ eminentes fuisse tradit in præfatione ad libros de *Quæstionibus* Veteris ac Novi Testamenti, quos ad *Salonium* inscripsit, ad quem etiam *Salvianus* eosdem suos commentarios dedit. *Baron.* ad ann. 428.

Salvianus Treveris oriundus, quem *Massiliensem Episcopum Possevinus, Sixtus Senensis, Bellarminus*, & cum iis alii è recentioribus multi faciunt, cùm tamen *Presbyterum* tantùm *Massil.* fuisse, ex incorruptis Codicibus *Gennadii Massiliensis*, coætanei, liquidò constet, imò ipsa Episcoporum Masil. successio & Chronologia id edoceat: Vivente enim *Salviano*, *Venerius* anno 428. fuit Episcopus, cui, *Gennadio* teste, successit *Eustachius*, & huic, *Graecus*, auctore *Sidonio Apoll.* tum *Cannatus*, &c. referentibus *Sammarthanis*, Tom. 3. *Gall. Christ.* f. 6421 Major adhuc est audacia *Philippi Elsii*, Ord. August. qui eremitam *Salvianum*, & *Augustinianum* facere contendit, castigati propterea à *Labbeo* p. 322. de Script. Eccles. *Olearius* in Abaco Patrum.

* *Conradi Rittershusii* Commentarius in *Salviani Massiliensis* Opera, inter Libros expurgandos numeratur in *Indice Madrit.* impresso Anno 1667.

TIRO

1817. Nov. 8. Ratification of the Treaty of St. Mary's.

Page
Ch. 1. Introduction. Definitions. Classification. Nomenclature. Synonymy. Geographical Distribution. Geological Distribution. Affinities. Morphology. Embryology. Rudimentary Organs. Instinct. Hybridism. Variation. Domestic Productions. Natural Selection. Sexual Selection. Geological Succession. Recapitulation and Conclusion. 1
Ch. 2. On the Variation of Organic Beings in a State of Nature; on the Natural Means of Selection; on the Comparison of Domestic Races and True Species. 3
Ch. 3. On the Struggle for Existence. Its Bearing on Natural Selection. The Term used in a wide Sense. Geometrical Ratio of Increase. Rapid Increase of Naturalised Animals and Plants. Nature of the Checks to Increase. Competition Universal. Effects of Climate. Protection from the Number of Individuals. Complex Relations of all Animals and Plants throughout Nature. Struggle for Life most severe between Individuals and Varieties of the same Species. The Struggle almost equally severe between Species of the same Genus. The Relation of Organism to Organism the most important of all Relations. 5
Ch. 4. Natural Selection. Its Power compared with Man's Selection. Its Power on Characters of Trifling Importance. Its Power at all Ages and on both Sexes. Sexual Selection. On the Generality of Intercrosses between Individuals of the same Species. Circumstances favourable and unfavourable to Natural Selection, namely, Intercrossing, Isolation, Number of Individuals. Slow Action. Extinction caused by Natural Selection. Divergence of Character, related to the Diversity of Inhabitants of any small Area, and to the Naturalisation of new Productions within it. Action of Natural Selection through Divergence of Character and Extinction on the Descendants from a common Parent. Explains the Grouping of all Organic Beings. 7
Ch. 5. Laws of Variation. Effects of Habit and of the Use and Disuse of Parts; Correlation of Growth; Inheritance. Domestic Varieties; their Difficult Classification. Their Origin partly from Natural Species. Reappearance of Characters of Distinct Breeds in Crosses. Inheritance. Character of Domestic Varieties. Difficulty of distinguishing between Varieties and Species. Origin of Domestic Varieties from one or more Species. Domestic Pigeons, their Differences and Origin. Principles of Selection anciently followed, their Effects. Methodical and Unconscious Selection. Unknown Origin of our Domestic Productions. Circumstances favourable to Man's Power of Selection. 9
Ch. 6. Difficulties on Theory. Difficulties on the Theory of Descent with Modification. Transitions. Absence or Rarity of Transitional Varieties. Transitions in Habits of Life. Diversified Habits in the same Species. Species with Habits widely different from those of their Allies. Organs of Extreme Perfection. Modes of Transition. Cases of Difficulty. Natura non facit saltum. Organs of little Apparent Importance, as affected by Natural Selection. Organs not perfect in each Case. The Law of Unity of Type and of the Conditions of Existence embraced by Theory. Subordinate Groups in any Class cluster round each other, and Single Species round other Species. Summary. 11
Ch. 7. Instinct. Instincts comparable with Habits, but different in their Origin. Instincts graduated. Aphides and Ants. Instincts variable. Domestic Instincts, their Origin. Natural Instincts of the Cuckoo, Ostrich, and Parasitic Bees. Slave-making Ants. Hive-bee, its Instincts and Construction of the Cells. Instincts of Allied but Distinct Species. Flight of Birds. Instincts of Birds. Instincts of Insects. Instincts of Birds. Instincts of Insects. Instincts of Birds. Instincts of Insects

Sidonius Apollinaris Arvernorum Episcopus, vir acris ingenii, & Corhumate eloquentiæ, sed stylo duro & obscuro ob corruptum à *Gothis* seculum. *Ip. Card. Bona.*

Notamus hodieque non proletariam in *Sidonii* scriptis eruditionem, & locupples sanè ingenium. Non inficiandum tamen, dictionem ejus duriorem subindè esse, & horridulam, immò quandoque tumidam. Ut taceam lapsus *Prosodicos*, & verborum quandoque novitates. *Borrich.* de Poëtis p. 77.

In Epistolis ac Carminibus supra modum literatus. *Rosin.* Antiq. Rom.

Unicè autem laudo & amplector *Sidonii* modestiam, qui se immeritò *Arverne Ecclesiæ* præpositum esse conqueritur. Genere is fuit *Avitii* Imp. Vir summâ morum sanctitate, Rhetoricis & Poëticis literis excultus. *Greg. Turonens.* l. 2. c. 21.

Sidonii Apollinaris, sive *Apollinaris Sidonii*, ita enim malumus cum doctissimis viris; ingenium magnum fuit; eloquentia in versu non vulgaris eo tempore; nam de cæterâ melius sileri existimo, cùm infiniti alii eo tempore longè faciliùs scripserint. C. *Barth* l. 49. c. 18.

Sidonius accuratus, aliquando etiam anxius; plenus electorum verborum & sententiarum, quas acutas breviconcludit gyro. *Iul. Cæs. Scalig.* De Re Poët. pag. 822.

Iesl. *Rapinus* ait illum in improprietatem incidisse, dum affectat grandiloquentiam nec tamen Poëseos genium habet. Imò nec dubitavit alibi præterea dicere, *Sidonium stylo* admodum arido miniméque sapido scripsisse.

Apollinarius Sidonius à vitâ moribusque *Modesti* nomen apud Librarios accepit. *Barth.* adversl. 6. c. 1.

Claudius Mamertus Sidonium vocat eruditorum sui ævi peritissimum ac disertissimum, eique libros tres de *Animâ* adversus *Faustum* dedicavit. *Labbe.* de Scriptor. Eccles.

Editio illa Operum ejus non fastidienda, quæ *Parisiis* cum Commentariis & castigationibus *Ioannis Savaronis* prodiit, item *Vowerii*, sed præfertur *Hanoviensis Elmenhorstii*; probatissima omnium *Labbei* cum notis *Iacobi Sirmondi*.

Plura si quis velit, consulat is *Ioannem Savaronem* & *Iacobum Sirmondum*, qui *Sidonii* nostri res gestas studiosè & accuratè collegerunt.

MARTIANUS MINEUS FELIX CAPELLA

ÆTatis dubiæ Auctor. Vir Proconsularis, & domo *Carthaginensis* in vett. libris vocatur. Extant libri 7. *De Nuptiis Philologiæ*, primùm editi *Vicentiæ* anno 1499. curâ *Francisci Vitalis Badiani*; cum scholiis & observ. *Bonav. Vulcanii*, unà cum *Isidori Originibus*. fol. ann. 1577. emendati ab *Ingone Grotio Lugduni Bat.* anno 1599. in 8°. quæ editio reliquis præstantior. Clar. An. D. CCCCXC.

Ut *Petronius*, sic & *Martianus Capella Satyra* nomine opus suum inscripsit, quòd illius instar hoc opus & versibus & Prosâ scripserit, & utile dulci mi-

Digitized by Google

Lemme. Si α est une racine de l'équation $x^n = 1$, on a

$$\frac{1}{1-\alpha} + \frac{1}{1-\alpha^2} + \frac{1}{1-\alpha^3} + \ldots + \frac{1}{1-\alpha^{n-1}} = \frac{n-1}{2}.$$

En effet, on a

$$\frac{1}{1-\alpha} + \frac{1}{1-\alpha^{n-1}} = \frac{1}{1-\alpha} + \frac{1}{1-\frac{1}{\alpha}} = \frac{1}{1-\alpha} + \frac{\alpha}{\alpha-1} = 1,$$

$$\frac{1}{1-\alpha^2} + \frac{1}{1-\alpha^{n-2}} = \frac{1}{1-\alpha^2} + \frac{1}{1-\frac{1}{\alpha^2}} = \frac{1}{1-\alpha^2} + \frac{\alpha^2}{\alpha^2-1} = 1,$$

$$\frac{1}{1-\alpha^3} + \frac{1}{1-\alpha^{n-3}} = \frac{1}{1-\alpha^3} + \frac{1}{1-\frac{1}{\alpha^3}} = \frac{1}{1-\alpha^3} + \frac{\alpha^3}{\alpha^3-1} = 1,$$

$$\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots$$

Si n est impair, on a $\frac{n-1}{2}$ égalités de cette forme, et, par conséquent,

$$\frac{1}{1-\alpha} + \frac{1}{1-\alpha^2} + \frac{1}{1-\alpha^3} + \ldots + \frac{1}{1-\alpha^{n-1}} = \frac{n-1}{2}.$$

Si n est pair, on a $\frac{n-2}{2}$ égalités de cette forme, et, de plus,

$$\frac{1}{1-\alpha^{\frac{n}{2}}} + \frac{1}{1-\alpha^{\frac{n}{2}}} = 1;$$

donc, dans ce cas encore,

$$\frac{1}{1-\alpha} + \frac{1}{1-\alpha^2} + \frac{1}{1-\alpha^3} + \ldots + \frac{1}{1-\alpha^{n-1}} = \frac{n-1}{2}.$$

Cela posé, soient α, β, γ, $\ldots$, λ les racines de l'équation $x^n = 1$, excepté la racine 1. On a

$$\frac{1}{1-\alpha} + \frac{1}{1-\beta} + \frac{1}{1-\gamma} + \ldots + \frac{1}{1-\lambda} = \frac{n-1}{2}.$$

Mais, si α est une racine de l'équation $x^n = 1$, on a

$$\frac{1}{1-\alpha} = \frac{1}{1-\alpha} \cdot \frac{1-\alpha^{n-1}}{1-\alpha^{n-1}} = \frac{1+\alpha+\alpha^2+\ldots+\alpha^{n-2}}{1-\alpha^{n-1}} = \frac{1+\alpha+\alpha^2+\ldots+\alpha^{n-2}}{n};$$

donc

$$\frac{1+\alpha+\alpha^2+\ldots+\alpha^{n-2}}{n} + \frac{1+\beta+\beta^2+\ldots+\beta^{n-2}}{n} + \ldots + \frac{1+\lambda+\lambda^2+\ldots+\lambda^{n-2}}{n} = \frac{n-1}{2},$$

ou

$$1+\alpha+\alpha^2+\ldots+\alpha^{n-2} + 1+\beta+\beta^2+\ldots+\beta^{n-2} + \ldots + 1+\lambda+\lambda^2+\ldots+\lambda^{n-2} = \frac{n(n-1)}{2}.$$

Mais, si α, β, γ, $\ldots$, λ sont les racines de l'équation $x^n = 1$, excepté la racine 1, on a

$$1+\alpha+\alpha^2+\ldots+\alpha^{n-2} = -1,$$

$$1+\beta+\beta^2+\ldots+\beta^{n-2} = -1,$$

$$\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots\ldots$$

$$1+\lambda+\lambda^2+\ldots+\lambda^{n-2} = -1;$$

donc

$$-(n-1) = \frac{n(n-1)}{2},$$

ou

$$n = -1.$$

Ainsi, l'équation $x^n = 1$ ne peut avoir d'autres racines que 1 et -1.

Statement of the number of officers and men of the Regular Army who have been killed in action or died of wounds received in action, or died of disease contracted in the line of duty, during the war with Spain, the Philippine insurrection, and the China relief expedition, from April 21, 1898, to July 1, 1902.

Rank.	Killed in action.	Died of wounds received in action.	Died of disease contracted in the line of duty.	Total.
Major-generals			1	1
Brigadier-generals			1	1
Colonels			1	1
Lieutenant-colonels			1	1
Majors	1		1	2
Captains	3	1	3	7
First lieutenants	3	1	2	6
Second lieutenants	2	1		3
Chaplains			1	1
Sergeants	3	1	3	7
Corporals	2	1	1	4
Privates	19	6	15	40
Total	33	11	29	73

Statement of the number of officers and men of the Volunteer Army who have been killed in action or died of wounds received in action, or died of disease contracted in the line of duty, during the war with Spain, the Philippine insurrection, and the China relief expedition, from April 21, 1898, to July 1, 1902.

Rank.	Killed in action.	Died of wounds received in action.	Died of disease contracted in the line of duty.	Total.
Major-generals			1	1
Brigadier-generals			1	1
Colonels			1	1
Lieutenant-colonels			1	1
Majors	1		1	2
Captains	3	1	3	7
First lieutenants	3	1	2	6
Second lieutenants	2	1		3
Chaplains			1	1
Sergeants	3	1	3	7
Corporals	2	1	1	4
Privates	19	6	15	40
Total	33	11	29	73

curta sunt, & abstrusa; ut penè mutilum prorsus esset, & vix Operæ pretium, tyronum usui ea exhibere vestiganda. *Gul. Robertson.* in Præf. ad *Schrev.* Lexic.

Ex omnibus quorum ad nos scripta pervenerunt, nullus ferè est, qui à *Vetustate* pejus fuerit acceptus, quàm hic noster Scriptor, verè πολυμαθέστατος, verè undecunque doctissimus, & omnis *Antiquitatis* peritissimus; cujus *Lexicon* nihil aliud est, quàm perpetuæ *Auctorum* Glossæ & Interpretationes & antiquæ eruditionis penu; & in quo non *Græciæ* totius modò, sed ex parte & *Orientis*, ut *Dan. Heinsius* in *Aristarcho* suo ait, eruditio concluſa jacet. *Cornel. Schrevel.* in Præfat. ad Hesych. Lexic. 4°. Impres. Lugd. Batav. 1668.

Julius Scaliger ait *Hesychium* esse Authorem frivolum, absque eruditione ac minimè idoneum ad aliquid boni continendum, pertusoque canistro similem. Sed eum in hac sententia solum esse arbitror. ——

Lexici hujus editio omnium absolutissima est Hollandica anni 1668. tota *Græca* cum Notis *Variorum* in 4°. accurante *Schrevelio*. Sed quoniam hic Compilator mediocriter celebris sit, potior, à Dom. J. *Casparo Suvicero* expectatur, quam etiam brevi extituram spes est. *Eruditorum Judicium* Parisiis 1685. per *Dom.* Baillet.

PROCLUS.

Clar. Ann. Dom. D.

LYcius, Philosophus, floruit Anno *Christ.* 500. *Syriani* discipulus fuit: *Marinum* verò discipulum & successorem habuit. *Stoefternus* atque *Schreckenfuchsius* malè in tempora *Trajani* collocant. Extant sex ejus libri de Theologiâ *Platonicâ*, qui *Hamburgi* primùm prodiere an. 1618. Item supersunt ejusdem Commentarii in *Timæum* & libros de *Repub.* scripsit quoque de *Orphei, Pythagoræ & Platonis* consensu in *Oraculis* libros decem, aliaque quæ *Suidas* commemorat. *Konig.*

Hic est ille *Proclus* (inquit *Suidas*) secundus à *Porphyrio*, qui impuram suam & contumeliosam linguam adversus *Christianos* exacuit. Sed adversus hunc calamum fœliciter strinxit *Ioan. Philoponus. Gul. Cave* in Chartophyl.

Circa Ann. *Christ.* quingentesimum memoriam sui nominis consecrabat nobilis & *Grammaticus, Philosophus, Proclus Lycius*: cujus, inter alia multa, *Sphæram* habemus, imprimis agentem de *Circulis Cœlestibus*. Sed monumentis aliis plus laudis meruit: quia hoc opus exscripsit ex Isagoge *Geminî*, Geometræ & Astrologi; qui *Ciceronis* ætate viguit. Vertit *Proclî Sphæram Thomas Linacer.* Scholiis illustravit *Erasmius Osualdus Schreckenfuchsius*. *Voss.* de Mathemat. p. 165.

Mirari satis non possum malignitatem *Proclî*, quando Scholiis in *Cratylum Platonis*, *Aristotelis* exprobrat, quòd *Analytice* ejus à quovis non planè hebete, ac stupido intelligi possit. Nam nec ipse, qui hoc culpat, quoties Commentarios in *Euclidem* aliquî in Scriptore eo improbat, ad *Platonicas* Methodos recurrit,

Digitized by Google

Approved, June 5, 1920.

CHAP. 2.—An Act To provide for the payment of claims of the Choctaw and Chickasaw Nations of Indians, and for other purposes.

Choctaw and Chickasaw Nations of Indians.
Payment of claims.
Appropriation.

Be it enacted by the Senate and House of Representatives of the United States of America in Congress assembled, That the sum of $2,500,000 is hereby appropriated out of any money in the Treasury of the United States not otherwise appropriated, to pay the claims of the Choctaw and Chickasaw Nations of Indians against the United States, as provided in the agreement between the Choctaw and Chickasaw Nations of Indians and the United States, dated October twenty-seventh, nineteen hundred and two, and ratified by the Act of Congress approved April twenty-eighth, nineteen hundred and four (Thirty-third Statutes at Large, page five hundred and twenty-five), and by the Act of Congress approved June thirtieth, nineteen hundred and six (Thirty-fourth Statutes at Large, page seven hundred and sixty-seven), and by the Act of Congress approved March second, nineteen hundred and seven (Thirty-fourth Statutes at Large, page one thousand and seventy-six), and by the Act of Congress approved May twenty-seventh, nineteen hundred and eight (Thirty-fifth Statutes at Large, page three hundred and twelve), and by the Act of Congress approved March third, nineteen hundred and nine (Thirty-fifth Statutes at Large, page seven hundred and eighty-one), and by the Act of Congress approved June twenty-first, nineteen hundred and ten (Thirty-sixth Statutes at Large, page three hundred and fifty-seven), and by the Act of Congress approved March first, nineteen hundred and eleven (Thirty-sixth Statutes at Large, page nine hundred and forty-seven), and by the Act of Congress approved August twenty-fourth, nineteen hundred and twelve (Thirty-seventh Statutes at Large, page five hundred and fifty-four), and by the Act of Congress approved March third, nineteen hundred and thirteen (Thirty-seventh Statutes at Large, page one thousand and seventy-eight), and by the Act of Congress approved August first, nineteen hundred and fourteen (Thirty-eighth Statutes at Large, page five hundred and eighty-two), and by the Act of Congress approved March third, nineteen hundred and fifteen (Thirty-eighth Statutes at Large, page one thousand and seventy-four), and by the Act of Congress approved August fifth, nineteen hundred and sixteen (Thirty-ninth Statutes at Large, page three hundred and eighty-one), and by the Act of Congress approved March third, nineteen hundred and seventeen (Thirty-ninth Statutes at Large, page one thousand and fifty-one), and by the Act of Congress approved July twenty-fourth, nineteen hundred and eighteen (Fortieth Statutes at Large, page eight hundred and ninety-two), and by the Act of Congress approved March third, nineteen hundred and nineteen (Forty-first Statutes at Large, page one thousand and fifty-three), and by the Act of Congress approved June fifth, nineteen hundred and twenty

Calendis Januarii, ætatis suæ 65. *Gul. Cave.*

Omnibus quidem *Patrum* scriptis eadem inest, ut non solò mentes *Veritatis* fulgore perstringant, sed simul intimum quemdam pietatis sensum cordibus legentium inferant: Haud scio tamen an ullius propria magis laus illa fuerit quàm *Fulgentii*, cujus ex scriptis is *Charitatis* spirat ardor, ea *spiritus* ubertas exudat ut pectus *Deo* plenum non intelligas modò, sed sentias. *Augustini* discipulum scias, non magis ex consensione dogmatum, quàm ex similitudine virtutum, variisque ingenii ac morum ornamentis, quibus ille totum *Augustinum* expressit. Est quidem *Augustini* stylus aliquanto cultior, & à seculi sui vitiis intactior, cùm *Fulgentio* nunquam cura fuerit abstergere seculi sui sutum, at idem in utrisque mentis vigor, idem acumen, idem sententiarum pondus; eadem ingenii felicitas, eadem in tractandis Scripturis diligentia, dexteritas, affluentia: eadem morum æquitas, suavitas, mansuetudo; idem Charitatis ardor ex *Scriptis* emicans, idem pro *Veritate* zelus. Nec dispares utrique hostes. Nam & *Augustino* frequens cum *Arianis* luctatio fuit, & *Fulgentium* hæc *Hæresis* per totam vitam exercuit: cum *Semipelagianis* orientibus conflictus *Augustino* fuit, cum iisdem adultis *Fulgentio*: pari utrobique successu. A neutro enim hic error in totum compressus est, sic tamen ab utroque revictus & depressus est, ut utrique tota se *Latinorum Theologorum* cohors semper adjunxerit. *Gul. Desprez.* Præfat. in *Fulgent.* Opera.

Fulgentius Afer, Ecclesiæ *Ruspensis* Episcopus, in confessione *Fidei* clarus in Scripturis Divinis copiosè eruditus, in loquendo dulcis, in docendo ac disserendo subtilis, *Isidor. Hispalens.*

Fulgentius Ruspensis Episcopus, in Græcâ & Latinâ linguâ clarus, geminâ scientia scripsit multa. Claruit in *Homilitico* dicendi genere. *Sigebert. Gemblac.* de Script. Eccles.

Vir erat & eximiâ doctrinâ & insigni pietate inter ætatis suæ Episcopos facilè princeps. *Gul. Cave* in Hist. literar. Script. Eccles.

Pontif. x *Ruspensis* doctrinâ & vitæ sanctimoniâ conspicuus, summum ac penè ultimum Ecclesiæ *Africanæ* sidus. *Drexel.* cap. 2. Prodr. æternit. sect. 46.

Fulgentius Ruspensis Episcopus, incomparabilis vir, cujus ego admirator sum. *Casp. Barth.* Adversar. l. 16. c. 8.

Quem ego Scriptorem [*Fulgentium*] inter *Patres Latinos* summoperè amo, ob nervos quibus præditus est in persuadendo, & vivam vim dictionis rebus maximis ubique parem. *Idem* ibid. l. 46. c. 13.

Fulgentius Ruspensis Episcopus, Fulgentissimum Ecclesiæ sidus. *Voss.* Hist. *Pelag.* lib. 1. cap. 21.

Hoc eodem anno, ipsis Calendis Januarii summum illud ac penè ultimum *Africanæ* Ecclesiæ decus, *Fulgentius Ruspensis* Episcopus doctrinâ & sanctitate mirabilis, optatum diu, ante præcognitum, præsenti vitæ finem lætus imposuit. *Henr. Spondan.* ad ann. 529.

In Antiquitatis notitia hospitem admodum esse oportet eum qui ignorat quantùm

Digitized by Google

Vol. 1: GI-3. Fachtagung für Programmiersprachen und Programmentwicklung, Herausgegeben von E. Morlet und D. Ranade. VI, 357 Seiten. 1973.

Vol. 2: Gesellschaft für Informatik e.V. 1. Jahrestagung, Herausgegeben im Auftrag der GI von K. Brauer und W. Brauer. VIII, 508 Seiten. 1973.

Vol. 3: Automata, Languages and Programming, Edited by M. Nivat. VIII, 437 pages. 1973.

Vol. 4: Automata Theory and Formal Languages, 2nd GI Conference, Kaiserslautern, May 1973, Edited by H. Brakhage on behalf of GI. VIII, 323 pages. 1973.

Vol. 5: Programming Symposium, Proceedings, Colloque sur la Programmation, Paris, April 1974. IV, 425 pages. 1974.

Vol. 6: Information Systems COINS III, Proceedings of the Third Symposium on Information Systems, Edited by J. D. Tou. VIII, 383 pages. 1974.

Vol. 7: Optimization Techniques, IFIP Technical Conference, Novosibirsk, July 1974, Edited by G. I. Marchuk. VIII, 362 pages. 1974.

Vol. 8: Mathematical Foundations of Computer Science, Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VIII, 484 pages. 1974.

Vol. 9: Theoretical Computer Science, 4th GI Conference, Aachen, March 1974, Edited by K. Weihrauch on behalf of GI. VIII, 340 pages. 1974.

Vol. 10: Information Processing 74, Proceedings of IFIP Congress 74, Stockholm, August 5–10, 1974, Edited by J. L. Rosenfeld. XXIII, 1086 pages. 1974.

Vol. 11: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 1, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 497 pages. 1974.

Vol. 12: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 2, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 13: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 3, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 14: Interactive Systems, Proceedings of the Software Workshop, Garmisch-Partenkirchen, June 1974, Edited by J. Encarnação and E. Staudenbauer. VII, 250 pages. 1974.

Vol. 15: Optimization and Stochastic Problems, Proceedings of the Third Symposium over Operations Research, Aachen, August 1974, Edited by J. Krelle. VI, 269 pages. 1974.

Vol. 16: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 4, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 17: Programming Languages, NATO Advanced Study Institute, Edited by F. Genuys. VII, 491 pages. 1974.

Vol. 18: Operating Systems, International Symposium, Rocquencourt, April 1974, Edited by E. Gelenbe and C. Kaiser. VIII, 310 pages. 1974.

Vol. 19: Mathematical Foundations of Computer Science, 3rd Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VII, 484 pages. 1974.

Vol. 20: Programming Symposium, Proceedings, Colloque sur la Programmation, Paris, April 1974. IV, 425 pages. 1974.

Vol. 21: Information Systems COINS III, Proceedings of the Third Symposium on Information Systems, Edited by J. D. Tou. VIII, 383 pages. 1974.

Vol. 22: Optimization Techniques, IFIP Technical Conference, Novosibirsk, July 1974, Edited by G. I. Marchuk. VIII, 362 pages. 1974.

Vol. 23: Mathematical Foundations of Computer Science, Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VIII, 484 pages. 1974.

Vol. 24: Theoretical Computer Science, 4th GI Conference, Aachen, March 1974, Edited by K. Weihrauch on behalf of GI. VIII, 340 pages. 1974.

Vol. 25: Information Processing 74, Proceedings of IFIP Congress 74, Stockholm, August 5–10, 1974, Edited by J. L. Rosenfeld. XXIII, 1086 pages. 1974.

Vol. 26: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 1, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 497 pages. 1974.

Vol. 27: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 2, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 28: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 3, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 29: Interactive Systems, Proceedings of the Software Workshop, Garmisch-Partenkirchen, June 1974, Edited by J. Encarnação and E. Staudenbauer. VII, 250 pages. 1974.

Vol. 30: Optimization and Stochastic Problems, Proceedings of the Third Symposium over Operations Research, Aachen, August 1974, Edited by J. Krelle. VI, 269 pages. 1974.

Vol. 31: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 4, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 32: Programming Languages, NATO Advanced Study Institute, Edited by F. Genuys. VII, 491 pages. 1974.

Vol. 33: Operating Systems, International Symposium, Rocquencourt, April 1974, Edited by E. Gelenbe and C. Kaiser. VIII, 310 pages. 1974.

Vol. 34: Mathematical Foundations of Computer Science, 3rd Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VII, 484 pages. 1974.

Vol. 35: Programming Symposium, Proceedings, Colloque sur la Programmation, Paris, April 1974. IV, 425 pages. 1974.

Vol. 36: Information Systems COINS III, Proceedings of the Third Symposium on Information Systems, Edited by J. D. Tou. VIII, 383 pages. 1974.

Vol. 37: Optimization Techniques, IFIP Technical Conference, Novosibirsk, July 1974, Edited by G. I. Marchuk. VIII, 362 pages. 1974.

Vol. 38: Mathematical Foundations of Computer Science, Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VIII, 484 pages. 1974.

Vol. 39: Theoretical Computer Science, 4th GI Conference, Aachen, March 1974, Edited by K. Weihrauch on behalf of GI. VIII, 340 pages. 1974.

Vol. 40: Information Processing 74, Proceedings of IFIP Congress 74, Stockholm, August 5–10, 1974, Edited by J. L. Rosenfeld. XXIII, 1086 pages. 1974.

Vol. 41: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 1, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 497 pages. 1974.

Vol. 42: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 2, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 43: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 3, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 44: Interactive Systems, Proceedings of the Software Workshop, Garmisch-Partenkirchen, June 1974, Edited by J. Encarnação and E. Staudenbauer. VII, 250 pages. 1974.

Vol. 45: Optimization and Stochastic Problems, Proceedings of the Third Symposium over Operations Research, Aachen, August 1974, Edited by J. Krelle. VI, 269 pages. 1974.

Vol. 46: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 4, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 47: Programming Languages, NATO Advanced Study Institute, Edited by F. Genuys. VII, 491 pages. 1974.

Vol. 48: Operating Systems, International Symposium, Rocquencourt, April 1974, Edited by E. Gelenbe and C. Kaiser. VIII, 310 pages. 1974.

Vol. 49: Mathematical Foundations of Computer Science, 3rd Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VII, 484 pages. 1974.

Vol. 50: Programming Symposium, Proceedings, Colloque sur la Programmation, Paris, April 1974. IV, 425 pages. 1974.

Vol. 51: Information Systems COINS III, Proceedings of the Third Symposium on Information Systems, Edited by J. D. Tou. VIII, 383 pages. 1974.

Vol. 52: Optimization Techniques, IFIP Technical Conference, Novosibirsk, July 1974, Edited by G. I. Marchuk. VIII, 362 pages. 1974.

Vol. 53: Mathematical Foundations of Computer Science, Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VIII, 484 pages. 1974.

Vol. 54: Theoretical Computer Science, 4th GI Conference, Aachen, March 1974, Edited by K. Weihrauch on behalf of GI. VIII, 340 pages. 1974.

Vol. 55: Information Processing 74, Proceedings of IFIP Congress 74, Stockholm, August 5–10, 1974, Edited by J. L. Rosenfeld. XXIII, 1086 pages. 1974.

Vol. 56: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 1, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 497 pages. 1974.

Vol. 57: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 2, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 58: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 3, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 59: Interactive Systems, Proceedings of the Software Workshop, Garmisch-Partenkirchen, June 1974, Edited by J. Encarnação and E. Staudenbauer. VII, 250 pages. 1974.

Vol. 60: Optimization and Stochastic Problems, Proceedings of the Third Symposium over Operations Research, Aachen, August 1974, Edited by J. Krelle. VI, 269 pages. 1974.

Vol. 61: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 4, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 62: Programming Languages, NATO Advanced Study Institute, Edited by F. Genuys. VII, 491 pages. 1974.

Vol. 63: Operating Systems, International Symposium, Rocquencourt, April 1974, Edited by E. Gelenbe and C. Kaiser. VIII, 310 pages. 1974.

Vol. 64: Mathematical Foundations of Computer Science, 3rd Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VII, 484 pages. 1974.

Vol. 65: Programming Symposium, Proceedings, Colloque sur la Programmation, Paris, April 1974. IV, 425 pages. 1974.

Vol. 66: Information Systems COINS III, Proceedings of the Third Symposium on Information Systems, Edited by J. D. Tou. VIII, 383 pages. 1974.

Vol. 67: Optimization Techniques, IFIP Technical Conference, Novosibirsk, July 1974, Edited by G. I. Marchuk. VIII, 362 pages. 1974.

Vol. 68: Mathematical Foundations of Computer Science, Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VIII, 484 pages. 1974.

Vol. 69: Theoretical Computer Science, 4th GI Conference, Aachen, March 1974, Edited by K. Weihrauch on behalf of GI. VIII, 340 pages. 1974.

Vol. 70: Information Processing 74, Proceedings of IFIP Congress 74, Stockholm, August 5–10, 1974, Edited by J. L. Rosenfeld. XXIII, 1086 pages. 1974.

Vol. 71: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 1, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 497 pages. 1974.

Vol. 72: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 2, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 73: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 3, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 74: Interactive Systems, Proceedings of the Software Workshop, Garmisch-Partenkirchen, June 1974, Edited by J. Encarnação and E. Staudenbauer. VII, 250 pages. 1974.

Vol. 75: Optimization and Stochastic Problems, Proceedings of the Third Symposium over Operations Research, Aachen, August 1974, Edited by J. Krelle. VI, 269 pages. 1974.

Vol. 76: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 4, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 77: Programming Languages, NATO Advanced Study Institute, Edited by F. Genuys. VII, 491 pages. 1974.

Vol. 78: Operating Systems, International Symposium, Rocquencourt, April 1974, Edited by E. Gelenbe and C. Kaiser. VIII, 310 pages. 1974.

Vol. 79: Mathematical Foundations of Computer Science, 3rd Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VII, 484 pages. 1974.

Vol. 80: Programming Symposium, Proceedings, Colloque sur la Programmation, Paris, April 1974. IV, 425 pages. 1974.

Vol. 81: Information Systems COINS III, Proceedings of the Third Symposium on Information Systems, Edited by J. D. Tou. VIII, 383 pages. 1974.

Vol. 82: Optimization Techniques, IFIP Technical Conference, Novosibirsk, July 1974, Edited by G. I. Marchuk. VIII, 362 pages. 1974.

Vol. 83: Mathematical Foundations of Computer Science, Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VIII, 484 pages. 1974.

Vol. 84: Theoretical Computer Science, 4th GI Conference, Aachen, March 1974, Edited by K. Weihrauch on behalf of GI. VIII, 340 pages. 1974.

Vol. 85: Information Processing 74, Proceedings of IFIP Congress 74, Stockholm, August 5–10, 1974, Edited by J. L. Rosenfeld. XXIII, 1086 pages. 1974.

Vol. 86: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 1, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 497 pages. 1974.

Vol. 87: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 2, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 88: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 3, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 89: Interactive Systems, Proceedings of the Software Workshop, Garmisch-Partenkirchen, June 1974, Edited by J. Encarnação and E. Staudenbauer. VII, 250 pages. 1974.

Vol. 90: Optimization and Stochastic Problems, Proceedings of the Third Symposium over Operations Research, Aachen, August 1974, Edited by J. Krelle. VI, 269 pages. 1974.

Vol. 91: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 4, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 92: Programming Languages, NATO Advanced Study Institute, Edited by F. Genuys. VII, 491 pages. 1974.

Vol. 93: Operating Systems, International Symposium, Rocquencourt, April 1974, Edited by E. Gelenbe and C. Kaiser. VIII, 310 pages. 1974.

Vol. 94: Mathematical Foundations of Computer Science, 3rd Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VII, 484 pages. 1974.

Vol. 95: Programming Symposium, Proceedings, Colloque sur la Programmation, Paris, April 1974. IV, 425 pages. 1974.

Vol. 96: Information Systems COINS III, Proceedings of the Third Symposium on Information Systems, Edited by J. D. Tou. VIII, 383 pages. 1974.

Vol. 97: Optimization Techniques, IFIP Technical Conference, Novosibirsk, July 1974, Edited by G. I. Marchuk. VIII, 362 pages. 1974.

Vol. 98: Mathematical Foundations of Computer Science, Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VIII, 484 pages. 1974.

Vol. 99: Theoretical Computer Science, 4th GI Conference, Aachen, March 1974, Edited by K. Weihrauch on behalf of GI. VIII, 340 pages. 1974.

Vol. 100: Information Processing 74, Proceedings of IFIP Congress 74, Stockholm, August 5–10, 1974, Edited by J. L. Rosenfeld. XXIII, 1086 pages. 1974.

Vol. 101: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 1, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 497 pages. 1974.

Vol. 102: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 2, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 103: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 3, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 104: Interactive Systems, Proceedings of the Software Workshop, Garmisch-Partenkirchen, June 1974, Edited by J. Encarnação and E. Staudenbauer. VII, 250 pages. 1974.

Vol. 105: Optimization and Stochastic Problems, Proceedings of the Third Symposium over Operations Research, Aachen, August 1974, Edited by J. Krelle. VI, 269 pages. 1974.

Vol. 106: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 4, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 107: Programming Languages, NATO Advanced Study Institute, Edited by F. Genuys. VII, 491 pages. 1974.

Vol. 108: Operating Systems, International Symposium, Rocquencourt, April 1974, Edited by E. Gelenbe and C. Kaiser. VIII, 310 pages. 1974.

Vol. 109: Mathematical Foundations of Computer Science, 3rd Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VII, 484 pages. 1974.

Vol. 110: Programming Symposium, Proceedings, Colloque sur la Programmation, Paris, April 1974. IV, 425 pages. 1974.

Vol. 111: Information Systems COINS III, Proceedings of the Third Symposium on Information Systems, Edited by J. D. Tou. VIII, 383 pages. 1974.

Vol. 112: Optimization Techniques, IFIP Technical Conference, Novosibirsk, July 1974, Edited by G. I. Marchuk. VIII, 362 pages. 1974.

Vol. 113: Mathematical Foundations of Computer Science, Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VIII, 484 pages. 1974.

Vol. 114: Theoretical Computer Science, 4th GI Conference, Aachen, March 1974, Edited by K. Weihrauch on behalf of GI. VIII, 340 pages. 1974.

Vol. 115: Information Processing 74, Proceedings of IFIP Congress 74, Stockholm, August 5–10, 1974, Edited by J. L. Rosenfeld. XXIII, 1086 pages. 1974.

Vol. 116: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 1, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 497 pages. 1974.

Vol. 117: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 2, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 118: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 3, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 119: Interactive Systems, Proceedings of the Software Workshop, Garmisch-Partenkirchen, June 1974, Edited by J. Encarnação and E. Staudenbauer. VII, 250 pages. 1974.

Vol. 120: Optimization and Stochastic Problems, Proceedings of the Third Symposium over Operations Research, Aachen, August 1974, Edited by J. Krelle. VI, 269 pages. 1974.

Vol. 121: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 4, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 122: Programming Languages, NATO Advanced Study Institute, Edited by F. Genuys. VII, 491 pages. 1974.

Vol. 123: Operating Systems, International Symposium, Rocquencourt, April 1974, Edited by E. Gelenbe and C. Kaiser. VIII, 310 pages. 1974.

Vol. 124: Mathematical Foundations of Computer Science, 3rd Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VII, 484 pages. 1974.

Vol. 125: Programming Symposium, Proceedings, Colloque sur la Programmation, Paris, April 1974. IV, 425 pages. 1974.

Vol. 126: Information Systems COINS III, Proceedings of the Third Symposium on Information Systems, Edited by J. D. Tou. VIII, 383 pages. 1974.

Vol. 127: Optimization Techniques, IFIP Technical Conference, Novosibirsk, July 1974, Edited by G. I. Marchuk. VIII, 362 pages. 1974.

Vol. 128: Mathematical Foundations of Computer Science, Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VIII, 484 pages. 1974.

Vol. 129: Theoretical Computer Science, 4th GI Conference, Aachen, March 1974, Edited by K. Weihrauch on behalf of GI. VIII, 340 pages. 1974.

Vol. 130: Information Processing 74, Proceedings of IFIP Congress 74, Stockholm, August 5–10, 1974, Edited by J. L. Rosenfeld. XXIII, 1086 pages. 1974.

Vol. 131: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 1, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 497 pages. 1974.

Vol. 132: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 2, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 133: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 3, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 134: Interactive Systems, Proceedings of the Software Workshop, Garmisch-Partenkirchen, June 1974, Edited by J. Encarnação and E. Staudenbauer. VII, 250 pages. 1974.

Vol. 135: Optimization and Stochastic Problems, Proceedings of the Third Symposium over Operations Research, Aachen, August 1974, Edited by J. Krelle. VI, 269 pages. 1974.

Vol. 136: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 4, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 137: Programming Languages, NATO Advanced Study Institute, Edited by F. Genuys. VII, 491 pages. 1974.

Vol. 138: Operating Systems, International Symposium, Rocquencourt, April 1974, Edited by E. Gelenbe and C. Kaiser. VIII, 310 pages. 1974.

Vol. 139: Mathematical Foundations of Computer Science, 3rd Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VII, 484 pages. 1974.

Vol. 140: Programming Symposium, Proceedings, Colloque sur la Programmation, Paris, April 1974. IV, 425 pages. 1974.

Vol. 141: Information Systems COINS III, Proceedings of the Third Symposium on Information Systems, Edited by J. D. Tou. VIII, 383 pages. 1974.

Vol. 142: Optimization Techniques, IFIP Technical Conference, Novosibirsk, July 1974, Edited by G. I. Marchuk. VIII, 362 pages. 1974.

Vol. 143: Mathematical Foundations of Computer Science, Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VIII, 484 pages. 1974.

Vol. 144: Theoretical Computer Science, 4th GI Conference, Aachen, March 1974, Edited by K. Weihrauch on behalf of GI. VIII, 340 pages. 1974.

Vol. 145: Information Processing 74, Proceedings of IFIP Congress 74, Stockholm, August 5–10, 1974, Edited by J. L. Rosenfeld. XXIII, 1086 pages. 1974.

Vol. 146: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 1, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 497 pages. 1974.

Vol. 147: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 2, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 148: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 3, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 149: Interactive Systems, Proceedings of the Software Workshop, Garmisch-Partenkirchen, June 1974, Edited by J. Encarnação and E. Staudenbauer. VII, 250 pages. 1974.

Vol. 150: Optimization and Stochastic Problems, Proceedings of the Third Symposium over Operations Research, Aachen, August 1974, Edited by J. Krelle. VI, 269 pages. 1974.

Vol. 151: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 4, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 152: Programming Languages, NATO Advanced Study Institute, Edited by F. Genuys. VII, 491 pages. 1974.

Vol. 153: Operating Systems, International Symposium, Rocquencourt, April 1974, Edited by E. Gelenbe and C. Kaiser. VIII, 310 pages. 1974.

Vol. 154: Mathematical Foundations of Computer Science, 3rd Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VII, 484 pages. 1974.

Vol. 155: Programming Symposium, Proceedings, Colloque sur la Programmation, Paris, April 1974. IV, 425 pages. 1974.

Vol. 156: Information Systems COINS III, Proceedings of the Third Symposium on Information Systems, Edited by J. D. Tou. VIII, 383 pages. 1974.

Vol. 157: Optimization Techniques, IFIP Technical Conference, Novosibirsk, July 1974, Edited by G. I. Marchuk. VIII, 362 pages. 1974.

Vol. 158: Mathematical Foundations of Computer Science, Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VIII, 484 pages. 1974.

Vol. 159: Theoretical Computer Science, 4th GI Conference, Aachen, March 1974, Edited by K. Weihrauch on behalf of GI. VIII, 340 pages. 1974.

Vol. 160: Information Processing 74, Proceedings of IFIP Congress 74, Stockholm, August 5–10, 1974, Edited by J. L. Rosenfeld. XXIII, 1086 pages. 1974.

Vol. 161: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 1, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 497 pages. 1974.

Vol. 162: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 2, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 163: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 3, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 164: Interactive Systems, Proceedings of the Software Workshop, Garmisch-Partenkirchen, June 1974, Edited by J. Encarnação and E. Staudenbauer. VII, 250 pages. 1974.

Vol. 165: Optimization and Stochastic Problems, Proceedings of the Third Symposium over Operations Research, Aachen, August 1974, Edited by J. Krelle. VI, 269 pages. 1974.

Vol. 166: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 4, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 167: Programming Languages, NATO Advanced Study Institute, Edited by F. Genuys. VII, 491 pages. 1974.

Vol. 168: Operating Systems, International Symposium, Rocquencourt, April 1974, Edited by E. Gelenbe and C. Kaiser. VIII, 310 pages. 1974.

Vol. 169: Mathematical Foundations of Computer Science, 3rd Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VII, 484 pages. 1974.

Vol. 170: Programming Symposium, Proceedings, Colloque sur la Programmation, Paris, April 1974. IV, 425 pages. 1974.

Vol. 171: Information Systems COINS III, Proceedings of the Third Symposium on Information Systems, Edited by J. D. Tou. VIII, 383 pages. 1974.

Vol. 172: Optimization Techniques, IFIP Technical Conference, Novosibirsk, July 1974, Edited by G. I. Marchuk. VIII, 362 pages. 1974.

Vol. 173: Mathematical Foundations of Computer Science, Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VIII, 484 pages. 1974.

Vol. 174: Theoretical Computer Science, 4th GI Conference, Aachen, March 1974, Edited by K. Weihrauch on behalf of GI. VIII, 340 pages. 1974.

Vol. 175: Information Processing 74, Proceedings of IFIP Congress 74, Stockholm, August 5–10, 1974, Edited by J. L. Rosenfeld. XXIII, 1086 pages. 1974.

Vol. 176: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 1, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 497 pages. 1974.

Vol. 177: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 2, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 178: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 3, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 179: Interactive Systems, Proceedings of the Software Workshop, Garmisch-Partenkirchen, June 1974, Edited by J. Encarnação and E. Staudenbauer. VII, 250 pages. 1974.

Vol. 180: Optimization and Stochastic Problems, Proceedings of the Third Symposium over Operations Research, Aachen, August 1974, Edited by J. Krelle. VI, 269 pages. 1974.

Vol. 181: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 4, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 182: Programming Languages, NATO Advanced Study Institute, Edited by F. Genuys. VII, 491 pages. 1974.

Vol. 183: Operating Systems, International Symposium, Rocquencourt, April 1974, Edited by E. Gelenbe and C. Kaiser. VIII, 310 pages. 1974.

Vol. 184: Mathematical Foundations of Computer Science, 3rd Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VII, 484 pages. 1974.

Vol. 185: Programming Symposium, Proceedings, Colloque sur la Programmation, Paris, April 1974. IV, 425 pages. 1974.

Vol. 186: Information Systems COINS III, Proceedings of the Third Symposium on Information Systems, Edited by J. D. Tou. VIII, 383 pages. 1974.

Vol. 187: Optimization Techniques, IFIP Technical Conference, Novosibirsk, July 1974, Edited by G. I. Marchuk. VIII, 362 pages. 1974.

Vol. 188: Mathematical Foundations of Computer Science, Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VIII, 484 pages. 1974.

Vol. 189: Theoretical Computer Science, 4th GI Conference, Aachen, March 1974, Edited by K. Weihrauch on behalf of GI. VIII, 340 pages. 1974.

Vol. 190: Information Processing 74, Proceedings of IFIP Congress 74, Stockholm, August 5–10, 1974, Edited by J. L. Rosenfeld. XXIII, 1086 pages. 1974.

Vol. 191: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 1, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 497 pages. 1974.

Vol. 192: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 2, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 193: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 3, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 194: Interactive Systems, Proceedings of the Software Workshop, Garmisch-Partenkirchen, June 1974, Edited by J. Encarnação and E. Staudenbauer. VII, 250 pages. 1974.

Vol. 195: Optimization and Stochastic Problems, Proceedings of the Third Symposium over Operations Research, Aachen, August 1974, Edited by J. Krelle. VI, 269 pages. 1974.

Vol. 196: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 4, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 197: Programming Languages, NATO Advanced Study Institute, Edited by F. Genuys. VII, 491 pages. 1974.

Vol. 198: Operating Systems, International Symposium, Rocquencourt, April 1974, Edited by E. Gelenbe and C. Kaiser. VIII, 310 pages. 1974.

Vol. 199: Mathematical Foundations of Computer Science, 3rd Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VII, 484 pages. 1974.

Vol. 200: Programming Symposium, Proceedings, Colloque sur la Programmation, Paris, April 1974. IV, 425 pages. 1974.

Vol. 201: Information Systems COINS III, Proceedings of the Third Symposium on Information Systems, Edited by J. D. Tou. VIII, 383 pages. 1974.

Vol. 202: Optimization Techniques, IFIP Technical Conference, Novosibirsk, July 1974, Edited by G. I. Marchuk. VIII, 362 pages. 1974.

Vol. 203: Mathematical Foundations of Computer Science, Symposium at Jadwisin near Warsaw, June 17–22, 1974, Edited by A. Blikle. VIII, 484 pages. 1974.

Vol. 204: Theoretical Computer Science, 4th GI Conference, Aachen, March 1974, Edited by K. Weihrauch on behalf of GI. VIII, 340 pages. 1974.

Vol. 205: Information Processing 74, Proceedings of IFIP Congress 74, Stockholm, August 5–10, 1974, Edited by J. L. Rosenfeld. XXIII, 1086 pages. 1974.

Vol. 206: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 1, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 497 pages. 1974.

Vol. 207: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 2, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 208: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 3, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 209: Interactive Systems, Proceedings of the Software Workshop, Garmisch-Partenkirchen, June 1974, Edited by J. Encarnação and E. Staudenbauer. VII, 250 pages. 1974.

Vol. 210: Optimization and Stochastic Problems, Proceedings of the Third Symposium over Operations Research, Aachen, August 1974, Edited by J. Krelle. VI, 269 pages. 1974.

Vol. 211: Computing Methods in Applied Sciences and Engineering, Part 4, International Symposium, Versailles, December 17–21, 1973, Edited by R. Glowinski and J. L. Lions. VII, 519 pages. 1974.

Vol. 212: Programming Languages, NATO Advanced Study Institute, Edited by F. Genuys. VII, 491 pages. 1974.

Vol. 213: Operating Systems, International Symposium, Rocquencourt, April 1974, Edited by E.

Fulgentii Planciadis Grammatici *Mythologiarum* libri tres, utiles quidem, sed dictionis admodum tumidæ, & verbis abstrusis, atque Poëticis abundantes. Hoc opus editum olim sub nomine *Fulgentii* Episcopi *Carthaginensis*. *Bollandus* die 14. Januarii censet esse S. *Fulgentii* Episcopi *Astigitani* in *Hispaniâ*, Fratris SS. *Leandri*, & *Isidori*, qui primò fuit Episcopus *Carthagenæ*, unde fortassis factum est, ut *Fulgentio Carthaginensi* tribueretur, Sed hæc est conjectura *Rivarii* in Comment. ad *Chronicon Suppositititium* M. *Maximi*, nam Auctor *Mythologiarum* est proculdubio *Fulgentius Planciades* Grammaticus *Africanus*. *Ioan.* Card. *Bona*.

Fulgentius omnium Scriptorum audacissimus, corruptus sermone, confusus intellectu, & omninò quidvis potiùs quàm sapientiæ consultus. *Casp. Barth.* in 1. *Sylv. Papinii*, p. 81.

Hæc *Fulgentius*: quem Scriptorem legendo miseratione temporum afficimur; tanta enim jam ruditas à Græcâ literaturâ erat, ut sibi arrogantiæ summæ homo omnia scribere licere crederet, modò vel auctores Græcos vel voces ejusdem linguæ per caput pedesque attrahere posset in medium, & inde suum negotium curare. *C. Barth.* Comm. ad *Stat.* Tom. 3. p. 449.

Fulgentius Planciades, scriptor Mythologicus, utilior quàm eloquentior: Semipoetans: Afer Affectator. *Barth.* l. 17. c. 7. Adversf.

Quòd autem *Fulgentius Planciades* etiam *Taciti Facetias* citat, hôc inficeto, adeò *Grammatico* planè dignum est, qui etiam *Plauti Encistion*, & similes laudet nugas. *Vass.* de Hist. Lat. l. 1. c. 30.

Quòd signifer *Iovis* sit *Ganymedes*, docet doctissimus *Mythologus Fulgentius*, l. 1. *Ios. Scalig.* Comment. in El. de Ob. *Mac.*

Auctor non contemnendus *Fulgentius*. *Turneb.* Adversar. l. 16. c. 3.

Fulgentius non contemnendus Grammaticus. *Angel. Politian.*

Expiscati commodum ex penario literatorio, cujus tu fuisti Condus, *Mythologicon Placiadem*, fratrem, ut fertur, *Cassiodori*, hunc Chalcitypis Officinatoribus tradendum curavimus, nuncupatim tibi dicantes sine provocatione electo judici aureum librum; quid librum? thesaurum potiùs: quem *Sidonius* l. 3, erutissimum, & ob ingenii merita *Quæstorium* vocat, tanquam *Quæsturâ* rejecta *Episcopatum Africa* sumpserit. *Ioh. Bapt. Pius* in Epist. Dedicat. ad *Anton. Mariam Bentivolum*.

Fulgentii verò paucos libros vidi; in quibus de *Christianâ* Religione benè sentit: sed duriusculus in primis, & affectatior stylo est, adeò ut in scriptis suis spinas, & verborum asperitates, si non aculeos potiùs pro verbis inseruisse videatur: & in primis in *Mythologico*: nam alia quidem piè, & *Christianè* scripta, non tam horrida sunt. *Lil. Greg. Gyrald.*

Ineptè ludit ille [*Fulgentius*] in *Etymologiis* ex *Græcis* fontibus derivandis, ut contrà M. *Varro* nimio sæpè linguæ *Latinæ* studio. *Andr. Schott.* Observ. Human. l. 2. c. 17.

Fulgentii Mythologiâ quid ineptius? *Brod.* Annot. in *Q. Calabrum*. p. 238.

Semeles ineptissimum etymon est apud *Fulgentium* l. 2. *Mythol.* & tamen doctissimi

Digitized by Google

Ad quod dicendum, quod ſi ſit ſimplex, ſicut ſimplex ſubſtantia, ſic ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ſed ſimplex ſubſtantia eſt, ergo ſimplex eſt, quod ſimplex eſt. Ad quod dicendum, quod ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ſed ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ergo ſimplex eſt, quod ſimplex eſt. Ad quod dicendum, quod ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ſed ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ergo ſimplex eſt, quod ſimplex eſt.

Ad quod dicendum, quod ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ſed ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ergo ſimplex eſt, quod ſimplex eſt. Ad quod dicendum, quod ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ſed ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ergo ſimplex eſt, quod ſimplex eſt. Ad quod dicendum, quod ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ſed ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ergo ſimplex eſt, quod ſimplex eſt.

Ad quod dicendum, quod ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ſed ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ergo ſimplex eſt, quod ſimplex eſt. Ad quod dicendum, quod ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ſed ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ergo ſimplex eſt, quod ſimplex eſt. Ad quod dicendum, quod ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ſed ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ergo ſimplex eſt, quod ſimplex eſt.

Ad quod dicendum, quod ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ſed ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ergo ſimplex eſt, quod ſimplex eſt. Ad quod dicendum, quod ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ſed ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ergo ſimplex eſt, quod ſimplex eſt. Ad quod dicendum, quod ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ſed ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ergo ſimplex eſt, quod ſimplex eſt.

Ad quod dicendum, quod ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ſed ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ergo ſimplex eſt, quod ſimplex eſt. Ad quod dicendum, quod ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ſed ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ergo ſimplex eſt, quod ſimplex eſt. Ad quod dicendum, quod ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ſed ſimplex eſt, quod ſimplex eſt, ergo ſimplex eſt, quod ſimplex eſt.

Sine difficultate profundus est in sententiis, in verbis sine levitate conspicuus, orator vehemens, efficax demonstrator. Ad id quod sequendum est, nunc prolabitur suadens, nunc quasi stimulo necessitatis impellens. *Ioannis Sarisberiensis* Episc. *Carnot.* Policratici lib. 7. cap. 15.

Fuit *Boëthius* in omni disciplinâ egregiè doctus, quòd liquidò ex ejus monumentis constare potest. In pangendis versibus mirâ usus est facilitate. *Lilius Gyraldus* de Poëtis.

Vir *Latini* & *Græcè* doctissimus, in omni disciplinarum genere excellens, quôque *Roma* à *Varonis* temporibus non habuerit undecunque doctiorem. Quantum idem carmine valuerit, ostendunt libri 5. *de Consolatione Philosophiæ*, quos exul *Ticini* scripsit. Omnino nihil in poësi venustius habuit, vel illud ævum, vel etiam quod proximè antecessit. *Vossius* de Poëtis Latinis.

Severini Boëthii ingenium neque ante se multos, neque post se aliquem toto *Romani* Imperii tempore habuit similem. *Barthius* adversar. lib 17. c. 13.

Quis *Boethio*, vel in dialecticis acutior, vel subtilior in Mathematicis, vel in Philosophia locupletior, vel in Theologia sublimior? *Politianus* in Miscellaneis.

Boëthius egregius Philosophus, Poëta non pessimus, à *Ciceronis* dictione longè semotus. *Erasm.* in *Ciceronian.*

Boëthius totus legendus est, magnus quippe Philosophus, & Poëta eximius, phrasin *Neroniani* temporis imitans. *Scaligerana* prima, p. 30.

Boetius parvulas quasdam *Odas* composuit, quas Operi suo de *Consolationibus Philosophicis* immiscuit. Sed quantavis ingenii politie ornatus esset, pravum scribendi modum qui tunc vigebat superare nequivit: Quod in illo pulcherrimum nitet, nihil est nisi adulterina pulchritudo, genio seculi quo scribebat conformis. *Rapin.* Reflexionib. in *Poeticam* in particulari. Reflex. 30.

Extat *Lugd. Bat.* ex off. *Hackiana* 1671. 8°.

M. AURELIUS CASSIODORUS.

Clar. An. D. DXIV. SEnator, V. C. & illustris, Exquæstor Palatii, Exconsul Ordinarius, Officiorumque Exmagister, Præf. Præt. Præpositus atque Patricius *Romanus*. Consulatum quidem ann. 514. solus gessit, *Theodorico Ostrogothorum* Regi carissimus eique à secretis & Epistolis, ann. 570. Adhuc vixit nonagenario major, anno verò 575. obiit, sicut refert *Ioan. Henr. Vrsinus*, l. 4. de *Stat. Anim.* p. 544.

Quasi sidus quoddam inter *Gothici* seculi barbariem eluxit, tandem Monachus factus & *Ravennatensis* Cœnobii Abbas. *Oler.* Abac. Patrum.

Scripsit plurima, hæc verò primum obtinent locum: Comment. in Psalmos, & in Cantica Canticorum — Epistolarum libri 12. — Institutionum Divinarum libri duo — De Orthographiâ ex Veteribus Grammaticis excerptâ — *Chronicon*, desinens in annum 519. — Historia Ecclesiastica, quæ *Tripartita* nominatur,

Digitized by Google

2 Chron. 21. 20.

2 Chron. 22. 1.

2 Chron. 22. 2.

2 Chron. 22. 3.

2 Chron. 22. 4.

2 Chron. 22. 5.

2 Chron. 22. 6.

2 Chron. 22. 7.

2 Chron. 22. 8.

2 Chron. 22. 9.

2 Chron. 22. 10.

2 Chron. 22. 11.

2 Chron. 22. 12.

Sine difficultate profundus est in sententiis, in verbis sine levitate conspicuus, orator vehemens, efficax demonstrator. Ad id quod sequendum est, nunc prolabitur suadens, nunc quasi stimulo necessitatis impellens. *Ioannis Sarisberiensis* Episc. *Carnot.* Policratici lib. 7. cap. 15.

Fuit *Boëthius* in omni disciplinâ egregiè doctus, quod liquidò ex ejus monumentis constare potest. In pangendis versibus mirâ usus est facilitate. *Lilius Gyraldus* de Poëtis.

Vir *Latinè & Græcè* doctissimus, in omni disciplinarum genere excellens, quôque *Roma* à *Varonis* temporibus non habuerit undecunque doctiorem. Quantum idem carmine valuerit, ostendunt libri 5. *de Consolatione Philosophiæ*, quos exul *Ticini* scripsit. Omnino nihil in poësi venustius habuit, vel illud ævum, vel etiam quod proximè antecessit. *Vossius* de Poëtis Latinis.

Severini Boëthii ingenium neque ante se multos, neque post se aliquem toto *Romani* Imperii tempore habuit similem. *Barthius* adversar. lib 17. c. 13.

Quis *Boëthio*, vel in dialecticis acutior, vel subtilior in Mathematicis, vel in Philosophia locupletior, vel in Theologia sublimior? *Politianus* in Miscellaneis.

Boëthius egregius Philosophus, Poëta non pessimus, à *Ciceronis* dictione longè semotus. *Erasm.* in *Ciceronian.*

Boëthius totus legendus est, magnus quippe Philosophus, & Poëta eximius, phrasin *Neroniani* temporis imitans. *Scaligerana* prima, p. 30.

Boetius parvulas quasdam *Odas* composuit, quas Operi suo de *Consolationibus Philosophicis* immiscuit. Sed quantavis ingenii politie ornatus esset, pravum scribendi modum qui tunc vigebat superare nequivit: Quod in illo pulcherrimum nitet, nihil est nisi adulterina pulchritudo, genio seculi quo scribebat conformis. *Rapin.* Reflexionib. in *Poeticam* in particulari. Reflex. 30.

Extat *Lugd. Bat.* ex off. *Hackiana* 1671. 8°.

M. AURELIUS CASSIODORUS.

Clar. An. D. DXIV.

Senator, V. C. & illustris, Exquæstor Palatii, Exconsul Ordinarius, Officiorumque Exmagister, Præf. Præt. Præpositus atque Patricius *Romanus*. Consulatum quidem ann. 514. solus gessit, *Theodorico Ostrogothorum* Regi carissimus eique à secretis & Epistolis, ann. 570. Adhuc vixit nonagenario major, anno verò 575. obiit, sicut refert *Ioan. Henr. Vrsinus*, l. 4. de *Stat. Anim.* p. 544.

Quasi sidus quoddam inter *Gothici* seculi barbariem eluxit, tandem Monachus factus & *Ravennatensis* Cœnobii Abbas. *Olear.* Abac. Patrum.

Scripsit plurima, hæc verò primum obtinent locum: Commentt. in Psalmos, & in Cantica Canticorum — Epistolarum libri 12. — Institutionum Divinarum libri duo — De Orthographiâ ex Veteribus Grammaticis excerptâ — *Chronicon*, desinens in annum 519. — Historia Ecclesiastica, quæ *Tripartita* nominatur,

Digitized by Google

Quæ ſi ſunt, ſi ſunt, ſi ſunt,

longéque florentioris ævi: adhæc non *Consules* modò, sed etiam *Censores*, & *Dictatores* nominant, cum suis *Equitum Magistris*: præterea prænomina exactè magis ponunt, quorum ignorantia facit, ut personæ confundantur, magnaque in Historiis oriatur obscuritas. Utinam tantùm *Fasti* illi non ad nos mutili pervenissent. *Voss.* de Hist. Lat.

Inutile etiam esset heic examinare *Cassiodori Commentarios in Psalmos*, cùm nihil penè aliud egerit quàm *Divi Augustini Commentarios* in eosdem libros, contrahere, ut id statim initio Præfationis suæ testatur. Præter ejus *Commentarios*, hujus Authoris præclarum habemus Tractatum, cui titulus *De Institutione Divinarum Scripturarum*, quo se exercitatum in *Scriptura Critica* demonstrat, seque observasse quæ oprima in hoc Argumentum apud Veteres *Ecclesiæ Doctores* occurrebant — Præcipui ejus Authores sunt *Divus Hieronymus* & *Divus Augustinus*; quibus acceptas ferre tenetur pleraſq; regulas quas in Opere suo universo proposuit ad *Scripturarum* interpretationem. Plures memorat libros qui nunc desiderantur, & inter cæteros Observationes quasdam à *Divo Hieronymo* conscriptas, admodum concisè, in *Prophetas*, ut junioribus *Scripturæ* studia faciliora forent. Novam *Beati Hieronymi* Versionem ex Hebræo tanti æstimat, ut aperte dicat vix in posterum opus esse ad Hebraicos fontes confugere, cum tàm accurata *Bibliorum Translatio* extet. *Rich.* Simon. Hist. Crit. V. T. l. 3. cap. 10.

Omnia *M. Aurelii Cassiodori* opera impressa sunt duobus Tomis in Fol. *Rothomagi* anno 1679. impensis *Antonii Dezallier* Bibliopolæ *Parisiensis*, & collata fuerunt cum MSS. Codd. curis *Iohannis Garetii* Monachi *Benedictini* Congregationis sancti *Mauri*, præmissâ dicti *Cassiodori* vitâ, cum dissertatione *de ejus Monachismo*.

JUSTINIANUS I.

Claruit A.D. DXXVII.

Romanorum Imperator, ex sorore nepos *Iustini* sen. à quo Nobilissimus primò, dein *Cæsar* & *Augustus* pronuntiatus, an. *Chr.* 527. paulo post ei successit. Leges hic statim in hæreticos severas promulgavit, templa destructa reparavit, Ecclesiæ protectorem se fore professus, dignum se imperio ostendit. Hinc per *Belisarium* contra *Persas Vandalosque*, capto *Gilimere*, victor, *Africam* recuperavit, *Gothos* in *Italia* subegit, *Vitige* R. in potestatem redacto, *Mauros* superavit, *Samaritanisque* subjugatis, pristinum Romano Imp. splendorem reddidit: postquam *Hypatium*, *Pompeium* & *robum Anastasii* Imper. nepotes, ingenti seditione à *Viride Venetaq; Circi*-factione excitatâ, rebellantes, ab Imperatrice corroboratus, & à *Belisario* Mundóq; fortiter defensus oppressisset. Sic quiete Imperio partâ, *Ius Civile* in eum ordinem redigendum curavit, quo nunc utimur, electis ad id negotii decem viris præstantissimis, qui Codices *Gregorianum*, *Theodosianum* & *Hermogenianum* in unum contraherent, legesque per 2000. Libb. dispersas in quinquaginta saltem compingerent, unde Codex *Digestorum* vel

Digitized by Google

Ordinacio Cancellarie facta per Dominum Regem et Consilium suum apud Westmonasterium in Octabis Sancti Hilarii anno regni Regis Ricardi secundi post conquestum undecimo.

Primo ordenez est par le Roy et son Conseil q'en la Chancellerie ne soient mys ne receuz desormes nulles Clercs ne Attournes ne autres gentz q'ne soient bien sachantz et bien lettrez et q'ne soient bien entendantz de la Ley et de la Chancellerie.

Item ordenez est q'nul Clerc ne Attourne ne autre q'ne soit bien sachant et bien lettrez et bien entendant de la Ley et de la Chancellerie ne soit mys ne receuz en la Chancellerie pour Clerc ne Attourne ne autre, sur peine de perdre son office et de fyn et ransom au Roy.

Item ordenez est q'nul Clerc ne Attourne ne autre q'ne soit bien sachant et bien lettrez et bien entendant de la Ley et de la Chancellerie ne soit mys ne receuz en la Chancellerie pour Clerc ne Attourne ne autre, sur peine de perdre son office et de fyn et ransom au Roy.

Item ordenez est q'nul Clerc ne Attourne ne autre q'ne soit bien sachant et bien lettrez et bien entendant de la Ley et de la Chancellerie ne soit mys ne receuz en la Chancellerie pour Clerc ne Attourne ne autre, sur peine de perdre son office et de fyn et ransom au Roy.

Abbeys, Priories, and Religious Houses, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40,

Quomodo Ecclesia Dei primum in Anglia plantata fuit. Et de Sancto Augustino primo Archiepiscopo Anglorum. Et de Sancto Gregorio Papa Romano qui eum misit. Et de Sancto Ethelberto Rege Cantuariorum qui eum recepit. Et de Sancto Laurentio qui ei successit. Et de Sancto Mellito qui ei successit. Et de Sancto Justo qui ei successit. Et de Sancto Honorio qui ei successit. Et de Sancto Deusdedit qui ei successit. Et de Sancto Theodoro qui ei successit. Et de Sancto Berchtwaldo qui ei successit. Et de Tatwino qui ei successit. Et de Nothelmo qui ei successit. Et de Cuthberto qui ei successit. Et de Bregwino qui ei successit. Et de Sancto Dunstano qui ei successit. Et de Elfego qui ei successit. Et de Lanfranco qui ei successit. Et de Anselmo qui ei successit. Et de Radulfo qui ei successit. Et de Willelmo qui ei successit. Et de Thoma qui ei successit. Et de Cantilupo qui ei successit. Et de Roberto qui ei successit. Et de Simone qui ei successit. Et de Johanne qui ei successit. Et de Henrico qui ei successit. Et de Simone qui ei successit. Et de Johanne qui ei successit. Et de Thoma qui ei successit. Et de Johanne qui ei successit. Et de Willelmo qui ei successit. Et de Thoma qui ei successit. Et de Johanne qui ei successit. Et de Thoma qui ei successit. Et de Johanne qui ei successit. Et de Thoma qui ei successit. Et de Johanne

Art. 1. Les Lois constitutives de la Monarchie, la Religion, la Liberté des Cultes, l'Inviolabilité des Droits de la Nation, la Liberté individuelle, la Liberté de la Presse, la Propriété, l'Égalité des Citoyens devant la Loi, la Responsabilité des Ministres, la Légalité des Impôts, la Dette publique, la Liste civile, la Pairie, la Chambre des Députés, la Force publique, la Garde nationale, l'Organisation judiciaire, l'Instruction publique, la Responsabilité des Fonctionnaires, la Garantie des Droits, la Charte et ses Garanties, la Révision de la Charte, la Régence, la Tutelle, la Majorité, la Dotation de la Couronne, la Famille royale, le Domaine privé, le Domaine public, la Cassation, la Haute Cour, la Cour des Comptes, le Conseil d'État, le Conseil des Ministres, le Conseil privé, le Conseil de Guerre, le Conseil de Discipline, le Conseil de Famille, le Conseil de Prud'hommes, le Conseil de Salubrité, le Conseil de Fabrique, le Conseil de Préfecture, le Conseil d'Arrondissement, le Conseil municipal, le Conseil général, le Conseil d'Instruction, le Conseil d'Hygiène, le Conseil de Révision, le Conseil de Recrutement, le Conseil de Guerre, le Conseil de Discipline, le Conseil de Famille, le Conseil de Prud'hommes, le Conseil de Salubrité, le Conseil de Fabrique, le Conseil de Préfecture, le Conseil d'Arrondissement, le Conseil municipal, le Conseil général, le Conseil d'Instruction, le Conseil d'Hygiène, le Conseil de Révision, le Conseil de Recrutement.

Art. 2. Les Lois constitutives de la Monarchie, la Religion, la Liberté des Cultes, l'Inviolabilité des Droits de la Nation, la Liberté individuelle, la Liberté de la Presse, la Propriété, l'Égalité des Citoyens devant la Loi, la Responsabilité des Ministres, la Légalité des Impôts, la Dette publique, la Liste civile, la Pairie, la Chambre des Députés, la Force publique, la Garde nationale, l'Organisation judiciaire, l'Instruction publique, la Responsabilité des Fonctionnaires, la Garantie des Droits, la Charte et ses Garanties, la Révision de la Charte, la Régence, la Tutelle, la Majorité, la Dotation de la Couronne, la Famille royale, le Domaine privé, le Domaine public, la Cassation, la Haute Cour, la Cour des Comptes, le Conseil d'État, le Conseil des Ministres, le Conseil privé, le Conseil de Guerre, le Conseil de Discipline, le Conseil de Famille, le Conseil de Prud'hommes, le Conseil de Salubrité, le Conseil de Fabrique, le Conseil de Préfecture, le Conseil d'Arrondissement, le Conseil municipal, le Conseil général, le Conseil d'Instruction, le Conseil d'Hygiène, le Conseil de Révision, le Conseil de Recrutement.

BEDA

IN *Britanniâ* ex *Anglo-Saxonum* genere oriundus, in *Girvuensi* territorio non longè à *Tina* fluminis ostiis natus est anno 673. à puero Monasticam vitam amplexus, in ea per multos annos perseveravit sub *Benedicto* & *Geolfrido* Abbatibus Monasterii BB. *Petri* & *Pauli* ad *Tinam*, in Diœcesi *Dunelmensi*, vulgò appellatus Presbyter *Anglus* ac *Venerabilis*, obiit anno 735. die 26. Maii, sive 7. Kal. Junii, quo *Ascensionis Domini* memoria celebrabatur. *Phil. Labbe* de script. Eccles. Scripsit penè infinita. Clar. A.D. CDCXIII.

Omnigenâ scientiarum eruditione instructus, Grammaticus *Græcè* non minùs, quàm Latinè peritus, Poëta, Rhetor, Historicus, Astronomus, Arithmeticus, Chronographus, Cosmographus, Philosophus & Theologus evasit in tantum illis temporibus admirandus, ut apud ejus seculi doctiores proverbium de eo diceretur, Hominem, in extremo orbis angulo natum, universum orbem suo ingenio perstrinxisse—Opera ejus, adhuc eo vivente, & semper nova scribente, tanto in pretio habita sunt, ut ex ordinatione Episcoporum *Britanniæ* in Ecclesiis publicè legerentur. *Sixt. Senens.*

Fuit in *Gentilium* libris tam planè exercitatus, ut eo seculo vix parem habuerit. *Physicen* & *Matheſin*, non à rivulis sordidis, sed ex putissimis fontibus, hoc est, ex *Græcis* & *Latinis* authoribus primis hausit. Fidei verò *Christianæ* Mysteria tam solidè, quantum ejus temporis dabat iniquitas, novit; ut ob exactam utriusque linguæ, *Latinæ* & *Græcæ* peritiam, magno illo *Gregorio* à multis præclarior haberetur. Styli enim suavitate ac Dicendi copiâ, illum in plerisque exuperabat: atque utinam Spiritualium Sensuum puritate magis. Nihil ferè lectione dignum in omni reperitur vetustate, quod suis locis non legatur in *Bedâ*: tametsi *Britannia* limites nunquam fuerit egressus. Si *Augustini*, *Hieronymi* aut *Chrysostomi* temporibus claruisset, non dubito quin potuisset de paritate cum ipsis contendere: quòd inter tot superstitionum præstigia, tam castos ediderit fœtus. *Ioan. Balæus.*

Et sanè nolter *Beda* vir omni eruditionis genere tam insigniter instructus, ut eo vix quemquam in omnibus scientiis doctiorem unquam *Europa* protulerit. *Pitseus* de Script. Britann.

Quô mortuô, sepulta est cum eo rerum gestarum omnis penè notitia usque ad nostra tempora. Cùm enim pigro semper succederet pigrior, multo tempore in totâ insulâ studiorum detepuit fervor. *Gul. Malmesbur.*

Beda enim præter *Græcæ* atque *Latinæ* linguæ doctrinam, quam non mediocriter tenebat, ob religionem etiam, atque modestiam, *Venerabilis* cognomentum adeptus est. Scripsit enim multa in *Actus Apostolorum*, in *Lucam*. Edidit & librum de temporibus, & homilias pleraque, quibus multùm *Gallici* sacerdotes utuntur. *Platina* de Vit. Pontific.

Observandum est, sexto, septimo atque octavo seculo neminem ferè per *Italiam*, *Galliam*, *Britanniam*, *Hispaniam* (uno verbo) in *Occidentalis Ecclesiæ*

Of the Nature of Man, and of the Nature of Things, 1

Of the Nature of Man, 2

Of the Nature of Things, 3

Of the Nature of Man, and of the Nature of Things, 4

Of the Nature of Man, and of the Nature of Things, 5

Of the Nature of Man, and of the Nature of Things, 6

Of the Nature of Man, and of the Nature of Things, 7

Of the Nature of Man, and of the Nature of Things, 8

Of the Nature of Man, and of the Nature of Things, 9

Of the Nature of Man, and of the Nature of Things, 10

Of the Nature of Man, and of the Nature of Things, 11

Of the Nature of Man, and of the Nature of Things, 12

Of the Nature of Man, and of the Nature of Things, 13

Of the Nature of Man, and of the Nature of Things, 14

Of the Nature of Man, and of the Nature of Things, 15

Of the Nature of Man, and of the Nature of Things, 16

Of the Nature of Man, and of the Nature of Things, 17

Of the Nature of Man, and of the Nature of Things, 18

Of the Nature of Man, and of the Nature of Things, 19

Of the Nature of Man, and of the Nature of Things, 20

Ammonium Chloride, Sal Ammoniac, NH_4Cl, is a white crystalline salt, soluble in water, and sublimes without fusion when heated. It is prepared by neutralizing hydrochloric acid with ammonia, and evaporating the solution to crystallization. It is also prepared by subliming a mixture of ammonium sulphate and sodium chloride.

Ammonium Nitrate, NH_4NO_3, is a white crystalline salt, soluble in water, and deliquescent in moist air. It is prepared by neutralizing nitric acid with ammonia, and evaporating the solution to crystallization.

Ammonium Sulphate, $(NH_4)_2SO_4$, is a white crystalline salt, soluble in water, and is prepared by neutralizing sulphuric acid with ammonia, and evaporating the solution to crystallization.

Ammonium Carbonate, $(NH_4)_2CO_3$, is a white crystalline salt, soluble in water, and has a strong ammoniacal odor. It is prepared by subliming a mixture of ammonium chloride and calcium carbonate.

Ammonium Hydrosulphide, NH_4HS, is a white crystalline salt, soluble in water, and has a strong ammoniacal odor. It is prepared by passing hydrogen sulphide into a solution of ammonia.

Ammonium Yellow Sulphide, $(NH_4)_2S_x$, is a yellow solution, and is prepared by passing hydrogen sulphide into a solution of ammonia, and then adding sulphur.

Imprimé par Jean Bonfons, demeurant en la rue neuve Nostre Dame, à l'enseigne de la Corne de Cerf.

Ps. 1. Beatus vir qui non abiit. 1
Ps. 2. Quare fremuerunt gentes. 2
Ps. 3. Domine quid multiplicati. 3
Ps. 4. Cum invocarem exaudivit. 4
Ps. 5. Verba mea auribus. 5
Ps. 6. Domine ne in furore. 6
Ps. 7. Domine Deus meus in te. 7
Ps. 8. Domine Dominus noster. 8
Ps. 9. Confitebor tibi Domine. 9
Ps. 10. In Domino confido. 10
Ps. 11. Salvum me fac. 11
Ps. 12. Usquequo Domine. 12
Ps. 13. Dixit insipiens. 13
Ps. 14. Domine quis habitabit. 14
Ps. 15. Conserva me Domine. 15
Ps. 16. Exaudi Domine justitiam. 16
Ps. 17. Diligam te Domine. 17
Ps. 18. Cæli enarrant. 18
Ps. 19. Exaudiat te Dominus. 19
Ps. 20. Domine in virtute. 20
Ps. 21. Deus Deus meus. 21
Ps. 22. Dominus regit me. 22
Ps. 23. Domini est terra. 23
Ps. 24. Ad te Domine levavi. 24
Ps. 25. Judica me Domine. 25
Ps. 26. Dominus illuminatio. 26
Ps. 27. Ad te Domine clamabo. 27
Ps. 28. Afferte Domino. 28
Ps. 29. Exaltabo te Domine. 29
Ps. 30. In te Domine speravi. 30
Ps. 31. Beati quorum. 31
Ps. 32. Exultate justi. 32
Ps. 33. Benedicam Dominum. 33
Ps. 34. Judica Domine. 34
Ps. 35. Dixit injustus. 35
Ps. 36. Noli æmulari. 36
Ps. 37. Domine ne in furore. 37
Ps. 38. Dixi custodiam. 38
Ps. 39. Expectans expectavi. 39
Ps. 40. Beatus qui intelligit. 40
Ps. 41. Quemadmodum. 41
Ps. 42. Judica me Deus. 42
Ps. 43. Deus auribus. 43
Ps. 44. Eructavit cor meum. 44
Ps. 45. Deus noster refugium. 45
Ps. 46. Omnes gentes. 46
Ps. 47. Magnus Dominus. 47
Ps. 48. Audite hæc omnes. 48
Ps. 49. Deus deorum. 49
Ps. 50. Miserere mei Deus. 50
Ps. 51. Quid gloriaris. 51
Ps. 52. Dixit insipiens. 52
Ps. 53. Deus in nomine. 53
Ps. 54. Exaudi Deus. 54
Ps. 55. Miserere mei Deus. 55
Ps. 56. Miserere mei Deus. 56
Ps. 57. Si vere utique. 57
Ps. 58. Eripe me. 58
Ps. 59. Deus repulisti. 59
Ps. 60. Exaudi Deus. 60
Ps. 61. Nonne Deo. 61
Ps. 62. Deus Deus meus. 62
Ps. 63. Exaudi Deus. 63
Ps. 64. Te decet hymnus. 64
Ps. 65. Jubilate Deo. 65
Ps. 66. Deus misereatur. 66
Ps. 67. Exurgat Deus. 67
Ps. 68. Salvum me fac. 68
Ps. 69. Deus in adjutorium. 69
Ps. 70. In te Domine. 70
Ps. 71. Deus judicium. 71
Ps. 72. Quam bonus. 72
Ps. 73. Ut quid Deus. 73
Ps. 74. Confitebimur. 74
Ps. 75. Notus in Judæa. 75
Ps. 76. Voce mea. 76
Ps. 77. Attendite. 77
Ps. 78. Deus venerunt. 78
Ps. 79. Qui regis. 79
Ps. 80. Exultate Deo. 80
Ps. 81. Deus stetit. 81
Ps. 82. Deus quis. 82
Ps. 83. Quam dilecta. 83
Ps. 84. Benedixisti. 84
Ps. 85. Inclina Domine. 85
Ps. 86. Fundamenta. 86
Ps. 87. Domine Deus. 87
Ps. 88. Misericordias. 88
Ps. 89. Domine refugium. 89
Ps. 90. Qui habitat. 90
Ps. 91. Bonum est. 91
Ps. 92. Dominus regnavit. 92
Ps. 93. Deus ultionum. 93
Ps. 94. Venite exultemus. 94
Ps. 95. Cantate Domino. 95
Ps. 96. Dominus regnavit. 96
Ps. 97. Cantate Domino. 97
Ps. 98. Dominus regnavit. 98
Ps. 99. Jubilate Deo. 99
Ps. 100. Misericordiam. 100
Ps. 101. Domine exaudi. 101
Ps. 102. Benedic anima. 102
Ps. 103. Benedic anima. 103
Ps. 104. Confitemini. 104
Ps. 105. Confitemini. 105
Ps. 106. Confitemini. 106
Ps. 107. Paratum cor. 107
Ps. 108. Deus laudem. 108
Ps. 109. Dixit Dominus. 109
Ps. 110. Confitebor. 110
Ps. 111. Beatus vir. 111
Ps. 112. Laudate pueri. 112
Ps. 113. In exitu. 113
Ps. 114. Dilexi. 114
Ps. 115. Credidi. 115
Ps. 116. Laudate Dominum. 116
Ps. 117. Confitemini. 117
Ps. 118. Beati immaculati. 118
Ps. 119. Ad Dominum. 119
Ps. 120. Levavi. 120
Ps. 121. Lætatus. 121
Ps. 122. Ad te levavi. 122
Ps. 123. Nisi quia. 123
Ps. 124. Qui confidunt. 124
Ps. 125. In convertendo. 125
Ps. 126. Nisi Dominus. 126
Ps. 127. Beati omnes. 127
Ps. 128. Sæpe expugnaverunt. 128
Ps. 129. De profundis. 129
Ps. 130. Domine non est. 130
Ps. 131. Memento Domine. 131
Ps. 132. Ecce quam bonum. 132
Ps. 133. Ecce nunc. 133
Ps. 134. Laudate nomen. 134
Ps. 135. Confitemini. 135
Ps. 136. Super flumina. 136
Ps. 137. Confitebor. 137
Ps. 138. Domine probasti. 138
Ps. 139. Eripe me. 139
Ps. 140. Domine clamavi. 140
Ps. 141. Voce mea. 141
Ps. 142. Domine exaudi. 142
Ps. 143. Benedictus. 143
Ps. 144. Exaltabo te. 144
Ps. 145. Lauda anima. 145
Ps. 146. Lauda Jerusalem. 146
Ps. 147. Lauda Jerusalem. 147
Ps. 148. Laudate Dominum. 148
Ps. 149. Cantate Domino. 149
Ps. 150. Laudate Dominum. 150

Ἐπιστολὴ Ἀλεξάνδρου πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ τῶν Ἰνδικῶν θαυμασίων.

Ἀλέξανδρος Ἀριστοτέλει τῷ διδασκάλῳ χαίρειν.

Athenas petiit, de mirâ in linguis *Orientalibus* peritiâ scripsit, nullam apud me fidem impetrant. Editor *Joan. Scot. Erigen.* lib. 5. de Divis Naturæ, fol. *Oxon.* 1681.

PHOTIUS.

SAncti *Tharasii P. CP.* ex sorore nepos, vir doctissimus, Imperatori primum à Secretis, Protospatharius, atque urbis Senator, Eunuchus & Laicus, sedem *CP.* ejecto per *Bardam Cæsarem S. Ignatio* viro sanctissimo invasit die 25. Decembris 858. vel ut alii numerare malunt, omissâ duntaxat dierum ogdoade ut plenior computatio videatur; sive ex familiari aliàs plerisque *Romanis* more, anno 859. tenuitque per summum nefas usque ad annum 869. quo in Synodo VIII. Oecumenicâ *CP.* celebrata restituto *S. Ignatio* expulsus est, deinde post ejusdem *Ignatii* mortem restitutus à *Basilio Macedone* anno 878. perseveravit tironum illum sanctissimum fœdare usque ad annum 885. quo à *Leone Sapiente Basilii* filio iterum ejectus in secessu Monasterii Acœmetarum periisse dicitur: Sed quo anno, quave die ignoratur. *Phil. Labb.* de Script. Eccles. Clar. A. D. DCCCLVIII.

Scripta ejus hæc sunt: Bibliotheca---Epistolæ--- Nomocanon Titulis XIV. comprehensus, hoc est, Canones Apostolorum Conciliorumque veterum cum legibus Imp. Romanorum collati, & in unum digesti volumen---Acta Conciliorum septem Generalium in Epitomen redacta-----Sermo in Natalem B. *Mariæ*----De voluntatibus in *Christo*----------Epistola ad *Michaelem* Principem *Bulgarorum*.

Tandem *Photium* Protospatharium & primum à Secretis, Patriarcham urbis Regiæ designant, hominem sanè minimè obscurum & ignobilem, sed claris & illustribus oriundum natalibus, rerumque civilium & politicarum usu prudentiaque & scientiâ clarissimum. Grammaticæ enim literaturæ, & carminis pangendi, dicendique laude, quin & Philosophiæ & Medicinæ, & omnium propè liberalium disciplinarum externarum studio cognitioneque tantoperè florebat, ut ævi sui facilè princeps haberetur, imò & cum Veteribus certare posset. Omnia quippe in illo concurrerant, aptitudo quædam & naturæ vis ac felicitas, studium, opes, quibus librorum omnium copiam sibi comparabat, &, quod præ cunctis, gloriæ laudisque cupido, quâ incensus totas noctes ut lectioni assiduè vacaret, ducebat insomnes. *Nicet. Paphlago* in *Ignatii* Patriarch. *CP.* vitâ *Matt. Radero* Interpr.

Photii Pseudopatriarchæ *Constantinopolitani Bibliotheca*, infinitam ejus lectionem, & acerrimum judicium demonstrat: Sed hic homo perditus fuit, & primus auctor *Schismatis Græcorum*: Ingenii vafri, versipellis, & ambitiosi. *Joan.* Card. *Rona.*

Photius eruditissimus & incredibili lectione *auctor*, in eo præsertim opere quod

Pursuant to 28 U.S.C. § 1746, I declare under penalty of perjury that the foregoing is true and correct.

Executed on January 15, 2021

/s/ Jeffrey Stein
Jeffrey Stein

Ce Livre se vend à Paris, chez Jean Ruelle, au Mont-Saint-Hilaire, à la Bible d'Or, & Nicolas Bonfons, en la rue Neuve Notre-Dame, à la Nef d'Or.

Epître. De Thomas Platter, natif de Grächen en Valais, à Jean Jacques Wick, de Zurich, touchant la mort de Conrad Gesner, & de Jean Wolf, de Zurich, à Thomas Platter, touchant la mort de Jean Jacques Wick, de Zurich. Ensemble, de Jean Wolf, de Zurich, à Thomas Platter, touchant la mort de Conrad Gesner, & de Thomas Platter, natif de Grächen en Valais, à Jean Jacques Wick, de Zurich

图 2-3 OSI 参考模型

OSI 参考模型的各层功能如下：

(1) 物理层：物理层是 OSI 参考模型的最低层，它利用传输介质为数据链路层提供物理连接，实现比特流的透明传输。物理层的主要功能是：为数据端设备提供传送数据的通路；传输数据；完成物理层的一些管理工作。

(2) 数据链路层：数据链路层在物理层提供的服务的基础上向网络层提供服务，其最基本的服务是将源机网络层来的数据可靠地传输到相邻节点的目标机网络层。为达到这一目的，数据链路层必须具有流量控制、数据帧的构造、处理链路故障、区别数据帧与控制帧、透明传输以及差错控制等功能。

(3) 网络层：网络层的任务是为分组交换网上不同主机提供通信服务。在计算机网络中进行通信的两个计算机之间可能会经过很多个数据链路，也可能还要经过很多通信子网。网络层的任务就是选择合适的网间路由和交换节点，确保数据及时传送。网络层将数据链路层提供的帧组成数据包，包中封装有网络层包头，其中含有逻辑地址信息——源站点和目的站点的网络地址。

(4) 传输层：传输层的目的是向用户提供可靠的端到端的服务，透明地传送报文。传输层为上层协议屏蔽了通信传输系统的具体细节。传输层协议关心的是两个端系统之间的数据传输，而不是两个端系统之间的一个或多个节点之间的数据传输。

(5) 会话层：会话层的主要目的是组织和同步不同主机上各种进程间的通信（也称为对话），并管理对话。会话层负责在两个节点之间建立、维持和终止通信。会话层的功能包括：建立通信链接，保持会话过程通信链接的畅通，同步两个节点之间的对话，决定通信是否被中断以及通信中断时决定从何处重新发送。

(6) 表示层：表示层对来自应用层的命令和数据进行解释，对各种格式、各种表示赋予相同的含义，也就是说，可以把不同节点内部的不同表示格式的数据流在节点内部变成相同的格式。表示层的主要功能是：数据格式变换，数据加密与解密，数据压缩与恢复。

(7) 应用层：应用层是 OSI 参考模型的最高层，它为网络用户之间的通信提供专用的程序。应用层为特定类型的网络应用提供访问 OSI 环境的手段。应用层功能的多样性，决定了应用层必须由多个各自独立的、为完成特定任务所需的程序模块来实现。不同的通信业务，有不同的应用层协议。

Bibliotheca Regia

Tuscan architecture. Roman orders described. Examples of the Doric order. Examples of the Ionic order. Examples of the Corinthian order. Examples of the Composite order. Examples of the Tuscan order. Of the Doric order. Of the Ionic order. Of the Corinthian order. Of the Composite order.

GERARDUS VOSSIUS.

MAGNUS hic Grammaticus, & Rhetor, & Historicus, & Theologus, & Critico-sacer, & Chronologus, & Philologus, & Philosophus, & Mathematicus, & Poeta, & Musicus, & Antiquarius, & Medicus, & Politicus, & Polyhistor, & Polymathes, & Polygraphus, & Polytechnes, & Polymorphus, & Polyglottus, & Polyglottus, & Polyglott

SALVTATIO.

Salutem dicit Paulus Christi seruus, Apostolus non ab hominibus, neque per hominem, sed per Iesum Christum, & Deum Patrem, qui suscitauit eum a mortuis, & omnes fratres qui mecum sunt, Ecclesiis Galatiæ. Gratia vobis & pax a Deo Patre, & Domino nostro Iesu Christo, qui dedit semetipsum pro peccatis nostris, vt eriperet nos de præsenti sæculo malo, secundum voluntatem Dei & Patris nostri: cui gloria in sæcula sæculorum. Amen.

Salutation.

Paul the seruant of Christ, Apostle not of men, neither by man, but by Iesus Christ, and God the Father, which raised him from the dead, and all the brethren which are with me, vnto the Churches of Galatia. Grace be vnto you and peace from God the Father, and our Lord Iesus Christ, who gaue himself for our sinnes, that he might deliuer vs from this present euil world, according to the will of God and our Father: to whom be glory for euer and euer. Amen.

ἐπὶ τὸν Ἀλυβαντικὸν ποταμὸν, ὃς ἐκδίδωσιν εἰς τὸν Ὑπανιν ποταμὸν, ἐν ᾧ ἐστιν ἡ Ὀλβία πόλις. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀλυβαντικοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τὸν Ὑπανιν ποταμὸν εἰσὶν ἀπὸ σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ὑπανιος ποταμοῦ ἐπὶ τὸν Βορυσθένη ποταμὸν εἰσὶν ἀπὸ σταδίων ὀγδοήκοντα. Ἀπὸ δὲ τοῦ Βορυσθένους ποταμοῦ ἐπὶ τὸν Ἱππάριν ποταμὸν εἰσὶν ἀπὸ σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἱππάριος ποταμοῦ ἐπὶ τὸν Καρκινίτην ποταμὸν εἰσὶν ἀπὸ σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι. Ἀπὸ δὲ τοῦ Καρκινίτου ποταμοῦ ἐπὶ τὸν Ἀκρίτην ποταμὸν εἰσὶν ἀπὸ σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀκρίτου ποταμοῦ ἐπὶ τὸν Ἱέρακα ποταμὸν εἰσὶν ἀπὸ σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἱέρακος ποταμοῦ ἐπὶ τὸν Ἀμάδοκον ποταμὸν εἰσὶν ἀπὸ σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀμάδοκου ποταμοῦ ἐπὶ τὸν Ἀμαδόκαν ποταμὸν εἰσὶν ἀπὸ σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀμαδόκα ποταμοῦ ἐπὶ τὸν Ἀμαδόκαν ποταμὸν εἰσὶν ἀπὸ σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀμαδόκα ποταμοῦ ἐπὶ τὸν Ἀμαδόκαν ποταμὸν εἰσὶν ἀπὸ σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι.

Prodierunt Opera omnia: Commentarius in Epistolas *Pauli*: Libellus de S. *Cœnâ*. Notæ in aliquot *Cassiani Collationes*: Decreta pro Ordine S. *Benedict*. Epistolæ. Editore *Lucâ Dacherio* Monacho *Bened. Paris.* in fol. 1648.

THEOPHYLACTUS

Clar. A. D. MLXXI. ACrida in *Bulgariâ* Archiepiscopus in lectione operum S. *Ioannis Chrysostomi* versatissimus, quem *Erasmus* alicubi *Vulgarium* pro *Bulgare* seu *Bulgarorum* Præsule appellitat, non anno 860. ut *Possevinus*, *Perronius* Card. & plerique alii, sed circiter annum 1071. vivebat tempore summi Pontificis *Alexandri* II. & *Romani Diogenis Græcorum* Imperatoris, ut ex ejus Epistolis constat. Pervenisse quoque usque ad Pontificatum *Gregorii* VII. & Imperium *Nicephori Botoniatæ* mihi exploratum. Quo autem obierit anno, prorsus ignoro. *Phil. Labbe* de Script. Eccles.

Theophylactus, *Bulgariæ* Archiepiscopus, in D. *Chrysostomi* lectione diu multumque versatus ac detritus, redegit in breve & apertum compendium juxta historicam intelligentiam, quicquid admirabilis ille pater ex aureo suo ore, veluti ex abundantissimo fonte, in exponendis Scripturis Sanctis effuderat, prætermissis locis communibus, in quibus ille plenis eloquentiæ velis excurrere consuevit. Allegorias quoque cum aut nullas, aut raras apud *Chrysostomum* invenisset, ex aliorum Commentariis supplevit, & suis locis aptissimè accommodavit. *Theophylacti* in *Oseam* liber unus, acephalus & atelestus, hoc est temporis injuriâ, initio & fine carens. *Sixt. Senens.* Bibl. Sanct. l. 4.

Theophylactus in Commentariis suis in quatuor *Evangelia*, & in omnes Epistolas S. *Pauli*, ita *Chrysostomum* secutus est, ut *Chrysostomi* Abbreviator dici possit. Porrò Schismaticum fuisse *Theophylactum* intelligi potest ex Commentario in cap. 3. *Ioannis*, ubi *Latinos* reprehendit quòd credant *Spiritum Sanctum* à Filio etiam procedere. *Bellarm.* de Script. Eccles.

Ubivis *Theophylactum* legeris, senties S. *Ioannis Chrysostomi* semper eructare sententias. *Baron.* ad Ann. Chr. 1073.

Scripturarum Interpretem, haudquaquam malum, censebat *Erasmus* in cap. 1. *Luc.*

Hoc tempore florebat *Theophylactus Bulgarorum* Archiepiscopus, solus ferè hoc sæculo Theologiæ nomine celebris, qui sane in his verbis, *super hanc Petram ædificabo Ecclesiam meam*, Episcopi *Romani* nullam rationem habuit. *Phil. à Mornam* in Myst. Iniq.

Cautionem *Theophylacto* hanc adscripsit *Possevinus*, erasse nimirum enarratione in caput 3. Evangelii S. *Ioannis* circa processionem Spiritûs Sancti ex Patre ac Filio, quam *Catholici* veteresque Patres colligunt ex iis verbis *Ioannis* 20. *Insufflavit ac dixit: Accipite Spiritum Sanct.* Idem monuit ab interpretibus ejus Hæreticis *Ioanne Oecolampadio* ac *Ioanne Lonicero* falsatos fuisse locos, qui ad potestatem summi Pontificis spectant.

Prodierunt Commentar. *Theophylacti* in Epistolas *Pauli* Græcè & Latinè è

Ioan.

Digitized by Google

Ioann. Loniceri translatione & recognitione *Philip. Montani*, curâ *Augustini* in fol. 1636.

Prodierunt ejus Commentar. in 4. Evangelia Græc. & Latin. *Paris.* fol. ann. 1635.

Prodiit ejus Institutio Regia curâ *Petri Possini* 4°. *Paris.* 1651. è Typographiâ Regiâ.

Integra *Theophylacti Bulgariæ* Episcopi *Enarratio* in duodecim Prophetas minores, Græcè MS. extat in folio in Bibliothecâ *Augustanâ* Codice 48.

Ejusdem quoque colloquium cum quodam de *Accusationibus Latinorum*, & *Oratio* in *Alexium Comnenum* Imp. MSS. Græcè in Bibliothecâ Serenissimi *Bavariæ* Ducis Codice 116. *Oudin.* in Supplem. de Script. Eccles.

JOANNES XIPHILINUS

CONstantinopolitanus, tempore *Constantini Ducæ* Imperatoris claruit, & *Dionis Cassii* Historiam in compendium redegit. Malè nonnulli eum Patriarcham faciunt. Sic enim *Gul. Cave* in Tab. Chronolog. ad Secul. 11. Qui Dionis Historiam in Epitomen redegit, non fuit hic Patriarcha *Constantinopolitanus* (quod ad unum ferè omnes *Scriptores* volunt; & in his *Andreas Schottus*, *I. G. Vossius*, Lud. *La-Cerda*, &c.) sed ejusdem nepos. En ipsius verba, à nemine, quod sciam, hactenus animadversa, in vitâ *Augusti*: λέγω δὲ τοῦτο οὐχὶτὸν ὧδε ὁ Δίων, &c. *Verum hoc non dico* Dionis Ptuiæensis *nomine*, *sed ut* Joannes Xiphilinus, Joannis *Patriarchæ fratris filius, qui tempore* Michaelis *Imperatoris, filii Ducæ, hanc Epitomen composui. Gul. Cave* Chartophyl. Eccl. Clar. A. Di MLXXIII.

Sub *Constantino* XII. cognomento *Ducâ*, (cujus uxori *Eudoxiæ* tribuitur Cento *Homericus* de *Christo*) claruit *Ioannes*, cognomento *Xiphilinus*, VII. ejus nominis, Patriarcha *Constantinopolitanus*, ordine in iis LXXVIII. quâ dignitate functus est annos XI. menses VII. Antea fuit Monachus montis *Olympi*. Patriâ erat *Trapezuntius*. De eo sic *Glycas* Annalibus parte IV. *Constantino Patriarchâ mortuo*, Joannes Xiphilinus *in ejus locum suffectus est; vir omnino propter eloquentiam, doctrinam, prudentiam, virtutem admirandus.* Trapezunte *oriundus*, *vitam in Olympo religiosis exercitiis deditam agebat: unde vir pertractus est ad hanc dignitatem, tanquam inter altos eximius.* *Xiphilinus* hic *Dionis* Historiam in Compendium redegit: nisi cum nonnullis, nepotem ejus fuisse, malis. Sed priorem sententiam magis probo: uti & *Andr. Schottum* facere video Prolegomenis in *Photii* myriobiblum. *Voss.* de Hist. Græc.

Xiphilinus, vir valde doctus vocatur *Possevino*.

Xiphilinus, Epitomastes *Dionis*, adeò fidelis, & prudens, ut ea quidem, quæ nimia esse videbantur, resecaret, in cæteris verò à verbis, quibus *Dion.* usus fuerat, non discesserit. Scripsit quingentis annis post *Dionem*, *Michaelis* Imperatoris temporibus. *Baltbass. Bonifac.* Ludic. Hist. p. 606.

Præclarè nobiscum actum est, quòd *Ioannis Xiphilini Constantinopolitani* Monachi Epitome, ex quadraginta quatuor posterioribus *Dionis* libris confecta fu-

Digitized by Google

persit, quæ vitas *Imperatorum* omnium continens non modicum auxilium rebus cognoscendis præstat. *Car. Sigon.*

Xiphilinus Dionem Cassium in compendium redegit, magno Reipublicæ Malo: *Dionis* enim Commentarius ita excidit, & Compendium retentum est. *Calvis.* ad ann. *Chr.* 1066.

Multorum *Dionis* Scriptorum amissionem præpostero *Xiphilini* consilio, vel ausui potius temerario debemus, qui dum suas obtrusit imperitis Eclogas, occasionem præbuit, ut integri *Dionis* libri negligerentur. *Jo. Leunclav.* Præfat. in *Dion.*

Xiphilinus multas pulchras & utiles partes in *Dione* recîdit, testante *Lipsio*, qui in descriptione *Trajani* pontis in *Danubio*, hisce verbis utitur: Describit graphicè *Dio Cassius*, & gratia *Sectori* ejus *Xiphilino* esto, quòd hanc partem non recîdit. O quàm pulchras valentesque illic alias! *Lipsius* de Magnitud Roman. l. 5. c. 1.

Xiphilinus scripsit Commentarium in *Matthæum* Græcè MS. apud *Isaacum Vossium*, teste *Colomesio* opuscul. c. 16.

Scripsit Sermones in Evangelia MS. in *Scorialensi* Bibl. *Barvoëtius* p. 33.

Scripsit *Homilias in Evangelia Dominicalia totius Anni*, quæ MSS. Græcè extant sub ejus nomine in Bibliotheca Serenissimi *Bavariæ* Ducis cod. 9. & in Vaticanâ ex MS. Codice *Heidelbergensi Palatino*, num. 221. dignissimæ (inquit *Oudinus*) quæ in publicum prodeant.

LAMBERTUS SCHAFNABURGENSIS.

Clar. A. D. MLXXVII. NOn ut quidam *Aschaffenburgensis*, & cœnobii *Hirsfeldensis* in Diœcesi *Moguntinâ* ab anno 1058. alumnus, quo vestem Monasticam ex *Meginheri* Abbatis manibus, ut ipsemet narrat, accepit, & presbyter ordinatus, *Hierosolymitanum* iter inscio Abbate aggressus anno sequenti medio mense Septembri ad Monasterium suum rediit. Is culto ac veraci stylo scripsit *Historiam ab orbe condito* ad annum 1077. quæ habetur in Collectione Rerum *Germanicarum*. Continuatio Monachi *Erfordensis* usque ad annum 1471. non accedit ad præcedentis Historiæ dignitatem, sed hominem sapit parum accuratum atque elegantem *Phil. Labbe* de Script. Eccles. I. I.

Lambertus Schafnaburgensis, sive *Aschaffenburgensis* (ut est apud *Serrarium* in Annal. *Moguntinis*) monachus *Hirsfeldensis* in diœcesi *Moguntinâ*. Hunc *Trithemius* in Chronicis ait conscripsisse Chronicon cœnobii sui *Hirsfeldensis*; breve illud, sed non inutile. Id videre nondum licuit: Imprimis autem nomen sibi peperit Historiâ *Germaniâ*, quam perducit usque ad annum *Christi* 1077. quo vivebat. Eum verò continuavit *Monachus* quidam *Erphordensis* usque ad an. 1471. Dictio ejus elegans est — Vix tamen probare possum, quod *Historiæ* quædam admisceat privata, posteritatis memoriâ minùs digna. In rebus etiam pertinentibus ad controversiam inter *Henricum* IV. & *Gregorium* VII. fidem ejus claudicare, multorum judicium est. *Voss.* de Hist. Lat.

Lamberto

Digitized by Google

Claudius Apollinaris, a Greek writer, who lived in the reign of Marcus Aurelius, and was bishop of Hierapolis in Phrygia. He wrote a book against the Montanists, and another against the Gentiles, both which are lost. Eusebius has preserved a fragment of the latter, in which he says, that the Montanists pretended that Montanus and his two female companions were the Paraclete promised by our Saviour. Claudius Apollinaris died about the year 175.

Claudius Caecus, a Roman censor, who, in the year of Rome 442, made a road from the gate Capena to Capua, and afterwards another from Rome to Brundusium. He was the first who brought water to Rome, by means of an aqueduct, which was called after his name. He died about the year of Rome 474.

Claudius Civilis, a Batavian, who, in the reign of Vespasian, headed a revolt of the Batavians, Gauls, and Germans, against the Romans. He was at first successful, but was afterwards defeated by Petilius Cerialis, and obliged to submit to the Romans.

Claudius Clemens, a Christian writer, who lived in the second century, and was a disciple of Irenaeus. He wrote a book against the Gentiles, and another against the Jews, both which are lost.

Claudius Claudianus, a Greek writer, who lived in the reign of Julian the Apostate, and was a Platonic philosopher. He wrote a book against the Christians, which is lost.

Claudius Clodianus, a Latin poet, who lived in the reign of Honorius, and was a native of Egypt. He wrote a poem on the rape of Proserpine, and another on the war between Jupiter and the Giants, both which are lost.

Claudius Claud

là poſt *Conſtantinum, Leonis* filium, vixiſſe autumat. Rationem addit Nam, quantum memini, hic eſt Imperatorum poſtremus, quem in libro ſuo nominat. *Conſtantinus* autem ille A. C. 912. regnare cœpit. *Cluverius* in Epitome Hiſt. p. 448. ſub *Theophilo*, qui anno 829. imperabat, collocat. *Voſſius* in tract. de Philol. p. 57. aut temporibus *Alexii Comneni* (is autem *Imperio* præfuit ann. 1080.) aut *Juſtiniani* claruiſſe judicat. Ego aliquando exiſtimabam, eum tempore *Baſilii* II. & *Conſtantini* VIII. vel A. C. 976. & deinceps vixiſſe, motus hac ratione, quòd in vocibus Κωνσαντινούπολις εἰ Ἀδὰμ tempora mundi uſque ad tempora *Zimiſcæ*, *Baſilii* & *Conſtantini* ſupputet. Supputavit autem ſine dubio uſque ad ſua tempora. *Konig.* in Bibl.

Suidas Lexicographus, Monachus *Byzantinus*, admirabilis, incomparabilis; unus inſtar omnium Grammaticorum. *Io. Roſin.* in Antiq. *Roman.*

Carolus Philippi in *Guſtu Philologico* vocat eum pecus cum aureo vellere.

Sed admoneo, utcunque pecus *Suidas* eſt, aureum tamen eſſe, & è meliore metallo vellus ferre. Carpſit & ſumpſit ex optimis, qui fuerunt, & plerique non ſunt; utinam judicio & curâ, addo & fide, meliori! Nam & nomina ferè ſupprimit, & intendere oportet quid ejus ſit, quid alienum. Cæterùm eſſi ille *Arcadicum & Midianum* ſapit; alios tamen lectores ſuos facit, qui curioſi quidem ſint & intenti. *Lipſ.* de Milit. *Romanâ* l. 4 Dialog. 9.

Suidas Grammaticus nullius judicii, doctrinæ autem mediocris, qui Laciniis undique collatis & corraſis purpuræ interdum, non rarò tamen panni levidenſis craſſo filo & depexi farraginem illam coagmentavit. *Montacut.* in exercitat. p. 235.

Suidas in *Græcis* non contemnendus Author, tudem ſe prodit & planè infantem in *Latinis*. *Montacut.* Apparat 3. Sect. 1.

Suidas (ut eſt diverſorum librorum è *Centonibus* conſutus liber) ſibi ipſi ſæpiùs minus conſtat. *Jul. Caſ. Scalig.* in Epiſt quadam.

Suidas autem more ſuo, id eſt trivialiter (ut aiunt) interpretatur vocem *Parodia*. *Idem* de re *Poetic.* p. 114.

In hoc Auctore emendando multus eſt *Poſſevinus* in *Apparatu Sacro*, ubi inquit; In opere ſive Scriptis, quæ *Suidæ* nomen præferunt complura ſunt quæ ad *Philologiam*, ad *Hiſtoriam* humanam, ad *Poëſin*, ad *Philoſophiam*, ſed & ad *divinæ Scripturæ*, *Patrumque & Hiſtoricorum Eccleſiaſticorum* notitiam ſpectant. Veruntamen etiam pleraque iiſdem fuerunt intertexta, quæ aut *Evangelicæ* veritati adverſantur, aut procul abſunt ab *Hiſtoricâ* integritate. Hæc *Poſſevin.* in Apparat. Sacr.

Suidas, homo ineptus, fateor, ſed, interdum, non malus compilator. *Tan. Faber.* Not. in *Prima Scaligerana*, p. 2.

E Scholiis *Ariſtophanis*, ut ex aliis *Grammaticorum* promptuariis in acervum ſuum infinita congeſſit. *Deſider. Herald.* Animadv. ad *Arnob.* l. 3.

Suidæ tribuitur *Lexicon*, quod tamen multis auctariis à variis poſteritatibus eſt cumulatum, felicitate *Lexicographis* perpetuâ. Nam etiam *Ambroſii Calepini*

Digitized by Google

CAPUT XXXIV.

1 Angelus Dei Moysi mandat, ut duas tabulas lapideas præparet, quibus Deus legem scribat. 4 Moyses ascendit montem Sinai, ubi Deus ei legem scribit. 29 Moyses descendens de monte, facies ejus radiat. 33 Velat faciem suam, quando populo loquitur.

1 Et dixit Dominus ad Moysen: Dola tibi duas tabulas lapideas similes priorum, & scribam in eis verba quæ habuerant tabulæ quas fregisti.

2 Esto parat mane, & ascende ad montem Sinai, stabisque mihi super cacumen montis.

3 Nullus ascendat tecum, nec videatur quidquam per totum montem: oves quoque & boves ne pascant contra montem illum.

4 Dolavit ergo duas tabulas lapideas similes priorum, & de nocte consurgens ascendit montem Sinai, sicut præceperat ei Dominus, portans secum tabulas lapideas.

5 Descendit autem Dominus per nubem, & stetit cum eo, invocans nomen Domini.

6 Transivitque coram eo, & clamavit: Dominus Deus misericors & clemens, patiens, & multæ miserationis & verax,

7 qui custodit misericordiam in millia, qui aufert iniquitatem & scelus & peccatum, nullusque apud eum per se absolvitur: qui reddit iniquitatem patrum in filios & in filios filiorum, in tertiam & quartam generationem.

8 Festinus ergo Moyses curvavit ad terram genua sua, & adoravit

9 dicens: Si inveni gratiam coram te, Domine, obsecro ut gradiatur Dominus noster in medio nostri: populus enim durissimæ cervicis est: & auferas iniquitates nostras & peccata nostra, possidebimusque te.

10 Dixit autem Dominus: Ecce ego pango fœdus coram omni populo tuo: faciam mirabilia quæ non visa sunt in omni terra, nec in ullis gentibus: videbit autem cuncta populus in quo habitas, opus Domini terribile quod ego facturus sum tibi.

11 Observa quæ præcipio tibi hodie: ecce ego ejiciam coram te Amorrhæum, & Chananæum, & Hethæum, & Pherezæum, & Hevæum, & Jebusæum.

12 Cave ne unquam pactum feriam cum habitatoribus terræ illius quam ingredieris, ne fiant in ruinam tui habitatores ejus.

13 Aras eorum destrue, confringe statuas, & lucos succide.

14 Non adorabis deum alienum: Dominus enim nomen illi zelotes, Deus zelotypus est.

15 Ne feriam fœdus cum habitatoribus terræ illius, ne postquam fornicati fuerint cum diis suis, & immolaverint victimas idolis suis, vocent te, & comedas de sacrificio eorum,

16 & accipias de filiabus eorum uxores filiis tuis, quæ postquam fornicatæ fuerint cum diis suis, illos quoque faciant fornicari.

17 Deos conflatiles non facies tibi.

18 Sollemnitatem azymorum custodies. Septem diebus comedes azyma, sicut præcepi tibi, tempore mensis novorum: in mense enim novorum egressus es de Ægypto.

19 Omne quod aperit vulvam, meum erit: de cunctis animantibus tuis, tam de bobus quam de ovibus, quæ mascula sunt, primogenita.

20 Primogenitum asini commutabis ove: quod si non redimeris, occides. Primogenitum filiorum tuorum redimes: non apparebis in conspectu meo vacuus.

21 Sex diebus operaberis: die septimo cessabis, arando & metendo.

22 Sollemnitatem quoque hebdomadarum facies primitivorum frugum tritici messis tuæ: & sollemnitatem quando recolligitur fruges in fine anni.

23 Tribus temporibus anni apparebit omne masculinum tuum coram Domino Deo Israel.

24 Cum enim abstulero gentes a facie tua, & dilatavero terminos tuos, nullus insidiabitur terræ tuæ, quando ascendes ut appareas coram Domino Deo tuo tribus vicibus per annum.

25 Non immolabis super fermentum sanguinem victimæ meæ, nec remanebit de sacrificio tuo usque mane.

26 Primitias frugum terræ tuæ offeres in domo Domini Dei tui. Non coques hædum in lacte matris suæ.

27 Dixit autem Dominus ad Moysen: Scribe tibi verba hæc, quibus & cum Israel pepigi fœdus.

28 Fuit ergo ibi cum Domino quadraginta diebus & quadraginta noctibus, panem non comedit, & aquam non bibit: scripsitque in tabulis verba fœderis decem.

29 Cumque descenderet Moyses de monte Sinai, portans duas tabulas testimonii, & ignoraret quod cornuta esset facies sua ex consortio sermonis Domini,

30 videns Aaron & omnes filii Israel Moysen cornutam habentem faciem, timuerunt prope accedere.

31 Vocavit autem eos ad se: reversique ad eum Aaron & omnes principes synagogæ, locutus est ad eos.

32 Et post hæc accesserunt omnes filii Israel: quibus præcepit quæcumque audierat a Domino in monte Sinai.

33 Postquam autem cessavit loqui, posuit velamen super faciem suam.

34 Quando autem ingrediebatur Moyses coram Domino ut loqueretur ei, auferebat velamen donec egrederetur: egressusque loquebatur filiis Israel quæ præceperat ei.

35 Videntes autem filii Israel faciem Moysi cornutam, rursum operiebat velamine, donec ingrederetur ut loqueretur ei.

§ 3. Use of the Ablative Absolute to express Time, Cause, Means, Manner, Condition, Concession, Attendant Circumstance, Description, Specification, Respect, Opposition, Separation, Origin, Material, Agent, Quality, Price, Exchange, Accompaniment, Instrument, Comparison, Degree of Difference, Source

Anſelmus dicere ſolebat, *ſe malle eſſe ſine peccato in inferno, quàm in Cœlo cum peccato.*

Sixtus Senenſis in ſuâ Bibliothecâ tribuit S. *Anſelmo* explicationem in *Geneſim, Exodum, Leviticum, Numeros, Deuteronomium, Joſue,* & *Judices* 1. Sed unde hoc habeat, divinare non poſſum cùm tanta opera *Edinerum* latuerint. *Bellarmin.* de Scriptor. Eccleſ.

Prodierunt opera ejus omnia in 4. Tomos diſtributa, ſtudio *Theophili Raynaudi Ceſſitellenſis* è Soc. Jeſu. *Lugd.* fol. 1630 apud *Durantium.*

Opera verò ejus accuratiſſimè impreſſa ſunt in fol. *Pariſ.* apud *Ludovicum Billaine* ann. 1675. curâ & ſtudio doctiſſimi viri *Gabrielis Gerberon* Monachi *Benedictini* Congregationis S. *Mauri*.

SIGEBERTUS.

Emblacenſis in *Brabantiâ Gallicanâ* cœnobii Monachus, (errat enim *Melchior Goldaſtus* qui *Gemblacenſem* Abbatem eundemque *Sanctum* appellare non eſt veritus) cùm ætate florens pueros in *Metenſi S. Vincentii* Monaſterio diu docuiſſet, *Gemblacum* reverſus, reliquum vitæ tempus ibidem egit, *Henricianis* partibus adverſus *Romanos* Pontifices *Gregorium* VII. *Urbanum* II. & *Paſchalem* II. ad procaciſſimam uſque infrunitæ mentis audaciam; atque ut *Catholici* quidam ſcripſerunt, inſaniam deliriumque addictus. Obiit die 5. Octobris non anni 1112. ut *Miræus* aliique plurimi ſcripſere, ſed anni 1113. proximè conſequentis. Suum ipſe ſibi texuit elogium c. 171. *libri de viris illuſtribus* poſt alia omnia opera compoſiti; quem cum aliis ſex, qui de Scriptoribus Eccleſiaſticis ex profeſſo tractarunt, recudendum curavit *Auberius Miræus Antverpiæ* anno 1639. *Labbe* de Script. Eccleſ. Clar. A. D. MC.

Præ cæteris ejus *Scriptis* æſtimantur libri *de Viris Illuſtribus*, & *Chronicon* ab ab an. 381 ad an. 1112.

Vir in divinis Scripturis à juventute ſuâ ſtudioſiſſimus & multum eruditus, atque in ſecularibus literis nulli ſuo tempore in *Leodienſium* territorio ſecundus, carmine exercitatus & Proſâ. *Trithem.*

Poëta ſui temporis celebratiſſimus, & in divinis Scripturis à juventute detritus *Sixt. Senenſ.*

Cum annos religiosè piéque ætate grandis apud ſuos exegiſſet, animam creatori ſuo reddidit. Utinam ea ætas tales multos tuliſſet: certè non tam mutilam haberemus illorum temporum Hiſtoriam. *Franc. Sweert. Athen. Belgic.*

Sigebertus, venerabilis Monachus *Gemblacenſis Cœnobii*, vir in omni ſcientiâ literarum incomparabilis ingenii. *Monach. Auguſtinian. Nuſſienſ.* in Chron. *Belg.*

Sigebertus vir nemini ſuo tempore eruditione inferior. *Centuriator. Magdeburg.* Cent. XII. c. 10.

Felicia certe hæc tempora fuere, quæ & *Sigebertum* Monachum *Gemblacenſem* virum ſpectatæ doctrinæ, & *Bernardum* ex *Caſtilione Burgundiæ* nobili genere ortum, protulere. *Platin.* in Vit. *Paſchal.* II.

Digitized by Google

(Section 4(1)(a), 4(1)(b), 4(1)(c), 4(1)(d), 4(1)(e), 4(1)(f), 4(1)(g), 4(1)(h), 4(1)(i), 4(1)(j), 4(1)(k), 4(1)(l), 4(1)(m), 4(1)(n), 4(1)(o), 4(1)(p), 4(1)(q), 4(1)(r), 4(1)(s), 4(1)(t), 4(1)(u), 4(1)(v), 4(1)(w), 4(1)(x), 4(1)(y), 4(1)(z), 4(1)(aa), 4(1)(bb), 4(1)(cc), 4(1)(dd), 4(1)(ee), 4(1)(ff), 4(1)(gg), 4(1)(hh), 4(1)(ii), 4(1)(jj), 4(1)(kk), 4(1)(ll), 4(1)(mm), 4(1)(nn), 4(1)(oo), 4(1)(pp), 4(1)(qq), 4(1)(rr), 4(1)(ss), 4(1)(tt), 4(1)(uu), 4(1)(vv), 4(1)(ww), 4(1)(xx), 4(1)(yy), 4(1)(zz), 4(1)(aaa), 4(1)(bbb), 4(1)(ccc), 4(1)(ddd), 4(1)(eee), 4(1)(fff), 4(1)(ggg), 4(1)(hhh), 4(1)(iii), 4(1)(jjj), 4(1)(kkk), 4(1)(lll), 4(1)(mmm), 4(1)(nnn), 4(1)(ooo), 4(1)(ppp), 4(1)(qqq), 4(1)(rrr), 4(1)(sss), 4(1)(ttt), 4(1)(uuu), 4(1)(vvv), 4(1)(www), 4(1)(xxx), 4(1)(yyy), 4(1)(zzz), 4(1)(aaaa), 4(1)(bbbb), 4(1)(cccc), 4(1)(dddd), 4(1)(eeee), 4(1)(ffff), 4(1)(gggg), 4(1)(hhhh), 4(1)(iiii), 4(1)(jjjj), 4(1)(kkkk), 4(1)(llll), 4(1)(mmmm), 4(1)(nnnn), 4(1)(oooo), 4(1)(pppp), 4(1)(qqqq), 4(1)(rrrr), 4(1)(ssss), 4(1)(tttt), 4(1)(uuuu), 4(1)(vvvv), 4(1)(wwww), 4(1)(xxxx), 4(1)(yyyy), 4(1)(zzzz), 4(1)(aaaaa), 4(1)(bbbbb), 4(1)(ccccc), 4(1)(ddddd), 4(1)(eeeee), 4(1)(fffff), 4(1)(ggggg), 4(1)(hhhhh), 4(1)(iiiii), 4(1)(jjjjj), 4(1)(kkkkk), 4(1)(lllll), 4(1)(mmmmm), 4(1)(nnnnn), 4(1)(ooooo), 4(1)(ppppp), 4(1)(qqqqq), 4(1)(rrrrr), 4(1)(sssss), 4(1)(ttttt), 4(1)(uuuuu), 4(1)(vvvvv), 4(1)(wwwww), 4(1)(xxxxx), 4(1)(yyyyy), 4(1)(zzzzz), 4(1)(aaaaaa), 4(1)(bbbbbb), 4(1)(cccccc), 4(1)(dddddd), 4(1)(eeeeee), 4(1)(ffffff), 4(1)(gggggg), 4(1)(hhhhhh), 4(1)(iiiiii), 4(1)(jjjjjj), 4(1)(kkkkkk), 4(1)(llllll), 4(1)(mmmmmm), 4(1)(nnnnnn), 4(1)(oooooo), 4(1)(pppppp), 4(1)(qqqqqq), 4(1)(rrrrrr), 4(1)(ssssss), 4(1)(tttttt), 4(1)(uuuuuu), 4(1)(vvvvvv), 4(1)(wwwwww), 4(1)(xxxxxx), 4(1)(yyyyyy), 4(1)(zzzzzz), 4(1)(aaaaaaa), 4(1)(bbbbbbb), 4(1)(ccccccc), 4(1)(ddddddd), 4(1)(eeeeeee), 4(1)(fffffff), 4(1)(ggggggg), 4(1)(hhhhhhh), 4(1)(iiiiiii), 4(1)(jjjjjjj), 4(1)(kkkkkkk), 4(1)(lllllll), 4(1)(mmmmmmm), 4(1)(nnnnnnn), 4(1)(ooooooo), 4(1)(ppppppp), 4(1)(qqqqqqq), 4(1)(rrrrrrr), 4(1)(sssssss), 4(1)(ttttttt), 4(1)(uuuuuuu), 4(1)(vvvvvvv), 4(1)(wwwwwww), 4(1)(xxxxxxx), 4(1)(yyyyyyy), 4(1)(zzzzzzz), 4(1)(aaaaaaaa), 4(1)(bbbbbbbb), 4(1)(cccccccc), 4(1)(dddddddd), 4(1)(eeeeeeee), 4(1)(ffffffff), 4(1)(gggggggg), 4(1)(hhhhhhhh), 4(1)(iiiiiiii), 4(1)(jjjjjjjj), 4(1)(kkkkkkkk), 4(1)(llllllll), 4(1)(mmmmmmmm), 4(1)(nnnnnnnn), 4(1)(oooooooo), 4(1)(pppppppp), 4(1)(qqqqqqqq), 4(1)(rrrrrrrr), 4(1)(ssssssss), 4(1)(tttttttt), 4(1)(uuuuuuuu), 4(1)(vvvvvvvv), 4(1)(wwwwwwww), 4(1)(xxxxxxxx), 4(1)(yyyyyyyy), 4(1)(zzzzzzzz), 4(1)(aaaaaaaaa), 4(1)(bbbbbbbbb), 4(1)(ccccccccc), 4(1)(ddddddddd), 4(1)(eeeeeeeee), 4(1)(fffffffff), 4(1)(ggggggggg), 4(1)(hhhhhhhhh), 4(1)(iiiiiiiii), 4(1)(jjjjjjjjj), 4(1)(kkkkkkkkk), 4(1)(lllllllll), 4(1)(mmmmmmmmm), 4(1)(nnnnnnnnn), 4(1)(ooooooooo), 4(1)(ppppppppp), 4(1)(qqqqqqqqq), 4(1)(rrrrrrrrr), 4(1)(sssssssss), 4(1)(ttttttttt), 4(1)(uuuuuuuuu), 4(1)(vvvvvvvvv), 4(1)(wwwwwwwww), 4(1)(xxxxxxxxx), 4(1)(yyyyyyyyy), 4(1)(zzzzzzzzz), 4(1)(aaaaaaaaaa), 4(1)(bbbbbbbbbb), 4(1)(cccccccccc), 4(1)(dddddddddd), 4(1)(eeeeeeeeee), 4(1)(ffffffffff), 4(1)(gggggggggg), 4(1)(hhhhhhhhhh), 4(1)(iiiiiiiiii), 4(1)(jjjjjjjjjj), 4(1)(kkkkkkkkkk), 4(1)(llllllllll), 4(1)(mmmmmmmmmm), 4(1)(nnnnnnnnnn), 4(1)(oooooooooo), 4(1)(pppppppppp), 4(1)(qqqqqqqqqq), 4(1)(rrrrrrrrrr), 4(1)(ssssssssss), 4(1)(tttttttttt), 4(1)(uuuuuuuuuu), 4(1)(vvvvvvvvvv), 4(1)(wwwwwwwwww), 4(1)(xxxxxxxxxx), 4(1)(yyyyyyyyyy), 4(1)(zzzzzzzzzz), 4(1)(aaaaaaaaaaa), 4(1)(bbbbbbbbbbb), 4(1)(ccccccccccc), 4(1)(ddddddddddd), 4(1)(eeeeeeeeeee), 4(1)(fffffffffff), 4(1)(ggggggggggg), 4(1)(hhhhhhhhhhh), 4(1)(iiiiiiiiiii), 4(1)(jjjjjjjjjjj), 4(1)(kkkkkkkkkkk), 4(1)(lllllllllll), 4(1)(mmmmmmmmmmm), 4(1)(nnnnnnnnnnn), 4(1)(ooooooooooo), 4(1)(ppppppppppp), 4(1)(qqqqqqqqqqq), 4(1)(rrrrrrrrrrr), 4(1)(sssssssssss), 4(1)(ttttttttttt), 4(1)(uuuuuuuuuuu), 4(1)(vvvvvvvvvvv), 4(1)(wwwwwwwwwww), 4(1)(xxxxxxxxxxx), 4(1)(yyyyyyyyyyy), 4(1)(zzzzzzzzzzz), 4(1)(aaaaaaaaaaaa), 4(1)(bbbbbbbbbbbb), 4(1)(cccccccccccc), 4(1)(dddddddddddd), 4(1)(eeeeeeeeeeee), 4(1)(ffffffffffff), 4(1)(gggggggggggg), 4(1)(hhhhhhhhhhhh), 4(1)(iiiiiiiiiiii), 4(1)(jjjjjjjjjjjj), 4(1)(kkkkkkkkkkkk), 4(1)(llllllllllll), 4(1)(mmmmmmmmmmmm), 4(1)(nnnnnnnnnnnn), 4(1)(oooooooooooo), 4(1)(pppppppppppp), 4(1)(qqqqqqqqqqqq), 4(1)(rrrrrrrrrrrr), 4(1)(ssssssssssss), 4(1)(tttttttttttt), 4(1)(uuuuuuuuuuuu), 4(1)(vvvvvvvvvvvv), 4(1)(wwwwwwwwwwww), 4(1)(xxxxxxxxxxxx), 4(1)(yyyyyyyyyyyy), 4(1)(zzzzzzzzzzzz), 4(1)(aaaaaaaaaaaaa), 4(1)(bbbbbbbbbbbbb), 4(1)(ccccccccccccc), 4(1)(ddddddddddddd), 4(1)(eeeeeeeeeeeee), 4(1)(fffffffffffff), 4(1)(ggggggggggggg), 4(1)(hhhhhhhhhhhhh), 4(1)(iiiiiiiiiiiii), 4(1)(jjjjjjjjjjjjj), 4(1)(kkkkkkkkkkkkk), 4(1)(lllllllllllll), 4(1)(mmmmmmmmmmmmm), 4(1)(nnnnnnnnnnnnn), 4(1)(ooooooooooooo), 4(1)(ppppppppppppp), 4(1)(qqqqqqqqqqqqq), 4(1)(rrrrrrrrrrrrr), 4(1)(sssssssssssss), 4(1)(ttttttttttttt), 4(1)(uuuuuuuuuuuuu), 4(1)(vvvvvvvvvvvvv), 4(1)(wwwwwwwwwwwww), 4(1)(xxxxxxxxxxxxx), 4(1)(yyyyyyyyyyyyy), 4(1)(zzzzzzzzzzzzz), 4(1)(aaaaaaaaaaaaaa), 4(1)(bbbbbbbbbbbbbb), 4(1)(cccccccccccccc), 4(1)(dddddddddddddd), 4(1)(eeeeeeeeeeeeee), 4(1)(ffffffffffffff), 4(1)(gggggggggggggg), 4(1)(hhhhhhhhhhhhhh), 4(1)(iiiiiiiiiiiiii), 4(1)(jjjjjjjjjjjjjj), 4(1)(kkkkkkkkkkkkkk), 4(1)(llllllllllllll), 4(1)(mmmmmmmmmmmmmm), 4(1)(nnnnnnnnnnnnnn), 4(1)(oooooooooooooo), 4(1)(pppppppppppppp), 4(1)(qqqqqqqqqqqqqq), 4(1)(rrrrrrrrrrrrrr), 4(1)(ssssssssssssss), 4(1)(tttttttttttttt), 4(1)(uuuuuuuuuuuuuu), 4(1)(vvvvvvvvvvvvvv), 4(1)(wwwwwwwwwwwwww), 4(1)(xxxxxxxxxxxxxx), 4(1)(yyyyyyyyyyyyyy), 4(1)(zzzzzzzzzzzzzz), 4(1)(aaaaaaaaaaaaaaa), 4(1)(bbbbbbbbbbbbbbb), 4(1)(ccccccccccccccc), 4(1)(ddddddddddddddd), 4(1)(eeeeeeeeeeeeeee), 4(1)(fffffffffffffff), 4(1)(ggggggggggggggg), 4(1)(hhhhhhhhhhhhhhh), 4(1)(iiiiiiiiiiiiiii), 4(1)(jjjjjjjjjjjjjjj), 4(1)(kkkkkkkkkkkkkkk), 4(1)(lllllllllllllll), 4(1)(mmmmmmmmmmmmmmm), 4(1)(nnnnnnnnnnnnnnn), 4(1)(ooooooooooooooo), 4(1)(ppppppppppppppp), 4(1)(qqqqqqqqqqqqqqq), 4(1)(rrrrrrrrrrrrrrr), 4(1)(sssssssssssssss), 4(1)(ttttttttttttttt), 4(1)(uuuuuuuuuuuuuuu), 4(1)(vvvvvvvvvvvvvvv), 4(1)(wwwwwwwwwwwwwww), 4(1)(xxxxxxxxxxxxxxx), 4(1)(yyyyyyyyyyyyyyy), 4(1)(zzzzzzzzzzzzzzz), 4(1)(aaaaaaaaaaaaaaaa), 4(1)(bbbbbbbbbbbbbbbb), 4(1)(cccccccccccccccc), 4(1)(dddddddddddddddd), 4(1)(eeeeeeeeeeeeeeee), 4(1)(ffffffffffffffff), 4(1)(gggggggggggggggg), 4(1)(hhhhhhhhhhhhhhhh), 4(1)(iiiiiiiiiiiiiiii), 4(1)(jjjjjjjjjjjjjjjj), 4(1)(kkkkkkkkkkkkkkkk), 4(1)(llllllllllllllll), 4(1)(mmmmmmmmmmmmmmmm), 4(1)(nnnnnnnnnnnnnnnn), 4(1)(oooooooooooooooo), 4(1)(pppppppppppppppp), 4(1)(qqqqqqqqqqqqqqqq), 4(1)(rrrrrrrrrrrrrrrr), 4(1)(ssssssssssssssss), 4(1)(tttttttttttttttt), 4(1)(uuuuuuuuuuuuuuuu), 4(1)(vvvvvvvvvvvvvvvv), 4(1)(wwwwwwwwwwwwwwww), 4(1)(xxxxxxxxxxxxxxxx), 4(1)(yyyyyyyyyyyyyyyy), 4(1)(zzzzzzzzzzzzzzzz), 4(1)(aaaaaaaaaaaaaaaaa), 4(1)(bbbbbbbbbbbbbbbbb), 4(1)(ccccccccccccccccc), 4(1)(ddddddddddddddddd), 4(1)(eeeeeeeeeeeeeeeee), 4(1)(fffffffffffffffff), 4(1)(ggggggggggggggggg), 4(1)(hhhhhhhhhhhhhhhhh), 4(1)(iiiiiiiiiiiiiiiii), 4(1)(jjjjjjjjjjjjjjjjj), 4(1)(kkkkkkkkkkkkkkkkk), 4(1)(lllllllllllllllll), 4(1)(mmmmmmmmmmmmmmmmm), 4(1)(nnnnnnnnnnnnnnnnn), 4(1)(ooooooooooooooooo), 4(1)(ppppppppppppppppp), 4(1)(qqqqqqqqqqqqqqqqq), 4(1)(rrrrrrrrrrrrrrrrr), 4(1)(sssssssssssssssss), 4(1)(ttttttttttttttttt), 4(1)(uuuuuuuuuuuuuuuuu), 4(1)(vvvvvvvvvvvvvvvvv), 4(1)(wwwwwwwwwwwwwwwww), 4(1)(xxxxxxxxxxxxxxxxx), 4(1)(yyyyyyyyyyyyyyyyy), 4(1)(zzzzzzzzzzzzzzzzz), 4(1)(aaaaaaaaaaaaaaaaaa), 4(1)(bbbbbbbbbbbbbbbbbb), 4(1)(cccccccccccccccccc), 4(1)(dddddddddddddddddd), 4(1)(eeeeeeeeeeeeeeeeee), 4(1)(ffffffffffffffffff), 4(1)(gggggggggggggggggg), 4(1)(hhhhhhhhhhhhhhhhhh), 4(1)(iiiiiiiiiiiiiiiiii), 4(1)(jjjjjjjjjjjjjjjjjj), 4(1)(kkkkkkkkkkkkkkkkkk), 4(1)(llllllllllllllllll), 4(1)(mmmmmmmmmmmmmmmmmm), 4(1)(nnnnnnnnnnnnnnnnnn), 4(1)(oooooooooooooooooo), 4(1)(pppppppppppppppppp), 4(1)(qqqqqqqqqqqqqqqqqq), 4(1)(rrrrrrrrrrrrrrrrrr), 4(1)(ssssssssssssssssss), 4(1)(tttttttttttttttttt), 4(1)(uuuuuuuuuuuuuuuuuu), 4(1)(vvvvvvvvvvvvvvvvvv), 4(1)(wwwwwwwwwwwwwwwwww), 4(1)(xxxxxxxxxxxxxxxxxx), 4(1)(yyyyyyyyyyyyyyyyyy), 4(1)(zzzzzzzzzzzzzzzzzz), 4(1)(aaaaaaaaaaaaaaaaaaa), 4(1)(bbbbbbbbbbbbbbbbbbb), 4(1)(ccccccccccccccccccc), 4(1)(ddddddddddddddddddd), 4(1)(eeeeeeeeeeeeeeeeeee), 4(1)(fffffffffffffffffff), 4(1)(ggggggggggggggggggg), 4(1)(hhhhhhhhhhhhhhhhhhh), 4(1)(iiiiiiiiiiiiiiiiiii), 4(1)(jjjjjjjjjjjjjjjjjjj), 4(1)(kkkkkkkkkkkkkkkkkkk), 4(1)(lllllllllllllllllll), 4(1)(mmmmmmmmmmmmmmmmmmm), 4(1)(nnnnnnnnnnnnnnnnnnn), 4(1)(ooooooooooooooooooo), 4(1)(ppppppppppppppppppp), 4(1)(qqqqqqqqqqqqqqqqqqq), 4(1)(rrrrrrrrrrrrrrrrrrr), 4(1)(sssssssssssssssssss), 4(1)(ttttttttttttttttttt), 4(1)(uuuuuuuuuuuuuuuuuuu), 4(1)(vvvvvvvvvvvvvvvvvvv), 4(1)(wwwwwwwwwwwwwwwwwww), 4(1)(xxxxxxxxxxxxxxxxxxx), 4(1)(yyyyyyyyyyyyyyyyyyy), 4(1)(zzzzzzzzzzzzzzzzzzz), 4(1)(aaaaaaaaaaaaaaaaaaaa), 4(1)(bbbbbbbbbbbbbbbbbbbb), 4(1)(cccccccccccccccccccc), 4(1)(dddddddddddddddddddd), 4(1)(eeeeeeeeeeeeeeeeeeee), 4(1)(ffffffffffffffffffff), 4(1)(gggggggggggggggggggg), 4(1)(hhhhhhhhhhhhhhhhhhhh), 4(1)(iiiiiiiiiiiiiiiiiiii), 4(1)(jjjjjjjjjjjjjjjjjjjj), 4(1)(kkkkkkkkkkkkkkkkkkkk), 4(1)(llllllllllllllllllll), 4(1)(mmmmmmmmmmmmmmmmmmmm), 4(1)(nnnnnnnnnnnnnnnnnnnn), 4(1)(oooooooooooooooooooo), 4(1)(pppppppppppppppppppp), 4(1)(qqqqqqqqqqqqqqqqqqqq), 4(1)(rrrrrrrrrrrrrrrrrrrr), 4(1)(ssssssssssssssssssss), 4(1)(tttttttttttttttttttt), 4(1)(uuuuuuuuuuuuuuuuuuuu), 4(1)(vvvvvvvvvvvvvvvvvvvv), 4(1)(wwwwwwwwwwwwwwwwwwww), 4(1)(xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx), 4(1)(yyyyyyyyyyyyyyyyyyyy), 4(1)(zzzzzzzzzzzzzzzzzzzz), 4(1)(aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa), 4(1)(bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb), 4(1)(ccccccccccccccccccccc), 4(1)(ddddddddddddddddddddd), 4(1)(eeeeeeeeeeeeeeeeeeeee), 4(1)(fffffffffffffffffffff), 4(1)(ggggggggggggggggggggg), 4(1)(hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh), 4(1)(iiiiiiiiiiiiiiiiiiiii), 4(1)(jjjjjjjjjjjjjjjjjjjjj), 4(1)(kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk), 4(1)(lllllllllllllllllllll), 4(1)(mmmmmmmmmmmmmmmmmmmmm), 4(1)(nnnnnnnnnnnnnnnnnnnnn), 4(1)(ooooooooooooooooooooo), 4(1)(ppppppppppppppppppppp), 4(1)(qqqqqqqqqqqqqqqqqqqqq), 4(1)(rrrrrrrrrrrrrrrrrrrrr), 4(1)(sssssssssssssssssssss), 4(1)(ttttttttttttttttttttt), 4(1)(uuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu), 4(1)(vvvvvvvvvvvvvvvvvvvvv), 4(1)(wwwwwwwwwwwwwwwwwwwww), 4(1)(xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx), 4(1)(yyyyyyyyyyyyyyyyyyyyy), 4(1)(zzzzzzzzzzzzzzzzzzzzz), 4(1)(aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa), 4(1)(bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb), 4(1)(cccccccccccccccccccccc), 4(1)(dddddddddddddddddddddd), 4(1)(eeeeeeeeeeeeeeeeeeeeee), 4(1)(ffffffffffffffffffffff), 4(1)(gggggggggggggggggggggg), 4(1)(hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh), 4(1)(iiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii), 4(1)(jjjjjjjjjjjjjjjjjjjjjj), 4(1)(kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk), 4(1)(llllllllllllllllllllll), 4(1)(mmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmm), 4(1)(nnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnn), 4(1)(oooooooooooooooooooooo), 4(1)(pppppppppppppppppppppp), 4(1)(qqqqqqqqqqqqqqqqqqqqqq), 4(1)(rrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrr), 4(1)(ssssssssssssssssssssss), 4(1)(tttttttttttttttttttttt), 4(1)(uuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu), 4(1)(vvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvv), 4(1)(wwwwwwwwwwwwwwwwwwwwww), 4(1)(xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx), 4(1)(yyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyy), 4(1)(zzzzzzzzzzzzzzzzzzzzzz), 4(1)(aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa), 4(1)(bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb), 4(1)(ccccccccccccccccccccccc), 4(1)(ddddddddddddddddddddddd), 4(1)(eeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeee), 4(1)(fffffffffffffffffffff), 4(1)(

Thesaurus Antiquitatum Romanarum, Graecarum et Italicarum, ordine alphabetico digestus, cum praefationibus et indicibus necessariis. Lugduni Batavorum, apud Petrum Vander Aa, 1725. 12 vols. fol. [Vol. I. Praefationes, Indices, Graevii Prolegomena, Romulus, Numa, Tullus Hostilius, Ancus Martius, Tarquinius Priscus, Servius Tullius, Tarquinius Superbus, Brutus, Valerius Publicola, Horatius Cocles, Mucius Scaevola, Cloelia, Coriolanus, Camillus, Manlius Torquatus, Decius Mus, Curius Dentatus, Fabricius Luscinus, Papirius Cursor, Fabius Maximus, Scipio Africanus, Cato Censorius, Aemilius Paulus, Scipio Aemilianus, Gracchi, Marius, Sulla, Pompeius, Julius Caesar, Augustus, Tiberius, Caligula, Claudius, Nero, Galba, Otho, Vitellius, Vespasianus, Titus, Domitianus, Nerva, Trajanus, Hadrianus, Antoninus Pius, Marcus Aurelius, Lucius Verus, Commodus, Pertinax, Didius Julianus, Pescennius Niger, Clodius Albinus, Septimius Severus, Caracalla, Geta, Macrinus, Diadumenianus, Heliogabalus, Alexander Severus, Maximinus, Gordianus I. II. III. Pupienus, Balbinus, Philippus, Decius, Gallus, Volusianus, Aemilianus, Valerianus, Gallienus, Claudius Gothicus, Quintillus, Aurelianus, Tacitus, Florianus, Probus, Carus, Numerianus, Carinus, Diocletianus, Maximianus, Constantius Chlorus, Galerius, Maximinus Daia, Severus, Maxentius, Constantinus Magnus, Licinius, Constantinus II. Constantius, Constans, Magnentius, Decentius, Julianus, Jovianus, Valentinianus, Valens, Gratianus, Valentinianus II. Theodosius, Arcadius, Honorius, Theodosius II. Valentinianus III. Marcianus, Leo, Anthemius, Olybrius, Glycerius, Julius Nepos, Romulus Augustulus, Odoacer, Zeno, Anastasius, Justinus, Justinianus, Justinus II. Tiberius, Mauritius, Phocas, Heraclius, Constantinus III. Constans II. Constantinus IV. Justinianus II. Leontius, Tiberius III. Justinianus II. Philippicus, Anastasius II. Theodosius III. Leo Isaurus, Constantinus V. Leo IV. Constantinus VI. Nicephorus, Michael Rhangabe, Leo Armenius, Michael Balbus, Theophilus, Michael III. Basilius, Leo Philosophus, Alexander, Constantinus VII. Romanus, Romanus II. Nicephorus Phocas, Johannes Zimisces, Basilius II. Constantinus VIII. Romanus III. Michael IV. Michael V. Constantinus IX. Theodora, Michael VI. Isaacius Comnenus, Constantinus X. Ducas, Romanus IV. Michael VII. Nicephorus III. Alexius, Johannes, Manuel, Andronicus, Isaacius, Alexius II. Andronicus II. Isaacius II. Alexius III. Alexius IV. Alexius V. Theodorus Lascaris, Johannes III. Theodorus II. Lascaris, Michael VIII. Andronicus III. Johannes IV. Johannes V. Manuel II. Johannes VI. Johannes VII. Manuel II. Johannes VIII. Constantinus XI. Vol. II. Thesaurus Graecarum Antiquitatum, Graevii Prolegomena, Athenae, Cecrops, Cranaus, Amphictyon, Erichthonius, Pandion, Erechtheus, Cecrops II. Pandion II. Aegeus, Theseus, Menestheus, Demophon, Oxyntes, Aphidas, Thymoetes, Melanthus, Codrus, Medon, Archippus, Thespieus, Alcmaeon, Charops, Aesimides, Clidicus, Hippomenes, Leocrates, Apsandrus, Philippus, Ariphron, Thespieus II. Aristomenes, Aristaechmus, Miltiades, Cimon, Lacedaemon, Eurysthenes, Agis, Echestratus, Labotas, Doryssus, Agesilaus, Archidamus, Agis II. Eudamidas, Archidamus II. Agis III. Eudamidas II. Archidamus III. Agesipolis, Cleomenes, Cleombrotus, Leonidas, Cleombrotus II. Agesipolis II. Cleomenes II. Acrotatus, Areus, Paus. Leonidas II. Cleombrotus III. Agis IV. Eudamidas III. Archidamus IV. Eudamidas IV. Agesilaus II. Archidamus V. Agis V. Eudamidas V. Archidamus VI. Agesilaus III. Pelopidas, Epaminondas, Corinthus, Sicyon, Argos, Thebae, Boeotia, Phocis, Locri, Thessalia, Macedonia, Epirus, Aetolia, Acarnania, Achaia, Arcadia, Elis, Messenia, Creta, Cyprus, Rhodus, Asia, Bithynia, Pontus, Paphlagonia, Cappadocia, Galatia, Lycaonia, Pisidia, Lycia, Cilicia, Syria, Phoenicia, Judaea, Arabia, Aegyptus, Cyrene, Africa, Hispania, Gallia, Britannia, Germania, Pannonia, Illyricum, Dacia, Moesia, Thracia, Sarmatia, Scythia, Vol. III. Thesaurus Italiae, Graevii Prolegomena, Latium, Roma, Ostia, Antium, Tusculum, Alba, Lavinium, Aricia, Lanuvium, Tibur, Praeneste, Gabii, Collatia, Fidenae, Nomentum, Crustumerium, Ficulea, Caenina, Ameriola, Medullia, Corniculum, Ardea, Velitrae, Circeii, Terracina, Fundi, Formiae, Minturnae, Sinuessa, Suessa Aurunca, Teanum Sidicinum, Capua, Cumae, Puteoli, Neapolis, Nola, Abella, Atella, Calatia, Saticula, Suessula, Acerrae, Nuceria, Pompeii, Herculanum, Stabiae, Surrentum, Picentia, Salernum, Paestum, Velia, Pyxus, Lucania, Bruttii, Rhegium, Locri, Croton, Sybaris, Thurii, Tarentum, Metapontum, Heraclea, Apulia, Daunia, Canusium, Arpi, Luceria, Venusia, Sipontum, Salapia, Cannae, Aufidena, Teate, Corfinium, Sulmo, Peligni, Marsi, Marrucini, Vestini, Picenum, Asculum, Firmum, Cingulum, Auximum, Ancona, Sena Gallica, Pisaurum, Fanum Fortunae, Ariminum, Sabini, Samnium, Bovianum, Aesernia, Venafrum, Allifae, Telesia, Caudium, Beneventum, Aquilonia, Saepinum, Larinum, Cluviae, Histonium, Interamna, Reate, Amiternum, Nursia, Trebula, Carseoli, Alba Fucentia, Sora, Arpinum, Aquinum, Interamna Lirenas, Casinum, Fregellae, Frusino, Anagnia, Hernici, Aequi, Volsci, Tarquinii, Caere, Veii, Falerii, Capena, Faliscum, Sutrium, Nepete, Clusium, Arretium, Cortona, Perusia, Volsinii, Vetulonia, Rusellae, Volaterrae, Populonium, Pisae, Luca, Lunae, Genua, Ligures, Taurini, Augusta Praetoria, Vercellae, Eporedia, Ivrea, Augusta Vagiennorum, Segusio, Alpes, Mediolanum, Comum, Novaria, Ticinum, Laus Pompeia, Cremona, Brixia, Verona, Mantua, Patavium, Aquileia, Forum Julii, Tergeste, Istria, Venetia, Vol. IV. Thesaurus Siciliae, Graevii Prolegomena, Sicilia, Messana, Tauromenium, Catana, Leontini, Syracusae, Megara, Hybla, Thapsus, Neapolis, Acrae, Palazzolo, Helorus, Camarina, Gela, Agrigentum, Heraclea Minoa, Selinus, Lilybaeum, Drepanum, Panormus, Segesta, Eryx, Halicyae, Entella, Hippana, Hippana, Solus, Himera, Thermae, Cephaloedium, Agathyrnum, Aetna, Lipara, Vulcania, Melita, Gaulos, Cossyra, Lampedusa, Vol. V. Thesaurus Sardiniae, Graevii Prolegomena, Sardinia, Caralis, Nora, Bithia, Sulci, Tharros, Othoca, Neapolis, Forum Traianum, Ulbia, Olbia, Gurulis Vetus, Gurulis Nova, Vol. VI. Thesaurus Corsicae, Graevii Prolegomena, Corsica, Aleria, Mariana, Nicaea, Vol. VII. Thesaurus Hispaniae, Graevii Prolegomena, Hispania, Gades, Carteia, Malaca, Abdera, Baetica, Corduba, Hispalis, Italica, Astigi, Singilia, Urso, Munda, Ilipa, Carmona, Obulco, Castulo, Illiturgi, Tucci, Epora, Sacili, Ossigi, Ilurco, Ilipula, Ilipula, Ilipula

Cap. 1. 1 In the beginning God created the heaven and the earth. 2 And the earth was without form, and void; and darkness was upon the face of the deep. And the Spirit of God moved upon the face of the waters. 3 And God said, Let there be light: and there was light. 4 And God saw the light, that it was good: and God divided the light from the darkness. 5 And God called the light Day, and the darkness he called Night. And the evening and the morning were the first day. 6 And God said, Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters. 7 And God made the firmament, and divided the waters which were under the firmament from the waters which were above the firmament: and it was so. 8 And God called the firmament Heaven. And the evening and the morning were the second day. 9 And God said, Let the waters under the heaven be gathered together unto one place, and let the dry land appear: and it was so. 10 And God called the dry land Earth; and the gathering together of the waters called he Seas: and God saw that it was good. 11 And God said, Let the earth bring forth grass, the herb yielding seed, and the fruit tree yielding fruit after his kind, whose seed is in itself, upon the earth: and it was so. 12 And the earth brought forth grass, and herb yielding seed after his kind, and the tree yielding fruit, whose seed was in itself, after his kind: and God saw that it was good. 13 And the evening and the morning were the third day. 14 And God said, Let there be lights in the firmament of the heaven to divide the day from the night; and let them be for signs, and for seasons, and for days, and years: 15 And let them be for lights in the firmament of the heaven to give light upon the earth: and it was so. 16 And God made two great lights; the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night: he made the stars also. 17 And God set them in the firmament of the heaven to give light upon the earth, 18 And to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness: and God saw that it was good. 19 And the evening and the morning were the fourth day. 20 And God said, Let the waters bring forth abundantly the moving creature that hath life, and fowl that may fly above the earth in the open firmament of heaven. 21 And God created great whales, and every living creature that moveth, which the waters brought forth abundantly, after their kind, and every winged fowl after his kind: and God saw that it was good. 22 And God blessed them, saying, Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let fowl multiply in the earth. 23 And the evening and the morning were the fifth day. 24 And God said, Let the earth bring forth the living creature after his kind, cattle, and creeping thing, and beast of the earth after his kind: and it was so. 25 And God made the beast of the earth after his kind, and cattle after their kind, and every thing that creepeth upon the earth after his kind: and God saw that it was good. 26 And God said, Let us make man in our image, after our likeness: and let them have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creepeth upon the earth. 27 So God created man in his own image, in the image of God created he him; male and female created he them. 28 And God blessed them, and God said unto them, Be fruitful, and multiply, and replenish the earth, and subdue it: and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over every living thing that moveth upon the earth. 29 And God said, Behold, I have given you every herb bearing seed, which is upon the face of all the earth, and every tree, in the which is the fruit of a tree yielding seed; to you it shall be for meat. 30 And to every beast of the earth, and to every fowl of the air, and to every thing that creepeth upon the earth, wherein there is life, I have given every green herb for meat: and it was so. 31 And God saw every thing that he had made, and, behold, it was very good. And the evening and the morning were the sixth day.

Cap. 2. 1 Thus the heavens and the earth were finished, and all the host of them. 2 And on the seventh day God ended his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which he had made. 3 And God blessed the seventh day, and sanctified it: because that in it he had rested from all his work which God created and made. 4 These are the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made the earth and the heavens, 5 And every plant of the field before it was in the earth, and every herb of the field before it grew: for the LORD God had not caused it to rain upon the earth, and there was not a man to till the ground. 6 But there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground. 7 And the LORD God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. 8 And the LORD God planted a garden eastward in Eden; and there he put the man whom he had formed. 9 And out of the ground made the LORD God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of knowledge of good and evil. 10 And a river went out of Eden to water the garden; and from thence it was parted, and became into four heads. 11 The name of the first is Pison: that is it which compasseth the whole land of Havilah, where there is gold; 12 And the gold of that land is good: there is bdellium and the onyx stone. 13 And the name of the second river is Gihon: the same is it that compasseth the whole land of Ethiopia. 14 And the name of the third river is Hiddekel: that is it which goeth toward the east of Assyria. And the fourth river is Euphrates. 15 And the LORD God took the man, and put him into the garden of Eden to dress it and to keep it. 16 And the LORD God commanded the man, saying, Of every tree of the garden thou mayest freely eat: 17 But of the tree of the knowledge of good and evil, thou shalt not eat of it: for in the day that thou eatest thereof thou shalt surely die. 18 And the LORD God said, It is not good that the man should be alone; I will make him an help meet for him. 19 And out of the ground the LORD God formed every beast of the field, and every fowl of the air; and brought them unto Adam to see what he would call them: and whatsoever Adam called every living creature, that was the name thereof. 20 And Adam gave names to all cattle, and to the fowl of the air, and to every beast of the field; but for Adam there was not found an help meet for him. 21 And the LORD God caused a deep sleep to fall upon Adam, and he slept: and he took one of his ribs, and closed up the flesh instead thereof; 22 And the rib, which the LORD God had taken from man, made he a woman, and brought her unto the man. 23 And Adam said, This is now bone of my bones, and flesh of my flesh: she shall be called Woman, because she was taken out of Man. 24 Therefore shall a man leave his father and his mother, and shall cleave unto his wife: and they shall be one flesh. 25 And they were both naked, the man and his wife, and were not ashamed.

Cap. 3. 1 Now the serpent was more subtil than any beast of the field which the LORD God had made. And he said unto the woman, Yea, hath God said, Ye shall not eat of every tree of the garden? 2 And the woman said unto the serpent, We may eat of the fruit of the trees of the garden: 3 But of the fruit of the tree which is in the midst of the garden, God hath said, Ye shall not eat of it, neither shall ye touch it, lest ye die. 4 And the serpent said unto the woman, Ye shall not surely die: 5 For God doth know that in the day ye eat thereof, then your eyes shall be opened, and ye shall be as gods, knowing good and evil. 6 And when the woman saw that the tree was good for food, and that it was pleasant to the eyes, and a tree to be desired to make one wise, she took of the fruit thereof, and did eat, and gave also unto her husband with her; and he did eat. 7 And the eyes of them both were opened, and they knew that they were naked; and they sewed fig leaves together, and made themselves aprons. 8 And they heard the voice of the LORD God walking in the garden in the cool of the day: and Adam and his wife hid themselves from the presence of the LORD God amongst the trees of the garden. 9 And the LORD God called unto Adam, and said unto him, Where art thou? 10 And he said, I heard thy voice in the garden, and I was afraid, because I was naked; and I hid myself. 11 And he said, Who told thee that thou wast naked? Hast thou eaten of the tree, whereof I commanded thee that thou shouldest not eat? 12 And the man said, The woman whom thou gavest to be with me, she gave me of the tree, and I did eat. 13 And the LORD God said unto the woman, What is this that thou hast done? And the woman said, The serpent beguiled me, and I did eat. 14 And the LORD God said unto the serpent, Because thou hast done this, thou art cursed above all cattle, and above every beast of the field; upon thy belly shalt thou go, and dust shalt thou eat all the days of thy life: 15 And I will put enmity between thee and the woman, and between thy seed and her seed; it shall bruise thy head, and thou shalt bruise his heel. 16 Unto the woman he said, I will greatly multiply thy sorrow and thy conception; in sorrow thou shalt bring forth children; and thy desire shall be to thy husband, and he shall rule over thee. 17 And unto Adam he said, Because thou hast hearkened unto the voice of thy wife, and hast eaten of the tree, of which I commanded thee, saying, Thou shalt not eat of it: cursed is the ground for thy sake; in sorrow shalt thou eat of it all the days of thy life; 18 Thorns also and thistles shall it bring forth to thee; and thou shalt eat the herb of the field; 19 In the sweat of thy face shalt thou eat bread, till thou return unto the ground; for out of it wast thou taken: for dust thou art, and unto dust shalt thou return. 20 And Adam called his wife's name Eve; because she was the mother of all living. 21 Unto Adam also and to his wife did the LORD God make coats of skins, and clothed them. 22 And the LORD God said, Behold, the man is become as one of us, to know good and evil: and now, lest he put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat, and live for ever: 23 Therefore the LORD God sent him forth from the garden of Eden, to till the ground from whence he was taken. 24 So he drove out the man; and he placed at the east of the garden of Eden Cherubims, and a flaming sword which turned every way, to keep the way of the tree of life.

Cap. 4. 1 And Adam knew Eve his wife; and she conceived, and bare Cain, and said, I have gotten a man from the LORD. 2 And she again bare his brother Abel. And Abel was a keeper of sheep, but Cain was a tiller of the ground. 3 And in process of time it came to pass, that Cain brought of the fruit of the ground an offering unto the LORD. 4 And Abel, he also brought of the firstlings of his flock and of the fat thereof. And the LORD had respect unto Abel and to his offering: 5 But unto Cain and to his offering he had not respect. And Cain was very wroth, and his countenance fell. 6 And the LORD said unto Cain, Why art thou wroth? and why is thy countenance fallen? 7 If thou doest well, shalt thou not be accepted? and if thou doest not well, sin lieth at the door. And unto thee shall be his desire, and thou shalt rule over him. 8 And Cain talked with Abel his brother: and it came to pass, when they were in the field, that Cain rose up against Abel his brother, and slew him. 9 And the LORD said unto Cain, Where is Abel thy brother? And he said, I know not: Am I my brother's keeper? 10 And he said, What hast thou done? the voice of thy brother's blood crieth unto me from the ground. 11 And now art thou cursed from the earth, which hath opened her mouth to receive thy brother's blood from thy hand; 12 When thou tillest the ground, it shall not henceforth yield unto thee her strength; a fugitive and a vagabond shalt thou be in the earth. 13 And Cain said unto the LORD, My punishment is greater than I can bear. 14 Behold, thou hast driven me out this day from the face of the earth; and from thy face shall I be hid; and I shall be a fugitive and a vagabond in the earth; and it shall come to pass, that every one that findeth me shall slay me. 15 And the LORD said unto him, Therefore whosoever slayeth Cain, vengeance shall be taken on him sevenfold. And the LORD set a mark upon Cain, lest any finding him should kill him. 16 And Cain went out from the presence of the LORD, and dwelt in the land of Nod, on the east of Eden. 17 And Cain knew his wife; and she conceived, and bare Enoch: and he builded a city, and called the name of the city, after the name of his son, Enoch. 18 And unto Enoch was born Irad: and Irad begat Mehujael: and Mehujael begat Methusael: and Methusael begat Lamech. 19 And Lamech took unto him two wives: the name of the one was Adah, and the name of the other Zillah. 20 And Adah bare Jabal: he was the father of such as dwell in tents, and of such as have cattle. 21 And his brother's name was Jubal: he was the father of all such as handle the harp and organ. 22 And Zillah, she also bare Tubal-cain, an instructer of every artificer in brass and iron: and the sister of Tubal-cain was Naamah. 23 And Lamech said unto his wives, Adah and Zillah, Hear my voice; ye wives of Lamech, hearken unto my speech: for I have slain a man to my wounding, and a young man to my hurt. 24 If Cain shall be avenged sevenfold, truly Lamech seventy and sevenfold. 25 And Adam knew his wife again; and she bare a son, and called his name Seth: For God, said she, hath appointed me another seed instead of Abel, whom Cain slew. 26 And to Seth, to him also there was born a son; and he called his name Enos: then began men to call upon the name of the LORD.

Cap. 5. 1 This is the book of the generations of Adam. In the day that God created man, in the likeness of God made he him; 2 Male and female created he them; and blessed them, and called their name Adam, in the day when they were created. 3 And Adam lived an hundred and thirty years, and begat a son in his own likeness, after his image; and called his name Seth: 4 And the days of Adam after he had begotten Seth were eight hundred years: and he begat sons and daughters: 5 And all the days that Adam lived were nine hundred and thirty years: and he died. 6 And Seth lived an hundred and five years, and begat Enos: 7 And Seth lived after he begat Enos eight hundred and seven years, and begat sons and daughters: 8 And all the days of Seth were nine hundred and twelve years: and he died. 9 And Enos lived ninety years, and begat Cainan: 10 And Enos lived after he begat Cainan eight hundred and fifteen years, and begat sons and daughters: 11 And all the days of Enos were nine hundred and five years: and he died. 12 And Cainan lived seventy years and begat Mahalaleel: 13 And Cainan lived after he begat Mahalaleel eight hundred and forty years, and begat sons and daughters: 14 And all the days of Cainan were nine hundred and ten years: and he died. 15 And Mahalaleel lived sixty and five years, and begat Jared: 16 And Mahalaleel lived after he begat Jared eight hundred and thirty years, and begat sons and daughters: 17 And all the days of Mahalaleel were eight hundred ninety and five years: and he died. 18 And Jared lived an hundred sixty and two years, and he begat Enoch: 19 And Jared lived after he begat Enoch eight hundred years, and begat sons and daughters: 20 And all the days of Jared were nine hundred sixty and two years: and he died. 21 And Enoch lived sixty and five years, and begat Methuselah: 22 And Enoch walked with God after he begat Methuselah three hundred years, and begat sons and daughters: 23 And all the days of Enoch were three hundred sixty and five years: 24 And Enoch walked with God: and he was not; for God took him. 25 And Methuselah lived an hundred eighty and seven years, and begat Lamech. 26 And Methuselah lived after he begat Lamech seven hundred eighty and two years, and begat sons and daughters: 27 And all the days of Methuselah were nine hundred sixty and nine years: and he died. 28 And Lamech lived an hundred eighty and two years, and begat a son: 29 And he called his name Noah, saying, This same shall comfort us concerning our work and toil of our hands, because of the ground which the LORD hath cursed. 30 And Lamech lived after he begat Noah five hundred ninety and five years, and begat sons and daughters: 31 And all the days of Lamech were seven hundred seventy and seven years: and he died. 32 And Noah was five hundred years old: and Noah begat Shem, Ham, and Japheth.

Cap. 6. 1 And it came to pass, when men began to multiply on the face of the earth, and daughters were born unto them, 2 That the sons of God saw the daughters of men that they were fair; and they took them wives of all which they chose. 3 And the LORD said, My spirit shall not always strive with man, for that he also is flesh: yet his days shall be an hundred and twenty years. 4 There were giants in the earth in those days; and also after that, when the sons of God came in unto the daughters of men, and they bare children to them, the same became mighty men which were of old, men of renown. 5 And GOD saw that the wickedness of man was great in the earth, and that every imagination of the thoughts of his heart was only evil continually. 6 And it repented the LORD that he had made man on the earth, and it grieved him at his heart. 7 And the LORD said, I will destroy man whom I have created from the face of the earth; both man, and beast, and the creeping thing, and the fowls of the air; for it repenteth me that I have made them. 8 But Noah found grace in the eyes of the LORD. 9 These are the generations of Noah: Noah was a just man and perfect in his generations, and Noah walked with God. 10 And Noah begat three sons, Shem, Ham, and Japheth. 11 The earth also was corrupt before God, and the earth was filled with violence. 12 And God looked upon the earth, and, behold, it was corrupt; for all flesh had corrupted his way upon the earth. 13 And God said unto Noah, The end of all flesh is come before me; for the earth is filled with violence through them; and, behold, I will destroy them with the earth. 14 Make thee an ark of gopher wood; rooms shalt thou make in the ark, and shalt pitch it within and without with pitch. 15 And this is the fashion which thou shalt make it after: The length of the ark shall be three hundred cubits, the breadth of it fifty cubits, and the height of it thirty cubits. 16 A window shalt thou make to the ark, and in a cubit shalt thou finish it above; and the door of the ark shalt thou set in the side thereof; with lower, second, and third stories shalt thou make it. 17 And, behold, I, even I, do bring a flood of waters upon the earth, to destroy all flesh, wherein is the breath of life, from under heaven; and every thing that is in the earth shall die. 18 But with thee will I establish my covenant; and thou shalt come into the ark, thou, and thy sons, and thy wife, and thy sons' wives with thee. 19 And of every living thing of all flesh, two of every sort shalt thou bring into the ark, to keep them alive with thee; they shall be male and female. 20 Of fowls after their kind, and of cattle after their kind, of every creeping thing of the earth after his kind, two of every sort shall come unto thee, to keep them alive. 21 And take thou unto thee of all food that is eaten, and thou shalt gather it to thee; and it shall be for food for thee, and for them. 22 Thus did Noah; according to all that God commanded him, so did he.

Cap. 7. 1 And the LORD said unto Noah, Come thou and all thy house into the ark; for thee have I seen righteous before me in this generation. 2 Of every clean beast thou shalt take to thee by sevens, the male and his female: and of beasts that are not clean by two, the male and his female. 3 Of fowls also of the air by sevens, the male and the female; to keep seed alive upon the face of all the earth. 4 For yet seven days, and I will cause it to rain upon the earth forty days and forty nights; and every living substance that I have made will I destroy from off the face of the earth. 5 And Noah did according unto all that the LORD commanded him. 6 And Noah was six hundred years old when the flood of waters was upon the earth. 7 And Noah went in, and his sons, and his wife, and his sons' wives with him, into the ark, because of the waters of the flood. 8 Of clean beasts, and of beasts that are not clean, and of fowls, and of every thing that creepeth upon the earth, 9 There went in two and two unto Noah into the ark, the male and the female, as God had commanded Noah. 10 And it came to pass after seven days, that the waters of the flood were upon the earth. 11 In the six hundredth year of Noah's life, in the second month, the seventeenth day of the month, the same day were all the fountains of the great deep broken up, and the windows of heaven were opened. 12 And the rain was upon the earth forty days and forty nights. 13 In the self same day entered Noah, and Shem, and Ham, and Japheth, the sons of Noah, and Noah's wife, and the three wives of his sons with them, into the ark; 14 They, and every beast after his kind, and all the cattle after their kind, and every creeping thing that creepeth upon the earth after his kind, and every fowl after his kind, every bird of every sort. 15 And they went in unto Noah into the ark, two and two of all flesh, wherein is the breath of life. 16 And they that went in, went in male and female of all flesh, as God had commanded him: and the LORD shut him in. 17 And the flood was forty days upon the earth; and the waters increased, and bare up the ark, and it was lift up above the earth. 18 And the waters prevailed, and were increased greatly upon the earth; and the ark went upon the face of the waters. 19 And the waters prevailed exceedingly upon the earth; and all the high hills, that were under the whole heaven, were covered. 20 Fifteen cubits upward did the waters prevail; and the mountains were covered. 21 And all flesh died that moved upon the earth, both of fowl, and of cattle, and of beast, and of every creeping thing that creepeth upon the earth, and every man: 22 All in whose nostrils was the breath of life, of all that was in the dry land, died. 23 And every living substance was destroyed which was upon the face of the ground, both man, and cattle, and the creeping things, and the fowl of the heaven; and they were destroyed from the earth: and Noah only remained alive, and they that were with him in the ark. 24 And the waters prevailed upon the earth an hundred and fifty days.

Cap. 8. 1 And God remembered Noah, and every living thing, and all the cattle that was with him in the ark: and God made a wind to pass over the earth, and the waters assuaged; 2 The fountains also of the deep and the windows of heaven were stopped, and the rain from heaven was restrained; 3 And the waters returned from off the earth continually: and after the end of the hundred and fifty days the waters were abated. 4 And the ark rested in the seventh month, on the seventeenth day of the month, upon the mountains of Ararat. 5 And the waters decreased continually until the tenth month: in the tenth month, on the first day of the month, were the tops of the mountains seen. 6 And it came to pass at the end of forty days, that Noah opened the window of the ark which he had made: 7 And he sent forth a raven, which went forth to and fro, until the waters were dried up from off the earth. 8 Also he sent forth a dove from him, to see if the waters were abated from off the face of the ground; 9 But the dove found no rest for the sole of her foot, and she returned unto him into the ark, for the waters were on the face of the whole earth: then he put forth his hand, and took her, and pulled her in unto him into the ark. 10 And he stayed yet other seven days; and again he sent forth the dove out of the ark; 11 And the dove came in to him in the evening, and, lo, in her mouth was an olive leaf pluckt off: so Noah knew that the waters were abated from off the earth. 12 And he stayed yet other seven days; and sent forth the dove; which returned not again unto him any more. 13 And it came to pass in the six hundredth and first year, in the first month, the first day of the month, the waters were dried up from off the earth: and Noah removed the covering of the ark, and looked, and, behold, the face of the ground was dry. 14 And in the second month, on the seven and twentieth day of the month, was the earth dried. 15 And God spake unto Noah, saying, 16 Go forth of the ark, thou, and thy wife, and thy sons, and thy sons' wives with thee. 17 Bring forth with thee every living thing that is with thee, of all flesh, both of fowl, and of cattle, and of every creeping thing that creepeth upon the earth; that they may breed abundantly in the earth, and be fruitful, and multiply upon the earth. 18 And Noah went forth, and his sons, and his wife, and his sons' wives with him: 19 Every beast, every creeping thing, and every fowl, and whatsoever creepeth upon the earth, after their kinds, went forth out of the ark. 20 And Noah builded an altar unto the LORD; and took of every clean beast, and of every clean fowl, and offered burnt offerings on the altar. 21 And the LORD smelled a sweet savour; and the LORD said in his heart, I will not again curse the ground any more for man's sake; for the imagination of man's heart is evil from his youth; neither will I again smite any more every thing living, as I have done. 22 While the earth remaineth, seedtime and harvest, and cold and heat, and summer and winter, and day and night shall not cease.

Cap. 9. 1 And God blessed Noah and his sons, and said unto them, Be fruitful, and multiply, and replenish the earth. 2 And the fear of you and the dread of you shall be upon every beast of the earth, and upon every fowl of the air, upon all that moveth upon the earth, and upon all the fishes of the sea; into your hand are they delivered. 3 Every moving thing that liveth shall be meat for you; even as the green herb have I given you all things. 4 But flesh with the life thereof, which is the blood thereof, shall ye not eat. 5 And surely your blood of your lives will I require; at the hand of every beast will I require it, and at the hand of man; at the hand of every man's brother will I require the life of man. 6 Whoso sheddeth man's blood, by man shall his blood be shed: for in the image of God made he man. 7 And you, be ye fruitful, and multiply; bring forth abundantly in the earth, and multiply therein. 8 And God spake unto Noah, and to his sons with him, saying, 9 And I, behold, I establish my covenant with you, and with your seed after you; 10 And with every living creature that is with you, the fowl, the cattle, and every beast of the earth with you; from all that go out of the ark, to every beast of the earth. 11 And I will establish my covenant with you; neither shall all flesh be cut off any more by the waters of a flood; neither shall there any more be a flood to destroy the earth. 12 And God said, This is the token of the covenant which I make between me and you and every living creature that is with you, for perpetual generations: 13 I do set my bow in the cloud, and it shall be for a token of a covenant between me and the earth. 14 And it shall come to pass, when I bring a cloud over the earth, that the bow shall be seen in the cloud: 15 And I will remember my covenant, which is between me and you and every living creature of all flesh; and the waters shall no more become a flood to destroy all flesh. 16 And the bow shall be in the cloud; and I will look upon it, that I may remember the everlasting covenant between God and every living creature of all flesh that is upon the earth. 17 And God said unto Noah, This is the token of the covenant, which I have established between me and all flesh that is upon the earth. 18 And the sons of Noah, that went forth of the ark, were Shem, and Ham, and Japheth: and Ham is the father of Canaan. 19 These are the three sons of Noah: and of them was the whole earth overspread. 20 And Noah began to be an husbandman, and he planted a vineyard: 21 And he drank of the wine, and was drunken; and he was uncovered within his tent. 22 And Ham, the father of Canaan, saw the nakedness of his father, and told his two brethren without. 23 And Shem and Japheth took a garment, and laid it upon both their shoulders, and went backward, and covered the nakedness of their father; and their faces were backward, and they saw not their father's nakedness. 24 And Noah awoke from his wine, and knew what his younger son had done unto him. 25 And he said, Cursed be Canaan; a servant of servants shall he be unto his brethren. 26 And he said, Blessed be the LORD God of Shem; and Canaan shall be his servant. 27 God shall enlarge Japheth, and he shall dwell in the tents of Shem; and Canaan shall be his servant. 28 And Noah lived after the flood three hundred and fifty years. 29 And all the days of Noah were nine hundred and fifty years: and he died.

Cap. 10. 1 Now these are the generations of the sons of Noah, Shem, Ham, and Japheth: and unto them were sons born after the flood. 2 The sons of Japheth; Gomer, and Magog, and Madai, and Javan, and Tubal, and Meshech, and Tiras. 3 And the sons of Gomer; Ashkenaz, and Riphath, and Togarmah. 4 And the sons of Javan; Elishah, and Tarshish, Kittim, and Dodanim. 5 By these were the isles of the Gentiles divided in their lands; every one after his tongue, after their families, in their nations. 6 And the sons of Ham; Cush, and Mizraim, and Phut, and Canaan. 7 And the sons of Cush; Seba, and Havilah, and Sabtah, and Raamah, and Sabtechah: and the sons of Raamah; Sheba, and Dedan. 8 And Cush begat Nimrod: he began to be a mighty one in the earth. 9 He was a mighty hunter before the LORD: wherefore it is said, Even as Nimrod the mighty hunter before the LORD. 10 And the beginning of his kingdom was Babel, and Erech, and Accad, and Calneh, in the land of Shinar. 11 Out of that land went forth Asshur, and builded Nineveh, and the city Rehoboth, and Calah, 12 And Resen between Nineveh and Calah: the same is a great city. 13 And Mizraim begat Ludim, and Anamim, and Lehabim, and Naphtuhim, 14 And Pathrusim, and Casluhim, (out of whom came Philistim,) and Caphtorim. 15 And Canaan begat Sidon his first born, and Heth, 16 And the Jebusite, and the Amorite, and the Girgasite, 17 And the Hivite, and the Arkite, and the Sinite, 18 And the Arvadite, and the Zemarite, and the Hamathite: and afterward were the families of the Canaanite spread abroad. 19 And the border of the Canaanite was from Sidon, as thou comest to Gerar, unto Gaza; as thou goest, unto Sodom, and Gomorrah, and Admah, and Zeboim, even unto Lasha. 20 These are the sons of Ham, after their families, after their tongues, in their countries, and in their nations. 21 Unto Shem also, the father of all the children of Eber, the brother of Japheth the elder, even to him were children born. 22 The children of Shem; Elam, and Asshur, and Arphaxad, and Lud, and Aram. 23 And the children of Aram; Uz, and Hul, and Gether, and Mash. 24 And Arphaxad begat Salah; and Salah begat Eber. 25 And unto Eber were born two sons: the name of one was Peleg; for in his days was the earth divided: and his brother's name was Joktan. 26 And Joktan begat Almodad, and Sheleph, and Hazarmaveth, and Jerah, 27 And Hadoram, and Uzal, and Diklah, 28 And Obal, and Abimael, and Sheba, 29 And Ophir, and Havilah, and Jobab: all these were the sons of Joktan. 30 And their dwelling was from Mesha, as thou goest unto Sephar a mount of the east. 31 These are the sons of Shem, after their families, after their tongues, in their lands, after their nations. 32 These are the families of the sons of Noah, after their generations, in their nations: and by these were the nations divided in the earth after the flood.

Cap. 11. 1 And the whole earth was of one language, and of one speech. 2 And it came to pass, as they journeyed from the east, that they found a plain in the land of Shinar; and they dwelt there. 3 And they said one to another, Go to, let us make brick, and burn them thoroughly. And they had brick for stone, and slime had they for mortar. 4 And they said, Go to, let us build us a city and a tower, whose top may reach unto heaven; and let us make us a name, lest we be scattered abroad upon the face of the whole earth. 5 And the LORD came down to see the city and the tower, which the children of men builded. 6 And the LORD said, Behold, the people is one, and they have all one language; and this they begin to do: and now nothing will be restrained from them, which they have imagined to do. 7 Go to, let us go down, and there confound their language, that they may not understand one another's speech. 8 So the LORD scattered them abroad from thence upon the face of all the earth: and they left off to build the city. 9 Therefore is the name of it called Babel; because the LORD did there confound the language of all the earth: and from thence did the LORD scatter them abroad upon the face of all the earth. 10 These are the generations of Shem: Shem was an hundred years old, and begat Arphaxad two years after the flood: 11 And Shem lived after he begat Arphaxad five hundred years, and begat sons and daughters. 12 And Arphaxad lived five and thirty years, and begat Salah: 13 And Arphaxad lived after he begat Salah four hundred and three years, and begat sons and daughters. 14 And Salah lived thirty years, and begat Eber: 15 And Salah lived after he begat Eber four hundred and three years, and begat sons and daughters. 16 And Eber lived four and thirty years, and begat Peleg: 17 And Eber lived after he begat Peleg four hundred and thirty years, and begat sons and daughters. 18 And Peleg lived thirty years, and begat Reu: 19 And Peleg lived after he begat Reu two hundred and nine years, and begat sons and daughters. 20 And Reu lived two and thirty years, and begat Serug: 21 And Reu lived after he begat Serug two hundred and seven years, and begat sons and daughters. 22 And Serug lived thirty years, and begat Nahor: 23 And Serug lived after he begat Nahor two hundred years, and begat sons and daughters. 24 And Nahor lived nine and twenty years, and begat Terah: 25 And Nahor lived after he begat Terah an hundred and nineteen years, and begat sons and daughters. 26 And Terah lived seventy years, and begat Abram, Nahor, and Haran. 27 Now these are the generations of Terah: Terah begat Abram, Nahor, and Haran; and Haran begat Lot. 28 And Haran died before his father Terah in the land of his nativity, in Ur of the Chaldees. 29 And Abram and Nahor took them wives: the name of Abram's wife was Sarai; and the name of Nahor's wife, Milcah, the daughter of Haran, the father of Milcah, and the father of Iscah. 30 But Sarai was barren; she had no child. 31 And Terah took Abram his son, and Lot the son of Haran his son's son, and Sarai his daughter in law, his son Abram's wife; and they went forth with them from Ur of the Chaldees, to go into the land of Canaan; and they came unto Haran, and dwelt there. 32 And the days of Terah were two hundred and five years: and Terah died in Haran.

Cap. 12. 1 Now the LORD had said unto Abram, Get thee out of thy country, and from thy kindred, and from thy father's house, unto a land that I will shew thee: 2 And I will make of thee a great nation, and I will bless thee, and make thy name great; and thou shalt be a blessing: 3 And I will bless them that bless thee, and curse him that curseth thee: and in thee shall all families of the earth be blessed. 4 So Abram departed, as the LORD had spoken unto him; and Lot went with him: and Abram was seventy and five years old when he departed out of Haran. 5 And Abram took Sarai his wife, and Lot his brother's son, and all their substance that they had gathered, and the souls that they had gotten in Haran; and they went forth to go into the land of Canaan; and into the land of Canaan they came. 6 And Abram passed through the land unto the place of Sichem, unto the plain of Moreh. And the Canaanite was then in the land. 7 And the LORD appeared unto Abram, and said, Unto thy seed will I give this land: and there builded he an altar unto the LORD, who appeared unto him. 8 And he removed from thence unto a mountain on the east of Bethel, and pitched his tent, having Bethel on the west, and Hai on the east: and there he builded an altar unto the LORD, and called upon the name of the LORD. 9 And Abram journeyed, going on still toward the south. 10 And there was a famine in the land: and Abram went down into Egypt to sojourn there; for the famine was grievous in the land. 11 And it came to pass when he was come near to enter into Egypt, that he said unto Sarai his wife, Behold now, I know that thou art a fair woman to look upon: 12 Therefore it shall come to pass, when the Egyptians shall see thee, that they shall say, This is his wife: and they will kill me, but they will save thee alive. 13 Say, I pray thee, thou art my sister: that it may be well with me for thy sake; and my soul shall live because of thee. 14 And it came to pass, that, when Abram was come into Egypt, the Egyptians beheld the woman that she was very fair. 15 The princes also of Pharaoh saw her, and commended her before Pharaoh: and the woman was taken into Pharaoh's house. 16 And he entreated Abram well for her sake: and he had sheep, and oxen, and he asses, and menservants, and maidservants, and she asses, and camels. 17 And the LORD plagued Pharaoh and his house with great plagues because of Sarai Abram's wife. 18 And Pharaoh called Abram, and said, What is this that thou hast done unto me? why didst thou not tell me that she was thy wife? 19 Why saidst thou, She is my sister? so I might have taken her to me to wife: now therefore behold thy wife, take her, and go thy way. 20 And Pharaoh commanded his men concerning him: and they sent him away, and his wife, and all that he had.

Cap. 13. 1 And Abram went up out of Egypt, he, and his wife, and all that he had, and Lot with him, into the south. 2 And Abram was very rich in cattle, in silver, and in gold. 3 And he went on his journeys from the south even to Bethel, unto the place where his tent had been at the beginning, between Bethel and Hai; 4 Unto the place of the altar, which he had made there at the first: and there Abram called on the name of the LORD. 5 And Lot also, which went with Abram, had flocks, and herds, and tents. 6 And the land was not able to bear them, that they might dwell together: for their substance was great, so that they could not dwell together. 7 And there was a strife between the herdmen of Abram's cattle and the herdmen of Lot's cattle: and the Canaanite and the Perizzite dwelled then in the land. 8 And Abram said unto Lot, Let there be no strife, I pray thee, between me and thee, and between my herdmen and thy herdmen; for we be brethren. 9 Is not the whole land before thee? separate thyself, I pray thee, from me: if thou will take the left hand, then I will go to the right; or if thou depart to the right hand, then I will go to the left. 10 And Lot lifted up his eyes, and beheld all the plain of Jordan, that it was well watered everywhere, before the LORD destroyed Sodom and Gomorrah, even as the garden of the LORD, like the land of Egypt, as thou comest unto Zoar. 11 Then Lot chose him all the plain of Jordan; and Lot journeyed east: and they separated themselves the one from the other. 12 Abram dwelled in the land of Canaan, and Lot dwelled in the cities of the plain, and pitched his tent toward Sodom. 13 But the men of Sodom were wicked and sinners before the LORD exceedingly. 14 And the LORD said unto Abram, after that Lot was separated from him, Lift up now thine eyes, and look from the place where thou art northward, and southward, and eastward, and westward: 15 For all the land which thou seest, to thee will I give it, and to thy seed for ever. 16 And I will make thy seed as the dust of the earth: so that if a man can number the dust of the earth, then shall thy seed also be numbered. 17 Arise, walk through the land in the length of it and in the breadth of it; for I will give it unto thee. 18 Then Abram removed his tent, and came and dwelt in the plain of Mamre, which is in Hebron, and built there an altar unto the LORD.

Cap. 14. 1 And it came to pass in the days of Amraphel king of Shinar, Arioch king of Ellasar, Chedorlaomer king of Elam, and Tidal king of nations; 2 That these made war with Bera king of Sodom, and with Birsha king of Gomorrah, Shinab king of Admah, and Shemeber king of Zeboim, and the king of Bela, which is Zoar. 3 All these were joined together in the vale of Siddim, which is the salt sea. 4 Twelve years they served Chedorlaomer, and in the thirteenth year they rebelled. 5 And in the fourteenth year came Chedorlaomer, and the kings that were with him, and smote the Rephaims in Ashteroth Karnaim, and the Zuzims in Ham, and the Emims in Shaveh Kiriathaim, 6 And the Horites in their mount Seir, unto Elparan, which is by the wilderness. 7 And they returned, and came to Enmishpat, which is Kadesh, and smote all the country of the Amalekites, and also the Amorites, that dwelt in Hazezontamar. 8 And there went out the king of Sodom, and the king of Gomorrah, and the king of Admah, and the king of Zeboim, and the king of Bela (the same is Zoar); and they joined battle with them in the vale of Siddim; 9 With Chedorlaomer the king of Elam, and with Tidal king of nations, and Amraphel king of Shinar, and Arioch king of Ellasar; four kings with five. 10 And the vale of Siddim was full of slimepits; and the kings of Sodom and Gomorrah fled, and fell there; and they that remained fled to the mountain. 11 And they took all the goods of Sodom and Gomorrah, and all their victuals, and went their way. 12 And they took Lot, Abram's brother's son, who dwelt in Sodom, and his goods, and departed. 13 And there came one that had escaped, and told Abram the Hebrew; for he dwelt in the plain of Mamre the Amorite, brother of Eshcol, and brother of Aner: and these were confederate with Abram. 14 And when Abram heard that his brother was taken captive, he armed his trained servants, born in his own house, three hundred and eighteen, and pursued them unto Dan. 15 And he divided himself against them, he and his servants, by night, and smote them, and pursued them unto Hobah, which is on the left hand of Damascus. 16 And he brought back all the goods, and also brought again his brother Lot, and his goods, and the women also, and the people. 17 And the king of Sodom went out to meet him after his return from the slaughter of Chedorlaomer, and of the kings that were with him, at the valley of Shaveh, which is the king's dale. 18 And Melchizedek king of Salem brought forth bread and wine: and he was the priest of the most high God. 19 And he blessed him, and said, Blessed be Abram of the most high God, possessor of heaven and earth: 20 And blessed be the most high God, which hath delivered thine enemies into thy hand. And he gave him tithes of all. 21 And the king of Sodom said unto Abram, Give me the persons, and take the goods to thyself. 22 And Abram said to the king of Sodom, I have lift up mine hand unto the LORD, the most high God, the possessor of heaven and earth, 23 That I will not take from a thread even to a shoelatchet, and that I will not take any thing that is thine, lest thou should say, I have made Abram rich: 24 Save only that which the young men have eaten, and the portion of the men which went with me, Aner, Eshcol, and Mamre, let them take their portion.

Cap. 15. 1 After these things the word of the LORD came unto Abram in a vision, saying, Fear not, Abram: I am thy shield, and thy exceeding great reward. 2 And Abram said, LORD God, what wilt thou give me, seeing I go childless, and the steward of my house is this Eliezer of Damascus? 3 And Abram said, Behold, to me thou hast given no seed: and, lo, one born in my house is my heir. 4 And, behold, the word of the LORD came unto him, saying, This shall not be thine heir; but he that shall come forth out of thine own bowels shall be thine heir. 5 And he

Chap. 20. Duties of Customs and Subsidy.
Chap. 21. Duties of Excise and Subsidy.
Chap. 22. Duties of Customs and Subsidy.
Chap. 23. Duties of Customs and Subsidy.
Chap. 24. Duties of Customs and Subsidy.
Chap. 25. Duties of Customs and Subsidy.
Chap. 26. Duties of Customs and Subsidy.
Chap.

ſuſpicantur. *Degor. Whear.* in Method. leg. Hiſt. Civil. Sect. 38.

Multa verò de parente ſuo longè aliter narrat, quàm *Latini* ſolent: qui omnes propè, ſi unum excipias *Albertum*, Canonicum *Aquenſem*, *Cæſarem* cum deſcribunt, tanquam hominem fraudulentum, ac perfidum. Sed ſatis veriſimile eſt, tum *Latinos* ſuo erga *Græcum Imperatorem* odio, tum filiam *Comnenam* amori erga patrem ſuo, aliquanto amplius indulſiſſe, quàm per leges *Hiſtoriæ* liceret. *Voſſ.* de Hiſt. Græc. l. 2. c. 27.

Comnena Alexiade ſuâ, ſive quindecim libris de geſtis *Alexii Comneni* patris ſui, doctrinam & facundiam pariter comprobavit. *Voſſ.* de Philolog.

Quos quidem (*Alexiados* libros) *Anna Comnena* acri profectò ſupra ſexum judicio ac ſingulari elegantiâ conſcripſit. *Car. Duſreſn.* in liter ad Lect. quas hiſt. libr. *Ioan. Cinnami* præmiſit.

Anna ea eſt *Comnena* decima *Muſarum*, & *Pallas* quædam *Byzantiæ Græciæ*, cujus *Porphyrogenita* licèt ac primogenitæ moderantis orbem Principis, ſi quis ingenii opes æſtimet, *Auguſto* natales, atque illam Cunarum purpuram in minimis ornamentis numerabit. *Petr. Poſſin.* in lit. ad *Petr. Segvierium*, quas *Annæ Comnenæ* præmiſit.

Concinnitas qua libris quindecim Paternæ vitæ Geſta deſcribit *Anna Comnena*, & eloquium quo eadem extollit, mulicbre ingenium uſque adeo ſuperare viſa ſunt, ut an ipſa hiſtoriam ſuam contexuerit dubitatum ſit. Verum eſt ibi non poſſe legi deſcriptiones regionum, fluviorum, montium, urbium, obſidionum, prœliorum; ejus in eventus quo dam animadverſiones, judicium quod de humanis actionibus ab ipſa fertur, ejus in plura argumenta digreſſiones, quin fateamur illam fuiſſe peritiſſimam Grammaticæ, Rhetoricæ, Philoſophiæ, ſcientiarum Mathematicarum; imo nec Medicinæ, nec Iuriſprudentiæ, nec Theologiæ Sacrarumque Scripturarum prorſus ignaram: Quod ejus Sexui non eſt valde uſitatum. *Ephemerides* Eruditorum diei Lunæ 26. Auguſti, 1675. Gall.

JOANNES ZONARAS.

Clar. A. D. MCXVIII.

EX Magno *Drungario* Biglæ, & Protoaſecretis, Monachus ord. S. *Baſilii*, ſunt qui *C. P.* fuiſſe velint, floruit ſæculo *Chriſti* XII. circa annum 1120, quo autem anno obierit, non liquet. *Phil. Labbe.*

Scripſit Annales ab Orbe condito ad Ann. 1118.—Commentarios in Canones SS. Apoſtolorum & ſacrorum Conciliorum, tam Oecumenicorum, quàm Provincialium——Expoſitionem Epiſtolarum Canonicarum SS. Patrum, *Dionyſii Alexandrini*, *Petri Alexandrini*, *Gregorii Thaumaturgi*, *Athanaſii Alexandrini*, & *Baſilii Cæſarienſis*.——Epiſtolas.——Vitam *Alexandri Magni*——Orationem de immunditie ob gonorrhœam——De nuptiis conſobrinorum——Poëma adverſus omnes propemodum Hæreſes.——

De ſtylo quo in condendis Annalibus uſus eſt, ipſe ita pronunciat, vel potiùs

Digitized by Google

Bonifazio Veneziano, Pittore, e Scultore, nacque in Venezia l'anno 1491. Fu Discepolo di Palma Vecchio, e di Tiziano, e fu Pittore di molta fama, e di gran merito. Fece molte Opere per Venezia, e per altre Città, e Luoghi. Morì l'anno 1553. Fu Padre di Pietro, e di Leonardo, che furono Pittori, e Scultori.

Bonifazio Veronese, Pittore, nacque in Verona l'anno 1487. Fu Discepolo di Giovanni Bellino, e di Giorgione, e fu Pittore di molta fama, e di gran merito. Fece molte Opere per Venezia, e per altre Città, e Luoghi. Morì l'anno 1553. Fu Padre di Pietro, e di Leonardo, che furono Pittori, e Scultori.

Bonifazio Veronese, Pittore, nacque in Verona l'anno 1487. Fu Discepolo di Giovanni Bellino, e di Giorgione, e fu Pittore di molta fama, e di gran merito. Fece molte Opere per Venezia, e per altre Città, e Luoghi. Morì l'anno 1553. Fu Padre di Pietro, e di Leonardo, che furono Pittori, e Scultori.

Bonifazio Veronese, Pittore, nacque in Verona l'anno 1487. Fu Discepolo di Giovanni Bellino, e di Giorgione, e fu Pittore di molta fama, e di gran merito. Fece molte Opere per Venezia, e per altre Città, e Luoghi. Morì l'anno 1553. Fu Padre di Pietro, e di Leonardo, che furono Pittori, e Scultori.

Bonifazio Veronese, Pittore, nacque in Verona l'anno 1487. Fu Discepolo di Giovanni Bellino, e di Giorgione, e fu Pittore di molta fama, e di gran merito. Fece molte Opere per Venezia, e per altre Città, e Luoghi. Morì l'anno 1553. Fu Padre di Pietro, e di Leonardo, che furono Pittori, e Scultori.

Bonifazio Veronese, Pittore, nacque in Verona l'anno 1487. Fu Discepolo di Giovanni Bellino, e di Giorgione, e fu Pittore di molta fama, e di gran merito. Fece molte Opere per Venezia, e per altre Città, e Luoghi. Morì l'anno 1553. Fu Padre di Pietro, e di Leonardo, che furono Pittori, e Scultori.

Bonifazio Veronese, Pittore, nacque in Verona l'anno 1487. Fu Discepolo di Giovanni Bellino, e di Giorgione, e fu Pittore di molta fama, e di gran merito. Fece molte Opere per Venezia, e per altre Città, e Luoghi. Morì l'anno 1553. Fu Padre di Pietro, e di Leonardo, che furono Pittori, e Scultori.

Bonifazio Veronese, Pittore, nacque in Verona l'anno 1487. Fu Discepolo di Giovanni Bellino, e di Giorgione, e fu Pittore di molta fama, e di gran merito. Fece molte Opere per Venezia, e per altre Città, e Luoghi. Morì l'anno 1553. Fu Padre di Pietro, e di Leonardo, che furono Pittori, e Scultori.

Bonifazio Veronese, Pittore, nacque in Verona l'anno 1487. Fu Discepolo di Giovanni Bellino, e di Giorgione, e fu Pittore di molta fama, e di gran merito. Fece molte Opere per Venezia, e per altre Città, e Luoghi. Morì l'anno 1553. Fu Padre di Pietro, e di Leonardo, che furono Pittori, e Scultori.

Bonifazio Veronese, Pittore, nacque in Verona l'anno 1487. Fu Discepolo di Giovanni Bellino, e di Giorgione, e fu Pittore di molta fama, e di gran merito. Fece molte Opere per Venezia, e per altre Città, e Luoghi. Morì l'anno 1553. Fu Padre di Pietro, e di Leonardo, che furono Pittori, e Scultori.

Bonifazio Veronese, Pittore, nacque in Verona l'anno 1487. Fu Discepolo di Giovanni Bellino, e di Giorgione, e fu Pittore di molta fama, e di gran merito. Fece molte Opere per Venezia, e per altre Città, e Luoghi. Morì l'anno 1553. Fu Padre di Pietro, e di Leonardo, che furono Pittori, e Scultori.

ut vocat, Historiam anno 1142. terminavit: An ultrà vivendo progressus sit, prorsus ignoro. Sunt qui hoc ipso anno 1142. mortuum memorent. *Phil. Labbe.*

Scripsit libros 5. de Rebus Gestis Regum Anglorum — Libros duos Historiæ Novellæ — Libros 4. de Rebus Gestis Pontificum Anglorum — Vitam *Dunstani* Archiepiscopi — Antiquitates *Glastoniæ* — Antiquitates *Malmesberiæ* — De Gente *Wydenorum* — Vitam S. *Aldhelmi* Episcopi *Schireburgensis* primi.

Hujus opera dum volvo, & ex iis utilitatem cum voluptate percipio, nec hominis diligentiam pro merito laudare, nec ingentes labores satis mirari possum. Nam adeò accuratè nostras Historias tractavit, ut vix quisquam in eo genere sit illi conferendus, nemo anteferendus. *Pitseus* de Illustribus *Angl.* Script.

Vir erat suo seculo in omni genere bonarum literarum planè eruditissimus, & in eruendis Antiquitatibus ingenio, diligentia, & industriâ singularis. *Anglicæ* nostræ nationis studiosissimus illustrator, à Primo *Anglo-saxonum* adventu in *Britanniam*, per *Pontificum ac Regum* seriem *Historias* ad sua tempora perduxit, elegantes ac pulcherrimas; ni quòd ex *Christianæ Prudentiæ* defectu immoderatè extuleris execrabiles quasdam superstitiones. Veruntamen in hoc nobis plurimùm profuisse cum aliis multis creditur, quòd ejus ætatis naturam & iniquos mores tam graphicè ac genuinè nobis depinxerit. *Balæus* de Script. *Britan.*

Inter rerum *Anglicarum* Scriptores, & narrationis fide, & judicii maturitate, principem locum teneat *Gulielmus Malmesburiensis*, homo, ut erant illa tempora, literatè doctus; qui Septingentorum plus minus annorum res tantâ fide, & diligentiâ pertexuit ut è nostris propè solus *Historici* munus explêsse videatur. *Henr. Savil.* Præfat. in *Rer. Angl.* Scriptores

Cujus eruditæ industriæ & *Ecclesiastica* & Politica *Anglia* Historia plurimum debet. *Camden.* in *Britan.*

Matthæus Paris, vir omnium citimæ ætatis *Historicorum Anglorum* (nisi cui placeat *Wilielmum Malmesburiensem* excipere) eruditissimus. *Casaub.* in Epist. 624. ad *Fronton. Ducæum*, p. 741.

In *Anglorum* Historiâ *Gulielmus Malmesburiensis* scriptor minimè ineptus. *Barth.* in Adversar. p. 68.

Nostrorum Historicorum post *Bedam* præcipuus *Gulielmus Malmesburiensis* Bibliothecarius. *Jac. Usher.* in Epist. Dedic. ad Brit. Eccl. Primord.

Gulielmum Malmesburiensem ante alios admittendum duco, idque meritissimo suo: cùm inter Historicos nostros, & narrationis fide, & judicii maturitate principem locum teneat. *Wheare.* in Meth. legendi Histor. Civ. Sect. 28.

Magnam Historici sui Speculi partem ex *Gulielmo* hoc exscripsit *Vincentius Bellovacensis*. *Voss.* de Hist. Lat.

Extant libri 5. de Rebus Gestis Regum *Anglorum* & Historiæ *Novellæ* libri

Marlborough Downs, 1 mile SE of Collingbourne Ducis (SU 2455 5265). Fig. 20.

Sunk in chalk and 12 in (305 mm) bored to 400 ft (122 m). Static water level 6 ft (1.8 m) above ground level. Yield 1,000 gal/h (4.5 l/s) with 10 ft (3 m) drawdown. Pumped by windmill. Water used for irrigation. Sunk by Mr Hall, 1911. Information from Mr Hall.

Sunk in chalk and 12 in (305 mm) bored to 400 ft (122 m). Static water level 6 ft (1.8 m) above ground level. Yield 1,000 gal/h (4.5 l/s) with 10 ft (3 m) drawdown. Pumped by windmill. Water used for irrigation. Sunk by Mr Hall, 1911. Information from Mr Hall.

AUGHERTEE

Co Fermanagh, 1 mile (1.6 km) SW of Lisnaskea (H 1800 4400). Fig. 20.

Sunk in Lisnaskea Limestone and 6 in (152 mm) bored to 200 ft (61 m). Static water level 10 ft (3 m) above ground level. Yield 1,000 gal/h (4.5 l/s) with 10 ft (3 m) drawdown. Pumped by windmill. Water used for irrigation. Sunk by Mr Hall, 1911. Information from Mr Hall.

Sigebertus vir doctus vocatur *Lipsio*, l. 2. Var. Lect. c. 3.

Sigebertus omnis divini humanique *Iuris* consultissimus. *Illyri.* in Catal. Test. Ver.

Stylo utitur libero, & neque Pontificibus, cùm opus est, parcit. *Hofman.*

Morum probitate & scientiæ multiplicitate laudabilis, & gratus fuit temporis sapientibus. *Valer. Andreas* in Biblioth. *Belg.*

Sigebertus in computatione sæpè labitur, testante *Baronio*.

Sigebertus Chronologus, in quo pleraque memoratu dignissima, quædam falsa & commentitia, levia nonnulla & futilia. *Bonifac.* l. 15. Ludic. Hist. c. 7.

Sigebertus in suâ Chronologiâ iniquior fuit *Gregorio* Septimo, ob studium erga Imperatorem: quâ de causâ non pauca mentitus est, & præsertim cùm narrat obitum ipsius *Gregorii*. *Bellarm.* de Script. Eccles.

Sigebertus Gemblacensis Monachus, utilis, & laudabilis Historicus, nisi quòd *Gregorio* VII. iniquior fuit, & in gratiam Imperatoris multa mentitus est. *Ioan. Bona.*

Quod ad *Sigebertum* spectat, Vossius observat temporum seriem sæpius ab illo neglectam in ordine quo Scriptores suos collocat. *Bellarminus* sentit etiam illum in suis judiciis non esse satis liberum, eumque in *Pana* propter Imperatores animum nimis infensum prodidisse: sed hoc ad Chronicon ejus potius quàm ad Viros ejus Illustres pertinet. *Sigebertus* in multos errores incidit non minus quàm qui præcesserunt, accurationis defectu. Quidam vanæ cujusdam gloriæ illum etiam insimulant, quòd magna cura omnium suorum Scriptorum enumerationem Catalogo suo attexuerit. Sed si grave vitium hoc fuerit, id Seculo nostro vulgarissimum evasit, neque hoc sine exemplo fecit *Sigebertus*. *Eruditorum Iudicia* per Dom. *Baillet*. Gall.

* *Sigeberti* liber contra Papam *Gregorium*, & contra Epistolam *Paschalis Papæ*, prohibetur in *Indice Romæ* Impresso, 1681.

Extat Chronicon ejus ab anno 381. ad annum 1112. post omnes alias Editiones, *Auberti Miræi* curâ à Mendis repurgatum *Antv.* 1608. in 4°.

Extat liber *de Viris Illustribus* Miræi Notis illustratus unà cum aliis ejusdem argumenti in Bibliothecâ Ecclesiastica *Antv.* 1639. Fol.

Alia ejus Opuscula, *Schardius*, *Goldastus*, aliique exhibuerunt.

S. BERNARDUS.

Chr. A. D. MCXV. IN castro Fontanis prope *Divionem* in Ducatu *Burgundiæ* natus anno 1091. Patre *Tecelino*, Matre *Alethia*, *Cistercium* venit cum sociis circiter 30. anno 1113. ad *Stephanum Hardingum* tertium illius Monasterii anno 1098. primùm fundati *Abbatem*, à quo *Claravallensi* Cœnobio anno 1115. ad fluviolum *Senam* in *diœcesi Lingonensi* erecto datus Abbas, vixit usque ad diem 20. Augusti anni 1153. quo ad cœlos evolavit Doctor Mellifluus, ac verè sui seculi decus singulare, cujus vitam plures scripsere. *Phil. Labbe* de Script. Eccles.

Vitæ

Digitized by Google

Quæritur x ita determinare, ut $x^2 + 1$ fiat numerus quadratus. Sit $x^2 + 1 = (x - p)^2$, erit $x = \frac{p^2 - 1}{2p}$. Sit $p = \frac{q}{r}$, erit $x = \frac{q^2 - r^2}{2qr}$. Sit $q = r + s$, erit $x = \frac{2rs + s^2}{2r^2 + 2rs}$. Sit $s = 2$, erit $x = \frac{r + 1}{r}$. Sit $r = 1$, erit $x = 2$. Sit $r = 2$, erit $x = \frac{3}{2}$. Sit $r = 3$, erit $x = \frac{4}{3}$. Sit $r = 4$, erit $x = \frac{5}{4}$. Sit $r = 5$, erit $x = \frac{6}{5}$. Sit $r = 6$, erit $x = \frac{7}{6}$. Sit $r =

Digitized by Google

Illustrissimo Domino Domino Gerardo Hamilton

Illustrissimo Domino Domino Gulielmo Gerardo Hamilton
Regi Hiberniæ a Consiliis Intimis, Regni Hiberniæ Thesaurario, Regiæ Majestatis Commissario, Regni Hiberniæ Cancellario, Regiæ Majestatis Consiliario Intimo, Regni Hiberniæ Vicecomiti Limerici, Baroni de Donalong, Regni Hiberniæ Pari

ſuſpicantur. *Degor. Whear.* in Method. leg. Hiſt. Civil. Sect. 38.

Multa verò de parente ſuo longè aliter narrat, quàm *Latini* ſolent: qui omnes propè, ſi unum excipias *Albertum*, Canonicum *Aquenſem*, *Cæſarem* eum deſcribunt, tanquam hominem fraudulentum, ac perfidum. Sed ſatis veriſimile eſt, tum *Latinos* ſuo erga *Græcum Imperatorem* odio, tum filiam *Comnenam* amori erga patrem ſuo, aliquanto amplius indulſiſſe, quàm per leges *Hiſtoriæ* liceret. *Voſſ.* de Hiſt. Græc. l. 2. c. 27.

Comnena Alexiade ſuâ, ſive quindecim libris de geſtis *Alexii Comneni* patris ſui, doctrinam & facundiam pariter comprobavit. *Voſſ.* de Philolog.

Quos quidem (*Alexiados* libros) *Anna Comnena* acri profectò ſupra ſexum judicio ac ſingulari elegantiâ conſcripſit. *Car. Dufreſn.* in liter ad Lect. quas hiſt. libr. *Io. n. Cinnami* præmiſit.

Anna ea eſt *Comnena* decima *Muſarum*, & *Pallas* quædam *Byzantiæ Græciæ*, cujus *Porphyrogenita* licèt ac primogenitæ moderantis orbem Principis, ſi quis ingenii opes æſtimet, *Auguſto* natales, atque illam Cunarum purpuram in minimis ornamentis numerabit. *Petr. Poſſin.* in lit. ad *Petr. Segvierium*, quas *Annæ Comnenæ* præmiſit.

Concinnitas qua libris quindecim Paternæ vitæ Geſta deſcribit *Anna Comnena*, & eloquium quo eadem extollit, muliebre ingenium uſque adeo ſuperare viſa ſunt, ut an ipſa hiſtoriam ſuam contexuerit dubitarum ſit. Verum eſt ibi non poſſe legi deſcriptiones regionum, fluviorum, montium, urbium, obſidionum, præliorum; ejus in eventus quo dam animadverſiones, judicium quod de humanis actionibus ab ipſa fertur, ejus in plura argumenta digreſſiones, quin fateamur illam fuiſſe peritiſſimam Grammaticæ, Rhetoricæ, Philoſophiæ, ſcientiarum Mathematicarum; imo nec Medicinæ, nec Iuriſprudentiæ, nec Theologiæ Sacrarumque Scripturarum prorſus ignaram: Quod ejus Sexui non eſt valde uſitatum. *Ephemerides* Eruditorum diei Lunæ 26. Auguſti, 1675. Gall.

JOANNES ZONARAS.

Clar. A. D. MCXVIII.

EX Magno *Drungario* Biglæ, & Protoaſecretis, Monachus ord. S. *Baſilii*, ſunt qui *C P.* fuiſſe velint, floruit ſæculo *Chriſti* XII. circa annum 1120, quo autem anno obierit, non liquet. *Phil. Labbe.*

Scripſit Annales ab Orbe condito ad Ann. 1118.—Commentarios in Canones SS. Apoſtolorum & ſacrorum Conciliorum, tam Oecumenicorum, quàm Provincialium——Expoſitionem Epiſtolarum Canonicarum SS. Patrum, *Dionyſii Alexandrini*, *Petri Alexandrini*, *Gregorii Thaumaturgi*, *Athanaſii Alexandrini*, & *Baſilii Cæſarienſis*.——Epiſtolas.——Vitam *Alexandri Magni*.——Orationem de immunditie ob gonorrhœam——De nuptiis conſobrinorum——Poëma adverſus omnes propemodum Hæreſes.——

De ſtylo quo in condendis Annalibus uſus eſt, ipſe ita pronunciat, vel potiùs

Digitized by Google

Rudiments of Grammar, for the English Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Latin Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Greek Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Hebrew Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the French Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Italian Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Spanish Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the German Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Dutch Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Portuguese Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Russian Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Polish Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Swedish Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Danish Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Arabic Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Persian Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Turkish Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Chinese Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Japanese Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Coptic Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Ethiopic Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Gothic Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Runic Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Celtic Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Scottish Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Irish Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Welsh Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Cornish Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Manks Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Armoric Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Basque Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Biscayan Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low Dutch Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low German Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low Saxon Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low Welsh Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low Irish Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low Scottish Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low Manks Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low Armoric Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low Basque Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low Biscayan Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low Dutch Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low German Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low Saxon Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low Welsh Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low Irish Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low Scottish Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low Manks Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low Armoric Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low Basque Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

Rudiments of Grammar, for the Low Biscayan Tongue, 12mo. 1s. 6d. sewed.

ur vocat, Historiam anno 1142. terminavit : An ultrà vivendo progressus sit, prorsus ignoro. Sunt qui hoc ipso anno 1142. mortuum memorent. *Phil. Labbe.*

Scripsit libros 5. de Rebus Gestis Regum Anglorum — Libros duos Historiæ Novellæ — Libros 4. de Rebus Gestis Pontificum Anglorum — Vitam *Dunstani* Archiepiscopi — Antiquitates *Glastoniæ* — Antiquitates *Malmesberiæ* — De Gente *Wydenorum* — Vitam S. *Aldhelmi* Episcopi *Schireburgensis* primi.

Hujus opera dum volvo, & ex iis utilitatem cum voluptate percipio, nec hominis diligentiam pro merito laudare, nec ingentes labores satis mirari possum. Nam adeò accuratè nostras Historias tractavit, ut vix quisquam in eo genere sit illi conferendus, nemo anteferendus. *Pitseus* de Illustribus *Angl.* Script.

Vir erat suo seculo in omni genere bonarum literarum planè eruditissimus, & in eruendis Antiquitatibus ingenio, diligentiâ, & industriâ singularis. *Anglicæ* nostræ nationis studiosissimus illustrator, à Primo *Anglo-Saxonum* adventu in *Britanniam*, per *Pontificum* ac *Regum* seriem *Historias* ad sua tempora perduxit, elegantes ac pulcherrimas; ni quòd ex *Christianæ Prudentiæ* defectu immoderatè extulerit execrabiles quasdam superstitiones. Veruntamen in hoc nobis plurimùm profuisse cum aliis multis creditur, quòd ejus ætatis naturam & iniquos mores tam graphicè ac genuinè nobis depinxerit. *Balæus* de Script. *Britan.*

Inter rerum *Anglicarum* Scriptores, & narrationis fide, & judicii maturitate, principem locum teneat *Gulielmus Malmesburiensis*, homo, ut erant illa tempora, literatè doctus; qui Septingentorum plus minus annorum res tantâ fide, & diligentiâ pertexuit ut è nostris propè solus *Historici* munus explêsse videatur. *Henr. Savil.* Præfat. in *Rer. Angl.* Scriptores

Cujus eruditæ industriæ & *Ecclesiastica* & Politica *Anglia* Historia plurimum debet. *Camden.* in *Britan.*

Matthæus Paris, vir omnium citimæ ætatis *Historicorum Anglorum* (nisi cui placeat *Wilielmum Malmesburiensem* excipere) eruditissimus. *Casaub.* in Epist. 624. ad *Fronton. Ducæum*, p. 741.

In *Anglorum* Historiâ *Gulielmus Malmesburiensis* scriptor minimè ineptus. *Barth.* in Advers. p. 68.

Nostrorum Historicorum post *Bedam* præcipuus *Gulielmus Malmesburiensis* Bibliothecarius. *Iac. Vsher.* in Epist. Dedic. ad Brit. Eccl. Primord.

Gulielmum Malmesburiensem ante alios admittendum duco, idque meritissimo sito: cùm inter Historicos nostros, & narrationis fide, & judicii maturitate principem locum teneat. *Whear.* in Meth. legendi Histor. Civ. Sect. 28.

Magnam Historici sui Speculi partem ex *Gulielmo* hoc exscripsit *Vincentius Bellovacensis*. *Voss.* de Hist. Lat.

Extant libri 5. de Rebus Gestis Regum *Anglorum* & Historiæ *Novellæ* libri

Digitized by Google

Ecclesiæ Christi Apostolicæ Romanæ, & Ecclesiæ Christi Catholicæ, quæ
Romanæ non est,

Bibliotheca Augustana

Lombardus inter omnes *Papistas* optimus & doctissimus. *Rog. Aschan* in Apolog. pro Cœn. Dom.

Gratianus, Lombardus, Franciscus & Dominicus, quatuor *Evangelistæ Antichristi* vocantur *Alstedio* in Chron. suâ.

Quamvis in libro *Sententiarum* Papatum confirmet pro virili, multa tamen excidêrunt, quæ Pontificios errores oppugnant. *Illyric.* Catal. Test Veritat.

Eadem methodus *Petri Lombardi* (is *Gratiani* frater) in 4. *Sententiarum* libris, quas ex *Patrum* locis hinc inde collectis, in certum ordinem compingit, quos & ipse immutato, omisso, addito interdum aliquo verbo, scenæ servire cogit, ad corruptam ævi sui Theologiam inflectit. *Mornæus* in Hist. Papat. pagin. 285.

Lombardus sacrosanctæ Philosophiæ veritatem, fontemque purissimum (sicut plus millies à *Jacobo Fabro*, & *Jodoco Clitoveo* Præceptoribus meis accepi atque audivi) cœno Quæstionum rivulis opinionum conturbavit. *Ioan. Avent.* Annal. l. 6.

Certè ab hoc tempore ut loquitur *Trithemius*, Philosophia secularis, S. Theologiam inutili suâ curiositate fœdare cœpit, & in diversas sectas abiit.

Scholasticorum Pater, fons & *Iovis* statua *Petrus* fuit *Lombardus*, Episcopus *Parisiensis*, qui circa A. C. 1160. *Theologiâ* argutis & otiosis quæstionibus obscuratâ, aut per Philosophiam secularem curiositate inutili fœdatâ, vim *Scripturæ* elisit & labefactavit, atque à *Christo*, à fide, à *Dei* cultu vero, ad tricas inutiles *Ecclesiam* abduxit, sermonemque purum & proprium horrendâ barbarie deformavit. *Henn. Witten* præfat. Memor. Philosoph.

Petrus Longobardus, Scholasticus *Parisiensis*, postea ejusdem civitatis Episcopus, magistris sui temporis & Scripturarum expositoribus eò maximè præferendus judicatur, quod ingenio sagaci & usu assiduo tantâ in exponendis Scripturis luce claruit, ut penè magisterio doctoris non egeat, qui glossarum ipsius lectioni animum intendere voluerit. Scripsit inter cætera magnum de Sacramentis Volumen, ubi præcedentium Patrum sententias cum sanè intellexisse, planè exposuisse manifestum est. *Henr. Gandaven.*

In condendo hoc *Sententiarum* opere non leviter adjutum esse *Lombardum* *Petri Abailardi Sententiarum* libris, nobis auctor est *Ioannes Cornubiensis*, ipsius *Lombardi* discipulus. Addunt alii. *Lombardum* magistri cujusdam *Bandini*, obscuri & penè ignoti Theologi, scrinia insigniter compilasse. Scripsit *Bandinus Sententiarum Theologicarum* libros 4. qui curâ Bened. Chelidonii prodierunt *Vienne* 1519. Non ovum ovo similius, quàm *Bandiniano* operi *Lombardi Sententiæ*, nisi quòd prolixior multò *Lombardus* sit. Uter alterum exscripserit, incertum, nec lis est facilè dirimenda etsi non desint, quæ *Lombardum* sua ex *Bandino* deprompsisse suadeant. *Gul. Cave* in Hist. Literar. Script. Eccles.

Libri *Sententiarum* IV. prodierunt *Rothomagi*, an. 1653. in 4°.

Extant Commentarii in Psalmos, *Parisiis* an. 1541. 1561. in fol.

Extant in Epistolas D. *Pauli* collectanea, *Parisiis* an. 1535. 1537. 1555. in fol.

ABEN-

Mr. Hellins on the Doctrine of Annuities. [Chap. VI.

Rule. Multiply the annuity by the number of years, and from the product subtract the sum of the natural numbers from 1 to the number of years inclusive, and the remainder will be the present value of the annuity.

Example. What is the present value of an annuity of 100*l.* to continue 5 years?

$100 \times 5 = 500$

$1 + 2 + 3 + 4 + 5 = 15$

$500 - 15 = 485$ *l.* Ans.

Rule. Multiply the annuity by the number of years, and from the product subtract the sum of the natural numbers from 1 to the number of years inclusive, and the remainder will be the present value of the annuity.

Example. What is the present value of an annuity of 100*l.* to continue 5 years?

$100 \times 5 = 500$

$1 + 2 + 3 + 4 + 5 = 15$

$500 - 15 = 485$ *l.* Ans.

Ce Livre appartient à Monsieur Jean Baptiste Colbert Chevalier Seigneur de Torcy, Conseiller du Roy en tous ses Conseils, Secretaire d'Etat & de ses Commandemens, & de la Maison de sa Majesté.

Ce Livre appartient à Monsieur Jean Baptiste Colbert Chevalier Seigneur de Torcy, Conseiller du Roy en tous ses Conseils, Secretaire d'Etat & de ses Commandemens, & de la Maison de sa Majesté.

STATUTES made at PARIS,

At the Parliament held on the Feast of All Saints, in the Year 1315.

ALL Men shall be free in the Kingdom of France, and the Kingdom it self shall be free, and shall be called so, according to the Ancient Grant. Nevertheless, Villains, Bondmen, and Tenants in Mortmain, who have been accustomed to pay Tallage, shall pay it, as they have been accustomed to do.

Item, Villains, Bondmen, and Tenants in Mortmain, who have been accustomed to pay Tallage, shall pay it, as they have been accustomed to do.

Item, Villains, Bondmen, and Tenants in Mortmain, who have been accustomed to pay Tallage, shall pay it, as they have been accustomed to do.

Of the Nature and Office of Man's Will, and of the Bondage and Liberty thereof. 1
Of Free-Will. 2
Of Man's Will after the Fall of Adam. 3
Of Man's Will before Conversion. 4
Of Man's Will after Conversion. 5
Of Man's Will in Regeneration. 6
Of Man's Will in Temptation. 7
Of Man's Will in Sin. 8
Of Man's Will in Repentance. 9
Of Man's Will in Prayer. 10
Of Man's Will in Good Works. 11
Of Man's Will in Death. 12
Of Man's Will in Glory. 13
Of Man's Will in Hell. 14
Of Man's Will in Reprobation. 15
Of Man's Will in Election. 16
Of Man's Will in Predestination. 17
Of Man's Will in Vocation. 18
Of Man's Will in Justification. 19
Of Man's Will in Sanctification. 20
Of Man's Will in Adoption. 21
Of Man's Will in Glorification. 22
Of Man's Will in Eternal Life. 23
Of Man's Will in Eternal Death. 24
Of Man's Will in Eternal Damnation. 25
Of Man's Will in Eternal Salvation. 26
Of Man's Will in Eternal Glory. 27
Of Man's Will in Eternal Hell. 28
Of Man's Will in Eternal Reprobation. 29
Of Man's Will in Eternal Election. 30
Of Man's Will in Eternal Predestination. 31
Of Man's Will in Eternal Vocation. 32
Of Man's Will in Eternal Justification. 33
Of Man's Will in Eternal Sanctification. 34
Of Man's Will in Eternal Adoption. 35
Of Man's Will in Eternal Glorification. 36
Of Man's Will in Eternal Life. 37
Of Man's Will in Eternal Death. 38
Of Man's Will in Eternal Damnation. 39
Of Man's Will in Eternal Salvation. 40
Of Man's Will in Eternal Glory. 41
Of Man's Will in Eternal Hell. 42
Of Man's Will in Eternal Reprobation. 43
Of Man's Will in Eternal Election. 44
Of Man's Will in Eternal Predestination. 45
Of Man's Will in Eternal Vocation. 46
Of Man's Will in Eternal Justification. 47
Of Man's Will in Eternal Sanctification. 48
Of Man's Will in Eternal Adoption. 49
Of Man's Will in Eternal Glorification. 50
Of Man's Will in Eternal Life. 51
Of Man's Will in Eternal Death. 52
Of Man's Will in Eternal Damnation. 53
Of Man's Will in Eternal Salvation. 54
Of Man's Will in Eternal Glory. 55
Of Man's Will in Eternal Hell. 56
Of Man's Will in Eternal Reprobation. 57
Of Man's Will in Eternal Election. 58
Of Man's Will in Eternal Predestination. 59
Of Man's Will in Eternal Vocation. 60
Of Man's Will in Eternal Justification. 61
Of Man's Will in Eternal Sanctification. 62
Of Man's Will in Eternal Adoption. 63
Of Man's Will in Eternal Glorification. 64
Of Man's Will in Eternal Life. 65
Of Man's Will in Eternal Death. 66
Of Man's Will in Eternal Damnation. 67
Of Man's Will in Eternal Salvation. 68
Of Man's Will in Eternal Glory. 69
Of Man's Will in Eternal Hell. 70
Of Man's Will in Eternal Reprobation. 71
Of Man's Will in Eternal Election. 72
Of Man's Will in Eternal Predestination. 73
Of Man's Will in Eternal Vocation. 74
Of Man's Will in Eternal Justification. 75
Of Man's Will in Eternal Sanctification. 76
Of Man's Will in Eternal Adoption. 77
Of Man's Will in Eternal Glorification. 78
Of Man's Will in Eternal Life. 79
Of Man's Will in Eternal Death. 80
Of Man's Will in Eternal Damnation. 81
Of Man's Will in Eternal Salvation. 82
Of Man's Will in Eternal Glory. 83
Of Man's Will in Eternal Hell. 84
Of Man's Will in Eternal Reprobation. 85
Of Man's Will in Eternal Election. 86
Of Man's Will in Eternal Predestination. 87
Of Man's Will in Eternal Vocation. 88
Of Man's Will in Eternal Justification. 89
Of Man's Will in Eternal Sanctification. 90
Of Man's Will in Eternal Adoption. 91
Of Man's Will in Eternal Glorification. 92
Of Man's Will in Eternal Life. 93
Of Man's Will in Eternal Death. 94
Of Man's Will in Eternal Damnation. 95
Of Man's Will in Eternal Salvation. 96
Of Man's Will in Eternal Glory. 97
Of Man's Will in Eternal Hell. 98
Of Man's Will in Eternal Reprobation. 99
Of Man's Will in Eternal Election. 100

Magnus ille *Aristotelis* Commentator. *Conring.* de Antiquitat. Acad. Dissert. 1.

Philosophus & Medicus non contemnendus. *Tiraquell.* de LL. connub.

Varia ejus opera Manuscripta recenset *Petrus Lambecius* lib. 1. Commentar. de augustiss. Biblioth. Cæsar. pag. 177. & seqq.

HENRICUS HUNTINGTONENSIS,

Clar. A. D. MCL.

Nicolai filius, priùs *Lincolniensis* Ecclesiæ Canonicus & post *Huntingdonensis* Archidiaconus, sub *Stephano Anglorum* Rege claruit anno 1158. edidit ad *Alexandrum*, *Lincolniensem* Episcopum, *Historiam rerum Anglicarum* libris 10. qui *MSi. Cantabrigiæ* supersunt in bibliothecâ publicâ; & privatâ *Lumleianâ*, *Gualteri Copi*. Adhæc *Chronicon* fecit, quod *Cantabrigiæ* Manuscriptum reperitur in Collegio S. *Benedicti*. *Historiam* quoque *breviorem* uno libro comprehendit. Item contexuit *Seriem Regum Orbis*. Adhæc *Seriem Regum Britanniæ*: quæ *Cantabrigiæ* Manuscripta custoditur in publicâ Bibliothecâ: apud *Th. Iames* lego, eâ in Bibliothecâ superesse *Epistolam manuscriptam* . *Huntingtonensis* ad *Warinum* de Regibus *Britonum*. Posteaque leges apud eundem, apud *Cantabrigienses* etiam in Collegio S. *Benedicti* eandem *Epistolam* extare. Idem opus videtur, ac quod vocabam *Seriem Regum Britannicorum*. Item egit de *Sanctis Angliæ*: quod opus Manuscriptum *Antverpiæ* extare fertur in Bibliothecâ *Societatis Iesu*. Etiam expositit *Originem rerum Britannicarum*. *Bedam* quoq; prosecutus est, aliaq; nonnulla ingenii & doctrinæ suæ reliquit documenta. *Voss.* de Hist. Lat.

Henricus Huntingdonensis patre *Nicolao* in *Angliâ* genitus, *Lincolniensis* Ecclesiæ Canonicus, & *Alexandro* magnifico illius sedis Episcopo mirè charus, à quo etiam propter virtutes & multiplicem eruditionem, & quia *Romam* cum eo profectus, in omnibus negotiis ei fideliter adhæsit, factus est Archidiaconus *Huntingdonensis*. Erat autem *Henricus* à juventute poëta elegans, orator facundus, Historiarum diligens scrutator, & antiquitatum strenuus investigator. Quibus nominibus à *Polydoro Virgilio* & *Ioanne Lelando* multùm laudatur. *Albinum Andegavensem Lincolniensis* etiam Ecclesiæ Canonicum virum doctum, amicum & familiarem habuit, cui propter eximiam eruditionem, & ætatem nonnihil provectiorem defert hunc honorem, ut eum in scriptis suis *Præceptoris* nomine compellet. Porrò accedente ad elegantem doctrinam experientiâ rerum, simulq; crescente maturitate tum ætatis, tum judicii, ad scribendum se contulit, & maximè in Antiquitatibus pervestigandis, & posteritati mandandis suam operam posuit. *Historias* edidit æternâ laude dignas, in quibus & sibi & patriæ famam acquisivit, quam nulla ætas contescesset, nulla obscurabit oblivio. Hanc igitur saltem laboris mercedem accepit, ut dum aliorum res gestas à tenebris vindicavit, suum ipsius nomen immortalitati consecravit. *Ioan. Pisæus.*

Cùm jam esset expetientiæ plenus, ad *Historiam* perscribendam totum se contulit. In quo officio suæ gentis res gestas à *Saxonum* adventu in *Britanniam* membranis non infeliciter commendavit, ne ullâ unquam temporis injuriâ in

Ephes. 4. 11. Christ ascended up on high, he gave gifts unto men, and he gave some Apostles, and some Prophets, and some Evangelists, and some Pastors and Teachers, for the perfecting of the Saints, for the work of the Ministry, for the edifying of the body of Christ, till we all come in the unity of the faith, and of the knowledge of the Son of God, unto a perfect man, unto the measure of the stature of the fulness of Christ. Now, Sir, I am not ignorant, that the Ministry of the Church is a Function of great importance, and that the Ministers of the Church are Ambassadors of Christ, and Stewards of the mysteries of God, and that they are to be accounted of as such, and that they are to be honoured for their work's sake, and that they are worthy of double honour, especially they that labour in the word and doctrine, and that they are to be obeyed and submitted unto, for they watch for your souls, as they that must give account, that they may do it with joy, and not with grief, for that is unprofitable for you. Now, Sir, I am not ignorant, that the Ministers of the Church are to be men of great parts, and of great learning, and of great piety, and of great prudence, and of great zeal, and of great courage, and of great diligence, and of great faithfulness, and of great holiness, and of great humility, and of great meekness, and of great patience, and of great long-suffering, and of great charity, and of great love, and of great peaceableness, and of great gentleness, and of great temperance, and of great chastity, and of great modesty, and of great sobriety, and of great righteousness, and of great mercy, and of great goodness, and of great kindness, and of great tenderness, and of great compassion, and of great bowels, and of great affection, and of great zeal for the glory of God, and of great love to the souls of men, and of great desire to promote the salvation of souls, and of great delight in the work of the Ministry, and of great diligence in the work of the Ministry, and of great faithfulness in the work of the Ministry, and of great holiness in the work of the Ministry, and of great humility in the work of the Ministry, and of great meekness in the work of the Ministry, and of great patience in the work of the Ministry, and of great long-suffering in the work of the Ministry, and of great charity in the work of the Ministry, and of great love in the work of the Ministry, and of great peaceableness in the work of the Ministry, and of great gentleness in the work of the Ministry, and of great temperance in the work of the Ministry, and of great chastity in the work of the Ministry, and of great modesty in the work of the Ministry, and of great sobriety in the work of the Ministry, and of great righteousness in the work of the Ministry, and of great mercy in the work of the Ministry, and of great goodness in the work of the Ministry, and of great kindness in the work of the Ministry, and of great tenderness in the work of the Ministry, and of great compassion in the work of the Ministry, and of great bowels in the work of the Ministry, and of great affection in the work of the Ministry, and of great zeal for the glory of God in the work of the Ministry, and of great love to the souls of men in the work of the Ministry, and of great desire to promote the salvation of souls in the work of the Ministry

Sagittæ Ad. Ad. Ad.

Athenienſium Democratiæ conditor, ſeculo ante Chriſtum natum ſexto.

Obv. Caput Minervæ galeatum dextrorſum. Rev. ΚΛΕΙΣΘΕΝΕΣ. Bellua ſtans dextrorſum, ſuper dorſum cui ſedet Victoria alata, ſinistrorſum. Ex. Ο. Æ. 1. 1.

Cleiſthenes Athenienſis,

Ptolemy Philadelphus, and Ptolemy Euergetes, and Ptolemy Philopator, and Ptolemy Epiphanes, and Ptolemy Philometor, and Cleopatra, and Ptolemy Alexander, and Ptolemy Lathyrus, and Berenice, and Cleopatra, and Ptolemy Alexander, and Ptolemy Auletes, and Cleopatra, and Berenice, and Ptolemy Dionysius, and Cleopatra, and Ptolemy Caesarion, and Ptolemy Philadelphus

Ἀρτηρίαι δὲ τῶν ἀρτηριῶν αἱ μὲν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναβαίνουσαι, αἱ δὲ ἐπὶ τὰς χεῖρας, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ σκέλη, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ ἄλλα μόρια τοῦ σώματος. Ἀρτηρίαι δὲ τῶν ἀρτηριῶν αἱ μὲν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναβαίνουσαι, αἱ δὲ ἐπὶ τὰς χεῖρας, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ σκέλη, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ ἄλλα μόρια τοῦ σώματος. Ἀρτηρίαι δὲ τῶν ἀρτηριῶν αἱ μὲν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναβαίνουσαι, αἱ δὲ ἐπὶ τὰς χεῖρας, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ σκέλη, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ ἄλλα μόρια τοῦ σώματος. Ἀρτηρίαι δὲ τῶν ἀρτηριῶν αἱ μὲν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναβαίνουσαι, αἱ δὲ ἐπὶ τὰς χεῖρας, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ σκέλη, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ ἄλλα μόρια τοῦ σώματος. Ἀρτηρίαι δὲ τῶν ἀρτηριῶν αἱ μὲν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναβαίνουσαι, αἱ δὲ ἐπὶ τὰς χεῖρας, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ σκέλη, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ ἄλλα μόρια τοῦ σώματος.

Ἀρτηρίαι δὲ τῶν ἀρτηριῶν αἱ μὲν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναβαίνουσαι, αἱ δὲ ἐπὶ τὰς χεῖρας, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ σκέλη, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ ἄλλα μόρια τοῦ σώματος. Ἀρτηρίαι δὲ τῶν ἀρτηριῶν αἱ μὲν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναβαίνουσαι, αἱ δὲ ἐπὶ τὰς χεῖρας, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ σκέλη, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ ἄλλα μόρια τοῦ σώματος. Ἀρτηρίαι δὲ τῶν ἀρτηριῶν αἱ μὲν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναβαίνουσαι, αἱ δὲ ἐπὶ τὰς χεῖρας, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ σκέλη, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ ἄλλα μόρια τοῦ σώματος. Ἀρτηρίαι δὲ τῶν ἀρτηριῶν αἱ μὲν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναβαίνουσαι, αἱ δὲ ἐπὶ τὰς χεῖρας, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ σκέλη, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ ἄλλα μόρια τοῦ σώματος.

Cap. 7. 7 Et intrauerunt Noe & filij eius, uxor eius, & tres uxores filiorum eius cum eo in arcam, propter aquas diluuij.

8 De animantibus mundis, & de animantibus quæ non mundantur, & de uolucribus, & de omni quod mouetur super terram,

9 Duo & duo ingressa sunt ad Noe in arcam, masculus & femina, sicut præceperat Deus Noe.

10 Et factum est post septem dies, aquæ diluuij inundauerunt super terram.

11 Anno sexcentesimo uitæ Noe, mense secundo, septimodecimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, & cataractæ cæli apertæ sunt:

12 Et facta est pluuia super terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus.

13 In articulo diei illius intrauit Noe, & Sem, & Cham, & Iaphet filij eius, uxor Noe, & tres uxores filiorum eius cum eis in arcam,

14 Ipsi & omnes bestiæ secundum genus suum, uniuersa quoque animantia quæ mouentur super terram iuxta genus suum, cuncta reptilia quæ reptant super terram iuxta genus suum, omnes uolucres iuxta genus suum, uniuersa uolatilia, cuncta quæ habent pennas & uolatum,

15 Ingressa sunt ad Noe in arcam duo & duo ex omni carne in qua erat spiritus uitæ.

16 Et quæ intrabant masculus & femina ex omni carne intrauerunt, sicut præceperat ei Deus: & inclusit eum Dominus foris.

17 Cumque quadraginta diebus aquæ diluuij super terram crescerent, eleuatæ sunt aquæ, & leuauerunt arcam in sublime a terra.

18 Et aquæ præualuerunt, & auctæ nimis operuerunt cuncta in terra: arca autem ferebatur super aquas.

19 Aquæ præualuerunt nimis super terram, & operti sunt omnes montes excelsi uniuersi sub toto cælo.

20 Quindecim cubitis altior fuit aqua, & montes contecti sunt.

21 Consumptaque est omnis caro quæ mouebatur super terram, uolucrum, animantium, bestiarum, omnium reptilium quæ reptant super terram, & uniuersi homines.

22 Cuncta in quibus spiraculum uitæ est in terra mortua sunt.

23 Et delebantur omnes substantiæ quæ erant super terram, & homines & pecora, & reptilia quæ mouentur in terra, & uolucres cæli: & deleta sunt de terra. Remansit autem Noe solus, & qui cum eo erant in arca.

24 Obtinuerunt autem aquæ terram centum quinquaginta diebus.

Cap. 8. 1 Recordatus autem Deus Noe, & cunctorum animantium, & uniuersorum iumentorum quæ erant cum eo in arca, adduxit spiritum suum super terram, & inminutæ sunt aquæ.

2 Et clausi sunt fontes abyssi & cataractæ cæli, & prohibita est pluuia de cælo.

3 Reuersæque sunt aquæ de terra, ibant & redibant: & cœperunt minui post centum quinquaginta dies.

4 Requieuit autem arca mense septimo, uigesimo septimo die mensis, super montes Armeniæ.

5 Aquæ autem ibant & decrescebant usque ad decimum mensem. Decimo enim mense, prima die mensis, apparuerunt cacumina montium.

6 Et factum est post quadraginta dies, aperiens Noe fenestram arcæ quam fecerat, dimisit coruum,

7 Qui egressus non reuertebatur, donec siccarentur aquæ super terram.

8 Emisit quoque columbam post eum, ut uideret si iam cessassent aquæ super faciem terræ.

9 Quæ non inuenit requiem pedibus suis, & reuersa est ad eum in arcam: aquæ enim erant super uniuersam terram. Extendens manum apprehendit eam, & intulit ad se in arcam.

10 Expectauit autem adhuc alios septem dies, & rursum emisit columbam ex arca.

11 At illa uenit ad eum sub uesperam, portans ramum olivæ uirentibus foliis in ore suo. Intellexit ergo Noe quod cessassent aquæ super terram.

12 Et expectauit adhuc alios septem dies, & emisit columbam quæ non est reuersa ultra ad eum.

13 Anno igitur sexcentesimo primo, mense primo, prima die mensis, inminutæ sunt aquæ super terram. Et aperiens Noe tectum arcæ, uidit quod exaruisset superficies terræ.

14 Mense autem secundo, septimodecimo die mensis, siccata est omnis terra.

15 Locutus est autem Deus ad Noe, dicens:

16 Egredere de arca tu, & uxor tua, filij tui, & uxores filiorum tuorum tecum.

17 Omnia animantia quæ sunt apud te ex omni carne, tam in uolucribus quam in bestiis & uniuerso reptili quod reptat super terram, educ tecum, & ingredimini super terram: crescite & multiplicamini super eam.

18 Egressus igitur Noe, & filij eius, uxor eius, & uxores filiorum eius cum eo,

19 Omnes bestiæ, uniuersa reptilia, & cuncta uolatilia quæ mouentur super terram secundum cognationes suas egressa sunt de arca.

20 Ædificauit autem Noe altare Domino: & tollens de cunctis pecoribus mundis & de uolucribus mundis, obtulit holocausta super altare.

21 Quæ odoratus Dominus, dixit ad se ipsum: Non maledicam terræ propter homines, sensus enim & cogitatio humani cordis in malum prona sunt ab adolescentia sua: non ergo ultra percutiam omnem animam uiuentem sicut feci.

22 Cunctis diebus terræ sementis & messis, frigus & æstus, hiems & uer, nox & dies non requiescent.

Cap. 9. 1 Benedixitque Deus Noe & filijs eius, & ait ad eos: Crescite & multiplicamini, & replete terram.

2 Terror uester & pauor sit super cuncta animantia terræ, & super uniuersa uolatilia cæli, cum omnibus quæ mouentur super terram, & omnes pisces maris manui uestræ traditi sunt.

3 Omne quod mouetur & uiuit, erit uobis in escam: quasi olera uirentia tradidi uobis omnia.

4 Excepto quod carnem cum sanguine non comedetis.

5 Sanguinem quoque animarum uestrarum requiram de manu cuncti animantis, & de manu hominis de manu uiri & fratris eius requiram animam hominis.

6 Qui effuderit humanum sanguinem, fundetur sanguis illius: ad imaginem enim Dei factus est homo.

7 Vos autem crescite & multiplicamini, egredimini super terram & replemini eam.

8 Dixit quoque Deus ad Noe & filios eius cum eo, dicens:

9 Ecce ego constituam pactum meum uobiscum & cum semine uestro post uos,

10 Et omnem animam uiuentem quæ est cum uobis, uolucrum, pecorum, & uniuersarum bestiarum terræ quæ egressæ sunt de arca, & cuncta animantia terræ.

11 Statuam pactum meum uobiscum: & non interficietur ultra omnis caro aquis diluuij, neque erit deinceps diluuium dissipans terram.

12 Dixitque Deus: Hoc signum fœderis quod do inter me & uos, & ad cunctas animas uiuentes quæ sunt uobiscum in generationes sempiternas:

13 Arcum meum ponam in nubibus, & erit signum fœderis inter me & inter terram.

14 Cumque obduxero nubibus cælum, apparebit arcus meus in nubibus,

15 Et recordabor fœderis mei quod pepigi uobiscum & cum omni anima uiuente quæ carnem uiuificat: & non erunt ultra aquæ diluuij ad delendam uniuersam carnem.

16 Erit arcus in nubibus, & uidens eum recordabor pacti sempiterni quod pepigi inter Deum & omnem animam uiuentem uniuersæ carnis quæ est super terram.

17 Dixit ergo Deus ad Noe: Hoc erit signum fœderis quod constituo inter me & omnem carnem quæ est super terram.

18 Fuerunt autem filij Noe qui egressi sunt de arca, Sem, & Cham, & Iaphet. Cham ipse est pater Chanaan.

19 Tres isti sunt filij Noe, & ab ipsis disseminatum est omne genus hominum in uniuersa terra.

20 Cœpitque Noe uir agricola exercere terram, & plantauit uineam.

21 Bibensque uinum inebriatus est, & nudatus in tentorio suo.

22 Quod cum uidisset Cham pater Chanaan, uerenda patris sui nudata nuntiauit duobus fratribus suis foris.

23 Sem autem & Iaphet pallium imposuerunt humeris suis, & incedentes retrorsum operuerunt uerenda patris sui: auersis uultibus ne patris nuditatem uiderent.

24 Expergefactus autem Noe ex uino, cognouit quæ fecerat ei filius suus minor.

25 Et ait: Maledictus Chanaan puer, seruus seruorum erit fratribus suis.

26 Benedixitque Sem, & ait: Benedictus Dominus Deus Sem, sit Chanaan seruus eius.

27 Dilatet Deus Iaphet, & habitet in tabernaculis Sem, sit Chanaan seruus eius.

28 Vixit autem Noe post diluuium trecentis quinquaginta annis.

29 Et facti sunt omnes dies eius nongenti quinquaginta anni, & mortuus est.

Cap. 10. 1 Hæc sunt generationes filiorum Noe, Sem, Cham, & Iaphet: nati sunt eis filij post diluuium.

2 Filij Iaphet, Gomer, & Magog, & Madai, & Iauan, & Thubal, & Mosoch, & Thiras.

3 Filij Gomer, Ascenez, & Riphath, & Thogorma.

4 Filij Iauan, Elisa, & Tharsis, Cetthim, & Dodanim.

5 Ab his diuisæ sunt insulæ gentium in regionibus suis, unusquisque secundum linguam suam, & familias suas in gentibus suis.

6 Filij Cham, Chus, & Mesraim, Phut, & Chanaan.

7 Filij Chus, Saba, & Heuilath, & Sabatha, & Regma, & Sabathacha. Filij Regma, Saba, & Dadan.

8 Porro Chus genuit Nemrod: ipse cœpit esse potens in terra.

9 Et erat robustus uenator coram Domino Deo. Propterea dicitur: Quasi Nemrod robustus uenator coram Domino Deo.

10 Fuit autem principium regni eius Babylon, & Arach, & Achad, & Chalanne in terra Sennaar.

11 De terra illa egressus est Assur, & ædificauit Niniuen, & plateas ciuitatis, & Chalach,

12 Et Resen inter Niniuen & Chalach: hæc ciuitas magna.

13 Mesraim autem genuit Ludim, & Anamim, & Laabim, & Nephthuim,

14 Et Phetrusim, & Chasluim, de quibus egressi sunt Philisthiim, & Caphthorim.

15 Chanaan autem genuit primogenitum suum Sidonem, & Heth,

16 Et Iebusæum, & Amorræum, & Gergesæum,

17 Et Heuæum, & Arachæum, & Sinæum,

18 Et Aradium, & Samaræum, & Amathæum. Et postea dispersa sunt gentium Chanaanitarum uocabula.

19 Et fuerunt fines Chanaanitarum a Sidone usque Gerara, donec ueniatur Gaza: & usque Sodoma, & Gomorra, & Adama, & Seboim, usque Lasa.

20 Hi filij Cham in familias suas, & linguas suas, in regionibus & gentibus suis.

21 Sem quoque patri omnium filiorum Heber, fratri Iaphet maioris, nati sunt filij.

22 Filij Sem, Elam, & Assur, & Arphaxad, & Lud, & Aram.

23 Filij Aram, Hus, & Hul, & Gether, & Mes.

24 Arphaxad autem genuit Sale, Sale uero genuit Heber.

25 Heber quoque nati sunt duo filij: nomen uni Phaleg, eo quod in diebus eius diuisa sit terra: & nomen fratris eius Iectan.

26 Iectan genuit Elmodad, & Saleph, & Asarmoth, & Iare,

27 Et Aduram, & Uzal, & Decla,

28 Et Ebal, & Abimael, & Saba,

29 Et Ophir, & Heuilath, & Iobab. Omnes isti filij Iectan.

30 Habitauit autem in Mesa, donec ueniatur Sephar montem orientalem.

31 Hi filij Sem in familias suas, & linguas suas, in regionibus & gentibus suis.

32 Hæ familiæ filiorum Noe secundum populos suos, & gentes eorum. Ab his diuisæ sunt gentes in terra post diluuium.

Cap. 11. 1 Erat autem terra labii unius, & sermonum eorundem.

2 Cumque proficiscerentur de oriente, inuenerunt campum in terra Sennaar, & habitauerunt in eo.

3 Dixitque alter ad proximum suum: Agite, faciamus lateres, & coquamus eos igni. Habuerunt autem lateres pro saxis, & bitumen pro cæmento.

4 Et dixerunt: Venite, faciamus nobis ciuitatem & turrim, cuius culmen penetret cælum, & celebremus nomen nostrum antequam dispergamur in uniuersas terras.

5 Descendit autem Dominus ut uideret ciuitatem & turrim quam ædificabant filij Adam.

6 Et dixit: Ecce unus est populus, & unum labium omnibus: cœperunt facere hoc opus, nec desistent a cogitationibus suis donec eas opere perficiant.

7 Venite igitur, descendamus, & confundamus ibi linguam eorum, ut non audiat unusquisque uocem proximi sui.

8 Et dispersit eos Dominus inde in uniuersas terras, & cessauerunt ædificare ciuitatem & turrim.

9 Et ideo uocatum est nomen eius Babel, quia ibi confusum est labium uniuersæ terræ: & inde dispersit eos Dominus super faciem cunctarum regionum.

10 Hæc generationes Sem. Sem centum annorum erat cum genuit Arphaxad biennio post diluuium.

11 Et uixit Sem postquam genuit Arphaxad quingentis annis, & genuit filios & filias, & mortuus est.

12 Arphaxad quinquaginta & quinque annorum erat cum genuit Sale.

13 Et uixit Arphaxad postquam genuit Sale quadringentis & tribus annis, & genuit filios & filias, & mortuus est.

14 Sale triginta annorum erat cum genuit Heber.

15 Et uixit Sale postquam genuit Heber quadringentis & tribus annis, & genuit filios & filias, & mortuus est.

16 Heber quadraginta & quatuor annorum erat cum genuit Phaleg.

17 Et uixit Heber postquam genuit Phaleg quadringentis & triginta annis, & genuit filios & filias, & mortuus est.

18 Phaleg triginta annorum erat cum genuit Reu.

19 Et uixit Phaleg postquam genuit Reu ducentis & nouem annis, & genuit filios & filias, & mortuus est.

20 Reu triginta & duorum annorum erat cum genuit Sarug.

21 Et uixit Reu postquam genuit Sarug ducentis & septem annis, & genuit filios & filias, & mortuus est.

22 Sarug triginta annorum erat cum genuit Nachor.

23 Et uixit Sarug postquam genuit Nachor ducentis annis, & genuit filios & filias, & mortuus est.

24 Nachor uiginti & nouem annorum erat cum genuit Thare.

25 Et uixit Nachor postquam genuit Thare centum & decem & nouem annis, & genuit filios & filias, & mortuus est.

26 Thare septuagenarius erat cum genuit Abram, Nachor, & Aran.

27 Hæc generationes Thare. Thare genuit Abram, Nachor, & Aran. Aran autem genuit Loth.

28 Mortuus est autem Aran ante Thare patrem suum in terra nativitatis suæ in Ur Chaldæorum.

29 Sumpserunt autem Abram & Nachor uxores: nomen uxoris Abram, Sarai: & nomen uxoris Nachor, Melcha filia Aran patris Melchæ & patris Iescha.

30 Erat autem Sarai sterilis, non habebat liberos.

31 Tulit igitur Thare Abram filium suum, & Loth filium Aran filij filii sui, & Sarai nurum suam uxorem Abram filij sui, & eduxit eos de Ur Chaldæorum ut irent in terram Chanaan: & uenerunt usque Haran, & habitauerunt ibi.

32 Et impleti sunt dies Thare ducentorum & quinque annorum, & mortuus est in Haran.

Cap. 12. 1 Dixit autem Dominus ad Abram: Egredere de terra tua, & de cognatione tua, & de domo patris tui, & ueni in terram quam monstrauero tibi.

2 Faciamque te in gentem magnam, & benedicam tibi, & magnificabo nomen tuum, erisque benedictus.

3 Benedicam benedicentibus tibi, & maledicam maledicentibus tibi: & benedicentur in te uniuersæ cognationes terræ.

4 Egressus est igitur Abram sicut præceperat ei Dominus, & ibat cum eo Loth. Septuagenarius erat Abram cum egrederetur de Haran.

5 Tulitque Sarai uxorem suam, & Loth filium fratris sui, uniuersamque substantiam quam possederant, & animas quas fecerant in Haran, & egressi sunt ut irent in terram Chanaan. Cumque uenissent in terram Chanaan,

6 Pertransiit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad conuallem illustrem. Chananæus autem tunc erat in terra.

7 Apparuit autem Dominus Abram, & dixit ei: Semini tuo dabo terram hanc. Qui ædificauit ibi altare Domino qui apparuerat ei.

8 Et inde transgressus ad montem contra orientalem plagam Bethel, tetendit tabernaculum suum, habens Bethel ad occidentem, & Hai ad orientem: ædificauitque ibi altare Domino, & inuocauit nomen eius.

9 Et perrexit adhuc gradiens ad montana contra meridiem.

10 Facta autem fame in terra, descendit Abram in Ægyptum ut peregrinaretur ibi, quia grauior erat fames in terra.

11 Cumque prope esset ut ingrederetur Ægyptum, dixit ad Sarai uxorem suam: Noui pulchram mulierem esse te.

12 Et cum uiderint te Ægyptij, dicent: Uxor huius est: & occident me, te autem reseruabunt.

13 Dic ergo quæso ut soror mea sis, ut bene sit mihi propter te, & uiuat anima mea propter te.

14 Cumque ingressus esset Abram Ægyptum, uidentes Ægyptij mulierem quod esset pulchra nimis,

15 Nuntiauerunt principibus Pharaonis, & laudauerunt eam apud illum: & tollitur mulier in domum Pharaonis.

16 Abram autem bene usi sunt propter illam: & fuit ei pecus ouium, & armenta, & asini, & serui, & ancillæ, & asinæ, & camelorum.

17 Flagellauit autem Dominus Pharaonem plagis grauissimis, & domum eius, pro Sarai uxore Abram.

18 Quem uocauit Pharao, & dixit: Quare non indicasti mihi quod uxor tua esset?

19 Cur dixisti: Soror mea est, ut tollerem eam mihi in uxorem? Nunc ergo uxor tua sit, tolle eam & uade.

20 Præcepitque Pharao super Abram uiris suis: & deduxerunt eum, & uxorem eius, & omnia quæ habebat.

Cap. 13. 1 Ascendit igitur Abram de Ægypto ipse & uxor eius, & omnia quæ habebat, & Loth cum eo, ad meridiem.

2 Erat autem dives ualde in possessione auri & argenti.

3 Et reuersus est per uiam qua uenerat a meridie usque Bethel, ubi prius fuerat tentorium eius inter Bethel & Hai,

4 In loco altaris quod fecerat ibi prius: & inuocauit ibi nomen Domini.

5 Habebat autem & Loth qui erat cum Abram oues & armenta & tentoria.

6 Et non capiebat eos terra ut habitarent simul. Erat enim substantia eorum grandis, & non poterant habitare pariter.

7 Vnde & rixa orta est inter pastores armentorum Abram & pastores armentorum Loth. Porro Chananæus & Pherezæus habitabant tunc in terra.

8 Dixit autem Abram ad Loth: Ne quæso sit rixa inter me & te, & inter pastores meos & pastores tuos: fratres enim nos sumus.

9 Nonne uniuersa terra coram te est? Recede a me obsecro: si ad sinistram ieris, ego dexteram tenebo: si tu dexteram elegeris, ego ad sinistram transibo.

10 Eleuans autem Loth oculos suos uidit omnem circa regionem Iordanis quæ uniuersa irrigabatur, antequam subuerteret Dominus Sodomam & Gomorram, sicut paradisum Dei, & sicut Ægyptum uenienti in Segor.

11 Elegit sibi Loth regionem Iordanis, & profectus est ab oriente: & diuisi sunt fratres alter ab altero.

12 Abram habitauit in terra Chanaan: Loth autem habitauit in ciuitatibus regionis Iordanis, & tendebat tentoria usque Sodoma.

13 Homines autem Sodomorum pessimi & peccatores coram Domino nimis.

14 Dixit autem Dominus ad Abram, postquam discessit Loth ab eo: Leua oculos tuos & uide de loco in quo nunc es, ad aquilonem & meridiem, ad orientem & occidentem:

15 Omnem terram quam tu uides tibi dabo, & semini tuo usque in sempiternum.

16 Et ponam semen tuum sicut puluerem terræ: si quis potest hominum numerare puluerem terræ, & semen tuum numerabitur.

17 Surge, & perambula terram in longitudine sua & latitudine, quia tibi dabo eam.

18 Mouit igitur Abram tentoria sua, & uenit habitauit iuxta conuallem Mambre quæ est in Hebron: ædificauitque ibi altare Domino.

Cap. 14. 1 Factum est autem in diebus Amraphel regis Sennaar, Arioch regis Pontus, Chodorlahomor regis Elamitarum, & Thadal regis gentium,

2 Iniere bellum contra Bara regem Sodomorum, & contra Bersa regem Gomorræ, contra Sennaab regem Adamæ, & contra Semeber regem Seboim, & contra regem Balach, quæ est Segor.

3 Hi omnes coniuncti sunt in ualle Siddim, quæ est mare Salsugo.

4 Duodecim annis seruierant Chodorlahomor, & tertiodecimo anno recesserant ab eo.

5 Igitur quartodecimo anno uenit Chodorlahomor, & reges qui erant cum eo, & percusserunt Raphaim in Astaroth Carnaim, & Zuzim cum eis, & Emim in campestri Cariathaim,

6 Et Horræos in monte Seir usque ad planitiem Pharan, quæ est in deserto.

7 Reuersi sunt autem & uenerunt ad fontem Iudicii, qui nunc dicitur Cades, & percusserunt omnem regionem Amalechitarum, & Amorræum habitantem in Asasonthamar.

8 Egressi sunt autem rex Sodomorum, & rex Gomorræ, & rex Adamæ, & rex Seboim, & rex Balach, quæ est Segor, & direxerunt contra eos aciem in ualle Siddim,

9 Contra Chodorlahomor regem Elamitarum, & Thadal regem gentium, & Amraphel regem Sennaar, & Arioch regem Pontus, quatuor reges contra quinque.

10 Porro uallis Siddim habebat puteos multos bituminis. Fugerunt autem rex Sodomorum & Gomorræ, & cecidit ibi: qui autem remanserant fugerunt ad montana.

11 Tulerunt autem omnem substantiam Sodomorum & Gomorræ, & uniuersas escas, & abierunt.

12 Et Loth & substantiam eius filium fratris Abram abeuntes tulerunt: habitabat enim in Sodomis.

13 Et uenit unus qui euaserat, & nuntiauit Abram transmigrationem. Habitabat autem iuxta conuallem Mambre Amorræi fratris Escol & fratris Aner: hi enim pepigerant fœdus cum Abram.

14 Quod cum audisset Abram captum fratrem suum, numerauit expeditos uernaculos suos trecentos decem & octo, & persecutus est usque Dan.

15 Et diuisit contra eos nocte ipse & serui eius, percussitque eos, & persecutus est usque Hoba, quæ est ad sinistram Damasci.

16 Et reduxit uniuersam substantiam, Loth quoque fratrem suum & substantiam eius reduxit, sed & mulieres & populum.

17 Egressus est autem rex Sodomorum in occursum eius, postquam reuersus est a cæde Chodorlahomor & regum qui erant cum eo, in ualle Save, quæ est ualle regis.

18 Melchisedech autem rex Salem proferens panem & uinum erat sacerdos Dei excelsi.

19 Benedixitque Abram, & ait: Benedictus Abram Deo excelso, qui possessorem cæli & terræ constituit,

20 Et benedictus Deus excelsus qui protexit hostes tuos de manibus tuis. Et dedit ei decimas ex omnibus.

21 Dixit autem rex Sodomorum ad Abram: Da mihi animas, cætera tolle tibi.

22 Ait Abram ad regem Sodomorum: Leuo manum meam ad Dominum Deum excelsum possessorem cæli & terræ,

23 Si a filo tenui usque ad corrigiam calcamenti accipiam ex omnibus quæ tua sunt, ne dicas: Ego ditaui Abram.

24 Excepta tantum quæ comederunt iuuenes, & partes uirorum qui uenerunt mecum, Aner, Escol, & Mambre: isti accipient partes suas.

Cap. 15. 1 Post hæc factum est uerbum Domini ad Abram per uisionem, dicens: Noli timere Abram, ego protector tuus sum, & merces tua magna nimis.

2 Dixit autem Abram: Domine Deus, quid mihi dabis? ego dimittam sine liberis, & filius procuratoris domus meæ iste Damascus Eliezer.

3 Et adiunxit Abram: Mihi autem non dedisti semen, & ecce uernaculus meus hæres meus erit.

4 Statimque uox Domini ad eum facta est, dicens: Non erit hæres tuus iste, sed qui egredietur de utero tuo, hic hæres tuus erit.

5 Eduxitque eum foras, & ait: Suspice cælum, & numera stellas si potes. Et dixit ei: Sic erit semen tuum.

6 Credidit Abram Deo, & reputatum est ei ad iustitiam.

7 Dixitque ad eum: Ego Dominus qui eduxi te de Ur Chaldæorum, ut darem tibi terram hanc, & possideres eam.

8 At ille ait: Domine Deus, unde scire possum quod possessurus sim eam?

9 Respondit ei: Sume mihi uitulam trimam, & capram trimam, & arietem trimum, turturem quoque & columbam.

10 Qui tulit omnia hæc, & diuisit ea per medium, & contulit partem contra partem: aues autem non diuisit.

11 Descenderunt uolucres super corpora, & abigebat eas Abram.

12 Cumque occidisset sol, sopor irruit super Abram, & ecce horror magnus & tenebrosus inuasit eum.

13 Dictumque est ad eum: Scito præcognoscens quod peregrinum futurum sit semen tuum in terra non sua, & seruient eis, & affligent eos quadringentis annis.

14 Sed & gentem cui seruient ego iudicabo: & post hæc egredientur cum substantia multa.

15 Tu autem ibis ad patres tuos in pace, sepeliris in senectute bona.

16 Generatione autem quarta reuertentur huc: nondum enim completæ sunt iniquitates Amorræi usque ad præsens tempus.

17 Cumque occubuisset sol, & caligo facta esset, apparuit clibanus fumans, & lampas ignis transiens inter diuisiones illas.

18 In die illa pepigit Dominus fœdus cum Abram, dicens: Semini tuo dabo terram hanc a fluuio Ægypti usque ad fluuium magnum Euphraten,

19 Cinæum, & Cenezæum, & Cedmonæum,

20 Et Hethæum, & Pherezæum, & Raphaim,

21 Et Amorræum, & Chananæum, & Gergesæum, & Iebusæum.

Cap. 16. 1 Sarai autem uxor Abram non pariebat ei liberos: habens ancillam Ægyptiam nomine Agar,

2 Dixit ad Abram: Ecce conclusit me Dominus ne pariam: ingredere ad ancillam meam, forsitan ex illa suscitabo filios. Cui cum adquieuisset Abram,

3 Tulit Sarai uxor eius Agar Ægyptiam ancillam suam post decem annos quam habitare cœperat in terra Chanaan, & dedit eam uiro suo.

4 Qui ingressus est ad illam. Quæ cum uidisset se concepisse, despexit dominam suam.

5 Dixitque Sarai ad Abram: Iniuria tua sit super me. Ego dedi ancillam meam in sinum tuum, quæ cum uidisset se concepisse, despexit me: iudicet Dominus inter me & te.

6 Ait Abram ad Sarai: Ecce ancilla tua in manu tua est, utere ea ut libet. Et cum afflixisset eam Sarai, fugit a facie eius.

7 Inuenit autem eam Angelus Domini in loco aquæ multæ in deserto, quæ est in uia Sur,

8 Et dixit ad eam: Agar ancilla Sarai, unde uenisti, & quo uadis? Quæ respondit: A facie Sarai dominæ meæ ego fugio.

9 Dixitque ei Angelus Domini: Reuertere ad dominam tuam, & humiliare sub manibus eius.

10 Et rursum: Multiplicans, inquit, multiplicabo semen tuum, & non numerabitur præ multitudine.

11 Et ait: Ecce concepisti, & paries filium, & uocabis nomen eius Ismahel, eo quod audierit Dominus afflictionem tuam.

12 Ipse erit homo agrestis, manus eius contra omnes, & manus omnium contra eum, & e regione uniuersorum fratrum suorum figet tentoria.

13 Vocauit autem nomen Domini qui loquebatur ad se: Tu Deus qui uidisti me. Dixit enim: Etenim hic uidi posteriora uidentis me.

14 Propterea uocauit puteum illum: Puteum uidentis me inter Cades & Barad.

15 Peperit autem Agar filium Abram, & uocauit Abram nomen filij sui quem genuit Agar, Ismahel.

16 Octoginta & sex annorum erat Abram cum genuit Ismahel Agar.

Cap. 17. 1 Cumque esset annorum nonaginta & nouem, apparuit Dominus Abram, & dixit ei: Ego Deus omnipotens, ambula coram me, & esto perfectus.

2 Et ponam pactum meum inter me & te, & multiplicabo te ualde.

3 Cecidit Abram pronus in terram. Et locutus est ei Deus, dicens:

4 Ego dispono pactum meum tecum, & eris pater multarum gentium.

5 Non uocabitur ultra nomen tuum Abram, sed erit nomen tuum Abraham: quia patrem multarum gentium constituite te.

6 Et faciam te crescere ualde, & ponam te in gentibus, & reges ex te egredientur.

7 Et statuam pactum meum inter me & te, & inter semen tuum post te in generationibus suis, pactum sempiternum, ut sim Deus tuus & seminis tui post te.

8 Et dabo tibi & semini tuo terram peregrinationis tuæ, omnem terram Chanaan in possessionem æternam, eroque Deus eorum.

9 Dixit quoque Deus ad Abraham: Et tu ergo custodies pactum meum, & semen tuum post te in generationibus suis.

10 Hoc pactum meum quod obseruabitis inter me & uos, & semen tuum post te: circumcidetur ex uobis omne masculinum.

11 Et circumcidetis carnem præputij uestri, ut sit in signum fœderis inter me & uos.

12 Puer octo dierum circumcidetur ex uobis omne masculinum in generationibus uestris, tam uernaculus quam emptitius, qui non est de semine uestro.

13 Circumcisione circumcidetur uernaculus tuus, & emptitius pecunia tua: erit pactum meum in carne uestra in fœdus æternum.

14 Masculus cuius præputij caro circumcisa non fuerit, delebitur anima illa de populo suo, quia pactum meum irritum fecit.

15 Dixit autem Deus ad Abraham: Sarai uxorem tuam non uocabis nomen eius Sarai, sed Sara.

16 Benedicam ei, & ex illa dabo tibi filium, benedicamque ei, & erit in gentes: reges populorum orientur ex eo.

17 Cecidit Abraham in faciem suam, & risit, dicens in corde suo: Putasne centenario filius nascetur? & Sara nonagenaria pariet?

18 Et dixit ad Deum: Ismahel coram te uiuat.

19 Dixit autem Deus: Sara uxor tua pariet tibi filium, & uocabis nomen eius Isaac, & constituam pactum meum illi in fœdus æternum, & semini eius post eum.

20 Super Ismahel quoque exaudiui te: ecce benedicam ei, & crescere faciam, & multiplicabo eum ualde: duodecim principes generabit, & faciam illum in gentem magnam.

21 Pactum autem meum statuam ad Isaac, quem pariet tibi Sara tempore isto in anno alio.

22 Cumque cessasset loqui cum eo, ascendit Deus de Abraham.

23 Tulit igitur Abraham Ismahel filium suum, & omnes uernaculos domus suæ, & uniuersos emptitios pecunia sua, omne masculinum de uiris domus Abraham: & circumcidit carnem præputij eorum statim in die isto, sicut locutus est ei Deus.

24 Abraham nonaginta & nouem annorum erat cum circumcideret carnem præputij sui.

25 Ismahel autem filius eius tredecim annorum erat cum circumcideretur caro præputij eius.

26 In die isto circumcisus est Abraham & Ismahel filius eius.

27 Et omnes uiri domus eius uernaculi & emptitij pecunia sua circumcisi sunt cum eo.

Cap. 18. 1 Apparuit autem ei Dominus in conuallibus Mambre sedenti ostium tabernaculi sui feruente die.

2 Qui leuatis oculis uidit tres uiros stantes prope se: quos cum uidisset cucurrit in occursum eorum de ostio tabernaculi sui, & adorauit in terram,

3 Et ait: Domine, si inueni gratiam coram te, ne transeas seruum tuum.

4 Afferatur paululum aquæ, & lauate pedes uestros, & requiescite sub arbore.

5 Ponam buccellam panis, & confortate cor uestrum, postea transibitis: sic enim declinastis ad seruum uestrum. Dixerunt: Fac sicut locutus es.

6 Festinauit Abraham in tabernaculum ad Saram, & dixit ei: Accelera tria sata similæ, commisce, & fac subcinericios panes.

7 Ipse ad armenta cucurrit, & tulit inde uitulum tenerum & optimum, deditque puero, qui festinauit & coxit eum.

8 Tulit quoque butyrum & lac, & uitulum quem coxerat, posuitque coram eis: ipse autem stabat iuxta eos sub arbore.

9 Postquam comederunt, dixerunt ad eum: Vbi est Sara uxor tua? Respondit: Ecce in tabernaculo est.

10 Et ait: Reuertens ueniam ad te tempore isto, uita comite, & habebit filium Sara uxor tua. Quod audiens Sara, risit post ostium tabernaculi.

11 Erant autem Abraham & Sara senes, & prouecti ætate, cessauerat que fieri mulieribus quod solet fieri.

12 Risit ergo Sara, dicens: Postquam consenui & dominus meus uetulus est, uoluptati mihi erit?

13 Dixit autem Dominus ad Abraham: Quare risit Sara dicens: Numquid uere parere ausura sum uetula?

14 Quid ergo impossibile est apud Deum? Iuxta præfinitum tempus reuertar ad te, uita comite, & habebit Sara filium.

15 Negauit Sara, dicens: Non risi, timuit enim. Dixit autem: Non ita est, sed risisti.

16 Cumque surrexissent inde uiri, direxerunt oculos contra Sodomam: & Abraham simul gradiebatur deducens eos.

17 Dixit autem Dominus: Numquid celare possum Abraham quæ gesturus sum,

18 Cum futurus sit in gentem magnam & robustissimam, & benedicendæ in illo omnes gentes terræ?

19 Scio enim quod præcepturus sit filiis suis & domui suæ post se, ut custodiant uiam Domini, & faciant iustitiam & iudicium: ut adducat Dominus super Abraham omnia quæ locutus est ad eum.

20 Dixit ergo Dominus: Clamor Sodomorum & Gomorræ multiplicatus est, & peccata eorum grauata sunt nimis.

21 Descendam & uidebo utrum clamorem qui uenit ad me opere compleuerint an non est ita, ut sciam.

22 Conuersique uiri inde abierunt contra Sodomam: Abraham autem adhuc stabat coram Domino.

23 Et appropians ait: Numquid perdes iustum cum impio?

24 Si fuerint quinquaginta iusti in ciuitate, perdes eos, & non parces loco propter quinquaginta iustos si fuerint in eo?

25 Absit a te hoc facere, ut occidas iustum cum impio, & sit æque iustus ac impius: non hoc facit qui uniuersam terram iudicat. Nequaquam faciet iudicium hoc.

26 Dixit autem Dominus: Si inuenero Sodomis quinquaginta iustos in medio ciuitatis, dimittam omni loco propter eos.

27 Respondens Abraham ait: Ecce semel cœpi loqui ad Dominum meum, cum sim puluis & cinis.

28 Forsitan minus quinquaginta iustis quinque, delebis propter quinque uniuersam ciuitatem? Dixit: Non delebo si inuenero ibi quadraginta & quinque.

29 Rursum ait: Etiam quadraginta inuentus fuerit ibi? Respondit: Non faciam propter quadraginta.

30 Ait: Ne quæso indigneris Domine si loquar: forsitan inuenientur ibi triginta. Respondit: Non faciam si inuenero ibi triginta.

31 Ait: Quia cœpi loqui ad Dominum meum, forsitan inuenientur ibi uiginti. Respondit: Non interficiam propter uiginti.

32 Ait: Obsecro ne irascatur Dominus meus si adhuc semel loquar: forsitan inuenientur ibi decem. Respondit: Non interficiam propter decem.

33 Abiit Dominus postquam cessauit loqui ad Abraham, & Abraham reuersus est in locum suum.

Cap. 19. 1 Venerunt autem duo Angeli Sodomam uespere, & Loth sedebat ad ostium ciuitatis. Quos cum uidisset surrexit, & processit eis, & adorauit pronus in terram,

2 Et dixit: Obsecro domini mei declinate in domum pueri uestri, & manete ibi, lauate pedes uestros, & mane consurgetis & ibitis in uias uestras. Dixerunt: Non, sed in platea manebimus.

3 Vim faciebat illis ut declinarent ad eum, & ingressi domum eius fecit eis conuiuium, coxitque azymos panes, & comederunt.

4 Et ante quam irent cubitum, uiri ciuitatis uallauerunt domum a puero usque ad senem, omnis populus simul.

5 Et uocauerunt Loth, dixerunt ei: Vbi sunt uiri qui introierunt ad te nocte? educ eos huc, ut cognoscamus eos.

6 Egressus ad eos Loth post tergum, ostium clausit,

7 Et ait: Obsecro fratres mei ne malum faciatis.

8 Habeo duas filias quæ necdum cognouerunt uirum, educam eas ad uos, & abutimini eis sicut placuerit uobis, dummodo uiris istis nihil faciatis mali, quia ingressi sunt sub umbraculum tecti mei.

9 Dixerunt autem: Recede illuc. Et rursum: Iste, inquiunt, intrauit ut peregrinus esset in ciuitate, & iudicare cœpit? nunc affligemus te magis quam illos. Et ui impellebant hominem Loth nimis, & prope fregerunt ostium.

10 Extendentes autem uiri manum suam introduxerunt Loth ad se in domum, & ostium clauserunt.

11 Eos autem qui foris erant percusserunt caligine a paruo usque ad magnum, ita ut ostium inuenire non possent.

12 Dixerunt autem uiri ad Loth: Habes hic quempiam tuorum? generum, & filios, & filias, & omnia quæ tua sunt educ de loco isto.

13 Delebimus enim locum istum, eo quod ingrauata sit clamor eorum coram

Tractatus CXXIV. Cap. XVIII. Vers. 28 usque ad 40.

Patrologiae cursus completus, accurante J.-P. Migne, Patrologiae Latinae tomus XXXV, 1845

JOANNIS EVANGELIUM LXXIII

1. Quia in Evangelio secundum Joannem, quod nunc tractandum suscepimus, Dominus noster Jesus Christus ita se ostendit, ut ejus divinitas ceteris Evangelistis comparata, quasi fulgentior luce clarescat, et ideo ab ipso Evangelio, quod ejus divinitatem tam excellenter ostendit, ab ipso Joanne, qui hoc tam excellenter ostendit, ab ipso Joannis capite, quod hoc tam excellenter ostendit, ab ipso versu, quo hoc tam excellenter ostendit, ab ipsis verbis, quibus hoc tam excellenter ostendit, ab ipsa sententia, qua hoc tam excellenter ostendit, ab ipsa denique quaestione, quae hoc tam excellenter ostendit, ordiendum mihi videtur. Quaestio ergo ista est: Quid est veritas? Hoc enim Pilato respondit Dominus, cum ei dixisset: *Tu es rex?* Quod ille non intelligens, ut ei videbatur, ridiculum, ut ei videbatur, regem se esse dixerat, qui nec ipsum regnum, nec ullum regnum habere videbatur. Ad hoc ergo ille: *Ego*, inquit, *in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam veritati.* Quod cum audisset Pilatus, quaesivit ab eo: *Quid est veritas?* Et hoc dicto,

Chap. 1. 1 In the beginning God made the heaven and the earth. 2 And the earth was without form, and void; and darkness was upon the face of the deep. And the Spirit of God moved upon the face of the waters. 3 And God said, Let there be light: and there was light. 4 And God saw the light, that it was good: and God divided the light from the darkness. 5 And God called the light Day, and the darkness he called Night. And the evening and the morning were the first day. 6 And God said, Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters. 7 And God made the firmament, and divided the waters which were under the firmament from the waters which were above the firmament: and it was so. 8 And God called the firmament Heaven. And the evening and the morning were the second day. 9 And God said, Let the waters under the heaven be gathered together unto one place, and let the dry land appear: and it was so. 10 And God called the dry land Earth; and the gathering together of the waters called he Seas: and God saw that it was good. 11 And God said, Let the earth bring forth grass, the herb yielding seed, and the fruit tree yielding fruit after his kind, whose seed is in itself, upon the earth: and it was so. 12 And the earth brought forth grass, and herb yielding seed after his kind, and the tree yielding fruit, whose seed was in itself, after his kind: and God saw that it was good. 13 And the evening and the morning were the third day. 14 And God said, Let there be lights in the firmament of the heaven to divide the day from the night; and let them be for signs, and for seasons, and for days, and years: 15 And let them be for lights in the firmament of the heaven to give light upon the earth: and it was so. 16 And God made two great lights; the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night: he made the stars also. 17 And God set them in the firmament of the heaven to give light upon the earth, 18 And to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness: and God saw that it was good. 19 And the evening and the morning were the fourth day. 20 And God said, Let the waters bring forth abundantly the moving creature that hath life, and fowl that may fly above the earth in the open firmament of heaven. 21 And God created great whales, and every living creature that moveth, which the waters brought forth abundantly, after their kind, and every winged fowl after his kind: and God saw that it was good. 22 And God blessed them, saying, Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let fowl multiply in the earth. 23 And the evening and the morning were the fifth day. 24 And God said, Let the earth bring forth the living creature after his kind, cattle, and creeping thing, and beast of the earth after his kind: and it was so. 25 And God made the beast of the earth after his kind, and cattle after their kind, and every thing that creepeth upon the earth after his kind: and God saw that it was good. 26 And God said, Let us make man in our image, after our likeness: and let them have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creepeth upon the earth. 27 So God created man in his own image, in the image of God created he him; male and female created he them. 28 And God blessed them, and God said unto them, Be fruitful, and multiply, and replenish the earth, and subdue it: and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over every living thing that moveth upon the earth. 29 And God said, Behold, I have given you every herb bearing seed, which is upon the face of all the earth, and every tree, in the which is the fruit of a tree yielding seed; to you it shall be for meat. 30 And to every beast of the earth, and to every fowl of the air, and to every thing that creepeth upon the earth, wherein there is life, I have given every green herb for meat: and it was so. 31 And God saw every thing that he had made, and, behold, it was very good. And the evening and the morning were the sixth day.

Chap. 2. 1 Thus the heavens and the earth were finished, and all the host of them. 2 And on the seventh day God ended his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which he had made. 3 And God blessed the seventh day, and sanctified it: because that in it he had rested from all his work which God created and made. 4 These are the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that the Lord God made the earth and the heavens, 5 And every plant of the field before it was in the earth, and every herb of the field before it grew: for the Lord God had not caused it to rain upon the earth, and there was not a man to till the ground. 6 But there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground. 7 And the Lord God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. 8 And the Lord God planted a garden eastward in Eden; and there he put the man whom he had formed. 9 And out of the ground made the Lord God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of knowledge of good and evil. 10 And a river went out of Eden to water the garden; and from thence it was parted, and became into four heads. 11 The name of the first is Pison: that is it which compasseth the whole land of Havilah, where there is gold; 12 And the gold of that land is good: there is bdellium and the onyx stone. 13 And the name of the second river is Gihon: the same is it that compasseth the whole land of Ethiopia. 14 And the name of the third river is Hiddekel: that is it which goeth toward the east of Assyria. And the fourth river is Euphrates. 15 And the Lord God took the man, and put him into the garden of Eden to dress it and to keep it. 16 And the Lord God commanded the man, saying, Of every tree of the garden thou mayest freely eat: 17 But of the tree of the knowledge of good and evil, thou shalt not eat of it: for in the day that thou eatest thereof thou shalt surely die. 18 And the Lord God said, It is not good that the man should be alone; I will make him an help meet for him. 19 And out of the ground the Lord God formed every beast of the field, and every fowl of the air; and brought them unto Adam to see what he would call them: and whatsoever Adam called every living creature, that was the name thereof. 20 And Adam gave names to all cattle, and to the fowl of the air, and to every beast of the field; but for Adam there was not found an help meet for him. 21 And the Lord God caused a deep sleep to fall upon Adam, and he slept: and he took one of his ribs, and closed up the flesh instead thereof; 22 And the rib, which the Lord God had taken from man, made he a woman, and brought her unto the man. 23 And Adam said, This is now bone of my bones, and flesh of my flesh: she shall be called Woman, because she was taken out of Man. 24 Therefore shall a man leave his father and his mother, and shall cleave unto his wife: and they shall be one flesh. 25 And they were both naked, the man and his wife, and were not ashamed.

Chap. 3. 1 Now the serpent was more subtil than any beast of the field which the Lord God had made. And he said unto the woman, Yea, hath God said, Ye shall not eat of every tree of the garden? 2 And the woman said unto the serpent, We may eat of the fruit of the trees of the garden: 3 But of the fruit of the tree which is in the midst of the garden, God hath said, Ye shall not eat of it, neither shall ye touch it, lest ye die. 4 And the serpent said unto the woman, Ye shall not surely die: 5 For God doth know that in the day ye eat thereof, then your eyes shall be opened, and ye shall be as gods, knowing good and evil. 6 And when the woman saw that the tree was good for food, and that it was pleasant to the eyes, and a tree to be desired to make one wise, she took of the fruit thereof, and did eat, and gave also unto her husband with her; and he did eat. 7 And the eyes of them both were opened, and they knew that they were naked; and they sewed fig leaves together, and made themselves aprons. 8 And they heard the voice of the Lord God walking in the garden in the cool of the day: and Adam and his wife hid themselves from the presence of the Lord God amongst the trees of the garden. 9 And the Lord God called unto Adam, and said unto him, Where art thou? 10 And he said, I heard thy voice in the garden, and I was afraid, because I was naked; and I hid myself. 11 And he said, Who told thee that thou wast naked? Hast thou eaten of the tree, whereof I commanded thee that thou shouldest not eat? 12 And the man said, The woman whom thou gavest to be with me, she gave me of the tree, and I did eat. 13 And the Lord God said unto the woman, What is this that thou hast done? And the woman said, The serpent beguiled me, and I did eat. 14 And the Lord God said unto the serpent, Because thou hast done this, thou art cursed above all cattle, and above every beast of the field; upon thy belly shalt thou go, and dust shalt thou eat all the days of thy life: 15 And I will put enmity between thee and the woman, and between thy seed and her seed; it shall bruise thy head, and thou shalt bruise his heel. 16 Unto the woman he said, I will greatly multiply thy sorrow and thy conception; in sorrow thou shalt bring forth children; and thy desire shall be to thy husband, and he shall rule over thee. 17 And unto Adam he said, Because thou hast hearkened unto the voice of thy wife, and hast eaten of the tree, of which I commanded thee, saying, Thou shalt not eat of it: cursed is the ground for thy sake; in sorrow shalt thou eat of it all the days of thy life; 18 Thorns also and thistles shall it bring forth to thee; and thou shalt eat the herb of the field; 19 In the sweat of thy face shalt thou eat bread, till thou return unto the ground; for out of it wast thou taken: for dust thou art, and unto dust shalt thou return. 20 And Adam called his wife's name Eve; because she was the mother of all living. 21 Unto Adam also and to his wife did the Lord God make coats of skins, and clothed them. 22 And the Lord God said, Behold, the man is become as one of us, to know good and evil: and now, lest he put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat, and live for ever: 23 Therefore the Lord God sent him forth from the garden of Eden, to till the ground from whence he was taken. 24 So he drove out the man; and he placed at the east of the garden of Eden Cherubims, and a flaming sword which turned every way, to keep the way of the tree of life.

Chap. 4. 1 And Adam knew Eve his wife; and she conceived, and bare Cain, and said, I have gotten a man from the Lord. 2 And she again bare his brother Abel. And Abel was a keeper of sheep, but Cain was a tiller of the ground. 3 And in process of time it came to pass, that Cain brought of the fruit of the ground an offering unto the Lord. 4 And Abel, he also brought of the firstlings of his flock and of the fat thereof. And the Lord had respect unto Abel and to his offering: 5 But unto Cain and to his offering he had not respect. And Cain was very wroth, and his countenance fell. 6 And the Lord said unto Cain, Why art thou wroth? and why is thy countenance fallen? 7 If thou doest well, shalt thou not be accepted? and if thou doest not well, sin lieth at the door. And unto thee shall be his desire, and thou shalt rule over him. 8 And Cain talked with Abel his brother: and it came to pass, when they were in the field, that Cain rose up against Abel his brother, and slew him. 9 And the Lord said unto Cain, Where is Abel thy brother? And he said, I know not: Am I my brother's keeper? 10 And he said, What hast thou done? the voice of thy brother's blood crieth unto me from the ground. 11 And now art thou cursed from the earth, which hath opened her mouth to receive thy brother's blood from thy hand; 12 When thou tillest the ground, it shall not henceforth yield unto thee her strength; a fugitive and a vagabond shalt thou be in the earth. 13 And Cain said unto the Lord, My punishment is greater than I can bear. 14 Behold, thou hast driven me out this day from the face of the earth; and from thy face shall I be hid; and I shall be a fugitive and a vagabond in the earth; and it shall come to pass, that every one that findeth me shall slay me. 15 And the Lord said unto him, Therefore whosoever slayeth Cain, vengeance shall be taken on him sevenfold. And the Lord set a mark upon Cain, lest any finding him should kill him. 16 And Cain went out from the presence of the Lord, and dwelt in the land of Nod, on the east of Eden. 17 And Cain knew his wife; and she conceived, and bare Enoch: and he builded a city, and called the name of the city, after the name of his son, Enoch. 18 And unto Enoch was born Irad: and Irad begat Mehujael: and Mehujael begat Methusael: and Methusael begat Lamech. 19 And Lamech took unto him two wives: the name of the one was Adah, and the name of the other Zillah. 20 And Adah bare Jabal: he was the father of such as dwell in tents, and of such as have cattle. 21 And his brother's name was Jubal: he was the father of all such as handle the harp and organ. 22 And Zillah, she also bare Tubal-cain, an instructer of every artificer in brass and iron: and the sister of Tubal-cain was Naamah. 23 And Lamech said unto his wives, Adah and Zillah, Hear my voice; ye wives of Lamech, hearken unto my speech: for I have slain a man to my wounding, and a young man to my hurt. 24 If Cain shall be avenged sevenfold, truly Lamech seventy and sevenfold. 25 And Adam knew his wife again; and she bare a son, and called his name Seth: For God, said she, hath appointed me another seed instead of Abel, whom Cain slew. 26 And to Seth, to him also there was born a son; and he called his name Enos: then began men to call upon the name of the Lord.

Chap. 5. 1 This is the book of the generations of Adam. In the day that God created man, in the likeness of God made he him; 2 Male and female created he them; and blessed them, and called their name Adam, in the day when they were created. 3 And Adam lived an hundred and thirty years, and begat a son in his own likeness, after his image; and called his name Seth: 4 And the days of Adam after he had begotten Seth were eight hundred years: and he begat sons and daughters: 5 And all the days that Adam lived were nine hundred and thirty years: and he died. 6 And Seth lived an hundred and five years, and begat Enos: 7 And Seth lived after he begat Enos eight hundred and seven years, and begat sons and daughters: 8 And all the days of Seth were nine hundred and twelve years: and he died. 9 And Enos lived ninety years, and begat Cainan: 10 And Enos lived after he begat Cainan eight hundred and fifteen years, and begat sons and daughters: 11 And all the days of Enos were nine hundred and five years: and he died. 12 And Cainan lived seventy years and begat Mahalaleel: 13 And Cainan lived after he begat Mahalaleel eight hundred and forty years, and begat sons and daughters: 14 And all the days of Cainan were nine hundred and ten years: and he died. 15 And Mahalaleel lived sixty and five years, and begat Jared: 16 And Mahalaleel lived after he begat Jared eight hundred and thirty years, and begat sons and daughters: 17 And all the days of Mahalaleel were eight hundred ninety and five years: and he died. 18 And Jared lived an hundred sixty and two years, and he begat Enoch: 19 And Jared lived after he begat Enoch eight hundred years, and begat sons and daughters: 20 And all the days of Jared were nine hundred sixty and two years: and he died. 21 And Enoch lived sixty and five years, and begat Methuselah: 22 And Enoch walked with God after he begat Methuselah three hundred years, and begat sons and daughters: 23 And all the days of Enoch were three hundred sixty and five years: 24 And Enoch walked with God: and he was not; for God took him. 25 And Methuselah lived an hundred eighty and seven years, and begat Lamech. 26 And Methuselah lived after he begat Lamech seven hundred eighty and two years, and begat sons and daughters: 27 And all the days of Methuselah were nine hundred sixty and nine years: and he died. 28 And Lamech lived an hundred eighty and two years, and begat a son: 29 And he called his name Noah, saying, This same shall comfort us concerning our work and toil of our hands, because of the ground which the Lord hath cursed. 30 And Lamech lived after he begat Noah five hundred ninety and five years, and begat sons and daughters: 31 And all the days of Lamech were seven hundred seventy and seven years: and he died. 32 And Noah was five hundred years old: and Noah begat Shem, Ham, and Japheth.

Chap. 6. 1 And it came to pass, when men began to multiply on the face of the earth, and daughters were born unto them, 2 That the sons of God saw the daughters of men that they were fair; and they took them wives of all which they chose. 3 And the Lord said, My spirit shall not always strive with man, for that he also is flesh: yet his days shall be an hundred and twenty years. 4 There were giants in the earth in those days; and also after that, when the sons of God came in unto the daughters of men, and they bare children to them, the same became mighty men which were of old, men of renown. 5 And God saw that the wickedness of man was great in the earth, and that every imagination of the thoughts of his heart was only evil continually. 6 And it repented the Lord that he had made man on the earth, and it grieved him at his heart. 7 And the Lord said, I will destroy man whom I have created from the face of the earth; both man, and beast, and the creeping thing, and the fowls of the air; for it repenteth me that I have made them. 8 But Noah found grace in the eyes of the Lord. 9 These are the generations of Noah: Noah was a just man and perfect in his generations, and Noah walked with God. 10 And Noah begat three sons, Shem, Ham, and Japheth. 11 The earth also was corrupt before God, and the earth was filled with violence. 12 And God looked upon the earth, and, behold, it was corrupt; for all flesh had corrupted his way upon the earth. 13 And God said unto Noah, The end of all flesh is come before me; for the earth is filled with violence through them; and, behold, I will destroy them with the earth. 14 Make thee an ark of gopher wood; rooms shalt thou make in the ark, and shalt pitch it within and without with pitch. 15 And this is the fashion which thou shalt make it after: The length of the ark shall be three hundred cubits, the breadth of it fifty cubits, and the height of it thirty cubits. 16 A window shalt thou make to the ark, and in a cubit shalt thou finish it above; and the door of the ark shalt thou set in the side thereof; with lower, second, and third stories shalt thou make it. 17 And, behold, I, even I, do bring a flood of waters upon the earth, to destroy all flesh, wherein is the breath of life, from under heaven; and every thing that is in the earth shall die. 18 But with thee will I establish my covenant; and thou shalt come into the ark, thou, and thy sons, and thy wife, and thy sons' wives with thee. 19 And of every living thing of all flesh, two of every sort shalt thou bring into the ark, to keep them alive with thee; they shall be male and female. 20 Of fowls after their kind, and of cattle after their kind, of every creeping thing of the earth after his kind, two of every sort shall come unto thee, to keep them alive. 21 And take thou unto thee of all food that is eaten, and thou shalt gather it to thee; and it shall be for food for thee, and for them. 22 Thus did Noah; according to all that God commanded him, so did he.

Chap. 7. 1 And the Lord said unto Noah, Come thou and all thy house into the ark; for thee have I seen righteous before me in this generation. 2 Of every clean beast thou shalt take to thee by sevens, the male and his female: and of beasts that are not clean by two, the male and his female. 3 Of fowls also of the air by sevens, the male and the female; to keep seed alive upon the face of all the earth. 4 For yet seven days, and I will cause it to rain upon the earth forty days and forty nights; and every living substance that I have made will I destroy from off the face of the earth. 5 And Noah did according unto all that the Lord commanded him. 6 And Noah was six hundred years old when the flood of waters was upon the earth. 7 And Noah went in, and his sons, and his wife, and his sons' wives with him, into the ark, because of the waters of the flood. 8 Of clean beasts, and of beasts that are not clean, and of fowls, and of every thing that creepeth upon the earth, 9 There went in two and two unto Noah into the ark, the male and the female, as God had commanded Noah. 10 And it came to pass after seven days, that the waters of the flood were upon the earth. 11 In the six hundredth year of Noah's life, in the second month, the seventeenth day of the month, the same day were all the fountains of the great deep broken up, and the windows of heaven were opened. 12 And the rain was upon the earth forty days and forty nights. 13 In the self same day entered Noah, and Shem, and Ham, and Japheth, the sons of Noah, and Noah's wife, and the three wives of his sons with them, into the ark; 14 They, and every beast after his kind, and all the cattle after their kind, and every creeping thing that creepeth upon the earth after his kind, and every fowl after his kind, every bird of every sort. 15 And they went in unto Noah into the ark, two and two of all flesh, wherein is the breath of life. 16 And they that went in, went in male and female of all flesh, as God had commanded him: and the Lord shut him in. 17 And the flood was forty days upon the earth; and the waters increased, and bare up the ark, and it was lifted up above the earth. 18 And the waters prevailed, and were increased greatly upon the earth; and the ark went upon the face of the waters. 19 And the waters prevailed exceedingly upon the earth; and all the high hills, that were under the whole heaven, were covered. 20 Fifteen cubits upward did the waters prevail; and the mountains were covered. 21 And all flesh died that moved upon the earth, both of fowl, and of cattle, and of beast, and of every creeping thing that creepeth upon the earth, and every man: 22 All in whose nostrils was the breath of life, of all that was in the dry land, died. 23 And every living substance was destroyed which was upon the face of the ground, both man, and cattle, and the creeping things, and the fowl of the heaven; and they were destroyed from the earth: and Noah only remained alive, and they that were with him in the ark. 24 And the waters prevailed upon the earth an hundred and fifty days.

Chap. 8. 1 And God remembered Noah, and every living thing, and all the cattle that was with him in the ark: and God made a wind to pass over the earth, and the waters assuaged; 2 The fountains also of the deep and the windows of heaven were stopped, and the rain from heaven was restrained; 3 And the waters returned from off the earth continually: and after the end of the hundred and fifty days the waters were abated. 4 And the ark rested in the seventh month, on the seventeenth day of the month, upon the mountains of Ararat. 5 And the waters decreased continually until the tenth month: in the tenth month, on the first day of the month, were the tops of the mountains seen. 6 And it came to pass at the end of forty days, that Noah opened the window of the ark which he had made: 7 And he sent forth a raven, which went forth to and fro, until the waters were dried up from off the earth. 8 Also he sent forth a dove from him, to see if the waters were abated from off the face of the ground; 9 But the dove found no rest for the sole of her foot, and she returned unto him into the ark, for the waters were on the face of the whole earth: then he put forth his hand, and took her, and pulled her in unto him into the ark. 10 And he stayed yet other seven days; and again he sent forth the dove out of the ark; 11 And the dove came in to him in the evening, and, lo, in her mouth was an olive leaf pluckt off: so Noah knew that the waters were abated from off the earth. 12 And he stayed yet other seven days; and sent forth the dove; which returned not again unto him any more. 13 And it came to pass in the six hundredth and first year, in the first month, the first day of the month, the waters were dried up from off the earth: and Noah removed the covering of the ark, and looked, and, behold, the face of the ground was dry. 14 And in the second month, on the seven and twentieth day of the month, was the earth dried. 15 And God spake unto Noah, saying, 16 Go forth of the ark, thou, and thy wife, and thy sons, and thy sons' wives with thee. 17 Bring forth with thee every living thing that is with thee, of all flesh, both of fowl, and of cattle, and of every creeping thing that creepeth upon the earth; that they may breed abundantly in the earth, and be fruitful, and multiply upon the earth. 18 And Noah went forth, and his sons, and his wife, and his sons' wives with him: 19 Every beast, every creeping thing, and every fowl, and whatsoever creepeth upon the earth, after their kinds, went forth out of the ark. 20 And Noah builded an altar unto the Lord; and took of every clean beast, and of every clean fowl, and offered burnt offerings on the altar. 21 And the Lord smelled a sweet savour; and the Lord said in his heart, I will not again curse the ground any more for man's sake; for the imagination of man's heart is evil from his youth; neither will I again smite any more every thing living, as I have done. 22 While the earth remaineth, seedtime and harvest, and cold and heat, and summer and winter, and day and night shall not cease.

Chap. 9. 1 And God blessed Noah and his sons, and said unto them, Be fruitful, and multiply, and replenish the earth. 2 And the fear of you and the dread of you shall be upon every beast of the earth, and upon every fowl of the air, upon all that moveth upon the earth, and upon all the fishes of the sea; into your hand are they delivered. 3 Every moving thing that liveth shall be meat for you; even as the green herb have I given you all things. 4 But flesh with the life thereof, which is the blood thereof, shall ye not eat. 5 And surely your blood of your lives will I require; at the hand of every beast will I require it, and at the hand of man; at the hand of every man's brother will I require the life of man. 6 Whoso sheddeth man's blood, by man shall his blood be shed: for in the image of God made he man. 7 And you, be ye fruitful, and multiply; bring forth abundantly in the earth, and multiply therein. 8 And God spake unto Noah, and to his sons with him, saying, 9 And I, behold, I establish my covenant with you, and with your seed after you; 10 And with every living creature that is with you, the fowl, the cattle, and every beast of the earth with you; from all that go out of the ark, to every beast of the earth. 11 And I will establish my covenant with you; neither shall all flesh be cut off any more by the waters of a flood; neither shall there any more be a flood to destroy the earth. 12 And God said, This is the token of the covenant which I make between me and you and every living creature that is with you, for perpetual generations: 13 I do set my bow in the cloud, and it shall be for a token of a covenant between me and the earth. 14 And it shall come to pass, when I bring a cloud over the earth, that the bow shall be seen in the cloud: 15 And I will remember my covenant, which is between me and you and every living creature of all flesh; and the waters shall no more become a flood to destroy all flesh. 16 And the bow shall be in the cloud; and I will look upon it, that I may remember the everlasting covenant between God and every living creature of all flesh that is upon the earth. 17 And God said unto Noah, This is the token of the covenant, which I have established between me and all flesh that is upon the earth. 18 And the sons of Noah, that went forth of the ark, were Shem, and Ham, and Japheth: and Ham is the father of Canaan. 19 These are the three sons of Noah: and of them was the whole earth overspread. 20 And Noah began to be an husbandman, and he planted a vineyard: 21 And he drank of the wine, and was drunken; and he was uncovered within his tent. 22 And Ham, the father of Canaan, saw the nakedness of his father, and told his two brethren without. 23 And Shem and Japheth took a garment, and laid it upon both their shoulders, and went backward, and covered the nakedness of their father; and their faces were backward, and they saw not their father's nakedness. 24 And Noah awoke from his wine, and knew what his younger son had done unto him. 25 And he said, Cursed be Canaan; a servant of servants shall he be unto his brethren. 26 And he said, Blessed be the Lord God of Shem; and Canaan shall be his servant. 27 God shall enlarge Japheth, and he shall dwell in the tents of Shem; and Canaan shall be his servant. 28 And Noah lived after the flood three hundred and fifty years. 29 And all the days of Noah were nine hundred and fifty years: and he died.

Chap. 10. 1 Now these are the generations of the sons of Noah, Shem, Ham, and Japheth: and unto them were sons born after the flood. 2 The sons of Japheth; Gomer, and Magog, and Madai, and Javan, and Tubal, and Meshech, and Tiras. 3 And the sons of Gomer; Ashkenaz, and Riphath, and Togarmah. 4 And the sons of Javan; Elishah, and Tarshish, Kittim, and Dodanim. 5 By these were the isles of the Gentiles divided in their lands; every one after his tongue, after their families, in their nations. 6 And the sons of Ham; Cush, and Mizraim, and Phut, and Canaan. 7 And the sons of Cush; Seba, and Havilah, and Sabtah, and Raamah, and Sabtechah: and the sons of Raamah; Sheba, and Dedan. 8 And Cush begat Nimrod: he began to be a mighty one in the earth. 9 He was a mighty hunter before the Lord: wherefore it is said, Even as Nimrod the mighty hunter before the Lord. 10 And the beginning of his kingdom was Babel, and Erech, and Accad, and Calneh, in the land of Shinar. 11 Out of that land went forth Asshur, and builded Nineveh, and the city Rehoboth, and Calah, 12 And Resen between Nineveh and Calah: the same is a great city. 13 And Mizraim begat Ludim, and Anamim, and Lehabim, and Naphtuhim, 14 And Pathrusim, and Casluhim, (out of whom came Philistim,) and Caphtorim. 15 And Canaan begat Sidon his first born, and Heth, 16 And the Jebusite, and the Amorite, and the Girgasite, 17 And the Hivite, and the Arkite, and the Sinite, 18 And the Arvadite, and the Zemarite, and the Hamathite: and afterward were the families of the Canaanite spread abroad. 19 And the border of the Canaanite was from Sidon, as thou comest to Gerar, unto Gaza; as thou goest, unto Sodom, and Gomorrah, and Admah, and Zeboim, even unto Lasha. 20 These are the sons of Ham, after their families, after their tongues, in their countries, and in their nations. 21 Unto Shem also, the father of all the children of Eber, the brother of Japheth the elder, even to him were children born. 22 The children of Shem; Elam, and Asshur, and Arphaxad, and Lud, and Aram. 23 And the children of Aram; Uz, and Hul, and Gether, and Mash. 24 And Arphaxad begat Salah; and Salah begat Eber. 25 And unto Eber were born two sons: the name of one was Peleg; for in his days was the earth divided: and his brother's name was Joktan. 26 And Joktan begat Almodad, and Sheleph, and Hazarmaveth, and Jerah, 27 And Hadoram, and Uzal, and Diklah, 28 And Obal, and Abimael, and Sheba, 29 And Ophir, and Havilah, and Jobab: all these were the sons of Joktan. 30 And their dwelling was from Mesha, as thou goest unto Sephar a mount of the east. 31 These are the sons of Shem, after their families, after their tongues, in their lands, after their nations. 32 These are the families of the sons of Noah, after their generations, in their nations: and by these were the nations divided in the earth after the flood.

Chap. 11. 1 And the whole earth was of one language, and of one speech. 2 And it came to pass, as they journeyed from the east, that they found a plain in the land of Shinar; and they dwelt there. 3 And they said one to another, Go to, let us make brick, and burn them thoroughly. And they had brick for stone, and slime had they for mortar. 4 And they said, Go to, let us build us a city and a tower, whose top may reach unto heaven; and let us make us a name, lest we be scattered abroad upon the face of the whole earth. 5 And the Lord came down to see the city and the tower, which the children of men builded. 6 And the Lord said, Behold, the people is one, and they have all one language; and this they begin to do: and now nothing will be restrained from them, which they have imagined to do. 7 Go to, let us go down, and there confound their language, that they may not understand one another's speech. 8 So the Lord scattered them abroad from thence upon the face of all the earth: and they left off to build the city. 9 Therefore is the name of it called Babel; because the Lord did there confound the language of all the earth: and from thence did the Lord scatter them abroad upon the face of all the earth. 10 These are the generations of Shem: Shem was an hundred years old, and begat Arphaxad two years after the flood: 11 And Shem lived after he begat Arphaxad five hundred years, and begat sons and daughters. 12 And Arphaxad lived five and thirty years, and begat Salah: 13 And Arphaxad lived after he begat Salah four hundred and three years, and begat sons and daughters. 14 And Salah lived thirty years, and begat Eber: 15 And Salah lived after he begat Eber four hundred and three years, and begat sons and daughters. 16 And Eber lived four and thirty years, and begat Peleg: 17 And Eber lived after he begat Peleg four hundred and thirty years, and begat sons and daughters. 18 And Peleg lived thirty years, and begat Reu: 19 And Peleg lived after he begat Reu two hundred and nine years, and begat sons and daughters. 20 And Reu lived two and thirty years, and begat Serug: 21 And Reu lived after he begat Serug two hundred and seven years, and begat sons and daughters. 22 And Serug lived thirty years, and begat Nahor: 23 And Serug lived after he begat Nahor two hundred years, and begat sons and daughters. 24 And Nahor lived nine and twenty years, and begat Terah: 25 And Nahor lived after he begat Terah an hundred and nineteen years, and begat sons and daughters. 26 And Terah lived seventy years, and begat Abram, Nahor, and Haran. 27 Now these are the generations of Terah: Terah begat Abram, Nahor, and Haran; and Haran begat Lot. 28 And Haran died before his father Terah in the land of his nativity, in Ur of the Chaldees. 29 And Abram and Nahor took them wives: the name of Abram's wife was Sarai; and the name of Nahor's wife, Milcah, the daughter of Haran, the father of Milcah, and the father of Iscah. 30 But Sarai was barren; she had no child. 31 And Terah took Abram his son, and Lot the son of Haran his son's son, and Sarai his daughter in law, his son Abram's wife; and they went forth with them from Ur of the Chaldees, to go into the land of Canaan; and they came unto Haran, and dwelt there. 32 And the days of Terah were two hundred and five years: and Terah died in Haran.

Chap. 12. 1 Now the Lord had said unto Abram, Get thee out of thy country, and from thy kindred, and from thy father's house, unto a land that I will shew thee: 2 And I will make of thee a great nation, and I will bless thee, and make thy name great; and thou shalt be a blessing: 3 And I will bless them that bless thee, and curse him that curseth thee: and in thee shall all families of the earth be blessed. 4 So Abram departed, as the Lord had spoken unto him; and Lot went with him: and Abram was seventy and five years old when he departed out of Haran. 5 And Abram took Sarai his wife, and Lot his brother's son, and all their substance that they had gathered, and the souls that they had gotten in Haran; and they went forth to go into the land of Canaan; and into the land of Canaan they came. 6 And Abram passed through the land unto the place of Sichem, unto the plain of Moreh. And the Canaanite was then in the land. 7 And the Lord appeared unto Abram, and said, Unto thy seed will I give this land: and there builded he an altar unto the Lord, who appeared unto him. 8 And he removed from thence unto a mountain on the east of Bethel, and pitched his tent, having Bethel on the west, and Hai on the east: and there he builded an altar unto the Lord, and called upon the name of the Lord. 9 And Abram journeyed, going on still toward the south. 10 And there was a famine in the land: and Abram went down into Egypt to sojourn there; for the famine was grievous in the land. 11 And it came to pass when he was come near to enter into Egypt, that he said unto Sarai his wife, Behold now, I know that thou art a fair woman to look upon: 12 Therefore it shall come to pass, when the Egyptians shall see thee, that they shall say, This is his wife: and they will kill me, but they will save thee alive. 13 Say, I pray thee, thou art my sister: that it may be well with me for thy sake; and my soul shall live because of thee. 14 And it came to pass, that, when Abram was come into Egypt, the Egyptians beheld the woman that she was very fair. 15 The princes also of Pharaoh saw her, and commended her before Pharaoh: and the woman was taken into Pharaoh's house. 16 And he entreated Abram well for her sake: and he had sheep, and oxen, and he asses, and menservants, and maidservants, and she asses, and camels. 17 And the Lord plagued Pharaoh and his house with great plagues because of Sarai Abram's wife. 18 And Pharaoh called Abram, and said, What is this that thou hast done unto me? why didst thou not tell me that she was thy wife? 19 Why saidst thou, She is my sister? so I might have taken her to me to wife: now therefore behold thy wife, take her, and go thy way. 20 And Pharaoh commanded his men concerning him: and they sent him away, and his wife, and all that he had.

Chap. 13. 1 And Abram went up out of Egypt, he, and his wife, and all that he had, and Lot with him, into the south. 2 And Abram was very rich in cattle, in silver, and in gold. 3 And he went on his journeys from the south even to Bethel, unto the place where his tent had been at the beginning, between Bethel and Hai; 4 Unto the place of the altar, which he had made there at the first: and there Abram called on the name of the Lord. 5 And Lot also, which went with Abram, had flocks, and herds, and tents. 6 And the land was not able to bear them, that they might dwell together: for their substance was great, so that they could not dwell together. 7 And there was a strife between the herdmen of Abram's cattle and the herdmen of Lot's cattle: and the Canaanite and the Perizzite dwelled then in the land. 8 And Abram said unto Lot, Let there be no strife, I pray thee, between me and thee, and between my herdmen and thy herdmen; for we be brethren. 9 Is not the whole land before thee? separate thyself, I pray thee, from me: if thou will take the left hand, then I will go to the right; or if thou depart to the right hand, then I will go to the left. 10 And Lot lifted up his eyes, and beheld all the plain of Jordan, that it was well watered everywhere, before the Lord destroyed Sodom and Gomorrah, even as the garden of the Lord, like the land of Egypt, as thou comest unto Zoar. 11 Then Lot chose him all the plain of Jordan; and Lot journeyed east: and they separated themselves the one from the other. 12 Abram dwelled in the land of Canaan, and Lot dwelled in the cities of the plain, and pitched his tent toward Sodom. 13 But the men of Sodom were wicked and sinners before the Lord exceedingly. 14 And the Lord said unto Abram, after that Lot was separated from him, Lift up now thine eyes, and look from the place where thou art northward, and southward, and eastward, and westward: 15 For all the land which thou seest, to thee will I give it, and to thy seed for ever. 16 And I will make thy seed as the dust of the earth: so that if a man can number the dust of the earth, then shall thy seed also be numbered. 17 Arise, walk through the land in the length of it and in the breadth of it; for I will give it unto thee. 18 Then Abram removed his tent, and came and dwelt in the plain of Mamre, which is in Hebron, and built there an altar unto the Lord.

Chap. 14. 1 And it came to pass in the days of Amraphel king of Shinar, Arioch king of Ellasar, Chedorlaomer king of Elam, and Tidal king of nations; 2 That these made war with Bera king of Sodom, and with Birsha king of Gomorrah, Shinab king of Admah, and Shemeber king of Zeboim, and the king of Bela, which is Zoar. 3 All these were joined together in the vale of Siddim, which is the salt sea. 4 Twelve years they served Chedorlaomer, and in the thirteenth year they rebelled. 5 And in the fourteenth year came Chedorlaomer, and the kings that were with him, and smote the Rephaims in Ashteroth Karnaim, and the Zuzims in Ham, and the Emims in Shaveh Kiriathaim, 6 And the Horites in their mount Seir, unto Elparan, which is by the wilderness. 7 And they returned, and came to Enmishpat, which is Kadesh, and smote all the country of the Amalekites, and also the Amorites, that dwelt in Hazezontamar. 8 And there went out the king of Sodom, and the king of Gomorrah, and the king of Admah, and the king of Zeboim, and the king of Bela (the same is Zoar); and they joined battle with them in the vale of Siddim; 9 With Chedorlaomer the king of Elam, and with Tidal king of nations, and Amraphel king of Shinar, and Arioch king of Ellasar; four kings with five. 10 And the vale of Siddim was full of slimepits; and the kings of Sodom and Gomorrah fled, and fell there; and they that remained fled to the mountain. 11 And they took all the goods of Sodom and Gomorrah, and all their victuals, and went their way. 12 And they took Lot, Abram's brother's son, who dwelt in Sodom, and his goods, and departed. 13 And there came one that had escaped, and told Abram the Hebrew; for he dwelt in the plain of Mamre the Amorite, brother of Eshcol, and brother of Aner: and these were confederate with Abram. 14 And when Abram heard that his brother was taken captive, he armed his trained servants, born in his own house, three hundred and eighteen, and pursued them unto Dan. 15 And he divided himself against them, he and his servants, by night, and smote them, and pursued them unto Hobah, which is on the left hand of Damascus. 16 And he brought back all the goods, and also brought again his brother Lot, and his goods, and the women also, and the people. 17 And the king of Sodom went out to meet him after his return from the slaughter of Chedorlaomer, and of the kings that were with him, at the valley of Shaveh, which is the king's dale. 18 And Melchizedek king of Salem brought forth bread and wine: and he was the priest of the most high God. 19 And he blessed him, and said, Blessed be Abram of the most high God, possessor of heaven and earth: 20 And blessed be the most high God, which hath delivered thine enemies into thy hand. And he gave him tithes of all. 21 And the king of Sodom said unto Abram, Give me the persons, and take the goods to thyself. 22 And Abram said to the king of Sodom, I have lift up mine hand unto the Lord, the most high God, the possessor of heaven and earth, 23 That I will not take from a thread even to a shoelatchet, and that I will not take any thing that is thine, lest thou should say, I have made Abram rich: 24 Save only that which the young men have eaten, and the portion of the men which went with me, Aner, Eshcol, and Mamre, let them take their portion.

Chap. 15. 1 After these things the word of the Lord came unto Abram in a vision, saying, Fear not, Abram: I am thy shield, and thy exceeding great reward. 2 And Abram said, Lord God, what wilt thou give me, seeing I go childless, and the steward of my house is this Eliezer of Damascus? 3 And Abram said, Behold, to me thou hast given no seed: and, lo, one born in my house is my heir. 4 And, behold, the word of the Lord came unto him, saying, This shall not be thine heir; but he that shall come forth out of thine own bowels shall be thine heir. 5 And he br

Quæ Petro Christus Dominus dixit, ad omnes Apostolos pertinent.

Petrus Apostolorum omnium nomine interrogat Dominum.

Petrus Apostolorum omnium nomine respondet.

Petrus Apostolorum omnium nomine Dominum confitetur.

Petrus Apostolorum omnium nomine Dominum negat.

Petrus Apostolorum omnium nomine pœnitentiam agit.

Petrus Apostolorum omnium nomine Dominum amat.

Petrus Apostolorum omnium nomine pascit oves Christi.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum accipit.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum mentitur.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum tentat.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum resistit.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum blasphemat.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum contristat.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum extinguit.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum contumelia afficit.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnat.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem, quia peccatum in eum commissum non habet expiationem.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem, quia peccatum in eum commissum non habet expiationem, quia peccatum in eum commissum non habet redemptionem.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem, quia peccatum in eum commissum non habet expiationem, quia peccatum in eum commissum non habet redemptionem, quia peccatum in eum commissum non habet liberationem.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem, quia peccatum in eum commissum non habet expiationem, quia peccatum in eum commissum non habet redemptionem, quia peccatum in eum commissum non habet liberationem, quia peccatum in eum commissum non habet salvationem.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem, quia peccatum in eum commissum non habet expiationem, quia peccatum in eum commissum non habet redemptionem, quia peccatum in eum commissum non habet liberationem, quia peccatum in eum commissum non habet salvationem, quia peccatum in eum commissum non habet vitam.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem, quia peccatum in eum commissum non habet expiationem, quia peccatum in eum commissum non habet redemptionem, quia peccatum in eum commissum non habet liberationem, quia peccatum in eum commissum non habet salvationem, quia peccatum in eum commissum non habet vitam, quia peccatum in eum commissum non habet gloriam.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem, quia peccatum in eum commissum non habet expiationem, quia peccatum in eum commissum non habet redemptionem, quia peccatum in eum commissum non habet liberationem, quia peccatum in eum commissum non habet salvationem, quia peccatum in eum commissum non habet vitam, quia peccatum in eum commissum non habet gloriam, quia peccatum in eum commissum non habet coronam.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem, quia peccatum in eum commissum non habet expiationem, quia peccatum in eum commissum non habet redemptionem, quia peccatum in eum commissum non habet liberationem, quia peccatum in eum commissum non habet salvationem, quia peccatum in eum commissum non habet vitam, quia peccatum in eum commissum non habet gloriam, quia peccatum in eum commissum non habet coronam, quia peccatum in eum commissum non habet regnum.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem, quia peccatum in eum commissum non habet expiationem, quia peccatum in eum commissum non habet redemptionem, quia peccatum in eum commissum non habet liberationem, quia peccatum in eum commissum non habet salvationem, quia peccatum in eum commissum non habet vitam, quia peccatum in eum commissum non habet gloriam, quia peccatum in eum commissum non habet coronam, quia peccatum in eum commissum non habet regnum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem, quia peccatum in eum commissum non habet expiationem, quia peccatum in eum commissum non habet redemptionem, quia peccatum in eum commissum non habet liberationem, quia peccatum in eum commissum non habet salvationem, quia peccatum in eum commissum non habet vitam, quia peccatum in eum commissum non habet gloriam, quia peccatum in eum commissum non habet coronam, quia peccatum in eum commissum non habet regnum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Christum.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem, quia peccatum in eum commissum non habet expiationem, quia peccatum in eum commissum non habet redemptionem, quia peccatum in eum commissum non habet liberationem, quia peccatum in eum commissum non habet salvationem, quia peccatum in eum commissum non habet vitam, quia peccatum in eum commissum non habet gloriam, quia peccatum in eum commissum non habet coronam, quia peccatum in eum commissum non habet regnum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Christum, quia peccatum in eum commissum non habet Spiritum Sanctum.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem, quia peccatum in eum commissum non habet expiationem, quia peccatum in eum commissum non habet redemptionem, quia peccatum in eum commissum non habet liberationem, quia peccatum in eum commissum non habet salvationem, quia peccatum in eum commissum non habet vitam, quia peccatum in eum commissum non habet gloriam, quia peccatum in eum commissum non habet coronam, quia peccatum in eum commissum non habet regnum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Christum, quia peccatum in eum commissum non habet Spiritum Sanctum, quia peccatum in eum commissum non habet Patrem.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem, quia peccatum in eum commissum non habet expiationem, quia peccatum in eum commissum non habet redemptionem, quia peccatum in eum commissum non habet liberationem, quia peccatum in eum commissum non habet salvationem, quia peccatum in eum commissum non habet vitam, quia peccatum in eum commissum non habet gloriam, quia peccatum in eum commissum non habet coronam, quia peccatum in eum commissum non habet regnum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Christum, quia peccatum in eum commissum non habet Spiritum Sanctum, quia peccatum in eum commissum non habet Patrem, quia peccatum in eum commissum non habet Filium.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem, quia peccatum in eum commissum non habet expiationem, quia peccatum in eum commissum non habet redemptionem, quia peccatum in eum commissum non habet liberationem, quia peccatum in eum commissum non habet salvationem, quia peccatum in eum commissum non habet vitam, quia peccatum in eum commissum non habet gloriam, quia peccatum in eum commissum non habet coronam, quia peccatum in eum commissum non habet regnum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Christum, quia peccatum in eum commissum non habet Spiritum Sanctum, quia peccatum in eum commissum non habet Patrem, quia peccatum in eum commissum non habet Filium, quia peccatum in eum commissum non habet Deum.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem, quia peccatum in eum commissum non habet expiationem, quia peccatum in eum commissum non habet redemptionem, quia peccatum in eum commissum non habet liberationem, quia peccatum in eum commissum non habet salvationem, quia peccatum in eum commissum non habet vitam, quia peccatum in eum commissum non habet gloriam, quia peccatum in eum commissum non habet coronam, quia peccatum in eum commissum non habet regnum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Christum, quia peccatum in eum commissum non habet Spiritum Sanctum, quia peccatum in eum commissum non habet Patrem, quia peccatum in eum commissum non habet Filium, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem, quia peccatum in eum commissum non habet expiationem, quia peccatum in eum commissum non habet redemptionem, quia peccatum in eum commissum non habet liberationem, quia peccatum in eum commissum non habet salvationem, quia peccatum in eum commissum non habet vitam, quia peccatum in eum commissum non habet gloriam, quia peccatum in eum commissum non habet coronam, quia peccatum in eum commissum non habet regnum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Christum, quia peccatum in eum commissum non habet Spiritum Sanctum, quia peccatum in eum commissum non habet Patrem, quia peccatum in eum commissum non habet Filium, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem, quia peccatum in eum commissum non habet expiationem, quia peccatum in eum commissum non habet redemptionem, quia peccatum in eum commissum non habet liberationem, quia peccatum in eum commissum non habet salvationem, quia peccatum in eum commissum non habet vitam, quia peccatum in eum commissum non habet gloriam, quia peccatum in eum commissum non habet coronam, quia peccatum in eum commissum non habet regnum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Christum, quia peccatum in eum commissum non habet Spiritum Sanctum, quia peccatum in eum commissum non habet Patrem, quia peccatum in eum commissum non habet Filium, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem, quia peccatum in eum commissum non habet expiationem, quia peccatum in eum commissum non habet redemptionem, quia peccatum in eum commissum non habet liberationem, quia peccatum in eum commissum non habet salvationem, quia peccatum in eum commissum non habet vitam, quia peccatum in eum commissum non habet gloriam, quia peccatum in eum commissum non habet coronam, quia peccatum in eum commissum non habet regnum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Christum, quia peccatum in eum commissum non habet Spiritum Sanctum, quia peccatum in eum commissum non habet Patrem, quia peccatum in eum commissum non habet Filium, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum.

Petrus Apostolorum omnium nomine Spiritum Sanctum peccato in eum commisso damnatum esse declarat, quia peccatum in eum commissum non remittitur, neque in hoc sæculo, neque in futuro, quia peccatum in eum commissum reum facit æternæ damnationis, quia peccatum in eum commissum non habet veniam, quia peccatum in eum commissum non habet pœnitentiam, quia peccatum in eum commissum non habet remissionem, quia peccatum in eum commissum non habet indulgentiam, quia peccatum in eum commissum non habet absolutionem, quia peccatum in eum commissum non habet satisfactionem, quia peccatum in eum commissum non habet purgationem, quia peccatum in eum commissum non habet expiationem, quia peccatum in eum commissum non habet redemptionem, quia peccatum in eum commissum non habet liberationem, quia peccatum in eum commissum non habet salvationem, quia peccatum in eum commissum non habet vitam, quia peccatum in eum commissum non habet gloriam, quia peccatum in eum commissum non habet coronam, quia peccatum in eum commissum non habet regnum, quia peccatum in eum commissum non habet Deum, quia peccatum in eum commissum non habet Christum, quia peccatum in eum commissum non habet Spiritum Sanctum, quia peccatum in eum commissum non habet Patrem, quia peccatum in eum commissum non habet Filium, quia peccatum in eum commissum non habet Deum

Cap. 1. Deus dividit lucem a tenebris. 3. Creat firmamentum. 9. Congregat aquas, & producit terram. 11. Herbas, & arbores. 14. Solem, & lunam. 20. Pisces, & volucres. 24. Animalia terrestria. 26. Hominem ad imaginem suam. 29. Dat homini, & animalibus herbas ad cibum.

IN principio creauit Deus cœlum, & terram.
2 Terra autem erat inanis, & vacua, & tenebræ erant super faciem abyssi: & spiritus Dei ferebatur super aquas.
3 Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta est lux.
4 Et vidit Deus lucem, quod esset bona: & diuisit lucem a tenebris.
5 Appellauitque lucem Diem, & tenebras Noctem: factumque est vespere, & mane, dies vnus.
6 Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum: & diuidat aquas ab aquis.
7 Et fecit Deus firmamentum, diuisitque aquas, quæ erant sub firmamento, ab his, quæ erant super firmamentum. Et factum est ita.
8 Vocauitque Deus firmamentum, Cœlum: & factum est vespere, & mane, dies secundus.
9 Dixit vero Deus: Congregentur aquæ, quæ sub cœlo sunt, in locum vnum: & appareat arida. Et factum est ita.
10 Et vocauit Deus aridam, Terram: congregationesque aquarum appellauit Maria. Et vidit Deus, quod esset bonum.
11 Et ait: Germinet terra herbam virentem, & facientem semen, & lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita.
12 Et protulit terra herbam virentem, & facientem semen iuxta genus suum, lignumque faciens fructum, & habens unumquodque sementem secundum speciem suam. Et vidit Deus, quod esset bonum.
13 Et factum est vespere, & mane, dies tertius.
14 Dixit autem Deus: Fiant luminaria in firmamento cœli, & diuidant diem ac noctem, & sint in signa, & tempora, & dies, & annos:
15 Vt luceant in firmamento cœli, & illuminent terram. Et factum est ita.
16 Fecitque Deus duo luminaria magna: luminare maius, vt præesset diei: & luminare minus, vt præesset nocti: & stellas.
17 Et posuit eas in firmamento cœli, vt lucerent super terram,
18 Et præessent diei ac nocti, & diuiderent lucem ac tenebras. Et vidit Deus, quod esset bonum.
19 Et factum est vespere, & mane, dies quartus.
20 Dixit etiam Deus: Producant aquæ reptile animæ viuentis, & volatile super terram sub firmamento cœli.
21 Creauitque Deus cete grandia, & omnem animam viuentem atque motabilem, quam produxerant aquæ in species suas, & omne volatile secundum genus suum. Et vidit Deus, quod esset bonum.
22 Benedixitque eis, dicens: Crescite, & multiplicamini, & replete aquas maris: auesque multiplicentur super terram.
23 Et factum est vespere, & mane, dies quintus.
24 Dixit quoque Deus: Producat terra animam viuentem in genere suo, iumenta, & reptilia, & bestias terræ secundum species suas. Factumque est ita.
25 Et fecit Deus bestias terræ iuxta species suas, iumenta, & omne reptile terræ in genere suo. Et vidit Deus, quod esset bonum.
26 Et ait: Faciamus hominem ad imaginem, & similitudinem nostram: & præsit piscibus maris, & volatilibus cœli, & bestiis, vniuersæque terræ, omnique reptili, quod mouetur in terra.
27 Et creauit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creauit illum, masculum, & feminam creauit eos.
28 Benedixitque illis Deus, & ait: Crescite, & multiplicamini, & replete terram, & subiicite eam, & dominamini piscibus maris, & volatilibus cœli, & vniuersis animantibus, quæ mouentur super terram.
29 Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, & vniuersa ligna, quæ habent in semetipsis sementem generis sui, vt sint vobis in escam:
30 Cunctisque animantibus terræ, omnique volucri cœli, & vniuersis, quæ mouentur in terra, & in quibus est anima viuens, vt habeant ad vescendum. Et factum est ita.
31 Vidit cuncta, quæ fecerat, & erant valde bona.

Cap. 2. Deus requiescit die septimo. 7. Formauit hominem de limo terræ. 8. Plantat paradisum. 9. Producit ligna. 10. Quatuor flumina. 15. Ponit hominem in paradiso. 18. Adducit animalia ad Adam. 21. Formauit mulierem de costa viri.

IGITVR perfecti sunt cœli, & terra, & omnis ornatus eorum.
2 Complevitque Deus die septimo opus suum, quod fecerat: & requieuit die septimo ab vniuerso opere, quod patrarat.
3 Benedixitque diei septimo, & sanctificauit illum: quia in ipso cessauit ab omni opere suo, quod creauit Deus, vt faceret.
4 Istæ generationes cœli, & terræ, quando creatæ sunt, in die, quo fecit Dominus Deus cœlum, & terram, & omne virgultum agri antequam oriretur in terra, & omnem herbam regionis priusquam germinaret:
5 Non enim pluerat Dominus Deus super terram, & homo non erat, qui operaretur terram:
6 Fons autem ascendebat e terra, irrigans vniuersum superficiem terræ.
7 Formauit igitur Dominus Deus hominem de limo terræ, & inspiravit in faciem eius spiraculum vitæ, & factus est homo in animam viuentem.
8 Plantauerat autem Dominus Deus paradisum voluptatis a principio: in quo posuit hominem, quem formauerat.
9 Produxitque Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, & ad vescendum suaue: lignum quoque vitæ in medio paradisi, lignum scientiæ boni, & mali.
10 Fluvius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradisum: qui inde diuidebatur in quatuor capita.
11 Nomen vni Phison: ipse est, qui circuit omnem terram Hauilath, vbi nascitur aurum:
12 Et aurum terræ illius optimum est: ibi inuenitur bdellium, & lapis onychinus.
13 Et nomen fluvio secundo Geon: ipse est, qui circuit omnem terram Æthiopiæ.
14 Tigris vero ipse est, qui vadit contra Assyrios: fluvius autem quartus ipse est Euphrates.
15 Tulit ergo Dominus Deus hominem, & posuit eum in paradiso voluptatis, vt operaretur, & custodiret illum.
16 Præcepitque ei, dicens: Ex omni ligno paradisi comede:
17 De ligno autem scientiæ boni, & mali ne comedas: in quocumque enim die comederis ex eo, morte morieris.
18 Dixit quoque Dominus Deus: Non est bonum esse hominem solum: faciamus ei adiutorium simile sibi.
19 Formatis igitur adhuc de humo cunctis animantibus terræ, & vniuersis volatilibus cœli, adduxit ea ad Adam, vt videret quid vocaret ea: omne enim, quod vocauit Adam animæ viuentis, ipsum est nomen eius.
20 Appellauitque Adam nominibus suis cuncta animantia, & vniuersa volatilia cœli, & omnes bestias terræ: Adam vero non inueniebatur adiutor similis eius.
21 Immisit ergo Dominus Deus soporem in Adam, cumque obdormisset, tulit vnam de costis eius, & replevit carnem pro ea.
22 Et ædificauit Dominus Deus costam, quam tulerat de Adam, in mulierem: & adduxit eam ad Adam.

Cellulose acetate is a white, amorphous powder. It is soluble in acetone, chloroform, and glacial acetic acid, but insoluble in water, alcohol, and ether. It is used in the manufacture of artificial silk, photographic films, and plastics.

Cellulose acetate is prepared by the action of acetic anhydride on cellulose in the presence of a catalyst such as sulphuric acid. The cellulose is first activated by treatment with glacial acetic acid, then acetylated with a mixture of acetic anhydride and acetic acid. The reaction is carried out at a temperature of about 40°C. The product is precipitated by pouring the reaction mixture into water, then washed and dried.

The degree of acetylation can be controlled by the amount of acetic anhydride used and the reaction time. Cellulose triacetate, which is soluble in chloroform, is obtained when the reaction is carried to completion. Cellulose diacetate, which is soluble in acetone, is obtained when the reaction is stopped before completion.

Cellulose acetate is a thermoplastic material. It can be softened by heating and moulded into various shapes. It is also used as a coating material for paper and fabrics.

Cellulose acetate is prepared by the action of acetic anhydride on cellulose in the presence of a catalyst such as sulphuric acid. The cellulose is first activated by treatment with glacial acetic acid, then acetylated with a mixture of acetic anhydride and acetic acid. The reaction is carried out at a temperature of about 40°C. The product is precipitated by pouring the reaction mixture into water, then washed and dried.

The degree of acetylation can be controlled by the amount of acetic anhydride used and the reaction time. Cellulose triacetate, which is soluble in chloroform, is obtained when the reaction is carried to completion. Cellulose diacetate, which is soluble in acetone, is obtained when the reaction is stopped before completion.

Cellulose acetate is a thermoplastic material. It can be softened by heating and moulded into various shapes. It is also used as a coating material for paper and fabrics.

ARCHIVE http://Archivebeta.Sakhrit.com

SATYRA PRIMA.

Digitized by Google

Ergo ſi ſuperficies ſphæræ ſecetur plano per centrum tranſeunte, ſectio erit circulus maximus. Quod erat demonſtrandum.

Corollarium.

Hinc patet, quod omnes circuli maximi ſphæræ ſe mutuo ſecant bifariam, quia ſe mutuo ſecant in centro ſphæræ.

Propoſitio 2.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſunt æquales.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent radium æqualem radio ſphæræ, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſunt æquales. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 3.

Omnes circuli minores ſphæræ ſunt inæquales.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent radium minorem radio ſphæræ, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſunt inæquales. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 4.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſe mutuo ſecant bifariam.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſe mutuo ſecant bifariam. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 5.

Omnes circuli minores ſphæræ ſe mutuo non ſecant bifariam.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſe mutuo non ſecant bifariam. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 6.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant ſe mutuo in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant ſe mutuo in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 7.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant ſe mutuo in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant ſe mutuo in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 8.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ bifariam.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ bifariam. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 9.

Omnes circuli minores ſphæræ non ſecant omnes circulos minores ſphæræ bifariam.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ergo omnes circuli minores ſphæræ non ſecant omnes circulos minores ſphæræ bifariam. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 10.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 11.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 12.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 13.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 14.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 15.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 16.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 17.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 18.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 19.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 20.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 21.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 22.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 23.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 24.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 25.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 26.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 27.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 28.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 29.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 30.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 31.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 32.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 33.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 34.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 35.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 36.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 37.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 38.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 39.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 40.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 41.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 42.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 43.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 44.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 45.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 46.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 47.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 48.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 49.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 50.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 51.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 52.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 53.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 54.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 55.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 56.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 57.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 58.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 59.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 60.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 61.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 62.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 63.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 64.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 65.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 66.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 67.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 68.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 69.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 70.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 71.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 72.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 73.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 74.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 75.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 76.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 77.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 78.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 79.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 80.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 81.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 82.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 83.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 84.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 85.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 86.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 87.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 88.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 89.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 90.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 91.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 92.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 93.

Omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli minores ſphæræ habent centrum diſtans a centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli minores ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demonſtrandum.

Propoſitio 94.

Omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis.

Demonſtratio.

Quia omnes circuli maximi ſphæræ habent centrum commune centro ſphæræ, ſed centrum ſphæræ eſt punctum, ergo omnes circuli maximi ſphæræ ſecant omnes circulos minores ſphæræ in duobus punctis. Quod erat demon

Antiochen(a)

Annuities granted by the Commissioners for the Reduction of the National Debt, pursuant to the Act 26 Geo. III. c. 31. and other Acts, from the 5th day of January 1824 to the 5th day of April 1824, both inclusive.

Names.	Residences.	Annuities.	Amount of Purchase Money.
Ann Bowden	Bath	£ 50	£ 1,000
Mary Ann Bowden	Bath	50	1,000
Elizabeth Bowden	Bath	50	1,000
Sarah Bowden	Bath	50	1,000
Jane Bowden	Bath	50	1,000
Mary Bowden	Bath	50	1,000
Thomas Bowden	Bath	50	1,000
Richard Bowden	Bath	50	1,000
Edward Bowden	Bath	50	1,000
Frances Bowden	Bath	50	1,000
Elizabeth Bowden	Bath	50	1,000
Ann Bowden	Bath	50	1,000
Mary

Ἀρχὴ δὲ τῆς ἀρετῆς ἡ ἐπιμέλεια τῶν ἀναγκαίων, ἡ δὲ τούτων ἐπιμέλεια τὸ μὴ ἐπιθυμεῖν τῶν ἀναγκαίων. Ἀρχὴ δὲ τοῦ μὴ ἐπιθυμεῖν τὸ ἐθίζεσθαι ἐπὶ τὰ ἁπλᾶ καὶ μὴ πολυτελῆ. Ἐὰν δὲ μὴ ὑπάρχῃ τὰ πολυτελῆ, μὴ ἐπιθυμεῖν αὐτῶν. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ, μὴ ἐπιθυμεῖν ὑπερβολῆς. Ἐὰν δὲ μὴ

Ordered, That the Secretary do inform the Senate that this House is ready to proceed to the business for which the Convention was assembled, and that the Senate be requested to appoint a Committee to confer with a Committee of this House, on the subject of the Rules to be observed by the Convention.

Mr. Hamilton, Mr. Ellsworth, Mr. Bayard, Mr. Dickinson, Mr. Read, Mr. Martin, Mr. Mercer, Mr. Madison, Mr. Wythe, Mr. Blair, Mr. Rutledge, Mr. Pinckney, Mr. Baldwin, Mr. Williamson, Mr. Davie, Mr. Pierce, Mr. Butler, Mr. Gerry, Mr. Randolph, Mr. Govr. Morris, Mr. Wilson, Mr. Franklin, Mr. Sherman, Mr. Gilman, Mr. Langdon, Mr. King, Mr. Carroll, Mr. Johnson, Mr. Paterson, Mr. Livingston, Mr. Brearley, Mr. Clymer, Mr. Fitzsimons, Mr. Jenifer, Mr. Few, Mr. Gorham, Mr. Ghorum, Mr. Strong, Mr. Dayton, Mr. Bedford, Mr. Yates, Mr. Lansing, Mr. Hamilton, Mr. Mifflin

Antrum Library

Transcription_ready

Ad Corinthios Epistola.

Ad Corinthios Epistola.

Ad Corinthios Epistola.

Biblioteca Nacional

Fig. 1. Incipit of Capitulum primum, Liber de optica, Alhazen, Basel 1572, Universitätsbibliothek Basel, Mscr. F II 29, fol. 1r

Lugduni, apud Seb. Gryphium, 1542, 8vo.

Celsus was a Roman physician, who lived in the reigns of Tiberius and Augustus. He was the author of a work on medicine, which is the only one of his writings that has come down to us. It is a valuable compendium of the medical knowledge of the time, and is written in a clear and elegant style. The present edition is a reprint of the first edition, published at Florence in 1478. It is a small octavo volume, printed in a neat Roman type, and is in good condition. The text is accompanied by a few woodcut illustrations of surgical instruments and operations.

Florentiæ, per Nicolaum Laurentii, 1478, 8vo.

Celsus was a Roman physician, who lived in the reigns of Tiberius and Augustus. He was the author of a work on medicine, which is the only one of his writings that has come down to us. It is a valuable compendium of the medical knowledge of the time, and is written in a clear and elegant style. The present edition is a reprint of the first edition, published at Florence in 1478. It is a small octavo volume, printed in a neat Roman type, and is in good condition. The text is accompanied by a few woodcut illustrations of surgical instruments and operations.

Florentiæ, per Nicolaum Laurentii, 1478, 8vo.

Celsus was a Roman physician, who lived in the reigns of Tiberius and Augustus. He was the author of a work on medicine, which is the only one of his writings that has come down to us. It is a valuable compendium of the medical knowledge of the time, and is written in a clear and elegant style. The present edition is a reprint of the first edition, published at Florence in 1478. It is a small octavo volume, printed in a neat Roman type, and is in good condition. The text is accompanied by a few woodcut illustrations of surgical instruments and operations.

Bibliotheca Regia

Pantegni, Liber Pantegni, Liber Regius, Liber totius medicinae, Liber totius medicinalis, Liber totius medicinalis ars, Medicinalis ars, Pantegni theorica, Theorica Pantegni, Totius medicinae liber, Totius medicinalis liber, Totius medicinalis ars, Ars totius medicinalis, Ars totius medicinae, Ars medicinalis, Ars medicinae, Ars medicinalis totius, Ars medicinae totius, Ars medicinalis totius medicinae, Ars medicinae totius medicinalis, Ars medicinalis totius medicinae liber, Ars medicinae totius medicinalis liber, Ars medicinalis totius medicinae ars, Ars medicinae totius medicinalis ars, Ars medicinalis totius medicinae theorica, Ars medicinae totius medicinalis theorica, Ars medicinalis totius medicinae practica, Ars medicinae totius medicinalis practica, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica, Ars medicinalis totius medicinae liber practica, Ars medicinae totius medicinalis liber practica, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica, Ars medicinalis totius medicinae ars practica, Ars medicinae totius medicinalis ars practica, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis ars theorica practica liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinalis totius medicinae liber theorica practica ars liber ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars ars, Ars medicinae totius medicinalis liber theorica practica ars liber ars

Quæ ratio quid sit, & quibus in rebus locum habeat.

Ratio quid sit, & quibus in rebus locum habeat. Ratio est, quæ rem quamque explicat, & quæ cur quidque fiat, docet. Ea in omnibus rebus, quæ ad usum hominum pertinent, quæque ab eis fiunt, locum habet. Nam & in agendo, & in dicendo, & in vivendo, & in ædificando, & in navigando, & in omni denique vitæ cultu, ratio quæritur. Ea autem, quæ ratione carent, aut quæ ratione non utuntur, ea nec fiunt, nec dicuntur, nec cogitantur.

Quæ ratio quid sit, & quibus in rebus locum habeat.

Ratio quid sit, & quibus in rebus locum habeat. Ratio est, quæ rem quamque explicat, & quæ cur quidque fiat, docet. Ea in omnibus rebus, quæ ad usum hominum pertinent, quæque ab eis fiunt, locum habet. Nam & in agendo, & in dicendo, & in vivendo, & in ædificando, & in navigando, & in omni denique vitæ cultu, ratio quæritur. Ea autem, quæ ratione carent, aut quæ ratione non utuntur, ea nec fiunt, nec dicuntur, nec cogitantur.

[illegible] Sir Thomas Gresham, Knt. [illegible] Sir Thomas Gresham, Knight, [illegible] Sir Thomas Gresham, Knight, [illegible] Sir Thomas Gresham, Knight,

CHAPTER XXIII.

The Death and Burial of Sarah. Abraham buyeth the Field of Ephron the Hittite for a Burying-place.

1 And Sarah was an hundred and seven and twenty years old: these were the years of the life of Sarah.

2 And Sarah died in Kirjath-arba; the same is Hebron in the land of Canaan: and Abraham came to mourn for Sarah, and to weep for her.

3 And Abraham stood up from before his dead, and spake unto the sons of Heth, saying,

4 I am a stranger and a sojourner with you: give me a possession of a burying-place with you, that I may bury my dead out of my sight.

5 And the children of Heth answered Abraham, saying unto him,

6 Hear us, my lord: thou art a mighty prince among us: in the choice of our sepulchres bury thy dead; none of us shall withhold from thee his sepulchre, but that thou mayest bury thy dead.

7 And Abraham stood up, and bowed himself to the people of the land, even to the children of Heth.

8 And he communed with them, saying, If it be your mind that I should bury my dead out of my sight; hear me, and entreat for me to Ephron the son of Zohar,

9 That he may give me the cave of Machpelah, which he hath, which is in the end of his field; for as much money as it is worth he shall give it me for a possession of a burying-place amongst you.

10 And Ephron dwelt among the children of Heth: and Ephron the Hittite answered Abraham in the audience of the children of Heth, even of all that went in at the gate of his city, saying,

11 Nay, my lord, hear me: the field give I thee, and the cave that is therein, I give it thee; in the presence of the sons of my people give I it thee: bury thy dead.

12 And Abraham bowed down himself before the people of the land.

13 And he spake unto Ephron in the audience of the people of the land, saying, But if thou wilt give it, I pray thee, hear me: I will give thee money for the field; take it of me, and I will bury my dead there.

14 And Ephron answered Abraham, saying unto him,

15 My lord, hearken unto me: the land is worth four hundred shekels of silver; what is that between me and thee? bury therefore thy dead.

16 And Abraham hearkened unto Ephron; and Abraham weighed to Ephron the silver, which he had named in the audience of the sons of Heth, four hundred shekels of silver, current money with the merchant.

17 And the field of Ephron, which was in Machpelah, which was before Mamre, the field, and the cave which was therein, and all the trees that were in the field, that were in all the borders round about, were made sure

18 Unto Abraham for a possession in the presence of the children of Heth, before all that went in at the gate of his city.

19 And after this, Abraham buried Sarah his wife in the cave of the field of Machpelah before Mamre: the same is Hebron in the land of Canaan.

20 And the field, and the cave that is therein, were made sure unto Abraham for a possession of a burying-place by the sons of Heth.

Page 2

Et his mortuus; omnibus Sophistis
Arguus magis atque captiosus.

Phil. Labbe in Thesaur. Epitaph.

RAYMUNDUS LULLUS.

Clar. A. D. MCCC. DE hoc ingens inter Scriptores rixa: aliis eum inter Hæreticos recensentibus; aliis suspectum de fide multisque implicatum erroribus, atque histrionem, perditæque memoriæ virum infamantibus; aliis denique, non tantùm ejus absolutioni subscribentibus, sed etiam ut *Martyrem Doctoremque Illuminatum* deprædicantibus. Obiisse dicitur in ora *Mauritaniæ* lapidibus appetitus anno ætatis 80. die 26. Martii anni 1315, unde postea delatus in *Balearium* primariam Insulam *Majoricam*, ut *Sanctus*, & pro fide *Martyr* colitur ab incolis. *Phil. Labbe* de Script. Ecclesiast.

Raymundus Lullus eremita, natione *Hispanus*, patriâ *Majoricensis*, in civitate *Palmâ* natus, nobili que *Barcinonensium* stirpe ortus, seculo XIV. clarus, verè *Protheus* ingenio, *Dædalus* arte, & *Polycletus* normâ judicii, ut de eo loquitur *Mich. Majer.* Symbol. aur. mensæ l. 9. f. 405.

In icone quodam vocatur *Philosophus*, cum inscriptione Schedæ in ore: *Lex mea est ipse Dominus*; tumque disticho:

Doctrinam pandit Raymundus Lullius *omnem.*
Cui Deus infudit scibile quicquid erat.

Plura, quàm quatuor voluminum millia composuisse refertur *Ephemerid. Gall. Erud.* T. 1. *Olear.* in Abac. PP.

Elucubravit multa & variia in Philosophiâ, Medicinâ & Theologiâ, quæ apud multos in admiratione sunt. Ab hominibus sui ævi valdè celebratur. *Rabbini* dicebant, ei tantam sapientiam contigisse, quantam *Deus Salomoni* concesserat. Apud Cives suos *Majoricanos* tanta ejus est existimatio, ut Philosophia *Lulliana* ibi magno stipendio loco *Aristotelica* doceatur. Condidit peculiarem *Sectam* quæ *Luristarum* dicitur. *Eimericus* memorat, *Lullum* de plusquam trecentis erroribus apud *Gregorium* XI. fuisse accusatum: & *Bernhardus à Luxemburgo* in Catalogo *Hæreticorum* eum collocat. Contra alii ipsum vehementer defendunt, & tanquam *Martyrem* ac *Sanctum* extollunt. *Konig.* in Biblioth.

Raimundus Lullius, homo mirifici planè ingenii. Huic debetur *Ars Alchymistica* & inventio Spiritûs vini, seu vini adusti. Quanquam autem ejus doctrina inepta sit, nihilominus tamen suos habuit sectatores. Hinc in Scholâ *Majorensi* hodie illius Philosophia docetur. *Herman. Conring.*

Hoc autem admonere vos oportet, hanc *Lullii* artem ad pompam ingenii & doctrinæ ostentationem potiùs, quàm ad comparandam eruditionem valere ac longè plus habere audaciæ, quàm efficaciæ. *Henr. Corn. Agrip.* de vanitat. Scient.

Neque

Digitized by Google

Quadrans Altitudinis, est Arcus Circuli Verticalis, inter Horizontem & Verticem, qui mensurat altitudinem Solis, Lunæ, Stellarumve, ab Horizonte.

Quadrans Declinationis, est Arcus Circuli Declinationis, inter Æquatorem & Polum, qui mensurat declinationem Solis, Lunæ, Stellarumve, ab Æquatore.

Quadrans Vespertinus, est Arcus Horizontis, inter Occidentem & Meridianum, qui mensurat amplitudinem occasus Solis, Lunæ, Stellarumve, ab Occidente.

Quadrans Matutinus, est Arcus Horizontis, inter Ortum & Meridianum, qui mensurat amplitudinem ortus Solis, Lunæ, Stellarumve, ab Ortu.

Quadrans Altitudinis Meridianæ, est Arcus Meridiani, inter Horizontem & Verticem, qui mensurat altitudinem Solis, Lunæ, Stellarumve, ab Horizonte.

Quadrans Declinationis Meridianæ, est Arcus Meridiani, inter Æquatorem & Polum, qui mensurat declinationem Solis, Lunæ, Stellarumve, ab Æquatore.

Quadrans Altitudinis Primi Verticalis, est Arcus Primi Verticalis, inter Horizontem & Verticem, qui mensurat altitudinem Solis, Lunæ, Stellarumve, ab Horizonte.

Quadrans Declinationis Primi Verticalis, est Arcus Primi Verticalis, inter Æquatorem & Polum, qui mensurat declinationem Solis, Lunæ, Stellarumve, ab Æquatore.

Quadrans Altitudinis Æquatoris, est Arcus Circuli Declinationis, inter Æquatorem & Verticem, qui mensurat altitudinem Æquatoris, ab Horizonte.

Quadrans Declinationis Æquatoris, est Arcus Circuli Declinationis, inter Æquatorem & Polum, qui mensurat declinationem Æquatoris, ab Æquatore.

Quadrans Altitudinis Eclipticæ, est Arcus Circuli Verticalis, inter Horizontem & Verticem, qui mensurat altitudinem Eclipticæ, ab Horizonte.

Quadrans Declinationis Eclipticæ, est Arcus Circuli Declinationis, inter Æquatorem & Polum, qui mensurat declinationem Eclipticæ, ab Æquatore.

Quadrans Altitudinis Horizontis, est Arcus Circuli Verticalis, inter Horizontem & Verticem, qui mensurat altitudinem Horizontis, ab Horizonte.

Quadrans Declinationis Horizontis, est Arcus Circuli Declinationis, inter Æquatorem & Polum, qui mensurat declinationem Horizontis, ab Æquatore.

Quadrans Altitudinis Meridiani, est Arcus Meridiani, inter Horizontem & Verticem, qui mensurat altitudinem Meridiani, ab Horizonte.

Quadrans Declinationis Meridiani, est Arcus Meridiani, inter Æquatorem & Polum, qui mensurat declinationem Meridiani, ab Æquatore.

Quadrans Altitudinis Primi Verticalis, est Arcus Primi Verticalis, inter Horizontem & Verticem, qui mensurat altitudinem Primi Verticalis, ab Horizonte.

Quadrans Declinationis Primi Verticalis, est Arcus Primi Verticalis, inter Æquatorem & Polum, qui mensurat declinationem Primi Verticalis

Ver. 1. Gen. 1. 1. Ps. 102. 25. Prov. 8. 23. Isa. 40. 28. Col. 1. 16. Heb. 1. 10. Rev. 4. 11. In the beginning God created the heaven and the earth.

2 And the earth was without form, and void; and darkness was upon the face of the deep. And the Spirit of God moved upon the face of the waters.

3 And God said, Let there be light: and there was light.

4 And God saw the light, that it was good: and God divided the light from the darkness.

5 And God called the light Day, and the darkness he called Night. And the evening and the morning were the first day.

6 And God said, Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters.

7 And God made the firmament, and divided the waters which were under the firmament from the waters which were above the firmament: and it was so.

8 And God called the firmament Heaven. And the evening and the morning were the second day.

9 And God said, Let the waters under the heaven be gathered together unto one place, and let the dry land appear: and it was so.

10 And God called the dry land Earth; and the gathering together of the waters called he Seas: and God saw that it was good.

11 And God said, Let the earth bring forth grass, the herb yielding seed, and the fruit tree yielding fruit after his kind, whose seed is in itself, upon the earth: and it was so.

12 And the earth brought forth grass, and herb yielding seed after his kind, and the tree yielding fruit, whose seed was in itself, after his kind: and God saw that it was good.

13 And the evening and the morning were the third day.

14 And God said, Let there be lights in the firmament of the heaven to divide the day from the night; and let them be for signs, and for seasons, and for days, and years:

15 And let them be for lights in the firmament of the heaven to give light upon the earth: and it was so.

16 And God made two great lights; the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night: he made the stars also.

17 And God set them in the firmament of the heaven to give light upon the earth,

18 And to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness: and God saw that it was good.

19 And the evening and the morning were the fourth day.

20 And God said, Let the waters bring forth abundantly the moving creature that hath life, and fowl that may fly above the earth in the open firmament of heaven.

21 And God created great whales, and every living creature that moveth, which the waters brought forth abundantly, after their kind, and every winged fowl after his kind: and God saw that it was good.

22 And God blessed them, saying, Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let fowl multiply in the earth.

23 And the evening and the morning were the fifth day.

24 And God said, Let the earth bring forth the living creature after his kind, cattle, and creeping thing, and beast of the earth after his kind: and it was so.

25 And God made the beast of the earth after his kind, and cattle after their kind, and every thing that creepeth upon the earth after his kind: and God saw that it was good.

26 And God said, Let us make man in our image, after our likeness: and let them have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creepeth upon the earth.

27 So God created man in his own image, in the image of God created he him; male and female created he them.

28 And God blessed them, and God said unto them, Be fruitful, and multiply, and replenish the earth, and subdue it: and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over every living thing that moveth upon the earth.

29 And God said, Behold, I have given you every herb bearing seed, which is upon the face of all the earth, and every tree, in the which is the fruit of a tree yielding seed; to you it shall be for meat.

30 And to every beast of the earth, and to every fowl of the air, and to every thing that creepeth upon the earth, wherein there is life, I have given every green herb for meat: and it was so.

31 And God saw every thing that he had made, and, behold, it was very good. And the evening and the morning were the sixth day.

CHAPTER 2.

Ver. 1. Heb. 4. 3, 4. Thus the heavens and the earth were finished, and all the host of them.

2 And on the seventh day God ended his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which he had made.

3 And God blessed the seventh day, and sanctified it: because that in it he had rested from all his work which God created and made.

4 These are the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that the Lord God made the earth and the heavens,

5 And every plant of the field before it was in the earth, and every herb of the field before it grew: for the Lord God had not caused it to rain upon the earth, and there was not a man to till the ground.

6 But there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground.

7 And the Lord God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul.

8 And the Lord God planted a garden eastward in Eden; and there he put the man whom he had formed.

9 And out of the ground made the Lord God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of knowledge of good and evil.

10 And a river went out of Eden to water the garden; and from thence it was parted, and became into four heads.

11 The name of the first is Pison: that is it which compasseth the whole land of Havilah, where there is gold;

12 And the gold of that land is good: there is bdellium and the onyx stone.

13 And the name of the second river is Gihon: the same is it that compasseth the whole land of Ethiopia.

14 And the name of the third river is Hiddekel: that is it which goeth toward the east of Assyria. And the fourth river is Euphrates.

15 And the Lord God took the man, and put him into the garden of Eden to dress it and to keep it.

16 And the Lord God commanded the man, saying, Of every tree of the garden thou mayest freely eat:

17 But of the tree of the knowledge of good and evil, thou shalt not eat of it: for in the day that thou eatest thereof thou shalt surely die.

18 And the Lord God said, It is not good that the man should be alone; I will make him an help meet for him.

19 And out of the ground the Lord God formed every beast of the field, and every fowl of the air; and brought them unto Adam to see what he would call them: and whatsoever Adam called every living creature, that was the name thereof.

20 And Adam gave names to all cattle, and to the fowl of the air, and to every beast of the field; but for Adam there was not found an help meet for him.

21 And the Lord God caused a deep sleep to fall upon Adam, and he slept: and he took one of his ribs, and closed up the flesh instead thereof;

22 And the rib, which the Lord God had taken from man, made he a woman, and brought her unto the man.

23 And Adam said, This is now bone of my bones, and flesh of my flesh: she shall be called Woman, because she was taken out of Man.

24 Therefore shall a man leave his father and his mother, and shall cleave unto his wife: and they shall be one flesh.

25 And they were both naked, the man and his wife, and were not ashamed.

CHAPTER 3.

Ver. 1. 2 Cor. 11. 3. 1 Tim. 2. 14. Rev. 12. 9. Now the serpent was more subtil than any beast of the field which the Lord God had made. And he said unto the woman, Yea, hath God said, Ye shall not eat of every tree of the garden?

2 And the woman said unto the serpent, We may eat of the fruit of the trees of the garden:

3 But of the fruit of the tree which is in the midst of the garden, God hath said, Ye shall not eat of it, neither shall ye touch it, lest ye die.

4 And the serpent said unto the woman, Ye shall not surely die:

5 For God doth know that in the day ye eat thereof, then your eyes shall be opened, and ye shall be as gods, knowing good and evil.

6 And when the woman saw that the tree was good for food, and that it was pleasant to the eyes, and a tree to be desired to make one wise, she took of the fruit thereof, and did eat, and gave also unto her husband with her; and he did eat.

7 And the eyes of them both were opened, and they knew that they were naked; and they sewed fig leaves together, and made themselves aprons.

8 And they heard the voice of the Lord God walking in the garden in the cool of the day: and Adam and his wife hid themselves from the presence of the Lord God amongst the trees of the garden.

9 And the Lord God called unto Adam, and said unto him, Where art thou?

10 And he said, I heard thy voice in the garden, and I was afraid, because I was naked; and I hid myself.

11 And he said, Who told thee that thou wast naked? Hast thou eaten of the tree, whereof I commanded thee that thou shouldest not eat?

12 And the man said, The woman whom thou gavest to be with me, she gave me of the tree, and I did eat.

13 And the Lord God said unto the woman, What is this that thou hast done? And the woman said, The serpent beguiled me, and I did eat.

14 And the Lord God said unto the serpent, Because thou hast done this, thou art cursed above all cattle, and above every beast of the field; upon thy belly shalt thou go, and dust shalt thou eat all the days of thy life:

15 And I will put enmity between thee and the woman, and between thy seed and her seed; it shall bruise thy head, and thou shalt bruise his heel.

16 Unto the woman he said, I will greatly multiply thy sorrow and thy conception; in sorrow thou shalt bring forth children; and thy desire shall be to thy husband, and he shall rule over thee.

17 And unto Adam he said, Because thou hast hearkened unto the voice of thy wife, and hast eaten of the tree, of which I commanded thee, saying, Thou shalt not eat of it: cursed is the ground for thy sake; in sorrow shalt thou eat of it all the days of thy life;

18 Thorns also and thistles shall it bring forth to thee; and thou shalt eat the herb of the field;

19 In the sweat of thy face shalt thou eat bread, till thou return unto the ground; for out of it wast thou taken: for dust thou art, and unto dust shalt thou return.

20 And Adam called his wife's name Eve; because she was the mother of all living.

21 Unto Adam also and to his wife did the Lord God make coats of skins, and clothed them.

22 And the Lord God said, Behold, the man is become as one of us, to know good and evil: and now, lest he put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat, and live for ever:

23 Therefore the Lord God sent him forth from the garden of Eden, to till the ground from whence he was taken.

24 So he drove out the man; and he placed at the east of the garden of Eden Cherubims, and a flaming sword which turned every way, to keep the way of the tree of life.

CHAPTER 4.

Ver. 1. Heb. 11. 4. 1 John 3. 12. And Adam knew Eve his wife; and she conceived, and bare Cain, and said, I have gotten a man from the Lord.

2 And she again bare his brother Abel. And Abel was a keeper of sheep, but Cain was a tiller of the ground.

3 And in process of time it came to pass, that Cain brought of the fruit of the ground an offering unto the Lord.

4 And Abel, he also brought of the firstlings of his flock and of the fat thereof. And the Lord had respect unto Abel and to his offering:

5 But unto Cain and to his offering he had not respect. And Cain was very wroth, and his countenance fell.

6 And the Lord said unto Cain, Why art thou wroth? and why is thy countenance fallen?

7 If thou doest well, shalt thou not be accepted? and if thou doest not well, sin lieth at the door. And unto thee shall be his desire, and thou shalt rule over him.

8 And Cain talked with Abel his brother: and it came to pass, when they were in the field, that Cain rose up against Abel his brother, and slew him.

9 And the Lord said unto Cain, Where is Abel thy brother? And he said, I know not: Am I my brother's keeper?

10 And he said, What hast thou done? the voice of thy brother's blood crieth unto me from the ground.

11 And now art thou cursed from the earth, which hath opened her mouth to receive thy brother's blood from thy hand;

12 When thou tillest the ground, it shall not henceforth yield unto thee her strength; a fugitive and a vagabond shalt thou be in the earth.

13 And Cain said unto the Lord, My punishment is greater than I can bear.

14 Behold, thou hast driven me out this day from the face of the earth; and from thy face shall I be hid; and I shall be a fugitive and a vagabond in the earth; and it shall come to pass, that every one that findeth me shall slay me.

15 And the Lord said unto him, Therefore whosoever slayeth Cain, vengeance shall be taken on him sevenfold. And the Lord set a mark upon Cain, lest any finding him should kill him.

16 And Cain went out from the presence of the Lord, and dwelt in the land of Nod, on the east of Eden.

17 And Cain knew his wife; and she conceived, and bare Enoch: and he builded a city, and called the name of the city, after the name of his son, Enoch.

18 And unto Enoch was born Irad: and Irad begat Mehujael: and Mehujael begat Methusael: and Methusael begat Lamech.

19 And Lamech took unto him two wives: the name of the one was Adah, and the name of the other Zillah.

20 And Adah bare Jabal: he was the father of such as dwell in tents, and of such as have cattle.

21 And his brother's name was Jubal: he was the father of all such as handle the harp and organ.

22 And Zillah, she also bare Tubal-cain, an instructer of every artificer in brass and iron: and the sister of Tubal-cain was Naamah.

23 And Lamech said unto his wives, Adah and Zillah, Hear my voice; ye wives of Lamech, hearken unto my speech: for I have slain a man to my wounding, and a young man to my hurt.

24 If Cain shall be avenged sevenfold, truly Lamech seventy and sevenfold.

25 And Adam knew his wife again; and she bare a son, and called his name Seth: For God, said she, hath appointed me another seed instead of Abel, whom Cain slew.

26 And to Seth, to him also there was born a son; and he called his name Enos: then began men to call upon the name of the Lord.

CHAPTER 5.

Ver. 1. Gen. 1. 27. This is the book of the generations of Adam. In the day that God created man, in the likeness of God made he him;

2 Male and female created he them; and blessed them, and called their name Adam, in the day when they were created.

3 And Adam lived an hundred and thirty years, and begat a son in his own likeness, after his image; and called his name Seth:

4 And the days of Adam after he had begotten Seth were eight hundred years: and he begat sons and daughters:

5 And all the days that Adam lived were nine hundred and thirty years: and he died.

6 And Seth lived an hundred and five years, and begat Enos:

7 And Seth lived after he begat Enos eight hundred and seven years, and begat sons and daughters:

8 And all the days of Seth were nine hundred and twelve years: and he died.

9 And Enos lived ninety years, and begat Cainan:

10 And Enos lived after he begat Cainan eight hundred and fifteen years, and begat sons and daughters:

11 And all the days of Enos were nine hundred and five years: and he died.

12 And Cainan lived seventy years and begat Mahalaleel:

13 And Cainan lived after he begat Mahalaleel eight hundred and forty years, and begat sons and daughters:

14 And all the days of Cainan were nine hundred and ten years: and he died.

15 And Mahalaleel lived sixty and five years, and begat Jared:

16 And Mahalaleel lived after he begat Jared eight hundred and thirty years, and begat sons and daughters:

17 And all the days of Mahalaleel were eight hundred ninety and five years: and he died.

18 And Jared lived an hundred sixty and two years, and he begat Enoch:

19 And Jared lived after he begat Enoch eight hundred years, and begat sons and daughters:

20 And all the days of Jared were nine hundred sixty and two years: and he died.

21 And Enoch lived sixty and five years, and begat Methuselah:

22 And Enoch walked with God after he begat Methuselah three hundred years, and begat sons and daughters:

23 And all the days of Enoch were three hundred sixty and five years:

24 And Enoch walked with God: and he was not; for God took him.

25 And Methuselah lived an hundred eighty and seven years, and begat Lamech.

26 And Methuselah lived after he begat Lamech seven hundred eighty and two years, and begat sons and daughters:

27 And all the days of Methuselah were nine hundred sixty and nine years: and he died.

28 And Lamech lived an hundred eighty and two years, and begat a son:

29 And he called his name Noah, saying, This same shall comfort us concerning our work and toil of our hands, because of the ground which the Lord hath cursed.

30 And Lamech lived after he begat Noah five hundred ninety and five years, and begat sons and daughters:

31 And all the days of Lamech were seven hundred seventy and seven years: and he died.

32 And Noah was five hundred years old: and Noah begat Shem, Ham, and Japheth.

CHAPTER 6.

Ver. 1. Jude 6. 2 Pet. 2. 4. And it came to pass, when men began to multiply on the face of the earth, and daughters were born unto them,

2 That the sons of God saw the daughters of men that they were fair; and they took them wives of all which they chose.

3 And the Lord said, My spirit shall not always strive with man, for that he also is flesh: yet his days shall be an hundred and twenty years.

4 There were giants in the earth in those days; and also after that, when the sons of God came in unto the daughters of men, and they bare children to them, the same became mighty men which were of old, men of renown.

5 And God saw that the wickedness of man was great in the earth, and that every imagination of the thoughts of his heart was only evil continually.

6 And it repented the Lord that he had made man on the earth, and it grieved him at his heart.

7 And the Lord said, I will destroy man whom I have created from the face of the earth; both man, and beast, and the creeping thing, and the fowls of the air; for it repenteth me that I have made them.

8 But Noah found grace in the eyes of the Lord.

9 These are the generations of Noah: Noah was a just man and perfect in his generations, and Noah walked with God.

10 And Noah begat three sons, Shem, Ham, and Japheth.

11 The earth also was corrupt before God, and the earth was filled with violence.

12 And God looked upon the earth, and, behold, it was corrupt; for all flesh had corrupted his way upon the earth.

13 And God said unto Noah, The end of all flesh is come before me; for the earth is filled with violence through them; and, behold, I will destroy them with the earth.

14 Make thee an ark of gopher wood; rooms shalt thou make in the ark, and shalt pitch it within and without with pitch.

15 And this is the fashion which thou shalt make it after: The length of the ark shall be three hundred cubits, the breadth of it fifty cubits, and the height of it thirty cubits.

16 A window shalt thou make to the ark, and in a cubit shalt thou finish it above; and the door of the ark shalt thou set in the side thereof; with lower, second, and third stories shalt thou make it.

17 And, behold, I, even I, do bring a flood of waters upon the earth, to destroy all flesh, wherein is the breath of life, from under heaven; and every thing that is in the earth shall die.

18 But with thee will I establish my covenant; and thou shalt come into the ark, thou, and thy sons, and thy wife, and thy sons' wives with thee.

19 And of every living thing of all flesh, two of every sort shalt thou bring into the ark, to keep them alive with thee; they shall be male and female.

20 Of fowls after their kind, and of cattle after their kind, of every creeping thing of the earth after his kind, two of every sort shall come unto thee, to keep them alive.

21 And take thou unto thee of all food that is eaten, and thou shalt gather it to thee; and it shall be for food for thee, and for them.

22 Thus did Noah; according to all that God commanded him, so did he.

CHAPTER 7.

Ver. 1. Heb. 11. 7. 1 Pet. 3. 20. And the Lord said unto Noah, Come thou and all thy house into the ark; for thee have I seen righteous before me in this generation.

2 Of every clean beast thou shalt take to thee by sevens, the male and his female: and of beasts that are not clean by two, the male and his female.

3 Of fowls also of the air by sevens, the male and the female; to keep seed alive upon the face of all the earth.

4 For yet seven days, and I will cause it to rain upon the earth forty days and forty nights; and every living substance that I have made will I destroy from off the face of the earth.

5 And Noah did according unto all that the Lord commanded him.

6 And Noah was six hundred years old when the flood of waters was upon the earth.

7 And Noah went in, and his sons, and his wife, and his sons' wives with him, into the ark, because of the waters of the flood.

8 Of clean beasts, and of beasts that are not clean, and of fowls, and of every thing that creepeth upon the earth,

9 There went in two and two unto Noah into the ark, the male and the female, as God had commanded Noah.

10 And it came to pass after seven days, that the waters of the flood were upon the earth.

11 In the six hundredth year of Noah's life, in the second month, the seventeenth day of the month, the same day were all the fountains of the great deep broken up, and the windows of heaven were opened.

12 And the rain was upon the earth forty days and forty nights.

13 In the self same day entered Noah, and Shem, and Ham, and Japheth, the sons of Noah, and Noah's wife, and the three wives of his sons with them, into the ark;

14 They, and every beast after his kind, and all the cattle after their kind, and every creeping thing that creepeth upon the earth after his kind, and every fowl after his kind, every bird of every sort.

15 And they went in unto Noah into the ark, two and two of all flesh, wherein is the breath of life.

16 And they that went in, went in male and female of all flesh, as God had commanded him: and the Lord shut him in.

17 And the flood was forty days upon the earth; and the waters increased, and bare up the ark, and it was lifted up above the earth.

18 And the waters prevailed, and were increased greatly upon the earth; and the ark went upon the face of the waters.

19 And the waters prevailed exceedingly upon the earth; and all the high hills, that were under the whole heaven, were covered.

20 Fifteen cubits upward did the waters prevail; and the mountains were covered.

21 And all flesh died that moved upon the earth, both of fowl, and of cattle, and of beast, and of every creeping thing that creepeth upon the earth, and every man:

22 All in whose nostrils was the breath of life, of all that was in the dry land, died.

23 And every living substance was destroyed which was upon the face of the ground, both man, and cattle, and the creeping things, and the fowl of the heaven; and they were destroyed from the earth: and Noah only remained alive, and they that were with him in the ark.

24 And the waters prevailed upon the earth an hundred and fifty days.

CHAPTER 8.

Ver. 1. Heb. 11. 7. 1 Pet. 3. 20. And God remembered Noah, and every living thing, and all the cattle that was with him in the ark: and God made a wind to pass over the earth, and the waters assuaged;

2 The fountains also of the deep and the windows of heaven were stopped, and the rain from heaven was restrained;

3 And the waters returned from off the earth continually: and after the end of the hundred and fifty days the waters were abated.

4 And the ark rested in the seventh month, on the seventeenth day of the month, upon the mountains of Ararat.

5 And the waters decreased continually until the tenth month: in the tenth month, on the first day of the month, were the tops of the mountains seen.

6 And it came to pass at the end of forty days, that Noah opened the window of the ark which he had made:

7 And he sent forth a raven, which went forth to and fro, until the waters were dried up from off the earth.

8 Also he sent forth a dove from him, to see if the waters were abated from off the face of the ground;

9 But the dove found no rest for the sole of her foot, and she returned unto him into the ark, for the waters were on the face of the whole earth: then he put forth his hand, and took her, and pulled her in unto him into the ark.

10 And he stayed yet other seven days; and again he sent forth the dove out of the ark;

11 And the dove came in to him in the evening, and, lo, in her mouth was an olive leaf pluckt off: so Noah knew that the waters were abated from off the earth.

12 And he stayed yet other seven days; and sent forth the dove; which returned not again unto him any more.

13 And it came to pass in the six hundredth and first year, in the first month, the first day of the month, the waters were dried up from off the earth: and Noah removed the covering of the ark, and looked, and, behold, the face of the ground was dry.

14 And in the second month, on the seven and twentieth day of the month, was the earth dried.

15 And God spake unto Noah, saying,

16 Go forth of the ark, thou, and thy wife, and thy sons, and thy sons' wives with thee.

17 Bring forth with thee every living thing that is with thee, of all flesh, both of fowl, and of cattle, and of every creeping thing that creepeth upon the earth; that they may breed abundantly in the earth, and be fruitful, and multiply upon the earth.

18 And Noah went forth, and his sons, and his wife, and his sons' wives with him:

19 Every beast, every creeping thing, and every fowl, and whatsoever creepeth upon the earth, after their kinds, went forth out of the ark.

20 And Noah builded an altar unto the Lord, and took of every clean beast, and of every clean fowl, and offered burnt offerings on the altar.

21 And the Lord smelled a sweet savour; and the Lord said in his heart, I will not again curse the ground any more for man's sake; for the imagination of man's heart is evil from his youth; neither will I again smite any more every thing living, as I have done.

22 While the earth remaineth, seedtime and harvest, and cold and heat, and summer and winter, and day and night shall not cease.

CHAPTER 9.

Ver. 1. Gen. 1. 28. And God blessed Noah and his sons, and said unto them, Be fruitful, and multiply, and replenish the earth.

2 And the fear of you and the dread of you shall be upon every beast of the earth, and upon every fowl of the air, upon all that moveth upon the earth, and upon all the fishes of the sea; into your hand are they delivered.

3 Every moving thing that liveth shall be meat for you; even as the green herb have I given you all things.

4 But flesh with the life thereof, which is the blood thereof, shall ye not eat.

5 And surely your blood of your lives will I require; at the hand of every beast will I require it, and at the hand of man; at the hand of every man's brother will I require the life of man.

6 Whoso sheddeth man's blood, by man shall his blood be shed: for in the image of God made he man.

7 And you, be ye fruitful, and multiply; bring forth abundantly in the earth, and multiply therein.

8 And God spake unto Noah, and to his sons with him, saying,

9 And I, behold, I establish my covenant with you, and with your seed after you;

10 And with every living creature that is with you, the fowl, the cattle, and every beast of the earth with you; from all that go out of the ark, to every beast of the earth.

11 And I will establish my covenant with you; neither shall all flesh be cut off any more by the waters of a flood; neither shall there any more be a flood to destroy the earth.

12 And God said, This is the token of the covenant which I make between me and you and every living creature that is with you, for perpetual generations:

13 I do set my bow in the cloud, and it shall be for a token of a covenant between me and the earth.

14 And it shall come to pass, when I bring a cloud over the earth, that the bow shall be seen in the cloud:

15 And I will remember my covenant, which is between me and you and every living creature of all flesh; and the waters shall no more become a flood to destroy all flesh.

16 And the bow shall be in the cloud; and I will look upon it, that I may remember the everlasting covenant between God and every living creature of all flesh that is upon the earth.

17 And God said unto Noah, This is the token of the covenant, which I have established between me and all flesh that is upon the earth.

18 And the sons of Noah, that went forth of the ark, were Shem, and Ham, and Japheth: and Ham is the father of Canaan.

19 These are the three sons of Noah: and of them was the whole earth overspread.

20 And Noah began to be an husbandman, and he planted a vineyard:

21 And he drank of the wine, and was drunken; and he was uncovered within his tent.

22 And Ham, the father of Canaan, saw the nakedness of his father, and told his two brethren without.

23 And Shem and Japheth took a garment, and laid it upon both their shoulders, and went backward, and covered the nakedness of their father; and their faces were backward, and they saw not their father's nakedness.

24 And Noah awoke from his wine, and knew what his younger son had done unto him.

25 And he said, Cursed be Canaan; a servant of servants shall he be unto his brethren.

26 And he said, Blessed be the Lord God of Shem; and Canaan shall be his servant.

27 God shall enlarge Japheth, and he shall dwell in the tents of Shem; and Canaan shall be his servant.

28 And Noah lived after the flood three hundred and fifty years.

29 And all the days of Noah were nine hundred and fifty years: and he died.

CHAPTER 10.

Ver. 1. Now these are the generations of the sons of Noah, Shem, Ham, and Japheth: and unto them were sons born after the flood.

2 The sons of Japheth; Gomer, and Magog, and Madai, and Javan, and Tubal, and Meshech, and Tiras.

3 And the sons of Gomer; Ashkenaz, and Riphath, and Togarmah.

4 And the sons of Javan; Elishah, and Tarshish, Kittim, and Dodanim.

5 By these were the isles of the Gentiles divided in their lands; every one after his tongue, after their families, in their nations.

6 And the sons of Ham; Cush, and Mizraim, and Phut, and Canaan.

7 And the sons of Cush; Seba, and Havilah, and Sabtah, and Raamah, and Sabtechah: and the sons of Raamah; Sheba, and Dedan.

8 And Cush begat Nimrod: he began to be a mighty one in the earth.

9 He was a mighty hunter before the Lord: wherefore it is said, Even as Nimrod the mighty hunter before the Lord.

10 And the beginning of his kingdom was Babel, and Erech, and Accad, and Calneh, in the land of Shinar.

11 Out of that land went forth Asshur, and builded Nineveh, and the city Rehoboth, and Calah,

12 And Resen between Nineveh and Calah: the same is a great city.

13 And Mizraim begat Ludim, and Anamim, and Lehabim, and Naphtuhim,

14 And Pathrusim, and Casluhim, (out of whom came Philistim,) and Caphtorim.

15 And Canaan begat Sidon his first born, and Heth,

16 And the Jebusite, and the Amorite, and the Girgasite,

17 And the Hivite, and the Arkite, and the Sinite,

18 And the Arvadite, and the Zemarite, and the Hamathite: and afterward were the families of the Canaanite spread abroad.

19 And the border of the Canaanite was from Sidon, as thou comest to Gerar, unto Gaza; as thou goest unto Sodom, and Gomorrah, and Admah, and Zeboim, even unto Lasha.

20 These are the sons of Ham, after their families, after their tongues, in their countries, and in their nations.

21 Unto Shem also, the father of all the children of Eber, the brother of Japheth the elder, even to him were children born.

22 The children of Shem; Elam, and Asshur, and Arphaxad, and Lud, and Aram.

23 And the children of Aram; Uz, and Hul, and Gether, and Mash.

24 And Arphaxad begat Salah; and Salah begat Eber.

25 And unto Eber were born two sons: the name of one was Peleg; for in his days was the earth divided: and his brother's name was Joktan.

26 And Joktan begat Almodad, and Sheleph, and Hazarmaveth, and Jerah,

27 And Hadoram, and Uzal, and Diklah,

28 And Obal, and Abimael, and Sheba,

29 And Ophir, and Havilah, and Jobab: all these were the sons of Joktan.

30 And their dwelling was from Mesha, as thou goest unto Sephar a mount of the east.

31 These are the sons of Shem, after their families, after their tongues, in their lands, after their nations.

32 These are the families of the sons of Noah, after their generations, in their nations: and by these were the nations divided in the earth after the flood.

CHAPTER 11.

Ver. 1. And the whole earth was of one language, and of one speech.

2 And it came to pass, as they journeyed from the east, that they found a plain in the land of Shinar; and they dwelt there.

3 And they said one to another, Go to, let us make brick, and burn them thoroughly. And they had brick for stone, and slime had they for mortar.

4 And they said, Go to, let us build us a city and a tower, whose top may reach unto heaven; and let us make us a name, lest we be scattered abroad upon the face of the whole earth.

5 And the Lord came down to see the city and the tower, which the children of men builded.

6 And the Lord said, Behold, the people is one, and they have all one language; and this they begin to do: and now nothing will be restrained from them, which they have imagined to do.

7 Go to, let us go down, and there confound their language, that they may not understand one another's speech.

8 So the Lord scattered them abroad from thence upon the face of all the earth: and they left off to build the city.

9 Therefore is the name of it called Babel; because the Lord did there confound the language of all the earth: and from thence did the Lord scatter them abroad upon the face of all the earth.

10 These are the generations of Shem: Shem was an hundred years old, and begat Arphaxad two years after the flood:

11 And Shem lived after he begat Arphaxad five hundred years, and begat sons and daughters.

12 And Arphaxad lived five and thirty years, and begat Salah:

13 And Arphaxad lived after he begat Salah four hundred and three years, and begat sons and daughters.

14 And Salah lived thirty years, and begat Eber:

15 And Salah lived after he begat Eber four hundred and three years, and begat sons and daughters.

16 And Eber lived four and thirty years, and begat Peleg:

17 And Eber lived after he begat Peleg four hundred and thirty years, and begat sons and daughters.

18 And Peleg lived thirty years, and begat Reu:

19 And Peleg lived after he begat Reu two hundred and nine years, and begat sons and daughters.

20 And Reu lived two and thirty years, and begat Serug:

21 And Reu lived after he begat Serug two hundred and seven years, and begat sons and daughters.

22 And Serug lived thirty years, and begat Nahor:

23 And Serug lived after he begat Nahor two hundred years, and begat sons and daughters.

24 And Nahor lived nine and twenty years, and begat Terah:

25 And Nahor lived after he begat Terah an hundred and nineteen years, and begat sons and daughters.

26 And Terah lived seventy years, and begat Abram, Nahor, and Haran.

27 Now these are the generations of Terah: Terah begat Abram, Nahor, and Haran; and Haran begat Lot.

28 And Haran died before his father Terah in the land of his nativity, in Ur of the Chaldees.

29 And Abram and Nahor took them wives: the name of Abram's wife was Sarai; and the name of Nahor's wife, Milcah, the daughter of Haran, the father of Milcah, and the father of Iscah.

30 But Sarai was barren; she had no child.

31 And Terah took Abram his son, and Lot the son of Haran his son's son, and Sarai his daughter in law, his son Abram's wife; and they went forth with them from Ur of the Chaldees, to go into the land of Canaan; and they came unto Haran, and dwelt there.

32 And the days of Terah were two hundred and five years: and Terah died in Haran.

CHAPTER 12.

Ver. 1. Acts 7. 2. Heb. 11. 8. Now the Lord had said unto Abram, Get thee out of thy country, and from thy kindred, and from thy father's house, unto a land that I will shew thee:

2 And I will make of thee a great nation, and I will bless thee, and make thy name great; and thou shalt be a blessing:

3 And I will bless them that bless thee, and curse him that curseth thee: and in thee shall all families of the earth be blessed.

4 So Abram departed, as the Lord had spoken unto him; and Lot went with him: and Abram was seventy and five years old when he departed out of Haran.

5 And Abram took Sarai his wife, and Lot his brother's son, and all their substance that they had gathered, and the souls that they had gotten in Haran; and they went forth to go into the land of Canaan; and into the land of Canaan they came.

6 And Abram passed through the land unto the place of Sichem, unto the plain of Moreh. And the Canaanite was then in the land.

7 And the Lord appeared unto Abram, and said, Unto thy seed will I give this land: and there builded he an altar unto the Lord, who appeared unto him.

8 And he removed from thence unto a mountain on the east of Bethel, and pitched his tent, having Bethel on the west, and Hai on the east: and there he builded an altar unto the Lord, and called upon the name of the Lord.

9 And Abram journeyed, going on still toward the south.

10 And there was a famine in the land: and Abram went down into Egypt to sojourn there; for the famine was grievous in the land.

11 And it came to pass when he was come near to enter into Egypt, that he said unto Sarai his wife, Behold now, I know that thou art a fair woman to look upon:

12 Therefore it shall come to pass, when the Egyptians shall see thee, that they shall say, This is his wife: and they will kill me, but they will save thee alive.

13 Say, I pray thee, thou art my sister: that it may be well with me for thy sake; and my soul shall live because of thee.

14 And it came to pass, that, when Abram was come into Egypt, the Egyptians beheld the woman that she was very fair.

15 The princes also of Pharaoh saw her, and commended her before Pharaoh: and the woman was taken into Pharaoh's house.

16 And he entreated Abram well for her sake: and he had sheep, and oxen, and he asses, and menservants, and maidservants, and she asses, and camels.

17 And the Lord plagued Pharaoh and his house with great plagues because of Sarai Abram's wife.

18 And Pharaoh called Abram, and said, What is this that thou hast done unto me? why didst thou not tell me that she was thy wife?

19 Why saidst thou, She is my sister? so I might have taken her to me to wife: now therefore behold thy wife, take her, and go thy way.

20 And Pharaoh commanded his men concerning him: and they sent him away, and his wife, and all that he had.

CHAPTER 13.

Ver. 1. And Abram went up out of Egypt, he, and his wife, and all that he had, and Lot with him, into the south.

2 And Abram was very rich in cattle, in silver, and in gold.

3 And he went on his journeys from the south even to Bethel, unto the place where his tent had been at the beginning, between Bethel and Hai;

4 Unto the place of the altar, which he had made there at the first: and there Abram called on the name of the Lord.

5 And Lot also, which went with Abram, had flocks, and herds, and tents.

6 And the land was not able to bear them, that they might dwell together: for their substance was great, so that they could not dwell together.

7 And there was a strife between the herdmen of Abram's cattle and the herdmen of Lot's cattle: and the Canaanite and the Perizzite dwelled then in the land.

8 And Abram said unto Lot, Let there be no strife, I pray thee, between me and thee, and between my herdmen and thy herdmen; for we be brethren.

9 Is not the whole land before thee? separate thyself, I pray thee, from me: if thou will take the left hand, then I will go to the right; or if thou depart to the right hand, then I will go to the left.

10 And Lot lifted up his eyes, and beheld all the plain of Jordan, that it was well watered everywhere, before the Lord destroyed Sodom and Gomorrah, even as the garden of the Lord, like the land of Egypt, as thou comest unto Zoar.

11 Then Lot chose him all the plain of Jordan; and Lot journeyed east: and they separated themselves the one from the other.

12 Abram dwelled in the land of Canaan, and Lot dwelled in the cities of the plain, and pitched his tent toward Sodom.

13 But the men of Sodom were wicked and sinners before the Lord exceedingly.

14 And the Lord said unto Abram, after that Lot was separated from him, Lift up now thine eyes, and look from the place where thou art northward, and southward, and eastward, and westward:

15 For all the land which thou seest, to thee will I give it, and to thy seed for ever.

16 And I will make thy seed as the dust of the earth: so that if a man can number the dust of the earth, then shall thy seed also be numbered.

17 Arise, walk through the land in the length of it and in the breadth of it; for I will give it unto thee.

18 Then Abram removed his tent, and came and dwelt in the plain of Mamre, which is in Hebron, and built there an altar unto the Lord.

CHAPTER 14.

Ver. 1. And it came to pass in the days of Amraphel king of Shinar, Arioch king of Ellasar, Chedorlaomer king of Elam, and Tidal king of nations;

2 That these made war with Bera king of Sodom, and with Birsha king of Gomorrah, Shinab king of Admah, and Shemeber king of Zeboim, and the king of Bela, which is Zoar.

3 All these were joined together in the vale of Siddim, which is the salt sea.

4 Twelve years they served Chedorlaomer, and in the thirteenth year they rebelled.

5 And in the fourteenth year came Chedorlaomer, and the kings that were with him, and smote the Rephaims in Ashteroth Karnaim, and the Zuzims in Ham, and the Emims in Shaveh Kiriathaim,

6 And the Horites in their mount Seir, unto Elparan, which is by the wilderness.

7 And they returned, and came to Enmishpat, which is Kadesh, and smote all the country of the Amalekites, and also the Amorites, that dwelt in Hazezontamar.

8 And there went out the king of Sodom, and the king of Gomorrah, and the king of Admah, and the king of Zeboim, and the king of Bela (the same is Zoar), and they joined battle with them in the vale of Siddim;

9 With Chedorlaomer the king of Elam, and with Tidal king of nations, and Amraphel king of Shinar, and Arioch king of Ellasar; four kings with five.

10 And the vale of Siddim was full of slimepits; and the kings of Sodom and Gomorrah fled, and fell there; and they that remained fled to the mountain.

11 And they took all the goods of Sodom and Gomorrah, and all their victuals, and went their way.

12 And they took Lot, Abram's brother's son, who dwelt in Sodom, and his goods, and departed.

13 And there came one that had escaped, and told Abram the Hebrew; for he dwelt in the plain of Mamre the Amorite, brother of Eshcol, and brother of Aner: and these were confederate with Abram.

14 And when Abram heard that his brother was taken captive, he armed his trained servants, born in his own house, three hundred and eighteen, and pursued them unto Dan.

15 And he divided himself against them, he and his servants, by night, and smote them, and pursued them unto Hobah, which is on the left hand of Damascus.

16 And he brought back all the goods, and also brought again his brother Lot, and his goods, and the women also, and the people.

17 And the king of Sodom went out to meet him after his return from the slaughter of Chedorlaomer, and of the kings that were with him, at the valley of Shaveh, which is the king's dale.

18 And Melchizedek king of Salem brought forth bread and wine: and he was the priest of the most high God.

19 And he blessed him, and said, Blessed be Abram of the most high God, possessor of heaven and earth:

20 And blessed be the most high God, which hath delivered thine enemies into thy hand. And he gave him tithes of all.

21 And the king of Sodom said unto Abram, Give me the persons, and take the goods to thyself.

22 And Abram said to the king of Sodom, I have lift up mine hand unto the Lord, the most high God, the possessor

Ардатовскій . . . 1 . . . 1 . . . 1

lecti, ut *Judæor. in Scripturam*, Commentarios evolvere posset, quod difficulter occurrebat temporibus illis in Viris qui in Religione nostra nati fuissent. Instar omnium Authorum fuit ei *Rasci* seu R. *Salomon* Isaaki, qui solet denominari *Iarki*. Eum suis Notis sæpe citat: Et eorum pleriq; qui in suos Commentarios al quid de *Judaica* eruditione instillaverunt, ipsum tantummodò transcripserunt. Feliciorem multò successum habuisset hic Author si Methodum quandam secundum Aristotelis Principia philosophandi ejus ævo usitatam secutus non esset, licet innumeris Scriptoribus sibi contemporaneis hac in parte cautiùs admodum processerit. Hoc ornari potest elogio quod nemo ante ipsum Scripturæ sensum literalem tam bene assecutus fuerit. Optandum tamen esset ut tot inutilia è Rabbinis deprompta non permiscuisset, & ex eorundem libris ea tantùm retulisset quæ ad Bibliorum Sacrorum elucidationem faciebant. Jes. *Rich. Simon.* Hist. Crit. V. T. lib. 3. cap. xi.

Hebraicam linguam is perfectè calluit: fuit ingenio prompto, nec minus conversatione quàm scientiâ venerandus. Ejus *Opera* omnibus S. Scripturam discere cupientibus, necessaria esse, nemo melius novit, quàm qui se in eorum lectione exercitavit. Sunt qui eum ob verborum simplicitatem contemnendum existimant, sed si res ipsas, non verba isti detractatores spectarint, non dubium est quin ab eis maximè laudetur. *Gul. Rovill.* in promptuar. *Icon.* Insign. Viror.

Extant Commentaria in sacra Biblia *Lugduni* 1520, 1590. VI Tom. fol.

Extant itidem *Duaci* 1617. VI. Tom. & *Antverp.* 1634. in Bibliis Maximis, *Paris.* 1660.

GUALTERUS DE HEMMINGFORD

Clar. An. D. MCCCXXXV.

ANglus, regulatis *Canonicus* Cœnobii *Gisburnensis*, floruit sub *Edvardo* III. Ingenii atque industriæ suæ monumentum nobis dedit, *Chronicon Edvvardi* III. itemque *Historiam Anglorum*, ab *Guilielmo Normanno*, hoc est an. 1066. usque ad tempora *Edvardi* II. hoc est, anno 1308. Quod opus Manuscriptum *Cantabrigiæ* adservatur in Collegio S. *Benedicti*. Liber est Chartaceus, nec valde antiquus. Incipit, *Ne fastidiosus*. *Gisburnæ* in Cœnobio suo defunctus est anno 1347. Hunc Autorem exscribere solet Historicus Monasterii de *Abbington* ut observat is qui præfatur in *Matthæum Florilegum*. *Voss.* de Hist. Lat.

Gualterus de Hemmingford, canonicus *Gisburnensis* Cœnobii, quod est prope *Cliviam Eboracensium* Provinciolam, *Thesi* flumini celeberrimo adjacentem, impendio studiosus erat literarum, quo tandem factum est, ut in eruditum evaserit, & non levem apud suos gratiam sibi pepererit. Ejusmodi enim res *Literaria* virtus est, ut auctori gratiam, honorem, gloriam etiam facilè conciliet. Quare virtutis præmio lætior factus, quanquam ipsa *virtus* per se satis illustris aliunde emicantibus splendoribus non eget, quâ cœpit, viâ, perrexit, magnis sanè

Digitized by Google

ΜΕΓΑΡΕΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ.

Journal Literarique.

Nouvelle Collection d'Estampes, pour servir à l'Histoire générale & particulière de la Hollande, & des Provinces Unies, avec des Explications historiques, par M. Basan, Graveur. Premier Volume, contenant 100 Estampes, avec leurs Explications. A Paris, chez l'Auteur, rue & vis-à-vis la Comédie Françoise. 1767. 1 vol. in-8°.

Cette Collection est précédée d'un Discours préliminaire, qui contient des Observations générales sur la Hollande, & sur les Arts qui y ont été cultivés. Les Explications des Estampes sont suivies d'un Catalogue des Tableaux, Dessins, Estampes, Médailles, Pierres gravées, Curiosités naturelles, Livres, &c. qui composent le Cabinet de M. Gerard Hoet, Peintre, Graveur & Marchand d'Estampes à la Haye, & de M. Pierre Terwesten, Peintre & Graveur à la Haye, qui ont été vendus à la Haye, en 1751 & 1752. Ce Catalogue est précédé d'une Préface, qui contient des Observations sur les Ventes publiques de Tableaux, Estampes, &c. & sur les Catalogues qui en ont été faits. Il est terminé par une Table des Noms des Artistes, & des Matières contenues dans le Catalogue.

Journal Typographique.

Table des Ouvrages de Typographie, contenus dans les Recueils de la Société Typographique de Neuchâtel, depuis son établissement jusqu'à présent. A Neuchâtel, de l'Imprimerie de la Société. 1768. 1 vol. in-8°.

Cette Table est précédée d'un Discours préliminaire, qui contient des Observations générales sur l'Imprimerie, & sur les Ouvrages qui ont été imprimés par la Société Typographique de Neuchâtel. Elle est terminée par une Table des Noms des Auteurs, & des Matières contenues dans la Table.

Pag. 1. Ne Dominus Noster Iesus Christus Sacerdotium Diuinum, & Sacrificium Corporis, & Sanguinis sui, secundum ordinem Melchisedech, non esse nisi in Ecclesia Catholica, & quod solus ipse sit Sacerdos, & Sacrificium pro nobis, & non pro se ipso.

Pag. 2. Quod Christus Dominus Noster Sacrificium Corporis, & Sanguinis sui, in Cena Apostolis tradiderit, & quod Sacerdotes Noui Testamenti, Sacrificium Missæ offerre, & consecrare, & Sacramentum Eucharistiæ ministrare, & Sacramentum Pœnitentiæ dispensare, & Sacramentum Extremæ Vnctionis, & Baptismi, & Confirmationis, & Matrimonii, & Ordinis, & Sacramentum Eucharistiæ, & Sacramentum Pœnitentiæ

Alcibiadis Antiquitas. Alcibiadis Antiquitas. Alcibiadis Antiquitas.

TRANSACTIONS OF THE SENATE

Coin 1. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 2. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 3. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 4. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 5. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 6. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 7. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 8. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 9. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 10. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 11. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 12. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 13. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 14. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 15. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 16. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 17. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 18. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 19. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 20. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 21. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 22. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 23. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 24. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 25. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 26. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 27. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 28. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 29. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 30. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 31. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 32. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 33. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 34. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 35. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 36. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 37. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 38. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 39. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 40. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 41. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 42. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 43. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 44. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 45. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 46. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 47. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 48. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 49. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 50. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 51. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 52. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 53. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 54. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 55. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 56. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 57. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 58. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 59. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 60. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 61. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 62. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 63. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 64. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 65. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 66. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 67. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 68. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 69. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 70. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 71. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 72. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 73. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 74. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 75. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 76. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 77. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 78. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 79. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 80. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 81. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 82. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 83. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 84. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 85. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 86. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 87. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 88. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 89. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 90. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 91. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 92. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 93. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 94. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 95. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 96. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 97. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 98. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 99. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

Coin 100. Head of Nero Claudius Drusus Germanicus, laureate, r.; behind, lituus.
Rev. Legend as above, in two lines across field. Cohen 1.

ingenio præditus & perenni memoriâ,ac etiam facundiâ admirabili, cui familiarissimæ quarumcunque gentium Historiæ sunt,sensus fabularum notissimi, & breviter, quicquid Philosophiæ sacro jacet in gremio, manifestum est *Ioann. Boccat.* in præfat. Operis de Genealog. Deor.

Franciscum Petrarcha poëta Sermonis *Italici* hodierni omnium elegantissimus, *Latini* veteris haud valdè bonus. *Paul. Manut.* comment. in Ciceron. l. 1. Epist. 3.

Cui vix parem inveniremus, si *Latina* ejus *Opera*,his, quæ *Tusco* Sermone conscripsit,æquari possent. *Ioan.Gobellin.* de gest. *Pii* II.Rom. Pontif.

Franciscus Petrarcha, seculi sui lumen,apud *Pontifices*, si adblandiri voluisset, nihil non consecuturus. *Mornæus* in Hist.Papat.p.430.

Franciscus Petrarcha vir apprimè doctus,dicere solitus est, *nullum cuiquam majus malum optari posse,quam ut fiat Papa. Illyric.* Catal. Test.Verit.l.18.

Franciscus Petrarcha, *Habi* nectar, *Musarum* corculum,priscæ eruditionis decus, literarum delicium, omnium sæculorum memoriâ dignus----Ea semper fuit Vatis nostri celebritas & operum ejus sublimitas, ut eò eruditorum omnium cohortes, veluti apes ad flores delibandos confluxerint. Quid dulcius, quid candidius hujus nostri sermone, qui in *Latinus*,*Græcis*, disertus, in *Etrusco* lenior. Utrobique animos jam virtutum disciplina, jam verborum pigmentis ac lepore suavissimo attrahit, movet. Viget in sermone soluto nervus: carmen ejus plenum, tersum,laboriosum, omnium genio accommodatissimum. Ubique mira rerum suavitas ac varietas, sententiarum lumina, verborum robora. *Iac.Phil.Tomasin.* in *Petrarchâ* redivivo.

Edidit hic cœlestis vir tam prosâ,quam metricè plurima opuscula.Quæ cùm sint lepôre sonantium verborum melliflua, & sententiarum succo mirabili sapida,potiùs artificio cœlesti,quàm humano ingenio judicantur fabricata.*Iac.Phil. Bergomas* in chronic.supplem. ad Ann.*Chr.*1341.

Quod ad doctrinas attinet, multarum rerum prudens doctusque fuit; imò verò nulla est ex doctrinis homine libero digna,in quâ vel audiens,vel per se inhians non magnopere profecerit----Eloquio fuit claro ac potenti,ut stylus librorum indicat, atque,ut vere dixerim, unicus fuit,qui per tot secula exulantem,& jam penè incognitam dicendi facultatem in nostra tempora revocaret. Summus vitâ, summus doctrinâ, & summus eloquio scripsit octodecim librorum volumina. *Paul. Verger* in vit. *Petrarch.*

Stylus ejus copiosus est & magnus,in consolando dulcis, & in admonendo liber. Interdum jocatur salibus,sed ubique restrictus, ut ille, qui magis *Senecæ* densitatem, quàm *Ciceronis* amplitudinem imitatur: unde persæpe ex hoc recentiorem *Senecam* appellaverim. *Hieron.Squarzaficus* in *Petrarch.* vit.

At *Io.Boccatius* & *Franciscus Petrarcha*, quorum præstantissimis ac prope divinis ingeniis sermo *Etruscus*,ea verborum elegantia, iis ornamentis auctus ac locupletatus est,ut supra addi nihil possit,propius ab antiquitate aberant; annis enim plusquam trecentis ante nos fuerunt; & tamen nulla major ab eis opera data fuisse videtur, quàm ut omnem priscorum verborum fæcem à suis Scriptis

removerent, ne purum ac limpidum ipsorum orationis flumen aliquâ ex parte infuscarent. Quibus præsertim ob hanc causam arbitror primas ab omnibus sine controversiâ deferri. Inferunt se quidem interdum in ipsorum sermonem verba aliqua paulo antiquiora; sed ea miram habent venustatem; & quia loco sunt posita, adeo omnium intelligentiæ sunt obvia atque aperta, ut nullâ ferè interpretis cujusquam ope auxilioque indigeant. Ideo nulla est in *Italiâ* civitas, quæ ita barbarè, ita inquinatè loquatur, quin eos legat, intelligat, admiretur, edisca. *Ian. Nic. Erythr.* Pinacoth. p. 219, 220.

Postremò nunc tandem ad *Africam* & librum istum venio, qui mihi videtur inter præcipuos jure meritoque rediguendus. Est enim (ut res ipsa indicat) refertus historiâ, documentis abundans, & plenus poëticæ fictionis. Magna est in eo volumine, & vetustatis & naturæ cognitio: magna eloquentiæ vis; magna præcipiendi facultas—Quod si ad extremam perduxisset ætatem, quanto futurum fuerit excellentius, nemo ambigit. Sed tamen est tale, ut de eo gloriari juvenis debeat, & pudere senem non possit. Constat autem esse versus aliquot dimidiatos & imperfectos, ut est creberrimè apud *Maronem*, aliquando & sententiam imperfectam. Sed hos defectus accusent, qui nihil pati possunt diminutum. Sunt & malè mensuratæ syllabæ, quæ tamen non præterierunt autorem. *Paul Verger.* in vit. *Petrarch.*

Scaliger ait illum perspicuè admodum Latinaque cum elegantia loqui Eum quod ad Italica Scripta spectat intellectu difficilem esse, propter voces plurimas è *Provinciali* vicina lingua desumptas & ab *Italis* minimè intellectas. *Scaligerana* posterior. Gall.

Postellus quod ad ejus stylum & phrases attinet ait illum sæpe interpretibus indigere &c. Quædam ejus *Tetradecasticha* (*Sonnetos* vocant Galli & Itali Poematia 14. versibus constantia) intellectu difficillima esse vel peritissimis ipsis hominibus. *Rosteau*, Iudiciis de quibusdam libris à se lectis. Gall.

Jes. *Rapin* ait *Petrarcham* vernaculo suo idiomate scripsisse; Sed Stylum ejus nimis vastum esse ut Heroïci Poeta nomen mereatur.

Franciscus Petrarcha in Historia erasse à quibusdam deprehenditur. Quo ad *Rythmos* vernaculâ linguâ conscriptos ternariis quaternos inconcinnè minusque aptè interdum commiscet. *Claud. Verder* in cens. Autorum.

Hieronymus Squarzaficus in *Petrarchæ* vita refert magnum illum Poetam nunquam assensum dare voluisse ut sua Soror præda fieret Benedicti XII. qui illius amore perditissimo captus erat, quique fratri Cardinalitium pilleum in favoris remunerationem, pollicebatur. Tam nefarii commercii propositionem generosè repulit; Sed in salvo tamen non fuit ejus Soror, alius enim erat ei frater qui illam Papæ vili pretio tradidit. *Novellis* Gallic. Reip. *Literaria*. Febr. 1686. pag. 144.

Extant opera ejus omnia *Lugduni* apud *Samuelem Crispinum*, 1601. fol.

Extat liber de *Vitâ solitariâ*, *Mediolani* in fol. apud *Huldericum Scinzenzeter.* an. 1498.

Extant

Ego Philadelphiæ Archiepiscopus, Ecclesiæ Cathedralis Sancti Nicolai Myrensis Canonicus, Ecclesiæ Sancti Nicolai de Bari Archipresbyter, Ecclesiæ Sancti Nicolai de Tolentino Archipresbyter, Ecclesiæ Sancti Nicolai de Mirabello Archipresbyter, Ecclesiæ Sancti Nicolai de Pinu Archipresbyter, Ecclesiæ Sancti Nicolai de Sala Archipresbyter, Ecclesiæ Sancti Nicolai de Ripa

liarius, à quo nobilitate donatus est. *Boxhorn.* in Monumentis.

Supremus Doctor, qui veritatem semper ante oculos habuit. *Borcholt.* de Transact. cap. 1. n. 4.

Jurisconsultorum diu Princeps est habitus. *Grot.* l. 2. de J. B. & P. cap. 22. sect. 13.

Bartolus, non contemnendi sanè judicii, plurimúmque profuturus Reip. si in meliora tempora incidisset — in distinguendis factorum speciebus ut certum Jus colligatur, nulli secundus est inter Jurisperitos illius seculi. *Oldendorp.* tr. de act. de formul. investigandæ Actionis.

Huic plus credendum, ut censet *Angelus*, quàm omnibus aliis, tanquam Magistro omnium. Et *Caccialupus* refert. Regiô Edictô cautum fuisse, ut in Hispania & Lusitania in conflictu opinionum *Bartoli* observaretur sententia, eò quòd à semitâ veritatis & æquitatis rarò judicatus fuerit aberrâsse. *Moller.* 2. *Semestr.* 49. n. 12.

Bartolus fuit subtilis Investigator & fuit Pater Juris, & Juris humani lumen ardentissimum, in quo solet esse substantia veritatis, nihil boni ignoravit. *Ioh. Nevizan.* Sylvæ Nuptial. lib. 5. n. 25.

Bartolus Sentini in *Umbriâ* natus, magno acumine perspicacis ingenii *Ius Civile* professus, in omnibus *Italiæ* Gymnasiis exactæ doctrinæ documenta reliquit — Æquales suos doctrinæ firmitate, & mirâ judicii constantiâ superavit — Defuit ei Latinæ eloquentiæ facultas, ne summæ gloriæ fastigium teneret. Et tamen est quod maximè miremur, illum in perpetuo docendi munere occupatum, tot & tanta volumina perscribere potuisse, quum quadragesimo sexto ætatis anno fato ereptus fuerit. *Paul. Iov.*

Inter antiquos *Interpretes Accursius* & *Bartolus* principatum tenent, de sermone non valdè anxii, rerum quas tractant, curam solam habuerunt: quas cùm nossent, quantum in illâ barbarie, & codicum depravatione nosse poterant, explicare nisi incondité, & barbarè nequiverunt; quod non tam eis quam seculo illi tribuendum, quo linguæ, & bonæ literæ prorsus jacebant. *Roland. Mares.* Epist. l. 1. Epist. x l.

Bartolus de *Saxoferrato* Mathematum & Hebraicarum quoque literarum peritus. *Genebrard.* in Chronolog. suâ.

Veruntamen *Vossius* in libro suo de *Philologiâ* affirmat. *Bartholum Iurisconsultum* ætate senili literis *Hebraicis* immortuum esse.

Bartolus historiarum ignorantiâ densissimis tenebris omnia involvit. *Io. Bernard* d Utilit. leg. Hist. p. 119.

Id etiam supra aliòs præcipuum habuit, ut in tot & tam variis *Commentariis*, quæ edidit, rarò sibi contrarius reperiatur; mirâ brevitate usus plus tacendo, quàm loquendo dixisse fertur. *Verona* statutum est; neminem ibi Jurisprudentum collegium posse ingredi, qui *Bartoli Commentaria* non habuisset; quæ in decidendis *causis* maximè necessaria esse crediderunt. *Panzirol.* de Clar. Leg. Interpret. li 2. c. 67.

Bartolus à Saxoferrato non parum à *Francisci Tigrini Pisani* Commentariis adjutus

Digitized by Google

Quæ Mensibus autumnalibus Lectori offeruntur, ea Mensium ipsorum
Nomina, Numeros, Signa, Dies, Horas, Tempora, Anni Partes, Elementa,
Humores, Ætates, Planetas, Regiones, Ventos, Colores, Gustus, Tactus,
Odores, Sonos, Sensus, Artes, Officia, Negotia, Cibos, Potus, Vestes,
Ornamenta, Lusus, Delicias, Animalia, Arbores, Herbas, Flores, Fructus,
Metalla, Lapides, Gemmas, Aromata, Medicamenta, Morbos, Remedia,
Mores, Affectus, Actiones, Passiones, Habitus, Virtutes, Vitia, Peccata,
Pœnas, Præmia, Bona, Mala, Media, Cœlestia, Terrena, Infernalia, Divina,
Humana, Naturalia, Supernaturalia, Civilia, Rustica, Militaria, Nautica,
Mechanica, Liberalia, Servilia, Sacra, Profana, Ecclesiastica, Politica,
Œconomica, Scholastica, Theologica, Philosophica, Medica, Juridica,
Historica, Poetica, Oratoria, Grammatica, Logica, Arithmetica, Geometrica,
Astronomica, Musica, Physica, Metaphysica, Ethica, Pneumatica, Angelica,
Diabolica, Hominum, Fœminarum, Virginum, Puerorum, Senum, Juvenum,
Infantum, Regum, Principum, Magistratuum, Subditorum, Civium, Peregrinorum,
Divitum, Pauperum, Mendicorum, Sanctorum, Peccatorum, Hæreticorum,
Orthodoxorum, Fidelium, Infidelium, Christianorum, Turcarum, Judæorum,
Ethnicorum, Sanctarum, Peccatricum, Meretricum, Matronarum, Virginum,
Viduarum, Sanctimonialium, Monachorum, Eremitarum, Sacerdotum, Clericorum,
Laicorum, Prædicatorum, Auditorum, Confessorum, Martyrum, Apostolorum,
Prophetarum, Patriarcharum, Angelorum, Archangelorum, Cherubinorum,
Seraphinorum, Thronorum, Dominationum, Principatuum, Potestatum,
Virtutum, Archontum, Beatorum, Damnatorum, Dæmonum, Cacodæmonum,
Spiritum, Animarum, Corporum, Resurrectionis, Judicii, Gehennæ, Paradisi,
Cœli, Cœlorum, Trinitatis, Unitatis, Deitatis, Divinitatis, Humanitatis,
Creaturarum, Creationis, Creatoris, Redemptionis, Redemptoris, Salvationis,
Salvatoris, Sanctificationis, Sanctificatoris, Vocationis, Vocatoris,
Justificationis, Justificatoris, Glorificationis, Glorificatoris, Gratiæ,
Gratificationis, Gratificatoris, Fidei, Spei, Charitatis, Misericordiæ,
Misericordiarum, Misericordiosi, Misericordiosorum, Miserationis,
Miserantis, Miserantium, Miserorum, Miserabilium, Miserabilis, Miseriæ,
Miseriarum, Miserationum, Miserandi, Miserandorum, Miserandæ, Miserandarum,
Miserandum, Miserandorum, Miserandis, Miserandibus, Miserandos, Miserandas,
Miserandum, Miserandorum, Miserandis, Miserandibus, Miserande, Miserandi,
Miserandæ, Miserandarum, Miserandum, Miserandorum, Miserandis, Miserandibus,
Miserandos, Miserandas, Miserandum, Miserandorum, Miserandis, Miserandibus,
Miserande, Miserandi, Miserandæ, Miserandarum, Miserandum, Miserandorum,
Miserandis, Miserandibus, Miserandos, Miserandas, Miserandum, Miserandorum,
Miserandis, Miserandibus, Miserande, Miserandi

Magnam eruditionis & industriæ laudem retulit Genealogiâ suâ Deorum, *Voss* de Hist. Lat.

Quamvis non desint, qui *Genealogiam Deorum* ex alio transcriptam affirment, *Konig.* in Biblioth.

Franciscus Petrarcha & *Ioannes Boccatius*, præter ea quæ multa solutâ oratione uterque composuit, nonnulla quoque carmine Latino scripsere, in quibus non multò præstat alter alteri. In his licet, quod temporum tamen vitio adscribendum putarim, judicii minus sit & limæ, multum tamen Poëtici spiritûs habere videntur. *Lil. Gyrald.* de Poët.

Boccatius, *Hetruscorum Cicero*, fabulator jucundus, & eloquens sermone patrio, sed Latini parum peritus, *Theogoniæ* non admodum accuratus, & *Mythologiæ* non satis idoneus enarrator, in omnibus obscœnus, impius, & versificator ineptissimus, *Balthass. Bonifac.* l. 15. c. 3. *Ludicr. Hist.*

Joannes Boccacius Deorum *Genealogias* in corpus unum redegit, feliciùs quàm illo erat seculo sperandum; tamensi in Interpretandis fabulis sæpe est nimius & frigidus — *Ioannes Boccacius Petrarchæ* discipulus nullâ ex parte est cum Magistro conferendus. *Lud. Vives* de Tradend. Discipl.

Quemadmodum *Petrarcha* eloquentiam in Poësi *Hetruscâ* à cive & Magistro suo, *Dante Aligerio*, inchoatam, perduxit ad maturitatem: ita iisdem temporibus *Boccacius* pedestrem eloquentiam in sermone patrio (ut *Iovii* de eo judicium est) simul & inchoavit, & absolvit. *Voss.* de Hist. Lat.

Blondus ac *Boccacius Francisco Petrarchâ* inferiores fuere, tum in dicendi vitiis, tum in *Romani* sermonis proprietate. *Erasm.* in *Ciceroniano.*

Boccacii Oratio dulcis, copiosa, polita, ornata, mollis, faceta, rem ante oculos ponens, ut gerica, quæ legas, non narrari videantur. *Ioh. de la Casa* in Vit. Card. *Bembi.*

Author *Biondo* (sic Italis flavi crinis capita vocantur) ait illum *Italicæ* linguæ quam Latinæ facundiâ multo excellentiorem fuisse. In quâ Præclari *Portus Regii* Viri observarunt eum cæteris omnibus præstitisse, imò & seipsum superasse, juxta *Bembi* Cardinalis sententiam, cùm eò majori elegantiâ & puritate scripserit, quò ab hujus novæ Linguæ natalibus & infantia jam longiori spatio remotus erat. Judicio etiam Equitis *Salviati* ejus *Prosa* acurata & nativa magis deprehenditur quam ejus *Carmina*. Addunt Eruditi illi viri advertendum tamen esse quædam apud illum Authorem loca clare ostendere quod majori scrupulo caverit puritatis linguæ regulas ab hominum arbitrio ac voluntate tantum ortas violare, quam præcepta de morum puritate ab ipsomet Deo nobis tradita. *Eruditorum Iudicia*, per Dominum *Baillet*. Gall.

Jes. *Rapin* ait *Boccatium* purissimè vernaculo idiomate scribere; Sed Characterem ejus nimiùm vulgarem & familiarem esse ut Heroici Poetæ nomen mereatur. Idem Rapinus dicit alibi Boccatium aptis admodum verbis mentem suam exprimere in Poematis suis, sed hanc non satis altè penetrantem esse; Eum quoque vanæ gloriæ nimium affectatæ insimulat, & quod de seipso indesinenter mentionem faciat.

Maximi

Ἀνθολογία τῶν ἐπιγραμμάτων. Anthologia Epigrammatum. Ita inscribitur Collectio Epigrammatum Graecorum, quae Constantinopoli primum, deinde Florentiae, Romae, Basileae, Parisiis, Heidelbergae, Lugduni, Amstelodami, Lipsiae, Londini, Oxonii, Cantabrigiae, Glasguae, Venetiis, Mediolani, Parmae, Augustae Taurinorum, Matritum, Vindobonae, Berolini, Petropoli, Hafniae, Upsaliae, Gottingae, Halae, Tubingae, Lipsiae, Lugduni Batavorum, Trajecti ad Rhenum, Harlemi, Bruxellis, Gandavi, Lutetiae Parisiorum, Argentinae, Monachii, Ratisbonae, Norimbergae, Francofurti ad Moenum, Vratislaviae, Dresdae, Stuttgardiae, Carolsruhae, Vindobonae, Pragae, Budae, Cracoviae, Varsaviae, Petropoli, Moscuae

Vir magno & excellenti planè ingenio prædituſ, *Oxonii* in Collegio *Mertonenſi*, omnes eruditas artes tantâ cum fœlicitate perdidicit, quantâ ſui temporis nemo facilè alius. Nam in Philoſophiâ illâ *Scholaſticâ*, acuminis oſtentatrice, principem locum obtinebat. Tum præterea in *Theologia* receſſus penitiores, & ſacroſanctos quidem illos, tam altè deſcenderat, ut à *Theologorum* vulgo pro *Deo* tantùm non habitus ſit. Quo tandem calculo, ſummis honoribus & inſignibus, quæ in eruditos *Academia* conferre ſolet, donatus eſt. Ille verò ut ſe vidit ejuſmodi auctum titulis, ſuamque tanti in ſcholis eſſe authoritatem, ut omnia quæ doceret tanquam è *tripode* dicta crederentur, primum *Fraterculorum* mendicitatem cute tenus ſtringere cœpit, nec multò poſt altis plagis vulnerare. Ut tamen bona pars *Scholaſticorum* in hominem adfecta erat, ad hæc præludia connivebat. Deinde in *Publicis Prælectionibus* atque aliàs privatim, vellicabat *Pontificis Romani* aſtum, avaritiam ambitionem. ac tyrannidem: ſic putans futurum, ut *Chriſtiana Eccleſia* cognitis erroribus reſipiſceret. *Ioan. Leland.*

Præter vitam quam verè *Apoſtolicam Wielevus* duxit, ingenio, facundiâ, atque eruditione multiplici, omnes in *Angliâ* commilitones longo intervallo ſuperabat. Unde ipſum *æternus Pater*, anno poſt *Servatorem* 1360. per ſuum *Spiritum* ſuſcitavit, ut in mediis errorum tenebris, ac *locuſtarum Tartarearum* ſeu *Hypocritarum* obſcurationibus, pro ſuâ *veritate* ſtaret, magnanimus *Chriſti* pugil: fieretque adverſus ejus infenſiſſimos hoſtes, *Antichriſtos*, inſuperabilis Eccleſiæ columna. *Ioan. Balæus.*

Eccleſiam de *Lutterworth* in comitatu *Leiceſtrenſi* rexit ille celeberrimus *Ioannes Wickliff*, vir ingenio ſubacto, & *ſacris literis* verſatiſſimus, qui cum calamum in *Pontificiam* Authoritatem, & *Romanam Eccleſiam* ſtrinxiſſet, non ſolùm graviſſimè exagitatus erat dum viveret; ſed etiam anno poſt mortem quadrageſimo primo in corpus ſævitum fuit, quod *Senenſis Concilii* mandato exhumatum erat & exuſtum. *Camden* in *Britan.*

Ioannes de *Wickliff* exercitatiſſimus fuit Philoſophus & clariſſimus Theologus; excellentis & planè Divini ingenii, immenſa & penè innumera Doctrinæ monumenta poſt ſe reliquit. *Anton.* à *Wood* Antiquit. *Oxon.*

At hoc ipſo tempore ſub annum 1360. caput exerit *Ioannes Wicleſus* ingentis ingenii vir, in omnibus literis & diſciplinis *Oxoni* educatus, Philoſophus & Theologus inſignis, eoque nomine omnibus facultatibus & charus & venerandus. Hic ſanè Eccleſiam *Romanam* omni ex parte ſtrenuè adoritur. —— Omitto Scriptorum ipſius eruditionem, ſoliditatem penè incomparabilem. Quæ omnia ſi quis ſeriò attenderit, ſeculo aliàs caliginoſo, inter tot fulmina tam formidanda, quibus magni quique Orbis Principes ſuccumbere ſoliti, dubitare non poſſit, quin ejus ſpiritus cœlitùs lucem, robur, fiduciam acciperet, quin *Deus* in eo & per eum ageret, in imbecillitate homuncionis, ſi mundum ſpectes, abjectiſſimi, imperii *Satanæ* ruinam moliretur, plenitudinem illam poteſtatis tantopere jactatam, tanto tempore à *Pontificibus* affectatam jam aggredi occiperet. *Phil. Mornæi* Myſt. Iniquit. p. 445, 446.

Ioannes Wicleſus—— Vir erat, quò majorem non tulit poſtremis hiſce ſeculis Chriſtianus

Nec magnus Ioannes Andreas in addit. ad Specul. de Instrum. dilat. n. 3. Nec Bald. in l. 1. C. de Iudic. Nec Abb. in c. Ex parte. de Rescript. Nec Ioannes Andreas in c. Ex parte. de Rescript. in 6. Nec Bald. in l. Si quis. C. de Iudic. Nec Bald. in l. Si quis. C. de Iudic. Nec Bald. in l. Si quis. C. de Iudic

tribus libris distinctum. In quorum primo de rebus insignioribus agit ab orbe condito usque ad *Christum* natum. In secundo à nativitate *Christi* usque ad *Normannorum* in *Angliam* adventum. In tertio agit de Imperio *Normannorum* in *Anglos*, usque ad initia regni *Edwardi Secundi*. In quo toto decursu, sive discursu, ita vestigiis *Matthei Paris* insistit, ut parùm ab ejus Methodo deflexerit, nisi quòd in tertio libro multa ex suo deprompserit armario, quæ vel ab aliis accepit, vel ipse vidit, quibus Historiam suam non parum auxit, & multùm ornavit. Postremò res gestas septuaginta annorum de suo planè adjecit, deduxitque rerum seriem usque ad Regis *Edwardi tertii* mortem, ad annum videlicet *Dom* 1377. post quem annum nec ipse diù supervixisse videtur. Omnia sua scripsit tantâ fide, ut vix unquam vel litum unguem à vero aberraverit, tantâ diligentiâ, ut ferè nihil eorum, quæ illis temporibus notatu digna contigerunt, omiserit. His adde summum judicium in rebus seligendis, acumen in inveniendis, ordinem in disponendis, exactam rationem in temporibus calculandis, annis supputandis. Ita ut hâc suâ multiplici industriâ, tantam attulerit nostris Historiis lucem, quantam ante eum vix quisquam alius. *Pitseus* de Illustr. *Angl.* Scriptor.

Scriptor ætate suâ non inelegans. Vir ipse erat suo seculo in omnigenere bonarum literarum planè eruditus, & in his quæ ad *Historiam* pertinent, potissimùm in rectâ annorum supputatione eximius. *Baleus* de Script. *Britann.* centur. 6.

Scriptor exactus, diligens, & fidelis vocatur *Hofmanno*.

Circa annum 1376. vigere fama cœpit *Matthæi Westmonasterienſis*: qui Historiarum Flores collegit ab exordio mundi usque ad annum *Domini* 1307. Indè vulgò dictus est *Florilegus*. In iis sequitur imprimis Historiam *Matthæi Parisiensis* majorem. Posteà autem, adjectis 70. annis, laborem hunc perduxit ad annum usque 1377. Quòd effractis *Bibliothecarum* repagulis, nunc per manus omnium volitat, *Matthæi Parkeri*, *Cantuariensis* Antistitis, beneficium est. Nec hìc industria *Westmonasterienſis Matthæi* steterit: sed præterea duplici *Chronico* nomen suum extulit: uno quidem patrio, seu *Westmonasterienſi*: altero autem sæmi B. *Eadmundi*. Porro *Florilegi* hujus vestigiis insistit *Chronicon Roffense*; imò vix quicquam in colligas *Florilego* intactum; si excepseris, quæ propriè Monasterium *Roffense* spectant. *Voss.* de Hist. Lat.

Cæterum ne Historiarum obruaris multitudine, & hinc ducaris in Confusionem: (*Anglus* cùm sis, & *Anglorum* gesta scire desideres) *Matthæi Paris* & *Matthæi Westmonasterii* scriptis, præ cæteris incumbe: horum lectioni si operam adhibeas, non solum quæ domi suis temporibus gerebantur, sed quæ tractabantur foris luculenter addisces. Barbaros esse fateor, nec renuo si dicas variè corruptos, at pro luminis scintillâ, quâ tum fruebantur, utiles *Dei* ministros affero, quos è profundis tenebris & obscurâ nocte suscitavit, ad retegendam plusquam monstruosam *Romanorum Pontificum* vim & tyrannidem, quâ detinebamur miserè captivi. —Hoc jam restat, cujus te admonitum esse velim, ne scriptoris barbariè, à lectionis voluptate immaturè avoceris. Neve atronitus admiseris, quo animo, tam absurda interdum deliramenta & insipida phantasmata, hic

Author

Digitized by Google

Aulus Gellius Noctium Atticarum Lib. I. Capite XIV. Quinquereme & Triremi
Classe Antonium Brundisium vectum, Plutarchus in Vita Antonii scribit. Quin-
quereme Cleopatram Actiacum bellum vidisse, Horatius Carmine Lib. I. Ode
XXXVII. Quinquereme Sextum Pompeium Naulochi victum, Florus Lib. IV.
Cap. II. Quinquereme Demetrium Salaminiorum Regem, Plutarchus in Vita
Demetrii. Quinquereme Ptolemæum Philadelphum, Athenæus Lib. V. Quin-
quereme Ptolemæum Philopatorem, Polybius Lib. V. Quinquereme Ptolemæum
Philometorem, Diodorus Lib. XX. Quinquereme Ptolemæum Lathyrum, Strabo
Lib. XVII. Quinquereme Ptolemæum Alexandrum, Appianus Alexandrinus
de Bello Mithridatico. Quinquereme Ptolemæum Auletem, Cæsar Lib. III. de
Bello Civili. Quinquereme Ptolemæum Dionysium, Cæsar Lib. III. de Bello
Civili. Quinquereme Ptolemæum Ptolemæi Auletis filium, Cæsar Lib. III. de
Bello Civili. Quinquereme Ptolemæum Ptolemæi Auletis filium, Cæsar Lib. III.
de Bello Civili. Quinquereme Ptolemæum Ptolemæi Auletis filium, Cæsar Lib.
III. de Bello Civili. Quinquereme Ptolemæum Ptolemæi Auletis filium, Cæsar
Lib. III. de Bello Civili. Quinquereme Ptolemæum Ptolemæi Auletis filium,
Cæsar Lib. III. de Bello Civili. Quinquereme Ptolemæum Ptolemæi Auletis
filium, Cæsar Lib. III. de Bello Civili. Quinquereme Ptolemæum Ptolemæi
Auletis filium, Cæsar Lib. III. de Bello Civili. Quinquereme Ptolemæum
Ptolemæi Auletis filium, Cæsar Lib. III. de Bello Civili. Quinquereme Ptole-
mæum Ptolemæi Auletis filium, Cæsar Lib. III. de Bello Civili. Quinquereme
Ptolemæum Ptolemæi Auletis filium, Cæsar Lib. III. de Bello Civili. Quin-
quereme Ptolemæum Ptolemæi Auletis filium, Cæsar Lib. III. de Bello Civili.
Quinquereme Ptolemæum Ptolemæi Auletis filium, Cæsar Lib. III. de Bello
Civili. Quinquereme Ptolemæum Ptolemæi Auletis filium, Cæsar Lib. III. de

tantum ingenii, vir. Is Philosophicis, Theologicisque haud mediocriter imbutus fuit. *Henr. Savil.* Præfat. ad *Bradwardi* lib. contra *Pelag.*

De *Chaucero Lelandus* inter Epigrammata sua sic scribit:

Prædicat Algerum *meritò* Florentia Dantem,
Italia *&* *numeros tota* Petrarcha *tuos.*
Anglia Chaucerum *veneratur nostra Poëtam,*
Cui veneres debet patria lingua suas.

Usque ad tempus Henrici VIII. vix ullus Author qui Anglicè scripsisset in aliqua fuit existimatione præter *Chaucerum*; Nec illo idiomate quicquam editum erat quod bis legere dignaretur præter quædam ejus Poemata. Sed hunc aliquatenus caput extollere cœpit & tolerabilem quendam sonum adipisci. *Sprati* Historia Regiæ Societatis. Anglicè.

Dominus Gottefridius. *Chaucer* Gentis nostræ *Homerus*, quique non minùs dulciloquam Musam nactus est in *Woodstockiæ* Nemoribus, quàm Veteres in *Heliconis* Collibus. *Baker* in Hist. Regni *Edwardi* Tertii. Angl.

Versteganus damnat *Chaucerum* in eo quod *Anglicum* Idioma puritate sua spoliaverit, tot *Gallicarum & Latinarum* vocum permixtione. Anglicè.

Quædam Lectores monitos cupio; ut, primò quod apud *Chaucerum* occurrant quædam nomina propria quæ à Latinis & à *Græcis* unde desumuntur procul abeunt; quæ tamen ut errores in ipso damnari non debent: Nam & ille & alii Poetæ in ejusmodi vocum translatione ex uno idiomate in alterum sæpe, ut & ipsi *Græci* atque *Latini* variis utuntur *Metaplasmis*: verbi gratia *Campaneus* pro *Capaneus*: *Athean* pro *Acteon*: *Adriane* pro *Ariadne*: Quod in aliis quoque vocibus facit *Chaucerus*: ut *gon* pro *begon*: *leve* pro *beleve*: *peraunter* pro *peradventure*: *loveden* pro *didlove*: *vvoneden* pro *did vvon*: solet etiam *Græcos* imitari duas adhibendo Negativas ad fortiorem Negationem, ut *I ne said none ill.* Sic etiam sæpissimè *Verbum* sub intelligendum omittit, ut *I not vvhat men him call*, pro *I knovv not* &c. Sic denique loco Authoris aliquam Operum ejus partem nominat, ut *Argonauticon* pro *Apollonius Rodius*; idque interdum in *Genitivo Casu*, *Substantivum* præcedens subaudiendo; sic apud ipsum legere est *Æneidos*: *Metamorphoseos*, vice Authorum ejusmodi Operum. Vide Præfationem in Opera *Chauceri* typis mandata in Folio. ann. 1602.

Ex hoc malè sano novitatis pruritu, *Belgæ Gallicas* voces passim civitate suâ donando, patrii sermonis puritatem nuper non leviter inquinaverunt, & *Chaucerus* Poëta, pessimo exemplo, integris vocum plaustris ex eadem *Galliâ* in nostram linguam invectis, eam, nimis anteà à *Normannorum* victoriâ adulteratam, omni fere nativâ gratiâ & nitore spoliavit, pro genuinis coloribus fucum illinens, pro verâ facie larvam induens. Vide *Stephan. Skinner.* in Præfat. præfix. etymologico suo linguæ *Anglic.*

Londini

Digitized by Google

Londini senex obiit, & apud *Westmonasterium* honorificè sepultus est cum hac *Inscriptione:*

Quì fuit Anglorum *Vates ter maximus olim*
Galfredus Chaucer, *conditur hoc tumulo.*
Annum si quaeras Domini, sit tempora mortis,
Ecce nota subsunt, quae sibi cuncta notent.

25. *Octobris* 1400.

PETRUS de ALLIACO.

COmpendii ad *Isaram* ex tenuissimæ fortunæ parentibus ortus, Doctor Collegii *Navarrici* in studio *Parisiensi*, ejusque Archididascalus (sunt qui Academiæ *Parisiensis* Cancellarium; S. *Capellæ* in eadem urbe Thesaurarium & Magnum *Franciæ Eleemosynarium* præterea vocitent) *Ioannis Gersonis* præceptor, *Cameracensi* anno 1398. post *Vellavensem*, sive *Aniciensem* adeptus Episcopatum, anno 1411. die 6. Junii creatus est S.R.E. Cardinalis titulo S. *Chrysogoni* à *Ioanne* Papâ XXIII. interfuit Concilio *Constantiensi* anno 1415. tum deinde obiit vel in *Germaniâ* anno 1416. vel ut alii plures scribunt, anno 1425. *Avenione* die 8. Augusti tum legatus Apostolicus per *Galliam*, dictus *Aquila Galliæ & aberrantium a veritate malleus indefessus*; relatumque est corpus ejus *Cameracum*, & in Ecclesiâ Cathedrali sepultum cum Epitaphio. *Phil. Labbe* de Script. Eccles. Clar. A. D. MCCCXCVII.

En habes inter viros egregios virum literis eruditissimum, fide, prudentiâ, probitate, vigilantiâ commendatissimum, & zelo *unitatis Ecclesiasticæ* ardentissimum, *Petrum, Cancellarium Ecclesiæ Parisiensis*, & *Regis Francorum* Eleemosynæ Ministrum, virum utique, ut breviter dicam, te tuisque moribus dignissimum. Cujus ipsa quoque insignis virtus multa est improborum æmulatione sæpe lacessita, & quem planè *alterum lumen nostri ævi* dicere non dubitaverim, quicquid de suo nomine detorquere maledicta perversorum lingua studuerit. Hunc in pacis consiliis adhibe participem, in laboribus consortem, & in negotiis omnibus adjutorem: Hunc dilige, cole, amplectere, huic alteri fiduciaeliter omnia committe, & procul dubio non falleris, nec talem te Ministrum elegisse pigebit. *Nic. Clameng.* in Epist. secund. ad *Benedictum.*

Petrus de *Alliaco Cardinalis*, vir doctrinâ & moribus spectatissimus, non modò *Galliam*, at universum terrarum orbem radiis virtutum speciosissimis illustravit. *Ioah. Ravis. Textor* in lib. de Clar. Mulier.

Alliacus dum viveret dici meruit *Aquila Franciæ*, & *malleus à veritate aberrantium indefessus*: quod præconium multis quidem explicari potest, sed reliquum semper erit aliquid, quod addi meritò poterit. Uno verbo, in *Scholis* & in *Ecclesiâ* ipsum *Petri Alliaci* nomen *elogium* est. *Ioan. Launoius* in Acad. *Paris.* Illustrat. Tom. 2. p. 476.

Digitized by Google

Petrus Alliacus, Episcopus *Cameracensis*, S. R. E. *Card. Parisiensis Gymnasij* quondam *Cancellarius*, Præceptor *Ioannis Gersonis*, vir Divinarum Scripturarum peritissimus, & in *Peripatetica* Philosophia & *Astronomicis* Disciplinis absolutissimus, eloquio elegans, & Declamator facundus, aggregavit ex *Augustino*, & aliis *Patribus* plurima in *Sacras Literas* volumina. *Sixt. Senens.*

Petrus de *Alliaco Compendii* ad *Isaram* natus anno 1350 ex parentibus ignobilibus quidem, sed probis, & liberalibus, magnum familiæ suæ honorem acquisivit ob doctrinam simul & pietatem. *Ondin.* in Supplem. ad *Bellarm.*

Unum est, in quo reprehenditur hic *Auctor*, quòd videlicet sensisse videatur *Christi* nativitatem prænosci potuisse ex *Genethliacis* observationibus, atque ad hoc adduxerit apparitionem *Stellæ*, quæ apparuit *Magis Bellarm.* de Script. Eccles.

Minum verò tam turpiter hâc parte dedisse etiam se hominem *Christianum*, eumque doctissimum: *Petrum* dico *Alliacensem*, Episcopum Cameracensem: qui in libro suo de *Concordiâ Historiæ*, & *Astrologiæ Divinatricis*, etiam diluvium *Noë*, Natalem *Domini*, & Miracula ejusdem, omniaque Prodigia ex *Astrologiâ* præsciri, ac prædici potuisse, arbitratur. Valdè etiam futile est fundamentum, quod acti illi ponit. Ait, ab initio Mundi usque ad Diluvium fluxisse annos CIↃCIↃXLII. à Diluvio ad Natalem *Christi* CIↃCICCIↃCII. His ita constitutis, totus est in eo, ut ostendat, quandocunque mirandum aliquid contigit in terris; etiam illustrem aliquam *Stellarum* conjunctionem apparuisse in *Cœlis*. Atqui falsissimum est, quod sibi sumit de anno, vel diluvii, vel natalis *Domini*: nec levis est error, sed spississimus; in priori quidem numero annorum penè sexcentorum; in altero autem paulo pauciorum. Quid mirum? omninò *Cameracensis* fuit *Chronologiæ* imperitissimus: ut vel arguit, quòd *Arianam* Hæresin cœpisse dicat an. *Christi* septingentesimo: quam verisimilius tum penè extinctam dixisset; ortam verò constat ferè initio sæculi quarti. *Voss.* de Scient. *Mathemat.* p. 214. 215.

Petrus de *Alliaco* Cardinalis, in Concilio *Constantiensi*, jussu *Sigismundi* Cæsaris, obtulit articulos, secundum quos putabat corruptissimum statum Ecclesiæ reformandum esse. Primùm autem ac præcipuè curiam *Romanam* corrigendam censuit, torquet ac tam varias ei corradendæ pecuniæ artes præcidendas. Episcoporum Prælatorumque mores ac vitam corrigendam, eosque ad proprium eorum officium rectè obeundum cogendos. Deinde Pompam Ecclesiasticam, superflua festa, jejuniorum abusum, prolixas battologias hoarusque, & Sanctorum canonisationem esse tollendam. Quin & monachorum ordines minuendos esse. Denique & nimiam imaginum templorumque curam & copiam abrogandam. Hæc & similia quædam alia in reformandâ Ecclesiâ agenda putavit, ac, ut fierent, in Concilio suasit, sed nihil profecit. Ipsimet enim qui emendari reformarique debebant, nempe *Curtisani*, *Cardinales*, *Episcopi*, & *Monachi*, in Concilio regnabant, & ad suam libidinem jus fasque inflectebant. *Lyric.* Catal. Test. veritat. l. 10.

Hic Auctor in *Laudatione Theologiæ*, dictum hoc, *Super hanc Petram* trahit ad *Christum*,

Hæc Ille. Sed Ego, Lector, Tibi Commendo Opus Hoc, Quod Ut Ad Finem Perducerem, Ipse Mihi Commendavi. Vale.

Ad Lectorem.

Hæc Ego Quæ Scripsi, Lector, Ne Temnito Quod Ea Sint Ignota Tibi. Ignotum Hoc Tibi Non Mihi Sed Ipsi Tibi Est. Ego Enim Ea Quæ Scripsi Ex Ipsis Fontibus Hausi, Quos Tu Ut Hausisti Ita Et Ego Hausi. Ego Ea Quæ Scripsi Ex Ipsis Fontibus Hausi, Quos Tu Ut Hausisti Ita Et Ego Hausi. Ego Ea Quæ Scripsi Ex Ipsis Fontibus Hausi, Quos Tu Ut Hausisti Ita Et Ego Hausi

Bibliothèque publique et universelle de Genève

JOANNES GERSON.

CElebris Theologus à nonnullis *Ioannes Charlierius* appellatur: Natus est anno 1363. obiit anno 1421. juxta *Trithemium*: juxta *Senensem* verò Ann. 1429. interfuit Concilio *Constantiensi*. *Parisiis*, Academiæ Cancellarii munere functus est. *Doctor Christianissimus* audire solet. *Wimpelingus* eum vocat *Sempiternam Parisiensium gloriam*, & *Constantiensis Concilii columnam*. Opera ejus 4. Tomis constant. *Konig.* Clar. A. D. MCDIV.

Ioannes Gerson, natione *Gallus*, florentissimæ *Parisiorum* Academiæ Cancellarius, Theologiæ Scholasticæ perissimus, Poeta & Orator sui temporis insignis, *Caroli Francorum* Regis in Concilio *Constantiensi* Legatus, multa nobilia volumina in divinas literas stylo quidem Scholastico, sed non prorsus injucundo, conscripsit: in quibus ita scholasticas subtilitates dulcibus Mysticæ Theologiæ affectibus miscuit, temperavitque, ut addubitandum sit, an eruditione pietatem, vel pietate eruditionem superaverit. *Ixt. Sene s.* in Biblioth.

Ioannes Gerson, Cancellarius *Parisiensis* & famosissimus suâ ætate Theologus. Is *Caroli Sexti* temporibus regius ad *Constantiense Concilium Orator* auctoritate suâ & doctrinæ opinione potvicerat, ut multa in ea salutaria & memorabilia inserirentur, indeque re benè ad *Dei* Gloriam & Decus Regni gestâ reversus, *Doctoris Christianissimi* non solùm apud nos, sed inter exteras Nationes summo consensu nomen meruerat. *Thuan.* hist. l. 137.

Fuit omninò, meo quidem judicio, vir pius ac eruditus: qui licèt multis Monachorum & sophistarum erroribus fuerit infectus, multos etiam nihilominus errores & abusus *Papatus* animadvertit, eosque & taxavit, & tolli ex animo optavit, ut ex ejus scriptis non uno in loco apparet. Iiquotamen proculdubio metu *Pharisæorum* aut penitus dissimulavit, aut etiam leviùs, quàm tantum virum decuisset, & res ipsa postulâsset, reprehendit. *Illyr.* in Catal. Test. Veritat.

Ioannes Gerson Gallus, Cancellarius *Parisiensis*, vir doctus & pius. *Bellar.* de Script. Eccles.

Ioannes Gerson, sui seculi Oraculum. *Hofman.* in Lexic.

In *Gersonii* operibus nemo sine insigni fructu versari potest. *Guil. Cave.*

Ioannes Gerson, Theologus *Parisiensis* magni nominis. *Sleidan.* lib. 1. Commentar. de statu Relig.

Vir suæ tempestatis prudentiâ, pietate & doctrinâ nemini facilè secundus. *Conring.* in def. Eccles. Protestant. adversùs duo Pontific. Sophismata.

Vir suâ ætate eximius, qui in mediis adulti Papatûs tenebris, strictiras lucis & veritatis sæpè vidit & aliis candidè commonstravit. *Georg. Calixt.* in Apparat. Theolog pag. 143.

Maximus Theologorum quos unquam habuerimus in Gallia, fuit *Magister* Johannes *Gerson*. Pasquier lib. 3. de Gallicarum rerum Perquisitionib. Gallicè.

Inter Doctores *Concilii Constantiensis* quasi lumen emicabat vir insignis *Joannes Gerson*, quem propter eruditionem & animi candorem ac fervorem erga

Digitized by Google

puritatem *Ecclesiæ*, nemo non laudat Adversariorum. *Claud. Sanctes. Ebroicens.* Episc. in lib. de *Eucharist.* repet. 10. c. 4.

Joannes Gerson sui sæculi rarum lumen fuit omnium judicio. *Theoph. Raynaud.* in vita ejus.

Joannes de *Gerson*, natione *Gallus*, Cancellarius *Parisiensis*, vir in divinis Scripturis eruditissimus, sæcularis Philosophiæ non ignarus, ingenio subtilis, sermone *Scholasticus*, scientiâ certus ac stabilis, consilio cautus, & dubiorum clarissimus interpres, scripsit metro & prosâ multa præstantissima opuscula, quibus nomen suum apud posteros immortalitatem semper obtinebit: quorum lectio devotis & religiosis non minus utilis quàm jucunda est. *Trithem.*

Ioannes Gerson non *Galliam* modò, at universum Terrarum Orbem radiis vitturum speciosissimis illustravit. *Ioan. Ravis. Textor.* in lib. de clar. Mulierib.

Audio *Ioannem Gersonem* fuisse virum summum atque eminentissimum, quinetiam magnum *Ecclesiæ Latinæ*, nedum *Facultatis Theologiæ Parisiensis*, & hujus *Regni* decus & ornamentum. *Claud. Espenceus* in lib. 4. Apolog. c. 7.

Ioannes Gerson Cancellarius *Parisiensis*, quòd in Concilio *Constantiensi* emendationem Ecclesiæ *Romanæ* plurimis rationibus proposuisset, dissoluto Concilio, à Pontifice domo, patriâ, dignitatibus, &c. spoliatus, *Lugduni* consenuit, ibique mortuus est duodecimo Julii, Anno Dom. 1429. *Calvis.* in Chronolog.

Tribui solet huîc Auctori præclarissimum opusculum de *Imitatione Christi*, quatuor libris distinctum: sed nullibi inter ejus Opera numeratur, nec in Catalogo, quem scripsit frater ipsius *Gersonis*, nec in Tomis editis *Argentorati* ann. 1488. Et tam plenè cognitum est, esse *Thomæ à Kempis* viri admodum pii. *Bellarm.* de Script. Ecclesiast.

Epitaphium *Ioannis Charlieri Gersonis*, *Lugduni* in Æde D. *Pauli* circa sepulchrum.

Pœnitemini, & credite Evangelio:

Magnum parva *tenet virtutibus* urna Joannem,
Præcelsum meritis, Gerson *cognomine dictum*,
Parisiis *sacræ Professor* Theologiæ,
Claruit ecclesiæ qui Cancellarius: *anno*
Milleno Domini centum quater atque vigeno,
Nono, luce petit superas Juli *duodenâ*.

Prodictum *Gersonis* Opera curâ *Ioannis Geileri Argentinæ* 1488. 3. Tom. 1499. 4. Tom. *Colon.* 1483. vol. 4. fol. *Basil.* 1518. 4. Tom. *Paris.* 1521. auctiora *Paris.* 1606. 4. Tom.

JOANNES

IOANNIS FRANCISCI SOCINI.

Ioannes Franciscus Socinus, Mariani Socini Senensis filius, natus est Senis anno 1504. die 20. Ianuarii, ut ipse testatur libro 1. Responsionum ad Volanum, pag. 1.

Dum Patriam laudat, damnat dum Poggius *hostem:*
Nec malus est Civis, nec bonus Historicus.

Voss. de Hist. Lat.

Scripsit etiam *facetias Spurcitiarum*, opus turpissimum, & aquis incendioque dignum. *Gesner.* in Bibl.

Sed quòd hîc (*Bergomas*) *facetiarum* ejus librum vocat pulcherrimum, qui non infacetissimus modò, sed etiam impurissimus, & planè flammis dignus est, sanè rem facit ordine suo *eremitico*, quem profitebatur, indignam. *Voss.* de Hist. Lat.

Cæterùm copiâ, venustate, facilitate naturali, & sponte nascenti eloquentiâ jucunditateque inaffectatâ longissimè præcellere *Vallæ Poggium*, non est ambiguum. *Poggii* itaque eloquentiam probo: quamque negligendam existimo minimè. *Henr. Bebelius* in Lit. ad *Leonard. Dirrum* ann. 1513. *Tubingæ* scriptis.

Poggius rabula adeò indoctus, ut etiamsi vacaret obscœnitate, tamen indignus esset qui legeretur; adeò autem obscœnus, ut etiamsi doctissimus fuisset, tamen esset à bonis viris rejiciendus. *Erasm.* l. 4. Epist. Epist. 7.

Erasmus in *Ciceroniano* p. 157. *Poggius* (inquit) *Florentinus, vivida cujusdam eloquentiæ vir — Natura satis erat, artis & eruditionis non ita multum: interim impuro sermonis fluxu, si* Laurentio Vallæ *redimus.*

* *Poggii Florentini* Facetiæ prohibentur in Indice *Tridentino.*

Ioannes Franciscus Poggius, homo doctus & admirandæ facundiæ vocatur *Boissardo* in Icon. Idemque *Boissardus* hoc distichon composuit.

Felle armata tibi manus est, multoque cachinno
Finxisti & nuda scripta proterva sale.

Sepultus est *Romæ*, in Templo S. *Gregorii* Ejus Epitaphium tale est:

Deo Opt. Max.

* *Ioanni Francisco Poggio Florentino*, cum virtute ac constantiâ, morum gravitate, vita integerrimè acta, paterna suaque laude eloquentiæ, ac literarum, Juriq; quoque civilis, ac Pontificii, divinæque Scripturæ cumulata doctrina, religiosè viventi, religiosus supremo die functo *Vincentius Lucæ Maretinus*, fratris ejus gener, parentis apud se locum semper adsequuto optim. meren. posuit. *Boissard* in Icon.

Varia ejus opera variis locis atque temporibus excusa sunt.

LEONAR.

Digitized by Google

LUDOVICUS MEDICI AMICUS.

A Dam Elsheimer Francofurtensis Germanus imprimis hunc Tiberi Anno 1598. ad Ripam Ædes habitavit. Ibi Romæ obiit, & sepultus est in Templo Sanctæ Trinitatis in Monte Pincio. Ejus Tabulas Rubens, Goltzius, Hondius, Galleus, Picturæ Studiosi, magno pretio redemerunt. Ejus Discipulus fuit Johannes Rottenhamerus Monacensis, qui Venetiis Tabulas pingebat, & Romæ Cardinalis Cornelii familiaris fuit. Ejus Tabulæ in Ædibus Cardinalis Cornelii, & Cardinalis Montalti, & Cardinalis Aldobrandini, & Cardinalis Sfondrati, & Cardinalis Bandini, & Cardinalis Ursini, & Cardinalis Sauli, & Cardinalis Ginetti, & Cardinalis Capponi, & Cardinalis Barberini, & Cardinalis Pamphilii, & Cardinalis Rospigliosi, & Cardinalis Colonnæ, & Cardinalis Antonii, & Cardinalis Ottoboni, & Cardinalis Panciatici, & Cardinalis Imperialis, & Cardinalis Carpineæ, & Cardinalis Cibo, & Cardinalis Altieri, & Cardinalis Spinolæ, & Cardinalis Corsini, & Cardinalis Ruffi, & Cardinalis Portocarrerii, & Cardinalis Gualterii, & Cardinalis Ottoboni Junioris, & Cardinalis Delfini, & Cardinalis Acquaviva, & Cardinalis Cenci, & Cardinalis Cavalerii, & Cardinalis Pallavicini, & Cardinalis Bichi, & Cardinalis Cantelmi, & Cardinalis Caraffæ, & Cardinalis Ludovisii, & Cardinalis Pignatelli, & Cardinalis Cafarelli, & Cardinalis Bonelli, & Cardinalis Cesi, & Cardinalis Ubaldini, & Cardinalis Bentivoglii, & Cardinalis Ferrerii, & Cardinalis Mellini, & Cardinalis Ginetti Junioris, & Cardinalis Bichi Junioris, & Cardinalis Cantelmi Junioris, & Cardinalis Caraffæ Junioris, & Cardinalis Ludovisii Junioris, & Cardinalis Pignatelli Junioris, & Cardinalis Cafarelli Junioris, & Cardinalis Bonelli Junioris, & Cardinalis Cesi Junioris, & Cardinalis Ubaldini Junioris, & Cardinalis Bentivoglii Junioris, & Cardinalis Ferrerii Junioris, & Cardinalis Mellini Junioris

ſplendore caruiſſet *Hetruria*. Multos adhuc Græcos nobis Latinos dare potuiſſet. *Æneas Syl.* in Epiſt. 51.

Legimus Leonardum Aretinum Plutarchi celeberrimum interpretem, & virum magnâ doctrinâ. *Lucius Ioan. Scoppa* l. 1. c. 5. Collectan.

Andronici Theſſalonicenſis de *Aretino* judicium fuit: *Aretinus adeò feliciter Græca transfert, ut unus ſit verus & fideliſſimus interpres: ceteri potius Paraphraſtæ.*

De ſtylo ejus ſic *Eraſmus* in *Oiceroniano*: Facillimate dictionis, ac perſpicuitate ſatis accedit ad *Ciceronem*: Sed nervis, aliiſque virtutibus aliquot deſtituitur: alicubi vix tuetur *Romani* ſermonis caſtimoniam: alioqui vir doctus juxta ac probus.

Idem aiunt, Græcè libellum ſcripſiſſe (*Aretinum*) de Republica *Florentinorum*, ut Latini Hominis, non admodum inelegantem. Compoſuit quoque de bello *Punico*, libros 5. quorum primus, ac ſecundus eſt de bello *Punico* primo, quod apud *Livium* deſideratur: tertius verò eſt de ſeditione militis conductitii, & populorum *Africæ* à *Carthaginenſibus* defectione; item bello *Illyrico*, & *Gallico*: quæ ipſa etiam in *Livio* periere. Ferè autem, quicquid habet, *Polybio* debet: undè illud quod in editione *Pariſienſi* quam ante ſeculum *Badius Aſcenſius* dedit, *Polybii* nomen in titulo exprimatur: utcunque in præfatione ipſe neget, merum ſe interpretem egiſſe. Præterea contexuit hiſtoriam *Gothorum*: ſed in quâ nihil adferat, quod non è *Procopio* deſumſerit: ut ejus verius Paraphraſtes videatur. *Voſſ.* de Hiſt. Lat.

Sed ambo (*Leonardus Aretinus* & *Poggius Florentinus*) in illis, quæ *Florentini* foris geſſere, ita ſilentio prætereunt magnam eorum partem, quæ pertinent ad inteſtina odia, civileſque diſcordias & mala, quæ inde ſunt conſecuta. Nempe, uti videtur, quia offenſam metuerent eorum, quorum majores reprehendere cogerentur. In quo neglexere Hiſtorici boni officium. *Voſſ.* ibidem.

Primus in *Italiâ Leonardus Aretii* natus, *Græcarum* literarum decus à multis ſæculis Barbarorum immani tyrannide proculcatarum erexit, atque reſtituit. Ejus enim incomparabili beneficio morales *Ariſtotelis* Libros optimâ fide traductos legimus. *Hiſtoriæ* quoque ab eo eleganter conſcriptæ, in manibus habentur. Hic ingenii fœcunditate florentem, *Innocentium VII.* quanquam planè juvenem, graviſſimo muneri parem, epiſtolarum Magiſtrum fecit: ita demum eruditè, atque integrè officio functus, ut ſuccedentibus quatuor Pontificibus amplificatâ dignitate operam præſtiterit. Senescenti opes creverunt cum alienâ libertate, tum ſuâ triſti parſimoniâ cumulatæ, adeò ut *Arlottus*, mordaci ſale peruibanus in *Fabellis* ejus genium relicto corpore in fugâ ſitientem ridentes expreſſerit. Mortuus, quod ei nullo pudori fuit, furti damnatus eſt, quòd *Gothicam* Hiſtoriam ſuppreſſo *Procopii* nomine publicaſſet, accuſante *Chriſtophoro Perſonâ*, qui aliud exemplar nactus, & *Gothicam* & *Perſicam*, ſimul atque *Vandalicam* & *Græci* authoris titulum ingenuè profitendo tranſtulerit. *Paul. Iov.* Elog.

Obiit ſenex *Florentiæ*, divitiis & gloriâ plenus, ann. *Dom.* 1443. ætatis 74. ſepulchrum marmoreum in Æde Sanctæ Crucis ſpectatur, cum Inſcriptione:

Poſtquam

Quæ tam ſuperbis ſubdita ſunt Regibus,
Et tam ſuperbis ſubdita ſunt Principibus,
Quæ tam ſuperbis ſubdita ſunt Populis,
Et tam ſuperbis ſubdita ſunt Gentibus.

Alter Concio primo Epiphaniæ.

Quæ tam ſuperbis ſubdita ſunt Regibus,
Et tam ſuperbis ſubdita ſunt Principibus,
Et tam ſuperbis ſubdita ſunt Populis,
Et tam ſuperbis ſubdita ſunt Gentibus.

Item Illud in Hebdomada quinta Quadrageſimæ, Parabolæ quinquaginta, Ecclæſiaſtici quadraginta, Sapientiæ triginta, Pſalmi centum quinquaginta, Canticum Canticorum octo, Threni quinque, Ezechiel quadraginta octo, Daniel duodecim, Iſaias ſexaginta sex, Jeremias quinquaginta, Ezechiel quadraginta octo, Daniel duodecim, Iſaias ſexaginta ſ

fus est ad Reges *Hispaniæ* & *Lusitaniæ*, quibus Legationibus defunctus post *Henrici* Regis mortem redit ad munus *Officialis*, & deinceps *Custos Privati Sigilli* & Episcopus *Menevensis* factus est. *Arthur Duck* de Authoritat. Jur. Civil. Rom. l. 2. c. 8.

Guilhelmus Lyndvvode, floridiora studiorum suorum tempora in lectione juris *Cæsarei* & *Pontificii* collocavit, doctusque non vulgariter in utroque evasit. Hinc famam, hinc opes, hinc honorem, *Officialis* ac *Doctor*, in foro *Cantuano* sibi comparavit. Sed ut fortuna ampla arridere cœpit, relictis Clientibus, à foro illo utili quidem, at laborioso, ad *Aulam* se contulit. *Ioan. Bateus* de Scriptor. *Britan.*

Guilhelmus Lindvvodus, Jurisconsultus *Anglus*. Vir in omni politioris literaturæ genere ornatissimus, utpote qui felicis ingenii sui nervos in iis exercitiis per totam adolescentiam industriæ intenderit. Cùm autem jam ad annos juveniles pervenisset, omnem diuam florentem ætatem non minore cum sedulitate, & longe majore cum fructu, in juris tum *Canonici*, tum *Civilis* studiis felicissimè collocavit. Hac enim ratione magnam doctrinam, celebre nomen acquisivit, & sibi ad summos honores viam compendiosissimam munivit. *Pitseus* de Illustribus *Angl.* Scriptor.

Cæterùm tacerinon debet *Lindvvodum* ad Concilium *Basileense* ab *Henrico* VI. Rege legatum, insignem Regio nomine Concilii Patribus obtulisse *Appellationem* contra Pontificum Romanorum fastum & arrogantia n. Regemque nullum in terris sibi in temporalibus superiorem agnoscere prædicâsse. *Appellationem* istam ab omnibus Conciliorum Editoribus hucusque summâ fraude omissam conqueritur *Iamesius* Tractatu de Corruptione Patrum, pag. 201. *Henr. Wharton.* in Append. ad Hist. Literar. *Gul. Cave.*

Hujus *Lindvvodii* Opera (etiamsi nunc considerentur ut Almanachus antiquatus) apud eos qui judicio pollent in pretio erit, quamdiu viguerint *Eruditio & Urbanitas*. *Thom. Fuller.* in ejus Hist. Eccles. Anglicè.

Extat *Provinciale Oxonii* 1679. in fol.

Extat catalogus quorundam Archiepiscoporum *Cantuariensium*, *Londini* 1557.

Collectiones Constitutionum Provincialium quatuordecim Archiepiscoporum *Cantuariensium*, viz. a *Stephano Langtono* ad *Henricum Chichleium*, adservantur Manuscriptæ *Oxonii* in publicâ, & in Collegio *Corp. Christi* Bibliothecis. *Cantabrigiæ* in Coll. *Caii*, Concilii, & S. Petri.

JOANNES WHETHAMSTEDUS.

Clar. An. D. MCDXXX.

ALiàs *Frumentarius* à loco ubi natus est, sic cognominatus, ordinis S. *Benedicti* Monachus *Anglus* ad S. *Albanum* aliis *Saloestrio*, Congregationis *Cluniacensis* qui etiam tandem factus est *Abbas*. Vir propter multiplicem doctrinam, & singolarem linguarum peritiam, suo tempore celeberrimus, simul etiam industriæ mirabilis, acerrimi ingenii, solidissimi judicii, & incredibilis in rebus agendis prudentiæ. Propter quas insignes animi dotes dici vix potest quanto fuerit in pretio apud viros principes & magnates. *Humfredus Glocestriæ* Dux singularis bonarum literarum & literatorum hominum fautor, illum inter alios habuit familiarem, ad

cum

ἐν ἐκείνοις, ἐν οἷς ἐκεῖνοι ἐκρίνοντο· ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔθεσι καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἐν οἷς ἐκεῖνοι ἐπολιτεύοντο· ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐν οἷς ἐκεῖνοι ἐπαιδεύοντο· ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀγῶσιν ἐν οἷς ἐκεῖνοι ἠγωνίζοντο· ἐν τοῖς αὐτοῖς θεάτροις ἐν οἷς ἐκεῖνοι ἐθεῶντο· ἐν τοῖς αὐτοῖς ἱεροῖς ἐν οἷς ἐκεῖνοι ἐθύοντο· ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀνδριᾶσιν ἐν οἷς ἐκεῖνοι ἐτιμῶντο· ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐδάφεσιν ἐν οἷς ἐκεῖνοι ἐπατοῦ

Insuper in laceris domibus manſiſque vetuſtis,
Sic reparator erat, ſic reparando novabat:
Quod ſibi præteritus non ſit compar Pater ullus,
Sive coequalis manet impar rebus in iſtis.
Marcus Millenas decies numero repetitas
Scripta ferunt poſt ſe quæ liquerat expoſuiſſe:
Pro dilectoris anima tui dulciter ora,
Albani *Sancti conventus, qualibet hora.*

Weaver's Funeral Monuments, p. 567.

ALPHONSUS TOSTATUS

Clar. A.D. MCDXL. HIſpanus, in oppido *Madrigali* natus, floruit ſæculo Eccleſiæ XV. atque ex Doctore & Presbytero *Salmanticenſi*. *Abulenſis* in *Hiſpania* Epiſcopus, & Conſiliarius Regius, Majorque, ut vocant, Referendarius, obiiſſe dicitur anno *Chr.* 1454. annos tantùm 40. natus. Concilio *Baſileenſi* interfuerat cum *Joanne Capreolo* pluribuſque aliis viris doctis. *Opera* ejus voluminibus XXVII. *Venetiis* edita, Anno 1596. *Philip. Labb.*

Alphonſus Toſtatus, Hiſpanus, ex oppido *Madrigali*, propemodùm puer *Salmanticæ* liberalibus Diſciplinis operam dedit. In Collegium S. *Bartholomei* ad *Laurum* adſcitus, ſacris Ordinibus primò initiatus, deinde creatus Epiſcopus *Abulenſis*. Cùm duo & viginti annos expleviſſet, ſcientias, diſciplinaſque penè omnes eſt aſſecutus, ut præter *Philoſophiam & Theologiam*, *Pontificiumque & Cæſareum* jus, in *Græcâ*, *Hebraicâque* linguâ, in *Mathematicis* item, atque *Geographiâ*, ſed, & in *Hiſtoriis* excelluerit. Vir memoriâ mirabili, peracri in rebus publicis explicandis judicio, & (quod caput eſt) magnâ ſanctitate, quam jejuniis, vigiliis, orationibus, admodum fovit & auxit; virgo natus, virgo quoque (ut conſtans eſt fama) deceſſit. Quamobrem quia in *Eccleſiâ* humatus eſt, ibidem eximiâ veneratione colitur. Quadraginta duntaxat annos vixit, quibus, & *Salmanticæ* publicè docuit, triplici ſtipendio conductus è publico, id quod ſive antea, ſive poſt illum nemini contigit: *Regis Conſiliarius*, *Hiſpaniarumque* Major *Referendarius*: deinde *Epiſcopatûs* quoque munere fungens, tot, ac tanta duodeviginti annorum ſpatio ſcripſit, quot ne attentè quidem perlegere aliquis poſſit. *Sacrarum Literarum* minutiſſima quæque: *Novum* autem *Teſtamentum* admirandis Commentariis explicuit. *Ant. Poſſevin.* in Appar. Sac.

Vir ſanctitate & doctrinâ celeberrimus——de quo meritò ſcriptum eſt.

Hic ſtupor eſt mundi, qui ſcibile diſcutit omne.

Et quod magis eſt admirandum, tanta ſcripſit breviſſimo tempore, cùm non vixerit niſi annos quadraginta. *Bellarmin.* de Script. Eccleſ.

Ex

Digitized by Google

Ex tam infinitâ doctorum hominum multitudine, quantam hæc ætas habuit, nemo citra controversiam ad *Alphonsi Tostati*, Episcopi *Abulensis*, laudem ad piravit: cui si alio, quàm suo seculo, vivere contigisset, neque *Hipponi Augustinum*, neque *Stridoni Hieronymum*, nec alium quempiam ex illis proceribus Ecclesiæ antiquis, nunc invideremus. Excellentis vir ingenii fuit, & admirandæ memoriæ; divinæ etiam sapientiæ, & antiquitatis peritissimus: dignus fortasse, qui post quatuor Ecclesiæ Doctores, cum *Isidoro*, & *Thomâ*, de quinto loco certaret. Quòd si purior quædam, splendidiorque consuetudo loquendi suis temporibus fuisset: non dubito, quin posteriores omnes in sui admirationem conversurus esset. *Alphons. Garsias Matamor.* libro de *Hispan.* claris viris.

Alphonsus Tostatus, Scriptorum mole, antiquitatis cognitione, eruditione multiplici ad miraculum clarus audit. *Olear.* in Abac.

Alphonsus Tostatus Episcopus *Abulensis*, vir ingenio, judicio, ac pietate eximius. *Joan.* Card. *Bona.*

Tostati acumen placet; viri, si in meliora secula incidisset, longè maximi. *Casaub.* exercitat. ad *Baron.* p. 525.

Tanta rerum sacrarum cognitione excelluit, ut eo seculo doctior, aut sapientior sit inventus nemo, solusque illustrare *Hispaniam* doctrinâ nominisque celebritate posset. Memoriam quoque eam habuisse fertur, quâ lecta à se cuncta veluti Thesauro contineret. Laboris verò patientia usque eo enituit, ut quod de *Didymo Alexandrino* jactatum ferunt, *aenea habuisse intestina putaretur. Hispan. Bibliothec.*

Alphonsus Tostatus—Vir sanè stupendæ memoriæ, incredibilis diligentiæ ac rari planè judicii; qui non modò intima Theologiæ Adyta penetrârat; sed & reconditiorem exterarum disciplinarum, Philosophiæ, Mathematicæ, Geographiæ, Historiæ ac Juris utriusque scientiam toto, quod aiunt, pectore exceperat. Nec tamen pietate minùs ac religionis zelo, quam doctrinâ insignis; jejuniis, vigiliis, & orationibus perquam deditus; adeò ut defuncti memoria apud populares suos eximiâ veneratione coleretur. Diligentiam verò quod attinet, & indefessum legendi scribendique studium; certè omnium non sui modo, sed cunctorum sæculorum πολυγραφώτατος fuit: qui 22. annorum spatio plura scripsit, quàm integrâ ferè ætate aliquis attentè perlegere possit; ut in hoc decantato illi *Didymo* Alexandrino conferri soleat: quem admirandâ etiam memoriæ felicitate ita exæquavit, ut nil unquam semel perlectum oblitus feratur. Sanè ut immensa, quæ typis excusa circumferuntur, taceam Volumina, quadringenti illius libri, dum ex *Hispaniis* in *Italiam* prælo destinati advehérentur, naufragio interiisse dicuntur. Ne tantas tamen dotes labe aliquâ immunes censeamus, nonnulli in eo debitam erga *SS. Trinitatis* mysterium venerationem, plures majorem erga Patres reverentiam, omnes Styli nitorem atque elegantiam desiderant; ut Pontificiorum criminationes mittam, qui illum nimio placita sua à Card. *Turrecrematâ* impugnata, & ab *Eugenio* Pontifice notata, defendendi studio abreptum ipsam Papalem Authoritatem haud obscurè impugnâsse conqueruntur. *Henr. Wharton.* in

Append. ad Hist. Literar. *Gul. Cave.*

Quamvis *Alphonsus Tostatus Hispanus* Commentariis suis in Scripturam valde etiam diffusus sit, & de illo dici soleat *Qui scibile discutit omne*, felix tamen est in suis digressionibus ; adeo ut ejus lectio utilis esse possit, quia Doctus est ac in stylo Bibliorum exercitatus. Quæstionum ferax est, quas Textus sui occasione movet. Sed Argumentum sæpè longè nimis protrahit, bonaque interdum pars Commentariorum ejus præscindi posset, licet idcircò minus accurati non essent remansuri, quia nimium multis inutilibus referti sunt. Jes Richard. Simon. Hist. Crit. V. T. l. 3. c. 9. Gall.

+c.12

Tot, tantaque sunt ejus in *Sacram Scripturam Commentaria*, ut si vel à primo natali dies numerando, terna cuique folia attribuas, plura scripsisse comperias. *Aubert. Mireus* de Script. Eccles.

De *Tostati* in Hebraicis ignorantiâ evolve *Michaelem Havemanum*, Theognos. p. 81.

In eodem majorem quoque erga *Patres* reverentiam desiderat *Ioannes Lorinus*, Commentariis ad Psalmos, p. 83.

* Opera hujus Auctoris cautè legenda sunt. Vide *Indic. Madrit.* edit. 1667.

GEORGIUS TRAPEZUNTIUS

D. Clar. An. M. C. D. X. I.

CRotensis, natus est anno 1396. obiit an. 1486. *Eugenii* Pontificis temporibus. *Romam* venit, postea à *Nicolao* V. Scriba Pontificius factus est. Multa è *Græcis* transtulit: Nec pauca ipse *Latinè* composuit. Scripsit etiam Commentariolum, in quo asserebat, *Ioannem Evangelistam* nondum esse mortuum. *Platoni* iniquior fuit, nec laudem ejus ferre potuit, Aristoteli unicè deditus. *Platonis* tamen partes Card. *Bessarion* tuendas suscepit. Ad extremum *Trapezuntius* literarum prorsus oblitus est. *Konig.* in Biblioth.

Is *Græcorum* ferè primus *Romæ* eo tum seculo renascentibus *literis*, qui *Græca* feliciore stylo in *Latinum* verterit existimatus est, uti liquidissimè constat ex *Aristotelis*, sacrisque *Eusebii Cæsariensis* operibus, & ex Rhetoricis præceptis *Hermogenis*. Erat enim ingenio ad lucubrandum maximè valido, vehementique, sed uti mox apparuit, tetrici livoris plenus: nam cùm se *Peripateticum* profiteretur, unumque *Aristotelem* extollendo celebraret, usque adeo superbâ aure fuit, ut nec *divini* quidem *Platonis* ingenium laudari pateretur: cujus etiam dogmata & mores peracerbè ac insolenter edito famoso volumine lacerarat. *Paul. Jov.* in Elog.

Virum egregiè doctum, deque re *literariâ* pulchrè meritum, vocat eum *Erasmus* in *Ciceroniano*; sed addit, absolutiorem hôc fuisse *Theodorum Gazam*.

Profectò justam laudem non ibo *Trapezuntio* ereptum. Attamen nec tanta ejus est apud me auctoritas, ut ejus sententia apud me sit *Minervæ* quidam calculus. Minimè profectò conferri meruit cum *Theodoro Gazâ*, cui eum æquiparavit *Angelus Politianus*: itaque jure politissimi ingenii virum hoc nomine reprehendit *Parrasium* in Epistolis. *Voss.* Instit. Oratoriar. l. 4. c. 3.

Neque

Digitized by Google

Rubr. Quomodo Clericus conjugatus debeat se habere in habitu & tonsura.

Clericus conjugatus habitum & tonsuram clericalem deferat. Vitam & mores honestate decentes habeat, in divinis officiis devotus existat, castitatem servet, ut mereatur Deum habere propitium, & ejus gratiam consequi. Si quis autem contra fecerit, per Episcopum suum, vel per Superiorem suum, ad quem pertinet, corrigatur.

Rubr. De Sepulturis.

Sepulturam Ecclesiasticam omnibus fidelibus, nisi excommunicatis, aut interdictis, aut manifestis usurariis, qui non restituunt, nisi de restitutione cautum fecerint, aut nisi aliquis alius, qui non restituit, nisi de restitutione cautum fecerit

Extat liber de *Processione Spiritus S.* ad *Ioannem Cubiculesium*; & Epistola ad *Cretenses* de eadem re, & de una, Sancta, Catholicâ Ecclesiâ apud *L. Allat.* Græc. Orthod. Tom. 1. p. 469.

Extat expositio in illud, *Si volo eum manere*, &c. Lat. *Bas.* 1543. 8°. & in Orthodoxogr. p. 1231. *Lat.*

Extat *Martyrium Andreæ Chiensis* apud *Sur.* Maii 22.

Hoc ejus Epitaphium:

Hac urna Trapezuntii *quiescunt*,
Georgii *ossa, parum Deis amici*,
Quòd acri, & nimium procace lingua
Platonem, *superis parem, petivit.*

LAURENTIUS VALLA

Clar. A. D. M C D XL.

PAtricius *Romanus*, & Canonicus S. *Ioannis Laterani*, Grammaticus, Rhetor & Philosophus clarissimus, Theologiæ Doctor, *Græca* & *Latina* Linguæ peritissimus. Inimicissimus fuit *Poggio*, qui in oppidô ditionis *Florentinorum* natus, *Romæ* summâ in authoritate vivebat in aulâ Pontificia literarum Apostolicarum scriptor, vir quidem facetus, & dicteriis clarus, pauloque amarior quàm par fuit. Is in *Vallam* multa scripsit acerbiore stylo, cui & *Valla* respondit non leniori scripto. Scripsit præterea plurima alia eruditione plena: ut sunt *Elegantiarum Linguæ Latinæ* libb. 6. de reciprocatione *sui* & *suus*, in *Antonium Raudensem*: annotationum lib. ad *Alphonsum* Regem *Arragonum* Epistola Apologetica, quæ inscribitur *Duo Tarquinii*. In Benedictum *Morandum Bononiensem* libr. 2. In *Bartolomæum Facium Ligurem*, & *Antonium Panhormitam* rectiminationum lib. 4. Ad Candidum Decembrem in *Bartoli* de armis & insigniis. De Dialectica, lib. 3. Apologia ad *Eugenium* Pontificem contra calumniatores. Annotationes in Novum Testamentum. De Voluptate & vero bono lib. 3. De Libero Arbitrio ad *Garsiam* Episcopum *Illerdensem*. De gestis *Ferrandi Arragonum* Regis. In institutiones oratorias *Quintiliani* lib. 12. Translationem *Iliadis Homericæ*, *Herodoti Halicarnassei* libros novem *Historiarum* Latinitate donatos: & *Æsopi* fabulas. Scripsit & Libellum peculiarem contra Privilegium donationis *Constantini* Magni, quam falsam asserit, & mendacem. *Boissard.* in Icon.

Laurentius Valla, Patritius *Romanus*, *Grammaticorum* hujus ætatis longè princeps, Philosophus, Rhetor, & *Theologus* præstantissimus, ingenio subtilis, acer & vehemens, *Latinam* eloquentiam *Græcè* præferens, multa ad ejus ornatum composuit, *Graci* & *Latini* Sermonis peritissimus, edidit non spernendæ lectionis *Opuscula*, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis cum laude transmisit. *Trithem.*

Vir

Digitized by Google

Vir de Linguâ *Latinâ* præclarè meritus; etsi eum, vir eruditus, *Ramirezius* de *Prado Hispanus*, suis in *Martialem* notis, audaciùs paulò *Audacem Grammaticum*; uti & ejus libros *in inelegantes elegantias* appellat. Omninò enim illis temporibus Magnus fuit, & acutus *Romani Sermonis* censor; qui tamen non rarò à *veritatis* via deflectat; idque imprimis contradicendi morbo, quo vehementer laborabat: ut non temerè omninò in eum jam olim dictum sit:

Carpis majores, & te quoque, Valla, *minores*
Carperis, & Carpis. Sic tua fata ferunt.

Voss. de Constructione, c. 16.

Unius *Laurentii* mordacitas (siquidem ita malunt appellare) non paulò plus conduxit rei literariæ, quàm plurimorum ineptus candor, omnia omnium sine delectu mirantium, sibique invicem plaudentium, ac *mutuum*, quod aiunt, *scabentium*. *Erasm.* l. 4. Epist. 7.

Verum esto, mordacior æquo fuerit: num ideo falsum dixit, quia verum mordaciùs dixit? usque adeo nobis odio est ista mordacitas, ut ejus odio, tam multa scitu digna, necessariaque detestemur? Adeo nihil ignoscendum putamus ei qui tot modis profuit? — Quis tam exigui animi est, cujus pectus tantis invidiæ angustiis concluditur, ut *Vallam* non & magnificè laudet, & amet quàm maximè: qui tantâ industriâ, tanto studio, tantis sudoribus, *Barbarorum* ineptias refellit, literas penè sepultas ab interitu vindicavit, prisco *eloquentiæ* splendori reddidit *Italiam*: doctis etiam id præstitit, ut posthac circumspectiùs loqui cogantur. *Erasm.* l. 7. Epist. 3.

Quòd verò *Erasmum & Vallam* sciolos dixit *Bellarminus*; id convitium esse, & quidem impudens, omnes sciunt, quibus duo illi viri vel ex ungue noti sunt; optimè suo sæculo de *literis sacris, prophanisque* meriti: &, si *Bellarmini* libri perennaverint, omnes posteri os hominis mirabuntur; qui *Sciolos* eos vocare ausus est, quorum & ingenium planè eximium fuisse, & animum in instaurandis *literis* maximum, & labores felicissimos, & rerum denique *Divinarum* atque *Humanarum* stupendam, pro illius præsertim temporis captu, cognitionem, quæ diutissimè (si quid conjicere liceat) superetunt, ipsorum *Opera* loquentur. Sed viros egregios hâc contumeliâ affici, à quoquam quidem indignum est; à *Bellarmino* verò indignissimum; quem nemo opinor eruditus negaverit *Scioli* nomine multò esse, quàm *Erasmum*, & *Vallam* digniorem. *Jo. Dall.* de libr. suppos. *Dionys. Areop.* & *Ignat.* l. 1. c. 36.

Propiùs accedit ad curam ac subtilitatem *Quintiliani*, quàm ad illaboratam *Ciceronis* facilitatem, quanquam cæteris (*Leonardo Aretino, Poggio Florentino*, & aliis) elimatior & purior, *Erasm.* in Ciceroniano, p. 157.

Laurentio Vallensi quemnam in hâc arenâ præponamus, non video. Nemo melius constantiusque grassantem extinxit barbariem. Atque ut aliqui illum styli

elegantiâ

elegantiâ vicerint, qui tamen *Latinam* Linguam æquè juverit, ad hæc tempora non extitit. *Franc.Florid.Sabin.* in Apolog. Ling.Latin.

De *Pandectis* verò quid sentiam, malo alienis verbis, quàm meis dicere. Prodeat igitur aliquis *Latinorum operum* æstimator idoneus. Is erit *Laurentius Vallensis*, vir certè cùm *Latinè* doctissimus, tum verò alienorum *Scriptorum* judex, ut optimus, sic minimè ambitiosus, id quod invidiosum nomen ejus vulgò reddidit, ut jam publico consensu, *Latinè* ignorantium, tanquam iniquus Judex, ferè rejiciatur. *Gul.Budæus* Annot.in *Pandect.* prioribus.

Laurentius Vallensis vir non minùs de *Rep.Literariâ* meritus, quàm *Camillus* olim de *Romanâ*, *Voss.* de Rhetoricâ, p.48.

Proprietatis *Latini* Sermonis intelligentissimus. *Scriver.* in *Martial.*

Laurentius Valla aggressus est reconcinnat onem facere *Dialecticæ*, in quâ dissentit ab *Aristotele*, & *Peripateticis* veteribus, ac novis. Monet in quibusdam neutiquam pravè, etsi ea sunt perpauca; in plerisque labitur, ut fuit vir ille vehemens, & ad faciendum judicium præcipitatus. Nec solùm in re *Dialecticâ* falsus est, sed in *Philosophiâ*, nam hanc quoque attingit, & quòd magis mirere, in præceptis *Latinæ* Linguæ. *Lud. Viv.* de Caus. Corrupt. Art. l.3. p.231.

Verbis cùm puris tum etiam propriis utitur: quæ ante *Elegantias* scripsit, ut de *voluptate*, minus sunt accurata, quàm quæ post eas. *Idem* de Tradend.Disciplin.2.

Annis abhinc ducentis *Herodotum* & *Thucydidem Latinis* literis exponebat *Laurentius Valla*, in eâ bene & eleganter dicendi copiâ, quam totis voluminibus explicavit, inelegans tamen, & penè barbarus; Græcis ad hoc literis leviter tinctus, ad *auctorum* sententias parùm attentus, oscitans sæpè, & alias res agens, fidem apud eruditos decoxit. *Huet.* de Claris Interpret.

Paulus Iovius hoc judicium tulit de libris *Laurentii Vallæ* de rebus gestis à *Ferdinando*, *Arragonum* Rege: "Opus hoc eo styli charactere perscri-"psit, ut ejus minimè videri possit, qui cæteris *elegantiarum* præcepta tradiderit.

* *Laurentii Vallæ* Annotationes in *Novum Testamentum*; & liber de *Personâ* contra *Bosthium*, prohibentur, nisi corrigantur: Ejusdem verò Libri de Falsâ Donatione *Constantini*; de Libero Arbitrio, de Voluptate, omninò prohibentur. *Index Romæ* impressus Anno 1681. jussu *Innocentii* XI. P.M.

Extant ejus Annotationes in *Novum Testamentum*, *Basileæ* 1540, & 1545.
Extat liber *de fictâ Constantini donatione*, *Basileæ* 1566. fol.
Extant libri 3. de Rebus gestis à *Ferdinando Arragonum* Rege Franc. 1603.
Extant Libri 6. de *Elegantiis Linguæ Latinæ*, *Lugd.* 1544. 8°.

Hoc *Laurentii Vallæ* Epitaphium.

Obe! ne Valla *silet! solitus qui parcere nulli est.*
Si quæris quid agat, nunc quoque mordet humum.

Aliud;

Digitized by Google

Aliud:

Nunc poſtquam Manes *defunctus* Valla *petivit,*
Non audet Pluto *verba* Latina *loqui.*
Juppiter *hunc cœli dignitatus parte ſuiſſet,*
Cenſorem linguæ ſed timet ipſe ſuæ.

Phil. Labbe in Theſaur. Epitaph.

FLAVIUS BLONDUS

Clar. Ar. Ds MCCXL.

ITalus, *Forolivii* natus eſt anno *Dom.* 1388. *Eugenii* IV. Pontificis *Romani* Secretarius: aliorum quoque Romanorum Pontificum, in iis *Pii* Secundi, Secretarius fuit. Obiit *Romæ* die 4. Junii, Anno 1463. ætatis 75.

Blondus Flavius Foroliviensis, homo multæ erud tionis, *Romam* veniens propter inſignem qui pollebat doctrinam, ſtatim omnibus innotuit: Et ut illo ſæculo ſcientiæ raræ erant, barbarie occupante omnes ferè *Chriſtiani* Orbis Academias, quotieſcunque ex illo ignorantiæ Barathro emergebat aliquis cognitione bonarum diſciplinarum clarior, ſtatim excipiebatur cum plauſu & admiratione omnium; Idem accidit *Blondo*, poſtquam *Romam* venit favore aliquot Cardinalium, qui apud Pontificem gratiâ & authoritate valebant, commendatus eſt *Eugenio* P. M. in cujus aulam receptus, Epiſtolarum Magiſter factus eſt. Uxorem habuit honeſto loco: ex quâ ſuſcepit quinque filios: qui omnes paternæ doctrinæ, & virtutum, ſicuti & facultatum hæredes facti ſunt. Pater licèt gravibus aſſiduiſque negotiis in aulâ Pontificiâ occuparetur, non tamen deſiit multa ſcribere, quæ in lucem emiſſa ſunt magno Reipublicæ Literariæ emolumento. Scripſit enim Decades tres de Geſtis *Romanorum* lib. 31. Vel Decades tres. De *Roma* triumphante libr. 10. De *Româ* inſtaurata lib. 3. De *Italiâ* illuſtratâ lib. 8. Præter hæc extant illius Epiſtolarum ad Diverſos lib. 1. Orationum lib. 1. & alia plurima opuſcula eruditione plena. *Boiſſard.* in Icon.

Flavius Blondus magno auſu, ſingularique induſtriâ, nec infelici eventu, multorum annorum intermorientes res geſtas è tenebris excitare orſus, *Decades* conſcripſit. quibus ab inclinante *Romano Imperio* funeſta tempora, ac ideo veritatis lumine orbata, in lucem proferuntur. De veluſtate quoque collapſæ urbis, ac ejus demum reſurgentis dignitate, erudito operoſoque volumine publicato, quantam nec ambitiosè quæſitam exoptarit, in literis authoritatem adeptus eſt. *Paul. Iov.* in Elog.

Blondus Flavius, vir in omni bonarum Artium diſciplinâ peritus, Philoſophus & Rhetor celeberrimus, & Hiſtoriographus inſignis, ingenio excellens, eloquio diſertus, & dicendi gratiâ nulli ſecundus. *Trithem.*

Præ cæteris autem *Flavius Blondus* rari atque soliciti ingenii homo, & cum diligentissimus antiquitatis investigator, tum Historicus urbem hanc ortu illustravit suo. *Leand. Albert.* in *Ital.* de *Foro Eivii.*

Blondus Flavius, Historiarum scriptor egregius——Procul *Blondus* ab eloquentiâ priscâ fuit: neque satis diligenter, quæ scripsit, examinavit: non quàm vera, sed quàm multa scriberet, curam habuit. Si quis aliquando vir doctus, scribendi peritus, *Opera* ejus emendare atque ornare decreverit, haud parum utilitatis posteris afferet, & seipsum clarum efficiet, multarum ætatum gestis, quæ paene modum sepulta sunt, in lucem redditis. *Io. Gobellin.* l. 11. Comment. de Reb. Urb. XI. memorabilib.

Blondi Flavii Forolivienſis hoc in negotio summum studium amplectimur, quamvis in scribendo non admodum elegans habeatur: nec desint, qui ab eo veritatis fidem multis in locis requirant: alioqui non paucis etiam lutulentus fluere visus est. *Florid Sabin.* in Apol. adv. Calumn. LL.

Ad honorem *Blondi* non parum pertinet, quòd scripta illius in Epitomen contrahere dignatus sit *Pius Pontifex*. Dictione est non admodum culta: ut etiam *Volaterranus* agnoscit, sed de Antiquitate tamen, utcunque interdum aliquid humani patiatur, sanè pro ætate, quâ vixit, optimè meretur. *Voss.* de Hist. Lat.

Blondus plura in Historiâ scripsit, quàm recentiorum quisquam. Omnia, ut libere dicam quæ sentio, meliore fide tradidit, quàm eventu: utpote is, qui nonnulla, quibus ea perquirenda dederat, temerè crediderit. Nam per se omnia videre potuisse, absurdum est credere: tùm nec ex autore uno, sed penè innumeris, atque illis ipsis ambiguis & variantibus, multa quærenda essent: nec ipsa dicendi figura multum ei favoris conciliat. Nam præterquam, quòd ubique ferè lutulentus fluit, dum nervorum robori studet, præpinguem nimis & obesum se reddidit: ademitque nimia corpulentia venustatem historiæ: sine qu prodesse quidem potest, delectare verò minimè: sed hæc illo accuratâ narratione rerumque varietate compensat. *Hubert. Gifan.* Observat. suis in Ling. Lat. p. 396.

Flavius Blondus est bonus, sed omnia quæ ibi sunt, sunt & alibi. *Scaligerana* posterior.

Extant Opera *Blondi Flavii Basileæ* 1559. & alibi.

Manuscriptus erat *Cantabrigiæ* in Collegio *S. Benedicti. Oxonii* in Bibliothecâ *Balliolensi*: est Manuscriptus *Blondus de Cosmographiâ Italiæ*. *Blondus*, an alius, signetur, inquit *Vossius*, melius dicent qui vidêre.

Obiit *Romæ*, inque Capitolio juxta Deiparæ Templum sepultus est. Nempe in aræ cœli ante introitum Templi, ubi tale ejus Epitaphium, ut est in *Fabritii Romæ*:

Blondo Flavio Forolivienſi, *historico celebri, multorum Pontificum Romanorum Secretario*, Blondi *quinque filii patri bene merenti unanimes posuere. Vixit annos lxxvi. obiit prid. Non. Junii, anno ſalutis* Christianæ *MCCCCLXIII. Pio P. M. ſibi, natiſque faventes.*

Hoc

Hoc ejus *Epitaphium* à *Jano Vitale* compositum est.

Eruis è tenebris Romam *dum* Blonde *sepultam,*
Es novus ingenio Romulus *atque* Remus.
Illi urbem struxere rudem: celeberrima surgit
Illa eadem studiis, ingeniose, tuis.
Barbarus *illam hostis ruinam evertit: at isti*
Nulla unquam poterunt tempora obesse tua.
Jure triumphatis tibi facta est Roma *Sepulchrum:*
Illi ut tu vivas, vivat ut illa tibi.

Phil. Labbe in Thesaur. Epitaph.

NICOLAUS CUSANUS.

Nicolaus, à vico, ubi in lucem editus est in diœcesi *Trevirensi* ad ripam *Mosellæ* è regione *Ursicastri*, *Cusanus* vulgò, sive de *Cusâ* dictus, ex *Decano* S. *Florini Constantiensis* & Archidiacono *Leodiensi Brixinensis* in Comitatu *Tirolensi* Episcopus, & S.R.E. Cardinalis titulo S. *Petri* ad Vincula à *Nicolao* V. Papa creatus 20. Decembris anno 1448. obiit *Tuderti* in *Umbriâ* anno 1464. die 11. Augusti natus annos 63. *Romæ* sepultus. *Phil. Labbe* de Script. Eccles. Clar. A.D. MCDXLVIII

Vir in divinis Scripturis eruditissimus, & Theologorum suo tempore facile princeps, atque in secularibus literis egregiè doctus: Philosophus, Rhetor & Mathematicus celeberrimus, ingenio subtilis, & eloquio disertus, trium Linguarum, *Hebraïcæ*, *Græcæ* & *Latinæ* peritus, vitâ & conversatione integerrimus, & singulariter devotus. Circa *Cusam* nativitatis suæ villam ad ripas *Mosellæ* in oppositu *Ursicastri* hospitale celeberrimum in honorem S. *Nicolai* Episcopi construxit: quod prædiis & redditibus copiosè ditavit, ac libris in omni Scientiâ pluribus exornavit. *Trithem.*

Vir in omni literarum genere admirandus, Mathematicus, Philosophus & Theologus, suprà quàm cuique credibile sit, eruditissimus, cui docta quædam tam in verbis, quàm in sententiis amica fuit obscuritas; edidit in principium *Geneseos* brevem dialogum tantæ obscuritatis, ut vix à doctissimis viris possit intelligi. *Sixt. Senens.* l. 4. Bibl. sanct.

Nicolaus Cusanus, Germanus, ob eruditionem ferè pro miraculo habitus, eligitur Cardinalis die 20 Decemb. 1448. *Calvis.* in chronolog.

Nicolaus Cusanus vir apprimè eruditus fuit. Primùm reprehendit quosdam errores & crimina Papæ, postea factus *Cardinalis*, eundem tueri cœpit. Extant tamen ejus Scripta, quibus non paucorum *Antichristi* mendaciorum & errorum vanitatem refutavit. In libris de *Concordiâ Catholicâ* refutat vanitatem *Donationis Constantini*, quæ est in *Decretis*; & affirmat libro 2. c. 34. *Universale Concilium*

Geneva Quarterly, 1. 1 (1981): 1-2. ISSN: 0277-1306. © Geneva Institute for Philosophy and Letters, 1981.

Geneva Institute for Philosophy and Letters
Geneva, Switzerland

Editorial Board:
Prof. Dr. Hans Meier-Lutz, Chairman
Prof. Dr. Ingrid Schöllgen
Prof. Dr. Rudolf Stamm
Prof. Dr. Elisabeth Vogt

Publication Info: Geneva Quarterly is published four times a year by the Geneva Institute for Philosophy and Letters. Subscription rates: $12.00 per year, $3.50 per issue. Back issues available from the publisher.

Printed by Graf & Cie, Geneva

Promissio retributionis non fefellit eum.
Vixit ann. LXIII.

Ghilini *Theatrum Virorum Literatorum.* Italicè

Extant opera omnia 3. Tom. *Bas.* 1564.

THOMAS A KEMPIS

DE *Thomâ* patriâ *Kempensi*, sive à *Campis* modico in diœcesi *Coloniensi* oppido ad *Rhenum*, cognomento *Hemerchin*, hoc est *Malleolo*, ordinis *Canonicorum Regularium* S. *Augustini* Congregationis *Windesemensis* Religioso in Monte Divæ Martyris & Virginis *Agnetis* prope *Zwollas* in diœcesi *Ultrajectensi*, vitâ & conversatione devoto, & B. semper Virginis *Mariæ* amatore præcipuo, qui obiit ætatis anno 91. *Chr. Domini* 1471. die 8. Kal. Augusti, tam multa in utramque partem occasione librorum quatuor de *Imitatione Christi* hisce proximis annis scripta sunt, ut non necesse sit diutius in ejus pangendo elogio immorari. *Phil. Labbe* de Script. Eccles. Clar. Ab. D. MCDL.

Varia conscripsit Orbis terræ judicio, ac testimonio comprobata, in quibus illud mirandum, horrido illum cœlo, ac solo natum, cùm *Latini Sermonis* munditiis neglecta jaceret, tantum esse assecutum humili illo, quod consectabatur, dicendi genere. Aureum illum de *Christi Imitatione* libellum, & non modò de manibus nunquam deponendum, sed & ad verbum addiscendum, tanquam pictatis Myrothecium (ut jure omnium gentium linguis hodiè legatur) *Gallia* aliquando *Joannis Gersonis* nomine sibi vindicare conata est. *Aubert. Miræus* in Elog. *Belgic.*

Hunc Libellum de *Imitatione Christi* quidam *Joanni Gersoni*, alii Abbati *Gessens* Benedictino adscribunt: *Bellarminus* verò hac de re sic scribit: «Scriptos & compositos esse ab eodem *Thomâ* quatuor libros de *Imitatione Christi*, «contrariis conjecturis eversis demonstrat evidenter in *Vindiciis Kempensibus P. Heribertus Rosweydus*, cujus mihi & rationes pleniſſimè satisfecerunt, & sententiam penitus amplector, opusculum sanè utiliſſimum est ac jure in totâ Ecclesiâ summo omnium consensu receptum, & frequentatum, & in omnes penè linguas conversum. Ego certè ab adolescentiâ, & usque in senectam, hoc opusculum sæpiſſimè volvi & revolvi, & semper mihi novum apparuit, & nunc etiam mirificè cordi meo sapit. *Bellarm.* de Script. Eccles.

De auctore Librorum de *Imitatione Christi* mirè certant hoc præsertim tempore eruditi, sed memet turbis hisce non immisceo; nec certè nostrum est tantas componere lites. Interim vide quæ habent *Theophilus Raynaudus* de Bonis & Malis libris, & *Vincentius Placcius* de *Scriptoribus Pseudonymis*. *Gul. Cave.* Chartophyl. Eccles.

De *Imitatione Christi* libri quatuor verè aurei, non *Latinè* solum, sed *Germa-*

Digitized by Google

Thomas Aquinas, Scotus, Durandus, Ockam, Gabriel, Biel, Occam, Cameracensis, Aureolus, Marsilius, Ariminensis, Hugo Cardinalis, Alexander Alensis, Bonaventura, Richardus, Armachanus, Holcot, Lombardus, Thomas Bradwardinus, Gregorius Ariminensis, Petrus Aureolus, Petrus Tartaretus, Ioannes Maior, Ioannes Mayronis, Ioannes Capreolus, Ioannes Argentinus, Ioannes Versor, Ioannes Dorp, Ioannes Fabri, Ioannes Eckius, Ioannes Cochlæus, Ioannes Faber Stapulensis, Ioannes Picus Mirandulanus, Ioannes Reuchlin, Ioannes Trithemius, Ioannes Sturmius, Ioannes Sleidanus, Ioannes Calvinus, Ioannes Brentius, Ioannes Oecolampadius, Ioannes Pomeranus, Ioannes Agricola, Ioannes Aurifaber, Ioannes Gerhardus, Ioannes Hunnius, Ioannes Piscator, Ioannes Gerson, Ioannes Wesselus, Ioannes Wiclefus, Ioannes Hus, Ioannes Hieronymus Pragensis, Ioannes Rhagius Aesticampianus, Ioannes Cuspinianus, Ioannes Vitus Tarvisinus, Ioannes Tritemius, Ioannes Nauclerus, Ioannes Carion, Ioannes Funccius, Ioannes Lauterbachius, Ioannes Aventinus, Ioannes Cochlæus, Ioannes Sleidanus, Ioannes Pappus, Ioannes Sturmius, Ioannes Manlius, Ioannes Crato, Ioannes Hospinianus, Ioannes Thuanus, Ioannes Sarisburiensis, Ioannes Bodinus, Ioannes Boterus, Ioannes Lipsius, Ioannes Becanus, Ioannes Barclaius, Ioannes Mariana, Ioannes Althusius, Ioannes Gretserus, Ioannes Bellarminus

in tres Tomos, ibid. 1615. 8°. *Duaci*, typis *Belleri* 1635. 8°. *Valer. Andreas* in Biblioth. Belgic.

FRANCISCUS PHILELPHUS

NAtione *Italus*, patriâ *Anconitanus*, natus est anno 1398. obiit anno 1481. eques auratus, & Poëta Laureatus fuit, *Emanuelis Chrysoloræ* gener, *Palæologi* Imperatoris *Constantinopolitani* ad *Pontificem*, & *Italos Principes* Legatus, *Latinas Græcasque* litteras docuit, *Bononiæ*, *Romæ*, *Mediolani*, *Florentiæ*, *Patavii*, & *Mantuæ*. *Scripsit* plurima & pedestri & solutâ oratione: multa etiam *transtulit* ex *Græco* in *Latinum* sermonem. Clar. A. D. MCDL.

Vir adeo studiosus & bonarum artium amator, & cultor indefessus, ut velut alter *Plinius*, inter continuas bellorum occupationes semper aliquid aut legeret sibi, aut dictaret aliis. *Trithem.*

Ad omne genus scripti se accommodavit, ac ut de *Vinicio* dixit *Augustus*, ingenium in numerato habebat: Græca, Latina, Lyrica, Heroïca, Prosam orationem, ex tempore dictitabat. *Volaterran.* l. 21. Anthropol.

Franciscus Philelphus multa scripsit, ut *Orator*, & *Poëta*: de cujus *Epistolis*, *Dialogis*, & *Orationibus*, aliisque *solutæ orationis* monumentis diversæ sunt doctorum sententiæ. Plurimi enim judicium ei defuisse volunt: alii tumidum eum plenumque; alicubi exilem, persæpè aridum, jejunumque arbitrantur, licèt sibi vel maximè placentem; doctus tamen fuit & magna aulus. *Elorid Sabin.* Apolog. in Calumniator. L. L.

Franciscum Philelphum honore cognominis *Ciceroniani* planè dignatur, si tam placeret eruditis omnibus quàm placuit sibi. Et affectavit quidem illo seculo *Ciceronis* effigiem, sed parum feliciter. Nec usquam illi dissimilior est, quàm ubi maximè oportuit esse similem, nimirum in *Orationibus*. Diam in *Epistolis* satis adumbrat M. *Tullium*. *Erasm.* in Ciceronianо, p. 156.

Longe plus *Carolo Aretino*, cui valdè infensus fuit, *Franciscus Philelphus* præstitisset, si in vno vel altero scribendi genere maturare, quàm sibi tantum arrogare maluisset. Videtis in eo oratorios impetus, poëticam furorem, variam & copiosam tum *Græcarum*, tum *Latinarum* rerum cognitionem, ex quibus omnibus, & illum interdum in *Academiâ* & *Lycio* versatum, tametsi non altiùs pedum fixisse, colligimus. Dignus tamen fuit multâ laude. *Lil. Gyrald.*

In *Francisci Philelphi* verbis planè nihil desideres: ejus tamen lectio est molesta, quòd motu omni, & quasi vitâ caret: & fortasse is est *genius*, quem in quoque libro victuro *Martialis* requirit. *Lud. Viv.* l. 3. de Trad. Discip.

Franciscus Philelphus religiosus circa verba, in reddendâ Sententiâ & indole defecit: transtulit *Xenophontis* multa, cumque videret verborum elegantiam, verbum verbo reddere voluit, cæterùm non potuit ex fide reddere, quæ in *Græcis* reperiebat, quod minus in homine *Græco*. *Petr. Nann.* in *Horat.*

Ignoscen-

Digitized by Google

Spiritualem Sanctum, & Filium, & Patrem, & Deum, & Dominum, & Omnipotentem, & Creatorem omnium, & Judicem, & Remuneratorem, & Salvatorem, & Redemptorem, & Vivificatorem, & Sanctificatorem, & Glorificatorem, & Trinitatem, & Unitatem, & Deitatem, & Bonitatem, & Misericordiam, & Veritatem, & Lucem, & Sapientiam, & Vitam, & Resurrectionem, & Ascensionem, & Sessionem, & Regnum, & Sacerdotium, & Sacrificium, & Altare, & Templum, & Ecclesiam, & Communionem, & Fidem, & Spem, & Charitatem, & Pacem, & Gaudium, & Justitiam, & Pietatem, & Patientiam, & Mansuetudinem, & Castitatem, & Continentiam, & Virginitatem, & Sanctitatem, & Angelum, & Archangelum, & Thronum, & Dominationem, & Principatum, & Potestatem, & Cherubim, & Seraphim, & Sanctos, & Patriarchas, & Prophetas, & Apostolos, & Martyres, & Confessores, & Virgines, & Monachos, & Eremitas, & Anachoretas, & Sanctas Mulieres, & Viduas, & Innocentes, & Justos, & Peccatores, & Inimicos, & Omnes Homines, & Omnia Opera Dei, & Omnia Dei Dona, & Omnia Dei Beneficia, & Omnia Dei Mysteria, & Omnia Dei Sacramenta, & Omnia Dei Judicia, & Omnia Dei Jura, & Omnia Dei Testamenta, & Omnia Dei Promissa, & Omnia Dei Praecepta, & Omnia Dei Consilia, & Omnia Dei Opera

Bella Europæ fortissima, & Turcæ Victoria,
Quæ Ille Ductu, Auspiciis, Virtute peregit.

Ad Annum M. DC. LXXXIII. Usque.

TOMUS II.

Qui Sol Thalassinis ab undis exoriens, & Occidentis Regna illustrans, Tit. 1.
Ad Ortum iterum Solem, Orientemque Regem, Cursum suum dirigit. Sect. 1.

Ut Sol, ita Rex, Ortus, Occasus, Reditus. Sect. 2.

Ut Sol, ita Rex, Ortus. Sect. 3.

Ut Sol, ita Rex, Occasus. Sect. 4.

Ut Sol, ita Rex, Reditus. Sect. 5.

Ut Sol, ita Rex, Ortus, Occasus, Reditus. Sect. 6.

Ut Sol, ita Rex, Ortus. Sect. 7.

Ut Sol, ita Rex, Occasus. Sect. 8.

Ut Sol, ita Rex, Reditus. Sect. 9.

Rom. Pont. S. Sedi appropriatis, quæ non sunt ejusdem Romani Pontificis, Anno Domini 1526. die vero [illegible] Mensis [illegible] Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris & Domini nostri Domini Clementis divina providentia Papæ Septimi Anno Tertio, in Consistorio secreto, coram Sanctissimo Domino nostro Papa, & Reverendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Sanctissimus Dominus noster Papa, & Reverendissimi Domini Cardinales, Sacri Romani Imperii Principes, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Protonotarii, Auditores, Clerici, Camerarii, Thesaurarii, Referendarii, Advocati Consistoriales, Scriptores Apostolici, Abbreviatores, Notarii, Magistri Cæremoniarum, Custodes, Cursores, Equites, Familiares, Officiales, Ministri, & Servitores Sanctissimi Domini nostri Papæ, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, Romanique Populi, Ambassiatores, Oratores, Procuratores, Agentes, Nuntii, Commissarii, Collectores, Exactores, Depositarii, Locumtenentes, Capitanei, Gubernatores, Vicarii, Officiales, Rectores, Potestates, Judices, Advocati, Procuratores, Notarii, Scribæ, Cursores, Equites, Familiares, Officiales, Ministri, & Servitores Civitatum, Terrarum, Locorum, Castrorum, Fortalitiorum, Districtuum, Territoriorum, Dominiorum, Jurisdictionum, Comitatuum, Ducatuum, Principatuum, Regnorum, Provinciarum, Insularum, Portuum, Passuum, Pontium, Navium, Galearum, Navigiorum, Mercatorum, Mercatoriarum Societatum, Universitatum, Collegiorum, Studiorum, Scholarum, Hospitalium, Fraternitatum, Confraternitatum, Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Capellarum, Oratoriorum, Locorumque Piorum, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, Romanique Populi, Ducum, Principum, Regum, Imperatorum, Imperatricum, Reginarum, Archiducum, Archiducissarum, Ducissarum, Principissarum, Comitum, Comitissarum, Baronum, Baronissarum, Militum, Dominorum, Dominarum, Nobilium, Nobilissarum, Civium, Civissarum, Mercatorum, Mercatoriarum, Artificum, Artificissarum, Laborantium, Laborantissarum, Rusticorum, Rusticissarum, Agricolarum, Agricolissarum, Pastorum, Pastorissarum, Piscatorum, Piscatorissarum, Venatorum, Venatorissarum, Aucupum, Aucupissarum, Mercenariorum, Mercenariarum, Famulorum, Famulissarum, Ancillarum, Ancillissarum, Servorum, Servissarum, Vicinorum, Vicinissarum, Incolarum, Incolissarum, Habitatorum, Habitatissarum, Commorantium, Commorantissarum, Peregrinorum, Peregrinissarum, Viatorum, Viatorissarum, Navigantium, Navigantissarum, Transeuntium, Transeuntissarum, Quarumcumque Personarum, Ecclesiasticarum, Sæcularium, Regularium, Cujuscumque Dignitatis, Gradus, Ordinis, Conditionis, Status, Præeminentiæ, Auctoritatis, Potestatis, Officii, Ministerii, Professionis, Artis, Exercitii, Sexus, Ætatis, Nationis, Linguæ, Patriæ, Habitationis, Commorationis, Peregrinationis, Viationis, Navigationis, Transeuntiæ

quod ingenium eius in quavis materia tractanda ostendit. Quæ cum ita sint, non dubito, quin hæc Collectio, quam nunc primum in lucem emitto, omnibus, qui Antiquitatis Romanæ studio tenentur, gratissima futura sit. Vale.

Ex Museo Capitolino Idibus Martiis, Anno Christi 1734.

Extat Liber de Statuis Urbis Romæ, quem Petrus Mallius Vaticanus Bibliothecæ Custos Latine vertit, & Notis illustravit. Hic Liber in Codice Manuscripto Bibliothecæ Vaticanæ Signato Num. 3439. Pag. 1. Incipit: *Quæ sunt Regiones Urbis Romæ, & quid in eis continetur &c.* Finit: *Et Templum Solis habet Colossum stantem, habentem in capite radios septem.*

ANNAL. VOLT. FAST.

Ex Fast. Praen. Ad Annum 1734. Ludi Capitolini Primum Instituti. Ludi Capitolini Primum Instituti. Ludi Capitolini Primum Instituti

In Historiâ est nonnullis ex recentioribus ordine postponendus, Orator argutus, vehemens, candidus, poëta itidem non vulgaris. *Eloriâ. Sabin.* in Apolog.

Magna quidem in dicendo *Pii* laus fuit, quòd cum sæpius iisdem de rebus loqueretur, diversa semper visus est dicere: tanta erat in homine elegantia & copia. *Platina.*

Æneas Sylvius, patriâ *Senensis*, vir doctus, prudens, & magni animi. *Bellarm.* de Script. Eccles.

Mira in eo certè facilitas, & satis prompta facultas. *Lil. Gyrald.* de Poët.

Literis, eloquentiâ, dexteritate, & prudentiâ nulli secundus. *Spondan.* ad Ann. 1458.

Scientiâ sane insignis, pari utinam & conscientiâ. Sed *Papalis Cathedra* vis in eo statim enituit. *Horneus* in Hist. Papatus, p. 525.

Pius autem *Pontifex*, antea dictus *Æneas Sylvius*, interfuit *Concilio Basileensi* & rem omnem descripsit, & decreta ibi facta magnis laudibus extollit. Sed ad summum dignitatis gradum evectus, mutatâ sententiâ, *Pontifici Concilium* debere subesse voluit. *Sleidan.* l. 2. Comment. Unde illud: *Quod Æneas probavit, Pius damnavit.*

Ejus voluptas quando à munere publico vacabat, in lectione & scriptione frequenti reposita erat. Libros plusquam sapphiros & smaragdos charos habuit, quibus chrysolitorum magnam copiam inesse dicebat ——Homo fuit verus, integer, apertus, nil habuit ficti, nil simulati ——Adolescens, & nondum sacris initiatus, poëmata edidit lasciviæ magis & festivitati accommodata, quàm prelia & gravia. Surgit tamen nonnunquam: & dum jocatur, mordacitate non caret. Extant ejus Epigrammata referta salibus. Ad tria millia variorum versuum scripsisse dicitur, quorum pars magna *Basileæ* periit. Orationi solutæ relictâ vitâ se totum dedit, magnitudine rerum invitatus, delectatus est etiam mixto scribendi genere, & ad Philosophandum aptiore. *Platin.* in vit. *Pii* II.

Vir fuit, ut doctissimus, ita amantissimus Poëtarum; sic tamen, ut poëtas famelicos quandoque eluderet. Exemplo hoc fuerit Distichon:

Discite pro numeris munera spernere Poëtæ.
Mutare est animus carmina, non emere.

Sed *Philelphus* ait liberalissimum fuisse, atque in hunc scripsisse modum:

Discite pro numeris munera sperare Poëtæ.
Mutare est animus carmina muneribus.

Voss. de Mathemat. p. 413.

Ejus *Epistolæ familiares in quadruplici Vita Stamm ad diversos transmissæ*, numero 432.

Digitized by Google

Nicolaus Perottus Cornucopiæ Prologo. Romanum nomen ab Urbe Roma, Romulo ejus conditore, Romanum cognomen ab Urbe Roma, Romulo ejus conditore, Romanum cognomen ab Urbe Roma, Romulo ejus conditore, Romanum cogn

Pontius, qui hoc tempore obtinebat archiepiscopatum Colon. Hermannus de Wied, Episcopus Leodiensis.

RODOLPHUS AGRICOLA

Groningius, Belga, Frisius, Phalesius, Phalesiorum Comes, natus a. 1442. die 28. Februarii, ex patre Henrico Huisman, Agricola dicto, matre Adelheida Bueren.

Hic cum a Rodolpho Langio, Phalesio, Groningano, Alexandri Hegii, Phalesii, Groningani, amico, in disciplinam susceptus esset, ingenium suum ad omnia, quæ ad humanitatem pertinent, mirifice accommodavit. Nam et Græcis literis, et Latinis, et Hebraicis, et Arabicis, et Chaldaicis, et Syriacis, et Persicis, et Indicis, et Ægyptiacis, et Æthiopicis, et Armenicis, et Turcicis, et Tartaricis, et Sclavonicis, et Germanicis, et Gallicis, et Italicis, et Hispanicis, et Anglicis, et Scoticis, et Hibernicis, et Cambricis, et Belgicis, et Frisicis, et Phalesicis, et Groningicis, et Transisalanicis, et Hollandicis, et Zelandicis, et Brabanticis, et Flandricis, et Cimbricis, et Danicis, et Norvegicis, et Suecicis, et Gothicis, et Livonicis, et Prussicis, et Polonicis, et Bohemicis, et Moravicis, et Hungaricis, et Illyricis, et Dalmaticis, et Croaticis, et Carniolicis, et Istricis, et Venetis, et Tridentinis, et Rhætis, et Helvetiis, et Alsatis, et Francicis, et Rhenanis, et Suevicis, et Bavaricis, et Austriacis, et Thuringicis, et Misnicis, et Silesiacis, et Lusatis, et Marchicis, et Pomeranicis, et Livonicis, et Curonicis, et Lithuanicis, et Moscovitis, et Tartaricis, et Sclavonicis, et Græcis, et Turcicis, et Asiaticis, et Africanis, et Indicis, et Persicis, et Arabicis, et Chaldaicis, et Syriacis, et Armenicis, et Æthiopicis, et Ægyptiacis, et Barbaricis, et Mauritanicis, et Numidicis, et Gætulicis, et Libycis, et Hispanicis, et Lusitanicis, et Gallicis, et Britannicis, et Anglicis, et Scoticis, et Hibernicis, et Cambricis, et Orcadicis, et Thulensibus, et Islandicis, et Groenlandicis, et Americanis, et Novi Orbis, et Antarctici, et Australis, et Magellanicis, et Peruanicis, et Mexicanis, et Floridanis, et Canadensibus, et Novi Orbis, et Occidentalis, et Septentrionalis, et Orientalis, et Meridionalis

Philosophiæ Mysteria omnia penetraverat. Nulla pars musices, quam non exactissimè calleret. Extremo vitæ tempore ad literas *Hebraicas* ac Scripturas divinas totum animum appulerat. Atque hæc conantem fatorum invidia virum terris eripuit, nondum annos natum XL. Vide *Erasm.* Adag *Quid Cani & Balneo.*

Vix & hâc nostrâ, & patrum Memoriâ fuit unus atque alter dignior, qui multùm legeretur, multúmque in manibus haberetur, quàm *Rodolphus Agricola Phrysius*, tantum est in ejus operibus ingenii, artis, judicii, gravitatis, dulcedinis, eloquentiæ, eruditionis: at is paucissimis noscitur, vir non minus, qui ut ab hominibus cognosceretur, dignus quam *Politianus*, vel *Hermolaus Barbarus*, quos meâ quidem sententiâ, & majestate & suavitate dictionis non æquat modò, sed etiam vincit. *Lud. Viv.* Comment. in cap. 21. l. 2. de Civit. Dei.

Rodolphus Agricola in luminibus tenebrosi hujus seculi jure censendus. *Mornæus* in Myster. Iniqu. p. 552.

Rodolphi Agricolæ scripta maximè omnium, qui ætate nostrâ scripserunt, mihi quidem probantur. *Petr. Bemb.* l. 6. Epist. ad *Erasmum.*

Rudolphus Agricola Jacobo Bergomati in Chronicis vocatur *Rodolphus à Chroningen*, nempe quia in *Baston*, pago juxta Chroningam, principem *Frisiæ* Urbem, natus fuit: quod contigit circa annum 1442. Puer *Lovanii* in *Gymnasio Falconensi* Philosophiæ operam dedit. Et cum Theologiæ rudimenta degustârat in *Gallias* abiit, indeque in *Italiam*; ubi *Theodorum Gazam* audivit. Postquam domum rediit Syndicus factus est Reipublicæ *Groningæ*, ob cujus negotia missus in aulam Cæsaris *Maximiliani*, ubi cùm semestri hæsisset, voti compos *Groningam* reversus est. Exinde à variis, eosque inter *Antverpiensibus* ad Scholæ Præfecturam deposcebatur. Sed prætulit professionem *Heidelbergæ*, ubi Philosophiam triennium docuit, ac *Græcas* literas totâ *Germaniâ* excitavit. Vir fuit *Latinè*, *Græcè*, & *Hebraicè* doctissimus, philosophus summus, atque idem admodum disertus, imò, & Musicæ, Picturæ, aliarumque artium studiosissimus. *Voss.* de Hist. Lat.

Rodolphus Agricola Frisius, optimus Magister dicendi, imo fortassis illorum Princeps. *Scaligerana* Prima.

Petrus Montanus, Philosophus *Platonicus*, & Poëta Satyricus de *Agricolâ* dicere solebat: *Agricolam* solum ex *Germanis* scriptoribus insolenti *Græciæ*, aut procaci *Italiæ* objicere possumus. In oratione enim pedestri mihi effinxisse videtur sonum *Lactantii*, lenitatem & rotunditatem *Plinii*, lumen *Senecæ*, *Tullianam* quoque redolet ubertatem, & acumen ostentat *Quintiliani*, vehementiamque & obliquitatem *Cypriani* referre videtur.

Rodolphum agnoscu virum divini pectoris, eruditionis reconditæ, stylo minimè vulgari, solidum, nervosum, elaboratum, compositum, sed qui nonnih l resipiat & *Quintilianum* in eloquendo, & *Isocratem* in Orationis structurâ, utroque tamen sublimior, *Quintiliano* etiam fusior & dilucidior. Quod voluit, præstitit; nec dubito, quin *Ciceronis* figuram potuisset effingere, si huc vertisset animi studium. Et huic tamen ad summam laudem quum alia quædam

Ad Culleum pœnam pro parricidio in magnum ex Græcis quidam & Romanis Scriptoribus receptam, Ulpianus Jurisconsultus testis est, qui lib. 1. de officio Proconsulis ait, Proconsulem de omnibus, qui ad Culleum damnantur, cognoscere.

Ejusdem Ulpiani pulchra admodum verba Justinianus Imperator transtulit in Institutionum Libro 4. Tit. 18. de publicis judiciis, ubi ait: Lex Pompeia de parricidiis pœnam Culei irrogat his, qui parentum suorum necem machinati sunt. Culeus autem pœna hujusmodi est: Parricidæ pedibus nudis & capite velato per publicum ducuntur, & virgis sub pallio cæduntur, deinde insuitur in culeum cum cane, gallo gallinaceo, vipera & simia, & in mare profundum culeus projicitur. Ita vivus vel mortuus secundum regionum, quæ mare habent, vicinitatem, in eum infertur, ut vivus quidem undis maris abluatur, mortuus vero ad ripam ejectus feris bestiis detur.

Ejusdem Ulpiani verba Justinianus Imperator transtulit in Institutionum Libro 4. Tit. 18. de publicis judiciis, ubi ait: Lex Pompeia de parricidiis pœnam Culei irrogat his, qui parentum suorum necem machinati sunt. Culeus autem pœna hujusmodi est: Parricidæ pedibus nudis & capite velato per publicum ducuntur, & virgis sub pallio cæduntur, deinde insuitur in culeum cum cane, gallo gallinaceo, vipera & simia, & in mare profundum culeus projicitur. Ita vivus vel mortuus secundum regionum, quæ mare habent, vicinitatem, in eum infertur, ut vivus quidem undis maris abluatur, mortuus vero ad ripam ejectus feris bestiis detur.

Comment

Ecclesiæ, ordinationem, quæ ante annos fuerat, renovat. Anno 1547 Capella in hac Ecclesia fundata est, quæ ante Templum Divi Petri fuerat, ubi Concionator Gallicus Ecclesiæ Genevensis, quotidie, præter Dominicum diem, ac Sacrorum Dies, Concionem habet. Anno 1550 Ecclesiæ Genevensis Ministri, Concionatores, Lectores, Scholarchæ, Senatores, Ecclesiarum Ministri, Diaconi,

Mimnermus Smyrnæus, vixit Olympiade 37. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Alcæus Lesbius, Olympiade 42. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Sappho Lesbia, Olympiade 42. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Ibycus Rhegius, Olympiade 60. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Anacreon Teius, Olympiade 60. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Simonides Cius, Olympiade 60. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Pindarus Thebanus, Olympiade 70. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Bacchylides Cius, Olympiade 70. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Epicharmus Siculus, Olympiade 71. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Æschylus Eleusinius, Olympiade 70. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Sophocles Atheniensis, Olympiade 77. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Euripides Salaminius, Olympiade 75. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Aristophanes Atheniensis, Olympiade 87. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Eupolis Atheniensis, Olympiade 87. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Cratinus Atheniensis, Olympiade 87. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Philemon Syracusius, Olympiade 98. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Menander Atheniensis, Olympiade 109. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Diphilus Sinopensis, Olympiade 109. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Apollodorus Carystius, Olympiade 109. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Posidippus Cassandrensis, Olympiade 109. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

Alexis Thurius, Olympiade 109. Ejus fragmenta habentur apud Athenæum, Stobæum, Plutarchum, Antonium Liberalem, Joannem Diaconum, & Suidam.

FRANCISCI SANCTII VITTORINENSIS

NOBILIS, ac Rhetoricæ Professoris Regii, Oratio de Causis corruptæ Eloquentiæ. Ex Museo H. Stephani. Quæ Oratio, ut ait Stephanus, ex vetustissimo exemplari descripta fuit, quod ipse habebat, & quod ad Sanctium pertinuisse videtur. Nam in fine ejus Orationis, quæ in eo exemplari præcedit, hæc verba leguntur: Hæc habui, Sancti, quæ de causis corruptæ Eloquentiæ dicerem.

Apollonius Pergæus, qui primus hanc rem tentavit, Sectionibus Conicis, quas ipse primus invenit, & Geometrarum nemo ante eum, ut ipse testatur, quicquam de his scripserat, ut ne Euclidis quidem Elementa, quæ ad Conicas pertinent, ante eum scripta fuisse videantur. Ita ut Euclidis Conica Elementa, & Archimedis Sectiones Conicæ, ad Apollonii Conica Elementa, ut imperfecta ad perfecta, ut inchoata ad absoluta, ut rudia ad exculta, ut obscura ad clara, ut minus ad magis, ut pars ad totum, ut species ad genus, ut individuum ad speciem, ut denique unum ad omnia, referri debeant. Quæ quidem omnia, ut ipse Apollonius testatur, ab Euclide & Archimede, ut ab ipso, inventa fuerunt. Quæ autem ab Euclide inventa fuerunt, ea ipse Apollonius, ut ipse testatur, ab Euclide accepit. Quæ vero ab Archimede inventa fuerunt, ea ipse Apollonius, ut ipse testatur, ab Archimede accepit. Quæ autem ab Apollonio inventa fuerunt, ea ipse Apollonius, ut ipse testatur, ab Apollonio accepit. Quæ vero ab Apollonio inventa fuerunt, ea ipse Apollonius, ut ipse testatur, ab Apollonio

Paschalis Romanus cum suis magnis commentariis in suum opus Ecclesiasticum Chronicon, quod ab Orbe condito ad annum Christi 1610. deduxit. Ejusdem Chronicon Paschale Latinum, ab Orbe condito ad annum Christi 1610. deductum

Genevæ Typis Samuelis Crispini. Cum Privilegio Regio.

Genevæ Typis Samuelis Crispini. Cum Privilegio Regio.

Genevæ Typis Samuelis Crispini. Cum Privilegio Regio.

vestra Sapere, & Sanctitati Vestræ in Christo humillimè, cum in omnibus, tum in Medicina deditissimum Famulum, Ioannem Heurnium, Medicum Lugdunensem, Medicinæ Professorem, Vobis, ac religioso, & ingenuo Ordini, commendo. Lugduni Batavorum, Decembr. Anno Christi 1600.

Ioannes Heurnius Hippocratis Coorum Medicorum facile Princeps, & Interpres Fidissimus, Lugduni Batavorum, Anno Christi 1600.

Ioannes Heurnius Medicinæ Professor,

Digitized by Google

Ἀμφότερα δὲ ταῦτα τοῦ μὲν ἀληθοῦς ἐστὶν ἴδια·
διὰ μὲν γὰρ τὸ ἁπλοῦν ἀληθὲς ἐστιν ἀεί·
τὸ δὲ ἀληθὲς ἁπλοῦν οὐκ ἀεί.

Amphotera de tauta tou men alethous estin idia·
dia men gar to haplun alethes estin aei·
to de alethes haplun ouk aei.

Vide Cic. Quæst. Acad. Lucullum.

Vide Cic. Quæst. Acad. Lucullum.

HISTORIÆ NATURALIS

Plin. Hist. Natural. Lib. 2. Cap. 1.

Deum arbitror eam, quidquid est, quæ cuncta cohibet, unam, æternam, immensam, neque genitam, neque interituram unquam. Quid extra hanc quærat quisque, nihil ad quemquam arbitror pertinere, nec capere mortalem scire, qualis sit, aut ubi sit, aut quo opere utatur. Omnia ex ea, in eam esse. Circumfusa undique, complexa, vel intra se volventia, sive ipsa sit mundus, an in mundo, an ipsa mundus, dubium. Quæ præterea sunt, ut ignes, aquæ, terræ, animalia, fruges, arbores, homines, hæc non deorum, sed operis ejus, ac laboris, ejusdem, quod mundus, parentis, ejusdem, quod deus, hæc ejusdem, quod natura. Ita ut ipsa sibi, ipsa mundus, ipsa deus, ipsa natura, ipsa opus, ipsa artifex, ipsa materia, ipsa officina, ipsa operarius, ipsa ars, ipsa usus, ipsa domicilium, ipsa civitas, ipsa res publica, ipsa omnia videatur. Hæc ergo, quæ nos ita dicimus, ut ea, quæ ex ea, in eam esse, ita ut ipsa sibi, ipsa mundus, ipsa deus, ipsa natura, ipsa opus, ipsa artifex, ipsa materia, ipsa officina, ipsa operarius, ipsa ars, ipsa usus, ipsa domicilium, ipsa civitas, ipsa res publica, ipsa omnia videatur. Hæc ergo, quæ nos ita dicimus, ut ea, quæ ex ea, in eam esse, ita ut ipsa sibi, ipsa mundus, ipsa deus, ipsa natura, ipsa opus, ipsa artifex, ipsa materia, ipsa officina, ipsa operarius, ipsa ars, ipsa usus, ipsa domicilium, ipsa civitas, ipsa res publica, ipsa omnia videatur.

Gallica

Constantinus Anticus, Constantini Magni filius, Constantinopoli natus, anno Christi 312. Ejus mater Fausta, Maximiani Herculei filia. Hic Constantinus Magnus, pater, Augustus, Constantinopolitanus, Alamannicus, Sarmaticus, Gothicus, Dacicus, Persicus, Parthicus, Britannicus, Maximus, Victor, Triumphator, Pius, Felix, Semper Augustus, Pater Patriæ, Proconsul, Tribunitia potestate, Imperator, Consul, ab Eusebio Cæsariensi, Nicomediæ Episcopo, Arianæ hæreseos fautore, baptizatus, Constantinopoli obiit, anno Christi 337. Imperii 31. Ætatis 64. Mensis Maio die 22. Feria 5. Hora 9. Luna 15. Indictione 15. Epact. 25. Concurrente 5. Cycl. Solis 19. Cycl. Lunæ 2. Cycl. Indict. 15. Dominicæ Literæ C. B. Aureus. Pond. Scrup. 4. Gr. 4. Ex Museo Regio Parisiensi.

Constantinus Anticus, Constantini Magni filius, Constantinopoli natus, anno Christi 312. Ejus mater Fausta, Maximiani Herculei filia. Hic Constantinus Magnus, pater, Augustus, Constantinopolitanus, Alamannicus, Sarmaticus, Gothicus, Dacicus, Persicus, Parthicus, Britannicus, Maximus, Victor, Triumphator, Pius, Felix, Semper Augustus, Pater Patriæ, Proconsul, Tribunitia potestate, Imperator, Consul, ab Eusebio Cæsariensi, Nicomediæ Episcopo, Arianæ hæreseos fautore, baptizatus, Constantinopoli obiit, anno Christi 337. Imperii 31. Ætatis 64. Mensis Maio die 22. Feria 5. Hora 9. Luna 15. Indictione 15. Epact. 25. Concurrente 5. Cycl. Solis 19. Cycl. Lunæ 2. Cycl. Indict. 15. Dominicæ Literæ C. B. Aureus. Pond. Scrup. 4. Gr. 4. Ex Museo Regio Parisiensi.

Ecce Deus Redemptor meus, fortis, & Sanctus meus, Deus in quo confidebam, in manu eius commendabo spiritum meum, & videbo cum resurrexero. Quem visurus sum ego ipse, & oculi mei conspecturi sunt, & non alius, reposita est hæc spes mea in sinu meo.

Vide etiam Psalmum 15. Psalmum 16. Psalmum 48. Psalmum 72. Psalmum 88. Psalmum 101. Psalmum 138. Psalmum 142. Psalmum 145. Psalmum 148. Psalmum 149. Psalmum 150.

MAGISTRI ELIAS.

Quæ Deus sit, & quomodo cognoscatur.

DEus Pater omnipotens unus, solus, Deus, Dominus, Creator, Redemptor, Gubernator, Rex, Pastor, Lux, Spiritus, Sapientia, Virtus, Vita, Veritas, Bonitas, Justitia, Misericordia, Pius, Clemens, Benignus, Patiens, Verax, Fidelis, Misericors, Gratiosus, Longanimis, Multæ misericordiæ, & veritatis, Qui custodit misericordiam in millia, Qui auferens iniquitatem, & delictum, & peccatum, Qui non relinquit innocentem, Qui visitat iniquitates patrum in filios, & in filios filiorum, in tertiam, & quartam generationem, Qui facit misericordiam cum his qui diligunt eum, & custodiunt mandata eius, in mille generationes, Qui est ante omnia sæcula, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum, Qui est, Qui erat, & Qui venturus est, Omnipotens, Qui est principium, & finis, Alpha, & Omega, Primus, & Novissimus, Qui est, & non est, Qui solus habet immortalitatem, & lucem habitat inaccessibilem, Qui solus est bonus, Qui solus est sanctus, Qui solus est magnus, Qui solus est altissimus, Qui solus est in excelsis, Qui solus est Rex regum, & Dominus dominantium, Qui solus habet potestatem, & imperium, Qui solus habet gloriam, & honorem, Qui solus habet claritatem, & majestatem, Qui solus habet divinitatem, & deitatem, Qui solus habet omnipotentiam, & sapientiam, Qui solus habet scientiam, & prudentiam, Qui solus habet fortitudinem, & virtutem, Qui solus habet vitam, & veritatem, Qui solus habet justitiam, & misericordiam, Qui solus habet pietatem, & clementiam, Qui solus habet benignitatem, & patientiam, Qui solus habet veracitatem, & fidelitatem, Qui solus habet misericordiam, & gratiositatem, Qui solus habet longanimitatem, & multæ misericordiæ, & veritatis, Qui solus habet custodiam misericordiæ in millia, Qui solus habet auferentem iniquitatem, & delictum, & peccatum, Qui solus habet non relinquentem innocentem, Qui solus habet visitantem iniquitates patrum in filios, & in filios filiorum, in tertiam, & quartam generationem, Qui solus habet facientem misericordiam cum his qui diligunt eum, & custodiunt mandata eius, in mille generationes, Qui solus est ante omnia sæcula, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum, Qui solus est, Qui erat, & Qui venturus est, Omnipotens, Qui solus est principium, & finis, Alpha, & Omega, Primus, & Novissimus, Qui solus

Hic ex Cæsaris Commentariis, Quintus Cicero, & Hirtius de bello Gallico.

ejus ſtatura ut ad viros ſolitæ magnitudinis lumbos vix pertingeret ; ſed magnus erat illi animus & conſtans ; ad lætitiam quam ad mœrorem propenſior. Sollicitè vitabat quicquid valetudini ſuæ noxium eſſe poterat ; imò regiminis hujus aliis præcepta tradere voluit, libro ſuo *de Triplici Vita* : Septuageſimum tamen annum non exceſſit, Febrique anno 1499. abreptus eſt, in ſua *Caregiana* villa, quo tempore Ludovicus XII. *Galliarum* Rex, Alpes cum potenti exercitu ſupergreſſus bellum atque terrorem in Italiam inferebat. *Iſ. Bullart.* in Acad. Scientiarum.

Hoc ejus Epitaphium, *Angelo Politiano* Auctore :

Mores, Ingenium, Muſus, Sophiumque ſupremam,
Vis uno dicam nomine ? Marſilius.

JOANNES ANDREAS LASCARIS.

Clar. A. D. MCDLXXX. VIr *Græcus, Byzantinus*, Patria pulſus, in *Italiam* ſe contulit, à *Laurentioque Medice* liberaliter exceptus eſt. Nonagenarius ferè articulari morbo periit circiter annum 1513. In *Polybio* quædam *Latinè* tranſtulit. Circumferuntur etiam ejus carmina *Græca*.

Laſcaris morum comitate generis nobilitatem præ ſe fert, acri judicio vir, multæ in Epigrammatibus argutiæ ; poterat inter *Ciceroniani* cognominis candidatos referri, niſi crebræ legationes & Regum negotia revocatlent hominem à *Muſis*. *Eraſm.* in *Ciceroniano*, p. 119.

Ianum autem *Laſcarim* in converſo *Polybii*, exiguo quidem, at totius operis longè difficillimo fragmento ſæpenumerò demirari ſoleo, ut eorum quæ de eximiâ ipſius lucubratione in *Polybio* noſtro præfati ſumus, minimè nos adhuc pigeat. Quòd ſi hoc non ſpreviſſet *Interpretandi* manus, & excuſſo *Veterno*, quo penè ſepultus vixit, plura ingenii ſui monumenta reliquiſſet, meliùs quippe nomini ſui, & poſterorum utilitati conſuluiſſet ; at quantum conceſſit otio ſuo, tantum ex gloria diminuit. *Huet.* de Claris Interpr.

Ianum Laſcarim, hominem ἀλλόφυλον [alienigenam] difficillimam partem ſcriptionis *Polybianæ*, facere *Latinam* elle auſum, illis præſertim temporibus, magnum fuit ; multumque veræ laudis eâ, quamvis brevi Opella, præſtantiſſimus ille vir, me judice, meruit. Quî ſi in nonnullis parum videtur caviſſe ; non tam eo nomine reprehendendus ; homo enim erat ; quam admirandus quòd in pleriſque κατόρθωσις [rem bene geſſit :] *Græcus* enim erat. *Iſaac. Caſaub.* Præfat. de prioribus *Polyb.* Interpr. adixâ *Polyb.* p. 80.

Etſi *Ianus Laſcaris* homo *Græcus* aptè & doctè pleraque jam verterat ; tamen severâ alibi aliter, & quod caput eſt, non ſemper preſsè & adſtrictè. *Lipſ.* de Milit. Rom. l. 1. Dial. 2.

Non

Digitized by Google

Hinc figuratum est eorum hanc Lapidem, vel ejus rotam esse figuram Solis, quam Deum colebant.

Hic ego Lapidem cum Tabula Deorum confero, & Scripturæ ac Historiæ Sacræ, quæ Deum Israelis, Deum Deorum, Deum Cœli & Terræ, Deum Sanctum & Zelotem nominat, & unum agnoscit. Et cum ille quotannis Deum Israelis ad Montem Horeb ambulasse, vidi quoque Deum, inquit Propheta, Exod. 3.

Verum Lapidi Sacrificii, de se multis jam verum probatum est, & in Ægyptiorum Hieroglyphicis, quæ Solem

causâ conscribilasse videtur, non, ut publici eas juris faceret. Nec enim exstat dictionis puritas, quæ in aliis ejus scriptis elucet: usque adeò ut B. *Rhenanus* pènè arbitretur *alterius* esse *Auctoris*. *Voss.* de Hist. Lat.

Pomponius Lætus Præceptor noster, omnium, qui nôtrâ testate fuere, omnis *Vetustatis* peritissimus. M. *Anton. Sabellic.* Schol. in *Suetonii Vitell.* cap. 1.

Pomponius, vir, ut in eâ ætate, veterum literarum impensè doctus. *Alex.* ab *Alexand.* lib. 3. Genial. Dier. c. 11.

Pomponius Lætus, vir Antiquitatis & literarum bonarum consultissimus. *Angel. Politian Miscellan.* c. 73.

Pomponius Lætus, & literarum, & antiquitatis, ut scitis, benè peritus. *Gyrald.* de Antiq. Poët. Dial. 4.

Pomponius Lætus exiguæ eruditionis. Tota illa ejus celebrîs diligentia circa verba, & Historias aliquot, tum saxa eruta, & monumenta diruta consumpta est. *Lud. Viv.* de Trad. Discipl.

Pomponius Lætus, Romanæ puritatis adeo studiosus, ut nec *Græcè* quidem scire voluerit, ne quid alienum sonaret aut admisceret linguæ illi. Ita & verba habet electa, & dictionem satis castigatam. *Lud. Viv.* lib. extremo de Conscribendi Epist.

Pomponius Lætus, quamvis *Græcas* literas ignorasse dicatur, *Latinè* tamen egregiè doctus fuit, in scribendo infra neminem *recentiorum* purus candidusque. *Franc. Florid. Sabin.* in Apolog.

Plurimum nostrâ memoriâ illustratum est *Pomponii Lætî* ortu, doctissimi viri, diligentissimi que totius Antiquitatis & Investigatoris & Instauratoris, uti Scriptorum ejus monumenta testantur, præcipuéque *Cæsaris*. *Leand. Albert.* in *Italiâ*.

In hisce *Cæsaribus* legas, quæ apud *Historicos* non reperias. Ea verè hausit magnam partem ex *Panegyricis* veteribus. *Voss.* de Hist. Lat.

Non pauca ejus *Scripta* supersunt magnam *Historiæ Romanæ* totique *Antiquitati* lucem ferentia. *Jo. Matth. Toscan.* in *Ital.* peplo, c. 8.

Pomponius Lætus, vir summâ eruditione, atque dicendi elegantiâ clarus. M. *Ant. Majorag.* Orat. X. quam de mutat. sui nominis habuit.

Vir ille (*Pomponius Lætus*) castum magis, quam phaleratum & tumidum sermonem semper amavit. *Romanam* vetustatem nemo unquam diligentiùs observavit, & veneratus est. *Beat. Rhenan.* in lit. ad *Theod. Gresmundum*, quas *Pompon. Læti* Antiq. præmisit.

In suggestu summam laudem promeruit: quod eo magis mirum videtur, quum in familiari sermone hæsitante linguâ balbutire solitus esset, nec unquam demum aut clarâ voce *lectitantem*, ulla omnino *oris* titubantia deformaret. *Paul. Jov.* in Elog.

Pomponius Lætus elegantia *Romani* sermonis contentus, nihil affectavit ultra. *Erasm.* in *Ciceroniano*, p. 161.

Septuagenarius excessit è vitâ, quum gelidissimo vini potu ventriculi calorem oppressisset.

Digitized by Google

Claudianus. Hinc Alexandrinus vulgatum est Nomen, Alexandrinus Scriptor Græcus, Alexandrinus Poeta Latinus, Alexandrinus Grammaticus, Alexandrinus Mathematicus, Alexandrinus Medicus, Alexandrinus Philosophus, Alexandrinus Theologus.

Pertinax, 193 post Annum ab Urbe Cond.
Ille Alexandrinus Grammaticus Pertinax.
Ille Alexandrinus Mathematicus Pertinax.
Ille Alexandrinus Medicus Pertinax. Et ad extremum
Ille Alexandrinus Philosophus Pertinax.
Ille Alexandrinus Theologus Pertinax.
Post Chr. 193.

Hinc dicti Epitaphium, Antro Nomine, Palladio.
Hic jacet Antrus Pertinax.
Hic Alexandrinus Grammaticus Antrus.
Hic Alexandrinus Mathematicus Antrus.
Hic Alexandrinus Medicus Antrus.
Hic Alexandrinus Philosophus Antrus.
Hic Alexandrinus Theologus Antrus.

Theodo Sub Imperatore Leone, Urbis Rom. Antistes Hadrianus Theodo, Hic Alexandrinus Theologus Hadrianus.

Ita Alexandrinus Grammaticus, Alexandrinus Mathematicus, Alexandrinus Medicus, Alexandrinus Philosophus, Alexandrinus Theologus, Alexandrinus Poeta Latinus, Claudianus.

CLAUDIANUS POETA.

Claudius Claudianus, & Poeta & Orator, & Historicus, Augustalem Ejus Ætate Statuam Meruit, Ut Ipse Testatur Lib. 1. in Rufinum, Vers. 8. Quem Tanta Ferunt Meruisse Decora Senatus. Et Lib. 2. Vers. 1. Cum Mihi Senatus Statuam Forumque Merenti Decrevit. Et Lib. 1. in Eutropium, Vers. 1. Cum Mihi Senatus Statuam Forumque Merenti Decrevit. Et Lib. 2. Vers. 1. Cum Mihi Senatus Statuam Forumque Merenti Decrevit. Et Lib. 2. in Eutropium,

& sui admirationem pellicions. Doctrinæ enim erat admirandæ, & eloquentiæ facundiæque primariæ: in disputationibus subtili ingenio, & perspicacissimæ prudentiæ. Exactè tenebat linguas *Græcam, Latinam, Hebræam, Chaldaicam & Arabicam*. Utque erat excelsi spiritûs, ingenioque ad maxima quæque evecto, ardore juvenili impulsus *Romam* venit, ubi Conclusiones nongentas, in omni scientiarum genere disputandas proposuit; quarum quingentæ sunt in Philosophia *Veterum*, Mathematicâ, Cabbalâ & Magiâ. In quibus invictum se, & admirabilem omnibus præstitit, cùm omnibus tanto ingenii acumine, tantâ facundiâ, tantâ gratiâ respondent, ut de omnibus triumphum retulerit. *Boissard.* in Icon.

Vir ingenii penè prodigiosi, & in omnium artium, scientiarum & linguarum varietate usque ad miraculum exculti, scripsit admodum juvenis, & vix tertium ac vigesimum annum attingens ad *Laurentium Medicem* in primum *Geneseos* caput brevem, sed admirandæ audaciæ, & supra adolescentiæ vires, *Latinum Commentarium, Heptapli* titulo prænotatum — Cæterùm de hoc opere variæ sunt doctorum hominum judicia. Quidam ut eruditum & sublime admirantur, quidam contemnunt, ut juvenilis audaciæ ostentamentum, extrinsecus tumidum, intus verò prorsus inane. Memini me proximis annis, cùm *Romæ* essem, familiariter interrogasse præstantissimum virum *Aloysium Lippomanum, Veronensem* Episcopum, cur inter tot nobiles autores, à se Catenæ suæ insertos, *Ioannis Pici* egregii viri nullam fecisset mentionem. Tum ille ad me conversus summâ cum vultus ac verborum asseveratione inquit: Cùm Catenam explanationum in *Genesim* contexerem, eos elegi Scriptores, qui mihi viderentur *Mosis* verba & cogitationes expositionibus suis explicare. Proinde, cum animadvertissem *Picum* in hoc unum tantùm incumbere, ut *Platonicas* cogitationes vel suas potius Phantasias verbis ac dictis *Mosaicis* exprimeret, nihil me ejus operâ indigere existimavi. *Sixt. Senens.* Bibl. Sanct. l. 4.

Phœnix sæculi sui, illustris vir *Picus Mirandulanus*, delitiæ *Musarum*, atque *Alumnus* Philosophiæ. *Scalig.* Comment in l. 3. *Manil.*

Vir planè portentosi ingenii, & pro ætate eruditionis laude nulli secundus. *Gul. Cave.*

Ioannes Picus Mirandulanus, Comes, verè mirandus, seu profundam doctrinam, seu raram pietatem spectes. *Phil. Morn.* in Hist. Papat. p. 554.

Anno 1490. magni nominis famâ per *Europam* omnem volitabat *Ioannes Picus Mirandulanus*; Doctorum nobilissimus, Nobilium doctissimus, ac cum *Picus* diceretur, verè sæculi sui *Phœnix* fuit. *Vossius* de Mathem. c. 63. Sect. 24.

Ioannes Picus Mirandulæ Comes, vir ingenio & doctrinâ (pro ætate) maximus, vixit annos solùm triginta tres: Quid si hoc ingenium aliis triginta annis excoli potuisset? omninò enim nihil si defuit nisi maturitas. *Bellarm.* de Script. Eccles.

Princeps hic nobilissimus *Ioannes Picus Mirandula*, vir unus, an heros potius omnibus fortunæ, corporis animique dotibus cumulatissimus utpote formâ penè divinâ juvenis, & eminenti corporis majestate perspicacissimo ingenio, memoriâ

Digitized by Google

Ioannes Gerardus Vossius, Theologus & Historicus celeberrimus, natus Anno 1577. Dordraci in Batavia, obiit Amstelodami Anno 1649. Scripsit Historiam Pelagianam, Historiam Controversiarum de Natura & Gratia, Historiam Sabellianam, Historiam Arianam, Historiam Eutychianam, Historiam Nestorianam, Historiam Donatistarum, Historiam Iudaicam, Historiam Gentilem, Historiam Idolatricam, Historiam Sacram, Historiam Profanam, Historiam Poeticam, Historiam Rhetoricam, Historiam Philosophicam, Historiam Mathematicam, Historiam Astronomicam, Historiam Astrologicam, Historiam Medicam, Historiam Iurisprudentiam, Historiam Grammaticam, Historiam Logicam, Historiam Musicam, Historiam Pictoriam, Historiam Architectonicam, Historiam Mechanicam, Historiam Navalem, Historiam Militarem, Historiam Agriculturam, Historiam Commercialem, Historiam Monetariam, Historiam Aenigmaticam, Historiam Asylorum, Historiam Ludicram, Historiam Ludorum, Historiam Pompalem, Historiam Nuptialem, Historiam Funebrem, Historiam Cynicam, Historiam Cynicorum, Historiam Stoicam, Historiam Stoicorum, Historiam Peripateticam, Historiam Peripateticorum, Historiam Academicam, Historiam Academicorum, Historiam Epicuream, Historiam Epicureorum, Historiam Eclecticam, Historiam Eclecticorum, Historiam Scepticam, Historiam Scepticorum, Historiam Atheorum, Historiam Theologiae Gentilis, Historiam Theologiae Iudaicae, Historiam Theologiae Christianae, Historiam Theologiae Scholasticae, Historiam Theologiae Mysticae, Historiam Theologiae Symbolicae, Historiam Theologiae Polemicae, Historiam Theologiae Moralis, Historiam Theologiae Casuisticae, Historiam Theologiae Pastoralis, Historiam Theologiae Catechisticae, Historiam Theologiae Liturgicae, Historiam Theologiae Homileticae, Historiam Theologiae Exegeticae, Historiam Theologiae Hermeneuticae, Historiam Theologiae Dogmaticae, Historiam Theologiae Irenicae, Historiam Theologiae Ecclesiasticae, Historiam Theologiae Canonicae, Historiam Theologiae Patristicae, Historiam Theologiae Orthodoxae, Historiam Theologiae Heterodoxae, Historiam Theologiae Haereticae, Historiam Theologiae Schismaticae, Historiam Theologiae Apostaticae, Historiam Theologiae Idolatricae, Historiam Theologiae Superstitiosae, Historiam Theologiae Fanaticae, Historiam Theologiae Naturalis, Historiam Theologiae Revelatae, Historiam Theologiae Mixt

gere, dotque ea plus quidam Pontifex Romanus, Sedquam primus, ut
Ille
Ille Sacrificulus, & Pontifex Maximus, ut vocat quidam Scriptor.

Hæc ille Ignatius, Primate de Rez, Mercier, Author Novus Scotus.

Interea non Ille Sacrificulus,
ut Vapor, & Fumus Author & Impostor,

Multi condemnant

Ille dat vel Nunc vana & mendacissima
Mysteria, Spiritus & Veritatis Author.

Ille Lucis & Veritatis Ignitus,
Mirabile dictum Mysterium Mendacii.

Quilli sunt mei? ut ait Tu Lector
Quilli sunt tui? ut ait Ille Author.

Ille Author Mendacii, Ille Author Tenebrarum,
Ille Author Mysteriorum Mendacii,
Ille Author Mali, omnis cujus mendax,
Ille Author Mali, omnis cujus Mysterium,
Ille Author Mendacii, omnis cujus Mysterium,
Ille Author Mysteriorum Mendacii, omnis cujus Mysterium.

JOANNIS JOVIANIS PONTANI,

Soc. de C. Jesu Viri Soluti, anno 1606 ætat. Sua 40. ab Ecclesiasticæ Censuræ cura absolutæ Carminum libri quatuor. Quibus accessit Ejusdem Auctoris Liber de Societate Jesu, ejusque Institutione, Scopo, Propagatione, Fructu, Utilitate, Excellentia, Dignitate, Amplitudine, Potentia, Auctoritate, Privilegiis, Gratiis, Indulgentiis, Virtutibus, Meritis, Præmiis, Martyrio, Sanctitate, Miraculis, Sanctis, Beatis, Venerabilibus, Piis, Doctis, Scriptoribus, Fundatoribus, Provinciis, Collegiis, Domibus, Residentiis, Missionibus, Seminariis, Noviciatibus, Congregationibus, Professis, Coadjutoribus, Scholasticis, Novitiis, Oratoribus, Confessariis, Concionatoribus, Lectoribus, Ministris, Rectoribus, Præpositis, Assistentibus, Provincialibus, Generalibus, Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis Generalissimis Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis, Generalissimorum Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis Generalissimis

Elegiam Petronii, quæ Bellum Civilem inscribitur.

Vers. Pyrrhi, &c. Lucani. Debuit hic versus omnino Pyrrhi esse, non Lucani.

Vers. Ut Pharsalicas, &c. Lucani. Hic versus Lucani esse non potest, quia Lucanus Pharsalicas acies non scripsit, sed Pharsalicum bellum, ut ipse ait, lib. 1. Vers. Ut Pharsalicum, &c. Lucani. Hic versus Lucani esse non potest, quia Lucanus Pharsalicum bellum non scripsit, sed Pharsalicas acies, ut ipse ait, lib. 1.

Vers. Ut Pharsalicum, &c. Lucani. Hic versus Lucani esse non potest, quia Lucanus Pharsalicum bellum non scripsit, sed Pharsalicas acies, ut ipse ait, lib. 1. Vers. Ut Pharsalicas, &c. Lucani. Hic versus Lucani esse non potest, quia Lucanus Pharsalicas acies non scripsit, sed Pharsalicum bellum

Suſpexerunt viri probi,
Honeſtaverunt Reges Domini.
Scis jam qui ſim, vel qui potius fuerim:
Ego vero te, hoſpes, in tenebris noſcere nequeo:
Sed teipſum ut noſcas: rogo. Vale.

Paul. Jov. in Elog.

JOANNES TRITHEMIUS.

PRiùs *Abbas Spanheimenſis*, poſt *Abbas V Virciburgenſis* ad S. *Iacobum*, natus fuit Anno *Dom.* 1462. in pago *Trittenheim* ad *Moſellam*. Obiit anno 1516. in Monaſterio S. *Iacobi Herbipoli*. *Scripſit* plurima, inter quæ eminent: Tractatus de illuſtribus Scriptoribus Eccleſiaſticis: Item de Viris illuſtribus *Germaniæ*; ut & de viris illuſtribus Ordinis S. *Benedicti*. Scripſit quoque Chronica, Vitas SS. Varios Tractatus *Aſceticos*: de Polygraphia libros 6. Unum de ſteganographia; ob quem librum à quibuſdam caſtigatur, præſertim à *Carolo Bovillo*, *Ioanne V Viero*, & *Ioanne Bodino*; qui *Necromantiæ* & commercii cum *Dæmonibus* eum accuſant: alii aliter ſentiunt, magnoque zelo illum defendunt. Clar. An. D. MXD.

Habuit plurima certamina cum *Monachis*, deſcribitque non rarò luculenter eorum ſcelera. Accuſat Sacerdotes in quadam Epiſtolâ, quòd ſint contemptores *Sacrarum Literarum*. In alia queritur graviter, quòd non tam *Chriſtus* quàm *Ariſtoteles*, in ſuggeſtu prædicetur. Dicit, non Philoſophiam, multò minus fabulas, ſed legem & Evangelium *Eccleſiæ Dei* proponendum: Sic & *Patres* feciſſe. Omninò fuit & purioris literaturæ & ſincerioris *Theologiæ*, quàm multi ejus coætanei, ſtudioſior. *Illyric.* Catal. Teſt. Veritat. l. 19.

Ioannes Trithemius —— Homo quidem impensè eruditus, quique inter ſui ſæculi doctrinâ claros paucos habuit æquales, vix ullum ſuperiorem. Nec vulgares modò trivit ſemitas, ſed & intima reconditioris eruditionis penetralia reſeravit, & forſan curiosè nimis rimatus eſt: unde, ipſomet conquerente l. 2. epiſt. 42. vulgò pro Mago habebatur; nec deerant qui ipſum ſuſcitaſſe Mortuos, evocaſſe ab Inferis dæmones, prædixiſſe futura, Fures Latroneſque carminibus ligaſſe clamitarent. Ficta quidem hæc, & ementita, ſe tamen libros Magorum pleroſque legiſſe non diffitetur, quod & *Steganographia* Opus abundè teſtatur. Nec ſibi ſolùm Muſiſque cecinit, ſed & plures diſcipulos in Cœnobio ſuo melioribus literis inſtituit, adeò ut ad illum confluerent non ſolùm ex *Germaniâ* totâ viri doctiſſimi atque ſpectabiles multi, ſed ex *Italiâ* quoque & tripartitâ *Galliâ* plures, ut ipſe nos docet lib. 2. epiſt 3. In Monaſterii *Spanheimenſis* uſum ſimul & ornamentum egregiam planè Bibliothecam pluſquam 2000. melioris notæ Codicum MSS. in quavis facultate, & quavis ferè linguâ, Hebraicâ, Græcâ, Latinâ, Chaldaicâ, Arabicâ, Indianâ Ruthenicâ, Tartaricâ (ut alias taceam) ingenti ære erexit. *Henr. Wharton.* in Append. ad Hiſt. Literar. *Gul. Cave.*

Ioannes

Digitized by Google

Ioannes Trithemius, doctus, & pius Auctor, sed in Historia non satis accuratus. Card. *Ioan. Bona.*

Gaspar Scioppius plus candoris, quam judicii *Trithemio* ascribit. *Sciopp.* de orig. dom. *Austriaca.*

Ad *Trithemium* diverti, quem reperi *Magum*, nulla Philosophiæ parte insignem. Eius *Steganographiam* evolvi velitatim nonnullorum capitum perlegens initia. Vix horas duas librum in manibus habui: abjeci enim eum illicò, quòd terrere cœperant me tantæ adjurationes, ac tam barbara atque insolita *Spirituum* (ne fortè dicam *Dæmonum*) nomina. Universa verò hujusmodi nomina [quoad videre visus sum] ignotæ linguæ sunt. Aut enim *Arabica*, aut *Hebraica*, aut *Chaldaica*, aut *Græca*: *Latina*, pauca, aut fermè nulla. Innumeri autem sunt Characteres, quibus adjurationes singulæ notantur. *Carol. Bovillus.*

Quamvis *Trithemius* nec adinvenerit neque consummaverit arcanum *occultis Characteribus* Scribendi, (Steganographiam vocant) certum tamen est quæ *Trithemius* ille de hac *Arte* tradidit non mediocri auxilio fuisse ad illam deducendam ad perfectionem quâ hodie assecuta est: Cum enim maximè curiosa Ingenia sese exercuerint in penetrandis Conjurationibus, & Spirituum nomina quibus librum totum implevit totumq; mysterium illud velavit, non tantum excogitati sunt novi modi cùm occultandi tum intelligibile reddendi quicquid libuerit in Epistolis, variarum notarum ope, sed etiam regulas principiaque tradiderunt quidam ad Griphos ejusmodi enodandos. *Eruditorum Ephemerides* Gallicæ 24. Jan. 1678.

Steganographiæ αὐτόγραφον flammis absumi curavit *Elector Palatinus Fredericus* II.

Sanè quod ad *Chronicon*, & Historias attinet, multatum in Annorum mundi supputatione, tum in aliis (si cum *Chronographis* melioribus nostri ævi, atque cum Annalibus *Cæsaris Baronii* Cardin. à seipso recognitis conferantur) cernentur, quæ claudicent. De sex libris ejus *Polygraphiæ*, quà plures scribendi modos innuit, quos *Itali Cifras*, Agellius *scripta furtiva* nominat, cùm in iis mentionem fecerit alterius Operis, quod *Steganographiam*, quam nominat *occultam Scriptionem*, falli sunt, qui eam suspexerunt, & tanquam opus admirandum, clavimque *Polygraphiæ* celebrarunt. Superstitionis enim, & periculi plenissimum est, *Magiamque* sapit non naturalem illam, quo tamen nomine plerique suas sordes tegunt: verùm etiam ipsam, quæ cùm à S. R. E. prohibita sit una cum ejusmodi libris in *Romano Indice*, haud dubium, quin & istud sit abolendum. *Ant. Possev.* Appar. Sac.

Steganographiam Trithemii (quæ, cum clave, seorsim prodiit, *Francof.* 1606.) adversati sunt multi, multi etiam benignius illam tractarunt. *Adamus Tannerus*: S. *Iesu* Oratione quadam inaugurali, *Ingolstadii* 1615. edita, tentatis & conquisitis, quæ habuit, omnibus, tandem p. 10. concludit: ab omni culpa, ob mali speciem, *Trithemium* absolvere se non posse. At *Gustavus Selenus* (h. e. *Serenissimus Brunsvicensium Dux Augustus*) illud *Trithemii* opus ab omni *Magicæ* suspicionis labe purgare ausus fuit. *Olearius* in Abac. PP.

Catalogus

Plautinæ, qui de Hercule Sandæo primus scripsit, ut ipse testatur, Hercules Sandæus Alcæi filius, Amphitryonis nepos, Alcmenæ pronepos, Persei abnepos, Jovis adnepos, Thebis natus, Thebis educatus, Thebis regnavit, Thebis mortuus est. Hæc ille. Sed Thebis natum, Thebis educatum, Thebis regnasse, Thebis mortuum, nemo unquam scriptorum præter hunc dixit. Quare ut ille Plautinæ, ita ego Senecæ fidem sequar, qui Herculem Sandæum Thebis natum, Thebis educatum, Thebis regnasse, Thebis mortuum, Alcæi filium, Amphitryonis nepotem, Alcmenæ pronepotem, Persei abnepotem, Jovis adnepotem, Oetæo monte crematum, in cœlum receptum, inter deos relatum, Junonis gener factum, Hebe conjugem datam, Hercules Oetæus, Hercules Thebanus, Hercules Tirynthius, Hercules Alcæus, Hercules Amphitryoniades, Hercules Alcmenius, Hercules Persides, Hercules Jovis adnepos, Hercules Jovis filius, Hercules Jovis nepos, Hercules Jovis pronepos, Hercules Jovis abnepos, Hercules Deus, Hercules Divus, Hercules Sand

Officiis Scribæ lib. 1. — Genethliacum Urbis *Venetæ* — De Apparatu ejusdem. — De vetustate *Aquileiæ* — De ortu & vetustate *Vincentiæ* —— De tumultu *Italiæ* —— De luctu *Coriolani* —— De Munitione & Cæde *Sontiacâ* —— De incendio *Carnico* —— De *Barione* Cymbâ —— De Origine *Hunn* vel *Utini* —— De rerum Artiumque inventoribus —— De laudibus Deiparæ Virginis Elegiæ 13. —— De reparatione Linguæ Latinæ lib. 2 —— Annotationes in *Plinium*, *Livium*, *Valerium Maximum*, *Lucanum*, *Papinium*, & *Catullum*, quæ priores dicuntur. Item posteriores in *Plinium*, *Ciceronem*, *Lucanum*, & *Argonautica Flacci*, & interpretatio Paraphrastica in *Suetonium Tranquillum*.

Marcus Antonius Coccius Sabellicus ad vicum *Varronis* in viâ *Valeriâ* juxta *Anienem* Fabro Ferrario patre genitus, ingentem & propè ferream vim ingenii ad perdiscendas literas attulit, tanto proventu, ut planè imberbis apud *Tyburtes* ludum aperiret. Inde verò collectâ mercede, & togulâ cæruleâ exultus nobilioris doctrinæ cupiditate in Urbem ad *Pomponium* se contulit, à quo uberrimi ingenii merito, in collegium Sodalium solemni ceremoniâ cooptatus, *Sabellici* cognomen tulit. Mutabat enim nomen, qui in *Quirinali* sacrâ lauro coronabatur. In ea Schola, quòd censura literarum acerrimis judicum ingeniis ageretur, multum sibi de incondita, & subagresti *Latinæ* Orationis exuberantia detraxisse fertur. Nec multò post, *Roma* excedens, *Vrsino* in oppido, non procul ab *Aquileia*, nobiles regionis adolescentes docuit. Parta demum insigni nominis fama, quum regionem vetustatis authoritate percelebrem lepidè descripsisset, decantato etiam versibus *Carnico* incendio, & deplorata clade *Sontiacæ*: ideirco eum *Vicentini* celebritate nominis exciti, ambitiosè duplicato stipendio conduxerunt. Nec ibi diu mansit, evocante Senatu *Veneto*, ea conditione, ut civitatis res gestas à fine *Justiniani* conscriberet, & trecentis aureis in gymnasio profiteretur. In hoc munere perutilem juventuti operam præstitit, quum in altero adulatione parum sobria rerum veritatem adumbrasse videretur. Sed in *Enneadibus* omnium Temporum, ab orbe condito memoriam complexus, uti necesse fuit, ingenti operis instituto festinanter indulgenti res illustres præclara cognitione dignissimas perobscura brevitate adeo vehementer offuscavit, ut excitatam, uberrimo titulo legentium cupiditatem passim eluserit, quum omnia in acervum angustissimè coarctata nequaquam certa effigie, sed exiguis tantum punctis & lineis annotata designentur. Id susceptum munus gnaviter secutus, scribendo ad Septuagesimum ferè annum pervenit, *Gallicâ* tabe ex vaga *Venere* quæsita non obscure consumptus. *Paul. Iov.* in Elog.

Marc. Antonius Sabellicus, vir undecunque doctissimus. *Trithem.*

Vir valde eruditus. *Bellarm.* de Script. Eccles.

Fervidæ cujusdam, uberisque Eloquentiæ Scriptor vocatur, *Florid. Sabin.* in Apolog.

Petrus Bembus in Epistola ad ipsum Scripta vocat *Doctissimum*, *Eloquentissimum*, *optimè de Republica meritum*: atque addit, *septem Historiarum Enneadibus*,

Digitized by Google

Hæc Ratio, quam Author noster hic proponit, ad Tabulas Logarithmicas Numerorum naturalium, quæ ab Unitate incipiunt, accommodata est.

Sed Tabulæ Logarithmicæ Numerorum naturalium, quæ ab Unitate incipiunt, non sunt ad Tabulas Logarithmicas Numerorum naturalium, quæ ab Unitate non incipiunt, ut Tabulæ Logarithmicæ Numerorum naturalium, quæ ab Unitate non incipiunt, ad Tabulas Logarithmicas Numerorum naturalium, quæ ab Unitate incipiunt.

Quamobrem Ratio, quam Author noster hic proponit, ad Tabulas Logarithmicas Numerorum naturalium, quæ ab Unitate non incipiunt, accommodata esse non potest.

Quod erat demonstrandum.

Quæ Ratio, quam Author noster hic proponit, ad Tabulas Logarithmicas Numerorum naturalium, quæ ab Unitate non incipiunt, accommodata esse non potest, ea Ratio, quam Author noster hic proponit, ad Tabulas Logarithmicas Numerorum naturalium, quæ ab Unitate incipiunt, accommodata esse non potest.

Quod erat demonstrandum.

Quæ Ratio, quam Author noster hic proponit, ad Tabulas Logarithmicas Numerorum naturalium, quæ ab Unitate incipiunt, accommodata esse non potest, ea

cino bonis literis institutus est: in quibus tantâ felicitate profecit, ut brevi temporis intervallo sui temporis homines doctos eruditione aut æquaret, aut superaret. *Græce Latineque* linguæ peritissimus, Grammaticus, Orator, & Poëta insignis. Dictus enim est communi sui seculi consensu, Poëta nobilis, propter excellentiam carminis, quo commendabatur, dum illustrasset *Iuliani Medicis* ludos solemnes, vicisset que doctissimo Poëmate celebrem illum Poëtam *Lucam Pulcium*. *Græcas* literas *Politianus* docuit *Florentiæ* magno auditorum consluxu. *Boissard.* in Icon.

Fateor *Angelum* prorsus *Angelicâ* fuisse mente, rarum *Naturæ* miraculum ad quodcunque scripti genus applicaret animum. *Erasm.* in *Ciceron.*

Marullus ridet *Politianum*, virum non solùm sê majorem, sed & nullo nostræ ætatis inferiorem. *Scaliger.* in Castigat. *Catullianis.*

Huic me puero à multis primæ deferebantur. Mira ejus omninò eruditio, vehemens & paratum ingenium, jugis & frequens lectio: Sed calore potius quàm arte Versus scripsisse videtur, judicii utique parum cùm in seligendo, tum in castigando habuisse visus est. *Lil. Gyrald.* de Poët.

Absit verbo invidia; habuit nostra hæc ætas bonarum literarum proceres duos, *Hermolaum Barbarum*, atque *Angelum Politianum*, *Deum* Immortalem! quàm felici ingenio, quàm acri judicio, quantâ facundiâ, quantâ linguarum, quantâ disciplinarum omnium scientiâ præditos? Hi latinam linguam jampridem squalentem, & multâ *Barbariei* rubigine exesam, ad pristinum revocare nitorem conati sunt, atque illis suus profectò conatus non infeliciter cessit; sunt que illi de Latinâ linguâ tam bene meriti quàm qui ante eos optimè meriti fuere. *Brixius* in Epist *Erasmo.*

Non postremo loco inter omnia omnis ævi ingenia fuisse *Angelum Politianum* ego semper persuasus fui. Stylus *Latinitate Romanos* ipsos adit, *Atticos Athenas*, si ita fari licet, *Græcitate*. Inventionum verò acumine, lectionis varietate, judicii dexteritate singularis illius hominis felicitas fuit; eaque quò ratior in utroque genere Orationis pari laude cui contingere solet, eò in isto gratior. *Barth.* l. 21 adv. c. 16.

Politiani verò literi, quid politius dari possit non video, qui quot habet verbà, tot illecebris, leporibusque abundat, & *Latium* illud vetus ita sapit, & *Atticas Veneres*, ut vel hic unus omnium instar esse possit, ei qui in Commercio hoc literario, ductorem desiderat. *Iacob. Cruc.* l. 2. Epist. *Theod. Bælio* p. 142.

Quanta fides, *Dii* Immortales, in *Politiano?* Cuivis intueri licet adhuc *Florentiæ*, in *Mediceâ* & *Martianâ* Bibliothecâ Manuscriptos libros, ubi publicè asservantur, quibus usus est. *Franc. Robertell.* de Art. Critic.

Politianus, vir omni laude major. *Sciopp* l. 1. Verisim. c. 14.

Haud scio, uter majorem laudem mereatur *Herodianus* ne, quem in linguâ suâ ubere venâ fluere non negaverim, an *Politianus*, *Herodiani* scripta tantâ felicitate interpretatus est, ut non *transtulisse*, sed ipse *composuisse* videri possit. *VVhear.* in Meth. Leg. Hist.

Politiani

Digitized by Google

rum, plagiarios ſuos increpat, vindiciaſque adverſus eos minatur: ſic in fine operis aliorum reſpondet rumori, qui ipſum in illis *Miſcellaneorum* capitibus è *Nicolai Perotti Cornucopiâ* prædam egiſſe diſſeminaverant, factumque negat. Sed quomodocunque ſe res habeat: *Politiani Miſcellaneis* habeat, è *Iovio* diſco, æmulos ejus etiam tranſlationem *Herodiani*, quem ipſe *Latinè* loquentem publicavit, *Gregorio Tiphernati* tribuiſſe; è *Budæo Duareno*, ipſum, quam de *Homero* habuit orationem propè totam ex ejuſdem argumenti libello *Plutarchi* ſurripuiſſe; ex *Heresbachio*, *Panepiſtemone* aliorum non intellecta congeſſiſſe. *Thomaſ. de Hag.* ſect. 525. 526.

Heresbachius præfatione ad Lect. Librorum ſuorum *de Re Ruſticâ*, furaciſſimum vocat *Politianum*.

Opera ejus varia variis in Locis atque Temporibus ſunt impreſſa.

Non ſine gravi *Muſarum* injuriâ, doloreque ſæculi, feſtinante Fato ereptus fuit. Vix enim quadrageſimum quartum ætatis annum attigerat: Sed eo præpropero vitæ exitu profectò felix fuit, quòd imminentem convulſæ *Medicæ* Domûs ruinam effugerit. Tumulo autem hoc carmen *Crinitus* Diſcipulus affixit:

Hîc, Hîc, Viator, paululum gradum ſiſte,
Vatem potentis Spiritus vides clarum:
Qui mente promptus acri, & arduum ſpirans,
Ac ſumma quaque, & alta conſequi ſuetus.
Is ille ego Angelus Politianus *ſum.*
Fovit benigno me ſinu Flora, *& illic*
In Fata ceſſi: Parthenopæos *Reges*,
Cùm Gallica *arma irruerent minabunda.*
Tu, vale, & hoc ſis meriti memor noſtri.

Paul. Iov. in Elog.

PHILIPPUS COMINEUS

Clar. An. D. MXD.

EX illuſtri *Comineâ* apud *Flandros* familiâ natus, eques aurei velleris, dominus *Ruſcurii*. Obiit in *Pictonibus* 1509. 16. Kal. Novemb. ætatis 63.

Ludovico XI. *Franciæ* Regi gratiſſimus erat: cujus & res geſtas celebravit, otſus an. *Chriſti* 1464. etiam prodidit res geſtas filii ejus, *Karoli* VIII. Etſi autem non uno loco *Mejerus* dicat, in pluribus falli: tamen Hiſtoricus eſt verax, ac prudens. *Voſſ.* de Hiſt Lat.

Scripſit Hiſtoriam ita laudabiliter, ut nihil verear componere eum cum quovis Antiquorum. Incredibile eſt quàm ille omnia videat, penetret, arcana conſiliorum eruat, & ſubinde inſtruat nos ſalutaribus rariſque præceptis, & id diffusè, *Polybiano* quodam exemplo. Quanquam revera *Polybium* aut talem aliquem

Digitized by Google

quem ille nec vidit: & hoc quoque laudem ejus auget, quòd tanta præstitit, litterarum omnium rudis, solo usu rerum peritus & naturali quadam judicii bonitate. Ite nunc scioli, & linguarum aliquâ cognitiunculâ vobis placete. At *Princeps* noster hunc legito, & *Enchiridium Cominæus* illi esto. Dignus *Alexandris* omnibus hic *Philippus*. *Lips.* Not. ad 1. lib. Politic.

Quem [*Philippum Cominæum*] *Polybio* comparavit *Lipsius*, non sine magnâ ratione: uterque enim, observatione acutus, judiciô solers, prudentiâ copiosus, &, quod omnibus cæteris laudibus sublimius, rarò apud alios deprehenditur, probitatis, conscientiæ, reverentiæ erga fatum & fatales eventus, perpetuis notis mixtissimus. Illud quoque commune habent, quòd, ubi rei dignitas, cogitationis utilitas, usûs & applicationis dexteritas postulare moram videtur, subsistunt lectoremque suum, tanquam in re præsenti, cum cura & fide instruunt. *Boecler.* in histor. Schola Princip. n. 2.

In *Philippo Cominæo* deprehendet Lector dulcem atque jucundam orationem, cum genuina simplicitate, narrationem puram, & in qua splendet evidenter Authoris bona fides à vanæ gloriæ aucupio cùm de se ipso, & tum ab affectu tum ab invidia cùm de aliis loquitur, immunis: Ejus sermones & hortamenta magis comitantur laudabilis Zelus, & Veracitas, quam ulla ingenii vis exquisita, & ubique authoritas & gravitas virum non infimo loco natum ac in magnis negotiis versatum arguunt. *Mich.* de *Montagne* Tentaminum lib. 2. c. 10. Gall.

Si quis autem est omnium vel nostræ vel etiam paulò superioris ætatis qui prudentiâ & veritate proximè ad antiquos accedat, is meo quidem judicio est hic Auctor, quoniam gravissimas deliberationes habitas in ipsis Regum penetralibus, antequam in actum venirent, ponit ob oculos & diligenter explicat, quod vix pauci fecerunt, & pauciores multò præstare possunt, & ut possent vix tandem audent ne quid offendant. *Ioan. Sleidan.* præfat. ad *Comin.* Hist.

Ludovici XI. Regis *Galliæ* & *Caroli* ejus filii, res bello gestas, quarum & particeps fuerat, *Angeli Cathi* Pontificis *Viennensis* hortatu & impulsu describere aggressus, luculentam quatuor & triginta annorum historiam, magnâ quidem styli simplicitate, sed nec minori puritate, & quod in rerum scriptore summum est, singulari apud omnes fidei ac veritatis opinione insignem posteritati transmisit—Nec eloquentiâ, prudentiâ, cæterisque virtutibus ad summas res tractandas idoneis ulli hominum ætate suâ concessit. Eò majore omnium admiratione, quòd vix ullo literarum præsidio fretus, penè sola naturæ bonitate niteretur. *Scævol. Samarthan.* in Elog.

Ludovicus Vives Caroli V. Præceptor *Cominium* reprehendit, quòd sæpiùs ab Historiâ propositâ digrediatur, deque Principum moribus ac virtutibus, atque omninò de vita beata Philosophorum in modum disputet. Is tamen aliter atque *Vives* omne tempus in Republica gerenda, aut in bellis, aut in maximis legationibus obeundis consumpserat, ut rectè, si quis alius, judicium ferre potuerit. *Ioan. Bodin.* in Meth. Hist. c. 4. p. 53.

Cominæum vir lectionis variæ, studii indefessi. Unum dolebat maximè, quòd cùm

Gallicam, Hiſpanicam, Germanicam calleret linguas, *Latinam* ſolam ignoraret. Scripſit *Gallicè*, quâ potiſſimùm linguâ excelluit, & ad veterum Hiſtoricorum gloriam venit. *Valer. Andreas* in Bibl. Belgic.

De *Imperii arcanis* ita planè perſpicuéque ſcripſit *Cominæus*, ut Regina *Catherina* de *Medicis* dicere ſoleret, *Cominæum tot Hæreticos in rebus politicis effeciſſe, quot* Lutherus *in Religione.*

Nec me latet plurimos hujus ætatis *Principes*, ipſum in deliciis habere ſolitos, ceu rerum gerendarum, & politicæ negotiationis magiſtrum, ac præterea velut incorruptæ veritatis integerrimum aſſertorem. Hinc in æterno literatorum Concilio ſancitum, ut ſicuti *Iovius* in Hiſtorica factorum narratione præſtat, & *Guicciardinus* in detegendis conſiliorum omnium, actionumque cauſis; ita *Philippus* in dirigendis ad civilem prudentiam animis, ſingulari quodam ingenii bono præcellat. Igitur quod ſummè arduum à Phyſicis exiſtimatur, hic intelligendi vigorem cum agendi ſolertiâ conjunxit. *Ioan. Imperialis* in Muſæo Hiſt.

Philippus Cominæus eadem Libertate *Ludovicum ſuum* depinxit quâ ipſe vixerat: tantumque ſibi exquiſito judicio veræ gloriæ comparavit, quantum ille triumphis & Imperio. *Gabr. Naudæus* in Bibl. Polit.

Ejus Hiſtoria præſertim nominis illius memoriam commendat. Annorum quatuor & triginta ſpatio maximè inſignia geſta cõplectitur duorum poſtremorum *Burgundi* Ducum *Ludovici* XI. & *Caroli* VIII. Galliæ Regum: quamvis autem ingenii proprii facultatem ad illius conſcriptionem adhibuerit ob ſuam *Latinitatis* ignorantiam, hanc tamen adeo accuratè pertexuit; tam perſpicuum ordinem, tantamque concinnitatem in ea obſervavit, & tam ingeniosè plurib. Politicæ ſententiis illam perſperſit, ut ab omnibus *Europæ* Doctis cum admiratione fuerit excepta, & communibus ſuffragiis gravi huic Authori tributus fuerit elogium *Principis Hiſtoricorum ſibi coætaneorum* — Poeta *Ronſardus* non dubitat illum *Tito Livio* æquiparare in *Poemate* quodĩ ejus laudem ſcripſit. *Iſ. Bullart.* Acad. Scientiarum. Gall.

Cùm prædirus eſſet acuto ſublimique ingenio, id omni ſtudio appulit ad liberales diſciplinas, ſpeciatim vero ad lectionem optimorum Hiſtoricorum, quos cum impenſe diligeret ſe quoque in componendo exercuit, ut liquidò conſtat è luculento Hiſtoriæ illius teſtimonio, qua *Gallicè* Regum geſta narrat qui ab an. 1462. uſque ad initium Regni *Ludovici* XII. clavum regni tenuerunt. Hæc Hiſtoria ejuſque in hujus Scriptione prudentia ſingularis ad honorem & celebre nomen vetaciſſimi & ſimpliciſſimi ſui temporis Hiſtorici illum extulerunt; Quia tam abunde ſatisfecit eorum muneri qui ſimilem provinciam ſuſcipiunt, ut immortalis futura ſit ejus memoria, cùm in ipſa *Gallia* tum in omnibus *Europæ* Regionibus. Scripſit præterea Commentarios *Caroli VIII. Galliæ Regis, bellique ab ipſo in Neapolitanum Regnum moti.* *Argentonis* Dynaſta ille fuit, Vir magnorum negotiorum adminiſtrationis capax magnæque dexteritatis; quod etiam eximiè demonſtravit peregregiis ſuis Operibus quæ omni reſpectu *Animata* dici debent, cum veracitatis *animam* habeant, ob quam ab omnibus rerum publicarum Adminiſtratoribus honore ſummo cultus fuit: Quamobrem illa non citiùs

lucem

Lucius Cornelius, qui ob victoriam Dictatore creatus, triumphum de Samnitibus, & Etruscis egit. Hic primus Cornelius Scipio dictus est, quod Scipionem, id est, baculum, ferret, quo se senectus sustentaret. Hic Scipio Barbatus dictus est, quod barbam usque ad mortem nutrierit. Hic Scipio Barbatus Gnæum Cornelium Scipionem Hispallensem Consulem genuit. Hujus Gnæi filius fuit Lucius Cornelius Scipio Asiaticus, qui Antiochum vicit.

Publius Cornelius Scipio Africanus, qui Hannibalem vicit, & Carthaginem delevit. Hic primus de Asia triumphavit. Hic Publius Cornelius Scipio Africanus Lucium Cornelium Scipionem Asiaticum genuit.

Publius Cornelius Scipio Africanus Minor, qui Carthaginem, & Numantiam delevit. Hic Publius Cornelius Scipio Africanus Minor Quintum Fabium Maximum Æmilianum genuit.

Quintus Fabius Maximus Æmilianus, qui Macedonas vicit, & Persen Regem captivum duxit. Hic Quintus Fabius Maximus Æmilianus Quintum Fabium Maximum Servilianum genuit.

Quintus Fabius Maximus Servilianus, qui Allobrogas vicit. Hic Quintus Fabius Maximus Servilianus Quintum Fabium Maximum Allobrogicum genuit.

Quintus Fabius Maximus Allobrogicus, qui Arvernos vicit. Hic Quintus Fabius Maximus Allobrogicus Quintum Fabium Maximum genuit.

Quintus Fabius Maximus, qui Annibalem cunctando fregit. Hic Quintus Fabius Maximus Quintum Fabium Maximum genuit.

Quintus Fabius Maximus, qui Annibalem cunctando fregit. Hic Quintus Fabius Maximus Quintum Fabium Maximum genuit.

ROMANUS CAESONES.

Quintus Fabius Maximus, qui Annibalem cunctando fregit. Hic Quintus Fabius Maximus Quintum Fabium Maximum genuit.

Quintus Fabius Maximus, qui Annibalem cunctando fregit. Hic Quintus Fabius Maximus Quintum Fabium Maximum genuit.

Quintus Fabius Maximus, qui Annibalem cunctando fregit. Hic Quintus Fabius Maximus Quintum Fabium Maximum genuit.

Quintus Fabius Maximus, qui Annibalem cunctando fregit. Hic Quintus Fabius Maximus Quintum Fabium Maximum genuit.

Quintus Fabius Maximus, qui Annibalem cunctando fregit. Hic Quintus Fabius Maximus Quintum Fabium Maximum genuit.

Quintus Fabius Maximus, qui Annibalem cunctando fregit. Hic Quintus Fabius Maximus Quintum Fabium Maximum genuit.

Quintus Fabius Maximus, qui Annibalem cunctando fregit. Hic Quintus Fabius Maximus Quintum Fabium Maximum genuit.

Quintus Fabius Maximus, qui Annibalem cunctando fregit. Hic Quintus Fabius Maximus Quintum Fabium Maximum genuit.

Rupertus Gaguinus, natione *Gallus*, Ordinis Sanctæ Trinitatis, generalis Magister, Doctor Decretorum insignis, & tam in Divinis Scripturis quàm in sæcularibus literis eruditissimus, Poëta clarus & Orator facundissimus, qui *Italos* sæpe stupidos suâ eloquentiâ reddidit, ingenio excellens, vitâ & conversatione devotus. Scripsit utroque genere multa præclara opuscula, quibus nomen suum longè lateque notificavit. *Trithem.*

Libros II de Gestis *Francorum* scripsit: quibus Historiam complectitur annorum 1200. ac pertingit usque ad annum 1500. Etsi verò communi multorum Historicorum vitio laboret, ut in rebus patriis, & imprimis suorum temporum, affectui aliquantum indulgeat; quo nomine de eo conqueritur *Ludovicus Vives:* non tamen audiendus est *Iacobus Mejerus Balliolanus* libro 17 rerum *Flandricarum*; ubi Scriptorem frivolum appellat. Sed gravius illud, quòd universè de Historicis *Gallicis* addat, *Res suas Galli non majori solent scribere fide, quàm gerere.* Nempe nimius amor patriæ facit ut, dum suos à *Francis* Historicis accusatos purgare nititur, minùs rectè de præstantissimâ, sed inimicâ, *Francorum* gente judicaret. Unde etiam est, quòd idem paullo ante *Ludovicum*, *Galliæ* Regem, non dubitet *diabolicum omnium Discordiarum satorem* nuncupare. Nec tamen in rebus externis nimium *Gaguino* tribuendum videtur. De quo ita *Iovius* in Elogiis: *De fide* (in rebus *Gallicis*) *illi viderint, quorum interest incorruptam rerum memoriam ad posteros transmitti. Nam in his, quæ ad Italiam pertinent hujus tempestatis usque adeò insolenter, & pingui stylo, cacutire solet, ut, qui nulla orationis ornamenta in eo conspiciunt, passim in ejus imprudentiam stomachentur. Voss.* de Hist. Lat.

Dum vulgares sequitur Commentarios provinciali scriptos linguâ, ineptos prorsus & multis locis falsos, ipsis etiam *Gallicis* Scriptoribus attestantibus, fides ejus subindè vacillat. Ita ferè *Mejerus* Annal. *Flandriæ* lib. 17. ad annum 1473. addens *solere Gallos res suas non majore scribere fide, quàm gerere. Val. Andreas* in Bibl. Belgic.

Robertus Gaguinus nonita pridem habitus fuit magni nominis, dictione tamen, quàm scriptis vendibilior: verùm suo sæculo: nunc vix inter Latine loquentes reciperetur. *Erasm.* in *Ciceroniano*, p. 167.

Alter *Sallustius* ac *Livius*, prudentissimusque Historiographus vocatur *Erasmo* in Epistolâ ad *Gaguinum*, quæ ejus Historiæ subjungitur.

Eruditus *Gaguinus* non modo in probatis Authoribus versatus erat, sed etiam Disciplinarum sciru maximè dignarum absolutissima notitia ornatus erat. Hujus restes sunto tres illius libri de *Arte Poetica:* liber de *Conceptione Virginis* quem *Latinè* scripsit deinde verò in *Gallicum* transtulit, adversus *Vincentium* de *Castello-novo*; liber de *miseræ hominis conditione*, cum tanta multitudine *Orationum* & *Epigrammatum* quæ totidem præstantis ejus ingenii argumenta ministrant. Sed dum de insignibus ingenii ejus fœtibus mentionem facio, ejus *Annales Galliæ* obliviscì non debeo, quæ eorum sunt potissima pars. In hoc excellenti libro percipitur Historiæ sensus in sua puritate; In hac reluget *Styli Romani* majestas inter ordinem & fidelitatem narrationis, ibique de palma cum celeberrimis Veterum

Digitized by Google

rerum operibus certat: Cujus etiam rei Erasmus hoc testimonium ferre voluit. *Gall. hactenus.*)

Ille Robertus
Exequat sermone soluto
Stemmata Francorum, *& decus, & fera prælia Regum.*
Iam nihil est quod Gallia *doctos*
Invideat Latio; *suus ipse contigit alter*
Livius, *ac* Salustius *alter.*

Is. Bullart. dans Acad. des Sciences.

Extant Annales Rerum Gallicarum lib. II. *Par.* 1577. *Francof.* 1580. alia Opuscula, *Paris.* 1598.

Hoc ejus Epitaphium *Lutetiæ* in Templo *Mathurinorum*, auctore, ut volunt, *Fausto Andrelino:*

Illustris Gallo *nituit qui splendor in orbe,*
Hîc sua Robertus *membra* Gragvinus *habet.*
Si tanto non sæva viro Libitina *pepercit:*
Quid speret docti cætera turba chori?

Phil. Labbe in Thes. Epitaph.

PHILIPPUS BEROALDUS, Senior.

NAtus fuit *Bononiæ* anno 1450. Id. Nov. Clar. A. D. MD.

Fuit è summis sui seculi viris, Lectionis penè infinitæ; sed in quo subinde judicium desideres Indignus tamen, qui *maximè g[illegible]ulus*, & *verbosissimus Interpres* dicatur à *Florido* in Apologiâ adversus LL. Calumniatores. *Voss.* de Hist. Lat

Beroaldum inter nobiles *Grammaticæ* Professores summi nominis celebritate, & incredibili Auditorum frequentiâ *Bononiæ* docentem, externa præsertim Juventus effusè mirabatur, quum ex multâ lectione, felicique memoria, ab rusæ doctrinæ opes vetusto oris gestu proferret, & interpretando intacta ab aliis avidè sectaretur. Cupiebat in obscuris Authoribus lucem dare, & rancidæ vetustatis vocabula jam planè repudiata à sanis Scriptoribus, in usum *Romanæ Linguæ* revocare, uti apparuit ex *Commentariis* in *Asinum Aureum Apulei*: cujus familiaritate, horridum eloquentiæ genus, perversâ quadam libidine induerat, ita ut honestæ aures illud asperum impuræ novitatis mirari primò, & mox admittere cogerentur. *Paul. Iov.* in Elog.

Non adeò morosus est Junior *Philippus Beroaldus*, & longè melior Poëta, quàm *Philippus Beroaldus* Senior, qui & ipse versus scripsit, qui & passim legunatur: Sed de hoc nihil sanè nisi miram hominis facilitatem penè ingenio & judi-

cio destituram afferre possum, præstitisset ille aliquid in *Phaleuis*, si sibi temperare, quàm indulgere maluisset. At junior *Beroaldus* promptam, ac paratam habet ubique facultatem, Sed *Lyricis* ille magis, quàm alio scribendi genere delectatur, ex quibus & laudem assequitur, tametsi in his interdum sibi nonnihil indulgere videatur. *Lil. Gyrald.*

Erasmus in *Ciceroniano* suo cùm *Patrem* dixisset hominem de literarum studiis præclarè meritum; *Iuniorem* tamen (ut inquit) in *Ciceronianorum* Catalogum citiùs receperit; quanquam is perpauca mihi in literas. Sanè filius non tantus erat Sectator reconditorum verborum.

Beroaldus homo, ut illa tempora ferebant, neque indoctus, & minimè malus. *Lipsi.* l. 3. Var. Lect. c. 25.

Angelo Politiano Philippus Beroaldus, vir doctus & acutus; quod Commentariis in *Apuleium, Propertium, alios*, satis ostendit. Sed parum tamen viri illi, quamvis præstantissimi, ad penitus abolendam barbariem, valuerunt, donec *Germani* tandem aliquot successere, quorum auspicio & ductu plurimi veterum libri à mendis, quibus obsessi fuerant, prorsus liberati sunt. Nec quisquam, opinor, hanc *Genti* nostræ laudem ereptum ibit. *Gasp. Scioppius* de Arte Critic. p. 6.

Picus Mirandulanus ipsum *Bibliothecam vivam, ambulans Musæum* vocare non dubitavit; quo elogio aliàs *Longinum* Rhetorem *Eunapius* dignatus est. *Konig.*

Philippus Beroaldus vir Dictionariis quibusdam addictus fuit, è quibus sua eruit omnia, segnissimus in *Apuleium* oscitat. Hujus si vellem enarrata omnia persequi, magni voluminis liber emittendus esset. Meras scripsit in *Servium* calumnias, non Correctiones. *Claud. Verder.* in Autor. Censione.

Philippus Beroaldus Bononiensis, initio seculi decimi sexti clarus, ut variâ omnino eruditione, ita quoque poëticâ, cujus etiam laudes Scripto explanavit — In *Epicis* minus emergit. *Borrich.* de Poet. p. 95.

* Hic Auctor inter Hæreticos primæ Classis rejicitur in *Ind. Madritiensi* edit. ann. 1667.

Opera ejus partim vinctâ, partim solutâ oratione de variis argumentis scripta, *Lugduni* & *Parisiis* 1499. & 1529. fuerunt edita.

Obiit anno 1504. Sepultus *Bononiæ*, ubi hoc ejus Epitaphium:

Philippo Beroaldo, seniori, *Civi* Bononiensi, *viro omnium quos ætas sua tulit eruditissimo, atque eloquentissimo, eidemque humaniores literas* Parmæ, Lutetiæ, *atque in Patria summâ cum ingenii laude, atque audientium admiratione professo*, Phil. & Vinc. *filii Hæredes ex ipsius testam. P. P. vixit annos* LL. *menses* VIII.

ACCIUS SINCERUS, sive JACOB. SANAZARIUS

Clar. A. D. MD.

NEapoli natus, Patre equestris ordinis viro claro inter suos & luculentarum facultatum. Hic *Accius* prius vocabatur *Iacobus Sannazarius*, quod no-

men

mer gentilitium mutavit jam adultior. Is propter doctrinam, facundiam ingenii, morumque facilitatem *Ferrando Arragonum* Regi factus est amicus, & inter chariores aulicos & familiares receptus, cujus amicitiam singulari fide & constantia coluit quamdiu vixit. Expulsum enim *Neapoli* Regem in *Galliam* usque exulem secutus est: unde reversus ab eo multis honoribus, & beneficiis affectus est. At inter aulica munia, serialque occupationes, non defiit bonas sequi *Musas*, & doctissimis lucubrationibus augere, & promovere Rempublicam Literariam: potissimum illo insigni Poemate *de partu Virginis*: in quo de perfectione Poëticos videtur cum antiquis decertare. Composuit & lamentationem de Morte *Christi*, & Eclogas aliquot, & *Epigrammatum* perfectissimorum librum. *Boillard.* in Icon.

Actius Syncerus Sanazarius, *Neapolitanus*, initio seculi decimi sexti clarus, Poesin *Latinam* ad illud fastigium evexit splendore ingenii, imitatione optimi cujusque Veterum, aptâ fictionum Poeticarum inventione, & acumine, ut paucis admodum ex eo tempore alsius eniti concessum sit. Claudicur tumulo ad *Pausylypum*, vicinus cineri *Virgiliano*, ut qui arte pares, & studiis, etiam monumentis conjungantur. Docet vel Epos illud illustre, quod de *Partu Virginis* libris tribus complexus est, nihil fere illius versibus inveniri castigatius — Ad summam, digna omnia *Sannazarii*, quæ Poeseos Candidatis attentè legantur, ita ubique in quocunque argumento regnat: cultæ ejus Eclogæ faciles & numerosi elegi, argutæ epigrammata, & libera. *Borrich.* de Poet. p. 105.

Scripsit, tanquam ambidexter, *Etbrusca* simul atque *Latina* carmina, pari lepore saléque, arridentibus utrinque Musis, quum multo felle odii subamarus præpilata jacula Iambis intorqueret; aut amorum suorum dulcedine resolutus, tenerrimè lasciviret. Gravi autem & sacro Poemate, *de Partu Virginis*, vigiliis Annorum limâ perpolito, summum decus frustra expectasse videri potuit; quum illæ quæ juveni excideratt, *Piscatoria ecloga* publico exceptæ plausu, reliquorum operum famam oppresserint, ita, ut eam publici tanquàm iniqui judicii querelam aperto eum pudore, nec tamen sine tacitâ voluptate devoraret. *Paul. Iov.* in Elog.

A *Pontano* nonnulli profluxere tum in Poeticâ, tum in Arte Dicendi celebres. Unde & *Pontani* Academia nunc vulgo, ut *Trojanus Equus*, dicitur, in quâ nunc senescit, ni potius floret, *Actius Syncerus Sanazarius*, cujus ingenii exquisita quædam monumenta legi, & in primis *Piscatorias Eclogas* nonnullasque *elegias* & *epigrammata*, in quibus quædam sunt omni laude digna, alia præterea ejus præter vernacula non vidi, & quosdam *Virginei Partûs*, ut ipse appellat, Heroicos: In quibus, ut sic dicam, *statarius* Poëta videri potest. Non enim verborum volubilitate fertur, sed limarius quoddam scribendi genus confectatur, & lima indies atterit, ut de illo non ineleganter dictum illud *Apellis* de *Protogene Pontanus* usurpare solitus esset, *eum manum de tabulâ tollere nescire*. Præter diligentiam curamque *Actii*, acerrimum quoque ejus judicium, & numerorum sticturiam in poëticâ facultate cognoscimus, quare ejus reliqua, quæ condidit summopere desideramus, quæ longius ille jam ætate provectus supprimit.

Digitized by Google

JOANNES LUDOVICUS VIVES.

Clar. An. D. MD.

HIſpanus, *Valentiæ* natus, clamuit anno 1500. *Mariæ Henrici* VIII. primogenitæ Præceptor datus eſt. Verùm ob improbatum Regis divortium, iſtam ejus vix evaſit, in liberâ cuſtodiâ per ſex menſes detentus, poſtea in *Belgium* receſſit; Obiit anno 1536. *Gul. Cave* Chartophyl. Eccleſ

Ioannes Ludovicus Vives, Valentinus, natione *Hiſpanus*, ſapientiæ illius veræ, non humanæ ſolùm verùm etiam divinæ in omni vitâ ſtudioſiſſimus, quam & ſummâ cum laude eloquentiæ & virtutis plurimum illuſtravit lucubrationibus de eâ editis, & doctè prorſus & accuratè conſcriptis, probatus vir induſtriâ, patientiâ, labore, animique magnitudine: Cujus immortalis famæ gloria, idque meritò, quod ad ſapientiæ cultum in omne ævum vivet perpetuò, magno ſui deſiderio bonis omnibus relicto, obiit *Brugis Flandrorum*, an. 1541. *Beiſſard.* in Icon.

Ludovicus Vives, vir ut variæ doctrinæ, ita ſapientiæ propè incomparabilis. *Voſſ.* Epiſt. præfix. Art. Grammat.

Ludovicus Vives, vir longe eruditiſſimus, ac præclariſſimi judicii. *Barthius* in Adv.

Judicium ejus celebratur, quo inter III. viros illos R. P. conſtituendæ *literariæ* ejuſdem tempeſtatis excelluit, ut Budæo ingenium, *Eraſmo* dicendi copia, *Vivi* judicium tribueretur. Teſtantur id libri de *Corruptis diſciplinis*, quibus in *Artium* abuſus egregie ſtylum ſtrinxit: ut & *Epiſtola* ad *Fortem*, barbaros *Sophiſtas* exagitat. Ita *Theologiæ* ſtudio ſeſe dedidit; ut ſui ſæculi *Theologos* adæquaret. Fidem faciunt docti illi *Cõmentarii* in *Auguſtinum* de *Civitate Dei*: quæque de *bello Turcico*, De *Officio Pia Matrona* ſcripſit. In *Senecâ* emendando *Eraſmum* adjuvit, & *Adagia* colligendis. Doctus certè & eruditus ſæculi ſui *Criticus*, ſcriptis, & eruditionis famâ perpetuò victurus. *Biblioth. Hiſpan.*

Eſt apud nos *Ludovicus Vives, Valentinus*, nondum opinor vigeſimum ſextum egreſſus annum, ſed in nullâ Philoſophiæ parte nonnihil vulgum eruditus, tum in bonis literis, atque etiam in dicendi ſcribendique facultate eò progreſſus, ut hoc ſeculo vix alium norim quem auſim cum hoc committere. Nullum eſt argumentum in quo non exercuit ſtylum. Nunc *veterum* exemplum referens declamat, ſed tantâ dexteritate, mihi crede, ut ſtrictulum adimas, putes rem non hujus regionis, nec hujus eſſe ſæculi, magis autem feliciſſimis illis *Ciceronis* ac *Senecæ* temporibus natam, quibus *Coquis & Apicius* aliquanto plus erat eloquentiæ, quàm nunc eſt iis, qui videri volunt *Orbis* Magiſtri. Artis obſervantiſſimus eſt, ſed ejus affectationem ita diſſimulat, ut neges rem adumbratam agi. *Eraſm.* l. 19. Epiſt. 101.

Equidem nec ingenium nec eruditionem in *Ioh. Lud. Vive* deſidero: adeſt illi parata ſententiarum ac verborum copia, cumque fuerit initio duriuſculus, indies magis ac magis in illo maturescit eloquentia, quem ſi nec vita nec ſtudium deſtituerit, bona ſpes eſt, fore ut inter *Ciceronianos* numeretur. Sunt enim, quibus

Digitized by Google

Ecclesiæ Constantinopolitanæ, Gregorii Nazianzeni, Theologi, Orationes duæ, Græcè nunquam antehac editæ, quarum altera de Pace, altera de Filio inscribitur. Nunc primùm ex Bibliothecâ Regiâ in lucem productæ, & Latinè redditæ à Jacobo Billio, Regio Consiliario, & Eleemosynario. Parisiis, apud Sebastianum Nivellium, via Jacobæa, sub Ciconiis. 1583. 8.

Reliqua Gregorii Nazianzeni Opera, quæ ad hunc diem desiderata fuerunt, nunc primùm in lucem edita. Parisiis, apud Sebastianum Nivellium, via Jacobæa, sub Ciconiis. 1583. 8.

Hæc duo Opera Gregorii Nazianzeni, Græcè & Latinè, cum Notis Jacobi Billii, Parisiis, apud Sebastianum Nivellium, via Jacobæa, sub Ciconiis. 1583. 8.

JACOBUS BILLIUS.

Jacobus Billius, natus Parisiis, ex honestâ familiâ originem ducebat. Ejus pater, [illegible] Regio Consiliario, & Eleemosynario. Parisiis, apud Sebastianum Nivellium, via Jacobæa, sub Ciconiis. 1583. 8.

Hæc duo Opera Gregorii Nazianzeni, Græcè & Latinè, cum Notis Jacobi Billii, Parisiis, apud Sebastianum Nivellium, via Jacobæa, sub Ciconiis. 1583. 8.

JACOBUS BILLIUS.

Jacobus Billius, natus Parisiis, ex honestâ familiâ originem ducebat. Ejus pater, [illegible]

Extat Psalterium quintuplex Latinè, continens quinque Versiones Psalterii Davidis, Paris. 1509.

Hoc ejus Epitaphium: *Simone Vallamberto* Autore:

Hâc quicunque urnâ Fabrum *putat esse sepultum,*
Errat; cœlestem non tegit urna virum.

Aliud *Georg. Buchanano* Auctore:

Qui studiis primus lucem intulit omnibus, artes
Exstinctas cunctas hac tegit urna Fabrum.
Heu tenebræ tantum potuere extinguere lumen?
Si non in tenebris lux tamen ista micet.

RAPHAEL MAFFEUS VOLATERRANUS

Clar. An. D. MDV.

ITalus, *Volaterris Hetruriæ* Urbe natus est. Obiit *Volaterris* Anno Dom. 1521. annos natus plusquam septuaginta.

Hic *Raphael* primos ætatis annos studiis bonarum disciplinarum impendens, in virum doctissimum evasit; quod ejus scripta satis testantur. Vir fuit habitu corporis venusto, facundiâ elegante, & morum gravitate vitæque sanctimoniâ clarus. Ejus opera præcipua hæc extant. Commentariorum Urbanorum libri triginta octo. — Oeconomicum *Xenophontis* ab eo interpretatum. — De Principis & Ducis Officio lib. 1. — Monodia seu funebris Oratio *Gregorii Nazianzeni* latinitate donata. — Institura Monachorum. — *Procopii Cæsariensis* de Bello *Persico* & *Vandalico* lib. 2. — De fide *Christianâ* lib. 10. — *Basilii* Orationculæ decem. Et alia quædam ex Græcis Theologis, quæ in Latinum sermonem transtulit, magnâ cum laude, & reconditæ eruditionis approbatione. Vixit inter suos quietè, & præcipuâ admiratione virtutis. *Bassæus* in Com.

Fuit hic Vir infinitæ propè lectionis, quippe qui disciplinas omnes in acervum conjecerit, utili potiùs in alienâ desidiâ, quàm ad explicatæ doctrinæ decus nobili opere: non multo enim cum labore, & sine ornamento Latinæ Orationis ejus cuncta attricto ordine ita digessit, ut alibi quærenda legentibus indicare videatur. Ea verò, quæ de *Principis* officiis scripserat quasi rudia & carptim enarrata, rerum superiorum hac dubia fide nec levare rectè nondum potuit omninò certâ veritatis luce carere, quæ inter adulationem & metum nec præsentis nec futuræ spe laudis, intempestive publicantur. Sed multum hercle debemus ingenuo gratuitoque labori, quo hic integritate vitæ vir optimus, delicatis recessûs noscendarum compendia demonstravit, & *Procopium* de *Persico*, atque *Vandalico* Bello, sincerè potiùs quàm splendidè convertit. *Paul. Jov.* in Elog.

Vir multæ erat doctrinæ, & industriæ: sed qui tamen non satis magnam

Græcæ linguæ nostram fuerit adeptus: quod multa adeo perperam ab eo versa ostendunt: ut omninò aberret *Iovius*, cùm ab eo *Procopium* de Bello *Persico*, & *Vandalico* sine crè potiùs, quàm splendidè conversum ait. Præterea condidit *Vrbanorum Commentariorum* libros 38. quos *Iulio* II. Pontifici inscripsit, atque *Vrbanos* vocat, quia in Urbe *Româ* conscripsit. Ex mille amplius utriusque linguæ *Auctoribus* eos se congessisse ipse ait. Tribus verò Tomis distinxit, quorum primus *Geographiam* veterem continet: alter *Anthropologiam*, sive Viros illustres: tertius *Philologiam*, sive *Artium* rudimenta. Itaque in Præfatione ad *Iulium*, opus hoc παντοχῆον appellat, quasi quo omnia comprehendantur. *Voss.* de Hist. Lat.

Bona eruditorum pars ei defert mediocrem eruditionem, cùm nihil, quàm aliena hinc inde in sua immensa volumina transtulerit: in *Græcis* vertendis vel pueriliter persæpè lapsus *Florid. Sabin.* in Apol. adv. LL. Calumniat.

In *Græcis* parum versatus *Raphaël Volaterranus*, fucatam eruditionem ostentat, & dum *Interpretem* se gerens supra seipsum assurgit, quæsitâ laude cecidit. *Huet.* de Clar. Interpret.

Raphael Volaterranus, variæ vir eruditionis ac latè patentis — Author magnam sanè diligentiæ laudem meritus. *Lud. Viv.* de Trad. Discipl.

Hic. Vir quamvis admodum celebris nullius omnino artis valdè peritus erat, sed in Ttranslationibus miserandus erat, quia Græcæ linguæ ignarus erat, adeo ut perpetuò totidem illæ sint indigestæ farragines, in quibus tamen animadvertitur ostentatio, insulsaque eruditionis speciosiras. Scriptorum peritia vel in ipsorum erroribus agnoscitur; Sed *Volaterrani* lapsus adeò puriles sunt, ut similis ferè censeatur pueris qui solent loqui nescientes quid sibi velint. *Eruditorum Iudicia* per Dominum *Baillet.* Pariſ. 1685. *Gall.*

Bibliographus Anonymus ait in illo Opere (*Commentariis* nimirum) plurimum non esse ponendum; ineptiis & quisquiliis refertum esse; In illo tamen plura occurrere circa res *Italicas* quæ Authoris tempore contigerunt, præsertim verò in privatis familiis, quæ scitu digna sunt, quæque nusquam alibi quàm in illis *Volaterrani* nostri *Commentariis* occurrunt. *Baillet.* ibidem.

Erudirus vir & acerrimi Judicii. *Baudius* libro 2. Epist. 8.

Extant ejus Opera *Lugduni* 1599.

Conditus est in templo *Sancti Lini* prope summum Altare, arcu marmoreo, ubi ejus Imago saxea incumbens arcæ, quæ ossa continet, posita est cum hâc inscriptione: *Sic itur ad astra*. Arcæ marmorea quâ corpus claditur, lauream in modum coronæ triumphalis implexam habet, ubi sculptum est: ΑΠΝΟΟΣ ΠΝΟΩ. Et infra tale legitur Epitaphium:

Chriſto

Chriſto Servatori.

Raphaeli Maffeo Geiardi Maffei *F. Doctrinâ, Pietate ac Sanctitate cum quovis antiquo comparando, ut ejus indicant opera egregia, teſtantur Miracula. Vixit annos* LXX. *menſ.* XI. *di.* VIII. *obiit anno ſalutis* M.D.XXI. VIII. *Kal. Februar.* Marius Maffeus *Epiſcopus* Cavalicenſi, *Fratri ſanctiſſimo P.*

FRANCISCUS XIMENIUS.

Ciſnerenſis, Hiſpanus, Ordinis *Minorum, Cardinalis, Archiepiſcopus Toletanus, & Hiſpaniarum Archicancellarius*, claruit ann. 06. obiit an. 1517. Clar. An. D. MDVI.

Hic universum Vetus & Novum Teſtamentum variis linguis in Urbe *Complutenſi* edidit, & *Leoni* X. Pontifici dedicavit. Id opus *Biblia Complutenſia* vulgò appellant. Expreſſum eſſe dicitur ex caſtigatiſſimis & veruſtiſſimis exemplaribus, ex *Vaticanâ & Mediceâ* Bibliothecâ deſumptis, vel à *Venetorum* Senatu tranſmiſſis, aut aliunde, nullâ impenſarum aut laborum habitâ ratione, conquiſitis. Ab hoc *Ximenio Complutenſis* etiam *Univerſitas* fundata eſt. *Konig.*

Hic *Ducatorum* ſexcenties millenis millibus impenſis ſex tomos Anno 1515. emiſit, ita ut in *Veteri Teſtamento* textum *Hebraicum* & paraphraſin *Chaldaicam*, cum duabus Verſionibus *Latinis*, in Novo textum *Graecum*, cum Verſione *Latina* collocaret. Hoc opus *Leo* X. magnificis privilegiis munivit, & omnibus magnopere commendavit. Meritò autem numeratur *Opus* inter Inſtrumenta media, quibus *Deus* ſuperiori ſeculo doctrinæ Cœleſtis puritatem in lucem revocare voluit. *Alſted.* l. 32. Encyclop. c. 7.

Franciſcus Ximenes Cardinalis, & Archiepiſcopus Toletanus, ſummus omninò vir, & felici ſidere iſtis temporibus *Hiſpaniæ* datus, quibus ſingularis quidam & divinus in conſtituendis *Academiis* ardor agitaverat *Magnatum* animos. *Germ. Con. ing.* de *Hiſpan.*

Dignus ſanè *Franciſcus Ximenius Ciſnerus*, qui doctos inter *Hiſpanos* recenſeatur; qui ad ſummum dignitatis faſtigium ob inſignem eruditionem meritò eſt à *Regibus Catholicis* evectus. *Hiſpan.* Biblioth.

Franciſcus Ximenius Cardinalis, cujus pietati & animi magnitudini tantum *Hiſpania* debet. *Thuan.* ad an. 1552. l. 11.

Illa ad omne ævum duratura *Bibliorum* editio. *Idem* ibid.

Superius ſeculum Scripturæ Sacræ verſionibus in Occidentis Eccleſia fœcundiſſimum fuit. Viri quidam Docti qui *Hebraicam Linguam* didicerant Bibliorum Tranſlationem ad Hebraïcum Textum ſe adornare poſſe rati ſunt accuratiorem veteri Vulgata Latina quam Beato Hieronymo aſcribunt. Hoc fuit in cauſa cur breviſſimo temporis ſpatio ingens viſus fuerit numerus Tranſlationum ab invicem ſatis diverſarum, licet Omnes ſe ad Hebræum idem autographum *Biblia* interpretari ſe intenderent. Jeſ. *Rich. Simon.*

Cardinalis *Ximenius* non fuit omnino tam audax in novis ſuis Alcalenſibus

Digitized by Google

sibus seu Complutensibus Bibliis, anno 1515. excusis, in quibus Textum quidem Hebraïcum concluſit, ſed nullam Textûs ejuſdem aliam interpretationem adjungere auſus eſt præter *Hieronymianam*, quæ alias *Vulgata* nomine venit. Vulgaria tamen Exemplaria pluribus emendavit locis ſecundum alia Latina Exemplaria caſtigatiora, imo & quandoque juxta *Hebraicum* atque *Græcum*. Collocavit inſuper *Vulgatam* Verſionem inter Hebræum Textum & Septuaginta interpretationem, hac ratione demonſtrare intendens in Eccleſia Occidentali nullam aliam Scripturam ut normam agnoſci quàm Verſionem illam Latinam inter *Hebræum* atque *Græcum* à ſe collocatam. Conſilium ejus quamvis bonum & juſtum ſimiliter tamen Theologi complures interpretati ſunt, cui cenſuræ anſam ipſe dedit, quia hæc Biblia tribus columnis diſpoſita cum *Domino Noſtro* inter duos *Latrones* poſito comparavit; Textu Hebraïco, ex ejus ſententia, pervicacem Latronem, Verſione verò Græca probum Latronem referente. Jeſ. *Rich. Simon.* Hiſt. Crit. V. Teſtam. lib. 2. cap. 20. *Gall.*

Extant *Sacra Biblia, Complutenſia* dicta, 6. Vol. *Compluti* 1515. Fol.

Hoc ejus Epitaphium, in Academia *Complutenſi*:

Condideram Muſis Franciſcus *grande Lyceum*,
Conditor in exiguo nunc ego Sarcophago.
Prætextam junxi ſaccо, galeamque Galero,
Frater, Dux, Præſul, Cardineuſque Pater.
Quin virtute mea junctum eſt Diadema Cucullo,
Cum mihi regnanti paruit Heſperia.

Phil. Labbe in Theſaur. Epitaph.

DESIDERIUS ERASMUS.

Clar. Ar. D. MDX.

NAtus *Roterodami* Octob. 28. Anno 1467. Obiit *Baſileæ* 1. Julii Anno 1536. Cum antea *Gerardus Gerardi* dicerctur, poſt *Deſiderius Eraſmi* vocari maluit. *Symbolo* uſus eſt: *Cedo Nulli.*

Spiritum & vitam *Eraſmo* debent renaſcentes literæ. Gratus & acceptus ſummis Pontificibus, Imperatoribus, & Regibus. Propenſior naturâ fuit ad Jocos quàm deceret, quàm nonnunquam expediat, ut de ſe ipſe fatetur ad *Barbirium*. Multa vir tantus ſcripſit, quæ in 9. Tomos diſtributa, hodiè cum ſummo omnium ſtupore leguntur. Inter alia plura non poſtremum locum obtinent *Epiſtolæ*: In iis enim tota elucet ejus vita, in iis ejuſdem patet *genius*, ingenium, mores, eruditio, animique dotes. *Sweertii Athenæ Belgicæ.*

Ut erat peregrinationis amans, pleraſque *Chriſtiani* Orbis *Academias*, magna celebritate famæ, quà docendo, quà ſcribendo, obivit, major & apud poſteros futurus, ſi minor eſſe voluiſſet. Nam ſi intra profeſſionis literariæ terminos ſubſtitiſſet, ſeque totum hiſce ſtudiis, quibus in primis videbatur, dediſſet,

Digitized by Google

ædidisset, paria fortasse cum primis illis *Latini* Sermonis auctoribus facere potuisset. At verò postquam Theologum agere voluit, ingenio fisus nimium sibi arrogavit, & in tractandis *Sacris Literis* veterumque Patrum monumentis rigidum nimis censorem se præbuit. *Aubert. Miraus.*

Neque ego video quæ gratia ab ullo digna meritis ipsius haberi possit. Cujus diligentia, labore, assiduitate, & *Constantiâ* illius temporibus periculosâ, perfectum est ut libros Scriptorum Apostolicorum & Evangelicæ Historiæ integros purosque habeamus. Neque meâ quidem sententiâ, ullius operæ, quæ corrigendo ultra *Erasmicas* notationes progrediatur, locus est relictus. *Camerar.* in Nov. Fœdus.

Notum enim divinum *Erasmi Roterodami* ingenium: nota incredibilis illius viri & multiplex eruditio; cum pari industria & dexteritate conjuncta. *Gasp. Sciopp.* de Arte Critic. p. 6.

Erasmus ingeniosus Scriptorum censor. *Lud. Viv.*

Sed acumen *Erasmiana* censuræ & certitudinem, quam in *Latinis* præstitit, in *Græcis* prorsus desidero. *Ioan. Hales* in Not. in *Chrysostom.* Homil. in Hebr.

Erasmi Epistolis nihil est suavius & acutius. Latinitas in illis non mala, non quidem talis, quam ad imitandum aliquis proponere sibi debeat (hic enim antiqui Scriptores *omne ferunt punctum*) sed nativi, extemporalis, & interdum aliquem ex rebus colorem trahens, quod accidit interdum Scriptoribus doctissimis, *Grotio, Salmasio* ac aliis. Illi enim autores prout res sunt, quas tractant, prout in Autores scribunt, à quorum lectione recentiores discedunt, stylum suum formare solent. — Vastum hoc opus est variarum ejus *Epistolarum*, non quidem omnium; nam multæ etiamnum ineditæ sunt, & earum multæ Manuscriptæ in Bibliothecâ *Gudianâ* asservantur. Ipse *Erasmus lib. 17. epist. 42* notatur, multas sibi esse Epistolas extempore scriptas & dictatas, quarum nullum ille exemplum servaverat, doletque multas ex illis in vulgus emanasse. *Cornucopiæ* meritò dixeris variarum rerum. Continentur in illo libro arcana statûs, Civilis, Ecclesiastici, Literarii illorum temporum, facta nonnunquam & jocosa, ut ipse fuit ingenio mire festivo, e. g. cùm morem osculandi in *Britanniâ* describit, *lib. 5. epist. 10.* & jurgium ancillæ cum herâ, *lib. 5. epist. 6.* Editio Epistolarum illarum *Frobeniana* editione *Londinensi* & cæteris longè melior est & correctior: multis enim mendis hæc postrema scatet, quanquam aliqua parte locupletior. Index huic operi subjectus utilissimus est. Lites in Theologorum palæstris tum ventilatas, & quicquid in illatum historiam pertinet, illic deprehendes. Quanquam *Erasmus* se medium semper gesserit, studium tamen partium non rarò deprehendes. Magna fuit ejus viri veneratio, & meritò quidem, ingenium excelsum, vastum, diffusum, fœcundum, acre, promptum, ad omnia paratum, in decus & miraculum Seculi natum. Triumphare duobus his civibus *Batavia* potest, *Erasmo* & *Grotio*, quibus pares postera secula non facilè datura sunt. *Dan. Georg. Morhof.* Polyhist. pag. 282, 283.

Erasmus Roterodamus primus fuit inter *Adagiorum* Collectores, quod opus ipsi

Digitized by Google

Potiſſima ejus opera ſunt ejuſdem *Chiliades*, ejus *Epiſtolæ*, ejuſque *Novum Teſtamentum*, quod bonum eſt: non paucis erroribus laborant quoad Latinitatem ejus Colloquia: Nimio habet in pretio *Latinitatem* Hieronymi qui malè loquebatur—Eraſmus meliùs quam ille loquebatur——Nullus unquam ſive *Papiſta*, ſive *Lutheranus*, ſive *Calviniſta* præſtantiorem elucubravit librum nec elegantiorem ejus in *Novum Teſtamentum* Paraphraſi. Quamvis Parens meus adverſus Eraſmum calamum ſtrinxerit, magni tamen Eraſmum facio, magnus fuit vir. O quam præclara Epiſtola in ejus epiſtolarum fronte ſcripta eſt. *Eraſmus magnus Vir divinam edidit paraphraſin.* Eraſmi *Præfatio in* Senecam *eſt præſtantiſſima: optime de eo judicavit, melius adhuc quam* Lipſius. Pœnituit Patrem adverſus illum ſcripſiſſe. Culpam ſuam agnovit, *ſed fuerat irritatus cùm vocaretur ab* Eraſmo Miles, quaſi per contemptum, *ut Amphitheatrum vocat Dominos* Pleſſæum & Lanovium, Milites per contemptum. In Italia *Adagia* typis mandari curarunt, ac expunxerunt *Eraſmi* verba & 500. inſeruerunt *Adagia* quæ talia non ſunt. Muretus *illos ridet. Eraſmi Annotationes in Novum Teſtamentum multa habent doctiſſima, & ipſius* Paraphraſis *eſt inſtar optimi Commentarii, quamvis in quibuſdam erret*—— Oportet Magnos Viros in vita ſemel errare; *& ille in* Dialogo Ciceroniano *negatuer lapſus.* Scaligerana ſecunda. Gall

Quibuſdam vitio eſt non ſatis eſſe *Ciceronianus*, ad ſtructuram & verba *Tulliana Dictionis* omnia ſeverè exigentibus. ed ipſum ſtylum apertum, extemporalem, purum, facilem, & argutum ſemper amavit, vocabulis quibuſdam uti coactus eſt, *Chriſtianæ* Religionis materiæ quam tractabat ſervientibus. *Beat. Rhenan.* Epiſt. ad *Carol.* V.

Salibus, & iis interdum aculeatis abundant nonnulla ejus *Opera*, in quibus craſſos errores, & aniles quaſdam ſuperſtitiones Orationis Libertate perſtringit, unde orta eſt Opinio contemptarum Religionum: Sed *Norma Chriſtianæ Charitatis* ſuadere debuit humaniorem interpretationem. Videtur autem *Eraſmus* magis habuiſſe quid fugeret, quàm quid ſequeretur. Unus omnia pervidere non potuit, & rem haud exiguam præſtitit, quòd in tantis ignorantiæ tenebris oculos attollere potuerit ad inveſtigandam lucem veritatis. Meticuloſior fuit & timens offenſionum, atque hoc unicè in vitâ ſtuduit, ut omnium ordinum & generum benevolentiam colligeret. Id forſan impedimento fuit quo minus comicum oculos configere auſus fuerit & omnia iniquitatis myſteria velo levato patefacere. Multum tamen, imò infinitum ei debet poſteritas, & forte non haberent reprehenſores ejus unde famam conſequi potuiſſent, niſi ipſis dediſſet quod reprehenderent. *Dominic. Baudius* Epiſt. Centur. 2. Epiſt. 27.

Pontificii Eraſmo admodum infeſti ſunt. *Bellarminus* eum inter *Semichriſtianos* referre non erubuit. *Poſſevinus* nomen ejus ex omnibus Catholicorum Scriptis expungi debere affatur. *Stapleton.* murem errantem vocat. *Forerus* in *Aranicâ* dignum ait, qui ex omnium hominum memoriâ eraſus eſſet. Quidam etiam *Eraſmo Arianiſmum* objicere non verentur: non debuit autem vir optimus venire in tam atrocem ſuſpicionem, à quâ ſatisſuperque eum liberat explicatio primi capitis *Evangelii* ſecundùm *Ioannem. Konig.* in Biblioth.

Vir hic jure ubique magnus sed an tantus fuerit quantus à nonnullis existimatur, haud mihi parum liquet; certè inter *Germanos Latinus*, inter *Latinos* aliquando *Germanus*. *Lil. Gyrald.*

Erasmus magnus certè opinator. *Montacut.* Apparat. 1. sect. 79.

Varro sui seculi, & *Cicero Germania* vocatur *Paulo Iovio.*

Magnum *Batavia* lumen vocat *Voss* de Hist. Lat. p. 713.

Admirabilem habet facilitatem ad Lucem. *Lud. Viv.* lib. 3. de Tradend. Discipl.

Vir magnô ingeniô & eruditione, neque minore judicio & prudentiâ: qui tamen noster profectò non fuit, neque esse vel audire unquam voluit. *G. Calixt.* in Appar. Theolog. pag. 154.

Adagiorum Opus ab *Aldo* impressum an videris nescio: est quidem profanum, sed ad omnem doctrinam utilissimum, mihi certe inæstimabilibus constitit vigiliis. *Erasm.* in Epist. ad *Servatium.*

* *Desiderii Erasmi Roterodami* libri infrascripti, Colloquia, Moria, Lingua, Christiani Matrimonii Institutio, De interdicto esu carnium, paraphrasis in *Matthæum*, quæ à *Bernardino Tomitano* de *Latino* Sermone in *Italicum* conversa est, prohibentur. Cætera verò opera ipsius, in quibus de Religione tractat, tamdiu prohibita sint quamdiu à Facultate *Theologicâ Parisiensi*, vel *Lovaniensi* expurgata non fuerint. *Adagia*, quæ non sunt ex Editione *Pauli Manutii*, expunctis locis suspectis, judicio alicujus facultatis *Theologicæ*, Universitatis Catholicæ, vel Inquisitionis alicujus Generalis, permittuntur. Ea verò quæ sunt ex editione *Pauli Manutii* permittuntur. *Index Romæ* Impress. Anno 1681.

Opera ejus, Impressionis *Frobenianæ*, 9. Tomis continentur.

Hoc ejus *Epitaphium*:

Fatalis series nobis invidit Erasmum,
Sed Desiderium *tollere non potuit.*

Aliud:

Terra Batava *suum cùm miraretur* Erasmum,
Hoc majus potuit dicere, nil genuit.

Aliud, Auctore *Steph. Paschasio*:

Hîc jacet Erasmus, *qui quondam bonus* erat mus.
Rodere *qui solitus*, roditur *à* Vermibus.

Phil. Labbe in Thes. Epitaph.

Aliud;

Digitized by Google

Ejusd. Authoris Elegia Elegiam

Et quo Parentalem Scriptis
Ille Pater Patriæ, Cæsar Augustus honorat,
Hujusce, meæ quæ fuit Ille Parens.
Ille Pater Patriæ, Cæsar Augustus honorat,
Hujusce, meæ quæ fuit Ille Parens.
Sed tu Cæsareum nec quæras Principis Ortum,
Sed tu Cæsareum nec quæras Principis Ortum,

Lector, cui Deus hæc otia fortunet, Valebis.

LECTORI CUI DEUS HÆC OTIA FORTUNET, SUBSCRIBENDA.

Tres tomos de Rebus Turcicis, Mille mihi fere Lib. I. Cap. 1.
Chartas, Lector, dedi, ut Turcarum Imperii Exordium, ejusque Incrementa, ac Progressus, quibus ad hanc, quam nunc tenet, Potentiam pervenit, Tibi exponerem. Quos Libros, ut Tu, Lector, Tuo Judicio, ac Arbitrio probares, Tuæque Voluptati, ac Delectationi inservirent, Tu Deum Optimum Maximum precare, ut Tibi Otium, ac Tranquillitatem, quibus Tu Libros hos legere possis, concedat. Vale.

Ejusd. Authoris Elegia Elegiam

Et quo Parentalem Scriptis
Ille Pater Patriæ, Cæsar Augustus honorat,
Hujusce, meæ quæ fuit Ille Parens.
Ille Pater Patriæ, Cæsar Augustus honorat,
Hujusce, meæ quæ fuit Ille Parens.
Sed tu Cæsareum nec quæras Principis Ortum,
Sed tu Cæsareum nec quæras Principis Ortum,

Lector, cui Deus hæc otia fortunet, Valebis.

LECTORI CUI DEUS HÆC OTIA FORTUNET, SUBSCRIBENDA.

Tres tomos de Rebus Turcicis, Mille mihi fere Lib. I. Cap. 1.
Chartas, Lector, dedi, ut Turcarum Imperii Exordium, ejusque Incrementa, ac Progressus, quibus ad hanc, quam nunc tenet, Potentiam pervenit, Tibi exponerem. Quos Libros, ut Tu, Lector, Tuo Judicio, ac Arbitrio probares, Tuæque Voluptati, ac Delectationi inservirent, Tu Deum Optimum Maximum precare, ut Tibi Otium, ac Tranquillitatem, quibus Tu Libros hos legere possis, concedat. Vale.

Magnus ille *Rhodiginus*, doctissimus Præceptor noster. *Iul. Scalig* l. 3 de Re Poetic. c ult.

Rhodiginus vir erat pius, & variæ lectionis: in eloquentiæ certamen haudquaquam ascisc endus. *Eras.* in *Ciceroniano* p. 167.

Homo inexplebili legendi aviditate per omne genus autorum circumvolitans & ex retextis aliorum sertis novas subinde corollas concinnare gaudens ----Vir integritatis Christianæ, nullo studiorum labore fatigabilis, cùm ad extremam senectutem pervenerit. *Erasm* in Adag pag. 629.

Optimorum Autorum fucus, cujus affectatissima eruditionis ostentatio non potest non haberi suspecta. *Eoban. in Georg. Virgil.* n. 47.

Ludovicus Calius Rhodiginus vir fuit doctissimus, rerum Naturalium & humanioris doctrinæ peritissimus, &, quod non parum ad laudes ejus facit, *Iul. Cæsaris Scaligeri* Præceptor. Extat ejus liber *Lectionum Antiquarum* titulo, quo continentur multa memorabilia tam in Naturali Philosophiâ, quàm in Medicinâ, præcipuè verò in humaniori doctrinâ. Est inter præcipuos Bibliothecarum thesauros, & vario modo utilis: Quæ enim per totam ille vitam collegit, vel observavit, in hunc unum librum videntur congesta, ut non immeritò *Cornucopia* vocari debeat. *Dan. Georg. Morhof.* Polyhist. pag. 249.

Hujus multa volumina *Lectionum Antiquarum*, quum ingentes *Vigiliarum* opes ostentent, plerique admirantur: sed ea farrago, tanquam ex vetere horreo, laboriosè affectatéque prolata, delicatis lectoribus quoddam *stabrancidum* olere videtur. Nullus enim compositi ac illustris *styli* nervus, tanâ in compage conspicitur. *Paul. Iov.* in Elog.

Cæli Lectiones Antiquæ interdum vetustate horrent non tam *rerum*, quàm *verborum*. *Lud. Viv.* de Trad. Discipl. p. 533.

Cælio Rhodigino id vitio datum, quòd passim dissimulet fontes, unde veteres hauserit narrationes *Voss.* de Idololat. l. 3. c. 84.

Utinam ad ea quæ scripsit *Rhodiginus*, tantundem judicii & laboris attulisset: nam & te minùs offendisset, & doctis impensiùs satisfecisset. Sanè fuit vir ille bonus & verè *Christianus*, & multâ mihi amicitiâ conjunctus, utpote cui unum etiam ex libris *Antiquarum Lectionum* nuncupatim dicaverit, sed qui se unum haberet in consilio, & amicorum admonitionibus ægrè manus daret: cæterùm in studia & lucubrationes ad pœnitentiam usque assiduus. *Cal. Calcagnin.* Epist. *Erasmo.*

Calii quippe unicus scopus fuit intimiorem *Veterum* sapientiam prodere, & abditiusos *Auctorum* sensus eruere, non *verborum* lenociniis auram captare: nec adeo culta fuit, quâ vixit, *Latini Sermonis* ætas, in quam posteà bonâ suâ fortunâ *Iov*[illegible] incidit. *Tomasin.* in Elog.

Calium Rhodiginum optimorum authorum *fucum* conviciantur quidam, nec desunt, qui eodem crimine traducunt *Macrobium*, cùm tamen illos omnes de bonis literis benè meritos fateri cogamur. *Conrad. Heresbach* præfat. ad Lector. Libror. suor. de *Re Rustica*.

Qui (*Calius Rhodiginus*) licèt ea se allaturum de hâc materiâ (de *Paradiso*) promittat

Digitized by Google

quentibus Libris, duobus de Officiis, & tribus de Finibus Bonorum & Malorum, quæ ad Marcum filium scripsit, & Tusculanis Quæstionibus, quinque Libris de Natura Deorum, tribus de Divinatione, duobus de Fato, & Paradoxis, & Somnio Scipionis, & Catone Majore, seu de Senectute, & Lælio, seu de Amicitia, & tribus Libris de Republica, & duobus de Legibus, quæ omnia ad Quintum fratrem scripsit, & Libro de Gloria, & Consolatione, quem ipse de Morte filiæ suæ composuit, & Libris Academicis quatuor, & Libro de Virtute, & Laudibus Herculis, quem ipse Græce scripsit, & Libro de Mundo, quem Græcum de Græco Latinum fecit, & Libro de Temporibus suis, quem ipse Græce scripsit, & Libro de Consulatu suo, quem ipse Græce scripsit, & Libro de Consulatu Pisonis, & Libro de Consulatu Gabinii, & Libro de Consulatu Antonii, & Libro de Consulatu Metelli, & Libro de Consulatu Catilinæ, & Libro de Consulatu Vatinii, & Libro de Consulatu Lentuli, & Libro de Consulatu Cæsaris, & Libro de Consulatu Bibuli, & Libro de Consulatu Domitii, & Libro de Consulatu Messalæ, & Libro de Consulatu Servilii, & Libro de Consulatu Cæcinæ, & Libro de Consulatu Dolabellæ, & Libro de Consulatu Cæsaris, & Libro de Consulatu Antonii, & Libro de Consulatu Hirtii, & Libro de Consulatu Pansæ, & Libro de Consulatu Octavii, & Libro de Consulatu Philippi, & Libro de Consulatu Plancii, & Libro de Consulatu Cæsaris, & Libro de Consulatu Balbi, & Libro de Consulatu Cæsaris, & Libro de Consulatu Cæsaris, & Libro de Consulatu Cæsaris

Aliud, Autore *Celio Calcagnino Ferrariensi:*

Ludovicus *ille* Cælius, *domi ac foris*
Græcè Latinéque *omnium doctissimus;*
Vivet perennis: quodque paucis contigit,
Vixit, sueque æternitati interfuit.

Hoc distichon tumulo inscriptum legitur:

A duplici Patriâ natus cognomina bina,
Cælius *in* Cœlis, *Hic* Rhodiginus *eris.*

THOMAS LINACER.

Clar. A. D. MDX.

Anglus, Cantuariæ natus, Medicus erat *Henrici* VII. & VIII. Aliquot annis antequam obiret, sacerdos factus. Obiit *Londini* Anno Dom. 1524. ætatis 64.

Scripta ejus sunt: Grammaticæ rudimenta ad Principem *Mariam*——De Structurâ Latini Sermonis——Epistolæ——Multa *Galeni* Opera in linguam Latinam vertit, &c.

Thomas Linacer, Anglus, Artium ac Medicinæ Professor, utriusque literaturæ *Latinæ & Græcæ* præstantissimus simul & doctissimus, magnam scriptis suis laudem & gratiam apud eruditos meruit. *Ioan. Baleus* de Script. *Britan.*

Erat tam insignis politioris literaturæ cultor, & amator, ut in elegantiâ *Latini Sermonis*, & styli puritate, vix illi similem quenquam sua viderit ætas. Quo nomine penè apud omnes eruditos sui temporis admirationem concitavit, amorem conciliavit. Grammaticus optimus, elegans Poëta, Rhetor disertus, Medicorum planè Phœnix, *Græcæ* linguæ peritissimus. Omnes quotquot unquam fuerunt *Galeni* interpretes longè superavit, atque ita eleganter ejus opera pleraque *Latina* fecit, ut collatione utriusque textûs factâ, *Galenus* minus eloquens in *Græco*, quàm *Linacer* in *Latino* videatur sermone. *Ioan. Pitsæus* de Illustr. Angl. Scriptor.

A quo (viz. *Linacro*) multa sunt *Latinæ* linguæ mysteria ostensa, ac sine impietate prodita. *Lud. Viv.* de Trad. Discipl. l. 3.

Magnam famam sibi peperit sex libris *de Structurâ Latini Sermonis. Konig.* in Biblioth. & *Voss.* de Mathem.

Linacer Grammaticorum doctissimus. *Beza* in Act. 10. ver. 15.

Linacrum novi, virum undequaque doctissimum; sed sic affectum erga *Ciceronem*, ut etiamsi potuisset utrumlibet, prius habuisset esse *Quintiliano* similis quam *Ciceroni*; non ita multo in hunc æquior, quàm est *Græcorum* vulgus. Urbanitatem nusquam affectat, ab affectibus abstinet religiosiùs quàm ullus *Atticus*, breviloquentiam & elegantiam amat, ad docendum intentus. *Erasm.* in *Ciceroniano*, p. 83.

Mitre

Digitized by Google

Mitto tibi dono libros *Galeni*, operâ *Thomæ Linacri* meliùs *Romanè* loquentes, quàm antèà *Græcè* loquebantur. *Erasm.* Epist. l.10. Epist.27.

Ejusdem operâ sic *Latinè* loquitur *Aristoteles*, ut licèt *Atticus*, vix in suo sermone parem habeat gratiam. *Erasm.* ibid. l.15. Epist.17.

Fecit in *Medicina* tantum, quantum alius *Latinus* illius ætatis quisquam. Et quamdiu in *Medicina* se continet, tamdiu laudem singularem habet: sin foràs serpat, & *Oratores* carpat, videat ne *ultra Crepidam* progrediatur. Nam quanquam, in transferendis *Galeni* libris, laus ejus est propè singularis: tamen si de acumine & celeritate ingenii disputatur, aut de rebus popularibus graviter & disertè tractandis, in eo si nunc viveret, aliis laudem concederet, *Medicinam* ipse assumeret. Et tamen cur tam fastidiosus esset in audiendo *Cicerone*, nescio. Illud videmus, omnes quos ille libros *de Latini Sermonis Structurâ* composuit, exemplis *Ciceronis* abundare: ut non tam fortasse neglexerit, quàm animi quâdam morositate videri voluit neglexisse. *Ioan. Ch kus* de Pronunciatione *Græcâ*.

Quæcumque fecit *Linacer* magno in pretio habentur, sed pauca scripsit. Sex ejus Libri de Constructione Latinæ Orationis, meræ sunt animadversiones, sed eruditæ & acris judicii in optimos Authores. Magnam illi celebritatè pepererunt & de illis ut refert *Lilius* ab *Erasmo* & à *Budæo* laudatur. Rudimenta Grammaticæ ejus *Anglica Latinitate* à *Buchanano* donata fuerunt, & ejusmodi Labor ut testimonium existimationis Authoris reputatus est. *Eruditorum Iudicium.* Paris. 1684. per *Baillet.* Gall.

Quo (*Linacro*) **nemo** majorem Orationis nitorem, castitatem & condecentiam ad *Interpretationes* **contulit:** quarum virtutum integritatem dum diligentiùs tueri studet, fidelem verborum assectationem, rarò quidem, at aliquandò tamen omisit. *Huet.* de Clar. Interpret.

Thomas Linacer Medicinæ Doctor, in Oppido *Derbia* natus est, *Oxoniæ* educatus: Unde postea trans Mariâ peregrinatus est, *Romæ* præsertim & Florentiæ moram trahens. In Angliam redux variis linguis instructus, primus Eruditionis apud Gentem nostram restaurator fuit. In dubium vocatur an Latinum an verò Græcum idioma ejus præstantius sit; an peritior *Grammaticus*, an vero *Medicus*; an eruditione, an vero probitate quoad mores insignior. Ejus operâ *Galenus* elegantius Latinè in *Translatione* loquitur, quam antea in *Autographo* Græcè locutus erat. Doctor. Thom. Fuller, libro de Rebus Præclaris Angliæ. Angl.

Extant *de emendatâ Structurâ Latini Sermonis* libri 6. *Paris.* 1532. & *Col.* 1543. 8°.

Extant *Rudimenta Grammatices*, ex *Angl.* in *Lat.* per *Georg. Buchananum*, *Paris.* 1533, 1543.

Londini Diem obiit die 20. Octobris, 1524. & in Ecclesiâ Divi Pauli Cathedrali propè portam magnam Borealem sepultus est, cujus tumulum monumento dein conspicuo ornavit *Ioannes Caius*, Medicus *Cantabrigiensis*, Anno Dom. 1557.

Hoc

Hoc ejus Epitaphium:

Thomas Linacerus *Regis* Henrici VIII. *Medicus: vir & Græcè & Latinè atque in re medicâ longè eruditissimus: multos ætate suâ languentes, & qui jam animam desponderant, vitæ restituit. Multa* Galeni *Opera in* Latinam *linguam mirâ & singulari facundiâ vertit. Egregium Opus* de Emendatâ Structurâ Latini Sermonis, *amicorum rogatu paulo ante mortem edidit.* Medicinæ studiosis Oxoniæ *publicas lectiones duas*, Cantabrigiæ *unam in perpetuum stabilivit: In hâc Urbe* Collegium Medicorum *suâ industriâ fieri curavit. Cujus & præsidens primus electus est; Fraudes doloque mire perosus, fidus amicis, omnibus ordinibus juxta charus: aliquot annos antequam obierit Presbyter factus: plenus annis ex hâc vitâ migravit, nusquàm desideratus, Anno Dom.* 1524. *die* 7. *Octob.*

SANCTES PAGNINUS.

Clar. An. D. MDX. NAtione *Italus*, Patriâ *Lucensis*, cujus extat *Lexicon Ebraicum*, obiit ann. 1536. ætatis 70. Alii ejus obitum referunt ad annum 1541. Fuit Theologus Ordinis *Prædicatorum*, & *Latinè*, *Græcè*, *Ebraicè*, *Chaldaicè*, & *Arabicè* doctissimus, ut *Testamenti* utriusque *Versio* ex *Græco* & *Hebræo* abundè testatur. Item ejus *Isagoge* ad Mysticos Scripturæ sensus: *Grammatica* item *Ebraica* & *Græca*. *Abraham Bucholcer.* Indic. Chronolog.

Sanctes Pagninus, *Lucensis*, *Prædicatorii* Ordinis, Concionator Apostolicus, vir in divinis Scripturis apprimè eruditus, & trium linguarum, sed *Hebraeæ* potissimum peritissimus, cum animadvertisset celebrem illam *Hieronymi* Versionem temporum injuriâ & hominum incuriâ vel magnâ ex parte intercidisse, vel magnâ ex parte fuisse corruptam, tentavit & ipse novam aggredi totius Scripturæ translationem, *Leone* X. Pont. Max. hortante, & sumptus operi necessarios præbente. Collatis igitur inter se multis, iisdemque probatissimis *Hebræorum* exemplaribus, quantâ maximâ valuit diligentiâ ac fide, omne Vetus Testamentum ex *Hebraicâ* veritate *Latinitati* donavit, & *Hebraicorum* nominum multitudinem, quàm priores interpretes in *Latinas* voces inflexerant, *Hebraicæ* linguæ prolationi restituit. Utque lector haberet rectam rationem pronunciandi *Hebraicè*, accentus *Hebraicos* dictionibus superposuit, additis quibusdam in margine totius voluminis numeris, qui indicarent, quot in singulis *Hebraicæ* Scripturæ capitulis versiculi, quos *Pesuchim* appellant *Judæi*, continerentur. Quæ omnia tam solerti curâ executus est, ut ejus editionem peritissimi *Hebræorum Rabbini* omnibus, quæ nunc extant, translationibus præferant multis eam laudibus attollentes. Vertit quoque non minori laude Novum omne Testamentum juxta *Græcam* fidem: in quo, sicut & in Veteri Testamento, vulgatæ editionis authoritatem, manente *Græci* contextus sententiâ sequi conatus est, Opusque suum *Clementi* VII. Pont. Max dedicavit. *Sixt. Senens* in Bibl. Sanct. l. 4.

Sanctes Pagninus vir linguarum *Orientalium* peritissimus, qui in *Galliâ* primus

post

Digitized by Google

duæ linguæ in suis loquendi modis conveniant; & ita tantum abest ut *Antographum* expri nat eadem puritate qua scriptum est, quin potius illud deformat omnibusque ejus ornamentis spoliat — Novi tamen plures hanc Interpretationem magni æstimare, eamque plurimis cæterarum Scripturæ Versionum anteponere; sed illam dubio procul non satis examinarunt. Hist. Crit. Veteris Testam. lib. 2. cap. 20. à Jes. *Richard. Simon.* Gall.

Sanctes Pagninus Biblia primus in *Commata* distinxit; quæ sunt eorum versiculi. Veteres non distinguebant sed librum duntaxat citabant. *Hieronymus* meminit. Capitum in versus distinctio recens est. Oportet *Pagnini* Bibliorum Versionem esse bonam quia doctus fuit in lingua Hebraica. *Scaligerana* posterior. Gall.

Sanctes Pagninus, Lucensis, Italus, Ord. Prædicatorum, *Lugduni* ad *Rhodanum* diu vixit, & tandem obiit anno 1541. ibidem in Templo Prædicatorum conditus ante Odcium. Vir fuit, ut Scripta ejus abundè probant, linguæ *Hebraicæ* peritissimus, & laudatissimus orator: ut *Symphorianus Champeius*, qui hominem sæpè dicentem audivit, testatur, præfatione in ejus *Isagogen*. *Pagnini* beneficium est, quòd *Thomas Guadagnus*, vir locuples, ad cæteras impensas in *Dei* honorem, & publicum bonum, quibus *Lugduni, Avenione*, *Florentiæ* clarus erat, adjiceret ædificationem Nosocomii *Lugdunensis* ad excipiendos peste contactos, quod S. *Laurentii* vulgò dicitur. Scripsit autem in Scripturam Sacram quàm plurima, quæ *Sixtus Senensis*, *Possevinus*, & alii enumerant. Fateor quidem, nonnulla apud eum, præsertim quoad vulgatæ *Bibliorum* editionis immutationem, meritò improbari, quæ *Possevinus* annotavit, & quæ in posterioribus editionibus expunctione damnata sunt: non tamen omnia, quæ apud *Pagninum* displicent, sunt ab eo profecta. Ineraque enim *Genevensium* interpolatorum nequitiæ sunt adscribenda, tametsi mentito loci nomine in lucem sint edita, & malâ fide pro *Pagnini* lucubrationibus publicata. *Aub. Miræus.*

* Thesaurus Linguæ Hebraicæ *Sanctis Pagnini*, auctus operâ *Ioannis Mercerii*, & *Antonii Cevallerii*, prohibetur, donec expurgetur. Vid. *Iudic. Tridentinum*, in Append. Certorum Auctorum.

Extant Hebraicarum Institutionum Grammatices lib. 4. *Par.* 1549. 8°.

Extat Lexicon Hebraico-Latinum, recognitum per *Mercerum* & alios. *Lugd.* 1575.

Epitome Lexici Hebraici *Antverp.* 1578. 8°.

Extat introductio in sacras Literas & Mysticum S. Scripturæ intellectum. *Col.* 1563.

JOANNES CUSPINIANUS.

Clar. An. D. MDXV.

GErmanus, natus est *Schweinfurti* anno 1473. Obiit anno 1529. Aprilis 19. die, *Viennæ*; quam eodem anno *Solimannus Turcarum* Tyrannus, die 22. Septembris, obsidere cœpit.

Scripsit de Consulibus, & Romanis Imperatoribus — Historiam *Austriæ* — Tabulam

Digitized by Google

Celestinus Ordinis Monachorum, qui Celestini dicuntur, Fundator. Ejus Vita, Miracula, & Canonizatio, ex Bullis Pontificum, Diplomatibus Regum, & Scriptis Coævorum, Latine & Gallice. Accessit Appendix Rerum Pontificatu Cælestini V. gestarum. Parisiis, 1638. 4. Ejusdem

Vitam, atque ejus Confessionem, Amplissimi Patres, diligenter ad-
vertistis.

Ad hæc, Christi Ecclesiæ nomen explicuistis. Eam Apostolicam Ro-
manam esse dixistis, quæ Romæ sedem habet, quæ Pontificem Romanum
& omnium fidelium significationem capessit, quæ hanc sedem Apostolicam
Petri successionem esse dicit, quæ Romanum Pontificem Petri successorem
esse dicit, quæ Romanum Pontificem Christi Vicarium esse dicit, quæ
denique hanc unde originem & ortum ducit, longam successionem, tanta
& tam diuturna auctoritate, ut nemo unquam ei par fuerit.

Hanc vero ecclesiam ita esse, ut vos dixistis, & Sacræ, & Divinæ Scri-
pturæ testimonio, & Patrum omnium consensu, & Ecclesiæ Catholicæ
usu, & Sanctorum Conciliorum auctoritate, & Romanorum Pontificum
Decretis, & Sanctorum Canonum sanctione, & Ecclesiæ Romanæ
Institutis, & Ecclesiæ Romanæ Ritibus, & Ecclesiæ Romanæ Privilegiis,
& Ecclesiæ Romanæ Consuetudine, & Ecclesiæ Romanæ Ordinationibus,
& Ecclesiæ Romanæ Sacramentis, & Ecclesiæ Romanæ Cæremoniis, &
Ecclesiæ Romanæ Sacrificiis, & Ecclesiæ Romanæ Sacerdotibus, & Ec-
clesiæ Romanæ Templis, & Ecclesiæ Romanæ Festis, & Ecclesiæ Romanæ
Jejuniis, & Ecclesiæ Romanæ Ministris, & Ecclesiæ Romanæ Ordinibus,
& Ecclesiæ Romanæ Monachis, & Ecclesiæ Romanæ Cantoribus, & Ec-
clesiæ Romanæ Lectoribus, & Ecclesiæ Romanæ Exorcistis, & Ecclesiæ
Romanæ Acolythis, & Ecclesiæ Romanæ Subdiaconis, & Ecclesiæ Ro-
manæ Diaconis, & Ecclesiæ Romanæ Presbyteris, & Ecclesiæ Romanæ
Episcopis, & Ecclesiæ Romanæ Archiepiscopis, & Ecclesiæ Romanæ
Patriarchis, & Ecclesiæ Romanæ Cardinalibus, & Ecclesiæ Romanæ
Pontificibus, & Ecclesiæ Romanæ Sanctis, & Ecclesiæ Romanæ Martyri-
bus, & Ecclesiæ Romanæ Confessoribus, & Ecclesiæ Romanæ Virginibus,
& Ecclesiæ Romanæ Viduis, & Ecclesiæ Romanæ Conjugibus, & Ec-
clesiæ Romanæ Infantibus, & Ecclesiæ Romanæ Laicis, & Ecclesiæ Ro-
manæ Populis, & Ecclesiæ Romanæ Regibus, & Ecclesiæ Romanæ Re-
gnis, & Ecclesiæ Romanæ Principibus, & Ecclesiæ Romanæ Imperiis,
& Ecclesiæ Romanæ Imperatoribus, & Ecclesiæ Romanæ Imperatricibus

Quæstiones Academicas Senecæ libros, aut Regum, aut Scholiæ de Rem Poetica Horatii, aut Ciceronis Orationes Philippicas? Nonne Ciceronis? Quid ergo? Ciceronis Philippicas?

Nec tamen hæc Scholia sunt ejusmodi, ut ullum habeant usum, quæ vero ejusmodi sunt, ea nullum habent ornamentum, nullam elegantiam.

Restabat, Viri Clarissimi, ut de Scholiis Græcis in Homerum & Hesiodum, Lexico, Aristophanis dicerem.

Sed quoniam Scholia illa ad Aristophanem explicat Guilielmus Dindorfius, Vir Doctissimus, qui Scholia Græca in Homerum & Hesiodum, quæ Villoisonus ediderat, recensuit, nihil fere mihi relictum est, de quo dicam. Hoc tamen dicam, Scholia illa, quæ Villoisonus ediderat, ea esse, quæ Dindorfius recensuerit. Nec Villoisonus, nec Dindorfius, nec quisquam alius, qui Scholia illa recensuerit, ea esse, quæ Villoisonus ediderat, recensuerit. Recensuerit Dindorfius Scholia Græca in Homerum & Hesiodum, quæ Villoisonus ediderat, ea esse, quæ Dindorfius

Nam Ecclesiæ Anglicanæ Liturgia, quæ ex variis Ritibus, Sacris Patrum Orationibus, & Scripturis Sacris constat, ita est Catholica, ut nihil in ea contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Articulorum Religionis Confessio, quæ Anglicanæ Ecclesiæ nomine circumfertur, ita Catholica sit, ut nihil in ea contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Ministri, qui Sacris Ordinibus initiantur, ita Catholici sint, ut nihil in eorum Ordinatione contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Regimen, & Gubernatio ita Catholica sit, ut nihil in eo contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Sacramenta ita Catholica sint, ut nihil in eis contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Templa, & Cœmeteria ita Catholica sint, ut nihil in eis contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Festa, & Jejunia ita Catholica sint, ut nihil in eis contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Matrimonia ita Catholica sint, ut nihil in eis contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Mortuorum Sepulturæ ita Catholicæ sint, ut nihil in eis contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Libri Precum, & Rituum ita Catholici sint, ut nihil in eis contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Ritus, & Cæremoniæ ita Catholici sint, ut nihil in eis contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Consuetudines ita Catholicæ sint, ut nihil in eis contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Leges ita Catholicæ sint, ut nihil in eis contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Disciplina ita Catholica sit, ut nihil in ea contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Mores ita Catholici sint, ut nihil in eis contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Ministri ita Catholici sint, ut nihil in eis contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Populus ita Catholicus sit, ut nihil in eo contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Vita ita Catholica sit, ut nihil in ea contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Mors ita Catholica sit, ut nihil in ea contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Resurrectio ita Catholica sit, ut nihil in ea contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Judicium ita Catholicum sit, ut nihil in eo contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Vita æterna ita Catholica sit, ut nihil in ea contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur.

Hæc omnia, & singula, quæ Ecclesiæ Anglicanæ nomine circumferuntur, ita Catholica sunt, ut nihil in eis contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Fides, & Mores ita Catholici sint, ut nihil in eis contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Ministri ita Catholici sint, ut nihil in eis contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Populus ita Catholicus sit, ut nihil in eo contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Vita ita Catholica sit, ut nihil in ea contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Mors ita Catholica sit, ut nihil in ea contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Resurrectio ita Catholica sit, ut nihil in ea contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Judicium ita Catholicum sit, ut nihil in eo contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur. Quod Ecclesiæ Anglicanæ Vita æterna ita Catholica sit, ut nihil in ea contineatur, quod Catholicæ Ecclesiæ Fidei, & Moribus adversetur.

Ambrosius Morlanus in Hispania Ulyssipone natus Anno 1513. circa Ex-
cessum Emanuelis Regis floruit.

Ambrosius Morlanus Ulyssipone natus, Anno 1513. circa Excessum Emanuelis Regis floruit. Is Ulyssipone Latinas literas docuit, & Poëtam egregium se præbuit. Ejus Poëmata Latina, quæ ad nos pervenerunt, sunt Elegiæ duæ, Epigrammata quædam, & Hymni Sacri. Elegiæ duæ, quarum altera Lusitaniæ, altera Ulyssipponis Laudes celebrat, ad Joannem Regem Emanuelis filium, & successorem, scribuntur. Epigrammata, quæ ad Regem, Reginam, Principes, & Proceres Lusitanos, & ad Amicos, & Familiares suos scripsit, Elegantia, & Venusta sunt. Hymni Sacri, quos Morlanus Ecclesiæ Lusitanæ dedicavit, Pietatem, & Eruditionem Auctoris ostendunt. Ejus Opera Ulyssipponi Anno 1566. in 8. prodierunt. Ibidem Anno 1571. in 8. Conimbricæ Anno 1578. in 8. Olyssipponi Anno 1580. in 8. Antuerpiæ Anno 1581. in 8. Ulyssipponi Anno 1582. in 8. Conimbricæ Anno 1584. in 8. Ulyssipponi Anno 1585. in 8. Conimbricæ Anno 1586. in 8. Ulyssipponi Anno 1588. in 8. Conimbricæ Anno 1589. in 8. Ulyssipponi Anno 1592. in 8. Conimbricæ Anno 1593. in 8. Ulyssipponi Anno 1594. in 8. Conimbricæ Anno 1595. in 8. Ulyssipponi Anno 1596. in 8. Conimbricæ Anno 1597. in 8. Ulyssipponi Anno 1598. in 8. Conimbricæ Anno 1599. in 8. Ulyssipponi Anno

[illegible] Ecclesiæ, quæ ab Apostolis [illegible] [illegible] [illegible]

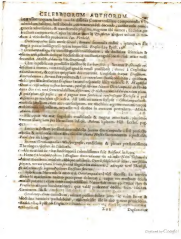

Digitized by Google

Deplorarunt hujus viri obitum præstantissimi quique: inter quos *Sebastianus Munsterus* carmine *Hebraeo*, & *Theodorus Beza* Latino Hendecasyllabo.

PAULUS ÆMILIUS.

Clar. An. D. MDXX. *Veronensis*, *Parisinus*, in æde *Deiparæ* Canonicus, obiit 1529. III. Non. Quintil.

In *Gallis* ætatis cursum sub *Ludovico* XII. & *Francisco* I. agebat *Paulus Æmilius*. Magnum is sibi nomen paravit Opere inclyto de rebus Gestis *Francorum*: cui annos 30. impendisse dicitur. Ac libros quidem novem perfecit: decimum, morte præventus, reliquit imperfectum. Sed eum propinquus illius, *Daniel Zavarisius Veronensis*, ex schedis dispersis, multâque litturâ obductis, collegit, ac digessit ita, uti nunc legitur. Desinit *Æmilius* in anno quinto *Caroli* VIII. qui *Christi* est 1488. *Laconicam* ei brevitatem tribuit *Paulus Iovius*. In historiâ tamen *belli sacri*, duce gestâ *Godefrido Bullionio*, luculentius se diffundere, mediamque ait viam insistere. Sed quicquid de cæterorum *Laconismo* dicat *Iovius*: omninò Scriptor est elegans, ac disertus. *Voss.* de Hist. Lat.

Paulus Æmilius in *Gallis* & res quoque *Gallicas* scripsit, etsi non *Gallus*. *Ludovicus* XII. decus hoc *Italiæ* abstulit, & vindicavit sibi. Ille, ut rem dicam, penè unus inter novos, veram & veterem Historiæ viam vidit, eamque firmo pede calcavit. Genus scribendi ejus doctum, nervosum, pressum; ad subtilitatem & argutias inclinans, & relinquens defigensque aliquid in animo scrii Lectoris. Sententias & dicta sæpe miscet, paria antiquis. Rerum ipsarum sedulus scrutator, severus judex: nec legi nostro ævo, qui magis liber ab affectu. Dedecus ævi est, quòd minùs ille placeat, quasi pauci sint qui capiant hæc bona. In tantis tamen virtutibus etiam hæ labeculæ: quòd stilum parum nectit, & spargit dividitque eum in minuta quædam membra. Hoc cùm in omni seriosâ oratione parum congruum, tum in *Annalibus* æquissimè. Deinde quòd inæqualis, alibi nimiùm anxius & castigatus, ideoque subobscurus; alibi (sed raro inter) laxus & solutus. Vetustatis etiam nescio quid affectat in nominibus hominum, locorum, urbium immutandis, & in veterem formam redigendis sæpè eruditè, interdum vanè; sed, ut ego judico, semper indecorè. In quibus, si refingere leviter eum nobis fas: (audeo dicere) virtum daremus supra omnem hanc novitiam, & ad priscam laudem. *Lipsius* Not. ad Lib. 1. Politic. c. 9.

Paulus Æmilius, cui de Scriptoribus Gallicis, plurimùm creditur, sæpe historiam confundit, sæpè non ex rerum fide, sed ex impetu calami interpolat, fingit multa, ut animo concepit, non commemorat ut memoriis publicis ea debere potuit. — Non parùm adulari Pontificiæ curiæ doctus. *Joh. Henr. Boecler.* in Præfat. Ser. Cæsar. German.

Vir clarissimus, gravitate, judicio & eloquentiâ præstans; obiit Anno Dom. 1529. *Theoph. Dassiliand.* in Descript. Urb. Ital.

Si compendium rerum *Francicarum* legere desideras, adi Historiam *Pauli Æmilii Veronensis Itali*, qui vixit sub initium seculi superioris in *Galliâ*. Quemadmodum

multo clarior. Quidam Thucydidem, Xenophontem, Polybium, Livium, Sallustium, Tacitum, Caesarem, Plutarchum, Dionem, Herodianum, Dionysium Halicarnassaeum, Appianum, Ammianum, Procopium, Agathiam, Zosimum, Nicetam, Laonicum, Phranzem, Ducam, Cantacuzenum, Pachymerem, Nicephorum, Gregoram, Cedrenum, Zonaram, Curopalatem, Glycam, Constantinum Porphyrogenitum, Leonem Diaconum, Michaelem Ducam, Laonicum Chalcocondylam, Georgium Pachymerem, Georgium Phranzem, Georgium Acropolitam, Georgium Cedrenum, Joannem Zonaram, Joannem Curopalatem, Joannem Glycam, Joannem Cantacuzenum, Nicephorum Gregoram, Michaelem Ducam, Nicetam Choniatem, Laonicum Chalcocondylam, Joannem Laonicum, Joannem Ammianum, Joannem Procopium, Joannem Agathiam, Joannem Zosimum, Joannem Phranzem, Joannem Ducam, Joannem Nicetam, Joannem Chalcocondylam, Joannem Dionysium Halicarnassaeum, Joannem Appianum, Joannem Dionem, Joannem Herodianum, Joannem Plutarchum, Joannem Caesarem, Joannem Tacitum, Joannem Sallustium, Joannem Livium, Joannem Polybium, Joannem Xenophontem, Joannem Thucydidem

Ob causam hanc Rex Henricus, quod regni successor Edwardus filius Henrici Regis Castellæ, Ducis Lancastriæ, Comitis Derbiæ, Leycestriæ, Lincolniæ, Salopiæ, Stafordiæ, Comitis Palatini, Domini Hiberniæ, Aquitaniæ, & Pontivi, Vicecomitis Limogiæ, Castri-Leonardi, & Bergerac, Domini de Beaujeu, & de Castro-Novo-Guidonis, Constabularius Angliæ, Vicarius Regis in partibus Aquitaniæ, & Ducatus, Locumtenens Regis in Vasconia, & Pontivo, Capitalis Senescallus Engolismensis, & Xantonensis, Dominus de Montalbano, & de Montagu, Constabularius Burdegalensis, & Baionensis, & Dominus de Castro-Radulphi, & de Lunel, Dominus de Monmouth, & de Hereford, & de Essex, & de Holand, & Constabularius Angliæ, & Comes Northamptoniæ, & de Bohun, & Dominus de Mandevile, & de Brecknock, & Constabularius Angliæ hæreditarius, & Comes Arundeliæ, & Surriæ, & Dominus de Clun, & de Oswaldestre, & Senescallus Angliæ hæreditarius, & Comes Warwici, & Dominus de Insula, & de Gaudre, & Capitalis Justiciarius Angliæ, & Comes Oxoniæ, & Dominus de Vere, & de Hedingham, & Camerarius Angliæ hæreditarius, & Comes Marchiæ, & Dominus de Monte-Gomerici, & de Ponteloyt, & de Sancto-Walerico, & Comes Pembrochiæ, & Dominus de Hastings, & de Valentia, & de Pembroch, & Comes Penthievræ, & Dominus de Abergavenny, & de Berkelay, & Comes Northumbriæ, & Dominus de Percy, & de Topcliffe, & de Warkworth, & Comes Westmerlandiæ, & Dominus de Neville de Raby, & de Vescy, & de Brancepeth, & Comes Cantabrigiæ, & Dominus de Monte-Acuto, & de Bello-Campo de Hatfield, & Comes Huntingdoniæ, & Dominus de Hastings, & de Leycestria, & de Loughborough, & Comes Kancii, & Dominus de Grey de Ruthyn, & de Wilton, & Comes Arundeliæ, & Dominus Fitzalan, & de Clun, & de Oswaldestre, & Comes Salopiæ, & Dominus de Talbot, & de Furnival, & de Strange de Blackmere, & Comes Staffordiæ, & Dominus de Stafford, & de Bourchier, & Comes Suffolciæ, & Dominus de Ufford, & de Bello-Campo de Charleton, & Comes Cestriæ, & Dominus de Lancastria, & de Monte-Alto, & de Hasting, & Comes Derbiæ, & Dominus de Ferrers de Groby, & de Ferrers de Chartley, & Comes Leycestriæ, & Dominus de Beaumont, & de Breteuil, & Comes Lincolniæ, & Dominus de Roos de Hamlake, & de Trompington, & Comes Rutlandiæ, & Dominus de Manny de Cotesbrook, & de Welle, & Comes Northamptoniæ, & Dominus de Clinton, & de Say, & Comes Warwici, & Dominus de Beauchamp de Elmley, & de Beauchamp de Powyk, & Comes Oxoniæ, & Dominus de Vere, & de Badelesmere, & Comes Marchiæ, & Dominus de Mortimer de Wigmore, & de Chirk

Celestinus VIII. Coelestini Pontificis Romani qui ab abdicato Pontificatu Monachus Celestinus dictus est, Epistolæ aliquot, quæ ad Historiam Ecclesiasticam pertinent. Nunc primum ex Archivo Vaticano in lucem editæ. Romæ, 1640. 4. Hæc Epistolæ Celestini Papæ V. quæ ad Historiam Ecclesiasticam pertinent,

vrgebat ad corpora bellua monstruosa. Lucas c. 18. Et cum de Ierusalem appropinquaret Iesus, videns ciuitatem flevit super illam. Ioannes c. 11. Iesus ergo vbi vidit eam plorantem, & Iudæos plorantes, qui venerant cum ea, infremuit spiritu, & turbauit semetipsum, & dixit vbi posuistis eum? dicunt ei, Domine, veni & vide. Et lacrymatus est Iesus. Dicebant ergo Iudæi, Ecce quomodo amabat eum. Quidam autem ex ipsis dixerunt, Nonne hic qui aperuit oculos cæci nati, fecit & hunc non mori? Iesus ergo rursum fremens in semetipso, venit ad monumentum. Erat autem spelunca, & lapis superpositus erat ei.

Ex Lucæ & Ioannis quidem relatione colligimus Christum & flevisse, & infremuisse, & lacrymatum esse, & turbatum fuisse. Sed quæ causa fletus, & infremitus, & lacrymarum, & turbationis? Ioannes ipse nobis indicat.

De Vita Christo scripsit quo quidem tempore impugnabatur ea doctrina, quæ Christum non verum hominem, sed phantasma fuisse docebat. Quare ne quis ex Christi fletu, & infremitu, & lacrymis, & turbatione, quæ humanæ sunt infirmitatis, argumentum sumeret, quo Christum non verum hominem fuisse probaret, ostendit Ioannes, quæ causa fuerit, cur Christus ista fecerit, & quæ ratio, quo nimirum ostenderet, se non phantasma, sed verum hominem fuisse.

Quæ quidem ratio Mahumetanorum, Turcarumque est, neque dubium, quin ipsi eadem de causa Christum non crucifixum fuisse dicant, quo nimirum ista non sequantur.

Ioannes Damascenus de Christi fletu, & infremitu, & lacrymis, & turbatione, quæ ex Ioannis loco notata. Pag. 600. b. 2. lin.

Ioannes Damascenus de Christi fletu, & infremitu, & lacrymis, & turbatione, quæ ex Ioannis loco notata. Pag. 600. b. 2. lin.

Ex Lucæ & Ioannis relatione colligimus Christum & flevisse, & infremuisse, & lacrymatum esse, & turbatum fuisse. Sed quæ causa fletus, & infremitus, & lacrymarum, & turbationis? Ioannes ipse nobis indicat.

De Vita Christo scripsit quo quidem tempore impugnabatur ea doctrina, quæ Christum non verum hominem, sed phantasma fuisse docebat. Quare ne quis ex Christi fletu, & infremitu, & lacrymis, & turbatione, quæ humanæ sunt infirmitatis, argumentum sumeret, quo Christum non verum hominem fuisse probaret, ostendit Ioannes, quæ causa fuerit, cur Christus ista fecerit, & quæ ratio, quo nimirum ostenderet, se non phantasma, sed verum hominem fuisse.

Quæ quidem ratio Mahumetanorum, Turcarumque est, neque dubium, quin ipsi eadem de causa Christum non crucifixum fuisse dicant, quo nimirum ista non sequantur.

Ioannes Damascenus

Anno Ætatis suæ 60. Quæ Epistola & Dedicatio extant Epist. 38. Centur. 4. Epistolarum Scaligeri. Ejusdem Scaligeri Epistola ad Thuanum, quæ extat Epist. 39. Centur. 4. Epistolarum Scaligeri, Testimonium continet de Scaligeri in Thuanum Historiam Encomium. Hæc omnia ex Epistolarum Scaligeri Centuria 4. Thuanum tangentibus Epistolis desumpta sunt.

Ejusdem Thuani Carmina habes Epist. 40. Centur. 4. Epistolarum Scaligeri.

Duodecim Epigrammata Thuani Latina habes in Epistola 41. ejusdem.

Duo hæc Epigrammata Latina Latine reddita:

Mens immota manet, licet omnes Jupiter undique terrores
Fulminibus, ventis, grandine, nubibus,
Et Tritonigenæ Pallados ægide concutiat.
Nec Deus, aut Virtus, nec Fata, nec ipsa Vetustas
Ullum Virtuti Nomini que Decus eripiet.
Cum quoque per cineres ignis vigilaverit ætas,
Et Rogus Ustori nil nisi Fama dabit.

Quæ Tua, Posteritas, tibi Nomina, quæ Tua Fata
Servabunt? Quæ Te Gloria Magne manet?
Nil Tibi, nil Famæ, nil Fatis, nil Tibi Famæ,
Nil Fatis, nil Famæ, nil Tibi, nil Fatis.

FRANCISCUS CRICHTONIUS.

Vir. 8. Oct. 1560.

Crichtonius natus est Anno 1560. Octobris 8. Ejus Parentes fuerunt Robertus Crichtonius Dunfermlanensis, & Elizabetha Stuarta, Jacobi I. Regis Magnæ Britanniæ Soror. Hæc Elizabetha Stuarta, Jacobi V. Regis Scotiæ & Mariæ Lotharingicæ Filia, Jacobi I. Regis Magnæ Britanniæ Soror, Crichtonio Patri nupta, Filium Franciscum Crichtonium peperit, qui Avunculo Jacobo I. Regi Magnæ Britanniæ, Patruo Carolo I. Regi Magnæ Britanniæ, Cognato Friderico Palatino, Electori, Regi Bohemiæ, Consobrino Carolo Ludovico Palatino, Electori, Consobrino Rupertho Palatino, Electori, Consobrino Maximiliano Palatino, Electori, Consobrino Friderico Palatino, Duci Simmerensi, Consobrino Ludovico Palatino, Duci Deuxponti, Consobrino Edoardo Palatino, Duci Simmerensi, Consobrino Friderico Palatino, Duci Deuxponti, Consobrino Christophoro Palatino, Duci Deuxponti, Consobrino Ottoni Palatino, Duci Deuxponti, Consobrino Ottoni Henrico Palatino, Duci Simmerensi, Consobrino Philippo Palatino, Duci Deuxponti, Consobrino Georgio Palatino, Duci Simmerensi, Consobrino Joanni Palatino, Duci Deuxponti, Consobrino Joanni Casimiro Palatino, Duci Simmerensi, Consobrino Joanni Palatino, Duci Deuxponti, Consobrino Joanni

Anno Christi 1600. Anno Regni Regis Jacobi 34. Anno Regni Elizabethæ 43.

Ann. Christi 1600. Ann. Regni Regis Jacobi 34. Ann. Regni Elizabethæ 43.

Digitized by Google

Digitized by Google

Thomas Aquinas.

Thomas Aquinas, Doctor Angelicus, Ordinis Praedicatorum S. Luthero in Scripturis Sacris Theologiae Professori

filiis judicet, ne unum quidem eorum referat ad virtutem, ad Religionem & ad conscientiam, ac si harum nulla in universo orbe non jaceret extincta: Omniumque rerum gestarum, quantumvis in se speciosarum, causam reiicit ad aliquam occasionem vitiosam, aut ad aliquod commodum hinc Authori proventurum. Fingi tamen non potest quin ex innumeris illis actionibus de quibus sententiam fert, nulla rationi suam originem debeat. Nulla corruptio homines tam universim invadere potuit, quin aliquis contagium ejus effugerit. Quapropter metuo ne is scribendi character gustûs ipsius vitio quadantenus sit tribuendus, imo fieri potuit ut alios suo pede metiri voluerit. *Michael de Montagne.* Tentaminum lib.2.cap. 10. Gall.

Ex *Italis* supererat *Guicciardinus*, qui (relinquo quòd in quàm plurimis *Historici* partes ignoravit) tam frigidè, invitusque *Gallorum* victorias & gloriam, narrat, quàm accuratè lubensque, adversa quæque, quantumvis minima, à fortunæ potentissimo *belli* numine ejaculata: quemadmodum Sarcinatum in alicujus fluminis trajectione Submersionem persequitur, atque dilatat. Dum videt *Carolo* VIII. totam *Italiam* ab *Alpibus* ad *Neopolin* nemine penitus obsistente occupanti, victoriam absque suspicione falsi adimi non posse, in *Gallorum* quorundam militum internecione paucorumque, quâ sine victoriâ obtineri non potuit, totus est, magnam eam appellans stragem: *Carolo* tamen agri dominium superstitisse differi non ausus est. Sed quæ de victoribus strages fieri potuit? si de suis Sermonem instituit, eis semper plus meritis attribuit, & regionis laudes magis, quàm suæ gentis res gestas persequitur, unde maxima laus ducenda est. *Claud. Verder* in Autor. Cension.

*Hic Author rejicitur inter Hæreticos Primæ Classis.

In memoriam *Francisci Guicciardini* hoc Distichon composuit *Stephanus Paschasius*:

A Tito nullus, si quis mihi credat, in Orbe
Clarior hôc uno fluxit Historiâ.

PETRUS BEMBUS.

Clar. An. D. MDXX.

Petrus Venetus, præter illustrem sui generis nobilitatem, illi accessit & doctrina singularis, facundia admiranda, & summa vitæ integritas. Quæ virtutes illum patriæ, totique *Italiæ* commendarunt: *Romano* potissimùm Pontifici: qui ut ejus nomen gloriæ splendidioris titulo ornaret, & augustius redderet, *Romanæ* Ecclesiæ, Senatusque Apostolici Cardinalem creavit: ampliss imisque beneficiis cumulavit. Is *Ciceronianæ* eloquentiæ sedulus admirator, & imitator extitit; Orator, Poëta, & Historicus suo tempore nulli secundus, antiquis certè conferendus. Is plurimos ingenii felicis partus, monimenta posteritati reliquit: inter quæ hæc habentur præcipua. De *Imitatione Sermonis* lib.1. *Epistolarum* lib.1. *Historiarum Venetarum* lib.12. Scripsit & *carmine poëma venustissimum Benacum.*

Digitized by Google

Innocent. De offens. & de Cleric. Pulsatus, supra, ad secular. Ligneolens. Ioannes Andreas, in Clement. Dispendiosam, de Iudic. Ioannes Lupus, in Regul. Iur. Canon. 86. Ioannes Imolensis, in Clement. Pastoralis, de Re iudicata. Ioannes Franciscus Ripa

Constitutiones, ac Decreta Synodi, Ordinis Ecclesiastici, Ritus, Sacramenta, Ecclesiæ Anglicanæ, & Articuli de Religione, ab Archiepiscopis & Episcopis, & totâ Cleri Convocatione, anno Domini 1571. Ad Serenissimam Principem Elizabetham Dei Gratiâ Angliæ, Franciæ, & Hiberniæ Reginam, Fidei Defensorem, &c. Recognitæ & Decretæ. Londini, Excudebat Christophorus Barker, Typographus Regiæ Majestatis. Cum Privilegio. 1571. Folio.

D. O. M.

Petri Joannis Faurini Veneti, ab ejus patria ignoto, Patricii Tolo-
sani, Senatoris Parisiensis, Regis Christianissimi Praefecti per Galliam Cisalpi-
nam, &c. & Catharinæ Lucæ Patricii Veneti,
Hic Bonitas, pax, & concordia mentis Fratres,
Quos Natura, Mores, Fortuna junxerant,
Quos & Mors quoque & Spes ad Superos Astra
Quamvis ad quam diversa, non separat.
Ille Tolosæ, Lutetiæ, Venetiis, Romæ
Animus, quo Deum, hic quo proximos diligit.

Alibi Inscriptum:

O! Lux & Tutela Patriæ, decus Gentis,
Et Virtutis Imago nobilis Exemplar.
Hic Bonitas, pax, & concordia mentis Fratres
Effudisti Fletus: O Dolor, & Ignis amare!
Et Pietatem ostendere Parentibus debitam cupientes
Ingeniosi Fratres, nobis dedicarunt Lapidem.

Explicat in loco:

JOANNES PIERIUS VALERIANUS.

Pier. Val. de Infel. Lit. lib. 1.

JOannes Pierius Cognato cognomine suo Horum Mon-
tium Decus, Ornamentum & Columen, quem ad modum
Varro, Scaevolas Pontificios & Augustales Cognomines, Pontifices, ejus Ingenio
& Doctrina Illustrem, Belluno dedit.

Natus annum ex Nativitate Christi Millesimum quingentesimum nonagesimum
quartum, Patre Bartholomæo Dominico Patricio Veneto, Matre Laurentia Feltria
Bellunensi, qui quo nobilitatis, ut ajebat ipse, Decus & Ornamentum, Pa-
tris Avi Joannis Pieri Nomen, Familiæ Cognomen, Patriæ Columen, Ingenii
Doctrinæque Monumentum, Posteris Exemplum, Patriæ Gloriam, Familiæ Lu-
men, Ingenii Doctrinæque Incrementum Parens & Avus Illustres, ab ipsis Ma-
gistris Grammaticis, Rhetoricis, Philosophicis, Mathematicis, Medicis, Theologis,
Jurisconsultis, Musicis, Poetis, Pictoribus, Sculptoribus, Architectis, Ingeniis
præditus accepisset, patrium Nomen, Familiæ Cognomen, Patriæ Columen,
Ingenii Doctrinæque Monumentum, Posteris Exemplum, Patriæ Gloriam, Fa-
milia Lumen, Ingenii Doctrinæque Incrementum Filio Joanni Pierio Valeriano
Bellunensi, Ex Pace Veneta in Regnum suum Cyprum redeunte, Illustri,
Nobilissimoque Patricio Veneto, Ejusque Filiis Nobilissimis, Illustribus, Ge-

10 Cancellarii Carolingici, a quo tempore ordinati? Ludovici Pii tempore Hincmarus Archiepiscopus Remensis, qui Caroli Calvi Cancellarius fuit, Cancellarii nomen primus usurpavit. Ante Hincmarum Cancellarii Regum Francorum Archiepiscopi Moguntini, Archicancellarii Germaniæ, Archiepiscopi Coloniensis, Archicancellarii Galliæ Belgicæ, Archiepiscopi Trevirensis, Archicancellarii Galliæ Cisalpinæ, Archiepiscopi Ravennatis, Archicancellarii Italiæ, Archiepiscopi Bituricensis, Archicancellarii Aquitaniæ, Archiepiscopi Turonensis, Archicancellarii Galliæ Lugdunensis, Archiepiscopi Lugdunensis, Archicancellarii Burgundiæ, Archiepiscopi Viennensis, Archicancellarii Arelatensis, Archiepiscopi Arelatensis, Archicancellarii Provinciæ, Archiepiscopi Narbonensis, Archicancellarii Hispaniæ, Archiepiscopi Toletani, Archicancellarii Hispaniæ Tarraconensis, Archiepiscopi Tarraconensis, Archicancellarii Hispaniæ Bæticæ, Archiepiscopi Hispalensis, Archicancellarii Hispaniæ Lusitanicæ, Archiepiscopi Olisiponensis, Archicancellarii Hispaniæ Gallicæ, Archiepiscopi Compostellani, Archicancellarii Hispaniæ Gallicæ, Archiepiscopi Bracarensis, Archicancellarii Hispaniæ Gallicæ, Archiepiscopi Tarracon

Digitized by Google

tes infelici vel inepto judicio contempsisset. Excessit è vitâ nondum senex apud *Lugdunum*, ignobili & tenebroso in diversorio, multis eum tanquam *Necromantiæ* suspicione infamem execrantibus, quod *Cacodæmonem* nigri Canis specie circumduceret; ita ut quum propinquâ morte ad pœnitentiam urgeretur, cani collare loreum magicis per clavorum Emblemata inscriptum notis exolverit, in hæc suprema verba iratè prorumpens, *Abi perdita bestia, quæ me totum perdidisti* nec usquàm familiaris illecanis, ac assiduus itinerum omnium comes, & cum morientis Domini desertor, postea conspectus est, quum præcipiti fugæ saltu in *Ararim* se immersisse, nec enatasse, ab his qui id vidisse asserebant, existimetur. *Paul. Iov.* in Elog.

De *Cornelio Agrippa* quidam amici docti ad me scripserunt è *Brabantiâ*, sed sic ut nec hominis violentiam probare, & plus illi in colligendo studii, quam in deligendo judicii tribuere videantur. *Erasm.* Epist. lib. 24. Epist. 18.

De Viro (*Cornelio Agrippâ*) de quo quid sentiam rogas, magnificentiùs censeo quàm ut de ejus ingenio censuram ferre possim. Ex ejus libri (de *Incertitudine & Vanitate Scientiarum*) qualicunque g stu deprehendi hominem esse ardentis ingenii, variæ lectionis & multæ memoriæ, alicubi tamen majore copiâ quàm delectu, ac dictione, tumultuosâ veriùs quàm compositâ. In omni genere rerum vituperat mala, laudat bona. *Erasm.* in lit. *Abeli Colstero*, dat. *Friburg.* 25. April. 1533.

Agrippa doctissimus Mathematicus à Patre existimatus est, virque doctus. *Scaligerana* 1.

Cornelii nomen ob multiplicem doctrinam, non modò apud *Germanos*, sed & apud *exteros* celebre extitit. *Buissard.* in Icon.

Venerandum Dominum *Agrippam*, literarum literatorumque omnium miraculum & amorem bonorum, appellat doctissimus *Ludovicus Vives.*

De *Cornelio Agrippâ* quid omnino sentiam, nihil habeo necesse dicere, nisi quòd cùm in literas declamitavit, videri voluit egregiè literatus: quanquam tamen non minus apud sanos videatur aucupio vanitatis delectatus, quàm otiosè solers in vanitate Artium insectandâ. *Claud. Minos* in Not. ad Emblem. *Alciati*, pag. 63.

Testem appello non hunc aut illum emunctioris naris *Theologum*; sed *Cornelium* ipsum *Agrippam*, quem in hisce Mysteriis (de *Magiâ*) norunt & agnoscunt viri docti fuisse *Delium Natatorem*. *Ioan. Arrowsmith* Tact. Sac. p. 87.

Sixtus Senensis vocat Hæreseos *Lutheranæ* Sectatorem. Sed quàm hoc sit à vero abnorme, patet ex capite sexto de Vanit. Scientiarum, in quo B. *Lutherum* acrite perstringit. *Quenstedt.*

Quidam Magum fuisse, & canis nigri specie Cacodæmonem circumduxisse, tradunt. Sed clarissimus *Joannes Wierus* de Præstigiis Dæmonum l. 2. c. 5. id merum Commentum esse affirmat.

Quidam Autores judiciis suis de ejus fama detraxerunt, eumque *Magi* accusarunt: Alii verò ingenuè professi sunt eos ignorantiâ & affectibus inimicorum *Agrippæ* se abripi sinere qui hunc quem non cognoscebant accusarent. Et tam

hom

Rem fibi Mandatam eſſe, Regem Ferdinandum hoc concernere Reſp. ſpectare, ſe ſcire, ſe videre, ſe intelligere, ſe ſentire, ſe cognoſcere, ſe ſapere, ſe ſtudere, ſe curare, ſe laborare, ſe velle, ſe optare, ſe cupere, ſe deſiderare, ſe amare, ſe diligere, ſe gaudere, ſe lætari, ſe exultare, ſe triumphare, ſe gloriari, ſe ſuperbire, ſe ſublimari, ſe honorari, ſe colere, ſe adorare, ſe venerari, ſe obſequi, ſe ſervire, ſe parere, ſe obedire, ſe ſubmittere, ſe humiliare, ſe timere, ſe horrere, ſe metuere, ſe cavere, ſe vitare, ſe fugere, ſe abhorrere, ſe odiſſe, ſe execrari, ſe deteſtari, ſe damnare, ſe condemnare, ſe ſpernere, ſe contemnere, ſe irridere, ſe deridere, ſe ludere, ſe illudere, ſe decipere, ſe fallere, ſe mentiri, ſe perjurare, ſe ſacrilegium facere, ſe ſcelus facere, ſe nefas facere, ſe impietatem facere, ſe parricidium facere, ſe homicidium facere, ſe latrocinium facere, ſe furtum facere, ſe rapinam facere, ſe adulterium facere, ſe ſtuprum facere, ſe inceſtum facere, ſe ſodomiam facere, ſe beſtialitatem facere, ſe ſimoniam facere

[illegible] [illegible] [illegible] [

Ordinem quem Ioannes Stobæus in Eclogis Physicis & Ethicis, Arium Didymum secutus, tradidit, hunc fuisse Pythagoræ & Platonis, Aristoteles, ex quo alia Democriti, alia Epicuri secta fluxerit, Plutarchus in Placitis Philosophorum, Diogenes Laertius in Vitis Philosophorum, Sextus Empiricus in libris contra Mathematicos, Cicero in Academicis, Augustinus in libro de Civitate Dei, Boethius in Commentariis in Porphyrium, Simplicius in Commentariis in Aristotelis Categorias, Ammonius in Commentariis in Porphyrium, Philoponus in Commentariis in Aristotelis Categorias, Porphyrius in Commentariis in Ptolemæi Harmonica, Proclus in Commentariis in Platonis Timæum, Alcinous in libro de Doctrina Platonis, Apuleius in libris de Dogmate Platonis, Albinus in Prologo ad Platonicam Philosophiam, Hermias in Commentariis in Platonis Phædrum, Olympiodorus in Commentariis in Platonis Gorgiam, Damascius in Commentariis in Platonis Phædonem, Iamblichus in libro de Communi Mathematica Scientia, Nicomachus in Arithmetica, Theon Smyrnæus in libro de Mathematicis ad Platonis lectionem utilibus, Macrobius in Commentariis in Somnium Scipionis, Martianus Capella in libris de Nuptiis Philologiæ & Mercurii, Censorinus in libro de Die Natali, Cassiodorus in libro de Artibus ac Disciplinis liberalium literarum, Isidorus in Originibus, Beda in libris de Natura Rerum & de Temporibus, Rabanus in libro de Universo, Hugo de Sancto Victore in Didascalicon, Ioannes Sarisberiensis in Metalogico, Vincentius Bellovacensis in Speculo Doctrinali, Alexander Neckam in libris de Naturis Rerum & de Laudibus Divinæ Sapientiæ, Thomas Aquinas in Commentariis in Aristotelis libros de Cœlo & Mundo, Meteora, de Anima, de Sensu & Sensato, de Memoria & Reminiscentia, de Somno & Vigilia, de Generatione & Corruptione, de Physico Auditu, de Causis, Albertus Magnus in Commentariis in Aristotelis libros de Cœlo & Mundo, Meteora, de Anima, de Sensu & Sensato, de Memoria & Reminiscentia, de Somno & Vigilia, de Generatione & Corruptione, de Physico Auditu, de Causis, Augustinus Niphus in Commentariis in Aristotelis libros de Cœlo & Mundo, Meteora, de Anima, de Sensu & Sensato, de Memoria & Reminiscentia, de Somno & Vigilia, de Generatione & Corruptione, de Physico Auditu, de Causis, Petrus Fonseca in Commentariis in Aristotelis libros de Cœlo & Mundo, Meteora, de Anima, de Sensu & Sensato, de Memoria & Reminiscentia, de Somno & Vigilia, de Generatione & Corruptione, de Physico Auditu, de Causis, Franciscus Toletus in Commentariis in Aristotelis libros de Cœlo & Mundo, Meteora, de Anima, de Sensu & Sensato, de Memoria & Reminiscentia, de Somno & Vigilia, de Generatione & Corruptione, de Physico Auditu, de Causis, Conimbricenses in Commentariis in Aristotelis libros de Cœlo & Mundo, Meteora, de Anima, de Sensu & Sensato, de Memoria & Reminiscentia, de Somno & Vigilia, de Generatione & Corruptione, de Physico Auditu, de Causis, Franciscus Suarez in Commentariis in Aristotelis libros de Cœlo & Mundo, Meteora, de Anima, de Sensu & Sensato, de Memoria & Reminiscentia, de Somno & Vigilia, de Generatione & Corruptione, de Physico Auditu, de Causis, Ioannes Poinsot in Commentariis in Aristotelis libros de Cœlo & Mundo, Meteora, de Anima, de Sensu & Sensato, de Memoria & Reminiscentia, de Somno & Vigilia, de Generatione & Corruptione, de Physico Auditu, de Causis, Ioannes Sanctius in Commentariis in Aristotelis libros de Cœlo & Mundo, Meteora, de Anima, de Sensu & Sensato, de Memoria & Reminiscentia, de Somno & Vigilia, de Generatione & Corruptione, de Physico Auditu, de Causis, Ioannes Ponce

Nonnullis visis & perlectis hunc Librum non indignum judicamus Imprimatur
Ex Ædibus Sanctæ Mariæ Novellæ
Die 10. Octobris 1699.
F. ANTONIUS MARIA
Vicesgerens.

Mihi vero D. Jacobi Perrier, quem Ecclesia S. Genovefæ Parisiis, & Academia, & Urbs, & Orbis Christianus tot annis admiratus est, Liber de Sacramento Eucharistiæ, quem ipse Auctor mihi dono dedit, & quem ego ex ejus ore, & ex ipsius manuscripto exemplari, quod ipse mihi ostendit, descripsi, ita visus est, ut nihil in eo reperiam, quod non sit Catholicum, & Orthodoxum.

Ita testor ego Joannes Baptista Gallonius Presbyter Congregationis Oratorii Domini Nostri Jesu Christi, & Confessarius Illustrissimi & Reverendissimi Domini Archiepiscopi Parisiensis.

Annum Dr. Abor & de Calle, Petrum Aleyn, ad annum Septuagesimum
Quint

D. O. M.

Petite hanc Patriæ Tumbam, & cum Hippolyto Spiritus & Tacitè Tibi, Pater, Commendo, Tu Illum Tuis Complexibus Fove, Tu Illum Tuis Cœlis Infer, Tu Illum Tuis Sedibus Locupleta.

Quæ Tibi Mater Ecclesia Catholica Romana
Charitatis & Laudis est persolvere Tuæ,
Ut Tibi Filium Tuum Reconciliatum Restituat,
Ut Tuum Hippolytum Tibi Reddat,
Ab Ecclesia Catholica Romana Tuum Hippolytum
Ut Tibi Reddat Tibi Postulat.

Hippolytus

Et Tibi, Filiole Dulcis, Amice, Frater, Parve,
Ut Tuum Patrem Amplectaris,
Ut Tuum Patrem Videas,
Ut Tuum Patrem Habeas,
Ut Tuum Patrem Tecum Habeas Sempiternum
Mihi Supplex Precatur, Mihi Suadet Pietas.

Jacobus Pierius Valentinus.

Quamvis Author ipse Pierius quædam scripserit, quibus videri posset Ecclesiæ Romanæ Ritibus & Disciplinæ non omnino consentire, tamen ejusmodi Scripta, quæ ipse Author non ediderit, nec ad Publicum Lectionem destinaverit, nullius momenti esse debent.

Quamvis Author ipse Pierius quædam scripserit, quibus videri posset Ecclesiæ Romanæ Ritibus & Disciplinæ non omnino consentire, tamen ejusmodi Scripta, quæ ipse Author non ediderit, nec ad Publicum Lectionem destinaverit, nullius momenti esse debent.

Quamvis Author ipse Pierius quædam scripserit, quibus videri posset Ecclesiæ Romanæ Ritibus & Disciplinæ non omnino consentire, tamen ejusmodi Scripta, quæ ipse Author non ediderit, nec ad Publicum Lectionem destinaverit, nullius momenti esse debent.

Quamvis Author ipse Pierius quædam scripserit, quibus videri posset Ecclesiæ Romanæ Ritibus & Disciplinæ non omnino consentire, tamen ejusmodi Scripta, quæ ipse Author non ediderit, nec ad Publicum Lectionem destinaverit, nullius momenti esse debent.

Martin Trechsam in Liturg. Comm. ad librum Sacram Euchariſtiæ Sacramentum, Sacrificium, Communionem, Viaticum, Sacramentum Corporis & Sanguinis, Sacramentum Altaris, Sacramentum Eucharistiæ, Sacramentum Corporis & Sanguinis Christi, Sacramentum Dominici Corporis, Sacramentum Corporis & Sanguinis Domini, Sacramentum Corporis & Sanguinis Christi, Sacramentum Altaris, Sacramentum Eucharistiæ

Vrbis Romæ, Lib. I. Num. 8. Tab. 8. Num. 1. Lib. II. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. III. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. IV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. V. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. VI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. VII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. VIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. IX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. X. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XL. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XLI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XLII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XLIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XLIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XLV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XLVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XLVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XLVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XLIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. L. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. LXXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XC. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XCI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XCII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XCIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XCIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XCV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XCVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XCVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XCVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. XCIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. C. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXL. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXLI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXLII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXLIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXLIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXLV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXLVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXLVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXLVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXLIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CL. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CLXXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXC. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXCI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXCII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXCIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXCIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXCV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXCVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXCVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXCVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CXCIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CC. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXL. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXLI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXLII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXLIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXLIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXLV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXLVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXLVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXLVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXLIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCL. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCLXXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXC. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXCI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXCII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXCIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXCIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXCV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXCVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXCVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXCVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCXCIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCC. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXL. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXLI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXLII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXLIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXLIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXLV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXLVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXLVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXLVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXLIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCL. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCLXXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXC. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXCI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXCII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXCIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXCIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXCV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXCVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXCVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXCVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CCCXCIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CD. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXL. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXLI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXLII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXLIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXLIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXLV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXLVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXLVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXLVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXLIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDL. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDLXXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXC. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXCI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXCII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXCIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXCIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXCV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXCVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXCVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXCVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. CDXCIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. D. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXXX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXXXI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXXXII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXXXIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXXXIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXXXV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXXXVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXXXVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXXXVIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXXXIX. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXL. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXLI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXLII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXLIII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXLIV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXLV. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXLVI. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXLVII. Num. 1. Tab. 1. Num. 1. Lib. DXLVI

æ lectionis, singularis eruditionis. *Ioan. Pitsem.*

Fuit vir doctrinâ variâ exultus, & ingenii amœnissimi, quippe Theologus, Philosophus, Orator, Poëta, Historicus, linguæ Græcæ & Latinæ peritus. *Bellarm.* de Script. Eccles.

Thomæ Mori ingenio quidunquam finxit *Natura* vel mollius, vel dulcius, vel felicius? *Erasm.* Epist. l. 5. Ep. 2.

Non alium esse scio in *Angliâ* vel ingenio tali præditum, vel vitam incorruptioribus moribus. *Idem* ibid. l. 26. Epist 53.

Non arbitror levioris esse operæ *Morum* effingere, quàm *Alexandrum Magnum*, aut *Achillem* nec illi quàm hic noster immortalitate digniores erant. *Idem* ibid. lib. 10. Epist. 30.

Britannorum doctissimus vocatur *Scævola Samarthanus* in Elog. *Germani Brixii*. *Anglicus* ille *Socrates* appellatur Julio *Scaligero* in Epistolâ.

Thomas Morus, *Anglus*, circa annum 1513. quo tempore erat Vicecomes civitatis *Londinensis* consignavit Historiam *Richardi* III. *Angliæ* Regis; quæ in operibus ejus *Lovanii* editis reperitur. Sed ut fusè persequitur, quibus sceleribus ille ad regnum pervenerit: ita quomodo id gesserit, non exponit. Nempe omnino opus est imperfectum: ac nec eâ parte, quam habemus ultimam manum accepit. Elegantiâ quidem *Latini* sermonis ab aliis ejusce viri operibus longè vincitur. Sed *Anglicano* sermone ab eodem quàm elegantissimè exarata integrè in volumine, quod *Anglica* ejus opera continet, invenitur. Vitam præterea *Edvardi* V. scripsit, teste *Baleo* — Profectò vir omninò eruditus fuit; quicquid in suo *Antimoro* dicat *Germanus Brixius*, objectat quidem non pauca, quæ cum fugerint, pleraque sanè minuta. Sed quis ea non condonet lubens viro omni penè vitâ publicis muneribus distento & tandem per varios gradus ad cancellarii munus evecto? *Voss.* Hist. Lat.

Thomas Morus, vel eo nomine magis laudandus est, quòd *Britannia* Insulæ terminos vix unquam egressus, eruditionis famâ universam *Europam* impleverit. *Londini* honestâ familiâ natus, nullo magistro præeunte, ad exactam Latinarum literarum cognitionem *Græcas* etiam adjunxit. Ab iis studiis ad forenses causas adductus, tantâ æquitate ac prudentiâ enituit: ut ab *Henrico* VIII. Rege ad primaria Reipub. munia, & demùm ad supremum regni Magistratum (vulgò *Cancellariatum* appellant) solâ virtutis commendatione vocatus fuerit. *Aub. Miræus* de Script. Ecclesiast.

Fatcor *ingenium* felicissimè natum, & quòd nihil non potuisset efficere, si totum his studiis vacare licuisset. Cæterùm ipso puero vix tenuis odor literaturæ melioris dimigrarat in *Angliam*. Deinde *Parentum* auctoritas, ad *Leges* ejus Gentis discendas, quibus nihil illiteratius, adegit: mox in causis agendis exercitatus, hinc ad Reip. munia vocatus. Vix succisivis horis respicere potuit ad Eloquentiæ studia. Tandem in Regiam pertractus, & Regni Regiorumque negotiorum undis immersus, magis amare potest studia quàm colere. Et tamen *dicendi* genus, quod assecutus est, magis vergit ad *Isocraticam* structuram ac Dialecticam subtilitatem, quàm ad fusum illud *Ciceronianæ* dictionis flumen, quanquã urbani-

tate

Census of Great Britain, 1851. Ages, Civil Condition, Occupations, and Birth-place of the People. Vol. II. Scotland. Folio. London, 1854.

Census of Great Britain, 1851. Religious Worship in England and Wales. Report and Tables. Folio. London, 1853.

Census of Great Britain, 1851. Religious Worship in Scotland. Report and Tables. Folio. London, 1854.

Census of Great Britain, 1851. Religious Worship in Ireland. Report and Tables. Folio. London, 1854.

Census of Great Britain, 1851. Education. Report and Tables. Folio. London, 1854.

Census of Great Britain, 1851. Population Tables. I. Numbers of the Inhabitants. Folio. London, 1852.

Census of Great Britain, 1851. Population Tables. II. Ages, Civil Condition, Occupations, and Birth-place of the People. Folio. London, 1854.

Census of Great Britain, 1851. Population Tables. Corrected Abstract of the Numbers of the Inhabitants. Folio. London, 1852.

Census of Great Britain, 1851. Population Tables. Abstract of Ages, Civil Condition, Occupations, and Birth-place of the People. Folio. London, 1854

Cum Privilegio Regis.

Hoc Opus Cornelium Valentinum in Pal. cum privilegio Lotharii quod Parisiis habet.

sive humaniores, sive *Christiano* dignas homine literas æstimare libeat. Quod verò ad dicendi facultatem attinet, parem, meâ sententiâ, in tam diversa dicendi genere laudem merentur. Beatissimi in ambobus & rerum & verborum copia: sed ita ut alter altiùs expatietur, alter augustiore quidem alveo, verùm altiore ingentem aquarum vim trahat: fluit ille plenior, hic fertur rapidior. In *Budæo* videor mihi agnoscere plus nervorum, sanguinis, spiritus: in *Erasmo* plus carnis, cutis coloris. In illo plus diligentiæ, in hoc plus facilitatis: creberi ille sententiis, hic facetiis: Ille omnia utilitati, hic plurimum delectationi tribuit. *Christoph. Longol.* in Epist. ad *Iacob. Lucam*, Decan. *Aurelianens.*

Gulielmus Budæus, *Parisiensis*, omnium qui hoc Patrumque seculo vixere, sine controversiâ doctissimus. Cujus fama in excelso & illustri loco posita omnes omnium nationum homines in admirationem sui quotidiè convertit: eóque magis, quòd in urbe ab his studiis id temporis abhorrente inter luxum & opes ortus & educatus, nullo præceptore, nullo rivali, ad suprемum illud eruditionis fastigium suâ ipsius indu tiâ constantiâque penè incredibili provectus est. Defuit quidem tanto viro perspicuus ille venustioris eloquutiæ nitor, quem recentiores uni *Ciceroni* addicti majore studio & religione coluerunt. Sed quid si existimabat (id quod res erat) ejus auctoritatis hominii gravitatem styli magis quàm verborum Lenocinia convenire? Certè voluntatem ei non facultatem defuisse argumento esse potest penitissima illa illa totius Latinitatis cognitio, cujus in *Pandectis* recensendis & *Romanorum Iure* illustrando luculentum & nobile *specimen* dedit. *Scævola Sæmarthanus* in Elog. *Gallorum.*

In *Græcis* autem quis non miretur cousque progressum, ut (quod nulli dum extra *Græciam* nato contigerat) ipsius *Iani Lascaris Græcorum* doctissimi judicio veterem *Atticorum* facundiam adæquasse diceretur. *Iden.* ibidem.

Nunquam erit in *Galliâ* alter *Budæus*. *Scaligerana prima.*

Budæus qui dixit *Gallicas* voces à Græcis originem ducere, non paucos errores commisit. Nihil nisi *imitando* scribere poterat, Phraseon locos communes ob oculos habens: *Græca* Linguæ callentissimus in Europa fuit. Per facilè potest hodie quis Græci & Hebraici idiomatis peritus esse, omnium enim extant interpretationes; sed ut quis vim nativam & genium linguarum illarum noverit; diligenti studio opus est, & pauci eo perveniunt. *Ios. Scaliger* in alteris *Scaligeranis* Gallicè.

Singulare hujus Urbis [*Lutet.*] ornamentum, cujus si quando manum in aliquo loco cognoscimus, ita veneramur & admiramur, ut quod ludens scripserit, aliorum seriis Scriptis anteponere non erubescamus. *Turneb.* lib. 9. Adversar.

Incomparabilis Mysta Græcæ literaturæ suo ævo *Gulielmus Budæus*. *C. Barth.* l. 21. Aversar. c. 3.

Græcarum literarum decus immortale. *Meric. Casaub.* in *Epicteti* Enchir. p. 155.

Tantum honoribus suis promerendis impendit studium, ut nunquam ocio, nisi unicâ nuptiarum suarum die, quidquam indulserit, utpote quâ conquestus est, se 4. tantummodò horas literis impendisse. *Lyncker* de beneplac. sect 2. cap. 1. num. 2.

Utroque

Digitized by Google

Dionysius Halicarnassæus, & quinque libri de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1558. in 4. Tom. I. & II.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1559. in 4. Tom. III. & IV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. V.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. VI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. VII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. VIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. IX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. X.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XIV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XVI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XVII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XVIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XIX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XXI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XXII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XXIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XXIV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XXV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XXVI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XXVII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XXVIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XXIX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XXX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XXXI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XXXII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XXXIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XXXIV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XXXV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XXXVI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XXXVII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XXXVIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XXXIX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XL.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XLI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XLII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XLIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XLIV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XLV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XLVI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XLVII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XLVIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XLIX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. L.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LIV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LVI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LVII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LVIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LIX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXIV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXVI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXVII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXVIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXIX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXXI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXXII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXXIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXXIV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXXV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXXVI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXXVII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXXVIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXXIX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXXX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXXXI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXXXII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXXXIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXXXIV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXXXV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXXXVI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXXXVII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXXXVIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. LXXXIX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XC.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XCI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XCII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XCIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XCIV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XCV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XCVI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XCVII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XCVIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. XCIX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. C.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CIV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CVI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CVII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CVIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CIX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXIV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXVI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXVII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXVIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXIX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXXI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXXII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXXIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXXIV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXXV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXXVI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXXVII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXXVIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXXIX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXXX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXXXI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXXXII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXXXIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXXXIV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXXXV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXXXVI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXXXVII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXXXVIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXXXIX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXL.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXLI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXLII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXLIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXLIV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXLV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXLVI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXLVII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXLVIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CXLIX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CL.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLIV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLVI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLVII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLVIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLIX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXIV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXVI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXVII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXVIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXIX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXXI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXXII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXXIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXXIV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXXV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXXVI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXXVII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXXVIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXXIX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXXX.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXXXI.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXXXII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXXXIII.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXXXIV.

Dionysius Halicarnassæus, de Antiquitate urbis Romæ, ex Bibliotheca Fulvii Ursini. Romæ, apud Antonium Bladum Asulanum, 1560. in 4. Tom. CLXXXV.

D

nunc studium quod ad Ecclesiæ ædificationem, hoc elevatum Dominus Deus Sabaoth, ut ad Ecclesiæ destructionem, hoc deprimeret. Quod si Ecclesiæ Dei ædificatio, ut Ecclesiæ destructio, per hæc duo contraria, per elevationem & depressionem, per ascensum & descensum, per lucem & tenebras, per gaudium & mœrorem, per pacem & bellum, per fœlicitatem & infelicitatem, per prosperitatem & adversitatem, per quietem & tumultum, per tranquillitatem & turbationem, per serenitatem & tempestatem, per vitam & mortem, per bonum & malum, per Christum & Antichristum, per Deum & Diabolum, per Angelum lucis & Angelum tenebrarum, per Spiritum Sanctum & Spiritum immundum, per Spiritum veritatis & Spiritum mendacii, per Spiritum Christi & Spiritum Antichristi, per Spiritum Dei & Spiritum Diaboli, per Spiritum Dei & Spiritum Belial, per Spiritum Dei & Spiritum Satanæ, per Spiritum Dei & Spiritum Mammonæ, per Spiritum Dei & Spiritum Beelzebub, per Spiritum Dei & Spiritum Legionis, per Spiritum Dei

Ad eiusdem Epitaphium.

Rubea Cornelio dicatur Prædium
Quod Rubra Tellus Cornelium tegit.
Nomen dedit Rubræ Rubellio
Rubellius Rubræ dedit Cornelium.
Et Rubra Cornelium
Et Rubra Rubellium
Rubellius Rubræ, Cornelius Rubræ
Cornelius Rubræ, Rubellius Rubræ
Rubræ Cornelius, Rubræ Rubellius.

Et Libros de Officiis Ecclesiasticis composuit Theodorus Beza.

Quod Librum non habeo, Lectorem rogo ut ignoscat.
Hic Indicem scripturus fuit Ad.

DESCRIPTIO CAPUTIA.

HAEC Descriptio Prosa conflata Metro ab Ioanne de Ad. Abb. Cist. S. M. Mar. Caput Christi Salvatoris Nostri Jesu Christi, Corona Spinea, Sudario, Lancea, Clavis, Cruce, Sepulchro, Lapide, Angelis, Vestibus, Linteis, Sindone, Ampullis, Vasculis, Unguento, Pixide, Pretio, Mercatore, Ministris, Ancilla, Ostio, Cubiculo, Lecto, Pulvinari, Mensa, Cibo, Potu, Vino, Vase, Cyatho, Cena, Discipulis, Pedibus, Osculo, Lavacro, Pelvi, Linteo, Cingulo, Tergendo, Unctione, Oleo, Balsamo, Myrrha, Aloe, Thure, Cinnamomo, Cassia, Nardo, Pistico, Pondere, Ungendo, Capillis, Barba, Facie, Oculis, Naribus, Ore, Labiis, Dentibus, Lingua, Gutture, Collo, Humeris, Brachiis, Manibus, Digitis, Pectore, Corde, Latere, Ventre, Umbilico, Femoribus, Genibus, Cruribus, Pedibus, Vestigiis, Calceamentis, Sandaliis, Corpore, Carne, Ossibus, Nervis, Venis, Sanguine, Cute, Vulnere, Morte, Sepulchro, Resurrectione, Ascensione, Sessione, Dextera, Patris, Adventu, Judicio, Gloria, Regno, Vita, Amen.

Ego Ecastor Sosia fui. Hoccine ut illum mea Mulcatus fortuna fabricatus est modo? Ita me di amabunt, ut ego illum non noui. Quid? Ille me? Quid? Ego illum? Quid? Ille mihi? Quid? Ego illi? Nihil intelligo. Nisi quia video duplicem Sosiam, ne quis erret, nostrum alterum esse oportere, ita me ipse fugio, atque is me. Sed ecquis hic est? Quem ego hominem? Quem? Me ipsum. Quid? Ego? Ita. Quid? Ego? Ita. Quid? Ego? Ita

Quæ omnia Ioannes ipse Gallus
Ex Græcis Latina fecit, & Latinis
Græca. Vidimus, & legimus.
Vita ejus ex Ioannis Gallonii Cabilonensis Archidiaconi
Canonici Ecclesiæ Cathedralis Parisiensis, &c.
Abbatis Corbeiensis Ordinis S. Benedicti
Elogiis Virorum Illustrium, &c.
Lib. 2. pag. 1. & seq. Parisiis 1637. in 8.

Ted vero, ubi ad ejus vitæ ac rerum descriptionem, cum summa quidem fide, sed non eadem eruditione, Gallonius accessit, ea omnia, quæ ad illum pertinent, diligenter persequitur. Ac primo quidem de ejus familia, patria, parentibus, ac de ipsius Ioannis nativitate, ejusque primis studiis, ac de ejus Magistris, quorum nomina dedit, ac de ejus in Græcis Latinisque litteris progressibus, ac de ejus in Græcis Latinisque litteris progressibus, ac de ejus in Græcis Latinisque litteris progressibus

Addenda to Introduction, page 1. Some Books on Ecclesiastical Music from the Library of the Rev. Thomas Hugo, Rector of Stanton Lacy, Salop, 1862. Sold by Messrs. Sotheby, Wilkinson & Hodge, 13 Wellington Street, Strand, London. Lot 1. Antiphonarium Romanum, Venetiis, 1585. Lot 2. Graduale Romanum, Venetiis, 1585. Lot 3. Processionale Romanum, Venetiis, 1585. Lot 4. Missale Romanum, Venetiis, 1585. Lot 5. Breviarium Romanum, Venetiis, 1585. Lot 6. Pontificale Romanum, Venetiis, 1585. Lot 7. Rituale Romanum, Venetiis, 1585. Lot 8. Ceremoniale Episcoporum, Venetiis, 1585. Lot 9. Missale Romanum, Venetiis, 1589. Lot 10. Breviarium Romanum, Venetiis, 1589. Lot 11. Pontificale Romanum, Venetiis, 1589. Lot 12. Rituale Romanum, Venetiis, 1589. Lot 13. Ceremoniale Episcoporum, Venetiis, 1589. Lot 14. Missale Romanum, Venetiis, 1591. Lot 15. Breviarium Romanum, Venetiis, 1591. Lot 16. Pontificale Romanum, Venetiis, 1591. Lot 17. Rituale Romanum, Venetiis, 1591. Lot 18. Ceremoniale Episcoporum, Venetiis, 1591. Lot 19. Missale Romanum, Venetiis, 1595. Lot 20. Breviarium Romanum, Venetiis, 1595. Lot 21. Pontificale Romanum, Venetiis, 1595. Lot 22. Rituale Romanum, Venetiis, 1595. Lot 23. Ceremoniale Episcoporum, Venetiis, 1595. Lot 24. Missale Romanum, Venetiis, 1600. Lot 25. Breviarium Romanum, Venetiis, 1600. Lot 26. Pontificale Romanum, Venetiis, 1600. Lot 27. Rituale Romanum, Venetiis, 1600. Lot 28. Ceremoniale Episcoporum, Venetiis, 1600. Lot 29. Missale Romanum, Venetiis, 1605. Lot 30. Breviarium Romanum, Venetiis, 1605. Lot 31. Pontificale Romanum, Venetiis, 1605. Lot 32. Rituale Romanum, Venetiis, 1605. Lot 33. Ceremoniale Episcoporum, Venetiis, 1605. Lot 34. Missale Romanum, Venetiis, 1609. Lot 35. Breviarium Romanum, Venetiis, 1609. Lot 36. Pontificale Romanum, Venetiis, 1609. Lot 37. Rituale Romanum, Venetiis, 1609. Lot 38. Ceremoniale Episcoporum, Venetiis, 1609. Lot 39. Missale Romanum, Venetiis, 1615. Lot 40. Breviarium Romanum, Venetiis, 1615. Lot 41. Pontificale Romanum, Venetiis, 1615. Lot 42. Rituale Romanum, Venetiis, 1615. Lot 43. Ceremoniale Episcoporum, Venetiis, 1615. Lot 44. Missale Romanum, Venetiis, 1620. Lot 45. Breviarium Romanum, Venetiis, 1620. Lot 46. Pontificale Romanum, Venetiis, 1620. Lot 47. Rituale Romanum, Venetiis, 1620. Lot 48. Ceremoniale Episcoporum, Venetiis, 1620. Lot 49. Missale Romanum, Venetiis, 1625. Lot 50. Breviarium Romanum, Venetiis, 1625. Lot 51. Pontificale Romanum, Venetiis, 1625. Lot 52. Rituale Romanum, Venetiis, 1625. Lot 53. Ceremoniale Episcoporum, Venetiis, 1625. Lot

IACOBVS SADOLETVS.

MOdo Viri Celeberrimi quorum hactenus Elogia & Icones dedimus, qui ex Ordine Sacrorum Praedicatorum fuerunt, nunc ad Clarissimos Cardinales, qui ex eodem Ordine prodierunt, transeamus. Primus autem hic occurrit Iacobus Sadoletus, Cardinalis Sanctae Romanae Ecclesiae, Episcopus Carpentoractensis, Vir Sanctitate vitae, Doctrina & Eloquentia clarissimus. Natus est Modoetiae, Oppido Ducatus Mediolanensis, Nobili Familia Sadoletorum, Anno 1477. Primis Literis apud Patrem suum Modoetiae, Mox Mediolani apud Georgium Merulam, Demum Romae apud Petrum Marsum, Pomponium Laetum, Andream Fulvium, Ioannem Blanchum, Constantinum Lascarim, & Paulum Emilium Illustrissimum Regem Christianissimum Francorum Historiographum, Ingenii Acumine, Memoriae Felicitate, Studii Assiduitate, Vitae Integritate, Morum Suavitate, Eloquentiae Copia, Omnium Virtutum Splendore, Omnium Amicitiarum Studio, Omnium Laudum Praedicatione, Quemcumque Locum Cardinalis vel Sedis Apostolicae Legatus, vel Episcopus Carpentoractensis, vel Romanae Ecclesiae Cardinalis, vel Romanae Curiae Protector, vel Romanae Academiae Praefectus, vel Romanae Ecclesiae Bibliothecarius, Archivi Custos, Annos Quinquaginta Sex, Menses Duos, Dies Quindecim Sanctissime, Doctissime, Integerrime, Ornatissime, Beatissime Sustinuit. Obiit Romae Anno 1547. Mense Octobri, Die 18. Sepultus est in Ecclesia Sancti Petri ad Vincula, Ubi Sepulchrum Marmoreum Sibi Vivus Posuerat, Cum Epitaphio Sibi Ipse Composito, Quod Ego Quoque Describam Libenter. Non Conquiescam Nisi Quid Vobis Placeat Mihi Ipsi Scripsero. Quod Si Quis Forte Desiderabit Quis Fuerim, Ego Ille Sum Qui Nunquam Quiescam.

Librorum Iacobus Sadoletus edidit Varios Primo Duodecim Psalmorum Explanationem, Deinde Commentarios in Epistolam ad Romanos, Epistolas Familiares, Orationes, Carmina, Epistolas ad Clementem VII. Pontificem Maximum, Epistolas ad Paulum III. Pontificem Maximum, Epistolas ad Reges, Principes, Duces, Cardinales, Episcopos, Viros Doctos, Amicos, Familiares, Consolationes, Epistolas ad Senatum Populumque Genevensem, Epistolas ad Genevenses, Epistolas ad Carolum Gallum, Epistolas ad Petrum Bembum, Epistolas ad Reginaldum Polum, Epistolas ad Gasparem Contarenum, Epistolas ad Iacobum Sadoletum, Epistolas ad Ioannem Sadoletum, Epistolas ad Paulum Sadoletum, Epistolas ad Sadoletos, Epistolas ad Ioannem Matthaeum Giberti, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Theatinum, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam Vigesimamtertiam Querelam Continentem, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam Vigesimamtertiam Querelam Continentem Vigesimamquartam Apologeticam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam Vigesimamtertiam Querelam Continentem Vigesimamquartam Apologeticam Vigesimamquintam Consolatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam Vigesimamtertiam Querelam Continentem Vigesimamquartam Apologeticam Vigesimamquintam Consolatoriam Vigesimamsextam Gratulatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam Vigesimamtertiam Querelam Continentem Vigesimamquartam Apologeticam Vigesimamquintam Consolatoriam Vigesimamsextam Gratulatoriam Vigesimamseptimam Excusatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam Vigesimamtertiam Querelam Continentem Vigesimamquartam Apologeticam Vigesimamquintam Consolatoriam Vigesimamsextam Gratulatoriam Vigesimamseptimam Excusatoriam Vigesimamoctavam Commendatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam Vigesimamtertiam Querelam Continentem Vigesimamquartam Apologeticam Vigesimamquintam Consolatoriam Vigesimamsextam Gratulatoriam Vigesimamseptimam Excusatoriam Vigesimamoctavam Commendatoriam Vigesimamnonam Monitoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam Vigesimamtertiam Querelam Continentem Vigesimamquartam Apologeticam Vigesimamquintam Consolatoriam Vigesimamsextam Gratulatoriam Vigesimamseptimam Excusatoriam Vigesimamoctavam Commendatoriam Vigesimamnonam Monitoriam Tricesimam Reprehensoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam Vigesimamtertiam Querelam Continentem Vigesimamquartam Apologeticam Vigesimamquintam Consolatoriam Vigesimamsextam Gratulatoriam Vigesimamseptimam Excusatoriam Vigesimamoctavam Commendatoriam Vigesimamnonam Monitoriam Tricesimam Reprehensoriam Tricesimamprimam Querelam Continentem, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam Vigesimamtertiam Querelam Continentem Vigesimamquartam Apologeticam Vigesimamquintam Consolatoriam Vigesimamsextam Gratulatoriam Vigesimamseptimam Excusatoriam Vigesimamoctavam Commendatoriam Vigesimamnonam Monitoriam Tricesimam Reprehensoriam Tricesimamprimam Querelam Continentem Tricesimamsecundam Apologeticam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam Vigesimamtertiam Querelam Continentem Vigesimamquartam Apologeticam Vigesimamquintam Consolatoriam Vigesimamsextam Gratulatoriam Vigesimamseptimam Excusatoriam Vigesimamoctavam Commendatoriam Vigesimamnonam Monitoriam Tricesimam Reprehensoriam Tricesimamprimam Querelam Continentem Tricesimamsecundam Apologeticam Tricesimamtertiam Consolatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam Vigesimamtertiam Querelam Continentem Vigesimamquartam Apologeticam Vigesimamquintam Consolatoriam Vigesimamsextam Gratulatoriam Vigesimamseptimam Excusatoriam Vigesimamoctavam Commendatoriam Vigesimamnonam Monitoriam Tricesimam Reprehensoriam Tricesimamprimam Querelam Continentem Tricesimamsecundam Apologeticam Tricesimamtertiam Consolatoriam Tricesimamquartam Gratulatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam Vigesimamtertiam Querelam Continentem Vigesimamquartam Apologeticam Vigesimamquintam Consolatoriam Vigesimamsextam Gratulatoriam Vigesimamseptimam Excusatoriam Vigesimamoctavam Commendatoriam Vigesimamnonam Monitoriam Tricesimam Reprehensoriam Tricesimamprimam Querelam Continentem Tricesimamsecundam Apologeticam Tricesimamtertiam Consolatoriam Tricesimamquartam Gratulatoriam Tricesimamquintam Excusatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam Vigesimamtertiam Querelam Continentem Vigesimamquartam Apologeticam Vigesimamquintam Consolatoriam Vigesimamsextam Gratulatoriam Vigesimamseptimam Excusatoriam Vigesimamoctavam Commendatoriam Vigesimamnonam Monitoriam Tricesimam Reprehensoriam Tricesimamprimam Querelam Continentem Tricesimamsecundam Apologeticam Tricesimamtertiam Consolatoriam Tricesimamquartam Gratulatoriam Tricesimamquintam Excusatoriam Tricesimamsextam Commendatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam Vigesimamtertiam Querelam Continentem Vigesimamquartam Apologeticam Vigesimamquintam Consolatoriam Vigesimamsextam Gratulatoriam Vigesimamseptimam Excusatoriam Vigesimamoctavam Commendatoriam Vigesimamnonam Monitoriam Tricesimam Reprehensoriam Tricesimamprimam Querelam Continentem Tricesimamsecundam Apologeticam Tricesimamtertiam Consolatoriam Tricesimamquartam Gratulatoriam Tricesimamquintam Excusatoriam Tricesimamsextam Commendatoriam Tricesimamseptimam Monitoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam Vigesimamtertiam Querelam Continentem Vigesimamquartam Apologeticam Vigesimamquintam Consolatoriam Vigesimamsextam Gratulatoriam Vigesimamseptimam Excusatoriam Vigesimamoctavam Commendatoriam Vigesimamnonam Monitoriam Tricesimam Reprehensoriam Tricesimamprimam Querelam Continentem Tricesimamsecundam Apologeticam Tricesimamtertiam Consolatoriam Tricesimamquartam Gratulatoriam Tricesimamquintam Excusatoriam Tricesimamsextam Commendatoriam Tricesimamseptimam Monitoriam Tricesimamoctavam Reprehensoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam Vigesimamtertiam Querelam Continentem Vigesimamquartam Apologeticam Vigesimamquintam Consolatoriam Vigesimamsextam Gratulatoriam Vigesimamseptimam Excusatoriam Vigesimamoctavam Commendatoriam Vigesimamnonam Monitoriam Tricesimam Reprehensoriam Tricesimamprimam Querelam Continentem Tricesimamsecundam Apologeticam Tricesimamtertiam Consolatoriam Tricesimamquartam Gratulatoriam Tricesimamquintam Excusatoriam Tricesimamsextam Commendatoriam Tricesimamseptimam Monitoriam Tricesimamoctavam Reprehensoriam Tricesimamnonam Querelam Continentem, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam Vigesimamtertiam Querelam Continentem Vigesimamquartam Apologeticam Vigesimamquintam Consolatoriam Vigesimamsextam Gratulatoriam Vigesimamseptimam Excusatoriam Vigesimamoctavam Commendatoriam Vigesimamnonam Monitoriam Tricesimam Reprehensoriam Tricesimamprimam Querelam Continentem Tricesimamsecundam Apologeticam Tricesimamtertiam Consolatoriam Tricesimamquartam Gratulatoriam Tricesimamquintam Excusatoriam Tricesimamsextam Commendatoriam Tricesimamseptimam Monitoriam Tricesimamoctavam Reprehensoriam Tricesimamnonam Querelam Continentem Quadragesimam Apologeticam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pontificem Maximum Familiares Duas Consolatorias Unam Hortatoriam Alteram Gratulatoriam Tertiam Excusatoriam Quartam Commendatoriam Quintam Monitoriam Sextam Reprehensoriam Septimam Querelam Continentem Octavam Apologeticam Nonam Consolatoriam Decimam Gratulatoriam Undecimam Excusatoriam Duodecimam Commendatoriam Tertiamdecimam Monitoriam Quartamdecimam Reprehensoriam Quintamdecimam Querelam Continentem Sextamdecimam Apologeticam Septimamdecimam Consolatoriam Octavamdecimam Gratulatoriam Nonamdecimam Excusatoriam Vigesimam Commendatoriam Vigesimamprimam Monitoriam Vigesimamsecundam Reprehensoriam Vigesimamtertiam Querelam Continentem Vigesimamquartam Apologeticam Vigesimamquintam Consolatoriam Vigesimamsextam Gratulatoriam Vigesimamseptimam Excusatoriam Vigesimamoctavam Commendatoriam Vigesimamnonam Monitoriam Tricesimam Reprehensoriam Tricesimamprimam Querelam Continentem Tricesimamsecundam Apologeticam Tricesimamtertiam Consolatoriam Tricesimamquartam Gratulatoriam Tricesimamquintam Excusatoriam Tricesimamsextam Commendatoriam Tricesimamseptimam Monitoriam Tricesimamoctavam Reprehensoriam Tricesimamnonam Querelam Continentem Quadragesimamprimam Consolatoriam, Epistolas ad Ioannem Petrum Caraffam Cardinalem Neapolitanum Paulum IV. Pont

ordinem. Alibi non profert testes, fidei catholicæ ignaros, hæreticis ut ipse fatetur, ad hæc tempora non cognitos, nec ullibi auditos.

Petrus de Ludolphis Ord. Præd. Episcopus Ariensis.

Sanctus Vincentius Ferrerius, Gerson, Clichtov, nec non Dion. Carthusianus, Petrus de Palude, Ludolphus de Saxonia, Joannes Gerlandus, Joannes Nider, & alii sanctissimi viri, quos ille ex Ordine Prædicatorum, & Minorum, & Carthusiano, & Cisterciensi, & Augustiniano, & Carmelitano, & Cruciferis, & Clericis Regularibus, & Societate Jesu, & Congregatione de Oratorio recenset, omnes sunt hæretici.

Joannes Gerlandus, Joannes Nider, Petrus de Palude, Ludolphus de Saxonia, Dionysius Carthusianus, Gerson, Clichtov, Vincentius Ferrerius, Ordinis Prædicatorum, & S. Augustinus contra Arianos, Eunomianos, Macedonianos, Nestorianos, Eutychianos, Pelagianos, Semipelagianos, Manichæos, Priscillianistas, Donatistas, Novatianos, Luciferianos, Aerianos, Jovinianos, Vigilantianos, Helvidianos, Bonosianos, Antidicomarianitas, Collyridianos, Tertullianistas, Montanistas, Apollinaristas, Sabellianos, Photinianos, Anthropomorphitas, Origenistas, Messalianos, Euchitas, Priscillianistas, Vadianos, Zwinglianos, Calvinistas, Lutheranos, Anabaptistas, Libertinos, Socinianos, Arminianos, Remonstrantes, Quakeros, Quietistas, Jansenistas, Molinistas, Baianos, Quesnellianos, Gallicanos, Febronianos, Episcopum Ariensem, Ecclesiæ Catholicæ Doctores, qui sanctitate claruere, Pontifices Romanos, Patres Societatis Jesu, Congregationis de Oratorio, Ordinis Prædicatorum, Minorum, Carmelitarum, Augustinianorum, Cisterciensium, Cruciferorum, Clericorum Regularium, Carthusianorum, Ordinis S. Benedicti, Ordinis S. Bernardi, Ordinis Cluniacensis, Ordinis Præmonstratensis, Ordinis Fontis Ebraldi, Ordinis Fontis Guidonis, Ordinis Grandimontensis, Ordinis Camaldulensis, Ordinis Vallis Umbrosæ, Ordinis Cartusiensis, Ordinis Hieronymitarum, Ordinis Cœlestinorum, Ordinis Fontis Avellanæ, Ordinis Vallis Viridis, Ordinis Humiliatorum, Ordinis Servorum B. Mariæ Virginis, Ordinis Militiæ Jesu Christi, Ordinis Militiæ Beatæ Mariæ Virginis, Ordinis Militiæ Sancti Jacobi, Ordinis Militiæ Sancti Georgii, Ordinis Militiæ Sancti Michaelis, Ordinis Militiæ Sancti Spiritus, Ordinis Militiæ Sancti Lazari, Ordinis Militiæ Sancti Mauritii, Ordinis Militiæ Sancti Sepulchri, Ordinis Militiæ Sancti Thomæ Cantuariensis, Ordinis Militiæ Sancti Thomæ Acconensis, Ordinis Militiæ Sancti Thomæ de Pisis, Ordinis Militiæ Sancti Thomæ de Portugallia, Ordinis Militiæ Sancti Thomæ de Vilanova, Ordinis Militiæ Sancti Thomæ de Florentia, Ordinis Militiæ Sancti Thomæ de Hierusalem, Ordinis Militiæ Sancti Thomæ de Ebora, Ordinis Militiæ Sancti Thomæ de Aconio

MARTINUS BUCERUS.

GErmanus, *Seleſtadii* natus anno 1491. Ordinem Dominicanorum, in quo vixerat annos 15, *Evangelii* doctrinam amplexus, reliquit, anno 1521. cum *Petro Martyre*, *Paulo que Fagio*, Argentorato, ubi docuerat, ab *Edvvardo* Sexto invitatus, in *Angliam* pervenit, anno 1549. ut ibi doctrinæ ſuæ ſemen rem faceret, *Cantabrigiæ* Profeſſor: ubi obiit Anno 1551. ætatis 61. Ejus *Oſſa Mariâ* ſæviente, effoſſa & cremata, anno 1555. unà cum *Fagii* oſſibus: Sed ambo; ſub *Elizabethâ*, anno 1560. publicis laudibus ornati, honoribuſque ſuis reſtituti ſunt. *Hofman.* Clar. An. D. MDXXX.

Ingenio & eruditione inclytus: *Hebræa* Linguæ apprimè peritus fuit. *Hofman.*

Eo erat ingenio ut adverſarios patienter audiret, lenitèr reſponderet, & veritatis potiùs quàm victoriæ curam haberet. *Melchior. Adam.* in vit. ejus.

Cujus [*Martini Buceri*] & eruditionem ſingularem & zelum pietatis eximium, cum eximia prudentia conjunctum omnibus ſæculis teſtabuntur, tum doctiſſimæ ipſius Lucubrationes, & in publicis comitiis Diſputationes habitæ; tum pro Eccleſiarum pace, quamvis non felici ſemper ſucceſſu, labores exhauſti. *Boiſſard.* in Icon.

A conventu *Ratisbonenſi Ioannes Gropperus*, Archiepiſcopi *Colonienſis Legatus*, domum reverſus, *Bucerum* mirificè commendabat, & inter omneis idoneum eſſe dicebat, cui religionis emendario rectè committi poſſet. Nam eſſe cumprimis doctum & pacis amantem, & integræ vitæ. *Sleidan.* Commentar. l. 14.

Cùm Cardinalis *Contarenus* à *Petro Martyre* interrogatus eſſet de *Doctis Germanorum* Viris; reſpondit ille: *Nihil attinet de Philippo, qui notus, dicere: Habent* Germani & Martinum Bucerum: *qui eâ uberitate doctrinæ Theologicæ & Philoſophicæ, eâ etiam in diſputando ſubtilitate felicitateque eſt inſtructus; ut unus ille omnibus noſtris doctoribus poſſit opponi.* Melch. Adam.

De literis hoc unum ſummatim ponam: Quæ in aliis ſingula ſingulis, ea in uno pariter univerſa concidiſſe. *Auguſtini* fuit in illo acumen, *Hieronymi* linguarum varietas & doctrina, diſciplina *Cypriani*, *Ambroſii* Authoritas, *Origenis* ſcientia, *Chryſoſtomi* in docendo perſpicuitas, *Bernardi* integritas in vitâ: vel hæc in illis priſcis *Eccleſiarum Heroibus* uberiora ſi fuerint (uti fuiſſe confiteor) tamen particulas ex omnibus excellentiſſimas noſter *Bucerus* tanto ſtudio arripuit, tot ornamentis perpolivit, ut ſi non unus cum omnibus, tamen ſeparatim cum ſingulis comparari poſſit: aut in illo auguſto veterum choro ſi non præſideat, in hominibus noſtri ſeculi, omnibus ex partibus inter alios emineat. *Gualt. Haddon.* in Orat. Funebri. vid. vitas *Bateſii* p. 276.

Quàm multiplicem in *Bucero* jacturam fecerit *Dei Eccleſia*; quoties in mentem venit, cor meum propè lacerari ſentio. *Calvin.* Epiſt. ad *Viretum.*

Martinus Bucerus ſummus *Theologus*; qui ut à viro quodam docto verè de illo ſcriptum eſt, præter recondi:am eruditionem copiolamque multarum rerum ſcientiam, præter ingenii perſpicaciam, multam lectionem, aliaſque multas ac varias

Cum omnes hæc Hominum nomina Sacris Literis celebrata & Monumentis
Antiquis, ut & Ethnicis, Historiis, Fabulisque Poetarum, Heroum, Deorumque
nomina sint, & Ab. Ur. Ch. Ab. Ur. Ch. Ab. Ur. Ch.

LILIVS GREGORIVS GYRALDVS.

Lilius Gregorius Gyraldus, Ferrariensis, Herculis Ducis Ferrariæ Medicus, & Poëta, cum Ioannes Vlitius Carpentarius Ferrariæ Regiam exstrueret, [illegible] Ioannem Baptistam Pium Bononiensem, Ferrariæ Principem, Epistolis ad Ioannem Picum Mirandulæ Principem, & alios. Vixit ann. 1552. Ex Paulo Ioue, & Ioannis Antonii Vlitii Epistolis.

Lilius Gregorius Gyraldus, Ferrariensis, Herculis Ducis Ferrariæ Medicus, & Poëta, cum Ioannes Vlitius Carpentarius Ferrariæ Regiam exstrueret, [illegible] Ioannem Baptistam Pium Bononiensem, Ferrariæ Principem, Epistolis ad Ioannem Picum Mirandulæ Principem, & alios. Vixit ann. 1552. Ex Paulo Ioue, & Ioannis Antonii Vlitii Epistolis.

Lilius Gregorius Gyraldus, Ferrariensis, Herculis Ducis Ferrariæ Medicus, & Poëta, cum Ioannes Vlitius Carpentarius Ferrariæ Regiam exstrueret, [illegible] Ioannem Baptistam Pium Bononiensem, Ferrariæ Principem, Epistolis ad Ioannem Picum Mirandulæ Principem, & alios. Vixit ann. 1552. Ex Paulo Ioue, & Ioannis Antonii Vlitii Epistolis.

Scriptis Ecclesiasticis, quæ Sacræ Scripturæ, & Sanctæ Ecclesiæ Ratio, vel Auctoritas non probat.

Scripta Ecclesiastica

Hos ego Epistolarum, Parcarum in numen Tempus

Quod, Atropos, abest à Vestinis
Cum sis tam prope,
Cur non accersis Lupercum
Ad te, Atropos, citius
Si ego amarem, filum
Non tam cito rumperes.

Ita Lipsius Thuano Epitaph.

SERVATIANVS NOVATIANVS.

Cap. 10. de Scriptor. Eccles. Hieron. Gallus, Gallus ipse, ut Fortunatianus Novatianus, Aquileiensis Presbyter, Novatianorum dogmatum defensor, Novatianus appellatus est. Scripsit ad Gallum Episcopum Epistolam, quam Novatianus Presbyter ad se scripsisse mentitur. Fertur namque ad Novatianum.

Cap. 11. de Scriptor. Eccles. Hieron. Servatianus Novatianus, Gallus Episcopus Novatianorum dogmatum defensor, Epistolam ad Novatianum Presbyterum scripsit, in qua disputat contra Montanum & Montanistas & Novatianum.

Cap. 12. de Scriptor. Eccles. Hieron. Novatianus Presbyter, Gallo Episcopo Novatianorum dogmatum defensori, Epistolam scripsit, in qua disputat contra Montanum & Montanistas, & Novatianum, & Novatianistas.

Ex his omnibus apparet Novatianum Presbyterum, Novatianorum dogmatum defensorem, Gallo Episcopo Epistolam scripsisse, in qua disputat contra Montanum & Montanistas, & Novatianum, & Novatianistas.

Cap. 13. de Scriptor. Eccles. Hieron. Servatianus Novatianus, Gallus Episcopus Novatianorum dogmatum defensor, Epistolam ad Novatianum Presbyterum scripsit, in qua disputat contra Montanum & Montanistas & Novatianum.

Ex his omnibus apparet Servatianum Novatianum, Gallum Episcopum Novatianorum dogmatum defensorem, Epistolam ad Novatianum Presbyterum scripsisse, in qua disputat contra Montanum & Montanistas, & Novatianum, & Novatianistas.

Cap. 14. de Scriptor. Eccles. Hieron. Novatianus Presbyter, Gallo Episcopo Novatianorum dogmatum defensori, Epistolam scripsit, in qua disputat contra Montanum & Montanistas & Novatianum.

Ex his omnibus apparet Novatianum Presbyterum, Novatianorum dogmatum defensorem, Gallo Episcopo Epistolam scripsisse, in qua disputat contra Montanum & Montanistas, & Novatianum, & Novatianistas.

Cap. 15. de Scriptor. Eccles. Hieron. Servatianus Novatianus, Gallus Episcopus Novatianorum dogmatum defensor, Epistolam ad Novatianum Presbyterum scripsit, in qua disputat contra Montanum & Montanistas & Novatianum.

Ex his omnibus apparet Servatianum Novatianum, Gallum Episcopum Novatianorum dogmatum defensorem, Epistolam ad Novatianum Presbyterum scripsisse, in qua disputat contra Montanum & Montanistas, & Novatianum, & Novatianistas.

coloris negligens, in ejus quamvis linguæ elegantiis parùm se tollerit: Quod si quando obscuris e planandis unam alteramve dictionem è propriopenu adjecit, certis illam notis homo religiosus insignivit: quò adulterinis *lector* Germana seponeret. *Huet.* de Claris Interpr. p.144.

Hebraica non pauca *Latinitate* donavit *Sebastianus Munsterus*, bonis literis, & sanctæ potissimùm linguæ cognitione supra fidem exultus: quamvis autem in *Interpretando* verbum verbo reddere studuerit, *Latinitatis* tamen genio asseruit quandoque, & *Ebraismi* sterilitatem uberiori sermone explet, nec religionem quam requirimus, ubique curare se profitetur, quòd eo discentium foveatur negligentia; recto quidem & laudabili consilio, modò eo in licentiam suam *Interpres* non abutatur. *Huet.* de clar. Interpr. p.187.

Sebastianus Munsterus [vir quantus & qualis in illâ præsertim temporum & literarum caligine] præter ipsius *Annotationes*, quas in *Criticis Londinensib.* habemus, *Versionem* ex *Hebræo* textu adornavit, doctrina non vulgari, & summo acumine; in quâ *Hebraica* plerisque in locis fideliter admodum, nec minus perspicuè, reddit. *Matth. Polus* Præfat. Tom. 1. Synopf. Critic. p. 4.

Atque hoc malim ex *Sebastiano Munstero*, optimo virô, Artium *Mathematicarum* & *Hebraicæ* linguæ doctissimo, quàm ex me discat. *Nic. Fuller.* l. 1. c. 16. Miscell Sacr.

Nec parca, nec contemnenda de variis Rebus publicis *Cosmographiæ* suæ inseruit. *Conring.* de Cyv. prud. cap. 14.

Vir diligentissimus, sed in quo paulò plus accurationis desideres *Bleau.* cap. Histor. Orb. Ter. n. 7.

Munsterus omnia ex Pagnino hausit, qui non amplius reperitur, nec id agnovit. *Scaligerana* posterior. Gall.

Licèt *Munsteri* Versio satis intelligibilis sit, aliquid tamen haberi asperi, quia Textûs Hebraïci literam prelsè nimis sectatur, ut c. 1. *Geneseos* vers. 22. ubi transfert *Fructificate, & augescite, & implete aquas in fretis.* Vulgata, ut mihi quidem videtur, eadem verba per hæc feliciùs expressit, *Crescite, & multiplicamini & implete aquas maris.* Uno verbo perfectior esset ejus Interpretatio si à *Latino* Interprete tam longè non abivisset. Cæterùm *Genebrardus* satis moderatus non videtur in Critica quam in hanc Translationem exercuit, quando Authori exprobravit quod parum accuratus fuerit, & *Luthero* nimis adhæserit. *Munsterum, neglecta vocum propriâ notatione, sæpè Lutheranisabat, & à suo D. Francisci instituto discedebat.* Contra enim asseri potest, *Munsterum* accuratissimum & fidelissimum inter omnes Protestantes in Bibliorum Versione sua fuisse, imò nec *Lutheri* Traductionem reprobare potuit quia longè nimis à Literali & Grammaticali sensu recessérat. D. *Hierom* justius de eo judicium tulit, dum Exacti Interpretis elogio ipsum ornat. Notæ quas Munsterus Translationi suæ annexuit eximiæ utilitatis esse possunt ad Hebraïcæ linguæ & Scripturarum Styli cognitionem: multoque utiliores essent si pleraque minimè necessaria non immiscuisset, quæque desumsit à Rabbinis, quæ ad Textûs sui elucidationem nihil conferunt. Nimis etiam affectavit famam Viri in eorumdem Rabbinorum lectione versati. Et tamen,

Digitized by Google

tamen, si excipiantur libri quorundam Grammaticorum Rabbinorum, qui Scripturam commentati sunt, in hoc studii genere non admodum exercitatus erat: Quòd facile probari posset ex Latina Versione quam elaboravit exigui Compendii Philosophici Rabbinico Hebræo conscripti: nulla enim ferè occurrit vox in hac Latina Versione circa quam hallucinatus non fuerit, imò ne prima quidem verba intellexit Inscriptionis. Libri hujus. Liber hic ascribitur R. *Moysi Maimonis* filio, qui hunc Arabicè composuerat; Ille verò contra in sua Interpretatione hujus Operis Authorem facit R. *Simonem* & exinde has voces *bilescon arau*, vertit *in lingua suavi*; non advertendo quid Arabico idiomate significent. Multò melius Grammaticos Rabbinos intellexit quia his legendis majorem navaverat operam, & hac re super consuluerat *Eliam Leviram* Judæorum Doctissimum Grammaticum qui eodem tempore cum ipso vixit. Jac. *Rich. Simon.* Hist. Crit. V. T. lib. 2. c. 21. Gall.

Ex recentioribus *Munsterus*, & post eum *Thuanus*, & *Belleforestius*, malè opera sua *Cosmographiam* inscripserunt. Nam quemadmodum Geometria *Platonis* γελοῖον est ὄνομα ob nimis arctam significationem, ita Cosmographia, quod latè pateat, nimis ridiculum item nomen haberi debet. *Claud. Verder.* in Auctor. Cens.

Varia ejus Opera variis in locis atque temporibus impressa sunt.

**Sebastianus Munsterus* inter Hæreticos primæ Classis rejicitur.

HIERONYMUS FRACASTORIUS

PAtriâ *Veronensis*, vir consummatissimæ doctrinæ: Meditus enim, Poëta, Astrologus, & Philosophus fuit suâ ætate doctissimus: in quibus studiis tantam acquisivit laudem, ut usque ad hodiernum diem antiquis comparandus meritò judicetur. Ejus Poëmata tanti fiunt apud omnes literatos, ut illa conferantur cum *Vergilianis*: tanta in eis eloquentia, tanta dicendi vis, & facultas, sermonisque puritas, ut æternâ laude non sine causâ ad cœlum evehantur, unde à multis *divinus* vocatur *Fracastorius*. Is cùm totam ætatem in arte Medicâ, & in indagandâ rerum naturâ sedulò impendisset: in eo omnem movens lapidem, ut literatos juvaret, & omnibus prodesse posset, *Patavii*, ubi tunc summo in honore habebatur, naturæ concessit: ann. *Christiana* salutis 1553. ibique sepultus, funus prosequente publico luctu totâ Academiâ, & Civitate. Omnia ejus opera tantâ perfectione scripta sunt, ut in iis requiri nihil possit. *Borrhard.* in Icon. Clar. A. D. MDXXX.

Scripta ejus hæc sunt: Siphillis Poema, id est libri tres de morbo Gallico —*Ioseph* Comœdia — Homocentrica — De causis Criticorum dierum, per ea quæ in nobis sunt — De Sympathiâ & Antipathiâ — De Contagione, & Contagiosis Morbis, eorumque curatione — Naugerius, sive de Poëtica dialogus — De Animâ Dialogus — De Vini temperaturâ Sententia — Carminum liber unus —

Adam Scotus Carl. Calvini Vita Latina. — Tractat. de Sacrificio Missæ. Ejusdem Tractatus de Cœna.

Ad modum Scripturæ, & Patrum Traditionem, Ministri, & Sacerdotes, Verbi Dei, & Sacramentorum, Dispensatores, Ecclesiæ Pastores, Episcopi, Presbyteri, Seniores, nuncupantur. Quod Nomen Sacerdotis, Presbyteri, Episcopi, Ecclesiæ Pastoris, Ministri, Seniores, Dispensatores, & Evangelii, & Sacramentorum, Ecclesiæ Pastores, Episcopi, Presbyteri, Seniores, Ministri, Dispensatores Verbi Dei

Mori Epitaphium. Rotterodami in Ecclesia Cathedrali Sancti Laurentii Epitaphium est Erasmi Roterodami. Ibi quoque Epitaphium Joannis Wessel. Arcis Medix Nomen ibi comparet, quem in Medicis Scriptoribus non reperio. Ultrajecti in Templo Sancti Petri Epitaphium Joannis Agricolæ Medici, qui Anno 1516. obiit. Ibidem quoque Epitaphium Joannis Fabri, qui Anno 1519. Vicarius fuit Ecclesiæ Sancti Petri. Ibidem Epitaphium Joannis Pontani, qui Anno 1521. obiit. Ibidem Epitaphium Joannis Secundi, qui Anno 1536. obiit. Ibidem Epitaphium Joannis Matthæi Phrisii, qui Anno 1562. obiit. Ibidem Epitaphium Joannis Isacii Pontani, qui Anno 1639. obiit. Ibidem Epitaphium Joannis Georgii Graevii Medici, qui Anno 1703. obiit. Ibidem Epitaphium Joannis Uytenbogardi, qui Anno 1644. obiit. Ibidem Epitaphium Joannis Wesseli Gansfortii, qui Anno 1489. obiit. Ibidem Epitaphium Joannis Trithemii, qui Anno 1516. obiit. Ibidem Epitaphium Joannis Cochlæi, qui Anno 1552. obiit. Ibidem Epitaphium Joannis Heinsii, qui Anno 1655. obiit. Ibidem Epitaphium Joannis Georgii Grævii

Hoc ejus Epitaphium *Jul. Cæsar Scaligero* auctore;

Hic situs est Fracastorius Hieronymus: *urna*
Quem capit, hic cepit pectore cuncta suo.
Sidera digessit: revocavit funera, Rerum
Naturæ, imperii conscius, atque Dei.
Aut Heliconiadum *fontem sibi sustulit omnem:*
Aut tumulus vertex hic Heliconis *erit.*

HENRICUS LORITUS GLAREANUS

Clar. A. D. MDXXX

ANno 1488. natus, *Glaronam, Helvetiæ* pagum, natale solum habuit. *Friburgi*, die 28. Martii, anno 1563. ætatis 75. naturæ concessit. —Erat in omnibus disciplinis versatissimus. Domum ejus optimarum Artium Officinam dictam fuisse memorant, ex quâ in omnes *Germaniæ* angulos viri doctissimi prodierint. A *Maximiliano* I. lauro poeticâ & eximio annulo donatus est. Quæ scivit, libenter & candidè aliis communicavit. *Konig.*

Scripta ejus hæc sunt: Isagoge in Arithmeticen — Descriptio de situ *Helvetiæ*, & vicinis gentibus — De quatuor *Helvetiorum* pagis — Pro justissimo *Helvetiorum* fœdere Panegyricon, ad *Maximilianum* Augustum, omnia Versibus Hemicis. Isagoge in Musicam — De Geographiâ liber — Judicium in *Terentii* Carmina — Annotationes in *Horatium*: in *Ovidii* Metamorphoses: in *Ciceronis* librum de Senectute: In *Salustium*: In *Cæsaris* Commentaria: in T. *Livium*: In totam *Romanam* Historiam: In *Dionysium Halicarnassæum* — Elegiarum libri duo — De Arte Musicâ — De Ponderibus ac Mensuris — Annotationes in *Valerium Maximum*, in *Suetonium*, & *Lucanum* — Annotationes in *Eutropium* — Epistola ad *Ioannem Hervagium* — Brevis Isagoge de ratione Syllabarum & de figuris quibus Poëtæ utuntur — De Asse libellus.

Est apud nos *Henricus Glareanus* Cæsareâ laureâ insignis, quod equidem decus inter tot juvenis ornamenta multò insimum esse duco. In omnibus disciplinis, quas *Mathematicas* vocant, eximiè doctus, neque vulgariter exercitatus. In omni, quæ nunc in Scholis traditur, *Aristoteleâ Philosophiâ* eò progressus, ut cum summatibus etiam congredi posset. Magnam insuper *Theologicæ* rei partem assecutus. In Geographiâ in Historicis absolutus. Denique nullum est genus literarum, in quo ille non sit felicissimè versatus. *Erasm.* l. 16. Epist. epist. 35.

Henricus Glareanus, summus olim *Desid. Erasmi* amicus, & Musices scientiâ clarus, rem literariam diu voce & scriptis (quantum ea tempora ferebant) juvit. *Thuan.*

Multi judicii & variæ eruditionis vir nobis pueris floruit *Henricus Glareanus*. *Lal. Bisciola*. Tom. 3. Hor. subsec. 2. c. 7.

Vir fuit ingentis ac variæ admodum eruditionis: etiam criticus non paulò melior,

Quæ sequuntur Exemplaria in Bibliotheca Regia Parisiensi asservantur.

GERARDUS DE VOLA.

GERARDUS DE VOLA, natione Cremonensis, Astronomiæ & Medicinæ Professor, Anno 1464. Bononiæ Lectiones habuit, ut ex Libris ejus manuscriptis, quos in Bibliotheca Regia Parisiensi asservantur, constat. Ejus Opera sunt:

Tractatus Astrolabii. Tractatus de Sinu & Chordis.

GERARDUS CREMONENSIS.

GERARDUS, Medicus natione Cremonensis, Anno 1464. Bononiæ Lectiones habuit, ut ex Libris ejus manuscriptis, quos in Bibliotheca Regia Parisiensi asservantur, constat. Ejus Opera sunt:

Tractatus de Urinis. Tractatus de Pulsibus. Tractatus de Febribus. Tractatus de Apostematibus. Tractatus de Vulneribus. Tractatus de Fracturis. Tractatus de Ulceribus. Tractatus de Morbis Capitis. Tractatus de Morbis Oculorum. Tractatus de Morbis Aurium. Tractatus de Morbis Nasi. Tractatus de Morbis Oris. Tractatus de Morbis Dentium. Tractatus de Morbis Gutturis. Tractatus de Morbis Pectoris. Tractatus de Morbis Cordis. Tractatus de Morbis Stomachi. Tractatus de Morbis Hepatis. Tractatus de Morbis Splenis. Tractatus de Morbis Renum. Tractatus de Morbis Vesicæ. Tractatus de Morbis Virilium. Tractatus de Morbis Mulierum. Tractatus de Morbis Nervorum. Tractatus de Morbis Totius Corporis. Tractatus de Morbis Cutis. Tractatus de Morbis Pueri. Tractatus de Morbis Senum. Tractatus de Morbis Mulierum. Tractatus de Morbis Virilium. Tractatus de Morbis Nervorum. Tractatus de Morbis Totius Corporis. Tractatus de Morbis Cutis. Tractatus de Morbis Pueri. Tractatus de Morbis Senum.

abominandi libelli scriptores, qui nomen suum ad libri frontem ad ostentandam
sui ingenii gloriolam non apponunt, ut ipsi ab omnibus ignoti, ita ipsorum
hominum ingenia, quibus libelli illi scripti sunt, ignorantur. Quod si quis
ex ipsa libelli oratione, ex genere dicendi, ex ipsa rerum tractatione, ex
ipsa denique sententia, quis auctor libelli sit, coniicere velit, is ne ipse
quidem, qui ea coniectura ducitur, ullo argumento ad suspicionem
hominis adduci potest, ut cognoscat, quo ingenio ille scriptor usus sit.

Quapropter, quoniam ex libello, qui Anonymi nomine inscribitur, nihil
omnino de ipsius auctore cognosci potest, ne ipsius quidem libelli ratio
habenda est. Quare, quae a Cl. Bentleio, Wasseio, Burmanno, Ernestio
aliisque de Anonymo disputata sunt, ea omnia ad hanc rem nihil pertinent.

Quamquam Cl. Ernestius in Praefatione ad Callimachum p. 6. ed. Ruhnk.
Anonymum ex Hemsterhusii sententia Ioannem Lydum esse statuit.

Cl. Hemsterhusius in Praefatione ad Lucianum p. 3. ed. Reitz. Anonymum
Ioannem Lydum esse coniecit, quod ille Lydus in libro de Ostentis c. 4. p. 66.
ed. Hase. Anonymum Lexicographum citet. Quod argumentum si valet,
Cl. Hemsterhusius etiam Suidam Anonymum esse coniecisse videtur.

Cl. Bentleius in Epistola ad Millium p. 3. Anonymum Lexicographum
Cl. Ruhnkenius in Praefatione ad Timaeum p. 3. Anonymum Grammaticum
esse coniecit.

Cl. Wasseius in Praefatione ad Sallustium p. 3. Anonymum Ioannem Lydum
esse coniecit, quod ille Lydus in libro de Ostentis c. 4. p. 66. ed. Hase.
Anonymum Lexicographum citet.

Cl. Burmannus in Praefatione ad Petronium p. 3. Anonymum Grammaticum
esse coniecit.

Cl. Ernestius in Praefatione ad Callimachum p. 6. ed. Ruhnk. Anonymum
Ioannem Lydum esse coniecit, quod ille Lydus in libro de Ostentis c. 4. p. 66.
ed. Hase. Anonymum Lexicographum citet.

Cl. Hemsterhusius in Praefatione ad Lucianum p. 3. ed. Reitz. Anonymum
Ioannem Lydum esse coniecit, quod ille Lydus in libro de Ostentis c. 4. p. 66.
ed. Hase. Anonymum Lexicographum citet

Poëtæ Alcæum dicunt fuisse, & Sapphonem, & Alcæum fratres fuisse, quod non
Sapphonem, & Alcæum fratres fuisse, quod non
Sapphonem, & Alcæum fratres fuisse, quod non

ב. Adj. Bâd solitarius, desertus, nudus, vacuus, destitutus. A. Verò, Bâd, Separatio, Divisio, Discretio, Distinctio, Discrimen, Differentia, Dissidium, Dissensio, Dissimilitudo, Dissolutio, Dissipatio, Dispersio, Dissectio, Dissectum, Dissectura, Dissectus, Dissectio, Dissectum, Dissectura, Dissectus, Dissectio, Dissectum, Dissectura, Dissectus

JOACHIMUS CAMERARIUS

Clar. A D. MDXXXV.

GErmanus, natus fuit Anno 1500. Obiit 17. Aprilis Ann. 1574.

Opera ejus penè infinita.

Profectò vir hic nunquam satis laudatus, si alius quisquam, verè *Germaniæ* suæ *Phœnix* fuit; non gentis suæ judicio solùm, sed etiam exterarum. Quantis enim præconiis eum extollunt *Iovius, Turnebus, Lipsius*, ac optimus & doctissimus quisque: Usque adeò, ut qui eum non maximi faciat, is certissimo indicio, vel inter indoctos, vel improbos, referri mereatur. *Voss.* de Mathem. p. 377.

Cùm vitam otio literario consecrasset *Camerarius*, post perceptam utriusque linguæ exactam notitiam, non solùm ad bonos Auctores interpretandos, tam Poëtas quàm Oratores & Historicos, sed etiam in solidioribus Philosophiæ, Mathematicarum artium, & postremò Theologiæ studiis multa commentatus est. Ad quæ omnia (quod pauci ante illum fecerant) politioris literaturæ ornamenta semper attulit, variis in omni doctrinæ genere lucubrationibus, aut dum vixit editis, aut post ejus mortem à tanto Patre dignis filiis publicatis: quæ sparsim & diversis temporibus ac locis per particulas edita (cùm ejusmodi sint, ut iis ad rem literariam plurimum emolumenti sit redundaturum) simul omnia aliquando edi Reipublicæ maximè interest. *Thuan.* ad ann. 1574.

Studia nunquam remittebat, ne inter peregrinandum quidem; sed quæ absente *Bibliothecâ* vel inter vias, dum equitaret, vel de nocte animo concepisset, arrepto deinde calamo annotabat. Linguam *Gallicam* & *Italicam* jam senex attigit, & *Hebraicam* etiam degustavit. In *Græcâ* familiam duxit: in *Latinâ* cessit nemini, Historicos, Poëtas, Oratores, Medicos, Jurisconsultos, Theologos *Græcos* & *Latinos* excussit. *Melch. Adam.* in Vit. *Camerar.*

Eo provectus est eruditionis, ut, communi doctorum omnium consensu, peritiorem linguæ *Græcæ* neminem, in *Latinâ* verò linguâ disertiores perpaucos, exactiorem autem nullum Scriptorem habuerit *Germania*, sicut plurima ipsius monimenta testantur. *Theod. Beza* in Icon. Illustr. Vir.

Vir inter eruditos magni nominis. *H. Couring.* de Official. Imp. th. 18.

Utriusque linguæ hodie Princeps.

Ego oro Deum, ut excitet *Camerarios* in vestrâ *Germaniâ*, in nostrâ *Galliâ Scaligeros*. *Isaac. Casaub.* in Epist. ad *Georg. Remum.*

Vivet viri illius, & ætatem florebit laus immemorata, nec quisquam erit, qui hoc publicum ipsius elogium, *Optimum & Doctissimum sæculi sui fuisse*, nunquam queat eripere. *Jo. Michel. Dilher.* Disput. Acad. Dissert. 18.

Non suæ tantum *Germaniæ*, sed etiam totius nostræ *Europæ* decus & ornamentum, *Ioachimus Camerarius*. *Turneb.* l. 4. adv. c. 1.

Parens vester æternum illud *Germaniæ* decus. *Lips.* in Epist. ad *Ioach.* fil.

Grati mihi semper *Camerarii*, ob unum illum Virum, quem *Germania* vestra habuit sine pari. *Idem* in alterâ Epist. ad eundem.

Nota

Nota *Ioachimi Camerarii* innumera in rem literariam bene promerita. Quem que nequicquam ingrati lucumones rodere conentur. *Scioppius* de Arte Critic. p. 7.

Est in celebri famâ *Joachimus Camerarius*, Græcæ atque Latinæ linguæ ita peritus, ut scribendo pernobilis *Ciceronis* imitator evaserit. *Paul. Jov.* in Elog.

Camerarius vir bonus, qui non malè Authores interpretabatur. *Scaligerana* 1.

Camerarius fuit unus è maximis ætatis suæ *Germanis*. *Scaligerana* 2.

A quorum [*Ioachimi Camerarii*, & *Zuingeri*] lectione nemo unquam nisi doctior recessit----*Camerarius* & *Giphanius* nihil unquam inepte moliti sunt. *Gabr. Naud.* in Bibliograph. Polit.

Ioachimus Camerarius reliquis in juventutem *Germanicam* meritis adjunxit & *Carminis* gloriam, præsertim *elegiaci*, qui paucis adeo cedit, sive inventionem consideres, sive facilitatem, proprietatem, numerum. *Ol. Borrich.* de Poët. pag. 127.

Vir de politiori literaturâ præclarè meritus *Joachimus Camerarius*; suæque adeò *Germaniæ* singulare ornamentum. Castus sermo, & perspicuus, & quem si cum *Græcis* conferas, sincerum atque sanum, & nonnisi obscurioribus declarandis, idque rarò & leviter, excurrentem agnosces. *Huet.* de Clar. Interpret.

Joachimus plus habere videtur *cure* quam *naturæ*. *Erasm.* Epist. lib. 26. Epist. 45.

Ad hanc autem in omnibus bonis disciplinis eruditionem accesserat pietas singularis, prudentia longo rerum usu confirmata, quum etiam magno illi *Philippo Melanchthoni* id ipsum esset quod *Atticus* ille *Ciceroni*, tantum denique juvandæ rei literariæ studium, ut, spretis dignitatibus omnibus, quas alioqui facile suis virtutibus consequi potuisset, in nobilissimis Academiis *Wittebergensi*, *Tubingensi*, *Heidelbergensi* docendo consumptis aliquot annis, *Lipsiæ* tandem positis sedibus, in extremâ senectâ fortiter idem munus obiens, lugentibus bonis piisque omnibus, & mox sequuturam rerum commutationem prælagientibus, in Domino placidè obdormiverit: hoc quoque beneficium à Deo consequutus, ut doctissimo patrique simillimos liberos reliqueret. Nos autem hoc Epigrammate sumus illum prosecuti:

Extinctis olim, Musæ, flevistis alumnis,
Et vitam vestrâ restituistis ope.
Nos contrà vobis, Joachimi in funere, Musæ,
Has miseri extinctis solvimus exequias.
Namque omnes tecum, tecum, Joachime, Camœnæ
Ut vixere simul, sic periere simul.

Bas. in Icon.

* Hic Author *Romano Indice* inter *Hæreticos* primæ Classis numeratur.
Omnia ejus Opera variis locis atque temporibus sunt impressa.

ALBERTUS PIGHIUS

Clar. A.D. MDXXXV.

Belga, *Campensis*, familiaris erat Papæ *Adriano*, VI. quem etiam in Hispaniam euntem, comitatus fuit: Ac defuncto Romæ *Adriano*, amantissimum sui sensit *Clementem* VII. Varias obiit legationes *Romam*, *Wormatiam*, *Ratisbonam*. In *Matheſi* instituit *Paulum* III. à quo donatus est duobus *decatorum* millibus, & *Præpositurâ Ultrajectinâ* ad S. *Joannem*. Quod erat anno 1535. Etiam *Sadoleto* usus amico fuit: *Ultrajecti* decessit anno 1542. *Voss.* de Mathemat. p. 71.

Scripta ejus hæc sunt: De ratione Paschalis celebrationis. De restitutione Kalendarii Ecclesiastici.——De Æquinoctiorum, Solstitiorumque Inventione.—— Apologia adversus novam *Marci Beneventani Monachi Cœlestini* Astrologiam, atque Apologiæ defensio.——Astrologiæ Defensio, adversus Prognosticorum vulgus.——Assertio Hierarchiæ Ecclesiasticæ.——Apologia indicti à *Paulo* III. Concilii.——Ratio Componendorum dissidiorum, & tarciendæ in Religione Concordiæ.——De libero hominis arbitrio, & divinâ Gratiâ.——Explicatio Controversiarum præcipuarum, quibus hodiè potissimùm exagitatur *Christi* fides & Religio.

Vir maximus atque doctissimus inter *Pontificios* vocatur à *Iuello* Episcopo *Sarisbur.*

Pontificiorum *Achilles* adversus *Lutherum*, qui totus noster est in causâ *Justificationis*. *Episc. Morton.* Antidot. contra Merita, c. 7. Sect. 1.

Dicunt *Pontificii Pighium*, alioqui *Catholicum Doctorem*, sedulam ex Lectione librorum *Calvini*. At *Pighius* ipse tentatur, sententiam suam se è lectione *Scripturarum* hausisse: O *Calvinum* vel Adversariorum testimonio beatum, cujus *Scripta* tantum cum *Sacris Scripturis* consensum retinent, ut quod *Pontificium Doctor* celeberrimus fatetur se ex *Sacræ Scripturæ* lectione habuisse, id alii *Pontificii* lectioni librorum *Calvini* tribuant. Profectò nisi *Scholasticorum* sententia cum manifestis Scripturis pugnasset, nunquam illam delevisset *Pighius*. *Episc. Carleton.* Consens. Eccles. Cathol. contra *Trident.* c. 3.

Albertus Pighius vir multæ ac variæ lectionis, scientiæque omnifariæ. *Valer. Andreas* in Biblioth. Belgic.

Albertus Pighius, vir acutissimi ingenii, Theologus, Philosophus, & Mathematicus peritissimus: sed liber ejus de *Ecclesiastica Hierarchiâ* cautè legendus est, quòd non semper solidam tradat doctrinam. *Card. Jo. Bona.*

Libros tuos de *Hierarchia Ecclesiastica* Principatu cum legerem, plurimaque in illis invenirem, quæ tua curâ & diligentiâ in lucem è tenebris quasi vetustatis prolata sunt; scatereque ibidem omnia optimis & sententiis & auctoritatibus cernerem: equidem ingenium, & doctrinam, & noritiam tuam rerum antiquarum

Digitized by Google

quorum hæc adscripsimus. Laudatur Epistola ad Antiochum.

Ad Antiochum Epistola. Hæc Epistola ad Antiochum Regem Syriæ cum Ptolemæo Philometore Ægypti Rege bellum gerentem, ab Alexandrinis Iudæis missa est, ut Antiochum ab oppugnatione Ægypti deterreant. Antiochus quippe ubi Ægyptum sibi subjecisset, Iudæos, qui Alexandriæ habitabant, ad Ægyptiorum sacra compellere, aut ipsos delere cogitabat. Epistola hæc Iudæorum Alexandrinorum ad Antiochum Regem Syriæ, ut Ægyptum ab eo non occupetur, nec Iudæi Alexandrini ad Ægyptiorum sacra cogantur, nec deleantur. Hæc Epistola

Et morem statuit pium sacrorum.
Uter ut nomine debeant Latini,
Plus illi addubitent: utroque certè
Ingens promeritum Viri fatentur.

BEATUS SIVE BILDIUS RHENANUS.

Clar. A.D. M D XXXV

GErmanus, natus est *Selestadii Alsatiæ* Oppido celebri, Anno *Dom.* 1485. mortuus est, dum rediret ex Thermis *Martiis*, *Argentinæ*, Anno 1547.

Scripsit Observationes in *Plinium*. Rerum *Germanicarum* Libros III. Annotationes in *Livium*, & *Corn. Tacitum*, *Velleri Paterculi* Librum restituit. In *Tertullianum* Argumenta & Annotationes. Præfatus est in Opera *Senecæ*, in *Theophrastum Æneæ*; in omnia ferè Opera *Erasmi*, cujus Vitam & Mortem descripsit. Duas *Gregorii Nazianzeni* Epistolas vertit, & alia quædam.

Multum illi sedulo & pererudito *Antiquitatis* observatori, omnes bonarum literarum studiosi debent, ut qui, etsi non omnia sit assecutus, plurima tamen acutè ac diligenter animadverterit, & aditum ad alia cognoscenda multis ante tenebris obsitum aperuerit: quod & illi de *Germanicis rebus* libri, & isti tum *Tertulliani*, tum etiam *Taciti*, *Plinii*, *Livii*, *Senecæ*, *Paterculi* reconditi abunde demonstrant. *Beza* in Icon. Vir. Illust.

Beati vocabulum tibi non fortuitò, sed *divini numinis* consilio contigit. *Erasm.* l. 29. Epist. 31.

Omnes *beatitatis* nostrum *hoc* Beatum, qui nobis *Tertullianum* dederit, illum sic adamatum à *Cypriano*, sic laudatum ab *Hieronymo*. Sed utinam integrum & emendatum dare potuisset. Plurimum tamen debemus illius industriæ, qui quod licuit præstitit. *Idem* l. 17. Epist. 22.

Beatus Rhenanus, vir in humanioribus literis, *antiquitate*, & pia doctrina exercitatissimus, ingenio miti, ut qui in cogitatione de constituendâ ex omnium consensu in Religione *concordiâ* consenuerit: Summus *Desiderii Erasmi* observator, qui eandem viam in his turbis instituit. *Thuan.* ad an. 1547.

Beatus Rhenanus, homo optimè de multis præclarissimis *antiquitatis* meritus. Barth. l. 55. Adversar. c. 1.

Magnam laudem debent exteri *Beato Rhenano*, & *Joanni Rivio*; qui, si vel hodiè viverent, ubi post eos hæ literæ mirificè excultæ sunt, principibus *Criticis* accenseri possint. Et benè habet, quòd eos, qui juveniliter olim *Rhenani* beatis manibus insultarant, præcipitatæ dicacitatis publicè pœnituit. *Gasp. Scioppius* de Art. Critic. p. 7.

Uno verbo dicam, fuit vir bonus & doctus; imò optimus & doctissimus. *Melch. Adam.* in Vit. *Rhenan.*

Ingenii & industriæ laudem *Rhenano* libens do: & scio inter *primores* esse suæ gentis. *Lips.* Not. in l. 3. Hist. *Tacit.* Num. 53.

Historicus & Criticus non contemnendus vocatur *Dempsterus*.

Flores

Digitized by Google

Quare ubicunque ergo quæ quæritur Sol in eodem fit ad Meridiem, ubi Luna, ibi Sol ipse ad Meridiem erit, ubi Luna, & ideo Sol ipse ad Meridiem erit, ubi quæritur Luna. Quod erat ostendendum.

Lemma Decimum Octavum. Si Luna in Nodo fuerit, ac Sol in Nodo fuerit, Luna & Sol ipse ad Meridiem erunt.

Demonstratur. Quoniam Luna in Nodo fuerit, ac Sol in Nodo fuerit, & Luna, & Sol ipse ad Meridiem erunt. Quod erat ostendendum.

Lemma Decimum Nonum. Si Luna in Nodo fuerit, ac Sol in Nodo fuerit, & Luna, & Sol ipse ad Meridiem erunt, ubi quæritur Luna.

Demonstratur. Quoniam Luna in Nodo fuerit, ac Sol in Nodo fuerit, & Luna, & Sol ipse ad Meridiem erunt, ubi quæritur Luna. Quod erat ostendendum.

Lemma Vigesimum. Si Luna in Nodo fuerit, ac Sol in Nodo fuerit, & Luna, & Sol ipse ad Meridiem erunt, ubi quæritur Luna, & Luna in Nodo fuerit, ac Sol in Nodo fuerit, & Luna, & Sol ipse ad Meridiem erunt, ubi quæritur Luna.

Demonstratur. Quoniam Luna in Nodo fuerit, ac Sol in Nodo fuerit, & Luna, & Sol ipse ad Meridiem erunt, ubi quæritur Luna, & Luna in Nodo fuerit, ac Sol in Nodo fuerit, & Luna, & Sol ipse ad Meridiem erunt, ubi quæritur Luna. Quod erat ostendendum.

Quæ Lunæ quæritur Lunæ ascendens Sole.

Quæ Lunæ quæritur Lunæ ascendens Sole.

Quæ Lunæ quæritur Lunæ ascendens Sole.

diuisa. Adamus autem cognouit Euam uxorem suam, quæ concepit & peperit Cain, dicens: Possedi hominem per Deum. Rursum peperit fratrem eius Abel. Fuit autem Abel pastor ouium, & Cain agricola. Post multos autem dies obtulit Cain de fructibus terræ munera Domino. Et Abel obtulit de primogenitis gregis sui & de pinguedine eorum. Et respexit Dominus ad Abel & ad munera eius. Ad Cain autem & ad munera illius non respexit. Iratus est autem Cain ualde, & concidit uultus eius. Dixitque Dominus ad eum: Quare iratus es? & quare concidit facies tua? Nonne si bene egeris, recipies? Sin autem male, statim in foribus peccatum aderit? Sed tu sub eius potestate eris, & tu dominaberis illius? Dixit autem Cain ad Abel fratrem suum: Egrediamur foras. Cumque essent in agro, consurgens Cain aduersus Abel fratrem suum occidit eum. Dixitque Dominus ad Cain: Vbi est Abel frater tuus? Qui respondit: Nescio. Num custos fratris mei sum ego? Cui ait Dominus: Quid fecisti? Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc igitur maledictus eris super terram, quæ aperuit os suum & suscepit sanguinem fratris tui de manu tua. Quam cum operatus fueris non dabit fructum suum tibi. Vagus & profugus eris super terram. Dixit autem Cain ad Dominum: Maior est iniquitas mea, quam ut ueniam meream. Ecce eiicis me hodie a facie terræ, & a facie tua abscondar, & ero uagus & profugus in terra: omnis igitur qui inuenerit me occidet me. Dixit autem ei Dominus: Non ita fiet, sed omnis qui occiderit Cain, septuplum punietur. Et posuit Dominus Cain signum, ut non interficeret eum omnis qui inuenisset eum. Egressus autem Cain a facie Domini habitauit profugus in terra ad orientalem plagam Eden. Cognouit autem Adam Euam uxorem suam, quæ concepit & peperit Enoch. Et ædificauit ciuitatem, & uocauit nomen eius ex nomine filii sui Enoch. Porro Enoch genuit Gaidad. Gaidad autem genuit Maviahel. Maviahel genuit Mathusahel. Mathusahel genuit Lamech. Qui accepit duas uxores, nomen unius Ada, & nomen alterius Sella. Peperitque Ada Iabel. Hic fuit pater habitantium in tentoriis atque pastorum. Nomen autem fratris eius Iubal. Hic fuit pater canentium cithara & organo. Sella quoque genuit Thubalcain, qui fuit malleator & faber in cuncta opera æris & ferri. Soror autem Thubalcain Noëma. Dixit autem Lamech uxoribus suis Adæ & Sellæ: Audite uocem meam, uxores Lamech, auscultate sermonem meum: quoniam occidi uirum in uulnus meum, & adolescentem in liuorem meum. Septuplum Cain ultio est, Lamech uero septuagies septies. Cognouit adhuc Adam uxorem suam, & peperit filium, uocauitque nomen eius Seth, dicens: Posuit mihi Deus semen aliud pro Abel, quem occidit Cain. Sed & Seth natus est filius, quem uocauit Enos. Iste cœpit inuocare nomen Domini.

GENESIS. PARAPHRASIS.

Cap. I. A. Principio Deus creauit cœlum & terram. Deus igitur ex nihilo primum omnium creauit cœlum & terram, id est, materiam informem, ex qua cœlum & terra postea fierent. Terra autem erat inanis, & uacua, & tenebræ erant super faciem abyssi. Quæ uox primum ei conuenit, quod nondum esset ornata, & quod tenebræ essent super faciem abyssi, id est, quod nondum esset illuminata. Et spiritus Dei ferebatur super aquas. Spiritus Dei, id est, Deus ipse, qui ubique est, & omnia implet. Et Deus dixit: Fiat lux. Et facta est lux. Et uidit Deus lucem, quod esset bona. Et diuisit lucem a tenebris. Et uocauit lucem diem, & tenebras uocauit noctem. Et factum est uespere & mane dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum, & diuidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmamentum, & diuisit aquas, quæ erant sub firmamento, ab his, quæ erant super firmamentum. Et factum est ita. Et uocauit Deus firmamentum cœlum. Et factum est uespere & mane dies secundus. Dixit quoque Deus: Congregentur aquæ, quæ sub cœlo sunt, in locum unum, & appareat arida. Et factum est ita. Et congregatæ sunt aquæ in congregationes suas, & apparuit arida. Et uocauit Deus aridam terram, congregationesque aquarum appellauit maria. Et uidit Deus, quod esset bonum. Et ait: Germinet terra herbam uirentem & facientem semen, & lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. Et protulit terra herbam uirentem & facientem semen iuxta genus suum, lignumque faciens fructum, & habens unumquodque sementem secundum speciem suam. Et uidit Deus, quod esset bonum. Et factum est uespere & mane dies tertius. Dixit quoque Deus: Fiant luminaria in firmamento cœli, ut diuidant diem ac noctem, & sint in signa & tempora & dies & annos, ut luceant in firmamento cœli & illuminent terram. Et factum est ita. Fecitque Deus duo luminaria magna, luminare maius, ut præesset diei, & luminare minus, ut præesset nocti, & stellas. Et posuit eas in firmamento cœli, ut lucerent super terram, & præessent diei ac nocti, & diuiderent lucem ac tenebras. Et uidit Deus, quod esset bonum. Et factum est uespere & mane dies quartus. Dixit quoque Deus: Producant aquæ reptile animæ uiuentis, & uolatile super terram sub firmamento cœli. Et creauit Deus cete grandia, & omnem animam uiuentem atque motabilem, quam produxerant aquæ in species suas, & omne uolatile secundum genus suum. Et uidit Deus, quod esset bonum. Benedixitque eis, dicens: Crescite & multiplicamini, & replete aquas maris, auesque multiplicentur super terram. Et factum est uespere & mane dies quintus. Dixit quoque Deus: Producat terra animam uiuentem in genere suo, iumenta & reptilia & bestias terræ secundum species suas. Et factum est ita. Et fecit Deus bestias terræ iuxta species suas, & iumenta & omne reptile terræ in genere suo. Et uidit Deus, quod esset bonum. Et ait: Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram, & præsit piscibus maris & uolatilibus cœli & bestiis uniuersæque terræ omnique reptili, quod mouetur in terra. Et creauit Deus hominem ad imaginem suam, ad imaginem Dei creauit illum, masculum & feminam creauit eos. Benedixitque illis Deus, & ait: Crescite & multiplicamini & replete terram & subiicite eam, & dominamini piscibus maris & uolatilibus cœli & uniuersis animantibus, quæ mouentur super terram. Dixitque Deus: Ecce dedi uobis omnem herbam afferentem semen super terram & uniuersa ligna, quæ habent in semetipsis sementem generis sui, ut sint uobis in escam & cunctis animantibus terræ & omni uolatili cœli & uniuersis, quæ mouentur in terra, & in quibus est anima uiuens, ut habeant ad uescendum. Et factum est ita. Et uidit Deus cuncta, quæ fecerat, & erant ualde bona. Et factum est uespere & mane dies sextus. Igitur perfecti sunt cœli & terra & omnis ornatus eorum. Complesque Deus die septimo opus suum, quod fecerat, & requieuit die septimo ab uniuersis operibus, quæ patrarat. Et benedixit diei septimo & sanctificauit illum, quia in ipso cessauerat ab omni opere, quod creauit Deus ut faceret. Hæc est liber generationis cœli & terræ, quando creata sunt, in die, quo fecit Deus cœlum & terram & omnem uirgultum agri, antequam oriretur in terra, & omnem herbam regionis priusquam germinaret. Non enim pluerat Deus super terram, & homo non erat, qui operaretur terram. Fons autem ascendebat de terra, irrigans uniuersam superficiem terræ. Formauit igitur Deus hominem de limo terræ, & inspiravit in faciem eius spiraculum uitæ, & factus est homo in animam uiuentem. Plantauerat autem Deus paradisum uoluptatis a principio, in quo posuit hominem, quem formauerat. Produxit quoque Deus de humo omne lignum pulchrum uisu & ad uescendum suauem, lignum quoque uitæ in medio paradisi, lignum scientiæ boni & mali. Fluuius autem egrediebatur de loco uoluptatis ad irrigandum paradisum, qui inde diuidebatur in quatuor capita. Nomen uni Phison, qui circuit omnem terram Heuilath, in qua nascitur aurum. Et aurum terræ illius optimum est, ibi inuenitur bdellium & lapis onychinus. Nomen fluuio secundo Geon, qui circuit omnem terram Aethiopiæ. Tertius fluuius Tigris, qui uadit contra Assyrios. Quartus fluuius Euphrates. Tulit igitur Deus hominem, quem formauerat, & posuit eum in paradiso uoluptatis, ut operaretur & custodiret illum. Præcepitque ei, dicens: Ex omni ligno paradisi comede, de ligno autem scientiæ boni & mali ne comedas. In quocunque enim die comederis ex eo, morte morieris. Dixit quoque Deus: Non est bonum esse hominem solum, faciamus ei adiutorium simile sibi. Formauit igitur Deus adhuc de humo cuncta animantia terræ & uniuersa uolatilia cœli, & adduxit ea ad Adam, ut uideret, quid uocaret ea. Omne enim, quod uocauit Adam animæ uiuentis, ipsum nomen eius est. Et imposuit Adam nomina omnibus animantibus & uniuersis uolatilibus cœli & cunctis bestiis terræ. Adæ autem non inuenit adiutorium simile sibi. Immisit igitur Deus soporem in Adam, & dormiuit. Et tulit unam de costis eius, & replevit carnem pro ea. Et ædificauit Deus costam, quam tulerat de Adam, in mulierem, & adduxit eam ad Adam. Dixitque Adam: Hoc nunc os de ossibus meis & caro de carne mea. Hæc uocabitur mulier, quoniam de uiro sumpta est. Quamobrem relinquet homo patrem suum & matrem & adhærebit uxori suæ, & erunt duo in carne una. Erant autem ambo nudi, Adam scilicet & uxor eius, & non erubescebant.

Cap. II. Igitur perfecti sunt cœli & terra & omnis ornatus eorum. Complesque Deus die septimo opus suum, quod fecerat, & requieuit die septimo ab uniuersis operibus, quæ patrarat. Et benedixit diei septimo & sanctificauit illum, quia in ipso cessauerat ab omni opere, quod creauit Deus ut faceret. Hæc est liber generationis cœli & terræ, quando creata sunt, in die, quo fecit Deus cœlum & terram & omnem uirgultum agri, antequam oriretur in terra, & omnem herbam regionis priusquam germinaret. Non enim pluerat Deus super terram, & homo non erat, qui operaretur terram. Fons autem ascendebat de terra, irrigans uniuersam superficiem terræ. Formauit igitur Deus hominem de limo terræ, & inspiravit in faciem eius spiraculum uitæ, & factus est homo in animam uiuentem. Plantauerat autem Deus paradisum uoluptatis a principio, in quo posuit hominem, quem formauerat. Produxit quoque Deus de humo omne lignum pulchrum uisu & ad uescendum suauem, lignum quoque uitæ in medio paradisi, lignum scientiæ boni & mali. Fluuius autem egrediebatur de loco uoluptatis ad irrigandum paradisum, qui inde diuidebatur in quatuor capita. Nomen uni Phison, qui circuit omnem terram Heuilath, in qua nascitur aurum. Et aurum terræ illius optimum est, ibi inuenitur bdellium & lapis onychinus. Nomen fluuio secundo Geon, qui circuit omnem terram Aethiopiæ. Tertius fluuius Tigris, qui uadit contra Assyrios. Quartus fluuius Euphrates. Tulit igitur Deus hominem, quem formauerat, & posuit eum in paradiso uoluptatis, ut operaretur & custodiret illum. Præcepitque ei, dicens: Ex omni ligno paradisi comede, de ligno autem scientiæ boni & mali ne comedas. In quocunque enim die comederis ex eo, morte morieris. Dixit quoque Deus: Non est bonum esse hominem solum, faciamus ei adiutorium simile sibi. Formauit igitur Deus adhuc de humo cuncta animantia terræ & uniuersa uolatilia cœli, & adduxit ea ad Adam, ut uideret, quid uocaret ea. Omne enim, quod uocauit Adam animæ uiuentis, ipsum nomen eius est. Et imposuit Adam nomina omnibus animantibus & uniuersis uolatilibus cœli & cunctis bestiis terræ. Adæ autem non inuenit adiutorium simile sibi. Immisit igitur Deus soporem in Adam, & dormiuit. Et tulit unam de costis eius, & replevit carnem pro ea. Et ædificauit Deus costam, quam tulerat de Adam, in mulierem, & adduxit eam ad Adam. Dixitque Adam: Hoc nunc os de ossibus meis & caro de carne mea. Hæc uocabitur mulier, quoniam de uiro sumpta est. Quamobrem relinquet homo patrem suum & matrem & adhærebit uxori suæ, & erunt duo in carne una. Erant autem ambo nudi, Adam scilicet & uxor eius, & non erubescebant.

Cap. III. Serpens autem erat callidior cunctis animantibus terræ, quæ fecerat Dominus Deus. Qui dixit mulieri: Cur præcepit uobis Deus, ne comederetis de omni ligno paradisi? Cui mulier respondit: De fructu lignorum, quæ sunt in paradiso, uescimur. De fructu autem ligni, quod est in medio paradisi, præcepit nobis Deus, ne comederemus & ne tangeremus illud, ne forte moriamur. Dixit autem serpens mulieri: Nequaquam morte moriemini. Scit enim Deus, quod in quocunque die comederitis ex eo, aperientur oculi uestri, & eritis sicut dii, scientes bonum & malum. Igitur mulier, quia uidit, quod esset lignum bonum ad uescendum & pulchrum oculis aspectuque delectabile, tulit de fructu illius & comedit, deditque uiro suo, qui comedit. Et aperti sunt oculi amborum, cumque cognouissent se esse nudos, consuerunt folia ficus & fecerunt sibi perizomata. Et cum audissent uocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam & uxor eius a facie Domini Dei in medio ligni paradisi. Et uocauit Dominus Deus Adam & dixit ei: Vbi es? Qui respondit: Vocem tuam audiui in paradiso, & timui, eo quod nudus sim, & abscondi me. Cui ait: Quis indicauit tibi, quod nudus esses, nisi quod de ligno, de quo præceperam tibi ne comederes, ex eo comedisti? Dixit Adam: Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, & comedi. Et dixit Dominus Deus mulieri: Quare hoc fecisti? Quæ respondit: Serpens decepit me, & comedi. Et dixit Dominus Deus serpenti: Quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animantia & bestias terræ. Super pectus tuum gradieris & terram comedes cunctis diebus uitæ tuæ. Inimicitias ponam inter te & mulierem & semen tuum & semen illius. Ipsum conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo eius. Mulieri quoque dixit: Multiplicabo ærumnas tuas & conceptus tuos. In dolore paries filios & sub uiri potestate eris, & ipse dominabitur tui. Adæ autem dixit: Quia audisti uocem uxoris tuæ & comedisti de ligno, de quo præceperam tibi, ne comederes, maledicta terra in operibus tuis. In laboribus comedes ex ea cunctis diebus uitæ tuæ. Spinas & tribulos germinabit tibi & comedes herbam terræ. In sudore uultus tui uesceris pane, donec reuertaris in terram, de qua sumptus es. Quia puluis es & in puluerem reuerteris. Et uocauit Adam nomen uxoris suæ Euam, eo quod mater esset cunctorum uiuentium. Fecit quoque Dominus Deus Adæ & uxori eius tunicas pelliceas & uestiuit eos. Dixitque Dominus Deus: Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum & malum. Nunc ergo ne forte mittat manum suam & sumat de ligno uitæ & comedat & uiuat in æternum. Et emisit eum Dominus Deus de paradiso uoluptatis, ut operaretur terram, de qua sumptus est. Eiecitque Adam & collocauit ante paradisum uoluptatis cherubim & flammeum gladium atque uersatilem, ad custodiendam uiam ligni uitæ.

Cap. IV. Cognouit autem Adam Euam uxorem suam, quæ concepit & peperit Cain, dicens: Possedi hominem per Deum. Rursum peperit fratrem eius Abel. Fuit autem Abel pastor ouium, & Cain agricola. Post multos autem dies obtulit Cain de fructibus terræ munera Domino. Et Abel obtulit de primogenitis gregis sui & de pinguedine eorum. Et respexit Dominus ad Abel & ad munera eius. Ad Cain autem & ad munera illius non respexit. Iratus est autem Cain ualde, & concidit uultus eius. Dixitque Dominus ad eum: Quare iratus es? & quare concidit facies tua? Nonne si bene egeris, recipies? Sin autem male, statim in foribus peccatum aderit? Sed tu sub eius potestate eris, & tu dominaberis illius? Dixit autem Cain ad Abel fratrem suum: Egrediamur foras. Cumque essent in agro, consurgens Cain aduersus Abel fratrem suum occidit eum. Dixitque Dominus ad Cain: Vbi est Abel frater tuus? Qui respondit: Nescio. Num custos fratris mei sum ego? Cui ait Dominus: Quid fecisti? Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc igitur maledictus eris super terram, quæ aperuit os suum & suscepit sanguinem fratris tui de manu tua. Quam cum operatus fueris non dabit fructum suum tibi. Vagus & profugus eris super terram. Dixit autem Cain ad Dominum: Maior est iniquitas mea, quam ut ueniam meream. Ecce eiicis me hodie a facie terræ, & a facie tua abscondar, & ero uagus & profugus in terra: omnis igitur qui inuenerit me occidet me. Dixit autem ei Dominus: Non ita fiet, sed omnis qui occiderit Cain, septuplum punietur. Et posuit Dominus Cain signum, ut non interficeret eum omnis qui inuenisset eum. Egressus autem Cain a facie Domini habitauit profugus in terra ad orientalem plagam Eden. Cognouit autem Adam Euam uxorem suam, quæ concepit & peperit Enoch. Et ædificauit ciuitatem, & uocauit nomen eius ex nomine filii sui Enoch. Porro Enoch genuit Gaidad. Gaidad autem genuit Maviahel. Maviahel genuit Mathusahel. Mathusahel genuit Lamech. Qui accepit duas uxores, nomen unius Ada, & nomen alterius Sella. Peperitque Ada Iabel. Hic fuit pater habitantium in tentoriis atque pastorum. Nomen autem fratris eius Iubal. Hic fuit pater canentium cithara & organo. Sella quoque genuit Thubalcain, qui fuit malleator & faber in cuncta opera æris & ferri. Soror autem Thubalcain Noëma. Dixit autem Lamech uxoribus suis Adæ & Sellæ: Audite uocem meam, uxores Lamech, auscultate sermonem meum: quoniam occidi uirum in uulnus meum, & adolescentem in liuorem meum. Septuplum Cain ultio est, Lamech uero septuagies septies. Cognouit adhuc Adam uxorem suam, & peperit filium, uocauitque nomen eius Seth, dicens: Posuit mihi Deus semen aliud pro Abel, quem occidit Cain. Sed & Seth natus est filius, quem uocauit Enos. Iste cœpit inuocare nomen Domini.

Gabriel Naudæus, Bibliothecarius Mazarinæus, & Catholicæ Religionis Propugnator, Parisiis natus, ibidem obiit Anno 1653. Scripsit Apologiam pro Magis, Bibliographiam Politicam, Vitam Alexandri VII. Papæ, Vitam Urbani VIII. Papæ, Vitam Joannis Morini, Vitam Petri Gassendi, Vitam Laurentii Bellandi, Vitam Joannis Petri Camus Episcopi Belleiensis, Vitam Joannis Sirmondi, Vitam Petri Aubery, Vitam Nicolai Peireskii, Vitam Joannis Balesdens, Vitam Joannis Grolierii, Vitam Joannis Jacobi Bouchel, Vitam Joannis Passerat, Vitam Joannis Papyri Masson, Vitam Joannis Aymon, Vitam Joannis Tarini, Vitam Joannis Garnerii, Vitam Joannis Cabassutii, Vitam Joannis Bodini, Vitam Joannis Hardouini, Vitam Joannis Bignonii, Vitam Joannis Baptistæ Morini, Vitam Joannis Baptistæ Thiers, Vitam Joannis Baptistæ Gramaye, Vitam Joannis Baptistæ Duhamel, Vitam Joannis Baptistæ Cotelerii, Vitam Joannis Baptistæ Colbert, Vitam Joannis Baptistæ Santeul, Vitam Joannis Baptistæ Poquelin Molieri, Vitam Joannis Baptistæ Rousseau, Vitam Joannis Baptistæ Chapelain, Vitam Joannis Baptistæ Thiamus, Vitam Joannis Baptistæ Lulli, Vitam Joannis Baptistæ Boyer, Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Apten. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Carpentoracten. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Vasionen. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Rheden. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Tricastin. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Avenionen. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Arelaten. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Massilien. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Toulonen. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Glandaten. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Forojulien. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Grassen. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Vapincen. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Senecten. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Diniens. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Sistaricen. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Glandaten. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Forojulien. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Grassen. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Vapincen. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Senecten. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Diniens. Vitam Joannis Baptistæ Boyer Episcopi Sistaricen.

THADDÆUS DUBRAVIUS, Olim EQUESTRIS, Ordinis Hierosolymitani Magnus Prior Bohemiæ, Vir Nobilissimus, Doctissimus, Pietate Insignis, Episcopus Olomucensis, Anno 1553. Scripsit

cula lingua docere cœpit. Erat *Aristotelis, Galeni*, & *Avicennæ* maximus contemptor, quem postremum etiam *Basileæ* publicè combussit. Spiritu familiari usus fertur, quem capulo ensis inclusum habuisse putabatur. *Scripsit* libros 230. in *Philosophiâ*, & 46. in *Medicinâ*. *Scripta* ejus tanti æstimata sunt, ut à nonnullis in *Latinum, Italicum* & *Gallicum* sermonem translata fuerint. *Ramdim* etiam *Medicos* libros *Græcè* convertit. *Konig.*

Patris auxilio primùm, deinde propriâ industriâ doctissimos viros in *Germaniâ, Italiâ, Galliâ, Hispaniâ*, aliisque *Europæ* Regionibus, nactus est *præceptores*: quorum liberali doctrinâ, & potissimùm propriâ inquisitione, ut qui esset ingeniô acutissimo ac ferè divino, tantum profecit, ut multi testati sint, in universâ *Philosophiâ* tam ardua, tam arcana & abdita eruisse mortalium neminem. *Melch. Adam.* in vita ejus.

Theophrastum Paracelsum Basileensis Academia *Medicinæ* linguâ *Germanicâ* professorem habuit; qui in intima *naturæ* viscera sic penitùs introierit, *Metallorum Stirpiumque* vires & facultates tam incredibili ingenii acumine explorarit ac pervidérit, ad morbos omnes vel desperatos & opinione hominum insanabiles, percurandum; ut cum *Theophrasto* nata primùm *Medicina* perfectaque videatur. *Petr. Ramus* Orat. de *Basileâ*.

Ad *Paracelsum* verò quod attinet, equidem mihi nequaquam proposui ipsius *Theologiæ* patrocinium suscipere; neque ipsi in omnibus adstipulari unquam cogitavi, tanquam in ejus verba jurassem. Sed præter id testimonium, quo *Erasmus* illum quibusdam *Epistolis* ornavit, ausim ego dicere & tueri multa illum penè divinitus in re *Medicâ* docere, & quæ nunquam satis admirari & prædicare grata posteritas possit. *Joseph. Quercetan.* in lib. de *Ortu & Causis Metallorum.*

Principia rerum statuit *Paracelsus* hæc tria: *Sulphur, Salem*, ac *Mercurium*; è quibus omnia corpora componantur, & in quæ tandem etiam resolvantur.

Nec tantum novæ *Medicinæ*, verum etiam novæ *Theologiæ* autor est *Theophrastus Paracelsus*; ejus enim *Scripta* tanti erroribus, superstitionibus, & diabolicis inventionibus sunt referta (puta in iis quæ fidem concernunt) ut vix cogitari, multò minus inveniri possint detestabiliora. *Quenstadt.* de vir. doctr. illustr.

Negabat *Paracelsus* primos parentes ante lapsum habuisse *partes generationi* hominis necessarias: postea accessisse, ut *strumam* gutturi. Aiebat *Christum* non ex *Adamo* ortum, sed *Abrahamo*, cui facta Promissio. De *Resurrectione* etiam mirifica somniabat. Negabat enim sibi placere rationem, quam primi *Ecclesiarum Reformatores* hactenus iniissent, sanè felicius se fuisse *Papam* de solio detursurum. Hic qui longævam aliis vitam pollicebatur; obiit annos sol m natus 48. quod ei à pluribus exprobratum. Quid si dicamus, voluisse *Deum* in eo fastum retundere humanum Adhæc poculis (quod verissimum est) magis indulsisse, quàm conduceret longam sibi vitam promittenti. *Voss.* de Philosoph. p. 71. 72.

Theophrastum Paracelsum medicamenta multa ex tenebris in lucem produxisse,

Digitized by Google

ad Ioannem Baptistam Ramusium, Secretarium Illustrissimi Senatus Venetiarum, Epistola Dedicatoria, Ioannis Baptistæ Ramusii Epistola ad Hieronymum Fracastorium, Hieronymi Fracastorii Epistola ad Ioannem Baptistam Ramusium

*Hic Author inter Hæreticos primæ Classis *Romano Indice* locum habet.
Extant Opera ejus *Francofurti* apud *Palthenios*, 1603. in 4. Vol. 4°.

JULIUS CÆSAR SCALIGER

Clar. A.D. MDXXXV

NAtus est in *Castro Ripâ* ad Lacum *Benacum*, A.C. 1484. Patre *Benedicto Scaligero*, Bellatore fortissimo, ex antiquissimâ *Scaligerorum*, Principum quondam *Veronensium*, familia oriundo: in adolescentiâ *Eranciscanorum* Monachorum cœtui aggregatus, sed mox ab ipsis iterum abstractus, juventutis annos in bello transegit, inque eo Magister Equitis titulum meruit. Tandem etiam militiâ relictâ, literis se totum addixit. Ex *Italiâ Agennum* in urbem *Aquitaniæ* secessit, ibique Medicinam feliciter exercuit, donec ibidem obiit *Grammaticus, Criticus, Poëta, Philosophus* & *Medicus* ineo imparabilis, *Erasmi Roterodami* adversarius acerbus, A.C. 1558. ætatis suæ 74. Vander *Linden* de Script. Med.

Scripta ejus sunt: Epistolæ & Orationes — Commentaria in *Hippocratem* de Insomniis — Comm. in *Aristotelem* de Plantis — Comm. in *Aristotelis* Historiam Animalium — Comm. in *Theophrasti* Historiam Plantarum — Doctrina vera Alchimiæ atque Artis Metallicæ — De Sapientia, & Beatitudine — Oratio pro *Cicerone* contra *Ciceronianum Erasmi* — De numeris Comicis, libellus — Poemata varia — Problemata *Ciceroniana Erasmi* — De numeris Comicis, libellus — Poemata varia — Problemata *Gelliana* — De Causis Linguæ Latinæ — De Re Poeticâ — Exercitationes ad *Cardanum*.

Julius Cæsar Scaliger, Criticus, Grammaticus acerrimus, Poeta excellens, Philosophus eruditissimus, alter in Medicina Æsculapius, & quidem (dictu penè incredile) hæc omnia, quum ætatis juvenilis parte in armis consumptâ, seriùs sese literarum studiis dedidisset, tum ingenii extra omnem aleam positi præstantiâ, tum indefatigabili labore, quamvis adversante valetudine, consequutus. *Beza* in Icon. vir. Illustr.

Quod de *Tullio* dixit vetus Magister. *Profecisse multùm cui is placeret*: ego vetiùs, Magnum ei locum cui *Julius* iste magnus. *Lipsius* cent. II. Miscellaepist 62.

Julius Cæsar Scaliger, vir quô superiorem *Antiquitas* vix habuit, parem certè hæc ætas non vidit. *Thuan.* ad ann. 1558.

Illud Naturæ Miraculum *Jul. Scaliger*. *Voss.* Instit. Orat. l. 1 c. 3. Sect. 1.

Vir ille nunquam sine laude dicendus. *Idem* ibid. l. 1. c. 5. Sect. 2.

Julius Scaliger, vir ad unguem factus. *Idem* ibid. l. 4. c. 1. Sect. 3.

Magnus Naturæ Mystes, *Cæsar Scaliger*. *Idem* de vitiis serm. l. 1. c. 28.

Julius Scaliger, summus profectò Veterum censor, ac deliciæ omnium, quorum interest vacare *Musis*. *Voss.* Instit. Orat. l. 5. c. 13. Sect. 2.

Divinum Virum *Cæsarem Scaligerum* qui non mirantur, *Marrucini* sunt. *Is. Casaub.* in Epist. ad *Thuanum*, Momp. 6. Kal. Jan. 1598.

Julius Cæsar Scaliger, vir stupendæ eruditionis, & quô sol doctiorem vix illuxit alterum. *Meibom. Mercur.* c. 4.

Ne vir sim ego, si acutius aut capacius ingenium inter hostes fuit ab illo ipso *Juliano* ævo, *Lips.* de rect. pronunciat. Lat. Ling. c. 7.

Tres

Digitized by Google

Vide Iosephum antiquitatum, & quæ in hanc rem scripsit Sigonius. Ego quidem ad Iosephum, quem Græcum scriptorem habemus, ut ad fontem remitto. Ille, inter cetera quæ de hac re memorat, ait Pompeium Romam ingressum esse mense Octobri.

Ibid. Ἐν τῷ τῶν Ἰουδαίων ἔθνει τὸ μέγιστον ἁμάρτημα ἐφύλαξε. Sed pro ἐφύλαξε, quam editionem Ald. Gel. Lips. Ven. Par. & Basil. habent, Ven. 2. & Par. 2. ἐφύλαττε, & ita etiam Gronovius noster. Ἁμάρτημα autem hic, ut sæpe alias, pro ἀσεβήματι, id est, sacrilegio, ut Hesychius interpretatur.

Ibid. Ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν ἔξω τοῦ ναοῦ πάντα ἐκράτει. Ἐκεῖνος μόνος ἦν ἀπρόσιτος. Ita Ald. Gel. Lips. Ven. Par. & Basil. Ven. 2. & Par. 2. ἐκεῖνος μόνος ἦν ἀπρόσιτος. Gronovius noster ἐκεῖνος μόνον ἦν ἀπρόσιτον. Ἐκεῖνος μόνος ἦν ἀπρόσιτος, ut ego quidem interpretor, ille solus erat inaccessus. Ἐκεῖνος μόνον ἦν ἀπρόσιτον, ille solum erat inaccessum. Ἐκεῖνος μόνος ἦν ἀπρόσιτος

Ecclesiæ Catholicæ Anglicanæ Synodalis Decreta, quæ Sacrum Synodum Ecclesi

Sed illum non dixit, sed dicit. Quomodo dicit? Quia Spiritus Sanctus, qui in illo loquebatur, in nobis loquitur.

Quomodo ergo Petrus dixit, Tu es Christus filius Dei vivi? Quia Christus in Petro dixit, quod in Petro Spiritus Sanctus dixit. Quomodo ergo Petrus dixit, Tu es Christus filius Dei vivi? Quia Christus in Petro dixit, quod in Petro Spiritus Sanctus dixit. Quomodo ergo Petrus dixit, Tu es Christus filius Dei vivi? Quia Christus in Petro dixit, quod in Petro Spiritus Sanctus dixit

Schmidii Phasma Nov. Testamenti, auctore Christ. Schmidio, Gymnasii Argentoratensis Professore. Argentorati, 1676. 8. Editio secunda, 1696. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Novi Testamenti. Argentorati, 1693. 8. Editio secunda, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Veteris Testamenti. Argentorati, 1696. 8. Editio secunda, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Ecclesiasticorum Veteris Testamenti. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Ecclesiasticorum Novi Testamenti. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Apocryphorum Veteris Testamenti. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Apocryphorum Novi Testamenti. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Pseudepigraphorum Veteris Testamenti. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Pseudepigraphorum Novi Testamenti. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Judaicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Gentilium. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Haereticorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Orthodoxorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Symbolicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Ascetorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Mysticorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Philosophicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Theologicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Polemicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Homiletorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Exegeticorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Hermeneuticorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Historicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Chronologicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Geographicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Politicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Oeconomicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Ethicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Physicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Mathematicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Medicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Philologicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Grammaticorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Rhetoricorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Poeticorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Critorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Miscellaneorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Lexicographorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Scriptorum Latinorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Scriptorum Graecorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Scriptorum Hebraeorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Scriptorum Germanicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Scriptorum Gallicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Scriptorum Italicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Scriptorum Hispanicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Scriptorum Anglicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Scriptorum Belgicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Scriptorum Polonicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Scriptorum Hungaricorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Scriptorum Bohemicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Scriptorum Slavonicorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Scriptorum Graecorum. Argentorati, 1700. 8.

Christ. Schmidii Historia Librorum Scriptorum Latin

Ovidius Naso, Publius, Sulmonensis, Poeta Latinus, natus Anno Urbis conditæ 709. Consulibus Hirtio & Pansa, Ante Christum natum 43. Mortuus Anno Christi 18. Imperante Tiberio Cæsare. Vixit annos 59. Menses 5. Dies 4. Ejus Opera, Amores, Epistolæ Heroidum, Ars Amandi, Remedium Amoris, Medicamina Faciei, Metamorphoseon Libri 15. Fasti, Tristium Libri 5. Ex Ponto Libri 4. Ibis, Halieuticon, Nux, Consolatio ad Liviam, Epigrammata, Fragmenta.

Ovidius Junior, Poeta Latinus, Ovidii Nasonis Filius, qui ad exitum usque Augusti Cæsaris vixit, Anno Christi 14. Ejus Opera, Ovidii Nasonis Filii Tristium Libri 5. Ex Ponto Libri 4. Ovidii Nasonis Filii Halieuticon Liber 1. Ovidii Nasonis Filii Consolatio ad Liviam Augustam. Ovidii Nasonis Filii Epigrammata. Ovidii Nasonis Filii Fragmenta.

Ovidius Nasonis Filius, Poeta Latinus, Ovidii Nasonis Junioris Filius,

CAPVT CENTESIMVM.

ARGVMENTVM.

IACOB Isaaci filius, Esau fratris sui primogenitum, benedictionem patris, & primogenitura iura, fraudulenter sibi vendicat. Quamobrem Esau ei infensus, ad Laban Mesopotamiæ regem, Rebeccæ fratrem, Iacobum mittit. Qui in via somniat, & Deum sibi promittentem videt. Ad Laban perueniens, Rachelem Labanis filiam, & Liam, in matrimonium ducit. Rachel sterilis, Lia fœcunda. Iacobus Rachelem amat, Liam odit. Rachel Iacobo Labanis fraude obtrusa, Lia primogenita, Iacobus Rachelem, quam amabat, ducit. Lia Ruben, Simeonem, Leuin, & Iudam, Rachel Dan, & Nephthalim, Lia Issachar, & Zabulon, Rachel Ioseph, Lia Dinam, Bala Gad, & Aser, Rachel Benoni,

Carmelum, aut Parthos, & Sauro Persas, magis laudabile quidem duxi: Quippe quod Romanis Principibus, Romanisque Imperatoribus, Romanum Imperium, ac Romanum nomen, Deum Optimum Maximum precatus sit.

Ita Ludovicus Lossius Coburgensis Theologus, Sacrorum Librorum apud Wittebergenses Professor, Anno 1587. Ætatis 60.

In regione hac ubi Saxones gentem habitant Pauli Aretii nomen Celtarum Druidis, Bardis, Eubagisque, Gallorum Sacerdotibus, Vatibus, Philosophis, Poetis, Historicis, Medicis, Astrologis, Augurum, Haruspicumque Romanorum Antistitibus, olim longe præferendum fuisse, ut ingenio, doctrina, & eruditione, ita & Religione, & Pietate, & Sanctitate, & Christianæ Fidei Professione, & Ecclesiæ Dei Propugnatione, & Sacrorum Librorum Interpretatione, & Sacrarum Literarum Scientia, & cum Deo familiari Colloquio, & cum Angelis Dei Consuetudine, & Cœlestium Revelationum Participatione, & Divinorum Miraculorum Patratione, & Cœlestium Virtutum Donatione, & Spiritus Sancti Unctione, & Cœlestis Gloriæ Consecutione.

Hæc, cum Anglicanis, Authore Hayne, de Academiis.

Carmina non desunt, Musæ
Et Musis amicus tibique
Phœbus, Apollo, Deus Medicinæ.

Pauli Ins. in Elogio.

BERNHARDUS SCHOLZ PIRITANUS.

Pirit. Colleg. Cantabrig. Socius.

Natus Lubecæ Anno 1548. Mense Octobri, Patre Henrico Scholzio, Matre Anna, cum quatuor annis Pueritiam transegisset, Patrem amisit, Matrem vero, Magistratu Lubecensi, Anno 1558. Mense Augusto, Anno 1559

M. Cynosura Scriptorum Patres, Doctores & Historici Ecclesiastici. Tomus I. [-II.] Londini, Typis Guil. Bowyer, 1739. 2 vols. fol.

Contents: I. Ignatius Martyr. Polycarpus Martyr. Clemens Romanus. Barnabas. Hermas. Papias. Quadratus. Aristides. Justinus Martyr. Tatianus. Athenagoras. Theophilus Antiochenus. Hermias. Hegesippus. Dionysius Corinthius. Pinytus Cretensis. Philippus Sidetes. Apollinaris Hierapolitanus. Melito Sardensis. Modestus. Musanus. Claudius Apollinaris. Irenæus. Clemens Alexandrinus. Tertullianus. Minucius Felix. Cæcilius. Caius. Hippolytus. Julius Africanus. Origenes. Dionysius Alexandrinus. Gregorius Thaumaturgus. Novatianus. Dionysius Romanus. Petrus Alexandrinus. Archelaus. Methodius. Pamphilus. Lucianus. Dorotheus. Anatolius. Pierius. Victorinus Petavionensis. Arnobius. Lactantius. Commodianus. Reticius. Victricius. Hilarius Pictaviensis. Eusebius Emisenus. Phœbadius. Zeno Veronensis. Gregorius Illiberitanus. Lucifer Calaritanus. Ambrosius. Damasus. Optatus Milevitanus. Ephrem Syrus. Basilius Magnus. Gregorius Nyssenus. Gregorius Nazianzenus. Amphilochius. Didymus. Epiphanius. Hieronymus. Rufinus. Chromatius. Tyrannius Rufinus. Gaudentius. Philastrius. Julius Firmicus. Sulpitius Severus. Paulinus Nolanus. Victorinus Petavionensis. Ambrosius. Augustinus. Prosper Aquitanus. Hilarius Arelatensis. Leo Magnus. Salvianus. Vincentius Lirinensis. Gennadius. Claudianus Mamertus. Sidonius Apollinaris. Fulgentius Ruspensis. Ferrandus. Victor Vitensis. Victor Tunnunensis. Facundus. Pelagius. Gregorius Magnus. Isidorus Hispalensis. Leander. Ildefonsus. Julianus Toletanus. Eugenius Toletanus. Braulio. Taio. Idacius. Isidorus Pacensis. Sebastianus. Joannes Biclarensis. Joannes Gerundensis. Eulogius. Alvarus. Paschasius Radbertus. Agobardus. Amalarius. Rabanus Maurus. Walafridus Strabo. Florus. Servatus Lupus. Hincmarus. Remigius. Haymo. Sedulius. Joannes Scotus. Ratramnus. Heiricus. Notkerus. Hermannus Contractus. Petrus Damianus. Lanfrancus. Anselmus. Ivo. Hildebertus. Marbodus. Radulphus. Guibertus. Petrus Blesensis. Joannes Sarisburiensis. Alexander Neckam. Giraldus Cambrensis. Joannes Wallensis. Joannes Beleth. Alexander Halensis. Bonaventura. Albertus Magnus. Thomas Aquinas. Petrus Hispanus. Joannes Duns Scotus. Nicolaus Lyranus. Joannes Gerson. Thomas Kempis. Joannes Picus Mirandulanus. Joannes Reuchlin. Desiderius Erasmus. Thomas Morus. Joannes Fisher. Joannes Ludovicus Vives. Philippus Melanchthon. Joannes Calvinus. Joannes Oecolampadius. Ulricus Zwinglius. Martinus Bucerus. Petrus Martyr. Joannes Brentius. Joannes Alasco. Joannes Hooperus. Joannes Jewellus. Matthæus Parkerus. Edmundus Grindalus. Joannes Whitgiftus. Richardus Hookerus. Joannes Foxus. Joannes Bale. Joannes Pitseus. Nicolaus Sanderus. Thomas Stapletonus. Gulielmus Allenus. Robertus Bellarminus. Franciscus Suarez. Joannes Mariana. Joannes Barclaius. Hugo Grotius. Joannes Selden. Joannes Lightfoot. Thomas Hobbes. Thomas Browne. Thomas Fuller. Gulielmus Chillingworthus. Jeremias Taylor. Henricus Hammondus. Joannes Pearsonus. Gulielmus Cave. Thomas Burnetus. Gilbertus Burnetus. Joannes Tillotsonus. Robertus Boyle. Isaacus Barrow. Robertus South. Gulielmus Sherlock. Gulielmus Wake. Gulielmus Beveridge. Gulielmus Whiston. Joannes Hickes. Thomas Ken. Joannes Potter. Joannes Clarke. Joannes Kettlewell. Joannes Mill. Thomas Bennet. Thomas Deacon. Thomas Wilson. Joannes Gale. Joannes Jones. Joannes Chamberlayne. Joannes Strype. Joannes Ernestus Grabe. Thomas Hearne. Joannes Hudson. Joannes Dodwell. Joannes Wilkins. Joannes Ellis

Ex quibus Ptolemæi Almagestum, Geographiam, Quadripartitum, Centiloquium, Planisphærium, Harmonica, Optica, Apotelesmata, Analemma, Canones Regios, Canones Manuales, Porismata, Tetrabiblon, Centiloquium, Quadripartitum, Planisphærium, Analemma, Harmonica, Apotelesmata, Canones Regios, Canones Manuales, Porismata, Optica.

Omnium Typographorum, omnibus Academiis,

Ex decem Regionibus Mundi, decem sunt,
Quæ Typographiæ Artem, Musis Sacratam, habent.
Primo, Mons quem Parnassi, Musarum Sedem, dicunt,
Archas Viginti, Sonoras & Argutas,
Quæ Nectar, Ambrosiamque, Divûm Cibum, habent.
Secundo, Regio quam Helicon, Musarum Sedem, dicunt,
Novem ergo ejusdem Artis Sorores habet.
Tertio, Mons Pindus, Musarum Sedem, dicunt,
Decem Sorores ejusdem Artis habet.
Quarto, Mons Cithæron, Musarum Sedem, dicunt,
Octonas ejusdem Artis Sorores habet.

Item Quinto, Regio quam Insula Delphica, Musarum Sedem, dicunt, Septem ejusdem Artis Sorores habet. Sexto, Mons Olympus, Musarum Sedem, dicunt, Sex ejusdem Artis Sorores habet.

NICOLAUS COPERNICUS

Natus Thorunii in Borussia Polonica, anno 1472. in Academiis Cracoviensi, Bononiensi, Romana, Patavina, Ferrariensi, Bononiensi iterum, Romana iterum, Patavina iterum, Ferrariensi iterum, ubi Doctor fuit Juris Canonici, Medicus, & Mathematicus, Canonicus Frauenburgensis, Varmiensis, Ecclesiæ Cathedralis in Borussia Polonica, Mathematicus Celeberrimus, Astronomorum Princeps, Ptolemæi Restaurator, Ptolemæo Major, Ptolemæo Ptolemæus, Ptolemæo Ptolemæorum Ptolemæus, Ptolemæo Ptolemæorum Ptolemæus, Ptolemæo Ptolemæorum

Ecclesiæ Romanæ Sanctitatem, quæ ab Ecclesiæ Romanæ Sanctitate differat, non intelligo.

Quod autem ad Ecclesiæ Romanæ Sanctitatem attinet, ea ipsa est, quæ Ecclesiæ Catholicæ, Apostolicæ, Romanæ, quæ Mater est omnium Ecclesiarum, & Magistra. Hæc Ecclesia Romana, quæ Mater est omnium Ecclesiarum, & Magistra, Sanctitatem habet, quæ ab Ecclesiæ Romanæ Sanctitate differat? Quæ

Mundi Romanus, cardinalis diaconus, Bona Cardinalis Bellarmino, Ioannes Baptista Cicada, episcopus Caputaquensis, Ioannes Baptista Lancellotus, Ioannes Baptista Vitalis, Ioannes Baptista Leonardus, Ioannes Baptista Ferrarius, Ioannes Baptista Ciampolus, Ioannes Baptista Pamphilius, Ioannes Baptista Vecchius

Genève, ville de la Suisse, capitale du canton de même nom, sur le lac de Genève, à l'endroit où il commence à former le fleuve du Rhône. — Population : 24 000 hab. Genève est une ville très ancienne, qui a joué un rôle important dans l'histoire de la Réformation. Elle est bâtie en amphithéâtre sur la rive droite du lac, et est traversée par le Rhône, qui la divise en deux parties inégales. Elle est entourée de fortifications modernes, qui ont remplacé les anciennes murailles. Elle est reliée à la rive gauche du lac par un pont suspendu, et à la rive droite par deux ponts de pierre. Genève est le centre d'un commerce très actif. Elle a de nombreuses fabriques d'horlogerie, de bijouterie, de joaillerie, d'émaillerie, de peinture sur émail, de lapidaire, de gravure, de ciselure, de bronzerie, de dorure, de tabletterie, de carrosserie, de bijouterie, de jo

PETRUS MARTYR VERMILIUS

Ex Ps. 8. Ps. 119.

NAtus eſt Florentiæ anno 1500. Quod Virgil. Cant. 6. de eo, qui ad ſe. Ille ſe. Ille ſe. Ille

de Ecclesiasticis, quæ pro Ecclesiæ Catholicæ Sede Romana, & Ecclesiæ Romanæ Pontifice, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Primatu, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Infallibilitate, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Dominio, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Magisterio, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Tribunali, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Concilio, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Sacerdotio, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Pastorali, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Legatu, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Nuntiatu, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Delegatu, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Commissariatu, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Ministerio, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Officio, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Regimine, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Imperio, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Principatu, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Regno, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Episcopatu, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Archiepiscopatu, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Patriarchatu, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Primatu, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Apostolatu, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Papatu, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Filii Dei, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Christi, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Jesu Christi, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Dei, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Trinitatis, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Unitatis, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Deitatis, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Divinitatis, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Majestatis, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Omnipotentiæ, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Omniscientiæ, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Omnipræsentiæ, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Æternitatis, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Immensitatis, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Infinitatis, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Immutabilitatis, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Independentiæ, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Aseitatis, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Simplicitatis, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Spiritualitatis, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Incorporeitatis, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Incorporalitatis, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Invisibilitatis, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Impassibilitatis, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Immortalitatis, & Ecclesiæ Romanæ Pontificis Supremo Vicariatu Incorruptibilit

Digitized by Google

PHILIPPUS MELANCTHON.

Philippus Melanchthon Bretta, Palatinus, Germanus, Theologus, Philosophus & Theologorum suæ ætatis princeps, natus Anno Christi 1497. Obiit Anno 1560. Vixit annos 63.

Cum Philippus Melanchthon, Theologus & Philosophus, ingenio, doctrina, & eruditione omnes suæ ætatis Theologos & Philosophos longe superaret, & omnibus fere bonis artibus, & omni humanitate ornatissimus esset, Græcam linguam, quam ante ipsum nemo fere in Germania callebat, ita feliciter & ad miraculum usque excoluit, ut omnes Græcæ linguæ studiosi, qui ex Germania, Gallia, Anglia, Hungaria, Polonia, Bohemia, Dania, Suecia, Norvegia, Livonia, Prussia, Moscovia, Græciam adierunt, ad ipsum Melanchthonem, tanquam ad Græcæ linguæ Oracu-

Vide hic libr. Philosophiæ Moralis.

De hoc Auctore elegantèr *Taubmannus* part. 2. Sched. Sacr. p. 146.

Hei quam multorum lolio sterilescere arvum.
Ni bove solerti Melanthonis *illud arassent.*

Illius ingenium magnum, & ad omnia comparatum. *Iul. Cæs. Scalig.* de re Poetic. p. 798.

Communis *Germaniæ* Præceptor, *Germaniæ Phœnix. Lipsius.*

Inter *Protestantes Melanthonem* certè pluris quàm cæteros facio. *Grot.* 4. vol. in fol. p. 483.

Vir & judicio, & pacis amore, & eruditione multos sui gregis superans. *Ibidem.*

Philippus Melanthon præter insignem eruditionem & tatam eloquentiam, habet gratiam quandam fatalem, quam *genio* suo debet potiùs quàm *i genio*: ut quum sit omnibus candidis gratissimus, ne apud hostes quidem habeat quenquam cui sit admodum exosus. *Erasm.* Epist. l. 27. epist. 2.

Thuanus libro 26. animi ejus moderationem & quietis studium plurimum commendat.

Nicolao Gerbelio solus & unus ferè omnia acutè & doctè & brevissimè agere visus est. Epist. 18. ad *Ioannem Schwebel.*

Philippus Melanthon totius *Germaniæ* summum decus, unus ex primis & præcipuis renascentis literariæ Reipublicæ, omnibusque sapientiæ revirescentis parentibus ac restauratoribus, æternâ posterorum memoria dignissimus; multum ei debet *Ecclesia*, multum quicunque bonas *Artes* & studia amplectuntur. *Gesner.* in Biblioth.

Melanthonis Chronicon qui non degustaverit, (si *Stephano* cuidam *Prætorio* auscultemus) is verè bardus est. Quippe, inquit, *Erudissima & elegantissima Epitome est omnium ferè Historiarum totius Mundi. Vvhear.* in Meth. Leg. Hist. Civil. sect. 6.

Philippo Melanthone vix quicquam illo ævo eruditius, facilius, disertius non in aliis modò disciplinis, sed & ipsâ *Poetice* elegantiori. Declarant id tot *elegi* ejus jam sacri jam ex *Græcis* fontibus cadentes, jam varii argumenti. *Borrich.* de Poët. p. 133.

Nihil hoc ingenio felicius, si totum vacasset *Musis.* Nunc hanc laudem leviter affectavit, ac Naturæ felicitate contentus, nec artis, nec curæ permultum adscribendum adhibuit, & haud scio, an affectantem nervi fuerint defecturi. Extemporali dictioni natus videtur: nunc aliis intentus, eloquentiæ studium magnâ ex parte videtur abjecisse. *Erasm.* in *Ciceroniano*, p. 181. 182.

Quantus vir fuerit *Philippus Melanthon* nemo ignorat; pluris sanè æstimandus quàm vulgò fit. Primus ille in Germaniâ disciplinarum omnium & purioris Theologiæ cum *Luthero* Restitutor, nullum eruditionis genus intactum reliquit, ut in singulis habitare, non peregrinari, videretur. Nervos in illo & impetum requirunt nonnulli, sed tamen nec illud extra laudem est. Ut enim habuit

Digitized by Google

Judæi Sophistæ cognomento Ἀκριβοῦς, & ab aliis Ἀκριβέστατος, quod
[illegible]

facultate longè inferior fuit quàm *Melanctho*n, diffundendâ licèt oratione perfimilis *Michael. Neander. Huet.* de Clar. Interpret.

Philippus timidus eſt, ita ut ſæpenumerò agat, quæ non probet. *Hieron. Zanchius* Epiſt. l. 2. ad *Bullinger.*

Dominus eum fortiore Spiritu inſtruat, ne gravem ex ejus timiditate jacturam ſentiat poſteritas. *Calvin.* Epiſt. 183. ad *Joan. Sleidan.*

Ejus *Locos Theologicos* invictum libellum & non ſolùm immortalitate, ſed quoque canone dignum dicit *Lutherus* in Epiſt. ad *Eraſmum* Tom. 2. *Witteberg.* pag. 241.

*Philippus Melanctho*n, vir de *Matheſeos* ſtudiis præclarè meritus in *Germaniâ*. *Voſſ.* de Mathem. p. 111.

* *Philippus Melanctho*n in Primâ Claſſe *Hæreticorum* locum habet in *Indice Tridentino.*

Prodierunt Opera ejus omnia 4. Tomis *Witteb.* 1562, 1563, 1564.

Suum ipſe Epitaphium paulò ante obitum hoc diſticho pronuntiavit:

Iſte brevis tumulus miſeri tenet oſſa Philippi.
Qui qualis fuerit, neſcio, talis erat.

CAROLUS MOLINÆUS.

Clar. A. D. MDLX.

PArisiensis Juriſconſultus, & Conſiliarius Regius. *Pariſiis* naſcitur anno 1500. *Pariſiis* obiit anno 1566. *Scripſit* plurima.

Carolus Molinæus, *Franciæ & Germaniæ* Juriſconſultus, eruditione ac judicio conſpicuus, ſed in Religione mirè inconſtans; à *Pontificiis* enim ad *Calviniſtas*, & ab his, abjectâ doctrinâ Evangelicâ, ad Pontificios rediit. *Quenſtedt.* de Vir. famâ Illuſtr.

Juriſconſultorum ſuo ſæculo doctiſſimus omnes ſupremæ Curiæ Patronos ſi non dicendo (nam linguâ nonnunquam hæſitabat) certè ſcribendo reſponden-dóque facilè ſuperabat—*Pariſiensium* Leges *Municipales* non vulgari ſubtilitate interpretabatur. *Scæv. Samarthan.*

Carolus Molinæus Juris antiqui & *Galliæ* conſultiſſimus: Cujus *Notæ* in Jus Conſuetudinarium noſtrum, & aliæ doctiſſimæ Lucubrationes apud nos pro variis *Juris* deciſionibus habentur Conſultationem in *Concilium Tridentinum* ſcripſit, quæ & illi perniciem creavit. Vir bonus ac ſimplex, qui patriæ Charitate, ſupra quam dici poteſt, inflammabatur, cùm *emendationem* in *Religione*, quam tantoperè optabat, in licentiam & factiones verſam videret, admodum indoluit; ac, ſi vita ſuppeteret, religiosè promiſit fore ut exemplo ſuo ſcriptiſque multos ab errore paſſim graſſante revocaret: in eaque cogitatione paulò poſt animam *Deo* reddidit anno 1566. Sexagenario major. *Thuan.* ad Ann. 1566.

Carolus Molinæus J. C. tam eruditione ac judicio, quàm probitate conſpicuus,

Digitized by Google

anno, 46 & legati ejus missi sunt anno. Thuc. I. III. I.

Lucius Cornelius Sylla Felix, Dictator Romanus, Plut. in Lucullo. Lucius Cornelius Sylla Felix, Dictator Romanus, Plut. in Lucullo. Marius Gratidianus, Sullæ Dictatoris Romani sororis filius, Cic. I. III. de Orat. Quintus Lutatius Catulus, Consul Romanus

Sacramento se astrinxissent, sive ex invidia, sive ex odio Religionis ejus, nec carere possent tam eximio tamque celebri Doctore, cum tamen citatissimo quemdam operum ejus excudi curârunt sub ficto & suppositio *Gaspari Caballini* nomine. *Anton. Teissier.* Elogiis viror. Eruditorum Gall.

Libro cui titulus *Index Librorum expurgatorum*, *Gasparis Quiroga* Cardinalis & *Hispani Generalis Inquisitoris* jussu editus, referuntur Opera *Molinæi*, quæ absque correctione legere nefas est, cæteraque, quorum correctio necessaria fuit ab Hispanica inquisitione judicata, ibi designantur. Sed in *Indice* librorum à *Concilio Tridentino* prohibitorum, *Molinæus*, citra ullam exceptionem atque limitationem, inter Authores *primæ Classis* collocatur; quæ fuit *Juliano Brodæo* occasio exclamandi. *Tantane animis cœlestibus iræ!* *Ant. Teissier.* ibidem Gall.

Quicquid ferè ad disceptationes forenses quotidianas comminisci potest humani ingenii sagacitas, *Molinæo* debetur. *Ant. Mornac.* ad lib. 10. c. de SS. Eccles.

Pessimus Theologus, nec multò melior Jurisconsultus. *Ant. Faber* de Error. Pragm. 10. err. 1.

Genebrardus illum ignorantiæ in fide, Hæresisque accusavit.

Si cum *Cujacio* comparetur *Molinæus* nullus homo est. *Ant. Faber* de Error. Pragmatic.

Qui verò de Hæresibus egerunt, ipso etiam *Bucero* in Testimonium advocato, eumdem *Molinæum* accusant, quòd unà cum *Joviniano* censuerit, *Jesum* nascentem adaperuisse vulvam *Mariæ*. Itemque scripsisse, errare Doctores Papisticos, dum urgent meritatum incarnationis, tum Nativitatis, tum tentationum & afflictionum *Christi*: nihil enim hæc omnia prodesse nobis, sed solam mortem *Christi*, solam à *Deo* acceptatam pro expiatione nostrorum peccatorum, & jure vitæ æternæ. Ut jam ex Jurisconsulto etiam Hæresiarcham habeamus. Quod planè ei non contigisset, si intra metas proverbii se continuisset, *Ne sutor ultra crepidam*. Nec mirum videri debeat, si tot existentibus ejus condemnationis causis, fuerit ejus Nomen à Patribus *Concilii Tridentini* inter prohibitos Auctores primæ Classis collocatum. Quòd verò insuper, *Petrum Roma* non fuisse, obstinatè defendisse reperiatur; hoc quidem ei cum multis aliis commune extitit, æquè hallucinantibus. Ne verò illum, sicut vivum, ita & mortuum omninò damnemus; tradit *Massonus* in ejus Elogio, ab eo sub mortem vocatos fuisse tres præcipuos Theologos, *Claudium Espensæum*, *Curtium* pastorem S. *Andreæ*, in cujus Parochiâ domicilium habebat, & *Renatum Bonellum* Collegii *Plessæi* præfectum, qui ei morienti adstiterunt. Ut spes sit, eum vel tunc respuisse à suis erroribus, & in Communione Ecclesiæ decessisse. *Hen. Spondan.* ad an. 1564.

Extant Opera Juridica, 3. Tomis. *Parisiis* 1612.

Extat Consilium super Actis Concilii *Tridentini*. *Pictavii* 1665. 8°.

WOLFGAN-

Digitized by Google

WOLFGANGUS MUSCULUS.

DUsanus, *Lotharingus*, natus est An. 1497. obiit an. 1563. *Augustæ Vindelicorum* concionatoris munere functus est: oriè à *Bernam* se contulit, ibique Theologum egit. Reliquit locos Communes: Comm. in Genesin, Psalmos, *Esaiam*, & *Pauli* Epistolas. *Eusebii, Socratis* & *Sozomeni* Ecclesiasticam Historiam *Latinam* fecit. n *Basilio, Chrysostomo, Cyrillo* & *Athanasio* plurima transtulit. Erat *Latinè, Græcè, Hebraicè* & *Arabicè* peritissimus. *Konig.* in Biblioth. Clar. An. D. MDXL.

Wolfgangus Musculus, magni inter suos nominis *Theologus*, qui *Monasticam* olim, dein abjecto cucullo *Protestantium* doctrinam professus, vitam aliquando opere manuario *textrinam* exercens toleravit, postea seriò animum ad literas jam ætate provectior appulit: in quibus improbo labore tantùm profecit, *Martini Buceri* (quantum licuit) sectator assiduus, ut famam *Conionibus* quæsitam, etiam laboriosissimis editis in S. Scripturam Commentariis auxerit. Quem ad nomen ipsius alludens quidam, non *Musculum*, aut ex *Murium* famelicorum, qui *Felium* ungues timent, numero esse dixit; sed ex his potiùs, qui *Catos* rapaces territarent. *Thuan.* ad An. 1563.

Mi pater *Musculе*, ego omnes viros doctos & pios observo & colo: sed mihi credas, te, *Bullingerum*, & *Martyrem* meum, singulari & peculiari non dicam tantùm observantiâ, sed amore quodam tenero complector, ut majori etiam fiduciâ mihi videar posse vobiscum quàm cum aliis uti: in causâ est vestra singularis non doctrina tantùm & pietas, sed etiam humanitas, Spiritûs lenitas, & morum suavitas. *Hieron. Zanch.* in Epist. ad *Musculum*.

Loci Communes Musculi opus planè divinum, quod toto decennio elaboravit, & anno sexagesimo edidit. *Meleb. Adam.* in Vit. ejus.

Natura à contentionibus semper abhorruit, neque sese digladiationibus immiscuit: Ubi verò in Controversis *Articulis* ab aliis fortè dissentit, sine aliorum id injuriâ & contemptu facit: unde & *Scripta* illius à nullo unquam ipso vivo sunt impugnata; excepto uno *Cochlæo*. *Idem* ibid.

Wolfgangus Musculus Commentarium valde diffusum in Psalmos compositit. *Bernensis* Reipublicæ Magistratibus ab ipso nuncuparum anno 1550. Author iste Præfatione sua profitetur se totos 20. circiter annos in hac lucubratione insumsisse, seque eos qui antesse in eundem librum scripserunt consuluisse, sed ex veterum Patrum lectione parum utilitatis percepisse, quòd sensum literalem neglexerint: quod eorum temporis meri ascribit. *Versati sunt Patres*, inquit, *in Scripturis Sacris peculiari quodam suorum temporum ductu*. Toto suo Opere plus multò modestiæ, imo & erga Antiquitatem veneration is prodit quàm plerique omnes cæteri Protestantes. Et quamvis novam Psalmorum Translationem ad *Hebræum* textum exactam adornaverit, à veteri tamen Interprete *Latino* quàm minimè potest recedere conatur; imo & addit optandum esse ut Vetus Latina Versio adeo conformis foret Hebraïco Autographo ut per omnia conservari posset: *Optarim* inquit, *eam Versionem quæ in usu est Ecclesiæ Latinæ, sic esse*

Hebraicæ veritati conformem ut integra retineri queat. Denique eadem Præfatione subjungit Liberum cuique esse debere quem optimum iudicat sensum eligere, temerariumque fore, juxta D. *Augustinum*, quempiam pertinaciter asseverare velle se Authoris sensum rectè assecutum esse. *Haud immeritò*, inquit, *arbitratur Augustinus admodum temerarium esse in expositione Scripturarum, de certitudine mentis ejus qui scripsit pertinaciter contendere.* Satis accurata est Methodus quam in suo Commentario secutus est. Primum affert diversas Veterum tum *Græcorum* tum *Latinorum* Interpretum Traductiones, quibus & neotericos quandoque addit: Deinde verba Textûs sui juxta Literalem sensum exponit; Postea vero Morales suas animadversiones subnectit. De hoc Authore dici potest quòd verum cognoverit modum Scripturam exponendi; sed non habuit omnia auxilia necessaria ad perfectum in eo successum, quia in Linguarum & Critices studio satis exercitatus non erat. Veteres tamen & Recentiores Translationes *Græcas* atque *Latinas* animo à præjudiciis libero examinat, sufficientique perspicacitate præditus fuit ad cognoscendum quod puncta quæ hodie Hebraïco textui insunt, ei non inextiterint seculo *Septuaginta* Interpretum nec Beati *Hieronymi* ætate: sed prorsus ignoravit qua ratione *Arabica* Psalmorum Versio elaborata fuerit, quamvis illam sæpius citet. Miratur cur *Arabs* Translator *Septuaginta* Interpretibus sit conformis; rationemque stuporis sui hanc affert, quòd *Arabica* lingua nullam cum Græca analogiam habeat, contra vero Hebraïcæ admodum affinis sit. Ignorabat scilicet populos Orientales fere omnes τῶν *Septuaginta* Versionem secutos esse, Hebræum verò Textum fere in solis *Judæorum* Synagogis cognitum fuisse. Jes. *Rich. Simon.* Hist. Critic. Vet. Test. lib. 3. cap. 14. Gallicè.

Wolfgangus Musculus, vir bonus, sed linguæ *Græcæ* notitiâ imparatus, neque *Latinâ* valdè instructus, brevitate & nitore, simplicitate etiam ac fide commendatur. Cæteroquin hallucinatur sæpè, utpote earum *artium* rudis, quas qui colunt, *eruditi* appellantur. *Huet.* de Clar. Interpret.

Latinam Polybii Versionem fecit *Wolfgangus Musculus*, non tam suâ sponte, ut ipse significat, quàm alieno rogatu. Non fuit in hoc viro, neque *Græcæ* neque *Latinæ* Linguæ ulla eximia peritia: erat enim aliis deditus studiis; & grandi jam ætate ad capiendum ingenii cultum accessisse ipsum accepimus. Defuit etiam *Musculo* illa, quam in *Perotto* commendabamus, industria in *Græcis* ita exponendis, ut *lectorem* queat fallere, quasi ἀυτόφωνος sit Oratio, neque aliundè expressa: at simplicitate & fide *Perottum* longè superat. *Musculus* qui & ea quæ intelligebat, & ea quæ non intelligebat, uti poterat, expressit. Nihil videas illum studio prætermittere, nihil alienum substituere: quæ familiaria sunt supra modum *Perotto* vitia. In utroque voluntatem benè de literis merendi æqui *lubentiùs* laudaverint, quàm effectum. *Isaac. Casaubon* de prioribus *Polybii* Interpret. affix. 3. Vol. *Polyb.* p. 78, 79.

Musculi Versiones non magnoperè probantur à Doctis. *Hen. Vales.* Præfat. ad *Euseb.*

Musculus in Eusebianâ Versione verbis pressiùs (*Rufino*) adhæret, & *interpretando*

Digitized by Google

Auctor Sanctæ Sedis ob ejus præclaras, multifque in locis Christianæ Reipublicæ

Ecclesiæ Catholicæ meritas Illustrissimo Cardinalis Bellarmini, ejusdem ordinis, & patriæ auctori hoc Elogium dedicavit, ac posuit Joannes Imperialis. Hunc quoque Elogium Cardinalis Bellarmini Auctor Sanctæ Sedis ob ejus præclaras, multifque in locis Christianæ Reipublicæ

Iacobus Pontificius, Regni Bohemiæ, ... ille plures annos Ecclesiæ Dei
Pragensi præfuit, ... Ioannes Hus, ... Ioannes Wiclefus, ... Ioannes Hus
mortuus magistri ... quem Wiclefum ... Ioannes Hus ... Ioannes Hus ...
Ioannes Hus ... Ioannes Hus ... Ioannes Hus ... Ioannes Hus ... Ioannes Hus
...

Tullium scribit, Antonium Gnipho Gallum, Alexandrum Cretensem, Marcum Pompilium Sabinum, Lucium Aelium Lanuvinum, Quintum Cornificium, Publium Sulpicium Rufum, Lucium Ateium Philologum, Lucium Plotium Gallum, Lucium Varium Cinnam. Hispanum, Servium Sulpicium, Aulum Ofilium, Aulum Caecinam, Lucium Lucceium, Marcum Varronem, Lucium Cincium, Lucium Tarutium, Lucium Cassium Longinum, Caium Trebatium Testam, Caium Aquilium Gallum, Caium Matium, Caium Visellium Varronem, Caium Iulium Hygin. Romanos. Quos omnes, inquit, ego non modo vidi, sed etiam adii, quum adolescentulus essem, et quidem plurimum temporis. Nam Gnipho utebatur hospite, Alexandro item, quum is Romam commigrasset, Pompilium Lenaeum Rhetorem, Sabinum, Aelium, Cornificium, Sulpicium, Ateium, Plotium, Varium, Servium, Ofilium, Caecinam, Lucceium, Varronem, Cincium, Tarutium, Cassium, Trebatium, Aquilium, Matium, Visellium, Hyginum, domi habuit contubernales

JOURNEY LENGTHS.

Day of March. A Persian day's march is reckoned to be three hours, or about nine miles. And Xenophon, in the Anabasis, computes the Persian parasang to be thirty stadia, which is three miles and three quarters. Now, as the Persian parasang is to the Persian day's march, so is the Persian day's march to the Persian night's march. Therefore, the Persian night's march is two hours, or about six miles

Capreæ Convocationem. Quod autem ea præsidente celebrata fuit, ex Tacito, Suetonio, Dione, Eutropio, Victore, Orosio, Zonara, Cassiodoro, Chronico Alexandrino, Hieronymo, Prospero, Marcellino, Idatio, Isidoro, Beda, Ado, Sigeberto, Chronico Cassinensi, Lambecio, Usserio, Pagio, Baronio, Spondano, Pearsonio, Tillemontio, Dodwello, Basnagio, Noris, Pagi, Pearsonii, Tillemontii, Dodwelli, Basnagii, Norisii

saldum Polum ab innocentiâ morum, à doctrinâ, & ab omnibus cum animi, tum industriæ, tum ingenii monimentis mirè prædicasset, hæc verba subjungit: *Illud certè constat, qui vel meliora, vel ornatiora scriberet, hac hominum memoriâ extitisse neminem.*

Polo ut virtutis nitor, & morum candor purpuræ dignitatem adscivérat, ita rerum ingentium usus, majorum claritas, eruditionis laus singularem apud omnes gratiam comparârat. *Ioann. Imperial.* in Musæ. Hist.

Polus noster, homo haud paulo plus omnibus bonis artibus clarus, quàm nobilitate, quæ est à *Britannis* Regibus *Petr. Bemb* in epist. ad *Sadoletum.*

Supra familiæ splendorem (Regio enim sanguine natus erat) pietatis, prudentiæ, & eloquentiæ gloriâ in primis floruit. *Camden.* in *Britann.* vid. *Dorsetiam.*

Reginaldus Polus Anglus, vir eximiâ sanctitate, & variâ doctrinarum genere clarissimus. *Onuphr. Panvin* in vit. *Pauli* III. P. Maximi.

In quo sanguinis nobilitas (nam proximâ cognatione *Regem* contingebat) & morum gravitas cum eximiâ doctrinâ conjunctâ exstitit. *Godwin.* Rer. *Anglic.* Annal. l. 2.

Reginaldus Polus Ciceronis admirator summus, & æmulator non infelix. *Erasm.* in *Ciceroniano*, p. 174.

Vir erat eruditione, eloquentiâ, judicioque summus, nec non si Scriptoribus eâ in re fides sit habenda, moribus & vitâ integerrimus. *Anton.* à *Wood* in Antiq. *Oxon.* p. 194.

Cardinalis ad opes congerendas nullam habebat propensionem; natalium ejus nobilitas, præstantiaque virtutum ejus animum ejus supra viles hasce cogitationes attollebant. Vir erat eruditus, modestus, humilis bonæque indolis; ejusque dotes & temperamentum eum ad tam prudenter agendum movebant ut si Episcopos ad sui imitationem aut Papam & Reginam ad sui approbationem inducere potuisset, verisimile est eum valde promoturum fuisse Gentis istius cum Romana sede reconciliationem. Sed Deus huic Populo meliora destinaverat: adeoque Reginam cruentis, *Gardineri* reliquique Cleri cruentis consiliis permisit. In hoc uno Cardinalis suasionibus obsequi non potuit. Verùm ejus hac in re opinionem ascribebat Temperamenti ejus moderationi potius quam ejus prudentiæ & experientiæ: Ipse verò videns se nihil eorum quæ sibi proposuerat in Anglia exequi posse, in animi languorem primum incidit, quem secuta est valetudinis ejus imminutio, & tandem mors. *Burneti* Hist. Reformat. vol. 2. pag. 369. Anglicè.

Vir affectibus liber erat. Juveniles ejus libri floribus Rhetoricæ admodum exornati erant; Illi verò quos ætate ad senectutem vergente composuit aridi sunt atque languidi. Vitam terminavit paucis post *Mariam* Reginam horis, 17. Novembris anno 1558. *Anglorum Speculum* seu de Præclaris Angliæ Viris, Londini 1684. 8°, Anglicè.

JOANNES SLEIDANUS.

Clar. A. D. MDXL.

A Patria sua, quæ in *Belgio* est, cognominatus, anno 1506. in lucem prodiit.

Sui

THE GIFT OF
DR. W. H. ALEXANDER

Fig. 1. Cross-section of the Mine.

Fig. 2. Plan of the Mine.

Fig. 3. Plan of the Mine.

Fig. 4. Plan of the Mine.

Fig. 5. Plan of the Mine.

Fig. 6. Plan of the Mine.

Fig. 7. Plan of the Mine.

Fig.

quam profitebatur, peritissimus, postremò omni studio serio omisso, se totus vitæ solutæ, ac gulæ mancipavit, & *ridendi* artem hominis (sicut ipse aiebat) propriam amplexus, *democritica* libertate & *scurrili* interdum dicacitate scriptum ingeniosissimum fecit; quo vitæ *regumque* cunctos *ordines* quasi in scenam sub fictis nominibus produxit, & populo deridendos propinavit. *Thuan.* l. 6. de vit. suâ.

Pessimè apud omnes bonos semper audivit *Franciscus Rabelesius*, scriptor vel *Calvini* judicio planè Atheus. *Voët.* in Biblioth.

Nugarum Patrem, artificemque mirum [illegible]*lesium* vocat *Stephanus Paschasius*. Nonnulli eum inter *Atheistas* referunt. *Konig.*

Sparsit & hinc inde versus *Gallicos* per opera sua *Gargantua* & *Pantagruele* fœta *Franc. Rabelais*, sed otiosis tantum ingeniis & potatoribus legendos. *Borrich.* de Poët. p. 122.

Rabelæsii Satyra quantumvis arguta, stylo tamen adeo scurrili conscripta est, seculique nostri decoro tam parum conformi, ut illam hominibus honestis minimè dignam existimem. *Rapin.* Reflex. in Poetic. parte 2. Reflex. 28. Gall.

Obiit an. *Dom.* 1553. ætatis 70. apud *Medonium*, vicum agri *Parisiensis* ad quartum ab *Urbe* lapidem, ubi tenue sacerdotium Cardinalis *Bellaii* beneficio possidebat. Moriturus est ridens & jocatus: cùm enim ut in *Domino* moreretur adstantes hortarentur, afferri sibi *cucullum* quoddam genus, quod *Domino* vocant, jussit, illoque capiti inducto, in *Domino* se obiturum dixit. *Hofman.*

Ferunt postquam Cancellarius du *Prat Monspilienses* Facultatis Medicinæ Privilegia Senatusconsulto abroganda curasset, Rabelæsium dexteritate hoc fuisse revocatum, & hac de causa eos qui in illa Universitate Doctoratu insigniuntur induisolitos Rabelæsii Toga, quæ, ut cuivis notum est, magnæ veneration[illegible] habetur——Ejus Epistolæ Gallicæ testantur eum rerum negotiationi idoneum fuisse, eumque plurimorum Cardinalium aliorumque Præsulum amicitiam *Romæ* sibi comparasse. Domini à *Sanctâ Martha* Epistolas ejus commentationi sunt dedignati. Cæterum verò licet *Rabelæsius* quoad mores admodum malè audiat, propter ejus rerum sacrarum & Monachorum profanas delusiones, fatendum tamen est præstantem illum fuisse virum. *Gallicum* idioma, *Italicum*, *Hispanicum*, *Germanicum*, *Latinum*, *Græcum* & *Hebraicum* callebat: Imo Arabicum non ignorasse perhibent, quod Romæ à *Corneliensi* Episcopo didicerat. Id saltem ipse profitetur. Erat præterea *Grammaticus Philosophus*, *Medicus*, *Iurisconsultus* & *Astronomus*; *Calendarium* enim exat in annum 1553. ad *Lugduni* Latitudinem ab ipso supputatum, & in hac urbe excusum. *Budæus* eruditissimus omnium *Galliæ* sui temporis alumnorum *Græcus & Latinus* Epistolas ad ipsum, ut jam à me observatum, scripsit. *Scævola* à Sancta *Martha* elogium ejus adornavit inter alia illustrium *Galliæ* Virorum. *Clemens Marotus*, *Joachimus Bellicensis Antonius* Baïfensis, *Theodorus Beza*, Præses *Thuanus*, *Stephanus Paquier*, *Franciscus Baco* Cancellarius *Anglia*, *Andreas Du Chesnius*, *Erucius Cenomanensis*, *Antonius Verderius Vallisprivatensis*; *Franciscus*

Ranchinus

Digitized by Google

Dated: April 25, 2024.
Jeffrey Kessler,
Assistant Secretary for Export Administration.
[FR Doc. 2024-09208 Filed 4-30-24; 8:45 am]
BILLING CODE 3510-33-P

DEPARTMENT OF COMMERCE

Census Bureau

[Docket Number: 240419-0104]

Privacy Act of 1974; System of Records

AGENCY: Census Bureau, Department of Commerce.

ACTION: Notice of a new system of records.

SUMMARY: In accordance with the Privacy Act of 1974, as amended, the Department of Commerce (Department) is giving notice that it proposes to add a new system of records, COMMERCE/CENSUS-12, Census Enterprise Data Collection and Processing (CEDCaP). The purpose of this system of records is to support the Census Bureau's (Census) efforts to modernize its data collection and processing capabilities. CEDCaP will provide a secure, scalable, and flexible platform for collecting, processing, and disseminating data from various sources, including surveys, administrative records, and third-party data. The system will enable Census to improve the quality, timeliness, and efficiency of its data products and services, while also reducing the burden on respondents and ensuring the confidentiality and privacy of their information.

DATES: To be considered, written comments must be submitted on or before June 3, 2024. Unless comments are received, the new system of records will become effective on the date of publication in the Federal Register. If comments are received, the Department will publish a subsequent notice in the Federal Register stating that the comments are under review.

ADDRESSES: You may submit comments, identified by docket number, by any of the following methods:

- Email: PrivacyAct@census.gov. Include docket number in the subject line of the message.
- Federal eRulemaking Portal: https://www.regulations.gov. Follow the instructions for submitting comments.
- Mail: Chief, Privacy Office, U.S. Census Bureau, 4600 Silver Hill Road, Washington, DC 20233.

All comments received are part of the public record and will be posted to https://www.regulations.gov without change. Personal identifying information or confidential business information that you do not want publicly disclosed should not be submitted.

FOR FURTHER INFORMATION CONTACT: Chief, Privacy Office, U.S. Census Bureau, 4600 Silver Hill Road, Washington, DC 20233, or by email at PrivacyAct@census.gov.

SUPPLEMENTARY INFORMATION: The Census Bureau is the nation's leading provider of quality data about its people and economy. To fulfill its mission, Census must collect and process data from a variety of sources, including surveys, administrative records, and third-party data. The current systems and processes for data collection and processing are outdated, inefficient, and costly. They also pose challenges to the quality, timeliness, and confidentiality of the data products and services.

CEDCaP will address these challenges by providing a secure, scalable, and flexible platform for collecting, processing, and disseminating data from various sources. The system will enable Census to improve the quality, timeliness, and efficiency of its data products and services, while also reducing the burden on respondents and ensuring the confidentiality and privacy of their information.

The system will collect and maintain personal information about individuals, households, businesses, and other entities that are the subjects of Census surveys and administrative records. The system will also collect and maintain information about the users of the system, such as their names, email addresses, and passwords.

The system will use this information to:

- Collect data from various sources, including surveys, administrative records, and third-party data.
- Process data to produce statistical products and services.
- Disseminate data to the public, researchers, and other government agencies.
- Monitor the quality and timeliness of data collection and processing.
- Protect the confidentiality and privacy of the information collected and maintained by the system.

The system will share information with other government agencies, researchers, and the public, as authorized by law. The system will also share information with contractors who provide services to Census, as necessary to perform their duties.

The system will maintain information in accordance with the Census Bureau's records retention schedule. The system will also maintain information in accordance with the Privacy Act of 1974, as amended.

The system will be subject to the following routine uses:

- To disclose information to the National Archives and Records Administration (NARA) for the purpose of records management inspections conducted under authority of 44 U.S.C. 2904 and 2906.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) when seeking legal advice, or when the Department is a party to litigation or has an interest in litigation, and such information is relevant and necessary to the legal advice or litigation.
- To disclose information to a congressional office in response to a written inquiry from the congressional office made at the request of the individual to whom the record pertains.
- To disclose information to the Office of Management and Budget (OMB) for the purpose of coordinating and clearing agency regulations, reports, and proposals.
- To disclose information to the Government Accountability Office (GAO) for the purpose of auditing the Census Bureau's compliance with the Privacy Act of 1974, as amended.
- To disclose information to the Department of Homeland Security (DHS) for the purpose of protecting the nation's critical infrastructure.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Privacy Act of 1974, as amended.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Freedom of Information Act (FOIA).
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Computer Fraud and Abuse Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Electronic Communications Privacy Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Right to Financial Privacy Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Fair Credit Reporting Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Fair Debt Collection Practices Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Gramm-Leach-Bliley Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Health Insurance Portability and Accountability Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Children's Online Privacy Protection Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Video Privacy Protection Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Driver's Privacy Protection Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Cable Communications Policy Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Telecommunications Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Communications Assistance for Law Enforcement Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Foreign Intelligence Surveillance Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the USA PATRIOT Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the USA FREEDOM Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the CLOUD Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Stored Communications Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Pen Register Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Wiretap Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Electronic Communications Privacy Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Right to Financial Privacy Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Fair Credit Reporting Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Fair Debt Collection Practices Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Gramm-Leach-Bliley Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Health Insurance Portability and Accountability Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Children's Online Privacy Protection Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Video Privacy Protection Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Driver's Privacy Protection Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Cable Communications Policy Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Telecommunications Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Communications Assistance for Law Enforcement Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Foreign Intelligence Surveillance Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the USA PATRIOT Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the USA FREEDOM Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the CLOUD Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Stored Communications Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Pen Register Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Wiretap Act.

The system will be subject to the following routine uses:

- To disclose information to the National Archives and Records Administration (NARA) for the purpose of records management inspections conducted under authority of 44 U.S.C. 2904 and 2906.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) when seeking legal advice, or when the Department is a party to litigation or has an interest in litigation, and such information is relevant and necessary to the legal advice or litigation.
- To disclose information to a congressional office in response to a written inquiry from the congressional office made at the request of the individual to whom the record pertains.
- To disclose information to the Office of Management and Budget (OMB) for the purpose of coordinating and clearing agency regulations, reports, and proposals.
- To disclose information to the Government Accountability Office (GAO) for the purpose of auditing the Census Bureau's compliance with the Privacy Act of 1974, as amended.
- To disclose information to the Department of Homeland Security (DHS) for the purpose of protecting the nation's critical infrastructure.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Privacy Act of 1974, as amended.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Freedom of Information Act (FOIA).
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Computer Fraud and Abuse Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Electronic Communications Privacy Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Right to Financial Privacy Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Fair Credit Reporting Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Fair Debt Collection Practices Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Gramm-Leach-Bliley Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Health Insurance Portability and Accountability Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Children's Online Privacy Protection Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Video Privacy Protection Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Driver's Privacy Protection Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Cable Communications Policy Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Telecommunications Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Communications Assistance for Law Enforcement Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Foreign Intelligence Surveillance Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the USA PATRIOT Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the USA FREEDOM Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the CLOUD Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Stored Communications Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Pen Register Act.
- To disclose information to the Department of Justice (DOJ) for the purpose of enforcing the Wiretap Act.

jacturâ perierint, dum *Roma* capta est ab *Hispanis*, duce *Carolo Borbonio*. *Bûssard*, in Icon.

Paulus Iovius res *Turcicas* accuratè & ornatè persequitur ; præcipuè verò à lib.12.ad 17.atque iterum à lib.32.ad 37. *Whear*.in Meth.Leg.Hist Civil.Artic.12.

Paulus Iovius luculentus Historiarum scriptor,Homo gratiosus se passim obnoxium prodit , eoque nomine ipsi in pleris que rebus fides derogatur ; quòd ad gratiam,&in odium scripsisse,& venalem calamum habuisse ferè omnibus persuasum sit. *Thuan*.ad Ann.1552.

Quô nemo in prophanis rebus plura scripsit,aut magis nostram ætatem scriptis susis illustravit,felicissima rerum copiâ, ingeniique ubertate , ac styli sublimitate omnes profectò superaturus, nisi ingenio nimium indulgens, dum scribendi impotenti aviditate velut rapidissimo æstu effertur , in scriptis suis limandis ac poliendis supinè negligens interdum fuisset,ut fluere lutulentus aliquando existimetur, quæ res magnum de illius gloriâ cumulum dejicit. *Hubert. Foliota* Elog. *Bendinelî Saulii* Card.

Quàm fluxæ etiam fidei patrum ævo fuit *Paulus Jovius*? quem constat in Aulâ *Henrici* II. quibusque terræ filiis benè de se merentibus, generis claritatem,ac perpetuum nomen pollicitum:contraque maledicè eos traduxisse,qui venali Historico morem non gererent, *Voss*.de Art.Histor.p.50.

Imò & *Alciatus*,vir sanè egregius, non dubitat affirmare,dictionem ejus(*Taciti*) præ illa *Pauli Iovii*,esse senticeta. Condonemus tale Judicium tanto viro, & cogitemus,ex amore *Iovii* proficisci. *Voss*.de Hist.Lat. l.1.c. 9.

Paulus Iovius mendacissimus, & *Guicchardino* inferior, nimis affectato & luxuriante stylo,potiùs quàm castigato, utens. *Scaligerana* prima.

Cùm autem rogaretur *Iovius* cur simularet falsa, vera dissimularet; amicorum gratiâ id à se factum respondit. Ac tametsi superstites intelligeret suis scriptis fidem derogaturos ; attamen intelligebat infinita posteritati credibilia fore , quæ sibi sui que popularibus laudem essent allatura. Illud certè ad sempiternam memoriam testatum reliquit *Gorraus Parisiensis*, qui quas finxit *Amadisi* fabulas , non minus veras ac probabiles , quàm *Iovii* scripta fore confidit. Ferendum quidem esset , si pro salute Reipublic. mentiretur , id quod magistratibus. *Xenophon & Plato* permiserunt : sed assentationis causâ mentiri cum omnibus turpe , tum verò *Historicis* turpissimum. *Bodin*. Method. Histor.c.4.

Paulus Iovius mihi nequaquam eâ existimatione , quam vulgò habet , dignus esse videtur. Quantum enim sentio , non bonus est Historiæ Scriptor, nec Judicio satis valet : qui si Vernaculè scripsisset , nullo in numero haberetur. *Latinus* enim sermo quasi fucus quidam labes illius multas contegit : qui primâ specie elegans videtur, nam bellè sonat, & quibusdam imponit, mihi non item. Vix enim *Latinus* est, certè minimè purus, totusque idiotismis scatet ; nihil ferè propriè affert , sed plerumque περιφραστικῶς loquitur , nec penè ulla vox est sine *epitheto*. Id verò nominis ex hoc illi conciliatum puto , quòd *Historia* quoquo modo scripta delectat , & magis ea quæ de rebus recentis memo-

memo-

Digitized by Google

Abstract

Received 1 January 2000; received in revised form 1 January 2000; accepted 1 January 2000

Communicated by Editor

Available online 1 January 2000

Recommended by Author

Keywords: Keyword1; Keyword2; Keyword3

Author Keywords: Keyword1; Keyword2; Keyword3

Index Terms: Keyword1; Keyword2; Keyword3

Publication info: Received 1 January 2000; received in revised form 1 January 2000; accepted 1 January 2000

Publication info: Communicated by Editor

Publication info: Available online 1 January 2000

Publication info: Recommended by Author

Publication info: Keywords: Keyword1; Keyword2; Keyword3

Publication info: Author Keywords: Keyword1; Keyword2; Keyword3

Publication info:

Mycology (Botany) 1 Agaricus campestris (Meadow Mushroom) 2 Amanita muscaria (Fly Agaric) 3 Boletus edulis (Cep) 4 Cantharellus cibarius (Chanterelle) 5 Coprinus comatus (Shaggy Mane) 6 Morchella esculenta (Morel) 7 Pleurotus ostreatus (Oyster Mushroom) 8 Russula emetica (Sickener) 9 Tricholoma matsutake (Matsutake) 10 Volvariella volvacea (Straw Mushroom) 11 Cross-section of a mushroom showing gills 12 Spore print 13 Mycelium 14 Fruiting body 15 Volva 16 Annulus 17 Pileus 18 Stipe 19 Gills 20 Lamellae 21 Basidium 22 Basidiospore 23 Ascus 24 Ascospore 25 Hyphae 26 Septate hyphae 27 Coenocytic hyphae 28 Clamp connection 29 Dikaryon 30 Monokaryon 31 Heterokaryon 32 Homokaryon 33 Sclerotium 34 Rhizomorph 35 Mycorrhiza 36 Ectomycorrhiza 37 Endomycorrhiza 38 Arbuscular mycorrhiza 39 Ericoid mycorrhiza 40 Orchid mycorrhiza 41 Lichen 42 Crustose lichen 43 Foliose lichen 44 Fruticose lichen 45 Cladonia rangiferina (Reindeer Lichen) 46 Usnea barbata (Old Man's Beard) 47 Xanthoria parietina (Common Orange Lichen) 48 Peltigera canina (Dog Lichen) 49 Lobaria pulmonaria (Tree Lungwort) 50 Parmelia sulcata (Hammered Shield) 51 Cetraria islandica (Iceland Moss) 52 Sphagnum (Peat Moss) 53 Polytrichum (Haircap Moss) 54 Hepatica (Liverwort) 55 Anthoceros (Hornwort) 56 Fern 57 Frond 58 Rachis 59 Pinna 60 Pinnule 61 Sporangium 62 Sorus 63 Indusium 64 Rhizome 65 Fiddlehead 66 Gametophyte 67 Sporophyte 68 Prothallus 69 Archegonium 70 Antheridium 71 Spermatozoid 72 Egg cell 73 Fertilization 74 Alternation of generations 75 Pteridophyte 76 Lycopodium (Clubmoss) 77 Selaginella (Spikemoss) 78 Equisetum (Horsetail) 79 Psilotum (Whisk Fern) 80 Gymnosperm 81 Pinus (Pine) 82 Needle 83 Cone 84 Seed cone 85 Pollen cone 86 Pollen grain 87 Ovule 88 Seed 89 Wing 90 Resin canal 91 Picea (Spruce) 92 Abies (Fir) 93 Larix (Larch) 94 Pseudotsuga (Douglas Fir) 95 Tsuga (Hemlock) 96 Thuja (Arborvitae) 97 Juniperus (Juniper) 98 Cupressus (Cypress) 99 Sequoia (Redwood) 100 Sequoiadendron (Giant Sequoia) 101 Taxus (Yew) 102 Ginkgo biloba 103 Cycad 104 Zamia 105 Cycas 106 Welwitschia 107 Gnetum 108 Ephedra 109 Angiosperm 110 Flower 111 Petal 112 Sepal 113 Stamen 114 Anther 115 Filament 116 Pistil 117 Stigma 118 Style 119 Ovary 120 Carpel 121 Nectary 122 Pollination 123 Wind pollination 124 Insect pollination 125 Bird pollination 126 Bat pollination 127 Water pollination 128 Self-pollination 129 Cross-pollination 130 Double fertilization 131 Endosperm 132 Embryo 133 Cotyledon 134 Monocot 135 Dicot 136 Fruit 137 Berry 138 Drupe 139 Pome 140 Capsule 141 Legume 142 Nut 143 Achene 144 Samara 145 Follicle 146 Aggregate fruit 147 Multiple fruit 148 Accessory fruit 149 Dispersal 150 Wind dispersal 151 Animal dispersal 152 Water dispersal 153 Explosive dispersal 154 Germination 155 Seedling 156 Hypocotyl 157 Epicotyl 158 Radicle 159 Plumule 160 Seed coat 161 Testa 162 Tegmen 163 Hilum 164 Micropyle 165 Dormancy 166 Vernalization 167 Scarification 168 Stratification 169 Photoperiodism 170 Short-day plant 171 Long-day plant 172 Day-neutral plant 173 Phytochrome 174 Tropism 175 Phototropism 176 Gravitropism 177 Thigmotropism 178 Hydrotropism 179 Chemotropism 180 Nastic movement 181 Thigmonasty 182 Nyctinasty 183 Seismonasty 184 Hydronasty 185 Thermonasty 186 Chemonasty 187 Auxin 188 Gibberellin 189 Cytokinin 190 Abscisic acid 191 Ethylene 192 Brassinosteroid 193 Jasmonate 194 Salicylic acid 195 Strigolactone 196 Florigen 197 Vernalin 198 Systemin 199 Oligosaccharin 200 Polysaccharide 201 Cellulose 202 Hemicellulose 203 Pectin 204 Lignin 205 Suberin 206 Cutin 207 Sporopollenin 208 Callose 209 Starch 210 Amylose 211 Amylopectin 212 Glycogen 213 Fructan 214 Inulin 215 Sucrose 216 Glucose 217 Fructose 218 Galactose 219 Maltose 220 Lactose 221 Trehalose 222 Raffinose 223 Stachyose 224 Verbascose 225 Mannitol 226 Sorbitol 227 Xylitol 228 Erythritol 229 Glycerol 230 Inositol 231 Ascorbic acid 232 Tocopherol 233 Carotenoid 234 Beta-carotene 235 Lycopene 236 Lutein 237 Zeaxanthin 238 Violaxanthin 239 Neoxanthin 240 Chlorophyll a 241 Chlorophyll b 242 Chlorophyll c 243 Chlorophyll d 244 Chlorophyll f 245 Bacteriochlorophyll 246 Phycobilin 247 Phycocyanin 248 Phycoerythrin 249 Allophycocyanin 250 Anthocyanin 251 Betalain 252 Betacyanin 253 Betaxanthin 254 Flavonoid 255 Flavone 256 Flavonol 257 Flavanone 258 Flavanol 259 Isoflavone 260 Anthocyanidin 261 Proanthocyanidin 262 Aurone 263 Chalcone 264 Dihydrochalcone 265 Coumarin 266 Furanocoumarin 267 Phenylpropanoid 268 Lignan 269 Stilbene 270 Resveratrol 271 Curcumin 272 Gingerol 273 Capsaicin 274 Piperine 275 Eugenol 276 Cinnamaldehyde 277 Vanillin 278 Menthol 279 Camphor 280 Limonene 281 Pinene 282 Myrcene 283 Linalool 284 Geraniol 285 Citronellol 286 Terpineol 287 Carvone 288 Thymol 289 Carvacrol 290 Cineole 291 Ascaridole 292 Artemisinin 293 Taxol 294 Vinblastine 295 Vincristine 296 Camptothecin 297 Podophyllotoxin 298 Etoposide 299 Teniposide 300 Colchicine 301 Digitoxin 302 Digoxin 303 Ouabain 304 Strophanthin 305 Convallatoxin 306 Scillaren 307 Proscillaridin 308 Bufadienolide 309 Cardenolide 310 Saponin 311 Diosgenin 312 Sarsasapogenin 313 Hecogenin 314 Tigogenin 315 Solasodine 316 Solanine 317 Chaconine 318 Tomatine 319 Dioscin 320 Glycyrrhizin 321 Ginsenoside 322 Withanolide 323 Withaferin A 324 Withanolide A 325 Withanolide D 326 Withanolide E 327 Withanolide F 328 Withanolide G 329 Withanolide H 330 Withanolide I 331 Withanolide J 332 Withanolide K 333 Withanolide L 334 Withanolide M 335 Withanolide N 336 Withanolide O 337 Withanolide P 338 Withanolide Q 339 Withanolide R 340 Withanolide S 341 Withanolide T 342 Withanolide U 343 Withanolide V 344 Withanolide W 345 Withanolide X 346 Withanolide Y 347 Withanolide Z 348 Withanolide AA 349 Withanolide AB 350 Withanolide AC 351 Withanolide AD 352 Withanolide AE 353 Withanolide AF 354 Withanolide AG 355 Withanolide AH 356 Withanolide AI 357 Withanolide AJ 358 Withanolide AK 359 Withanolide AL 360 Withanolide AM 361 Withanolide AN 362 Withanolide AO 363 Withanolide AP 364 Withanolide AQ 365 Withanolide AR 366 Withanolide AS 367 Withanolide AT 368 Withanolide AU 369 Withanolide AV 370 Withanolide AW 371 Withanolide AX 372 Withanolide AY 373 Withanolide AZ 374 Withanolide BA 375 Withanolide BB 376 Withanolide BC 377 Withanolide BD 378 Withanolide BE 379 Withanolide BF 380 Withanolide BG 381 Withanolide BH 382 Withanolide BI 383 Withanolide BJ 384 Withanolide BK 385 Withanolide BL 386 Withanolide BM 387 Withanolide BN 388 Withanolide BO 389 Withanolide BP 390 Withanolide BQ 391 Withanolide BR 392 Withanolide BS 393 Withanolide BT 394 Withanolide BU 395 Withanolide BV 396 Withanolide BW 397 Withanolide BX 398 Withanolide BY 399 Withanolide BZ 400 Withanolide CA 401 Withanolide CB 402 Withanolide CC 403 Withanolide CD 404 Withanolide CE 405 Withanolide CF 406 Withanolide CG 407 Withanolide CH 408 Withanolide CI 409 Withanolide CJ 410 Withanolide CK 411 Withanolide CL 412 Withanolide CM 413 Withanolide CN 414 Withanolide CO 415 Withanolide CP 416 Withanolide CQ 417 Withanolide CR 418 Withanolide CS 419 Withanolide CT 420 Withanolide CU 421 Withanolide CV 422 Withanolide CW 423 Withanolide CX 424 Withanolide CY 425 Withanolide CZ 426 Withanolide DA 427 Withanolide DB 428 Withanolide DC 429 Withanolide DD 430 Withanolide DE 431 Withanolide DF 432 Withanolide DG 433 Withanolide DH 434 Withanolide DI 435 Withanolide DJ 436 Withanolide DK 437 Withanolide DL 438 Withanolide DM 439 Withanolide DN 440 Withanolide DO 441 Withanolide DP 442 Withanolide DQ 443 Withanolide DR 444 Withanolide DS 445 Withanolide DT 446 Withanolide DU 447 Withanolide DV 448 Withanolide DW 449 Withanolide DX 450 Withanolide DY 451 Withanolide DZ 452 Withanolide EA 453 Withanolide EB 454 Withanolide EC 455 Withanolide ED 456 Withanolide EE 457 Withanolide EF 458 Withanolide EG 459 Withanolide EH 460 Withanolide EI 461 Withanolide EJ 462 Withanolide EK 463 Withanolide EL 464 Withanolide EM 465 Withanolide EN 466 Withanolide EO 467 Withanolide EP 468 Withanolide EQ 469 Withanolide ER 470 Withanolide ES 471 Withanolide ET 472 Withanolide EU 473 Withanolide EV 474 Withanolide EW 475 Withanolide EX 476 Withanolide EY 477 Withanolide EZ 478 Withanolide FA 479 Withanolide FB 480 Withanolide FC 481 Withanolide FD 482 Withanolide FE 483 Withanolide FF 484 Withanolide FG 485 Withanolide FH 486 Withanolide FI 487 Withanolide FJ 488 Withanolide FK 489 Withanolide FL 490 Withanolide FM 491 Withanolide FN 492 Withanolide FO 493 Withanolide FP 494 Withanolide FQ 495 Withanolide FR 496 Withanolide FS 497 Withanolide FT 498 Withanolide FU 499 Withanolide FV 500 Withanolide FW 501 Withanolide FX 502 Withanolide FY 503 Withanolide FZ 504 Withanolide GA 505 Withanolide GB 506 Withanolide GC 507 Withanolide GD 508 Withanolide GE 509 Withanolide GF 510 Withanolide GG 511 Withanolide GH 512 Withanolide GI 513 Withanolide GJ 514 Withanolide GK 515 Withanolide GL 516 Withanolide GM 517 Withanolide GN 518 Withanolide GO 519 Withanolide GP 520 Withanolide GQ 521 Withanolide GR 522 Withanolide GS 523 Withanolide GT 524 Withanolide GU 525 Withanolide GV 526 Withanolide GW 527 Withanolide GX 528 Withanolide GY 529 Withanolide GZ 530 Withanolide HA 531 Withanolide HB 532 Withanolide HC 533 Withanolide HD 534 Withanolide HE 535 Withanolide HF 536 Withanolide HG 537 Withanolide HH 538 Withanolide HI 539 Withanolide HJ 540 Withanolide HK 541 Withanolide HL 542 Withanolide HM 543 Withanolide HN 544 Withanolide HO 545 Withanolide HP 546 Withanolide HQ 547 Withanolide HR 548 Withanolide HS 549 Withanolide HT 550 Withanolide HU 551 Withanolide HV 552 Withanolide HW 553 Withanolide HX 554 Withanolide HY 555 Withanolide HZ 556 Withanolide IA 557 Withanolide IB 558 Withanolide IC 559 Withanolide ID 560 Withanolide IE 561 Withanolide IF 562 Withanolide IG 563 Withanolide IH 564 Withanolide II 565 Withanolide IJ 566 Withanolide IK 567 Withanolide IL 568 Withanolide IM 569 Withanolide IN 570 Withanolide IO 571 Withanolide IP 572 Withanolide IQ 573 Withanolide IR 574 Withanolide IS 575 Withanolide IT 576 Withanolide IU 577 Withanolide IV 578 Withanolide IW 579 Withanolide IX 580 Withanolide IY 581 Withanolide IZ 582 Withanolide JA 583 Withanolide JB 584 Withanolide JC 585 Withanolide JD 586 Withanolide JE 587 Withanolide JF 588 Withanolide JG 589 Withanolide JH 590 Withanolide JI 591 Withanolide JJ 592 Withanolide JK 593 Withanolide JL 594 Withanolide JM 595 Withanolide JN 596 Withanolide JO 597 Withanolide JP 598 Withanolide JQ 599 Withanolide JR 600 Withanolide JS 601 Withanolide JT 602 Withanolide JU 603 Withanolide JV 604 Withanolide JW 605 Withanolide JX 606 Withanolide JY 607 Withanolide JZ 608 Withanolide KA 609 Withanolide KB 610 Withanolide KC 611 Withanolide KD 612 Withanolide KE 613 Withanolide KF 614 Withanolide KG 615 Withanolide KH 616 Withanolide KI 617 Withanolide KJ 618 Withanolide KK 619 Withanolide KL 620 Withanolide KM 621 Withanolide KN 622 Withanolide KO 623 Withanolide KP 624 Withanolide KQ 625 Withanolide KR 626 Withanolide KS 627 Withanolide KT 628 Withanolide KU 629 Withanolide KV 630 Withanolide KW 631 Withanolide KX 632 Withanolide KY 633 Withanolide KZ 634 Withanolide LA 635 Withanolide LB 636 Withanolide LC 637 Withanolide LD 638 Withanolide LE 639 Withanolide LF 640 Withanolide LG 641 Withanolide LH 642 Withanolide LI 643 Withanolide LJ 644 Withanolide LK 645 Withanolide LL 646 Withanolide LM 647 Withanolide LN 648 Withanolide LO 649 Withanolide LP 650 Withanolide LQ 651 Withanolide LR 652 Withanolide LS 653 Withanolide LT 654 Withanolide LU 655 Withanolide LV 656 Withanolide LW 657 Withanolide LX 658 Withanolide LY 659 Withanolide LZ 660 Withanolide MA 661 Withanolide MB 662 Withanolide MC 663 Withanolide MD 664 Withanolide ME 665 Withanolide MF 666 Withanolide MG 667 Withanolide MH 668 Withanolide MI 669 Withanolide MJ 670 Withanolide MK 671 Withanolide ML 672 Withanolide MM 673 Withanolide MN 674 Withanolide MO 675 Withanolide MP 676 Withanolide MQ 677 Withanolide MR 678 Withanolide MS 679 Withanolide MT 680 Withanolide MU 681 Withanolide MV 682 Withanolide MW 683 Withanolide MX 684 Withanolide MY 685 Withanolide MZ 686 Withanolide NA 687 Withanolide NB 688 Withanolide NC 689 Withanolide ND 690 Withanolide NE 691 Withanolide NF 692 Withanolide NG 693 Withanolide NH 694 Withanolide NI 695 Withanolide NJ 696 Withanolide NK 697 Withanolide NL 698 Withanolide NM 699 Withanolide NN 700 Withanolide NO 701 Withanolide NP 702 Withanolide NQ 703 Withanolide NR 704 Withanolide NS 705 Withanolide NT 706 Withanolide NU 707 Withanolide NV 708 Withanolide NW 709 Withanolide NX 710 Withanolide NY 711 Withanolide NZ 712 Withanolide OA 713 Withanolide OB 714 Withanolide OC 715 Withanolide OD 716 Withanolide OE 717 Withanolide OF 718 Withanolide OG 719 Withanolide OH 720 Withanolide OI 721 Withanolide OJ 722 Withanolide OK 723 Withanolide OL 724 Withanolide OM 725 Withanolide ON 726 Withanolide OO 727 Withanolide OP 728 Withanolide OQ 729 Withanolide OR 730 Withanolide OS 731 Withanolide OT 732 Withanolide OU 733 Withanolide OV 734 Withanolide OW 735 Withanolide OX 736 Withanolide OY 737 Withanolide OZ 738 Withanolide PA 739 Withanolide PB 740 Withanolide PC 741 Withanolide PD 742 Withanolide PE 743 Withanolide PF 744 Withanolide PG 745 Withanolide PH 746 Withanolide PI 747 Withanolide PJ 748 Withanolide PK 749 Withanolide PL 750 Withanolide PM 751 Withanolide PN 752 Withanolide PO 753 Withanolide PP 754 Withanolide PQ 755 Withanolide PR 756 Withanolide PS 757 Withanolide PT 758 Withanolide PU 759 Withanolide PV 760 Withanolide PW 761 Withanolide PX 762 Withanolide PY 763 Withanolide PZ 764 Withanolide QA 765 Withanolide QB 766 Withanolide QC 767 Withanolide QD 768 Withanolide QE 769 Withanolide QF 770 Withanolide QG 771 Withanolide QH 772 Withanolide QI 773 Withanolide QJ 774 Withanolide QK 775 Withanolide QL 776 Withanolide QM 777 Withanolide QN 778 Withanolide QO 779 Withanolide QP 780 Withanolide QQ 781 Withanolide QR 782 Withanolide QS 783 Withanolide QT 784 Withanolide QU 785 Withanolide QV 786 Withanolide QW 787 Withanolide QX 788 Withanolide QY 789 Withanolide QZ 790 Withanolide RA 791 Withanolide RB 792 Withanolide RC 793 Withanolide RD 794 Withanolide RE 795 Withanolide RF 796 Withanolide RG 797 Withanolide RH 798 Withanolide RI 799 Withanolide RJ 800 Withanolide RK 801 Withanolide RL 802 Withanolide RM 803 Withanolide RN 804 Withanolide RO 805 Withanolide RP 806 Withanolide RQ 807 Withanolide RR 808 Withanolide RS 809 Withanolide RT 810 Withanolide RU 811 Withanolide RV 812 Withanolide RW 813 Withanolide RX 814 Withanolide RY 815 Withanolide RZ 816 Withanolide SA 817 Withanolide SB 818 Withanolide SC 819 Withanolide SD 820 Withanolide SE 821 Withanolide SF 822 Withanolide SG 823 Withanolide SH 824 Withanolide SI 825 Withanolide SJ 826 Withanolide SK 827 Withanolide SL 828 Withanolide SM 829 Withanolide SN 830 Withanolide SO 831 Withanolide SP 832 Withanolide SQ 833 Withanolide SR 834 Withanolide SS 835 Withanolide ST 836 Withanolide SU 837 Withanolide SV 838 Withanolide SW 839 Withanolide SX 840 Withanolide SY 841 Withanolide SZ 842 Withanolide TA 843 Withanolide TB 844 Withanolide TC 845 Withanolide TD 846 Withanolide TE 847 Withanolide TF 848 Withanolide TG 849 Withanolide TH 850 Withanolide TI 851 Withanolide TJ 852 Withanolide TK 853 Withanolide TL 854 Withanolide TM 855 Withanolide TN 856 Withanolide TO 857 Withanolide TP 858 Withanolide TQ 859 Withanolide TR 860 Withanolide TS 861 Withanolide TT 862 Withanolide TU 863 Withanolide TV 864 Withanolide TW 865 Withanolide TX 866 Withanolide TY 867 Withanolide TZ 868 Withanolide UA 869 Withanolide UB 870 Withanolide UC 871 Withanolide UD 872 Withanolide UE 873 Withanolide UF 874 Withanolide UG 875 Withanolide UH 876 Withanolide UI 877 Withanolide UJ 878 Withanolide UK 879 Withanolide UL 880 Withanolide UM 881 Withanolide UN 882 Withanolide UO 883 Withanolide UP 884 Withanolide UQ 885 Withanolide UR 886 Withanolide US 887 Withanolide UT 888 Withanolide UU 889 Withanolide UV 890 Withanolide UW 891 Withanolide UX 892 Withanolide UY 893 Withanolide UZ 894 Withanolide VA 895 Withanolide VB 896 Withanolide VC 897 Withanolide VD 898 Withanolide VE 899 Withanolide VF 900 Withanolide VG 901 Withanolide VH 902 Withanolide VI 903 Withanolide VJ 904 Withanolide VK 905 Withanolide VL 906 Withanolide VM 907 Withanolide VN 908 Withanolide VO 909 Withanolide VP 910 Withanolide VQ 911 Withanolide VR 912 Withanolide VS 913 Withanolide VT 914 Withanolide VU 915 Withanolide VV 916 Withanolide VW 917 Withanolide VX 918 Withanolide VY 919 Withanolide VZ 920 Withanolide WA 921 Withanolide WB 922 Withanolide WC 923 Withanolide WD 924 Withanolide WE 925 Withanolide WF 926 Withanolide WG 927 Withanolide WH 928 Withanolide WI 929 Withanolide WJ 930 Withanolide WK 931 Withanolide WL 932 Withanolide WM 933 Withanolide WN 934 Withanolide WO 935 Withanolide WP 936 Withanolide WQ 937 Withanolide WR 938 Withanolide WS 939 Withanolide WT 940 Withanolide WU 941 Withanolide WV 942 Withanolide WW 943 Withanolide WX 944 Withanolide WY 945 Withanolide WZ 946 Withanolide XA 947 Withanolide XB 948 Withanolide XC 949 Withanolide XD 950 Withanolide XE 951 Withanolide XF 952 Withanolide XG 953 Withanolide XH 954 Withanolide XI 955 Withanolide XJ 956 Withanolide XK 957 Withanolide XL 958 Withanolide XM 959 Withanolide XN 960 Withanolide XO 961 Withanolide XP 962 Withanolide XQ 963 Withanolide XR 964 Withanolide XS 965 Withanolide XT 966 Withanolide XU 967 Withanolide XV 968 Withanolide XW 969 Withanolide XX 970 Withanolide XY 971 Withanolide XZ 972 Withanolide YA 973 Withanolide YB 974 Withanolide YC 975 Withanolide YD 976 Withanolide YE 977 Withanolide YF 978 Withanolide YG 979 Withanolide YH 980 Withanolide YI 981 Withanolide YJ 982 Withanolide YK 983 Withanolide YL 984 Withanolide YM 985 Withanolide YN 986 Withanolide YO 987 Withanolide YP 988 Withanolide YQ 989 Withanolide YR 990 Withanolide YS 991 Withanolide YT 992 Withanolide YU 993 Withanolide YV 994 Withanolide YW 995 Withanolide YX 996 Withanolide YY 997 Withanolide YZ 998 Withanolide ZA 999 Withanolide ZB 1000 Withanolide ZC

Ⅱ 2 ⅠⅠ 2 ⅠⅠ 2 ⅠⅠ

Tibi Linguam *Hebraam* magnopere illustratam : tibi *Graecorum* Characterum summam elegantiam : tibi partim in lucem revocatos, partim felicissimè restitutos, tum *Graecos* tum *Latinos* scriptores plurimos: tibi denique infinitâ quadam industria & inexhaustis laboribus ex omnium classicorum auctorum penu depromptum *Latinæ* Linguæ *Thesaurum* debemus. Sed hæc tua præcipua laus est, quòd non inanis gloriæ, non lucri cupidus, officinam tuam *sacris* præsertim excudendis *Bibliis* consecrasti: quo in opere totie, recudendo, emendando, modisque omnibus illustrando, teipsum quoque superasti. *Beza* in Elog.

Inter cæteras tanti viri, *Linguæ Latinæ Thesaurum* amplissimum habemus, à multis pridem laudatum, & in æternum laudandum. *Coiomes. Gall. Oriental.*

Tanta fuit in Opere illo [*Thesauro*] construendo diligentia, ut rem non solùm domesticam, sed & curam corporis in totum fermè neglexisse de se prædicet. Quid mirum, nec aliter fieri potuit; nam duobus annis se *Opus* illud ad *Umbilicum* produxisse ipse auctor est, de quo sæpissimè egit cum viris doctissimis & clarissimis quibuscum suos labores communicavit, ut eo elegantius correctiusque in lucem prodiret, quorum adhortationibus tanta studia, tantam diligentiam adhibuit, tot noctes dieisque ei operi insudavit, ut nisi Ope Divinâ fuisset sustentatus, aut occumbendum ei aut succumbendum fuisset. *Theod. Jansson.* de Viris *Stephanor.* p. 43-44.

Robertus Stephanus in *Elucidarium* suum *Poëticum* ex *Anthropologiâ Volaterrani* pleraque virorum ac mulierum nomina sic describit, ut alicubi etiam errores ejus faciat suos, alibi novos à se addat. Ignoscerem, si lectorem suum appellans, *Volaterrani* fecisset apertam mentionem. *Thomas.* de Plag. num. 549.

* Hic Author inter *Hæreticos* primæ Classis rejicitur in *Indice Tridentino.*

Extat *Lingua Latina Thesaurus*, 3. Vol. *Paris.* 1543.

POLYDORUS VIRGILIUS, SEU VERGILIUS

Clar. A. D. MDXL.

URbinas, ex *Italiâ* in *Britanniam* sese contulit, & ab *Henrico* Rege fortunis adauctus flamenque *Londinensis* creatus est. Obiit anno 1555. Reliquit Proverbia : Libellum de Prodigiis : Octo libros de Rerum inventoribus : Historiam *Anglicanam*, &c. In Historiâ parum fidei ipsi nonnulli tribuerunt. Notum illud *Ovveni.*

Virgilii *duo sunt, alter* Maro. *Tu* Polydore
Alter. Tu mendax, ille Poeta fuit.

Konig. *in Biblioth.*

Polydorus

Digitized by Google

Jean de Hainaut, qui avoit été son maître d'hôtel, et qui, pour lors, étoit en Angleterre, lui avoit dit et conté plusieurs fois, et même en présence du roi Richard, comment il avoit été pris à la bataille de Nicopolis, et comment il avoit été mené devant le sultan Bajazet, et comment il avoit été délivré par le moyen de messire Jean de Vienne, amiral de France, et de messire Jean de Hainaut, qui avoient payé pour lui cent mille francs. Le roi Richard, qui aimoit fort à ouïr parler de ces choses, avoit souvent prié le comte de Nevers de lui en dire la vérité, et le comte, qui ne savoit pas mentir, lui en avoit dit la vérité, comme elle avoit été. Le roi Richard, qui étoit sage et prudent, avoit bien retenu ce que le comte de Nevers lui avoit dit, et il le lui fit bien voir, car, quand il fut de retour en Angleterre, il fit payer à messire Jean de Hainaut les cent mille francs qu'il avoit payés pour le comte de Nevers, et il les lui fit payer en bonnes pièces d'or, et non pas en monnoie d'Angleterre.

Le comte de Nevers, qui étoit jeune et qui aimoit fort à voir du pays, ne voulut pas s'en retourner en France par mer, mais il voulut passer par l'Allemagne, afin de voir le pays et les villes. Il prit donc congé du roi Richard, qui lui donna de riches présents, et il partit d'Angleterre avec ses gens, et il passa la mer, et il arriva à Calais, et il traversa le pays de Flandre, et il entra en Allemagne, et il alla à Cologne, et il alla à Francfort, et il alla à Nuremberg, et il alla à Prague, et il alla à Vienne, et il alla à Buda, et il alla à Belgrade, et il alla à Constantinople, et il alla à Jérusalem, et il alla à Damas, et il alla à Alep, et il alla à Tripoli, et il alla à Chypre, et il alla à Rhodes, et il alla à Venise, et il alla à Milan, et il alla à Turin, et il alla à Lyon, et il alla à Paris, et il arriva à Nevers, et il trouva sa femme et ses enfants en bonne santé, et il leur raconta tout ce qu'il avoit vu et tout ce qu'il avoit entendu, et il leur dit qu'il n'avoit jamais vu de plus beau pays que celui de Hongrie, et qu'il n'avoit jamais vu de plus grandes villes que celles de Constantinople et de Damas, et qu'il n'avoit jamais vu de plus riches marchandises que celles qu'il avoit vues à Venise et à Milan, et qu'il n'avoit jamais vu de plus belles femmes que celles qu'il avoit vues à Prague et à Vienne, et qu'il n'avoit jamais vu de plus grands seigneurs que le roi Richard d'Angleterre et le sultan Bajazet, et qu'il n'avoit jamais vu de plus grandes batailles que celle de Nicopolis, et qu'il n'avoit jamais vu de plus grands périls que ceux qu'il avoit courus sur la mer Noire, et qu'il n'avoit jamais vu de plus grandes richesses que celles qu'il avoit vues dans le trésor du sultan Bajazet, et qu'il n'avoit jamais vu de plus grandes misères que celles qu'il avoit vues dans les prisons de Turquie, et qu'il n'avoit jamais vu de plus grandes joies que celles qu'il avoit ressenties en revoyant sa femme et ses enfants, et qu'il n'avoit jamais vu de plus grandes douleurs que celles qu'il avoit ressenties en apprenant la mort de son père, et qu'il n'avoit jamais vu de plus grandes choses que celles qu'il avoit vues dans le monde entier, et qu'il n'avoit jamais vu de plus grandes merveilles que celles qu'il avoit vues dans les églises de Rome, et qu'il n'avoit jamais vu de plus grandes reliques que celles qu'il avoit vues dans la sainte cité de Jérusalem, et qu'il n'avoit jamais vu de plus grandes indulgences que celles qu'il avoit vues dans les églises de Saint-Jacques-de-Compostelle, et qu'il n'avoit jamais vu de plus grandes choses que celles qu'il avoit vues dans le monde entier, et qu'il n'avoit jamais vu de plus grandes merveilles que celles qu'il avoit vues dans les églises de Rome, et qu'il n'avoit jamais vu de plus grandes reliques que celles qu'il avoit vues dans la sainte cité de Jérusalem, et qu'il n'avoit jamais vu de plus grandes indulgences que celles qu'il avoit vues dans les églises de Saint-Jacques-de-Compostelle.

Tibi Linguam *Hebraam* magnopere illustratam : tibi *Græcorum* Characterum summam elegantiam : tibi partim in lucem revocatos, partim felicissimè restitutos, tum *Græcos* tum *Latinos* scriptores plurimos: tibi denique infinitâ quadam industriâ & inexhaustis laboribus ex omnium classicorum auctorum penu depromptum *Latinæ* Linguæ *Thesaurum* debemus. Sed hæc tua præcipua laus est, quòd non inanis gloriæ, non lucri cupidus, officinam tuam *sacris* præsertim excudendis *Bibliis* consecratti: quo in opere totie, recudendo, emendando, modisque omnibus illustrando, teipsum quoque superatti. *Beza* in Elog.

Inter cæteræ tanti viri, *Linguæ Latinæ Thesaurum* amplissimum habemus, à multis pridem laudatum, & in æternum laudandum. *Coiomes. Gall. Oriental.*

Tanta fuit in Opere illo [*Thesauro*] constituendo diligentia, ut rem non solùm domesticam, sed & curam corporis in totum fermè neglexisse de se prædicet. Quid mirum, nec aliter fieri potuit; nam duobus annis se *Opus* illud ad Umbilicum produxisse ipse auctor est, de quo sæpissimè egit cum viris doctissimis & clarissimis quibuscum suos labores communicavit, ut eo elegantius correctiusque in lucem prodiret, quorum adhortationibus tanta studia, tantam diligentiam adhibuit, tot noctes diesque ei operi insudavit, ut nisi Ope Divinâ fuisset sustentatus, aut occumbendum ei aut succumbendum fuisset. *Theod. Ianssen.* de Viris *Stephanor.* p. 43. 44.

Robertus Stephanus in *Elucidarium* suum *Poëticum* ex *Anthropologiâ Volaterrani* pleraque virorum ac mulierum nomina sic describit, ut alicubi etiam errores ejus faciat suos, alibi novos à se addat. Ignoscerem, si lectorem suum appellans, *Volaterrani* fecisset apertam mentionem. *Thomas.* de Plag. num. 549.

* Hic Author inter *Hæreticos* primæ Classis rejicitur in *Indice Tridentino.*

Extat *Lingua Latina Thesaurus*, 3. Vol. *Paris.* 1543.

POLYDORUS VIRGILIUS, SEU VERGILIUS

Clar. A. D. MDXL.

URbinas, ex *Italiâ* in *Britanniam* sese contulit, & ab *Henrico* Rege fortunis adauctus flamenque *Londinensis* creatus est. Obiit anno 1555. Reliquit Proverbia : Libellum de Prodigiis : Octo libros de Rerum inventoribus : Historiam *Anglicanam*, &c. In Historiâ parum fidei ipsi nonnulli tribuerunt. Notum illud *Ovveni.*

Virgilii *duo sunt, alter* Maro. *Tu* Polydore
Alter. Tu mendax, ille Poëta fuit.

Konig. *in Biblioth.*

Polydorus

Digitized by Google

Electricity and Magnetism

Electricity is a form of energy that is produced by the movement of electrons. Electrons are negatively charged particles that are found in all matter. When electrons move, they create an electric current. Electric current is the flow of electrons through a conductor. Conductors are materials that allow electrons to flow easily, such as metals. Insulators are materials that do not allow electrons to flow easily, such as rubber or plastic.

Magnetism is a force that is produced by the movement of electrons. Magnets have two poles, a north pole and a south pole. Like poles repel each other, and unlike poles attract each other. The Earth is a large magnet, and its magnetic field is what causes compasses to point north.

Electricity and magnetism are closely related. When electric current flows through a conductor, it creates a magnetic field around the conductor. This is called electromagnetism. Electromagnetism is used in many devices, such as motors, generators, and transformers.

Motors convert electrical energy into mechanical energy. Generators convert mechanical energy into electrical energy. Transformers change the voltage of electric current. Voltage is the force that pushes electrons through a conductor.

Ohm's law describes the relationship between voltage, current, and resistance. Resistance is the opposition to the flow of electric current. Ohm's law states that voltage equals current times resistance. This is written as $V = IR$.

Power is the rate at which energy is used. Power is measured in watts. One watt is equal to one joule per second. The power of an electrical device can be calculated by multiplying voltage by current. This is written as $P = VI$.

Electricity and magnetism are used in many everyday devices, such as lights, computers, and televisions. Understanding electricity and magnetism is important for understanding how these devices work.

ut hîc *Jo. Lelando* de assertione *Arthuri* magis accederem, si nullum mihi de vetustate judicium esset, quàm *Polydoro*, qui ut in aliis, ita & hîc licenter errat, ut pace ejus dixerim, etsi in aliis benè gestis commendarem. Quem, ne aliquando intelligerentur errores, fama percrebruit, atque etiam cognitum & compertum certò est, tot historias nostras vetustas & Manuscriptas immani scelere igni commendasse, quot ne plaustrum quidem posset capere atque sustinere arbitratus, ut credo, se ejus generis omnes solùm habuisse: aut veritus sibi vitio dari, quòd secutus legem jampridem librorum veterum castigatoribus datam (ut ipse de se ait in præfatione in *Gildam*) nonnulla resecuerit, quæ Scriptores prodiderunt. Superstunt tamen Deo volente quamplurimi omnis generis, & illis *Polydori* multò pleniores & perfectiores. *Ioan Caius* de Antiquit. *Cantab.* l.1.p.52.

Nominis *Britannici* gloriam non solùm obfuscare; sed etiam *Britannos* ipsos mendaciissimi, suis calumniis infamare, totis viribus conatur. *Humfred. Lhuyd.* in descript. *Angl.*

Polydorus Virgilius non contemnendæ literaturæ homo, sed in libro *De Inventoribus Rerum* sæpè futilis, & mendax est. *Jo.* Card. *Bona.*

Hoc anno 1550. *Polydorus Virgilius*, postquam ad quadragesimum ferè ætatis annum in Anglia vitam perduxisset, veniam petiit ad solem accedendi. Eam postridie Kalendas Junii adeptus est: Et quia de Republica bene meritus censebatur, quòd Genti nostræ utilem & gloriosam historiam contexuisset, ei concessum est Archidiaconatum suum *Wallie*, & Præbendam suam *Nottingonie* retinere, non obstante ejus absentia à Regno. *Burnet* Hist. Reform. Vol. 2. pag. 154. Anglicè.

Plurimos *Polydori* errores detegit *Joann. Lelandus* in declaratione antiquarum dictionum, quæ occurrerent in *genethliaco* illustrissimi principis *Eadverdi*: ut de *Armore*, & *Armoricâ* regione, de *Monâ* Insulâ, &c. *Voss.* de Script. Lat.

* *Polydori Virgilii* de *Inventoribus* Rerum liber expurgatus, & excusus *Romæ* jussu *Gregorii* XIII. 1576. permittitur in *Indice Tridentino*.

Extant de Inventoribus Rerum Libri 8. *Argentorati* in 4°. an. 1509.

Extant Historiæ *Anglicæ* lib. 26. editore *Antonio Thysio. Lugd. Batavorum* sumptibus *Jo. Maire ann.* 165 .8°.

In *Polydorum* hæc Carmina composuit *Simon Grynæus*, libris de *Inventoribus Rerum* præfixa.

Qui more & ritu argutæ apis
Campos Thespiadum pervolat,
Amicis passim floribus
Cautè os impressus, insidet,
Succos miros, quiras opes

Genere

Digitized by Google

Fig. 1. Schematic diagram of the control system of the heart.

Fig. 2. Schematic diagram of the control system of the heart.

Fig. 3. Schematic diagram of the control system of the heart.

Fig.

(b) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 1 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 1 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(c) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 2 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 2 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(d) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 3 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 3 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(e) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 4 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 4 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(f) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 5 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 5 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(g) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 6 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 6 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(h) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 7 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 7 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(i) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 8 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 8 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(j) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 9 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 9 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(k) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 10 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 10 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(l) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 11 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 11 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(m) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 12 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 12 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(n) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 13 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 13 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(o) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 14 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 14 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(p) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 15 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 15 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(q) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 16 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 16 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(r) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 17 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 17 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(s) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 18 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 18 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(t) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 19 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 19 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(u) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 20 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 20 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(v) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 21 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 21 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(w) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 22 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 22 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(x) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 23 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 23 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(y) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 24 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 24 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(z) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 25 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 25 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(aa) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 26 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 26 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ab) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 27 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 27 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ac) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 28 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 28 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ad) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 29 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 29 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ae) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 30 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 30 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(af) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 31 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 31 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ag) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 32 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 32 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ah) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 33 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 33 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ai) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 34 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 34 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(aj) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 35 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 35 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ak) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 36 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 36 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(al) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 37 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 37 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(am) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 38 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 38 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(an) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 39 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 39 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ao) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 40 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 40 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ap) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 41 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 41 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(aq) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 42 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 42 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ar) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 43 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 43 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(as) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 44 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 44 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(at) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 45 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 45 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(au) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 46 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 46 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(av) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 47 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 47 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(aw) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 48 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 48 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ax) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 49 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 49 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ay) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 50 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 50 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(az) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 51 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 51 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ba) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 52 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 52 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bb) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 53 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 53 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bc) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 54 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 54 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bd) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 55 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 55 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(be) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 56 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 56 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bf) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 57 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 57 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bg) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 58 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 58 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bh) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 59 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 59 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bi) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 60 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 60 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bj) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 61 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 61 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bk) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 62 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 62 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bl) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 63 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 63 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bm) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 64 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 64 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bn) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 65 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 65 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bo) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 66 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 66 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bp) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 67 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 67 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bq) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 68 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 68 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(br) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 69 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 69 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bs) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 70 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 70 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bt) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 71 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 71 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bu) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 72 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 72 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bv) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 73 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 73 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bw) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 74 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 74 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bx) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 75 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 75 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(by) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 76 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 76 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(bz) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 77 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 77 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ca) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 78 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 78 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(cb) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 79 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 79 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(cc) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 80 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 80 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(cd) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 81 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 81 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ce) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 82 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 82 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(cf) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 83 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 83 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(cg) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 84 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 84 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ch) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 85 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 85 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ci) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 86 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 86 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(cj) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 87 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 87 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ck) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 88 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 88 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(cl) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 89 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 89 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(cm) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 90 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 90 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(cn) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 91 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 91 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(co) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 92 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 92 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(cp) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 93 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 93 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(cq) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 94 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 94 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(cr) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 95 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 95 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(cs) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 96 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 96 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ct) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 97 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 97 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(cu) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 98 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 98 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(cv) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 99 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 99 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(cw) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 100 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 100 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(cx) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 101 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 101 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(cy) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 102 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 102 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(cz) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 103 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 103 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(da) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 104 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 104 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(db) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 105 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 105 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(dc) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 106 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 106 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(dd) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 107 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 107 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(de) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 108 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 108 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(df) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 109 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 109 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(dg) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 110 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 110 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(dh) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 111 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 111 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(di) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 112 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 112 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(dj) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 113 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 113 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(dk) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 114 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 114 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(dl) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 115 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 115 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(dm) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 116 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 116 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(dn) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 117 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 117 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(do) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 118 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 118 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(dp) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 119 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 119 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(dq) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 120 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 120 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(dr) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 121 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 121 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ds) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 122 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 122 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(dt) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 123 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 123 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(du) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 124 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 124 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(dv) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 125 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 125 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(dw) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 126 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 126 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(dx) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 127 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 127 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(dy) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 128 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 128 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(dz) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 129 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 129 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ea) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 130 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 130 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(eb) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 131 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 131 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ec) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 132 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 132 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ed) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 133 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 133 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ee) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 134 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 134 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ef) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 135 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 135 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(eg) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 136 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 136 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(eh) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 137 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 137 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ei) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 138 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 138 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ej) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 139 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 139 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ek) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 140 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 140 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(el) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 141 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 141 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(em) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 142 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 142 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(en) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 143 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 143 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(eo) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 144 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 144 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ep) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 145 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 145 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(eq) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 146 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 146 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(er) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 147 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 147 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(es) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 148 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 148 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(et) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 149 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 149 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(eu) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 150 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 150 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ev) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 151 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 151 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ew) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 152 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 152 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ex) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 153 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 153 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ey) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 154 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 154 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ez) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 155 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 155 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fa) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 156 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 156 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fb) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 157 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 157 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fc) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 158 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 158 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fd) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 159 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 159 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fe) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 160 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 160 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ff) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 161 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 161 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fg) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 162 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 162 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fh) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 163 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 163 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fi) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 164 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 164 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fj) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 165 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 165 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fk) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 166 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 166 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fl) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 167 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 167 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fm) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 168 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 168 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fn) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 169 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 169 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fo) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 170 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 170 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fp) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 171 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 171 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fq) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 172 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 172 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fr) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 173 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 173 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fs) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 174 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 174 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ft) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 175 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 175 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fu) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 176 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 176 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fv) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 177 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 177 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fw) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 178 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 178 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fx) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 179 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 179 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fy) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 180 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 180 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(fz) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 181 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 181 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ga) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 182 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 182 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gb) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 183 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 183 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gc) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 184 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 184 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gd) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 185 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 185 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ge) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 186 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 186 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gf) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 187 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 187 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gg) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 188 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 188 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gh) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 189 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 189 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gi) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 190 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 190 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gj) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 191 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 191 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gk) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 192 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 192 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gl) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 193 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 193 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gm) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 194 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 194 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gn) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 195 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 195 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(go) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 196 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 196 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gp) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 197 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 197 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gq) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 198 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 198 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gr) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 199 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 199 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gs) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 200 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 200 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gt) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 201 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 201 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gu) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 202 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 202 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gv) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 203 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 203 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gw) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 204 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 204 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gx) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 205 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 205 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gy) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 206 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 206 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(gz) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 207 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 207 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ha) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 208 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 208 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(hb) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 209 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 209 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(hc) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 210 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 210 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(hd) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 211 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 211 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(he) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 212 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 212 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(hf) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 213 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 213 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(hg) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 214 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 214 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(hh) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 215 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 215 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(hi) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 216 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 216 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(hj) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 217 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 217 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(hk) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 218 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 218 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(hl) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 219 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 219 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(hm) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 220 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 220 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(hn) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 221 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 221 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(ho) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 222 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 222 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(hp) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 223 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 223 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(hq) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 224 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 224 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(hr) in the definition of "Schedule 1 Part 1 Class 225 Drug", after "Schedule 1 Part 1 Class 225 Drug" insert "(Medicinal Cannabis)".

(hs) in the definition of "Schedule 1

Ceylon, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40,

Ephesus, and finding certain disciples,
2 He said unto them, Have ye received the Holy Ghost since ye believed? And they said unto him, We have not so much as heard whether there be any Holy Ghost.
3 And he said unto them, Unto what then were ye baptized? And they said, Unto John's baptism.
4 Then said Paul, John verily baptized with the baptism of repentance, saying unto the people, that they should believe on him which should come after him, that is, on Christ Jesus.
5 When they heard this, they were baptized in the name of the Lord Jesus.
6 And when Paul had laid his hands upon them, the Holy Ghost came on them; and they spake with tongues, and prophesied.
7 And all the men were about twelve.
8 And he went into the synagogue, and spake boldly for the space of three months, disputing and persuading the things concerning the kingdom of God.
9 But when divers were hardened, and believed not, but spake evil of that way before the multitude, he departed from them, and separated the disciples, disputing daily in the school of one Tyrannus.
10 And this continued by the space of two years; so that all they which dwelt in Asia heard the word of the Lord Jesus, both Jews and Greeks.
11 And God wrought special miracles by the hands of Paul:
12 So that from his body were brought unto the sick handkerchiefs or aprons, and the diseases departed from them, and the evil spirits went out of them.
13 Then certain of the vagabond Jews, exorcists, took upon them to call over them which had evil spirits the name of the Lord Jesus, saying, We adjure you by Jesus whom Paul preacheth.
14 And there were seven sons of one Sceva a Jew, and chief of the priests, which did so.
15 And the evil spirit answered and said, Jesus I know, and Paul I know; but who are ye?
16 And the man in whom the evil spirit was leaped on them, and overcame them, and prevailed against them, so that they fled out of that house naked and wounded.
17 And this was known to all the Jews and Greeks also dwelling at Ephesus; and fear fell on them all, and the name of the Lord Jesus was magnified.
18 And many that believed came, and confessed, and shewed their deeds.
19 Many of them also which used curious arts brought their books together, and burned them before all men: and they counted the price of them, and found it fifty thousand pieces of silver.
20 So mightily grew the word of God and prevailed.
21 After these things were ended, Paul purposed in the spirit, when he had passed through Macedonia and Achaia, to go to Jerusalem, saying, After I have been there, I must also see Rome.
22 So he sent into Macedonia two of them that ministered unto him, Timotheus and Erastus; but he himself stayed in Asia for a season.
23 And the same time there arose no small stir about that way.
24 For a certain man named Demetrius, a silversmith, which made silver shrines for Diana, brought no small gain unto the craftsmen;
25 Whom he called together with the workmen of like occupation, and said, Sirs, ye know that by this craft we have our wealth.
26 Moreover ye see and hear, that not alone at Ephesus, but almost throughout all Asia, this Paul hath persuaded and turned away much people, saying that they be no gods, which are made with hands:
27 So that not only this our craft is in danger to be set at nought; but also that the temple of the great goddess Diana should be despised, and her magnificence should be destroyed, whom all Asia and the world worshippeth.
28 And when they heard these sayings, they were full of wrath, and cried out, saying, Great is Diana of the Ephesians.
29 And the whole city was filled with confusion: and having caught Gaius and Aristarchus, men of Macedonia, Paul's companions in travel, they rushed with one accord into the theatre.
30 And when Paul would have entered in unto the people, the disciples suffered him not.
31 And certain of the chief of Asia, which were his friends, sent unto him, desiring him that he would not adventure himself into the theatre.
32 Some therefore cried one thing, and some another: for the assembly was confused; and the more part knew not wherefore they were come together.
33 And they drew Alexander out of the multitude, the Jews putting him forward. And Alexander beckoned with the hand, and would have made his defence unto the people.
34 But when they knew that he was a Jew, all with one voice about the space of two hours cried out, Great is Diana of the Ephesians.
35 And when the townclerk had appeased the people, he said, Ye men of Ephesus, what man is there that knoweth not how that the city of the Ephesians is a worshipper of the great goddess Diana, and of the image which fell down from Jupiter?
36 Seeing then that these things cannot be spoken against, ye ought to be quiet, and to do nothing rashly.
37 For ye have brought hither these men, which are neither robbers of churches, nor yet blasphemers of your goddess.
38 Wherefore if Demetrius, and the craftsmen which are with him, have a matter against any man, the law is open, and there are deputies: let them implead one another.
39 But if ye inquire any thing concerning other matters, it shall be determined in a lawful assembly.
40 For we are in danger to be called in question for this day's uproar, there being no cause whereby we may give an account of this concourse.
41 And when he had thus spoken, he dismissed the assembly.

20 Now after the uproar was ceased, Paul called unto him the disciples, and embraced them, and departed for to go into Macedonia.
2 And when he had gone over those parts, and had given them much exhortation, he came into Greece,
3 And there abode three months. And when the Jews laid wait for him, as he was about to sail into Syria, he purposed to return through Macedonia.
4 And there accompanied him into Asia Sopater of Berea; and of the Thessalonians, Aristarchus and Secundus; and Gaius of Derbe, and Timotheus; and of Asia, Tychicus and Trophimus.
5 These going before tarried for us at Troas.
6 And we sailed away from Philippi after the days of unleavened bread, and came unto them to Troas in five days; where we abode seven days.
7 And upon the first day of the week, when the disciples came together to break bread, Paul preached unto them, ready to depart on the morrow; and continued his speech until midnight.
8 And there were many lights in the upper chamber, where they were gathered together.
9 And there sat in a window a certain young man named Eutychus, being fallen into a deep sleep: and as Paul was long preaching, he sunk down with sleep, and fell down from the third loft, and was taken up dead.
10 And Paul went down, and fell on him, and embracing him said, Trouble not yourselves; for his life is in him.
11 When he therefore was come up again, and had broken bread, and eaten, and talked a long while, even till break of day, so he departed.
12 And they brought the young man alive, and were not a little comforted.
13 And we went before to ship, and sailed unto Assos, there intending to take in Paul: for so had he appointed, minding himself to go afoot.
14 And when he met with us at Assos, we took him in, and came to Mitylene.
15 And we sailed thence, and came the next day over against Chios; and the next day we arrived at Samos, and tarried at Trogyllium; and the next day we came to Miletus.
16 For Paul had determined to sail by Ephesus, because he would not spend the time in Asia: for he hasted, if it were possible for him, to be at Jerusalem the day of Pentecost.
17 And from Miletus he sent to Ephesus, and called the elders of the church.
18 And when they were come to him, he said unto them, Ye know, from the first day that I came into Asia, after what manner I have been with you at all seasons,
19 Serving the Lord with all humility of mind, and with many tears, and temptations, which befell me by the lying in wait of the Jews:
20 And how I kept back nothing that was profitable unto you, but have shewed you, and have taught you publickly, and from house to house,
21 Testifying both to the Jews, and also to the Greeks, repentance toward God, and faith toward our Lord Jesus Christ.
22 And now, behold, I go bound in the spirit unto Jerusalem, not knowing the things that shall befall me there:
23 Save that the Holy Ghost witnesseth in every city, saying that bonds and afflictions abide me.
24 But none of these things move me, neither count I my life dear unto myself, so that I might finish my course with joy, and the ministry, which I have received of the Lord Jesus, to testify the gospel of the grace of God.
25 And now, behold, I know that ye all, among whom I have gone preaching the kingdom of God, shall see my face no more.
26 Wherefore I take you to record this day, that I am pure from the blood of all men.
27 For I have not shunned to declare unto you all the counsel of God.
28 Take heed therefore unto yourselves, and to all the flock, over the which the Holy Ghost hath made you overseers, to feed the church of God, which he hath purchased with his own blood.
29 For I know this, that after my departing shall grievous wolves enter in among you, not sparing the flock.
30 Also of your own selves shall men arise, speaking perverse things, to draw away disciples after them.
31 Therefore watch, and remember, that by the space of three years I ceased not to warn every one night and day with tears.
32 And now, brethren, I commend you to God, and to the word of his grace, which is able to build you up, and to give you an inheritance among all them which are sanctified.
33 I have coveted no man's silver, or gold, or apparel.
34 Yea, ye yourselves know, that these hands have ministered unto my necessities, and to them that were with me.
35 I have shewed you all things, how that so labouring ye ought to support the weak, and to remember the words of the Lord Jesus, how he said, It is more blessed to give than to receive.
36 And when he had thus spoken, he kneeled down, and prayed with them all.
37 And they all wept sore, and fell on Paul's neck, and kissed him,
38 Sorrowing most of all for the words which he spake, that they should see his face no more. And they accompanied him unto the ship.

21 And it came to pass, that after we were gotten from them, and had launched, we came with a straight course unto Coos, and the day following unto Rhodes, and from thence unto Patara:
2 And finding a ship sailing over unto Phenicia, we went aboard, and set forth.
3 Now when we had discovered Cyprus, we left it on the left hand, and sailed into Syria, and landed at Tyre: for there the ship was to unlade her burden.
4 And finding disciples, we tarried there seven days: who said to Paul through the Spirit, that he should not go up to Jerusalem.
5 And when we had accomplished those days, we departed and went our way; and they all brought us on our way, with wives and children, till we were out of the city: and we kneeled down on the shore, and prayed.
6 And when we had taken our leave one of another, we took ship; and they returned home again.
7 And when we had finished our course from Tyre, we came to Ptolemais, and saluted the brethren, and abode with them one day.
8 And the next day we that were of Paul's company departed, and came unto Cæsarea: and we entered into the house of Philip the evangelist, which was one of the seven, and abode with him.
9 And the same man had four daughters, virgins, which did prophesy.
10 And as we tarried there many days, there came down from Judæa a certain prophet, named Agabus.
11 And when he was come unto us, he took Paul's girdle, and bound his own hands and feet, and said, Thus saith the Holy Ghost, So shall the Jews at Jerusalem bind the man that owneth this girdle, and shall deliver him into the hands of the Gentiles.
12 And when we heard these things, both we, and they of that place, besought him not to go up to Jerusalem.
13 Then Paul answered, What mean ye to weep and to break mine heart? for I am ready not to be bound only, but also to die at Jerusalem for the name of the Lord Jesus.
14 And when he would not be persuaded, we ceased, saying, The will of the Lord be done.
15 And after those days we took up our carriages, and went up to Jerusalem.
16 There went with us also certain of the disciples of Cæsarea, and brought with them one Mnason of Cyprus, an old disciple, with whom we should lodge.
17 And when we were come to Jerusalem, the brethren received us gladly.
18 And the day following Paul went in with us unto James; and all the elders were present.
19 And when he had saluted them, he declared particularly what things God had wrought among the Gentiles by his ministry.
20 And when they heard it, they glorified the Lord, and said unto him, Thou seest, brother, how many thousands of Jews there are which believe; and they are all zealous of the law:
21 And they are informed of thee, that thou teachest all the Jews which are among the Gentiles to forsake Moses, saying that they ought not to circumcise their children, neither to walk after the customs.
22 What is it therefore? the multitude must needs come together: for they will hear that thou art come.
23 Do therefore this that we say to thee: We have four men which have a vow on them;
24 Them take, and purify thyself with them, and be at charges with them, that they may shave their heads: and all may know that those things, whereof they were informed concerning thee, are nothing; but that thou thyself also walkest orderly, and keepest the law.
25 As touching the Gentiles which believe, we have written and concluded that they observe no such thing, save only that they keep themselves from things offered to idols, and from blood, and from strangled, and from fornication.
26 Then Paul took the men, and the next day purifying himself with them entered into the temple, to signify the accomplishment of the days of purification, until that an offering should be offered for every one of them.
27 And when the seven days were almost ended, the Jews which were of Asia, when they saw him in the temple, stirred up all the people, and laid hands on him,
28 Crying out, Men of Israel, help: This is the man, that teacheth all men every where against the people, and the law, and this place: and further brought Greeks also into the temple, and hath polluted this holy place.
29 (For they had seen before with him in the city Trophimus an Ephesian, whom they supposed that Paul had brought into the temple.)
30 And all the city was moved, and the people ran together: and they took Paul, and drew him out of the temple: and forthwith the doors were shut.
31 And as they went about to kill him, tidings came unto the chief captain of the band, that all Jerusalem was in an uproar.
32 Who immediately took soldiers and centurions, and ran down unto them: and when they saw the chief captain and the soldiers, they left beating of Paul.
33 Then the chief captain came near, and took him, and commanded him to be bound with two chains; and demanded who he was, and what he had done.
34 And some cried one thing, some another, among the multitude: and when he could not know the certainty for the tumult, he commanded him to be carried into the castle.
35 And when he came upon the stairs, so it was, that he was borne of the soldiers for the violence of the people.
36 For the multitude of the people followed after, crying, Away with him.
37 And as Paul was to be led into the castle, he said unto the chief captain, May I speak unto thee? Who said, Canst thou speak Greek?
38 Art not thou that Egyptian, which before these days madest an uproar, and leddest out into the wilderness four thousand men that were murderers?
39 But Paul said, I am a man which am a Jew of Tarsus, a city in Cilicia, a citizen of no mean city: and, I beseech thee, suffer me to speak unto the people.
40 And when he had given him license, Paul stood on the stairs, and beckoned with the hand unto the people. And when there was made a great silence, he spake unto them in the Hebrew tongue, saying,

22 Men, brethren, and fathers, hear ye my defence which I make now unto you.
2 (And when they heard that he spake in the Hebrew tongue to them, they kept the more silence: and he saith,
3 I am verily a man which am a Jew, born in Tarsus, a city in Cilicia, yet brought up in this city at the feet of Gamaliel, and taught according to the perfect manner of the law of the fathers, and was zealous toward God, as ye all are this day.
4 And I persecuted this way unto the death, binding and delivering into prisons both men and women.
5 As also the high priest doth bear me witness, and all the estate of the elders: from whom also I received letters unto the brethren, and went to Damascus, to bring them which were there bound unto Jerusalem, for to be punished.
6 And it came to pass, that, as I made my journey, and was come nigh unto Damascus about noon, suddenly there shone from heaven a great light round about me.
7 And I fell unto the ground, and heard a voice saying unto me, Saul, Saul, why persecutest thou me?
8 And I answered, Who art thou, Lord? And he said unto me, I am Jesus of Nazareth, whom thou persecutest.
9 And they that were with me saw indeed the light, and were afraid; but they heard not the voice of him that spake to me.
10 And I said, What shall I do, Lord? And the Lord said unto me, Arise, and go into Damascus; and there it shall be told thee of all things which are appointed for thee to do.
11 And when I could not see for the glory of that light, being led by the hand of them that were with me, I came into Damascus.
12 And one Ananias, a devout man according to the law, having a good report of all the Jews which dwelt there,
13 Came unto me, and stood, and said unto me, Brother Saul, receive thy sight. And the same hour I looked up upon him.
14 And he said, The God of our fathers hath chosen thee, that thou shouldest know his will, and see that Just One, and shouldest hear the voice of his mouth.
15 For thou shalt be his witness unto all men of what thou hast seen and heard.
16 And now why tarriest thou? arise, and be baptized, and wash away thy sins, calling on the name of the Lord.
17 And it came to pass, that, when I was come again to Jerusalem, even while I prayed in the temple, I was in a trance;
18 And saw him saying unto me, Make haste, and get thee quickly out of Jerusalem: for they will not receive thy testimony concerning me.
19 And I said, Lord, they know that I imprisoned and beat in every synagogue them that believed on thee:
20 And when the blood of thy martyr Stephen was shed, I also was standing by, and consenting unto his death, and kept the raiment of them that slew him.
21 And he said unto me, Depart: for I will send thee far hence unto the Gentiles.
22 And they gave him audience unto this word, and then lifted up their voices, and said, Away with such a fellow from the earth: for it is not fit that he should live.
23 And as they cried out, and cast off their clothes, and threw dust into the air,
24 The chief captain commanded him to be brought into the castle, and bade that he should be examined by scourging; that he might know wherefore they cried so against him.
25 And as they bound him with thongs, Paul said unto the centurion that stood by, Is it lawful for you to scourge a man that is a Roman, and uncondemned?
26 When the centurion heard that, he went and told the chief captain, saying, Take heed what thou doest: for this man is a Roman.
27 Then the chief captain came, and said unto him, Tell me, art thou a Roman? He said, Yea.
28 And the chief captain answered, With a great sum obtained I this freedom. And Paul said, But I was free born.
29 Then straightway they departed from him which should have examined him: and the chief captain also was afraid, after he knew that he was a Roman, and because he had bound him.
30 On the morrow, because he would have known the certainty wherefore he was accused of the Jews, he loosed him from his bands, and commanded the chief priests and all their council to appear, and brought Paul down, and set him before them.

23 And Paul, earnestly beholding the council, said, Men and brethren, I have lived in all good conscience before God until this day.
2 And the high priest Ananias commanded them that stood by him to smite him on the mouth.
3 Then said Paul unto him, God shall smite thee, thou whited wall: for sittest thou to judge me after the law, and commandest me to be smitten contrary to the law?
4 And they that stood by said, Revilest thou God's high priest?
5 Then said Paul, I wist not, brethren, that he was the high priest: for it is written, Thou shalt not speak evil of the ruler of thy people.
6 But when Paul perceived that the one part were Sadducees, and the other Pharisees, he cried out in the council, Men and brethren, I am a Pharisee, the son of a Pharisee: of the hope and resurrection of the dead I am called in question.
7 And when he had so spoken, there arose a dissension between the Pharisees and the Sadducees: and the multitude was divided.
8 For the Sadducees say that there is no resurrection, neither angel, nor spirit: but the Pharisees confess both.
9 And there arose a great cry: and the scribes that were of the Pharisees' part arose, and strove, saying, We find no evil in this man: but if a spirit or an angel hath spoken to him, let us not fight against God.
10 And when there arose a great dissension, the chief captain, fearing lest Paul should have been pulled in pieces of them, commanded the soldiers to go down, and to take him by force from among them, and to bring him into the castle.
11 And the night following the Lord stood by him, and said, Be of good cheer, Paul: for as thou hast testified of me in Jerusalem, so must thou bear witness also at Rome.
12 And when it was day, certain of the Jews banded together, and bound themselves under a curse, saying that they would neither eat nor drink till they had killed Paul.
13 And they were more than forty which had made this conspiracy.
14 And they came to the chief priests and elders, and said, We have bound ourselves under a great curse, that we will eat nothing until we have slain Paul.
15 Now therefore ye with the council signify to the chief captain that he bring him down unto you to-morrow, as though ye would inquire something more perfectly concerning him: and we, or ever he come near, are ready to kill him.
16 And when Paul's sister's son heard of their lying in wait, he went and entered into the castle, and told Paul.
17 Then Paul called one of the centurions unto him, and said, Bring this young man unto the chief captain: for he hath a certain thing to tell him.
18 So he took him, and brought him to the chief captain, and said, Paul the prisoner called me unto him, and prayed me to bring this young man unto thee, who hath something to say unto thee.
19 Then the chief captain took him by the hand, and went with him aside privately, and asked him, What is that thou hast to tell me?
20 And he said, The Jews have agreed to desire thee that thou wouldest bring down Paul to-morrow into the council, as though they would inquire somewhat of him more perfectly.
21 But do not thou yield unto them: for there lie in wait for him of them more than forty men, which have bound themselves with an oath, that they will neither eat nor drink till they have killed him: and now are they ready, looking for a promise from thee.
22 So the chief captain then let the young man depart, and charged him, See thou tell no man that thou hast shewed these things to me.
23 And he called unto him two centurions, saying, Make ready two hundred soldiers to go to Cæsarea, and horsemen threescore and ten, and spearmen two hundred, at the third hour of the night;
24 And provide them beasts, that they may set Paul on, and bring him safe unto Felix the governor.
25 And he wrote a letter after this manner:
26 Claudius Lysias unto the most excellent governor Felix sendeth greeting.
27 This man was taken of the Jews, and should have been killed of them: then came I with an army, and rescued him, having understood that he was a Roman.
28 And when I would have known the cause wherefore they accused him, I brought him forth into their council:
29 Whom I perceived to be accused of questions of their law, but to have nothing laid to his charge worthy of death or of bonds.
30 And when it was told me how that the Jews laid wait for the man, I sent straightway to thee, and gave commandment to his accusers also to say before thee what they had against him. Farewell.
31 Then the soldiers, as it was commanded them, took Paul, and brought him by night to Antipatris.
32 On the morrow they left the horsemen to go with him, and returned to the castle:
33 Who, when they came to Cæsarea, and delivered the epistle to the governor, presented Paul also before him.
34 And when the governor had read the letter, he asked of what province he was. And when he understood that he was of Cilicia;
35 I will hear thee, said he, when thine accusers are also come. And he commanded him to be kept in Herod's judgment hall.

24 And after five days Ananias the high priest descended with the elders, and with a certain orator named Tertullus, who informed the governor against Paul.
2 And when he was called forth, Tertullus began to accuse him, saying, Seeing that by thee we enjoy great quietness, and that very worthy deeds are done unto this nation by thy providence,
3 We accept it always, and in all places, most noble Felix, with all thankfulness.
4 Notwithstanding, that I be not further tedious unto thee, I pray thee that thou wouldest hear us of thy clemency a few words.
5 For we have found this man a pestilent fellow, and a mover of sedition among all the Jews throughout the world, and a ringleader of the sect of the Nazarenes:
6 Who also hath gone about to profane the temple: whom we took, and would have judged according to our law.
7 But the chief captain Lysias came upon us, and with great violence took him away out of our hands,
8 Commanding his accusers to come unto thee: by examining of whom thyself mayest take knowledge of all these things, whereof we accuse him.
9 And the Jews also assented, saying that these things were so.
10 Then Paul, after that the governor had beckoned unto him to speak, answered, Forasmuch as I know that thou hast been of many years a judge unto this nation, I do the more cheerfully answer for myself:
11 Because that thou mayest understand, that there are yet but twelve days since I went up to Jerusalem for to worship.
12 And they neither found me in the temple disputing with any man, neither raising up the people, neither in the synagogues, nor in the city:
13 Neither can they prove the things whereof they now accuse me.
14 But this I confess unto thee, that after the way which they call heresy, so worship I the God of my fathers, believing all things which are written in the law and in the prophets:
15 And have hope toward God, which they themselves also allow, that there shall be a resurrection of the dead, both of the just and unjust.
16 And herein do I exercise myself, to have always a conscience void of offence toward God, and toward men.
17 Now after many years I came to bring alms to my nation, and offerings.
18 Whereupon certain Jews from Asia found me purified in the temple, neither with multitude, nor with tumult.
19 Who ought to have been here before thee, and object, if they had ought against me.
20 Or else let these same here say, if they have found any evil doing in me, while I stood before the council,
21 Except it be for this one voice, that I cried standing among them, Touching the resurrection of the dead I am called in question by you this day.
22 And when Felix heard these things, having more perfect knowledge of that way, he deferred them, and said, When Lysias the chief captain shall come down, I will know the uttermost of your matter.
23 And he commanded a centurion to keep Paul, and to let him have liberty, and that he forbid none of his acquaintance to minister or come unto him.
24 And after certain days, when Felix came with his wife Drusilla, which was a Jewess, he sent for Paul, and heard him concerning the faith in Christ.
25 And as he reasoned of righteousness, temperance, and judgment to come, Felix trembled, and answered, Go thy way for this time; when I have a convenient season, I will call for thee.
26 He hoped also that money should have been given him of Paul, that he might loose him: wherefore he sent for him the oftener, and communed with him.
27 But after two years Porcius Festus came into Felix' room: and Felix, willing to shew the Jews a pleasure, left Paul bound.

25 Now when Festus was come into the province, after three days he ascended from Cæsarea to Jerusalem.
2 Then the high priest and the chief of the Jews informed him against Paul, and besought him,
3 And desired favour against him, that he would send for him to Jerusalem, laying wait in the way to kill him.
4 But Festus answered, that Paul should be kept at Cæsarea, and that he himself would depart shortly thither.
5 Let them therefore, said he, which among you are able, go down with me, and accuse this man, if there be any wickedness in him.
6 And when he had tarried among them more than ten days, he went down unto Cæsarea; and the next day sitting on the judgment seat commanded Paul to be brought.
7 And when he was come, the Jews which came down from Jerusalem stood round about, and laid many and grievous complaints against Paul, which they could not prove.
8 While he answered for himself, Neither against the law of the Jews, neither against the temple, nor yet against Cæsar, have I offended any thing at all.
9 But Festus, willing to do the Jews a pleasure, answered Paul, and said, Wilt thou go up to Jerusalem, and there be judged of these things before me?
10 Then said Paul, I stand at Cæsar's judgment seat, where I ought to be judged: to the Jews have I done no wrong, as thou very well knowest.
11 For if I be an offender, or have committed any thing worthy of death, I refuse not to die: but if there be none of these things whereof these accuse me, no man may deliver me unto them. I appeal unto Cæsar.
12 Then Festus, when he had conferred with the council, answered, Hast thou appealed unto Cæsar? unto Cæsar shalt thou go.
13 And after certain days king Agrippa and Bernice came unto Cæsarea to salute Festus.
14 And when they had been there many days, Festus declared Paul's cause unto the king, saying, There is a certain man left in bonds by Felix:
15 About whom, when I was at Jerusalem, the chief priests and the elders of the Jews informed me, desiring to have judgment against him.
16 To whom I answered, It is not the manner of the Romans to deliver any man to die, before that he which is accused have the accusers face to face, and have license to answer for himself concerning the crime laid against him.
17 Therefore when they were come hither, without any delay on the morrow I sat on the judgment seat, and commanded the man to be brought forth.
18 Against whom when the accusers stood up, they brought none accusation of such things as I supposed:
19 But had certain questions against him of their own superstition, and of one Jesus, which was dead, whom Paul affirmed to be alive.
20 And because I doubted of such manner of questions, I asked him whether he would go to Jerusalem, and there be judged of these matters.
21 But when Paul had appealed to be reserved unto the hearing of Augustus, I commanded him to be kept till I might send him to Cæsar.
22 Then Agrippa said unto Festus, I would also hear the man myself. To-morrow, said he, thou shalt hear him.
23 And on the morrow, when Agrippa was come, and Bernice, with great pomp, and was entered into the place of hearing, with the chief captains, and principal men of the city, at Festus' commandment Paul was brought forth.
24 And Festus said, King Agrippa, and all men which are here present with us, ye see this man, about whom all the multitude of the Jews have dealt with me, both at Jerusalem, and also here, crying that he ought not to live any longer.
25 But when I found that he had committed nothing worthy of death, and that he himself hath appealed to Augustus, I have determined to send him.
26 Of whom I have no certain thing to write unto my lord. Wherefore I have brought him forth before you, and specially before thee, O king Agrippa, that after examination had I may have something to write.
27 For it seemeth to me unreasonable to send a prisoner, and not withal to signify the crimes laid against him.

26 Then Agrippa said unto Paul, Thou art permitted to speak for thyself. Then Paul stretched forth the hand, and answered for himself:
2 I think myself happy, king Agrippa, because I shall answer for myself this day before thee touching all the things whereof I am accused of the Jews:
3 Especially because I know thee to be expert in all customs and questions which are among the Jews: wherefore I beseech thee to hear me patiently.
4 My manner of life from my youth, which was at the first among mine own nation at Jerusalem, know all the Jews;
5 Which knew me from the beginning, if they would testify, that after the most straitest sect of our religion I lived a Pharisee.
6 And now I stand and am judged for the hope of the promise made of God unto our fathers:
7 Unto which promise our twelve tribes, instantly serving God day and night, hope to come. For which hope's sake, king Agrippa, I am accused of the Jews.
8 Why should it be thought a thing incredible with you, that God should raise the dead?
9 I verily thought with myself, that I ought to do many things contrary to the name of Jesus of Nazareth.
10 Which thing I also did in Jerusalem: and many of the saints did I shut up in prison, having received authority from the chief priests; and when they were put to death, I gave my voice against them.
11 And I punished them oft in every synagogue, and compelled them to blaspheme; and being exceedingly mad against them, I persecuted them even unto strange cities.
12 Whereupon as I went to Damascus with authority and commission from the chief priests,
13 At midday, O king, I saw in the way a light from heaven, above the brightness of the sun, shining round about me and them which journeyed with me.
14 And when we were all fallen to the earth, I heard a voice speaking unto me, and saying in the Hebrew tongue, Saul, Saul, why persecutest thou me? it is hard for thee to kick against the pricks.
15 And I said, Who art thou, Lord? And he said, I am Jesus whom thou persecutest.
16 But rise, and stand upon thy feet: for I have appeared unto thee for this purpose, to make thee a minister and a witness both of these things which thou hast seen, and of those things in the which I will appear unto thee;
17 Delivering thee from the people, and from the Gentiles, unto whom now I send thee,
18 To open their eyes, and to turn them from darkness to light, and from the power of Satan unto God, that they may receive forgiveness of sins, and inheritance among them which are sanctified by faith that is in me.
19 Whereupon, O king Agrippa, I was not disobedient unto the heavenly vision:
20 But shewed first unto them of Damascus, and at Jerusalem, and throughout all the coasts of Judæa, and then to the Gentiles, that they should repent and turn to God, and do works meet for repentance.
21 For these causes the Jews caught me in the temple, and went about to kill me.
22 Having therefore obtained help of God, I continue unto this day, witnessing both to small and great, saying none other things than those which the prophets and Moses did say should come:
23 That Christ should suffer, and that he should be the first that should rise from the dead, and should shew light unto the people, and to the Gentiles.
24 And as he thus spake for himself, Festus said with a loud voice, Paul, thou art beside thyself; much learning doth make thee mad.
25 But he said, I am not mad, most noble Festus; but speak forth the words of truth and soberness.
26 For the king knoweth of these things, before whom also I speak freely: for I am persuaded that none of these things are hidden from him; for this thing was not done in a corner.
27 King Agrippa, believest thou the prophets? I know that thou believest.
28 Then Agrippa said unto Paul, Almost thou persuadest me to become a Christian.
29 And Paul said, I would to God, that not only thou, but also all that hear me this day, were both almost, and altogether such as I am, except these bonds.
30 And when he had thus spoken, the king rose up, and the governor, and Bernice, and they that sat with them:
31 And when they were gone aside, they talked between themselves, saying, This man doeth nothing worthy of death or of bonds.
32 Then said Agrippa unto Festus, This man might have been set at liberty, if he had not appealed unto Cæsar.

27 And when it was determined that we should sail into Italy, they delivered Paul and certain other prisoners unto one named Julius, a centurion of Augustus' band.
2 And entering into a ship of Adramyttium, we launched, meaning to sail by the coasts of Asia; one Aristarchus, a Macedonian of Thessalonica, being with us.
3 And the next day we touched at Sidon. And Julius courteously entreated Paul, and gave him liberty to go unto his friends to refresh himself.
4 And when we had launched from thence, we sailed under Cyprus, because the winds were contrary.
5 And when we had sailed over the sea of Cilicia and Pamphylia, we came to Myra, a city of Lycia.
6 And there the centurion found a ship of Alexandria sailing into Italy; and he put us therein.
7 And when we had sailed slowly many days, and scarce were come over against Cnidus, the wind not suffering us, we sailed under Crete, over against Salmone;
8 And hardly passing it, came unto a place which is called The fair havens, nigh whereunto was the city of Lasea.
9 Now when much time was spent, and when sailing was now dangerous, because the fast was now already past, Paul admonished them,
10 And said unto them, Sirs, I perceive that this voyage will be with hurt and much damage, not only of the lading and ship, but also of our lives.
11 Nevertheless the centurion believed the master and the owner of the ship, more than those things which were spoken by Paul.
12 And because the haven was not commodious to winter in, the more part advised to depart thence also, if by any means they might attain to Phenice, and there to winter; which is an haven of Crete, and lieth toward the south west and north west.
13 And when the south wind blew softly, supposing that they had obtained their purpose, loosing thence, they sailed close by Crete.
14 But not long after there arose against it a tempestuous wind, called Euroclydon.
15 And when the ship was caught, and could not bear up into the wind, we let her drive.
16 And running under a certain island which is called Clauda, we had much work to come by the boat:
17 Which when they had taken up, they used helps, undergirding the ship; and, fearing lest they should fall into the quicksands, strake sail, and so were driven.
18 And we being exceedingly tossed with a tempest, the next day they lightened the ship;
19 And the third day we cast out with our own hands the tackling of the ship.
20 And when neither sun nor stars in many days appeared, and no small tempest lay on us, all hope that we should be saved was then taken away.
21 But after long abstinence Paul stood forth in the midst of them, and said, Sirs, ye should have hearkened unto me, and not have loosed from Crete, and to have gained this harm and loss.
22 And now I exhort you to be of good cheer: for there shall be no loss of any man's life among you, but of the ship.
23 For there stood by me this night the angel of God, whose I am, and whom I serve,
24 Saying, Fear not, Paul; thou must be brought before Cæsar: and, lo, God hath given thee all them that sail with thee.
25 Wherefore, sirs, be of good cheer: for I believe God, that it shall be even as it was told me.
26 Howbeit we must be cast upon a certain island.
27 But when the fourteenth night was come, as we were driven up and down in Adria, about midnight the shipmen deemed that they drew near to some country;
28 And sounded, and found it twenty fathoms: and when they had gone a little further, they sounded again, and found it fifteen fathoms.
29 Then fearing lest we should have fallen upon rocks, they cast four anchors out of the stern, and wished for the day.
30 And as the shipmen were about to flee out of the ship, when they had let down the boat into the sea, under color as though they would have cast anchors out of the foreship,
31 Paul said to the centurion and to the soldiers, Except these abide in the ship, ye cannot be saved.
32 Then the soldiers cut off the ropes of the boat, and let her fall off.
33 And while the day was coming on, Paul besought them all to take meat, saying, This day is the fourteenth day that ye have tarried and continued fasting, having taken nothing.
34 Wherefore I pray you to take some meat: for this is for your health: for there shall not a hair fall from the head of any of you.
35 And when he had thus spoken, he took bread, and gave thanks to God in presence of them all: and when he had broken it, he began to eat.
36 Then were they all of good cheer, and they also took some meat.
37 And we were in all in the ship two hundred threescore and sixteen souls.
38 And when they had eaten enough, they lightened the ship, and cast out the wheat into the sea.
39 And when it was day, they knew not the land: but they discovered a certain creek with a shore, into the which they were minded, if it were possible, to thrust in the ship.
40 And when they had taken up the anchors, they committed themselves unto the sea, and loosed the rudder bands, and hoised up the mainsail to the wind, and made toward shore.
41 And falling into a place where two seas met, they ran the ship aground; and the forepart stuck fast, and remained unmoveable, but the hinder part was broken with the violence of the waves.
42 And the soldiers' counsel was to kill the prisoners, lest any of them should swim out, and escape.
43 But the centurion, willing to save Paul, kept them from their purpose; and commanded that they which could swim should cast themselves first into the sea, and get to land:
44 And the rest, some on boards, and some on broken pieces of the ship. And so it came to pass, that they escaped all safe to land.

28 And when they were escaped, then they knew that the island was called Melita.
2 And the barbarous people shewed us no little kindness: for they kindled a fire, and received us every one, because of the present rain, and because of the cold.
3 And when Paul had gathered a bundle of sticks, and laid them on the fire, there came a viper out of the heat, and fastened on his hand.
4 And when the barbarians saw the venomous beast hang on his hand, they said among themselves, No doubt this man is a murderer, whom, though he hath escaped the sea, yet vengeance suffereth not to live.
5 And he shook off the beast into the fire, and felt no harm.
6 Howbeit they looked when he should have swollen, or fallen down dead suddenly: but after they had looked a great while, and saw no harm come to him, they changed their minds, and said that he was a god.
7 In the same quarters were possessions of the chief man of the island, named Publius; who received us, and lodged us three days courteously.
8 And it came to pass, that the father of Publius lay sick of a fever and of a bloody flux: to whom Paul entered in, and prayed, and laid his hands on him, and healed him.
9 So when this was done, others also, which had diseases in the island, came, and were healed:
10 Who also honoured us with many honours; and when we departed, they laded us with such things as were necessary.
11 And after three months we departed in a ship of Alexandria, which had wintered in the isle, whose sign was Castor and Pollux.
12 And landing at Syracuse, we tarried there three days.
13 And from thence we fetched a compass, and came to Rhegium: and after one day the south wind blew, and we came the next day to Puteoli:
14 Where we found brethren, and were desired to tarry with them seven days: and so we went toward Rome.
15 And from thence, when the brethren heard of us, they came to meet us as far as Appii forum, and The three taverns: whom when Paul saw, he thanked God, and took courage.
16 And when we came to Rome, the centurion delivered the prisoners to the captain of the guard: but Paul was suffered to dwell by himself with a soldier that kept him.
17 And it came to pass, that after three days Paul called the chief of the Jews together: and when they were come together, he said unto them, Men and brethren, though I have committed nothing against the people, or customs of our fathers, yet was I delivered prisoner from Jerusalem into the hands of the Romans:
18 Who, when they had examined me, would have let me go, because there was no cause of death in me.
19 But when the Jews spake against it, I was constrained to appeal unto Cæsar; not that I had ought to accuse my nation of.
20 For this cause therefore have I called for you, to see you, and to speak with you: because that for the hope of Israel I am bound with this chain.
21 And they said unto him, We neither received letters out of Judæa concerning thee, neither any of the brethren that came shewed or spake any harm of thee.
22 But we desire to hear of thee what thou thinkest: for as concerning this sect, we know that every where it is spoken against.
23 And when they had appointed him a day, there came many to him into his lodging; to whom he expounded and testified the kingdom of God, persuading them concerning Jesus, both out of the law of Moses, and out of the prophets, from morning till evening.
24 And some believed the things which were spoken, and some believed not.
25 And when they agreed not among themselves, they departed, after that Paul had spoken one word, Well spake the Holy Ghost by Esaias the prophet unto our fathers,
26 Saying, Go unto this people, and say, Hearing ye shall hear, and shall not understand; and seeing ye shall see, and not perceive:
27 For the heart of this people is waxed gross, and their ears are dull of hearing, and their eyes they have closed; lest they should see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and should be converted, and I should heal them.
28 Be it known therefore unto you, that the salvation of God is sent unto the Gentiles, and that they will hear it.
29 And when he had said these words, the Jews departed, and had great reasoning among themselves.
30 And Paul dwelt two whole years in his own hired house, and received all that came in unto him,
31 Preaching the kingdom of God, and teaching those things which concern the Lord Jesus Christ, with all confidence, no man forbidding him.

Mr. Bell, Bookseller, Fleet-street, has the honour to inform the Public, that he has purchased the Copyright of the Poems of Mr. Pope, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by the Rev. Mr. Warton, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Gray, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Mason, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Dryden, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Prior, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Collins, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Mason, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Thomson, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Goldsmith, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Cowper, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Akenside, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Parnell, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Somerville, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Churchill, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Green, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Lyttelton, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Mallet, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Shenstone, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Tickell, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Addison, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Hammond, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Smollett, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Falconer, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Lloyd, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

Mr. Bell has also purchased the Copyright of the Poems of Mr. Lloyd, and intends publishing a New Edition of them, with Notes, Critical and Explanatory, by Mr. Malone, Mr. Bowles, and other Gentlemen of Eminence in the Literary World. The Publication will be commenced in the course of the present Month, and continued Monthly, in Numbers, each containing Two Volumes, Price Six Shillings, till the whole is completed. The Work will be printed in a Pocket Size, uniform with the Poets of Great Britain, and will be embellished with Portraits, Views, and other Engravings.

indiggebat ut ad perfectionis culmen proveheretur. *Balzacius* Epist. 32. ad Dom. *Chapelain* lib. 18. Gall.

Prodierunt Latina Monumenta ejus *Florent.* 1564. 4°.

Prodiit *Galateus*, seu de Morum elegantiâ, cum Notis *Nath. Chytrei. Han.* 1603. 8°.

Obiit *Romæ* atque in Sacello Ecclesiæ D. *Andreæ* de *Valle* sepultus, ubi hoc ejus Epitaphium.

D. O. M.

Joanni Casæ *Archiepiscopo* Beneventano, *cujus singularem in omni virtutum ac disciplinarum genere excellentiam Immortalibus illustrem monumentis Simula nequicquam posteritas admiratur.* Horatius Origellarius *avunculo optimè merito P.*

PAULUS FAGIUS

Clar. Ar. Bp. MDXLV.

TAbernis Rhenanis natus in *Palatinatu* anno 1504. Prima studiorum fundamenta *Heidelbergæ* posuit, deinde cum Sanctæ linguæ studio arderet incredibili, sub *Capnione* Doctore [cui postea successit] *Argentinæ* ad miraculum usque peritissimus ejus evasit, ipsis *Judæis* testibus. *Ipse* primùm Moderator Scholæ, deinde Pastor factus est Ecclesiæ. Usus autem Patrono incomparabili *Petro Ruffero* ejus urbis primario Senatore, in Sanctâ Linguâ exornandi, unâ cum *Elia Levita Judæo Veneto* doctissimo, *Argentinam* demùm vocatur: prius tamen urbe *Constantiâ* per biennium reformatâ, *Argentinæ* demum munus Pastoris simul & Doctoris egregiè sustinuit anno 1543. Tandem periculosissima *Germaniæ* tempestate, *Cæsare* victore, in *Angliam* abreptus cum *Bucero* Collegâ & Synaspide, *Cantabrigiâ* vix salutatâ (heu) mortuus est anno 1550. pridie Id. Novembr. annum vitæ agens 45. non absque veneni suspicione. *Boissard.*

Plurima ex Hebraicâ Linguâ transtulit, & eruditas annotationes in *Chaldaicam Pentateuchi paraphrasin* scripsit.

Quô non solùm superiori seculo, sed & multis retrò annis, nemo vixit nostratium, linguarum peritior: id quod & in Colloquiis familiaribus, & in disputationibus cum *Judæis*, & in explicatione *Targum*, seu Paraphraseos librorum *Mosis Chaldaicæ* liquidò demonstravit. *Melch. Adam* in vit. *Draconitæ.*

Quâ in Linguâ (*Hebraicâ* sc. licet) tantùm profecerat, ut seculis abhinc aliquot doctiorem *Fagio* creditum fuisse neminem. *Jacob. Verheid*

Vir inter Christianos *Hebraicè* doctissimus. *Jos. Scaliger.* Elench. Trihæres. Sect. c. 14.

Fagius in *Genesim* optimus. *Scaligerana* 2.

Paulus Fagius Germanus, vir de literis *Hebraicis* optimè meritus. *Gesn.* in Bibl.

Digitized by Google

Homo facundus atque doctus vocatur *Sleidano* in Commentariorum l. 18.

Judæos quod attinet, appello viro fide dignissimos & in eorum *Scriptis* versatissimos, *Paulum* scilicet *Fagium* & *Io. Merc.* *Io. Arrovvsin.* Tactic. Sac. p. 20.

Quemadmodum apud *Judæos* vulgò dicitur de R. *Mose Maimonide*, *A Mose usque ad Mosen non surrexit sicut Moses*, viz. *Maimonides*: sic apud *Germanos* meritò dici potest de *Paulo Fagio*, *A Paulo* ad *Paulum* non surrexit sicut *Paulus*, viz. *Fagius*. *Edvv. Leigh.* de vir. doctr. illustr.

Paulus Fagius qui inter Criticos illos secundum locum occupat, in tota Biblia quemadmodum *Munsterus* Notas non ejucubravit, sed tantum in quinque Libros Mosis; quinimo ejusmodi Notæ sunt in *Onkelosi* Paraphrasin Chaldaicam, quam in Latinum transtulit, non autem in *Hebraicum* Textum. Interea tamen non minus quàm ipsa Paraphrasis Textum dilucidant. Methodus ejus est juxta Criticæ regulas, quia totus fere tantùm est in tradenda significatione propria vocum Hebraïcarum & Chaldaïcarum, & literali *Mosis* sensu intelligibili reddendo. In suis Notis *Munstero* paulò prolixior est, præsertim in quatuor priora *Geneseos* capita; quæ seorsim & admodum diffusè explanavit. Authores quorum vestigiis insistit iidem sunt quos *Munsterus* sequutus est, & plerumque solos Rabbinos citat, quorum sano judicio delectum habuit, ut quæ sensum literalem spectant tantummodo explicet. Pluribus locis Munstero felicior fuit, seque *Hebraicæ* Linguæ eo peritiorem ibidem exhibuit. Iisdem tamen defectibus laborant duo illi Critici, quia Methodum eandem observarunt, & quia Rabbinorum Commentariis prorsus adhærent; Ex quibus, fateor, utilia quædam quoad Scripturæ sensum Literalem excerpserunt; sed etymologias satis ridiculas penes eorundem Rabbinorum fidem quandoque referunt, cum tamen erori sint obnoxii. *Jes. Rich. Simon.* Hist. Critic. V. T. l. 3. c. 15. Gall.

Complures *Judæorum* Magistros Latinè loquentes exhibuit *Paulus Fagius*, diligens Interpres, elegantiarum, præ veritatis studio, negligens, &, quantum fert Ebraicæ Linguæ siccitas, satis parcus. *Huet.* de Clar. Interpr.

Cùm *Paulus Fagius*, tum Bucerus *Germaniæ* solum vertere coacti, ob *Interimi* negotium, à *Cranmero* in *Angliam* trasferatæ invitati sunt, & Cantobrigiam ablegati, ut Petrum Martyrem Oxonium prius miserat. Sed Fagio salutare non fuit cœlum illud, unde brevi post diem obiit, qui vir fuerat *Orientalium Linguarum* callentissimus, bonusque Scripturarum Explanator. *Burnetti* Hist. Refor. part. 2. p. 88. Fol. Angl.

Extant *Capitula* seu *Apophthegmata Patrum*, Heb. Lat. cum Scholiis, *Isne* 1541.

Extat Versio ad *Targum Onkelos*, & Notæ in Pentateuchum. *Arg.* 1546. fol.

JOANNES CALVINUS

Clar. A. D. MDXLV.

GAllus, natus est *Noviodumi*, in *Picardiâ*, sexto die Junii, anno 1509. Obiit vigesimo septimo Maii, Anno *Dom.* 1564. Ecclesiæ *Genevensi* multis annis præfuit.

Parè

Figure 1.1 Graphical representation of $f(N) = N^2$ and $g(N) = 5N$.

Figure 1.2 Graphical representation of $f(N) = N^2$ and $g(N) = 5N + 100$.

Figure 1.2 shows the functions with the additive constant 100 added to $g(N)$. Normally, additive constants do not affect the outcome of a program. They are usually insignificant for large values of N. The only advantage a value of N as small as 100 has is that it is possible for $5N$ to be larger than N^2. Once N exceeds 5, N^2 is larger than $5N$. We say that $5N + 100$ is $O(N^2)$ to indicate that the worst case of this function grows at the same rate as N^2. The idea is that mathematically inclined people can use this information to understand how the algorithm behaves, although a programmer knows that the true test is to code it up and try it.

Figure 1.3 shows two more functions: $2N$ and $N^2 - 2N + 1$. Since N^2 grows faster than $2N$, N^2 eventually is larger than $2N$. This table shows that $N^2 - 2N + 1$ grows at the same rate as N^2 and is $O(N^2)$.

Figure 1.3 Graphical representation of $f(N) = N^2 - 2N + 1$ and $g(N) = 2N$.

Figure 1.4 shows the relative growth rates of two linear functions. The actual growth rates of the functions are irrelevant for big-O purposes, so long as they are both linear. Thus, if $g(N) = N$ and $f(N) = 2N$, $f(N)$ is $O(g(N))$.

Figure 1.4 Graphical representation of $f(N) = 2N$ and $g(N) = N$.

Figure 1.5 shows the relative growth rates of two quadratic functions. Again, the actual growth rates are irrelevant for big-O purposes, so long as they are both quadratic. Thus, if $g(N) = N^2$ and $f(N) = 1000N^2 + 1000N$, $f(N)$ is $O(g(N))$.

Figure 1.5 Graphical representation of $f(N) = 1000N^2 + 1000N$ and $g(N) = N^2$.

Figure 1.6 shows the relative growth rates of a linear function and a quadratic function. The linear function eventually is larger than the quadratic function. Thus, if $g(N) = N^2$ and $f(N) = 1000N + 1000$, $f(N)$ is $O(g(N))$.

Figure 1.6 Graphical representation of $f(N) = 1000N + 1000$ and $g(N) = N^2$.

The idea of these figures is to show the reader that mathematical formulas should be used to help understand the behavior of algorithms. The exact definition of big-O will allow us to do some very powerful analysis of algorithm behavior and to compare the efficiency of different algorithms to one another. We will see how big-O is used to measure the worst case running time for a variety of algorithms.

There is one caveat to big-O notation. Consider the two functions $f(N) = N$ and $g(N) = N^2$. For $N \geq 1$, $f(N)$ is always less than or equal to $g(N)$. Thus, $f(N)$ is $O(g(N))$. However, this is not the strongest statement that can be made. For example, $f(N)$ is also $O(N)$. Obviously, this is a stronger statement. Another point is that $f(N) = N$ is $O(N)$. This is the most accurate big-O statement that can be made. Although $f(N) = N$ is $O(N^2)$, $O(N^2)$ is not very informative. In general, the big-O statement should be as small as possible.

volunt, honestiùs atque mitiùs tractari, tantique nominis carnificinam lanionibus potiùs *Romanensibus* (qui artem profitentur) relinqui par esset. *Thom. Tullius* in expos. *Precat. Dominica* p. 188.

Author sum, ut *Institutiones Calvini* diligenter evolvas, Plures dari scio magni nominis Theologos, sed ille tibi sit instar omnium. Quis enim eo doctiùs, & solidiùs scripsit? quis acriùs veritatem tuetur; validiùs errores & Hæreses profligat, confodit, jugulat? Controversias tractat eruditius? Quis Sophistarum strophas subtiliùs detegit, eludit, elevat? Nemo. Unde & à doctis censetur indoctus qui *Calvinum* non legit; indoctior qui lectum contemnit; indoctissimus, cui non sapit. Vide *Jac. Crucii* Epist. ad *Just. Trotium.*

Calvino credere non audeo, quum sciam, quàm iniquè tractaverit & virulentè viros multò se meliores, *Cassandrum, Baldvinum, Castellionem, Hug. Grot.* ad art. *Symb. Apostol.*

Calvinus sol dus Theologus & Doctus, sybi sat purgati & elegantio i; quàm *Theologum* deceat. *Literas Sacras* tractavit, ut tractandæ sunt, *verè*, inquam, & *pure* ac *simpliciter* sine ullis *argutationibus scholasticis*: & *divino* vir præditus *ingenio* multa divinavit, quæ non nisi à Linguæ *Hebraicæ* peritissimis (cujusmodi tamen ipse non erat) divinari possunt. *Scaligerana* prima p. 39.

« Calvinus omnium optimè in Danielem scripsit sed omnia hausit ex B. Hie-
« ronymo. O quam bonus liber sunt Calvini *Institutiones*. Calvinus & Beza Picta-
« vii ambo *Juris* studiis operam navarunt. *Contius* famæ *Calvini* consobrini sui
« acerbissimè obtrectabat. Optimè fecit Calvinus in eo quod minimè scripse-
« rit in Apocalypsin. Vir quidam erat *Genevæ* qui in Calvini concionibus scri-
« bendis victum sibi comparabat. Asthmaticus erat, & lentè loquebatur, ideo-
« que facile admodum erat scribere quæ pronunciabat. Multo magis mihi pla-
« cent Calvini Commentarii quàm ejus Conciones quas nunquam scripsit. O
« quantus vir! Nemo Veterum est ipsi comparabilis. Tam benè Scripturam intel-
« lexit! Primam, quæ mihi præsens erit, pecuniam Operibus ejus omnibus coe-
« mendis insumam. Fratrem habuit ipsi per omnia similem. Solus Calvinus in
« Theologicis: Nullas contexit Retractationes: tam multa tamen scripsit: mirum
« Illud est. Arbitrio vestro an vir magnus fuerit judicium permitto. Hadr. Gal. *Cal-*
« *vino* Pontificii non maledicunt nisi quando vident præclarum ejus ingenium,
& tam præclarè interpretari Scripturam, ut ipsi non possint ejus præstantiam assequi. O quam *Calvinus* bene assequitur mentem Prophetarum! nemo melius; erat summum judicium & ingenium *Calvini*. Sapit quòd in Apocalypsin non scripsit. *Scaligerana* secunda.

Unum dicam modò; *Eorum* omnium qui hodiè vivunt, qui se bellos homines, & elegantes, & disertos, & eloquentes popello faciunt, reperiri neminem qui id præstare possit, quod *Joannes Calvinus* in Epistolâ ad *Franciscum* I. *Galliæ* Regem præstitit, cùm egregium illud & nunquam interiturum *Institutionis Christianæ* Opus ad tantum principem mitteret. *Tanaquil. Faber* Not. in *Scaligerana* 1.

« *Calvinus*,

Digitized by Google

'cabulum idem Hebræum *bara* confugit ad alias neſcio quas ſubtil'tates, ad
'primam ſuam Explicationem confirmandam. Quod ei frequenter contin-
'git ſuis in Scripturam Commentariis; quoniam hanc ſæpè ſecundum pro-
'pria præjudicia explicat, non autem juxta propriam vocum ſignificationem,
'quam interdum detorquet ut opinionibus ſuis illam accommodet. Cæte-
'rum quia ſublimis admodum ingenii eſt *Calvinus*, in omnibus ejus Com-
'mentariis neſcio quid occurrit quod primo intuitu placet; & quoniam ad
'hominem cognoſcendum præcipuam animi curam adhibuerat, Libros Doctri-
'na Morali animos commovente replevit, imo & conatur Ethicam ſuam ju-
'ſtam & Textui ſuo conformem reddere. Si vanæ gloriæ adeo non litâſſet,
'nec ambiviſſet Sectæ alicujus Coryphæum evadere Eccleſiæ admodum utilem
'operam commodare potuiſſet. Ejus hæc eſt ſolertia, dicam, an malitia;
'ut genuinum Textûs ſui ſenſum detorqueat, ad hoc ut præjudicatis ſuis opi-
'nionibus ſerviat. Nullam præterea occaſionem negligit Eccleſiæ Romanæ
'hujuſque ceremoniis obtrectandi, quin hoc intemperanter faciat: Hinc eſt
'quòd bona Commentariorum ejus pars inutilibus declamationibus fœta eſt,
'quæ tamen tunc temporis juvabant ejus inceptum, quod erat populos in le-
'gitimos ſuos Principes excitare. Verbo ut abſolvam nihil obliviſcitur co-
'rum quæ partibus ſuis emolumento eſſe poſſent, & ad hoc cumprimis ani-
'mum appulit; quapropter veritas apud illum tam craſſa minerva ac in *Lu-
'theri* libris non alteratur. Conatur ſaltem probabile reddere quicquid aſſe-
'rit; imò & ſtyli quamdam ſublimitatem affectavit quæ ad ſententiarum ſua-
'rum robur augendum non parum confert. Cui conſiderationi hæc addi po-
'teſt, quod pauci Authores extent qui melius ipſo creaturæ nihilum poſt pec-
'catum cognoverint. Cum autem præſertim incumbat animadverſioni de-
'fectuum quibus obnoxii ſunt homines, cor movet eam contra pleræ-
'que *Lutheri* animadverſiones vanæ tantum ſint ſpeculationes & ridiculæ diſ-
'putationes. Hoc tamen vitio laboravit Calvinus in omnibus Scriptis ſuis,
'quod ſupra modum hominis nihilum poſt peccatum propalaverit, quòdque
'illum ſemper in eodem nihilo reliquerit, nullo habito reſpectu Statûs gra-
'tiæ. Jeſ. *Rich. Simon* Hiſt. Crit. V. T. lib. 3. c. 14. Gall.

'Nemo hominum *Calvini* peritiam in Hiſtoria Eccleſiaſtica unquam æqua-
'vit. Annos 22. natus omnium Europæorum Doctiſſimus erat. Aliquando in
'quodam *Doctoratuum* noſtrorum convivio diſcumbebam, ubi ſenex Doctor
'quidam noſter *Baſinus* nomine dicebat *Calvinum* totam Scripturam Sacram
'adulteraſſe; ſed bonum hunc virum excutiendum mihi ſumpſi, quem adeo ri-
'diculum reddidi ut Dominus *Guenaut* junior qui mihi accumbebat, dixerit
'mihi quod ipſum vehementer nimis exagitarem, rogaveritque ut ætatis &
'debilitatis ejus miſereret. Joannes de *Montluc* Valentinus Epiſcopus ſolebat
'dicere *Calvinum* totius orbis præclariſſimum Theologum fuiſſe. *Guido Patin.*
'Epiſtolis ſelectis, Epiſtola XXIV. Gall.

'In hoc omnes conſentiunt, quod operum ejus præcipuum ſit ejus *Inſti-
'tutio*, quæ ſimul fuit & ingenii ejus ſpecimen & inter ejus opera luculentiſ-
'ſimum

[illegible] Ordinance of the Staple.

[illegible] Ordinance of the Staple.

[illegible] Ordinance of the Staple.

excellenti ingeniô & singulati doctrinâ præditum fuisse. Sed & *Ammiani Marcellini* historiæ ab eo editæ id ipsum abundè testantur: in quibus plurima acutè & ingeniosè emendavit, & insignem paginarum transpositionem, quæ in MSS. Codicibus omnibus reperitur, & in editione extat *Accursii*, mirâ deteritate restituit. Quamobrem cujus viri nomini libenter hoc laudis testimonium impertimur, neminem adhuc extitisse, qui de Historiâ *Marcellini* melius meritus sit. *Henr. Valesius* in Præfat. ad *Marcellin.*

Quô [*Gelenio*] vix quisquam pluribus hanc artem [*Interpretandi*] monumentis ditavit: disertus imprimis habitus est, & elegans; audax in constringendis pluribus in unum periodis, vel disjungendis, sensus sibi non semper intellectos ad libitum recoquit. *Huet.* de Clar. Interpr.

Ingeniosissimus, sed audacissimus, & nil prorsus sibi negans, *Arnobii* corrector *Sigismundus Gelenius*, in eam editionem quam totam ad suum captum reformavit, aut transformavit potius, testatus neminem sibi unquam auctorem tantum negotii exhibuisse. *Barth.* l. 44. Adversc. 1.

Arnobium primus *Romæ* vulgaverat *Franciscus Priscianensis Florentinus*, sed unà cum veteris Manuscripti, quo usus fuerat, fœdis admodum erroribus. *Sigismundus* postea *Gelenius* editionem hanc corruptam solo ingenio, uti potuit, restituit. Sed ingenii ille fiduciâ malo exemplo usus, conjecturas suas textui inseruit, antiquas lectiones suo imperio ejecit & *Arnobium* nobis effinxit, qui *Arnobii* speciem non referret. Hanc audaciam meritò reprehendit *Theodorus Canterus*. *Joan. Malaire* Præfat. ad Lector. præfixâ Impress. *Lugdun. Bat.* 1651. in 4°.

Bona sanè in *Arnobio* Opera *Gelenii*: quamquam interdum (quis non Criticorum?) exerret per acumen nimium aut calorem. *Lipsius* Epist. Cent. Miscell. 42.

Gelenius vir acuminis, eruditionis, Lectionis. *Eusthat. Sevara.* Analect. l. 2. c. 4.

Quæ principem locum obtinent inter ejus Translationes sunt illæ Dionysii Halicarnassæi de *Romanis* Antiquitatibus & Josephi de Antiquitatibus Judæorum. De suis tum jam satis opinionem fovebat. Judicia Eruditorum Parisiis 1685. Gall.

Domicus *Gallois* censet Translationem ejus Josephi de Antiquitatibus Judaicis earum autographo magnam existimationem non conciliare. Eruditorum Ephemerid. Gallicæ, die 10. Jan. 1667.

* *Sigismundi Gelenii* Epistola ad *Gilbertum Cognatum Nozerenum*, præfixa libris *Arnobii* adversus Gentes, ex Impressione *Basilea*, 1560. prohibetur in *Indice Madritensi* edit. anno 1667.

HADRIANUS JUNIUS

Clar. A. D. MDXLV.

HOrnæ apud *Batavos* Anno 1513. ipsis Julii Kalendis natus. Obiit *Arnemudæ* in *Zelandiâ*, ann. 1575. ætatis 63. Scripta ejus plurima sunt.

Medi-

Digitized by Google

[illegible] [illegible] [illegible] [

The Author has endeavoured to make this Work as complete as possible, and has spared no pains to render it worthy of the favourable reception with which the former Editions have been honoured. The Tables of Contents and Indexes have been carefully revised, and the Text has been corrected throughout. Many new Articles have been added, and the Author has availed himself of the opportunity afforded by the publication of a new Edition to bring the Work down to the present time.

The Author has to express his thanks to the Rev. Dr. Hessey, Sunday Lecturer at Bloomsbury Chapel, for the Articles on Sunday Schools, Sunday Services, and Sunday Trading; to Mr. Bellenden Ker, Q.C., for the Articles on Bankruptcy and Insolvency; to Mr. Bowyer Lowe, Q.C., for the Articles on Copyright, Libel, and Slander; to Mr. Thomas Chitty, Barrister-at-Law, for the Articles on Arbitration, Bills of Exchange, Carriers, Contracts, Factors, Guarantees, Infants, Lunatics, Partnership, Principal and Agent, Sale of Goods, Stoppage in Transitu, Trover, and Warranty; to Mr. Edward Clarke, Barrister-at-Law, for the Articles on Charities, Mortmain, Trustees, and Wills; to Mr. Edward Cox, Barrister-at-Law, for the Articles on Bastardy, Game Laws, Highways, Master and Servant, Parish Law, Poor Law, Settlement, and Vestries; to Mr. Edward Jenkins, Barrister-at-Law, for the Articles on Bail, Criminal Law, Evidence, Extradition, Indictments, Juries, Larceny, Magistrates, Malicious Injuries, Misdemeanors, Offences against the Person, Prisons, Punishments, Summary Jurisdiction, and Treason; to Mr. Frederick Pollock, Barrister-at-Law, for the Articles on Easements, Fixtures, Landlord and Tenant, Mines, Nuisance, Real Property, Tithes, and Trespass; to Mr. Arthur Underhill, Barrister-at-Law, for the Articles on Bankers, Companies, Corporations, Friendly Societies, Joint Stock Companies, Mercantile Law, Partnership, Principal and Agent, Shipping, and Trade Marks; to Mr. Walter Wren, Barrister-at-Law, for the Articles on Ecclesiastical Law, Marriage, Registration, and Vestries; and to Mr. Alexander Wood Renton, Barrister-at-Law, for the Articles on Conveyancing, Executors, Mortgages, Settlements, and Wills.

The Author has also to express his thanks to Mr. Alfred Thomas, Barrister-at-Law, for the Articles on Agriculture, Allotments, Commons, Enclosures, Game Laws, Inclosures, Rabbits, Tithes, and Vermin; to Mr. Thomas Snagge, Barrister-at-Law, for the Articles on Bail, Criminal Law, Evidence, Extradition, Indictments, Juries, Larceny, Magistrates, Malicious Injuries, Misdemeanors, Offences against the Person, Prisons, Punishments, Summary Jurisdiction, and Treason; to Mr. Edward Jenkins, Barrister-at-Law, for the Articles on Bastardy, Game Laws, Highways, Master and Servant, Parish Law, Poor Law, Settlement, and Vestries; to Mr. Frederick Pollock, Barrister-at-Law, for the Articles on Easements, Fixtures, Landlord and Tenant, Mines, Nuisance, Real Property, Tithes, and Trespass; to Mr. Arthur Underhill, Barrister-at-Law, for the Articles on Bankers, Companies, Corporations, Friendly Societies, Joint Stock Companies, Mercantile Law, Partnership, Principal and Agent, Shipping, and Trade Marks; to Mr. Walter Wren, Barrister-at-Law, for the Articles on Ecclesiastical Law, Marriage, Registration, and Vestries; and to Mr. Alexander Wood Renton, Barrister-at-Law, for the Articles on Conveyancing, Executors, Mortgages, Settlements, and Wills.

The Author has also to express his thanks to Mr. Alfred Thomas, Barrister-at-Law, for the Articles on Agriculture, Allotments, Commons, Enclosures, Game Laws, Inclosures, Rabbits, Tithes, and Vermin; to Mr. Thomas Snagge, Barrister-at-Law, for the Articles on Bail, Criminal Law, Evidence, Extradition, Indictments, Juries, Larceny, Magistrates, Malicious Injuries, Misdemeanors, Offences against the Person, Prisons, Punishments, Summary Jurisdiction, and Treason; to Mr. Edward Jenkins, Barrister-at-Law, for the Articles on Bastardy, Game Laws, Highways, Master and Servant, Parish Law, Poor Law, Settlement, and Vestries; to Mr. Frederick Pollock, Barrister-at-Law, for the Articles on Easements, Fixtures, Landlord and Tenant, Mines, Nuisance, Real Property, Tithes, and Trespass; to Mr. Arthur Underhill, Barrister-at-Law, for the Articles on Bankers, Companies, Corporations, Friendly Societies, Joint Stock Companies, Mercantile Law, Partnership, Principal and Agent, Shipping, and Trade Marks; to Mr. Walter Wren, Barrister-at-Law, for the Articles on Ecclesiastical Law, Marriage, Registration, and Vestries; and to Mr. Alexander Wood Renton, Barrister-at-Law, for the Articles on Conveyancing, Executors, Mortgages, Settlements, and Wills.

The Author has also to express his thanks to Mr. Alfred Thomas, Barrister-at-Law, for the Articles on Agriculture, Allotments, Commons, Enclosures, Game Laws, Inclosures, Rabbits, Tithes, and Vermin; to Mr. Thomas Snagge, Barrister-at-Law, for the Articles on Bail, Criminal Law, Evidence, Extradition, Indictments, Juries, Larceny, Magistrates, Malicious Injuries, Misdemeanors, Offences against the Person, Prisons, Punishments, Summary Jurisdiction, and Treason; to Mr. Edward Jenkins, Barrister-at-Law, for the Articles on Bastardy, Game Laws, Highways, Master and Servant, Parish Law, Poor Law, Settlement, and Vestries; to Mr. Frederick Pollock, Barrister-at-Law, for the Articles on Easements, Fixtures, Landlord and Tenant, Mines, Nuisance, Real Property, Tithes, and Trespass; to Mr. Arthur Underhill, Barrister-at-Law, for the Articles on Bankers, Companies, Corporations, Friendly Societies, Joint Stock Companies, Mercantile Law, Partnership, Principal and Agent, Shipping, and Trade Marks; to Mr. Walter Wren, Barrister-at-Law, for the Articles on Ecclesiastical Law, Marriage, Registration, and Vestries; and to Mr. Alexander Wood Renton, Barrister-at-Law, for the Articles on Conveyancing, Executors, Mortgages, Settlements, and Wills.

Ego *Psalmorum* tuorum lectione incredibiliter delector, qui tales sunt quales à te uno proficisci potuerant. *Beza* in Epist.

Psalterium verterunt *Germani* aliquot piè: *Itali*, ut solent, eleganter: Inprimis *Flaminius*. Sed nunc omnium industriam vicit *Georgius Buchananus Scotus*, varietate sententiarum, & puritate Sermonis. *Georg. Fabric.*

In hoc argumento facilè omnibus palmam præripuit *Buchananus*. *Iacob. Duport.* in Præfat. ad Metaph. Psalmor.

Georgii Buchanani Scoti Poëmata varietate argumenti, dictionis nitore, schematum lumine, & inaffectatâ decori custodia omnium ferè doctorum amorem, laudesque provocarunt. Magnificè *Iosephi Scaligeri* dum eum respectat:

Imperii fuerat Romani Scotia *finis*,
Romani *eloquii* Scotia *finis erit*.

Quàm religiosis, sed & quàm puris manibus intendit *Lyram Davidicam*? quàm floret in elegis? quàm plenus est gravitatis in *Jephte*, & *Baptistâ* Tragœdii? quàm clarus in 5. illis de *Sphæra* libris epici? quàm floridus in Lyricis, miscellaneis, epigrammatis? quàm denique in *Franciscano*, & *Fratribus* vehemens & aculeatus? *Borrich.* de Poetis p. 150.

Buchananus unus est in tota *Europâ* omnes post se relinquens in *Latinâ Poësi*. *Scaligerana* prim. p. 37.

Quoad ejus Poëmata *Iosephus Scaliger* ait illa superare omnia quotquot ab *Augusti* seculo in lucem prodierunt. *Huttenbovius* asseverat illum Poëtas celeberrimos Gallos & *Italos* antecelluisse, ut ex hoc distichо liquet.

Tres *Italos Galli* senos vicere, sed unum
Vincere Scotigenam non potuere virum.

Tres *Galli* sunt Cancellarius Hospitalius, Adrianus Turnebius, Joannes Dorat: Sex autem Itali, Sannazarius, Fracastorius, Flaminius, Vida, Naugerius & Bembus. *Ant. Teissier* Elogiis Eruditorum Vir. Ital.

Jos. Vavassor (Notis anonymis in Animadversiones in Poëticam p. 66.) ait inter omnes qui Latinè scripserunt, nullum se cognoscere qui sibi magis constaret, qui idearum suarum absolutior Dominus esset, quique stylum suum cogitationumque suarum enunciationes quoquoversum pro libitu flecteret quam *Buchananum*. Gall.

Buchananus serviliter nimis *Titum Livium* imitatur. Quicquid habet boni Veteribus suffuratus est. Sano admodum judicio scribit, in sublime quoad sensa parum attollitur. Prolixæ tertii ejus libri citationes omnibus non allubescunt, ut nec diffusa quoad omnia singularia narratio ejus de Gente Regi-

Digitized by Google

nis Illius de qua ibidem loquitur. *Rapin.* Animadverſionibus in Hiſtoriam. ſect. 28. Gall.

Buchananus *Odas* habet Antiquitate dignas. Sed inæqualis admodum eſt, ob permixtionem characteris ſui qui non eſt ſemper ſatis uniformis. *Rapin.* Animadv. in Poëticam 2. parte, Animad. 30. Gall.

Jephte & Joan. Baptiſta Buchanani nihil æſtimandum continent præter puritatem qua ſcriptæ ſunt binæ illæ Tragadiæ. *Rapin.* ibid. Sect. 21.

Buchananus Hiſtoriam & libellum, cui titulus *Detectio*, partium ſtudio, & *Mortonii* munificentiâ abreptus ita ſcripſit, ut libri iſti falſitatis damnati ſint ab ordinibus Regni *Scotiæ*, quorum fidei plus tribuendum: & ipſe ingemiſcens coram Rege, cui fuit Pædagogus, ſubinde ſe reprehenderit (ut accepi) quòd tam virulentum calamum in *Reginam* benè meritam ſtrinxiſſet, morienſque optaverit ut tantiſper ſupereſſet, donec maculas, quas maledicentiâ fals.) aſperſerat, revocatâ veritate, vel ſanguine eluerer; niſi (quod ipſe dixit) hoc unum eſſet, cùm præ ætate delirare videretur. *Camden* in Annal. *Elizabeth.* Anno 1567.

Inter illos qui tunc temporis (anno 1541.) periclitabantur, unus erat Georgius *Buchananus.* Cletus apud ſe decreverat, ultionem de illo ſumere acerbitatis Poematum quæ contra ipſum compoſuerat. Rex autem uſque adeo vito omnes eorum arbitrio permiſerat, ut cum cæteris vitam amiſiſſet, niſi evaſione ſua ex carere ſaluti conſuluiſſet. Mare poſtea transfretavit, & in illo exilio viginti annos vitam traduxit, totoque ferè illo tempore ludi magiſtrum agere coactus fuit; nec tamen vilis ejuſmodi muneris exercitium Animi ejus magnitudinem oppreſſit. In ejus Scriptis elucent non modò veneres & lepôres omnes Latinæ Linguæ, ſed & animi vigor & ſententiarum acumen, longe ſupra *Bembum* alioſve *Italos*, qui eo tempore Styli *Romani* puritatem reſtaurare affectaverunt. Apud ipſos debilis tantum imitatio Tullii cernebatur: Sed illius ſtylus tam genuinus atque nervoſus eſt, ejuſque in omnia animadverſiones uſque adeo ſolidæ, (præter immortalia ejuſdem Poemata, quibus manifeſtat quàm bene Poetas omnes *Romanos* imitari valeret, in diverſo illorum ſcribendi genere, ut quicumque illum cum iſtis conferre voluerit, vix identidem ſibi temperare poſſit quin apographum autographo anteponat,) ut jure merito præclariſſimus & optimus Authorum noſtrorum recentiorum cenſeatur. *Burnetti* Hiſt. Reform. lib. p. 3. 1. Angl.

Nec intactum abire patiar inter *Scotiæ* lumina haud poſtremum, *Georgium Buchananum*, ex *Levinia Scotiæ* provinciâ ad *Blavium* amnem in villâ ruſticâ oriundum, cultiſſimum vatem, & lacteæ venæ patrem, verſione Pſalmorum *Davidis* varîo carminis genere felicitſimè expreſſa, & deſcriptione hiſtoriæ rerum *Scoticarum* clarum. Sanè aurea ejus & cum omnibus priſcis comparanda Poemata jure merito omnium verſantur manibus. *Queenſtedt.*

Extat rerum *Scoticarum* Hiſtoria. *Edinb.* 1593. & *Franc.* 1594. 8°.

Extat de Jure Regni apud *Scotos* Dialogus. *Edinb.* 1581. 8°.

Hic Author inter *Hæreticos* primæ claſſis in *Romano Indice* rejicitur.

JOANNES BRODÆUS

Clar. An. D. M.D.L. GAllus, *Turonenſis*, Diſcipulus *Alciati*, *Petro Daneſio* conjunctiſſimus, *Sadoleto*, *Rembo*, *Egnatio Romæ* gratus, Mathematum, *Chaldaica* & *Hebraica* linguæ apprimè peritus. Obiit in *Turonibus*, anno 1563. ætatis 63. Cœlebs. *Hofman.*

Scripta ejus hæc ſunt: Commentarii in *Epigrammata Græca*—Annotationes in *Oppiani Kynegeticon* libros quatuor—Q. *Calabri Paralipomenon Homeri* lib. 14—Coluthum de *Helenæ* Raptu—Notæ in *Euripidem*—Annotationes in *Dioſcoridem*—Obſervationes, ſive variæ lectiones.

Hic præcellentis ingenii vir *Cæſarodini Turonum* ex honeſtâ *Brodæorum* familia patre *Ludovici* Regis cubiculario genitus, abdicatâ Juriſprudentiæ curâ, cui adoleſcens apud *Bituriges*, doctore *Alciato*, aliquot annos in ſpem civilis vitæ impenderat, totum ſe ad utriuſque Linguæ bonarumque artium cognitionem & ſcientiam applicuit. Quarum incredibilem amorem jam olim à pueritia conceptum auxit etiam & inflammavit ipſa P. *Daneſii Gallorum* id ætatis doctiſſimi conſuetudo & familiaritas, dum ambo *Georgium Selvam* Regis ad *Venetos* Oratorem in legationis ornamentum ſecuti, erudita illa felicis *Italiæ* ingenia *Sadoletos*, *Egnatios*, *Bembos*, *Flamminios*, & eorum ſimiles pari animorum contentione ſuperare contendunt. Hos enim *Brodæus* omnes partim *Venetiis*, partim *Romæ* *Georgio Armeniaco* Regis item ad Pontificem Legato comes aſcitus & vidit familiariter & propter ſtudiorum conjunctionem facilè ſibi conciliavit. Hoc etiam aliquantò ſuperior quòd ad eas, quibus pariter incumbebant, elegantiores literas & Mathematicas Artes & *Hebræam*, *Chaldæam*que linguam inſuper adhiberet. Quare in *Galliam* reverſus multa ſcripſit & publicavit tot ac tantis laboribus non indigna. In quibus principem locum tenent *variæ lectiones*, diligentiſſimique in multos *Græcæ* Linguæ auctores commentarii, maximeque in Epigramma labore & induſtriâ *Planudis Monachi* collecta, quorum & *Brodæus* bonam partem *Latinâ* venuſtate convertit. *Samarthan.*

In *Italiâ*, ad puriores literas Philoſophiæ, Mathematicarum Artium, ac Sacræ Linguæ non mediocrem cognitionem adjecerat: dein in patriam reverſus, quietæ vitæ ſed non otioſæ ſe dedidit: quod multæ reconditæ eruditionis lucubrationes abundè teſtantur, quas vir bonus procul ab omni ambitione ac oſtentatione poſitus alienis potiùs quàm ſuis auſpiciis publicari paſſus eſt; eo rariore modeſtiæ exemplo, quòd noſtro ſeculo homines non ſolùm ex opibus, Magiſtratibus, & aliis honoribus, ſed etiam ex literis, indignâ vanitate gloriolam aucupantur. *Thuan.* ad Ann. 1563.

Huic viro quicunque ſummæ doctrinæ, acerrimique & ingenii & judicii laudem denegant, illi certè aut planè indocti nulloque judicio præditi, aut impudenter ſunt invidi. Eum enim ſua Scripta talem fuiſſe clamant, & quidem cùm alia, tum ea quæ in *Euripidis* tragœdias edidit. *Stephan.* Præfat. ad Annot. in *Euripid.*

Edecu-

Digitized by Google

Sec. 2. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Clerk, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding two dollars per day.

Sec. 3. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Surveyor, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding two dollars per day.

Sec. 4. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Chain Carrier, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 5. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Marker, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 6. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 7. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 8. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 9. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 10. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 11. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 12. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 13. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 14. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 15. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 16. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 17. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 18. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 19. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 20. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 21. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 22. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 23. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 24. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 25. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 26. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 27. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 28. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 29. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 30. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 31. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 32. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 33. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 34. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 35. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 36. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 37. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 38. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 39. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 40. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 41. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 42. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 43. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 44. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 45. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 46. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 47. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 48. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 49. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 50. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 51. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 52. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 53. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 54. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 55. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 56. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 57. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 58. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 59. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 60. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 61. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 62. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 63. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 64. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 65. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 66. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 67. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 68. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 69. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 70. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 71. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 72. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 73. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 74. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 75. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 76. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 77. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 78. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 79. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 80. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 81. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 82. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 83. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 84. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 85. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 86. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 87. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 88. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 89. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 90. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 91. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 92. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 93. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 94. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 95. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 96. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 97. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 98. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 99. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Flagman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

Sec. 100. And be it enacted, That the said Commissioners shall have power to appoint a Rodman, who shall be sworn by the Chief Judge of the Orphans Court of Baltimore County, to the faithful discharge of his duties, and shall receive for his services such compensation as the said Commissioners shall allow, not exceeding one dollar per day.

FRANCISCUS DUARENUS

Clar. An. D. MDL.

GAllus, *Briocensis*, Jurisconsultus celeberrimus, obiit anno 1559. ætatis 40. *Scripta* ejus sunt: Commentaria in varios titulos *Digesti* & *Codicis*—Disputationum Anniversariarum libri duo—De jure accrescendi lib. 2.—De ratione docendi discendique *Juris*—De Jurisdictione & Imperio—Apologia adversus *Equinarium Baronem*—De Plagiariis—In Consuetudines Feudorum Commentarius—De Sacris Ecclesiæ Ministeriis, ac Beneficiis—Pro libertate Ecclesiæ *Gallicanæ* adversus artes Romanas defensio—Epistola ad *Sebast. Albespinam* Regis *Galliæ* Oratorem Epistola de *Franc. Baldvino*—Defensio adversus *Balbini* Sycophantæ maledicta.

Primus *Gallorum Franciscus Duarenus* è *Brioci* fano ad *Armoricum* oceanum genere nobili ortus, explosis barbarorum glossematis puros & limpidos veterum *Jurisconsultorum* fontes Juventuti aperuit: tum viva voce, dum apud *Bituriges* magno nationum omnium concursu profiteretur, tum Scriptis quibus etiamnum sibi ipsi superstes immortali eruditionis & eloquentiæ laude commendatur. Fuit acerrimo quidem judicio, sed memoriâ minus felici, neque unquam nisi ex scripto prælegebat; eoque factum est, ut in *Germanico* itinere, cum à celebribus passim Academiis honoris causâ, ut ferè fit, ad prælegendum invitaretur, nec earum continuis votis & precibus obsequeretur, à nonnullis rerum imperitis & iniquè judicantibus habitus sit indoctior. Sed hoc inane vulgi de tanto viro judicium parta jampridem apud eruditos fama & existimatio facilè superavit. *Scæv. Samarthan.*

Franciscus Duarenus, *Juris* Scientiâ, secundùm *Andream Alciatum*, quem *Avarici Biturigum Cuborum* Jus Civile profitentem audiverat, suâ ætate clarissimus: ad quam & politioris literaturæ, & exactam antiquitatis cognitionem à Magistro suo edoctus adjunxit. *Duareni* nunc *Opera* in magno pretio, uti debent, apud doctos habentur. Sed Scriptis illius accidit, ut *Prælectiones* ex ore recitantis in Scholâ perperam plerunque ab Auditoribus exceptæ, quæque non eo consilio fiebant ut ederentur, post ipsius mortem reliquis ejusdem operibus, quæ vivus publicaverat, nullo delectu admistæ sunt: in quo insignis doctissimi viri manibus injuria facta est. *Thuan.* ad Ann. 559.

Hunc Autorem *Cujacius* ipse plurimi semper fecit; cùm inter quatuor *Franciscos* (*Franc. Duarenum*, *Franc. Connanum*, *Franc. Hottomannum*, *Franc. Baldvinum*) qui eâdem ætate eandem scientiam profitebantur unum *Duarenum* sibi placere, cæteros *Jus* tantùm deglutire diceret.

Duarenus præterquam quòd eloquentiâ, dicendique genere suavi & facili omnes sui temporis *Jurisconsultos* superavit, docendi ratione maximè antecessit. Primus enim diu antè Methodicam docendi rationem non observatam iterum revocavit, restituitque. *Andr. Quensted.*

Quantum coluerit *Franciscus Duarenus Jurisprudentiam*, ejusque studia

Digitized by Google

Ramayana

Valmiki

Bala Kanda

Canto 1

1 Tapah-svadhyaya-niratam tapasvi vag-vidam varam
Naradam paripapraccha valmikir muni-pungavam

2 Ko nv asmin sampratam loke guni kash ca vir yavan
Dharmajnash ca kritajnash ca satyavakyo dridha vratah

3 Charitrena cha kah yuktah sarva-bhutesu ko hitah
Vidvan kah kah samarthash ca kash caikapriya-darshanah

4 Atmavan ko jitakrodho dyutiman ko nasuyakah
Kasya bibhyati devash ca jata-rosha-sya samyuge

5 Etad icchamy aham shrotum param kautuhalam hi me
Maharshe tvam samarthosi jnatum evam-vidham narah

6 Shrutvaitat trilokajno valmikeh narada-vacah
Shrutvaitat trilokajno valmikeh narada-vacah

7 Bahavo durlabhash caiva ye tvaya kirtitah gunah
Munae vakshyami buddhva tair yuktah shrooyatam narah

8 Ikshvaku-vamsha-prabhavo ramo nama janaih shrutah
Niyata-atma mahaviryo dyutiman dhritimaan vashi

9 Buddhimaan nitimaan vaagmi shrimaan shatru-nibarhanah
Aajaanubaahuh sushirah shankha-pratimaa-nanah

10 Mahoraskah mahesvaasho gudha-jatru-rarin-damah
Aarjanubaahuh sushirah shankha-pratimaa-nanah

11 Samah samavibhakta-angah snigdha-varna-prataapavaan
Pina-vakshaa vishaalaakshah lakshmivaan shubha-lakshanah

12 Dharma-jno satya-sandhash ca prajaanaam cha hite ratah
Yashasvi jnaana-sampannah shuchir vashyah samaadhimaan

13 Prajaapati-sama shreemaan dhaataa ripu-nishuudanah
Rakshitaa jiivalokasya dharmasya paripaalakah

14 Rakshitaa svasya dharmasya svajanasya cha rakshitaa
Veda-vedaanga-tattva-jno dhanurvede cha nishthitah

15 Sarva-vidyaa-vrata-snaato yathaavat kritavidyavat
Yajvaa sarva-samaa-jnaataa sarva-loka-priyah sadhuh

16 Sarva-yaga-phala-jnaataa smritimaan prati-bhaanavaan
Sarva-loka-priyah sadhuh adiinaatmaa vicakshanah

17 Sarva-daa sarva-bhuutebhyo mano-vaak-karma-bhih shubhaih
Aaraadhyah sa hi lokasya aatmeva hri-atmanah sadaa

18 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

19 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

20 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

21 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

22 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

23 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

24 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

25 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

26 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

27 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

28 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

29 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

30 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

31 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

32 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

33 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

34 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

35 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

36 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

37 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

38 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

39 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

40 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

41 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

42 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

43 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

44 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

45 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

46 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

47 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

48 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

49 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

50 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

51 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

52 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

53 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

54 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

55 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

56 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

57 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

58 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

59 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

60 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

61 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

62 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

63 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

64 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

65 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

66 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

67 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

68 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

69 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

70 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

71 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

72 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

73 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

74 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

75 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

76 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

77 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

78 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

79 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

80 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

81 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

82 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

83 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

84 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

85 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

86 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

87 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

88 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

89 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

90 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

91 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

92 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

93 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

94 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

95 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

96 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

97 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

98 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

99 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

100 Tasya buddhir-vishaalaa cha yashash cha tri-pathaga-gam
Dashaashva-vihitaa shaastraa vidyaah sarahasya-yah

omnium Physices partium, & intimorum *Naturæ* arcanorum usque adeo peritum, tamque diligentem ac laboriosum Scriptorem, ut si stylum excolere quàm simpliciter ex aliis optimâ fide collecta pleraque proponere maluisset, neq; mors illum immatura sustulisset, ætas hæc nostra in unico *Gesnero* cum *Varronem* alterum, tum *Plinium* quoque renatum fuerit habitura. *Theod. Beza* in Icon.

Conradus Gesnerus Tigurinorum decus immortale. *Casaub.* in Athen. l. 7. c. 18.

Verè sanctissimus, doctissimus, omnibusque numeris absolutissimus, & totius *Europæ* ornamentum. *Zanch.* Epist. l. 2. ad *Bulling.*

Conradus Gesnerus erat homo stupendæ eruditionis. *Konig.* in Biblioth.

Nobilis ejus fama, quam præclaris Scriptis suis sibi peperit, jampridem in omnes Orbis Provincias emanavit. *Casp. Wiser* Comment. ad *Mithridat. Gesneri.*

Conradus Gesnerus vir ut recondítæ eruditionis, ita indefessi laboris strenuam operam navavit in illustranda animalis omnis spirabilisque Naturæ Historiâ; cui præ cæteris palmam defero. *Lemn.* de Miracul. occult. Natur. p. 6.

Gesnerus verò ex Scriptis non tam ingenii, quàm laboris & industriæ laudem tulit, ut sint omnes *Germani* in studiis laboriosissimi: quippe transcripsit quæ priores dixerant, & ipsis eorum verbis retulit. *Roland. Mares.* Epist. l. 2. Epist. 26.

Gesnerus de omnium animalium Historiâ fusissimè scripsit; quam similiter materiam *Ulysses Aldroandus* immanibus voluminibus prosecutus est. Sed, liberè dicam, *Plinii* paucos de Animalibus libros pluris fecerim, quàm istorum de iisdem infinitos. *Idem* ibid.

Utinam in bonis Auctoribus convertendis operam navâssent *Conradi Clauserus*, & *Gesnerus Tigurini*, nisi eos nimia licentia extra metas abripuisset. *Huet.* de clar. Interpret.

Gesnerus multæ ac variæ lectionis, summæque diligentiæ: Auctor minimè contemnendus. *Scaligerana* 1ª p. 79.

Conradus Gesnerus inter Universales & perpetuos Catalogorum Scriptores principatum obtinet, vir maximis suis laboribus optimè de Rep. literariâ meritus. Fuit enim & vertendo & colligendo omnium diligentissimus. Injurii sunt & ingrati in bonum virum exteri quidam, qui ejus Scripta passim traducunt ut non satis accurata, & solô labore, nullô verò ingenio, spectanda: Quod familiare solet esse in *Germanos* convitium omnium exterorum; qui, si non haberent à *Germanis* congestas rei literariæ opes, angustiùs certè secum habitarent. *Adeo* (quæ *Vossii* Præfat. in *Theol. Gentil.* querela est) *laudis nihil sperandum, quocunque etiam judicio adhibito, propter ambitiosulos istos in strenuâ inertiæ & ingenii & facundiæ laudem solis sibi vindicantes, aliis relinquentes duntaxat laboris gloriam cum Arcadico, ut loquuntur, pecore communis.* Etiam *Gaddius*, tenuis & jejunus Scriptor, minutam diligentiam in illo reprehendit, qui ipse montes parturiendo non nisi mutes parit. *Rolandus* quoque *Maresius* in Epistolis suis Philologicis, opere docto, *Gesnerum* alicubi ut *Locorum Communium* Scriptorem exagitat, cùm *Gesnerus* & *Gesnero* similes inter eos sint, qui Sylvas serant, ut habeant alii, quas cædant

Digitized by Google

& excidant. Non nego quidem, nævos inesse & errores ejus Autoris Scriptis, sed illos facilè absorbet improbus labor ac insignis ejus utilitas. Æquiùs de viro isto *Jonsius Hist. Philos. lib.* 3. *c.* 20. & *Bailletus tom.* 2. *pag.* 15. judicat. Considerandum enim, quot quantisque laboribus unus vir distractus fuerit, Physicis, Medicis, Philologicis; quanta seculi istius ob meliorum editionum detectum imperfectio. Quin potius tota ipsi posteritas ob summa illa & Herculea in re literariâ merita obstricta est. Infinita propemodum sunt & incredibilia, quæ vir ille nondum L. annos natus, cùm moreretur, in omni studiorum genere perfecit. Unus penè Bibliothecam scripsit. Quàm honorificum *Inlii Cæsaris Scaligeri* de *Gesnero* fuerit judicium, ex iis literis *Sylvii, I. C. Filii, Scaligeri*, colligas, quæ in *Siberianis Epistolis* p. 459. habentur, quibus illè *Gesneri* amicitiam ambit, eumque rogat, ut suo testimonio paternorum Scriptorum Splendorem gloriamque augeat. *Tuam*, scribit ille, *autoritatem tanti facio, ut nullius amicitiam magis petam, alium magis colam neminem. Dan. Georg. Morhof.* Polyhist. p. 199. 200.

Dignus quoque qui memoretur *Conradus Gesnerus* anno 65. superioris seculis mortuus, qui inter Scriptores plurimos, quos in Pandectis & Bibliothecâ recenset Philosophorum quoque Poëtarum, Rhetorum, libros & plerumque vitam exponit, idque industria, quâ potuit, summâ. Quem ejus laborem *Josias Simlerus* pari felicitate postea auxit. Utut verò mendis scateat ista Bibliotheca quàm plurimis, longè plus tamen laudis ob ea, quæ benè dicuntur, quàm reprehensionis, ob menda nonnunquam levia meretur. *Jo. Jonsius* de Script. Hist. Philos. p. 310.

Conradus Gesnerus vir fuit insignis non modo eruditione sua non vulgari, sed etiam humanitate, integritate & pietate quibus ornatus fuit. In Theoria & in Praxi Medicinæ excelluit. Hujus illustre dedit specimen sanatione maximi ægrorum numeri qui incurabiles censebantur, quippe qui diversis Apoplexiis, Hydropibus & Epilepsiis laborabant. Ingentem incomparabilium Scriptorum catervam post se reliquit; adeò ut cum ratione dixerit *Beza*, unicum *Gesnerum* tota claruisse Scientia quæ divisim in *Plinio* & *Varrone* deprehensa fuerat——*Gesnerus* contexuit ipse Bibliotheca sua propriæ vitæ Historiam, in qua unum observatu dignum scripsit. Ingenuè nimirum fatetur Opera sua tam accuratè & tam diligenter elaborata non esse ac exoptandum foret, eò quòd propter sortis suæ miseriam teneretur libros ad victum sibi comparandum elucubrare, & proinde eadem sine mora evulgare coactus à binis illis inexorabilibus Deabus *paupertate* videlicet & *necessitate*, otio non frueretur sufficienti ut eum perfectionis gradum attingerent ad quem illa perducere potuisset si solius gloriæ stimulis ad scribendum impulsus fuisset. *Veruntamen*, addit deinde, *ne confessio mea despicabiles reddat libros à me vulgatos, hoc de me prædicare ausim quòd omnes illos quodammodo superent qui in eadem argumenta quæ ipse pertractavi conscripti fuerunt. Anton. Teissier* Elogiis Virorum Eruditorum. Gallicè.

Ejus Opera omnia prodierunt *Francofurti* Ann. 1617.

Hoc ejus Epitaphium *Tiguri* in *Helvetiâ*:

Ingeniô vivens naturam vicerat omnem,
Naturâ victus conditur hoc tumulo.
Plinius *hîc situs est* Germanus, *perge, Viator,*
Gesneri *toto nomen in orbe volat.*

**Conradus Gesnerus* in *Romano Indice* inter *Hæreticos Primæ Classis* rejicitur.

PETRUS NANNIUS

Clar. Ant. D. MDL.

A *Lemariâ Hollandiæ* Oppido natus, Canonicus *Atrebatensis*, comis & blandi vir ingenii, *Conrado Goclenio* in *Latinarum* literarum professione, communibus omnium votis succenturiatus est. Carus in primis, ob singularem eruditionem, excellentibus in *Belgio* doctrinâ viris, summâque dignitate præditis; in his *Nicolao Everardo* Præsidi *Mechlinienſi*, doctissimisque ejus libris; & *Atrebatium Antistiti Antonio Perrenoto*, post Cardinali, & aliis. Famâ deinde, ut fit, indies magis magisque notus, ab *Italis*, præsertim à *Jacobo Fliſco Genuensi*, Episcopo *Savonensi*, magnis stipendiis in *Italiam* invitatur. Cum quæ linguâ utraque doctissimus, atque in Auctoribus tum sacris tum profanis, egregiè versatus esset; multas utriusque generis Scriptorum veterum, *Demosthenis*, *Plutarchi*, *Synesii*; & de *Christianis Athanasii*, *Chrysostomi*, *Basilii*, *Athenagoræ*, aliorumque lucubrationes *Latinâ* civitate donavit. Sed & è suo ipse penu plurima deprompsit, in his o *Miscellaneorum* libros decem, *Panegyricas* & *Litterarias* Orationes totidem, quique præ cæteris Scriptis palmam obtinent, *Dialogismos* Heroinarum septem. Nam in hoc genere regnasse cum, præter *Italos* acuti judicii homines memorat *Cornelius Musius*. Scripsit & in *Canticа*, ac *Salomonis Sapientiam* commentarium, itemque Notas ad *Ambrosii* adversus *Symmachum Relationem*. *Psalmos* quoq; *Davidis* plurimos non infeliciter verlibus reddidit: quos cum *Iacobi Latonii* Psalmis *Plantinus* evulgavit. Moritur *Lovanii* 1557. ætatis 57. pro funere à successore *Cornelio Valerio* laudatur. Tumulum ipsi in *D. Petri* basilica gratis discipulus *Sigismundus Fredericus Fuggerus* posuit. *Aub. Miræus.*

Conrado Goclenio vitâ defuncto, *Nannius* unus, qui succederet, dignus omnium calculis est judicatus. Vir fuit ingenio facili, ad quidvis prompto, & ad humanitatem omnem ac festivitatem facto: virisin *Belgica*, & extra, magnis carus ac gratus. *Valer. Andreas.*

Petrus Nannius, *Lovanii* diu in *Busſidianâ* Scholâ *Græcam Latinam*que linguam magnâ eruditionis non vulgaris laude professus, multis ingenii sui editis monumentis, quibus *rem literariam* multùm promovit. *Thuan.*

Utrâque linguâ doctissimus, atque in Auctoribus cùm sacris tum Prophanis egregiè versatus. *Melch. Adam.*

Vir

Ejus Miſcellanea tom. 1. Lamp. Crit. *Gruteri* continentur.

Hoc ejus Epitaphium:

Petro Nanno Alcmariano, *Presbytero & Canonico* Attrebatenſi, *Viro Doctiſſimo, Humaniores Literas in Collegio* Buſlidiano *annos xxviii. profeſſo*: Sigiſmundus Fridericus Fuggerus, *Baro in* Kirchberg & Vitina *B. M. & Amico paterno Memor. virtutis ergô juſſu parentis poſ. Vixit annos* LVII. *Obiit* CIↃ. IↃLVII. XII. *Kal. Auguſti.*

Nanni Caſtalidum *decus Sororum,*
Quiſquis te videat, tuoſque fœtus,
Haud Nanum *vocitet; ſed ô* Gigantas.

ANTONIUS GOVEANUS.

Clar. An. D. MDL.

LUſitanus, Anno 1565. ex immodico peponum uſu obiit. Primùm *Toloſæ*, deinde *Divonæ Cadurcorum*, poſtea *Valentiæ* & *Gratianopoli* Jus Civile profeſſus eſt.

Scripta ejus hæc ſunt: Variæ Lectiones — De ſubſtitutionibus Commentarius — De Juriſdictione libri duo — Ad L. *Gallum Aquilium* lib. 1. — De Jure accreſcendi lib. 1. Commentarii in titulum digeſti ad legem Falcidiam — Animadverſionum liber unus — Caſtigationes in *Virgilium* & *Terentium* — Enarrationes in *Ciceronis* Orationem contra *Vatinium* — Critica Logices pars certans cum *Ciceronis* Topicis — Commentarius in *Ciceronis* Topica — Comment. in priores libros Epiſtolarum ad *Atticum*, & libros de Legibus — Reſponſio ad *Petri Rami* calumnias pro *Ariſtotele* — Epigrammata & Epiſtolæ — *Porphyrii* quinque vocum Traductio Latina.

Is genere *Luſitanus*, ſed adoptione, (ſicut ipſe, quo erat animi candore, palam profitebatur) *Gallus*, cum puer & literarum rudis ab *Andreâ Goveano* Patruo in *Galliam* adductus eſſet, tantâ felicitate in humanioribus ſtudiis ingenium exercuit, ut nemo purius *Latine* ſcriberet, nemo verſus elegantiùs pangeret. In Philoſophiâ verò *Ariſtotelicâ* tantum profecit, ut ejus patrocinium jam tum in illâ juvenili ætate contra *Petrum Ramum* ejus importunum oppugnatorem magnâ cum laude ſuſceperit: Poſteà, quaſi omnium ſcientiarum æquè capax ingenium illius eſſet, quodque ſinguli in ſingulis, ipſe unus in omnibus præſtare poſſet, ab *Æmilio Ferreto*, qui *Avenione* jus Civile docebat, cùm *Lugduni* privatis ſtudiis intentus deſideret, ad illius perplexæ ſcientiæ profeſſionem evocatus eſt; in quâ rurſus exiguo tempore tantos progreſſus fecit; rationem veram enodandarum ex antiquitate ſpinoſarum *Juris* Quæſtionum ſtatim animo complexus, ut *Jacobus Cujacius*, cùm

Toloſæ

Digitized by Google

Thus, then, the Lord Jesus Christ, the Son of God, the Word of God, the Wisdom of God, the Power of God, the Image of God, the Light of God, the Life of God, the Truth of God, the Righteousness of God, the Peace of God, the Grace of God, the Faith of God, the Hope of God, the Love of God, the Kingdom of God, the Gospel of God, the Salvation of God, the Redemption of God, the Glory of God, the Resurrection of God, the Judgment of God, the Mercy of God, the Goodness of God, the Holiness

Figure 2.3 Sample Web page

Figure 2.4 Sample Web page

Figure 2.5 Sample Web page

Figure 2.6 Sample Web page

Figure 2.7 Sample Web page

Figure 2.8 Sample Web page

Figure 2.9 Sample Web page

Figure 2.10 Sample Web page

Figure 2.11 Sample Web page

Figure 2.12 Sample Web page

Figure 2.13 Sample Web page

Figure 2.14 Sample Web page

Figure 2.15 Sample Web page

Figure 2.16 Sample Web page

Figure 2.17 Sample Web page

Figure 2.18 Sample Web page

Figure 2.19 Sample Web page

Figure 2.20 Sample Web page

Figure 2.21 Sample Web page

Figure 2.22 Sample Web page

Figure 2.23 Sample Web page

Figure 2.24 Sample Web page

Figure 2.25 Sample Web page

Figure 2.26 Sample Web page

Figure 2.27 Sample Web page

Figure 2.28 Sample Web page

Figure 2.29 Sample Web page

Figure 2.30 Sample Web page

Figure 2.31 Sample Web page

Figure 2.32 Sample Web page

Figure 2.33 Sample Web page

Figure 2.34 Sample Web page

Figure 2.35 Sample Web page

Figure 2.36 Sample Web page

Figure 2.37 Sample Web page

Figure 2.38 Sample Web page

Figure 2.39 Sample Web page

Figure 2.40 Sample Web page

Figure 2.41 Sample Web page

Figure 2.42 Sample Web page

Figure 2.43 Sample Web page

Figure 2.44 Sample Web page

Figure 2.45 Sample Web page

Figure 2.46 Sample Web page

Figure 2.47 Sample Web page

Figure 2.48 Sample Web page

Figure 2.49 Sample Web page

Figure 2.50 Sample Web page

Figure 2.51 Sample Web page

Figure 2.52 Sample Web page

Figure 2.53 Sample Web page

Figure 2.54 Sample Web page

Figure 2.55 Sample Web page

Figure 2.56 Sample Web page

Figure 2.57 Sample Web page

Figure 2.58 Sample Web page

Figure 2.59 Sample Web page

Figure 2.60 Sample Web page

Figure 2.61 Sample Web page

Figure 2.62 Sample Web page

Figure 2.63 Sample Web page

Figure 2.64 Sample Web page

Figure 2.65 Sample Web page

Figure 2.66 Sample Web page

Figure 2.67 Sample Web page

Figure 2.68 Sample Web page

Figure 2.69 Sample Web page

Figure 2.70 Sample Web page

Figure 2.71 Sample Web page

Figure 2.72 Sample Web page

Figure 2.73 Sample Web page

Figure 2.74 Sample Web page

Figure 2.75 Sample Web page

Figure 2.76 Sample Web page

Figure 2.77 Sample Web page

Figure 2.78 Sample Web page

Figure 2.79 Sample Web page

Figure 2.80 Sample Web page

Figure 2.81 Sample Web page

Figure 2.82 Sample Web page

Figure 2.83 Sample Web page

Figure 2.84 Sample Web page

Figure 2.85 Sample Web page

Figure 2.86 Sample Web page

Figure 2.87 Sample Web page

Figure 2.88 Sample Web page

Figure 2.89 Sample Web page

Figure 2.90 Sample Web page

Figure 2.91 Sample Web page

Figure 2.92 Sample Web page

Figure 2.93 Sample Web page

Figure 2.94 Sample Web page

Figure 2.95 Sample Web page

Figure 2.96 Sample Web page

Figure 2.97 Sample Web page

Figure 2.98 Sample Web page

Figure 2.99 Sample Web page

Figure 2.100 Sample Web page

Figure 2.101 Sample Web page

Figure 2.102 Sample Web page

Figure 2.103 Sample Web page

Figure 2.104 Sample Web page

Figure 2.105 Sample Web page

Figure 2.106 Sample Web page

Figure 2.107 Sample Web page

Figure 2.108 Sample Web page

Figure 2.109 Sample Web page

Figure 2.110 Sample Web page

Figure 2.111 Sample Web page

Figure 2.112 Sample Web page

Figure 2.113 Sample Web page

Figure 2.114 Sample Web page

Figure 2.115 Sample Web page

Figure 2.116 Sample Web page

Figure 2.117 Sample Web page

Figure 2.118 Sample Web page

Figure 2.119 Sample Web page

Figure 2.120 Sample Web page

Figure 2.121 Sample Web page

Figure 2.122 Sample Web page

Figure 2.123 Sample Web page

Figure 2.124 Sample Web page

Figure 2.125 Sample Web page

Figure 2.126 Sample Web page

Figure 2.127 Sample Web page

Figure 2.128 Sample Web page

Figure 2.129 Sample Web page

Figure 2.130 Sample Web page

Figure 2.131 Sample Web page

Figure 2.132 Sample Web page

Figure 2.133 Sample Web page

Figure 2.134 Sample Web page

Figure 2.135 Sample Web page

Figure 2.136 Sample Web page

Figure 2.137 Sample Web page

Figure 2.138 Sample Web page

Figure 2.139 Sample Web page

Figure 2.140 Sample Web page

Figure 2.141 Sample Web page

Figure 2.142 Sample Web page

Figure 2.143 Sample Web page

Figure 2.144 Sample Web page

Figure 2.145 Sample Web page

Figure 2.146 Sample Web page

Figure 2.147 Sample Web page

Figure 2.148 Sample Web page

Figure 2.149 Sample Web page

Figure 2.150 Sample Web page

Figure 2.151 Sample Web page

Figure 2.152 Sample Web page

Figure 2.153 Sample Web page

Figure 2.154 Sample Web page

Figure 2.155 Sample Web page

Figure 2.156 Sample Web page

Figure 2.157 Sample Web page

Figure 2.158 Sample Web page

Figure 2.159 Sample Web page

Figure 2.160 Sample Web page

Figure 2.161 Sample Web page

Figure 2.162 Sample Web page

Figure 2.163 Sample Web page

Figure 2.164 Sample Web page

Figure 2.165 Sample Web page

Figure 2.166 Sample Web page

Figure 2.167 Sample Web page

Figure 2.168 Sample Web page

Figure 2.169 Sample Web page

Figure 2.170 Sample Web page

Figure 2.171 Sample Web page

Figure 2.172 Sample Web page

Figure 2.173 Sample Web page

Figure 2.174 Sample Web page

Figure 2.175 Sample Web page

Figure 2.176 Sample Web page

Figure 2.177 Sample Web page

Figure 2.178 Sample Web page

Figure 2.179 Sample Web page

Figure 2.180 Sample Web page

Figure 2.181 Sample Web page

Figure 2.182 Sample Web page

Figure 2.183 Sample Web page

Figure 2.184 Sample Web page

Figure 2.185 Sample Web page

Figure 2.186 Sample Web page

Figure 2.187 Sample Web page

Figure 2.188 Sample Web page

Figure 2.189 Sample Web page

Figure 2.190 Sample Web page

Figure 2.191 Sample Web page

Figure 2.192 Sample Web page

Figure 2.193 Sample Web page

Figure 2.194 Sample Web page

Figure 2.195 Sample Web page

Figure 2.196 Sample Web page

Figure 2.197 Sample Web page

Figure 2.198 Sample Web page

Figure 2.199 Sample Web page

Figure 2.200 Sample Web page

Figure 2.201 Sample Web page

Figure 2.202 Sample Web page

Figure 2.203 Sample Web page

Figure 2.204 Sample Web page

Figure 2.205 Sample Web page

Figure 2.206 Sample Web page

Figure 2.207 Sample Web page

Figure 2.208 Sample Web page

Figure 2.209 Sample Web page

Figure 2.210 Sample Web page

Figure 2.211 Sample Web page

Figure 2.212 Sample Web page

Figure 2.213 Sample Web page

Figure 2.214 Sample Web page

Figure 2.215 Sample Web page

Figure 2.216 Sample Web page

Figure 2.217 Sample Web page

Figure 2.218 Sample Web page

Figure 2.219 Sample Web page

Figure 2.220 Sample Web page

Figure 2.221 Sample Web page

Figure 2.222 Sample Web page

Figure 2.223 Sample Web page

Figure 2.224 Sample Web page

Figure 2.225 Sample Web page

Figure 2.226 Sample Web page

Figure 2.227 Sample Web page

Figure 2.228 Sample Web page

Figure 2.229 Sample Web page

Figure 2.230 Sample Web page

Figure 2.231 Sample Web page

Figure 2.232 Sample Web page

Figure 2.233 Sample Web page

Figure 2.234 Sample Web page

Figure 2.235 Sample Web page

Figure 2.236 Sample Web page

Figure 2.237 Sample Web page

Figure 2.238 Sample Web page

Figure 2.239 Sample Web page

Figure 2.240 Sample Web page

Figure 2.241 Sample Web page

Figure 2.242 Sample Web page

Figure 2.243 Sample Web page

Figure 2.244 Sample Web page

Figure 2.245 Sample Web page

Figure 2.246 Sample Web page

Figure 2.247 Sample Web page

Figure 2.248 Sample Web page

Figure 2.249 Sample Web page

Figure 2.250 Sample Web page

Figure 2.251 Sample Web page

Figure 2.252 Sample Web page

Figure 2.253 Sample Web page

Figure 2.254 Sample Web page

Figure 2.255 Sample Web page

Figure 2.256 Sample Web page

Figure 2.257 Sample Web page

Figure 2.258 Sample Web page

Figure 2.259 Sample Web page

Figure 2.260 Sample Web page

Figure 2.261 Sample Web page

Figure 2.262 Sample Web page

Figure 2.263 Sample Web page

Figure 2.264 Sample Web page

Figure 2.265 Sample Web page

Figure 2.266 Sample Web page

Figure 2.267 Sample Web page

Figure 2.268 Sample Web page

Figure 2.269 Sample Web page

Figure 2.270 Sample Web page

Figure 2.271 Sample Web page

Figure 2.272 Sample Web page

Figure 2.273 Sample Web page

Figure 2.274 Sample Web page

Figure 2.275 Sample Web page

Figure 2.276 Sample Web page

Figure 2.277 Sample Web page

Figure 2.278 Sample Web page

Figure 2.279 Sample Web page

Figure 2.280 Sample Web page

Figure 2.281 Sample Web page

Figure 2.282 Sample Web page

Figure 2.283 Sample Web page

Figure 2.284 Sample Web page

Figure 2.285 Sample Web page

Figure 2.286 Sample Web page

Figure 2.287 Sample Web page

Figure 2.288 Sample Web page

Figure 2.289 Sample Web page

Figure 2.290 Sample Web page

Figure 2.291 Sample Web page

Figure 2.292 Sample Web page

Figure 2.293 Sample Web page

Figure 2.294 Sample Web page

Figure 2.295 Sample Web page

Figure 2.296 Sample Web page

Figure 2.297 Sample Web page

Figure 2.298 Sample Web page

Figure 2.299 Sample Web page

Figure 2.300 Sample Web page

Figure 2.301 Sample Web page

Figure 2.302 Sample Web page

Figure 2.303 Sample Web page

Figure 2.304 Sample Web page

Figure 2.305 Sample Web page

Figure 2.306 Sample Web page

Figure 2.307 Sample Web page

Figure 2.308 Sample Web page

Figure 2.309 Sample Web page

Figure 2.310 Sample Web page

Figure 2.311 Sample Web page

Figure 2.312 Sample Web page

Figure 2.313 Sample Web page

Figure 2.314 Sample Web page

Figure 2.315 Sample Web page

Figure 2.316 Sample Web page

Figure 2.317 Sample Web page

Figure 2.318 Sample Web page

Figure 2.319 Sample Web page

Figure 2.320 Sample Web page

Figure 2.321 Sample Web page

Figure 2.322 Sample Web page

Figure 2.323 Sample Web page

Figure 2.324 Sample Web page

Figure 2.325 Sample Web page

Figure 2.326 Sample Web page

Figure 2.327 Sample Web page

Figure 2.328 Sample Web page

Figure 2.329 Sample Web page

Figure 2.330 Sample Web page

Figure 2.331 Sample Web page

Figure 2.332 Sample Web page

Figure 2.333 Sample Web page

Figure 2.334 Sample Web page

Figure 2.335 Sample Web page

Figure 2.336 Sample Web page

Figure 2.337 Sample Web page

Figure 2.338 Sample Web page

Figure 2.339 Sample Web page

Figure 2.340 Sample Web page

Figure 2.341 Sample Web page

Figure 2.342 Sample Web page

Figure 2.343 Sample Web page

Figure 2.344 Sample Web page

Figure 2.345 Sample Web page

Figure 2.346 Sample Web page

Figure 2.347 Sample Web page

Figure 2.348 Sample Web page

Figure 2.349 Sample Web page

Figure 2.350 Sample Web page

Figure 2.351 Sample Web page

Figure 2.352 Sample Web page

Figure 2.353 Sample Web page

Figure 2.354 Sample Web page

Figure 2.355 Sample Web page

Figure 2.356 Sample Web page

Figure 2.357 Sample Web page

Figure 2.358 Sample Web page

Figure 2.359 Sample Web page

Figure 2.360 Sample Web page

Figure 2.361 Sample Web page

Figure 2.362 Sample Web page

Figure 2.363 Sample Web page

Figure 2.364 Sample Web page

Figure 2.365 Sample Web page

Figure 2.366 Sample Web page

Figure 2.367 Sample Web page

Figure 2.368 Sample Web page

Figure 2.369 Sample Web page

Figure 2.370 Sample Web page

Figure 2.371 Sample Web page

Figure 2.372 Sample Web page

Figure 2.373 Sample Web page

Figure 2.374 Sample Web page

Figure 2.375 Sample Web page

Figure 2.376 Sample Web page

Figure 2.377 Sample Web page

Figure 2.378 Sample Web page

Figure 2.379 Sample Web page

Figure 2.380 Sample Web page

Figure 2.381 Sample Web page

Figure 2.382 Sample Web page

Figure 2.383 Sample Web page

Figure 2.384 Sample Web page

Figure 2.385 Sample Web page

Figure 2.386 Sample Web page

Figure 2.387 Sample Web page

Figure 2.388 Sample Web page

Figure 2.389 Sample Web page

Figure 2.390 Sample Web page

Figure 2.391 Sample Web page

Figure 2.392 Sample Web page

Figure 2.393 Sample Web page

Figure 2.394 Sample Web page

Figure 2.395 Sample Web page

Figure 2.396 Sample Web page

Figure 2.397 Sample Web page

Figure 2.398 Sample Web page

Figure 2.399 Sample Web page

Figure 2.400 Sample Web page

Figure 2.401 Sample Web page

Figure 2.402 Sample Web page

Figure 2.403 Sample Web page

Figure 2.404 Sample Web page

Figure 2.405 Sample Web page

Figure 2.406 Sample Web page

Figure 2.407 Sample Web page

Figure 2.408 Sample Web page

Figure 2.409 Sample Web page

Figure 2.410 Sample Web page

Figure 2.411 Sample Web page

Figure 2.412 Sample Web page

Figure 2.413 Sample Web page

Figure 2.414 Sample Web page

Figure 2.415 Sample Web page

Figure 2.416 Sample Web page

Figure 2.417 Sample Web page

Figure 2.418 Sample Web page

Figure 2.419 Sample Web page

Figure 2.420 Sample Web page

Figure 2.421 Sample Web page

Figure 2.422 Sample Web page

Figure 2.423 Sample Web page

Figure 2.424 Sample Web page

Figure 2.425 Sample Web page

Figure 2.426 Sample Web page

Figure 2.427 Sample Web page

Figure 2.428 Sample Web page

Figure 2.429 Sample Web page

Figure 2.430 Sample Web page

Figure 2.431 Sample Web page

Figure 2.432 Sample Web page

Figure 2.433 Sample Web page

Figure 2.434 Sample Web page

Figure 2.435 Sample Web page

Figure 2.436 Sample Web page

Figure 2.437 Sample Web page

Figure 2.438 Sample Web page

Figure 2.439 Sample Web page

Figure 2.440 Sample Web page

Figure 2.441 Sample Web page

Figure 2.442 Sample Web page

Figure 2.443 Sample Web page

Figure 2.444 Sample Web page

Figure 2.445 Sample Web page

Figure 2.446 Sample Web page

Figure 2.447 Sample Web page

Figure 2.448 Sample Web page

Figure 2.449 Sample Web page

Figure 2.450 Sample Web page

Figure 2.451 Sample Web page

Figure 2.452 Sample Web page

Figure 2.453 Sample Web page

Figure 2.454 Sample Web page

Figure 2.455 Sample Web page

Figure 2.456 Sample Web page

Figure 2.457 Sample Web page

Figure 2.458 Sample Web page

Figure 2.459 Sample Web page

Figure 2.460 Sample Web page

Figure 2.461 Sample Web page

Figure 2.462 Sample Web page

Figure 2.463 Sample Web page

Figure 2.464 Sample Web page

Figure 2.465 Sample Web page

Figure 2.466 Sample Web page

Figure 2.467 Sample Web page

Figure 2.468 Sample Web page

Figure 2.469 Sample Web page

Figure 2.470 Sample Web page

Figure 2.471 Sample Web page

Figure 2.472 Sample Web page

Figure 2.473 Sample Web page

Figure 2.474 Sample Web page

Figure 2.475 Sample Web page

Figure 2.476 Sample Web page

Figure 2.477 Sample Web page

Figure 2.478 Sample Web page

Figure 2.479 Sample Web page

Figure 2.480 Sample Web page

Figure 2.481 Sample Web page

Figure 2.482 Sample Web page

Figure 2.483 Sample Web page

Figure 2.484 Sample Web page

Figure 2.485 Sample Web page

Figure 2.486 Sample Web page

Figure 2.487 Sample Web page

Figure 2.488 Sample Web page

Figure 2.489 Sample Web page

Figure 2.490 Sample Web page

Figure 2.491 Sample Web page

Figure 2.492 Sample Web page

Figure 2.493 Sample Web page

Figure 2.494 Sample Web page

Figure 2.495 Sample Web page

Figure 2.496 Sample Web page

Figure 2.497 Sample Web page

Figure 2.498 Sample Web page

Figure 2.499 Sample Web page

Figure 2.500 Sample Web page

Figure 2.501 Sample Web page

Figure 2.502 Sample Web page

Figure 2.503 Sample Web page

Figure 2.504 Sample Web page

Figure 2.505 Sample Web page

Figure 2.506 Sample Web page

Figure 2.507 Sample Web page

Figure 2.508 Sample Web page

Figure 2.509 Sample Web page

Figure 2.510 Sample Web page

Figure 2.511 Sample Web page

Figure 2.512 Sample Web page

Figure 2.513 Sample Web page

Figure 2.514 Sample Web page

Figure 2.515 Sample Web page

Figure 2.516 Sample Web page

Figure 2.517 Sample Web page

Figure 2.518 Sample Web page

Figure 2.519 Sample Web page

Figure 2.520 Sample Web page

Figure 2.521 Sample Web page

Figure 2.522 Sample Web page

Figure 2.523 Sample Web page

Figure 2.524 Sample Web page

Figure 2.525 Sample Web page

Figure 2.526 Sample Web page

Figure 2.527 Sample Web page

Figure 2.528 Sample Web page

Figure 2.529 Sample Web page

Figure 2.530 Sample Web page

Figure 2.531 Sample Web page

Figure 2.532 Sample Web page

Figure 2.533 Sample Web page

Figure 2.534 Sample Web page

Figure 2.535 Sample Web page

Figure 2.536 Sample Web page

Figure 2.537 Sample Web page

Figure 2.538 Sample Web page

Figure 2.539 Sample Web page

Figure 2.540 Sample Web page

Figure 2.541 Sample Web page

Figure 2.542 Sample Web page

Figure 2.543 Sample Web page

Figure 2.544 Sample Web page

Figure 2.545 Sample Web page

Figure 2.546 Sample Web page

Figure 2.547 Sample Web page

Figure 2.548 Sample Web page

Figure 2.549 Sample Web page

Figure 2.550 Sample Web page

Figure 2.551 Sample Web page

Figure 2.552 Sample Web page

Figure 2.553 Sample Web page

Figure 2.554 Sample Web page

Figure 2.555 Sample Web page

Figure 2.556 Sample Web page

Figure 2.557 Sample Web page

Figure 2.558 Sample Web page

Figure 2.559 Sample Web page

Figure 2.560 Sample Web page

Figure 2.561 Sample Web page

Figure 2.562 Sample Web page

Figure 2.563 Sample Web page

Figure 2.564 Sample Web page

Figure 2.565 Sample Web page

Figure 2.566 Sample Web page

Figure 2.567 Sample Web page

Figure 2.568 Sample Web page

Figure 2.569 Sample Web page

Figure 2.570 Sample Web page

Figure 2.571 Sample Web page

Figure 2.572 Sample Web page

Figure 2.573 Sample Web page

Figure 2.574 Sample Web page

Figure 2.575 Sample Web page

Figure 2.576 Sample Web page

Figure 2.577 Sample Web page

Figure 2.578 Sample Web page

Figure 2.579 Sample Web page

Figure 2.580 Sample Web page

Figure 2.581 Sample Web page

Figure 2.582 Sample Web page

Figure 2.583 Sample Web page

Figure 2.584 Sample Web page

Figure 2.585 Sample Web page

Figure 2.586 Sample Web page

Figure 2.587 Sample Web page

Figure 2.588 Sample Web page

Figure 2.589 Sample Web page

Figure 2.590 Sample Web page

Figure 2.591 Sample Web page

Figure 2.592 Sample Web page

Figure 2.593 Sample Web page

Figure 2.594 Sample Web page

Figure 2.595 Sample Web page

Figure 2.596 Sample Web page

Figure 2.597 Sample Web page

Figure 2.598 Sample Web page

Figure 2.599 Sample Web page

Figure 2.600 Sample Web page

Figure 2.601 Sample Web page

Figure 2.602 Sample Web page

Figure 2.603 Sample Web page

Figure 2.604 Sample Web page

Figure 2.605 Sample Web page

Figure 2.606 Sample Web page

Figure 2.607 Sample Web page

Figure 2.608 Sample Web page

Figure 2.609 Sample Web page

Figure 2.610 Sample Web page

Figure 2.611 Sample Web page

Figure 2.612 Sample Web page

Figure 2.613 Sample Web page

Figure 2.614 Sample Web page

Figure 2.615 Sample Web page

Figure 2.616 Sample Web page

Figure 2.617 Sample Web page

Figure 2.618 Sample Web page

Figure 2.619 Sample Web page

Figure 2.620 Sample Web page

Figure 2.621 Sample Web page

Figure 2.622 Sample Web page

Figure 2.623 Sample Web page

Figure 2.624 Sample Web page

Figure 2.625 Sample Web page

Figure 2.626 Sample Web page

Figure 2.627 Sample Web page

Figure 2.628 Sample Web page

Figure 2.629 Sample Web page

Figure 2.630 Sample Web page

Figure 2.631 Sample Web page

Figure 2.632 Sample Web page

Figure 2.633 Sample Web page

Figure 2.634 Sample Web page

Figure 2.635 Sample Web page

Figure 2.636 Sample Web page

Figure 2.637 Sample Web page

Figure 2.638 Sample Web page

Figure 2.639 Sample Web page

Figure 2.640 Sample Web page

Figure 2.641 Sample Web page

Figure 2.642 Sample Web page

Figure 2.643 Sample Web page

Figure 2.644 Sample Web page

Figure 2.645 Sample Web page

Figure 2.646 Sample Web page

Figure 2.647 Sample Web page

Figure 2.648 Sample Web page

Figure 2.649 Sample Web page

Figure 2.650 Sample Web page

Figure 2.651 Sample Web page

Figure 2.652 Sample Web page

Figure 2.653 Sample Web page

Figure 2.654 Sample Web page

Figure 2.655 Sample Web page

Figure 2.656 Sample Web page

Figure 2.657 Sample Web page

Figure 2.658 Sample Web page

Figure 2.659 Sample Web page

Figure 2.660 Sample Web page

Figure 2.661 Sample Web page

Figure 2.662 Sample Web page

Figure 2.663 Sample Web page

Figure 2.664 Sample Web page

Figure 2.665 Sample Web page

Figure 2.666 Sample Web page

Figure 2.667 Sample Web page

Figure 2.668 Sample Web page

Figure 2.669 Sample Web page

Figure 2.670 Sample Web page

Figure 2.671 Sample Web page

Figure 2.672 Sample Web page

Figure 2.673 Sample Web page

Figure 2.674 Sample Web page

Figure 2.675 Sample Web page

Figure 2.676 Sample Web page

Figure 2.677 Sample Web page

Figure 2.678 Sample Web page

Figure 2.679 Sample Web page

Figure 2.680 Sample Web page

Figure 2.681 Sample Web page

Figure 2.682 Sample Web page

Figure 2.683 Sample Web page

Figure 2.684 Sample Web page

Figure 2.685 Sample Web page

Figure 2.686 Sample Web page

Figure 2.687 Sample Web page

Figure 2.688 Sample Web page

Figure 2.689 Sample Web page

Figure 2.690 Sample Web page

Figure 2.691 Sample Web page

Figure 2.692 Sample Web page

Figure 2.693 Sample Web page

Figure 2.694 Sample Web page

Figure 2.695 Sample Web page

Figure 2.696 Sample Web page

Figure 2.697 Sample Web page

Figure 2.698 Sample Web page

Figure 2.699 Sample Web page

Figure 2.700 Sample Web page

Figure 2.701 Sample Web page

Figure 2.702 Sample Web page

Figure 2.703 Sample Web page

Figure 2.704 Sample Web page

Figure 2.705 Sample Web page

Figure 2.706 Sample Web page

Figure 2.707 Sample Web page

Figure 2.708 Sample Web page

Figure 2.709 Sample Web page

Figure 2.710 Sample Web page

Figure 2.711 Sample Web page

Figure 2.712 Sample Web page

Figure 2.713 Sample Web page

Figure 2.714 Sample Web page

Figure 2.715 Sample Web page

Figure 2.716 Sample Web page

Figure 2.717 Sample Web page

Figure 2.718 Sample Web page

Figure 2.719 Sample Web page

Figure 2.720 Sample Web page

Figure 2.721 Sample Web page

Figure 2.722 Sample Web page

Figure 2.723 Sample Web page

Figure 2.724 Sample Web page

Figure 2.725 Sample Web page

Figure 2.726 Sample Web page

Figure 2.727 Sample Web page

Figure 2.728 Sample Web page

Figure 2.729 Sample Web page

Figure 2.730 Sample Web page

Figure 2.731 Sample Web page

Figure 2.732 Sample Web page

Figure 2.733 Sample Web page

Figure 2.734 Sample Web page

Figure 2.735 Sample Web page

Figure 2.736 Sample Web page

Figure 2.737 Sample Web page

Figure 2.738 Sample Web page

Figure 2.739 Sample Web page

Figure 2.740 Sample Web page

Figure 2.741 Sample Web page

Figure 2.742 Sample Web page

Figure 2.743 Sample Web page

Figure 2.744 Sample Web page

Figure 2.745 Sample Web page

Figure 2.746 Sample Web page

Figure 2.747 Sample Web page

Figure 2.748 Sample Web page

Figure 2.749 Sample Web page

Figure 2.750 Sample Web page

Figure 2.751 Sample Web page

Figure 2.752 Sample Web page

Figure 2.753 Sample Web page

Figure 2.754 Sample Web page

Figure 2.755 Sample Web page

Figure 2.756 Sample Web page

Figure 2.757 Sample Web page

Figure 2.758 Sample Web page

Figure 2.759 Sample Web page

Figure 2.760 Sample Web page

Figure 2.761 Sample Web page

Figure 2.762 Sample Web page

Figure 2.763 Sample Web page

Figure 2.764 Sample Web page

Figure 2.765 Sample Web page

Figure 2.766 Sample Web page

Figure 2.767 Sample Web page

Figure 2.768 Sample Web page

Figure 2.769 Sample Web page

Figure 2.770 Sample Web page

Figure 2.771 Sample Web page

Figure 2.772 Sample Web page

Figure 2.773 Sample Web page

Figure 2.774 Sample Web page

Figure 2.775 Sample Web page

Figure 2.776 Sample Web page

Figure 2.777 Sample Web page

Figure 2.778 Sample Web page

Figure 2.779 Sample Web page

Figure 2.780 Sample Web page

Figure 2.781 Sample Web page

Figure 2.782 Sample Web page

Figure 2.783 Sample Web page

Figure 2.784 Sample Web page

Figure 2.785 Sample Web page

Figure 2.786 Sample Web page

Figure 2.787 Sample Web page

Figure 2.788 Sample Web page

Figure 2.789 Sample Web page

Figure 2.790 Sample Web page

Figure 2.791 Sample Web page

Figure 2.792 Sample Web page

Figure 2.793 Sample Web page

Figure 2.794 Sample Web page

Figure 2.795 Sample Web page

Figure 2.796 Sample Web page

Figure 2.797 Sample Web page

Figure 2.798 Sample Web page

Figure 2.799 Sample Web page

Figure 2.800 Sample Web page

Figure 2.801 Sample Web page

Figure 2.802 Sample Web page

Figure 2.803 Sample Web page

Figure 2.804 Sample Web page

Figure 2.805 Sample Web page

Figure 2.806 Sample Web page

Figure 2.807 Sample Web page

Figure 2.808 Sample Web page

Figure 2.809 Sample Web page

Figure 2.810 Sample Web page

Figure 2.811 Sample Web page

Figure 2.812 Sample Web page

Figure 2.813 Sample Web page

Figure 2.814 Sample Web page

Figure 2.815 Sample Web page

Figure 2.816 Sample Web page

Figure 2.817 Sample Web page

Figure 2.818 Sample Web page

Figure 2.819 Sample Web page

Figure 2.820 Sample Web page

Figure 2.821 Sample Web page

Figure 2.822 Sample Web page

Figure 2.823 Sample Web page

Figure 2.824 Sample Web page

Figure 2.825 Sample Web page

Figure 2.826 Sample Web page

Figure 2.827 Sample Web page

Figure 2.828 Sample Web page

Figure 2.829 Sample Web page

Figure 2.830 Sample Web page

Figure 2.831 Sample Web page

Figure 2.832 Sample Web page

Figure 2.833 Sample Web page

Figure 2.834 Sample Web page

Figure 2.835 Sample Web page

Figure 2.836 Sample Web page

Figure 2.837 Sample Web page

Figure 2.838 Sample Web page

Figure 2.839 Sample Web page

Figure 2.840 Sample Web page

Figure 2.841 Sample Web page

Figure 2.842 Sample Web page

Figure 2.843 Sample Web page

Figure 2.844 Sample Web page

Figure 2.845 Sample Web page

Figure 2.846 Sample Web page

Figure 2.847 Sample Web page

Figure 2.848 Sample Web page

Figure 2.849 Sample Web page

Figure 2.850 Sample Web page

Figure 2.851 Sample Web page

Figure 2.852 Sample Web page

Figure 2.853 Sample Web page

Figure 2.854 Sample Web page

Figure 2.855 Sample Web page

Figure 2.856 Sample Web page

Figure 2.857 Sample Web page

Figure 2.858 Sample Web page

Figure 2.859 Sample Web page

Figure 2.860 Sample Web page

Figure 2.861 Sample Web page

Figure 2.862 Sample Web page

Figure 2.863 Sample Web page

Figure 2.864 Sample Web page

Figure 2.865 Sample Web page

Figure 2.866 Sample Web page

Figure 2.867 Sample Web page

Figure 2.868 Sample Web page

Figure 2.869 Sample Web page

Figure 2.870 Sample Web page

Figure 2.871 Sample Web page

Figure 2.872 Sample Web page

Figure 2.873 Sample Web page

Figure 2.874 Sample Web page

Figure 2.875 Sample Web page

Figure 2.876 Sample Web page

Figure 2.877 Sample Web page

Figure 2.878 Sample Web page

Figure 2.879 Sample Web page

Figure 2.880 Sample Web page

Figure 2.881 Sample Web page

Figure 2.882 Sample Web page

Figure 2.883 Sample Web page

Figure 2.884 Sample Web page

Figure 2.885 Sample Web page

Figure 2.886 Sample Web page

Figure 2.887 Sample Web page

Figure 2.888 Sample Web page

Figure 2.889 Sample Web page

Figure 2.890 Sample Web page

Figure 2.891 Sample Web page

Figure 2.892 Sample Web page

Figure 2.893 Sample Web page

Figure 2.894 Sample Web page

Figure 2.895 Sample Web page

Figure 2.896 Sample Web page

Figure 2.897 Sample Web page

Figure 2.898 Sample Web page

Figure 2.899 Sample Web page

Figure 2.900 Sample Web page

Figure 2.901 Sample Web page

Figure 2.902 Sample Web page

Figure 2.903 Sample Web page

Figure 2.904 Sample Web page

Figure 2.905 Sample Web page

Figure 2.906 Sample Web page

Figure 2.907 Sample Web page

Figure 2.908 Sample Web page

Figure 2.909 Sample Web page

Figure 2.910 Sample Web page

Figure 2.911 Sample Web page

Figure 2.912 Sample Web page

Figure 2.913 Sample Web page

Figure 2.914 Sample Web page

Figure 2.915 Sample Web page

Figure 2.916 Sample Web page

Figure 2.917 Sample Web page

Figure 2.918 Sample Web page

Figure 2.919 Sample Web page

Figure 2.920 Sample Web page

Figure 2.921 Sample Web page

Figure 2.922 Sample Web page

Figure 2.923 Sample Web page

Figure 2.924 Sample Web page

Figure 2.925 Sample Web page

Figure 2.926 Sample Web page

Figure 2.927 Sample Web page

Figure 2.928 Sample Web page

Figure 2.929 Sample Web page

Figure 2.930 Sample Web page

Figure 2.931 Sample Web page

Figure 2.932 Sample Web page

Figure 2.933 Sample Web page

Figure 2.934 Sample Web page

Figure 2.935 Sample Web page

Figure 2.936 Sample Web page

Figure 2.937 Sample Web page

Figure 2.938 Sample Web page

Figure 2.939 Sample Web page

Figure 2.940 Sample Web page

Figure 2.941 Sample Web page

Figure 2.942 Sample Web page

Figure 2.943 Sample Web page

Figure 2.944 Sample Web page

Figure 2.945 Sample Web page

Figure 2.946 Sample Web page

Figure 2.947 Sample Web page

Figure 2.948 Sample Web page

Figure 2.949 Sample Web page

Figure 2.950 Sample Web page

Figure 2.951 Sample Web page

Figure 2.952 Sample Web page

Figure 2.953 Sample Web page

Figure 2.954 Sample Web page

Figure 2.955 Sample Web page

Figure 2.956 Sample Web page

Figure 2.957 Sample Web page

Figure 2.958 Sample Web page

Figure 2.959 Sample Web page

Figure 2.960 Sample Web page

Figure 2.961 Sample Web page

Figure 2.962 Sample Web page

Figure 2.963 Sample Web page

Figure 2.964 Sample Web page

Figure 2.965 Sample Web page

Figure 2.966 Sample Web page

Figure 2.967 Sample Web page

Figure 2.968 Sample Web page

Figure 2.969 Sample Web page

Figure 2.970 Sample Web page

Figure 2.971 Sample Web page

Figure 2.972 Sample Web page

Figure 2.973 Sample Web page

Figure 2.974 Sample Web page

Figure 2.975 Sample Web page

Figure 2.976 Sample Web page

Figure 2.977 Sample Web page

Figure 2.978 Sample Web page

Figure 2.979 Sample Web page

Figure 2.980 Sample Web page

Figure 2.981 Sample Web page

Figure 2.982 Sample Web page

Figure 2.983 Sample Web page

Figure 2.984 Sample Web page

Figure 2.985 Sample Web page

Figure 2.986 Sample Web page

Figure 2.987 Sample Web page

Figure 2.988 Sample Web page

Figure 2.989 Sample Web page

Figure 2.990 Sample Web page

Figure 2.991 Sample Web page

Figure 2.992 Sample Web page

Figure 2.993 Sample Web page

Figure 2.994 Sample Web page

Figure 2.995 Sample Web page

Figure 2.996 Sample Web page

Figure 2.997 Sample Web page

Figure 2.998 Sample Web page

Figure 2.999 Sample Web page

Figure 2.1000 Sample Web page

Ad secundum dicendum, quod Deus non dicitur esse ens, quasi ipse sit omnia entia, sed quia in ipso est ipsum esse, non quidem esse commune, sed esse proprium ipsius. Unde sequitur quod ipse sit esse subsistens, et quod in ipso non sit esse aliquod inhaerens, quod est esse formale omnium entium.

Ad tertium dicendum, quod Deus dicitur esse ens, quia ipse est esse subsistens, non quidem esse commune, sed esse proprium ipsius. Unde sequitur quod ipse sit esse subsistens, et quod in ipso non sit esse aliquod inhaerens, quod est esse formale omnium entium.

Ad quartum dicendum, quod Deus dicitur esse ens, quia ipse est esse subsistens, non quidem esse commune, sed esse proprium ipsius. Unde sequitur quod ipse sit esse subsistens, et quod in ipso non sit esse aliquod inhaerens, quod est esse formale omnium entium.

Ad quintum dicendum, quod Deus dicitur esse ens, quia ipse est esse subsistens, non quidem esse commune, sed esse proprium ipsius. Unde sequitur quod ipse sit esse subsistens, et quod in ipso non sit esse aliquod inhaerens, quod est esse formale omnium entium.

Ad sextum dicendum, quod Deus dicitur esse ens, quia ipse est esse subsistens, non quidem esse commune, sed esse proprium ipsius. Unde sequitur quod ipse sit esse subsistens, et quod in ipso non sit esse aliquod inhaerens, quod est esse formale omnium entium.

Ad septimum dicendum, quod Deus dicitur esse ens, quia ipse est esse subsistens, non quidem esse commune, sed esse proprium ipsius. Unde sequitur quod ipse sit esse subsistens, et quod in ipso non sit esse aliquod inhaerens, quod est esse formale omnium entium.

Ad octavum dicendum, quod Deus dicitur esse ens, quia ipse est esse subsistens, non quidem esse commune, sed esse proprium ipsius. Unde sequitur quod ipse sit esse subsistens, et quod in ipso non sit esse aliquod inhaerens, quod est esse formale omnium entium.

Ad nonum dicendum, quod Deus dicitur esse ens, quia ipse est esse subsistens, non quidem esse commune, sed esse proprium ipsius. Unde sequitur quod ipse sit esse subsistens, et quod in ipso non sit esse aliquod inhaerens, quod est esse formale omnium entium.

Ad decimum dicendum, quod Deus dicitur esse ens, quia ipse est esse subsistens, non quidem esse commune, sed esse proprium ipsius. Unde sequitur quod ipse sit esse subsistens, et quod in ipso non sit esse aliquod inhaerens, quod est esse formale omnium entium.

fuerit ex legicimo connubio ſuſceptorum. *Ant. Teiſſier* Elog. Virorum Erud. Gall.

In Effigiem *Andreæ Tiraquelli* hoc Hexaſtichon compoſuit Auctor Anonymus:

Iam nihil eſt, venerande ſenex, quòd pulla ſororum
Stamina, vel Stygias quòd verearis aquas.
Subtrahet hæc vultus morti pictura: perennem
Ingenio vitam tot tua ſcripta dabunt.
Ergo ubi fatalem Lacheſis *tibi neverit horam,*
Magna tamen fugiet pars Acheronta *tui.*

Extant Opera ejus Juridica 7. Tomis *Francofurti* 1616.

PETRUS VICTORIUS.

Florentinus, natus eſt anno 1499. Obiit anno 1585.

Exaravit variarum Lectionum libros 38. Annotationes in *Varronem*, *Catonem*, & *Columellam*: Commentaria in libros *Ariſtotelis* de Arte Dicendi, de Poeticâ, de Moribus, & de Republicâ: *Caſtigationes* in *Ciceronem*: Annotationes in Epiſtolas *Ciceronis*: Scholia in *Æſchylum*: Orationes & Epiſtolas: libellum de Urbis *Romæ* Regionibus & Locis: Commentarios in *Demetrii Phalerei* librum de Elocutione. Clar. A. D. MQL.

Petrus Victorius longævâ ætate id conſecutus eſt, ut *literas* in *Italiâ* renaſcentes & penè extinctas viderit. De quo pauciora eo mihi dicenda ſunt, quod ejus pleraque monumenta extant, quibus *humaniores literas*, & antiquos *Scriptores* tam *Græcos* quàm *Latinos* magnâ fide ac diligentiâ recognitos explicavit. *Thuan.* ad An. 1585.

Petrus Victorius, princeps ingeniorum ſui temporis, judicio valebat acerrimo, ac eruditione magnâ, quæ cum pari conjuncta erat modeſtiâ. Illi uni plus *Cicero* debet, quàm reliquis omnibus, qui in eo perpoliendo tempus ſtudiumq; poſuerunt, quorum plurimos ſuperius illud felix ſeculum tulit, *Italia* præcipuè omnis eruditionis, quæ in illâ refloruit, parens: Horum enim pleriſque cultum quidem refert acceptum, ſed *Victorio* ſalutem. Non inficior alios etiam ſolertes & doctos viros multos nævos *Tullio* deterſiſſe, ſed *Victorium* tot gravia vulnera, tot latentia & ſuppurata, quæ bonam valetudinem mentiebantur, in eo ſanavit *ulcera*, ut principem inter omnes locum obtineat. *Ioan. Georg. Grævius* præfat. ad *Ciceron. Epiſt.*

Petrus ſanè *Victorius*, magnus cum primis vir, & de quo illud *Ennii* proferre meritò poſſim, *Multa tenens antiqua ſepulta:* cùm in *Græcis* & *Latinis* auctoribus partim caſtigandis, partim interpretandis ſtudioſè verſatus ſit. *Lipſ.* l. 2. Var. Lect. c. 25.

Digitized by Google

Lavinius Torrentius ad *Sueton. Claud.* c. 43. vocat virum in emendandis *Veterum Scriptis* rarâ religione & fide.

Ex hac *Emendandi* professione non tam doctrinæ magnæ, quàm magnæ bonitatis & fidei laudem quæsivit. *Franc. Robertell.* de Art. Critic.

Instaurator non ultimus humanitatis. *C. Barth* in *Rutil.* p. 186

Eruditorum Coryphæus, qui tam accuratè vet. MSS. contextus observavit, ut communi omnium literatorum consensu & voce accuratiùs non potuerit. *Riccobon.* in lib. 1. Rhetor Arist. c 2.

Neminem arbitror meliori fide ac religione & diligentiâ in antiquorum scriptorum emendatione versatum esse, quàm *Victorium*. Nam quandocunque uspiam hæret, ne antiquitari præscribat, veterem scripturam velut sub scriptâ testatione repræsentat, & rem judicio hominum relinquit: in quô eâ pudoris ingenuitate est, ut de existimatione malit amittere, quàm per fucum hominibus os sublinire, & dum famæ consulit, verum opprimere. *Turneb* lib. 19. Adversar. cap. 28.

Victorius Italorum doctissimus, & vir optimus ac fidelissimus, cui multum debemus. *Scaligerana* prim. p. 147.

Petrus Victorius, vir bonus, qui bene scripsit, sed diffusus; infensus mihi fuit quod in *Varronem* scripsissem ejusque *Varrone* usus essem, quo ipse tam feliciter ut ego uti non poterat. Quàm misera *Victorii* Epistola ad finem Operum de la *Casa* circa *Euripidis* quendam locum, cujusque errorem animadvertere nequit. In Italia maximi æstimabantur *Victorii Variæ Lectiones*. Doctus erat sed vulgare ingenium. Immeritò carpit illum *Turn.* Dum juvenis eram Varias Lectiones *Victorii* in pretio habebam, sed haud magni sunt momenti: miseras scribit Epistolas cum magnis ambagibus. P. *Victorius* dolebat me melius *Varrone* uti potuisse quam ipse, ideo mihi invidebat: In suis variis Lectionibus non habet nisi verba & paucas conjecturas bonas. Multum fecit in Libris conferendis, sed non habebat genium Librorum; magni fiebat, quia Itali solent suos magnificere. *P. Victorius* bonus & diligens, sed parvi judicii. *Scaligerana* 2. Gall.

Dominus *Balzacius* ait *Victorium* non esse quidem adeo jucundum ut *Lipsium* & quosdam alios, sed illi simplicitatem quandam Romanam inesse quæ maximè delectat, & vel ipsam ejus negligentiam aliquam habere venustatem. Cæterum claris natum esse natalibus, Dalæmoniamque Sophisticem nobilitasse. Nobis transmisisse bonas & sani judicii observationes in Aristotelem, Ciceronem, Demetrium Phalereum &c. de la *Casa* illum tanquam Magistrum suum agnoscere; Annibalem *Caro* illum tanquam Patriæ suæ *Oraculum* consuluisse: *Scaligerum* eum ut virum eruditissimum suspexisse; à *Principibus Medicæis* sæpe in propriis Lares conveniri solitum fuisse; Regem ipsum *Henricum* III. ad eum scripsisse petens in amicorum album referret. *Balzac.* lib. 19. Epist. 10. ad *Capellanum* 1638. Gallicè.

Nihilominus idem Author alibi dicit se stylum ejus atque Scribendi modos

parvi-

Digitized by Google

parvi facere, præsertim in ejus *Epistolis* ejusque Orationibus. *Balzacius* lib. 3. Epist. 21. Gall.

Summus *Academiæ Florentinæ* parens, concordi suorum civium plausu est appellatus. Ita doctorum cohors omnium *Italicæ Universitatis*, ac ejus *Oraculum* inita *humaniorum literarum* dissidia deferebat. In quo tamen egregiam perpetuò retulit modestiæ laudem animò potiùs amicorum studiis & officiis, quàm propriæ gloriæ, ac inflationi prono. Neque pariter ullum vel emeriti lucri commodum sibi cordi esse tunc ostendit, cùm bis aureorum millia sibi à nobili quodam oblata *Presbytero*, ut *Rhetoricæ* volumen typis recusum ejus inscriberet nomini, constantissimè rejecit. *Ioan. Imperial.* in Musæ Histor.

Eximia verò *Petri Victorii* facultas, ad *antiqui* arbitrium ita se componit, ut mutatus, recoctus, penè alter credi possit; alieno ore loqui, propriamque indolem exuisse videatur. *Huet.* de Claris Interpret.

Petrum Victorium ex eo genere *Plagiariorum* habetur, qui ambitione quadam accensi deperditos, eoque nunquam sibi visos citant *autores*, eorum suppresso nomine, à quibus notitia talium ad eos pervenit. *Thomas.* de Plag. num. 575.

Author *Bibliotheca Curiosa* ait Petrum Victorium omnium Aristotelis Interpretum præstantissimum esse, sed utcumque obscurum. Gallicè.

In *Petrum Victorium* hoc distichon composuit *Iacobus Boissardus*:

Victor es, & vincis Musis & Apolline *dextro:*
Quin age, Parcarum vincere claustra stude.

Extant Variarum Lectionum libri 25. *Florentiæ* Typis *Laurentii Torrentini* fol. 1553. Extant *ibidem* 1582.

Extant Notæ ad *Varronem*, *Dordrecti* 1619. 8°.

MARCUS HIERONYMUS VIDAS.

PArtam habuit *Cremonam*, *Galliæ Cisalpinæ* urbem percelebrem, non procul à *Mantuâ* dissitam. Hujus parentes non fuerunt ignobiles, neque tenuium facultatum: qui filium bonis disciplinis institui summâ diligentiâ curaverunt, adhibitis ad ejus institutionem doctis, & solertibus Præceptoribus. Cûmque esset in Philosophiæ studio optimè eruditus, tam in patria, quàm *Mantuæ*, *Parqvium* missus est, ubi studiorum cursum absolvit: & *Romæ*, ubi sacris literis incumbens, & Poësi, tantum in iis profecit, ut proximè ad *Virgilianam* excellentiam illum pervenisse omnes judicent: cujus rei insigne testimonium præbet insigne illud, & nunquam satis laudatum opus *Christiados*: Poema proculdubio, quodtam materiâ, quàm compositione, & stylo debet meritò præferri cæteris omnibus scriptis, quæ à nostri sæculi poetis melioribus tradita sunt: continet enim vitam *Christi* ac gesta libris 6. scripsit & eadem feli- Clar. A. D. MDL.

citate de *arte Poeticâ* lib. 3. De *Bombycum curâ & usu* lib. 2. De *Ludo Scacchorum* lib. 1. *Hymnos, Odas, Bucolica*, & aliquot *Epistolas*, quæ omnia hodie non sine autoris admiratione, & æternâ laude à bonarum literarum studiosis leguntur. Cujus virtutem & doctrinam ut aliquo honoris titulo, & commoditate compensaret Pontifex Maximus, Episcoparum *Albæ* illi detulit, donationem adprobantibus communi suffragio omnibus Ecclesiasticis Patribus. Mortuus est anno *Dom.* 1566. ætatis 59. M.V.D.X. Florebat in *Italiâ* celebris, anno *Christianæ* salutis M. D. XXX. *Boissard.* in Icon.

Hunc unum hâc tempestate meo judicio eò perveniſſe videmus, quò fuit *Græcis*, duce cum primis *Virgilio*, pervenire *poeta* potest. Vastus illi animus atque *poëticus*, præcipua verò ejus (ut mihi quidem videtur) virtus excellens ac mira quædam in *poëticis* materiis disponendis illustrandisque felicitas. *Lil. Gyrald.* de Poet.

Hieronymus Vidas primus inter *Italos* post *Jac. Sanazarium Poëticam* ad res sacras transtulit: & versibus elegantissimis ac purissimis provinciam suam excoluit. *Thuan.* ad An. 1566.

Primus ferè omnium *Latinorum Poëtarum* vitam, mortem, Resurrectionem, aliaque *salvatoris* nostri gesta, ex quatuor *Evangeliis* collecta, sublimitate carminis *Virgilianæ* Majestati proximâ, felicissimè cecinit. *Sixt. Senens.* lib. 4. Biblioth. Sanct.

Hieronymus Vida nostræ ætatis, scripsit *carmen* excultum sanè, & mirè *Virgilianum* de *Poëticâ*; in quo satis habuit *Homeri* ac *Virgilii* virtutes percensuisse ac declarasse, easque pro absolutis artis præceptionibus tradidisse. *Lud. Viv.* de Caus. Corrupt. Art. l. 1.

M. Hieronymus Vida, etiam dum viveret, magni fuit nominis. Nunc illum audio à plerisque statui nostri temporis principem *Poëtarum*. Quo nobis acriùs laborandum est, ut quæ illius sint tot tantæque virtutes cognoscamus. Ab ejus igitur *Poëticâ* initium sumere placet. Est enim præclarum Poëma — tanto majore laude quàm *Horatius* dignus est, quanto artificioſiùs de *arte* agit hic quàm ille — Universum penè opus hoc est quasi *Parodia* sumpta atque formata è *Virgilianis*. Non eas dico partes, in quibus apponit exempla; sed illa, quibus ipse sua præcepta dat, ac leges sancit — Nunc ad *Scachiam* transeâmus. Inventio non inepta: juvenilis tamen, & quæ interdum officiat decoro. Rerum verò ἐμφάνεια felicissimi ingenii est; ut lus in Parodia *Virgilianâ*. *Bombyx* castigatior atque elaboratior, propiusque accedens ad curam poeticæ. Is enim liber rex est librorum *Vidæ*. Nam *Hymni* & *Eclogæ* puerilia sunt aut plebeia. *Catulli* venerem dum vult assequi delicias lenociniis plebeias fecit. *Christius* verò meretur summam laudem. Non enim nisi à viro pio atque etiam optimo proficisci illa potuere. *Jul. Cæs. Scalig.* de re *Poëtic.* l. 6.

M. Hieronymus Vida, disertissimus Poeta, dictione accuratus, distributione & dispositione *fabulæ* concinnus, spiritu & nervis ubique plenus, robustusque, etiam in minimis facundus, uber, floridus: id quod *Bombycum* ejus libri duo, *Latrunculorum*, sive *Scacchorum* opus, & denique expictum illud 13. *Italorum* pugilum

constantias singulares nativitatis, educationis curriculumque totius vitæ *Domini Nostri*? Præterquàm quòd S. *Iohannes* eodem inducatur *Verbi* æterni generationem edisserens adeo dilucidè ac si jam tum *Spiritus* Sanctus altum hoc Mysterium ipsi revelâsset, cujus tamen perfectam notitiam ante diem Pentecostes non est adeptus. *Anton. Teissier*, Elogiis Virorum Erudit. Gall.

Marcus Hieronymus Vida, *Cremona* Civitate ortus, Canonicus Regularis, primùm S. *Marci*, postea verò *Laterani*, doctissimus evasit in gravibus scientiis, æquè ac in jucunda & politiori literatura: Quia verò ex ingenita propensione Sciendi nimium avidus erat, animum ad unicam scientiam nunquam appulit, sed omnes, quasi librorum helluo, celeriter percurrens, nunquam ita constanter earum alicui operam navare potuit, ut illam eò usque addisceret, ut plenam laudem hinc consequeretur. Constat tamen mirabile ingenium ejus ad omne literaturæ cœptum aptissimum fuisse. *Ghilini* Theatro Literatorum Virorum. Italicè.

Carmina ejus continentur Tomo 2. *Delit. Ital.* 1399.

Hoc ejus Epitaphium:

M. *Hier. Vida Albæ* Episcopo quem probè omnes norunt, civitas *Cremona* decreto Sepulchro sumptu pub. Civ. qui de universa Civitate B. M. est, parentavit V. A. N. Qui cùm quidquid in egregium hominem laudis dici potest, in eum beneficio nat. fuerit collatum immortalit. erat dignus, nisi naturæ communis conditio obstitisset. Vivit tamen adhuc apud nos, vivetque æternum apud posteros benef. jucundiss. ac perpetuâ recordatione. Qui omnibus erga gregem sibi commissum officiis functus piet. charit. fide const. præclarus omnibus carus, nemini noxius à nobis decessit suo magis quàm aliorum tempore, Qui non solùm piè, & sanctè *Deum* coluit, sed ita etiam cecinit, ut in cœlo locum, ubi beatus ævo sempiterno fruatur, & in terris æternam sibi gloriam maximo omnium mortalium fructu compararit. Obiit anno M. D. LXVI. 27. Septembris. *Ghilini*.

ANREAS VESALIUS.

Clar. An. D. MDL.

Bruxellensis, natus est Anno 1513. Obiit Anno 1564. *Basileæ* Anatomen exercuit, Inde in aulam *Caroli* V. adscitus est. Aulicæ vitæ pertæsus, visendæque *Palæstinæ* studio ductus *Hierosolymam* adiit: in redeundo ortâ tempestate in *Zacynthum* insulam ejectus est, ubi morbo correptus in tuguriolo obiit. Inter *Scripta* ejus plurima. Libri ejus de *Fabricâ Humani Corporis* primum obtinent locum.

Puer etiamnum mures, talpas, glires, interdum etiam canes atque feles dissecare, & intestina rimari avebat; magno omine ejus, quæ in eo posteà eluxit, *Anatomiæ* peritiæ; quam ipse jam intermortuam in lucem revocavit. Naturæ itaque genio obsecutus, ad *Medicinæ* sese Artem sic applicuit, ut in *anatomicis* parem

Digitized by Google

parem vix ullum, ex omni antiquitate, superiorem certè neminem reperiet. *Melch. Adam.* in vit. ejus.

Magnus ille Medicus, *Gabriel Fallopius*, *Vesalii* nunquam sine præfatione honoris mentionem fecit, *parentem & restitutorem rei anatomicæ*, divinum quin etiam *hominem* appellans, *è cujus fontibus suos ceteri rivulos deduxissent*.

Andreas Vesalius rem *Anatomicam* penitus collapsam, atque ne quidem ab ipso *Galeno* satis accuratè traditam etiamnum juvenis ita restituit, ut jam scribis omnibus hodieque sui admirationem reliquerit. *Couring.* l. 2. de *Scriptor.*

Annos vix natus 28. scripsit illud opus admirandum *De Humani Corporis Fabricâ*, de quo libro sic judicat *Castellanus* in vitâ *Vesalii*: *Sane opus illud certissimis demonstrationibus aptum, & gravissimo dicendi genere conditum, robusti ingenii divinum vigorem, eruditionemque pertinaci studio auctam longè latèque ostentat.*

Andreas Vesalius, præstantissimus Medicus, & Opere *De Fabricâ Humani Corporis* edito clarissimus. *Thuan* ad an. 1564.

Præclarissimum illud *De fabricâ Humani Corporis Opus*, posteris omnibus suspiciendum. *Boissard.* in Icon.

Vesalius solertissimus ac diligentissimus *Anatomes Corporis Humani* instaurator, à Patre *Iulio Scaligero* non parum laudatur. *Scaligerana* prim. p. 147.

Andreas Vesalius, *Bruxellensis*, Gymnasii *Patavini* egregium lumen, & *Anatomes* illustrator omnium consummatissimus. *Vander Linden* de Script. Med.

Dominus *Thuanus* ait *Vesalium* Parisiis aliquando degentem mirificum peritiæ suæ in *Anatomica* periculum fecisse: Oculis enim obductis, gloriatus est se à nemine circà ossa humana decipi posse, & asseveravit se quodlibet os sibi oblatum designaturum ire, quod etiam præstitit. Gall.

Andreas Vesalius, *Bruxellensis*, vir clarus, de re *Anatomica*, & humani Corporis Fabricâ, adjectis figuris, elegantissimè scripsit, cujus scripta medicis sunt in magno precio utpote quæ ad *Medicinæ* perfectam cognitionem & praxim necessaria esse dubium non sit. *Gul. Rovil.* in promptuar. *Icon.* Illustr. Vir.

Quum ingenio penè unico immo divino natus esset *Andreas Vesalius*, credidit operæ pretium se facturum si rei *Anatomicæ* sese suumque studium dicaret — Hic adolescens adhuc cum *Jacobo Sylvio Parisiis* familiariter vixit, adeoque eo Præceptore in *Arte Medicâ* addiscendâ usus est: quanquam, si ipsi *Vesalio* fides habenda, uti omninò habenda est, à *Sylvio* in *Anatomicis* quidem nihil didicerit; quod tamen *Riolanus* non sine *Vesalii* injuriâ persuadere hominibus voluit — Unum in *Vesalio* fortè jure reprehendas, quòd in *Galeno* insectando modum nonunquam excedat, irritatus tamen ab imperitis *Galeni* admiratoribus, & laborum suorum *Censoribus* sanè iniquis. *Sebast. Scheffer.* introduct. in *Art. Med.* p. 98. & 101.

Hic itaque *Vesalius* tanto ingenii ardore juvenis viginti trium circiter annorum in *Italiam* ubi pervenisset, peritiâ *Secandi* brevi tempore ita inclaruit ut

Senatus

Senatus Venetus Secandi munus cum *Chirurgiæ* professione in *Academiâ Patavinâ* extra ordinem ipsi obtulerit; quò factum ut primus *Anatomicus* in *Europâ* fuerit, qui publico stipendio aleretur. Annos 28. natus, edidit de *Fabrica Corporis Humani*, ut grande ita regium profectò opus, cuique nullum aliud comparari meretur. Nam & stylo magnifico & *Latino* est perscriptum, & tantam ipsius experientiam in *Anatomicis* prodit, ut totus eruditorum Orbis ad extremum usque diem nunquam satis sit admiraturus, juvenem nullo Magistro ad illud fastidium eruditionis pervenisse. *Sebast. Scheffer.* ibid. p. 100.

Huc aspiraverunt *Iacobus Sylvius*, & *Andreas Vesalius*, quum alter *Mesue* libros tres, alter nonum *Rasæ* ad *Almansorem*, ex *Arabum* fontibus deduxisse videri voluerunt, sed vano conatu, nam in *Arabicis* penitùs peregrini antiquas interpretationes puriori duntaxat *Latinitate* expoliverunt. *Huet.* de Clar. Interpret.

Hunc [*Andream Vesalium*] *Nicolaus Massa* tacitè perstringit, & veluti *Plagiarium* furtivis pennis instar *Cornicula Æsopica* exornatum sugillat. *Thomas.* de Plag. num. 571.

Hubertus Languetus in Epistolâ datâ *Lutetiæ* Calend. Jan. 1565. ad *Casparem Peucerum*, hanc veram fuisse causâ peregrinationis *Vesalii* tradit. ‘Fama est, *Vesa-*
‘*lium* esse mortuum. Audivisti proculdubio, cum profectum esse *Hierosoly-*
‘*mam*. Causa istius peregrinationis est mirabilis: ut ad nos ex *Hispania* est
‘perscriptum. Commissus fuit curæ ejus quidam vir nobilis in *Hispania*; quem
‘cùm obiisse existimaret, nec satis percepisse causam morbi sibi videretur; pe-
‘tiit à propinquis defuncti, ut sibi liceret cadaver dissecare. Concessum est ei,
‘quod petebat: cumque pectus aperuisset, reperit cor adhuc palpitans. Cogna-
‘ti mortui non contenti eum accusare factæ cædis, accusant etiam impietatis
‘apud *Inquisitionem*; existimantes, se ibi severiorem ultionem consecuturos.
‘Cùm constaret de cæde; nec facilè excusaretur error tam periti medici: voluit
‘omninò *Inquisitio* de eo sumere supplicium: vixque potuit *Rex* suâ autoritate,
‘vel potiùs suis precibus eum periculo tanto eripere. Tandem concessum est
‘*Regi* & toti aulæ, pro eo deprecanti, eâ conditione, ut ad expiandum illud sce-
‘lus proficisceretur *Hierosolymam*; & ad montem *Sinai*. Hæc *Languetus*.

Extant libri 7. *De Humani Corporis Fabrica*. *Amstelod.* 1617. fol.

Infortunium hujus Auctoris plorans *Iustus Ricquius*, hisce versibus memoriam celebravit:

Vesalii cineres, venerandaque gentibus ossa
Quisquis remotâ contueris Insulâ,
Quâ jacet incultis nemorosa Zacynthos arenis,
Gradum, Viator, & laborem sistito:
Naturæ hîc Genium, finemque, extremaque rerum
Vidisse credens; cætera insanus labor.

FRAN-

FRANCISCUS TURRIANUS, Soc. Jes.

NAtione *Hispanus*, patriâ *Legionensis*. *Rome* in Scholâ *Iesuiticâ* paulò minor octogenario obiit Anno *Dom.* 1584. Clar. A. D. MDLV

Multa *Græcorum* Theologorum, ut *Nili*, *Maximi*, *Diadochi*, *Theodori*, *Abucare* Scripta in lucem protraxit. Contra *Ant. Sadaëlem* etiam Scriptis digladiatus est.

Vir omni disciplinarum genere excellens; Philosophus, & Theologus eximius; *Græcæ* Linguæ peritiâ, atque exquisitarum & reconditarum literarum cognitione cum paucis conferendus; curiosus *Antiquitatis* indagator; diligentissimus in *Bibliothecis* latentium, & cum tineis blattisque luctantium *Voluminum* SS. *Patrum*, atque acerrimus investigator. *Alegambe* in Biblioth. Scriptor. Soc. *Jes.*

Cæsar Cardinalis Baronius in Not. ad *Martyr. Roman.* 26. Januarii, Doctissimum pariter ac religiosissimum appellat.

Stanislaus Cardinalis Hosius passim ejus doctrinam & eruditionem magnâ semper exaggeratione deprædicat, ostenditque se cum illo gratissimam & suavissimam habere familiaritatem.

Boëtius Epo l. 2. de *Iure Sacro* n. 52. appellat, Virum incomparabilis doctrinæ, singularis pietatis, ferventissimi zeli.

Turrianus erat *Græcè* doctus, & in *Antiquitate* plurimùm versatus. *Konig.* in Biblioth.

Franciscus Turrianus rerum Ecclesiasticarum peritissimus. *Joan.* Card. *Bona.*

Franciscus Turrianus, vir in Theologicâ Antiquitate, & Linguæ *Græcæ* & *Hebraeæ* peritiâ clarus: cujus quo plura eruditi ingenii monumenta exstant, eo pauciora mihi de ipso dicenda sunt. Post multa tum à se, tum ex Antiquis *Patribus Græcis* edita, contra *Antonium Sadeelem* præcipuè stylum exercuit. *Thuan.* ad an. 1584.

Turrianus ut immani erat Stomacho, nullo, aut perexiguo vel pudore, vel judicio, omnes *Apostolorum Canones* pro veris ac genuinis agnoscit, libroque singulari *Apostolicam* iis authoritatem adversùs *Magdeburgenses Centuriatores* vindicavit; cujus insaniam secutus est *Lambertus* quidam *Gruterus* in præfatione *Clementis*. *Bellarminus* paulò modestiùs quinquaginta duntaxat priores legitimos esse censet, reliquos qui sunt 35. vel, ut, alii numerant, 34. non esse legitimos, quamvis à *Græcis* recipiantur. *Dallæus* de *Pseudepig.* Apost. l. 3. c. 1.

Homo quisquiliarum & fabularum avidissimus *Turrianus*, cui semper præstò sunt cæteris præter ipsum mortalibus invisi & inaudiți *Codices*, ex quibus suorum *apocryphorum* lectionem, quoties ea absurda est, pro suâ libidine refingat. *Dallæus* de vero usu Patrum, p. 26.

Turrianum novimus suas de *Constitutionibus*, & *Canonibus Apostolicis* suspiciones ac conjecturas, omnes licèt fluxas ac evanidas, quasdam etiam stultas & absurdas, pro totidem invictis Demonstrationibus *Orbi Christiano* magnâ

confidentiâ *Græcè Latinéque* oſtentâſſe ; neque tamen cuiquam ne ſuarum quidem partium, cordato, id quod cupiebat, perſuaſiſſe. *Dallæus* de Libr. ſuppoſ. *Dionyſ.* & *Ignat.* l. 2. c. 36.

Turrianus ex illo genere hominum erat, qui contra *Novatores*, ut ipſi appellant, nova dogmata, & fabulas quoque novas defendere maluit, quàm veritati vel ſemel manus dare : homo, cujus eruditionem citiùs laudaveris, quàm judicium. Quid dico judicium ? Appello confidenter omnes eruditos partium illarum viros ; quos non dubito, *Turrianum*, habere oſtentui, tanquam perfectiſſimum exemplar *ἀκριβείας*, temeritatis, audaciæ & inaniſſimæ vanitatis. *Caſaub.* ad *Baron.* An. 31. num. 26.

Cardinalis *Perronius* ait *Turrianum* bonum virum fuiſſe & ad *Manu-ſcripta* evolvenda idoneum, ſed temporum mitè ignarum fuiſſe ut & *Genebrardum*, & judicii ſolertia inferiorem eſſe omnibus quotquot eodem cum ipſo ſeculo ſcripſerunt. *Perroniana*. Gall.

Accipimus à *Patre Paulo*, lib. 6. Hiſtoriæ Concilii *Tridentini*, *Turrianum* eidem Concilio interfuiſſe & in eos acerbiſſimè invectum fuiſſe qui *Communionem* ſub utraque ſpecie de poſcebant, dicendo Dæmonium qui in *Angelum* lucis ſe transfigurabat, Populum impellere ad petitionem Calicis venenati ſub prætextu petitionis *Sanguinis Jeſu Chriſti*. Gall.

Denique eruditio & probitas *Turriani* non obſtiterunt quin apud poſteros Eruditos inſulſus admodum Criticus cenſeretur ; qui vana gloria turgeret, & pronus eſſet ad omnia immolanda præjudicatarum ſuarum opinionem defenſioni. A quamplurimis vituperatus fuit, ſed nemo ipſius faſtum adeo depreſſit ac Proteſtantium Miniſter *Blondellus* quando eum ſibi ſumpſit exagitandum, cum falſo *Iſidoro*, circa ſuppoſitas priorum Paparum *Decretales*. *Judicia Eruditorum* Pariſiis, per Dominum *Baillet* 1685. Gall.

Dominùs Nicolaus Antonius conqueritur, quòd Dominus *Huetius* hoc honore ipſum dignatus non ſit ut mentionem ejus faceret, libro ſuo ſecundo de *Celebribus Interpretibus*. Et ſanè omiſſio ejuſmodi ſiniſtram nobis opinionem ingenerare poteſt de pretio Translationum *Turriani*, qui cætera *Tranſlator* laborioſus magis quam accuratus exiſtimatur ; etſi diffiteri nequeamus quin Eccleſiæ commodo hac in parte inſervierit. *Judicium Eruditorum* ibidem. Gall.

Plura ſcripſit, quæ *Schottus* in Bibl. *Hiſp.* pag. 285. *Poſſevinus* in Apparatu pag. 494. ſeqq. & *Alegambe* in Bibliothecâ Ieſuiticâ accuratè ſatis recenſent.

Optandum certè maximè aliquem exiſtere Typographum diligentem, qui omnia *Turriani* opera ordine in claſſes diſtributa, tomo uno & altero, bono *Eccleſiæ* ſimul evulgaret. Ea quomodo in Tomos 4. aptè diſtribui poſſint, exhibet A. S. Auctor Bibliothecæ *Hiſpanicæ* Tomo 2. qui videri poteſt. *Alegambe*.

IOANNES

IOANNES BALÆUS.

PAtriâ *Suffolciensis*, in Episcopum *Ossoriensem Dublinii* sacratus est, unà cum *Hugone Goodacro* Archiepiscopo *Armachano* Februarii 2. (stylo *Anglicano*) 1552. Ibi cùm nondum 6. menses sedisset, *Maria* regnum adeptâ, profugere coactus, *Dublinii* aliquandiu delituit, sed è portu solvens, sub festum S. *Michaelis* 1553. à *Piratis* captus est & venditus; lytro tamen soluto *Basileam* in *Helvetia* profectus est; unde post quinquennium, regnante *Elizabetha*, in *Angliam* reversus, & Præbenda in Ecclesiâ *Cantuariensi* contentus, sedem suam repetere non curavit. Vir doctus fuit, in concionibus assiduus, & antiquitatis studiosissimus, in *Scriptis* verò (ut alibi dixi) effrænatâ usus libertate. Excessit è vitâ *Cantuariæ* MDLXIII. mense Novembri, annos natus 68. & in Ecclesiâ Cathedrali ibidem sepultus est. *Opera* edidit quamplurima, tam *Latinâ* linguâ quàm *Vernaculâ*, quorum *Catalogum* ipse in libro suo *de Scriptoribus Britanniæ* sigillatim recenset. *Iacob. Waræus* de Script Hiber. p. 135. 136.

Vir diligentissimus vocatur *Gesnero* in Bibliothecâ.

Antiquitatum *Britannicarum* diligentissimus perscrutator. *Godvv.* de Convers. *Britan.* ad *Christian.* Relig.

Strenuissimus propugnator fuit adversus *Romanam* Ecclesiam, ut ex Disticho illo Reverendissimi *Laurentii Humfredi* in vaticinio suo de *Româ* apparet.

Plurima Lutherus *patefecit*, Platina *multa*:
Quædam Vergerius, *cuncta* Balæus *habet*.

Quòd vehementius in *Pontificium* dominatum invehatur *Balæus*, tanto minus fortè quispiam mirabitur, quantò graviùs præ aliis regnis sacram tyrannidem *Anglia* fuit experta. Ideóque acerbiora dicta ipsemet excusat præfat. ad *Lector.* in *Acta Romanorum Pontificum*. Tametsi verò *Balæus* adeò invisus fuerit *Pontificiis*, tamen ipsimet *Catalogum* ejus de *Anglicis Scriptoribus* coguntur commendare. *Valentin. Henr. Vogler.* Introduct. Universal. in Notit. Scriptor. c. 22.

Iohannes Balæus Coviæ in *Suffolcia* Comitatu, quæ quinque milliaribus *Dorvice* distat natus est; educatus verò *Cantabrigiæ in Iesu Collegio*; Cum prius vel deinceps *Carmelita* fuisset *Nordovici*. Ope Domini *Thomæ Wentvvorthii* ad Protestantem Religionem conversus est. Hic est *Balæus* ille qui librum conscripsit de *Scriptoribus Britannicis* in novem Centurias digestum, quem *Lelandus* non magis sibi demeritus est, quàm me *Balæus* in hoc Opere & in mea Historia Ecclesiastica. Mirum subire possit, quòd cum is adeo eruditus esset, quiq; tot tantaq; pro Religione egerat & passus erat, majoribus honoribus non fuerit auctus, quandoquidem incunte Regno *Elizabethæ* Episcopatus idoneis Viris indigebant, qui eos adirent: Sed verosimile est illum fuisse virum magis Eruditum quàm prudentem; apriorem ad scribendum quàm ad gubernandum;

Digitized by Google

quippe qui proprios affectus moderari non poterat, cujusque verum cognomen censebatur *Bilrosus Balæus*. D. *Thomas Fullerus* de Præclaris Angliæ Viris.

Impotentis linguæ & calami plerunque Scriptor, sed in multis non rejectitius. *Montacut.* in Apparat prim. sect. 83.

Ioannes Balæus, homo impius quidem, & infamis Apostata, nominari tamen hoc loco vel ideò potuit, ut quis è sordibus gemmas legat. *Valer. Andreas* Præf. Biblioth. Belgic.

Hic *Lelandi* Catalogum non tam prolixè auxit, quàm prodigiosè depravavit. Omnia namque fœdissimus scurra mendaciis & calumniis replevit, & Opus *Lelandi* politissimum pollutissimo stylo turpiter conspurcavit. *Iob. Pitsæus.*

Unum scio, in priorum seculorum scriptoribus non rarò *Balæi* fidem claudicare. Idem de *Ioanne Pitsæo* dictum velim, qui exscribere *Balæum* solet, præterquam in iis, quæ ad dissidium in sacro religionis negotio pertinent: ubi nihil arcirum, si pugnantissima hi duo habeant. *Voss.* de Hist. Lat. l. 2. c. 16.

Ajunt quoque *Eluanium Avalonium* doctrinam ab Apostolorum discipulis acceptam *Britannis* prædicasse, librumque scripsisse de *Origine Ecclesiæ Britannicæ*; de quibus fides esto penes *Balæum*: Multùm enim metuo, ne ut in plerisque aliis antiquioris ævi scriptoribus, ita hàc etiam parte fucum faciat lectori. *Voss.* ibid. pag. 170.

* *Ioannes Balæus* inter Hæreticos primæ Classis *Romano Indice* numeratur.

Scriptor fuit impudentissimus ac maledicentissimus adversus *Romanam* sedem, *Missam*, & *Eucharistiam*, virus nunquam non spirans, nihil propterea ex ejus *Operibus* unquam permittendum. Vid. *Indic. Madrit.* fol. impress. *Madrit.* fol. impress. Ann. 1667.

Extant de Scriptoribus *Angliæ* & *Scotiæ* Centuriæ XIV. ad annum usq; 1558. progredientes Tomis 2. inscriptæ *Elizabethæ* Reginæ *Angliæ*. *Basileæ* apud *Ioan. Eporinum* anno 1557, 1559. in Fol.

CORNELIUS JANSENIUS.

Clar. An. D. MDLV.

HUlstensis, *Flander*, primus *Gandavensium* Episcopus, obiit *Gandavi* III April. 1576. ætatis 66.

Scripta ejus sunt: Concordia Evangelistarum — Commentarii in Concordiam, ac totam Historiam Evangelicam — Paraphrasis & Annotationes in omnes Psalmos — Comm. in Proverbia *Salomonis*, & Ecclesiasticum — Annotationes in librum Sapientiæ *Salomonis* — Brevis Confessio Fidei.

Cornelio Iansenio, si cui alteri, fuit in primis præstans ingenium, exacta linguarum trium, *Latinæ*, *Græcæ* & *Hebraicæ* cognitio, singularis prudentia, eximius rerum usus, & summum religionis ac pietatis studium. *Hulstano* in oppido apud *Flandros* honestè natus, *Lovanii Castrensi* in Gymnasio Philosophica, dein sacra studia in majore Theologorum Collegio (cui & magnâ cum laude postèà præfuit) summâ animi contentione sectatus est. Iis decursis, annos ipse XII. in *Tungerloënsi* Præmonstratensium nobili apud *Brabantos* Abbatia professoris

professoris munere, totidemque Parochi apud *Cortracenos* in *Flandriâ* fungitur. Inde *Lovanium* regressus, *Doctoris* laureâ, & *Decani* dignitate in D. *Iacobi* æde cohonestatur. Nemo sanè doctrinam sacram aut in scholis doctiùs interpretatus est, aut copiosiùs in concionibus explanavit : nemo in animis ad virtutem inflammandis, & à vitiis ad frugem revocandis acrior aut ornatior Orator fuit. Quò factum, ut ad sacrum Tridentinum Concilium, quò omnis doctrinæ & sapientiæ Antistites ex totâ *Europa* convenisse scimus à *Philippo* II. Rege cum *Michaele Bajo*, & *Ioanne Hesselio* collectis, missus, tam excellenti de se judicio abundè responderit. Mox à reditu, pestiferæ doctrinæ lue in *Flandria* crescente, primus *Gandavensium Antistes* constituitur; ut priorum dogmatum oppugnatoribus acer veritatis propugnator opponeretur. Quantus porrò Theologus fuerit, clamant doctissimi in *Concordiam Evangelicam*, orbis judicio probatam, commentarii, quibus æquales aliquot, in his *Alfonsum Salmeronem* & *Thomam Beauxamum*, in eâdem arenâ desudantes, à suis tunc edendis deterruit. Senio laboribusque confectus 1576. moritur *Gandavi*, in suâ Cathedrali sepultus; vel hoc nomine beatus, quòd iterum exortum in *Belgio Calvinisticum* furorem non viderit aut senserit. *Aub. Miræus.*

Theologus apud Pontificios magni nominis. *Quensted.*

Quantus Sol Cœlo, tantus *Iansenius* Orbi est. *Nic. Vernul.* Descriptione Acad. *Lovan.*

Vigilantissimus sacrarum literarum Interpres vocatur *Montacutio* in Apparat.

Interpres sacrarum Scripturarum accuratissimus. *Bellarmin.*

Eruditus & moderatus Interpres. *Chamier.*

Theologus egregius, cui exacta trium linguarum cognitio. *Swert.* Athen. *Belgic.*

Pietatem certè ubique Scripta illius spirant, quæ plurima & accuratissima & doctissima reliquit. *Valer. Andreas* in Biblioth. *Belgic.*

Cornelius Iansenius in omnibus quæ scripsit, præsertim in *Concordiam Evangelicam*, & in *Proverbia*, ut etiam *Ps. Imos*, se magno valentem judicio, uti & eruditum ostendit. *Possevin.* in Biblioth. Select.

Complurium recentiorum in eâdem re (*Concordiâ Evangelicâ contexendâ*) enituit studium, quorum præcipuum sibi locum vendicare videtur eruditus æquè ac pius *Cornelius Iansenius* Episcopus *Gandavensis*; cujus sic nobis proponimus sequenda vestigia, ut tamen liberi interdum esse velimus, per aliam viam, quæ rectior videatur, incedere. *Cæsar. Baron.* Tom. 1. Annal. Ecclesiast. ad Ann. Dom. 31.

* *Cornelius Iansenius* vir sanè doctus & Catholicus. Ejus Commentarii in *Ecclesiasticum*, atque *Concordiæ Evangelistarum*, inter libros expurgandos locum habent in *Indice Madritensi* edit. ad ann 1667.

* Edidit ad V. T. *Cantica* Paraphrasin, *Lovan.* 1571. accuratiùs *ibid.* 1586.

Extant Commentaria in *Psalmos*, *Prov. Ecclesiast. Cant. Sapientiam. Antverp.* 1614. Fol. *Lovan.* 1644. in 4 & alibi separatim.

Extant Comm. in ſuam Concordiam & totam Hiſtoriam Evangelicam. *Lugd.* 1597.

:Hoc ejus Epitaphium, Auctore *Maximiliano Vrientio*:

Eſt tumulus ſacer hic, procul impie abeſto,
Et ſacra depoſiti ne quate membra viri.
Si neſcis, jacet hoc tumulo compoſitus, avitæ
Nuper qui fidei murus ahenus erat.
Hic vera pietatis apex, & regula recti,
Hîc ſacri Textus Harmonia una jacet.
An ſatis hæc? Patriamne mones ut & inſuper addam?
Et decora? & titulis nomina fulta ſuis?
Hic ſitus eſt Præſul Janſenius: *haud pete plura:*
Cætera nam poterant bruta vel ipſa loqui.

Phil. Labbe in Theſaur. Epitaph.

WOLFGANGUS LAZIUS.

Clar. A. D. MDLV.

Vienenſis, medicus & philologus, natus eſt ann. 1514. obiit ann. 1555. *Scripſit* duodecim libros Commentariorum Reip. Rom. in exteris provinciis: Commentarios rerum *Græcarum*: 12. libros de Gentium Migratione: Chronographiam *Pannoniæ*, & alia.

V. Wolfgangus Lazius, rerum *Græcarum* ſimul *Romanarum* & *Germanicarum* non indiligens ſcriptor; quod præclara ejus monumenta apud poſteritatem teſtantur; Patriæ ſuæ illuſtrator, & antiquitatis ſolers indagator. *Thuan.* Hiſt. l. 16.

Ad quas (cum Orientis tum Occidentis) notitias intelligendas pertinent *Wolfgangi Lazii*, hominis laborioſiſſimi, libri Commentariorum XII. de Rep. *Romana*, in quibus magiſtratus urbanos & præcipue militares copioſè exponit, & inſcriptionibus vetuſtis confirmat. *Georg. Fabric.* de *Româ*, cap. 1.

Præclaram in enodandâ & eruendâ ludorum veterum ratione operam poſuit *Wolfgangus Lazius* in aureis illis Reip. *Romanæ* Commentariis, ex quorum lectione plurimum me profeciſſe non nego. Sed multa adhuc ipſis deeſſe, neminem, qui rem attentiùs conſideravit, puto eſſe dubitaturum. *Joan. Roſin.* ad *Godefrid.* & *Henric. Heshuſios* Epiſt. quam Antiquitat. *Roman.* libro 5. præmiſit 1580. ſcriptâ.

Ego quidem, ut mihi ignoſci cupio, quantum in me eſt, aliorum errores tego, aut ita detego, ut ulli injurius non ſim. Quare lubens *Lazii* in *Romanâ* Hiſtoriâ lapſum ſilentio præterirem, nî tantus eſſet, ubi de præfectis prætorio loquitur, ut diſſimulari nullo modo poſſit —Hæc quidem non Reip. *Romanæ* Commentaria, ſed ægri hominis commenta dixerim. *Jacob. Guther.* l. 2. de officiis dom. Auguſt. c. 7.

Wolfgangus

Digitized by Google

VVolgangus Lazius, homo rerum *Germannicarum* nescio quàm peritus, nostrarum certè imperitissimus, ut qui alienâ fide scripsit, non suâ. *Duard. Non. Leo* adversus *Teixeram*.

Quem (*Francisci Guilimanni* de *Austriacâ Origine* librum) cum legeris, *Lazium*, *Eixingerum*, *Arnoldum Vionum* aliosque id genus nugones cum somniis & Commentis suis statim, scio, facessere procul jubebis. *Casp. Sciop.* in lit. ad lector. quas *Stemmati Austriaco* subjunxit.

Verum præter alios, veri omnes limites excessisse videri potest *VVolfgangus Lazius*, qui studio in Patriam ductus quicquid in gente *Germanicâ* laudabile, id penè universum è *Pannoniis* arcessere modis omnibus satagit. Quo circa etiam *Francos*, per multiplices nominum anfractus, ac metamorphoses, modò *Cimmerios*, modò *Cimbros*, modò *Brencos Sicambrosque* facit; eosque per *Pannonias* è *Bosphoro* quondam egressos, latè per *Europam* se fudisse, *Beroso* præeunte, fabulatur. *Ioan. Isaac. Pontan.* l. 2. Origin. Francic. c. 7.

Vir magnæ & industriæ & doctrinæ fuit: in quo tamen sæpiùs plus judicii desideres. *Voss.* de Scient. Mathemat. c. 44.

Vir multæ industriæ, & lectionis: judicium & fidem est ubi requiras. *Lipsius Lovan.* lib. 1. c. 11.

Dacia non miror si te trahit: me quoque, si *Deus* meus pateretur, inprimis delectaret ea loca lustrare, quæ trita scio vestigiis *Romanis*. Quot illîc lapides & Monumenta prisca! *Lazius* me docuit, qui multa adfert; nec adfert; ita exscripsit parùm fidè aut curiosè. *Lipsius* Cent. 2. Miscellan. Epist. 24.

Augustam Drusi à *Strabone* nominari urbem hanc *Germaniæ* splendidissimam, *VVolfgangus Lazius* scribit l. 1. Reip. *Romanæ*, c. 8. Sed de illâ apud Geographum nihil leges, & *Lazius*, cùm in his, tum in citandis inscriptionibus antiquis multos interdum committit errores. *Martin. Opit.* in Animadvers. ad incerti Poëtæ *Teutonici* Rhythm. de S. *Annone*, 29. de *Augustâ Vindelicorum*.

Tractatus ejus de Migrationibus Gentium eximius est, quamvis plures fabulas eidem immiscuerit, si *Reinerio Reineccio* fides sit adhibenda. Maximi etiam æstimatur Liber illius qui inscribitur *Commentarii Rerum Græcarum*. *Ant. Teissier* Elóg. Viror. Erudit. Gall.

Magnus erat corrasor, omnia typis absque judicio mandari curabat, ut *Gruterus*. *Scaligerana* posterior.

Mira contentione allaboravit descriptioni contexendæ omnium quibus Urbis *Vienna* & Austriæ Historia illustrari poterat: ut Scriptis perennare faceret gloriam Regionis cui natales suos debebat; Quoniam vero plures annos & multam pecuniam in hoc opere insumpsit, id adeo perfectum & adeo magnificum reddidit, ut hic liber famam ejus per universam *Europam* circumtulerit. Ordines Austriæ nobilem hunc laborem honorabili remuneratione dignum judicaverunt, quam etiam erudito huic *Scriptori* impertiendam curaverunt. *Isaacus Bullart* Acad Scientiarum. Gall.

Chronographia *Austriæ* hactenus inedita extat in Bibl. *Vindob.* autographa dedicata *Ferdinando* I. Imp. an. 1545.

Prodierunt

Prodierunt libri 12. de Romanâ Republicâ in Exteris Provinciis *Francofurti* ad *Mænum* 1598. in Fol.

Hoc ejus Epitaphium, *Nicolao Reusnero* Authore:

Wolfgangus Lazius Viennæ Austriæ *natus Anno* 1504. *Patre* Simone *Medico Doctore & Poliiatro, Medicus & ipse Doctor; & Philosophus excellens, Philhistor inprimis & Polyhistor maximus, Rerum* Romanarum & Germanicarum *scriptor celeberrimus, Patriæ suæ* Viennæ, *& totius* Austriæ *Illustrator fidelissimus, totius Antiquitatis indagator solertissimus:* à Ferdinando Cæs. Aug. *non modò in Consilium, verum etiam ordinem alle&lus Equestrem, multis præterea, & amplis ab eodem honorum insignibus nobilitatus: obiit diem suum quinquagenarius in Patriâ An. salutis* MDLV.

Seu Romana *placet tibi, seu* Germanica *facta*
Noscere, dulce leges me duce certus iter.

ADRIANUS TURNEBUS.

Clar. An. D. MDLV. NOrmannus, scripsit varia, inter quæ eminent *Adversaria*: Docuit *Tolosæ & Parisiis*, ubi obiit Anno Dom. 1565. ætatis 53.

Singulare sui seculi decus. Is autem pauca scripsit si hominis eruditionem spectes; totius enim *Gallia* doctissimus merito suo judicatur. Sed ejus præcipua in *docendo* laus fuit, dum *Tholosâ*, ubi profitebatur, *Lutetiam* revocatus, & *Tusano* vitâ functo *Successor* appellatus discipulis, qui ab ultimis *Orbis* terræ partibus frequentissimi ad illum audiendum concurrebant, reconditæ *Antiquitatis* thesauros omnes mirâ quâdam facundiâ depromit. Quanquam & ea quæ scripsit ejusmodi sunt, ut Auctoris decus atque dignitatem præ se ferant. Nam in Poëmatiis sublimis est, atque acutus, in Oratione solutâ tersus atque elegans. In Adversariis verò tot Veterum tum Græcorum tum Latinorum difficiles loci aut emendantur, aut explicantur, ut dubium fecerit plusne in eo ingenii an diligentiæ admirari debeamus. Staturâ fuit mediocri, facie honestâ, probis moribus, accedente ad cæteras virtutes incredibili modestiâ: ut æmuli subinde per opprobrium illi objicerent quòd vultum virginali pudore demissum gereret. Cùm tamen sub verecundo ejus ore latentem generosi spiritûs indolem ipsi quoque experirentur. Vixit annos 53. reliquitque moriens plures filios paternarum virtutum hæredes omnes certatim futuros, nisi fata invidissent, uno tantùm ex illis superstite: quem etiamnum gravissimo Senatoris munere pari doctrinæ probitatisq; laude fungentem *Lutetia* veneratur. Diem verò suum obiit prid. Id. Junias annos hujus seculi 65. atque in Cœmeterio Scholasticorum juxta *Silvii* collegæ cineres nullâ funebri pompâ, sic enim jusserat sepultus est. *Scævol. Samarthan.*

Nunquam

Digitized by Google

Nunquam satis laudatus vir *Adrianus Turnebus*. Unicum *Gallie* nostræ atque adeò totius *Europæ* ornamentum. *Ios. Scalig.* Conjectan. in *Varronem*.

Injuriam fecerunt manibus eruditissimi & maximi viri qui ejus abortiva quædam in *Varronem* post mortem ejus ediderunt, quibus magis traduxerunt eum quàm ejus nomen commendârunt. Nam quid opus erat ea edere, cùm ipse more suo in *Adversaria* sua tumultuaria Opera interciisset? Sanè (ne quid amplius dicam) indigna sunt quæ tanti viri titulum præferrent. *Idem* in Appendic. ad Conjectan. in *Varronem* de *Lat.*

Adrianus Turnebus maximum hujus ætatis ornamentum. Vir omni virtutum omnitumque literarum genere instructissimus: plurima raræ eruditionis monamentâ edidit, & præmaturâ tandem morte statim post edita illa *æternitate* digna *Adversaria*, summâ omnium *Ordinum* (an quos universos unius mors pertinere visa est) mœstitiâ, rebus humanis exemptus est. *Thuan.* ad ann. 1565.

Adrianus Turnebus, magni ingenii & doctrinæ vir. *Lipsi.* l. 1. Var. Lect. cap. 21.

Sol ille *Gallie Turnebus*. *Lipsi.* l. 2. Elect. 20.

Postremum *Ciceronem Lambini* vidi, & in eo multa mutata; quædam quod nollem, addita. Libertas fortasse hæc visa est illi mihi acerbitas. Nam quale est quod de optimo uno omnium quos sol vidit *Turnebo* scribit, & quidem variis locis? quem diserte *Plagii* accusat. Momordit hominem, quòd *Turnebus* aliquammultis locis incurreret in easdem conjecturas. O *Iupiter*, audis hæc? ut *Plagiarius* sit *Turnebus*? non credam hoc sexcentis *Lambinis*? *Idem* l. 5. Epistolic. Quæstion. Epist. 17.

Inter *Italos*) *Criticos*) *Fulvius Ursinus*, inter *Hispanos Petrus Ciacconius*, inter *Gallos Hadrianus Turnebus*, inter *Germanos Iustus Lipsius* familiam ducit. *Gasp. Sciop.* Consultat. p. 39. 40.

Antiquitatis verus Thesaurarius *Adrianus Turnebus*. *Barth.* l. 43. Adversar. cap. 23.

Lux Criticorum vocatur *Rosino* Antiq. *Rom.*

Vir eruditissimus & de *literis* præclarè meritus. *Petr. Faber* l. 1. Semestr.

Infinita multiplicis doctrinæ copia in *Turnebo* fuit *M. Anton. Muret.* lib. 18. Var. Lection. c. 19.

Turnebus vir longè doctissimus, cujus *Adversaria* opus omnigenâ eruditione refertum. *Gesner.* in Biblioth.

Turnebus vir maximus erat, doctissimusque, cujus *Adversari* abortivum fœtum soleo nuncupare; potuit enim melius scribere. Agnoscas tamen genuinum partum *Turnebi Scaligerana* prima, p. 145

Turnebus plura habet uno libro, quàm *Victorius* libris 37 *Scaligerana* posterior.

Utinam non tantâ brevitate in suis *Adversariorum* libris esset usus. Paulò enim luculentior & plenior quorundam locorum explanatio, & majorem illi *Operi* gratiam laudemque conciliasset, & lectori multò magis satisfecisset. *Henr. Steph.* Pseudo Cicero.

Utinam vir hic, sanè doctus ac multæ lectionis, non tam cupidus undique

fuiſſet omnia emendandi, melius nobis, melius exiſtimationi ſuæ conſuluiſſet. *Petr. Victor.* l. 36. Var. Lect. cap. 11.

Stephanus Paſquier ait *Turnebum* mirabilem fuiſſe virum, tum in *Græca Latinaque* lingua, tum in totius *Antiquitatis* cognitione, ut nobis teſtantur libri quos inſcripſit *Adverſaria*, quod opus eſt inimitabile quoad eruditionis diverſitatem. Addit quòd in pluribus *Germaniæ* Univerſitatibus, quoties qui de Suggeſtu loquebantur *Turnebium* citabant & *Cujatium*, ſtatim pileum deponerent ob reverentiam & honorem quo memoriam ejus colebant. *Paſq.* Perquiſitionum lib 7. cap. 8. & lib. 9. cap. 29. Gall.

Adrianus Turnebus quamvis literas tantum profeſſus eſſet, in quibus, meo quidem judicio, palmam omnibus præripuit qui in iis à mille retro annis claruerunt, nihil tamen habebat quod magiſtellum ſaperet, præter togæ ſuæ geſtamen, & aliquem externum habitum quæ aulico cultui forſan per omnia non erant conformia quæque flocci facienda ſunt. Odi homines noſtros qui obliquam togam difficilius quàm animum obliquum tolerant, & ex ſalutatoria flexione, geſtu corporis, ocreis & ſimilibus, qualis quis ſit pronunciare ſolent. Nam intus nemo uſquam terrarum excultioris animi fuit. Sæpius data opera in ſermones ab ejus uſu remotos ipſum deduxi. In his autem tam perſpicax erat, tam celeris apprehenſionis, tam ſani judicii, ut bellum unicè per totam vitam negotiaque publica geſſiſſe videretur. Genii ſunt iſti egregii atque fortes.

——Queis arte benignâ,
Et meliore luto finxit præcordia Titan.

qui non degenerant, etſi non ita felicem inſtitutionem ſortiantur. *Michael de Montagne*, Tentaminum lib. 1. cap. 24. Gall.

Hadrianus Turnebus, literaciſſimus, & omni laude ornatus *Interpres*; nam & *Græce* luculenter ſciebat, & *Latinè* ſcitiſſimè convertebat: preſſus ille & adſtrictus, ab *auctore* nuſquam digrediens; ſuavis interim & perlucens *Oratio*. *Huet.* de Clar. Interpret.

Hadrianus Turnebus nobilis *Criticus*, maximas ingenii dotes *poëtica* facultate illuſtriores reddere inſtituit. Verſantur in medio *Epica* ejus, *Caliſium. Capitis*, *Epithalamium Delphini Franciſci*, *Pravotii tumulus*, *Paraſitus Regius*, alia, in quibus tamen plus laboris cernitur, quàm ſpiritus. Exaravit & *Lyrica*, & *elegos* favente plerunque *Minerva*. *Borrich* de Poet. p. 119.

* *Turnebi* Opera in tres Tomos diſtributa, *Argentorati* impreſſa ſunt, 1600. Tomus tertius inter libros *Expurgandos* numeratur in *Indice Madritenſi* edit. Ann. 1667.

Hoc ejus *Epitaphium*:

Turnebus *jacet hîc. Quis ſit ſi quærere pergis,*
Iam dignus es qui neſcias.

Phil. Labbe in Theſ. Epitaph.

FRAN-

Digitized by Google

FRANCISCUS SIXTUS SENENSIS.

Clar. An. D. M D L V.

ITalus, ex Ordine Prædicatorum, obiit anno *Dom.* 1569. Scripsit plurima; Bibliotheca Sancta maximo habetur loco apud eruditos.

Vir eruditæ diligentiæ, qui à *Pio* V. è tenebris errorum (ut ipse dicere solebat) & quasi ab inferis revocatus, *Sacræ Militiæ* nomen dedit, & insigni *Opere* lib. 8. distincto (quo *Sacrorum Librorum* censuram fecit) gratum animum erga ipsum testatus est. *Thuan.* ad ann. 1569.

Sixtus Senensis vir plurimæ lectionis, & qui plurima aliorum *Scripta* evolvit, tum eorum imprimis, qui ea tractarunt, quæ ipse ex professo tractat. *Rainold.* de Lib. Apocryph.

Theologus eruditissimus. *Bellarm.* l. 1. de Verbo *Dei.*

Doctorum Princeps; qui *Sacras Scripturas* accuratissimè tractavit. *Stapleton.* Doctrinal. Princip.

Sixtus Senensis vir planè doctissimus, & si quis alius, in *Patribus* versatissimus *Montacut.* Apparat. 1. Sect. 68.

Neque *Sixtus Senensis* recensendus inter *Hæreticos*, fortassis autem inter *Criticos* tumentes *Supercilio.* Nam ad *arcana Theologiæ* explicatiùs enucleanda *Criticen* ille adhibuit, & illam, hodiè multorum τὰ παιδικὰ, *Philologiam.* Theologus erat certe eruditus, & in illâ Scholasticâ, acroamaticâ, spinosiore *Theologiâ* versatus, non tantùm *exotericâ* illâ & *populari. Montacut.* Apparat. 1 sect. 86.

Sixtus Senensis, immensi laboris Scriptor, diligentiæ stupendæ, lectionis variæ, & eruditionis admirandæ. *Montacut.* exercit. 5. c. 3.

Doctissimus & sagacissimus veterum *Scriptorum* Censor. *Savil.* Not. in *Chrysostom.*

Sixtus Senensis magno valebat ingenio. Linguas, *Latinam*, ac *Græcam Hebraicam* exactè calluit. *Possevin.* in Apparat.

Sixtus Senensis homo eruditus vocatur *Casaubono* ad Annal. *Baron.* num. 221.

Bibliotheca Sacra *Sixti Senensis*, cæteris, calculo meo, religionis suæ sociis, ob variam *Scriptorum* copiam, & erectum in multis judicium, anteferenda. *Hottinger.* Bibliothecar. Quadripartit. p. 11.

Nihilominus quantumlibet erudita ac utilis fuerit illa *Bibliotheca Sacra Sixti Senensis Inquisitio Romana* non pauca ibi offendit quæ palato ejus non sapiebant, quæque audaciuscula ipsi videbantur. Imo & *Possevinus* pro sua parte innumeros lapsus in illa observavit; sed dici potest quod ipse *Critico* atque *Censore* opus habeat pluribus locis *Synopseos* eorum quam dedit nobis Tomo secundo sui *Apparatus Sacri.* Non tamen diffitendum est quin apud *Sixtum Senensem* lapsus quidam adversus Criticen legitimam animadverti possint, & mirari subit quod vir tam docti palati, & tam acris judicii incideiit in absurda deliramenta, crassioresque impostura confratris sui *Anni Viterbiensis. Iudicia Eruditor.* Parisiis per *Baillet*, 1685. Gall.

Digitized by Google

FRANCISCUS ROBERTELLUS.

NAtione Italus, Patriâ *Viinenſis*, Rhetor & Hiſtoricus, cùm *Bononiæ*, tum *Patavii* docuit. Cum *Carolo Sigonio* de *Antiquitatibus* maximè *Romanis* acriorem in modum certavit. *Patavii* obiit Anno *Dom.* 1567. die 18. Martii, natus Annos 50. Menſes 6. Dies 9. *Scripſit* plurima quæ ad *Romanas Antiquitates* pertinent. Clar. An. D MDLV.

Franciſcus Robertellus, vir doctiſſimus atque eruditiſſimus, quem ego ſoleo in *literis divinum hominem* appellare. *Franc. Luiſinus* l. 3. Parergon. c. 10.

Sigonius, Robertellus, Bonamicus, lumina non *Italiæ* ſolùm, ſed etiam *Europæ*. *Lipſ.* Cent. ad *Ital.* & *Hiſpan.* epiſt. 15.

Averrois liber *de Republicâ* editus eſt una cum *Robortelli* diſceptatione, & *Franciſci Philelphi* de eadem re libris, qui priſcæ gravitatis imaginem redolent, nitore Styli, & argumentorum præſtantiâ. *Gabr. Naudæus* Bibliograph. Polit.

Robortellus præceptor mihi fuit, & ego illi infantem ex ſacro baptiſmate ſuſcepi; vir eſt proculdubio ſummæ eruditionis, & qui ſcire optime poſſit, quid ſit Hiſtoria. Nolo tamen ad eum ingredi, ne hic meus animus irritatus, & quaſi extra ſe, me forte cogeret aliquid pronunciare contra, quam requirat amor, & reverentia, quâ eum alioquin proſequor. *Franc. Patrit.* de Hiſt. Dial. 1.

Franciſcum Robortellium, juvenis (eam enim in eo ætatem eſſe audio, quod cum ipſius laude dictum velim) multijugæ eruditionis & generoſæ indolis, ſed tamen in *Batavos* homines ferocioris animi, & importunioris maledicentiæ, quàm decet. *Petr. Nann.* l. 8. Miſcellan. c. 1.

Rectè ſentit *Robortellius*, laudemque acuminis non exiguam meretur, niſi illam corrumperet nimia debacchandi petulantia. *Idem* c. 21.

Quia de *Robertello* incidit Sermo, videtur mihi vir ille febriculoſæ eruditionis oſtentator inſignis, & nullum ferre. *Lucas Fruter.* l. 2. *Veriſimil.* c. 23.

Franciſci Robortelli ſcientiam cùm multis aliis in rebus ſingularem eſſe invenio, tum maximè in vi *Græcorum* verborum intelligendâ, & in *Antiquitate Romanâ* conſtituendâ. *Carol. Sigon.* l. 1. Emendat. c. 32. per *Ironiam*.

Arcem nunc expugnemus *Robortelliana Scientia*, quâ ſe ille omnibus qui ſunt, qui fuerunt, excellere in tradendâ *Romanâ Antiquitate* gloriatur. *Idem* ibidem l. 2. c. 68.

Inerat in homine peracris obtrectandi libido, ſummaque in doctos omnes iniquitas, quos cùm pares ferre non poſſet, continuis proſcindebat convitiis: eximio ſcilicet florens ingenio, ſibique plus, quàm par eſſet, indulgens procaciori ſtudio popularium affectabat obſequia. Hinc *Sigonio* ſemper infenſus, ut quem acerrimum ſortitus erat æmulum induſtriæ, laboris, ingenii. Cum *Alciato* pariter, aliiſque clariſſimis ejus ævi luminibus, internecinas propè ſimultates exercuit. *Ioan. Imperial.* in Muſ. Hiſt.

Italus undequaque doctiſſimus & ingenioſiſſimus. *Scioppius* de Art. Crit.

Digitized by Google

Vir doctiſſimus & diſertiſſimus. *Riccobon.* in Rhetor Ariſt.

Paucula illa, quæ *Robortellus* & *Scioppius* de *Arte Criticâ* ſcripſere, tumultuaria ſunt, & hujus rei fundum omnem non emetiuntur. *Dan. Georg. Morhof.* de de Polyhiſt. pag. 54.

Carolus Sigonius hac in re, (de *Romanorum nominibus*) uti in aliis plurimis, *Robortelium* multis poſt ſe partibus reliquit: ut nos quidem *Robortelianum* de Adverſarii ſui Commentariis judicium parùm moveat; eoque minùs quòd non ignota ſit hominis pomparici maledicentia, qui & *Eraſmum* imperitiæ imperitiſſimæ inſimulare, ac nequiſſimum appellare non dubitet: *Alciatum* nominet furem, expilatoremque ſuorum Scriptorum: *Vincentium Madium*, hominem vanum, mendacemque: *Paulum Manutium*, Bibliopolam, hominemque imperitum: M. *Antonium Muretum*, ludimagiſtrum: *H. Stephanum* impoſtorem: ſimilibuſque elogiis, alios quoſque præſtantiſſimos viros, & Scripto, & Sermone inſignire conſueverit: quo nomine reprehenſus eſt jure ſummo à doctiſſimo quoque. *Voſſ.* l. 1. Analog. c. 7.

In *Italiâ Franciſcus Robortellus Utinenſis*, qui magno cum ſtrepitu *Bononiæ* & *Patavii* profeſſus, cum *Carolo Sigonio*, ſed impari certamine ſæpiùs & acerbius, quàm inter literarum profeſſores decuit, digladiatus, in iiſque contentionibus, *Germanorum*, qui & ei mortuo honorificè parentârunt ſemper præcipuo favore adjutus, tandem ultimum diem 15. Kalend. April. clauſit, quinquageſimum annum haut multùm ſupergreſſus. *Thuan.* ad Ann. 1567.

Robortellus, aſinus, *beſtia*, magnus corraſor Scaligera 2ª. Gall.

Extant ejus novem Diſputationes de *Romanorum Provinciis*, Judiciis, &c. *Bononiæ* 1559. fol.

Extat de Convenientia Supputationis annorum *Liviana* cum Marmoribus Capitolinis Libellus, *Livio* ſubjectus, *Francofurti* ad *Mænum* 1568. in fol.

Hoc ejus Epitaphium, in Clauſtris Divi *Antonii Patavii*.

Franciſco Robortello Utinenſi *Rhetoricæ Artis*, *Moraliſque Philoſophiæ profeſſori clariſſimo, qui in florentiſſimis quibuſque* Italiæ *gymnaſiis magna fama celebritate triginta totos annos publicè docuit*, *Natio* Germanica *præceptori benemerito in perpetuam animi memoriam unanimis. P. vixit An. L. Menſ. 6. Dies 9. Obiit. 15. Kal. April. M. D. LXVII.*

In hunc Auctorem hæc Carmina compoſuit *Ioannes Plazzo*:

Si qua recordanti veterum præcepta virorum
Grati animi ſemper maxima lætitia:
Robortelle, *tui tam clari nominis, omnis*
Græcia *perpetuò ſtat*, Latiumque *memor.*

GULIEL-

Ce qui est vrai, c'est que Mme Sand a été, dans sa jeunesse, très éprise de Musset, et que, dans sa maturité, elle a gardé pour lui une affection profonde, mêlée de respect et de pitié. Ce qui est vrai, c'est que Musset a été, dans sa jeunesse, très épris de Mme Sand, et que, dans sa maturité, il a gardé pour elle une affection profonde, mêlée de respect et de pitié. Ce qui est vrai, c'est que Mme Sand a été, dans sa jeunesse, très éprise de Musset, et que, dans sa maturité, elle a gardé pour lui une affection profonde, mêlée de respect et de pitié. Ce qui est vrai, c'est que Musset a été, dans sa jeunesse, très épris de Mme Sand, et que, dans sa maturité, il a gardé pour elle une affection profonde, mêlée de respect et de pitié. Ce qui est vrai, c'est que Mme Sand a été, dans sa jeunesse, très éprise de Musset, et que, dans sa maturité, elle a gardé pour lui une affection profonde, mêlée de respect et de pitié. Ce qui est vrai, c'est que Musset a été, dans sa jeunesse, très épris de Mme Sand, et que, dans sa maturité, il a gardé pour elle une affection profonde, mêlée de respect et de pitié. Ce qui est vrai, c'est que Mme Sand a été, dans sa jeunesse, très éprise de Musset, et que, dans sa maturité, elle a gardé pour lui une affection profonde, mêlée de respect et de pitié. Ce qui est vrai, c'est que Musset a été, dans sa jeunesse, très épris de Mme Sand, et que, dans sa maturité, il a gardé pour elle une affection profonde, mêlée de respect et de pitié.

contentionem veniret, manus continere maluit. Majus autem nomen meruit, evulgato de *Piscibus* egregio opere; licèt illud *Gulielmo Pellicerio* Episcopo *Monspelienſi* per plagium surreptum esse *Ios. Scalig.* & ab hoc inductus *Thuanus* non dubitaverint affirmare: nobis minimè persuasis; cùm non tantùm vivo & vidente *Pellicerio* opus illud prodierit, sed & *Rondeletius* post libellum *Pharmacentticum* in *Pellicerii* nomen ediderit, illius operis de *Piscibus* luculenta factâ mentione: quod sine summâ impudentiâ fieri utique non potuisset. *Sebast. Scheffer.* Introduct. in Art. Medic. p. p. 107.108.

In *Gallia Rondeletius, Monspelienſis* (*Fallopii σύγχρον@*) vir æquè doctissimus, non parùm quoque de re *Zootomica* meritus est conscripto de *Piscibus* opere penè incomparabili, utut, quæ ibi traduntur, ad *Philologicam, Historicam & Grammaticam* peritiæ humanæ partem spectent, præcipuè, & istis studiis conducant. *Ioan. Dan.* Majoris Chirurg. Infusor. edit. *Kiloni* 1667. in 4°. pagina 236.

Habitûs corporis plenioris erat, staturæ verò infra mediocrem: In lucem venit cum corpore tam debili tamque delicatulo, ut primis ætatis suæ annis ab omnibus morbis quibus obnoxii sunt homines, si lepram excipiamus, vexatus fuerit; sed post infantiam omnibus illis ægritudinibus liberatus est, & deinceps ejus valetudo in dies aucta est, prout ætate provehebatur. In juventute Vini usum abdicavit ut arthritidem præcaveret, quæ aliquoties ipsum perstrinxerat, Quamvis tamen meram aquam biberet omnis generis fructibus copiosissimè vescebatur, cerasis præsertim, ficubus, uvis & melonibus. Parum dormiebat, bonamque noctis partem in lectione & studiis insumebat. Ingenio erat vivido, subtili & peracuto. Sed parum cauta erat ejus agendi ratio, cumque in maximi momenti rebus, non satis has perpenderet antequam animum determinaret, consilii plerumque ipsum penitebat. Usque ad excessum liberalis erat, pecuniasque adeo contemnebat, tamque profusè erogabat, ut quamvis lauta essent ejus stipendia & in exercitio Medicinæ multum lucraretur, nulla ferè bona suis hæredibus reliquerit. Magna contentione ad Anatomiam animum appulit, propriis manibus dissectiones fecit. Imo ut certum perhibetur ipsum corporis cujusdam è propriis liberis aperuisse, & ob hanc operationem barbari patris & inhumani nomine infamatum esse. Discipulos docere usque adeo delectabatur ut quotidie tres quatuorve lectiones haberet, cùmque admodum festivus esset, sermones suos jucunda aliqua fabella vel narratiuncula exhilarare solebat. Assiduè legebat Theologiæ libros: Sed ex quo incarceratus fuit *Guillelmus Peliſſerius Monspeſſulanus* Episcopus, ut qui *Protestantium* opinionibus adhæreret, omnia Theologica Scripta quæ in sua Bibliotheca erant in ignem conjecit. Cum aliquid componebat adeo præcipitanter id faciebat, ut scripta nequidem relegere nec emendare dignaretur. Hinc est quòd ejus Opera non responderint magnæ celebritati quam eruditione sua sibi paraverat, ut optimè observavit Dominus Thuanus, *Anton. Teissier*, Elogiis Eruditorum Virorum. Gallicè.

Extant

Printed for and Sold by J. Johnson, in St. Paul's Church-yard; and G. G. J. and J. Robinson, Pater-noster-row.

THEOLOGICAL LIBRARY.

In 150 Volumes, Octavo, Price 6l. 6s. in Boards.

THE Proprietors of this Work have the Pleasure to inform the Public, that the Sale has been so rapid, as to induce them to print a Second Edition, which is now ready for Delivery.

1. Dr. Watts's Works, 6 vols.
2. Dr. Doddridge's Works, 10 vols.
3. Dr. Jortin's Works, 8 vols.
4. Dr. Leland's Works, 4 vols.
5. Dr. Lardner's Works, 10 vols.
6. Dr. Sherlock's Works, 5 vols.
7. Dr. Clarke's Works, 4 vols.
8. Dr. Barrow's Works, 3 vols.
9. Dr. Tillotson's Works, 3 vols.
10. Dr. Abbadie's Works, 2 vols.
11. Dr. Ogden's Works, 2 vols.
12. Dr. Sykes's Works, 2 vols.
13. Dr. Hartley's Works, 2 vols.
14. Dr. Hammond's Works, 2 vols.
15. Dr. Whitby's Works, 2 vols.
16. Dr. Bates's Works, 2 vols.
17. Dr. Owen's Works, 2 vols.
18. Dr. Manton's Works, 2 vols.
19. Dr. Scott's Works, 2 vols.
20. Dr. Bennet's Works, 2 vols.
21. Dr. Grove's Works, 2 vols.
22. Dr. Chandler's Works, 2 vols.
23. Dr. Foster's Works, 2 vols.
24. Dr. Ibbot's Works, 2 vols.
25. Dr. Pearson's Works, 2 vols.
26. Dr. Barnard's Works, 2 vols.
27. Dr. Wallis's Works, 2 vols.
28. Dr. Hickes's Works, 2 vols.
29. Dr. Stillingfleet's Works, 2 vols.
30. Dr. Cudworth's Works, 2 vols.
31. Dr. Waterland's Works, 2 vols.
32. Dr. Bentley's Works, 2 vols.
33. Dr. Wilkins's Works, 2 vols.
34. Dr. Sharp's Works, 2 vols.
35. Dr. Wake's Works, 2 vols.
36. Dr. Fiddes's Works, 2 vols.
37. Dr. Hoadly's Works, 2 vols.
38. Dr. Tucker's Works, 2 vols.
39. Dr. Taylor's Works, 2 vols.
40. Dr. Gill's Works, 2 vols.
41. Dr. Edwards's Works, 2 vols.
42. Dr. Ridgley's Works, 2 vols.
43. Dr. Calamy's Works, 2 vols.
44. Dr. Bates's Works, 2 vols.
45. Dr. Lightfoot's Works, 2 vols.
46. Dr. Burnet's Works, 2 vols.
47. Dr. Burton's Works, 2 vols.
48. Dr. Hallet's Works, 2 vols.
49. Dr. Mayhew's Works, 2 vols.
50. Dr. Chauncy's Works, 2 vols.
51. Dr. Price's Works, 2 vols.
52. Dr. Priestley's Works, 2 vols.
53. Dr. Lowman's Works, 2 vols.
54. Dr. Kippis's Works, 2 vols.
55. Dr. Harris's Works, 2 vols.
56. Dr. Towers's Works, 2 vols.
57. Dr. Disney's Works, 2 vols.
58. Dr. Blair's Works, 2 vols.
59. Dr. Farmer's Works, 2 vols.
60. Dr. Campbell's Works, 2 vols.
61. Dr. Macknight's Works, 2 vols.
62. Dr. Newton's Works, 2 vols.
63. Dr. Porteus's Works, 2 vols.
64. Dr. Balguy's Works, 2 vols.
65. Dr. Law's Works, 2 vols.
66. Dr. Secker's Works, 2 vols.
67. Dr. Seed's Works, 2 vols.
68. Dr. Duchal's Works, 2 vols.
69. Dr. Lindsey's Works, 2 vols.
70. Dr. Jones's Works, 2 vols.
71. Dr. Hurd's Works, 2 vols.
72. Dr. Warburton's Works, 2 vols.
73. Dr. Balfour's Works, 2 vols.
74. Dr. Hunter's Works, 2 vols.
75. Dr. Gregory's Works, 2 vols.
76. Dr. Hartley's Works, 2 vols.
77. Dr. Hammond's Works, 2 vols.
78. Dr. Whitby's Works, 2 vols.
79. Dr. Bates's Works, 2 vols.
80. Dr. Owen's Works, 2 vols.
81. Dr. Manton's Works, 2 vols.
82. Dr. Scott's Works, 2 vols.
83. Dr. Bennet's Works, 2 vols.
84. Dr. Grove's Works, 2 vols.
85. Dr. Chandler's Works, 2 vols.
86. Dr. Foster's Works, 2 vols.
87. Dr. Ibbot's Works, 2 vols.
88. Dr. Pearson's Works, 2 vols.
89. Dr. Barnard's Works, 2 vols.
90. Dr. Wallis's Works, 2 vols.
91. Dr. Hickes's Works, 2 vols.
92. Dr. Stillingfleet's Works, 2 vols.
93. Dr. Cudworth's Works, 2 vols.
94. Dr. Waterland's Works, 2 vols.
95. Dr. Bentley's Works, 2 vols.
96. Dr. Wilkins's Works, 2 vols.
97. Dr. Sharp's Works, 2 vols.
98. Dr. Wake's Works, 2 vols.
99. Dr. Fiddes's Works, 2 vols.
100. Dr. Hoadly's Works, 2 vols.
101. Dr. Tucker's Works, 2 vols.
102. Dr. Taylor's Works, 2 vols.
103. Dr. Gill's Works, 2 vols.
104. Dr. Edwards's Works, 2 vols.
105. Dr. Ridgley's Works, 2 vols.
106. Dr. Calamy's Works, 2 vols.
107. Dr. Bates's Works, 2 vols.
108. Dr. Lightfoot's Works, 2 vols.
109. Dr. Burnet's Works, 2 vols.
110. Dr. Burton's Works, 2 vols.
111. Dr. Hallet's Works, 2 vols.
112. Dr. Mayhew's Works, 2 vols.
113. Dr. Chauncy's Works, 2 vols.
114. Dr. Price's Works, 2 vols.
115. Dr. Priestley's Works, 2 vols.
116. Dr. Lowman's Works, 2 vols.
117. Dr. Kippis's Works, 2 vols.
118. Dr. Harris's Works, 2 vols.
119. Dr. Towers's Works, 2 vols.
120. Dr. Disney's Works, 2 vols.
121. Dr. Blair's Works, 2 vols.
122. Dr. Farmer's Works, 2 vols.
123. Dr. Campbell's Works, 2 vols.
124. Dr. Macknight's Works, 2 vols.
125. Dr. Newton's Works, 2 vols.
126. Dr. Porteus's Works, 2 vols.
127. Dr. Balguy's Works, 2 vols.
128. Dr. Law's Works, 2 vols.
129. Dr. Secker's Works, 2 vols.
130. Dr. Seed's Works, 2 vols.
131. Dr. Duchal's Works, 2 vols.
132. Dr. Lindsey's Works, 2 vols.
133. Dr. Jones's Works, 2 vols.
134. Dr. Hurd's Works, 2 vols.
135. Dr. Warburton's Works, 2 vols.
136. Dr. Balfour's Works, 2 vols.
137. Dr. Hunter's Works, 2 vols.
138. Dr. Gregory's Works, 2 vols.

que diligentiam, judicio longè acerrimo, doctissimæ ipsius Prælectiones partim jam editæ, partim deinceps edendæ satis superque testantur. Accedebant autem ad hanc eruditionem summum pietatis studium, candidum ingenium, modestia singularis, vita prorsus inculpabilis, adeò ut fervente civilibus ob religionem bellis *Gallia*, quamvis sacros libros non modò *Grammatice*, sed etiam *Christiane* explicaret, salvum tamen illum & inviolabilem amabiles ipsius mores fortiter in suo munere perseverantem præstiterint, & ex ejus unius penè schola prodiisse constet, quicunque in *Gallia* hodie paulò felicius hebraïsant. Repetitis verò bellis *Venetias* ornatissimum quendam virum secutus ibique *Hebræorum* doctissimis admirationi habitus, quum ad stationem suam revertens per *Occitaniam* iter faceret intempestivâ planè morte sublatus, maximum sui desiderium doctis piisque omnibus reliquit. *Theod. Beza* in Icon.

Mercerus Vatablo in Ordinario explicandæ *Sacræ Linguæ* munere succenturiatus, vix credibile est, qualem se quantumque præstiterit, quippe qui quatuor linguarum peritissimus ad incredibilem diligentiam acerrimum judicium attulisset: accedente rursus ad eximiam doctrinam candore, modestiâ, & summâ morum innocentiâ, adeò ut ex ipsius penè umbra *Scholâ* prodiisse constet, quicunque in *Gallia* hodie paulò melius *Chaldaicam* & *Hebraicam* linguam tallent — Post mortem ejus publicata sunt eruditissima in 6. minores Prophetas priores, *Iobum*, *Salomonem*, & posteà in *Geneſin Commentaria*; qui fœtus licèt posthumi, accuratam *Parentis* sui diligentiam produnt; ut vel ex iis & aliis (quæ vivus publicavit) monumentis in confesso sit, *Nunquam quenquam Christianum fuisse Hebraïzasse*. *Thuan.* ad ann. 1570.

Virtorius humanioris literaturæ intelligentissimus *Ioannes Mercerus*, Regius *Hebræa* linguæ Professor, eruditione, solertiâ, diligentiâque præstantissimus. *Franc. Iun.* Orat. funebr. in obit. *Luca Trelcatii*.

Divinus vir *Ioannes Mercerus*, omnium Christianorum nostri seculi sine controversiâ *Hebraicè* doctissimus. *Isaac. Casaub.* Epist. 281.

Ioannes Mercerus profundæ in *Hebraicis* doctrinæ vir. *Idem* ad *Baron.* p. 569.

Ioannes Mercerus, superioris seculi lumen vivum & clarum. *Buxtorf.* lib. de Abbreviatur. *Hebræorum*.

Ioannes Mercerus, vir cui in *Ebraicis* parem nunquam edidit *Gallia*. *Amama*.

Par nobile *Interpretum*, *Mercerus* & *Luveleius*: quorum ille nuper laudatus, & (dum eruditioni atque pietati habetur honos) semper laudandus. *Matt. Polus*.

Ioannes Mercerus maximi vir judicii, qui unus optimè de literis *Ebraicis* meritus est. *Drusius* in Observationibus *Sacr.*

Hujus sententiæ meæ approbatorem habeo *Iohannem Mercerum*, cujus viri judicium semper feci plurimi, qui unus inter eos qui hæc studia tractarunt, & literas sacras explicarunt, tantum eminet, quantum lenta solent inter viburna cupressi. *Drus.* l. 15. c. 25. ibid.

Mercerus Maximus Grammaticus, vir pius, & in exponendis sacris literis excellentissimus *Hebræus*. *Scaligerana* prima.

Digitized by Google

Abstract. The Hamiltonian of the Dirac electron in the field of a nucleus is expressed in terms of the Hamiltonian of the Schrödinger electron in the same field. The method is applied to the hydrogen atom and to the scattering of electrons by a Coulomb field.

1. Introduction

The Dirac equation for the hydrogen atom has been solved by many methods, but all of them are rather lengthy. The present paper gives a short derivation based on the observation that the Dirac Hamiltonian can be written as a function of the Schrödinger Hamiltonian and the angular momentum.

2. Derivation

Let $H_S = \frac{p^2}{2m} + V(r)$ be the Schrödinger Hamiltonian and L the angular momentum. Then the Dirac Hamiltonian is

$$H_D = \beta mc^2 + c\boldsymbol{\alpha}\cdot\mathbf{p} + V(r),$$

where β and $\boldsymbol{\alpha}$ are the Dirac matrices. We have the identity

$$(\boldsymbol{\alpha}\cdot\mathbf{p})^2 = p^2 + \frac{\hbar}{r}\boldsymbol{\alpha}\cdot\mathbf{L}\,\frac{1}{r}\,\boldsymbol{\alpha}\cdot\mathbf{L} - \frac{\hbar^2}{r^2}\,\boldsymbol{\alpha}\cdot\mathbf{L}\,\boldsymbol{\alpha}\cdot\mathbf{L}.$$

Hence H_D can be expressed in terms of H_S, L, and $\boldsymbol{\alpha}\cdot\mathbf{L}$.

3. Application to the hydrogen atom

For the Coulomb potential $V(r) = -e^2/r$ the eigenvalues of H_D are

$$E_{n,j} = mc^2\left[1 + \frac{\alpha^2}{\left(n - (j+\tfrac{1}{2}) + \sqrt{(j+\tfrac{1}{2})^2 - \alpha^2}\right)^2}\right]^{-1/2},$$

with $\alpha = e^2/\hbar c$ the fine-structure constant. For $\alpha \ll 1$ this reduces to the Sommerfeld formula.

4. Scattering

The differential cross section for scattering by the Coulomb field is

$$\frac{d\sigma}{d\Omega} = \left(\frac{e^2}{2mv^2}\right)^2 \frac{1}{\sin^4(\theta/2)}\left(1 - \beta^2\sin^2\frac{\theta}{2}\right),$$

where $\beta = v/c$ and θ is the scattering angle.

fuiſſet omnia emendandi, melius nobis, melius exiſtimationi ſuæ conſuluiſſet. *Petr. Victor.* l. 36. Var. Lect. cap. 11.

Stephanus Paſquier ait *Turnebium* mirabilem fuiſſe virum, tum in *Græca Latinaque* lingua, tum in totius *Antiquitatis* cognitione, ut nobis teſtantur libri quos inſcripſit *Adverſaria*, quod opus eſt inimitabile quoad eruditionis diverſitatem. Addit quòd in pluribus *Germaniæ* Univerſitatibus, quoties qui de Suggeſtu loquebantur *Turnebium* citabant & *Cujatium*, ſtatim pileum deponerent ob reverentiam & honorem quo memoriam ejus colebant. *Paſq.* Perquiſitionum lib 7. cap. 8. & lib. 9. cap. 29. Gall.

Adrianus Turnebus quamvis literas tantum profeſſus eſſet, in quibus, meo quidem judicio, palmam omnibus præripuit qui in iis à mille retro annis claruerunt, nihil tamen habebat quod magiſtellum ſaperet, præter togæ ſuæ geſtamen, & aliquem externum habitum quæ aulico cultui forſan per omnia non erant conformia quæque flocci facienda ſunt. Odi homines noſtros qui obliquam togam difficilius quàm animum obliquum tolerant, & ex ſalutatoria flexione, geſtu corporis, ocreis & ſimilibus, qualis quis ſit pronunciare ſolent. Nam intus nemo uſquam terrarum excultioris animi fuit. Sæpius data opera in ſermones ab ejus uſu remotos ipſum deduxi. In his autem tam perſpicax erat, tam celeris apprehenſionis, tam ſani judicii, ut bellum unicè per totam vitam negotiaque publica geſſiſſe videretur. Genii ſunt iſti egregii atque fortes.

——Queis arte benignâ,
Et meliore luto finxit præcordia Titan.

qui non degenerant, etſi non ita felicem inſtitutionem ſortiantur. *Michael de Montagne*, Tentaminum lib. 1. cap. 24. Gall.

Hadrianus Turnebus, literaciſſimus, & omni laude ornatus *Interpres*; nam & *Græcè* luculenter ſciebat, & *Latinè* ſcitiſſimè convertebat: preſſus ille & adſtrictus, ab *auctore* nuſquam digrediens; ſuavis interim & perlucens *Oratio*. *Huet.* de Clar. Interpret.

Hadrianus Turnebus nobilis *Criticus*, maximas ingenii dotes *poëtica* facultate illuſtriores reddere inſtituit. Verſantur in medio *Epica* ejus, *Caliſium Captum*, *Epithalamium Delphini Franciſci*, *Prætorii tumulus*, *Paraſitus Regius*, alia, in quibus tamen plus laboris cernitur, quàm ſpiritus. Exaravit & *Lyrica*, & *elegos* favente plerunque *Minerva*. *Borrich* de Poet. p. 119.

* *Turnebi* Opera in tres Tomos diſtributa, *Argentorati* impreſſa ſunt, 1600. Tomus tertius inter libros *Expurgandos* numeratur in *Indice Madritenſi* edit. Ann. 1667.

Hoc ejus *Epitaphium*:

Turnebus *jacet hîc. Quis ſit ſi quærere pergis,*
Iam dignus es qui neſcias.

Phil. Labbe in Theſ. Epitaph.

FRAN-

Digitized by Google

Dedication of Trinity Cathedral.

1. Wednesday. Circumcision. Dedication of Trinity Cathedral, Cleveland, 1847. Bishop Rappe's Jubilee, 1895. Bishop Horstmann's Jubilee, 1895. Bishop Hortsmann's Jubilee, 1895. Bishop Horstmann's Jubilee, 1895. Bishop Horstmann's Jubilee, 1895. Bishop Horst

FRANCISCUS ROBERTELLUS.

NAtione *Italus*, Patriâ *Utinenſis*, Rhetor & Hiſtoricus, cùm *Bononiæ*, tum *Patavii* docuit. Cum *Carolo Sigonio* de *Antiquitatibus* maximè *Romanis* acriorem in modum certavit. *Patavii* obiit Anno *Dom.* 1567. die 18. Martii, natus Annos 50. Menſes 6. Dies 9. *Scripſit* plurima quæ ad *Romanas Antiquitates* pertinent. Clar. An. D MDLV.

Franciſcus Robertellus, vir doctiſſimus atque eruditiſſimus, quem ego ſoleo in *literis divinum hominem* appellare. *Franc. Luiſinus* l. 3. Parergon. c. 10.

Sigonius, Robertellus, Bonamicus, lumina non *Italiæ* ſolùm, ſed etiam *Europæ*. *Lipſ.* Cent. ad *Ital.* & *Hiſpan.* epiſt. 15.

Averrois liber *de Republicâ* editus eſt una cum *Robortelli* diſceptatione, & *Franciſci Philelphi* de eadem re libris, qui priſcæ gravitatis imaginem redolent, nitore Styli, & argumentorum præſtantiâ. *Gabr. Naudæus* Bibliograph. Polit.

Robortellus præceptor mihi fuit, & ego illi infantem ex ſacro baptiſmate ſuſcepi; vir eſt proculdubio ſummæ eruditionis, & qui ſcire optime poſſit, quid ſit Hiſtoria. Nolo tamen ad eum ingredi, ne hic meus animus irritatus, & quaſi extra ſe, me forte cogeret aliquid pronunciare contra, quam requirat amor, & reverentia, quâ eum alioquin proſequor. *Franc. Patrit.* de Hiſt. Dial. 1.

Franciſcus Robortellius, juvenis (eam enim in eo ætatem eſſe audio, quod cum ipſius laude dictum velim) multijugæ eruditionis & generoſæ indolis, ſed tamen in *Batavos* homines ferocioris animi, & importunioris maledicentiæ, quàm decet. *Petr. Nann.* l 8. Miſcellan. c. 1.

Rectè ſentit *Robortellius*, laudemque acuminis non exiguam meretur, niſi illam corrumperet nimia debacchandi petulantia. *Idem* c. 21.

Quia de *Robertello* incidit Sermo, videtur mihi vir ille febriculoſæ eruditionis oſtentator inſignis, & nullum ferre. *Lucas Fruter.* l. 2. *Veriſimil.* c. 23.

Franciſci Robortelli ſcientiam cùm multis aliis in rebus ſingularem eſſe invenio, tum maximè in vi *Græcorum* verborum intelligendâ, & in *Antiquitate Romanâ* conſtituendâ. *Carol. Sigon.* l. 1. Emendat. c. 32. per *Ironiam*.

Arcem nunc expugnemus *Robortelliana Scientia*, quâ ſe ille omnibus qui ſunt, qui fuerunt, excellere in tradendâ *Romanâ Antiquitate* gloriatur. *Idem* ibidem l. 2. c. 68.

Inerat in homine peracris obtrectandi libido, ſummaque in doctos omnes iniquitas, quos cùm pares ferre non poſſet, continuis proſcindebat convitiis: eximio ſcilicet florens ingenio, ſibique plus, quàm par eſſet, indulgens procaciori ſtudio popularium affectabat obſequia. Hinc *Sigonio* ſemper infenſus, ut quem acerrimum ſortitus erat æmulum induſtriæ, laboris, ingenii. Cum *Alciato* pariter, aliiſque clariſſimis ejus ævi luminibus, internecinas propè ſimultates exercuit. *Joan. Imperial.* in Muſ. Hiſt.

Italus undequaque doctiſſimus & ingenioſiſſimus. *Scioppius* de Art. Crit.

Digitized by Google

Fig. 1. Electrical attraction. Two pith balls suspended from a support by silk threads are attracted to a charged rod. The balls are also attracted to each other.

Fig. 2. Electrical repulsion. Two pith balls suspended from a support by silk threads are repelled by a charged rod. The balls are also repelled by each other.

Fig. 3. Electrical attraction. A charged rod attracts a pith ball suspended from a support by a silk thread.

Fig. 4. Electrical repulsion. A charged rod repels a pith ball suspended from a support by a silk thread.

Fig. 5. Electrical attraction. A charged rod attracts a pith ball suspended from a support by a silk thread.

Fig. 6. Electrical repulsion. A charged rod repels a pith ball suspended from a support by a silk thread.

contentionem veniret, manus continere maluit. Majus autem nomen meruit, evulgato de *Piscibus* egregio opere; licèt illud *Gulielmo Pellicerio* Episcopo *Monspelliensi* per plagium surreptum esse *Ios. Scalig.* & ab hoc inductus *Thuanus* non dubitaverint affirmare: nobis minimè persuasis; cùm non tantùm vivo & vidente *Pellicerio* opus illud prodierit, sed & *Rondeletius* post libellum *Pharmacentticum* in *Pellicerii* nomen ediderit, illius operis de *Piscibus* luculenta factâ mentione: quod sine summâ impudentiâ fieri utique non potuisset. *Sebast. Scheffer.* Introduct. in Art. Medic. p. p. 107.108.

In *Gallia Rondeletius, Monspelliensis* (*Fallopii σύγχρονος*) vir æquè doctissimus, non parùm quoque de re *Zootomica* meritus est conscripto de *Piscibus* opere penè incomparabili, utut, quæ ibi traduntur, ad *Philologicam, Historicam* & *Grammaticam* peritiæ humanæ partem spectent, præcipuè, & istis studiis conducant. *Ioan. Dan.* Majoris Chirurg. Infusor. edit. *Kiloni* 1667. in 4°. pagina 236.

Habitûs corporis plenioris erat, staturæ verò infra mediocrem: In lucem venit cum corpore tam debili tamque delicatulo, ut primis ætatis suæ annis ab omnibus morbis quibus obnoxii sunt homines, si lepram excipiamus, vexatus fuerit; sed post infantiam omnibus illis ægritudinibus liberatus est, & deinceps ejus valetudo in dies aucta est, prout ætate provehebatur. In juventute Vini usum abdicavit ut arthritidem præcaveret, quæ aliquoties ipsum perstrinxerat, Quamvis tamen meram aquam biberet omnis generis fructibus copiosissimè vescebatur, cerasis præsertim, ficubus, uvis & melonibus. Parum dormiebat, bonamque noctis partem in lectione & studiis insumebat. Ingenio erat vivido, subtili & peracuto. Sed parum cauta erat ejus agendi ratio, cumque in maximi momenti rebus, non satis has perpenderet antequam animum determinaret, consilii plerumque ipsum penitebat. Usque ad excessum liberalis erat, pecuniasque adeo contemnebat, tamque profusè erogabat, ut quamvis lauta essent ejus stipendia & in exercitio Medicinæ multum lucraretur, nulla ferè bona suis hæredibus reliquerit. Magna contentione ad Anatomiam animum appulit, propriis manibus dissectiones fecit. Imo ut certum perhibetur ipsum corporis cujusdam è propriis liberis aperuisse, & ob hanc operationem barbari patris & inhumani nomine infamatum esse. Discipulos docere usque adeo delectabatur ut quotidie tres quatuorve lectiones haberet, cùmque admodum festivus esset, sermones suos jucunda aliqua fabella vel narratiuncula exhilarare solebat. Assiduè legebat Theologiæ libros: Sed ex quo incarceratus fuit *Guillelmus Pelissernus Monspessulanus* Episcopus, ut qui *Protestantium* opinionibus adhæreret, omnia Theologica Scripta quæ in sua Bibliotheca erant in ignem conjecit. Cum aliquid componebat adeo præcipitanter id faciebat, ut scripta nequidem relegere nec emendare dignaretur. Hinc est quòd ejus Opera non responderint magnæ celebritati quam eruditione sua sibi paraverat, ut optimè observavit Dominus Thuanus, *Anton. Teissier*, Elogiis Eruditorum Virorum. Gallicè.

Extant

Digitized by Google

Extant opera ejus omnia Medica, *Genevæ*, apud *Petrum* & *Iacobum Chouet*, 1628. in 8.

Extant libri de Piscibus Marinis. In quibus veræ Piscium Effigies expressæ sunt. *Lugduni*, apud *Matthiam Bonhomme*, 1554. in fol.

Extat Universæ Aquatilium Historiæ. Pars altera, cum veris ipsorum imaginibus. Ibidem, apud *eund.* 1555. in fol.

JOHANNES MERCERUS.

UTicensis, Jurisconsultus & Philologus percelebris, Anno 1570. Obiit *Francisco Vatable* in Cathedrâ *Paris.* successit. *Genesin*, *Iobum*, *Salomonem* & sex minores priores *prophetas* eruditissimis commentariis illustravit: *Pagnini* quoque Thesaurum recognovit, variisque annotationibus locupletavit. Transtulit Harmenopuli Prochiron, & Ori *Apollinis* Hieroglyphicon, cum observationibus. Clar. A. D. MDLV.

Sublato è vivis *Francisco Vatablo Hebraicarum* literarum apud *Gallos* instauratore, unus in ejus locum suffici promeruit *Ioannes Mercerus*, cui primas in eo genere docti omnes magnâ cum ingenii admiratione deferebant: ut eò quidem majore, quòserius ad hæc studia se applicuit. Cùm enim, ut erat honestâ ortus familiâ, in eam spem à suis educaretur, ut sibi ad Reipublicæ Gubernacula & dignitates viam pararet, Juri Civili operam adolescens *Avenione Tholosa*que primùm impenderat, ejusque ortii non leve documentum ediderat *Harmenopuio è Græca* linguâ fidelissimè transtato. Sed longè graviora sunt, & homine *Christiano* digniora, quæ mox in *Iobum* & in omnes *Prophetas* magnâ diligentiâ pari que judicio commentatus est: plura etiam præstiturus, nisi *Venetiis* rediens, quò se tumultuante iterum *Gallia* in *Ferrerii* Legati Regii comitatu contulerat, apud *Vellobrices* patriam suam Lethali morbo deprehensus ante annos occidisset. Corpore fuit gracili, & à studiorum laboribus macilento, sed voce robustâ & virili quæ auditorium probè impleret: temperantiâ autem, pudore, modestiâ, & cæteris animi bonis supra variæ doctrinæ laudem nulli secundus. Cui & hoc à superûm indulgentiâ concessum est, ut sibi quodammodo superstes non omnino cum morte interiret. Uxorem enim duxerat *Allerii* nobilis viri & *Antoniæ Delonia* filiam, *Camillæ Morellæ* virginis doctissimæ sororem, quo ex connubio *Iosiam* filium tanto patre dignissimum suscepit. *Scævol. Samarthan.* in Elog.

Ioannes Mercerus apud *Occitanos* honesto loco natus, quum utramque linguam adhuc adolescens didicisset, & eousque in Juris Civilis cognitione profecisset, ut, *Iuris ciuilis συνέχειαν* quod vocant, è *Græco Latinum* faceret, mutato consilio, simulatque *Vatablum Hebræa Lutetiæ* docentem audivisset, tanto animi ardore studium illius linguæ est amplexatus, ut illo è vivis sublato, dignus omnis videretur qui tanto viro in illius professione succederet. Hîc verò quantum fide præstiterit adjuncto ad quatuor Linguarum exactam cognitionem, summam-

Digitized by Google

Copyright © 2014 Nature Publishing Group, a division of Macmillan Publishers Limited. All rights reserved.

doi:10.1038/nature13182

Gene expression is regulated by the binding of transcription factors to specific DNA sequences. Here we present a genome-wide map of human transcription factor binding sites and regulatory modules identified by integrating 1,957 ChIP-seq experiments from 232 different cell types processed uniformly by the ENCODE Consortium. Using conservative thresholds, we identified 4.7 million sites bound by 119 transcription factors, which cover 8.1% of the genome. Based on binding profiles, we segmented the genome into 2,041 regions that combine to form regulatory modules. Modules containing promoters are generally active in most cell types, whereas modules containing enhancers are more cell-type specific. Co-binding of transcription factors to modules is highly predictive of tissue-specific gene expression. Our results suggest that transcription factor binding, rather than chromatin modifications, is the most accurate genomic feature for predicting cell-type specific gene expression.

Gene expression is regulated by the binding of transcription factors to specific DNA sequences. Here we present a genome-wide map of human transcription factor binding sites and regulatory modules identified by integrating 1,957 ChIP-seq experiments from 232 different cell types processed uniformly by the ENCODE Consortium. Using conservative thresholds, we identified 4.7 million sites bound by 119 transcription factors, which cover 8.1% of the genome. Based on binding profiles, we segmented the genome into 2,041 regions that combine to form regulatory modules. Modules containing promoters are generally active in most cell types, whereas modules containing enhancers are more cell-type specific. Co-binding of transcription factors to modules is highly predictive of tissue-specific gene expression. Our results suggest that transcription factor binding, rather than chromatin modifications, is the most accurate genomic feature for predicting cell-type specific gene expression.

Gene expression is regulated by the binding of transcription factors to specific DNA sequences. Here we present a genome-wide map of human transcription factor binding sites and regulatory modules identified by integrating 1,957 ChIP-seq experiments from 232 different cell types processed uniformly by the ENCODE Consortium. Using conservative thresholds, we identified 4.7 million sites bound by 119 transcription factors, which cover 8.1% of the genome. Based on binding profiles, we segmented the genome into 2,041 regions that combine to form regulatory modules. Modules containing promoters are generally active in most cell types, whereas modules containing enhancers are more cell-type specific. Co-binding of transcription factors to modules is highly predictive of tissue-specific gene expression. Our results suggest that transcription factor binding, rather than chromatin modifications, is the most accurate genomic feature for predicting cell-type specific gene expression.

Mercerus Doctissimus in Hebraicis. Unde etiam in Jobum optimè scripsit. Quis hunc scripserit librum ignoratur. *Ich. Mercerus* vir præclarus *Orum* interpretatus est, Notasque in eum adornavit. *Mercerus* Juris prudentiæ operam navavit, *Harmenopolumque* transtulit. *Mercerus* quando prælegebat Auditorium plenum habebat. *Doctissimus* fuit Hebraïcus qui unquam fuerit. Id fatentur *Judæi*. Laudabant valde Mercerum quia erat maximus. *Scaligerana* posterior Gall.

Ecclesiastes Solomonis à nonnullis benè doctis jam est explanatus, sed imprimis eruditissimi viri *Ioannis Merceri* piæ memoriæ *Commentariis* diligentissimè illustratus; fuit enim ille in *Academiâ Parisiensi Regius* post *Vatablum* diligentissimus simul & eruditissimus permultis annis *Professor*, illo certè cui successit doctrina non inferior, judicio etiam fortasse in discernendis *Rabbinorum* aberrationibus superior. *Theod. Beza* Epist. Præfat. in Ecclesiast. 1598.

Non possum quin hîc appellem magnum illum & in *literis Ebraïcis* & *Chaldaicis* versatissimum, *Iohannem Mercerum*, qui cùm jam senectutem attigisset, paulò antequam vitâ excederet, solo *Arabicarum literarum* desiderio, in *Orientem* dicitur cogitasse. *Thom. Erpen.* in Orat. de ling. *Arab.*

'*Iohannes Mercerus* successor *Vatabli* in Cathedra Professoris Regii in lingua Hebraica Parisiis, est unus è Doctissimis acrioriisque judicii interpretibus Scripturæ, qui unquam fuerit inter Religionis Prætensæ reformatæ cultores, laudéque dignior adhuc esset, si Patrum suorum Religionem non deseruisset ut *Judæi* novitates sequeretur. Perfectè binas linguas *Græcam* & *Hebraïcam* intelligebat, & in ipsis fontibus Rabinorum Libros legere poterat. Hinc etiam ratio explicandi Biblia, qua usus est, multò magis Critica & accurata est quàm plerorumque cæterorum Authorum qui illum præcesserant. Totam adhibuit operam sensui literali Textus sui, & indagationi propriæ significationis Vocum *Hebraïcarum*. Quapropter ei solenne est varias Rabbinorum interpretationes afferre, quas quandoque corrigit. Nequidem neglexit *Græcam* Versionem Septuaginta, nec cæteros Bibliorum Veteres Interpretes; quod tamen frequentius facere potuisset. Contuluit etiam Exemplaria *Hebraica* manu exarata, quæ in Regia Bibliotheca erant. Verbo ut absolvam, ornatus fuit omnibus dotibus periti Bibliorum Interpretis: meliusque adhuc dubio procul ei successisset & labor, niti ætatis qua vixit novitatibus sese permisisset. Optimi quos edidit Commentarii sunt in *Iobum*, in *Ecclesiasten*, in *Proverbia* & in *Canticum Canticorum*. Quoniam isti Libri carmine fuerunt compositi, styloque admodum intercilo, perdifficile verum eorum sensum eruere, nisi cum perfecta Hebraïcæ linguæ peritia, & summo ingenii acumine. Neutro autem destitutus fuit Mercerus, penitusque examinavit omnes difficultates quæ sibi objectæ sunt. Quod ad ejus in *Genesin* Commentarios multa Judaïca eruditio illis inest, sed latis castigati non sunt. *Hotm.* qui Authoris hujus Commentarios omnes typis mandandos curavit, minutias ex illis non potuit eximere; ex ultimis præsertim qui non sunt aquè absoluti ac cæteri. *Cornelius Bertramus*, qui *Bezæ* Collega fuit *Genevæ*, quique Hebræam linguam callebat, eorum evulgationem

fastu alienus, qui suburbanum prædium suâ ipse manu quotidiè foderet, susceptamque juventutis erudiendæ curam alterno telluris colendæ labore adæquaret. Excessit *B. silex Rastracorum* ex febre nondum senex anno 1563. *Scævol. Samarthan.*

Quid verò de intemperantissimâ *Sebastiani Castalionis* Conversione statuendum est, quæ res puriſſimas fastidiosâ venustate oblimavit, & omnem divini Verbi vim nimiâ curatuiâ elisit, & verba à *Patribus*, & toto *Christianorum* cœtu recepta & usurpata ineptissimè repudiavit; homo cæteroquin simplex, & ab omni fastu alienus, ut de eo verè scripsit *Samarthanus*, & eximiam in Operis sui Præfatione ingenuitatem & candorem præse ferens, propterea que à nobis sine contumeliâ dimittendus. *Huet.* de Clar. Interpret.

Sebastian. Castillon Allobrox Lugduni cùm ageret adolescens; accidit ut quidam errore nominis pro *Castellione*, *Castalionem* vocaret, quod audiens à *Musarum* fonte, qui *Castalius* dicitur, derivatum, adamavit & amplexus est, seque, omisso deinceps *Castellionis* nomine patrio, *Castalionem* appellavit. Id dicit ipse in defensione quadam adversus libellum *Ioannis Calvini*. *Scaligerana* 1. pag. 42.

Sebastianus Castalio optime tractasset *Sacras Literas*, si à multis *Anabaptismi* opinionibus liber fuisset, & adjutus ab aliquo. *Scaligerana* 1. p. 28.

Sebastianus Castalio Canticum Canticorum flagitiosum esse librum dicebat. Quidam *Socinianum*, quidam *Anabaptistam* fuisse asseruat. Nihil ad me. *Latinè* doctum fuisse constat. *Tanaquil. Faber* Not. in *Scaligerana* 1.

Castalio cùm puriorem linguarum cognitionem ad Theologicam scientiam adjunxisse se putaret, impuras manus (multorum judicio) ad sacra tractanda attulit, cùm à rebus ad tantum opus necessariis homo imparatissimus novam Bibliorum interpretationem insolenti temeritate molitus est. à *Gallicis* & *Helveticis* Ecclesiis, quarum alioqui doctrinam amplectebatur, in quibusdam dissidens; & *Bernardino Ochino* segregi, cujus & dialogos *latinos* fecit, præcipuè in Polygamiâ adstipulari creditus; unde pleraque contraria inter eos scripta emanarunt: tandem *Basilea* non ita senex, quippe vix annum 48. supergressus, 4. Kal. Januar. obiit ex lue pestilent. *Thuan.* ad ann. 1563.

Elegantiæ plus satis curiosus, protervè in re seriâ *Dei* verbum *Ciceronianæ* dictionis flore vestire, insoleuti temeritate molitus est. *Alexand. Morus* exercit. de Sacr. Scriptur.

Translationem ejus *Ebraicam* appellant. *Idem* ibid.

Castellio magis *Paraphrasta* docti, quàm *Interpretis* religiosi munus præstitisse videtur: nec propterea tamen, ut nonnulli faciunt, conviciis exagitandus, cùm etiamsi verba non adnumeret, sensum tamen ut plurimum fidelissimè reddat, ut ab iis, qui *Latinè* tantum sciunt, intelligi possit. *Martin. Ruarus* Cent. 1. Epist. p. 97.

Castalio in versione suâ de textu *Hebraico* ad verbum reddendo non admodum laborat; at sensum plurimis in locis perspicuè, purè, elegantèr, & fideliter exprimit, & magnas non rarò difficultates versione suâ feliciter solvit. *Matth. Polus* Præf. Tom. 1. *Synops. Crit.* p. 5.

Sed & *Caſtellionis* verſionem, doctam ſane, & elegantem, & multa in paucis complectentem (quam etiam in *Annotationibus* ſuis crebrò citat noſter *Hammondus*, & alios præfert) haud rarò mihi uſui & auxilio fuiſſe non inficior. Dr. *Iacob. Duport* Præfat. ad Metaph. Pſalmor.

Caſtellio, homo meo judicio nec incruditus, nec malus. *Hug. Grot.* in Epiſt. ad Nic. *Reigersbergium*. *Lut.* 19 Decembr. 1637.

Verſio Caſtalioni eſt affectata, plus habens pompæ & phalerarum, quàm rei & firmitatis, plus oſtentationis quàm ſubſtantiæ, plus fuci quàm ſucci, plus hominis quàm ſpiritûs, plus fumi quàm flammæ, plus humanarum cogitationum quàm divinorum ſenſuum. *Gilbert. Genebrard.* Præf. in Opera *Orig.*

‘*Sebaſtianus Caſtalio* vèl *Chatelio*, ut ſe ipſum idem cognominat in ſuis Libris *Gallicis*, eſt etiam Author *Verſionis Latin.* integrorum Bibliorum, quam ſæpius deinceps ad incudem revocavit. Prima editio eſt anni 1551. Baſileæ. Omnium plurimi æſtimata eſt illa anni 1573. eodem loco: quam tamen cum reperire non potuerim, uſus ſum alia editione anni 1554. quæ Baſilea etiam prodiit Notuliſque quibuſdam ſtipatur. *Genevæ* Doctores, *Theodorus Beza* cumprimis novam hanc Caſtalionis Tranſlationem acerbè admodum vituperarunt, hunc que hac occaſione *ignarum* & *temerarium* vocaverunt, ei exprobrantes quòd ſcripturam ludibundus tractaverit, quod prolixius legere eſt in Præfatione Gallica ad finem unius ex horum Verſionibus *Gallicis* Bibliorum anni 1559. Præterea in invicem hac de re ſcripſerunt *Beza* & *Caſtalio*: Cum autem Beza ſermonis *Hebraici* prorſus ignarus eſſet, coactus fuit aliorum ſententiæ ſtare, qui aſſeverabant *Caſtalionem* idiomatis *Hebraici* minimè peritum eſſe. *Caſtalio* tamen non poteſt dici Hebræam linguam ignoraſſe, ſi legantur Criticæ Notæ quas ad Verſionis ſuæ calcem ſubnexuit, imò etiam aſſirmari poteſt cum trium linguarum *Hebraicæ*, *Græcæ* atque *Latinæ* callentiorem fuiſſe quàm ullus *Genevenſium* Doctorum. Sed non ſatis ſervavit Interpretis ſacrorum librorum characterem; cultum & elegantem ſtylum nimis affectavit, qua ratione Textus ſui ſenſum valde debilitavit. Hujuſmodi vitium Verſionis ejus totum corpus infeſtat, ut facilè judicari poterit ſtatim à primis *Geſcus* verbis quæ in hunc modum tranſtulit. *Principio creavit Deus Cælum & Terram. Cum autem eſſet Terra iners atque rudis, tenebriſque offuſum profundum, & Divinus Spiritus ſeſe ſuper aquas libraret, juſſit Deus ut exiſteret lux &c.* Hoc unum ſufficit ad oſtendendum quòd *Caſtalio* non contenderit Autographi ſui verba accuratè interpretari, ſed ſenſum quanta potuit elegantia exprimere, delecto in hunc finem ſtylo cohærente atque periodico. Uſque adeo politi ſcriptoris characterem affectavit, ut ejus ſermo quandoque fit effœminatus, ut in libro *Canticorum*, ubi arbitratus eſt ad ſervandum ſtylum quem argumentum ejus exigere videbatur, *Catulli* dictionem ſibi imitandum eſſe, utendo vocabulis diminutivis, quippe quæ tenerum affectum magis indicarent: imò diminutivis illis vocis Epitheta diminutiva conjungit. Unde non contentus ſimpliciter dicere *Mea columba*, dixit *Mea columbula*. En quali dictione toto hoc libro utatur. *Mea*

‘*columbula*

Digitized by Google

« *volumbula ostende mihi tuum vulticulum: Fac ut audiam tuam voculam ; nam* « *& vocula habes venustulam , & vulticulum habes lepidulum. Capite nobis vul-* « *peculas parvas vinearum vastatriculas.* Jes. *Rich. Simon.* Historia Crit. V. T. « lib. 2. cap. 21. Gall.

« Jes. *Simon* unicus non est qui professus est *Castalionis* Versionem in pretio « se habere ; *Andreas Hipperius* asseverat illam diligentissimè & accuratissimè « scriptam esse. *Laurentius Humfredus Anglus Castalionem* defendit adversus eos « qui contendunt ejus prosecutionem cultioris styli fuisse in causa quòd verum « sensum neglexerit plurium locorum in Sacris Libris. *Fredericus Furius Cerio-* « *lanus* hanc Translationem supra cæteras omnes extollit. *Ant. Teissier.* Elogiis « Viror. Erudit. Gallicè.

Sebastianus Castellio suâ quadam in Sacrorum Bibliorum perversionem Præfatione palàm verbi divini satis perspicuam auctoritatem convellere studuit, fuisque in priorem ad *Corinth.* Epistolam adnotationibus , ut à *verbo scripto* tanquam imperfecto nos abduceret , disertè scripsit , *Paulum* quandam Theologiam , eâ quam scriptis tradidisset reconditiorem , perfectos nescio quos suos discipulos docuisse. *Theod. Beza* in vitâ *Calvini.*

Sebastianus Castalio pro *Baptismo* substituit *Lotionem* , pro *Angelo Genium* , pro *fide confidentiam* , pro *Ecclesiâ Rempublicam* , pro *Synagogâ Collegium* , neque minùs ineptè in aliis multis , quæ jure in *Castalione* culpant Intelligentiores. *Voss* part. 2. Institut. Orator. p. 6.

Castalioni fecerunt injuriam , cum doctus esset , fastum objecerunt; mortuus est ex paupertate. *Scaligerana* 2.

* *Sebastianus Castalio Romano Indice* inter *Hæreticos* primæ *Classis* numeratur.

ANDREAS MASIUS.

Brabantus , natus *Lenniaci* juxta *Bruxellam* , *Lovanii* puer admodum Philosophos inter , primum in promotione locum obtinuit anno 1533. Pòst Juris utriusque studio operam dedit , laureaque Doctorali insignitus , *Cliviorum* Duci meruit tandem esse à Consiliis. Præter *Italicam* , *Gallicam* , *Hispanicam* , cæteraſque *Europæ* linguas , etiam *Latinæ* , *Græcæ* , *Hebraicæ* , atque *Syriacæ* cognitione non vulgari claruit ; *Mosem Mardenum* , Patriarcham *Antiochenum* , *Romæ* ann. 1553. in *Syriacis* nactus institutorem. Fuit *Ioanni à Vueza* Episcopo *Constantiensi* ac *Lundensi* Archiepiscopo à secretis. Familiariter coluit *Latinum Torrentium* & *Augerium Busbequium* , qui *Masii* potissimum Consilio se dignitate crevisse profiteri ingenuè solebat. Demùm à *Philippo II.* *Antverpiam* evocatus , *Bibliorum* editioni verè Regiæ adornandæ , unàcum *Benedicto Ariâ Montano* , *Guidone Fabricio* , aliisque præpositus fuit. Edidit *Grammaticam Syriacam* , *Syrorum Peculium* , seu explicationem vocabulorum passim *apud Syriacos usurpatorum.* Leguntur ista in Regiorum Bibliorum *Apparatu.* Transtulit è *Syriaco* Commentarium de *Paradiso* ante annos propè 1200. à *Mose Bar-*

Clar. An. D. MDLV.

Cephæ

Digitized by Google

Annunciation, Fra Angelico, Museo di San Marco, Florence. Fra Angelico's Annunciation is a fresco in the Museo di San Marco in Florence, Italy. It was painted by Fra Angelico in the 1440s. The fresco is located in the cell of the monastery of San Marco, which was decorated by Fra Angelico and his assistants. The Annunciation is one of the most famous frescoes in the monastery. It depicts the moment when the Archangel Gabriel announces to the Virgin Mary that she will conceive and give birth to Jesus Christ. The fresco is a masterpiece of Renaissance art and is considered to be one of the most beautiful and moving depictions of the Annunciation. The fresco is also notable for its use of perspective and its realistic depiction of the human figure. The fresco is a testament to the skill and artistry of Fra Angelico and his assistants. The fresco is a valuable work of art and is a popular tourist attraction in Florence. The fresco is also a valuable historical document, as it provides insight into the religious beliefs and practices of the Renaissance period. The fresco is a reminder of the importance of the Annunciation in the Christian faith. The fresco is a beautiful and moving work of art that has been admired by people for centuries. The fresco is a testament to the power of art to inspire and to move people. The fresco is a reminder of the importance of preserving our cultural heritage. The fresco is a valuable work of art that should be protected and preserved for future generations. The fresco is a reminder of the importance of the Annunciation in the Christian faith. The fresco is a beautiful and moving work of art that has been admired by people for centuries. The fresco is a testament to the power of art to inspire and to move people. The fresco is a reminder of the importance of preserving our cultural heritage. The fresco is a valuable work of art that should be protected and preserved for future generations.

Figure 1.5 Overview of the Internet's protocol architecture.

1.5 Internet History

We've now completed our overview of networks and the Internet. We've seen that there are many interrelated pieces to the Internet, and that there is a lot of terminology to learn. It seems like a good time to step back and look at how the Internet evolved from its beginnings to the Internet we have today. We'll cover this history briefly, noting the important contributions and the people who made them.

1.5.1 Early Packet-Switching Networks

The first packet-switching networks emerged in the early 1960s. The ARPANET—the Internet's predecessor—was the world's first operational packet-switching network, followed closely by networks in Europe. In this section, we'll trace the early evolution of packet switching and its application in the Internet.

Surprisingly, the basic technology underlying packet switching and the Internet was developed in many places independently. Independent of the ARPANET work, researchers in the United States, England, and France were developing networks based on packet switching.

The idea of packet switching first appeared publicly in 1961 in the form of Leonard Kleinrock's queuing theory work. Kleinrock's work used a queuing analysis to show the effectiveness of packet switching for message sources that have bursty transmission characteristics. Also in 1961, Kleinrock's colleague J. C. R. Licklider published early ideas about an interconnected network that would be used by people to communicate with each other and to access computers and data. In 1962, Paul Baran at RAND Corporation began studying the use of packet switching for secure voice over military networks. At the National Physical Laboratory in England, Donald Davies and Roger Scantlebury were also developing their ideas on packet switching.

The work at MIT, RAND, and the National Physical Laboratory laid the foundation for today's Internet. But the Internet also has a long history of engineering that showed the importance of fundamental networking technologies, the creation of testbeds for prototyping new protocols and technologies, and the standardization process that allows our diverse and excellent commercial Internet service provider (ISP) industry to flourish. It was also the ARPANET that was the first network for which a number of now-important networking protocols, such as email and file transfer, were developed.

In late 1966, Lawrence Roberts went to DARPA to develop the computer network concept and quickly put together his plan for the ARPANET. In mid-1967, he published that plan at the Symposium on Operating Systems Principles [Roberts 1967]. At that conference, Roberts's colleagues from the United Kingdom described the packet-switching networks they had been developing. Roberts then revised and refined his plans for the ARPANET. The ARPANET was soon to become the testbed for packet-switching technology.

In 1969, the first two packet switches were installed at UCLA and SRI. Within two years, the fledgling ARPANET grew to 15 switches connecting 23 hosts. This early version of the ARPANET was a success from the start. It enabled researchers to network their computers to share programs and data. In 1971, the ARPANET had grown to 15 sites and 23 computers, including computers in Hawaii and Massachusetts.

1.5.2 The Internet Takes Shape

The 1970s would be a period of significant growth and consolidation for packet-switching networks. In 1972, the ARPANET had grown to approximately 40 nodes when it was first demonstrated publicly by Robert Kahn. A new network application, electronic mail, was introduced. In 1973, the ARPANET connected its first international nodes, in London, England, and Kjeller, Norway. Kahn began to think about the architecture for what would become the Internet.

In 1974, Cerf and Kahn published a seminal paper on internetworking [Cerf 1974] that outlined principles for interconnecting networks. Cerf and Kahn's internetworking principles included minimalism, autonomy—no internal changes were required to interconnect networks—best-effort service, stateless routers, and decentralized control. Cerf and Kahn's principles ultimately led to the design of the TCP/IP protocol suite that we study in detail in this book.

In 1976, the ARPANET had grown to 60 nodes. Ethernet was invented in 1976 at Xerox PARC. In 1979, the ARPANET had grown to more than 200 nodes. Cerf, who had moved from DARPA to MCI, envisioned the need for a commercial email service that was interconnected with the ARPANET. Two commercial email services, MCI Mail and CompuServe Mail, were introduced in the early 1980s.

In the early 1980s, additional packet-switching networks emerged, including CSNET, which connected universities that did not have direct access to the ARPANET, and BITNET, which provided email and file transfer among several universities. In 1981, the number of hosts had grown to 213. In 1982, the TCP/IP protocol suite was introduced, and the term *Internet* was used to refer to a network consisting of interconnected TCP/IP networks.

In 1983, TCP/IP was installed on ARPANET hosts, and the migration from the earlier protocols was completed. In 1984, the Domain Name System (DNS) was introduced, which organized Internet hosts into a hierarchical naming structure. By 1984, the number of hosts had grown to nearly 1,000. In 1986, the NSFNET was created with six supercomputer centers, each connected at 56 kbps. The NSFNET quickly became a major backbone network, interconnecting supercomputer centers and regional networks that ultimately connected thousands of networks. By 1987, the number of hosts had grown to nearly 10,000. By 1989, the number of hosts had grown to nearly 100,000.

1.5.3 The Internet Revolution of the 1990s

The 1990s would be a period of tremendous growth and change for the Internet. The ARPANET had been decommissioned, and the Internet was supported by the interconnected networks of ISPs. The number of hosts had grown to nearly 1,000,000 in 1990, to nearly 10,000,000 in 1996, and to nearly 100,000,000 in 2000.

In the early 1990s, the Web was invented at CERN by Tim Berners-Lee, and a set of client-server applications were developed that provided access to documents anywhere in the Web. Marc Andreessen led the development of the Mosaic browser, which was popular with the Web's early users. Andreessen then joined with Jim Clark to form Netscape, which introduced the Netscape browser in 1994. The Web's client-server applications were popular with users and began to generate significant Internet traffic.

In 1995, the NSFNET backbone was decommissioned, and the Internet was supported entirely by the interconnected networks of ISPs. In the late 1990s, Internet backbone networks were operated by many competing companies, and they typically connected to hundreds of smaller ISPs and regional networks. The Internet had become a huge success.

1.5.4 The New Millennium

The Internet has become a ubiquitous communication platform in the new millennium. Broadband residential access, in the form of cable modem and DSL, has become widespread. Ethernet and WiFi are also widely deployed to provide high-speed access in homes and businesses. Wireless Internet access and Internet-connected mobile devices, such as laptops, smartphones, and tablets, have become commonplace. Social networks, such as Facebook, have flourished. Online retailers, such as Amazon and eBay, have become extremely popular. Online content providers, such as Google, Yahoo!, and Microsoft, are among the most visited sites on the Internet. Many traditional businesses are moving their services online. Voice-over-IP (VoIP) and video-conferencing services, such as Skype, are used by millions of people every day. Online video distribution, led by companies such as Netflix and YouTube, accounts for a significant fraction of Internet traffic. Online gaming and virtual worlds have become popular with children and adults alike.

The Internet infrastructure is also undergoing significant change. Internet backbone networks are deployed by a handful of companies that are often competitors. Many companies that provide Internet services, such as Google, Microsoft, Amazon, and Facebook, have also deployed extensive networks of their own. Content distribution networks, such as Akamai, have been deployed to bring Internet content closer to users. The Internet's architecture is becoming more complex as it evolves to support the needs of its users.

Pharmaceutical Chemists, Ltd., Bromley, Kent.
Pharmaceutical Chemists, Ltd., Bromley, Kent.
Pharmaceutical Chemists, Ltd., Bromley, Kent.

CHAPTER XXVIII.

1 Paul and his company are courteously entertained of the barbarous people of Melita.
3 A viper fastening on his hand, he shakes it off into the fire, and receives no harm.
7 He heals Publius' father, and many others.
11 He departs to Rome,
17 preaches to the Jews there,
23 and to many that resorted to him.
30 He dwells two years in his own hired house.

1 And when they were escaped, then they knew that the island was called Melita.
2 And the barbarous people showed us no little kindness: for they kindled a fire, and received us every one, because of the present rain, and because of the cold.
3 And when Paul had gathered a bundle of sticks, and laid them on the fire, there came a viper out of the heat, and fastened on his hand.
4 And when the barbarians saw the venomous beast hang on his hand, they said among themselves, No doubt this man is a murderer, whom, though he hath escaped the sea, yet vengeance suffereth not to live.
5 And he shook off the beast into the fire, and felt no harm.
6 Howbeit they looked when he should have swollen, or fallen down dead suddenly: but after they had looked a great while, and saw no harm come to him, they changed their minds, and said that he was a god.
7 In the same quarters were possessions of the chief man of the island, named Publius; who received us, and lodged us three days courteously.
8 And it came to pass, that the father of Publius lay sick of a fever and of a bloody flux: to whom Paul entered in, and prayed, and laid his hands on him, and healed him.
9 So when this was done, others also, which had diseases in the island, came, and were healed:
10 who also honoured us with many honours; and when we departed, they laded us with such things as were necessary.
11 And after three months we departed in a ship of Alexandria, which had wintered in the isle, whose sign was Castor and Pollux.
12 And landing at Syracuse, we tarried there three days.
13 And from thence we fetched a compass, and came to Rhegium: and after one day the south wind blew, and we came the next day to Puteoli:
14 where we found brethren, and were desired to tarry with them seven days: and so we went toward Rome.
15 And from thence, when the brethren heard of us, they came to meet us as far as Appii forum, and The three taverns: whom when Paul saw, he thanked God, and took courage.
16 And when we came to Rome, the centurion delivered the prisoners to the captain of the guard: but Paul was suffered to dwell by himself with a soldier that kept him.
17 And it came to pass, that after three days Paul called the chief of the Jews together: and when they were come together, he said unto them, Men and brethren, though I have committed nothing against the people, or customs of our fathers, yet was I delivered prisoner from Jerusalem into the hands of the Romans:
18 who, when they had examined me, would have let me go, because there was no cause of death in me.
19 But when the Jews spake against it, I was constrained to appeal unto Cæsar; not that I had ought to accuse my nation of.
20 For this cause therefore have I called for you, to see you, and to speak with you: because that for the hope of Israel I am bound with this chain.
21 And they said unto him, We neither received letters out of Judæa concerning thee, neither any of the brethren that came showed or spake any harm of thee.
22 But we desire to hear of thee what thou thinkest: for as concerning this sect, we know that every where it is spoken against.
23 And when they had appointed him a day, there came many to him into his lodging; to whom he expounded and testified the kingdom of God, persuading them concerning Jesus, both out of the law of Moses, and out of the prophets, from morning till evening.
24 And some believed the things which were spoken, and some believed not.
25 And when they agreed not among themselves, they departed, after that Paul had spoken one word, Well spake the Holy Ghost by Esaias the prophet unto our fathers,
26 saying, Go unto this people, and say, Hearing ye shall hear, and shall not understand; and seeing ye shall see, and not perceive:
27 for the heart of this people is waxed gross, and their ears are dull of hearing, and their eyes they have closed; lest at any time they should see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and should be converted, and I should heal them.
28 Be it known therefore unto you, that the salvation of God is sent unto the Gentiles, and that they will hear it.
29 And when he had said these words, the Jews departed, and had great reasoning among themselves.
30 And Paul dwelt two whole years in his own hired house, and received all that came in unto him,
31 preaching the kingdom of God, and teaching those things which concern the Lord Jesus Christ, with all confidence, no man forbidding him.

THEODORUS BEZA.

Clar. A. D. MDLX. NAtus est 24. die Junii, anno Dom. 1519. *Vezelii*, vetusto *Heduorum* oppido, *Petro à Beza*, illius oppidi Præfecto. Obiit anno Dom. 1605. 13. Octob. ætat. 87.

Vir ingenio summo, judicio accurato, memoriâ tenacissimâ, facundiâ singulari, affabilitate & comitate nulli secundus: adeò ut, propter commemoratas dotes adjunctâ illis vitæ longævitate (quæ tamen omnia erant inferiora summâ doctrinâ & pietate) quidam vocarent *Bezam*, ætatis suæ *Phœnicem*. Qui illum dente plusquam *Theonino* petierunt, fuerunt *Pontificii* dogmatis Propugnatores fetè omnes: sed palmam *συκοφαντίας* cæteris præripuerunt, *Stapletonus*, *Fevardentius*, *Baldvinus*, *Sanctesius*, *Genebrardus*. Hunc tamen tandem, felleum suum amarorem temperasse, intelleximus. *Melch. Adam.*

Theodorus Beza, ingenio hilaro ac eleganti, & longâ vitâ satis notus: quam sexaginta totos annos in studiis & lucubrationibus exegit; eâque tantùm provectus, ut, antequam moreretur, veris virtutibus quæ eam desiderabilem efficiunt, subsidiis præsenio destituceretur. Siquidem præsentium memoriam, debilitatâ quippe mente, evanidam amiserat, præteritorum dum ingenio valebat impressam servaverat. Itaque & totos *Psalmos Hebraice* & quodcunque caput ex B. *Pauli Epistolis* proposuisses, integrum *Græcè* recitabat: nec in iis, quæ olim didicerat, judicio carebat, sed quæ dixerat statim oblivisscebatur. *Thuan.* ad ann. 1605.

Venerandus Senex, *Theodorus Beza*, cùm per longinquitatem ætatis factus sit oblivioſus adeò, ut post frequentes de novo Rege *Polonia* sermones subinde me rogaret de Reginâ, an verum esset, quod fama jactaret illam satis concessisse: idem tamen in literis visus nobis is esse quem ante annos viginti noveramus: Loquitur *Latinè*, interdum & *Græcè*, ut antèà: audivimus de Historiâ veteri differentem è re natâ luculentissimè: ut videretur recens esse à lectione *Plutarchi* & id genus auctorum. *Casaubon.* in Epist. 297. ad *Joseph. Scaligerum.*

Beza, vir non Græcâ tantùm, sed & omnigenâ literaturâ imbutus, quam etiam singulari acumine & *Judicio* ad Interpretationem plurimorum Scripturæ locorum feliciter adhibuit. *Matth. Polus* præfat. Tom. 4. Synopſ. Critic.

Ex omnibus ejus Scriptis *Annotationes* majores in Novum Testamentum maximè commendantur. *Konig.* in Biblioth.

Beza eruditionem, & candorem, & utilissimos in *Novum Testamentum* labores omnes boni & docti cum voluptate & fructu semper agnoscent. *Frid. Spanhem.* part. 1. *Dubiorum Evangel* p. 187.

Inter cætera *Beza* opera in pretio cum primis habentur ejus Notæ in *Novum Testamentum*, in quas hæc edit Latina carmina Scaliger.

—Fœtus supra caput extulit omnes
Ille tuorum operum summa, caputque liber,
Quo penetrale Novi reseratur Fœderis, & quo
Discussa lucem nocte videre datur. *Anton. Teissier. Elog.*

Author

Digitized by Google

(a) Subject to the provisions of this Article, the Contractor shall perform the Works in accordance with the Contract Documents and shall execute all Variations ordered by the Engineer.

(b) The Contractor shall be deemed to have satisfied himself as to the correctness and sufficiency of the Contract Price for the Works, except as otherwise provided in the Contract.

(c) The Contractor shall give all notices required by the Contract and shall comply with all applicable laws, regulations and by-laws relating to the Works.

(d) The Contractor shall not assign the Contract or any part thereof without the written consent of the Employer, which consent shall not be unreasonably withheld.

(e) Nothing in the Contract shall relieve the Contractor of any liability or obligation under the Contract.

(f) The Contractor shall indemnify the Employer against all claims, damages, losses and expenses arising out of or in connection with the Works, except to the extent caused by the Employer's negligence.

(g) The Contractor shall maintain insurance in accordance with the Particular Conditions.

(h) The Contractor shall keep on the Site a copy of the Contract Documents and all approved drawings.

(i) The Contractor shall provide all labour, materials, plant and equipment necessary for the execution of the Works.

(j) The Contractor shall not employ any person who is not competent or who is unfit for the work assigned.

(k) The Contractor shall take all reasonable precautions to prevent accidents and shall be responsible for the safety of all persons on the Site.

(l) The Contractor shall keep the Site clean and free from rubbish at all times.

(m) The Contractor shall not remove any material from the Site without the Engineer's consent.

(n) The Contractor shall comply with all instructions given by the Engineer in accordance with the Contract.

(o) The Contractor shall provide such assistance as the Engineer may reasonably require for the purpose of setting out the Works.

(p) The Contractor shall not commence any part of the Works until the Engineer has approved the relevant drawings.

(q) The Contractor shall submit to the Engineer for approval all proposed sub-contractors before they are employed.

(r) The Contractor shall be responsible for the acts and defaults of any sub-contractor as if they were the acts and defaults of the Contractor.

(s) The Contractor shall not be entitled to any extension of time for delays caused by his own default or negligence.

(t) The Contractor shall give the Engineer reasonable notice of any delay which is likely to affect the progress of the Works.

(u) The Contractor shall keep such records as may be necessary to substantiate any claim for additional payment.

(v) The Contractor shall not be entitled to any payment for work which is rejected by the Engineer as defective.

(w) The Contractor shall remove any defective work and shall replace it with work which complies with the Contract.

(x) The Contractor shall not be entitled to any payment for materials which are not delivered to the Site.

(y) The Contractor shall provide adequate lighting, fencing and guarding of the Works.

(z) The Contractor shall comply with any reasonable instructions given by the Engineer regarding the order in which the Works are to be carried out.

(aa) The Contractor shall not be entitled to any payment for work carried out outside the boundaries of the Site.

(bb) The Contractor shall provide adequate facilities for the Engineer and his representatives to inspect the Works.

(cc) The Contractor shall not be entitled to any payment for work carried out without the Engineer's approval.

(dd) The Contractor shall keep the Engineer informed of the progress of the Works.

(ee) The Contractor shall not be entitled to any payment for work carried out after the Completion Date.

(ff) The Contractor shall provide adequate facilities for the Engineer and his representatives to inspect the Works.

(gg) The Contractor shall not be entitled to any payment for work carried out without the Engineer's approval.

(hh) The Contractor shall keep the Engineer informed of the progress of the Works.

(ii) The Contractor shall not be entitled to any payment for work carried out after the Completion Date.

(jj) The Contractor shall provide adequate facilities for the Engineer and his representatives to inspect the Works.

(kk) The Contractor shall not be entitled to any payment for work carried out without the Engineer's approval.

(ll) The Contractor shall keep the Engineer informed of the progress of the Works.

(mm) The Contractor shall not be entitled to any payment for work carried out after the Completion Date.

(nn) The Contractor shall provide adequate facilities for the Engineer and his representatives to inspect the Works.

(oo) The Contractor shall not be entitled to any payment for work carried out without the Engineer's approval.

(pp) The Contractor shall keep the Engineer informed of the progress of the Works.

(qq) The Contractor shall not be entitled to any payment for work carried out after the Completion Date.

(rr) The Contractor shall provide adequate facilities for the Engineer and his representatives to inspect the Works.

(ss) The Contractor shall not be entitled to any payment for work carried out without the Engineer's approval.

(tt) The Contractor shall keep the Engineer informed of the progress of the Works.

(uu) The Contractor shall not be entitled to any payment for work carried out after the Completion Date.

(vv) The Contractor shall provide adequate facilities for the Engineer and his representatives to inspect the Works.

(ww) The Contractor shall not be entitled to any payment for work carried out without the Engineer's approval.

(xx) The Contractor shall keep the Engineer informed of the progress of the Works.

(yy) The Contractor shall not be entitled to any payment for work carried out after the Completion Date.

(zz) The Contractor shall provide adequate facilities for the Engineer and his representatives to inspect the Works.

* *Theodorus Beza* inter Hæreticos Primæ Classis rejicitur *Romano Indice.*

Extant in Novum Testamentum Annotationes 2. Part. *Genev.* 1598. fol. *Cantabrig* 1642. *Gr. Lat.*

Carmina ejus leguntur Tom. 3. *Delit. Gall.* pag. 578. nomine *Adeodati Sebæ, Vesaliensis*, sub quo latere voluit.

Hoc ejus Epitaphium: *Nicolao Rapino* Auctore.

Beza satis vixit, si famam, & tempora spectes,
Cætera si vitæ munia, acerbus obit.
Hunc dilexere Aonides juvenilibus annis,
Illum non etiam destituere senem.
Nunc famæ satur, & vitæ, tam cognitus orbi
Quàm sibi, supremum gaudet obire diem.
Quod si immortalem cuiquam fore fata dedissent,
Debuerat nullo tempore Beza mori.
At si quid seclis dignum est durare futuris,
Æternum in Bezæ nomine numen erit.

JOANNES GOROPIUS BECANUS.

Clar. A. D. MDLX.

HIlvaren-Beca apud *Brabantos* anno 1518. in vigiliâ S. *Ioannis* natus. Decessit *Trajecti* ad *Mosam* anno 1572. 4. Kal. Julii.

Scripta ejus sunt: *Origenes Antverpiana*, quas ludens *Becesellana* appellavit, futurum videns (inquit *Adamus*) quod evenit; ut opus à multis tanquam ridiculum contemneretur. Post obitum ejus curante *Lævino Torrentio Antverpiæ* à *Planino* nitidissimè excusa sunt hæc: *Hermathena: Hieroglyphica: Veterum: Gallica: Francica: Hispanica.*

Hic paradoxum illud defendere conatus est, linguam *Belgicam*, quam *Cimbricam* vocat, omnium linguarum esse antiquissimam, & ante diluvium primis parentibus usitatam. Hinc apud doctos passim vapulat.

Quàm enim periculosa sit ea via, hodiernorum ingeniorum luxuries quotidiana, & inprimis *Becceselenica Origines Goropiana* me docent: quæ nihil aliud sunt, quàm *birrachinum musea*. Ut ille vir nihil aliud ostendere illis suis scriptis videatur velle, quàm sibi otium superfuisse quo ad levia ingenia oblectanda abuteretur. *Ios. Scalig.* l. 2. Epist. Epist. 146.

Utinam verò, quod Critici desiderant, gravius, tantoque ingenio dignius argumentum tractandum sumpsisset: Omne fanè punctum tulisset utile dulci admiscens, nec æqualium cuiquam concessisset. Sed nescio quo vitio hanc in partem ut plurimum ab eruditis peccetur: Dum vel humile nimis argumentum deligunt; ut qui *quartanam*, *calvitium*, & ejusmodi laudarunt; aut majus, quàm humeri ferre possint. *Melch. Adam* in vit. ejus.

Crebri nobis sermones, atque etiam joci, de linguâ nostrâ & *Becano*: Qui, ut scis,

Digitized by Google

Cæsaris Baronii, & Regum Gallia, qui pietate, aut literis floruerunt, ad annum usque MDCXXXIII. Opus magni studii, & laboris, quo nihil ad rem historicam conducit, servatum fuit. Obiit Lutetiæ Quinquagenarius, & Sepultus est in Templo Sancti Victoris. Scripsit præterea Vitam Caroli Magni, & Ludovici Pii, quam Tom. II. Rerum Gallicarum, & Francicarum Scriptorum Andreæ Du-Chesne, Parisiis editorum, inseruit. Vide Thuanum, Lib. 138. & Labbeum, in Append. ad Elogia Sabellica.

Petrus Pithœus Orleanensium Primus Advocatus, quem Scaliger Antiquitatum Gallicarum Thesaurum appellat, vir, ut ejus Elogium habet Thuanus, Lib. 138.

Tum commendatus, tum, & Eruditionis laude, & Morum integritate, & Jurisprudentiæ scientia.

Duo hæc opera, in quibus Pithœus Scaligero, & Thuano tantopere placuit, sunt Libri Ecclesiasticarum Regulationum, & Glossarium Vetustum.

Quæ quidem, ut ex Præfatione ejus, quæ Operi Legum Francicarum, Parisiis anno MDCLXIII. editis, præfixa est, colligitur, ipse Pithœus, ut Ecclesiasticarum Regulationum Libros, & Glossarium Vetustum, quæ Legum Francicarum Interpretationem continent, ab omni vetustate repurgatos, & ad usum Ecclesiæ accommodatos, Ecclesiæ Gallicanæ dedicaret, ab ea impetrare cupiebat.

Quod autem Libri Regularum Ecclesiasticarum, quos Ivo Carnotensis Episcopus, & Gratianus Monachus Benedictinus Bononiæ, ut Ecclesiasticum Jus Canonicum, & Decretum Gratiani, ita Ecclesiasticum Jus Civile, & Decretum Caroli Magni, & Ludovici Pii, Imperatorum, vocarunt, & Glossarium Vetustum, quod

MATTHIAS FLACCIUS ILLYRICUS.

Clar. A. D. MDLX.

ALbonâ *Illyriæ* oriundus, claro genere, vulgò *Francovvitz* dictus: Natus est Anno 1520. die tertio Martii, obiit 1575. die undecimo Martii. Docuit *Witteberga, Magdeburgi, Iena, Antverpiæ. Lutheri* doctrinam amplexus est.

Scripta ejus plurima, præcipua verò hæc sunt: Historiæ Ecclesiasticæ Commentarii, Centuriarum *Magdeburgensium* nomine celebres. Cui Operi se *Baronius* opposuit — Clavis Sacræ Scripturæ — Catalogus Testium Veritatis — Martyrologium — Libellus contra *Interimistas*, & alios *Christi* Persecutores — Libellus de veris & falsis *Adiaphoris*.

Theologus, superioris seculi *Origenes*, qui non mediocres turbas in Republicâ Christianâ dedit absurdissimo suo effatu; *peccatum originis esse ipsam hominis substantiam*. Quod dogma cum præcipuis fidei nostræ Articulis, de Creatione, Filii Dei Incarnatione, Redemptione, Sanctificatione, & Resurrectione pugnat. Nec tamen propterea adsentiri possum *Gulielmo Budæo*, qui *Centur.* XVI. *Παραπλεγίας* ad annum 1575. ait; *Flaccium* nequidquam recti feciſſe, nisi cùm moreretur. Tempore enim *Interimistico* Ecclesiæ *Christi* bonam & fidelem operam contra *Papam* pugnando navavit. Ipsi etiam, utpote in Scriptis veteribus Ecclesiasticis & ad Historiam facientibus versatissimo, insigne illud opus, & quale pristina ætas nunquam viderat, *Centuriarum Magdeburgicarum* maximam partem debemus. Liber etiam, quem *Clavem Scripturæ*, inscripsit, non caret suâ utilitate. *Quensted.* De Vir. Illustr.

Fuit ingenium in hoc viro capax perinde & inquiës. *Melanchthonem*, pacis studiosum, totâ vitâ exagitavit. *Melch. Adam* in vitâ ejus.

Homo vehemens, & quocunque loco pedem figeret acerrimus turbarum incentor. *Thuan.* Hist. lib. 38.

Summus inter Protestantes *Pontificiæ* auctoritatis oppugnator, & ob eandem vehementiam *Philippo Melanchthoni* præceptori olim suo nonsatis æquus. *Thuan.* ibid. l. 61.

Matthias Flaccius Illyricus, hæresi infamis, alioqui non malè de Ecclesiâ meritus, edito *Catalogo Testium Veritatis*, & adornatis suâ ipsius, *Iohannis Wigandi*, & *Matthæi* Judicis operâ *Centuriis Ecclesiasticis Magdeburgensibus*. *Pezel.* in Melliſic. Historic.

Flaccius Illyricus Centuriarum Magdeburgensium ἐγγράφως fuit, quod opus non tam exnævis, qui à nonnullis jam sunt observati, quàm inexpugnabili æstimari debet labore, & inaudito antea conatu. *Hottinger.* Biblioth. Quadrip. lib. 3. cap. 3.

Scio unum de primariis illius incepti Operis & absoluti authoribus, virum certè industriæ prodigiosæ, Librorum quendam immanem helluonem, & Bibliothecarum omnium *πεφορτικὸν*, furiosum tamen Theologum *Flaccium Illyricum*, novarum quarundam & monstrosarum Opinionum extitisse adinventorem. *Rich. Montacut.* Præf. ad Eccleſiast. Exercitat.

Impiâ

Ioannes Baptista Ramusius Venetus Geographiæ Professor, Medicus, atque Philosophus, Hieronymi Fracastorii Veronensis, & Petri Bembi Cardinalis familiaris, & amicissimus, Ioannis Matthæi Giberti Datarii Pontificis Maximi Clementis VII. familiarissimus, Ioannis Angeli Medici Pontificis Maximi Pii IV. familiaris, & Ioannis Antonii Serbelloni Cardinalis familiarissimus, Ioannis Mariæ Cardinalis Ciocchi familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Crescentii familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Castagnæ familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Montis familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Vicecomitis familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Salviati familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Ursini familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Riarii familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Rusticuccii familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Ricci familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Cornelii familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Ghislerii familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Ferretti familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Sfondrati familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Simoneti familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Archintii familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Caroli familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Gallarati familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Durantis familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Ghisleri familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Bonelli familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Pallavicini familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Ferrerii familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Gambarae familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Bellingerii familiaris, Ioannis Mariæ Cardinalis Ghislerii

tationis principatu, & rectâ institutione—Annotationes in *Alcinoum* de Doctrinâ *Platonis*—Vita *Ciceronis* ex ejus operibus collecta—Epistolæ Præfatoriæ—Epistolæ familiares—*Aristotelis* politica, & libri de Moribus *Lambino* interprete—Adversariæ *Demosthen.* & *Æschinis* Orationes in Ling. *Latinam* translatæ.

Dionysius Lambinus Monstrolii ad Oceanum quanquam Cœlo crasso & turbido, Musis tamen serenis & faventibus natus, ab earum dulci commercio quæsitas multiplicis eruditionis opes tunc potissimùm discendi cupidæ juventuti explicuit, cùm ex *Italiâ* reversus, ubi plures annos in *Francisci Turnonii* Cardinalis comitatu vixerat, optimos quosque *Græcæ Latinæque* linguæ auctores *Lutetiæ* in Scholâ Regiâ sive prælegendo, sive commentando explanaret. Unde manarunt illi uberes in *Lucretium, Horatium, Plautum* Commentarii, qui vice *variarum lectionum* esse possint. Nam de *Ciceronis* operibus, quæ summâ diligentiâ nec minori fiduciâ recensuit, alii judicabunt. Certè quàm studiosè multumque fuerit in ejus auctoris lectione versatus documento sunt adversariæ *Demosthenis* & *Æschinis* Orationes, *Aristotelis* poëtica, librique de moribus, & quæcunque præterea de *Græcis Latin.* puriſſimè fecit. Ob eamque causam & à doctissimis viris, quibus *Italia* tunc affluebat, magnoſemper in honore habitus est, & omnibus Musarum alumnis immaturo fato moriens acerbissimum sui desiderium reliquit. Periit enim ex temporum tædio sex tantùm & quinquaginta natos annos paulò post indignam *Rami* Collegæ necem, relicto ex *Ursinâ* uxore nobili matronâ filio, doctrinæ quoque laude prædito, qui procuratâ posthumorum aliquot patris operum editione non absurdè sanctis ejus Manibus hoc eruditæ pietatis officio parentavit. *Scævol. Samarthan.* in Elog.

Dionysius Lambinus, vir maximus, & supra omnes *Sciolorum* motus, Græcæ Latinæque literaturæ scientissimus. *Pareus.*

Vir totius orbis terrarum consensu, in utrâque linguâ valdè exercitatus. *Garrio* lib. 1. cap. 17. Lect. Antiq.

Vir Græcè ac Latinè accuratè doctus. *Heinsius Præf. Horat.*

Græcè Latinéque doctissimus, multiſciæ Lectionis. *Dempſter.*

Vir doctrinæ multiplicis, sed in variis lectionibus enarrandis aliquando vanus & futilis, & ad fastidium usque superstitiosus. *Durant* lib. 2. cap. 15.

Dion. Lambinus, Monstrolii ad Oceanum in Picardiâ, Galliæ Provinciâ, natus, novâ *Aristotelici operis Politici* versione clarissimus. Tanti enim hæc est, ut jamdudum communi Doctorum Senatûs suffragiô omnium aliorum laboribus prælata fuerit. Hinc forsan & factum fuit, ut eam editioni suæ Casaubonus, gravis oppidò versionum & Interpretum censor, inserviit. Verbô: Sit studioso Politices versio *Lambini* præ aliis omnibus commendatissima. *G. Th. Mejer. in Præfat. ad Polit. Arist. n.* 47.

D. *Lambinus* singularis ingenii & judicii vir, & cujus acumen & εὐσχολίαν in Conjecturis mirari sæpè soleo. *Lipsius* l. 2. Var. Lection. c. 19.

Vir omnibus literis egregiè doctus, & *Græcè* & *Latine* imprimis eruditus, & nunc linguæ *Græcæ* Professione *Parisiense* Gymnasium ornans. *Turneb.* in Advers. p. 551.

Dionysius

Mihi de Tuis Studiis quid agatur, Cupis, quod Te non fugit, Amice. Ego
Te, Lector, cupio.

Hodie vale, Hodie & Cras bene Valeas. Vivas!

Vivat Rex, Vivat Regina, Vivant Filii Regis, Vivant Omnes, Omnes!

Quæ vel ipsa Tua & Amicorum Tuorum Vita, Lector, Tua, Tuorumque Amicorum salutatione Digna Sunt & Apta. Vale, Lector.

Ego Tibi Bene Precor, Bene Cupio, Bene Volo, Bene Gratulor pacis, felicitatis, Beatitudinis, Salutis, Gaudii, Lætitiæ, Vitæ, Omnium Bonorum Tibi, Tuis, Amicis Tuis.

Lætitia Tua, Lector, Lætitia Mea Omnes, Omnes! Omnes hoc idem, Lectori Omnes, Omnes!

Lectori & Amicis Lectoris Omnes, Omnes!

Ego Tibi & Amicis Tuis Omnes, Omnes!

Lectori & Amicis Lectoris Omnes, Omnes! Lectori & Amicis Lectoris Omnes, Omnes!

Lectori & Amicis Lectoris Omnes, Omnes!

Lectori & Amicis Lectoris Omnes, Omnes! Ego Tibi & Amicis Tuis Omnes, Omnes!

Ego Tibi & Amicis Tuis Omnes, Omnes! Lectori & Amicis Lectoris Omnes, Omnes!

Lectori & Amicis Lectoris

Iustus & ab Ecclesia Catholica separatus, quibus ultra Deum, Christi unici mediatoris, nec sanctorum, nec Angelorum, nec Virginis Matris, nec Ecclesiæ, nec Pontificis, nec Concilii, nec Imperatoris, nec Principis, nec Magistratus, nec Parentum, nec Cognatorum, nec Amicorum, nec Vxoris, nec Liberorum, nec Diuitiarum, nec Honorum, nec Voluptatum, nec Delitiarum, nec Ornamentorum, nec Vestium, nec Cibi, nec Potus, nec Somni, nec Vigiliæ, nec Laboris, nec Quietis, nec Ocij, nec Negotij, nec Artium, nec Scientiarum, nec Linguarum, nec Eloquentiæ, nec Poeseos, nec Musicæ, nec Geometriæ, nec Arithmeticæ, nec Astronomiæ, nec Philosophiæ, nec Medicinæ, nec Iurisprudentiæ, nec Theologiæ, nec Humanæ, nec Diuinæ rationis, nec Diuinæ Reuelationis, nec Fidei, nec Spei, nec Charitatis, nec Operum, nec Meritorum, nec Gratiæ, nec Præmij, nec Pœnæ, nec Gaudij, nec Tristitiæ, nec Vitæ, nec Mortis, nec Resurrectionis, nec Iudicij, nec Æternitatis, nec Cœli, nec Inferni, nec Creaturæ vllius, nec Creationis, nec Ipsius Dei, nec Ipsius Christi vnici mediatoris, nec Spiritus Sancti, nec Trinitatis, nec Vnitatis, nec Ipsius Essentiæ, nec Ipsius Existentiæ, nec Ipsius Nihili, nec Ipsius Omnipotentiæ, nec Ipsius Deitatis, nec Ipsius Diuinitatis, nec Ipsius Christianismi, nec Ipsius Catholicismi, nec Ipsius Ecclesiæ, nec Ipsius Pontificis, nec Ipsius Concilij, nec Ipsius Imperatoris, nec Ipsius Principis, nec Ipsius Magistratus, nec Ipsius Parentis, nec Ipsius Cognati, nec Ipsius Amici, nec Ipsius Vxoris, nec Ipsius Liberi, nec Ipsius Diuitiarum, nec Ipsius Honoris, nec Ipsius Voluptatis, nec Ipsius Delitiarum, nec Ipsius Ornamenti, nec Ipsius Vestis, nec Ipsius Cibi, nec Ipsius Potus, nec Ipsius Somni, nec Ipsius Vigiliæ, nec Ipsius Laboris, nec Ipsius Quietis, nec Ipsius Ocij, nec Ipsius Negotij, nec Ipsius Artis, nec Ipsius Scientiæ, nec Ipsius Linguæ, nec Ipsius Eloquentiæ, nec Ipsius Poeseos, nec Ipsius Musicæ, nec Ipsius Geometriæ, nec Ipsius Arithmeticæ, nec Ipsius Astronomiæ, nec Ipsius Philosophiæ, nec Ipsius Medicinæ, nec Ipsius Iurisprudentiæ, nec Ipsius Theologiæ, nec Ipsius Humanæ, nec Ipsius Diuinæ rationis, nec Ipsius Reuelationis, nec Ipsius Fidei, nec Ipsius Spei, nec Ipsius Charitatis, nec Ipsius Operis, nec Ipsius Meriti, nec Ipsius Gratiæ, nec Ipsius Præmij, nec Ipsius Pœnæ, nec Ipsius Gaudij, nec Ipsius Tristitiæ, nec Ipsius Vitæ, nec Ipsius Mortis, nec Ipsius Resurrectionis, nec Ipsius Iudicij, nec Ipsius Æternitatis, nec Ipsius Cœli, nec Ipsius Inferni, nec Ipsius Creaturæ vllius, nec Ipsius Creationis, nec Ipsius Dei, nec Ipsius Christi vnici mediatoris, nec Ipsius Spiritus Sancti, nec Ipsius Trinitatis, nec Ipsius

Mercator magnam differentiam in explicandis locis Geometrice inventis ab Astronomicis observationibus, quæ ad Longitudinem pertinent, deprehendit, cum, observato primum Lunæ loco, ejusque distantia ab aliquibus fixis, ac deinde ejusdem Lunæ loco, ejusque distantia ab iisdem fixis, ad Longitudinem Lunæ inveniendam, Geometrice, ex Tabulis Motuum Lunæ, ac Astronomice, ex Tabulis Motuum Solis, Lunæ, ac fixarum, ab Astronomis, ad eum finem editis, ad quem locum ab eadem fixa Luna esset

mare se poßit, nullumque dubium sit, quin ab ipsis Apostolis vitæ quæ ab Ecclesia Romana observantur, fuerint instituta, quæ ab Ecclesia Romana observantur, fuerint instituta, quæ ab Ecclesia Romana observantur, fuerint instituta,

Petri de Crescentiis Ruralium Commodorum, Libri XII. Cum tabula copiosissima. Francofurti, in fol.

Hactenus Scriptores. Hyperius Carmine addunt:

Qui res Pandat, quæ Chirurgia dicitur, Galenus
Quos sibi vendicat, hos quoque Medicos habet.
Quos Chirurgia facit, quos Pharmacopœa, Galenus
Authorem dat, cum quo sunt, quique sequi.
Et vetus, et nostræ quicunque scripsere gentis,
Hos Medicos, Medicæ Gloria Gentis habet.
Tres hic sub nomine Tres Medicina latent.
Unus & undecim præcipue est unus Apollo.

Hic Latine in Thol. Epitaph.

PETRUS RAMUS.

NOmen Petri Rami, quod Græcè & Latinè idem sonat, ut Petrus Gallicè dicitur, ab Hebræo Rama, quod Excelsum significat, ductum esse, ipse Ramus in Scholis Mathematicis, quas Lutetiæ Parisiorum publicè profitebatur, ostendit. Natus est Ramus in Vermandia, Oppido Cuth, Anno 1515. Parentibus Petro Ramo & Joanna Quesnel, Agricolis, quibus ipse in Scholis Mathematicis, quas Lutetiæ Parisiorum publicè profitebatur, ostendit. Natus est Ramus in Vermandia, Oppido Cuth, Anno 1515. Parentibus Petro Ramo & Joanna Quesnel, Agricolis, quibus ipse

Ramus, a Limosio, Scholarum Professore, ad Literas Græcas in Collegio Navarræo admissus, Aristotelis Organum, Dialecticam, Rhetoricam, Græcè & Latinè, Philosophiam, Mathematicas Disciplinas, Græcè, Latinè, Gallicè, Hebraicè, Chaldaicè, Arabicè, Græcè, Latinè, Gallicè, Hebraicè, Chaldaicè, Arabicè,

Ut ergo ea quæ ad nostrum scopum pertinent, omittam: de Deo diligendo ex toto corde, ex tota anima, ex tota mente, ex totis viribus, & de proximo sicut nosmetipsos, quæ sunt duo præcepta, in quibus tota Lex pendet, & Prophetæ, & Evangelium, quæ sunt omnium verissima, & Deo maxime grata, & ad salutem necessaria: Deinde quæ ad Christum Dominum nostrum, & ad Spiritum Sanctum, qui ab utroque procedit, ad Sanctissimam Trinitatem, ad Sacramenta Ecclesiæ, ad Angelos, ad Sanctos, ad Purgatorium, ad Resurrectionem mortuorum, ad Judicium, ad Infernum, ad Cœlum, ad Fidem, Spem, Charitatem, & ad Contritionem, quæ ad Sacramentum Pœnitentiæ requiritur, pertinent, quæque ad Sacramentum Eucharistiæ, & ad Extremam Unctionem, & ad Ordinem, & ad Matrimonium, & ad Baptismum, & ad Confirmationem, & ad Peccatum originale, & ad Justificationem, & ad Bona opera, & ad Concupiscentiam, & ad Peccatum mortale, & ad Peccatum veniale, & ad Peccatum in Spiritum Sanctum, & ad Merita, & ad Satisfactiones, & ad Indulgentias, & ad Jejunia, & ad Festa, & ad Eleemosynas, & ad Orationes, & ad Cultum Sanctorum, & ad Reliquias, & ad Imagines, & ad Vota, & ad Peregrinationes, & ad Decimas, & ad Primitias, & ad Excommunicationes, & ad Suspensiones, & ad Interdicta, & ad Irregularitates, & ad Simoniam, & ad Sponsalia, & ad Matrimonia, & ad Consanguinitatem, & ad Affinitatem, & ad Cognationem spiritualem, & ad Divortia, & ad Primatum Romani Pontificis, & ad Ecclesiam, & ad Concilia, & ad Scripturam Sacram, & ad Traditiones, & ad Auctoritatem Ecclesiæ, & ad Potestatem Ecclesiæ, & ad Potestatem Clavium, & ad Potestatem Sæcularem, & ad Obedientiam, & ad Obligationem Legum humanarum, & ad Juramentum, & ad Bellum, & ad Hæreticos, & ad Tolerationem Hæreticorum, & ad Blasphemias, & ad Sacrilegia, & ad Homicidium, & ad Furta, & ad Mendacia, & ad Perjuria, & ad Statum Perfectionis, & ad Monachatum, & ad Votum Castitatis, & ad Votum Paupertatis, & ad Votum Obedientiæ, & ad Votum Religionis, & ad Votum Peregrinationis Hierosolymitanæ, & ad Votum Cruciatæ, & ad Votum Simplex, & ad Votum Solemne, & ad Votum Ingressus in Religionem, & ad Votum Professionis, & ad Votum Ingressus in Societatem, & ad Votum Professionis in Societate, & ad Votum Coadjutorum formatorum, & ad Votum Coadjutorum non formatorum, & ad Votum Scholarium, & ad Votum Novitiorum, & ad Votum Oblatorum, & ad Votum Donatorum, & ad Votum Confessariorum, & ad Votum Missionariorum, & ad Votum Professorum, & ad Votum Rectorum, & ad Votum Provincialium, & ad Votum Assistentium, & ad Votum Generalis, & ad Votum Electorum, & ad Votum Electionis, & ad Votum Confirmationis, & ad Votum Congregationis Generalis, & ad Votum Congregationis Provincialis, & ad Votum Congregationis Domesticæ, & ad Votum Congregationis Particularis, & ad Votum Congregationis Universalis, & ad Votum Congregationis Secretæ, & ad Votum Congregationis Publicæ, & ad Votum Congregationis Ordinariæ, & ad Votum Congregationis Extraordinariæ, & ad Votum Congregationis Electivæ, & ad Votum Congregationis Confirmativæ, & ad Votum Congregationis Deliberativæ, & ad Votum Congregationis Definitivæ, & ad Votum Congregationis Executivæ, & ad Votum Congregationis Judicialis, & ad Votum Congregationis Legislativ

Anno 1599. in 8. Hoc Opusculum Scripsit Ex Gallico in Latinum Versum, Ioh. Iacobus Grasserus, Basileæ Anno 1600. in 8. Et Ex Latino in Anglicum Versum, Ioh. Florio, Londini Anno 1603. in 8. Et Ex Anglico in Gallicum Versum, Ioh. Baudoin, Lutetiæ Anno 1603. in 8.

Ioannis Lonicerus, Philippi Filius, Physicus Francofurtensis, qui Anno 1586. Opus suum Curiosum Naturæ Historiarum Conscripsit.

Ioannes Camerarius Medicus Norimbergensis, qui Anno 1588. Librum de Hirundinum Natura & Victu Scripsit.

Ioannes Bauhinus Medicus Basiliensis, qui Anno 1593. Librum de Balneis Germaniæ Scripsit.

Ioannes Crato Medicus Imperatorum Ferdinandi I. Maximiliani II. & Rudolphi II. qui Anno 1593. Librum de Balneis Germaniæ Scripsit.

Ioannes Cornarius Medicus Norimbergensis, qui Anno 1593. Librum de Balneis Germaniæ Scripsit.

Ioannes Thalerus Medicus Augustanus, qui Anno 1594. Librum de Balneis Germaniæ Scripsit.

Ioannes Wolfius Medicus Augustanus, qui Anno 1595. Librum de Balneis Germaniæ Scripsit.

Ioannes Guilielmus Stuckius Medicus Tigurinus, qui Anno 1595. Librum de Balneis Germaniæ Scripsit.

Ioannes Hartmannus Medicus Hassiacus, qui Anno 1597. Librum de Balneis Germaniæ Scripsit.

Ioannes Dryander Medicus Marpurgensis, qui Anno 1597. Librum de Balneis Germaniæ Scripsit.

Ioannes Rhodius Medicus Francofurtensis, qui Anno 1597. Librum de Balneis Germaniæ Scripsit.

Ioannes Iacobus Grasserus Medicus Basiliensis, qui Anno 1599. Librum de Balneis Germaniæ Scripsit.

Ioannes Iacobus Grasserus Filius, Medicus Basiliensis, qui Anno 1600. Librum de Balneis Germaniæ Scripsit.

Ioannes Iacobus Grasserus Nepos, Medicus Basiliensis, qui Anno 1628. Librum de Balneis Germaniæ Scripsit.

Ioannes Iacobus Grasserus Pronepos, Medicus Basiliensis, qui Anno 1661. Librum de Balneis Germaniæ Scripsit.

Ioannes Iacobus Grasserus Abnepos, Medicus Basiliensis, qui Anno 1697. Librum de Balneis Germaniæ Scripsit.

Ioannes Iacobus Grasserus Trinepos, Medicus Basiliensis, qui Anno 1727. Librum de Balneis Germaniæ Scripsit.

Ioannes Iacobus Grasserus Quadrinepos, Medicus Basiliensis, qui Anno 1761. Librum de Balneis Germaniæ Scripsit.

Ioannes Iacobus Grasserus Quintinepos, Medicus Basiliensis, qui Anno 1790. Librum de Balneis Germaniæ Scripsit.

IMMANUEL CREMELIUS.

Cre. A. M. M.D.C.

Wolfgangus & Ioannes Immanuel Cremelius Basiliæ Natus Anno 1560. Wolfgangus Pater Ioannis Immanuelis Cremelii Basiliæ Natus Anno 1530. Ioannes Immanuel Cremelius Filius Wolfgangi Cremelii Basiliæ Natus Anno 1560. Ioannes Immanuel Cremelius

des autres Censeurs, sous la condamnation de cette Assemblée, & de la Faculté de Paris, & de tous les Docteurs Catholiques, comme contenant plusieurs propositions fausses, erronées, scandaleuses, blessantes les pieuses oreilles, & pernicieuses en la pratique, & tendantes à introduire des nouveautés dangereuses pour la vraie & ancienne Religion Catholique.

Donné en Sorbonne, dans notre Assemblée de Censeurs, le 14. Janvier 1656. Et ont signé, Messire Nicolas Cornet, Docteur de Sorbonne, Syndic de la Faculté de Théologie de Paris, & Greffier de l'Assemblée, Messire Nicolas Gedoyn, Docteur de Sorbonne, Chanoine de la Sainte Chapelle de Paris, Messire Jean Filleau, Docteur de Sorbonne, Curé de S. Germain le Vieux, Messire Jean Hamon, Docteur de Sorbonne, Messire Jean Pierre Camus, Evêque de Belley, Messire Jean Chrysostome Henriquez, Docteur de Sorbonne, Abbé de Notre-Dame de la Victoire, Messire Jean Pierre Cauchon, Docteur de Sorbonne, Messire Jean Baptiste Morin

Digitized by Google

CELTIBERIAE AUTHORUM SYNTAGMA.

Celtiberiae Authorum Syntagma. Ex Bibliotheca Antonii Augustini Archiepiscopi Tarraconensis. Tarraconae, Ex officina Philippi Mey, 1601. 4.

Celtiberiae Authorum Syntagma. Ex Bibliotheca Antonii Augustini Archiepiscopi Tarraconensis. Tarraconae, Ex officina Philippi Mey, 1601. 4.

SEXTUS PICHEUS.

Sextus Pichevs. Ex Bibliotheca Antonii Augustini Archiepiscopi Tarraconensis. Tarraconae, Ex officina Philippi Mey, 1601. 4.

Ioannem Thomam Lucam medicum & professorem Lovanii, anno 1618. & Ioannem Antonium Lucam Lovanii medicum, anno 1619. Ioannes Thomas Luca, Ioannis Antonii filius, Lovanii medicinam professus est, anno 1619. & 1620. Ioannes Antonius Luca, Ioannis Thomæ filius, Lovanii medicinam professus est, anno 1620. & 1621. Ioannes Thomas Luca, Ioannis Antonii filius, Lovanii medicinam professus est, anno 1621. & 1622. Ioannes Antonius Luca, Ioannis Thomæ filius, Lovanii medicinam professus est, anno 1622. & 1623. Ioannes Thomas Luca, Ioannis Antonii filius, Lovanii medicinam professus est, anno 1623. & 1624. Ioannes Antonius Luca, Ioannis Thomæ filius, Lovanii medicinam professus est, anno 1624. &

Regis Hispaniarum, ab anno 1556. ad finem Philippi II. Hispaniarum Regis, ab anno 1598. ad annum 1621. Philippi III. Hispaniarum Regis, ab anno 1621. ad annum 1665. Caroli II. Hispaniarum Regis, ab anno 1665. ad annum 1700. Philippi V. Hispaniarum Regis, ab anno 1700. ad annum 1724. Ludovici I. Hispaniarum Regis, ab anno 1724. ad annum 1725. Philippi V. Hispaniarum Regis, ab anno 1725. ad annum 1746. Ferdinandi VI. Hispaniarum Regis, ab anno 1746. ad annum 1759. Caroli III. Hispaniarum Regis, ab anno 1759. ad annum 1788. Caroli IV. Hispaniarum Regis, ab anno 1788. ad annum 1808. Ferdinandi VII. Hispaniarum Regis, ab anno 1808. ad annum 1814. Josephi Napoleonis, ab anno 1808. ad annum 1813. Ferdinandi VII. Hispaniarum Regis, ab anno 1814. ad annum 1820. Caroli IV. Hispaniarum Regis, ab anno 1820. ad annum 1823. Ferdinandi VII. Hispaniarum Regis, ab anno 1823. ad annum 1833. Isabellæ II. Hispaniarum Reginæ, ab anno 1833. ad annum 1868. Amadæi I. Hispaniarum Regis, ab anno 1870. ad annum 1873. Alphonsi XII. Hispaniarum Regis, ab anno 1874. ad annum 1885. Mariæ Christinæ Hispaniarum Reginæ, ab anno 1885. ad annum 1902. Alphonsi XIII. Hispaniarum Regis, ab anno 1902. ad annum 1931. *Anni ante Christum*, Indicantur ad Olympiadum Epochas. Pag. 29. & 1. etiam.

GEORGIUS CASSANDER.

NAtus est *Georgius Cassander* Anno Dom. 1513. Obiit. *Colonæ ad Ubios Ann.* 1566. Ætatis 53. Scripsit *Liturgicam Missæ Expositionem*, Anno 1558. Ætatis 45. Vide Thuan. Hist. lib. 31. pag. 1. & 2. Sanderum de Schism. Anglic. lib. 1. pag. 1.

Lectus hominibus doctissimis Basilii, ab illis quoque ad Ecclesiæ ministerium vocatus, Colonæ per annos octo sacra tractavit, & Ecclesiæ Dei, quæ ibi est, ædificationi operam dedit, quo tempore Ecclesia, quæ Colonæ est, ita florebat, ut nulla in Germania florentior esset. Ibi Cassander, ut ipse testatur,

ceſſaque ſua in omnibus judicio & auctoritati *Sanctæ Eccleſiæ.*

* *Scripta* ejus pleraque *Theologica*, à Patribus *Concilii Tridentini*, aut damnata, aut cenſurâ notata ſunt.

GEORGIUS FABRICIUS.

GErmanus *Chemnicii*, urbe *Miſniæ*, natus eſt die 24. Aprilis, Anno Domini 1516. Obiit 13. Julii; Anno *Dom.* 1571. Scholæ *Miſnenſi* 26. annis præfuit. A *Maximiliano* Imp. ſub ipsâ fermè morte *Laureâ Poeticâ* & Nobilitatis inſigni condecoratus eſt. Car. 8 D. MDLXV.

Edidit *Romam*: Septem Libros rerum *Miſnicarum*: Annotationes in *Terentium, Virgilium, Horatium, Senecam.* Multaque alia.

Georgius Fabritius rem litterariam non mediocriter & ſcriptis & vivâ voce juvit & illuſtravit. *Thuan.* l. 50. Hiſt.

Germaniæ lumen & ornamentum *Georgius Fabricius*. *Jo. Kirchman.* l. 3. de Funerib. *Roman.* c. 15.

Georgius Fabricius, vir politiſſimi ingenii. *Tanaq. Faber.* l. 2. Epiſt. Epiſt. 52.

Georgius Fabricius, vir judicii optimi & eruditionis egregiæ. *Barth.* Animadv. ad *Ruil.* lib. v. 327.

Vir ſupra famam fortunamque ſuam laudabilis. *Idem* l. 1. Adverſ. c. 10.

Ut monuit doctiſſimus mitéque ſagax ſcriptor *Georgius Fabricius* in aureolo libello, quem *Romam* inſcripſit. *Idem* l. 2. Adverſar. c. 22.

Georgius Fabritius, homo melius de humanitatis literis meritus, quàm quiſpiam facilè cenſeat. *Idem* ibid. l. 4. c. 12.

Sicut mores ipſius [*Georgii Fabricii*] modeſti & placidi fuerunt, ita & dictio ejus, & in carmine & in ſoluta oratione placida, ſuavis ſine affectatione fuit. Excelluit igitur in *Attico* dicendi genere, & lectorem tenuit erudita brevitate. *Hier. Weller.* in judic. de *Geor. Fabric.*

In carmine verò tanta eſt numerorum concinnitas, tantus verborum delectus tantaque rerum ſanctimonia, atque caſtitas, ut non adæquaſſe ſolùm in hoc genere multos ex antiquiſſimis, ſed in aliquibus etiam ſuperaſſe videatur. Etenim in verbis eam curam adhibuit, ut ab iis, quæ ethnicam idolomaniam redolent, noſtramque religioſam pietatem lædunt, data operâ abſtinuerit. *Melchior Adam.* in Vit. *Fabric.*

Georgius Fabricius Chemnicenſis, exquiſito verſu *hexametro* iter ſuum *Romanum, Neapolitanum, Patavinum, Chemnicenſe, Argentoratenſe* remenſus eſt: Nec elegis ſuis, quibus cœleſtes Victorias perſcripſit, parum gloriæ conſecutus. *Borrich.* de Poët. 129. 130.

Terentii editio *Fabriciana* aliis omnibus præſtat, & ſingularem laudem atque prædicationem meretur, teſtante *Joachimo Camerario* in Epiſt. *Terent.* præfixâ.

ONUPHRIUS PANVINIUS

VEronenſis, Heremita *Auguſtinianus: Panormi* fato immaturo raptus eſt Ann. Dom. 1568. die 16. Martii ætatis ſuæ 39. Clar. A. D. MDLXV.

Scripta ejus plurima nondum typis edita extant *Romæ*, *Veronæ*, *Monachii* & alibi apud eruditos: quorum, itemque excuſorum, ſeriem qui volet, apud *Antonium Poſſevinum* in Apparatu Sacro, & *Cornelium Curtium* in Elogiis *Auguſtinianis* reperiet.

Onuphrius Panvinius, vir & doctrinâ & fide ſingulari præditus. *Car. Sigon.* l. 1. Emendat. c. 35.

Onuphrius Panvinius, *Veronenſis*, Eremita *Auguſtinianus*, vir ad omnes & *Romanas* & Eccleſiaſticas antiquitates è tenebris eruendas natus; quod præclara ejus & ad omnem æternitatem victura monumenta teſtantur. *Thuan.* l. 44.

Sacræ & prophanæ Hiſtoriæ peritiſſimus vir fuit *Onuphrius Panvinius Veronenſis*, quem *Romæ* adoleſcens cognovi, & multa præclarè ad utramque illuſtrandam conſcripſit. Sed, ut homo, interdum fallitur, & peccat confidentiâ, aut imbecillitate potiùs memoriæ, quam ignoratione Hiſtoriæ. *Lelius Biſciol.* Tom. 1. Hor. Subſiciv. l. 19 c. 14.

In Romanorum Antiquitatibus explicandis ſummam ingenii laudem eſt adeptus. *Bodin. Meth.* Hiſtor. c. 4.

In partes Paparum pronior multò, quàm *Cæſarum*. *Conring.* de O. J. G. cap. 10.

Quod *Conſtantinus Maxentium* VIII. Septembris vicerit, hariolatus eſt amicus noſter *Onuphrius Panvinius*, optimus vir, & in cujus obitu omnes numeri Hiſtoriæ collacrumarunt. *Joſ. Scalig.* de Temp. Emendat. l. 5.

Onuphrius Panvinius, Pater Hiſtoriæ. *Idem* lib. 6.

Hæc luculenta inſcriptio effugit diligentiam oculatiſſimi & accuratiſſimi viri, amici noſtri, *Onuphrii Panvinii*. *Idem* in Animadv. ad *Euſeb.* l. 2. Chronic. anno M. DCCCCLXIX.

Onuphrius Panvinius vir ingenii maximi, & ſimul, quod inſolens, ſtudii indefeſſi; cui, quantum tota Reſp. literaria debeat, memorari ex juſto nequit. Sacram omnem profanamque hiſtoriam non modò evolvit accuratiſſimè, ſed rerum præterea ſeriem ac tempora diſtinxit, expreſſit, lumenque accendit omnibus, qui ad ſcribendum poſtea animum appulere. *Cornel. Curt.* in Elog. Vir. illuſtr. ex Eremit. S. *Auguſtini* Ord.

Onuphrius Panvinius, ille antiquitatis helluo, ſpectatæ juvenis induſtriæ, & ingenio, ut probitate, præſtans, hîc eſt, eritque ut video, in aliquot menſes. Imprimit ſuos *Faſtos* cum Commentariis: & interim adornat alia. Sæpè litigat obſcuris de rebus cum *Sigonio* noſtro, ſed utriuſque bonitas, mutuus amor, excellens ad cognoſcendam veritatem judicium, facit, ut inter eos facilè conveniat. *Paul. Manut.* l. 2. Epiſt. 9. ad *Anton. Auguſtinum*, Legatum Pontificium.

Plura si cupis, vide ad *Onuphrii Panvinii* eà super re libellum; viri industrii, diligentis, & cui *Romane* memoriæ (curam tantum ferre potuisset aut limam) debent debebuntque. *Lipsius* in Commen. ad *Tacit.* l. 11. Annal. num. 37. de lud. Secular.

Onuphrius Panvinius monachus optimè de re antiquariâ meritus, fastis collatis, vetustis marmoribus erutis. *Thom. Dempster.* in Elench. Scriptor. quem suo adi *Io. Rosini* Antiq. auctario adde dit.

Onuphrius Panvinius Veronensis, *Augustinianus*, vir diligentissimus, & rerum antiquarum indagator solertissimus. *Henr. Spondan.* in Eccles. annal. ad A. C. 34. 1. num. 1x.

Omni dignus laude solertissimus *Panvinius*. *Servor. Ursat.* l. 1. monumentor. *Patavin.* sect. 2.

Eximius antiquitatum cultor *Panvinius*. *Idem* sect. 7.

De *Sibyllis* scripsit *Onuphrius Panvinius* diligenter, ut omnia. *Bulenger.* de Rat. div nation. l. 4. c. 1.

Certè hoc argumentum de *Sibyllis* multò dexteriùs & diligentiùs, quàm *Onuphrius*, vir doctissimus *Giraldus* persecutus est; quamvis ille alter peculiari quodam tractatu rem susceperit perficiendam. *Rich. Montacut.* in Analect. Exercit. 4. sect. 6.

Onuphrius Panvinius, patriâ *Veronensis*, professione eremita *Augustinian. Romanis Antiquitatibus* cùm sacris tùm profanis eruendis seculo superiore natus, *Virgilianum* illud Emblema, *Ad nutumque paratus*, jure optimo usurpavit. Quod quidem Elogium non modò nostrarum, sed & adversariarum in religione partium studioli viro eruditissimo, unanimi consensu, tribuunt. *Aub. Miræus.*

Multus est *Scaliger* in refellendo errorem *Onufrii* de natali *Christi*; demùm verò inquit, Hæc ego ideo discussi, ut nævus ille de illo eleganti libro amici nostri tollatur: qui pro suâ singulari eruditione, etiam imprudens saltem anno uno *natalem Christi* antiquiorem esse sensit: sed quia characterem, quæ est vera *Helice* in hac navigatione, nullum apprehendit, ideo rectum cursum tenere non potuit. *Homines* enim omnes sumus, & peccandi necessitudinem non possumus nisi cum Homine exuere. *Joseph. Scalig.* de Emendat. Temp. l. 6. p. 550.

Tota illa *Diatriba* longa de *Passione Domini Fastis* inserta, est pannus obsoletus purpuræ assutus. *Scalig.* ibid.

In hunc Auctorem hæc carmina composuit *Matthæus Toscanus*:

Romæ Panvinius vigentis *ævum*,
Romæ decrepitos *labantis annos*,
Romæ *nunc iterum decus* renascens
Doctis explicuit suis libellis.
Ergo Panvinio *perennes in ævum*

Gratiæ

Digitized by Google

Ovidius apud suos Getis celebratur.
Horatius Venusinus, & plures alii.

Rutilius in Hist. de Romanorum Civil. Consulibus, apud Sigonium, Onuphr. Panvinium, Onuphr. Augustinum, Cuspin. Sabell. Paul. Aemil. Platinam, Naucler. aliosque.

LATINUS LATINIUS.

Vir eruditus, ortus Auria civitate prope Traiectum Anno Dom. 1511. obiit 1593. Ann. 82. Scripsit Annales Sex libris, ad Regnum Philippi II.

In libris Annalium, quos Latinius scripsit, ad Regnum Philippi II. ita Deus illi vitam produxit, ut ea, quæ ipse vidit, & quæ ipsi contigerunt, ea omnia scribere posset. Ita Bibliotheca Sacra Pontificum Romanorum Antonii Possevini. 1593. p. 1. Ann. 82. Scripsit Annales Sex libris

Dum Deus Homo factus est, non solum naturæ humanæ, sed communi conditioni hominum propior factus est, quam si solum in forma humana, dotatum scientia supra omnes homines, apparuisset in terris. Dum Deus Homo factus est, &c. Tom. 8. Opp. S. Aug. col. 1. 2. 3. 4.

Quæ Sanctus Augustinus, Sanctus Gregorius, Sanctus Bernardus, Sanctus Thomas, Sanctus Bonaventura, & cæteri Sancti Patres, & Ecclesiæ Doctores, de Christo Domino, ejusque Sanctissima Matre, & Sanctis Angelis, & Sanctis Dei, & de cæteris rebus, quæ ad Religionem Christianam pertinent, scripserunt, ea omnia, quæ ab illis dicta sunt, ita accipienda esse, ut ea, quæ ab Ecclesia Catholica, Romana, Apostolica, Sancta, Mater & Magistra omnium Ecclesiarum, & omnium fidelium, credenda esse docet, & quæ ab illis contra errores hæreticorum, & contra impietates, & blasphemias, & contra vitia, & peccata, & contra omnes inimicos Christi, & Ecclesiæ, & contra omnes, qui Christum Dominum, & Ecclesiam ejus, & Sanctos Dei, & Religionem Christianam, & Sanctam Fidem, & Sanctam Scripturam, & Sanctos Mores, & Sanctam Vitam, & Sanctam Doctrinam, & Sanctam Ecclesiam, & Sanctos Sacramentorum ritus, & Sanctos Ecclesiæ Ordines, & Sanctos Ecclesiæ Cantus, & Sanctos Ecclesiæ Libros, & Sanctos Ecclesiæ Hymnos, & Sanctos Ecclesiæ Psalmos, & Sanctos Ecclesiæ Orationes, & Sanctos Ecclesiæ Ritus, & Sanctos Ecclesiæ Mysteria, & Sanctos Ecclesiæ Sacramenta

Digitized by Google

Ioannes Ferrarius Montanus, Mediolanensis, Medicus, & Philosophus, Anno 1628. Mediolani, in 4. Ioannes Ferrarius Montanus, Mediolanensis, Medicus, & Philosophus, Anno 1628. Mediolani, in 4.

Johannem Thomæ (ita prædicat de Joanne de Sancto Thoma) non est Catholicus, quia non est Christianus, quia non est Christianus, quia non est Christian

Regni Hungariæ, cum Ottomanicis Imperatoribus gesta. Cornel. Hamburg. ad Ottomanicæ historiæ initia usque ad Mahumetem II. Chalcocondylæ, Ducæ, Phrantzæ, Leonicl. Chalcocondylæ, Turcici belli scriptores. Franc. Sansov. ab Othomani familiæ ortu ad Selimum I. Georg. Dousa, Turcicarum rerum ab Othomano usque ad Amurathem III. Sultanum. Ioan. Leunclav. Pandectæ historiæ Turcicæ, ab Othomano usque ad Amurathem III. Sultanum. Ioan. Leunclav. Annales Sultanorum Othomanidarum, a Turcis ipsis descripti. Ioan. Leunclav. Chronologia Turcica, ab Othomano usque ad Amurathem III. Sultanum. Ioan. Leunclav. Historiæ Musulmanæ Turcorum de vita & rebus gestis Mahumetis, Abubecri, Omari, Othomanni, Orchanis, Amurathis I. Bajazethis I. Mahumetis I. Amurathis II. Mahumetis II. Bajazethis II. Selimi I. Amurathis III. Sultanorum, libri XVIII. Ioan. Leunclav. Iuris Græco-Romani tam Canonici, quam Civilis, Tomi duo. Ioan. Leunclav. Iuris Græco-Romani, Tomi duo. Ioan. Leunclav. Iuris Orientalis, Canonici & Civilis, libri duo. Ioan. Leunclav. Iuris Græco-Romani, Tomi

Ad calcem hujus Indicis, quæ Auctorum Nomina, Patriam, Ætatem, Fata, Scripta, & Scriptorum Censuras, ordine Alphabetico exhibet, adjecimus Indicem Scriptorum Anonymorum, qui sub Auctorum Nomina citantur, ut, ubi opus fuerit, eorum Nomina facilius reperiri queant.

GEORGIUS FABRICIUS

Georgius Chemnicensis, Archiepiscopi Moguntini, Agricolæ, Adami Francisci, Fabricii, & Catharinæ Schirmeriæ Filius, natus Anno 1516. Scholæ Misnicæ, & aliquamdiu Magdeburgicæ, Rectoris munere functus, Lipsiæ Professor Publicus creatus est, & Poeticæ ibi magnum nomen adeptus.

Ejus Annales, Imperatoris Ferdinandi Primi Historiam complectentes, Basileæ Anno 1569. in Folio, & Francofurti Anno 1615. in Octavo, prodierunt.

Obiit Lipsiæ Anno 1571. Ætatis 55. Vide Melchiorem Adamum in Vitis Philosophorum Germanorum, & Freherum.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Filius, Fabricii Filius, & Catharinæ Schirmeriæ Nepos.

Georgius Fabricius, patrio nomine Agricola, Archiepiscopi Moguntini Filius, Fabricii Nepos, & Catharinæ Schirmeriæ Pronepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nepos, Fabricii Pronepos, & Catharinæ Schirmeriæ Abnepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Pronepos, Fabricii Abnepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trinepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Abnepos, Fabricii Trinepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadrinepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trinepos, Fabricii Quadrinepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quinquenepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadrinepos, Fabricii Quinquenepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexnepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quinquenepos, Fabricii Sexnepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexnepos, Fabricii Septimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septimonepos, Fabricii Octonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Novenepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octonepos, Fabricii Novenepos, & Catharinæ Schirmeriæ Decimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Novenepos, Fabricii Decimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Undecimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Decimonepos, Fabricii Undecimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Duodecimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Undecimonepos, Fabricii Duodecimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Tredecimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Duodecimonepos, Fabricii Tredecimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quatuordecimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Tredecimonepos, Fabricii Quatuordecimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quindecimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quatuordecimonepos, Fabricii Quindecimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexdecimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quindecimonepos, Fabricii Sexdecimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septendecimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexdecimonepos, Fabricii Septendecimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octodecimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septendecimonepos, Fabricii Octodecimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Novemdecimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octodecimonepos, Fabricii Novemdecimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Vigesimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Novemdecimonepos, Fabricii Vigesimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Vigesimoprimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Vigesimonepos, Fabricii Vigesimoprimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Vigesimosecundonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Vigesimoprimonepos, Fabricii Vigesimosecundonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Vigesimotertionepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Vigesimosecundonepos, Fabricii Vigesimotertionepos, & Catharinæ Schirmeriæ Vigesimoquartonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Vigesimotertionepos, Fabricii Vigesimoquartonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Vigesimoquintonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Vigesimoquartonepos, Fabricii Vigesimoquintonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Vigesimosextonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Vigesimoquintonepos, Fabricii Vigesimosextonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Vigesimoseptimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Vigesimosextonepos, Fabricii Vigesimoseptimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Vigesimooctonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Vigesimoseptimonepos, Fabricii Vigesimooctonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Vigesimonovenepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Vigesimooctonepos, Fabricii Vigesimonovenepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trigesimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Vigesimonovenepos, Fabricii Trigesimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trigesimoprimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trigesimonepos, Fabricii Trigesimoprimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trigesimosecundonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trigesimoprimonepos, Fabricii Trigesimosecundonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trigesimotertionepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trigesimosecundonepos, Fabricii Trigesimotertionepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trigesimoquartonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trigesimotertionepos, Fabricii Trigesimoquartonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trigesimoquintonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trigesimoquartonepos, Fabricii Trigesimoquintonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trigesimosextonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trigesimoquintonepos, Fabricii Trigesimosextonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trigesimoseptimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trigesimosextonepos, Fabricii Trigesimoseptimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trigesimooctonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trigesimoseptimonepos, Fabricii Trigesimooctonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trigesimonovenepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trigesimooctonepos, Fabricii Trigesimonovenepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadragesimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trigesimonovenepos, Fabricii Quadragesimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadragesimoprimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadragesimonepos, Fabricii Quadragesimoprimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadragesimosecundonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadragesimoprimonepos, Fabricii Quadragesimosecundonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadragesimotertionepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadragesimosecundonepos, Fabricii Quadragesimotertionepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadragesimoquartonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadragesimotertionepos, Fabricii Quadragesimoquartonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadragesimoquintonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadragesimoquartonepos, Fabricii Quadragesimoquintonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadragesimosextonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadragesimoquintonepos, Fabricii Quadragesimosextonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadragesimoseptimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadragesimosextonepos, Fabricii Quadragesimoseptimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadragesimooctonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadragesimoseptimonepos, Fabricii Quadragesimooctonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadragesimonovenepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadragesimooctonepos, Fabricii Quadragesimonovenepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quinquagesimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadragesimonovenepos, Fabricii Quinquagesimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quinquagesimoprimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quinquagesimonepos, Fabricii Quinquagesimoprimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quinquagesimosecundonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quinquagesimoprimonepos, Fabricii Quinquagesimosecundonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quinquagesimotertionepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quinquagesimosecundonepos, Fabricii Quinquagesimotertionepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quinquagesimoquartonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quinquagesimotertionepos, Fabricii Quinquagesimoquartonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quinquagesimoquintonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quinquagesimoquartonepos, Fabricii Quinquagesimoquintonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quinquagesimosextonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quinquagesimoquintonepos, Fabricii Quinquagesimosextonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quinquagesimoseptimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quinquagesimosextonepos, Fabricii Quinquagesimoseptimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quinquagesimooctonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quinquagesimoseptimonepos, Fabricii Quinquagesimooctonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quinquagesimonovenepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quinquagesimooctonepos, Fabricii Quinquagesimonovenepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexagesimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quinquagesimonovenepos, Fabricii Sexagesimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexagesimoprimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexagesimonepos, Fabricii Sexagesimoprimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexagesimosecundonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexagesimoprimonepos, Fabricii Sexagesimosecundonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexagesimotertionepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexagesimosecundonepos, Fabricii Sexagesimotertionepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexagesimoquartonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexagesimotertionepos, Fabricii Sexagesimoquartonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexagesimoquintonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexagesimoquartonepos, Fabricii Sexagesimoquintonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexagesimosextonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexagesimoquintonepos, Fabricii Sexagesimosextonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexagesimoseptimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexagesimosextonepos, Fabricii Sexagesimoseptimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexagesimooctonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexagesimoseptimonepos, Fabricii Sexagesimooctonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexagesimonovenepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexagesimooctonepos, Fabricii Sexagesimonovenepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septuagesimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexagesimonovenepos, Fabricii Septuagesimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septuagesimoprimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septuagesimonepos, Fabricii Septuagesimoprimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septuagesimosecundonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septuagesimoprimonepos, Fabricii Septuagesimosecundonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septuagesimotertionepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septuagesimosecundonepos, Fabricii Septuagesimotertionepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septuagesimoquartonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septuagesimotertionepos, Fabricii Septuagesimoquartonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septuagesimoquintonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septuagesimoquartonepos, Fabricii Septuagesimoquintonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septuagesimosextonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septuagesimoquintonepos, Fabricii Septuagesimosextonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septuagesimoseptimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septuagesimosextonepos, Fabricii Septuagesimoseptimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septuagesimooctonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septuagesimoseptimonepos, Fabricii Septuagesimooctonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septuagesimonovenepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septuagesimooctonepos, Fabricii Septuagesimonovenepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octogesimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septuagesimonovenepos, Fabricii Octogesimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octogesimoprimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octogesimonepos, Fabricii Octogesimoprimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octogesimosecundonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octogesimoprimonepos, Fabricii Octogesimosecundonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octogesimotertionepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octogesimosecundonepos, Fabricii Octogesimotertionepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octogesimoquartonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octogesimotertionepos, Fabricii Octogesimoquartonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octogesimoquintonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octogesimoquartonepos, Fabricii Octogesimoquintonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octogesimosextonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octogesimoquintonepos, Fabricii Octogesimosextonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octogesimoseptimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octogesimosextonepos, Fabricii Octogesimoseptimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octogesimooctonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octogesimoseptimonepos, Fabricii Octogesimooctonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octogesimonovenepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octogesimooctonepos, Fabricii Octogesimonovenepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nonagesimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octogesimonovenepos, Fabricii Nonagesimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nonagesimoprimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nonagesimonepos, Fabricii Nonagesimoprimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nonagesimosecundonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nonagesimoprimonepos, Fabricii Nonagesimosecundonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nonagesimotertionepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nonagesimosecundonepos, Fabricii Nonagesimotertionepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nonagesimoquartonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nonagesimotertionepos, Fabricii Nonagesimoquartonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nonagesimoquintonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nonagesimoquartonepos, Fabricii Nonagesimoquintonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nonagesimosextonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nonagesimoquintonepos, Fabricii Nonagesimosextonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nonagesimoseptimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nonagesimosextonepos, Fabricii Nonagesimoseptimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nonagesimooctonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nonagesimoseptimonepos, Fabricii Nonagesimooctonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nonagesimonovenepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nonagesimooctonepos, Fabricii Nonagesimonovenepos, & Catharinæ Schirmeriæ Centesimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nonagesimonovenepos, Fabricii Centesimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Centesimoprimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Centesimonepos, Fabricii Centesimoprimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Centesimosecundonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Centesimoprimonepos, Fabricii Centesimosecundonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Centesimotertionepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Centesimosecundonepos, Fabricii Centesimotertionepos, & Catharinæ Schirmeriæ Centesimoquartonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Centesimotertionepos, Fabricii Centesimoquartonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Centesimoquintonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Centesimoquartonepos, Fabricii Centesimoquintonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Centesimosextonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Centesimoquintonepos, Fabricii Centesimosextonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Centesimoseptimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Centesimosextonepos, Fabricii Centesimoseptimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Centesimooctonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Centesimoseptimonepos, Fabricii Centesimooctonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Centesimonovenepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Centesimooctonepos, Fabricii Centesimonovenepos, & Catharinæ Schirmeriæ Ducentesimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Centesimonovenepos, Fabricii Ducentesimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Ducentesimoprimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Ducentesimonepos, Fabricii Ducentesimoprimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Ducentesimosecundonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Ducentesimoprimonepos, Fabricii Ducentesimosecundonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Ducentesimotertionepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Ducentesimosecundonepos, Fabricii Ducentesimotertionepos, & Catharinæ Schirmeriæ Ducentesimoquartonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Ducentesimotertionepos, Fabricii Ducentesimoquartonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Ducentesimoquintonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Ducentesimoquartonepos, Fabricii Ducentesimoquintonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Ducentesimosextonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Ducentesimoquintonepos, Fabricii Ducentesimosextonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Ducentesimoseptimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Ducentesimosextonepos, Fabricii Ducentesimoseptimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Ducentesimooctonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Ducentesimoseptimonepos, Fabricii Ducentesimooctonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Ducentesimonovenepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Ducentesimooctonepos, Fabricii Ducentesimonovenepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trecentesimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Ducentesimonovenepos, Fabricii Trecentesimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trecentesimoprimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trecentesimonepos, Fabricii Trecentesimoprimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trecentesimosecundonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trecentesimoprimonepos, Fabricii Trecentesimosecundonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trecentesimotertionepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trecentesimosecundonepos, Fabricii Trecentesimotertionepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trecentesimoquartonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trecentesimotertionepos, Fabricii Trecentesimoquartonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trecentesimoquintonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trecentesimoquartonepos, Fabricii Trecentesimoquintonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trecentesimosextonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trecentesimoquintonepos, Fabricii Trecentesimosextonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trecentesimoseptimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trecentesimosextonepos, Fabricii Trecentesimoseptimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trecentesimooctonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trecentesimoseptimonepos, Fabricii Trecentesimooctonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Trecentesimonovenepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trecentesimooctonepos, Fabricii Trecentesimonovenepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadringentesimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Trecentesimonovenepos, Fabricii Quadringentesimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadringentesimoprimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadringentesimonepos, Fabricii Quadringentesimoprimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadringentesimosecundonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadringentesimoprimonepos, Fabricii Quadringentesimosecundonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadringentesimotertionepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadringentesimosecundonepos, Fabricii Quadringentesimotertionepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadringentesimoquartonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadringentesimotertionepos, Fabricii Quadringentesimoquartonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadringentesimoquintonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadringentesimoquartonepos, Fabricii Quadringentesimoquintonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadringentesimosextonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadringentesimoquintonepos, Fabricii Quadringentesimosextonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadringentesimoseptimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadringentesimosextonepos, Fabricii Quadringentesimoseptimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadringentesimooctonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadringentesimoseptimonepos, Fabricii Quadringentesimooctonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quadringentesimonovenepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadringentesimooctonepos, Fabricii Quadringentesimonovenepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quingentesimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quadringentesimonovenepos, Fabricii Quingentesimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quingentesimoprimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quingentesimonepos, Fabricii Quingentesimoprimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quingentesimosecundonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quingentesimoprimonepos, Fabricii Quingentesimosecundonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quingentesimotertionepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quingentesimosecundonepos, Fabricii Quingentesimotertionepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quingentesimoquartonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quingentesimotertionepos, Fabricii Quingentesimoquartonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quingentesimoquintonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quingentesimoquartonepos, Fabricii Quingentesimoquintonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quingentesimosextonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quingentesimoquintonepos, Fabricii Quingentesimosextonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quingentesimoseptimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quingentesimosextonepos, Fabricii Quingentesimoseptimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quingentesimooctonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quingentesimoseptimonepos, Fabricii Quingentesimooctonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Quingentesimonovenepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quingentesimooctonepos, Fabricii Quingentesimonovenepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexcentesimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Quingentesimonovenepos, Fabricii Sexcentesimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexcentesimoprimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexcentesimonepos, Fabricii Sexcentesimoprimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexcentesimosecundonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexcentesimoprimonepos, Fabricii Sexcentesimosecundonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexcentesimotertionepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexcentesimosecundonepos, Fabricii Sexcentesimotertionepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexcentesimoquartonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexcentesimotertionepos, Fabricii Sexcentesimoquartonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexcentesimoquintonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexcentesimoquartonepos, Fabricii Sexcentesimoquintonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexcentesimosextonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexcentesimoquintonepos, Fabricii Sexcentesimosextonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexcentesimoseptimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexcentesimosextonepos, Fabricii Sexcentesimoseptimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexcentesimooctonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexcentesimoseptimonepos, Fabricii Sexcentesimooctonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Sexcentesimonovenepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexcentesimooctonepos, Fabricii Sexcentesimonovenepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septingentesimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Sexcentesimonovenepos, Fabricii Septingentesimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septingentesimoprimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septingentesimonepos, Fabricii Septingentesimoprimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septingentesimosecundonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septingentesimoprimonepos, Fabricii Septingentesimosecundonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septingentesimotertionepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septingentesimosecundonepos, Fabricii Septingentesimotertionepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septingentesimoquartonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septingentesimotertionepos, Fabricii Septingentesimoquartonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septingentesimoquintonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septingentesimoquartonepos, Fabricii Septingentesimoquintonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septingentesimosextonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septingentesimoquintonepos, Fabricii Septingentesimosextonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septingentesimoseptimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septingentesimosextonepos, Fabricii Septingentesimoseptimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septingentesimooctonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septingentesimoseptimonepos, Fabricii Septingentesimooctonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Septingentesimonovenepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septingentesimooctonepos, Fabricii Septingentesimonovenepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octingentesimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Septingentesimonovenepos, Fabricii Octingentesimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octingentesimoprimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octingentesimonepos, Fabricii Octingentesimoprimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octingentesimosecundonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octingentesimoprimonepos, Fabricii Octingentesimosecundonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octingentesimotertionepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octingentesimosecundonepos, Fabricii Octingentesimotertionepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octingentesimoquartonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octingentesimotertionepos, Fabricii Octingentesimoquartonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octingentesimoquintonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octingentesimoquartonepos, Fabricii Octingentesimoquintonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octingentesimosextonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octingentesimoquintonepos, Fabricii Octingentesimosextonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octingentesimoseptimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octingentesimosextonepos, Fabricii Octingentesimoseptimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octingentesimooctonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octingentesimoseptimonepos, Fabricii Octingentesimooctonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Octingentesimonovenepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octingentesimooctonepos, Fabricii Octingentesimonovenepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nongentesimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Octingentesimonovenepos, Fabricii Nongentesimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nongentesimoprimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nongentesimonepos, Fabricii Nongentesimoprimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nongentesimosecundonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nongentesimoprimonepos, Fabricii Nongentesimosecundonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nongentesimotertionepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nongentesimosecundonepos, Fabricii Nongentesimotertionepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nongentesimoquartonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nongentesimotertionepos, Fabricii Nongentesimoquartonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nongentesimoquintonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nongentesimoquartonepos, Fabricii Nongentesimoquintonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nongentesimosextonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nongentesimoquintonepos, Fabricii Nongentesimosextonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nongentesimoseptimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nongentesimosextonepos, Fabricii Nongentesimoseptimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nongentesimooctonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nongentesimoseptimonepos, Fabricii Nongentesimooctonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Nongentesimonovenepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nongentesimooctonepos, Fabricii Nongentesimonovenepos, & Catharinæ Schirmeriæ Millesimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Nongentesimonovenepos, Fabricii Millesimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Millesimoprimonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Millesimonepos, Fabricii Millesimoprimonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Millesimosecundonepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Millesimoprimonepos, Fabricii Millesimosecundonepos, & Catharinæ Schirmeriæ Millesimotertionepos.

Georgius Fabricius, Archiepiscopi Moguntini Millesimosecundonepos, Fabricii Millesimotertionepos, & Catharinæ Schirmeriæ Millesimoquartonepos.

Georgius Fabricius, Archiepi

ONUPHRIUS PANVINIUS

VEronenſis, Heremita *Auguſtinianus: Panormi* fato immaturo raptus eſt Ann. Dom. 1568. die 16. Martii ætatis ſuæ 39. Clar. A. D. MDLXV.

Scripta ejus plurima nondum typis edita extant *Romæ*, *Veronæ*, *Monachii* & alibi apud eruditos: quorum, itemque excuſorum, ſeriem qui volet, apud *Antonium Poſſevinum* in Apparatu Sacro, & *Cornelium Curtium* in Elogiis *Auguſtinianis* reperiet.

Onuphrius Panvinius, vir & doctrinâ & fide ſingulari præditus. *Car. Sigon.* l. 1. Emendat. c. 35.

Onuphrius Panvinius, *Veronenſis*, Eremita *Auguſtinianus*, vir ad omnes & *Romanas* & Eccleſiaſticas antiquitates è tenebris eruendas natus; quod præclara ejus & ad omnem æternitatem victura monumenta teſtantur. *Thuan.* l. 44.

Sacræ & prophanæ Hiſtoriæ peritiſſimus vir fuit *Onuphrius Panvinius Veronenſis*, quem *Romæ* adoleſcens cognovi, & multa præclarè ad utramque illuſtrandam conſcripſit. Sed, ut homo, interdum fallitur, & peccat confidentiâ, aut imbecillitate potiùs memoriæ, quam ignoratione Hiſtoriæ. *Lelius Biſciol.* Tom. 1. Hor. Subſiciv. l. 19 c. 14.

In Romanorum Antiquitatibus explicandis ſummam ingenii laudem eſt adeptus. *Bodin. Meth.* Hiſtor. c. 4.

In partes Paparum pronior multò, quàm *Cæſarum*. *Conring.* de O. J. G. cap. 10.

Quod *Conſtantinus Maxentium* VIII. Septembris vicerit, hariolatus eſt amicus noſter *Onuphrius Panvinius*, optimus vir, & in cujus obitu omnes numeri Hiſtoriæ collacrumarunt. *Joſ. Scalig.* de Temp. Emendat. l. 5.

Onuphrius Panvinius, Pater Hiſtoriæ. *Idem* lib. 6.

Hæc luculenta inſcriptio effugit diligentiam oculatiſſimi & accuratiſſimi viri, amici noſtri, *Onuphrii Panvinii*. *Idem* in Animadv. ad *Euſeb.* l. 2. Chronic. annum M.DCCCCLXIX.

Onuphrius Panvinius vir ingenii maximi, & ſimul, quod inſolens, ſtudii indefeſſi; cui, quantum tota Reſp. literaria debeat, memorari ex juſto nequit. Sacram omnem profanamque hiſtoriam non modò evolvit accuratiſſimè, ſed rerum præterea ſeriem ac tempora diſtinxit, expreſſit, lumenque accendit omnibus, qui ad ſcribendum poſtea animum appulere. *Cornel. Curt.* in Elog. Vir. illuſtr. ex Eremit. S. *Auguſtini* Ord.

Onuphrius Panvinius, ille antiquitatis helluo, ſpectatæ juvenis induſtriæ, & ingenio, ut probitate, præſtans, hîc eſt, eritque ut video, in aliquot menſes. Imprimit ſuos *Faſtos* cum Commentariis: & interim adornat alia. Sæpè litigat obſcuris de rebus cum *Sigonio* noſtro, ſed utriuſque bonitas, mutuus amor, excellens ad cognoſcendam veritatem judicium, facit, ut inter eos facilè conveniat. *Paul. Manut.* l. 2. Epiſt. 9. ad *Anton. Auguſtinum*, Legatum Pontificium.

Ovidio, qui anno 8vo Christi
Tiberio Imperante, è Patria exulat.

Rodus in Ponto, de Romanorum exilio Ovidiano, Epist. Ep. 1. Ovidius Naso, Poeta Sulmonensis, qui Romæ floruit, Carmine Elegiaco, Epistolas scripsit.

LACTANTIVS FIRMIANVS.

Vixit circiter annum Christi 300. Fuit Lactantius Firmianus Africanus, ut ipse de se testatur, Lib. 5. Instit. c. 2. Quem Africum ego fuisse non dubito, quia Africa tum ferax erat ingeniorum.

In Lactantio Firmiano Africano, Sulmonensi, Ovidio, Nasone, Poeta Sulmonensi, Ovidio, Nasone, Poeta Sulmonensi, Ovidio, Nasone, Poeta

Gallicum Orbem celebrabantur, cum Imperator Carolus Quintus Pompam ex-
hibuit, qualem nec Roma unquam vidit, nec Orbis reliquus videbit. Ea Pompa
fuit ingressus Caroli in celeberrimam Urbem Regiam Parisiorum, quem Ingressum
Regium Hotmanni Gallus.

Ingressus Caroli Quinti in Regiam Urbem, quem Ioan. Sambucus Pannonius
descripsit Ioannis Cuspiniani gener, Ioannis Austriaci Caesaris Maximiliani filii
Secretarius.

Ingressus Caroli Quinti Caesaris Augusti in Urbem Lugdunum, Regis Gallici Ca-
pitale, Ioannis Belli Scoti Latine scriptus, & Ioannis Sambuci Pannonii Secretarii
Caesarei Maximiliani Austriaci, Caroli Quinti Caesaris Augusti filii, Latine
redditus.

Ac de hoc Ingressu etiam Ioannes Sleidanus, Historiae Commentar. de statu Religio-
nis & Reipublicae Carolo Quinto Caesare Augusto, lib. 15. Ioannes Cuspinianus
Austriacorum Principum Genealogiae, Ioannes Sambucus Pannonius Caesarum
Austriacorum Principum Genealogiae, Ioannes Sambucus de Rebus gestis Maximi-
liani Caesaris Augusti, Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Quinti Caesaris
Augusti, Ioannes Sambucus de Rebus gestis Ferdinandi Caesaris Augusti, Ioannes
Sambucus de Rebus gestis Maximiliani Caesaris Augusti Secundi, Ioannes Sambucus
de Rebus gestis Rudolphi Caesaris Augusti, Ioannes Sambucus de Rebus gestis Ma-
thiae Caesaris Augusti, Ioannes Sambucus de Rebus gestis Ferdinandi Caesaris Au-
gusti Secundi, Ioannes Sambucus de Rebus gestis Ferdinandi Caesaris Augusti Ter-
tii, Ioannes Sambucus de Rebus gestis Ferdinandi Caesaris Augusti Quarti.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Ferdinandi Caesaris Augusti Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Ferdinandi Caesaris Augusti Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Leopoldi Caesaris Augusti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Ioannis Caesaris Augusti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Decimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Undecimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Duodecimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Decimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Decimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Decimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Decimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Decimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Decimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Decimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Vicesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Vicesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Vicesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Vicesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Vicesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Vicesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Vicesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Vicesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Vicesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Vicesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Tricesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Tricesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Tricesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Tricesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Tricesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Tricesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Tricesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Tricesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Tricesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Tricesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quadragesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quadragesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quadragesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quadragesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quadragesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quadragesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quadragesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quadragesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quadragesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quadragesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quinquagesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quinquagesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quinquagesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quinquagesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quinquagesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quinquagesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quinquagesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quinquagesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quinquagesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Quinquagesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Sexagesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Sexagesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Sexagesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Sexagesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Sexagesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Sexagesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Sexagesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Sexagesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Sexagesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Sexagesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Septuagesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Septuagesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Septuagesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Septuagesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Septuagesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Septuagesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Septuagesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Septuagesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Septuagesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Septuagesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Octogesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Octogesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Octogesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Octogesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Octogesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Octogesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Octogesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Octogesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Octogesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Octogesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Nonagesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Nonagesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Nonagesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Nonagesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Nonagesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Nonagesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Nonagesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Nonagesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Nonagesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Nonagesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Decimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Undecimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Duodecimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Decimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Decimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Decimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Decimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Decimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Decimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Decimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Vicesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Vicesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Vicesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Vicesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Vicesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Vicesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Vicesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Vicesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Vicesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Vicesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Tricesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Tricesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Tricesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Tricesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Tricesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Tricesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Tricesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Tricesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Tricesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Tricesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quadragesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quadragesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quadragesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quadragesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quadragesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quadragesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quadragesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quadragesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quadragesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quadragesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quinquagesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quinquagesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quinquagesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quinquagesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quinquagesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quinquagesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quinquagesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quinquagesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quinquagesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Quinquagesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Sexagesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Sexagesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Sexagesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Sexagesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Sexagesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Sexagesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Sexagesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Sexagesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Sexagesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Sexagesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Septuagesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Septuagesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Septuagesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Septuagesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Septuagesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Septuagesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Septuagesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Septuagesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Septuagesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Septuagesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Octogesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Octogesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Octogesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Octogesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Octogesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Octogesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Octogesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Octogesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Octogesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Octogesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Nonagesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Nonagesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Nonagesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Nonagesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Nonagesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Nonagesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Nonagesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Nonagesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Nonagesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Nonagesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Decimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Undecimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Duodecimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Decimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Decimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Decimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Decimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Decimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Decimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Decimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Vicesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Vicesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Vicesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Vicesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Vicesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Vicesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Vicesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Vicesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Vicesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Vicesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Tricesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Tricesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Tricesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Tricesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Tricesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Tricesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Tricesimi Sexti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Tricesimi Septimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Tricesimi Octavi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Tricesimi Noni, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Quadragesimi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Quadragesimi Primi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Quadragesimi Secundi, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Quadragesimi Tertii, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Quadragesimi Quarti, Ioannes Sambucus Pannonius.

Ioannes Sambucus de Rebus gestis Caroli Caesaris Augusti Centesimi Centesimi Quadragesimi Quinti, Ioannes Sambucus Pannonius

Regis nofti, ordine nulli cedentes & secundi. Hinc, & adhuc ordinem ha-
bemus, quem Ecclesiæ Romanæ, & Sedi Apostolicæ debemus, & quem
hactenus illæsum, & inviolatum conservavimus, & conservare, & tueri
studio, & cura maximâ debemus. Hinc, & illud nemo nostrum ignorat,
quod Ecclesiæ Romanæ, & Sedi Apostolicæ, ut Matri, & Magistræ
omnium Ecclesiarum, & Fidelium, Regum, & Principum, Regnorum,
& Provinciarum, Dominus Jesus Christus Ecclesiam suam Catholicam
singulari gratiâ, & privilegio voluit fundatam, & stabilitam, ut quæ
Petro Principi Apostolorum, & Successoribus ejus, Vicariis Christi
Jesu, Ecclesiæ Catholicæ, & Fidei Fundamentum, & Columna est.

Hinc Sanctus Paulinus Nolanus Pontifex Romanus Christo, Regi suo &
Deo, ita loquitur.

Tu Rex, tu Sacerdos, tu Pastor, tu Victima, tu Templum, tu Deus, tu Homo,
tu Petra, tu Ecclesia, tu Pontifex, tu Petrus, tu Agnus, tu Lapis, tu Vitulus, tu
Leo, tu Vermis, tu Homo, tu Adam, tu Novissimus, tu Primus, tu Principium,
tu Finis, tu Alpha, tu Omega, tu Principium sine Principio, tu Finis sine fine.

Hinc Sanctus Ambrosius Mediolanensis Episcopus, & Ecclesiæ Romanæ
Filius, & Discipulus, & Sancti Petri Successorem, Sanctum Siricium Papam
Romanum, Patrem, & Magistrum suum, ita alloquitur.

Tu Pater, tu Magister, tu Apostolicæ Sedis Antistes, quod Magistrum ha-
bere Ecclesiæ meæ Mediolanensi gratulor, quod Patrem habere gaudeo, quod
Sedem habere Apostolicam, & Catholicam amplector, quæ Fidei Fundamen-
tum, & Columna est, quæ Petri Principis Apostolorum Sedem, & Fidem
habet, quæ Christi Domini Sedem, & Fidem habet, quæ Christi Domini Fi-
dem habet.

Hinc Sanctus Hieronymus Presbyter, & origine Illyrius, ad Sanctum Damasum Papam Romanum ita scribit.

Magnis me trahis de periculosæ Cariddis Gurgite.

Hinc Sanctus Augustinus Hipponensis Episcopus, & Ecclesiæ Romanæ, & Sanctorum Pontificum Romanorum Filius, & Discipulus, ita loquitur.

Quæ enim nostra mediocritas, quæ nostra exilitas, ubi Patrum, qui olim
in Ecclesia Romana Principalem Cathedram gesserunt, tam multa, & tam
magna merita, & tam fructuosa studia, & tam gloriosa præconia, & tam
fortia, & tam fervida pectora, & tam sublimia ingenia, & tam sancta, & tam

quem vel scribebat. Qui autem meis locutus fuit, nihil ejusmodi ostendit. Quod si quis ex Scriptis Ethicis, quæ Aristoteli tribuuntur, id probare conabitur? Illorum, fateor, & Aristoteli & Eudemo, & Nicomacho ab eodem tribui dubito.

Hæc habui, quæ de Aristotele primo Civili scriptore in medium proferrem.

Vale, qui Operis mihi in hoc scripsendo fautor exstitisti.

MUSÆUS POLIETA.

Cap. 30. Musæus Sacerdos, Poeta simul & Scriptor sacrorum adeò clarus, ut Orpheus Discipulum se illius dicere non dubitaverit. Ejus Hymnos Pausanias laudat, Plutarchus Libros, Suidas Poemata, quæ Argo & Expeditionem ejus continent. Vixit Athenis sub Erechtheo Pandionis filio, ut Marmor Arundelianum docet, ante Trojanum bellum annis circiter 80. Ejus Filius fuit Eumolpus, qui Thracum Regem Eumolpum, Neptuni Filium, Athenas bello petentem, & Eleusinam occupantem, ad pacem & fœdus compulit. Nepos ejus Antiphemus, qui Rhodum condidit, & Filium habuit Lindum, qui Lindum Rhodi Urbem nominavit. Ex Antiphemo & Pronoe Filia Dexithei Rhodiorum Regis, Diagoras Rhodius natus est, qui Olympiade 79. Victor Pugilatus fuit, & Filios habuit Dorieum, Acusilaum, Callipatiram, Damagetum. Ex Callipatira & Aristomede Argivo Damagetus natus est, qui Olympiade 140. Victor Pugilatus fuit, & Filios habuit Acusilaum, Dorieum, Diagoram, Callipatiram

Ego tua ſcripta & legeram antè multos annos, & ita probaram, ut ex iis qui tunc excellere putabantur, tibi neminem anteferrem. Hæc de tuis *Ligu*ribus illuſtribus & diligens, & ornata commemoratio ita mihi placuit, ut, qui conferri tecum hoc in genere poſſit, prorſus neminem eſſe judicaverim. *Paul. Manut.* in Epiſt. quam præmit. *Foliet.* Elog. Clar. Ligurum.

' *Hubertus Folieta* nobilis *Genuenſis* animadvertens Patriæ ſuæ Hiſtoriam ab
' *Auguſtino Juſtiniano Nebii* Epiſcopo contextam cum applauſu publico. le-
' ctam non fuiſſe, idem argumentum tractandum ſuſcepit, quod tam felici ſuc-
' ceſſu præſtitit ut locum non aſpernabilem occupare meritus ſit inter *Ita-*
' *lie* Hiſtoricos. Accuratiſſimè ac diſertiſſimè *Ligurum* Virorum illuſtrium
' Elogia quoque conſcripſit. Sed acris judicii è Criticis quidam hodiernus, cen-
' ſet illum in hoc Opere plus affectibus propriis quam veritati obſequutum eſſe,
' eumque culpat quod Viros plurimos inſignis meriti non laudaverit, hac unica
' de cauſa quod à partibus ſuis adverſis ſtarent. *Ant. Teiſſier* Elogiis Viror. Erudi-
' torum. Gallicè.

Qui magis determinatè de unjuſcujuſque Reipublicæ ſtatu cognoſcere deſiderat, is adire poterit, quos audivi quondam à celebertimis hominibus ſummopere commendari, *Vbertum Folietam*, qui de *Genuenſium*, & *Nicolaum Contarenum*, ac *Donatum Janottium*, qui de *Venetorum Republicâ*, præclaris olim lucubrationes dedêre. *Gabr. Naud.* in Bibliograph.

Tu *Genua* quę *Huberti Polieta* natale ſolum fuiſti, nobilis & venerabilis tui Civis, honoribus æternis & animo gratiſſimo maximorum ejus meritorum & præſtantiſſimarum ejus virtutum memoriam revereri teneris; quandoquidem labore diligenti, ſudoreque multo velut è tenebrarum ſepulcro glorioſas tuas antiquitates eduxit, haſque huc illuc mille modis diſperſas collegit & in elegantiſſimum volumen cum exquiſita dictione multaque facundia redegit, quod in lucem editum Eruditorum manibus evolvitur, cum magna Authoris laude & legentium applauſu. *Ghilini*, Theatro Virorum Literatorum. *Gal.*

Extant Hiſtoriæ *Genuenſium* lib. 12. *Genua* 1585. fol.

Extant clarorum *Ligurum* Elogia. *Rom.* 1574. 4°.

GULIELMUS XYLANDER.

Clar. A.D. MDLXV.

VIr doctiſſimus & clariſſimus, natus eſt *Auguſtæ Vindelicorum* Anno *Dom.* 1530. Obiit *Heildelbergæ* Anno 1176. *Heildelbergæ Græcas* literas profeſſus eſt. *Plutarchi* parallela & libros *Moralium* latinitate donavit: *Cedreni* hiſtoriam itidem *Latinè* convertit, ut & *Strabonis Geographiam*, & *Diophanti* Arithmetica: *Stephanum* de urbibus recognovit: *Polybium* verò in *Germanicam* linguam tranſtulit. *Scripſit* & Commentarios in *Homerum*: Libros variarum lectionum: Notas in *Horatium*, &c.

Gulielmus Xylander Auguſtanus, utriuſque linguæ apprimè peritus, & omnis antiquitatis ac literaturæ cum paucis hujus ævi comparandus; adhæc Philoſophicis

Digitized by Google

Varia ejus opera variis in locis atque temporibus sunt impressa.
De *Gul. Xylandro* hoc distichon composuit *Jacob. Boissard.*

Græcia Xylandro *deberet plurima, ni jam*
Plutarchus Latiam *fervet & ipse rogam.*

JACOBUS AMIOTUS

Clar. An. D. M. D. LXX.

Allui, humili loco *Melodunî* patre lanio natus: Julio mense 1591. decessit sexagenario major. *Concilio Tridentino* interfuit.

Ob magnam eruditionem *Caroli* IX. & *Henrici* III. pueritiæ erudiendæ appositus, ab iisdem admodum opimis sacerdotiis ditatus, ac Episcopatu *Autissiodorensi*, & magni *Eleemosynarii* dignitate ornatus; qui seu senii infirmitate, sive muneris necessitate cùm ad gregem suum assiduus esset, *Autissiodorensium* furori, ut tunc tempora erant morigerum se nimis gessisse, nec satis grato animo memoriam tot beneficiorum ab alumnis acceptorum conservasse plerisque visus est. Huic *Heliodori Æthiopica*, & *Longi Pamenica vernaculâ* linguâ felicissimè expressa debemus, quamquam suppresso Interpretis nomine edita sint. His præludiis periculum ingenii fecit, quod in majorum vigiliarum operibus postea exercuit, *Diodoro*, ac præcipuè *Plutarcho*, licet majore plerunque elegantiâ quàm fide, *Gallicè* redditis. *Thuan.* ad Ann. 1592.

Ego verò de *Amioto* tam honorificè sentio, ut omnibus quos hactenùs viderim, Interpretibus, cujuscunque sint linguæ, anteferre non verear, & unicuique pro normâ rectè *Interpretandi* proponere. Videtur enim expressisse, quod *Cicero* in *Æschinis, Demosthenisque* contrariis orationibus convertendis se secutum dicit: Quas non convertit ut *Interpretes*, sed ut *Orator*, sententiis iisdem, & earum figuris, verbis ad *Romanam* consuetudinem aptis, in quibus non verbum verbo reddidit, sed genus omnium verborum, vimque servavit, nec ea annumerare Lectori voluit, sed tanquam appendere. In quo mihi summo judicio *Amiotus* usus videtur, quòd scriptorem difficilem, & obscurum, ad verbum (quod plerique nimiùm fidi interpretes faciunt) non reddidit, sed ejus sensum fideliter expressit. Quam licentiam non modestam dicam, sed penè necessariam, si non sumpsisset, nihil illâ *Interpretatione* injucundius, & inamœnius esse potuisset, quæ contra terssissima est, & pulcherrima. *Roland. Maref.* Epist. l. 1. Epist. 14.

Superiorum omnium diligentiam, meo judicio, vicit *Jacobus Amiotus, Altissiodorensium* Antistes, liberali disciplinâ eruditus, ingenio acutus, at oratione ita subtilis & limatus, ut in eo primum *Gallica* facundia vires suas experta fuisse videatur: is *Plutarchum* tantâ styli amœnitate, sed & tam integrâ & tam rarò nutante fide interpretatus est, ut eorum facilè querelas possit contemnere, qui immensam errorum vim bonæ frugi succreviisse criminantur. *Huet.* de Clar. Interpret.

Domi-

ed by Google

Bonifacius Comes Valentiæ, & Dux Gandiæ, Marchio Oristanei, & Gociani, Princeps Montis-Albi, Dominus Salinarum, & Terræ-novæ, Baro Castri-Novi, & Arenæ, Civis Genuensis, & Patricius Venetus, Miles auratus, Consiliarius, & Camerarius Regis Hispaniarum, Gubernator Generalis Classium, & Exercitus Regii, Locumtenens Regius, & Capitaneus Generalis Regni Siciliæ ultra Pharum, Præses Regius, & Capitaneus Generalis Regni Sardiniæ, & Corsicæ, Præses Regius Status Mediolanensis, Locumtenens Regius, & Capitaneus Generalis Regni Neapolitani, Præses Regius, & Capitaneus Generalis Provinciarum Calabriæ, & Terræ-Laboris, Præses Regius, & Capitaneus Generalis Regni Siciliæ citra Pharum, Præses Regius, & Capitaneus Generalis Regni Siciliæ ultra Pharum, Præses Regius, & Capitaneus Generalis Regni Neapolitani

Scripsit varia, primum verò locum habent in *Varronem* de Linguâ *Latinâ* Emendat onum Notæ: in *Sext. Pomp. Festum* Notæ: Familiæ *Romanorum* XXX. Dialogi XI. Numismatum *Græcorum*, *Romanorum* & *Hispanorum* Antiquitatum, item & Scriptionum Veterum *Hispano* Sermone scripti: Emendationum & Opin.onum Juris Civilis lib. 4. ad *Modestinum*: Antiquæ Collectiones Decretalium, cum Notis eruditis: Epitome Juris Pontificii veteris, pars 1. Concilia *Græca* & *Latina*.

Maxima in illo cognitio Antiquitatis, summa scientia juris antiqui, legumque *Romanarum*, & familiarum: multæ in eo, ut *Rome* natus videretur, literæ, & elegantia Sermonis *Latini*. *Ciceronem* etiam senex legebat assiduè, ut eloquentiæ principem. *Iuris* vero tanta in eo accuratio, ut veterum aliquis, præstantissimorumque prudentum, *Paulus*, *Vlpianus*, aut *Papinianus* ab inferis extitisse, ac revixisse, vel animam ex *Pythagoræ* tenenti i recepisse illorum videtur. Quanta porrò Historiarum, antiquarumque rerum *Græcia* & *Italiæ* explicata cognitio! Jus Pontificium & Civile ita lustravit: hoc adolescens, senex illud; ut Principem illum Jurisconsultorum, nostrisque ævi florem delibatum, uno ore gentes omnes prædicent. *And. Schott.* in orat. Funebr. *Ant. Augusti*.

Huic gravi malo remedium, quod potuit, adhibuit, doctissi us & optimus vir, *Ant. Augustl*. Est ille quidem multo gravioribus literis instructus, & iis demum omnibus, quę conveniunt personę Episcopi, quam fust net: sed tamen has quoque humaniores literas enixè adjuvit, ut notum omnibus studiosis ipsarum. *Petr. Victor*. l. 38. Var. Lect. c. 9.

Antonius Augustinus: Magnum *Hispaniæ* lumen; qui politioris literaturæ ac Antiquitatis rarâ cognitione sibi in *Italiâ* comparata, & *Juris Romani* ac postremo *Pontificii* exquisitâ scientiâ meruit, ut *Romæ* inter XII. viros litium judicandarum à *Pontifice* coopta etur. Multa, in *Italiâ* dum fuit, & posteà in Patriâ ad æternam memoriam victura monumenta edidit, sive edenda *Fulvio Ursino* amico suo & in eodem literarum genere, *Iurisprudentiam* excipio, versanti commisit. *Thuan.* ad ann. 1586.

Vir Juris & omnis Antiquitatis peritissimus. *Conring.* de O. J. G. c. 14.

Vir illustrissimus & excellentissimus in omni genere laudis. *Baluz.* in Præfat. ad Regin. de Discipl. Eccles. sect. 3.

Benè est, quod summus vir *Antonius Augustinus* ipsius *Festi* Fragmentum ex Bibliothecâ *Farnesianâ* juris publici fecerit cum eruditis notis. *Voss.* de Philolog p. 35.

Antonius Augustinus, vir, & eruditissimus, & optimè de literis elegantioribus meritus, *Varronis* verò vindex, assertor, patronusque unicus habendus, imò verò ejus potius *Æsculapius*. *Adrian. Turneb.* l. 23. advers. c. 1.

Accepi tuum *Varronem*, quid quæris? tê d gnus est. Quòd si operam eandem posueris in *Festo*, plurimum tibi *Romana Litera* debebunt. Aggredere. Quid enim tibi non succedet, qui, (ut omittam illa quæ pleno jam Theatro spectata sunt, ingeniu:n, judicium, doctrinam) quantus quantus es, totus labor, totus industria es! *Paul. Manut.* in Epist.

Neque

Digitized by Google

Magnificat Mariæ, in Ecclesiasticum librum, in omnes tres libros Salomonis, in Psalmos, in Isaiam, in Jeremiam, in Ezechielem, in Danielem, in duodecim Prophetas, in Matthæum, in Joannem, in Epistolam ad Romanos, in Epistolam ad Galatas, in Epistolam ad Ephesios, in Epistolam ad Philippenses, in Epistolam ad Colossenses, in Epistolam ad Hebræos, in Epistolam Jacobi, in duas Epistolas Petri, in tres Epistolas Joannis, in Epistolam Judæ, in Apocalypsim.

Sermones de Sanctis, & alios ad diversa tempora. Sermones de Sanctis. Expositio in Symbolum Apostolorum. Expositio in Orationem Dominicam. Expositio in Salutationem Angelicam. Expositio in Missam. Expositio in Regulam Sancti Benedicti. Expositio in Regulam Sancti Augustini. Expositio in Regulam Sancti Francisci. Expositio in Regulam Sancti Dominici. Expositio in Regulam Sancti Bernardi. Expositio in Regulam Sancti Ordinis Cisterciensis. Expositio in Regulam Sancti Ordinis Cartusiensis. Expositio in Regulam Sancti Ordinis Carmelitarum. Expositio in Regulam Sancti Ordinis Servorum. Expositio in Regulam Sancti Ordinis Minimorum. Expositio in Regulam Sancti Ordinis Fratrum Prædicatorum. Expositio in Regulam Sancti Ordinis Fratrum Minorum. Expositio in Regulam Sancti Ordinis Fratrum Eremitarum. Expositio in Regulam Sancti Ordinis Fratrum Sanctæ Crucis. Expositio in Regulam Sancti Ordinis Fratrum Sancti Spiritus. Expositio in Regulam Sancti Ordinis Fratrum Sancti Antonii. Expositio in Regulam Sancti Ordinis Fratrum Sancti Joannis Hierosolymitani. Expositio in Regulam Sancti Ordinis Fratrum Sancti Joannis Jer

Iidem ex emendatione & cum Annotationibus *Stephani Baluzii*, *Parisiis* 1672.

Extant in Antiquas Decretalium collectiones Notæ & Emendationes. *Parisiis* apud *Steph. Cramoisii* 1609.

Extant Dialogi XI. de Numismatibus priscis *Græcis*, *Romanis* & *Hispanicis*, deque antiquitatibus quæ in iis occurrunt. *Hispanicè Tarraconæ* per *Phil. Mey.* 1587. 4.

Iidem *Italicè* redditi per *Dionysium Octavianum Sadam* cum Auctario. *Romæ* fol. 592. apud *Gul. Facciottum.*

Iidem *Latinè* per *Andream Schottum*, qui unum adjecit de priscâ religione & de diis Gentilium: in quâ editione icones Numismatum *Jacobus Biens* æri incidit. *Antverpiæ* 1617. fol. apud *Henricum Ærtsium.*

Extat Bibliotheca *Latina*, *Græca*, mixta, MSS. *Tarraconæ* in 4°. anno 1586.

Hoc ejus Epitaphium:

D. O. M.

SS. Eucharistiæ S.

Antonius Augustinus, *Antonii* Procancellarii filius, *Cæsaraugustanus*, Palatii Apostoli. Auditor, Episcopus *Allifanus*, *Pauli* IV. ad *Philippum* & *Ferdinandum* Reges Legatus, *Siciliæ* Censor, *Ilerdensis* Episcopus, max mo plausu *Tridentino Concilio* interfuit, inde ad *Tarraconensem* Archiepiscopatum translatus Juris & Humanitatis vindex clarissimus, eleemosynarum largitor excellens, Oraculum Sapientiæ terrestre, editis aureis libris atque edendis relictis, hoc Sacellum Sanctæ Eucharistiæ P. C. *Christum* ac Sanctam *Tectam* tutelarem ex asse heredes faciens. Obiit pridie Kal. Junii 1586. ætatis 69.

Petrus Joannes Nunnesius Valentinus Orator & Philosophus hoc illi amicitiæ ergô Epitaphium composuit.

JOANNES BODINUS

Clar. An. D. MDLXX.

NAtione *Gallus*, patriâ *Andegavensis*, Jurisconsultus & Politicus, anno 1596. Septuagenario major obiit. A Protestantium doctrina haud multùm alienus.

Joannes Bodinus in *Andibus* natus, & puer, ut quidam certò affirmarunt, in *Carmelitarum* Cœnobio vitam religiosam professus, dein voto immaturâ ætate facto solutus, gnaviter literis operam dedit; Linguarumque non vulgari peritiâ sibi comparata, omnium artium circularem ambitum animo ingenti complexus est. Cûmque initio in foro *Parisiensi* patronum egisset, contentiosæ illius militiæ

Digitized by Google

Nam quemadmodum Deus omnia ordine, numero & mensura disposuit, ita & Angelos ordine, numero & mensura distribuit, ut Dionysius Areopagita, Gregorius, & alii Patres nos docuerunt. Hinc autem sequitur, quod Angelus, & quilibet alius spiritus creatus, non possit esse ubique, sed tantum in uno loco, & in uno tempore. Quod ita probatur. Nam sapientia & potentia Dei infinita est, ut Theologi docent, & ideo omnia quæ creavit, ordine, numero & mensura creavit. Ita Sapientia, & potentia creatæ substantiæ finita est, & ideo ordine, numero & mensura creata est. Sed ordo, numerus & mensura, quæ Angelis, & spiritibus creatis tribuitur, non est ubique, sed tantum in uno loco, & in uno tempore. Ergo Angelus, & quilibet alius spiritus creatus non est ubique, sed tantum in uno loco, & in uno tempore. Major patet ex Augustino, qui ait: *Omnia Deus disposuit in Pondere, Numero & Mensura.* Minor patet ex Dionysio Areopagita, qui ait: *Angelos Deus ordinavit, & distribuit in ordine, numero & mensura.* Conclusio patet ex Gregorio, qui ait: *Angelus non est ubique, sed tantum in uno loco, & in uno tempore.* Et Augustinus

ctiones *Turnebi* in *Oppianum* pro ſuis, nemo noſtrorum ignorat: ſed in libris de *Rep.* monitus, pleraque mutavit in melius. Ego primam tantùm editionem legi, ſecundam inſpexi leviter, ſit non inutilis ejus opera, ea certè non eſt, ad quam deduci debeat adoleſcens tanquam ad fontem aut purum rivulum, *Jac. Rongarſ.* in Epiſt. ad *Conrad. Rittershuſ. Francofurt.* 4. April. 1600.

Bodinum exiſtimavi ſemper, hominem rerum quàm verborum ſtudioſiorem, Latinitate utentem haud planè nitidâ, metricarum Legum pueriliter imperitum, *Græcis* literis vix imbutum, *Hebraicorum* morum ac ſententiarum ſatis gnarum non ex interiore linguæ illius cognitione, ſed ex amicitiâ quam coluit cum doctiſſimis *Hebræorum* quæ in illo πληροφορίαν [*firmam fidem*] quæ in *Chriſtianis* requiritur, non parum labefactavit. In hiſtoriis & teſtimoniis citandis video eum à verò ſæpè abire, neglectu malo credere, quàm dolo: quanquam interdum vix eſt ut doli ſuſpicionem effugiat. *Grot.* Epiſt. ad *Joan. Cordeſium*, 19. Septemb. 1634.

In Politicis nullus jaculum extra metam expedivit, excepto *Jo. Bodino*, cui uni tantùm cæteri concedunt, quicunque unquam de *Rep.* Libros edidere,

Quantum lenta ſalix pallenti cedit olivæ.

Nec immeritò ſanè, cùm animum inquietum ac vaſtiſſimum quem exceperat à naturâ, tam pertinaci ſtudio, tam inexhauſtâ doctrinâ, tam admirabili judicio excultum, ad rerum omnium comprehenſionem attulerit, ut ſuperatis linguarum penè omnium ac ſcientiarum difficultatibus, non modò naturæ Theatrum novis rationibus extruxerit, ſed Regnorum quotquot in Mundo conſtituta fuere, ſpecies, leges, inſtituta, arcana denique & virtutes ac vitia in ordinem ſapientiſſimè reduxerit, ac velut *Phœnix* unicus ſui ſæculi, ſeipſum tandem conſumpſerit in contemplatione altioris illius ſapientiæ, cujus ſecreta revereri potius ac admirari debuiſſet, quàm ipſa in medium & examen, velut reliqua, omnia vocare. Sanè quantum ad ejus Remp. ſpectat, fatendum eſt opus eſſe elaboratum ingenio, expolitum induſtriâ, perfectum judicio, & ita numeris omnibus abſolutum, ut qui ab ipſo diſceſſerit, haud diſſimilis videri poſſit nautis illis antiquioribus, qui neglecta vel ignoratâ *Cynoſura* præſtantiâ, navigationis ſuæ curſum ad avicularum quatundam placitum dirigebant, ſæpiuſque per cautes & ſaxa præcipites ferebantur. *Gabr. Naud.* in Bibliograph. Polit.

Joannes Bodinus Andegavenſis Gallus, Juriſconſultus & Politicus, quem ſupra Aſtra evehit *Naudæus*, nimio amore erga civem occæcatus; celebris præ primis eſt ſex de *Republicâ* libris, in quibus varios locos civiles, veluti cum, qui de Republica optimâ tractat, deinde ordinem & demonſtrationes, modeſtiam etiam erga *Ariſtotelem* alioſve deſideramus. Sæpè nimis ad alia digreditur *Bodinus*, & nimis operoſus eſt in Hiſtoriis recenſendis quę in ſcientiâ politicâ uno vel altero verbo erant tangendę, uti præclarè ab *Ariſtotele* obſervatum. Plurima præterea, quę ſunt privati & publici juris, admiſcet; quibus demptis omnibus, parum remanebit argumenti politici. Denique non tam aliarum rerum publicarum, quàm Gallicanæ

Digitized by Google

Collectum postea habuit Ioh. Aurifaber, & Francofurti Anno 1566. quatuorvolumina in octavo edidit. Ex his Latinis prodierunt in Germania Anno 1570. quatuor tomi in octavo.

Ratisbona Ioannes Pistorius Nidanus Ecclesiae Ratisbonensis Pastor, Theologiae Doctor, Lutheranae doctrinae propugnator, & Catholicae Ecclesiae hostis acerrimus, Christo Iesu Domino Deo & Redemptori suo placide obdormivit.

Rodolstat Ioannes Fabricius Montanus, quem nos Ioannem Montanum vocavimus, Ecclesiae Rodolstadiensis Pastor, Theologiae Doctor, & Superintendens, Lutheranae doctrinae propugnator, & Catholicae Ecclesiae hostis acerrimus, Anno suae aetatis 60. Christo Iesu Domino Deo & Redemptori suo placide obdormivit. Is Ioannes Fabricius Montanus, Ioannis Fabricii Augustani Episcopi Vicarii filius, Ioannis Eckii Ingolstadiensis Theologi discipulus, Lutheranae doctrinae propugnator, & Catholicae Ecclesiae hostis acerrimus, Anno 1537. Wittenbergae Theologiae Doctor factus est. Scripsit Latine multa, quae Francofurti, & alibi, in 8. vulgata sunt. Ex his Germanice prodierunt Anno 1563. Francofurti in octavo, Catechismus Christianae doctrinae, & Postilla, sive Homiliae de Evangeliis quae per totum annum recitantur. Anno 1564. Francofurti in octavo, Homiliae de Epistolis quae per totum annum recitantur. Anno 1565. Francofurti in octavo, Homiliae de Evangeliis quae in festis diebus recitantur. Anno 1566. Francofurti in octavo, Homiliae de Epistolis quae in festis diebus recitantur. Anno 1567. Francofurti in octavo, Homiliae de Evangeliis quae in festis diebus recitantur. Anno 1568. Francofurti in octavo, Homiliae de Epistolis quae in festis diebus recitantur. Anno 1569. Francofurti in octavo, Homiliae de Evangeliis quae in festis diebus recitantur. Anno 1570. Francofurti in octavo, Homiliae de Epistolis quae in festis diebus recitantur. Anno

Ioannis Bodini Andegavensis Demonomania, ejusdem de *Republicâ*, & *Methodus* ad Facilem *Historiarum* cognitionem; item universæ *Naturæ Theatrum*, inter libros prohibitos rejiciuntur *Indice Romæ* impresso, 8°. anno 1681.

Extat de *Republicâ* Lat. *Par.* 1586. Fol.

Extat Opinionum *Io. Wierii* confutatio. *Francof.* 1603. 8°.

Extat Juris Universi distributio. *Col. Agr.* 1580. 8°.

Extat universæ Naturæ Theatrum *Francof.* 1597. 8°.

Extat Methodus Historica 1595. 8°.

Pauperrimus obiit; ideoque facetissimum fuit Anagramma:

JOANNES. BODINUS.

ANDIUS. SINE. BONO.

GULIELMUS CANTERUS

Ann. D. MDLXX.

IN *Batavorum* Urbe *Trajectensi*, ad veterem *Rheni* alveum, familiâ antiquâ & clarâ natus, Scholam Patriam, cui *Georgius Macropedius* tum præerat, puer frequentavit. Annos 12. natus *Cornelio Valerio*, *Latina Lovanii* in Gymnasio Trilingui professenti, in disciplinam datur. Hujus lateri annos amplius quatuor adhæsit, & admodum adolescens Tragœdias *Latinè* conscripsit. Inde *Lutetiam* profectus, *Ihanni Auratо*, Regio *Græcarum* literarum Professori, & ævi sui summo Poëtæ, contubernalis fuit. Sed turbis civilibus exortis, cùm *Gallia* Academias, pleraque lustralles, *Italiam* ingeniorum parentem adiit; *Bononiæ Carolo Sigonio* innotuit; ejique posteà *Novarum Lectionum* libros inscripsit. Pòst *Lovanium* per *Germaniam* revertus, tam immodicè studiis totum se tradidit, ut mortem properasse creditur. In certas operas diem ita partiebatur, ut alia antemeridiem, pomeridianis horis alia studia tractaret. Simile de avunculo suo *Plinio* scribit & jactat alter *Plinius*: atqui ignavum ac desidem illum dixeris, si eum hoc assiduo atque indefesso homine compares. Omnes non solùm dies appendit & numeravit ad studiorum tractationem, sed horas etiam singulas ad clepsydram divisit, & attribuit huic lectioni, aut huic scriptioni; quod nisi ipse præfando in *Stobæi Eclogas* à se *Latinè* redditas, testaretur, incredibile fortasse videri queat. Atque his quidem conjunctis laboribus culmen solidæ eruditionis attigit, & in *Græcis Latinisque* ad summam laudem pervenit: ut doctrina ætatem transierit. Bibliothecam habuit instructissimam, collectis ex mediâ *Græciâ* & *Italiâ* libris calamo exaratis, quos extrudere aliquando decreverat. Sed ut optima quæque in terris diurnare non solent, largâ tabe 1577. extinguitur *Lovanii*, cum tertium & tricesimum ætatis annum nondum attigisset: in cujus immaturo interitu magnum *Græca Latinaque* litere damnum fecerunt, *Aub. Miræus*.

Gulielmus

Ambrosius Catharinus, primò Monachus Augustinianus, deinde Archiepiscopus Compsanus, postea Episcopus Minorensis, tandem Episcopus Senensis, Concionator, & Theologus Pontificius, obiit anno 1553. Scripsit Commentaria in Epistolas Pauli, & alia quædam opuscula, quæ non recensemus, quia non tanti sunt momenti, ut legantur.

Ambrosius Leo, Tigurinus, natus Bremgartæ, Helvetiorum oppido, anno 1527. Ab anno 1555. ad annum 1584. Ecclesiæ Tigurinæ Pastor fuit, & Carolum, Ludovicum, Christophorum, Ambrosium, Johannem, & Hieronymum, Comites Palatinos Rheni, Bipontinos, Veldentzenses, Simmerenses, & Lutzelsteinenses, Principes Electores, Ducesque Bavariæ, Comites Palatinos, Ducesque Superioris & Inferioris Bavariæ, Comites Palatinos ad Rhenum, Ducesque Novi-Castri, Sulzbacenses, Mosbacenses

« Quoniam ad literas propensioris esset ingenii, magnum brevi tempore pro-
« gressum in iis fecit, præsertim verò in Veterum Authorum intelligentia & Do-
« ctarum *Linguarum* quas in *Belgio* didicit, & postea excoluit in suis per *Galliam*,
« *Italiam* & *Germaniam* peregrinationibus. Imo & illis Regionibus Eruditorum
« amicitiam adeptus est in quorum cognitionem venit. Imprimis verò magni
« fecit *Aurati*, *Mureti*, *Sigonii* & *Fulvii Ursini* familiaritatem. Splendidam ha-
« bebat Bibliothecam *Canterus*, quam Theodoro Fratri post se reliquit. *Moreri*
« Diction. Gallico majori.

« *Canterus* in Poëtica, in Rhetorica, in Historia & in Critica versatissimus
« erat. Ejus *Prosa*, ejusque *Carmina Latina* mirabili concinnitate ac elegantia
« splendent. *Ant. Teissier.* Elogiis Viror. Elog. Gall.

Quis hoc legens Elogium non stupescet, Quomodo scilicet *Guliel. Canterus* nondum egressus ætatem annorum trium & triginta, tanto usus fuerit otio ut & conscribere & in publicum edere potuerit tot opera, quæ cum sint omnia bonæ doctrinæ variæque eruditionis plena, optimoque stylo elaborata, magno sunt emolumento toti Literatorum Reipublicæ. *Ghilini* Theatro Virorum Literatorum Italicè.

Octo ejus libri Nov. Lectionum Tomo tertio Lampadis Criticæ inserti sunt. Alia ejus opera variis in locis atque temporibus sunt impressa.

Hoc ejus Epitaphium:

Nobili, variâque eruditione utriusque linguæ monumentis claro Viro Gulielmo Cantero Ultrajectino, *qui XXXIII. Annos natus, minus XVI. diebus obiit XV. Junii, MDLXXV. Fratri suo Cariss.* Theodorus Canterus *posuit.*

PETRUS CIACCONIUS

Clar. A. D. MDLXX.

HOnestis, sed tenuioris rei parentibus, *Toleti Carpetanorum* natus est. *Romæ*, cùm annos LVI. vixisset, die XXVI. Octobris, anno MDLXXXI. animam efflavit.

Scripta ejus hæc sunt: Kalendarii *Romani* Veteris explanatio — In *Sallustium* Notæ — In *Cæsaris* Commentaria Scholia uberiora — In Inscriptionem columnæ Rostratæ C. *Duilii* Commentarius — De Ponderibus & Mensuris — De Trichinio Romano — Notæ ad *Arnobium* & *Octavium* — *Minucii Felicis* — In *Joannis Cassiani* quæra Annotationes doctissimæ — In *Tertullianum* conjecturæ. *Desiderantur & expectantur* Notæ in *Marcum Varronem* de linguâ Latinâ, & Re Rusticâ: In *Pomponium Melam*: In *Plinii Majoris* Naturalis Historiæ libros docta Commentaria.

Ciacconius vir exquisitâ in omni scientiarum genere, Antiquitatis & omnis politioris literaturæ cognitione clarus: Et quem unum video ex omni literatorum, qui ævo nostro innotuerunt, numero, qui *Æmaro Ranconeto* nostro comparari

Digitized by Google

gnum Cæsaris. Vbinam illa, &c.

Ad hæc Cæsar: Quæ, inquit, ad me attinent, ea omnia ab his scripta sunt, & mihi ipsi, & omnibus. Ad illa quæ ad Pompeium, & ad Cæsarem pertinent, ego respondeo, Cæsarem non fuisse Pompeium, & Pompeium non fuisse Cæsarem, sed alterum alterius inimicum, & alterum alterius hostem.

Quæ vero in te conferuntur, ea sunt, quæ ego ipse, & omnes, qui tecum sunt, audiunt: ad quæ omnia tecum sæpe egimus, & tibi ipsi, quæ nobis dicenda sunt, dicta sunt. Quæ autem ad me pertinent, ea sunt, quæ ego ipse, & omnes, qui mecum sunt, audiunt.

Petrus Crinitus de Honesta disciplina. Laurentius Pisanus Comensis, de Cæsare.

Laurentius Pisanus Comensis, vir doctus, & elegans, Poema scripsit, Lege, Comensis de Cæsare.

Cæsar omnium bellorum Dux, & Imperator fuit, & Pontifex Maximus, & Consul, & Dictator, & Tribunitia potestate, & Proconsulari imperio, & Censoria, & Imperatoria, & Regia, & Patria, & Principatu, & Triumphis, & Ovationibus, & Consulatu, & Dictatura

ſuppletam: Prodiit *Lugduni Bat.* ex Offic. *Plantin.* apud *Franciſc. Raphelengium* 8. 1597.

Prodiit de ponderibus, menſuris & nummis Opuſculum. Additus eſt Com. de columnâ. *Romæ* ex Typogr. Vaticana 8°. 1605. & antèà ann. 1586.

Hoc ejus Epitaphium: in æde S. *Jacobo Apoſtolo* ſacrâ.

Petro Ciacconio, *presbytero* Toletano, *in quo multiplicis doctrinæ copia cum vitæ ac morum integritate certabat, qui à* Gregorio *XIII. S. S. Patrum libris, ſacriſque canonibus & Bibliis perpurgandis præpoſitus, in eo munere obeundo eruditione, judicio, fide ac diligentiâ præſtitit. Eccleſia* S. Jacobi Hiſpanorum, *qui urbem colunt, hæres ab eo inſtituta, monumentum hoc poſuit. Vixit annos 56. obiit anno* 1581. *VII. Cal. Novemb.*

JACOBUS CUJACIUS

Clar. Ar. U. MDLXX.

GAllus, *Toloſæ* natus, anno *Dom.* 1590. obiit ſeptuagenarius, magni nominis Juriſconſultus. Mortui vitam & mores *Papirius Maſſonus*, quâ ſolet ſtyli elegantiâ, ad poſteros tranſmiſit. *Scripſit* pluima quæ ad Juriſprudentiam pertinent.

Iacobo Cujacio in Urbe *Tectoſagum* genere humili nato præcelſum ac planè cœleſte ingenium *Natura* conceſſerat, cujus unius ope, nec ullis præterea Magiſtris adjutus, ſupremum illum eruditionis gradum attigit, quo latè conſpicuum & nitentem hâc ætate vidimus, dum incredibili nationum omnium concurſu intima juris & antiquitatis penetralia, quorum aditus penes illum erant, juventuti aperiret ac reſolveret. Docuit enim plurib⁹ in locis, ac præſertim apud *Biturigas*, ubi maximo illius Urbis ornamento long ſimè commoratus eſt. *Scævol. Samarthan.*

Iacobus Cujacius, Tholoſa natus, rarum non ſolùm *Gallia*, ſed univerſi *Chriſtiani* Orbis, in quo literæ & Juriſprudentia vigent, ornamentum, à ſummis juris conditoribus *Interpres primus & ultimus:* cui, quic⁹quid puræ nativæque lucis eiſc entiæ undecunque acceſſit, ætas hæc debet, & poſtera debitura eſt. Hæc enim *Elogia* illi à viro doctiſſimo & gratiſſimo *P. Pithœo* meritò tributa ſunt. Huic rarâ felicitate [quod vix aliis poſt mortem datur] contigit, ut vivus videnſque laude, quam meruerat, frueretur; & in *Foro* ac ſubſelliis [ubi purior Juris veteris ſcientiâ quam ille profitebatur, à *Pragmaticis* noſtris minore in pretio habetur] cùm alii peculiari quiſque nomine ſuo citentur, ipſe per eminentiam *Juriſconſulti* nomine appellaretur. *Thuan* ad ann. 590.

Iacobus Cujacius Tholoſas, quod poſteri fortaſſis mirabuntur, ſeipſum in *Græcis* ſetè *Latiniſque* politioribus literis, docente nullo, erudiit: quam ob cauſam à nobis raro præclaroque nomine αὐτοδίδακτος appellabitur: ac juris *Romani* radices tantâ curâ effoſſas in lucem protulit, ut cæteri antè ignoraſſe illas, ipſe ſolus poſt

Digitized by Google

gali modum & quadrandi figuras in & circa se invicem inscriptas. Amstelodami 1654. 4. Ejusdem Tractatus de Cycloide, & Cycloidis Segmentis, Spatio & Centro Gravitatis. Ibid. 1659. 4. Ejusdem Tractatus de Centro Gravitatis Solidorum. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Motu, Concursu & Naturali Reflexione Corporum. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Vi Centrifuga. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Circularibus, quæ Cylindrica, Annularia & Conica Frustra Nuncupantur. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Ratiocinio in Ludo Aleæ. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Circuli Magnitudine Inventa. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Serie Quadam Fractionum. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Rotundis. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Hyperbolicis. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Elliptico-Hyperbolicis. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Parabolicis. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Hyperbolico-Parabolicis. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Elliptico-Parabolicis. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Hyperbolico-Conicis. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Elliptico-Conicis. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Conicis. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Cylindricis. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Annularibus. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Conicis Frustra Nuncupatis. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Annularibus Conicis. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Annularibus Conicis Frustra Nuncupatis. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Annularibus Parabolicis. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Annularibus Hyperbolicis. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Annularibus Elliptico-Hyperbolicis. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Annularibus Elliptico-Parabolicis. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Annularibus Hyperbolico-Parabolicis. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Annularibus Hyperbolico-Conicis. Ibid. 1669. 4. Ejusdem Tractatus de Solidis Annularibus Ellipt

si vel minimum contra lubitum obstreperent Auditores. Dominus Cujacius tam bonus vir fuit; Discipulorum Pater erat, & plusquam quatuor millium librarum jacturam fecit, quod pecunias Discipulis suis commodasset. Scaligerana 2.

Addendus huc etiam *Jacobus Cujacius*, ætatis nostræ facilè consultissimus, illius verò artis (*interpretandi*) minimè rudis. In sexagesimo quippe βασιλικῶν libro interpretando ita versatus est, ut fidei suæ promissum planè præstiterit, neque deciverit à præscripto *Justiniani*, quo leges suas κ τίδα verti jussit. Aliquos præterea operis ejusdem libros in *Latinum* Sermonem transcriptos aditurum se receperat; verùm mors consilium intercepit. Minimè autem iis assentiendum, *qui* (ut videre est in *Casaub.* Epist. 263.) *inauditâ mentiendi & falsa fingendi licentiâ, Latinam illam Græcarum Epistolarum Interpretationem ex adscripserunt, & sub tam illustri nomine obscuri cujusdam & mediocriter docti* Germani *versionem*, cæteroqui non aspernandam, & verborum ac sententiarum satis tenacem *publicarunt*; *quum* Franciscus Pithæus, *à quo illi habuerunt, eam sæpè mihi in Bibliothecâ suâ ostenderit, &* Basileæ *nescio quo casu sibi repertam dixerit. Huet.* de Clar. Interpret.

Studere solebat in lecto prostratus, pronus in ventrem, libris circa se dispositis. Discipulos suos adeo diligebat ut pecuniam iis dum illa indigerent commodaret, & Scaliger asseverat eum hoc pacto plusquam quater mille libras perdidisse. Missam & Processiones frequentabat; quia verò in partes *Henrici IV.* contra Factionem ei adversam transivit, *Protestantibus* ipsum accensendum esse voluit vulgus, & pluries per sicarios cædes illi fuit intentata. Testamento suo Ecclesiam *Romanam* nullatenus meminit, sed uxorem hortatus est ut filiam suam in *Dei* timore institueret, Scripturæ nihil addendo vel detrahendo. Verumtamen præclarus vir ille hac ærumna exercitus est, quod filiam genuerit tam nefariæ prostitutioni deditam ut de vitio suo gloriaretur, & alta voce prædicaret se sibi non minorem famam ex impudicitate quæsituram, quàm parens suus eruditione illustris erat. *Ant. Teissier* Elogiis Viror. eruditorum. Gall.

Extant Opera omnia in Tomos V. digesta. *Parisiis* apud *Seb. Nivellium* 1584. fol.

Hoc ejus Epitaphium:

Jac. Cujacio V. C.

Tholosa illius dum quondàm *Palladia* fuit alumno subcinericio, hæredique ex asse Postumo *Romani Juris* à summis conditoribus interpreti primo & ultimo, cui quicquid puræ nativæque lucis & scientiæ undecunque accessit, ætas sua debet, postera etiam, si quæ Legum cura manet, debitura est. P. *Pithœus* P. F. Doctori bene de se, bene de literis omnibus merito.

M. P.

Digitized by Google

M.P.

Vid. Celeberr. ac indefatigatum Dom. D. Nemo Laffeck. confil. Regiorum, Tractat. D. Hom. Hofm. Amor. Patr. c. 18. §. 1. n. 1. 2. 3. 4. 5.

Caspar Thomas Boner nahm zuerst Antheil an

Conferver. fluvil. &c. 1748. 4. mit Kupfern.

* Der Doctor Leopold, Königlicher Professor zu Lund, starb regierungsrath, professor, doctor, ritter, und [illegible]

HUBERTUS GOLTZIUS.

Wurde in Würzburg geboren, den 26. October, 1526. und starb Brugis Flandriæ d. 29. Oct. 1583. Er war ein Sohn des Johann Goltz, Bürgermeisters zu Venlo, und Elisabeth Hoefnagel.

Sein Vater, welcher ein Liebhaber der Alterthümer war, und eine ansehnliche Sammlung von Münzen hatte, unterrichtete ihn selbst darinn, und ermunterte ihn dazu, sich in Deutschland, Frankreich, Italien, Sicilien, Griechenland, Asien, Africa, Spanien, Portugall, England, Schottland, Irrland, Dänemark, Schweden, Preussen, Polen, Ungarn, Böhmen, Mähren, Oesterreich, Steyermark, Kärnthen, Crain, Tyrol, Bayern, Schwaben, Franken, Sachsen, Westphalen, Lothringen, Brabant, Flandern, Holland, Seeland, Friesland, Geldern, Cleve, Jülich, Trier, Cöln, Mainz, Hessen, Thüringen, Meissen, Lausitz, Schlesien

Panvinium, *Antonium Augustinum*, *Fulvium Ursinum*, debet plurimum; arte cælandi ac scriptis propriis ad utramque multum contulit. *Thuan.* l. 78.

Magna profectò debetur gratia viro ingeniosissimo & laboriosissimo, cui *Germania* parem, nedum superiorem, in hoc tali antiquitatis studio non habuit: quique nullam ferè spiritum tranquillum duxit, quò aliquid in Reipublicæ literariæ conferret utilitatem. *Melch. Adam* in Vit. *Golz.*

Vidi Fastos Consulares tuos. Quid magis mirer? diligentiam in quærendis tot nummis? felicitatem in reperiendis? an manum & artem in exprimendis? *Lips.* l. 2. Epistol. Quæst. Epist. 21.

Golzius nihil me docet, scio omnia illa; sed est bonus liber pro Tyronibus. *Scaligerana* posterior.

Hubertus Golzius in Picturæ, in Sculptura & in Antiquitatis cognitione excelluit. Totam *Germaniam*, *Gallian.* & *Italiam* Equitis *Marci Laurini* sumptibus perlustravit, sollicitéque perquisivit ac solertissimè delineavit vetera omnia *Numismata*, quæ in Curiosorum Conclavibus affendere potuit. Eaque à se sculpta Doctis Commentariis explicavit. Anton. Teissier. Elogiis Vir. Erudit. Gall.

Golzius adeo solerter parallellissmum fecit inter *Imperatorum Numismata* & veteres Historias, ut plurima luce dici digna dilucidaverit; quæ eatenus in obscuritate & confusione delituerant, & ad quæ sagacissimi Commentatores pertingere nondum valuerant. Quoniam verebatur ne illaberentur menda in Operum suorum Impressionem, quibus eorum pretium vilescere potuisset, intra proprios lares insignem *Typographiam* struxit, in qua Editiones omnes manibus ejus tractabantur, & ab illo solo corrigebantur: Quas etiam suis omnibus numeris tam absolutas præstitit in arte cælandi, in characteris munditie & in sermonis elegantia, ut per universam *Europam* cum stupore conspectæ fuerint, sintque etiamnum insigni ornatui intra celeberrimas *Bibliothecas*——Tam impensè *Romanam Antiquitatem* amabat, ut illius in suâ familiâ, vitam revocare velle videretur, nominibus *Iulii*, *Marcelli* aliisque similibus quæ liberis suis imponebat. *M. Bullart.* Academ. Scientiarum. Gallicè.

Nullius quoque præterire possum, quod mirandum tamen est, doctissimum cæteroquin *Hubertum Golzium*, virum cui erudito scriptis non & famâ cognitum, *Martinii Smetii Inscriptiones Antiquæ* suo nomine publicâsse; quod hisce versiculis *Hadrianus Damman Gand*, ejus operi præfixis, eleganter sanè deflevit:

Sed neque, te Goltzi decuit, quæ Smetius olim
Priva reliquisset viduæ, *tua dicere, cunctis*
Vendereque: os homini! postliminiône putasses
Vindicias peterent Manes & posthuma proles.

Janson. *Nov. Antiq. p.* 27, 28.

Prodiit liber de Origine & Statu Populi *Romani*, Fastis *Golzii* subjectus *Brugis Elandrorum*, 1566. in Foll.

Prodiit

Basilii, & Ioannis Basilii Cardinalium, S.R. Imperii Comitum Iuniorum, Patricii Romani, Archiepiscopi Thessalonicensis, & Ecumenici Patriarchæ Constantinopolitani, Epistolæ. 4°. 1612.

Ioannis Damasceni Opera, quæ Græcè reperiuntur. Primus Argentinæ, deinde Lutetiæ Parisiorum, 1603. 1619. 1712. 2 Tom. fol.

Ioannis Damasceni, Orationes tres. 1601.

GUIDO FABRICIENSIS.

Guido Fabricius natus est Turonibus, Regionis, quæ olim Gallia Celtica dicebatur, Metropoli, anno 1541. Parentibus Ioanne Fabricio, & Catharina Bellaio, honestis & antiquis familiis ortis. Cum in ipsa patria Grammaticæ & Humaniorum Literarum studia ad aliquem profectum attigisset, Lutetiam Parisiorum se contulit, ubi Philosophiæ & Medicinæ operam dedit. Ibi Medicinæ Doctor factus, Regi Henrico III. Christianissimo, & Henrico IV. Christianissimo successoribus à Cubiculo fuit, & Medicinam Clinicam in Regio Parisiensi Gymnasio publicè professus est. Ibi Medicinæ Professor Regius, & Regius Consiliarius, & Archiater creatus est. Ibi Decanus Facultatis Medicæ, & Regius Professor Botanices, Anatomiæ, & Chirurgiæ, & Regius Consiliarius, & Archiater factus est. Ibi Regius Professor Botanices

Guidonis Pancirolli, magnæ gloriæ Jurisconsulti, operosi sunt Commentarii in augustissimum illud opus, inexhaustum reconditæ antiquitatis Thesaurum, qui *Imperii utriusque notitia* inscribitur. *Douza* Annal. *Holland.* lib. v. p. 220.

Jurisconsultus clarissimus, scripsit eruditissimum in *Notitiam utriusque Imperii* Commentarium, quem auro contra carum habent doctiores. *Mauric.* de princip. jur. publ. c. 2. n. 36.

De ejus festivitate, quâ nulli cederet, & multiplici doctrinâ, quâ sui Ordinis cæteros superaret, multa etiam ex aliis audivimus——quis quantusque *Pancirollus* in disciplinâ Juris fuerit, ipsius consilia testantur. *Casel.* in Polit. pag. 292.

Panciroli Notitia Imperii optimus liber. *Scaligerana* 2.

Summi *Romani Pontifices* duo, *Gregorius* XIV. *Clemens* VIII. miro illum amore complexi sunt, & ad Aulæ *Romanæ* limina, consultationis ergô, perhonorificè vocavere. At ille quietis amans, & bonæ valetudini suæ studens, lucubrationibus etiam eruditissimis evulgandis intentus, fastus hujuscemodi, & honores omnes nihili ducens, Civitatem (*Patavium*) & Academiam nostram *Romæ* præferendam censuit, nec aliò, procul à *Gymnasio* sui delicio, commigrandum. *Laz. Phil. Tomasin.* in Vit. ejus.

* *Henrici Salmuth* in *Guidonis Panciroli*, rerum memorabilium jam olim deperditarum, &c. libros duos Notæ, 1607. cum expurgationibus permittuntur. Vid. *Ind. Madrit.* Edit. ann. 1667.

Extant de Claris Legum Interpretibus libri IV. *Venetiis* apud *Marcum Antonium Brogiolum* 1637. in 4°. & ibid. anno 1655. in 4°. Editi ab *Octavio Panciroll* Fratris Filio.

Extat Commentarius in notitiam utriusque *Imperii Romani Orientalis & Occidentalis. Venetiis* ann. 1593. & *Genevæ*, in Fol. 1623.

Extat de Rebus memorabilibus mutatis, deperditis, & noviter repertis, cum Comm. *Henrici Salmuth Ambergensium* Syndici. *Francof.* in 4. 1660.

JOANNES MALDONATUS.

Clar. A. D. MDLXX. IOco nobili in *Bæticâ Hispaniæ* natus, è sodalitio *Jesuitico*, egregiè à teneris annis omni literarum genere excultus, qui ad exactum Philosophiæ & Theologiæ studium singularem pietatem, morum candorem & acerrimum judicium cùm attulisset, magnâ cum laude & frequenti omnium ordinum concursu toros 10. annos *Lutetiæ Parisiorum* (ubi & eum pueri audivimus) in *Claromontanâ* Scholâ professus est; unusque in causâ extitisse meritò creditur, ut sodalitium illud toti Academiæ valdè invisum, & alioqui jam prudentioribus suspectum, ob tanti viri gratiam ac commendationem à Senatu, apud quem lis adhuc indecisa pendebat, tamdiu toleraretur, & eo usque dum rebus sodalium in urbe confirmatis *Maldonatus* post conciliatam insigni suâ unius eruditione novo ordini celebritatem à *Gregorio* XIII. Pontifice *Romam* evocatus est, ubi vir assiduus in studiis & lucubrationibus suis exactè digerendis intentus, ex nimiis

Ambrosius Camaldulensis, Generalis Ordinis Camaldulensium, vir doctissimus, & Latinarum Græcarum literarum peritissimus, natus Portici Florentiæ, anno 1386. mortuus Venetiis, anno 1439. Scripsit Epistolas, Orationes, Vitas Camaldulensium Patrum, Hodœporicon, Translationes Græcorum Patrum, &c. Vide Trithemium, Bellarminum, Possevinum, Sixtum Senensem, Gesnerum, Vossium, Labbeum, Oudinum, Cavæum, Fabricium, Ughellum, Cardinalem Quirinum, &c. Ambrosius Camaldulensis, Generalis Ordinis Camaldulensium, vir doctissimus, & Latinarum Græcarum literarum peritissimus, natus Portici Florentiæ, anno 1386. mortuus Venetiis, anno 1439. Scripsit Epistolas, Orationes, Vitas Camaldulensium Patrum, Hodœporicon, Translationes Græcorum Patrum, &c. Vide Trithemium, Bellarminum, Possevinum, Sixtum Senensem, Gesnerum, Vossium, Labbeum, Oudinum, Cavæum, Fabricium, Ughellum, Cardinalem Quirinum, &c.

Ambrosius Catharinus, Patricius Senensis, Archiepiscopus Conzensis, vir in Sacris Literis versatissimus, natus anno 1487. mortuus anno 1553. Scripsit Commentaria in Epistolas Pauli, in Apocalypsin, in Matthæum, in Deuteronomium, in Psalmos, in Ecclesiasten, in Canticum Canticorum, in Ezechielem, in Danielem, in Genesim, in Exodum, in Leviticum, in Numeros, in Josuam, in Judicum, in Regum, in Paralipomenon, in Esdram, in Tobiam, in Judith, in Esther, in Job, in Proverbia, in Isaiam, in Jeremiam, in Threnos, in Baruch, in Ezechielem, in Osee, in Joelem, in Amos, in Abdiam, in Jonam, in Michæam, in Nahum, in Habacuc, in Sophoniam, in Aggæum, in Zachariam, in Malachiam, in Matthæum, in Marcum, in Lucam, in Joannem, in Actus Apostolorum, in Epistolas Canonicas, in Epistolas Pauli, in Apocalypsin, Quæstiones Theologicas, Disputationes, Orationes, Epistolas, Tractatus, &c. Vide Echardum, Quetifium, Possevinum, Sixtum Senensem, Gesnerum, Vossium, Labbeum, Oudinum, Cavæum, Fabricium, Ughellum, Cardinalem Quirinum, &c.

Ambrosius de Cora, Franciscanus, Archiepiscopus Amalphitanus, vir doctissimus, natus Coræ in Campania, anno 1500. mortuus Amalphi, anno 1571. Scripsit Commentaria in Epistolas Pauli, in Apocalypsin, in Matthæum, in Marcum, in Lucam, in Joannem, in Actus Apostolorum, in Epistolas Canonicas, in Epistolas Pauli, in Apocalypsin, Quæstiones Theologicas, Disputationes, Orationes, Epistolas, Tractatus, &c. Vide Echardum, Quetifium, Possevinum, Sixtum Senensem, Gesnerum, Vossium, Labbeum, Oudinum, Cavæum, Fabricium, Ughellum, Cardinalem Quirinum, &c.

Ambrosius Flandrinus, Ordinis Prædicatorum, vir doctissimus, natus Flandriæ, anno 1500. mortuus Romæ, anno 1550. Scripsit Commentaria in Epistolas Pauli, in Apocalypsin, in Matthæum, in Marcum, in Lucam, in Joannem, in Actus Apostolorum, in Epistolas Canonicas, in Epistolas Pauli, in Apocalypsin, Quæstiones Theologicas, Disputationes, Orationes, Epistolas, Tractatus, &c. Vide Echardum, Quetifium, Possevinum, Sixtum Senensem, Gesnerum, Vossium, Labbeum, Oudinum, Cavæum, Fabricium, Ughellum, Cardinalem Quirinum, &c.

Ambrosius Leo, Cenobiarcha Basilianus, vir doctissimus, natus Cumis, anno 1470. mortuus Neapoli, anno 1550. Scripsit Commentaria in Epistolas Pauli, in Apocalypsin, in Matthæum, in Marcum, in Lucam, in Joannem, in Actus Apostolorum, in Epistolas Canonicas, in Epistolas Pauli, in Apocalypsin, Quæstiones Theologicas, Disputationes, Orationes, Epistolas, Tractatus, &c. Vide Echardum, Quetifium, Possevinum, Sixtum Senensem, Gesnerum, Vossium, Labbeum, Oudinum, Cavæum, Fabricium, Ughellum, Cardinalem Quirinum, &c.

Ambrosius Mediolanensis, Ordinis Prædicatorum, vir doctissimus, natus Mediolani, anno 1500. mortuus Romæ, anno 1550. Scripsit Commentaria in Epistolas Pauli, in Apocalypsin, in Matthæum, in Marcum, in Lucam, in Joannem, in Actus Apostolorum, in Epistolas Canonicas, in Epistolas Pauli, in Apocalypsin, Quæstiones Theologicas, Disputationes, Orationes, Epistolas, Tractatus, &c. Vide Echardum, Quetifium, Possevinum, Sixtum Senensem, Gesnerum, Vossium, Labbeum, Oudinum, Cavæum, Fabricium, Ughellum, Cardinalem Quirinum, &c.

Ambrosius Pelargus, Ordinis Prædicatorum, vir doctissimus, natus Mediolani, anno 1500. mortuus Romæ, anno 1550. Scripsit Commentaria in Epistolas Pauli, in Apocalypsin, in Matthæum, in Marcum, in Lucam, in Joannem, in Actus Apostolorum, in Epistolas Canonicas, in Epistolas Pauli, in Apocalypsin, Quæstiones Theologicas, Disputationes, Orationes, Epistolas, Tractatus, &c. Vide Echardum, Quetifium, Possevinum, Sixtum Senensem, Gesnerum, Vossium, Labbeum, Oudinum, Cavæum, Fabricium, Ughellum, Cardinalem Quirinum, &c.

Ambrosius Spiera, Ordinis Prædicatorum, vir doctissimus, natus Mediolani, anno 1500. mortuus Romæ, anno 1550. Scripsit Commentaria in Epistolas Pauli, in Apocalypsin, in Matthæum, in Marcum, in Lucam, in Joannem, in Actus Apostolorum, in Epistolas Canonicas, in Epistolas Pauli, in Apocalypsin, Quæstiones Theologicas, Disputationes, Orationes, Epistolas, Tractatus, &c. Vide Echardum, Quetifium, Possevinum, Sixtum Senensem, Gesnerum, Vossium, Labbeum, Oudinum, Cavæum, Fabricium, Ughellum, Cardinalem Quirinum, &c.

Digitized by Google

Maldonatus Iesuitarum virulentissimus, & acerbus alienorum Scriptorum Censor. *Casaubon.* ad *Baron.* Exercitat. 15. Ann. 31. Num. 31.

Quum ubique virulentus hic scriptor in magnos viros pro suâ modestiâ, parî petulantiâ & imprudentiâ debacchetur; nusquam tamen maledicæ linguæ suæ laxiores habenas indulsit, quàm in Disputatione de Ecclesiâ fundatâ super *Petrum. Casaubon.* ibid. Exercit. 15. p. 347.

Maldonatus, acris & magni ingenii vir, si affectibus, si linguæ, si odio veritatis, potuisset moderari. *Idem* ibid.

Maldonatus in amplo Auditorio adolescentulis frequentî, acumine ingenii Numinis dispendio ludibundus aburens, duas sibi invicem contrarias lectiones habuit: Priore rationibus à natura petitis Dei existentiam evincere conatus est; Posteriore verò quod nullus esset Deus. *Paquier* Catech. Jesuit. lib. 2. cap. 7. Gallicè.

Lectionibus ejus nec ipsi *Calviniarum* ministri abstinebant. Duabus quotidie tribusve horis subsellia certatim implebant priùs, quam ludum ille ingrederetur, ne excluderentur. Sæpè in aperto atque adeo in viis publicis docere coactus est ob multitudinem auditorum, quos nullæ exhedræ capiebant. *Konig.* in Biblioth.

Plurimi Protestantes Lecturas ejus frequentabant, eratque suspectus quod iis nimium faveret. *Edward. Leigh.* De Religione & Eruditione. Anglicè.

Extant *Maldonati* Soc. Jes. Presb. Opera varia in Fol. 3. Tom. *Parisiis* apud *Andream Pralard.* Ann. Dom. 1678.

CAROLUS SIGONIUS.

Clar. An. D. MDLXX.

NAtione *Italus*, patriâ *Mutinensis*, obiit anno Dom. 1585. ætatis LX. Primò *Venetiis*, deinde *Patavii*, tandem *Bononiæ* literas elegantiores docuit. Cum *Francisco Robortello* & *Nicolao Gruchio*, à quibus maximè circa *Romanas Antiquitates* dissensit, scriptis certavit.

Scripsit de Regno *Italiæ*——Comment. in Fastos & Triumphos *Romanorum*——Notas in *Severum Sulpitium*——Librum de Rep. *Hebræorum*——Librum de Rep. *Atheniensium*——Scholia in *T. Livii* Historiam, &c.

Excellentis doctrinæ & diligentiæ accuratissimæ virum appellat *Laurentius Rhodoman.* ad Lector. Epist. quam *Diodor. Sic.* præmisit.

Vir doctrinæ singularis & admirandæ industriæ. *Dassiliand.* in descript. Urb. Ital.

In Romanorum antiquitatibus explicandis summam ingenii laudem est adeptus. *Bodin.* in Meth. Hist. cap. 4.

Marmora in foro *Romano* effossa explicavit & restituit *Carolus Sigonius* in *Fastis*, singulari industriâ, magno labore, accuratâ diligentiâ. *Georg. Fabric.* de *Româ* c. 1.

Vir diligens & eruditus *Carolus Sigonius Montanus* in Analect. exercit. 6. Sect. 1.

Carolus Sigonius optimus & præstantissimus *Historicus. Nic. Reusner.* de Ital.

Vir doctrinæ & judicii magni *Car. Sigonius. Is. Casaub.* Comment in *Strabonis* lib. 17.

De *Carolo Sigonio Mutinensi*, quem postremum omnium *Venetiis* cognovi, non

Digitized by Google

eorum scripta ita mecum versare, ut in singulis non pene verborum, sed rerum momenta perpenderem. Quod ut facilius assequerer, ea, quæ ad me pervenerunt, in duplicem tomum redegi, quorum alterum Græcorum, alterum Latinorum dedicavi. Ambo autem in unum compingere nunquam potui, quoniam in unum corpus coalescere non poterant. Lutetiæ, 1618. in 8. & 1619. in 8. Lugduni, 1621. in 8.

Cæterum Agustini Nyptonii Græci præstantiam quanti se æstimet declarasse videtur, quod ejus Commentarios in Aristotelis Organum, quos ipse Latine vertit, ad se mittere non modo sit pollicitus, sed & ad Græcum exemplar recognovit, & emendavit, & postea typis publicavit. *Ita Augustinus Niphus in Præfatione.*

Hic Augustinus Nyptonius Græcus, ut ex ejus Commentariis in Aristotelis Organum, quos ipse Græce *Ἐξηγήσεις* nominat, colligitur, Scholasticus fuit, & ad Græcum exemplar recognovit, & emendavit, & postea typis publicavit.

fuit *Sigonius* de ipso nunquam nisi cum elogio mentionem facere ausus; est, tè ista-tim ac illum fatis cessisse novit, crudeliter ipsius famam laceravit. *Nevell.* de *Repubi.* Literarum Tom. 2. p. 19. Gall.

Vir ingentis, & doctrinæ, & judicii, *Carolus Sigonius*, *Voss.* de Art. Poët. p. 33.

Panvino Historico operam nostra parentumque memoriâ, quà castigando, quà *Scholiis* illustrando, plurimi navarunt feliciter. Ad veteres Codices Calamo exaratos comparatum H. *Glareanus* ac *Rhenanus, Germani.* Vicit verò omnium industriam (fatendum est enim) hîc, & in omni adeo *Romanâ* Historia summa *Caroli Sigonii* accuratio. *Andr. Schott.* l. 4, c. 18. Observ. Human.

Literis Ebraicis nimium alienus, utcunque aliàs vir doctissimus. *Selden. lib.* 3. *de Synedr.* c. 12.

Civitas Mutinensis illustrium in qualibet Arte Virorum semper feracissima, in Orbis lucem edidit *Carolum Sigonium*, eo præcisè seculo quo *Italia* sese ostendebat Seminarium præclarissimorum in Literis ingeniorum. Usque adeò insudavit magnus ille Vir eruditorum libris evolvendis, ut gloriam suam ad celsissimum fastigium evehendo audiverit se veterum monumentorum Restauratorem vocari. Præter váriam doctrinam adeo perfectè calluit Linguam *Græcam* & *Latinam* ut Seculis illis natus videretur quibus *Græcia* & *Latium* Hominum in Scientiis celeberrimorum fœcunditate claruerunt. Nec lucidioribus mentis habitibus deficiens fuit, quibus splendidè scripta sua exornavit. *Laurentius Crassus.* Ital.

Prodiit de *Romanorum* nominibus Liber, Tomo 1. Historiæ Romanę Scriptorum, quos *Fridericus Sylburgius* conjunxit, *Francofurti* ad *Mœnum*, 1588. in fol.

Prodierunt de Antiquo Civium Romanorum Jure libri 11. *Venetiis* 1560. in 4. *Parisiis* 1576. in fol. *Hanoviæ* 1609. in fol.

Prodierunt de Antiquo *Italiæ* jure lib. 111. iisdem in locis atque temporibus.

JOSIAS SIMLERUS

Clar. An. D. MDLXX.

NAtus est *Capellis* in *Helvetiis*, anno 1530. Obiit anno 1576. In patriâ *Sacras Literas* expolivit, populumque è suggestu docuit.

Scripsit de Rep. *Helveticorum*---Notas in *Antonini* Itinerarium---Notas in *Æthicæ* Cosmographiam---De æterno *Dei* filio---De spiritu Sancto---Epitomen Bibliothecæ *Gesneri*. Plurimaque alia.

Fuit hic vir non solùm *Theologiæ*, sed & aliarum artium, quæ Theologiæ ancillantur, apprimè peritus, imprimis Mathematum---Summo isti Theologo *Petro Martyri* summè gratus & acceptus fuit: Adeo ut *Simlerum* sæpè magno aliquando Ecclesiæ ornamento futurum prædixerit. Moriturus etiam vel hoc nomine plurimum se sibi gratulari vehementerque gaudere, multis audientibus, affirmavit; quòd illum, talem & tantum virum, sibi *successorem* fore speraret. Quæ quidem illius spes vana non fuit. *Melch. Adam.* in vit. ejus.

Iosias

Digitized by Google

Mihi videtur, nullo modo de hoc negotio verba facturus. Nam
quum Deus ipse, ut ante dixi, sit Ens simplicissimum, & quod
nullis partibus constet, nullaque ratione dividi possit, ut ostendi
in Meditatione quinta; certum videtur, Entia illa, quæ ab ipso
creata sunt, & quæ ab ejus voluntate dependent, eodem modo
se habere. Adeo ut existentia, quam illis tribuit, nullo modo
dividi possit, & ideo semper aliquid eadem existere necesse sit.
Ut facile intelligi potest, de Entibus corporeis, quæ ex partibus
constare possunt.

Quia vero ex Meditatione decimatertia, & quibusdam aliis
locis, non nulla me deprehendere videor, quæ mihi dubia videantur,
ideo, ut ea tibi, & aliis, quibus hæc scripta communicabo, clare
intelligi possint, ea hic breviter proponam, quibus forsan mihi ipsi
satisfaciam. Quia scripsi, ut Deus non sit causa, cur res, quæ
semel sunt, non amplius esse desinant.

Quæ sequuntur, ex Meditatione decimatertia, & quibusdam
aliis locis, desumta, Authori objecta fuerunt.

Quia non videtur, ullum dari posse Ens, quod non sit causa sui
ipsius, & quod non habeat in se, & ex se, omnia ea, quæ ad illius
existentiam requiruntur, ideo videtur, Deum non esse causam, cur
res, quæ semel sunt, non amplius esse desinant, quia nullum Ens
datur,

Theodorus Beza elegantissimo hôc Epigrammate *Simlerum* ornavit.

Simlere, *mi* Simlere, *quo superstite*
Toi mortui revixerant:
Quos ira nobis numinis, tam paucos
Ademit annis plurimos:
Simlere, *quem tremuit renatus* Arrius;
Tremuit renatus Eutyches;
Vastator ille Poloniæ, *hic* Germaniæ,
Lasi flagella numinis.
Heu subita & immatura te mors auferens,
Quàm multa tecum sustulit!
Lamenta amicis quanta, quot justissimos
Secum dolores attulit!
Quos inter ecce Beza *quondam haud ultimus*
His irrigat te lachrymis.
Beza *repetito vulnere isto saucius,*
Communis *ad tumulum* Patriæ.

P. Candidus in ejus Effigiem hoc lusit tetrastichon:

Quâ tibi præsentat Simlerus *imagine vultum,*
Afficit hæc oculos pulchra tabella tuos.
Si quæ excellens animi quoque pingier ille
Gratia, nil oculi pulchrius aspicerent.

Extat Bibliotheca collecta à *Conrado Gesnero*, deindè in Epitomen redacta & novorum librorum accessione locupletata, jam verò postremò recognita & in duplum aucta per *Iosiam Simlerum Tigurinum*. *Tiguri* in fol. apud *Christoph. Froschoverum* 1574.

Extant ejus in *Exodum* Comment. ed. fol. *Tig.* 1584. 1605.

Extat *Relat. Helvetiorum Tig.* 1608. 8°.

JOANNES WIERUS, cognomine *Piscinarius*.

Clar. A. D. Molan. *Germanus*, *Gravia* natus est Anno Com. 1515. Obiit Anno 1588. Medicinam magnâ cum laude fecit in Aulis *Caroli* V. *Ferdinandi* I. *Maximiliani* II. *Rodolphi* II. Imppp. *Wilhelmi Clivia* Ducis Archiatros fuit. In pueritiâ *Henricum Cornelium Agrippam* habuit Præceptorem. Reliquit Commentarios de Præstigiis Dæmonum: Observationes Medicas: Epistolas Medicinales, *&c.*

Vir

Digitized by Google

Wil. Laud. de Statut. Censoriis, cum de his Augustus gravi sententia. Dion. apud Wolfianum. Ad Censores pertinet, ut ordines equestres recognoscant, ut vitæ morumque discrimen inter singulos versetur, ut ordinibus dignitates tribuantur, ut quæ ignominiosa sunt, notentur. Ad Censores pertinet, ut Senatus Populusque in partes distribuatur, ut Equites, ut Pedites, ut Tribus, ut Classes, ut Centuriæ, ut Locationes, ut Census domus ædificiaque publicorum recognoscantur. Ad Censores pertinet, ut quæ ad Rempublicam pertinent, ut quæ ad Sacra, ut quæ ad Templa, ut quæ ad Vias, ut quæ ad Aquæductus, ut quæ ad Ærarium, ut quæ ad Vectigalia, ut quæ ad Pecuniam publicam, ut quæ ad Milites, ut quæ ad Classes, ut quæ ad Socios, ut quæ ad Fœdera, ut quæ ad Legationes, ut quæ ad Famam, ut quæ ad Imperium, ut quæ ad Jus, ut quæ ad Judicia, ut quæ ad Delicta, ut quæ ad Pœnas, ut quæ ad Mores, ut quæ ad Disciplinam, ut quæ ad Liberos, ut quæ ad Familias, ut quæ ad Urbem, ut quæ ad Agros, ut quæ ad Terminos, ut quæ ad Pecora, ut quæ ad Fructus, ut quæ ad Fundos, ut quæ ad Rempublicam pertinent

Ejus libri 5. de Præstigiis *Dæmonum*, Incantationibus & Venefitiis, prohibentur in *Indice Tridentino*.

Extant opera ejus omnia *Amstelad.* ap. *Petrum* van den *Berge*, 1660. in 4°.

HIERONYMUS WOLFIUS

Clar. A.D. MDLXX.

Germanus, OEtingensis, exactâ *Linguæ Græcæ* cognitione clarus: qui perlustratis in adolescentia *Galliæ* & *Italiæ* Academiis, cùm se *Augustam Vindelicorum* tanquam in tutissimum studiorum nidum contulisset, eas maximè *Scriptis* & industriâ suâ illustravit, *Fuggerorum* liberalitate sublevatus: quorum munificentiæ *Zonaram, Nicetam, Gregoram*, primarios Historiæ *Constantinopolitanæ* Scriptores ab illo summâ fide *Latinitate* donatos debemus: ubi & *Literas Græcas* in *Annexâ Scholâ* magno Auditorum concursu professus est; tandemque cùm ætatis annum sexagesimum quartum ageret, ex calculo literatis ferè fatali, VII. Id. Octobr. 1580. intempestivâ magis Reipublicæ quàm sibi morte ad *Deum* migravit. *Thuan.* ad Ann. 1580.

Hieronymus Wolphius, Jurisconsultus & Orator, vir *Græcè* & *Latinè* doctissimus, qui plurimos *Græcos* Authores, imprimis *Demosthenem* & *Isocratem*, lumine *Oratorum Græcorum*, luculentè & aptè in *Latinum* Sermonem convertit, scholiisque illustravit. *Augustæ Vindelicorum* Gymnasio & Bibliothecæ præfuit annos viginti tres. *Quenstend.* de vir. Illustribus.

Hieronymus Wolphius OEtingæ Rhetiæ Oppido natus, ann. 1516. pererudituſ in omni scientiæ genere ac *Græcis* præcipuè literis deditus fuit. Acutus Philosophus, elegans Poëta, præstans Astrologus, Philologus denique incomparabilis, plerisque *Germaniæ* ac *Galliæ* Academiis perlustratis, Magisterii lauream adeptus est *Basileæ*.

Redderet Ausonio *qui rectius ore* Pelasgos,
Germanos *inter* Wolfius *unus erat*.

Baissard. in Icon.

Vir fuit valde diligens imò & multæ Lectionis; sed qui nec judicio admodum pollebat, nec usque adeo accuratus erat. Quod in primis cernere est duobus Tomis folio, inscriptis *De Lectionibus memorabilibus*, qui rarissimi sunt hoc tempore, imo & in pretio habentur, licet in iis multa inepta bonis permixta occurrant. *Judicium Eruditorum* Paris. 1685. per Dom. *Baillet.* Gall.

Exquisitâ linguæ utriusque facultate præditus ad Interpretandum accessit *Hieronymus Wolfius*: Sic autem de suo hoc artificio, vir alioqui verecundus & modestus prædicavit, "Nihil ferè addidi, nihil detraxi, nihil immutavi; nec mo-
"dò sententias appendere, sed penè etiam annumerare verba, quatenus id diverſa
"Latini

Digitized by Google

Ioannes Damascenus, Ioannes Hierosolymitanus, & Ioannes Cassianus. Quos omnes ideo hoc loco memoro, quod ex eorum libris, quos de Monachis scripserunt, facilè intelligi possit, quales illi fuerint, quos Ioannes Baptista Modenensis in suis Annalibus Monachos appellat, quos tamen ipsemet Ioannes Damascenus, & Ioannes Cassianus Monachos non fuisse, sed Anachoretas, & Coenobitas, ostendunt.

Ioannes Damascenus, Ioannes Cassianus, Ioannes Hierosolymitanus, & Ioannes Climacus.

Ioannes Damascen

rius, quàm ut ubi per *Baptiſmum* renatus eſt, ibi etiam in finem uſque vivat, modò in Domino. *Thuan.* ad Ann. 1590.

Hieronymus Zanchius multis in re *Theologicâ* ſcriptis libris optimè de *Eccleſiâ Chriſtianâ* meritus. *Abraham Bucholcer* Index Chronolog.

Vir fuit in Antiquorum Patrum & Philoſophorum Scriptis verſatiſſimus, modeſtiæ ſingularis; pacis Eccleſiarum ſtudioſiſſimus. *Melch. Adam.*

Zanchius ſubtiliſſimus fuit inter *Proteſtantes.* *Labbe* de Script. Eccleſ.

Vir eruditione, modeſtiâ, pietate paucis ſecundus. *Sanderſon.* de oblig. Conſc. Prælect. 2.

*Hic Huthor *Romano Indice* inter *Hæreticos* primæ Claſſis rejicitur.

Omnia ejus Opera continentur 3. Vol. fol.

MARTINUS CHEMNITIUS

Clar. An. D. MDLXX.

ABſtulit & hic annus 1586. qui fuit illi climactericus, *Martinum Chemnitium Britzæ*, cui *Fideli* cognomentum, in *Vandalia* natum, qui literas primas ſub *Phil. Melanchthone* & *Georgio Sabino Vitenbergæ* & *Francofordiæ* ad *Oderam* imbuit: dein ſe totum Theologicis ſtudiis mancipavit, in quibus aſſiduo labore tantum profecit, ut poſt *Philippi* præceptoris obitum *Theologorum Auguſtanæ* confeſſionis facile princeps inter ſuos habitus ſit; *Friderico* II. *Daniæ* Regè, *Ludovico Palatino*, *Auguſto Saxone*, *Joanne Georgio Brandeburgico* VII. viris, *Julio Brunſvicæ*, aliiſque principibus ac civitatibus & ordinibus huic doctrinæ addictis in conſilium ſuper Eccleſiaſticis negotiis ſemper adhibitus, aut abſens conſultus. Tandem *Brunſvicæ*, in quâ XXX. totos annos docuit, tot laboribus defunctis ac Scriptis multis editis VI. Id. April. debitum Naturæ perſolvit. *Thuan.* ad ann. 1586.

Britza ſibi egregium decus ſuum, & Eccleſiæ univerſæ firmiſſimum fulcrum genuit *Martinum Chemnitium*, magnum & principem *Auguſtanæ Confeſſionis Theologum*, ſuperintendentem *Brunſvicenſem* graviſſimum, qui rarâ excelluit conjunctione ſummi ingenii & ſummæ eruditionis. Utriuſque condimentum ſingularis pietas fuit & morum gravitas. Non digrediar in conſummati Theologi hujus commendationem, ne laudibus tanti viri tenebras potius, quàm lucem affundere videar. *Scripta* ejus vim ingenii & doctrinæ cum inſigni modeſtiâ teſtantur. Fideliſſimam autem operam ſuam in conſcribendo libro *Concordiæ* præſtitit Eccleſiæ Dei, multiſque aliis eruditiſſimis de verâ Religione editis operibus, imprimis *Harmoniâ Evangelicâ*, Examine *Concilii Tridentini*, *De duabus in Chriſto naturis*, de *S. Cœnâ* toto terrarum orbi celebratiſſimus eſt. *Quenſted.* de Vir. Illuſt.

Inter labores ejus primas facilè obtinet ille, quem dogmatibus, decretis, & canonibus *Concilii Tridentini* examinandi & refutandis impendit, utilem ſanè omnibus veritatem amantibus. Ipſe etiam inter primos extitit, qui naturam artes, & doctrinam Jeſuitarum *Germanis*, quantum illis temporibus patuit, detegere cœpit. *Melch. Adam.*

Chemnitius

Digitized by Google

Cæsarius nec professus ab Aristotele Graecissante, quin contra Ti-
mæum Platonicum, Lib. 1. Dialog. 1. Cap. 1. Lib. 2. Dialog. 1. Cap. 1. Lib. 3. Dialog. 1. Cap. 1. Lib. 4. Dialog. 1. Cap. 1. Lib. 5. Dialog. 1. Cap. 1. Lib. 6. Dialog. 1. Cap. 1. Lib.

In effigiem ejus ex Gerhardo Crombio

Imperatoris Maximi exhibitam vita Lubecæ.

Qui tot Cæsareas vitas, tot Principis ora
Vidisti, Lubecæ, dic, hæc an noscibilis.

GERARDUS HORCASTOR

CLARIS. & DOCT. ATQUE ERUDITIS. Amicis suis, Studiosis Literarum, & omnium Artium amatoribus Gerardus Horcastor S. P. D.

Quum ego, Amici Clarissimi, Lubecæ, Urbe Germaniæ Septentrionali, ante annos quatuor, Anno Christi 1595. Mense Martio, Ludi Literarii Moderatorem agerem, Imperatoris Maximi effigiem, ex Gerhardo Crombio, Pictore Lubecensi, quam ille ad vivum expressam, & ultimo, propè fato, à Cæsare Maximiliano II. Augusto, Lubecam missam, & ibidem, in Curia Senatoria, publicè exhibitam, ut ferebat, Lubecæ, in Ædibus Senatoriis, Anno Christi 1576. Mense Octobri, Cæsare ipso, Lubecæ, ad Senatum Lubecensem, Oratorem suum, Petrum Lambecium, Hamburgensem, Scriptorem Historiarum, & Antiquitatum Germanicarum, Bibliothecarium Cæsareum, & Archivarium Austriacum, Anno 1666. Mense Julio, Viennæ, Austriæ, Cæsareæ Bibliothecæ præfectum, Anno 1679. Mense Aprili, Campo de Schwechat, ad ripas Danubii, cum 3 Principibus, Augustissimi Cæsaris Filiis, Leopoldo, Josepho, & Carolo, Archiducibus Austriacis, Hungariæ, Bohemiæ, & Archiducibus Austriæ, Ducibus Burgundiæ, Brabantiæ, & Mediolani, Comitibus Habspurgi, Tyrolis, & Goritiæ, Marchionibus Burgoviæ, & Landgraviis Alsatiæ, &c. Comitiorum causa, in Hungariam, Anno 1681. Mense Julio, Viennæ, Austriæ, Cæsareæ Bibliothecæ præfectum, Anno 1688

Hic Regis Jacobi I. Monarchæ Britannici, Poematum Latinorum Compilator, cujus Scholasticis Ludibriis, Anno 1619. Ætatis 53. Mense Martio, Lugduni Batavorum, Collegium Regium Jesuitarum, Societatis Jesu, Anno 1615

Powered by Google

FRANCISCUS HOTOMANNUS.

Franciscus Hotomanus, Civis Parisius natus 1524.

Ludovicus Hotomanus, Franciscus Hotomanus, qui ad Cl. Salmasium scripsit, Ludovicus Hotomanus, Franciscus Hotomanus, Ludovicus Hotomanus, Franciscus Hotomanus, Ludovicus Hotomanus, Franciscus Hotomanus

Ad Ulmum usque per Danubium navigatur, & Ulma ad Augustam Rhenum usque, Augusta ad Rhenum usque, Rheno ad Argentinam usque, Argentina ad Basileam usque, Basilea ad Constantiam usque, Constantia ad Bregentz, Bregentz ad Rhenum usque, Rheno ad Curiam usque, Curia ad Tridentum usque, Tridento ad Brixinam usque, Brixina ad Inspruck usque, Inspruck ad Hallam usque, Halla ad Oenipontum usque, Oenipontum ad Rhenum usque, Rheno ad Augustam usque, Augusta ad Danubium usque, Danubio ad Ratisponam usque, Ratispona ad Danubium usque, Danubio ad Lincium usque, Lincio ad Danubium usque, Danubio ad Viennam usque, Vienna ad Danubium usque, Danubio ad Hungariam usque, Hungaria ad Danubium usque, Danubio ad Belgradum usque, Belgrado ad Danubium usque, Danubio ad Nicopolim usque, Nicopoli ad Danubium usque, Danubio ad Silistriam usque, Silistria ad Danubium usque, Danubio ad Ibraelam usque, Ibraela ad Danubium usque, Danubio ad Cilliam usque, Cillia ad Danubium usque, Danubio ad Ostium usque.

Ad Ostium autem ubi Danubius in Pontum Euxinum influit, navis ex Danubio in Pontum Euxinum, ex Ponto Euxino in Mare Mediterraneum, ex Mari Mediterraneo in Oceanum Occidentalem usque, quod ad Insulas Britannicas, & ad Ostium Rheni usque, ubi Rhenus in Oceanum influit, navigatur.

Ex Ostio Rheni navigatur per Oceanum Occidentalem ad Ostium Mosæ usque, Mosa ad Trajectum usque, Trajecto ad Rhenum usque, Rheno ad Ostium usque.

Ex Ostio Rheni navigatur per Oceanum Occidentalem ad Ostium Sequanæ usque, Sequana ad Lutetiam usque, Lutetia ad Ostium usque.

Ex Ostio Rheni navigatur per Oceanum Occidentalem ad Ostium Ligeris usque, Ligeri ad Aurelianum usque, Aureliano ad Ligerim usque, Ligeri ad Ostium usque.

Ex Ostio Rheni navigatur per Oceanum Occidentalem ad Ostium Garumnæ usque, Garumna ad Burdigalam usque, Burdigala ad Garumnam usque, Garumna ad Ostium usque.

Ex Ostio Rheni navigatur per Oceanum Occidentalem ad Ostium Tagi usque, Tago ad Olisiponem usque, Olisipone ad Tagum usque, Tago ad Ostium usque.

Ex Ostio Rheni navigatur per Oceanum Occidentalem ad Ostium Durii usque, Duro ad Portum Cale usque, Portu Cale ad Durum usque, Duro ad Ostium usque.

Ex Ostio Rheni navigatur per Oceanum Occidentalem ad Ostium Anæ usque, Ana ad Emeritam usque, Emerita ad Anam usque, Ana ad Ostium usque.

Ex Ostio Rheni navigatur per Oceanum Occidentalem ad Ostium Betis usque, Beti ad Hispalim usque, Hispali ad Betim usque, Beti ad Ostium usque.

Ex Ostio Rheni navigatur per Oceanum Occidentalem ad Ostium Anæ usque, Ana ad Portum Lusitaniæ usque, Portu Lusitaniæ ad Anam usque, Ana ad Ostium usque.

Ex Ostio Rheni navigatur per Oceanum Occidentalem ad Ostium Durii usque, Duro ad Numantiam usque, Numantia ad Durum usque, Duro ad Ostium usque.

Ex Ostio Rheni navigatur per Oceanum Occidentalem ad Ostium Iberi usque, Iberi ad Ilerdam usque, Ilerda ad Iberum usque, Iberi ad Ostium usque.

Ex Ostio Rheni navigatur per Oceanum Occidentalem ad Ostium Rhodani usque, Rhodano ad Arelatum usque, Arelate ad Rhodanum usque, Rhodano ad Ostium usque.

Ex Ostio Rheni navigatur per Oceanum Occidentalem ad Ostium Tiberis usque, Tiberi ad Romam usque, Roma ad Tiberim usque, Tiberi ad Ostium usque.

Ex Ostio Rheni navigatur per Oceanum Occidentalem ad Ostium Padi usque, Pado ad Ticinum usque, Ticino ad Padum usque, Pado ad Ostium usque.

INDICITUR ARIAS MONTANUS

CELEBERRIMUS Ariæ Montani Hebraicæ Quinquaginta Bibliæ Interpretationis Index.

Index Hebraicus Arias Montani, quo Hebraicæ Bibliæ Interpretationis Quinquaginta Tomis absolutæ, Lectori Hebraicæ Linguæ Studioso, Hebraicæ Bibliæ Lectio, & Intelligentia facilis redditur.

Index Hebraicus Arias Montani, quo Hebraicæ Bibliæ Interpretationis Quinquaginta Tomis absolutæ, Lectori Hebraicæ Linguæ Studioso, Hebraicæ Bibliæ Lectio, & Intelligentia facilis redditur.

Digitized by Google

Ioh. Gerhard. Vossius. Alexandr. Natalis. Ioannes Launoius. Cassander. Ioannes Pappus. Ioannes Molanus. Ioannes Trithemius. Ioannes Sleidanus. Ioannes Sarisberiensis. Ioannes Bale. Ioannes Aventinus. Ioannes Cochlæus. Ioannes Fabricius. Ioannes Franciscus Picus Mirandulæ. Ioannes Reuchlinus. Ioannes Trit

Estratto dalle Lettere del Cardinale Bembo scritte dalla Corte di Roma sotto il Pontificato di Leone X. suo Padrone, e Mecenate. Libro primo. Nel quale si contengono molte cose appartenenti alla Storia, e alla Lingua. Con Privilegio del Sommo Pontefice, e dell'Illustrissimo Senato Veneto per anni X. In Venetia, appresso Giovanni Antonio, e Fratelli da Sabbio. 1538. in 8. Libro secondo. Nel quale si contengono molte cose appartenenti alla Storia, e alla Lingua. Con Privilegio del Sommo Pontefice, e dell'Illustrissimo Senato Veneto per anni X. In Venetia, appresso Giovanni Antonio, e Fratelli da Sabbio. 1538. in 8. Libro terzo. Nel quale si contengono molte cose appartenenti alla Storia, e alla Lingua. Con Privilegio del Sommo Pontefice, e dell'Illustrissimo Senato Veneto per anni X. In Venetia, appresso Giovanni Antonio, e Fratelli da Sabbio. 1538. in 8. Libro quarto. Nel quale si contengono molte cose appartenenti alla Storia, e alla Lingua. Con Privilegio del Sommo Pontefice, e dell'Illustrissimo Senato Veneto per anni X. In Venetia, appresso Giovanni Antonio, e Fratelli da Sabbio. 1538. in 8. Libro quinto. Nel quale si contengono molte cose appartenenti alla Storia, e alla Lingua. Con Privilegio del Sommo Pontefice, e dell'Illustrissimo Senato Veneto per anni X. In Venetia, appresso Giovanni Antonio, e Fratelli da Sabbio. 1538. in 8. Libro sesto. Nel quale si contengono molte cose appartenenti alla Storia, e alla Lingua. Con Privilegio del Sommo Pontefice, e dell'Illustrissimo Senato Veneto per anni X. In Venetia, appresso Giovanni Antonio, e Fratelli da Sabbio. 1538. in 8.

Questi sei Libri delle Lettere del Bembo furono proibiti, e condannati, come altre molte, dal Concilio di Trento, e dall'Indice di Roma, e ristampati poi, emendati, e corretti, secondo l'Indice Romano, in Venetia, appresso Giovanni Antonio, e Fratelli da Sabbio, nel 1564. in 8. Ma nell'Indice di Clemente VIII. del 1596. furono di nuovo proibiti, e condannati, come si legge nella Regola III. dell'Indice Romano, dove si dice: Bembi Epistolarum Libri sex, & Historiarum Libri octo, quamvis Romanae Curiae Cardinalis, & Secretarii fuerit, ac Leonis X. Pontificis Maximi nomine Epistolas scripserit, quia tamen in illis multa leguntur, quae Christianae Religioni, & Ecclesiae Catholicae, ac Sanctis Patribus, & Pontificum Romanorum Gravitati, & Sanctitati minime conveniunt, ideo prohibentur, donec expurgata fuerint, & emendata. Questi sei Libri delle Lettere del Bembo furono ristampati, emendati, e corretti, secondo l'Indice Romano, in Venetia, appresso Giovanni Antonio, e Fratelli da Sabbio, nel 1564. in 8. Ma nell'Indice di Clemente VIII. del 1596. furono di nuovo proibiti, e condannati, come si legge nella Regola III. dell'Indice Romano, dove si dice: Bembi Epistolarum Libri sex, & Historiarum Libri octo, quamvis Romanae Curiae Cardinalis, & Secretarii fuerit, ac Leonis X. Pontificis Maximi nomine Epistolas scripserit, quia tamen in illis multa leguntur, quae Christianae Religioni, & Ecclesiae Catholicae, ac Sanctis Patribus, & Pontificum Romanorum Gravitati, & Sanctitati minime conveniunt, ideo prohibentur, donec expurgata fuerint, & emendata.

Illustrissimo & Excellentissimo Domino Domino Iacobo Sadoleto Cardinali Sanctissimi Domini nostri Papæ Secretario.

Hoc est, Apologiarum

Pro Prætorio I.

Quod ad Iulia Domina Filiam, Pudicæ Theclæ, Lectorem librorum ac Pudicitiæ Interpretem attinet, D. Paulum Dominum, D. Iulii Cæsaris amicissimum, Iulium Cæsarem, Iulium Cæsarem Iunior. Quod ad Iulia Domina Filiam, Pudicæ Theclæ, Lectorem librorum ac Pudicitiæ Interpretem attinet, D. Paulum Dominum, D. Iulii Cæsaris amicissimum, Iulium Cæsarem, Iulium Cæsarem Iunior. Quod ad Iulia Domina Filiam, Pudicæ Theclæ, Lectorem librorum ac Pudicitiæ Interpretem attinet, D. Paulum Dominum, D. Iulii Cæsaris amicissimum, Iulium Cæsarem, Iulium Cæsarem Iunior.

MARCUS ANTONIUS MURETUS

Marcus Antonius Muretus Adolescentibus de Gallia Narbonensi, Iure Ciuili studentibus, Salutem. Cum ad me, Adolescentes, Ciuitatis vestræ Primores, Consules, Senatus Legati, Oratores, Ambassiatores & Nuncii, ut ita dicam

excideren̄t, quàm alii, qui eandem incudem assiduè tundant, eroudant labore. *Andr. Schott.* in Vitâ *Mureti.*

Marcus Antonius Muretus, vir cumprimis eruditus, & qui in his literis nostris meo judicio familiam ducit. *Lipsius* l. 2 Var. Lect. c. 1.

Vir in quo non eruditio solùm varia, sed comitas etiam & lepos multus. *Idem* de Rect. Pronunc. *Ling. Lat.* c. 1.

Cujus scripta *Venus* inhabitat pariter cum *Musis*. *Idem* in l. 12 Annal. *Tacit.* Num. 33.

Muretum ego novi, virum ingenio & eloquio suavem, judicio sæpè bonum, ambitioni, non semper extraneum. *Lipsius* Dispunct. Not. *Mirandulani* Cod.

Vir cùm omni liberali eruditus doctrinâ, tum etiam singulari eloquentiâ præditus *M. Antonius Muretus*. *Turneb.* Adv. l. 14 c. 6.

Hic *Latinæ* Orationis facundiâ tantam sibi apud omnes gratiam conciliarat, ut ejus ævi quasi alter *Tullius* concordibus *Italiæ* vocibus acclamaretur. *Io. Imperial.*

Edidit *Varias Lectiones*, quibus nihil uberius, nihil elegantius fingi potest. *König.* in Biblioth.

Quantum vir hic eruditione præstaret, *Variarum Lectionum* liber ostendit. *Ian. Nic. Erythræus* in Pinacoth.

Mureti Epistolæ lectu dignissimæ. *Gesner.* in Biblioth.

M. Antonius Muretus Lemovix, eloquentissimorum nostræ ætatis hominum numero jure adscribendus est, cui pura, nitida, & elegans Oratio, æternam nominis gloriam peperit, præter ejus multiplicem eruditionem. *Gul. Rovil.* in promt. Icon. Illustr. Vir.

Pauci sunt in Mundo *Mureti*; qui sitam beuè crederet in *Deum* quàm optimè persuaderet esse credendum, bonus esset *Christianus*. Doleo obiisse *Muretum*, de cujus morte ad me scripsit. *Cujacius*. Animus erat eum reprehendere in multis quæ pe optabam ab eo videri. *Scalig.* 1.

Muretus scribebat promptissimè, *Muretus* etiam illam *Italorum* rationem scribendi fusam secutus est. *Mureto* nullus fuit post *Ciceronem* qui expeditiùs loqueretur & scriberet *Romanè*. *Lipsius* nihil præ illo, & invidebat illi, furatus est *emendationes* Benè intelligebat *Aristotelis Rhetorica*. Quid elegantius ejus Oratione de *Tacito* & aliis? *Scalig.* 2.

De ipso tandem hoc jure optimo proditum, quod in pangendis carminibus *Tibullo* conferendus, in prosa Oratione recentiorum cuilibet præferendus, scientiarum porrò, atque in primis Jurisprudentiæ gloriâ haud inter gregarios collocandus, *Gallica* præconia insigni, nec interitura laude cumulavit. *Ioan. Imperial.* in Mus. Hist.

Jes. *Rapinus* eum in Odis suis satis liberum non esse existimat, hoc autem vitium inde oriri quòd elegantiori *Latinitati* nimis sollicitè studeat. *Rapinus*, Generalibus in Poeticam Animadversionibus, Animadv. xxx. Gallicè.

Balzacius *Muretum* jure merito culpat, quod ea omni veneratione & honestate

nullum ego, & Ecclesiæ in universum, quæ ab Ecclesiæ unitate discrepat, non ab omnibus prorsus abhorreo. Hæc ad te scribo, ut videas, quam sim tibi obnoxius, & quo fine omnia ad meum officium referenda sint. Vale, Lector, & Ecclesiæ Dei, quæ Christi sponsa est, membrum esto. Ex

magnam gratiam à doctis & piis omnibus consecutus. *Thuan.* ad ann. 1587.

De *Tertulliani* & *Cypriani* Scriptis optimè meruit. *Konig.* in Biblioth.

Jacobus Pamelius, operibus suis, Notis inprimis in *Tertullianum* & *Cyprianum*, nomen immortale promeritus. *Hofman.* in Lexic.

Pamelii in illustrando *Cypriano* diligentia longè majoribus encomiis digna foret, si sincerum & nullis partium præjudiciis addictum animum attulisset, nec primitivæ *Ecclesiæ* statum, invito *Cypriano*, ad hodiernos *Ecclesiæ Romanæ* mores accommodare laborasset. *Acta Eruditorum.* Vol. 1. p. 42.

Iacobus Pamelius, vir cum primis eruditus — Ejus industriam in disponendis *Cypriani* Epistolis cum magnoperè commendemus, haud tamen possumus eidem in omnibus assentiri: nam ad exactam rationem *temporum* historiam contextentes, interdum à posito ab eo ordine cogimur resilire. Id ipsi viventi minimè displicuit. *Baron.* Tom. 2. Annal.

Pamelius doctus fuit & bene scripsit: fuit nobilis, valde modestus in nostros: ita credebat ut scribebat: etiam *Goulartium* in *Cypriano* modestè illum tractat. *Scaligerana* 2.

Doctissimus *Pamelius* vocatur à *Lipsio*.

Optimum officium ab eo in Ecclesiam & in rem Literariam profectum, in *Tertul.* & S. *Cypr.* editionibus positum est, quorum Opera novo ordine digessit, iis additis novis tractatib. antea nondum evulgatis. Doctos etiam commentarios in eadem elaboravit, ex quibus judicare convenit eum *Antiquitatis Ecclesiasticæ* cognitionem amplam habuisse, & non mediocrem *Criticum* fuisse. *Judicia Eruditorum*, Paris. 685. per *Baill.* Gall.

Vir doctus & diligens *Jac. Pamel.* quod *Paul. Manutius* in ordinandis *Ciceronis* ad *Atticum* Epistolis cum laude præstiterat, idem in *Cyprianicis* præstare conatus est. Et huic *Spartæ*, quam susceperat, adornandæ, magnam adhibuit diligentiam; sed difficultatibus *Historicis* oppressus, & receptæ *Pontif. Roman.* Chronol. nimis adhærens, etiam si multa præclarè observavit, in haud paucis tamen à recto tramite aberravit; quod in Vita *Cypriani* ab ipso collectâ clarius elucescit. Ordinem à *Pamelio* editum aliquoties corrigere conatus est illustrissimus *Card. Baron.* sed non multum præstitit, & *Historiam* pluribus erroribus maculavit. *Joan. Pearson.* Epist. *Cestrien.* in Præfat. ad Annal. *Cyprian.*

Prodiit ejus *Rituale Sanct. Patrum Col.* ann. 1676. 2. Vol. 4°.

ABRAHAMUS ORTELIUS

Obit. An. U. MDLXXV.

SEculi nostri *Ptolomæus*, *Philippi* II. Regis *Hispaniarum* Cosmographus, & immortalis illius Operis *Theatri Orbis Terrarum* autor, vir doctissimus, humanissimus, atque integerrimus, natus est die decimo Aprilis, ann. 1527. *Antverpiæ*. Obiit ibidem die 29. Junii, St. N. 1598. ætatis 71. cùm sæpè in morbo suo vocem istam usurpâsset: *Nihil se in hac vitâ relinquere, quo non posset, & velit carere.* Ultus est annis vitæ suę postremis loco *Symboli* aut *Emblematis*, picturâ *Orbis*:

Digitized by Google

Ioh. Gellius Verulanus, cognomento Sabinus, Epigrammatum Græcorum, Anno 1560. Antuerpiæ excusorum, Interpres.

Ioannes Georgius Graevius Daventriensis, Suetonii Tranquilli, Ioannis Georgii Grævii, Patris, Nepos, Historiarum Romanarum & Græcarum, Antiquitatumque Romanarum, Græcarum & Italicarum, Professor Trajectinus, Historiographus Regius, Ioannis Meursii Opera Omnia Meursio-Lipsiana Lucubrationum Criticarum Auctor, Tom. XII. Florentiæ excusorum, Editor.

Ioannes Gerardus Gallandius, Regiæ Societatis Scientiarum Parisiensis Academicus, Dissertationum de Theologicis Medicis, Professor.

Ioannes Gerardus Gallandius, Ioannis Gerardi Gallandii, Patris, Nepos, Iuris Pontificii Professor, Dissertationum de Theologicis Medicis, Auctor.

Ioannes Georgius

Hoc ejus Epitaphium, *Juſto Lipſio* Auctore:

Abrahami Ortelii quem Urbs Urbium *Antverpia* edidit, Rex Regum *Philippus Geographum* habuit, monumentum hîc vides. Brevis terra eum capit, qui ipſe Orbem terrarum cepit, ſtilo, & tabulis illuſtravit, ſed mente contempſit, quæ Cœlum, & alta ſuſpexit, conſtans adverſum ſpes, aut metus, amicitiæ cultor, candore, fide, officiis, quietus cultor, ſine lite, uxore, prole, vitam habuit quale alius votum; ut nunc quoque in æternâ requieſcat, votis fave, lector. Obiit quarto Kalendis Jul. 1598. vixit ann. 71. menes 2. dies 18.

Joſephus Scaliger in memoriam *Ortelii* hoc Epitaphium ſtruxit:

Quid primum, Orteli, quid ſummum pectore promam
Quo poſſim cineri ſolvere juſta tuo?
Excitarus eram doctas in Carmina Divas;
Carmina ſunt meritis inferiora tuis.
Impendendus erat mundus, ſed pectore mundum
Cepiſti; laudes non capit ille tuas.
Laudibus ergo tuis melius deſiſtere. Abunde
Laudatur, cui laus nulla ſat eſſe poteſt.

Aliud, Auctore *Baldvino Cabillavo* S. J.

Hîc ſitus Ortelius. *Buſti me fallis imago:*
Qui jacet hîc umbra vix levis umbra ſua.
Vin' noſſe Ortelium? *Mundi decurre* Theatrum:
Quantum opus eſt Orbis, *tantus & ille Vir eſt.*

JOHANNES SAMBUCUS

Clar. A. D. M. D. L. XXV.

NAtus eſt *Tirnavie, Hungarie* oppido A.C. 1531. Fuit *Maximiliani* II. & poſtea *Rudolphi* II. Imperatorum Conſiliarius & Hiſtoricus *Cæſarius*; unâque Medicus elegans, Poëta eruditus, & Antiquarius penè incomparabilis: nec non vir adeo liberalis, ut omnem ferè ſubſtantiam ſuam conquirendis libris, monetis, & ſtudiis antiquis impenderit. Obiit *Vienna Auſtr.* Apoplexia A. C. 1584, ætatis ſuæ 53. Vander *Linden* de Script. Med.

Scripta ejus propemodum infinita, quorum Catalogum habes apud *Jac. Boiſſardum*.

Joannes Sambucus Tirnavia Pannonie oppido natus, anno 1531. in pleriſque *Italiæ*,

Digitized by Google

Jacobi Colonelli Bononiensis Archidiaconi Cameracensis, & Sedis Apostolicæ Nuntii, Opera omnia, quæ reperiri potuerunt, nunc primum in unum collecta, & ordine chronologico digesta. Unà cum Vitâ ejusdem, ex veteribus monumentis concinnata. Accedunt Indices locupletissimi. Tomus primus, qui Vitam ejusdem, & Opera Poetica continet. Parisiis, apud Antonium Urbanum Coustelier, 1728. 8.

Joannis Lemaire, presbyteri, Vitæ, variaque alia ejusdem opera. Tomus primus, qui Vitam ejusdem, & Opera Poetica continet. Parisiis, apud Antonium Urbanum Coustelier, 1728. 8. Tomus secundus, qui Opera Historica, Geographica, Chronologica, Theologica, Dissertationes varias, & Epistolas complectitur. Accedunt Indices, duo quidem locupletissimi, quorum alter rerum, alter autem nominum præcipuarum Tomos duos complectitur. 1728. 8.

A Sandaus laudat hos tomos, sed quales essent, Historia Librorum eum non docet. Ego nec tempus nec pecuniam habeo, ut hos libros emam. Ergo nec ego.

Nicolai Serarii, Societatis Jesu, Theologi Moguntini, Opuscula omnia. Nunc primum in unum collecta, & ordine chronologico digesta. Parisiis, apud Antonium Urbanum Coustelier, 1728. 8.

Hi duo libri, Bibliam Vatabli, Cornelium a Lapide, & similia in Sacram Scripturam Commentaria in ligneis Bavariæ tectis dormiunt.

Accommodatio in Apocalypsi Sancti Joannis Apostoli, ad Historiam Ecclesiæ, & Imperii Romani, ab ejus ortu ad finem usque. Auctore Nicolao Serario, Societatis Jesu. Moguntiæ, 1604. 4.

Basilii Fabricii Caroli Principis Hessiæ Historia Landgraviorum Hassiæ, ex probatissimis scriptoribus, & Archivorum, ut plurimum, fide Publica Tabularii Principum Hassiæ, Scriptis, Diplomatibus, Monumentis, Epitaphiis, Numismatibus, Sigillis, & Imaginibus Principum, ex ipsis Archivis, &

Hoc eſt Epitaphium:

Laudatum Regem refert qui deſcribit, & ornat,
Quo magis hic Thraciæ non fuit alter Atlas.
Fabula tollentem primò ſuſtinuiſſe Atlan,
Hic Atlas Thraciæ ſuſtinuit ſolus onus.
Barbaricum nomen quamvis ſonet impia Gallia,
Clarum tamen hoc nomen ubique fuit.
Ille Getas, Scythas, Sarmatas, Dacos, Pannonas omnes,
Et quos Sarmatico Ponticus amne bibit,
Fortis in arma ruit, & ſæpe ſub Marte peremit,
Ille Deus Martis, ille Deus Mavors erat.
Cedat ei Romulus, cedat Quirinus, & omnes
Ultra ſex bellum Martis habere duces regum.

OBIIT ALIQUOT MENSIBUS. Ann. LIII.

FULVIUS URSINUS

Plin. Lib. XXXV. Cap. XII.

FULVII Ursinorum, poſteà genere patricio, ſed minimè pulchro cognomine natus, Romæ, ſub Paulo III. Pont. Max.

Scripſit hic Varii, Terentii, Plinii, Solini, Pomponii Melæ, Sexti Rufi, Victoris, Publii Victoris, Cassiodori Senatoris, & Sexti Aurelii Antonini Caracallæ Imperatoris Commentarios, quos Romæ, apud Antonium Bladum, Typographum, impreſſos, deſcribit Theodor. Janſon. Almeloveen. Hiſtoriæ Urbis & Familiæ Romanorum Fragmentorum, ab C. Sallustio Crispo, Trogo Pompeio, Livio, Cornelio Nepote, Suetonio, Tranquillo, Eutropio, Aurelio Victore, Ammiano Marcellino, Paulo Diacono, Sexto Rufo, Orosio, Jornande, Isidoro, Sigeberto, Otthone Frisingenſi, Vincentio Bellovacenſi, Blondo, Sabellico, Volaterrano, Platina, Onuphrio, Panvinio, Sigonio, Carolo Sigonio, Antonio Augustino, Fulvio Ursino, Joſephi Scaligeri, Isaaci Casauboni, Dionyſii Petavii, Claudii Salmaſii, Joannis Gronovii, & aliorum Commentarios, ex MSS. codicibus, & veteribus Numismatibus, Romæ, apud Antonium Bladum, Typographum, impreſſos, deſcribit Theodor. Janſon. Almeloveen. Hiſtoriæ Urbis & Familiæ Romanorum Fragmentorum, ab Eutropio, Aurelio Victore, Ammiano Marcellino, Paulo Diacono, Sexto Rufo, Orosio, Jornande, Isidoro, Sigeberto, Otthone Frisingenſi, Vincentio Bellovacenſi, Blondo, Sabellico, Volaterrano, Platina, Onuphrio, Panvinio, Sigonio, Carolo Sigonio, Antonio Augustino, Fulvio Ursino, Joſephi Scaligeri, Isaaci Casauboni, Dionyſii Petavii, Claudii Salmaſii, Joannis Gronovii, & aliorum Commentarios, ex MSS. codicibus, & veteribus Numismatibus, Romæ, apud Antonium Bladum, Typographum, impreſſos, deſcribit Theodor. Janſon. Almeloveen.

Vir illustris & insignitèr eruditus *Fulvius Ursinus*, de *Ecclesiasticis* literis optimè meritus. *Baron.* vol. 2. Annal.

Amicissimus meus *Fulvius Vrsinus*, rerum antiquarum solertissimus explorator; ad quem velut *Lydium Lapidum* quæque vetera monumenta probanda elucidandaque afferri solent, cujus & apud me auctoritas plurimùm valet. *Baron.* ibid. vol. 3.

Fulvius Vrsinus, vir insignis præclarâ eruditione & sincerâ fide omnibus notus. *Baron.* vol. 4. Annal.

Cujus nomine inter viros *antiquaria rei* studiosos nomen majus, celebriusque nullum est. *Gassend.* de vita *Peireskii* l. 1.

Fulvius Vrsinus optimus senex optimè de omni meliore *Antiquitate* apud bonos omnes promeritus. *Vignor.* Symbol. Epistol. Epist. 8.

Magni ingenii rarâque eruditionis vir *Fulvius Vrsinus*. *Petr. Vict.* l. 36. var. lect. c. 22.

Fulvius Vrsinus amicus noster citra controversiam *Italiæ* suæ flos. *Lips.* elect. l. 1. cap. 14.

Inter *Italos Fulvius Vrsinus* familiam ducit. *Gasp. Sciopp.* consult. p. 29.

Scripsit de *Familiis Romanorum* elegantissimè, eruditissimum de *Triclinio Romano* commentarium. *Ian. Nic. Erythræus* Pinacoth.

Ejus *Virgilium*, & librum de *Familiis Romanorum* quis non admiratur? *Ioan. Matth. Toscan.* in *Ital.* poplo. c. 194.

Fulvii Vrsini Familia, liber divinus: ex quo multa didici. *Fulvius Vrsinus* simia mea. *Scaligerana* posterior.

Fulvius Vrsinus pleraque notas in *Iulium Cæsarem Petri Ciacconii*, quas ipse, qui sua ut parvi facere gloriæ contemptor acerrimus, sic libenter communicare solebat cum amicis, non ediderat, tacito ejus nomine suis in *Historicos Latinos* notis admiscuit. Sed *Ciacconio*, cùm notas ejus ab *Andreâ Schotto* accepisset, sua postliminio restituit, atque *Fulvianis* separavit *Joannes Brantius*, *Thomas.* de Plag. lect. 8.

In hunc Auctorem hæc carmina composuit *Ioannes Matthias Toscanus*:

Comprobet Antiquâ ut dignum se Fulvius *urbe,*
Illius extinctum suscitat eloquium.
Roma *licèt depressa, tamen caput erigit, Hydra*
In morem, ingeniis & rediviva viget.

Prodiit liber de *Familiis Romanis*, cum ipsis nummorum figuris, *Romæ* 1577. in fol. *Parisiis*, editore *Carolo Pantino*, 1663. in fol.

Extant *Imagines & Elogia* illustrium ac eruditorum Virorum, ex Lapidibus Antiquis, & Numismatibus expressæ. *Romæ* anno 1570. in fol.

Extant *Leges & Senatusconsulta* quæ in veteribus cùm ex lapide, tùm ex ære monumentis reperiuntur, notis illustratæ. *Romæ* 1583. 4°.

Extat *Appendix* ad *Petrum Ciaconium de Triclinio. Romæ* 1588. in 8°. *Amstelodami* apud *Andream Frisium* 1664. in 12°.

AUGERIUS GISLENIUS BUSBEQUIUS

Clar. An. D. M D LXXV.

NObili & vetusto *Busbequiorum* apud *Flandros* genere natus est *Cominii* Anno 1522. Obiit Anno Dom. 1592.

Scripta ejus hæc sunt: *Turcica* Legationis Epistolæ quatuor——Consilium de re militari contra *Turcam* instituenda——Itinera duo, *Constantinopolitanum & Amasianum*——Epistolæ Legationis *Gallicæ*——Liber de vera nobilitate.

Ætate grandior à *Ferdinando Augustino Viennam Austriæ* evocatus, & ipsi & *Maximiliano* filio in Repub. gerendâ ita se probavit, ut nullius ferè magis consilio & virtute Principes illi niterentur: Hujus etiam Augustos liberos *Mathiam, Maximilianum, Albertum,* & *Wenceslaum,* ephorus prudentissimus, optimis moribus informavit. Cumque in omni administrationis genere excelleret, tum verò in legationibus virtus ejus enituit: quibus compluribus magnâ cum gloriâ ad summos principes assiduè functus est. Earum insignes imprimis fuere *Constantinopolitana & Amasiana*; quas etiam literarum monumentis eleganti stylo mandavit. *Melch. Adam.*

Augerus Gislenius Busbequius, vir eruditione, rerum agendarum peritiâ, candore & probitate insignis: qui unam atque alteram Legationem ad *Portam Othomanicam* sub *Ferdinando Cæsare* magnâ suâ cum laude gessit, & elegantissimis & lectu jucundissimis Epistolis explicavit. Ex quibus quamplurima in *Annales* meos me transcripsisse ingenuè profiteor. *Thuan.* ad Ann. 1592.

Generosissimus pariter ac doctissimus vir. *Lambec.* lib. 1. de Biblioth. Cæsar.

Vir, quem inter ævi nostri primos verô elogiô est prædicare. *Lipsius* cent. 2. ad Belgas epist. 78.

Vidimus nuper libellum duplicem *Itineris & Consilii* tui, Libellum: sed qui, meo animo, *Scholas dissertationesque* superat multorum sapientum. Brevia omnia, fateor: & eò placent magis, quia inclusa prudentia, non ostensa. Quin genus ipsum dictionis (etsi id minimè inter tuas curas) priscum adstrictumque, sententiis occultum; &, quod verè invideo, subtilis brevitas innata tibi, aliis adfectata. *Lipsius* in Epist. ad *Busbeq.* præfix. libb. *Saturnal Sermon.*

Non contemnenda ad rerum *Turcicarum* cognitionem peti possunt ex elegantissimis *Augeri Busbequii* Epistolis de *Legatione suâ Turcicâ*. *Wheare* in Meth. Leg. Hist. Civ. Artic. 12.

Augerius Busbequius legationem suam conscripsit. Egregius liber hic est. Pulchra in eodem occurrunt. De *Turcis* benè scripsit. *Scalig.* posterior. Gall.

Augerus G Busbequius, summus omnibus laudibus & meritis & contemtis vir. *Barth.* Adv. l. 14. c. 6.

Lynces Assyrias ei usui adhuc hodie commendatas docent eximii viri, & primatibus omnis ævi accensendi *Augerii Busbequii* Epistolæ. *Idem* ibid. l. 15. c. 13.

Scipio

Digitized by Google

Regis Gustavi in Sveciæ, Gothiæ, cum omnibus ejus Regnorum ac Provinciarum titulis.

Publicata eadem effigies est quoque in Historia Gustavi, & alia ejusdem Historia, quæ Stockholmi prodiit, Anno 1622. in 4. Ubi & Gustavi Adolphi Regis Sveciæ, Gothiæ, &c. Principis, & Ducis Finlandiæ, Karelæ, Ingriæ, Livoniæ, Estoniæ, Carelæ, Cassubiæ, Vandaliæ, Lunæburgensium Ducis, Principis, Comitis Palatini ad Rhenum, Bavariæ, Juliæ, Montium, Comitis Veldentiæ, Sponheimii, Comitis Marchiæ, Ravensbergæ, Dynastæ in Ravenstein, Comitis Hanoviæ, &c. Effigies exhibetur, quæ ipsius quoque nomine Typis Regiis Stockholmi excusa est, Anno 1632. in 4.

Quæ non nisi ejus nomine, quod publice celebrabatur, Regis Sveciæ, Gothiæ, &c. Principis, & Ducis Finlandiæ, Karelæ, Ingriæ, &c. Comitis, & Dynastæ in Ravenstein, Comitis Hanoviæ, &c. Effigies exhibetur, quæ ipsius quoque nomine Typis Regiis Stockholmi excusa est, Anno 1632. in 4. Ubi & Gustavi Adolphi Regis Sveciæ, Gothiæ, &c. Principis, & Ducis Finlandiæ, Karelæ, Ingriæ, Livoniæ, Estoniæ, Carelæ, Cassubiæ, Vandaliæ, Lunæburgensium Ducis, Principis, Comitis Palatini ad Rhenum, Bavariæ, Juliæ, Montium, Comitis Veldentiæ, Sponheimii, Comitis Marchiæ, Ravensbergæ, Dynastæ in Ravenstein, Comitis Hanoviæ, &c. Effigies exhibetur, quæ ipsius quoque nomine Typis Regiis Stockholmi excusa est, Anno 1632. in 4.

Hanc ejus Septuagenariæ Vitæ effigiem exemplo

Rudera ego effodiens Tubalcaini, vetustis Musis
Ut Tubalcain, ego rudera effodiens, vetustis Musis
Et sicut ille, ego rudera effodiens, vetustis Musis

ABRAHAMUS BUCHOLTZERUS.

N. 77. Ego Tubalcain, quod Genesis dicit de eodem Tubalcain, fuit malleator & faber ferrarius. Ille natus fuit anno 1.vi. & Lamechi filius. Ejus soror fuit Naama. Genesis IV. 22.

Ita ego ex hac loco Chronologiæ nostræ, Chronologiæ Regum, Chronologiæ Ducum, Chronologiæ Archiepiscoporum Coloniensium, Chronologiæ Archiepiscoporum Moguntinorum, Chronologiæ Archiepiscoporum Trevirensium, Chronologiæ Archiepiscoporum Salisburgensium, & Chronologiæ Archiepiscoporum Bremensium, & aliorum Abrahamus Bucholtzerus, qui eam conscripsit.

Ex Chronologia Ducum Brunsvicensium Bucholtzeri, quæ non solum ad Historiam Brunsvicensem, sed & ad Germanicam universam plurimum facit, ad calcem ejusdem libenter ego hæc adscripsi. Atque ita mihi videbatur, non inutile fore, si ejusdem Chronologiæ Ducum Brunsvicensium, quæ ad Historiam

Census, Census, Census,

quodlibet Hæreticum, in hoc est illo quod de Sacra est sententia, quando Ecclesia Catholica quæpiam dogmata definit, quæ antea vel in dubium vocata, vel ab Hæreticis negata, & contra ea docentibus, non solum Ecclesiæ, sed & Sanctis Patribus, & Doctoribus, & Sanctis Conciliis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & Sanctis Apostolis, & Christo Deo nostro adversantibus.

Ad hæc quæ ex Sancto Augustino, & Sancto Hieronymo, & S. Gelasio, Hieronymus, qui & Eusebius, & Sancto Leone, quæ ex omnibus S. S. Patribus, & Doctoribus, & Sanctis Conciliis, & Sanctis Apostolis, & Christo Deo nostro, & Sancta Romana Ecclesia, & Sancto Petro, & Sancto Paulo, & Sancto Clemente, & Sancto Anacleto, & Sancto Evaristo, & Sancto Alexandro, & Sancto Sixto, & Sancto Telesphoro, & Sancto Hygino, & Sancto Pio, & Sancto Aniceto, & Sancto Soter, & Sancto Eleutherio, & Sancto Victore, & Sancto Zephyrino, & Sancto Calixto, & Sancto Urbano, & Sancto Pontiano, & Sancto Antero, & Sancto Fabiano, & Sancto Cornelio, & Sancto Lucio, & Sancto Stephano, & Sancto Sixto, & Sancto Dionysio, & Sancto Felice, & Sancto Eutychiano, & Sancto Caio, & Sancto Marcellino, & Sancto Marcello, & Sancto Eusebio, & Sancto Melchiade, & Sancto Silvestro, & Sancto Marco, & Sancto Julio, & Sancto Liberio, & Sancto Damaso, & Sancto Siricio, & Sancto Anastasio, & Sancto Innocentio, & Sancto Zosimo, & Sancto Bonifacio, & Sancto Cœlestino, & Sancto Sixto, & Sancto Leone, & Sancto Hilario, & Sancto Simplicio, & Sancto Felice, & Sancto Gelasio, & Sancto Anastasio, & Sancto Symmacho, & Sancto Hormisda, & Sancto Joanne, & Sancto Felice, & Sancto Bonifacio, & Sancto Agapito, & Sancto Silverio, & Sancto Vigilio, & Sancto Pelagio, & Sancto Joanne, & Sancto Benedicto, & Sancto Pelagio, & Sancto Gregorio, & Sancto Sabiniano, & Sancto Bonifacio, & Sancto Deusdedit, & Sancto Bonifacio, & Sancto Honorio, & Sancto Severino, & Sancto Joanne, & Sancto Theodoro, & Sancto Martino, & Sancto Eugenio, & Sancto Vitaliano, & Sancto Deusdedit, & Sancto Donno, & Sancto Agathone, & Sancto Leone, & Sancto Benedicto, & Sancto Joanne, & Sancto Conone, & Sancto Sergio, & Sancto Joanne, & Sancto Sergio, & Sancto Leone, & Sancto Benedicto, & Sancto Joanne, & Sancto Benedicto, & Sancto Leone, & Sancto Stephano, & Sancto Benedicto, & Sancto Nicolao, & Sancto Adriano, & Sancto Joanne, & Sancto Marino, & Sancto Adriano, & Sancto Stephano, & Sancto Formoso, & Sancto Bonifacio, & Sancto Stephano, & Sancto Sergio, & Sancto Joanne, & Sancto Benedicto, & Sancto Joanne, & Sancto Benedicto, & Sancto Gregorio, & Sancto Joanne, & Sancto Gregorio, & Sancto Benedicto, & Sancto Silvestro, & Sancto Gregorio, & Sancto Leone, & Sancto Paschali, & Sancto Joanne, & Sancto Gregorio, & Sancto Leone, & Sancto Benedicto, & Sancto Joanne, & Sancto Benedicto, & Sancto Leone, & Sancto Victore, & Sancto Urbano, & Sancto Paschali, & Sancto Gelasio, & Sancto Calixto, & Sancto Innocentio, & Sancto Honorio, & Sancto Gregorio, & Sancto Gregorio, & Sancto Zacharia, & Sancto Stephano, & Sancto Paulo, & Sancto Stephano, & Sancto Adriano, & Sancto Leone, & Sancto Benedicto, & Sancto Nicolao, & Sancto Adriano, & Sancto Joanne, & Sancto Formoso, & Sancto Stephano, & Sancto Romano, & Sancto Joanne, & Sancto Sergio, & Sancto Joanne, & Sancto Benedicto, & Sancto Joanne, & Sancto Benedicto, & Sancto Leone

Tres Libros, VII & Septem Libros, Benedictum Pererium Valentinum Presbyterum è Societate Jesu. Quos Libros, ut Imprimi possint, Facultatem per Literas meas Patentes concessi. Datum 20. die Aprilis, 1602.

Tres Libros, Benedictum Pererium Valentinum Presbyterum è Societate Jesu, ut Imprimi possint, Facultatem per Literas meas Patentes concessi. Datum 20. die Aprilis, 1602.

Imprimatur, Guilielmus Archiepiscopus Cantuar. Apr. 20.

purgationibus permittuntur in *Indice Madritensi* edit. Ann. 1667.

Opera ejus omnia prodierunt *Francofurti* ann. 1648.

BARNABAS BRISSONIUS

Clar. An. D^ni MDLXXXL

Gallus, Fontanei in *Piclonibus* nascitur. Tempore *Ligæ, Parisiis*, à globo sediciosorum suspendio necatus anno 1591. *Hofman.*

Scripta ejus hæc sunt: De Populi *Romani* solennibus Formulis & verbis libri octo — De Connubiorum jure, lib. 1. — De Nuptiarum ritu, lib. 1. — Antiquitatum, ad *Juris Civilis* illustrationem, libri quatuor — De *Persarum* Regio Principatu, seu Regno, libri tres.

Barnabas Brissonius Jurisconsultus magni nominis, excellentis ingenii, solidæque eruditionis laude, quam scripta ipsius testantur, clarissimus. *Gotofrid, Buchholcer.* in Indic. Chronolog.

Dignitate & Doctrina eximius *Barnabas Brissonius, Galliæ*, imò *Europæ*, magnum lumen. *Lipsius* l. 2. elect. 2. 15.

Quis Musas novit, & *Brissonium* non novit? Nec Dii sirint, ut indictus nobis sis, clarissimum *Galliæ* lumen. *Idem* l. 2. Epist. Quæst. epist. 17.

In *Brissonio* bonæ omnes artes & sapientia civilis magnam jacturam fecerunt, nec post *Cujacium* ex nostratibus alter fuit, qui *Juri Civili* & forensibus formulis ex universali literatorum campo decerptis clariorem lucem attulit. *Rodolph. Botoreus* l. 1. Comment.

Barnabas Brissonius, Jurisconsultus & Criticus, judicio doctrinâque nulli secundus. *Thom. Dempster* in Elench. Script.

Equidem à Rege (*Galliarum Henrico* III.) ipso audivi, cùm diceret, nullum in Orbe *Christiano* principem esse, qui haberet, quem *Brissonio* suo in literarum gloria opponeret. *Scævol. Samarthan.* in Elog. *Gallor.*

Brissonius, venerabile omni ævo nomen. *Barth.* Adv. l. 15. c. 18.

Barnabas Brissonius vir *Jurisprudentiæ* in antiquam dignitatem restituendæ natus. *Sertor. Hirsat.* l. 1. Monument. *Patav.*

Exempla alia passim occurrunt apud autores, quæ partim collegit magnæ diligentiæ & eruditionis vir *Barnabas Brissonius* l. 1. *Formularum. Marcus Zuer. Borborn.* Quæst. *Roman.* 1.

Quemadmodum in magnifico opere, *Barnabæ Brissonii* libro de *Formulis* P.R. abundè docetur. *Frid. Tilemann.* de Histor. delect.

Barnabas Brissonius, Jurisconsultus, Senatûs *Parisiensis* Præses. Opus mirandum, *de formulis & solemnibus populi Roman. verbis*, ex ipsis Romanæ Prudentiæ penetralibus magno judicio collegit. *Tobias Magirus* in *Eponymolog. Crit.*

Homo in litium tricis, quàm in Republicâ administrandâ, magis versatus — Felicissimo vir ingenio, sive literarum studia, sive negotia forensia tractaret, ex advocato admodum famoso primùm Fisci patronus, post Vidum Fabrum, dein post Pomponium Bellcureum Curiæ Præses creatus, non solùm inter literatos

Scriptis

Digitized by Google

Ecclesiæ, quæ Sanctorum Dei, & Ecclesiæ Romanæ Filiorum, ejusmodi corrupta Scripta, & Libros, ut Sanctorum Patrum

Eduardus Bernardus, Oxon. 88. Propertius ad Antiquas Codicum Fidem, Nec non Veterum Criticorum Lectiones, Emendatus & Illustratus, Amstelod. 1680. 12mo. 2 v.

Ejusdem Propertius, Tibullus & Catullus, Amstelod. 1691. 12mo.

Tibullus, Propertius, Catullus, Amstelod. 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum, Amstelod. 1700. 12mo. 2 v.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Secundum, Amstelod. 1703. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Decimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Undecimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Duodecimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Decimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Decimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Decimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Decimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Decimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Decimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Decimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Vicesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Vicesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Vicesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Vicesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Vicesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Vicesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Vicesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Vicesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Vicesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Vicesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Tricesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Tricesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Tricesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Tricesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Tricesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Tricesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Tricesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Tricesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Tricesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Tricesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quadragesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quadragesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quadragesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quadragesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quadragesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quadragesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quadragesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quadragesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quadragesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quadragesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quinquagesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quinquagesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quinquagesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quinquagesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quinquagesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quinquagesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quinquagesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quinquagesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quinquagesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Quinquagesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Sexagesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Sexagesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Sexagesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Sexagesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Sexagesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Sexagesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Sexagesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Sexagesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Sexagesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Sexagesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Septuagesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Septuagesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Septuagesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Septuagesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Septuagesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Septuagesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Septuagesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Septuagesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Septuagesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Septuagesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Octogesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Octogesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Octogesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Octogesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Octogesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Octogesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Octogesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Octogesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Octogesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Octogesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Nonagesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Nonagesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Nonagesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Nonagesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Nonagesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Nonagesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Nonagesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Nonagesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Nonagesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Nonagesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Decimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Undecimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Duodecimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Decimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Decimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Decimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Decimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Decimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Decimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Decimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Vicesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Vicesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Vicesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Vicesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Vicesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Vicesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Vicesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Vicesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Vicesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Vicesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Tricesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Tricesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Tricesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Tricesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Tricesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Tricesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Tricesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Tricesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Tricesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Tricesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quadragesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quadragesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quadragesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quadragesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quadragesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quadragesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quadragesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quadragesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quadragesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quadragesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quinquagesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quinquagesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quinquagesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quinquagesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quinquagesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quinquagesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quinquagesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quinquagesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quinquagesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Quinquagesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Sexagesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Sexagesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Sexagesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Sexagesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Sexagesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Sexagesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Sexagesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Sexagesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Sexagesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Sexagesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Septuagesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Septuagesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Septuagesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Septuagesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Septuagesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Septuagesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Septuagesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Septuagesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Septuagesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Septuagesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Octogesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Octogesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Octogesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Octogesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Octogesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Octogesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Octogesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Octogesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Octogesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Octogesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Nonagesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Nonagesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Nonagesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Nonagesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Nonagesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Nonagesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Nonagesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Nonagesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Nonagesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Nonagesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Decimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Undecimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Duodecimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Decimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Decimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Decimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Decimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Decimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Decimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Decimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Vicesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Vicesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Vicesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Vicesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Vicesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Vicesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Vicesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Vicesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Vicesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Vicesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Tricesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Tricesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Tricesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Tricesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Tricesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Tricesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Tricesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Tricesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Tricesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Tricesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quadragesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quadragesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quadragesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quadragesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quadragesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quadragesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quadragesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quadragesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quadragesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quadragesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quinquagesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quinquagesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quinquagesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quinquagesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quinquagesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quinquagesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quinquagesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quinquagesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quinquagesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Quinquagesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Sexagesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Sexagesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Sexagesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Sexagesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Sexagesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Sexagesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Sexagesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Sexagesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Sexagesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Sexagesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Septuagesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Septuagesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Septuagesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Septuagesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Septuagesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Septuagesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Septuagesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Septuagesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Septuagesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Septuagesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Octogesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Octogesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Octogesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Octogesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Octogesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Octogesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Octogesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Octogesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Octogesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Octogesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Nonagesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Nonagesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Nonagesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Nonagesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Nonagesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Nonagesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Nonagesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Nonagesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Nonagesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Centesimum Nonagesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Decimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Undecimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Duodecimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Decimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Decimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Decimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Decimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Decimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Decimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Decimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Vicesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Vicesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Vicesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Vicesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Vicesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Vicesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Vicesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Vicesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Vicesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Vicesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Tricesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Tricesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Tricesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Tricesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Tricesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Tricesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Tricesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Tricesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Tricesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Tricesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Quadragesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Quadragesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Quadragesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Quadragesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Quadragesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Quadragesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Quadragesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Quadragesimum Septimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Quadragesimum Octavum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Quadragesimum Nonum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Quinquagesimum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Quinquagesimum Primum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Quinquagesimum Secundum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Quinquagesimum Tertium, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Quinquagesimum Quartum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Quinquagesimum Quintum, 1708. 12mo.

Ejusdem Auctarium Miscellaneum Centesimum Ducentesimum Quinquagesimum Sextum, 1708. 12mo.

Ejusdem

Regina Regis quod Papa Innocens IV. ad hoc Concilium venire debeat, quod ipse Rex ad illud venire non vult, & quod Papa ad illud venire non debet, quod Regina Angliæ ad illud venire non potest, & hoc ratione, quia Rex Angliæ ad illud venire non vult, & quia Regina Angliæ ad illud venire non potest, Papa ad illud venire non debet, & quia Papa ad illud venire non debet, Concilium illud non est Concilium.

Quod Papa Innocens IV. non fecit Concilium Lugdunense, & quod illud non est Concilium, & quod Papa ad illud venire non debet, & quod Rex Angliæ ad illud venire non vult, & quod Regina Angliæ ad illud venire non potest.

Quod Papa Innocens IV. non fecit Concilium Lugdunense, & quod illud non est Concilium, & quod Papa ad illud venire non debet, & quod Rex Angliæ ad illud venire non vult, & quod Regina Angliæ ad illud venire non potest, &

Cæsalpinus de Plantis lib. 16. cap. 1. Gesnerus de Hortis Germaniæ pag. 8. Tragus Hist. Stirp. cap. 1. Matthiolus lib. 1. Dioscor. cap. 1. Lobelius Icon. Stirp. pag. 1. Dodonæus Pempt. lib. 1. cap. 1. Camerarius Hort. Epit. & Medit. lib. 1. cap. 1. Quorum omnium sententiæ, quæ ad Botanicen pertinent, ex ordine recensebimus, & quæ ab illis dicta sunt, ad nostrum institutum accommodabimus.

Botanice Scriptores, quos citavimus, & Theophrastus Eresius, Aristotelis Stagiritæ discipulus, qui primus de Plantis scripsit, ante Christum natum circiter 300 annos, & alii multi, quos recensebimus, Botanicen tractarunt.

Primi omnium Græci, qui de arte vitæ scripsere, Homerus & Hesiodus, qui ante Christum natum circiter 1000 annos floruere. Post hos Græci, Latini, Arabes, Hispani, Germani, Gallique, qui Botanicen tractarunt, ut Dioscorides, Plinius, Galenus, Avicenna, Serapio, Averroes, Rasis, Abenzoar, Abenguefit, Mesue, Rhazes, Avenzoar, Joannes Actuarius, Joannes Serapio, Joannes Mesue junior, Nicolaus Præpositus, Joannes Platearius, Matthæus Silvaticus, Simon Januensis, Arnoldus de Villanova, Raymundus Lullius, Petrus Hispanus, Joannes Damascenus, Joannes Rhasis, Abenbitar, Abenboaly, Abenbeclarish, Abenrudian, Abenalbeithar, Abenmoram, Abenjuljul, Abenzoar, Abenmarvan, Abenthofail, Abenzohar, Abenmeir, Abenbetrik, Abenmasarjuch, Abenmasarjuch, Aben

Ita ut omnes hæc ordinandi ratio *Pro Mundo*, *Quid Possunt?* adp. 1. Sa-
muelis Cap. 2. Vers. 10.

Antiqua hæc ratio Sermonem Christianum ornandi, Ecclesiæ Romanæ Patribus
& Ecclesiasticis Scriptoribus Ecclesiæ Romanæ & Protestantibus communis fuit.
Ita Augustinus, Ambrosius, Hieronymus, Gregorius, Bernardus, Thomas Aquinas, Anselmus, Scotus, Bellarminus, Baronius, Petavius, Thomassinus, Mabillonius, Pagius, Launoius, Natalis Alexander, Tillemontius, Ceillierius, Dupinius, Basnagius, Ittigius, Fabricius, Cotelerius, Cleverius, Hallerius, Calmetus, Ceillierius, Du Pinius, Le Clercius, Simonius, Ittigius, Fabricius, Cotelerius, Cleverius, Hallerius, Calmetus, Ceillierius, Du Pinius, Le Clercius, Simonius, Basnag

Ioan. Clim. Scalacron. Ioannis Climaci, monachi Sinaitæ, Scala Paradisi, sive gradus triginta, ad cœlestem vitam ducentes. Ioannis Damasceni Sermones duo, de iis qui in fide dormierunt. Ioannis Damasceni, Sermones duo, in Sanctum Pascha. Ioannis Damasceni, Sermo de iis qui in fide dormierunt. Ioannis Damasceni, Sermo in Sanctum Pascha. Ioannis Damasceni, Sermo in Sanctum Pascha. Ioannis Damasceni, Sermo in Sanctum Pascha

Italorum ferè omnium multò doctissimus, in omni præstantissimarum artium genere; qui occupatissimâ in vitâ ac luminorum virorum negotiis penè omnibus, ac ferè perpetuo itinerum labore districtus, nunquam literarum studia intermisit, & egregia multa composuit, quæ summis literatorum omnium laudibus efferuntur. *Ian. Nic. Erythr.* Pinacoth. p. 204.

Multa hujus sunt præclarè ac propè divinitùs scripta, quæ longum esset omnia enumerare. Sed inter omnia ejus præclarissima opera, maximè placet eruditis tractatus ille, cui Titulus *Parallelis militares*, in quibus veterum Imperatorum militaris disciplina cum ea comparatur atque confertur, quæ nostris nunc viget in moribus; qui liber est mole quidem amplus ac magnus, sed rerum, quæ in eo continentur, æstimatione ac pondere longè maximus atque gravissimus. *Idem* ibid.

De hoc Libro (*Paralleli Militares*) sic scribit *Iosephus Scaliger* in Epist. 119. ad *Isaac. Casaubonum*: « *Franciscus Patricius* solus mihi videtur digitum ad « fontes intendisse: Quem ad verbum alii, qui studium tractârunt, quum sequan- « tur, tamen ejus nomen ne semel quidem memorarunt.

Franciscus Patricius, audacis homo ingenii, ut nomen sibi compararet, *Aristotelis* Philosophiam refutandam sibi sumpsit, Tomis quatuor Discussionum *Peripateticarum* editis *Basileæ* in fol. Anno 1581. Verùm in superbo hoc opere « diligentiam ejus laudamus, judicium desideramus, audaciam improbamus. *Ioan. Ionsius* de Scriptor. Hist. Philosophic.

Tam felici successu *Dialogos* suos de *Historia* conscripsit, juxta *Naudæi* sententiam, ut asseveret *Bodinum* & *Patricium* inter omnes *Auctores* qui de hoc argumento egerint, doctissimos & acerrimo judicio præditos esse. *Ant. Teissier* Elog. Erudit. Viror. Gall.

Patricius quantumvis doctus fuerit, & licet ejus scripta immortalem famam ei comparassent, *Tassi* tamen gloriam invidebat; in hujus enim *Hierosolymam* severam criticam exercuit, libro *Italico* cui titulus *Iudicium S. Francisci Patricii in defensionem Ariosti*. Quapropter Dom. *Chapelain* arbitrabatur *Tassum* in *Aminta Patricium* per *Mopsum* depingere voluisse; ut qui ibi describebatur Italicè tanquam vir cujus lingua sermones mellitos loquitur, labiaque amicè subrident, sed qui fraudem pectore celat, sicamque sub pallio gestat. *Ant. Teissier* ibid. Gall. & al.

Extat Magia Philosophica, hoc est, *Zoroaster*, & ejus 320. Oracula *Chaldaica*: *Asclepii* Dialogus, & Philosophia magna: *Hermetis Trismegisti* Pymander: Sermo Sacerd. Clavis: Sermo ad Filium: Sermo ad *Asclepium*: *Minerva* Mundi: Et alia Miscellanea. Nunc primùm ex Bibliothecâ *Ranzovianâ* è tenebris eruta & *Latinè* reddita. *Hamburgi*, 1593. in 8°. Extat etiam cum *Cæsaris Longini* Trino Magico, sive secretorum Magicorum Opere. *Offenbachii*, apud *Conradum Eifridum*, 1630, in 12°. Ibidem, apud *Iacobum Gothofredum Seylerum*, 1673, in 12.

* *Francisci Patritii* nova de *Universis* Philosophia prohibetur, nisi fuerit ab Auctore

Digitized by Google

Anglicanorum, & Anni 1559. ejus ordinationis X. & Anglicani Ecclesiæ Archiepiscopi XLIII. Ab Augustino autem Cantuariæ Archiepiscopo I.

CAPUT XXXIII.

De Gildæ Sapientis, & Nennii Historia Britonum, quæ Patrum quondam nomine circumfertur. Sec. V. Gildas Sapiens, Britannus, Scriptor Historiæ Britonum, quæ Patrum quondam nomine circumfertur. Sec. VI.

UT Gildæ Sapientis, Britannici Scriptoris, qui Patrum quondam nomine circumfertur, Historia Britonum, ita & Nennii, ejusdem Argumenti, Scriptoris Britannici, Historia Britonum, quæ Patrum quondam nomine circumfertur, Auctores Britones sunt, non Romani, ut Britannicæ Historiæ Scriptores, non Romanæ. Britones autem sunt Britannici Scriptores, quia Britones sunt Britannici Scriptores

Hunc (*Ioannem Heurnium*) *Pedarium Iulii Alexandrini Senatorem* non sine causâ vocavimus suprà: deprehendimus enim, non pauca eum, ubi *Medicinæ* studiosis modum discendi præscribit, tacitè mutuatum esse *Iulio*. Quanquàm autem ita sibi cavet, ut *sensus* ejus potiùs, eosque variè disjectos, inque compendium contractos, quàm verba lectori suo appendat: est tamen, ubi *ungues Aquilini* promicent. *Thomas. de Plag* sect. 461.

Extant Opera ejus omnia, tam ad Theoriam, quàm ad Praxin Medicam spectantia, ab *Otthone Heurnio* F. in duos Tomos distributa ac edita, *Lugduni Batavorum*, apud *Raphelengium*, 1609. in 4°. *Lugd.* apud *Ioh. Ant. Huguetan & Marc. Ant. Ravaud.* 1658. in Fol.

Hoc ejus Epitaphium, Auctore *Dan. Heinsio*:

Hîc ille Heurniades, *cui se tot maxima debent*
Nomina, cui debet se Medicina, jacet.
Naturæ potius quàm morbi crimine raptus,
Quam toties aliis sustulit artis ope:
Ne tumulo quid desit, adest fidissima conjux,
Et vitæ comitem, nunc quoque mortis habet.
Sic olim conjuncta Thoro, nunc juncta sepulchro
Continuat pactam, nondum aliena fidem.

HIERONYMUS MERCURIALIS.

Clar. An D. MDLXXX. NAtus est *Forolivii* in *Italiâ* A. C. 1530. *Patre Iohanne Mercuriali*: nacto *Patavii* Philosophiæ & Medicinæ Doctoris titulo, in patriâ tantâ cum famâ Medicinam exercuit, ut *Mercurii* filius salutaretur: hincque 1569. à Senatu *Veneto Patavii* vocatus, principem Medicinæ practicæ interpretandæ locum ibi obtinuit: & 1583. ab Imperatore *Maximiliano* II. inde *Viennam* accersitus, magnis præmiis, 300. nempe ducatis, torque aureo, totidem ducatorum pretii, duobus equis generosis, nec non Comitis & Equitis aurati dignitate, quòd feliciter Imperatorem priscinæ restituerit sanitati, honoratus est. A. C. 1587. *Bononiam* secessit, ibique per ali quot annos Professorem egit, conductus annuo stipendio 1200. ducatorum. Abhinc tandem an. 1597. contulit se *Pisas*: ubi initio 1200. & annis consequentibus 2000. aureorum impetrato annuo salario, Medicinam similiter publicè docuit. Obiit *Forolivii* in Patriâ, in quam animi relaxandi gratiâ divertit, calculi dolore per 30. dies victus 1606. ætatis suæ 76. *Vander Linden* de Script. Med.

Scripsit Varias Lectiones——De Arte Gymnasticâ——De Morbis Mulicbribus Prælectiones——De Morbis Curandis. Multaque alia ad rem Medicinam spectantia.

Hieronymus Mercurialis Foro-Livii in *Umbriâ* natus ann. 1530. antiquâ utrinque

que familiâ, nec modicis opibus; *Patavii* cùm tyrocinium in Philosophiæ & Medicinæ studiis feliciter feciſſet, à civibus ſuis admodum juvenis ad *Pium IV.* legatus miſſus eſt, & ex eâ occaſione in familiam *Alexandri Farneſii* Cardinalis literatorum fautoris eximii conceſſit, in quâ totum ſeptennium manſit, in illoque otio primum ingenii ſui fœtum dedit *Gymnaſticam*. Inde *Patavium* ad Medicam profeſſionem vocatus, jam famâ ejus inclareſcente, à *Maximiliano* Cæſare, cùm graviſſimo morbo laboraret, in aulam evocatus eſt, à quo perſanato multa honorifica munera accepit, & *Patavium* ſub ann. 73. repetiit. Ibi 18. annos Medicinam fecit & docuit. *Bononia* poſtea aucto ſtipendio per quinquennium, & poſtremo *Piſis* 14. annis ad CIↃIↃCC. uſque aureos honorario excurrente idem munus exercuit, & cùm fruſtrà à multis Principibus evocatus eſſet, otium literarium vitæ aulicæ ſemper prætulit, tandem ingraveſcente ætate, patriam repetiit, ubi qui ſemper valetudine proſperâ uſus fuerat, calculi morbo per xxx. dies acerbè vexatus, vitam de Rep. optimè meritam cum morte commutavit v. Eid. Novembr. ad *D. Mercuriales* in odeo à ſe magnificentiſſimè extructo ſepultus, quo & paulo ante v. Kal. Decembr. *D. Mercurialis* reliquias transferri curaverat. Fuit egregia corporis formâ, & ſanctiſſimis ſuaviſſimiſque moribus, adhæc doctrinâ præſtanti, quod multa ejus ſcripta teſtantur, à diſcipulis ferè publicata, ut ſi quid in iis peccatum eſſet, ea citra famæ & exiſtimationis jacturam emendandi ſumma prudentia ac modeſtia libertatem ſibi ſervaret. Quædam & in *Hippocratem* non omnino edita, & in *Ariſtotelis* problemata reliquit. *Thuan.* ad ann. 1604.

Quænam tanta eſt vis ingenii, quod tantum Orationis flumen, quæ tanta dicendi facultas & copia, quæ *Hieronymi Mercurialis Forolivienſis* Medici ac Philoſophi laudibus ex æquo reſpondeat? Illud enim unicum ætatis noſtræ lumen, illud eximium Medicæ facultatis decus, illud maximum acumen ingenii, ad rerum cauſas inveſtigandas, ad Cœli converſionem ac motum, ad ſiderum ortus, occaſus, adſpectus, conpoſitiones que notandas, ad intimam ac reconditam omnium diſciplinarum notitiam percipiendam, ritè à naturâ perfectum illud ſummum eruditionis culmen atque faſtigium, quis, non modò laudibus efferre, verùm etiam dicendo aſſequi poſſit? *Ian. Nic. Erythr.* Pinacoth.

Hieronymus Mercurialis, clariſſimus Medicus, imò ævi noſtri primarius. *Lipſ.* Epiſt. Cent. 2. Miſcel. Epiſt. 32.

Hieronymus Mercurialis, vir probus, candidus, illuſtri doctrinâ & famâ. *Idem* ibid. Epiſt. 39.

Hieronymus Mercurialis, Medicus excellentiſſimus, omniumque diſciplinarum genere ornatiſſimus: *Boiſſard.* in Icon.

De *Mercuriali* quid quæris: in ore omnium verſatur, diligitur, & de ſingulari ejus virtute & loquuntur omnes, & ſentiunt. *Camil. Paleot.* in Epiſt. ad *Latinium* ſcript. Non. Decem. 1587.

Cum *Mercuriali* frequens eſt mihi conſuetudo. Quid quæris? Convivia, quæ antea averſari ſoleoam, nunc me magnoperè delectant; quoniam per ea commodè illius congreſſu mihi frui licet. O quanta hominis eruditio, quàm

ſuaviſſimi mores ! *Camil. Paleot.* Epiſt. ad *Latin.* ſcript. prid. Calend. Febr. 1588.

Hieronymus Mercurialis, magnus ille ſine controverſiâ *Iatronices*, cui *Medica Ars* ornatum debet ſelectum illum & peculiarem, quo priſtinam dignitatem nunc demum abundè teſtatur. *Paul. Guald.* in Vit. *Vincent. Pinelli.* vid. *Bateſii* Vitas p. 332.

Medicinam tam eloquenter quàm eruditè docuit, exiſtimationemque & admirationem Doctorum Virorum innumeris præſtantibus ſcriptis à ſe compoſitis ſibi demeruit. Sed non minùs virtute quàm eruditione ſua illuſtris fuit. Cùm enim non minori ſollicitudine perfectam ſanitatem in Animo ſuo ſtabilire ſatageret, quàm ægris ad ſe confugientibus valetudinem reſtituere, vitam, innocentia & pietate coruſcam egit. Merita ejus ſingularia non modo magnam celebritatem ei peperêrunt, ſed etiam opes immenſas. Hæredibus enim reliquit centum & viginti millia Scutatorum aureorum, poſtquam vixiſſet honeſtiſſimè & ſplendidiſſimè, & inſignibus liberalitatibus Amicos affeciſſet, amplaſque eleemoſynas pauperibus erogaſſet. Paulò ante obitum Medicis dixit ſe geminos intra renes calculos habere, eoſque rogavit ut ſtatim ac animam efflaſſet corpus ſuum aperiendum curarent. Quo facto, juxta ejus votum, obſervatum eſt illum minimè hallucinatum fuiſſe; in ejus namque renibus duo ampli calculi reperti ſunt ponderis octingentarum drachmarum. Poſtquam ejus concives cum magna pompa ſepeliviſſent, ſtatuam ei erigi curaverunt. Verba quædam ſuperbiæ ac vanæ gloriæ fuerunt ei exprobrata, dum enim de doctrina ſua loquebatur ſolitus erat dicere neminem ab opinionibus ſuis deflectere poſſe quin in craſſos errores laberetur. Inter omnia ejus opera ſingularis pretii cenſetur ejus Tractatus de *Arte Gymnaſtica* qui dignus eſt quem legant non modò Medici ſed & quotquot potioris literaturæ cultores exiſtunt. *Ant. Teiſſier* Elog. Vir. Erudit. Gall.

Hieronymus Mercurialis Forolivienſis, vir elegantiori doctrinâ planè imbutus, in quo præcipuè omnis generis Scriptorum Medicorum multiplex lectio cum accurato judicio vix poteſt ſatis laudari. *Sebaſt. Scheffer.* Introduct. in Art. Med.

* Ejus liber de Hominis Generatione, cum Expurgationibus permittitur, in *Ind. Madrit.* Edit. ann. 1667.

Extant de *Arte Gymnaſticâ* libri 6. *Amſtelodami* 1675. in 4°.

Extant libri 5. de *Morbis Cutaneis*, *Baſilea* apud *Iuntas*, 1601, 1625. in 4°.

Extat *Medica Practica Venetiis* 1627. in Fol.

Extant Conſultationes & Reſponſa Medicinalia Tribus Tomis comprehenſa, *Venetiis* apud *Iac. de Franciſcis* 1620, 1624. in Fol.

STEPHANUS VINANDUS PIGHIUS.

Clar. A. D. MDLXXX.

Campenſis, *Tranſiſalanus*, laudatiſſimis avunculi ſui *Alberti Pighii* veſtigiis conſtanter inſtitit. Cujus quidem exemplo, *Romæ* ſummos inter doctrinâ

ctriuâ viros diu multumque versatus, Urbis, omnisque adeo *Romanæ* antiquitatis eam ell peritiam consecutus, ut ætas nostra paucos æquales tulerit, superiorem certè neminem. Quo factum, ut domum ex *Italiâ* reversum, *Ant. Perenetius* Cardinalis *Granvellanus*, acer præstantium ingeniorum æstimator, in familiam adsciverit, & suæ, quam habebat copiosissimam, præfecerit Bibliothecæ. In eam se abdens *Pighius*, ut studiis jam inde à puero totus erat deditus, multa è vetustis calamóque exaratis codicibus eruit. Inde ad Scriptionem conversus, *Valerium Maximum* pristinæ togâ donavit, & *Carolo Philippo Croyo*, primo *Haurechii* in *Hannoniâ* Marchioni, inscripsit; pòst à *Gulielmo*, *Clivia* & *Iuliæ* Duce, evocatus, *Carolo* ejus filio, *Romam* religionis gratiâ cogitanti, comes, vel potiùs *Mercurius*, viæque dux additur. Quo ante diem, patriæque ac patriæ laboranti inimiscito è vivis erepto, *Vinandus*, etsi mœrore confectus, ut ad posteros saltem peregrinationis istius manaret utilitas, *Herculem Prodicium*, velut boni principis imaginem, evulgavit. Nam ut *Prodicus* Philosophus finxit *Herculem*, cùm primùm pubescceret, exisse in solitudinem, atque ibi considentem diu multumque dubitasse, cùm duas cerneret vias, unam voluptatis, alteram virtutis, utram ingredi melius foret; tandemque vincente ratione, in virtutis viam se forticer dedisse, altera valere jussa: sic & *Pighius* noster *Carolum Principem*, ut alterum *Herculem*, graphicè exhibuit, atque unà *Italiam Universam*, velut in tabellâ ob oculos posuit. Officium porrò filio impensum *Gulielmus* parens agnovit, & virum scriptis factisque benè meritum, apud *Coloniam Trajanam* (oppidum hodiè *antiense* nuncupant, à sanctis Martyribus ex Legione *Thebæâ*, eò loci pro Religione cæsis) Canonicum & Scholarcham renuntiavit. Quo Sacerdotio cohonestatus *Pighius*, sedulò munus suum obiit, & subcisivis horis studia tractans, *Annales* seu *Fastos Romanorum Magistratuum* longè copiosiùs quàm *Cassiodorus*, *Cuspinianus*, *Sigonius*, aut denique *Onuphrius*, evulgavit. Quorum quidem *Fastorum* bina insuper volumina, quæ moriens collegis suis commendavit, *Andreas Schottus* typis *Plantinianis* edenda curavit: ut *alterum indefessi calami & styli Livium*, *I. Lipsius* meritissimò nuncuparit. Obiit anno 1604. ætatis 84. *Aub. Miræus.*

Rerum est maximè *Romanarum* eam peritiam studio diligentiâque & observatione assiduâ *Fastorum Capitolinorum*, *marmorum*, *numismatum* atque *Inscriptionum* consecutus, ut quos comparem, *Sigonios* atque *Onuphrios* (bone *Deus*, quales viros!) facilè reperiam; quos verò hoc in genere illi anteponam (quod præfiscine dictum volo) inveniam neminem. *Andr. Schott.* in Præfat. quam *Pighii* Annal. Tom. 2. præmisit.

Reapse comperi, aliisque, spero, probabo; nullum aptiorem *Commentarium* ad *M. Tullii* historica, ad *T. Livii* Annales, ad *Dionysium Halicarnassensem* ac *Dionem*, ad *L. Florum*, ad Scriptorem de viris Urbis *Romæ* illustribus, omnesque adeo *Romanarum* rerum Scriptores, extra hos *Pighii Annales*, nec speravi, ac ne optari quidem posse. *Idem* ibid.

Tempora eos refellunt, qui *Augustino Eutropium* faciunt juniorem. Ac mirum in isto etiam aberrasse virum *temporum* bene gnarum *Stephanum Pighium*

Campenſem in *Annalibus Romanis*. *Voſſ.* de Hiſt. Lat. l. 2. c. 8.

Stephanus Pighius vir de *Valerio*, imò *Annalibus* ſuis *Romanis*, de univerſâ Antiquitate *Romanâ* præclarè meritus. *Voſſ.* de Conſtruct. c. 25.

Valerium Maximum Stephanus Pighius nobis dedit peritè & religiosè cenſum: & illo modeſtiæ exemplo, quod imitari velim eos, qui hoc *Criticum Stadium* curunt. Et validè valet ſane per eum *Valerius*. *Lipſ* l. 2. Elector. c. 11.

Valerium Maximum, ſciolorum ſtylis penè confectum atque exanimatum, *Stephanus Pighius* in ſanitatem, imò vitam, princeps reſtituit. *Gaſp. Scioppi.* de Art. Crit. p. 12.

Extant Annales Magiſtratuum & Provinciarum Senatûs P. Q. R. 3. Tomis, *Ant.* 1615. in Fol.

JOANNES VINCENTIUS PINELLUS.

Claruit A. D. MDLXXX.

ORigine *Gennenſis*, *Neapoli* natus, optimè meritam non ſolùm de *Italiâ* ſuâ, ſed de toto Orbe *Chriſtiano* animam deo reddidit anno 1601. cùm ætatis ann. 68. ageret, in cujus laudibus commemorandis, quas alii ſingularibus libris fuſiùs pro merito explicaturi ſunt, ne nimius ſim, nunc *Tito Pomponio* ipſum comparaſſe ſatis habebo, quippe qui *Veneti*, ut ille *Attici*, à ſereniſſimâ Republicâ, quæ ipſum impensè dilexit, nomen promeritus, & in privatâ vitâ prænobilis familiæ decus ſervans amicis cuncta humanitatis officia ſedulò ac prolixè præſtaret, alioſque quamplurimos, quos mutuâ virtutis opinione in *Galliâ*, *Germaniâ*, *Hiſpaniâ*, ac longinquioribus *Europæ* partibus ſibi conciliaverat, diligenti literarum mutatione coleret, ut non ſolùm iis, qui cottidiano convictu fruebantur, gratiſſimus ſed etiam aliis paſſim quamplurimis utiliſſimus eſſet. Bibliotheca ejus inſignis tot annorum ſpatio & ſolerti curâ collecta variam fortunam poſt ejus obitum ſortita eſt, & cum hærede conflictata, quod amplius ex *Paulo Gualdo*, *Vincentino*, qui ejus vitam certe dignam quæ ab omnibus legatur, deſcripſit, lector poterit cognoſcere. *Thuan.* ad ann. 1601.

Joannes Vincentius Pinellus, doctus & probus ſupra omnia penè noſtrorum temporum exemplâ. Ætas noſtra librorum tum veterum tum recentiorum oppidò ferax, paucos vidit in eo genere literarum quas *humaniores* vocamus, quibus non inſcriptum alicubi eſſet *Pinelli* nomen: & ſanè decebat honorificè appellari eum, in cujus *Bibliothecâ* viri docti maxima ſtudiorum ſuorum præſidia collocata intelligebant. *Paul. Guald.* in Vitâ ejus.

Joannes Vincentius Pinellus, vir planè in omni ſtudiorum genere ſingularis, ac propter eximiam humanitatem inter omnes maximè memorabilis, qui non ſolùm pretioſiſſimam ingentis ſuæ *Bibliothecæ* theſaurum totum explicuit, ſed nullum etiam diligentiæ atque impenſæ officium in hoc *Opere* provehendo reliquit. *Car. Sigon.* ad calcem libror. de Regn. *Ital.*

De *Pinello*, eſt enim juvenis, præter antiquam generis nobilitatem, & *Græcis* & *Latinis* literis impensè eruditus, & cùm liberalium artium ferè omnium cognitionem

Digitized by Google

cognitionem profiteatur, tum in hâc ipsâ de simplicibus Medicamentis scientiâ plurimùm excellit, inprimisque in expendendis doctissimorum virorum sententiis acri pollet judicio, quod & tute ipse fatebere, cùm illum *intus* & *in cute* (ut dicitur) *noveris*. *Barth. Maranta* in Method. cognoscendorum simplic.

Ioannes Vincentius Pinellus, immortalis memoriæ vir, atque in omni optimarum artium genere versatissimus, præcipuè verò in rerum abditarum causis, naturæque arcanis perscrutandis, studiosissimus & curiosissimus, cujus optimâ, & suavissimâ consuetudine utinam mihi diutiùs frui licuisset. Sed hanc mihi felicitatem mors invidit, quæ eum rapuit, cùm miram hominis eruditionem, morumque suavitatem degustare vix cœpissem. *Horat. Cornacchin.* in lib. ejus *de Logic.* Præfat.

Ioannes Vincentius Pinellus, vir maximi quidem nominis, sed majoris tamen, & ingenii, & doctrinæ. *Voss* de Hist. Lat. l. 3. c. 8.

Illustri Viro *Vincentio Pinello* cùm scribes, quæso te, salutem ei à me dicito; ignoto de facie, non de famâ. Amo virum, magnum meritò apud omnes magnos. *Lipsi.* Epist. Miscel. Cent. 2. Epist. 24. ad *Carolum Clusium.*

Pinellum ego jure æstimo inter *Italorum* primos. *Lipsi.* Epist. 2. Miscel. Epist. 47.

O vultus, quod *Pinelli* morte acceptum est! Abiit æternus ille vir, ipse nominis & famæ cœurus: sed nos in desiderio, & dolore reliquit, *Musas* in squalore. Quis succresceet, & dolorem nobis demet, *Musis* squalorem? Non doctrinâ, sed opibus quoque opus. *Eryc. Puteam.* in Epist. ad *Peireskium.*

Ioannes Vincentius Pinellus, vir quamvis meritò ab omnibus aliquâ laude dignus plurimum laudatus ob multas & magnas animi sui dotes, nunquam tamen satis laudatus. *Petr. Victor.* l. 26. Var. Lect. c. 16.

Quamvis *Pinellus* doctrina tam insignis foret, plus tamen lectione quàm scriptione delectabatur. Nullum emisit opus. Ut certum tamen perhibent in *Ambrosiana* Bibliotheca Manu-scriptum extare cujus Author *Pinellus*. *Ant. Teissier* Elog. Gall.

PETRUS PITHÆUS.

Altus, *Trecensis*, Discipulus *Turnebi* & *Cujacii*. Fato functus est Novembr. 1. Anno *Dom.* 1596. ætatis 57. Scripta ejus propemodum infinita. Clar. An. D^ni MDLXXXV.

Petrus cognomento non tam *Pithæus*, quàm *Pithius*. Ego enim à *Græcâ* voce *Dea Pithûs* nomen illi esse suspicor. *Papyr. Masson.*

Petrus Pithæus omni liberali eruditone ornatus, & antiquitatis ignoratæ quasi *Pithius* alter, oraculis suis enarrator & illustrator maximus. *Turneb.* Adversar. l. 21. cap. 28.

Petrus Pithæus, immortale illud *Galliæ* decus, quô viro digniorem omni laude alium ne Historiæ quidem continent. *Casaub.* Not. in *Capitolinum.*

Petrus Pithæus Jurisconsultus raræ cujusdam eruditionis vir, natus ad eruenda *Vetustatis* Monumenta. *Gesner.* in Biblioth.

Vir summâ probitate & eruditione. *Scalig.* de Emendat. Temp. l. 6.

Petrus Pithœus, vir præclarè de universâ meritus antiquitate. *Voss.* de Philolog. c. 11. sect. 18.

Petrus Pithœus, vir nostra ætate maximus, sive probitatem morum & veram nec fucatam pietatem, sive ingenium excellens, exactamque & omnium rerum, quas perspectas habuit, (habuit autem plus quàm alius quisquam multis retrò seculis) reconditam cognitionem, & tum in suis tum in alienis cernendis acre & ab omni livore purum judicium spectos. Nemo meliùs unquam unum quempiam *Auctorem* novit, quàm ipse omnes *Antiquos* utriusque linguæ *Scriptores*, quos ad unum legerat, ad vetera contulerat *exemplaria*, & conco-xerat. Nemo privata & domestica negotia exactiùs tenuit, quàm ipse *Gallicam externamque Historiam*, origines populorum, descriptiones temporum, successiones familiarum, bella, fœdera, conventiones, vel *exterorum* inter se, vel nobiscum gesta, leges, mores, consuetudines provinciarum, singularumve *Urbium*. Quarum omnium rerum à teneris annis indefesso labore sibi perfectam notitiam, tum ex vulgatis libris, tum etiam ex Bibliothecis antiquis, archivis regiis, Senatûs, Rationalium, Urbium, Monasteriorum comparaverat. Instrumentorumque ipsorum atque *Aliorum* bonam partem propriâ manu descripserat. *In jure* autem *Civili Romanorum* ad illud fastigium perveneral, ut de eo celeberrimoque ejus Præceptore *Iacobo Cujacio* dici jure potuerit: "Hunc discipulo præripuisse ne primus Jurisconsultus esset; filium Præceptori ne solum." *Thuan.* ad Ann. 1596.

Petrus Pithœus in *Ecclesiæ Romanæ* Communione natus, educatus, mortuus: in quâ ille sic vixit, ut non modò eruditione & literis, sed & probitate, candore & sapientiâ, cæterisque bonis artibus excelluisse existimatus sit. Ejus in eruendis *antiquitatis* monumentis solertiam, judicium, ac fidem omnes laudant. *Dallæus* lib. de Imagin. p. 508, 512.

Petrus Pithœus, vir immortalitate dignus. Immortalis gratia debetur magno illi *antiquitatis* vindici *Petro Pithœo*, qui *Phædrum Libertum Augustalem* non modò liberali manu iterum asseruit, sed etiam vitâ redonavit: utinam verò etiam vulnera ipsius persanare omnia potuisset! *Conrad. Kittershus* in Epist. ad *Ioach. Camerar.* præfix. *Phædro* cum Not.

Immortalia, nullisque verborum præconiis adsequenda sunt in rem literariam merita *Petri Pithœi*, quem virum seculo nostro *sui* quodam peculiari favore datum, cùm pro copiâ laudatura sit omnis *posteritas*, volenti nos animo sæpè in ejus laudes divertimus. *Casp. Barth.* Adv. l. 30. c. 10.

Anno 1560. ac deinceps, magnum apud omnes eruditos nomen fuit *Petri Pithœi* Jurisconsulti, viri optimè de *Rep. literaria* meriti, præsertim Scriptoribus antiquis. *Voss.* de scient. Mathem. p. 416.

Petrus Pithœus, vir omnium prædicatione major: cujus obitu nupero quantam Resp. jacturam fecerit, mecum lugere, quàm multis commemorare malo. *Sciop.* l. 5 Suspect. Lect. epist. 26.

Extincta est illa seculi nostri lux? periit illud *Galliæ* nostræ decus propè unicum? ô tristem

Digitized by Google

& triſtem & fortean fatalem noſtris *Muſis* caſum! nam ubi hodie *Petri Pithœi* ſunt? Poſt amiſſum Magnum *Cujacium* ille fuit cum aliis oppidò pauci, qui dignitatem literarum in hoc regno tueretur. Eo extincto, ne brevi concidat Reſp. literaria metus eſt. *Caſaub.* epiſt. 126. ad *Iac. Gillotum.*

Scaliger ait omnia opera Domini *Pithou* bona eſſe, ſed illi palmam aſcribere videtur quod inſcribitur *Adverſaria Subſeciva* ſeu *Synopſes*; deinde verò *Annalibus Francorum* in folio & in octavo. Dicit tamen illum quandoque de *Antiquitate* perperam judicare, quoniam ſæpe ea rationi præferebat, quæ in veteribus exemplaribus legebat, quamvis illa contrarium ei ſuggeſſiſſet: Cæteroquin autem neminem illo melius ſcire Hiſtoriam, Conſuetudines, leges, Antiquitates variarum Rerumpublicarum quarumlibet Regionum. *Scaligerana* 2. Gall.

Apud hunc (*Petrum Pithœum*) de priſcis *Gallorum* Philoſophis ea lego, quæ totidem propè apicibus & apud *Gilbertum Cognatum*, neutro interim alterius mentionem faciente. Uter alterum vel anticipaverit ſcribendo, vel deſcribendo ſit ſecutus, juxta cum ignaris ſcio. *Thomaſ.* de Plag. num. 520.

Eruditus erat ſupra vulgus: tantam in profeſſione ſua gloriam adeptus eſt, ut frequenter ex Regionibus extraneis ad ipſum mitterentur lites ut judicium, à quo non liceret provocare, de iis ferret. Tam feliciter ipſi ſuccedebant litium compoſitiones ut *Arbitri Sapientis* nomen inde meruerit. Erat præterea æquè modeſtus atque doctus, omniumque benevolentiam incomparabili lenitate ſibi conciliabat, & ardenti affectu quo cupiebat omnia præclara ingenia omneſque honeſtos homines ſibi contemporaneos officiis ſuis ſibi demereri. Uſque adeo ab omni avaritia erat alienus & in egenos munificus, ut pauperibus erogaret quicquid diebus feſtis & Dominicis lucrabatur. Proteſtantium religionem profeſſus eſt uſque ad *Pariſinam* Lanienam; ſed metus mortis illum tunc adegit ad illius doctrinæ abnegationem & ad Romanæ Eccleſiæ communionem adeundam, ut aſſeverat *Joſephus Scaliger*. Alii ſcripſerunt quòd *Petrus Pithou* triennio ante annum 1572. Religionem priſtinam deſeruerit. *Ant. Teiſſier* Elog. Vir. Erud. Gall.

Varia ejus Opera variis in locis atque temporibus ſunt impreſſa.

Hoc ſibi vivus *Epitaphium* compoſuit:

Pithœus hîc jaceo, mecum & chariſſima conjux;
Sic compar vita, compare morte fruor.
Improbe, quid rides? caſti ſacra neſcis amoris:
Nil non, vel cineres, hâc comite eſſe juvat.

JOSEPHUS

JOSEPHUS JUSTUS SCALIGER.

Hoc ejus Symbolum:

FVIMVS TROES.

Clar. A. D. MDLXXX. *JVlii Cæsaris Scaligeri* filius, *Gallus*, *Aginni Nitiobrigum* natus est, die 4. Augusti, Anno Dom. 1540. Obiit anno 1609. Mense Januarii. *Scripsit varia.*

Daniel Heinsius abyssum eruditionis, scientiarum mare, solem doctorum, divini *Patris* divinam *sobolem*, genus Deorum, perpetuum literarum dictatorem, maximum naturæ opus, & miraculum, ac extremum ejus conatum appellabat.

Is Juvenis quantâ sit eruditione & judicio, quâque in *vetustis Scriptis* conferendis industriâ, & abstrusa sensibus eruendis acumine, monumenta ab eo edita testantur. *Georg. Buchanan* in Hist. Scot. 1668. p. 77.

Senatûs *Criticî* princeps, *Iosephus Scaliger*. *Voss.* Institut. Orator. l. 4. p. 159.

Præclarè admodum, si quisquam alius, de literarum studiis meritus. *Voss.* lib. 1. Idolol. c. 28.

Julius Scaliger vir incomparabilis, nisi *Iosephum* genuisset. *Casaub.* de 4. ling. pag. 57.

Nihil est quod discere quisquam vellet, quod ille docere non posset: nihil legerat, (quid autem ille non legerat?) quod non statim meminisset: nihil tam obscurum aut abditum in ullo vetere *Scriptore Græco*, *Latino*, vel *Hebræo*, de quo interrogatus non statim responderet: Historias omnium populorum, omnium ætatum, successiones Imperiorum, res *Ecclesiæ* veteris in numerato habebat. Animalium, Plantarum, Metallorum, omniumque rerum naturalium proprietates, differentias, & appellationes, quà veteres, quà recentes, tenebat accuratè. Locorum situs, provinciarum fines, & varias pro temporibus illarum divisiones, ad unguem callebat. Nullam disciplinarum scientiarumve graviorum reliquerat intractam. Linguas tam multas tam exactè sciebat, ut vel si hoc unum per totum vitæ spatium egisset, digna res miraculo potuerit videri. Omitto *Mathematica* ipsius studia, & nobilissimam *Temporum* disciplinam; quâ in parte, ut non assecutus sit semper, quod quærebat; ea certè præstitit, quæ justam admirationem doctis æstimatoribus non possint non exprimere. *Is. Casaub.* ad *Thuan. Lut.* 3. Kal. Quintil. 1610.

Ex *Julii Cæsaris Scaligeri* liberis, ultimus hodie superat *Iosephus Justus Scaliger*, qui secundùm Patrem nunc inter literatos & in re literariâ principem sine controversiâ locum tenet, verè eruditorum *Phœbus*, ut politissimi ingenii vir eum indigitavit. De hoc ut plura dicam, nec pudor ejus patitur, nec per ingentia ipsius erga me merita licet; quanquam minimè vereor, ne propterea minus vera de eo prædicare videar; cùm quidquid dixero opinione omnium vero minus sit.

Sed

Digitized by Google

Sed potius est utcunque viri nomen per transennam appellasse contenti, cultum quo divinum ejus ingenium cum rarâ morum probitate conjunctum, pro jure amicitiæ, quæ mihi cum illo intercedit, prosequimur, venerabili silentio, ut in sacris fieri amat, obsignemus. *Thuan* ad ann. 1558.

Dii Boni! quàm multa ille nova, quàm multa vetera, non lecta, non visa, non audita aliis depromit! Dæmonium hominis. *Lips.* epist. Quæst. l. 5. epist. 20.

Ille unus est, quem miramur, quem æmulamur, imò, ne mentiar, cui invidemus. Felicem *Galliam* hoc sol. cujus claritas non ad eos solùm qui *nunc* sunt, sed ad *posteros* diffundetur, quamdiu quidem erit in Terris nomen literarum. *Idem* Cent. 1. Epist. 21.

Literarum omnium *Dictator* perpetuus, & per omnia *Diis* magis quàm *Hominibus* comparandus, *Iosephus Scaliger*. *Gasp. Scioppius* præf. de Art. Crit.

Ejus *Scripta aurea*, tanquam *ancylia* cœlo delapsa, cum honore & religione quadam omnes eruditi tractare solent. *Idem* de Art. Crit. p. 10.

Fuit ille vir, quod etiam omnes invidi fateantur, inviti, ætatis suæ doctissimus, cui nec sequentes omnes parem ferent aut videbunt, ut nec tulerunt priores. *Cl. Salmas.* ad *an. Beverovicium*, *Leydæ* Non. Decemb. 1632.

Vir tantus, cujus nomen nunquam mihi occurrit, quin illud venerer. *Herald.* Animadvers. in *Salmas.* l. 2. c. 19.

Scaligerana Manuscripta, curiosus admodum est liber, sed aliquantum periculosus. Trigesimus est annus ex quo illum exscribendum curavi ex Autographo, quod mihi commodarunt Domini *du Puy* qui intimi Amici mihi fuerunt & honesti viri. En qua ratione compositus fuerit: Juvenis quidam nondum vigesimum ætatis annum assecutus, nomine *Iohannes* de *Vassan Campanus Burgundus* qui *Genevæ* studuerat, literas commendatitias à magno *Casaubono* Parisiis accepit ad *Iosephum Scaligerum* & in *Hollandiam* concessit. *Iohannes* ille de *Vassan* nepos erat Dominorum *Pithou Scaligeri* amicissimorum, quem singulis hebdomadibus viri Docti conveniebant. *Iohannes* de Vassan attentè audiebat & scriptis mandabat quæcunque dicebat Scaliger. Hunc ortum habuit liber ille qui hodie in Regia Bibliotheca extat. *Iohannes* de *Vassan* è sua peregrinatione redux *Minister* factus est, deinde procurante *Cardinali Perronio* & amplæ pensionis annuæ illecta mento, Catholicam Religionem amplexus est. Sed pensione postea non procedente, *Fulienses Monachus* factus est, & antequam in Abbatiam illam se reciperet, Domino *du Puy* hoc Manu-scriptum dono dedit. *Guido Patin* Epist. 154. Gall.

Non minor Parente filius *Iosephus Scaliger*, cujus & extant *Epistolæ*. Ejus Viri maxima sunt in rem literariam merita, qui velut Pater quidam literarum per universam *Europam* salutandus est. Ex ejus ludo prodierunt, quos *Batavia* habuit, Viri Illustres. Ejus *Epistolæ* eruditione omnigenâ plenissimæ sunt; præter dictionem enim tersam & argutam proponuntur illic *Philologica*, *Medica*, *Mathematica*, *Chronologica*, & quæ ad Orientalem literaturam pertinent; judicia multa de viris doctis, de libris, quæ legere, quæ excerpere debent harum rerum

curioſi. *Dan. Georg. Morhof.* Polyhiſt. pag. 288.

In *Criticis* omnium rectè æſtimantium judicio princeps ſine controverſiâ, ſine æmulo ac rivali dominatur. *Baud.* orat. in obit. *Scalig.*

Quales olim fuere *Reuchlini, Merceri, Vatabli, Pagnini,* &c. & non ita pridem magnus ille *Scaliger* quem ultimum in ſcenam produco, quòd tanquam *Aquila in nubibus* & orbis *literati* Imperator, ac eruditionis princeps, reliquis palmam præripere & apicem ſummæ laudis obtinere videatur, ita in *Hebræis* non ad ſtuporem, ſed ad miraculum doctus. *Iac. Cruc.* ad *Lud. de Dieu, Delphis* 8. Kal. Sext. 1631.

Inter eos qui linguæ *Hebraicæ* ſtudio ſummoperè delectati ſunt, fuit *Ioſ. Scaliger* ſingulare *Levdenſis Academiæ* haud ita pridem decus, qui quantum ejus cognitione & ſibi & aliis profuerit, immortalitate digniſſimo ejus Opere de emendatione Temporum, ut de aliis taceam, abundè teſtatur. *Thom. Erpenius* Orat. de Ling. *Heb* & *Arab.*

Cùm illuſtriſſimum *Belgii* lumen & *Heros* incomparabilis *Ioſ. Scaliger* (ô quæ profuſiſſimæ lachrymæ tantum literarum decus, tantam prudentiæ affluentiam, morte in uno illo extinctam ſatis dignè unquam deflere poſſint) ad hanc *Hebraiſmi* reſtaurationem me pro illuſtri ſuâ humanitate cohortatus ſit, debui tanti *Heros* judicium magnificere. *Buxtorf.* Pater ad *Holland.* Ord. in Theſ. Gram. Ling. S. 1609.

Incomparabilis *Scaliger*, invidorum ſcopulus, eruditorum ſcopus, ad cujus literariam qui proximè acceſſerit gloriam, ille cæterorum ſit eruditione Princeps. *C. Barth* in *Claud.* p. 77.

Cujus incomparabilem eruditionem, ingenium ſupra mortales, priùs defeſſi ſunt homines laudando (*uſurpabo illud Saluſtii ad Cæſarem*) quàm ipſe gloriâ digna faciendo. *Ioh. Wouverius* in *Petron.* pag. 375.

Eo fuit ingenio, ut fucum ſibi fieri à quocunque tandem vetuſtiſſimo Veteratore & mangone non facilè pateretur. *Rupert.* cap. 2. Obſervat. ad *Beſold.* hiſt.

Decus æternum ævi ſui: Vir aut heros potiùs, & quidem Heroe magno ſatus, in tantum laudandus, in quantum virtus & meliores literæ poſſunt intelligi: quantum ille δαιμόνιος ἀνὴρ, magnitudinem, amplitudinem, majeſtatem, denique pænè ſolus quum animo viderit, ingenio fuerit complexus, divinâ & ſine exemplo felici induſtriâ, per totum vitæ curriculum benè de iis mereri nunquam ceſſavit. *Iſaac. Caſaub.* in *Æneæ Tactica* pag. 91. ubi ejus obitum deplorat.

Euſebium Scaligeri legi, & ita ſum admiratus, ut nihil ſimile putem me legiſſe. *Iſ. Caſaub.* ad *Ioan. Vaſſanium* epiſt. 811.

Sanè unicus libellus contra *Serarium* tantâ doctrinæ reconditæ copiâ eſt refertus, ut omnes inimici *Scaligeri*, ſi in unum conveniant & capita conferant, parem librum nunquam ſint daturi. *Idem* Lit. ad *Thuan.*

Author Novellarum *Reipublicæ literariæ* Junii 1684. arrepta occaſione ab erroribus quos in *Scaligeri Catullo* obſervavit Dom. *Voſſius* junior, ait illum nimis excelſi eſſe ingenii nimiſque eruditum quàm ut bonum Commentarium elaborare poſſet. Nam ex ingenii acumine apud Authores quos Commentabatur plus

artis

Digitized by Google

artis & genii deprehendebat quam revera iis ineſſet, & profunda ejus literatura in cauſa erat, cur mille relationes videret inter *Authoris* quem legebat ſententias & aliquod Antiquitatis recondituſſimæ caput. Adeo ut ſibi perſuaderet Authorem ſuum ad ejuſmodi Antiquitatis caput alluſiſſe, & hoc fundamento ſuppoſito locum aliquem emendabat. Fieri etiam poteſt ut cupido elucidandi Myſterium aliquod eruditionis, cæteris *Criticis* ignotum, ipſum impelleret ad ſupponendum quod id hoc vel illo Authoris loco lateret. Ut ut ſit *Commentaria* ab eo profecta conjecturis audacibus, ingenioſis & eruditiſſimis ſcatent: ſed parum veroſimile eſt quòd Authores de iis omnibus quæ ipſis affingit cogitaverint. p. 532.353. Gall.

Joſephus Scaliger, ut aliis in *Republ. Literaria* meritis clarus, ita non inficiandi nominis Poëta fuit —— Equidem nubilus eſt in *Aſtandra*, nubilus in *Orpheo*, ſed ſtudio id factum, ut tenebricoſa *Opera Græca* oſtenderet reddi poſſe *Latinâ* etiam caligine: in quâ tamen multum antiquæ lucis, ſi quis intentiùs ſpeculetur. *Borrich.* de Poët. p. 118, 119.

Jeſ. *Rapinus* teſtatur nec *Julium* nec *Joſephum Scaligerum* in Poeſi felices fuiſſe, eo quod ſero nimis inceperint. Dicit illos non potuiſſe vincere pertinaciam genii ſui qui jam alio tum ſe converterat; & quamvis filius Patre cultior fuerit, nihil tamen illum *in ſua Poeſi venuſtum* habuiſſe. *Rapin.* Animadv. general. in Poetic. Animadv. 40. p. 123. 124. edit. in 4°. Gall.

Deritio & Contradictio ejus eſſentiæ partem conſtituebant: Niſi enim in quibuſdam ſingularis fuiſſet, in omnibus vero perempto ius, neque *Scaliger* fuiſſet, neque *Julii* filius. *Petr. Apian* in ſua Coſmographia ngl.

Varia ejus Opera variis in locis atque temporibus ſunt impreſſa.

* *Joſephi Scaligeri* liber de *Emendatione Temporum* prohibetur donec emendetur. Ejuſdem Epiſtolæ, donec corrigantur, non permittuntur. *Index. Rom.* impreſſ. An. 1681.

Hoc ejus *Epitaphium.*

Æternæ Memoriæ Joſephi Juſti Scaligeri Jul. Cæſaris à Burden *Fil. Principum* Veronenſium *Nepotis, Viri, qui invicto animo unà cum Parente Heroe Max. contra fortunam aſſurgens; ac Jus ſuum ſibi perſequens, Imperium, Majoribus ereptum ingenio excelſo, labore indefeſſo, eruditione inuſitata, in Literariâ Republicâ quaſi fataliter recuperavit; ſed præſertim ejus Modeſtia, quod fieri ſub vetuit, iidem, qui in urbem hanc evocarunt, Curatores Academiæ, ac Urbis Coſſ. Hoc Loco Monumentum P. C. ipſe ſibi æternum in animis Hominum reliquit. Obiit XXI. Januarii M.DC.IX.*

HENRICUS STEPHANUS.

PAriſinus, Filius *Roberti*, Typographus celebris, eruditione inter primos ſui Seculi. Juvenis ex *Italiâ* reverſus, *Anacreontem* cum notis edidit, & verſibus *Latinis* expreſſit. Πολύγλωττος & excellens, *Scripta* in omni literarum genere edidit in lucem; inter alia & *Gallicæ* Linguæ cum *Græcâ* conformitatem, tractatu *Regi* Clar. A D. MDLXXX.

Digitized by G

dedicato monstravit: De publico impensè meritus. *Apologia* ejus pro *Herodoto* quibusdam ingrata est. Majoris securitatis causâ *Genevam* se recepit, undè sæpè excursiones faciens, anno 1598. septuagenarius ferè, *Lugduni* obiit. *Hofman.*

Henricus tanto patre dignissimus filius. Typographicam non solùm postea exercuit, sed multa ad juvandam rem literariam propriâ industriâ contulit; inter alia edito, æmulatione patris, qui linguæ *Latinæ* penum olim condiderat, *Linguæ Græcæ* copiosissimo & multorum *Principum Gazis* præferendo Thesauro. *Thuan.* ad Ann. 1559.

Viri doctissimi, & in cognitione *Sermonis Græci* plànè subacti, *Henricus Stephanus* & *Eustathius*. *Tanaquil. Faber* Epist. l. 1. Epist. 18.

Erat in eo viro (*Henrico Stephano*) summa ingenii fœcunditas, & sivè *Græcè* sivè *Latinè* scriberet, utriusque linguæ usus & facultas omnium paratissima. *Samarthan.* in Elog.

Henricus Stephanus inter omnes literarum principes ac Heroas, qui superiori sæculo *Hellenismi* studio, *Græcæque* Linguæ cognitione claruerunt, ut in omni *Græcâ* literaturâ meritò primas obtinuit, ita & in *Poësi Græcâ*, & imprimis *Homerica*, verè Θεσπεσίῳ. *Coronam* adeò aliis omnibus *laureamque* præripuit. *Duport.* præfat. ad Metaph. Psalm.

Henricus Stephanus ex omnium confesso non modò inter cognatos sed etiam inter omnes *Typothetas* qui hactenus claruerunt eruditissimus fuit. Fatendum tamen est Hebræorum illo callentiorem fuisse Patrem ejus, & filii impressiones Paternis longè inferiores esse, cùm quoad characterum concinnitatem & pulchritudinem, tùm quoad accurationem ipsam. Cùm enim vellet omnes Authores, *Græcos* verò cumprimis à se evulgandos, propriis suis manibus correctionis respectu, & ut Notas iis adiceret, pertractaret, nimis præcipitanter procedebat, ne bina Typographii sui præla quandoque feriarentur: quapropter exemplaria revisere & examinare nullatenus ipsi vacabat. *Judicia* Eruditorum per. *Baillet.* Paris. 1685. Gall.

Scripsit de Linguæ *Gallicæ* cum *Græcâ* cognatione *Henricus Stephanus*, author immortalis operis, quod *Thesaurum Linguæ Græcæ* indigitavit. Ut autem erat ille vir in omni literaturâ meliore consummatissimus, *Linguæ* autem *Græcæ* vel ad miraculum peritus, ita hoc opere defunctus est. *Meric. Casaub* de 4. Ling. p. 192.

Frustra laborant *Perionius*, *Henricus Stephanus*, & alii in *Gallicæ* Linguæ ex *Græcâ* repetendâ origine accurate, iisque cognatione probandâ, quasi res ita se haberet, cùm certissimum sit, & *Italam*, & *Hispanam*, *Italæque* à *Latinâ Romanæque* corruptâ fluxisse. Hinc non mirum si sæpissimè inepriant in suis *Etymologiis* frigidissimis. *Scaligeran.* 2. p. 99.

Importunum istum correctorem Scaliger appellat *Henricum Stephanum*, qui omnes quotquot edidit libros, suo arbitrio corrupit. *Scaligerana* ibid. p. 69, & 81.

Henricum Stephanum planè *Interpretem* audeas dicere: eximia in reddendis verbis diligentia; summa in exponendis sententiis accuratio; mira in Charactere exprimendo felicitas, insignis ad hæc perspicuitas, pari concinnitudine conjuncta. *Huet.* de Clar. Interpret.

Mirificam

Mirificam de se famam admodum juvenis excitavit, cùm ex *Italiâ* reversus *Anacreontem* Poetam *Græcum* anno 1554. primus evulgasset. *Acta Erudit.* Kalend. Maii 1684.

Henricus Stephanus Roberti filius, probus Adolescens, ac *liberali* doctrinâ supra ætatem instructus, *Anacreontis Carmen* mihi dedit inventum à se fortè (ut aiebat) in *antiqui* libri tegmine. *Petr. Victor.* Var. Lect. l. 20. c. 17.

Dominus *Colomies* refert nobis, *Scaligerum* habuisse *Anacreontem* in quo propria manu notaverat, quod *Henricus Stephanus* versionis Odarum hujus Poetæ non fuerit, author sed *Iohannes Doratus*. *Paul. Colomies.* Opusc. p. 109. Gall.

Henricus Stephanus edidit *emendationes Lud. Carrionis* in *Agellium* tanquam suas. *Phil. Carol.* Animadvers. in *Agell.* l. 1. c. 6. Animad. 5.

Nihil *laborum* unquam pejus cessit *Henrico Stephano*, quàm scripta pro *Herodoto Apologia*. Ito quippe libro cùm gravissimè in sacrum *Cucullatorum* ordinem peccasse judicaretur, ignibus fuisset expiandus, nisi imminenti periculo se subduxisset. *Stephano* itaque fugâ sibi consulente, & in nivosis *Arvernia* montibus latitante, cremata à *tortore*, *effigies* pro ipso pœnas luit. Unde joeabatur sæpè, ut erat ingenio cavillator: " Numquam se magis riguisse, quàm cùm *Parisiis* ustularetur. *Tollius* de Infelicitat. Literat. p. 87.

Henricus Stephanus Gallicè, si coævorum quisquam, benè scribebat, ut illud comprobavit Dissertatione de vita *Catharinæ Medicæ*, quæ peritum artis Magistrum sapit, juxta sententiam novi Translatoris *Fratris Pauli*. Linguam patriam tam eleganter loquebatur, ut *Henricus III.* ipsi mandaverit Dissertationem de *Gallicæ linguæ præcellentia* conscribere. Novellæ *Gallicæ* Reip. literariæ Martii 1684. p. 92, 93.

Henricus Stephanus non minus inordinatum in moribus, quàm eruditum in scriptis suis se præbebat. Morosus & rusticanus erat, & cùm propriam filiam, tum generum sanctum doctum *Casaubonum* aversabatur. Librum contexuit de *Latinitate Lipsiana* ubi de bello adversus Turcas unicè loquitur, quod ita ridiculum fuit existimatum ut quidam festivè huic inscriptioni duo vocabula annexuerint. De Latinitate Lipsiana adversus *Turcam*. *Ant. Teissier* Elog. Gall.

* *Henricus Stephanus* inter *Hæreticos* primæ Classis locum habet in *Indice Triden.ino.*

Carmina ejus habentur Tom. 3. *Delic. Gall.* p. 837.

Alia ejus Opera variis in locis atque temporibus sunt impressa.

FRIDERICUS SYLBURGIUS.

Germanus, natus est *Wettera*. Obiit *Heidelbergæ* anno Dom. 1596. ætatis 60. Clar. An. D^ni MDLXXX.

Erat in *Græcâ* literaturâ insigniter versatus. *Græcos* Scriptores complures emendavit, & quàm castigatissimè edidit, *Herodotum* pura, *Clementem Alexandrinum*, *Dionem Cassium*, *Justinum Martyrem*, *Theodoretum* &c. *Etymologicon Græcum* magnum à mendis repurgavit, & perpetuis notis illustravit. *Henricum Stephanum* in concinnando *Græcæ* Linguæ *Thesauro* egregiè adjuvit. Ob hanc operam

& alia merita à *Marpurgensi* Academiâ annuum ei stipendium, de Principum *Hassiæ* sententiâ, constitutum est. *Konig.* in Biblioth.

Vir optimus, doctissimus, & de bonis literis benè meritus — Fuit verè vir eximius, humilis, industriæ incredibilis, candidus & apertus. In *Editionibus* ipse ingenuè professus semper est, quorum operâ ac laboribus sit usus, additis etiam nominibus ad quorumcunque symbolas: ut sua cuique constaret gratia. *Henricum Stephanum* egregiè juvit in comportando *Thesauro* Linguæ *Græcæ*, adeo ut potissima pars ejus labore constet. *Melch. Adam.* in vit. ejus.

Fridericus Sylburgius quàm plurima *veterum*, præsertim *Græcorum*, Scripta partim jam edita, denuo recognita, ac variis lectionibus, Notis, Indicibusque illustravit; partim primùm ipse summâ curâ adhibitâ publicavit: eoque nomine magnam ab omnibus, qui rei literariæ consultum cupiunt, & à posteritate non ingratâ iniit gratiam; eoque majorem meruit laudem, quòd in tam laudabili publicæ utilitatis promovendæ studio assiduus propriam gloriam contemnere visus est. *Thuan.* ad an. 1596.

Fridericus Sylburgius, Vir *Græci* doctissimus. *Meibom.* Mecœnas. c. 26.

Vir eruditionis ac industriæ singularis. *Quensted.*

Sylburgii Grammaticam *Græcam* magni æstimat *Vossius* præfat. in *Clenardi* Gram. *Græc.*

Friderico Sylburgio, Veterano, quanti auctores, quà *Græci* quà *Latini*, quà *Sacri*, quà *Seculares*, vitam sanitatémque debent! De cujus viri incredibili & indefessâ diligentiâ industriâque satis ex merito dici non potest. Vivet ille, quamvis *Heidelbergæ* superiore anno mortuus, vivet perpetuò, in suo *Aristotele*, in *Dionysio Halicarnasseo*, in voluminibus *Historicis*, in *Clemente Alexandrino*, in *Justino Martyre*, in *Theodoreto*, in aliis. *Scipp.* de Art. Crit. p. 17, 18.

Sylburgius obiit? ô factum male, ô gravem Reipublicæ literariæ jacturam! En quo spes mortalium redeant: Nam paucis ante diebus per *Commelinum* mihi significatum erat de multis ipsius cœptis & inchoatis laboribus. Habent *Græcarum* literarum amantes quod doleant. *Casaub* Epist. 48. ad *Iacob. Bongarsium.*

Sylburgius Thesauro Græco Henrici Stephani operam commodavit. *Sylburgii* & *Commelini* editiones sollicitè exquirentur. Scalig. 2. Gall.

Fridericus *Sylburgius* inter doctissimos seculi viros censebatur quoad *Græcam* linguam & reliquas humaniores literas. Grammatica ejus *Græc.* in magno pretio habetur, & *Rami*, cujus Sectator erat, methodum in illa servavit. Judicia Eruditor. Paris. 1685. per *Baillet.* Gall.

* *Friderici Sylburgii* Opera, si expurgentur, permittuntur. *Ind. Madrit.* edit. ann. 1667.

Varia ejus Opera variis in locis atque temporibus sunt impressa.

FRANCISCUS TOLETUS.

(Clar. A. U. MDLXXX.) NAtione *Hispanus*, patriâ *Cordubensis*, humili loco natus est Anno 1532. Obiit anno 1596. Primus omnium ex Societate *Jesu* in Collegium *Cardinalium* cooptatus est.

Primus memorabitur *Franciscus Toletus Cordubâ* utriusque *Senecæ* cunis no-

Digitized by Google

bilissimâ *Bœticæ* civitate, cæterum humili loco natus; qui animi virtutibus & sedulâ institutione, quod ipsi à natalibus deerat, supplevit. *Salmanticæ* brevi nomen adeptus magnum, ita ut philosophiæ professor prima adolescentia fuerit, quod non nisi jam ætate provectâ alii consequuntur. Postea pietatis studiis cùm se totum devovisset, *Iesuitico* sodalitio, quod illo tempore passim in *Hispaniâ* & præcipuè *Salmanticæ* florebat, nomen dedit, & *Romam* evocatus gymnasio cùm aliquot annis præfuisset, à Sacris concionibus *Pio* V. post *Benedictum Palmium* & *Alfonsum Salmeronem* fuit, & magnis negotiis pertractandis *Io. Francisco Commendono* Cardinali in *Germaniam* ad *Maximilianum* Cæsarem, & *Sigismundum Augustum Poloniæ* Regem, ut de Sacro fœdere contra *Turcas* iciendo ageret, legato comes additus non minorem prudentiæ, quàm antea eruditionis ac pietatis laudem meruit. Dein sub *Gregorio* XIII. magnis negotiis disceptandis adhibitus fuit, & sub *Sixto* V. Bibliis recognoscendis operam navavit; ac tandem à *Clemente* VIII. *primus* ex eâ *Societate*, in Collegium Cardinalium cooptatus est. Ante triennium in negotio de Regis cum *Sanctâ sede* reconciliatione admodum promptam & egregiam navavit operam, ac tandem hoc anno 1596. 18. Kal. Octob. in palatio *Vaticano* placidè ad Deum migravit 74. annum supergressus, & ad S. *Mariæ* majoris marmoreo tumulo à Basilicæ illius sodalibus, quibus pecuniam ad pios usus legaverat, honorificè conditus est. *Scripsit* multa, quorum præcipua sunt, quæ in *Aristotelem*, deinde in *Ioannem*, *Lucam* & Epistolam ad *Romanos* edita sunt. Conciones ab eo habitæ & scriptis posteà mandatæ nondum lucem viderunt. *Thuan.* ad Ann. 1596.

Vir fuit doctissimus, & cùm aliis, tum verò Philosophicis ac Theologicis literis ornatissimus. *Salmanticam* à primis annis cupiditate literarum profectus, *Dominicum Sotum* habuit inter cæteros Doctorem, qui *Toletum* propter ingenii excellentiam, *Prodigium* appellare consueverat. A *Pio* V. Pont. Max. anno salutis 1569. accersitus est, ut in sacro Palatio *Concionatoris* munus obiret: Quod tantâ cum laude præstitit, ut per totos 24. annos apud *Pium* ipsum V. *Gregorium* XIII. *Sixtum* V. reliquosque succedentes *Pontifices*, maximo Cardinalium, Prælatorum, Oratorum, & Clarissimorum virorum concursu verba fecerit, & Auditorum animos in admirationem adduxerit; non tam verborum elegantiâ, quàm sententiarum gravitate, reconditæ doctrinæ excellentiâ, Ordinis dispositione, ingenii perspicuitate ac magnitudine. *Phil. Alegambe* de Scriptor. *Soc. Jes.*

Martinus Navarrus eum vocat, excellentem Sacræ Paginæ Doctorem, & acerrimum Gymnastam, Ecclesiasten cum primis urbis & orbis suspiciendum, societatis *Jesu* ornamentum.

Andreas Eudæmon Iohannes, ejus eruditionem, ingenium, solertiam, ait, orbem terrarum semper miraturum.

Andreas Victorellus hæc de *Toleto* inter multa alia scribit: «Revereor Cardinalis *Toleti* nomen, admiror in Divinâ, humanâque Philosophiâ, atque in *Sacrarum Literarum* libris explicandis præstantissimum viri ingenium, præstantissimam eruditionem. Admiror aureum, sacrumque, quale Veterum Sanctorum Patrum, in concionibus eloquentiæ flumen, singularem in rebus agendis prudentiam,

Digitized by Google

dentiam, incorruptissimos benè institutæ vitæ mores *Cardinalis* optimè de *Catholicâ Fide* & Religione meriti.

Ferdinandus Ughelius eum appellat, virum ad *Christiane Reip.* beneficium natum, propter religiosissimæ vitæ exemplum, prudentiam, summamque doctrinam longiori vitâ dignum.

Eorum, qui de rebus divinis, & ad æternam salutem pertinentibus, ad summos Pont. & amplissimum purpuratorum patrum consessum verba fecere, *Francisco Toleto Hispano*, è Soc. Jesu, omnium præstantium judicio virorum concessit, palma tribuitur. Nemo enim inventus est adhuc eo theatro dignior; nemo, qui aptius ad eorum, quibuscum illi res erat, personas loqueretur; nemo, qui illi prudentia doctrinâ eloquentiâque antestaret, non hâc elegantulâ, & in morem mulieris compta, ad aucupium aurium, imperitorum præsertim accommodatâ, sed illâ forti, ac virili. *Ian. Nic. Erythræus* in Pinacoth.

Franciscus Toletus, vit cæteris honestior, & dignitate præcipuus, ac præcellens doct. inâ, omnique inter *Iesuitas* exceptione major. *Marsilius* de Monarch. Tempor. Pont. Rom. c. 4.

Multa *Toletus* scripta edidit, multos in *Sacras Literas* eximios *Commentarios* conscripsit, in quibus nullum, quod sciam, Doctrinæ *Hildebrandicæ* vestigium, nisi fortè leviter impressum, appareat. Memini cùm ante annos viginti & quod excurrit, *Toleti* in *Evangelium Iohannis* Commentarii ad *Theodori Bezæ* manus primùm perveniissent; qui tum forte eundem divinum *Evangelistam* in publicis lectionibus exponebat; virum illum, ut erat doctissimus pariter & doctorum candidissimus æstimator, impensè *Toleti* illud opus mihi in privato colloquio laudasse. Et meritò. Nam in ejus *Scriptis*, quæ legi, cum excellente rerum Philosophicarum & Theologicarum notitiâ par certat modestia; quæ judicio meo tum in alio quovis Scriptore, tum in *Theologo* potissimùm, laus est vel præcipua. Ac licèt non negaverim, *Toletum* in ornando *Romano* Pontifice admodum liberaliter aliquandò agere: Nova tamen portenta Sententiarum, qualia *Bellarminus* è fecundo suo pectore multa promsit, apud illum non invenies. *Is. Casaub.* in Epist. 624. ad *Frontonem Ducæum* p. 725.

Toletus in Joannem bene scripsit, nemini obtrectat. Scaligerana *posterior.*

Extat ejus in *Psalm* 17. Commentarius, *Ven.* 1602.

Extant in *Psalm* 31. Sermones *Col.* 1600, *Mog.* 1604.

Extat in *Luca* cap. 12. pr. Commentarius, supplementum in reliqua dederunt *Patres ejusdem Soc.* fol. *Roma* 1600, 4°. *Paris.* 1600, 4°. *Venet.* 1600, fol. *Venet.* 1601. fol. *Col* 1611. & aliis vicibus.

Extant in *Joan.* Commentaria, fol. *Roma* 1588. 1590. *Lugd.* 1599. *Col.* 1599, 1611, 4°. *Brixiæ* 1604. *Lugd.* 1615, 4°. *Venet.* 1589.

Extat in Epist. ad *Romanos* Comment. 4°. *Moguntiæ* 1604. 4°. *Venet.* 1602, & *Rom.* iisdem.

Hoc

Hoc ejus Epitaphium, *Romæ* in S. *Mariæ* Majoris.

D. O. M.

Francisco Toleto Cordubensi *S.R.E. Presbytero Cardinali, summo Theologo, Verbi Dei Pradicatori eximio, in rebus magnis agendis consilio & prudentiâ singulari, qui ob excellentem virtutem & merita præclara* Clementis *VIII. Pontificis Max. judicio primus in Societatem* Jesu *amplissimam dignitatem intulit. Vixit annos 73. menses 11. dies 10. Obiit anno 1596. die 14 Septembris Sanctâ Dei genetrice hærede institutâ, Presbyteris, qui ad ejus altare Missas celebrant, censum perpetuò attribui jussit.* Benedictus Justinianus & Petrus Aldrobandinus *Cardinales Executores Testamentarii Collegæ optimo, Capitulum & Canonici hujus Basilicæ Viro Amplissimo & optime de se merito posuerunt.*

LÆVINUS TORRENTIUS

Clar. A.D. MDLXXX.

PAtriâ *Gandavensis*; cùm literarum tyrocinium in pueritiâ *Lovanii* feciſſet, *Bononiæ Juris Civilis* & melioris Antiquitatis cognitionem non vulgarem adeptus est; doctissimorum virorum, qui tunc in *Italiâ* florebant, *Patavii*, *Romæ*, *Venetiis* consuetudine usus, ingeniumque in pangendis versibus præcipuè exercuit: Domum reversus ab *Everardo Marciano* Cardinali *Leodicensi* Episcopo ob singularem eruditionem cum summâ morum probitate conjunctam in familiam ascitus, & honorifico sacerdotio donatus. Demum variis legationibus summâ cum prudentiæ laude defunctus, post *Franciscum Sonnium* primum *Antverpiæ* Episcopum, eâ dignitate (post receptam à *Parmensi* urbem) ornatus est, in eoque munere septuagenario major decessit 6. Kalend. Maias, Anno 1595. *Thuan.*

Scripsit Comment. in *Horatii* Opera---Comment. in *Suetonii Cæsares*---Poëmata varia---De Bello *Turcico.*

Vir Sacrâ liberalique doctrinâ ad miraculum usque excultus fuit, ac *Lyrici* carminis post *Horatium*, vel ipsorum *Italorum* judicio, princeps habendus. Historiam *Romanam* mirificè illustravit, & commentarium eruditum in *Suetonii Cæsares* iterum evulgavit. *Horatium* quoque insigni ac copioso Commentario ab ipso illustratum *Andreas Schottus* post mortem edidit. *Ant. Sander.* de *Gandav.* Erud. Clar.

Lævinus Torrentius vir clarissimus, & de *Suetonio* nuper, olim de universâ antiquitate optimè meritus. *Lipſ.* Elect. l. 1. c. 11.

Torrentius vir non in omni re literariâ solùm, sed in Poësi (quod mihi quidem eximium est: Qui scio Poëtam præstantem neminem fuisse sine parte quadam uberiore divinæ auræ) magnus, vel potius summus. *Lipſ.* ibid. 2. l. c. 17.

tized by Google

Efferant *Bembos, Pontanos, Flaminios Itali*, attollant cæteri ſuos. Nos *Torrentium*, vel ipſorum *Italorum* judicio, *Lyrici* Carminis poſt *Horatium* principem laudemus, qui perenn s perpetuique *Torrentis* inſtar, ſacra carmina ad extremam uſque ætatem mirâ ubertate profudit. *Miræus* in Elog. *Belg.*

Eruditio in *Torrentio* elucebat varia, Hiſtorię, Philoſophię, rerum Divinarum humanarumque cognitio ſingularis: Eloquentia à naturâ fluens, ſed aucta ſtudio & uſu legationum. Poëta adhæc fuit excellens; adeoque *Catholica* fidicem & princeps *Lyra* meritò audiebat, Carmen quippe pangebat ſonorum, purum, & *Horatio* ſimillimum. *Valer. Andreas* in Biblioth. *Belgic.*

Quem ego hominem (*Torrentium*) ob egregiam doctrinam, morumque probitatem mirificè diligo. *Latin.* in lit. ad *Archiep. Moguntinum*, dat. 1 Kal. Decemb. 1556.

Torrentius bene ſcripſit in *Suetonium*; *Torrentius* Epiſcopus *Antverpienſis* fuit doctus & bonus. *Scalig.* poſterior.

In Philolologicis quid præſtiterit *Torrentius*, me tacente vociferatur *Suetonius*, ab ipſo editus, & Commentariis illuſtratus. *Scioppa* de Art. Crit. pag. 15.

Adolphus Occo ſcribens ad *Amerbachium* de illo verbis admodum inurbanis loquitur, quibus oſtendit ſe illum non cognoviſſe. Cenſet illum ad *Antiquitatum* notitiam animum leviter appuliſſe, in quo non minùs hallucinatur, quàm cùm aſſeverat Commentarios quos in Suetonium nomine ſuo excudendos curavit; ab illo concinnatos non eſſe. *Judicia Erudit.* Pariſ. 1685. per *Baillet.* Gall.

Extant Poëmata varia. *Antverpiæ* ap. *Plantinum* 1594. 8°.
Extant Comment. in *Suetonium* ibid. 1592. 4°.
Extant Comment. in *Horatii* opera. Ibid. ann. 1607. in 4°.

Obiit *Antverpiæ*, ibidemque ſepultus cum hâc inſcriptione:

D. O. M.

Levinus Torrentius *Patriâ* Gandavenſis, *literis & legationibus, domi, foriſque ſpectatus, ex Archidiacono, &* Leodicenſis *Principis vicario generali*, 2. Antverpienſium *Epiſcopus*. 3. Machlinenſium *Archiepiſcopus, deſignatus, Collegii Soc.* Jeſu *apud* Lovanienſes *fundator, ad rerum ſtatus Belgici Concilium adſcitus, dum precipitantem Reſp. fractis viribus, animo infracto, conſiliis ſuſtento* Bruxellæ *diſceſſi* 6. *Kal. Maias* 1595. *Vixi annos* 70. *M.* 1. *D.* 18.

MICHAEL

Digitized by Google

MICHAEL MONTANUS

Gallus, nobilis *Petrocorius*, à Patre summâ curâ educatus, *Latinam* linguam ante vernaculam, ab erudito quodam *Germano*, ipsi à prima infantia admoto, hausit. Præceptores habuit *Nicolaum Gruchium*, qui de *Comitiis Romanorum* scripsit, *Gulielmum Guerentium*, qui Commentariis *Aristotelem* illustravit, *Georgium Buchananum* & *M. Antonium Muretum*. *Græcam* linguam per ludum addidicit; instrumentorum Musicorum sono quotidiè è somno excitatus. Obiit an. 1592. ætatis 59. *Hofman.* Clar. A. D. MDLXXX.

Michael Montanus, mihi studiorum & voluntatum consensione conjunctissimus. Vir libertatis ingenuæ: Quam *conatus* ejus [sic enim immortalia sui ingenii monumenta indigitavit] ad omnem posteritatem testabuntur. *Thuan.* ad ann. 1592.

Thales ille *Gallicus Michael Montanus* scripsit librum *Gallicum Gestum* titulo: probum, sapientem, & valdè ad meum gustum. *Lipsius* Epist. Cent. 1. Miscell. Epist. 44.

Cùm fide remisisti *Montanum* meum, an no rum potius, quia vos quoq; eum amatis. Profectò vir ille magnus est, & factus ad Mores judiciumque formandum, sed maximè ad robur animis ingignendum, sine quo quid nisi fluctus hæc vita? Assiduè in metu, spe sumus, & ab omni unda cupidinum rapimur: firmat hæc *sapientiæ Anchora*, quam ille navigio nostro aptat. *Idem* Epist. Cent. 2. ad *Belgas*, Epist. ad *Renatum Robertum*

Magnam *Montani* eruditionem testantur elegantes illi & ingenuâ loquendi libertate non minus quàm doctrinæ varietate amabiles *Miscellaneorum* libri ab eo *Gallicè* conscripti, quos titulo sanè superbiore dignos modestissimè *Conatus* appellavit. Quantam porro sibi pepererit ex illius pulcherrimi operis editione vel apud exteras nationes eruditionis & sapientiæ opinionem tum patuit, cùm ipsa illa *Roma*, quæ inter omnes totius orbis terræ *Civitates* principem sibi locum vendicat eum ultrò in *Civium* suorum numerum allegit atque cooptavit. *Scav. Samarthan.* in Elog. *Gallor.*

Quanto in pretio semper habita sint Scripta *Montani*, inde judicium facere licet, quòd eorum *Editio* toties repetita sit: Malus enim liber vetustatem non perfert. Nec verò sine ratione, aut felicitate quadam Genii solum, scriptor iste tantam meruit famam. Nam præter alia multa, quæ ex ejus lectione haurire licet attenti lectoris judicium maximè format, & instruit. Quo nomine inter aliquot *Scriptores*, quos *Gallia* tulit, præcipuè numerandus, &, si fas dicere, primariis illis, quî de *moribus* antiquiùs scripsere, quodammodo accensendus venit. *Roland. Marsc.* Epist. 1. Epist. 22.

Dum *Montanum* hîc sapientem prædico, simul recordor judiciorum, quæ vehementer diversa vel potius adversa patitur vir ille: Aliis ejus ingenium, stylum, judicium laudibus ad cœlum extollentibus; quibusdam humiliter deprimentibus & pene nullo censu censentibus. Hoc in eo putidum nimis,

Digitized by Google

puerilis jactantiæ est, quòd toties delamentatur ad nauseam & irrisum legentis, quàm sit labili ac nullâ prorsus memoria : Cùm domestico testimonio ipse sibi fidem demat, tot lectissimis poëtarum versibus, tot sapientum dictis velut ad nutum paratis, tam aptè scriptis suis instar *emblematum* intextis. Uti & hoc in eo ambitiosum, quòd negat se recordari servorum, nisi eos officiorum nominibus appeller. Videor mihi in scenâ audire *Petronii Encolpum*, cui tanta familia scilicet erat, ut *Carthaginem* capere posset. Gloriæ nempe cupiditatem specie contemnentis manifestiùs ostentat, quàm si palam præ se ferret. *Thom. Lansius* in Orat. p. 305.

Equidem si punctum omne fert scribendi dicendique rectè, qui facillimè felicissimeque cogitata mentis enunciare novit, vix quisquam hac facultate cum *Montano* conferri potest. Sensus & conceptiones ejus summovent plebem : Sermone tum quidem humile aut abjectum quidquam sonat, cum res minutas exsequitur & positas in quotidiana consuetudine vivendi. Verbis étiam vio quæsitis dignitatem ac splendorem conciliat. *Idem* in Orat. contra *Gallum* p. 106.

Prolixæ digressiones, cum ratiociniis nimium diffusis, & nimis frequentes citationes Latinæ tria sunt quę *Critici* hactenus in *Montanei* Tentaminibus censurâ notarunt, quamvis hæc esse mirifica fateantur, eaque semper præclarorum virorum delicias meritò fuisse. *Ephemerid.* Gallic. *Eruditorum*, die Lunæ 2. Aug. 1677.

Author *Scrutinii veritatis* ait *Montanum* rerum à se propositarum rationes ferè nunquam afferre, aut saltem nullas ferè unquam ullatenus solidas afferre; eum quantumvis liberalis ingenii quandoque tamen insulsam eruditionem affectare; humanæ mentis mediocrem tantum cognitionem eum habere; vanam ejus gloriam & arrogantiam ubique in libro suo se se prodere; cum passim se ipsum commendare; vanam ejus gloriam nunquam manifestiùs patere quàm cùm propria nævos propalat: quandoquidem eos tantùm memorat de quibus Mundani gloriantur, superbiorem & tumentiorem eum videri dum seipsum culpat quàm dum se ipsum laudat. Denique *Montanus* memoriæ felicis non erat sed judicio adhuc infelicior. Ejus nævi bonum quid admistum habent: falsæ sunt ejus ideæ, sed speciosæ : ejus dictio irregularis & audax est, sed jucunda : Ejus sermones argumentis malè confirmantur sed egregiè mente concepti sunt. In toto ejus libro nativæ solertiæ lumen quoddam splendet quod summopere delectat. Licet merus sit Exscriptor, Exscriptorem tamen non redolet, vivida & audax ejus imaginatio facit ut è proprio penu promere videatur etiam ea quæ tantummodò ex aliis exscribit, omnia denique habet ad delectandum & adludendum requisita. Author Scrutinii Veritatis Tom. 1. lib. 11. c. 5. Gall.

Præter *Montani* Tentamina, extat ejus Interpretatio *Gallica* Dialogorum de Hominis Natura, Latinè à *Raymundo Sebone* Hispano conscriptorum. Ibidem. Gall.

CHRISTO.

Digitized by Google

CHRISTOPHORUS CLAVIUS,
Societ. Jes.

NAtione *Germanus*, Patriâ *Bambergensis*, à primâ adolescentiâ Filius Societatis, cùm alias scientias imbibit, tum vero Mathematicas avidissimè ac studiosissimè didicit, & magnâ cum laude diu *Romæ* professus est; tantumque felicitate ingenii, atque labore assiduo profecit, ut non cum recentioribus tantum Mathematicis, sed etiam cum antiquissimis illis & peritissimis sit comparandus; ex quo factum est, ut illum alii Mathematicarum disciplinarum scientia præstantissimi, *Euclidem* nostri seculi appellent; alii verò malle se à *Clavio* vituperari, quàm ab aliis laudari scribant. Vir magnus, qui recudendis ejus operibus novissimè præfuit, non dubitat appellare, insigne Mathematicorum sidus, patriæ suæ gloriam, societatis nostræ decus, Ecclesiæ *Christianæ* ornamentum; vtrum denique maximarum virtutum & eruditionis laude celeberrimum, in quo illud maximè admirandum exiterit, quod cum tantâ eruditionis famâ, ac nominis sui claritudine, tam insignem pietatem ac modestiam perpetuò conjunctam retinuerit, ut nullum sibi hominem unquam scipsum aliis omnibus postponeret. Tandem ætate meritisque gravis *Romæ* vitâ defunctus est, die 6. Febr. anno 1612. ætatis 75. *Phil. Alegambe* in Biblioth. Scriptor. Soc. Jes. A. D. Clar. P. LXXX.

Plurima scripsit, inter quæ primum locum tenent sequentia: Commentarius in *Euclidis* Elementa Geometrica. Item in Sphæricа *Theodosii* — Geometria Practica — Comment. in Sphæram *Joannis* de *Sacro-Bosco* — Gnomices lib. 8. — *Romani* Calendarii à *Gregorio* XIII. restituti, explicatio.

Christophorus Clavius, Mathematicorum nostri ævi facilè princeps — Nullam ille Mathematicæ disciplinæ partem intactam reliquit, imò nullam emisit, quam non penitus intelligentiâ complexus sit, diluciдè explicaverit, docuerit, doctissimisque interpretationibus, tanquam Nutrices omnia minima mansa infantibus in os inserunt, ita ille auditoribus suis, quò facilius perciperetur, quasi comminutam tradiderit. *Fan. Nic. Erythr.* in Pinacoth.

Ex omnibus ejus lucubrationibus, quibus in lucem prolatis, nominis sui memoriam, omnium seculorum posteritati commendavit, *Euclides*, & Sphæra *Joannis de Sacro-bosco*, Commentariis illustrata, est talis, ut in *Arce* poni possit, quasi *Minerva* illa *Phidiæ*, in quâ nihil est nisi absolutum atque perfectum. *Idem* ibid.

Anno CIↃIↃCC. & aliquanto antè, magnâ in æstimatione fuit *Christophorus Clavius Bambergensis* — Cujus operâ in corrigendis *Fastis* Papa *Gregorius* XIII. usus fuit: *Clavius* verò ingenuè agnoscit, in *Calendario* suo malè esse æquatas *epactas*, sic ut *Pascha* aliquando possit incidere in *Novilunium*. Sed modum, rationemque demonstravit, quo *Calendarium* aliquando iterum corrigi possit. *Voss.* de Mathemat. p. 197, & 284.

De *Astrolabio Clavii* tale est judicium *Possevini* in Bibliothecâ selectâ, l. 15.

Digitized by Google

c.8. 'Astrolabio demonstrativo, sine Instrumento per solum Circinum,& re-
'gulam, omnia, quæ ad *Primum Mobile* pertinent, inveniuntur certissimè: ita ut
'jam centies latiùs pateat, quàm antea. Opus à nemine hactenus tentatum, ac novissimè à *Christophoro Clavio* editum *Romæ* CIↃICXCIII.

Certè non video quid Mathematica studia *Clavio* contulerint, quibus adeo infans est, ut mediocriter literis humanioribus tinctus, hæc meliùs intelligat, quàm ille qui toto vitæ suæ tempore nihil præter Mathematica tractavit. *Jos. Scalig.* Canon. Isagog. l. 3.

Infantiorem: imperitiorem,&magis ridiculum, reperies neminem[*Christophoro Clavio*:] si quidem unius *Geometriæ* scientiam excipias, [quam in eo etiam si stipes esset, propter longum tempus quo illud saxum volvit, aliquam oportet esse. Quinquaginta enim annos publicè *Euclidem* legit. Hoc unum excipe, tantus est stupor hominis, ut in iis etiam quæ ad *Matheſin* ipsam pertinent λεβηδοφυΦλατες@ sit. *Idem* Epist. 106.

Nihil vidi ineptius, jejunius, falsius & impudentius libro *Clavii* in Elenchum nostrum de Anno *Iuliano*——Scito librum *Clavii* in meum Elenchum esse multorum. Neque enim filius *Clavii* est, neque unus. *Idem* in Epist. 29.

Clavius, quem *Jesuitæ* tanti æstimant, ingenium est tardum, hebes, subtilitatis & elegantiæ expers, crassus equus *Germanicus*. Perroniana. Gall.

Calendarium Reformatum *Christophori Clavii* ferè omnium ingeniorum approbationem adeptum est; quidam alii ejus institutionem damnarunt. *Josephus Scaliger* inter istos unum ex intelligentioribus, & ad judicandum de eo magis idoneis se exhibuit: Sed *Clavius* illud rationibus adeo luculentis adstruxit, ut doctus iste *Criticus* ejus opiniones impugnare destiterit; imo & palam professus fuerit se sibi glorioſum reputare Viro tantæ celebritatis manus dare. Facile posthac fuit *Clavio* aliorum Objectionibus respondere irritosque reddere conatus eorum quibus tentabant constitutionem evertere tam validis argumentis stabilitam, sapienti nimirum explicatione ab ipso evulgatâ. Quo non minorem gloriam sibi comparavit quam laboribus quos ad hanc Reformationem susceperat. *Isaac. Bullart.* Acad. Scientiarum. Gall.

Sixtus Senens. l. 4. eum magno adjumento fuisse ad restituendum Calendarium *Gregorianum* memorat.

Extant Opera ejus omnia Tom. 5. impressa *Moguntiæ* annis 1611. & 1612.

Hoc ejus Epitaphium, Auctore *Bernardo Babusio*, Soc. Jes.

Clavius *è Terris cùm jam vix Sydera nosset;*
Da Deus hæc propiùs cernere, dixit: obit.

JOSEPHUS

Digitized by Google

JOSEPHUS ACOSTA, Soc. Jes.

NAtione *Hiſpanus*, Patriâ *Medinmenſis*. Vir fuit ingenio præſtanti, acri judicio, labore indefeſſo, facundiâ doctrinâque præſtans, qui omne diſciplinarum genus didicit, & profeſſus eſt. Obiit die 15. Febr. anno ſalutis 1599. ætatis fermè 60. *Alegambe.* Clar. A. D. MD XXXXV.

Scripta ejus hæc ſunt: De *Chriſto* revelato lib. 9.---De Temporibus Noviſſimis lib. 4.---Tractatus de procurandâ *Indorum* ſalute---De Naturâ novi Orbis---Hiſtoriæ Naturalis & Moralis *Indiæ*, lib. 7.---Concionum Tomi tres---Concilium *Limenſe* III. digeſſit, & *Latinè* conſcripſit.

Ioſephus Acoſta, vir certè pius, eruditus, & cordatus. *Montacut.* Apparat. 1. ſect. 88.

Videatur hûc de re *Ioſephi Acoſtæ*, Jeſuitæ *Hiſpani* Hiſtoria [*Indica*] elegantiſſimè conſcripta. Hic omnia, quæ ad naturalem, civilem & ſacram conſtitutionem pertinent, eâ prudentiâ, fide & pietate deſcripſit, ut ego non dubitem eum inter nobiliſſimos Hiſtoriarum Scriptores recenſere. Hiſtoria nondum *Latinè* verſa cum magno literarum damno; certè, ſi quis liber in *Latinum* ſermonem verti debet, hic eſt. Ego certè illius hiſtoriam non niſi cum ſummo ſtupore & admiratione legi. Scripſit etiam idem *Acoſta* alium quoque librum de ratione propagandi *Religionem* in *Indiâ* itidem ſatis elegantem. *Herman. Conring.*

Ioſephi Acoſtæ Hiſtoriam *Americanam* valdè commendat *Chriſt. Funcius* in Breviario Orbis hodiè Imperantis p. 412. atque «Auctorem complexum eſſe «Hiſtoriam *Americanorum* naturalem, civilem & Eccleſiaſticam, ea fide & ac«curatâ curâ, ut non dubitet eundem inter politiſſimos hujus argumenti Scri«ptores referre. Nunquam, nunquam illius Hiſtoriam *Novi Orbis* legere licet «ſine admiratione. Sunt enim revera ibidem omnia ſtupenda. Nominatim «deſcripſit vaſta illa regna, *Ingarum*, *Mexicanum*, & *Peruvianum*, quomodo «ſe habuerint ante occupationem *Hiſpanorum*. Potuit autem nemo melius «*Acoſtâ* argumentum hoc tractare: ipſe enim per 18. annos in *Americâ* vixerat, «fuerátque longè doctiſſimus & patientiſſimus *Jeſuita*, ſincerè omnia enarrans. «Prodeſt igitur hoc Opus *Acoſtæ* Theologis, Politicis, & Mathematicis. *Chriſtoph. Funcius* in Brev. Orb. hod. Imp. p. 412.

Non ſatis conſtat ſibi *Acoſta*. Ait ad *Peruviam*, & maritima Maris Auſtralis, ferè per totum annum, ſpirare *Auſtros*. Idem alibi ait, ad eas oras, ſpirare potiſſimùm Ventos Marinos. At Auſter illis terreſtris eſt, ut & Boreas, & Eurus, tantùmque *Zephyrus* eſt illis marinus. *Franc. Bacon.* in Hiſt. Ventorum.

Lectu digniſſimus & diligentiſſimus Scriptor *Corn. Martini* in Comp. Theol. pag. 258.

Inter rerum *Americanarum* Scriptores facilè excellit. *Georg. Calixt.* de veritate Relig. Chriſtian. num. 6.

Acoſta, librum [de *Americâ*] pridem legi, & memini eorum quæ dicit, eâ

ea mihi ſe nondum probant. *Hug. Grot.* in Epiſt. ad Fratrem, *Lutet.* 11. Januar. 1642.

Vir fuit ingenio non vulgari, laborioſus, facundus & prudens. *Aub. Miræus* in Biblioth. Eccleſ.

Extant libri 9. de *Chriſto Revelato, Lugduni* 1592, in 4°.

Extant libri duo de Naturâ Novi Orbis, *Coloniæ* 1596. in 8°.

Libros 7. Hiſtoriæ Naturalis & Moralis *Indiæ Theodorus* de *Bry* inſeruit Parti 9. ſuæ Hiſtoriæ Occidentalis.

JANUS DOUSA

Clar. An. D. MDLXXXV. NOrdovicus, natus eſt anno 1546. Obiit anno 1604. *Lugdunenſis* Academiæ condendæ autor, & ejuſdem per 29. annos Curator fuit.

Scripta ejus ſunt: Commentariolus in *Q. Horatium Flaccum*——Appendix Succidanea ad eundem——Epigrammatum, Satyrarum, Elegiarum, Sylvarum libri——Nova Poëmata *Lugdunenſia*——Epodôn liber ex puris Jambis.——Odæ *Britannicæ*——Notæ ad *Saluſtium*——Centurionatus ad *Plautum*——. Præcidanea ad *Petronium Arbitrum: Catullum: Tibullum*——Shediaſma Succidaneum ad *Tibullum*——Epiſtolæ Apologeticæ duæ, una de Annalibus *Batavi*, altera pro Prætore *Nortwiceno*, peregrinitatis reo——Annales *Hollandiæ*, carmine——*Echo*, ſive *Halcedonia*, carmine.

Multiplex erat in viro lectio, incredibilis penè memoria, *Græcarum* ac *Latinarum* literarum; Hiſtoriæ Veteris ac novæ nihil erat quod ipſum fugeret; nihil de quo rogatus non *ex tempore* reſponderet. Unus ille *Batavia Varro*, & *Academiæ Commune* Oraculum. *Melch. Adam.*

Ianus Douza Nordovicus, nobiſſimâ *Batavia* familiâ ortus: qui *Muſis* cum *Marte* optimè convenire ſuo exemplo docuit. Poëticâ præcipuè delectabatur; in quâ ingenium varii generis Carminibus editis exercuit: etiam *Patria Annales* ſcripſit, multiplici lectione, & admirabili memoriâ promeritus ut *Batavia Varro*, & *Academiæ Commune Oraculum* vocaretur. *Thuan.* ad ann. 1604.

Celebrant eum Monumenta ſua nobiliſſima, inter quæ ſunt, Notæ ad *Saluſtii* Hiſtoriarum libros doctiſſimæ, & Præcidanea pro *Q. Valerio Catullo*, celebrant eum ingenioſiſſima, politiſſimaque carmina, quæ totis Voluminibus edita ab ipſo in publico proſtant, quibus & vivus ſibi illuſtre decus comparavit, nominiſque ſui celebrationem ad omnem poſteritatem tranſmitteret. *Boiſſard.* in Icon.

Tot mihi in illum [*Ianum Douzam*] juſti amoris cauſæ, tot admirationis ſunt. Omitto Poëſin, & cum Poëſi ſupra hoc ſeculum doctrinam: probitas, & ingenii mores, & quæ nihil gratiæ cauſa facit, gratia, di boni! in quo homine paria ſunt, aut erunt! Ut verè de illo hoc elogium & ad prædicationem, quod dicitur, ſcripturus ſim, *vera proles Muſarum, & alumnus Gratiarum.* Nec abripit amor ne-

Digitized by Google

me. Judicio hoc ſcribo, ſi quid unquam : & pero quæſoque (vita tantùm mihi aut fama apud poſteros ſit) ita hæc legant, non quaſi laudem ab amico ; ſed ſententiam à jurato teſte. *Lipſ.* Electorum l. 1. c. 5,

Douza, vir e.. riſſimus, magnus ille elegantiæ *Plautinæ* ſoſpitator. *Tanaquil. Faber* l. 2. Epiſt. Epiſt. 6.

Horatius, Catullus, Tibullus, & *Petronius*, operam *Iani Douzæ* Domini à *Noortwiik* egregiam experti ſunt. *Sciopp.* de Art. Crit. p. 17.

Quidam Autor Anonymus maximoperè commendat operoſiſſimum illud Poëma, quod in vocalem illam *Nymphan*, quæ *Echo* dicitur, magno ſpiritu luſerat: Cui eo in genere ſimile aut ita copioſum literæ aut iſthæc ſecula nondum aſpexerant. Vide *Konig.* in *Biblioth.*

Ianus Douza, nobilis Batavus, Annales Hollandorum à multis fabulis liberatos collegit ; aliàs etiam verſibus ſuis ita inclaruit, ut magnum quoque inter Poëtas noſtri ſeculi nomen invenerit. *Couring.* diſſert. MSS. de Rebuſp. in deſcript. *Batav.* Fœder.

Vir, ut nobilitate inter ſuos ita doctrinâ apud omnes clariſſimus. *Grotius.*

Inter primos, quos curandis regendiſque ſtudii (Lugduni Batav.) ordines impoſuere, *Ianus Douza* fuit, cui genus, geſtique honores, & toleratum Lugduni obſidium apud poſteros carminum gloriâ prementur : in queis tamen ejuſdem nominis filius præcellit, idem Patri *Annalibus Hollandiæ* condendis ſocius & par majoribus meditamentis, nî mors immatura juvenem ſummæ eruditorum expectationi abſtuliſſet. *Grot.* lib. 5. Hiſtor.

Qui tàm felici conſortiô doctrinam cum virtute & ornamenta literarum cum inſignibus nobilitatis conjunxit.

Jucundiſſimum erat boni iſtius viri conſortium, totas *Propertii* Elegias recitabat, Parentis mei omnia carmina memoria tenebat, ut & *Sannazarii*, *Pontani* & aliorum. Solertia ingenia impensè amabat, ut *Heinſius*. Nemo filiorum ei ſimilis eſt. Omnes admodum ſimplices ſunt, ut Parentum uterque. Mitellus *Ianus* tam bonus & ingenuus erat. Annum more totum octiduum mortem ejus deflevi. *Scalig.* 2. Gall.

Non poſſum quin dicam Nobilem *Douzam* inæqualitate ſtyli & intempeſtivis *Digreſſionibus* mirum in modum *Hiſtoriæ* majeſtatem læſiſſe. *Douzæ* filius ſupplere potuiſſet aliquando hunc defectum, niſi eum immatura mors terris eripuiſſet. *Dominic. Baudius*, Epiſt. Cent. 2. Epiſt. 71.

Laudibus quibus *Ianum Douzam* omnes eruditi *Belgæ* condecorarunt, aliàs ſplendidiores ſuperaddere cuperem; ſed elegantes calamos ſuos in tam luculentum argumentum exhauſerunt, adeoque fruſtra ſermonibus meis illum illuſtriorem reddere tentarem. Si Poëſin ejus cum *Virgiliana* & *Tibulliana*, & eloquentiam ejus cum *Ciceroniana* contulero, *Paſchaſius* incœptum meum prævertit, juſto illo Elogio parallelo quod de illâ adornavit in ſuis Epigrammatibus. Si *Hollandici Varronis* titulo illum nobilitem; hoc jam ante me in mentem venit iis qui Poſteritati notam fecerunt ejus humaniorum literarum peri-

 riam

tiam perfectam. Si persuadere velim eum Provinciæ illius rarissimum ornamentum fuisse; hæc veritas satis elucet in Elegiis quas *Daniel Rittershusius* & *Josephus Scaliger* ad ejus jacturam lugendam composuerunt. Si denique dicere ausim eum *Parnassi* filias in *Leidensem* Academiam introduxisse, postquam ejusdem institutionis instrumentum principale fuisset, nihil novi proferam, nec ullo Elogio ipsum insigniam, quod non occurrat in Oratione funebri quam doctus *Heinsius* coram hoc cœtu in ejus honorem pronunciavit. *Isaac. Bullart.* Acad. Scientiarum. Gall.

In hunc Auctorem hæc Carmina composuit *Stephanus Paschasius*.

Audiit Aonidum *turbâ admirante Dearum*,
Dusa, *arte ingeni! Carmina fusa tui*,
Carmina selectis *æquantia flumen Iambis*
Miratusque, Deæ *cedite*, Phœbus *ait*:
Dusa *mihi Musa est, sunt Musica* Dusica, *Musæ*,
Quondam Heliconiades, *sint modò* Dusiades.

*Hic Author Romano Indice inter Hæreticos primæ Classis locum habet.

Varia ejus Opera variis in locis atque temporibus sunt impressa.

PETRUS FABER.

Clar. An. D. MDLXXIV. *Anjoranus*, vir maximus *Fabrorum* illustre nomen raro & admirabili doctrinæ suæ splendore magis ac magis illustravit. Ut enim *Cuiacius, Duarenus, Hotomannus*, & alii si qui sint eorum similes, nobilium hac ætate Jurisconsultorum familiam duxisse non injuriâ prædicentur, in eo tamen superior quodammodo censeri *Faber* potest, quòd non tranquillo tantum otio privatisque studiis, sed & civilium rerum assiduâ tractatione utilem se hominum societati maximè præbuerit. Ejus quidem judicium, prudentiam, fidem in conventu *Rotomagensi* Rex admiratus, non alium digniorem existimavit, qui post varia Togæ munera laudatissimè obita primarius tandem Præses in *Tectosagum* civitate sibi natali supremo *Senatui* præficeretur. Sed non longè posteà fuit cùm sexagenarius pro tribunali jus dicens XIII. Kal. Jun. anno 1600. apoplexiâ repentè suffocatus interiit; famâ tamen æternùm superstite, postquam eas de *Jure* publicavit Commentationes innumeris ingenii doctrinæque luminibus ornatas atque distinctas quæ donec *Romana* loquentur literæ, maximo semper in honore & pretio ab eruditis omnibus habebuntur. *Scæv. Samarthan.*

Composuit 3. libros Semestrium: tres libros Agonolticon sive de re athletică. Vert. Commentarium in Tit. de regulis Juris, &c.

Ad

Ad clarum familię in *Novempopulonia* decus probiſſimos mores & ſingularem Antiquitatis omniſque divini & humani Juris cognitionem attulit [*Petrus Faber*:] & doctiſſimis ſcriptis Præceptoris ſui *Cujacii* vestigiis inſiſtens teſtatam ad poſteritatem fecit. *Thuan.* ad ann. 1600.

Quid ego hîc dicam, aut ſuſpicer? æmulationem cadere in illum virum? non ætas, non eruditio ejus permittunt: quarum illa gravis & inclinata, hæc meo ſemper judicio magna. Multa in viro illo variaque lectio, accurata collectio, & in penetrando digerendoque judicium pariter & acumen. *Lipſ.* ad *Belg.* Cent. 1. Epiſt. 10.

Petrus Faber in omni reconditarum literarum officinâ affabrè perpolitus. *Jac. Guther.* l. 2. de Offic. domûs *Auguſtæ*, c. 5.

P. Faber, vir undiquaque ad invidiam uſque eruditiſſimus, quod ſcripta ipſius electiſſima plus ſatis clamant. *Jan. Gruter.* part. 2. Chron.

Vir rari, conſtantis, & admirabilis cujuſdam ingenii, judicii, modeſtiæ. Dii faciant, ut ad id exemplum multi hodiè ſcribant. *Lipſ.* Elect. 1. c. 22.

De illuſtri Viro, *Petro Fabro*, Senatûs *Tholoſani* Præſide, ut nulla unquam ætas tacitura ſit, tribus *Semeſtrium* libris & uno ejus *Agoniſtico*, perfectum eſt: in quibus infinita, quæ omnes Critici dicere & admirari poſſint, propoſuit. *Gaſp Sciop.* de Art Crit. p. 9.

Equidem ſic cenſeo, cùm hæc ætas noſtra, plurimos eruditione clariſſimos viros tulerit, unum tamen extitiſſe te qui *Varro* ſeculi noſtri appellari & vir undecunque doctiſſimus audiri poſſis jure, imò debeas. Ignorans ſim & iniquus æſtimator ingenii ingeniique tui, ſi aliter ſentiam, qui ex tuorum librorum lectione tantum quotidie & honeſtæ voluptatis & ſolidæ eruditionis percipiam. *Caſaub.* Epiſt. 17. ad *P. Fabrum.*

Literæ tuæ gratæ mihi ſuaveſque fuerunt, quòd in illis ingenii dexteritas, & elegantioris doctrinæ nitor emicat. *Joann. Calvin.* ad *Pet. Fabrum.* Epiſt. 215.

Petrus Faber Sanjorianus primarius *Tholoſani* Senatûs Præſes, qui *Semeſtria & Agoniſtica* ſcripſit fuit unus ex doctiſſimis *Galliæ* viris, ſed merus eſt compilator, nihil dijudicat. In omnibus *Galliæ* urbibus nulla eſt antiquior familia jam à ducentis vel 300. annis vel bello claruerunt, vel Judices in ſupremis Francię Curiis fuerunt. Innumeræ ſunt *Fabrorum* familiæ. *Scaligerana* poſterior. Gall.

Vir eminentiſſimæ eruditionis. *Grot.* lib. 2. de J. B. & P. c. 16. n. 1.

Vir doctrinâ & dignitate clariſſimus. *Gudelin.*

Petrus Faber, cùm legem quamdam *Pauli* Juriſconſulti emendâſſet, in eâque ne *Briſſonium*, qui jam anno 1588. emendationem hanc ipſi præiverat, nominaviſſet, non item *Hotomannum*, qui quindecennio poſt idem placuerat, ab hôc ideo accuſatus *Plagii* ſic ſe defendit, ut neget ſe *Plagiarium*, quippe qui ſua *Briſſonio* reſcripſerit. De *Hotomanni* verò conſenſione nihil ſibi tùm ait conſtitiſſe: quam ſi maximè notam habuiſſet, taciturum ſe fuiſſe tamen, ne ſimul neceſſe haberet, ejus & *Briſſonio*, qui prior ſcripſerat, *Plagium* prodere. *Thomaſ.* de *Plag.*

Digitized by Google

Extant ejus *Semestrium* Libri 3. in quibus varias Antiq. *Romanas* inprimis explicat. *Colonia Allobrogum*, per *Steph. Gamonetum* 1611. in 4°.

Extat *Agonisticon* sive de Re athletica Veterum, ludis gymnicis, Musicis & Circensibus. *Lugduni* per *Franciscum Fabrum* 592. in 4°.

Extat Commentarius ad *Tit.* de Regulis Juris. *Lugduni* apud *Guilielm. Rovillium* fol. 1566.

PHILIPPUS SYDNEIUS

Clar. An. D. M. D. LXXXVI

Miles, Patre *Henrico Sydney*, Ordinis Auteæ *Periscelidis* Equite, *Hiberniæ* Proregę, ac *Walliæ* Præside, Matre verò Domina *Mariâ*, *Joannis Dudley*, Ducis *Northumbriensis*, filia natu maximâ, *Penshurtiæ* in Agro *Cantiano* natus est, sub exitum anni 1554. *Elizabetha* Regina eum suo *Cautionario* oppido *Vlissinga* & Castello de *Rammekens* in *Zelandia* præfecit. Sed (proh dolor!) in primo ætatis vere & flore, immatura mors eum vitâ orbavit. Quippe, in quodam prælio prope *Zutphaniam* in *Geldriâ*, dum equum tertium (bonos enim quibus vectus fuerat interfecerant hostes) conscenderet, vulneratus est 22. Sept. anno 1586. Obiit verò decimo sexto Octobris.

Scripsit Anglicè Comitissæ *Pembrochiensis Arcadiam*. Poëma cui Titulus *Astrophel & Stella*. Apologiam pro Arte Poëticâ. Psalmos *Davidicos*. MS. *Wiltoniæ* in Biblioth. Comitis *Pembrochiensis*. *Anglicè* ex *Gallico* vertebat maximam partem libri à *Philippo Marneio* exarati, inscriptique de *Veritate Christianæ Religionis*. Id operis absolvit *Arthurus Golding*, Generosus. Edit. *Lond.* 1587.

Sydneius equo perfosso dum alterum ascendit, glande femur trajectus, paulò post magno sui desiderio bonis relicto, in flore ætatis expiravit, vix quatuor menses patri superstes. Cui *Leycestrius* avunculus in *Angliam* reversus, exequias magno apparatu, & militari ritu in templo S. *Pauli Londini* solvit, *Jacobus* Rex *Scotorum* Epitaphio parentavit, utraque *Academia* lacrymas consecravit, & *Novum Oxonia Collegium* elegantissimum *Peplum* contexit. Hæc & ampliora viri virtus, ingenium splendidissimum, eruditio politissima, morosque suavissimi meruerunt. *Gul. Camden.* in Annal. *Elizab.* sub ann. 1676.

Quid plura? pacis bellique peritissimus, Poëta, Orator, Jurisconsultus erat egregius; de quô haud facilè diveris gladio an stylo magis inclaruerit; quorum altero interiit, altero in omne ævum superfuturus est. *Ant. à Wood* in Hist. & Antiq. Univers. *Oxon* p. 165.

Corporis tui bona intueor? ad robur pariter factus es, & ad decorem. Animi cultissimus ille: & uberrimæ in te ingenii judiciique dotes. Externa? stirpe nobilissimus es, opibus splendidissimus. Nec quidquam facilè tibi deest, quod *Natura* aut *Fortuna* adest. Macte his dotibus! eo magis, quòd non ad ambitionem, ut plerasque ista nobilitas, aut ad pompam abuteris: sed confers eas, quà potes, ad tuam & publicam salutem. Idque domi & foris, togâ & sago: cum vegeta illa animi vis

ad

ad omnia ſufficiat: & *Marsi* ita lites, ut *Sacrum* nunquam deſeras *Sophiæ* & *Muſarum*. Sed libo hoc laudum tuarum limen, non penetro. Quia ut ſacratum ſilentio potiùs, quàm plauſu ſpectamus: ſic tuas ego virtutes quas veneror, non exſequor, adoro pænè dixerim, non adorno. Tu tantum, ô *Britannia* tuæ clarum ſidus, (cui certatim lucem affundunt *Virtus*, *Muſa*, *Gratia*, *Fortuna*) tenuem obſcurumque hunc laborem à me libens accipe, & pauliſper inſtar doni pendere patere in *Fama* templo. *Juſt. Lipſ.* in Epiſt. præfix. Dialog. de Rect. Pronunciat. *Lat. Ling.*

Natura te maximis animi & corporis dotibus ornavit: *Fortuna* verò nobilitate & opibus, ac ſplendidis neceſſitudinibus: *Tu* autem à primâ pueritiâ animum magno ſtudio excoluiſti iis artibus, quæ contendentibus ad virtutem magno adjumento eſſe ſolent. *Hubert. Languet.* in Epiſt. 72.

De quo idem dicere poſſum quod de *Homero Auguſtinus* dixit, cum ſuaviſſimum & jucundiſſimum eſſe etiam in ſuis Vanitatibus. Sed *Arcadiam* ſuam non tam deperibat, ut *Epiſcopus Heliodorus* amatorium ſuum librum; Optaſſet enim inſtante morte (conſulto priùs ſuper hac re Paſtore quodam) eam ſuppreſſe ſtile. *Edw. Leigh* de Piis & Eruditis Viris. Angl.

Anglicæ Aulæ ita eſſentialis erat ut murila hæc videretur dum ejus conſortio carebat; Cùm & in rebus & in verbis perfectus eſſet Magiſter, ut ex ejus *Arcadia* liquidò conſtat. Doctor *Fuller* de Præclaris *Anglia* Viris. Angl.

De hoc Authore ſic cecinit Poëta.

Quòd ſis ab Antiquo tantùm cantatus Homero,
Felicem Macedo Rex vocat Æacidem.
O me infelicem! quia in Divine Philippe,
Felix carminibus non poteris eſſe meis.
Qui ſcribenda facit; ſcribíve legenda beatus
Ille, beatior ero, quòd utrumque facis:
Digna legi ſcribis, facis & digniſſima ſcribi:
Scripta probant Doctum, te, tua facta, probum.

De ipſius Arcadiâ;

Ipſe ſuam moriens (ſed conjuge teſte) jubebat
Arcadiam ſævis ignibus eſſe cibum.
Si meruit mortem, quia flammam accendit amoris,
Mergi; non uri debuit iſte liber.
In librum quæcunque cadat Sententia: nullâ
Debuit ingenium morte perire ſuum.

Digitized by Google

Extat *Arcadia* Comitissæ *Pembrochiensis* vernaculâ linguâ scripta, unà cum Additamentis per W. *A.* & *R. B. Londini* 1629.

JANUS GULIELMUS

Clar. A D. MDLXXXIV

LUbecæ natus est Anno Dom. 1555. *Avarici* ob it Anno 1584.

Scripta ejus hæc sunt: *Quæstiones Plautinæ*, in quibus doctrinæ (verba sunt *Lipsii*) notæ uberes, & acris judicii — *Libri* verisimilium — Assertio adversus *Carolum Sigon.* in qua erudite demonstrat, non esse aut *M. Tullii*, aut satis dignam *M. Tullio* eam quæ illius nomine venditatur, *Consolationem* — Manes Balmeriani Poëmata. Vertit *Euripidis* Tragœdias nonnullas *Latinè*.

Adolescens cultissimi ingenii. Cùm nondum attigisset 30. vitæ annum, decessit: eo magis deplorandâ morte, quòd multa, & inter ea novam *Ciceronis* operum ad MSS. exemplaria diligentissimè collatorum, & amplius sexcentis clausulis suppletorum *Editionem* paratam haberet: quam & ego vidi, hactenus magnâ rei literariæ jacturâ aut disperditam aut suppressam. Cujus familiaritate, dum *Lutetiæ* esset, diu magnâ cum animi oblectatione usus, hoc verè profiteri possum, me semper ab amicissimi *Juvenis* colloquio meliorem ac doctiorem discessisse. Tanta erat in eo morum probitas, tantum in literis judicium, tanta in sermocinando suavitas: ut alium vix meminerim (multos autem audivi) qui *Latinè* simili cum facilitate & puritate loqueretur: ut omittam raram in *Poëticâ* facultatem, sive *Græca* verteret, sive versus ex ingenio faceret. Amicitiam non tam ætatis similitudine, quàm studiorum consensione contractam, immatura mors diremit, non tamen omninò solvit: cujus hoc qualecunque monumentum ad posteritatem extare volui. *Thuan.* ad Ann. 1584.

Sanè amabam adolescentem insigni indole, magnâ spe: nec facilè ingenium videram (juvenile quidem) magis mihi ad gustum. Libelli judicio meo testes. Quos in *Critico* isto genere paucos edidit; sed probos doctosque, & quos haud temerè invidiæ dens atteret aut lima labentis ævi. *Lipsius* elect. l. 2. Epist. 6.

Jani Gulielmi literas accepi: paulò antè etiam librum *Quæstionum*. Quem ego ita probo, ut negem aliquid melius in hoc genere vidisse ab aliquot annis. Rectam viam adolescens ille ingressus est: & ingenium in eo ac judicium pariter magna. *Lipsius* Epist. Cent. 1. Miscell. Epist. 47.

In *Jani Gulielmi* morte valdè indolui. De vultu aut facie non eum noveram: optimè de animo. Nec censeo melius aut rectius ingenium fuisse hoc ævo. Sed *Deo* ita visum, optimos quosque traducere ad optimam illam vitam. *Idem* ibid. Epist. 38.

Ex Scriptis limatissimis quæ *Gulielmi* sunt, facilè apparet, hominem eum accuratè eruditum fuisse. *Ja. Lect Leuch.*

Janus Gulielmus, flos *Germaniæ* ingeniorum illibatus. *Casp. Barth.* anim. adv. ad *Gratii Cyneget.* p. 1.

Valde

Valde ego, si quisquam alius, amo & colo elegantissimum *Iani Guilelmi* ingenium: cui si superstiti esse diutius licuisset, ne nos *Germani* exteris nationibus unquam invidere mus. *Gasp. Sciop.* l. 1. suspect. lect. epist. 8.

Ianus Guilelmus Lubecensis, quum nondum annos 17. natus in *Gallia* obiisset, hoc elogium omnium doctorum & bonorum secum abstulit, *Nullum hoc praeclarius & elegantius ingenium nostro aevo extitisse.* Sed de hujus Juvenis laudibus aliàs dixi rus; quamvis *Guilelmus* nullius laudibus indigeat, & omnibus *verisimilium* & *Plautinarum Quaestionum* suarum lectoribus ex facili se, probitatem suam, & stylum suavissimum, queat probare. *Sciop.* de Art. Critic. pag. 16. 17.

Nec frustra eecinit *Ianus Guilelmus rosas, elegos, epigrammata, manes Palmerianos*; in omnibus enim vividus & vegetus calor. *Borrich* de Poët. p. 136.

Guilelmus juvenis eruditissimus, *Biturigis* obiit, ardente febre perculsus. Diebus Canicularibus vini lagenam offendit quam plenam hausit, eodemque momento animam efflavit. *Scalig.* posterior. Gall.

Carmina ejus habentur Tom. 2. *Delit. Germ.* p. 447.

Extant *Quaestiones Plautinae* in *Lamp. Critica Gruteri*, Tom. 3.

Ianus Gruterus, polyhistor hujus aetatis incomparabilis, quanti fecerit *Musas Gulielmianas*, integro *Carminum Libello, Manibus Gulielmianis* dicato, abunde ad posteritatem testatum reliquit, ubi, inter egregia alia Elogia, sthunc defuncto literarium obeliscum, quovis marmore diuturniorem, erexit:

Memoriae Sacr.

Jano Guilelmo Lubecensi, *Sanctissimis moribus juveni, & vere florilibato ingeniorum, ad aeternitatem* Romani *nominis nato, ejusdem sempiterno damno denato*: Janus Gruterus *amico incomparabili amissione ejus perpetuis tenebris quotidianâ miserabili ejulatione damnatus*: *Hos Titulos, hoc Monumentum chartaceum, quia marmoreum non poteram, discedens terram tibi dixi levem.*

JOANNES PASSERATIUS.

TRotensis, Gallus, Orator & Poëta optimus, natus est circiter annum superioris seculi 1528. Musis ubi à primis velut crepundiis consecratus esse videretur, assiduus in eo fuit, ut ingenium cultura supra vulgares eruditionis conditionem, altius efferret. Quod cùm multorum admiratione feliciter ipsi succesisset tantam fidem apud eruditissimos quosque commeruit, ut in numerum *Professorum Regiorum in Acad. Parisiensi* cum singulari applausu cooptatus fuerit. Honestissimam ita provinciam nactus *Romanae* facundiae divitias studiosis auditoribus feliciter usque eo explicavit, ut celebre *Passeratii* nomen passim latéque in ore doctissimorum honorificentissimè vigeret, vigeatque etiam nunc. Nec minus in *Plauti Sarsinatis*, compluriumque eruditioris seculi scriptorum lectum. Clar. An. D. MD LXXX.

Digitized by Google

luculentâ interpretatione magnâ cum laude versatus est. Tandem cum doctissimarum lucubrationum [quæ ipsi erant assiduæ] nullum modum, nullum finem faceret, ex continuis laboribus oculorum vitium contraxit, ut ab obrepente visûs caligine a publicis prælectionibus, non sine gravi auditorum dolore ferias facere cogeretur. Verumenim verò oculorum illud glaucoma accurata ingenii acies abundè compensavit. Quam igitur animis intus diu prævideràt vitæ melioris beatitudinem, eam ex voto demum consecutus est, annorum 73. Senex, postquam ex *Paralysi* sinistrorsi ictu huic ævo fato eriperetur *Parisiis Anno Salut.* 160[illegible] *Joan. Petr. Lotich.* in Biblioth p. 69.

Scripta ejus *Latina* sunt: Orationes & Præfationes---Conjecturarum liber---De Literarum inter se Cognatione, & permutatione---Commentarii in *Catullum, Tibullum, Propertium*----Kalendæ Januariæ Multa *Gallicè* scripsit & versu & prosa oratione.

Hic est ille *Passeratius* origine *Trecensis*, utrâque linguâ doctissimus, qui primus apud *Parisios* in Scholâ Regia reconditas veræ *Latinitatis* opes aliquantò majore curâ & studio pervestigavit, juventutique aperuit; cum *Turnebus*, *Auratus*, *Lambinus*, cæterique priùs in eadem Scholâ professi *Græcis* potissimùm interpretandis operam & industriam impendissent. Poterat quidem ex umbrâ & scholastico otio in apertam fori lucem prodire, & ad rerum administrationem se conferre. Nec enim ei deerant opportuna civilis disciplinæ præsidia, cujus puros limpidosque fontes apud *Biturigas* à diuturnâ *Jacobi Cujacii* consuetudine affatim hauserat & imbiberat. Sed *Petro Ramo* eloquentiæ doctori delectus à Rege successor in ea demum professione contenuit, nobilemque doctrinæ suæ famam vel apud remotissimas orbis Terræ nationes longè latéque propagavit. : cùm nihil vulgare, nihil è medio sumptum afferret, ob idque politissimi quique homines etiam ex ipso Senatu celebre ejus auditorium frequentarent, ac velut ex nitidis & fragrantibus ejus hortulis lectissimos *Romanæ* elegantiæ flores admirabili cum voluptate excerperent. *Scæval. Samarthan.* in *Elog. Gallor.*

Joannes Passeratius Latinæ Linguæ Professor dignissimus: qui felicitate versus pangendi, etiam *Gallicos*, & solutâ oratione scribendi, ac bonos scriptores interpretandi, diu magnam laudem in *Parisiensi Academiâ* meruit. Homo emunctæ naris, & cui aliena vix placerent, ultimo elogio vovit, ne *manes sui malis carminibus enervarentur*. Itaque pauci mortuum laudarunt, dum verentur ne voto ejus minus respondeant. *Thuan.* Ann. 16[illegible] 2.

Jacob. Gillot in Senatu *Parisiensi* Consiliarius monet nos in quadam sua ad *Jos. Scaligerum* Epistola, se à *Passeratio* audivisse, librum suum de *Cognatione Literarum* sibi adeo placere, ut nullum suum scriptum præter illud in lucem venire vellet. Gall.

" Accepi *Passeratii* libellum *de cognatione Literarum*, magis utilem nobis quàm Authori gloriosum. Rari erunt qui eo sciant uti. Nos quanti sit ex eo æstimare possumus, quod paucorum hominum est, & plures habebit qui non capiant quâ ra-

qui

qui eo capiantur. Ego sanè in censum bonorum cum dedico. *Ios. Scalig.* epist. ad *Car. Labbæum.*

Passerat. valde ignarus erat; vix octo legerat libros: benè instituebat juventutem: duo verba *Latinè* sciebat, *omnes reprehendebat*, non erat tantus quantus habebatur. Tricassinus erat bonus Pedanus ad instituendam juventutem. *Scalig.* posterior.

Fatendum est omnium qui in *Gallia Latina Lingua* illustrandæ allaborarunt neminem majori gloria quàm *Ioannem passeratium* id præstitisse. *Is. Baillart.* Acad. Scient. Tom. I. Gall.

Diffitendum non est quin *Passeratius* Latina carmina scitissimè componeret. Nihil purius, nec forsitam magis nativum apud nos extat. Præter has duas insignes qualitates, dicere possumus ejus versus multam eruditionem insuper continere, imò & elegantiam quandam, quæ à Vulgarium Poëtarum fœtibus eos discriminat. Sed omnibus perpensis, nihil inest illis *vigoris* illius *cœlestis* qui *Poëticus Furor* seu *Enthusiasmus* dici solet, nec mirabilis illius characteris qui artis peritum Lectorem demulcet & abripit. *Iudicia Eruditorum* per Dom. *Bailletum* Paris. 1686. Gall.

A nostris quoque Regibus *Carolo* IX. & *Henrico* III. amabatur; illi quidem *Venationis* cupidissimo, libellum de *Arte Venandi Gallico* versu scriptum, obtulit, quem amici *Ronsardus*, *Bellajus*, *Baisius*, *Pimpontiúsque* & alii Poëtæ nostrates magnoperè probarunt. *Latinus* quoque fuit eximius, ut ostendunt 25. *Poëmatia* ejus jam excusa, quorum quinque ad *Mæcenatem* scripsit. *Henrici* verò tertii elogium edidit, veteribus conferendum. *Ioan. Papyr. Masson.* in Elog. ***Ioan. Passerat.***

In hunc Auctorem hæc carmina composuit *Jo. Pet. Lotichius:*

Qui tenet arguti cognomen Passeris, *autor*
Arguis cantat carmina docta modis.
Hinc longæva trahens diuturna sæcula vitæ
Dauliacas *dulci carmine vincit aves.*

Carmina ejus habentur Tom. 3. *Delit. Gal.* p. 1.
Extant Orationes ac Præfationes. *Par.* 1606. 8°.

Hoc Epitaphium ipse vivens sibi composuit:

Hîc situs in parvâ Janus Passertius *Vrnâ*,
Ausonii *Doctor regius eloquii*,
Discipuli memores, tumulo date serta Magistri,
Vt vario florum munere vernet humus;

Digitized by Google

Hoc cultu officioso mea molliter ossa quiescent,
Sint modò carminibus non enerata malis.

Veni, Abii: Sic vos Venistis: Abibitis omnes.

BENEDICTUS PERERIUS, *Soc. Jes.*

Clar. Ali. MDLXXXV

NAtione *Hispanus*, patriâ *Valentinus*, vix adolescentiam ingressus, animum appulit ad Societatem, & *Valentiæ* ad numerum Nostrorum aggregatus est anno salutis 1552. Inde in *Siciliam*, mox *Romam* missus, in omni scientiarum genere diligenter se exercuit, eximiamque eruditionem consecutus est. Dicendi artem publicè *Romæ* docuit, Philosophiam *Aristotelis* enarravit, & quatuor penè Artium curricula docendo confecit; magnâ auditorum frequentiâ, atque applausu. Ab humanis deinde ac Philosophicis disciplinis, ad divinas & theologicas gradum fecit. D. *Thomam* per multos annos interpretatus est: Sacras Literas explanavit, ubique doctus, ubique disertus, suique simillimus. Commutavit vir maximè religiosis atque eruditus caducam hanc vitam cum æternâ *Romæ*, ubi perpetuò vixit, die 6. Martii, anno salutis 1610. ætatis 75. societatis 58. ejus eruditionem nullus penè Scriptorum, qui ejus meminit, illaudatam præterit. — In hujus autem Viri Scriptis tantum apparet ingenium, tanta doctrina atque eloquentia, tanta rerum omnium comprehensio, ut supervacaneum sit lucernam solis lumini inferre. *Alegambe.*

Elaboravit Commentarios in *Genesin* & *Danielem*: To. 4. Disputationum in *Genesin*: Tomum 1. Disputaitonum in *Exodum*: Tomos 2. Disputationum in Epistolam ad *Romanos*, & tres Tomos in Apocalypsin. Extant etiam 15. libri ejus Physicorum.

Benedictus Pererius vir *Sacris Literis* nobiliter imbutus. *Montaent.* apparat. 11. §. 3.

Benedictus Pererius vir *Græcæ*, quod apparet, benè doctus, & in omni politiori literaturâ versatus cumprimis. *Idem* Apparat. 5. sect. 70.

Benedictus Pererius Sacrorum Librorum accuratus Interpres. Card. *Jo. Bona* Notit. Auctor.

Pererius eximiâ *Historiarum* peritiâ instructus, magno etiam acumine, nec minore diligentiâ, *Commentarium* suum in *Danielem* elucubravit. *Matth. Polus* in Præfat. ad 3. Vol. Synopf. Crit.

Magni nominis & eruditionis Jesuita *Pererius*. Commentaria ejus in *Genesim*, docta & laboriosa. *Montac.*

Benedictus Pererius Philosophus, & Theologus Societatis *Jesu*, edidit I V. Tom. Comment. & Disputat. in lib. *Geneseos*, qui & *Romæ* & *Lugduni* & *Coloniæ* excusi sunt, referti insigni eruditione, ac perspicuitate, quæ illius in scribendo est propria. — In Comment. suis in *Danielem* materiam *Chronographiæ* eorum temporum accuratè est persecutus. *Ant. Possevin.* Apparat. Sac.

Doctissi-

Digitized by Google

Doctissimus & fidelissimus *Geneseos* explicator *Lambec.* prodr. Hist. Lit. 3.

Pererius Jesuita ingentem librum conscripsit *Quæstionum in Genesin*, cui multùm eruditionis inest; & quamvis omnium Textûs vocum explicationi non immoretur, utilissimus tamen est; quoniam solidè Quæstiones à se propositas expedit, arduasque difficultates, quæ occurrunt in Scripturis dilucidat. Patrum sensus quorum synopsin congessit, referre præsertim studet: Verùm quia Patres Scripturę literale sensum perpetuò secuti non sunt, potior Operis illius pars inutilis est iis qui Bibliorum literalem sensum tantummodo exequuntur. Or. Pr. *Rich. Simon.* Hist. Crit. V. T. lib. c. 17. Gall.

Pererius in *Danielem* asinus est. Pessimus author est, graviter erravit: *Danielem* nequidem legerat nisi quando illum commentatus est. *Scalig.* posterior. Gall.

Quod autem ad *Pererium* spectat, nullam video rationem cur in *Cœlestes influxus* adeò infensus esset, cum etiam admittat *Qualitates occultas*, iisque doctrinam suam superstruat; quæ non rarò è *cœlestibus influxibus* arcessuntur, & iisdem inconvenientibus obnoxiæ sunt, &, ut antea dictum fuit, à quibusdam, qui cæteris hominibus oculatiores censeri cuperent, *Asinorum asylus* nuncupantur. *Meric. Casaub.* de Credulitate & Incredulitate Angl.

Opera ejus 2. Vol. fol. prodierunt *Colon. Agrip.* 1622.

TORQUATUS TASSUS

POëta *Italus* celebris, *Neapolitanus*. Jam in pueritiâ egregio carmine edito, futuræ eruditioni & gloriæ præluit. Nuntium Papæ in *Galliam* secutus, *Carolo* IX. innotuit: Dein *Ferrariam* vocatus, ibi *Hierosolymam Liberatam* edidit. Primus *pastores* in scenam introduxit, in *Amyntâ*, omnium Comœdiarum *Pastoralium* principe. Litem cum Academiâ *Florentinâ* de *Cruscâ*, quæ *Hierosolymam* ejus sub censuram vocavit, nactus: *Ferraria* quoque negotio adhuc difficiliori implicitus est, à quo tempore omnia ejus retrò sublapsa sunt. *Ticinum* inde se recepit, hinc *Neapolim* profectus, tandem, *Card. Aldobrandino*, nepote Clementis VIII. invitante *Romam* pervenit. Obiit anno 595. ætatis 51. cùm jamjam lauru cingendus esset. *Hofman.* Clar. A.D. MDLXXV.

Vir admirabili ac portentoso ingenio, qui insanabili in adolescentiâ furore correptus, nihilominus per dilucida intervalla, tanto judicio, elegantia, ac castissimo stylo plurima & solutâ & pedibus astrictâ oratione scripsit; ut misericordiam, (quâ plerique ejus vicem prosequebantur) tandem in stuporem verterit; dum furore illo (qui in aliis mentes efferat aut hebetat) ingenium ejus veluti defæcatum, in rebus inveniendis expeditius, inventis aptè digerendis acutius, & sententiarum gravitate ac verborum delectu ornandis copiosius à morbo surgit; & quod sanissimus quisque vix summâ curâ ac labore per otium extunderet, ipse post violentam mentis emotæ agitationem ipsemet ac felicitate mirâ perficit; ut non alienatione mentis perculsus, sed æstro divino percitus videretur. *Thuan.* ad Ann. 1595.

Tassus multorum judicio aliquantùm ad *Antiquos* accessisse, & eorum artem

lud Charitum, Medulla Musarum, Flos ingeniorum; *Quid dicam alterum?* Ultimus Naturæ labos. Bonifacius *Cardin.* Bevilaqua *Heroi æterno, cippum hunc, unicam æternum! ex voto D. D.*

ULYSSES ALDROVANDUS

NAtus est *Bononiæ* in *Italiâ*: ubi Professionem Philosophicam & Medicam sustinuit, naturæ operum incomparabilis perscrutator: rem otiosissimas Orbis regiones peragravit, saltem ut naturales res, imprimis verò aves exoticas, earumque causas, intimius cognosceret, quæ ut ad vivum depingerentur, veriúsque exsculperentur, suo ære per triginta & amplius annos Artifices varios totius penè *Europæ* celebriores conduxit, eaque propter tantos sumptus fecit, ut inde ad extremam paupertatem redactus, viluque orbatus, in *Xenodochio Bononiensi*, ut nonnulli referunt, nimodum senex obierit A.C. 1605. Vander *Linden.* Clar. A. D. MDXC.

Scripsit Tractatus 120. plurimis volumin nibus comprehensos: ubi imprimis eminent quæ de *Avibus*, *Quadrupedibus*, & *Piscibus* scripsit. Apud *Jo. Imperialem in Musæo* Hist. p. 145. omnia ejus Opera recensentur; quibus addi potest *Antidotarium Bononiense*, cujus Autor *Aldrovandus* esse asseritur.

Vlysses Aldrovandus, illustri *Comitum Aldrovandorum* familiâ oriundus, in gymnasio *Bononiensi* Naturalis Historiæ professionem tam feliciter implevit, ut omnium ante se genitorum diligentissimus, etiam post futuris hujus palmæ gloriam præripuisse videatur. Quippe adgressus eam *Medicinæ* partem, quæ materiam remediorum ex Animalibus depromit, ut eorum figuram atque naturam ad posteros fideliori stylo transmitteret, haudquaquam *Authorum* evolvisse monumenta contentus, inspiciendi causâ, regiones etiam remotissimas animo prorsus *Vlyssæo* peragravit. Pictori cuidam eâ in arte unico, triginta & amplius annos annos *aureorum* ducentorum stipendium persolvit. *Anb. Miræus* de Script. Eccles. part. 2.

Hic sagacitatis exquisitæ vir, qui nobis tot animalium formas incognitas ante oculos objecit, Naturæ veluti novercantis injuriâ, oculis captus est, & qui perspicacis ingenii luce, causas rerum abditas illustrarat, is tristi cæcitatis caligine, supremam vitæ partem exegit. *Idem* ibid.

Omnium quicunque vel scripsêre vel scripturi sunt, operosissimus & consummatissimus extitit *Zoologus*, *Vlysses Aldrovandus* Philosophus & Medicus *Bononiensis*, quem non dicam commendare, sed admirari satis, aut condigno, pro immensis *Zoologiæ* gratiâ impensis, cum sumptibus, tum laboribus, mactare præconio, nemo unquam poterit. Attamen cùm ne à centesimo quidem, propter sumptuosissimi & in plurimos digesti majores Tomos Operis, tanti industria Viri, proprio redimenda ære sit, opulentis potiùs quàm quibus *angusta domi res est*, suadendus Autor. *Gerg. Casp. Kirchmaier.* in Præfat. ad *Jo. Sperlingii Zoologiam.*

Vlysses Aldrovandus incomparabilis naturæ operum perscrutator, varietate doctrinæ, ubertate Scriptorum, reconditis eruditioris ingenii viribus, cunctos ferè cùm præsentis, tum elapsi sæculi homines superavit: Nulla quippe ditior

Digitized by Google

qui tantum autorem miserè interpolaverat, & secundùm *Dionysium Lambinum* nostratem, qui in eo laudabilem operam navavit, nobis meliorem dedit. Dein totum se Jutis scientiæ ac Phi o'ophiæ studiis mancipavit, & voce & Scriptis rem literariam multùm promôvit. *Thuan.*

Hubertus Giphanius, aulæ *Cæsareæ* Consiliarius, Jurisconsultus, & Philosophus celeberrimus, Scriptis doctissimis notus, qui si constantiam in Religione eruditioni tantæ conjunxisset, aulamque nunquam accessisset, inter laudatissimos nos Antecessores referri merito suo potuisset. At *Lipsium* in mutatione Religionis expressisse videtur, popularem suum. *Quensted*, & *Georg. Remus* in Epist. quadam ad *Io. Caselium.*

Illud Juris Asylum & *Germaniæ* nostræ Sol *Hubertus Giphanius. Gasp. Sciopp.* 4°. Vol. p. 93.

Hubertus Giphanius Jurisconsultorum nostrâ memoriâ facilè princeps. *Idem* Comment. in *Priapeia*, p. 2.

Lucretium edidit cum Indice, de quo vetus illud pronunciare possum, *Melius esse tacere, quàm pauca loqui. Idem* de Art. Crit. p. 10.

Ævo avorum nostrorum non ignobile ingenium *Oberti Gifanii* fuit, licèt de ejus *Collectaneis* docti homines, utpote *Dusa*, *Lambinus*, *Carrio*, *Fruterius*, *Schottus*, & alii non semper benè senserint. *Barth.* l. 3. Adversar. c. 21.

Obertus Gifanius, diligens & maximè industrioſi ingenii vir. *Barth.* l. 5. Adv. 610.

Obertus Giphanius, vir eruditissimus, mihique ob raras excellentissimi ingenii dotes carissimus *Jos. Scalig.* Comment. in *Copam.*

Hubertus Gifanius, juris Scientiâ, omnique politioris literaturæ laude clarus, hoc testimonium veritati, non amicitiæ damus. *Marc. Velser.* l. 8. *Rer. Augustan.*

Jurisconsultus omni literarum ac scientiarum parte excultissimus: quem non immeritò *Germanicæ Cujacius* indigitare possis. *Jo. Strauch.* ad tit. C. de *Beryto.* c. 4. num. 11.

Gifanius doctus erat ejus *Lucretius* optimus est. Aliquid boni ad ipsum in *Lucretium* postea transmisi, quod sibi servavit, dixitque se nihil accepisse, ut scilicet id sibi arrogare possit. *Jesuita* quidam *Italus* ei morienti adfuit, plurimaque ejus scripta diripuit Romamque abivit. *Lucio Fruterio* ejus *Agellium* suffuratus est qui prelo, non subjiciendus erat. *Gifanius* in *Gallia* tam honestus vir fuit. Imperatoris Consiliarius fuit, & quoniam ubi adest uxor lautiùs vivendum est intra proprios lares, suam abiegavit *Noribergam*; 25. Ducatorum millibus dives erat, & in subtegulanea cella hospitabatur. Liberis utebatur ut servis; unus filiorum ejus erit Jesuita. *Scalig.* 2. Gall.

Gifanius, cùm ultimam manum non admoverit, illius Versio (*Politicorum Aristotelis*) sæpè non satis polita, sæpè ambiguî sensûs, interdum non una, sed duplex est: cæteroquin futura omnium optima. *Conring.* Introd. in Polit. Arist. c. 9. p. 648.

Professor primùm Altorfinus, postea Cæs. Majestatis Consiliarius, qui non tam

vetus

veræ Religionis, quàm veræ Philoſophiæ perpetuus & ſtrenuus aſſertor extitit. Laudem hîc noſtram merentur ejuſdem nova *Versiones & Commentarii in Politica Ariſtotelis*, quibus nihil, quàm ultima & pars & ultima manus deſunt. *Meier.* in Præf. ad Analyt. Polit. Ariſt. ſect. 47.

Hubertus Giſanius Juriſperitiſſimus erat, in Philoſophicisque & politioribus literis eruditiſſimus. Plura ſcripta in publicum emiſit, quæ ſagacium Criticorum exiſtimationem promeruerunt. Ejus in *Ariſtotelem* Commentarii præſtantiſſimi ſunt, & in *Juſtiniani Inſtituta* omnium etiam optimè commentatus eſt, *Sciopii* quidem judicio. Quod ad ejus in *Lucretium* Annotationes attinet, bonarum obſervationum numero refertæ ſunt; ſed *Lambinus* ipſum acculabat quòd eas ſibi ſuffuratus eſſet; quod fecit ut in *Giſanium* invecheretur, diceretque eum ſuâ tantùm importunitate, pertinacia, ſuperbia, impudentia, ruſticitate inſignem eſſe; ut denique etiam exprobraret ei perfidiam qua in *L. Fruterium* uſus erat. *Ant. Teiſſier*, Elog. Viror. Erudit. Gall.

Obertum Giſanium Janus Douza Senior mordaciſſimis carminibus, licèt non apertè nominans, ſed alibi *Faunium*, alibi *Buranum* appellans, perſtringit, quòd ſcripta *Lucæ Fruterii*, à moriente ſibi, ut ederet commiſſa, in rem ſuam verterit, & ut prælo *Fruteriana* committerentur, pugnantibus reſtiterit: quin & in *Victorem Giſelinum* admiſſi *Plagii* reum agit. *Thomas* de *Plag.* ſect. 4 5.

Obertus Giſanius in vertendo *Homero* induſtriam ſuam conſumpſit; atque utinam ſermonis caſtitas ſummæ ejus fidei reſponderet, interpretando. um Poëtarum egregium ſpecimen haberemus. *Huet.* de Clar. Interpret.

Varia ejus Opera variis in locis atque temporibus ſunt impreſſa.

JUSTUS LIPSIUS

Hoc ejus Symbolum:

MORIBVS ANTIQVIS.

Clar. A. D. MDXC.

NAtione *Belga*, natus eſt in *Iſcano* municipio Anno 1547. die 18. Octobris. *Lovanii* obiit die 23. Martii, Anno Chriſti 1606. ætatis 59. Docuit *Jenæ*, *Lugduni*, & *Lovanii*.

Scripſit permulta: omnia egregia. Imprimis laudem merentur ejus Comment. in *Tacitum*, Civilis doctrina, Monita Politica, Manuductio in Philoſophiam *Stoicam*, notæ in *Senecam*.

Juſtus Lipſius diligentiâ, judicio, multiplici lectione admirandus, *Criticorum* ſuada, medulla. *Dempſter.* in Elench. ſcript. *Roman.*

Apex ille eruditionis reconditæ, *Juſtus Lipſius*. *Jan. Gruter.* in Not. ad *Plin. Panegyric.* c. 2. ſect. 5.

Interiorum literarum decus, *Juſtus Lipſius*. *Laur. Vignor.* in Mensâ *Iſiacâ*, c. 3.

Vir acutiſſimus ingenii, & judicii dexterrimus. *Barth.* l. 19. adv. c. 15.

Lipſius

Digitized by Google

Lipsius omnem gloriam nomine suo concludit, vir fama Orbi notus Ocellus *Belgii*, universi Phœnix, Sol antiquitatis, Historiæ omnis Promus & Condus, sapientiæ & prudentiæ anima. *Nic. Vernulus.*

Vir, frementibus invidis, optimè de totâ re literariâ meritus. *Baud.* l.2.Epist.21.

Belgarum, dum viveret, doctissimus *Justus Lipsius*. *Voss.* l.4.Institut.Orator.c.6 num.2.

Justus Lipsius, victuris ad omnem posteritatem *Scriptis* satis se illustrem toto Orbe præbuit. *Thuan.* ad Ann.1606.

Lipsius, glorioſum ævi nostri specimen. *Sciop.* Suspect.Lect.l.2.Epist.17.

Illius de *Constantiâ* liber quàm diu vivet *Sciop.* de Art Crit.p...

Quem virum [*Justum Lipsium*] per omnia diis, quàm hominibus ingeniô propiorem, uti lumen unicum & numen ævi nostri colo & veneror præter omnes, quos ille admiratores cultoresque ubique habet plurimos. *Valent. Acidalius* Lection.in *Patercul.*p.512.

Vir incomparabilis judicii & ingenii admodum felicis. *Barth.* l.56.adversar. cap.9.

Exactissimum illius divini ingenii judicium. *Lud. Carrio* lib.11. Antiq. Lect. cap.4.

Exquisiti censor judicii. *Conring.* in Præf. ad *Tacit.*

Ut ævo suo *Titus*, sic nostro *Lipsius* verè Delicium Humani generis fuit. *Aub. Miræus* in Vita *Lipsii.*

Acre omninò & felix ingenium fuit *J. Lipsio*, in tollendis Veterum Scriptorum mendis, & eluendis maculis, & neminem habet fortasse parem: Sed ut hominem se nosset, aberravit interdum à scopo. *Lælius Bisciola* lib.14.c.13.Horar. Subseciv.

Lipsius suavissimæ quidem sed inimitabilis, &, ut ipse judicabat, ne tentandæ quidem aliis eloquentiæ vir. *Dan. Heinf.* Orat.1.p.11.

Romanos mores veteraque tempora interpretando plurimum claritudinis *I. Lipsius* sibi locoque addidit, amœnâ morum gravitate supra professionem spectabilis, & suâ quadam eloquentiâ plerosque alliciens: nam cum floridum ipsi & profluens Natura haud abnegaret, alterum maluit dicendi genus, concisum quidem, nec sine festivitate, sed verè novum obtentu antiqui, quod cùm imitarentur, quibus ingenii judiciique non idem fuit, ad corruptissima quæque deventum est. Cùm verò *Lipsium* metus publicus & privata injuria mutandas ad partes impulissent, accitur è Galliâ Josephus Scaliger *Grot.* lib.5 Histor.

In *Trasea* (libro ab ipso edito) multa insunt, quæ non ad famam magis, quàm ad publicum honorem. *Baud.* Cent. .Epist.28.

CL.v. *I. Lipsii Politica* meô puncto, & opinor, omnium rectè sentientium judicio palmam obtinent inter omnia Viri summè de literis meriti monumenta. *Baud.* Cent.3.Epist.5.

Lipsii Politicorum opus utinam tam completum & omnibus Reumph. formis accommodatum, quàm est accuratum & planè è genuinis fontibus deductum.

ctum. *Io. Andr. Bosius* de Compar. prudent. Civ. n. 12.

De *Lipsii* nostri obitu non potest te latere. Negari non potest, in illius morte, & literis jacturam, & amicis luctum summum contigisse. Amavi hominem, ut amicum, colui, ut benè de literis meritum. *Ios. Scalig.* Epist. l. 2. Epist. cxx.

Audisti, ut opinor, V. C. *Iustum Lipsium* è vivis excessisse; multum detrimenti cepit res literaria; & magnum seculi jubar extinctum est. Integriore tamen famâ decessisset, si nunquam rem hâbuisset cam *divis* illis suis *Virginibus*. *Baud.* Epist. Cent. 2. Epist. 59.

Quanquam in summi illius viri judicio hâc quidem in parte, non ita multum præsidii ponendum: cùm nemo diffiteri possit, eum modum minimè tenuisse in vocibus priscis, Poëticis, duris: ut eruditioni ejus non paulo amplius debeant literæ, quam styli exemplo. *Voss.* l. 4. Institut. Orator. num. 7. cap. 6.

Nec probare illa *Lipsii* possum; viri ab ingenii elegantiâ & variâ eruditione, quàm dictione laudatioris. *Voss.* l. 1. de Hist. Lat. c. 19.

In *Iusti Lipsii* stylo, Scriptoris ætate nostrâ clarissimi, istæ apparent dotes: Acumen, Venustas, Delectus, Ornatus vel nimius, cùm vix quicquam propriè dictum ei placeat, tum Schemata nullo numero, tandem verborum copia: desunt autem Perspicuitas, Puritas, Æquabilitas, Collocatio, Junctura & numerus Oratorius. Itaque Oratio ejus est obscura, non paucis barbarismis & *Solœcismis*, plurimis verò *Archaismis* & *Idiotismis*, innumeris etiam *Neotericismis* inquinata; comprehensio obscura, compositio fracta & in particulas concisa, vocum similium aut ambiguarum puerilis captatio. *Sciop.* in *Pascasio Grosippo.*

Iustum equidem *Lipsium* summè semper amavi, propter eximias ingenii, doctrinæ, judicii, morum etiam integritatis, quæ in eo enituere, dotes, ejusque pari ferè, ac Antiquorum Opera in honore habui. Verum maceror, & dolco illum verba antiqua nimis frequenti in usu habuisse: Sed magis, eidem deesse sermonem purum, & merè *Latinum*. Certè phrasis quæ corpus eloquentiæ facit, tota ab illo est, & in eâ nullum, quem sequeretur, auctorem habuit. Quod utique in linguâ, quæ intercidit, & jam in nullius populi est usu, facere non licet. Naturæ quidem suæ, & genio vir ut doctus, sic nonnihil audax in scribendo, indulsit: cui laxum, & fluxum scribendi genus cordi non esset, concisa verò, & adstricta magis essent ad gustum, quique fracta & elumbia, qualem esse *Ciceronis* compositionem olim *Brutus* judicavit, rejiceret, atque aspernaretur. Inde Oratio ejus crebrâ *Parenthesi* interrumpitur, & tota *interrogatiunculis* scatet. *Roland. Mares.* Epist. l. 1. Epist. 49.

Quod ad *Iusti Lipsii* Epistolas attinet, eæ mihi cum *Plinianis* venustate quodammodo certaturæ videntur, nisi mala, cujus auctor esse ambiit, Latinitas, ut pleraque ejus *Scripta*, ita etiam eas corrumperet, & infuscaret: tantum acuminis, & argutiarum, tantum doctrinæ, tantum moralium documentorum iis passim aspersum est. *Mares.* Epist. l. 2. Epist.

Lipsii ad *Polybium* tandem vidi. Et vis dicam liberè quid sentiam? Opus est,

Digitized by Google

est, labore magno, judicio recto, ingenio denique talis viri conceptum feliciter ac formatum. Nemo negaverit unum illum hodiè res veteris *Reipublicæ Romanæ*, & nosse eximiè & explanare omnium elegantissimè. Veruntamen quod inter nos liceat [μόνοι γὰρ ἐσμεν] mirari interdum subit, cur hanc potissimam ratione in tractandi ejus argumenti elegerit? Nam ad *Polybii* lucem quidadmodum attulerit sit, nondum videre potui. Multa ille quidem meliùs vertit quàm priores fecissent *Interpretes*: Sed magnam eorum partem *Turnebus*, aliique sibi vindicant. De cætero, si quid in *Græcis* illis obscuri fuit, lucem id adhuc desiderat. Non enim alluxit *Fax Lipsiana* illis locis. *Casaub.* in Epist. 21. ad *Bongarsium*.

Novissimus omnium qui ante nos in explicatione *Polybii* aliquam posuerunt operam, fuit *Justus Lipsius*, vir clarissimus, & de meliorum literarum studiis excellenter benè meritus. Hic si integrum *Polybium*, aut unam aliquam è tribus illius partibus *Latinè* expressisset; atque ad hoc inceptum tantam *Græcæ* Linguæ peritiam attulisset, quanta in eo fuit cognitio veteris *Historiæ* rotiusque *Antiquitatis*, & *Latinæ* dictionis facultas: post *Lipsium* in eandem Palæstram descendere, hoc verò fuisset, post *Roscium*, in Scenâ gestum velle agere. *Casaub.* Præfat. ad *Polyb.* 2. Vol. p. 80.

Justus Lipsius in Libello de *Constantiâ*, tanquam in *Darii* Scrinio, res ipsas quas habebat pretiosissimas, elegantiam videlicet, & omnes ingenii sui ac judicii gemmas, artificiosè concluśit. *Gab. Naud.* Bibliograph. Polit.

Multi cent erant librum ejus de *Constantia* cæteris omnibus anteponendum esse. Quidam dicunt stylum *Variarum* ejus *Lectionum* esse omnium purissimum & elegantissimum. Quod ad ejus Tractatum de *Politica*, quamvis textuum variorum è pluribus lectis Authoribus excerptorum merus cento is sit, quem filo ex suo penu desumpto consuit, idque multò majori labore quàm industria, illum tamen in suis Epistolis ipse commendat, eodem affectu quo *Matres* ardentiùs amare solent infirmissimos & imperfectissimos suos natos. Sed eruditi & acris judicii viri non suffragantur ipsi, nec scriptum illud unquam magni æstimarunt, ut à *Matthæo* le *Vayer* observatum est. *Ant. Teissier*. Elog. Viror. Eruditorum. Gall.

Tertia Centuria Epistolarum Lipsii omnium ejus operum pessimum est: Optima autem sunt ejus in *Tacitum* Commentarii, ejus Orationes de *Concordia*, & in *Ducis Saxoniæ* obitum. Ejus *Electa* ejusque *Saturnalia* sunt præclarissimi libri. *Græcus* tantum fuit quantum ad proprium usum opus erat. Quam miserandum *Lipsii* judicium de *Seneca* Tragico. Poëtices prorsus ignarus est. *Scalig.* posterior. Gall.

De *Lipsii* Epistolis dici hîc multa possent. Considerari illæ vel ratione dictionis, vel ratione rerum possunt. Vehementer senex à juvene discrepat. Cùm enim in juuentute suâ *Ciceronianam* dictionem sequeretur, maturioribus annis penè novum eloquentiæ genus sibi finxit, in quo argutiæ, adagia, hemistichia, Græcæ sententiæ, quorum in familiaribus inter eruditos Epistolis usus esse potest; Tales enim Epistolas illa ornant, in cæteris locum non habent, ubi enthymematibus

Nunc altero licebit. Ego ſum Lipſius:
Cui literæ dant nomen & tuus favor.
Sed nomen, ipſe abivi, abibit hoc quoque:
Et nihil hic Orbis, quod perennet, poſſidet.
Vis altiore voce me tecum loqui?
Humana cuncta fumus, umbra, vanitas,
Et ſcenæ imago, &, verbo ut abſolvam, Nihil.
Extremum hoc te alloquor:
Æternùm ut gaudeam tu apprecare.

Lapidis Sepulchralis Inſcriptio in dictâ urbe & ædc:

Juſti Lipſii quod claudi potuit, hîc jacet. S.P.Q. *Antverp.* inclyti viri famæ orbi notæ virtuti Cœlo receptæ, H.M.P.

Ejuſdem alterum Epitaphium: Auctore Anonymo:

Si ſimplex animi candor, ſi neſcia fuci
Integritas ſimiles nos facit eſſe Diis.
Nemo te propius, Lipſi, ſe æquabit Olympo,
Nam te candidior nemo, nec integrior.

Alterum ejuſdem:

Nemo te lacrymis, Lipſi, neque laudibus ornet.
Non lacryma, at plauſus funera ſancta decent.
At qui te laudare volet velut Icarus *alter*
Nominis Oceano mergitur ille tui.

RICHARDUS HOOKER

NOn procul ab *Exoniâ* natus ſub initium Anni 1554. Collegii *Corporis Chriſti* Scholaris anno 1573. Socius & Artium Magiſter 1577. Rector de *Drayton. Beaucamporum* in Comitatu *Buckinghamienſibus* Anno 1584. Eccleſiæ *Templariorum Londini* Magiſter 1585. Rector de *Boſcum*, juxta *Sarisburiam* 1591. & noviſſimè de *Bishopsbourn*, prope *Cantuariam* Anno 1594. Hujus viri obitum, nec meliùs, nec digniùs exprimere licet, quàm in verbis *Gulielmi Laud* Archiepiſcopi *Cantuarienſis*. Quæ in hujus Authoris libro de *Eccleſiaſtica Politeiâ* ad ſe tum pertinente deſcripſerat (liber autem iſte nunc penes eſt *Gulielmum Fulman, Corporis Chriſti* Collegii nuper Socium) verba hæc ſunt: *Richardus Hooker vir ſummis doctrinæ dotibus ornatus, de Eccleſiâ præcipuè Anglicanâ* Clar. A.D. MDXC.

Digitized by Google

glicanâ *optimè meritus, obiit Novembr.* 11. *circiter horam ſecundam poſt Meridiem, anno* 1600.

Scripſit de *Eccleſiaſticâ Politeiâ* lib. 4. *Lond.* 1594. *Angl.* Quibus & Quintum addidit, ſeorſim editum *Lond.* 1597. *Angl.* Tres illi, qui nunc circumferuntur, poſt obitum ipſius publicati, valdè mutili & imperfecti (ne quid gravius dicam) meritò habentur. Scripſit etiam atque edidit *Anglicè Tractatum* de *Juſtificatione*, atque varias *Concianes* & *Reſponſum* ad Supplicationem *Gualteri Travers*, ad *Regium Concilium* factam.

Richardus Hooker Theologus, modeſtiâ, temperantiâ, manſuetudine, & cæteris virtutibus imitandus, & ſupra multiplicem eruditionis laudem celebris, quam libri de *Eccleſiaſticâ Politeiâ*, patriâ linguâ editi, digniſſimi qui *Latinè* loquantur, abundè teſtentur. *Camden.* in Annal. *Elizab.* ſub an. 1599.

Etſi vel ſingula omnium totius *Europæ* Academiarum Collegia perſcrutaremur, vix, aut ne vix invenire fas eſſet, unum aliquod, in quo ejuſdem ſæculi, ex eâdem patriâ, tres Theologi, quales erant *Juellus*, *Hookerus*, & *Rainoldus*, omnis eruditionis *Triumviri*, ſimul floruere. *Ant.* à *Wood* in Antiq. Univ. *Oxon.*

De primis quatuor libris *Eccleſiaſticæ Politeiæ*, audi qualem *Clemens* VIII. Pontifex, cùm eorum partem aliquam Dr. *Thom. Stapleton Latinè* interpretatus eſſet, ſententiam tulerit. *Credo* (inquit) *vix ullum doctrinæ genus reperiri poſſe, quam non indagaverit Author iſte; cujus ingenio omnia* [*quantumvis difficillima*] *cedere neceſſe eſt. Verè quidem Authoris nomine digniſſimus, cujus Operi, quò magis inveteraſcet, eò major indies veneratio accedet; quippe in quo ea immortalitatis ſemina conduntur, (ſi modò de toto opere, ex ejus parte conjectare fas ſit) quæ poſteritas alet, quæque ſemper adultiora ipſa æternitas intuebitur.*

Nonnemo *Schiſmaticorum Malleum* appellat.

Carolus I. *Britanniæ* Rex, ejus lectionem liberis ſuis, cùm eis valediceret, ſeriò commendabat.

Theologi noſtri illum *Venerabilis* compellatione inſignire ſolent.

Cum primùm Rex *Jacobus* Regnum ſuum adiviſſet Archi-Epiſcopum *Whitgift* perçontatus eſt de amico ſuo D. *Hooker* qui libros ſcripſit de *Politia Eccleſiaſtica*, ad quod reſpondit eum obiiſſe annum unum ante Reginam *Elizabetham*; quæ triſtem de ejus obitu nuncium audierit cum gravi mœrore. Ad id regeſſit Rex. Mihi verò non minus moleſtus fuit ille nuntius, quòd me privari oporteret conſpectu & colloquio illius viri, cujus libri mihi adeo ſatisfecerant: Et revera Domine mihi plenius ſatisfactum eſt unius folii imo vel unius paragraphi lectione in D. *Hooker* ſcriptis, quamvis illa eſſent tantùm de Templorum ſtructura, vel de Muſica Eccleſiaſtica, vel ſimilibus, quàm lectione peculiarium Tractatuum quibus prolixè agebant alii Authores quamvis eruditiſſimi de unico iſtiuſmodi argumentorum; & animadverto apud D. *Hooker* non occurrere ſermonem affectatum, ſed gravem, energicam & evidentem rationis manifeſtationem, eamque munitam authoritate Scripturæ, Patrum, & Scholaſticorum, omnibus Sacris & Civilibus Legibus. Quamvis autem plerique alii benè ſcribant, proximo tamen ſeculo peribit eorum memoria; ſed dubio procul in ſingulis paginis

ginis libri D.Hooker Animi Divini effigies conſpicitur,ejuſmodi veritatis & rationis imagines,tamque ſacratis coloribus depictæ ut exoleſcere nunquam poſſint,ſed Authoris memoriam immortalem reddituræ ſint. Vide *Iſ. Waltonum*, in vita D.*Richardi Hooker*. Angl.

* Epitaphium ſequens diu poſtea fuit evulgatum in D. *Hooker* memoriam ab Equite *Wilielmo Cooper*, qui etiam ſplendidum Monumentum ei conſtruxit in *Bornenſi Templo*, & profitetur ſe illum ut Patrem ſuum Spiritualem revereri, idque *eleganti* carmine Anglico, quod hîc verbatim interpretamur.

Quamvis ſagacis *Hookeri* famâ, vel pretioſi nominis memoriâ dignum quicquam eloqui nemo valeat: Quamvis hi ſumptus fiant in gratiam Viri, qui Monumentum ære perennius in ſuis Libris ipſe ſibi erexit: Æquum tamen eſt ut Nos, ſi non ejus Meritum, ſaltem noſtram ejus Venera, ionem palàm hîc faciamus. Ceremoniarum Eccleſiaſticarum Patronus hic fuit: Quomodo igitur abſque omni ceremonia ſepultus relinqueretur? An id fieret quoniam ejus Mors æquè ac ejus Vita, Humilitatis exemplar debeat eſſe? An verò quòd Defuncto magis glorioſum foret quærere, Cur abſque ulla pompa tumulatus fuerit? Verùm qui hîc obſcurè tam dudum jacuit, ad altiores jam honores evectus eſt. O vos homines Ambitioſi, diſcite nunc moniti ſapientiùs vos gerere. Humilitas vera eſt exaltationis via. Hinc eſt quod non ſine Numine incitatus fuerim ad Virum hunc Humilem his Evangelii verbis compellandum, *Amice, aſcende ſuperius*. Angl.

JOHANNES RAINOLDUS

APud *Pinhawes* propè *Exoniam*, in agro *Devonienſi* natus, menſe Septembri aut circiter, anno 1549. in Collegii *Corporis Chriſti* Scholarem, è Coll. *Mertonenſi* electus anno 63. & Socius probationarius 66. Linguæ *Græcæ* in Collegio ſub eodem tempore Profeſſor. S. T. Doctoratu inſignitus Anno 85. Et poſt aliquot annos *Decanus Lincolnienſis* electus eſt. Verum *Academico* vitæ genere oblectatus, *Decanatum* ſuum cum Doctore *Cole* pro munere Collegii *Corporis Chriſti* præſidentario permutavit. Clar. A.D. MDXC.

Scripſit Cenſuram librorum Apocryphorum Vet. T. contra Pontificios. De cæteris quæ publicata ſunt vide Catalogum novum *Bodleianum*.

Tam admirabiles in pietate & literis reconditioribus, imprimis verò in Theologicorum Myſteriorum Scientiâ progreſſiones fecit, ut *Academiæ* lumen, *Europæ* decus, *Divinæ* Gloriæ buccinator, *Sanctitatis* eximium exemplar, & diligentiſſimus in *Pontificios* Scriptor fuerit. Cujus Volumina quotquot in lucem prodierunt extant omninò inconfutabilia: Sed in ipſo curſu, proh dolor! Mors eum oppreſſit. Nam ingratus Mundus tantâ ſtellâ fuit plane indignus. Vid. *Herwologium Anglicam* Impreſſ. ann. 1620. fol.

Raineldo

Digitized by Google

Rainolde à Linguæ *Græcæ* prælecturâ, nomen & fama crevit. Author autem in quem legere ſuſceperat, ipſe *Ariſtoteles* erat, cujus de *Rhetoricâ* eximios libros, pari Commentario illuſtravit, in quo non minus, quàm in ipſo libro tanquam gemino alveo decurrit, *aureorum flumen rerum, & verborum.* Erat autem vir iſte, memoriâ uſque ad ſtuporem felici, in omni librorum genere, præcipuè verò S. *Auguſtini* Scriptis verſatiſſimus; adeo ut ipſe ſolus vel altera *Bodleiana*, vel *tertia Academia* non immerito dictus ſit. Accepi, Doctorem *Albericum Gentilem* in hac *Academiâ Juris Civilis* tum *Regium* Profeſſorem, cùm fortè Quæſtiones quædam in eâ facultate, inter ipſum & *Rainoldum*, ultro citroque commeaſſent diſcutiendæ, fateri non erubuiſſe, hunc virum leges illas vel ſeipſo [quantus ille autem] perſpectiores habuiſſe. *Ant.* à *Wood* in Hiſt. & Antiq. *Univerſ. Oxon.* p. 237.

Multa de eo dicenda nobis adſunt. Quandoquidem verò ejus & jam facta eſt, & amplius à me fiet mentio, ſufficiat impræſentiarum, hoc de illo affirmare, fuiſſe *Theologum* in *Patrum, Scholaſticorum* & *Rabbinorum* Scriptis, verſatiſſimum, in *Græcis* & *Philologicis* criticum exactiſſimum, oratorem quoque facundiſſimum-pium inſuper, & benignum, probum & inculparum. Literarum denique & ſtudioſorum indigentium faventiſſimum, & in regendo Collegio, diſciplinæ renaciſſimum. *Ant.* à *Wood.* ibid.

Vir celebertimus Theol. Angl. longè doctiſſimus. *Dallæus* de cultu Relig. Præf. p. 8.

Rainoldus in eruditiſſimo Opere Prælectionum ad libros *Apocryphos*, quod citationibus omnis generis Autorum teſſellatum eſt. *Voet.* Præf. ad *Theſes.*

Joannes Rainoldus Academiam in ſuo pectore geſtaſſe ferebatur. Sanè *Scripta* ejus omnigenam eruditionem, antiquitatis ſummam notitiam, imprimis Colloquium cum *Harto* Jeſuitâ arguunt. *Lani* Compend. Hiſt. Univ.

Viri pereruditi *Joannis Rainoldi* exceſſum ignoravi hactenus; qui magnâ, ut tu quidem ais, *Anglicanæ Eccleſiæ*, ut ego judicio, omnium *Eccleſiarum*, jacturâ contigit. Quanti ego Doctrinam ejus fecerim, non ſemel ex me audire potuiſti: & certè, vicem potiùs noſtram, quàm illius doleo; qui ad portum quietis delatus, nos in tempeſtatibus reliquit; quas evadere facile eſſet, ſi illis lectiſſimis plantis exciſis, aliæ meliores, aut certè non deteriores, ſuccreſcerent. *Joſ. Scalig.* Epiſt. l. 4. epiſt. 446.

Johannes Rainoldus eruditus & pius *Oxoniæ* Doctor, cujus nomen non minùs ultra mare quàm hîc celebratur. In hoc ſolo continebatur locupletiſſima Bibliotheca; omnibus Facultatibus, omnibus Studiis, omni Doctrina refertus erat: Memoria, & Lectionis copia hujus viri ferè Miraculum erant. Doctoris *Hall* Decad. Epiſt. ep. 7. Ang.

Ad parietem Borealem Sacelli *Corporis Chriſti*, ſub humanâ Effigie, habitu Doctorali ad medium uſque veſtita, hæc legas:

Jo. Rainoldo *S. Theol. D. eruditione, pietate, integritate incomparabili, hujus Coll. Præſ. qui obiit Maii 21. anno 1607. ætat. ſuæ 58.* Jo. Spencer *Auditor, Succeſſor, Virtutum & Sanctitatis admirator H. M. amoris ergô poſuit.*

* Hic

Digitized by Google

*Hic Autor inter Hæreticos primæ Classis rejicitur in Indice Expurgatorio.

ANTONIUS POSSEVINUS *Soc. Jes.*

NAtione *Italus*, patriâ *Mantuanus*. A *Gregorio* XIII. gravissimis negotiis & legationibus adhibitus est. Bis ad *Moscorum* Principem abiit, & inter *Moscos* & *Polonos* pacem feliciter composuit. *Scripsit* Bibliothecam selectam, & Apparatum Sacrum tribus tomis constantem: multaque alia. Obiit *Ferrariæ* die vicesimo sexto Februarii, Anno Dom. 1611. ætatis 78. Clar. A. D. MDXC.

Antonius Possevinus, ut erat magnâ variâque eruditione multarumque rerum experientiâ instructus, & præterea summè industrius ac laboriosus (adeo quidem ut noctu pedem campanulæ adligaret, ut statim atque obdormiisset, à somno excitaretur) sub finem superioris seculi inter alia publicavit *Apparatum Sacrum* ad *Scriptores Veteris & Novi Testamenti*, &c. In quo circiter octies mille *Auctores* partim indicantur, partim expenduntur: additis passim censuris, expurgationibus, emendationibus, correctionibus *Versionum* aliisque. Prodiit vastum hoc opus primo *Venetiis* annis seculi hujus III. & VI. sed multò locupletiùs *Coloniæ Agrippinæ* anno VIII. *Doctissimum* atque *Laboriosissimum Opus* meritò vocat *Vossius*: qui tamen passim errores ejus adnotavit: quos sanè haud paucos admisit. In *Protestantes* etiam sæpiùs invehitur. *Bellarmino* tamen non uno nomine præferri meretur. *Ioan. Andr. Bosius* Introduct. in Notit. Scriptor. Eccles. cap. 2.

Præclaram laudem inter *Italos* meretur *Antonius Possevinus* Jesuita doctus, missus legatus ad magnum Ducem *Moscoviæ*, ut *Sacra* susciperet *Romana*, sed irrito conatu. *Herman. Conring.* de *Moscov.* Imper.

Antonius Possevinus fuit vir multæ eruditionis & magnæ dexteritatis in rebus perficiendis. *Idem* de Repub. *Suecicâ*.

Possevinus vir variæ eruditionis, multæque lectionis. *Voss.* de Hist. *Lat.* p. 799.

Possevinus in doctissimo ac laboriosissimo Sacri Apparatûs Opere sæpius jam nobis memorato. *Idem* ibid. p. 819.

Dominus Naudæus scribit quòd in hoc *Apparatu* nimia fuerit ejus facilitas & negligentia; quapropter mediocribus tantùm *Geniis* placere possit. *Kekermannus* scribit eum in scribendo nullam servare methodum; quæcumque fecit meras esse lacinias & rhapsodias malè contextas, & indigestè congestam molem constituentes, adeo ut vix ullus eorum usus esse possit, nisi cum multo judicio multaque prudentia legerit ipsa. Germanus quidam anonymus, dicit cum, cùm sibi quandoque judicium suum de Authoribus subiicere sibi sumserit, in hoc tædiosum esse, quòd affectibus satis liberum se non exhibuerit, cum esse plenum præjudiciis quibus Patriæ Professionisque suæ homines moveri consueverunt; ejusque *Criticen*, dum solus & sine duce ambulat, non admodum esse tutam & certam. His addi potest quòd malè *Latinè* loquatur, nec Solœcismos

anxiè præcaveat, quòd prolixis digressionibus frequenter abducatur extra sum argumentum, Historias, verbi gratia Populorum, Locorum &c. adhibendo. Cæterùm tamen nemo diffiteri debet, quin ejus *Bibliotheca* ejusque *Apparatus* Herculei labo is fructus sint, ingensque utilitas ex iis percipi possit, si aliquis Vir idoneus & limari judicii eos ad incudem revocare dignaretur, additionesque ac correctiones iis necessarias elucubrare. Judicia Eruditorum per *Bailletum* Paris. 1685. Gall.

Antonii Possevini non est æqua apud Doctos æstimatio. Sunt, qui illum, in cœlum ferunt laudibus; sunt, qui illum compilatorem, non multæ curæ & judicii habent. *Bibliotheca Selecta* 18. libris constat. Multa hîc pertinentia ad rationem studiorum, & rei literariæ in universum, interponit judicia, in quibus multa reprehendit *Iacobus Gaddius*: sed non magni faciendum est ejus judicium, ut qui sæpissimè ineptus autorum censor est. Verum tamen est, Vagis & longè quæsitis excursibus fatigare illum lectores. *Sixti Senensis Bibliothecam Sanctam* passim vellicat, quæ tamen viris doctissimis in pretio est. *Apparatus* ejus *Sacer* majore in pretio nonnullis habetur, multaque habet de Scriptoribus Veteribus & novis judicia, ex aliorum sæpè sensu formata. Utilissimum tamen ille laborem suscepit, in quo aliqua condonari debent. *Bailletus* suadet, ut correctio errorum, ab aliquo viro docto suscipiatur. Annectit Catalogos Manuscriptorum, quæ ad res Ecclesiasticas pertinent, magno studio ex omnibus eruditi Orbis Bibliothecis conquisitos; cui si similes in cæteris disciplinis collectiones haberemus, magno profectò usui esset. Judicia ejus de *Machiavello* magnam ipsius oscitantiam & imprudentiam arguunt, ut ostendit in Præfatione Principis *Machiavellici Conringius*. *Dan. Georg. Morhof.* Polyhist. p. 178.

Utilem magis (*Gesnero*) dedit operam *Ecclesiæ Antonius Possevinus*, è societate *Iesu*, in *Apparatu Sacro*; quanquam & is, homo *Italus*, hallucinetur interdum, & fere circa nomen aut cognomen Scriptoris exteri. *Valer. Andreas* in Præfat. *Biblioth. Belgic.*

Possevini Bibliotheca selecta, quamvis admodum manca & mutila, (ex livore scil. & protenso odio Hæreseon, quo fit ut innumeros præstantissimos autores prætereat) lectu tamen utilissima. *Voet.* Biblioth. l. 2. sect. prior. cap. 1.

Neque hoc tanti erat, ut verbo attingeretur à nobis: nisi mirari subiisset *Possevinum*, dum in *Apparatu Sacro*, more suo, *Suffridum* exscribit, non correxisse illud leviculum. *Voss.* de Hist. *Lat.* p. 274.

Doctor Raynoldus illum vocat *Campiani heredem ex asse* ratione plagiorum ejus; & de eodem dicere solebat, scopis illi opus esse. *Angl.*

Fœda *Antonii Possevini*, quantumvis & doctrinæ variæ & ingenii magni, *plagia* quorum & à *Iacobo Gaddo Florentino* fuerit accusatus, ac superba quidem & præsidentia, iniqua tamen, deque rebus & viris sibi ignotis improba judicia, crebrò se deprehendisse ait celeberrimus *Conringius* dedicatione in *Machiavelli Principem*. *Thomas. de Plag.* num. 689.

Ne vidit quidem *Machiavellum*, quem refutavit, vitio ipsi familiarissimo; &c enim in *Apparatu Sacro* etiam Lucæ Trelcatii celebris Reformatæ Religio-

nis Theologi Synopsin methodi Sacræ Theologiæ Scriptis Catholicis annumerat, quô sine dubio abstinuisset, si vel vidisset Scriptum, aut Autorem cognovisset. *Machiavellum* verò ipsi haud visum esse indicio est, quòd tres libros ejus refutet, cum ille tantum unus sit & exiguus 26. capitibus constans. *Beeman.* in Meditat. polit. cap. 1. sect. 6.

Extat Bibliotheca selecta, de Ratione studiorum, 2. Tomis *Romæ* 1593. & *Coloniæ Agrippinæ* 1607.

Extat Apparatus Sacer de Scriptoribus Ecclesiasticis, 2. Tomis, *Venet.* 1603, 1605. Et *Col. Agrip.* 1608.

SCÆVOLA SAMARTHANUS.

GAllus, natus est *Iulioduni* anno Dom. 1536. Obiit anno 1623. Clar. An. D. MDXC.

Scripta ejus sunt: Pædotrophiæ; sive de Puerorum educatione libri tres — Lyricorum lib. 2. — Sylvarum lib. 3 — Elegiarum lib. 1. — Epigrammatum libri 2. — Sacra Cantica. — Elogia *Gallorum* doctrinâ illustrium.

Ante *Scævolam* nemo *Gallorum* ausus erat *Epicum* Poëma *Latinum* longioris contextûs suscipere, saltem lectione dignum, aut quale istud, in quo omnes numeri *artis Poeticæ*, omnes gratiæ elegantiarum, omnes doctæ *antiquitatis* regulæ conspiciuntur: unde acceptissimum evasit apud omnes cultioris ingenii viros, & præ aliis apud *Italos. Ioan. Vigil. Magir.* in vitâ *Scævol. Samarthan.*

Dii boni! quem mihi Librum misisti à nostro *Samarthano* conscriptum? non liber est, sed ipsæ *Musæ*; totum nostrum *Heliconα* testem appello. Quin & si de eo judicium mihi concessum sit, velim equidem illum omnibus hujus seculi Poëtis antetonere; vel si *Bembus*, *Haugerius*, divinusque *Fracastorius* ægrè laturi sint. Dum enim perpendo quàm aptè suavitatem *Carminis* puræ tersæque Dictioni, fabulam Historiæ, Philosophiam arti Medicæ conjunxerit, libet exclamare — *Deus, deus ille, Menalca* — seculumque istud felix dicere, quod nobis talem tantumque virum protulerit. *Petr. Ronsard.* in Epist. ad *Iadum Anton. Baysium*, præfix. Opp. *Samarthani.*

Nihil in *Carminibus* tuis video, quod omnem nostri temporis *Poëticen* non longè exsuperet: etiam *Pindarica* planè divina sunt. *Pædotrophia* tua nobilioris quidem telæ quàm *Venatio Bargei* est, quamvis & ille Poëta sit non inconcinnus: sed dulcedo illa quàm tantopere prosequitur, masculo versuum suorum robore destituta est. Victuri procul dubio sunt & ego quoque vitam ab illis hausturus. *Ios. Scalig.* in Epist. *Lugd. Bat.* scriptâ Mens. Feb. 1598.

Samarthani Poëmata & Elogia vidi; illa doctè, hæc & prudenter scripta. Felicem etiam filiis patrem gaudeat & fruatur. *Lipsius* in Epist. ad *Dominic. Baudium.*

Samarthanus vir, cùm ob morum candorem ac summam integritatem, cum

Digitized by Google

ob raram eruditionem & excellentem ingenii fœlicitatem, mihi charissimus. *Thuan.* ad annum 1588.

Elogia virorum doctrinâ illustrium tantâ elegantiâ & styli puritate scripsit, ut quàm proximè accedat, & si ausim dicere, vix cedat quidem eloquentissimis priscorum temporum *Scriptoribus Magir.* in vit. ejus.

Hoc Opus valde laudat *Iosephus Scaliger*, qui dixit: "Beatos illos qui laudantur à laudato viro, etiam sermone tam terso ac nitido.

Assidua ipsius pro Patria salute sollicitudo, non obstitit quin identidem illis præstantibus Scriptis operam navaret, quæ in Eruditorum manibus jugiter florebunt. Ejus de *Paedotrophia* seu Puerorum educatione Poema Latinum optimis Veterum Poesibus comparari potest: Illiusque admiratores fuerunt *Iustus Lipsius, Scaliger, Iacobus Augustus Thuanus* & *Ronsardus*. Disertum insuper calamum exercuit in *Latinis Odis Pindaricis conscribendis*: Quarum lectio *Pontificem Urbanum VIII.* frequenter cum multa delectatione & attentione occupavit. In Gallica Poesi non fuit minus felix: *Christiana Metamorphoses*, quas rhythmico carmine contexuit, ejus in hoc scribendi genere peritiam satis arguunt. Sed antequam verba facio de sublimibus illis fœtibus, silentio præterear præclarum illud Opus quod illustrium *Galliæ* Virorum, qui seculo ipsius in Literarum professione excellucrunt, memoriæ consecravit. Doctorum gloria nunquam majori pompâ & reverentiâ fuit celebrata. Quoniam ingenii imaginem tantum delineat, ejus Elogia succincta quidem sunt, sed splendidissimis Eloquentiæ *Latinæ* veneribus condecorata. Et sane in hocce labore non minùs propriæ famæ quàm magnorum istorum Disciplinarum Geniorum celebritati litavit: Quandoquidem horum nomina Honoris Templo inscribens, eidem suum insculpsit, eo splendore quem tempus delere nunquam poterit. *Is. Bullart. Acad.* Scientiarum. Gall.

Nostrorum vitas *Samarthanus* scripsit, versu, quàm prosâ melior, cujus soluta oratio etiam *poësin* redolet. *Rol. Maref.* l. 2. epist. 25.

Latinissimum è *recentioribus* authorem vocat *Balzacus*.

Divinum Poetam appellat *Borrichius*, p. 118.

Dominus *San-Marthanus* Præclarorum Virorum Elogia, non autem eorum vitam conscribere aggressus, de iis eloquenter ut *Orator* loquutus est, non autem accuratè ut *Historicus*. Dom. *Gallois. Ephemeridibus Eruditorum* dici 9. Augusti 1666. Gall.

Scævolæ Samarthani suavissima Musa. *Scaligerana* 1.

Samarthanus Vir disertus. Latinè bene scribit, & benè loquitur Gallicè. *Scaligerana posterior.* Gall.

Extant *Scævolæ & Abelii* ejus Filii Opera *Latina & Gallica*, *Parisiis* 1633. 4°.

Scævola Samarthanus unà cum Fratre *Ludovico*, additamenta dedit ad *Claudii Roberti Galliam Christianam*, quibus series omnium Archiepiscoporum, Episcoporum & Abbatum totius *Galliæ* deducitur. Tomis 4. *Parisiis* in fol. an. 1656.

FRAN-

Digitized by Google

FRANCISCUS JUNIUS.

NObili genere natus *Biturigibus*, Anno Chr. 1545. Obiit peste Anno 1602. ætatis 57. *Lugduni Batavorum*. Theologiam primò *Heidelbergæ* docuit. Tandem *Lugduni Bat.* sedem posuit, ibique per decennium professoris munus sustinuit. In juventute seductus à nonnemine arcanismi crimine laborare cœpit, à quo tamen mirabiliter liberatus est. *Scripsit* plurima, quæ Tomis 2. in fol. prodierunt *Genevæ*, an. 1607. Claruit A. D. MDXC.

Certè *Franciscus Junius*, *Biturix*, non temerè hâc ætate cum præstantissimis sive Theologis sive Philologis contendendus videtur. *Gasp. Sciopp.* de Art. Crit. p. 15.

Ille vir magnus, quem jure laudas; *Junium* intelligo? Cui tu, mi *Genere*, adhære, & recondita multa hauri ex arcano illo uberique penu. *Lips.* Epist. Cent. 2. Miscell. Epist. 91. ad *Regnerum Gruterum*.

Quis paulò humanior te non novit? Et qui novit quis non amet? At tu tamen affectum in me largiter sanè declarasti cùm epistolâ suavissimè scriptâ, tum munere adjuncto, quod meritò mihi carum. (*Hæc intellige de Junii Europalate sub nomine Hebræo Nadabi Agmoni ab eo vulgato A.* 1588. *de quo prolixè Vossius in opere de Hist. Græc.* p. 368.) Monumentum enim ingenii tui est, parùm illud ad gustum vulgi faceor: Sed *Ambrosiæ* & *Nectar* nobis, quibus paulò acrior judicii ille sensus. Sanè in implicatissimo scripto utilem subtilemque operam navasti, & lumen prætulisti locis in quibus æternùm fortasse caligassemus. Multiplex notitia linguarum hoc tibi dedit ut talia ista interpretari nostro ævo possis unicè, & dixeram pene unus. De iis quæ Epistolis ad *Atticum* observasse te scribis & offers, mittere, valde velim. *Lips.* ad *Franc. Junium* Ep. 14. Cent. 2. Miscell.

Franciscus Junius vir nunquam satis laudatus. — Ego certè ita sentio, neminem inter *Theologos* nostros repertum fuisse qui, minus jurarit in verba cujusquam Magistri, qui aliorum Sententias æquiùs expenderit, & veritatis diligentior fuerit indagator. *Andr. Rivet.* Animadvers. ad *Grotii* Vot. pro Pace.

Possem *Tertullianum* suscipere explicandum; sed eam provinciam audio jam à *Francisco Junio* esse susceptam; qui si acerrimo illi, quo pollet, ingenio minus indulserit, non alium ille *Afer* vindicem poscere debet. *Isa. Casaub.* in Epist. ad *Jacob. Bongarsium*, *Gen.* 18. Kal. Jan. 1595.

Franciscus Junius, vir ità æquus & moderatus, ut ob id calidiores Protestantium alii, ei & malè vellent & maledicerent. *Grot.* vot. pro Pace Ecclesiast.

Francisco Junio multum debeo; sed dicam quod res est: Multum ille vir vidit de vero, quò minùs verum omne aut agnoscoret, aut eloqueretur; retinebat eum *Calvini* auctoritas, quam ei in qua erat parte omninò tuendam censebat. *Grot.* ibid.

Viro laudè eximio *Francisco Junio* multum debeo ob *Opera* ejus, multò plus

Digitized by Google

ob vitæ exemplum, quod mihi perpetuò ob oculos versatur. *Idem* in Epist. ad *Ger. Ioan. Vossium, Lutet.* 21. Jan. 1645.

Franciscus Iunius Leydensis civitatis decus, Oraculum Textualis & Scholasticæ Theologiæ, Linguarum dives, in distinctionibus subtilis, in Argumentis invictus. Doctoris Hall. Dec. Epist. Epist. 7. Angl.

Translatio illa Veteris Testamenti edita sæpiùs, & quâ hodiè utuntur multi, magnum ipsi nomen peperit. *Iac. Verheiden.*

Francisci Iunii Scholia, brevia quidem, sed eruditione multifariâ & summo judicio limata, cujus vel pauca verba ingenia æquant aliorum volumina. *Iunii labores non spernendos* dixit *Hugo Grotius*: Rectè sanè; at addere potuisset, & addent quotquot *Iunii labores* æquis oculis usurpaverint, plurimi æstimandos, & inprimis *Interpretum* subselliis collocandos. *Matth. Polus* Præfat. Vol. 1. *Synops. Crit.*

Supersit ut examinemus *Latinam Tremellii & Iunii* Versionem, quæ apud *Protestantes*, in *Anglia* præsertim, initio plurimi æstimata fuit *Drusius* qui inter doctissimos & sagacissimos Protestantium Scriptores claruit, non potuit temperare ab illa damnanda plurium locorum respectu. Quod molestias ipsi creavit, quoniam hujus Versionis plurimi erant approbatores. Hanc tamen ad incudem revocare & in accuratiorē versionem reformare coacti fuerunt: sed quia methodum vitiosam secuti sunt, in sua Translatione ritè procedere non poterant. Unde etiam altera hæc Editio damnata fuit à *Constantino l'Empereur* qui & ipse Protestans erat & in *Hebraicis* eruditus. Hic Author asseverat se à *Tremellii & Iunii* Versione recedere teneri, quia modo quodam vertendi utuntur, quo sæpius in errorem abducuntur. Presbyter Oratorii *Rich. Simon* Hist. Crit. V. T. l. 2. cap. 21. Gall.

Nihil ferè *Iunio* magis familiare, quàm obscuritas. Dr. *Tho. Tevissus* Animadvers. ad *Arminii* collationem cum Iunio.

Franciscus Iunius, vir desultorio ingenio: qui multa conatus, an adsecutus sit quod moliebatur, Doctorum erit judicium. *Thuan.* ad Ann. 1602.

Hæc de *Iunio Thuanus*, à quo tamen multi egregiam laudem retulere, cùm nec alteram *Iunianarum* virtutum partem possiderent——*Iunius* autem Theologorum, quî, iisdem quidem Castris, in hoc Religionis per orbem dissidio, militarent, nullo inferior habebatur——Cogitemus denique, haut alterum fortasse ad sacra studia tractanda attulisse plura majoraque tum adjumenta, tum ornamenta, quàm à *Iunio* factum fuit. Quippe quî diligenter legisset jam puer *Latinos, Græcos*, Grammaticos, Oratores, Poëtas, Historicos, Philosophos: quî *Iuris* scientiam addidisset: quî *Hebraicè, Chaldaice, Syriacè* esset doctissimus: quî tentâsset etiam aliqua *Arabice*; quanquam eo tempore, quo arduum esset reperire ulla ad linguam hanc subsidia, quæ posteà Divinâ bonitate suppeditârunt multa magnaque: Adhæc qui tantâ curâ devorasset & conexisset *Doctores Scholasticos*; *Aquinatem*, & *Scotum* ante omnes: quique, ut recentes magnî nominis *Interpretes* legisset, ita assiduè penè versasset SS. *Patres*; innumera ad eos observasset; în *Græcis* inprimis; Cujus rei testimonia luculenta, tum in *Nicani Concilii* libris

ab

ab eo translatis; tum in toto *Iosepho Clemente* integro, ac pluribus aliis ab eo illustratis, correctisque ostendere ipsi possumus, ac possunt item similia alii in aliis. Sed quid his insisto? Sanè ingenium viri, & diffusissimam eruditionem, multi facilius carpent, quàm æmulabuntur. *Voss.* præf. ad lib. de *Hist. Lat.*

Franciscus Iunius & *Theodorus Marsilius* diversâ viâ eundem finem sunt consecuti, ignorantiam. Hic omnia legendo, ille nihil, cùm tamen doctissimum se existimaret, doctiorem etiam in Græcis *Casaubono* & *Stephano* quos nihili faciebat. Ejus Responsiones in *Bellarminum* bonæ, sed facilè est talia scribere, & mendacium refellere.

Junius omnes spernebat, se præclarissimum sui seculi, præcedentium & futurorum esse opinabatur. Plurium linguarum peritus censeri volebat; ut & Medicus, Jurisconsultus. Soli ejus discipuli eum magnificiunt, ignari qui nesciunt quid sint viri docti——*Iunius* meus simius & obtrectator simul me in suis Annotationibus in *Genesin* imitari tentavit. O quantas ineptias in sua *Biblia* inseruit. Nihil legerat, cæteris tamen doctior esse volebat, sibique fidem haberi. Jesuitæ illo & doctrinâ & scientia potiores sunt. *Iunius* judicio pollebat, se ingenii sui acumine omnia assequi posse putabat. *Scaligerana* 2. Gall.

Fetum illum in humanioribus literis versatum fuisse. Puto eum inter Humaniorum studiorum sectatores *Theologia* peritum, inter *Theologos* verò Humaniorum literarum callentem existimatum fuisse. *Perroniana.* Gall.

* *Franciscus Iunius* inter Hæreticos primæ Classis locum habet. *Francisci Iunii* vita ab ipsomet conscripta, *Lugd. Bat.* impressi, rejicitur in Decreto 12. Decembr. 1624.

Permittuntur ejus in *Tertulliani* Opera castigationes, & Notæ, 1608. si expurgentur. Index *Madrit.* edit. an. 1667.

Hoc ejus Epitaphium, Auctore *Ioanne Meursio*:

Iunius ergo abiit, Batavæ lux aurea gentis;
Et quem vix orbis, nunc brevis urna capit?
Quis lamenta mihi dictet, quis flebile carmen,
Atropos, ingue tuum non bona vota caput?
Siccine tam Sancto tollis de vertice crinem;
Divaque, queis poteras parcere, fila secas?
En, facinus pullato Ecclesia luget amictu,
Et sua Gymnasium nobile damna gemit.
Et plorat pictas, & sparsos scissa capillos
Persolvit cineri tristia justa pio.
Sertaque dat lachrymis Virtus manantia, mittit
Inferius tumuli in vertice cana Fides.
Sic tamen æterno decurrimus ordine fata:
Vertitur arbitrio sors sua cuique Dei.
Illaque adhuc ratio est, animum qua temperet ægrum:
Debuit hoc cœlo, quòd dedit, ipse suo.

ANDREAS

Digitized by Google

ANDREAS SCHOTTUS, Soc. Jes.

Clar. An D. MDXC.

Antverpiæ natus est Ann. Dom. 1552. Obiit anno 1636. ætatis 84. *Toleti* & *Cæsaraugustæ* eloquentiam, Historiam, & *Græcas* literas docuit. Vocatus in *Italiam* Oratoriam tribus annis *Romæ* professus est. Reliquum tempus *Antverpiæ* transegit.

Scripta ejus sunt: Observationum humanarum libri quinque---Adagia sacra Novi Testamenti---Notæ in *Senecæ* controversias---Notæ in *Pomponium Melam*, *Aurelium Victorem*, in *Æmilium Probum*, in *Procli Chrestomathiam*, &c. *Photii Bibliotheeam Latinè* transtulit---Adagia *Græcorum* ex *Zenobio*, *Diogeniano*, *Suidâ* & aliis collegit, Scholiisque peculiaribus illustravit. Multa que alia scripsit & transtulit.

Vir fuit ob candorem animi & bonitatem ac mansuetudinem naturæ, quam religiosâ modestiâ ac comitate exornaverat, ipsis etiam fidei hostibus carus, & in pretio ac veneratione; quorum laudes *Schotto* dictæ, scriptæque, passim in ore & manibus sunt. Heroës etiam non secularis dumtaxat dignitatis viri; sed & Ecclesiæ principes, *Schottum* unicè coluerunt. Ipse etiam *Urbanus* VIII. Pontifex Opt. Max. *Schottum* extremis vitæ diebus per Cardinalem Nepotem *Francisum Barberinum*; literis datis, magnâ benevolentiæ & amoris testificatione, peramanter salutari à se voluit. *Alegambe.*

And. Schottus & *Ianus Drusius*, exemplo suo & libris Criticis, quàm non negligenda sint Theologo Philologica, præclare docuerunt. *Scioppius* de Art. Crit. pag. 16.

Vir fuit de *Latinis Græcisque* literis, ac tam sacris, quàm externis præclarè meritus. *Voss.* de Scient. Mathem. c. 70. Sect. 29.

Andreas Schottus vir non uno nomine præclarè meritus de *Rep. Literariâ*. *Idem* de Philolog. c. 6. Sect. 2.

Nunquam fessus scribendo fuit, aut satur legendo. *Aub. Miræus* in Biblioth. Eccles.

Andreas Schottus; in quô viro præter pietatem in *Deum*, animi candorem, humanitatem, & multam accuratámque doctrinam inexplicabile prorsus & incredibile quoddam studium rem literariam omnimodis adjuvandi. *Phil. Rubenius* l. 1. Elector. c. 12.

Amicus noster *Andreas Schottus*, vir de literis immortaliter benè meritus. *Barth.* Animadvers. ad *Phœbadis* cap. 28.

Humanitatis oculus, *Andreas Schottus*. *Idem* l. 15. Adv. c. 6.

Vir ad literarum studia promovenda natus. *David Hoeschel.* Not. ad *Photii* Biblioth.

Quem virum (*Andream Schottum*) jam olim novi, & quia novi, amo. Est inter eos, qui rem non speciem in doctrinâ habent. *Lipsius* Cent. 3. Epist. 31.

Andreas Schottus, vir bono publico natus. *Idem* Cent. 5. Epist. 89.

Schotti Notæ ad *Senecam* patrem sunt bonæ & eruditæ. *Idem* Cent. 1. ad *Belgas*. Epist. 22.

Vir

Vir admodum Reverendus *Ioannes Pearsonus* illum ignorantiæ accusare non dubitat, quippe qui in rebus *Philosophicis* haud benè versatus sit, & in explicandis *Auctoribus* miserrimè lapsus sit. *Ioan. Pearson.* prolegom. ad *Hierocl.* de Provid. & Fato.

Andreas Schottus, homo quidem bonus & eruditus, sed quem successus (*Commentario in Pomponium Melam*) potius, quàm voluntas destituit. *Is. Voss.* Præfat. in *Pompon. Melam.*

Vir altæ eruditionis audit *Andreas Schottus* apud *Casaubonum* Præfat. in *Athen.*

Andreas Schottus, vir clarissimus, qui omnem Antiquitatem callet, eamque lotis manibus contrectare amat; parum tamen & ipse felix in exscribendo. *Laurent. Pignor.* in Epist. 30.

Andreas Schottus maximum inter omnes suo seculo commercium coluit quoad politiorem literaturam, Omnesque Eruditi ad ipsum ex omnibus *Europæ* plagis referebantur, , ipsumque quasi suum centrum spectabant. Et sanè omnibus dotibus instructus erat, necessariis ad respondendum utiliter eorum expectationi, eorumque indigentiæ, multa eruditione & honestate, candore, sinceritate, generositate, solida pietate, & summo studio quosvis homines, cujuscumque Regionis & Religionis sibi demerendi & literarum perfectionem promovendi. Judicia Eruditorum per *Baillettum*, Paris. 1685. Gall.

Sincere fatendum est gloriam quam celebris ille Scriptor in Republica literaria sibi peperit aliunde quam ab ejus *Versionibus* ipsi advenire. ibid.

Photii Bibliothecam perfunctoriè admodum in *Latinum* sermonem vertit vir aliàs doctissimus *Andreas Schottus*; adeò ut *Thomas Gatakerus*, vir laude major, translationem hanc (licèt *Schotti* nomen præferat) ejus fuisse vix crediderit. *Colomes.* in Paralip. ad Chartophyl. Ecclesiast. p. 38.

Varia ejus Opera variis in locis atque temporibus sunt impressa.

FAMIANUS STRADA, *Soc. Jes.*

NAtione *Italus*, Patriâ *Romanus*. Artis *Rhetoricæ* per annos quindecim publicus *Romæ* Magister.

Scripsit Prolusionum Academicarum libros tres——De Bello *Belgico*——Orationes Varias——Poëmata——De Artificio contexendæ Orationis Libros IV. ——De Affectibus Oratoriè concitandis lib. 1.——Epitaphiorum à se compositorum lib. 1. Et alia quædam.

Joannes Baptista Saccus, Senatus *Mediolanensis* à Secretis, librorumque pro Regiis Censor, *Anesio* Præsidi scribens, de *Prolusionum Academicarum* libris hoc judicium tulit: ‘Quæris quid de *Strada* sentiam? Vir hic sublimi admo- Clar. A. D.
‘dum ingenio est, & excelso, quodque de *Angelo Politiano* disertissimi olim MDXC.
‘homines tradidere, versatili & ad omnia facto: Judicio acri & perpolito: doctrinâ variâ & admirabili: eloquentiâ rarâ, imò singulari, certè supra modum

Digitized by Google

'hujus ævi: prudentiâ & rerum cognitione tantâ, ut humanarum Actionum &
'casuum nihil prorsus eum fugere videatur. *Proteus* est, novasque subinde formas
'invenit, in quas se vertat. Illud verò palmarium ei esse duco; quòd ubique *Scri-*
'*ptorum* suorum joca simul & seria miscet, & cùm lepidus sit, & festivus, joco-
'susque ad effusos usque risus provocandos, nihil tamen interim ei deperit de
'pietate, modestiâ, gravitate vel decoro: adeo ut omne ferat punctum.

Magnus ille, & verè *Heroicus Historiarum* Scriptor, ille famâ noster *Famianus Strada*, res *Belgicas Latinâ* styli Majestate complexus, tumbatæ *Europæ* causas, initia, progressus; tam accuratè exposuit, ut suum non suo ævo, ornare visus sit, nostrum antiquo. Habent suum *Romani Sallustium*, *Livium*, *Tacitum*, nos *Stradam* qui ut *Belgas* describeret, *Romanus* esse debuit, ingenio, judicio, eloquio instructissimus. Libera, plena, & elegans ubique narratio est, aurum est: Civiles autem sententiæ, velut *gemmæ* interlucent, tam aptè collocatæ, ut sine tumore emineant, sine affectatione exsurgant. Æqualitas interim summa est, gravitas moderata, subtilitas facilis, veritas incorrupta. *Eryc. Puteanus* in Epist. ad *Sylvestrum Petrasanctam*.

Vir ingenuus, liber, & veritatis historicæ amantissimus. *Gab. Naud.* in Epist. 84. p. 636.

Liviani, *Sallustiani*, *Ciceroniani* in *solutâ* oratione, *Ovidiani*, *Statiani*, *Virgiliani* in *Carmine* styli, cùm libet, imitator, inter plurimos castigatæ *Latinitatis* Scriptores delectus est unus, à quo Magni *Alexandri Parmæ* & *Placentiæ* Ducis, *Belgi*que domitoris, res præclarè gestæ historicâ, eâque prudenti, & eleganti narratione posterorum memoriæ tradantur. *Andr. Victorell.*

Jam verò de politioris Literaturæ parente, totiusque antiquitatis archetypo *Famiano Stradâ Romano* Patrum Jesu incomparabili socio, quid attinet plura dicere? Quis ejus libellis vel parumper legendis addictus, non sentiat animum inusitatâ comptissimæ lectionis dulcedine titillari? *Suada* ipsi verè connata, ac sermonis lenocinium, quo dum aurei fluminis instar exuberat, vetustiorum exæquat laudes, recentiorum exuperat. Nihil pulchrius, quàm se ad cujuslibet, vel poëtæ, vel oratoris stylum effingere. Nihil dignius quàm optimè se confingendo præcellere, quod utrumque vir æternâ colendus memoriâ, incredibili commendatione adeptus est: *Ioan. Imperial.* in Mus. Hist.

Strada meretur laudari à prudentiâ & eloquentiâ, tametsi in nonnullis Latinitatem non observaverit, & meruerit lenticam magni *Grammatici*, *Gasparis Sciopii*, cujus liber est *Infamia Famiani*; attamen scriptor ille est præclarus. *Herm. Conr.* de Rep. Belgic.

Meretur magnam laudem *Famianus Strada*, qui non dubitavit *Romæ* de *Bello Belgico* præclaros edere *Commentarios*; scripsit duobus Tomis res à *Parmensi* gestas: dum verò faveat *Hispaniæ*, illius fides interdum claudicat. *Idem* in *Hispan.*

'Stylus ex variis stylis mixtus vitiosus semper est. Hoc autem Jesuitæ *Stradæ* 'in ejus *Belgica Historia* vitio laborat; quippe qui tum propria imaginationis 'venustate, tum multorum authorum lectione mentem diversis characteribus

sibi

ſibi repleverat. Illa autem fartago quæ in ejus ſcribendi ratione occurrit, quantumvis jucunda, ejus tamen perfectionem minuit. *Rapin.* Animad. in Hiſtoriam, Sect. 10. Gall.

Quantum potuiſſet *Famianus Strada Epico* carmine præſtare ni Hiſtoriæ & eloquentiæ cum cura aliò averſiſſet, liquidò declaravit in *Proluſ.* ſuis *Acad.* in quibus jam *Lucanum* inducit canentem, jam *Lucretium*, jam *Claudianum*, jam *Ovidium*, jam *Statium*, jam denique *Maronem*, eo judicio, illâ proprietate dictionis ſingulorum retentâ, ut ſi ipſi in vivis eſſent, non puderet eoſdem humaniſſimi officii. Præſertim verò certamen *Philomela & Fidicinis* dexteritate admirabili reddidit. *Borrich* de Poët. p. 106.

Quiſquis Patris *Famiani Stradæ* Jeſuitæ labores eruditos attenderit, abſque manifeſti livoris nota non poterit linguam ab ejus laudibus cohibere. *Laurentius Craſſus.* Ital.

Extat de Bello *Belgico* Decas prior ab exceſſu *Caroli* V. ad ann. 1578. *Romæ* fol. 1640.

Extat Decas poſterior ad annum 1590. *ibid.* fol. 1647.

Italicè prodiit idem opus in 4° *Romæ* anno 1638.

FRANCISCUS VIETA.

Gallus, vivere deſiit Anno 1603. Extant ejus continuatio Algebræ proportionalis: Harmonicon Cœleſte: relatio Calendarii *Gregoriani*: adverſus *Chriſtophorum Clavium* expoſtulatio: Pſeudomeſolabum: *Apollonius Gallus:* Munimen adverſus novam *Cyclometricam*, *&c.* Clar. An. D. MDXC.

Initio anni 1603. 7. Kalend. Mart. *Lutetiæ Pariſiorum* anno Climacterico ſito ad Deum migravit *Franciſcus Vieta Fontenaio* in inferiore *Pictonum* provinciâ natus, vir ingeniosâ & profundâ meditatione: Cujus vi nihil illi inacceſſum in abſtruſioribus ſcientiis; nihil, quod acumine mentis poſſet confici, difficile confectu fuit. In *Mathematicis* præcipuè induſtriam, inter alias occupationes & negotia, (à quibus capax & indefatigabile ejus ingenium nunquam vacavit) totâ vitâ exercuit. In quibus adeò excelluit, ut quicquid ab *Antiquis* in eo genere inventum, & *Scriptis* (quæ temporis injuriâ aut perierunt, aut obſolverunt) proditum memoratur, ipſe aſſiduâ cogitatione invenerit & renovarit, & multa ex *ſuo* ad illorum ingenioſa reperta addiderit. Tam profundâ autem meditatione fuit, ut ſæpius viſus ſit totum triduum continuum in cogitatione defixus ad menſam lucubratoriam ſedere, ſine *cibo* & *ſomno*, niſi quem cubito innixus, nec ſe loco movens, ad refocillandam per intervalla naturam, capiebat. Scripta ejus rara, neque tamen pauca, quòd ea ſumptu ſuo cudenda curaret, & *exemplaria* penes ſe retineret: quæ amicis homo longè ab omni avaritiâ poſitus, & harum rerum peritis liberaliter diſtribuebat. *Thuan.* ad An. 1603.

Franciſcus Vieta, ſubtilitate & inventionum acumine *Mathematicorum* noſtri ſeculi facilè Princeps. *Iſ. Caſaub.* Epiſt. 586. ad *Thuanum.*

Digitized by Google

Vietam Mathematicorum noſtri ſeculi *Corypheum* appellat *David Rivaltus à Fluranti*. Prolegom. in *Archimedem.*

Anno 1590. magnum meritò *Franciſci Vieta* nomen fuit. Cujus utinam ſupereſſet *Harmonicon Cæleſte. Voſſ.* de Mathemat. p. 196.

Anno 1591. *Franciſcus Vieta Gallus* publici juris fecit *Munimen* ſuum adverſus *novam Cyclometricam* Quo opere *Scaligeri* in *Cyclometricis paralogiſmos* detexit, unde acris initio contentio fuit: Sed poſtquam, quantus eſſet *Vieta*, *Scaliger* perſpexit, ſuo quidem pretio eum cum animo ſuo æſtimavit: Sed ſic, ut humanitas aliquid patiens, non multum ejus laudes prædicaret. *Idem* de Scient. Mathem. p. 337.

Vietam ingenioſiſſimum hominem vocat *Seth. Calviſius* in Elencho *Calendarii Gregoriani* cap. 30.

Vieta, excelſi inſtar *Gigantis*, omnes alios vaſtis meditationum ſuarum paſſibus videtur ſuperaſſe. *Iacob.* de *Billy* præfat. in *Algebram* ſuam.

Continuationem *Algebræ proportionalis*, quam *Vieta* reliquit, *acutiſſimum Opus* vocat *Ioſephus Blancanus* in Chronolog. Mathematicorum.

Inter eos, qui *liberalium Artium* culturâ cæteros antecelluerunt Mortales, atque præclaris Monumentis ſuis apud Poſteros gloriam ſibi paraverunt immortalem, minimè poſtremis annumerandus eſt Vir inſignis *Franciſcus Vieta, Fontenaenſis.* Analyſeos ſpecioſæ Autor primus. Quantum enim ex hoc aliiſque Inventis ipſius colligere liceat fructum, vel inde patet, quòd ab eo uſque tempore, quo viri eruditi ejus *Analyſi* incubuerunt, ſcientia hæc ampliſſimum incrementum ceperit, ac *Matheſis* tanquam ſepulta è tenebris lucidum caput extulerit. *Franc. à Schooten* in Epiſt. ad D. *Iacobum Golium* Oper. *Viet* præfix.

Hadrianus Romanus, cùm problema omnibus totius Orbis Mathematicis conſtruendum propoſuiſſet, *Vieta* illud continuo ſolvit, & cum caſtigationibus & auctario, & *Apollonio* prætercà *Gallo* ad *Romanum* remiſit, tantâ cum *Romani* admiratione, ut confeſtim ille iter in *Galliam* corripuerit, ut hominem ſibi antè ignotum conveniret, & poſteà arctam cum eo amicitiam coleret. *Thuan.* ad ann. 1603.

Extant ejus Opera Mathematica *Lugd. Bat.* 1646. Alia ejus Opera variis in locis atque temporibus ſunt impreſſa.

BONAVENTURA VULCANIUS.

Clar. A. D. MDXC.

NAtus eſt *Brugis Flandrorum* Anno 1538. Obiit anno 1610. *Leidæ Græcam* linguam per triginta duos annos magno cum fructu profeſſus eſt. Vertendo *Græcos* autores optimè de *Re literariâ* meruit. Inter alios *Cyrillum* de *Adoratione in Spiritu & Veritate* primus tranſtulit: *Arianum* de *Geſtis Alexandri Magni* novâ *Interpretatione* donavit: *Agathiam Græcè & Latine* cum Notis edidit. *Carmina* varia ſcripſit. *Konig.* in Biblioth.

Antiquitatum & politioris literaturæ indagator ſagaciſſimus, cùm veterum Auctorum Optimorum monumenta plurima integritati & priſtino nitori reſtituit, atque *Græcorum Latinitate* donavit, tum ipſe præclara *Opera* in omni genere Artium & Diſciplinarum ſcripſit. *Geſner.* in Biblioth.

Bonaventura

Digitized by Google

Bonaventura Vulcanii Græcarum literarum in *Leidanâ Academiâ* Professoris, nobile ingenium nunquam feriari aut quiescere oportuit ; qui simul editione *Callimachi*, *Bionis*, & *Moschi*, *Isidori*, *Martiani Capellæ*, *Agathiæ*, & *Apuleii* denique, incredibilem omnium de se expectationem concitavit & accendit. *Scior.* de Art. Crit. p. 18.

Bonaventura Vulcanius, amicus meus summus, plurima in eo labore (*Interpretis*) ingenii sui & doctrinæ monumenta edidit; in verbis quidem parùm se torquet, breviter tamen & pressè, splendidè quoque ac pereleganter *interpretatur*; ut cùm Scriptiones ejus perlegas, vix melius ullum *Interpretandi* genus esse putes : & in eo quidem studio totum ferè longissimæ vitæ tempus contrivit. *Huet.* de Clar. Interpret.

Callimachum, *Bionem*, *Moschum* jam nunc à Te accepimus o partu trigeminos, rarum & felicem ingenii tui fœtum. Publicâ causâ (vere dicam) tibi debeo: privata magis, quia duos ex iis mihi inscribis, hoc est, immortalem me facis. Quô quid homini ab homine majus dari potest? Vivent enim amœnissimi Poëtæ illi, quamdiu *Musæ*: & cum iis tuus labor, & cum labore tuo meum nomen, quod Musæo illi peplo intexuisti amicâ & doctâ nimis acu. *Lips.* Cent. 1. Miscel. Epist. 65.

Indignus sit quem *Musa* ament, qui *Vulcanium* Ελικωνιάδων Μουσάων τὸ παιδικὸν non amet. Ego facio, & ex animo quidem. *Casaubon.* Epist. 249.

Bonaventura Vulcanius vir de bonis *literis* optimè meritus. *Pignor.* Symbol. Epist. pag. 211.

Cujus sit Religionis ipse nescit, Religionumque discrimen ignorat. Feliciter saris exprimit quæcunque interpretatur. Scaligerana 2. Gall.

Bonaventura Vulcanius homo rectissimè de literis merens. *Marc. Velser.* in Epist. ad *Scalig.* p. 795.

Inter plurimas insignes qualitates quæ *Brugensis* in Flandria. Civitatis famam & celebritatem augent præcipua sapientiorum judicio, est quod Orbi produxerit *Bonaventuram Vulcanium Petri* filium, cui merita insignis eruditionis miræ facundiæ conjunctæ, amorem & venerationem omnium vastæ illius Provinciæ primariorum Literatorum ipsi conciliaverunt. *Ghilini*, Italicè.

Carmina ejus servantur Tomo 2. *Delit. Belg.* pag. 562. Alia ejus Opera variis in locis atque Temporibus sunt impressa.

CÆSAR BARONIUS.

CArdinalis, *Annalium Ecclesiasticorum* conditor, *Sora* in Regno *Neapolitano* natus est tricesimo Octobris 1538. Obiit *Romæ* tricesimo Junii, Anno Dom. 1607. Clar An. D. MDXC.

Misit in ævorum, petennitatem *Annalium Ecclesiasticorum* Tomos 12. Spissum Opus & Operosum, cui gloriosè immortuus est, Tomo duodecimo à decessu ipsius edito. *Nomenclat.* Cardin. *Roman.* Eccles.

Annales suos amplius quadraginta annorum studio elucubravit. *Reinoldus.*

Quis nescit Cardinalem *Baronium* Operam in *Historiâ Ecclesiasticâ* adeò insignem

Digitized by Google

signem posuisse, ut omnibus suâ diligentiâ palmam præripuerit: Hic enim est, qui primus omnium, totius Orbis Christiani res gestas, præsertim autem quæ ad Ecclesiam pertinebant, in continuam seriem annorum sic digessit, ut si unius Urbis Fastos concinnaret: qui nescio unde ex abdito, tam multa planè prius ignota, primus prompsit in lucem; qui Antiquorum Episcoporum in magnis Urbibus successiones; Veterum Hæreseon originem, progressum & finem; tempora Ecclesiæ, sive tranquilla, sive turbulenta tam accuratâ diligentiâ explicuit; qui denique merita sua in Ecclesiam, si immoderato partium studio non corrupisset, dignus erat sine controversiâ, cui omnes, & veteres & recentiores, qui illam eruditionis partem unquam attigerunt, assurgerent, & fasces submitterent. *Is. Casaub.* in Prolegom. ad Exercitat. ad *Baron. Annal.*

Neque tamen sic immensi laboris (*Baronii*) *Annalium* pretium elevamus, ut non quantum ejus Arti *Roma* debet ac ingenio, tantum diligentiæ propemodum debere universum Orbem Christianum agnoscamus, ob illa tot ab eo eruta monumenta (licet in eorum censum non pauca sublectæ nimis fidei relata sint) quæ (sine illo fuissent) æternis forte damnata tenebris latuissent. Qui nec ita *partium studio* ducimur, ut Doctrinæ Temporum conditorem laude fraudatum suâ velimus, abesset modò succus loliginis & ærugo. Nam quæ tandem *Ars* inchoata simul & perfecta est? Quin eum inter principes *Chronologos* non illibenter putamus, & versatile hominis ingenium, & eruditionem sanè multijugam, & benè *Latinum*, ac rotundum Eloquii genus complectimur, nec arbitramur ei parem tum fuisse, postquam à *Sirmondo* discesseris, illius *Ordinis* virum: eumque adeò magis interdum quàm *Scaligerum* sequimur. *Alex. Mor.* in Præfat. præfix. *Euseb.* Chronico.

Historiam Ecclesiasticam *Baronius*, quantâ potuit maximâ diligentiâ excoluit & sedulitate. Erat autem illa summa, etiam penè prodigiosa. Universam enim Historiæ Ecclesiasticæ molem septenis vicibus retractavit: toties illum Orbem studiorum, confectum resumpsit inchoandum, priusquam manum admoliretur, conscribendis, quas meditabatur & apparabat, Historiis, & Annalibus Ecclesiasticis. Plane novo & inaudito exemplo, ab omni retrò antiquitate, heroico conatu, & prædicando. —— Instituti istius ratio, illa fuit, ut qui confessioni *Romanæ* adhærerent, haberent in promptu, & ad manum, quod Centuriis *Magdeburgicorum* opponere possent. *Montacut.* Præfat. ad Apparat. sect. 58, 59.

Nihil eorum quod causam Pontificiam juvare videretur, omisit. Majori tamen ferè suo dispendio, quàm causæ commodo. Partium enim studium immenso labori multùm detraxit. *Hottinger.* Biblioth. Quadripartit. p. 413.

In Historicis *Baronio* encomium ad superstitionem laboriosissimi scriptoris nemo adjudicabit; nisi compedes ei aliundè injectæ libertatem ademissent, magnus esse potuisset. *Idem* ibid. p. 419.

Quis inter Pontificios celebrior Author *Baronio*, & magis factus ad Papæ nutum? *Molinæi* Hyperaspist.

Cui in Historiâ texendâ, iste videtur unicus esse propositus scopus, ut quæcunque fabulæ faciunt ad *Papismi* commodum, eas suo nomine confirmet. *Dan. Chamier.*

Cæsar

Digitized by Google

Cæsar Baronius vir sacra prophanaque doctus. *Lipsi.* in Not. ad lib. 2. de *Cruce*.

Baronius vir quem meritò boni & docti amant. *Idem* in Epist. Cent. ad *Ital.* & *Hispan.* Epist. 6.

Baronium ob incomparabilem in *Historiâ Ecclesiasti* â concinnandâ diligentiam magnis laudibus accumulant non tantùm *Scaliger* & *Casaubonus*, sed etiam alii nostrorum: Omnes tamen testantur ipsum non tantùm creberrimè in *veritatem, Historiæ* veram vitam, crassè peccare, sed etiam penè semper in *Chronologicis* errare pueriliter. *Rob. Baldius* in Op. suo Hist. & Chronolog. Impress. *Amstelod.* 1668. Fol.

Judicio verò non exiguo opus est in *Centuriatoribus* legendis; nec in *Baronio* minori; quem interea negare non possumus præclarè meritum esse de *Antiquitate Ecclesiasticâ Voss.* de Philolog. p. 78.

Cui intima totius vetustatis penetralia tam erant cognita & familiaria, quam est mihi domus mea. *Montacut.* Apparat. 9. sect. 48.

Utinam magnus ille *Casaubonus* examini Annalium supervixisset, ut purgatam ab erroribus & corruptione *Historiam Sacram* legeremus. Plus enim, ut rectè notatum à quodam, *Annales Baronii*, quàm *Controversiæ Bellarmini* nocuerunt. *Georg. Horn.* Præfat. ad Lector. *Sulpit. Severi.*

Baronius fabularum rigidus est assertor & defensor——Hodie Papa prætendit Dominium directum in *Siciliam*. Fateor aliquando *Pontificem* habuisse jus directi Dominii, verùm pòst mutatum. *Reges* enim *Arragoniæ* dicunt sibi ab *Urbano* Papâ jus plenum concessum esse. *Curia Romana* hoc negat. *Rex Hispaniæ* hodie pleno jure *Siciliam* possidet, nihilque juris concedit Papæ; ita ut, si quidam ex sacerdotibus ad *Papam* recurrant, suspendii pœnâ plectantur. Scripsit *Baronius* contra hanc spiritualem Monarchiam in Tomo undecimo, & affirmat, quòd *Bulla*, quam primo Regi *Neapolitano* & *Siciliæ Rogerio* donatam asserunt, falsa & suppositicia sit. Quod *Philippum* adeo offendit, ut non dubitaverit manu *Carnificis* Tomum illum XI. comburi curare, quamvis esset *Papæ* studiosissimus *Rex*. Hic Tomus tam *Neapoli* quàm in *Siciliâ*, Nobilibus sub pœnâ transportationis, aliis sub pœna triremium interdictus est. *Baronius* quidem Epistolâ ad Regem datâ, se defendere voluit, scripsisse se jussu Pontificis Tomum illum, sed nihil effecit, excusaverat nempe se, quasi *Petrus* & *Clemens* VII. hoc jusserit. Ita *Philippus*, cùm observaret Pontificem *Siciliæ* inhiare, ejus audaciam repressit. Quomodo verò exceptus *Baronius* ab *Hispanis*, eleganter describit *Thuanus* libro 134. Obtinuisset *Papatum Baronius*, quo tempore eligebatur *Paulus* V. ni obstitissent *Hispani*. *Herman. Conring.* in *Hispaniâ*.

Baronius scriptor parum accuratus, & rerum veteris populi *Judaici* non admodum intelligens. *Casaub.* Exercit. ad *Baron* p. 537. num. 92.

Hæc temeritas *Baronio* familiaris est, ut, in rebus etiam non magni momenti, quæ sibi in patrum libris displicent, illa audacter affirmet esse alienâ manu eorum verbis affuta. *Dallæus* de Usu Patr. c. 4. p. 119.

Baronius optimus est quatuor *Romæ* Evangelistarum. Alii nihil habent quàm subtilitates

subtilitates & Sophisticos sermones. Ejus præsertim Annalium liber primus innumeris fatuitatibus & falsitatibus scatet. *Baronius* Historia est, bonus est, sed eariùs constat. Sæpe hallucinatur, nulla tempora observat. Tot errores commisit usque ad Justiniani tempora: *Baronius* negotiis tractandis ineptus est, ad Papatum parum est idoneus. (hæt. Gallicè.) *Baronius* melior *Bellarmino*, nam saltem contexuit Historiam, & omnis Historia bona est, docet me aliquid, non *Bellarminus*. *Baronius* si mihi daretur, acciperem, sed non emam. Nihil habet quàm quod *Centuriatores* fecerunt: & illos perpetuò reprehendit; putat ita tegere sua furta. Baronius est Bibliothecarius nihilo; in *Græcis* intelligitis. *Baronius* quo magis procedet, eô minora falsa dicet in Historiâ; sed prima illa tempora Apostolorum, & pòst, sunt valdè obscura; deinde alia sunt valde ficta, ut *Epistolæ Christi* ad quendam *Abgarum Regem*. Baronius citat Epistolas Symmachi; videntur *Christianæ*, sed tamen non fuit; sapiunt vetustatem, sed nihil habent simile illis quas *Ivretus* edidit. *Baronius* sine ullo judicio componit Historiam. *Scaligerana* posterior.

Dominus *Naudæus* qui minimè mendax erat dixit mihi se audivisse à *Luca Holstenio Hamburgensi*, qui *Romæ*, Canonicus est S. *Johannis Lateranensis*, plusquam bis mille falsitates apud *Baronium* ab illo indicari posse, imò & probari per *Manuscripta Bibliothecæ Vaticanæ* cujus hodie custos est. *Guido Patin* Epistolis select. Ep. 85 Gall.

Laudanda sanè singularis illa *Baronii* diligentia in Anno Christi natalitio, qui vera *Annalium Christianorum* basis, eruendo, ubi erudita multa & operosè conquisita. *Frid. Spanhem.* part. 2. Dub. Evangelic. p. 47.

Extant ejus *Annales Ecclesiastici* 12. Tomis *Antverpiæ* ex officinâ *Plantinianâ*, quæ editio præstantissima est.

Epitaphium *Tauruſii & Baronii* Card. *Romæ* in S. *Mariæ de Vallicellâ:*

Francisco Mariæ Taurusio & Cæsari Baronio Sorano *ex Congregatione Oratorii S. R. E. Presbyteris Cardinalibus, ne corpora disjungerentur in morte, quorum animi divinis virtutibus insignes, in vitâ conjunctissimi fuerant, eadem Congregatio unum utrique monumentum posuit.* Taurusius *vixit annos* 82. *menses* 9. *dies* 14 *obiit* 3. *Idus Junii* 1608. Baronius *vixit annos* 68. *menses* 8. *obiit pridie Calendas Junii* 1607.

PAULUS SARPIUS, Ord. Servorum,

Clar. A. D. MDXCV. *Venetiis* natus est Anno Dom. 1552. Septuagesimo primo ætatis anno *Venetiis* à Sicariis confossus est.

Struxit Historiam *Veneti* interdicti septem libris: item Historiam *Concilii Tridentini* sub nomine *Petri Suavis Polani*.

Ad decimam sextam Centuriam *Magdeburgicam* pertinet *Historia Concilii Tridentini*, anno 1542. indicti, ann. 1545. inchoati, & ad ann. 1563. producti.

Historia

Digitized by Google

Historia meherculè auro [dicam?] imo gemmis pretiosissimis contra, non cara, & omni ære diutiùs permanatura; à P. M. *Paulo Veneto* Ordinis *Servorum* scripta: viro eruditionis admirandæ, exquisitissimi judicii, indefatigabilis industriæ, modestiæ denique & integritatis vix æquiparandæ. Quod quidem Elogium, vir & dignitate, pariter & eruditione perillustris, fidissimus ejus *Interpres Anglicus* D. *Nathaniel Brent*, Eques Auratus, Collegii *Mertonensis* Præfectus, (qui primus illud pretiosissimum κειμήλιον maximo *Ecclesiæ* bono, in oras hasce occidentales protulit, & publicâ luce donavit) ei præliminari suâ Epistolâ meritissimò tribuit; idque non temerè; utpote qui literatâ ejus conservandine, ac propiori familiaritate aliquandiu fruitus, penitus eum noverat. Sed & *Opus* ipsum tantundem luculenter præstat; ex libellis memorialibus, Commentariisq; Legatorum; ex Principum, & Rerumpublicarum Epistolis, aliisq; scripris; á præsulibus, Theologis, Legatisque ipsis, qui eidem *Conventui* interfuere, diligenter adservatis concinnatum; tanto labore, tantâ accuratione, studio & fide, (sicuti doctissimus idem & clarissimus *Eques* ibidem observavit) ut omnes in eo genere *Historias*, sive veteres sive recentiores, facilè provocare possit. *Whear.* in Relect. Hyem. sect. 45.

Cognovi in *Italiâ* hominem sanè multâ eruditione, magno judicio, & integritate rectissimoque animo. Licet haud libenter illos audiret, qui *Romanam Ecclesiam* nimis deprimunt; nihilominus ab illis etiam abhorrebat, qui ejus abusus tanquam *Sancta Instituta* defendunt. Et erat cæteroqui *Veritatis* amicus singularis, & atlecta constantissimus. *Gul. Bedel.* in Epist. Dedic. ad *Interdict. Venet. Hist.*

Venetiis cognovimus *R. M. Paulum Venetum*, à quò aliqua didicisse non erubescimus, sed & gloriamur; quum eò doctiorem subtilioremque, quotquot adhuc videre contigerit, neminem cognoverimus, natum ad Encyclopædiam, non tantùm Venetæ Urbis aut Italiæ, sed Orbis splendor & ornamentum. *Jo. Bapt. Portæ* lib. 7. Magiæ Natural.

Neque verò meo is præconio indiget, quem *Opus* ipsum loquitur ingenii felicem, magni rectique judicii virum, omni genere doctrinæ liberaliter eruditum, atque ad maximam probitatem animique mansuerudinem utráque prudentiâ, divinâ & humanâ, ac istà, tam morali quàm civili cumulatissimè excultum—Quod ad *Historiæ* istius exædificationem attinet, sive res sive verba spectes, & in rebus, si temporum ordinem, si consilia, acta, eventus: & in rebus gestis, si declarari non solùm desideras, quid actum aut dictum sit, sed etiam quomodo: & cùm de eventu dicitur, ut causæ explicentur omnes: vel casûs, vel sapientiæ, vel temeritatis; *Hæc*, & alia ejusmodi, quæ dicendi scribendique *Magistri* requirunt in *Historiarum Scriptore*, ille adeo plenè accuratéque exequitur, ut in unius *Concilii* cognitatione, omnes *Historiæ* conscribendæ numeros implesse, atque hoc nomine majorum gentium *Historicis* accensendus meritissimò credatur. *Adam Newton.* Eques Aurat. *Interpres Latin.*

Magna Authoris ingenuitas, qui multa *Sydodi Tridentinæ* arcana detexit. Dignus proinde *Cardinali Pallavicino* visus, qui impugnaretur

potiùs quàm refutaretur. Nihilque *Cardinalis* aliud ferè obtinuisse dicitur, quàm quòd in ipsâ *Italiâ* avidiùs legeretur. *Hottinger* Biblioth. Quadripart. p. 329.

Iohannes Leonicenus ait Patrem *Paulum* Sanguinis *Circulationem* invenisse, Venarumque *Valvulas*, sed rem propalare non esse ausum, ne quam in se procellam excitaret. Jam plus satis suspectus erat, illoque uno Paradoxo nihil ulteriùs fuisset opus ad illum in Hæreticum transformandum in *Inquisitionis* Regionibus: Adeo ut arcanum suum unico *Aquapendenti* crediderit, qui livori sese exponere refugiens & molestis eventibus qui poterant sequi *Dogma* quod ab innumeris Viris ut capitale adversus Antiquos crimen traditum fuisset, secretum à Patre *Paulo* sibi concreditum sollicitè cavit revelare suspectis Hominibus. Obitûs sui horam præstolatus est ad librum de *Valvulis* & *Venis* à se compositum in *Venetæ* Reipublicæ manus tradendum: quoniam autem in illis plagis vel minimæ novitates animos terrent, liber in S. Marci Bibliotheca recondidus fuit. Sed cum Aquapendens Anglico cuidam juveni cui nomen Harveius admodum curioso, qui Patavii sub se studebat, rem aperire non dubitasset, eodemque tempore Pater *Paulus*, idem *Angliæ* Legato amicè detexisset, duo illi *Angli in Patriam* reduces in Libera Regione versantes *Dogma* illûd propalarunt, eoque pluribus experimentis confirmato, ejusdem integram gloriam sibi vendicarunt. *Novelle* Gallicæ Reip. Literariæ. Tom. 1. pag. 335. 336. Gall.

Carolus Fracassatus in Epistolâ præliminari ad *Malpighium* ait, *Italum* quendam hoc *Inventum* ante *Harveum* excoluisse. Is nempe est Pater *Paulus Servita*, quem *Joannes Walæus* (epist. 1. ad *Bartholinum*) etiam in scenam protraxit, *Circulationisque* hujus primum auctorem prædicat. Nimirum nec lux est absque umbrâ, neque gloria sine invidiâ. Istius autem commenti fabulam jampridem à te mihi narratam memini. Nempe, *Legatum Venetum*, ad suos reditum parantem, libro tuo de *Circulatione Sanguinis* à te donatum fuisse; eundemque postea Patri *Paulo* legendum exhibuisse: Indeque virum hunc celebrem, memoriæ causâ, pluscula transcripsisse; quæ, ipso mox defuncto, in hæredis manus inciderint: creditur que postea multis, *eundem* Scripti hujus *auctorem* extitisse: habereque te literas à *Patre Fulgentio*, ipsius sodali, ad te scriptas, quæ rem eandem clarè exprimerent. *Georg. Ent.* in epist. ad *Gul. Harveum*, præfix. Apolog. pro *Circul. Sang.*

Pater *Paulus* Vir fuit vasta eruditione consummatissimaque prudentia æque clarus; simulque fuit & unus è maximis Theologis & ex seculi sui sapientissimis viris. Verum celebrem Concilii *Tridentini Historicum* commendare adeo supervacaneum est, ut plura in ejus laudem loqui meritò desinere possim. Verum hôc *Bedelli* dignitas multùm augeri necessariò hinc debet, quòd *Iste* Vir, qui, præter cautelam in illa Regione singulis ingenitam, & prudentiam quâ quis in sua agendi ratione ad cuilibet plusquam quivis alius, diffidendum adigitur, cum omnium gentium hominibus cautissimè versari cogebatur, rigido illo regimine quo administratur Respublica cujus civis erat, *Bedellus*

Digitized by Google

dellum tamen ad intimum affectum & consortium admiserit, eique ut *Henricus Wotton* defuncto Regi asseveravit, reconditissimas cordis sui cogitationes aperuerit; adeo ut *Bedellus* palàm profiteretur se plus ab eo didicisse in omnibus Theologiæ cùm Speculativæ, tum Practicæ partibus, quàm à quovis alio quicunque per totam vitam ubivis versatus esset—Pater *Paulus Bedello* tradidit inæstimabilia Manuscripta Historiæ *Tridentini* Concilii, simul cum Historia Interdicti & Inquisitionis. Horum prius censebitur in ævum Exemplar primarium illis omnibus imitandum, qui in Historia quavis ritè conscribenda felicem successum exoptant. Doctor *Burnetius* in Vita Episcopi *Bedelli* Anglicè.

P. *Paulus* omnium qui Humanitatis limitibus circumscripti sunt humillimus fuit. Genuinum Exemplar præcepti celebris *Quantò doctior, tanto submissior*; solusque sufficiens ad demonstrandum quòd scientia rectè ordinata non inflet. In *Positiva* excellens, in *Scholastica* & *Politica* Theologia excellens: Rarus Mathematicus, etiam in abstrusissimis Disciplinæ partibus, qualia sunt *Algebra* & *Theorica*; & tamen simul ita peritus Historiæ *Plantarum*, ac si præter Naturam nullum unquam librum legisset: Denique Magnus Canonista, quo titulus fuit ejus Ordinarii Ministerii in Republica. Et sanè Interdicti Pontificii tempore præcipua consilia Senatus ab ipso hauriebat. Quando seorsim legebat vel scribebat, ejus mos erat sedere chartaceo castello sedili & capite circumseptis; in ea enim opinione erat, cum nostrate Domino à *S. Albano*, quòd omnis aer prædatorius sit & specialiter nocivus quando spiritus cum maxima cerebri contentione occupantur. Equitis *Henrici Wottoni* Character P. *Pauli*. Angl.

Quantus vir *Paulus Sarpius* fuerit, non ignotum esse potest illis, qui interiorem rei literatiæ notitiam habent. Fuit ille sacri ordinis homo, Monachus, Minorita, sed summi Ingenii. Extat ejus *Historia Concilii Tridentini*, magnâ prudentiâ & ingenuitate scripta, sub nomine *Suavis Polani*, quam inter absolutissima Historiæ Specimina numerat *Guido Patinus* epist. 7. Totum Reip. *Venetæ* statum moderatus fuit consiliis suis. Vindicavit jura ejus adversus Pontificem, qui de causâ summè invisus fuit Pontificiis, & in mortem ejus aliquoties conspiratum, ut Sicariorum manibus per vim vix extorqueretur. Illum enim omnibus Hæreticis pejorem habuerunt, ut qui arcanorum Pontificii Statûs Proditor erat. Spargebatur de ipso fama, quòd abitum ad *Reformatos* meditaretur, quæ non omninò de nihilo est: Scio enim superesse epistolas manu ejus scriptas, ad *Isaacum Casaubonum*, quibus sollicitat ipsum de gratiâ Regis *Angliæ* sibi concilliandâ; si forté illic fortuna iniquior ipsum abigeret. Vita ejus conscripta est *Italicâ* Linguâ; postea in Linguam Gallicam conversa prodiit *Lugduni Batavor.* in 12°. anno 1661. sub titulo *La Vie du Pere Paul.* Multa sunt in hâc descriptione memorabilia ad omnem rem literariam: habuit enim excellentissimum Ingenium, quod per omnes Scientias, artes, & linguas se diffuderat. Promptus erat consilio, animo semper præsens, extrema vitæ pericula summâ generositate contemnens, &c.

ut breviter dicam, sui temporis Phœnix. Multa enim ille in Physicis & Mathematicis demonstravit extemporali penè celeritia, quæ deperata aliis videbantur. Celebratam apud Medicos *Circulationum* primus ille ante *Harvei* tempora ostendit, quod cùm objiceret *Bartholinus* Anglis, ægrè admodum tulerunt, ejus inventionis gloriam debitam sibi reddi. Sed dolendum est, omnes illius viri chartas periisse, ac distractas post mortem ejus fuisse : nihil enim horum serio scripsit, & data opera; sed quasi aliud agendo, cùm vacatio esset à publicis negotiis *Dan. Georg. Morhof.* in Polyhist. p. 222. 223.

Ineptum est & malignum Cardinalis* *Perronii* de *Paulo Sarpio* judicium in excerptis illis suis; qui de illo ita Gallicè loquitur, *In illo viro nihil eminentis animadverto, Judicio & intelligentia sanus est, sed insignem eruditionem nullam habet, nihil non vulgare & paulo plusquam Monachale observo.* Adversus solem hoc loqui est. Qui norunt, quantas qualesque res gesserit *Sarpius*, quibus ille doctrinis celluerit, illi non supra *Monachum*, sed & supra *Cardinalem*, ac ipsum hunc *Perronium*, sapuisse largientur. *Idem* ibidem pag. 293. 294.

* *Historia del* Concilio Trident. &c, *di* Pietro Soave Polano edita in lucem per *Marcum Antonium* de *Dominis* Archiepisc. olim *Spalatensem* cum ejusdem Præfatione, & Dedicatoriâ, prohibetur in Decreto 22. Novembris 1619.

NICOLAUS SERARIUS,
Societ. Jes.

Clar. An. D. MDXC.

NAtione *Lotharingus*, patriâ *Rambervillanus*, quod oppidum est in *Metensis* Episcopi ditione. Natus est Anno 1555. Societati Jesu nomen dedit Anno 1572. Obiit die vicesimo Maii, anno salutis 1609. ætatis suæ 54. in Collegio *Moguntino. Herbipoli* & *Moguntiæ* Sacras Literas interpretatus est 20. propè annos.

Struxit Commentarios in *Josuam, Judices, Ruth, Tobiam, Esther*, Libros *Macc.* &c. Extant etiam ejus quinque libri rerum *Moguntiacarum*: item, tres libri de Sectis *Judæorum*, contra *Scaligerum* & *Drusium*.

Ad Sacras Literas explicandas, tuendas, ornandas, non disputatricem modò illam Theologiam, verùm etiam omnium Philosophorum, Oratorum, Historicorum atque adeò Poëtarum lectionem conferebat. Itaque ajebat se multorum hominum miserari vicem, qui cum hisce velut *Ægypti* Spoliis, Dei Arcam exornare possent, ætatem in iis sine fructu conterrent. Cum his etiam *Latinâ*, *Græcâ*, *Hebraicâ*, *Syriacâ* Linguarum cognitionem copulârat, quæ ipsis quoq; adversarii ejus commendationem expressit. His ille quidem armis vincere hostem poterat, qui ut se vinci quoque sineret, admirabili candore animæ, morumque suavitate, quâ & Sermones omnes temperabat, adnisus est. Id quod admirabilius inde quoque fit, quòd servidus naturâ, &, nisi longâ atque acri meditatione se fre-

Digitized by Google

fregiſſet, ad iram eſſet proclivior. *Allegambe.*

Nicolaus Serarius, Hebraarum Antiquitatum callentiſſimus vir, utinam paulò modeſtior. *Montacut. exerc. 1. ſect. 2.*

Lucis Iubar Eccleſiæ Germanicæ, dicere non dubitavit *Cæſ. Baronius* ad Ann. Chr. 1126.

Nicolaus Serarius Eccleſiaſticæ Antiquitati diligentiſſimus perveſtigator, hoſtis *Hæreticorum. Io.* Card. *Bona.*

Nicolaus Serarius, dum hæc ſcribimus, vivit, vitâ longiore dignus, magnis ingenii, doctrinæ perſpicuæ, atque linguarum dotibus præditus. *Ant. Poſſev.* Appar. Sac.

Serarius, Loiolitieus magiſtellus, cui nihil tam dolet, quàm hactenus ſe non potuiſſe perſuadere cuiquam docto ſe *Hebraicè* ſcire, aliquid cornicatus eſt in noſtra *Euſebiana*, de Succeſſione *Herodiadarum*. Et mirum in modum æſtuat, ut probet Patres melius genus *Herodis* ſciviſſe quàm *Joſephum*. Tanta eſt impudentia *Aſini*. An è dignitate meâ ſit, aut è *Republicâ Literariâ*, illi reſpondere, nondum conſtitui. Nam magna jactura temporis fuerit ad omnes canum latratus conſiſtere, & iter inceptum toties morari. *Joſ. Scalig.* Epiſt. 22. ad *Caſaubonum*.

Cùm ſcripſiſſet *Scaliger*, *Herodem* alienigenam falsò fuiſſe creditum à Veteribus; *Serarius Scaligerum* non multò aliter excepit, quàm ſi alter *Judas* Dominum noſtrum prodidiſſet. Ego *Serarium* non parvi facio; doctus vir fuit, multarum literarum, multæ induſtriæ; in hoc tamen libello contra *Scaligerum* virum profectò bonum non egit, falſa tuetur, falſis argumentis, & ſine causâ veriſſimam viri incomparabilis obſervationem ἀπὸ ἐμφύτου καταθέσεως ſiniſtrè interpretatur, quaſi nefas eſſet hâc in parte à ſententiâ *Veterum* diſcedere. *Iſ. Caſaub.* Epiſt. 698. ad *Thuan.*

Serarius Jeſuita omnibus Scripturarum Interpreti neceſſariis dotibus inſtructus fuit: præterquàm enim quòd Linguarum *Græcæ* & *Latinæ* ſufficienter ſciens erat, & multò meliùs quàm ſolent qui Commentarios in Scripturas elucubrant, huic argumento ſtuduerat, & in Sacrorum Codicum ſtylo exercitatus erat: Imo & Rabbinorum ſcripta legere poterat, ut palàm fecit Diſputationibus ſuis cum *Druſio* & *Scaligero*. Verùm ejus Methodus ſatis critica non eſt, nimiumque inutilis eruditionis Commentariis & Quæſtionibus ſuis admiſcet. Denique quamvis eruditus ſit Author iſte, ſatis accuratus non eſt; Judicium ejus & doctrina ſuis in Biblia Prolegomenis magis elucent, ubi plures refert Quæſtiones, quas ſolidè pauciſque verbis pertractat. Oratorii Presbyter *Richa. Simon* Hiſt. Crit. V. T. l. 3. c. 12. Gall.

Opera ejus edita ſunt tribus Tom. fol. *Moguntiæ* 1627.

Digitized by Google

MARCUS VELSERUS

Clar. A. D. MDXCV.

PAtricius, & Duumvir *Augustanus*, bono publico natus est anno Christi 1558. die vicesimo *Junii*: Obiit anno 1614. die 13. Junii. A teneris Artium ac virtutum studiis excoctus, maturitatem ingenii, judicii, & doctrinæ feliciter est consecutus, nec imitatus eos, qui sibi nati ac suis Camœnis inglorio in ocio consenescunt, omnemque scientiam vitâ umbratica finiunt, aut bracteatis næniis metiuntur. Vivido hic virtutis ardore statim se in lucem protulit, patriæque *Reip.* ac *Literariæ* totum impendit. Itaque ut mens generosa cœlo a bonis motu gaudet: ita & ipse in *Italiam* progressus, edidit *Antiquitates Augustanas*, felix famæ surgentis auspicium & pium. Exinde aliis atque aliis ad unguem factis monumentis obligavit sibi *rem literariam*. *Annales Boicos* scripsit libris quinque tantâ perspicuitate, tantâ fide, tanti prudentia, tanto nitore; ut meditanti videantur adstiti se hinc *Musæ* & *Gratiæ*; hinc, *Consus*, *Apollo*, *Suada*, *Venus*. *Melch. Adam.* in vit. ejus.

Velserus noster, illud Margaritum *Germaniæ* suæ. *Pignor.* Symbol. Epist. epist. 12.

Reipublicæ Augustanæ æternum decus. *Montacut.* Antidiat.

Me tacente, *Scripta* illius, omnesque viri eruditi, opem ipsius munificam, paratissimamque experti, quantus vir fuerit, satis loquuntur. *Gassend.* in Vit. *Peireskii*, p. 8.

M. Velserus vir illustrissimus, & propter summam eruditionem merito suo omnibus venerabilis. *Meric. Casaub.* pietas.

Marcus Velserus, nomen omni posteritati venerandum. *Eusthat. Swart.* l. 1. Analect. p. 58. cap. 13.

A quô quum tantis beneficiis adfectus sim, quanta nunquam sperare debui, ab ingenio & eruditione ejus multiplici, maximè *Antiquitatum & Historiarum* studio, in præsens prædicando, me abstinebo; ne beneficia summa verbis compositis compensare velle videar. *Sciop.* de Art. Crit. p. 19.

Quotusquisque enim *eruditorum* est, qui non optimè consulrum putet *rei Literariæ*, recusis ac publico velut redonatis egregiis *Velseri* monumentis, quæ longo jam tempore nullo pretio potuerunt comparari, ac legi tamen ac pervolvi diligenter ab omnibus omnino merebantur? Non fert instituti ratio, ut in laudationes clarorum virorum excurramus: ast sic tamen nobiscum omnes sentient, quibus *Velserii Commentarios* inspicere contigit, ut fuit vir in omni vitâ *literarum* amantissimus, ac in ornandis jis promovendisque incredibili studio, ita *Boicas* præcipuè *Antiquitates* neminem eo certiùs eruisse, aut illustrasse rectiùs. *Acta Erudit.* Calend Jun. an. 1682 vol. 1. p. 169.

Cujus viri [*Velseri*] usumfructum pænè equidem tibi invideo: in quo thesaurum earum rerum habes, quæ homini ingenuo appetendæ sint, vel amandæ.

Vetustas

Digitized by Google

Vetuſtas, inquam, vel artium vel morum: & utroque titulo in *Europâ* noſtrâ claret. *Lipſ.* Cent. 4. Miſcel. ep. 97.

Magnus ille vir etiam in priſco & magno ævo fuiſſet. Toto animo eum amo. *Lipſ.* Cent. ad *German.* & *Gallos*, Epiſt. 80. ad *Martin. Delrium.*

Accepi *Annales* veſtros, eruditionis, elegantiæ & optimæ frugis plenos. *Joſ. Scalig.* ep. 143.

Habent tandem *Boii* tui hiſtoriam rerum ſuarum eâ diligentiâ è tenebris erutam, eâ ſtyli felicitate compoſitam, ut quid amplius in eâ quidem parte deſiderent, reliquum ſit nihil. Utri potius gratuler, illine genti an tibi, neſcio: ſed gratulor certè utri que ex animo; tibi, qui opus ſuſceptum, ut erat te dignum, graviter & ex fide perfeceris: Genti nobiliſſimæ & noſtræ συγγενῆ, uti probas, quòd virtutum ſuarum dignum tandem ſit nacta præconem. *Iſ. Caſaub.* epiſt. 269.

Boica Velſeri devoravi, nihil jam diu eſt, ita me rapuit in admirationem. Mirum mihi, quòd toties *Æmilium* veſtrum noter, qui tamen accuratus valdè Scriptor; ſed iſtius hominis diligentiam nihil fugit. *Georg. Mich. Lingelsheim.* in ep. 38. ad *Bongarſium.*

Boica tua legi cum admiratione & diligentiæ & elegantiæ, qua *Veteres* certè æquas; Veteres inquam notæ melioris: Itaque & quòd me exemplo privatim donaveris, exulco; & quòd tam accuratum *Opus* publicum feceris, huic ſeculo noſtro gratulor. *Luc. Bongarſ.* in ep. ad *Velſer.* 1602.

Hæc ibi parum videbuntur, *Amice Lector*, erudita & ſolida, ſi cum iis contuleris, quæ dixi poſt ſcripta legi ejus *Hiſtoriæ* initio, quam de rebus *Boicis* prudenter, doctè & eleganter ſummo judicio vir, atque doctrinâ, cum pari Nobilitate conjunctâ, *Marcus Velſerus* condidit, & ad me ex *Germaniâ* liberaliſſimè dono miſit, hominem ſibi planè ignotum. *Lal. Biſtiol.* Tom. 2 Hor. Subſ. l. 3. c. 7. n. 84.

Atque hactenus Nobiliſſimus idemque doctiſſimus vir, *Marcus Velſerus*, *Reip. Auguſtanæ* Duumvir, *Bojorum* res narrando perduxit; quos ego eodem jure felices appellem, neceſſe eſt, quo *Achillem Alexander*; quòd & ipſi talem laudum ſuarum nacti ſunt *præconem*, digniſſimum certè, qui *Livio* veterum *Bojorum* res *Romanæ* Hiſtoriæ inſerenti, *Succeſſor* daretur; eóque minus moleſtè fero, eum ſeculi noſtri *Tacitum* à quibuſdam indigitari: etſi enim eo nomine non ampliſſimè laudatum intelligo, *Boiis* tamen glorioſum erit, ſuæ quoque genti *Livium* & *Tacitum* laudatores obtigiſſe. At enim quia illi egregiè cœpti curſûs metam mors invidit, nos, quo poſſumus pede, certiſſimo duce deſtituti, cujus manibus benè precamur, iter proſequemur. *Andr. Brunner.* in *Boicis.*

Dictio (in hiſtoriâ *rerum Auguſtanarum*) *Romanam* dignitatem, ſine ullis ambagibus, ſapiens. Nihil in eâ turgidum, nihil laxum: ſi quâ in re immoratur, id ad rem ſolidè explicandam facit. *Poſſevin.* Biblioth. ſelect.

Extant rerum *Auguſtanarum* lib. 8. *Venetiis* 1594. fol.

Extant rerum *Boicarum* lib. *Auguſtæ Vindel.* 1602. in 4°.

Extant Inſcriptiones antiquæ *Auguſtæ Vindelicorum*, in 3. partes tributæ & notis illuſtratæ. *Venetiis* apud *Aldum* 1590. in 4°.

PHILIP-

PHILIPPUS MORNÆUS

Clar. An. D. MDXCV.

GAllus, *Pleſſiaci* Dominus, Theologus, Juriſconſultus, & Philologus non minus eruditione quàm virtute militari inclaruit. Tanti fuit nominis inter Reformatos *Gallia* ut vix quiſquam *Pontificiorum* cum eo congredi in *Religionis* negotio auſus fuerit. Condidit librum titulo *Myſterii Iniquitatis*: alium de *Euchariſtiâ*: Opus item de Rel gione *Chriſtianâ*. Exaravit etiam admonitionem de *Meſſiâ* ad *Judæos*. Obiit undecimo Novembris, Anno 162, ætatis 74. *Konig*.

Vir tam pacis quàm belli artibus clariſſimus, è *Pleſſiacâ* familiâ: Scriptis publicis, de *Eccleſiâ* optimè meritus: inter quæ *Myſterium Iniquitatis*: de *Euchariſtiâ*, &c. qui poſtremus liber, lingua vernacula ſcriptus, cùm ob ſtyli elegantiam, per omnium vol taret manus, Theologi Pontificii periculum veriti, paſſim in Concionibus in eum invehebantur. Hinc cum collatione inſtitutâ *Rege* præſente ac *Proceribus*, *David Perronius* Epiſcopus *Ebroicenſis*, quædam falsò, quædam verbis truncatis in illo, ex *Patribus* & *Scholaſticis* allegata à *Mornæo*, contenderet, Anno 1600. hic ſibi à *Perronio* editionibus caſtratis ac mutatis impoſitum conqueſtus, libello edito cauſam defendit *Henrico* IV. Regi, à quo *Salmurio* Præfectus datu, charisſimus fuit. *Hofman*. in Lexic.

Supra omnes hodie ponunt *Philippum Mornæum*, doctorum nobiliſſimum, & nobilium doctiſſimu r: quem virum? quem unum, *Platonis*, *Demoſthenis*, & *Auguſtini*, ſimul compoſitorum *Idea* vix exp.imat. *Thom. Lanſ.* in Orat. pro *Gall.* pag 171.

Philippus Mornæus Pleſſæus, vir inſigni facundiâ, & in explicandis negotiis ſolertiâ præditus. *Thuan.* ad Ann. 1589.

Non ignoras quantum excoluerint iſtam materiam Philoſophicâ ſubtilitate *Raimundus Sebundus*, Dialogorum varietate *Lud. Vives*, maximè autem cum eruditione tum facundiâ veſtras *Mornæus*. *Hug. Grot.* in lim. Oper. de Verit. R. C. *Hieron. Bignonio* dicati, *Lut.* 1640.

Quantus vir fuerit illuſtris *Mornæus Pleſſiaci* Dominus, quantumque, ille Conſilio, gladio, calamo, pro tuend: veræ religionis & patriæ libertate ſub ductu ſereniſſi i Regis *Navarreni*, poſtea *Galliarum Henrici* IV. gellerit, neminem igno.are arb tror; cui hiſtoriæ rerum *Gallicarum* ja n inde à lanienâ *Pariſ.* an. 1572. & deinceps, adhæc ta r multa ac va ia Heroïs illius ſcr pta partim *Latina*, partim *Gallica* æternitati conſecrata; ſi non perſpecta, ſaltem inſpecta fuerint: Ne quid dicam de vita ejusdem non ita pridem à viro erudito & diſerto *Gallicè* deſcripta. Inter ſcripta omni exceptione maiora, materiæ congeſtæ & laboris impenſitate, auctorum ac teſtimoniorum adductorum multitudine, ullus quaſi univerſalis ad quoſcunque literatorum ordines & ſtatus, ad quæcunque Reipublicæ & Eccleſiæ negotia ac conſilia extenſione, ſtyli gravitate, ſe maximè commendare videtur *Myſterium iniquitatis* ſeu *Hiſtoria Papatûs*: cujus lectio tam avidè certatim frequentata, ut omnium editionum exemplaribus diſtractis, ſolum deſide-

Digitized by Google

desiderium quam plurimis lucem hanc quærentibus relictum sit. *Paul. Vinck* Ep. Phil Mornæi Myst. Iniquit. præfixâ.

Tu ex iis, quibus *Hebræorum* monumenta in pretio, ut præclara tua scripta satis superque teritantur. Vehementer sanè, post aliorum tuorum lectionem, delectatus sum *Admonitione* tuâ ad *Judæos* de *Messiâ*, in quâ secretiores quosque *Hebræorum* Libros, ad argumenti tui probationem, affluentissimè producis. *Buxtorf.* Pater Epist. ad *Mornæum*, in Tract. de Abbreviatur. *Hebraicis*, Bal. 1613.

Philippi Mornæi sententiam exponam ex libro ejus *Gallicè* scripto de *Veritate Religionis Christianæ*, cui similis in hoc argumenti genere nullus antehac prodiit *Jo. Leunclav.* in Pandect Hist. Turc.

Quod ad D. *Plessæi* Personam attinet, addictissimus ei famulus sum, totius *Galliæ* sciticissimum Scriptorem illum censeo, cum de Religione non agitur, rarissimum & excellentissimum *Ingenium*, magnæque literaturæ. *Jul. Cæs. Buling.* scribens adversus Præfationem libri de *Eucharistia*. Gall.

Quandoquidem ante aliquot dies rumores sparserunt quidam Impostores quòd *Neraci* D. *Plesseo* dixerim eum nihil scire neque *Græcè* neque *Latinè* neque *Hebraicè*, tam effronti ac impudenti calumniæ perscripto hoc testimonio volui occurrere. In eos enim eò non minus indignor quam ipsi reprehensione digni sunt, vel potius castigatione, si debitè injuriia exerceretur, quòd me quantum in ipsis est, tam turpi probro implicuerint, quo magis offendor quàm ipse Dominus *Plesseus*. Cum enim tanta sint ejus merita, ut neminem nisi omnino perfrictæ frontis fuerit illa diffiteri audeat, iis impudentior essem, si dotes quibus illum exornavit Deus non agnoscerem, cæcus si quod unicuique patet non viderem, malignus si quod diffiteri nequeo non fatierer — — Quomodo dixissem eum esse Linguarum rudem, cùm præclara ejus Scripta, quæ præ omnibus hujus sæculi demiror, contrarii me arguerent? Præterquam quòd ejus condiscipuli me certiorem fecerunt, quod propriis sumptibus *Judæos* conduxerit in *Italia* ad *Hebraissimum* accuratè perdiscendum, imo nullum Poëtam *Græcum*, quantumvis arduum extare, quem à stationum primordiis non didicerit. Sed quorsum probationes ejusmodi? Idem ejus Scriptis perspicio, id in mea Conscientia lego: quapropter rem hanc aliter referre non valeo. Paucis verbis dicam, *Deus* autem cordis mei testis est, eum bonarum literarum scientiorem esse, earumque sensu & experientia antecellere vel celeberrimos & facundissimos Adversariorum: Et hoc unicum adeo ipsos urit. *Jos. Scalig.* in Judicio MS. apud D. de la *Renaudiere Cadomensem Medicum*, olim asservato. Gall.

* Hic Author inter *Hæreticos* Primæ Classis rejicitur in *Indice Romæ* impresso Anno 168. Ejusdem liber inscriptus *Mysterium Iniquitatis* prohibetur in *Decreto Romæ* 161[illegible]. Ejusdem de *Sacrâ Eucharistiâ*, sicut & alia omnia ejus Opera prohibentur in decreto 16. Martii 162[illegible].

Extant ejus Opera variis in locis atque temporibus impressa.

JOANNES MARIANA, Soc. Jes.

Clar. A.D. MDXCV.

NAtione *Hiſpanus*, patriâ *Talabricenſis*, ſeptendecim annos natus, ſe *Societati Jeſu* dedicavit. *Toleti* obiit die 17. Februarii, Anno 624. ætatis 87.

Reliquit 3. libros de Rege & Regis Inſtitutione: De Monetæ mutatione: Triginta Libros Rerum *Hiſpanicarum*: Scholia in V. & N. T. ut & 7. Tractatus de adventu S. *Iacobi* in *Hiſpaniam*. Multaque alia.

Ioannes Mariana, maximo vir ingenio, peracri judicio, ſingulari memoriâ, multorum annorum ſtudio, omne diſciplinarum genus diligentiſſimè excoluit, & ad S. Theologiam, raram omnium Liberalium Artium, & Hiſtoriæ tum Eccleſiaſticæ, tum Prophanæ cognitionem; & præterea *Latinæ*, *Græcæ* atque *Hebraicæ* Linguæ peritiam adjunxit. *Alegambe.*

Ioannes Mariana, ſingulari vir judicio, ſcripſit 30. Annalium *Hiſpaniæ* libros diſertè ad modum graviq; ſtylo, ut *Thucydidis* prudentiam ac *Taciti* acumen unus complexus eſſe videatur. *Hiſpan.* Biblioth.

Ioannes Mariana veritatis amator, & pietatis optimus cultor, qui erudito ſtylo poſtremam manum appoſuit rerum *Hiſpanicarum* Hiſtoriæ, *Hiſpanus* & ipſe, ſed affectu privato carens, dignus Profeſſor *Societatis Jeſu*. *Baron.* ad Annum *Chr.* 688.

Idemque *Baronius* Tomo 3. ait illum Res *Hiſpanicas* accuratiſſimè perſecutum.

Inter *Latinos* omnibus palmam præripuit *Ioannes Mariana Hiſpanus*, rerum *Hiſpanicarum* cognitione nemini ſecundus. Valuit verò *Mariana* inſigni eloquentiâ, prudentia, & magnâ libertate dicendi, hinc & libertatis ſtudioſiſſimus in Reges ſuos ſæpè eſt mordax. Eſt itidem ſuperſtitioſiſſimus homo, quo nomine etiam inter ſuos malè audit. Tantam libertatem ſibi aſſumpſit, ut & libellum ediderit de membris *Societatis*, quem licèt ſupprimerent Jeſuitæ, tamen in mediâ *Româ* editum eſſe conſtat, rariſſimus hodie eſt inventu. Prodiit & alius ejus libellus, *De inſtitutione Regis*, multa præclara continens, in quo liberrimè judicat, quomodo Reges inſtituendi ſint: Non dubitavit autem & apertè quoque docere, ſi Rex vel anathemate factus vel excommunicatus, ac nonnihil receſſit à *Romanâ Eccleſiâ*, licere in illum gladio, igne ſcilicet animadvertere. Eâ tamen pietate videri voluit, ut dixerit, Regem veneno tolli non licere, quaſi verò. Combuſtus verò hic eſt liber ob talem doctrinam horrendam *Pariſiis*, & coacti fuere Jeſuitæ diſſenſum profiteri. Non dubitavit & *Mariana* Sicarium *Henri* IV. Regis *Galliæ* inter *Sanctos* memorare. *Herman. Conring.* de Regno *Hiſpan.*

Mariana in ejus Hiſtoria *Hiſpaniæ* à neoticorum nemine ſuperatus fuit, nec incepti magnitudine, nec ſtyli nobilitate, Cæteris accuratior eſt; ſanaq; mente de ſingulis judicat. *Rapin.* Animadv. in Hiſt. Sect. 28. Gall.

Ioannis Mariana Scholia, exigua quidem mole, ſed uſu non contemnenda,

Digitized by Google

da, & cum judicio exarata. *Matth. Pol.* Præfat. ad Lector. Vol. 1.

Scholia sive Notæ *Mariana* in Vetus Testamentum etiam utilissimæ possunt esse ad sensus literalis Scripturarum intelligentium quoniam ad propriam vocum *Hebraicarum* significationem exprimendam studium præcipuum adhibuit. Sic in principio *Geneseos* sagaciter observavit verbum *Hebraicum bara* quod *Creare* verti solet, propria significatione non designare *ex nihilo facere*, ut vulgò creditur; imò ipsos Authores *Græcos & Latinos* qui in suis Linguis vocem *Creare* excogitârunt, hunc sensum ei affigare non potuisse, quandoquidem quod nunc Creatio seu ex nihilo productio dicitur, iis penitus incognitum fuit. Quamvis ejus Notæ breves admodum sint, aliquas tamen observationes prætermittere potuisset quæ meræ sunt eruditionis, nihilque ad Textûs ipsius elucidationem conferunt. Ejusmodi digressiones raro tamen apud ipsum occurrunt, dicique potest *Marianam* accensendum esse peritissimis & sagacissimis *Scholiastis* qui à nobis in Biblia legantur. Verum quidem illum mediocriter tantum calluisse Linguas *Græcam* & *Hebraicam*, sed illum defectum quadantenus supplent ingenii ejus acumen & magna animi ejus contentio. Optimum sensum plerumque deligit & nequidem in diversis quas refert interpretationibus, taediosus est. Frequenter admodum citat Vetus Vulgatæ exemplar quod *Gothicum* denominat & cujus in Hispanicis Ecclesiis usus olim erat. Or. Pr. *Rich. Simon.* Hist. Crit. V. T. l. 3. c. 12. Call.

* *Joannis Mariana* Tractatus Septem prohibentur donec corrigantur. Totus iste Tractatus de Mutatione Monetæ expungitur. Tractatus de Morte, & Immortalitate, expurgandus. *Index Madrit.* edit. an. 1667.

Extat *Historia Hispaniæ* 30. Libris. *Toleti* 1592. typis *Jo. Roderici. Moguntiæ* anno 1605. & in *Hispaniâ* Illustratâ Tomo 2.

Extat de Ponderibus & Mensuris Tractatus. *Toleti* 4°. 1599. apud *Thom. Guzmanium*.

JANUS DOUZA, Filius,

PHilologus ac Poëta, & quod in tenerâ adhuc ætate mireris, Philosophus ac Mathematicus insignis, primusque Bibliothecæ *Lugduno-Batavæ* Præfectus, paternis sistens vestigiis. Obiit anno 1597. nondum expleto 26. ætatis anno, *Hagæ Comitis. Val. Andreas.* Clar. A. D. MDXCVII.

Scripta ejus sunt: Notæ in *Catullum, Tibullum, Propertium*—Spicilegium in *Petronii Arbitri* Satyricon——Animadversiones breves in *Plauti* Comœdias——Declamatio in laudem umbræ: addito *rerum Cœlestium* Libro——Annales *Batavie.* Patris sui prosâ oratione pertexuit——Poëmata varia.

Hic acceptam à parente nominis claritatem ingenii sui luce illustravit. Trium linguarum exquisita cognitio, Antiquitatis legumque Romanarum intelligentia, & Mathematicæ totius, totiusque Philosophiæ notitia. *Meurs. Athen. Batav.*

Janus Douza filius, Juvenis admirabili ingenio, excellenti doctrinâ cum rarâ

Digitized by Google

JOANNES MARIANA, Soc. Jes.

Clar. A.D. MDXCV.

NAtione *Hiſpanus*, patriâ *Talabricenſis*, ſeptendecim annos natus, ſe *Societati Jeſu* dedicavit. *Toleti* obiit die 17. Februarii, Anno 1624. ætatis 87.

Reliquit 3. libros de Rege & Regis Inſtitutione: De Monetæ mutatione: Triginta Libros Rerum *Hiſpanicarum*: Scholia in V. & N. T. ut & 7. Tractatus de adventu S. *Iacobi* in *Hiſpaniam*. Multaque alia.

Ioannes Mariana, maximo vir ingenio, peracri judicio, ſingulari memoriâ, multorum annorum ſtudio, omne diſciplinarum genus diligentiſſimè excoluit, & ad S. Theologiam, raram omnium Liberalium Artium, & Hiſtoriæ tum Eccleſiaſticæ, tum Prophanæ cognitionem; & præterea *Latinæ*, *Græcæ* atque *Hebraicæ* Linguæ peritiam adjunxit. *Alegambe*.

Ioannes Mariana, ſingulari vir judicio, ſcripſit 30. Annalium *Hiſpaniæ* libros diſertè ad modum graviq; ſtylo, ut *Thucydidis* prudentiam ac *Taciti* acumen unus complexus eſſe videatur. *Hiſpan.* Biblioth.

Ioannes Mariana veritatis amator, & pietatis optimus cultor, qui erudito ſtylo poſtremam manum appoſuit rerum *Hiſpanicarum* Hiſtoriæ, *Hiſpanus* & ipſe, ſed affectu privato carens, dignus Profeſſor *Societatis Jeſu*. *Baron.* ad Annum *Chr.* 688.

Idemque *Baronius* Tomo 3. ait illum Res *Hiſpanicas* accuratiſſimè perſecutum.

Inter *Latinos* omnibus palmam præripuit *Ioannes Mariana Hiſpanus*, rerum *Hiſpanicarum* cognitione nemini ſecundus. Valuit verò *Mariana* inſigni eloquentiâ, prudentiâ, & magnâ libertate dicendi, hinc & libertatis ſtudioſiſſimus in Reges ſuos ſæpè eſt mordax. Eſt itidem ſuperſtitioſiſſimus homo, quo nomine etiam inter ſuos malè audit. Tantam libertatem ſibi aſſumpſit, ut & libellum ediderit de membris *Societatis*, quem licèt ſupprimerent Jeſuitæ, tamen in mediâ *Româ* editum eſſe conſtat, rariſſimus hodie eſt inventu. Prodiit & alius ejus libellus, *De inſtitutione Regis*, multa præclara continens, in quo liberrimè judicat, quomodo Reges inſtituendi ſint: Non dubitavit autem & apertè quoque docere, ſi Rex vel anathemate factus vel excommunicâtus, ac nonnihil receſſit à *Romanâ Eccleſiâ*, licere in illum gladio, igne ſcilicet animadvertere. Eâ tamen pietate videri voluit, ut dixerit, Regem veneno tolli non licere, quaſi verò. Combuſtus verò hic eſt liber ob talem doctrinam horrendam *Pariſiis*, & coacti fuere Jeſuitæ diſſenſum profiteri. Non dubitavit & *Mariana* Sicarium *Henri* IV. Regis *Galliæ* inter *Sanctos* memorare. *Herman. Conring.* de Regno *Hiſpan.*

Mariana in ejus Hiſtoria *Hiſpaniæ* à neoticorum nemine ſuperatus fuit, nec incepti magnitudine, nec ſtyli nobilitate, Cæteris accuratior eſt; ſanaq; mente de ſingulis judicat. *Rapin.* Animadv. in Hiſt. Sect. 28. Gall.

Ioannis Mariana Scholia, exigua quidem mole, ſed uſu non contemnenda,

Digitized by Google

da, & cum judicio exarata. *Math. Pol.* Præfat. ad Lector. Vol. 1.

Scholia sive Notæ *Mariana* in Vetus Testamentum etiam utilissimæ possunt esse ad sensus literalis Scripturarum intelligentium quoniam ad propriam vocum *Hebraicarum* significationem exprimendam studium præcipuum adhibuit. Sic in principio *Geneseos* sagaciter observavit verbum *Hebraicum bara* quod *Creare* verti solet, propria significatione non designare *ex nihilo facere*, ut vulgò creditur; imò ipsos Authores *Græcos & Latinos* qui in suis Linguis vocem *Creare* excogitârunt, hunc sensum ei alligare non potuisse, quandoquidem quod nunc Creatio seu ex nihilo productio dicitur, iis penitus incognitum fuit. Quamvis ejus Notæ breves admodum sint, aliquas tamen observationes prætermittere potuisset quæ meræ sunt eruditionis, nihilque ad Textûs ipsius elucidationem conferunt. Ejusmodi digressiones raro tamen apud ipsum occurrunt, dicique potest *Marianam* accensendum esse peritissimis & sagacissimis *Scholiastis* qui à nobis in Biblia legantur. Verum quidem illum mediocriter tantum calluisse Linguas *Græcam* & *Hebraicam*, sed illum defectum quadantenus supplent ingenii ejus acumen & magna animi ejus contentio. Optimum sensum plerumque deligit & nequidem in diversis quas refert interpretationibus, tædiosus est. Frequenter admodum citat Vetus Vulgatæ exemplar quod *Gothicum* denominat & cujus in Hispanicis Ecclesiis usus olim erat. Or. Pr. *Rich. Simon.* Hist. Crit. V. T. l. 3. c. 12. Call.

* *Joannis Mariana* Tractatus Septem prohibentur donec corrigantur. Totus iste Tractatus de Mutatione Monetæ expungitur. Tractatus de Morte, & Immortalitate, expurgand s. *Index Madrit.* edit. an. 1667.

Extat *Historia Hispaniæ* 30. Libris. *Toleti* 1592. typis *Jo. Roderici*. *Moguntiæ* anno 1605. & in *Hispaniâ* Illustratâ Tomo 2.

Extat de Ponderibus & Mensuris Tractatus. *Toleti* 4°. 1599. apud *Thom. Guzmanium*.

JANUS DOUZA, Filius,

PHilologus ac Poëta, & quod in tenerâ adhuc ætate mireris, Philosophus ac Mathematicus insignis, primusque Bibliothecæ *Lugduno-Batavæ* Præfectus, paternis sistens vestigiis. Obiit anno 1597. nondum expleto 26. ætatis anno, *Hagæ Comitis*. *Val. Andreas*. Clar. A. D. MDXCVII

Scripta ejus sunt: Notæ in *Catullum, Tibullum, Propertium*—Spicilegium in *Petronii Arbitri* Satyricon——Animadversiones breves in *Plauti* Comœdias——Declamatio in laudem umbræ: addito *rerum Cœlestium* Libro——Annales *Batavie*. Patris sui prosâ oratione pertexuit——Poëmata varia.

Hic acceptam à parente nominis claritatem ingenii sui luce illustravit. Trium linguarum exquisita cognitio, Antiquitatis legumque Romanarum intelligentia, & Mathematicæ totius, totiusque Philosophiæ notitia. *Meurs. Athen. Batav.*

Janus Douza filius, Juvenis admirabili ingenio, excellenti doctrinâ cum rarâ

Digitized by Google

morum suavitate conjunctâ præditus, cùm ex peregrinatione longinquâ rediisset, ægrotans in portu naufragium fecit, anno ætatis 26. ereptus. *Thuan.* ad Ann. 1591.

Cùm essem apud D. *Scaligerum*, multus nobis ultro citroque sermo fuit de Te, ac patre tuo; nec parcus vestratum laudum. Tuam de *Cælo* Poësin in cœlum effert homo, & optimus talium æstimator, & minimè à naturâ aut disciplinâ factus ad assentandum. Valdè item capitur iis versibus, quos in effigiem tuam & patris composuisti. Mihi quidem, cui nec omnium hebetissimus ad ea studia sum, nec multùm acutus, ita placent, ut negem quidquam elegantius fieri posse, quodque propius accedat ad geniam puræ putæ antiquitatis; ex quo myrothecio proferendum est, quidquid probabitur probis. *Baud.* Cent. 1. Epist. 27. ad *Jan. Douz.* fil.

Certè omnia magna mihi de Te spondeo, supra eos qui nunc, & qui fuere in *Batavis* (non inflandi tui causâ dicerim:) vive tantum, & cursum hunc quem cœpisti tene. *Lips.* in Epist. Cent. 3. ad *Belg.* Ep. 2.

Cùm ab eo sermone discessi, quicquid superest admirationis in te consumo, adolescens doctissime; Facilè enim ex iis quæ adhuc vidi, quam frugem factura sit hæc seges, quæ adhuc in herbâ est, auguror. Deus optimus Maximus (adolescens nobilissime) tua studia prosperet, tuam juventutem regat, vitam totam omnibus bonis cumulet. *Is. Casaub.* in Epist. 15.

Patrem æmulatus *Janus Douza* filius, anno ætatis suæ si satis sincerè memini, 16. novam eamque pulcherrimam *Plauti* editionem dedit: Illos *Amorum* Triumviros, *Catullum*, inquam, *Tibullum* & *Propertium*, recensuit, suisque Animadversionibus doctissimis explanavit: Et, quod omnes, me tamen tacente, intelligunt nimio plura ejus in rem Literariam bene promerita futura fuerant, nisi Deus nuper optimum illum, & summæ spei juvenem, heu! præmaturè nimis & patri nobilissimo & nobis omnibus eripuisset. *Gasp. Sciop.* De Art. Crit. p. 17.

Janus Douza mirabilis erat ingenii, quo feliciter perficere potuisset quicquid aggredi voluisset. Ornamentum universi orbis illum vocat *Iosephus Scaliger*, dixitque in ætatis flore eum ad sapientiæ & eruditionis gradum ejusmodi ascendisse, ad quem virtute ac eruditione clarissimi viri, vix ætate provecti pertingere potuerunt. *Grotius* Annalium libro 5. nobis asseverat, ejus Poëtica scripta paternis longe præstare, quamvis tantam in Republica literaria Poësi sua Pater ejus famam sibi paraverit. Imo hunc ab illo adjutum fuisse in *Hollandicorum* Annalium compositione. *Ant. Teissier* Elog. Vicor. Erud. Gall.

Janus Douza uterque pater & filius, luculenti Poëtæ. Filium tamen vita priùs destituit, quàm ad summum *Parnassi* culmen pervenire. Maturior est ejusdem *Cœlestium* liber, *Epico* pede scriptus: nec incomptæ *Sylvæ*; & in *Elegis* sunt, quæ jure laudes, item in *Odis*, *Jambisque*: reliqua cum veniâ ætatis legenda. *Berrich.* de Poët. p. 141, 142.

* Ejus libri *Rerum Cœlestium*, & in laudem *Umbræ*; ejus oratio funebris, *Asini*; ejusque oratio funebris, *Pedientii*; inter libros expurgandos numerantur in *Indice Madrit.* ed. anno. 667.

Extat Declamatio in laudem *Umbræ Lugd. Bat.* 1618. 8°.

Extant *Batavia* & *Hollandiæ* Annales inchoati; à Patre verò adhuc superstite

con-

continuari & perfecti. *Lug. Bat.* 1601. 4°. Extant Poëmata *Lug. Bat.* 1607. 8°.

Conditus est *Hugæ* Comitis unà cùm *Patre* suo, ubi hoc Epitaphium reperitur:

D. S.

Z. Dòuza Jani *F. hic cubat, qui vixit Ann.* 25. *Mens.* 11. *Dies* 4. Jani Douzæ *Patris, & filii.*

Uterque Douza, *uterque* Janus *hic cubat,*
Paterque, filiusque: Morte quâ, rogas?
Pater dolore, natus æstimate, è vita
Sibi labore quod crearat, occidit.
Precari at ipse ne gravare mortuis,
Negata vivo utrique quæ suis quies.

DOMINICUS BAUDIUS.

Hoc ejus Symbolum.

ΑΙΕΝ ΑΡΙΣΤΕΤΕΙΝ.

JNsulensis *Flander*, Jurisconsultus, Historicus, & Poëta doctissimus. Natus est anno 1561. Obiit anno 1613. Primò Theologiæ Operam dedit: mox eâ desertâ, ad Juris studium sese transtulit, cui cùm per quindecim menses strenuè incubuisset, *Doctoris* gradu dignus habitus, eoque inauguratus est. *Lugduni* eloquentiam professus est. *Scripsit* Poëmata. Item tres libros de *Induciis* Belli *Belgici*; Epistolas, &c. *Konig.* in Biblioth. Clar. Ad. D. MDC.

In *Baudio* vivente memoriam, ingeniumque plerique admirati sunt: geniumque hominis *Epistolæ* ejus passim produnt, quas scribere ad amicos incredibili felicate solet, in quibus ita se expressit, ut in iis vivere adhuc & spirare videatur. *Valer. Andr.* in Biblioth. *Belgic.*

Sed quid narras, *Baudium* in numerum *Professorum* adlectum? Felicem, imò immortalem *Scholam Lugdun.* hoc tibicine! Utinam ad vos advolare liceret & audire. *Florem illibatum populi suadaque medullam. Jo. Wouver.* in Epist. ad *Petrum Scriverium.*

Dominicus Baudius vir summus & clarissimus, quibusvis nostri ævi si non superior, certè æqualis, sive veram eruditionem, sive rerum usum, & Juris scientiam spectes. Is evocatus ex *Galliâ*, ægrè retentus in Academiâ *Lugdunensi* vivit. Hunc pater tuus aliique præcipui in hâc Urbe viri penes me viderunt; ejus incredibilem eruditionem, memoriam, ingeniumque, supra mortales admirati sunt. *Idem* in Epist. ad cognatum suum *Nich. à Vechm.*

Digitized by Google

« *Legi*, mi *Baudi*, quam misisti orationem, quæ vel si *Iliade* prolixior fuisset, « tamen cupidos adhuc nos dimitteret, nec planè dum satiatos. Equidem hoc mihi « non sumo, ut de talibus judicium putem ferre me posse: Si quid tamen usu lon- « go consecuti sumus, neque in totum linguæ *Latinæ* sumus ἀμύητοι, quid sit *Lati-* « *nè scribere* non scimus, nisi hoc est ita loqui, ut tu loqueris. Sive prosa oratione « à te scripta lego, videor colloquentem mecum audire, sine fuco, sine cincinnis « & meretriciis ornamentis quibus infana hæc juventus *Sermonis elegantiam* me- « titur, *Is. Casaub.* Epist. 2-6.

Legi his diebus incredibili cum voluptate *Carmen aureum*, quo virum divinum [*Scaligerum*] & novum ejus opus *Eusebianum* laudasti. Nihil poterat neque elegantius, neque *Latinius*. Jam sententiarum gravitas cum perspicuitate ita certat ut nesciam utrum potius miter; taceo pietatem quam totum carmen spirat. *Idem* Epist. 465.

Baudium auditorem tuum hîc vidi, cujus doctissimis poëmatiis valdè captus sum. *Ios. Scalig.* Epist. 5. ad *Iust. Lipsi.*

Budius doctus est *Baudius* habet stylum non *Ciceronianum*, sed seculi *Domitiani*; omnes *Baudii* Epistolas asservo *Scalig.* 2. Gall.

Amicus verò noster dum viveret, & quando *Dordrechtum* divertisset, hospes suavissimus, *Dominicus Baudius*; Poëta idem elegantissimus & disertissimus. *Voss.* de Analog. l. 1. c. 42.

Dominicus Baudius, Insulensis *Flander*, Jambis potissimùm inclaruit, immò omnibus ferè in hoc articulo numerosior; non infelix tamen sive *Epico*, sive *Elegiaco* versu. In *Gnomis* tamen *Iambicis* securiùs regnat, & disertiùs philosophatur. *Borrich.* de Poët. p. 410.

Epistolas Baudii si quis legerit propter egregium stylum, operam non luserit; alioquin vix ullæ res, lectu & scitu dignæ ibi comparent. *Voët.* Biblioth. studios. Theolog. l. 2. c. 4. p. 284.

His adde *Dominicum Baudium*, virum ingenii felicitate cum veteribus comparandum. *Paul. Colomes.* in Opusc. p. 40. 41.

Baudii Epistolæ in tyronum manibus sunt. Neminî ignotus *Baudius*, salibus & facetiis ubique diffluens. Vir fuit doctissimus, Poëta inprimis in Jambis felicissimus. Dictio ejus, si judicium *Scaligeri* in *Excerptis Puteanis* audimus, sapit phrasin *Neronimi* temporis. Est enim in illo quidam flos sermonis ad poëticum aliquantum accedens, & colorem aliquem è *Plauti* argutiis trahens, qui ipsi scriptor familiaris fuit quem imitaretur, & ita imitatus est, ut non esset κακόζηλ. &c. Epistolare enim argumentum inprimis inter familiares non respuit jocos & sales. Vir fuit meliore fortuna dignus, si ipse faber ejus esse potuisset. Habuit familiaria vitia, quæ vehementer ipsi obstiterunt ad altiora tendenti. Venerem & Bacchum; amoribus enim paulò plus, quàm licebat per honestatem & ordinem, deditus fuit; Quod occasionem dedit eleganti illi Centoni Virgiliano quem *Dan. Heinsius* in ipsum dissimulato nomine scripsit, qui reperitur inter Poëmata ejus p. 426. Accessit postea, vel in famam vel in infamiam *Baudii*, quòd *Petrus Scriverius* ederet librum cum titulo: *Dominici Baudii Amores*, in quo ille congessit omnes, quæ de hôc

Digitized by Google

hôc argumento habentur in *Bandio*, Epistolas, adjectis aliis similis argumenti, non omisso etiam Centone illo *Heinsiano*, cui *Dom. Baudii* nomen præscripsit, quod dissimulârat in Poëmatibus suis *Heinsius*. Omnia in illo libro lepida, grata futura iis, quos trahit illa voluptas; amatoribus scilicet, sed eruditis. Nec mirum est, delectatum fuisse hôc labore *Petrum Scriverium*, qui & ipse totus ad has delicias compositus fuit, si fides habenda est illis, quæ narrat *Colomesius* in *Opusculis* suis; illic enim mirabilis historia de illo habetur, p. 101. quam illic vide. *Dan. Georg. Morhof.* Polyhist. p. 306.

Petrus Scriverius de Effigie *Dominici Baudii* hæc Carmina composuit:

Vane, quid affectas es magni reddere Baudi,
Pictor! ad hunc hominem non satis apus eras.
Nullus Apelleis *color est geniusque tabellis,*
Lysippum *frustra* Praxitelemque *voles.*
Optimus ipse sui pictor, morumque suorum,
Quos jocus & docti composuere sales.
Una vel in medium procedat Epistola Baudi,
Vera *erubit facies, assimilata perit.*

Ita eundem sequentia composuit *Hugo Grotius*:

Quem legis, & laudas, si vis novisse, Poëtam,
Versibus & vitâ Baudius *unus erat.*
Vidimus hunc ipsum qualem tibi carmina monstrant:
Ingenium Domini læta papyrus habet.
Talis erat, seu cum fluerent prospera, seu cum
Immeritum premeret sævior aura caput.
Liber & intrepidus, nec qui concederet unquam
Fortunæ magnis Regibus esse minor:
Nulli sponte nocens, & amabilis hostibus ipsis,
In quo, si nosses, perderet ira locum:
Insensus Sceleri: sed non ut lege severâ
Viveret, antiquæ simplicitatis amans:
Mel ille madens, & quo non incorruptius alter
Miscuit immeritis seria mille jocis:
Et si cuncta sinant permittis dicere, vates
Tejus *arguto mistus* Aristophani.

* *Dominici Baudii* Orationes, ejusdemque Poëmatum nova Editio, inter libros prohibitos numerantur. Vid. *Indic.* Lib. *Prohibit.* edit. jussu *Innocent.* XI. *Rome* 1681.

Extant Epistolarum Centuriæ III. *Amstel.* 1639. 12°.

Extant

Extant Orationes aliquot à morte *Baudii* simul editæ, 1619. 8°.
Extant de Inducii, Belli *Belgici* libri III. 1613. 4°.

GULIELMUS CAMDENUS, Clarentius,

Clar. A. D. MDC.

LOndini natus est Anno Dom. 1550. Obiit nono die Novembris ann. 1621. Scripsit Historiam *Britanniæ*: item Historiam de Rebus *Elizabethæ* Reginæ.

Criticus accuratus, Philosophus omnibus numeris absolutus, Linguarum *Græcæ* & *Latinæ*, nec non rei *Historicæ* peritissimus, maximè autem rerum antiquarum cognitione instructus erat *Camdenus*; quibus nominibus non tantùm apud *Anglos*, genere & eruditione claros, in pretio fuit, verùm apud *exteros* quoque celeberrimos summo in honore versabatur; quales fuere *Ortelius*, *Lipsius*, *Douza*, *Scaliger*, *Thuanus*, *Gruterus*, *Peireskius*, &c. quorum perinde & aliorum haud paucorum è literis, ad *Camdenum* quidem datis mihique perlectis, facilè colligendum, cœvis omnibus, priscorum seculorum monumenta rimantibus, ipsum fuisse antehabitum. Enimvero popularibus *Anglis*, quotquot eandem materiam unquam lustrarunt, longè videtur antecelluisse, & proinde Insularum *Britannicarum Pausanias* meritò à quib. fidem nuncupatur, utpote cujus famâ diuturnius non erit Gentis *Britannicæ* nomen. *Anton.* à *Wood.* in Antiq. Univers. *Oxon.* p. 270.

Antiquitatis studiosus & impensiùs amans, præsertim suæ *Patriæ*, nihil quod ad ejus veritatem eruendam momenti aliquid habere videretur omisit; tandemque *Historiam Britanniam* publicavit. Unicum illud & incomparabile Opus, quo *Britanniæ* nostræ *Antiquitatem*, & ei antiquitati *Britanniam* restituit, quo pulcherrimam terrâ (à toto orbe divisam) toti terrarum orbi conspicuam & illustrem reddidit: hôc uno opere quid lucidius? quid lucidius? quid accuratius, vel *Pausanias*, vel *Strabo*, vel quivis alius veterum Geographorum dare potuit? Vetustis induit novitatem, obscuris lucem accendit, dubiis fidem conciliavit—*Annales* Rerum *Anglicarum*, & *Hibernicarum*, regnante *Elizabetha*, aggreditur, suo tempore absolvit, ejusque primam partem edidit; in quo opere, perfectæ Historiæ numeros omnes reperiri, haud credo quenquam esse qui diffitebitur, nisi judicium præjudicio obnoxium nimis habeat & occæcatum. *Wheat.* in Commorat. *Gal. Camden.*

Annales *Elizabethæ* suscipit *Camdenus*, perficitque stylo tam plenè Regio, tam undequaque & rei & sibi consono, quasi virginalem tantæ Majestatis splendorem libro suo maritare statuisset; ut pari famæ consortio posteris semper audiant *Elizabetha* & *Camdenus*. *Tanstein* Orat. in Memoriam *Camden.*

Strabo Britannicus, & *Pausanias Anglicus* à plurimis vocatur.

Gulielmus Camdenus, vir in secondiis Antiquitatum apothecis longè perissimus. *Brian. Twyn.* de Acad. *Oxon.* p. 2.

Camdenus vir ingeniosè doctus. *Bochart.* in Geog. Sac.

Camdenus nobilis *Britanniæ* suæ illustrator. *Barth.* Advers. l. x. c. 17.

Camdeni

Digitized by Google

Camdeni Britannia bona Scaligerana 3.

Limatissima *Camdeni* nostri Britannia. *Douza* lib. 1. Annal. Holland.

Extat præclara Historia *Wilhelmi Camdeni* de rebus gestis *Elizabeth*. Primam Historiæ partem edidit dum vixit; posteriorem edere noluit ob odii metum; alteram verò partem debemus *Nicolao Peireskio*, Baroni *Gallico*, eruditorum ad stuporem Patrono. Lectu digna illa Historia, quia mira multa invenia. *Herman. Conring.*

Non *Anglos* solùm tuos, vir doctissime, opere illo tuo (*Historiâ Britannicâ*) semper victuro tibi obstrinxisti, sed omnes quotquot ubique sunt veteris *Historiæ* amantes & cupidi — Omnia in tuis scriptis mirificè mihi placent, ingenium, diligentia, eruditio, &, quod supra omnia est, judicium. *Casaubon* in Epist. 101.

Munus à te accepi, vir ornatissime, per mihi gratum, *Britanniam* tuam: quam illustrasti ingenii & industriæ clarâ face. Multum *Patria* tibi debet, multum *ex*-*teri* nos; qui per te pulcherrimam *Insulam* videmus, etiam cùm non videmus. Perge in hoc & simili studiorum genere, quod abesse non potest quin tibi famam, posteris æternum ferat fructum. *Lipsius* in Epist. ad *Camden.*

Camdenum auctorem hic sequor, scriptorem longè gravissimum. *Marc. Zuer. Boxhorn.* in Epist. p. 138.

De suâ *Britanniâ* benè meritus *Gulielmus Camdenus*. *Pet. Gassend.* in Vit. *Peiresk* p. 52.

Capio Judicem te, *Guilelme Camdene*, qui *Britannicæ* tuæ nebulas claro ingenii sole nuper illustrasti. *Lipsius* Comment. in l. 12. Annal. *Taciti.*

In *Camdeno* ut eluxit veritatis studium, dos apprimè requisita Historiam scribenti, sic maximè valuit Oratione ad Historiæ compositionem accommodatâ: nam nec mellidius *Cæsaris* stylus, nec lepos *Curtii*, nec acumen *Taciti* desunt illi; ita ejus Stylus naturali pulchritudine exurgit, sententiarum punctis tanquam luminibus aspergitur, & in animos legentium placidè se dimittit. *Lud. Molinæus* Orat. habit. in Regiâ Acad. Oxon. in laud. *Gul. Camdeni.*

Cambdenus eruditus & sagax ille Vir Historiam *Elizabethæ* Regni conscripsit, ea fidelitate eaque cura, tam terso stylo tamque acri judicio, ut absque controversia ea sit potissima pars *Anglicæ* nostræ Historiæ. Sed ipse passim profitetur se multa illis reliquisse, qui Ecclesiæ Historiam aggressuri essent. Quapropter quod ad hujus Regni exordia spectat, ut illum, ea fide, quæ tam insigni Scriptori debetur, in omnibus sequuturus sum, sic etiam cùm in quædam inciderim, quæ vel ipsum latuerunt, vel quæ in Historia tam succincta prolixius enarrare minimè necessarium duxit, non verebor præter ea quæ scripsit aliquid superaddere, quamvis fama meritò ipsi debita superfluum videri faciat, aliud quicquam rebus ab ipso tractatis adjicere. Doct. *Burnetius* suæ Reformationis Historiæ parte 2. lib. 3. p. 377. Angl.

Dominus de *Thou*, cùm generalem Historiam contexere in animo haberet, commercium colere cœpit cum omnibus *Europæ* Viris qui maximè idonei erant quæ vera essent ad ipsum transmittere: Magnum itaque cum *Camdeno* commercium habuit. Cùm autem *Camdeni* volumen primum in lucem exisset, ille verè ad ipsum a

ipsum scripsit deprehendens id adeo discrepans esse ab iis, quæ in mutuis ipsorum Epistolis exarata fuerant, præsertim respectu *Scotorum* Reginæ. De quibus quod verum erat ipsi confessus est *Camdenus*, scilicet Regem *Jacobum* illud necessariò revisere voluisse, idemque postea tradidisse in manus Comitis *Northamptonii*, qui erat Ducis *Norfolcia* frater, qui propter illam reginam capite truncatus fuerat, & plurima ex illo erasa, plurimaque alterata fuisse. Hoc molestissimum fuit *Camdeno*, qui sollicitus fuit ne posterioris partis idem esset fatum. Et ea propter illam extra Angliam ad præstantem illum Virum transmisit, ut post suum obitum fideliter typis mandari posset. Hoc in *Anglia* notissimum est. Et *Secunda Partis*, ultra mare ad Extraneum transmissio, facile quemvis inducit ad credendum eam hujus veram rationem fuisse. D. *Burnetti* Replicatio ad D. *Varillas* p. 59. Angl.

* *Gulielmi Camdeni Britannia*, ejusdemque *Annales Elizabethæ* cum *Expurgationibus* permittuntur. Ejusdem verò Actio in *Henricum Garnetum* Soc. Jesu, &c. versa in *Latinum* ab eodem *Camdeno*, omninò prohibetur. *Index Madrit.*

Extant Annales Rerum *Anglicarum & Hibernicarum* regnante *Elizabethâ*. *Lugduni Bat.* ex Offic. *Elzevirianâ* 1625. in 8°.

Extat Descriptio *Britanniæ*. *Londini* apud *Georg Bishop*. 1607. cum Tabulis Chorographicis, Fol.

Sepultus est in Ecclesiâ S. *Petri Westmonasterienſis* porticu australi, Choro proximâ, 10. Novemb. Anno Dom. 623. Parieti verò Occidentali, supra tumulum, infixa est Effigies Viri dimidiata, ex marmore albo dedolata, & ejusmodi inscriptione inferius positâ, ornata.

Qui fide Antiquâ & operâ assiduâ *Britannicam* antiquitatem indagavit, simplicitatem innatam honestis studiis excoluit: Animi solertia & Candore illustravit *Gulielmus Camdenus* ab *Elizabetha* R. ad Regis Armorum (*Clarentii* titulo) dignitatem evocatus. Hîc spe certâ resurgendi in *Christo* S. E. Q. Obiit Anno Dom. 1623. Novemb. 9. ætatis suæ 74.

ISAACUS CASAUBONUS

Clar. Ann. n. MDC. GALLUS, *Delphinas*, natus est anno 1559. Obiit anno 1614. Primo *Genevensis* Professor, pòst *Lutetiæ Parisiorum* Regius Bibliothecarius, tandem Regis *Jacobi* I. Magnæ *Britanniæ* Consiliarius factus est.

Confecit Exercitationes contra *Baronium* Cardinalem: Comment. in *Hist. Aug. Scriptores*, *Suetonium*, *Strabonem*, *Theophrastum*, *Diogenem Laertium*, *Theocritum*, *Polyænum*, *Persium*, multaque alia scripsit.

Scaliger eum eruditorum *Phœnicem*, *Heinsius* eruditionis *Solem* & ætatis decus appellabat. *Petrus Matthæus* dicere solebat, *Casaubonum* tot *Palladas* quot libros edere.

Isaacus Casaubonus vir magnus, & veluti Sol quidam Philologiæ. *Paul. Colomes.* Observ. Sac. p. 25.

Incomparabilis vir & seculi sui decus immortale, *Isaacus Casaubonus*, num quam

quam sine laude nominandus, nunquam satis laudatus *Salmas.* Præf. ad Hist. August. Script.

Isaacus Casaubonus, vir longè latéque doctissimus, & mihi, dum viveret, amicissimus, meritisque in rem literariam clarissimus, in Historicis recondis versatissimus *Salmas.* Not. in *Ælii Spartian. Hadrian.*

Cujus eruditio præconium meum longè supergressa est: equidem seculo gratulor quòd habeat, quem antiquis opponat. *Iohann. Wouver.* de Polymath. cap. 12.

Erat invictus operis & laboris, & in omnes de publico benè merendi occasiones semper intentus. *Meric. Casaub.* de IV. ling. p. 47.

Casaubono statim à teneris unguiculis sincero veræ pietatis lacte imbuto suppetebat rara Linguarum Orientalium cognitio, in *Græciâ* vix secundum, nedum parem habebat. Non deerat sacræ, non deerat Historicæ veritatis illustrandæ studium. *Iac. Capel.* Præfat. ad Vindic. pro *Is. Casaub.*

Vir Nectare & Ambrosiâ quotidie alatur, & Sarrano qui dormiat ostro dignissimus. *Remus* in *Themist.* p. 169.

Immortale Galliæ decus, quô digniorem omni laude alium ne Historiæ quidem continent. *Rittershus.* in *Salvian.*

Vir seculi nostri eruditissimus *Isaacus Casaubonus* — Cujus auspiciis hac ætate admirabilis cursus factus ad omnem doctrinæ excellentiam est. *Petr. Cunæus* Repub. *Hebræor.* p. 53. 54.

Casaubonus, vir ille plurima scit, pauca ignorat. Quàm multa quotidie eruit, quæ frustrà alibi requiras! *Dominæ.* *Baud.* in Epist. Cent. 2. Epist. 9. ad *Iohann. à Wouveren.*

Isaacus Casaubonus vir ætate nostrâ vix cuiquam comparandus. *Gasp. Sciopp.* Suspect. Lect. l. 4. Epist. 13.

Virum magnum ac doctissimum sæpiùs cum appellat *Bochartus* in Sacrâ Geographia.

Musarum favus *Isaacus Casaubonus. Voss.* l. . Instit. Orator. p. 218.

Animadversionibus *Isaaci Casauboni* in Philologum *Naucratitam* nihil hic Sol eo in genere vidit eruditius. *Idem* ibid. l. 4. p. 214.

Nihil vidi absolutius Commentatio *Casauboni* in *Suetonium. Jos. Scalig.* Epist. l. 1. Ep. 29. ad *Ia. Douzam* F.

Quàm primum mihi salivam movissent *Theophrastei Characteres* tui, dicam seriò, de potestate mei exivi, neque me continere potui, quin ea de te prædicarem quæ & meritum tuum; & amor meus postulabant: quamquam quicquid de te dixero, omne infra virtutes ingenii tui fuerit. Omnia me tua delectant, eruditio, judicium, Oratio. *Idem* Epist. 35.

Casauboni ad *Suetonium* vidi eruditum Opus. Adolescentem magni ingenii, & si vivit ac temperat, omnibus numeris perfectum. *Lipsius* in Epist. Cent. ad *Germ. & Gal.* Epist. 24. ad *Jos. Scalig.*

Animadversiones tuas in *Athenæum* accepi, gratum sanè donum te mittente: Agnosco amorem, quem jure tamen deberi mihi scio amanti. Quod ad ipsa-

Digitized by Google

quid nisi te dignæ sint? nec vel conetur aliquis tale, nisi interiore quadam & varia doctrinâ, quam tibi contentu tribuimus, *Casaubone*, qui aliquid sapimus aut judicamus. *Lipsius* in Epist. Cent. ad *Germ.* & *Gall.* Ep. 69.

Magnus ille literarum vindex *Is. Casaubonus* tam luculentis & eruditis Animadversionibus *Suetonium* illustravit, ut nihil à quoquam adjici potuisse videatur; ab eo tamen sive majoribus negotiis districto, sive humani ingenii lege, nonnulla prætermissa fuisse dubitari non debet. *Boxhorn.* in Lit. ad *Dan. Heins.* dat. *Lugd. Bat.* Anno 1631. Kal. Aug.

Casauboni in excolendo *Polybio* industriam *Augustus Thuanus* & *Fronto Ducæus* summopere extulerunt: ea verò utrique potissimum placuit *interpretandi* ratio, quam hoc Opere transferendo tenuisset, ut non facilè dici posse crederent, *Polybium* ne *Casaubonus*, an *Casaubonum Polybius* convertisset. *Huet.* de Opt. Interpret. Gen.

Præter Casaubonum hodie nullus doctus, apud Calvinistas. In *Casauboni Persio* condimentum pilce sapidius est. *Theophrasti* Characteres & *Athenæus Casauboni* optimi sunt. D. *Casaubonus* eleganter Latinè scribit. Affectu peccat in Epistola quam de Serarii libro ad me scribit. Ejus Epistolas semper asservo. Casaubonus doctissimus ex omnium qui hodie vivunt. *Casaubonus* non scribit ut *Itali* fusè. Plurima novit quæ *Lipsius* ignorat. *Casaubonus* non debebat interesse colloquio Plesiæano, erat Asinus inter Simias, doctus inter imperitos. *Scalig.* posterior. Gall.

J. F. *Vavassor* observavit *Casaubono* sæpiùs excidere *Gallicismos* & errores *Grammaticos* in ejus *Latinitate*. D. *Motteus* le *Vayer* ipsum culpat quòd tenerorum nimis affectu amaverit Authores in quos laboravit, quodque pravum morem secutus fuerit plerorumque ex Scholiastis & Interpretibus, cæteros omnes *Authores* deprimentibus ut meritum illius extollant, quem vel explicandum vel interpretandum suscipiunt; Inter alios verò contendit eum de *Cornelio Tacito* contemptim locutum esse, ad hoc tantùm ut *Polybio* famam conciliaret. *Judicia Eruditorum Paris.* 1685. Gall.

Augustus Buchnerus referebat, *Casaubonum* pro *Exercitationibus* contra *Baronium* à Reg *Anglia* quotidiè coronatum vel ducatum accepisse. *Konig.* in Biblioth.

Petrus Molinæus, in literis ad *Jac. Montacutium, Bathoniensem* Episcopum, an. 1610. *Casaubonum* arguit, quod ad *Papismum* inclinet, ejusque apostasia metuenda sit, nisi in *Angliâ* servetur.

Multa sunt in *Casauboni* Epistolis singularia, quæ tam ad historiam literariam quam Civilem illius temporis pertinent: Stylus familiaribus scatens elegantiis & argutiis; Græcæ linguæ flores, adagia ubique apparent. Compositio quidem *Ciceroniana* non est, neque, ut ipse fatetur, se multùm cruciavit in verborum delectu; sed tamen miram omnia elegantiam spirant. Etenim compositio interdum omnem sermonis faciem commutat, cujus exemplum habemus in *Camerario*, de cujus stylo *Philippus Melanchthon* l. 4. Ep. 206. ita judicat: Quòd, cùm anteà *Ciceronis* verbis & phrasibus uteretur, compositionem verò periodorum aliam haberet, poli-

Digitized by Google

eà, cum etiam hanc ad *Ciceronis* normam instituerat, seipsum quasi superârit. Qui Græcis formulis in scribendis Epistolis delectantur, multas tum ex *Casauboni*, tum ex *Reinesii* Epistolis colligere possunt. Recensentur hîc quoq; e sæpè Arcana quorundam eruditorum, quorum nomina non sunt addita, quæ detexit aliquâ ex parte *Colomesius* in Clave Epistolarum *Scaligeri* & *Casauboni*, , quæ addita est corpusculis ejus literariis. Non tamen ille omnia notavit. *Rittershusius* in Epistolâ ad *Richterum* scribit, se plures habere *Casauboni* Epistolas, p. 201. Ab eo credo impetravit plurimas *Gronovius*, quas editioni suæ adjecit. Extat ad *Richterum* ejus de illâ re Epistola. Ejus Epistolas *Richterus* quadam ad *Gronovium* Epistolâ Romæ combustas nunciat, p. 240. latitant & in Bibliothecâ *Gudiana* multæ *Casauboni* Epistolæ. *Dan. Georg. Morhof.* Polyhist. p. 287. 288.

* *Isaaci Casauboni* Epistolæ quotquot reperiri potuerunt; item Epistola de morbi ejus mortisque causâ in Decreto 26. Octob. 1640. Ejusdem Corona Regia ab *Euphormione* in lucem edita, in Decreto 18. Decemb. 1646. Item in primum Tomum *Annalium Baronii* in Decreto 12. Decemb. 1624. prohibentur. Vide *Ind.* Librorum prohibit. *Alexandri* VII. P. M. jussu edit. *Romæ* 1664.

Varia ejus Opera variis in locis atque temporibus sunt impressa.

Hoc ejus Epitaphium; quale legitur *Londinii* in Templo *Westmonasterienſi:*

ISAACUS CASAUBONUS.

[O Doctiorum quidquid est assurgite
Huic tam colendo Nomini]

Quem Gallia *Reip literariæ bono peperit*, Henricus *IV.* Francorum *Rex invictissimus* Lutetiam *literis suis evocatum, Bibliothecæ suæ præfecit, charumque deinceps dum vixit, habuit. Eôque terris erepto* Jacobus *Magnæ* Brit. *Monarcha, Regum doctissimus, doctus indulgentiss. in* Angliam *accivit, munificè fovit, posteritasq; ob doctrinam æternùm mirabitur. H. S. E. invidiâ major. Obiit æternitati in* Christo *vitam arbitratus Kal. Jul. 1614. Ætat. 55. Viro opt. immort. digniss.* Th. Mortonus *Ep.* Duneim. *jucundissimæ quond frui licuit consuetudinis memor Pr. S. P. CIↃ. MDCXXXIV. Qui nosse vult* Casaubonum, *non* Saxa *sed* Chartas *legat superfuturas marmori, & profuturas posteris.*

MARTINUS ANTONIUS DELRIO, Soc. Jes.

PAtriâ *Antverpiensis*, sed, quod nomen etiam indicat, *Hispaniâ* Origine, genere nobili natus Anno 1551. Ipso Pentecostes meridie. Obiit *Lovanii* ex acerbissimis Calculi cruciatibus An. D. 1608. Octob. die 19. Ætatis 58. Clar. A. D. MSS.

Digitized by Google

Reliquit Adagia Sacra Vet.& N.T.Disquisitiones Magicas:Notas in *Genesin, Canticum,Threnos:* Comment. in *Senecam* Tragicum,&c.

Ipso pueritiæ exordio vegetum, acre emicuit ejus ingenium,ad literas aptum atque incitatum:cui cum accessisset contumax studium,eò brevi evasit doctrinę, ut,annos 19.natus,plus minus mille & centum Auctorum Sententias acri judicio expensas congesserit in unis Adversariis ad *Senecam*:quem ideo *Justus Lipsius* ævi nostri *miraculum* appellans,negabat se scire an sint non pauci eorum Scriptorum quos ille diligenter evolutos proferebat. *Græca,Latina*que adjunxit linguas *Hebraicam* & *Chaldaicam*;cum dilectus etiam esset *Flandricè, Hispanicè, Gallicè* ac *Germanicè*.Poëtarum,Oratorum,Historicorum quidquid toto *Belgio* erat,excussérat. Fuit vir animi candore summo,ut,quod ab eo dicebatur,sincerum, confirmatumque omnes arbitrarentur. Nullus fuit eo unquam magis integrè virtuti amicus,& honestati,ubicunque ea demum esset,in quocunque esset. In ipsis hostibus quidquid non illaudatum esset, ingenuè amplectebatur, & efferebat. Non opinionibus vulgi rapiebatur : in omnibus rationem sequebatur ducem, cætera susque deque habebat. *Alegambe.*

Delrius, Latinè,Græcè, Hebraicè,Chaldaicè,Flandricè, Hispanicè,Italicè,Gallicè,Germanicè ita loquebatur (sunt distincte novem Idiomata) ut in plerisque eloquentissimus,in nullo hospes esset. *Quintus Ennius*, teste *Gellio*, tria corda habere dicebat,quod loqui *Græcè, Oscè,* & *Latinè* sciret. Num igitur non novem corda habuerit *Delrius*, qui novem linguas percalluit? —Prodigio simile est vel ipsa sola Auctorum in *Jure* nomina meminisse, quos ille Epistolâ ad Parentem suum se perlegisse commonstrat.Fuit vere (quod *Tullius* de *Catone*)librorum helluo.*Drexell.*Aurifod.part.1.c.5.

Delrius vir maximis hujus ævi Heroïbus adnumerandus, Poëta,Orator,Historicus,Jurisconsultus,Theologus,variorum item Idiomatum scientissimus,*Ant. Sander.*de *Brugens.*erud. claris.

Multijugæ lectionis vir,*Ant.Delrio.Voss.*l.3.de Idolol.c,44.

Poëtas, Oratores,Historicos omnes,cum sacros,tum prophanos,Philosophos, Theologos, omnium denique disciplinarum Scriptores sic exhauserat, nihil ut ignorare,&,quod disceret,deesse videretur. Sacrarum literarum lectione potissimùm sub vitæ exitum delectabatur; ut dolendum profectò sit,virum *Hebræis, Græcis,Latinisque* linguis apprimè instructum, in medio illustrandæ Scripturæ divinæ cursu,Orthodoxæ Ecclesiæ ereptum Sed & nos *Belgæ* magnum certè lumen patriæque decus amisimus, quod ad funesti hujus Belli *Historiam*, quam ad *Joannis Austrii* excellum deduxerat,ex fide prosequendam,horro rerum usu, judicioque præstans,[quæ duo in Historico potissimum requiri solent] longè aptissimus videretur.Inter ingenii monumenta, quæ cùm ad Theologiam, tum ad Jurisprudentiam literasque humaniores illustrandas varia posteris reliquit, maximè laudantur tenenturque manibus *Disquisitiones Magicæ*; novum scilicet, atque,ut *Lipsius* appellat,*doctum opus.Aubert.Miræus.*

Pleraque ex iis probasse olim mecum *M.Ant.Delrio* (cum honoris & amoris causâ nomino) clarissimo viro, & non ad hoc sæculum amico; cujus fides certa

certa mihi, fuit, rebus incertis. *Lipſ.* l.1. Elect. c. 26.

M. Ant. Delrio Juriſconſulto, pro adverſariis in *Senecam*, pro Notis in *Claudianum*, in *Senecam*, *Solinum*, alios denique, quum multùm antè deberemus, nunc nuper Latinæ Tragœdiæ nomine plurimum debere cœpimus. *Sciopp.* de Art. Crit. p. 14.

Lutum & ſtercus Generis Humani *Martinus Delrio*——Quò invidentiorem maledicentiorem, arrogantiorem bipedem hodiè neminem credo vivere. *Joſ. Scalig.* in epiſt. 133. 134.

Salmaſius ejus Editionem *Solini* non magni æſtimat. *Salmaſ.* Prolegom. in *Jul. Solin.* Polyhiſt.

Varia ejus Opera variis in locis atque temporibus ſunt impreſſa.

JOANNES DRUSIUS

Clar. An. D. M D C.

A *Lidenardenſis*, *Flander*, natus anno 1550. d. 28. Junii. Obiit. 1616. die 12. Febr. *Hebraicas Oxoniæ* literas ab anno ætatis 22. quadriennio, *Lugduni*, apud *Batavos* Septennio, & reliquo vitæ tempore *Franekeræ* apud *Friſios* profeſſus eſt.

Scripſit Præterita in Novum Teſtamentum: Notas in *Siracidem*: Comment. in loca difficiliora Pentateuchi: Obſervationes Sacras: Quæſita per Epiſtolas; multaque alia.

Ioannes Druſius Linguæ S. Profeſſor celeberrimus, Linguarum Orientalium cognitione apprimè imbutus. Opera ejus nota ſunt. *Quenſtedt.*

Vir Linguæ *Hebraicæ* peritiſſimus, & in Scriptis *Rabbinorum* verſatiſſimus. *Leigh* in Tract. de Eruditione & Erud.

Magnus ille *Druſius*, vir nulli in literaturâ *Hebraicâ* ſecundus. *Jac. Cruc.* l. 1. Epiſt. ep. 1.

Admonuit me etiam de non paucis *Ioannes Druſius*, vir certè magnam diligentiæ & eruditionis laudem plurimis editis Tractatibus meritò conſecutus. *Theod. Beza* Præf. ad Lector. Annot. ad N. Teſtam.

Crede mihi ſine fuco & fallaciis affirmanti, is tu mihi es, *Druſi* doctiſſime, cujus judicio probari noſtras Scriptiunculas, imò verò ipſum me ſeriò gaudeam. *Iſ. Caſaub.* Epiſt. 71.

Ioannes Druſius ſui ſeculi peritiſſimis Linguæ Sanctæ meritiſſimè accenſebatur, propriique meriti adeo perſuaſus erat ut *Divini Grammatici* nomen ſibi tribuiſſet——Multi dicunt eum *Serario Hebraica* Linguæ callentiorem fuiſſe, licet in omnium aliorum ſcientia *Jeſuita* iſte illum longiſſimè ſuperaret. Judicia Erud. per *Baillettum* Pariſ. 1685. Gall.

Rabbinos non legit. Imo adverſus *Serarium* libro hunc, leniter nimis tractat. Quam miſerum eſt *Druſii* judicium. Nihil præter ſuam Grammaticam novit. *Serarium* doctrina non exæquat niſi quoad *Hebraam Grammaticam*. Liber ejus

dg

Digitized by Google

de *Nomine Dei Tetragrammate Jehova* præclarus est. Filius est Patre doctior in *Hebræis*. *Drusius Lipsii* Simius miram habet Latinitatem; non Latinè scribit. *Drusius* præ *Buxtorfio* nihil est. Triginta sunt anni ex quo Grammaticam docet, nihilque præterea novit, & mirum esset nisi sciret optimè. Ego benè scio quid sit *Drusius*, est doctus in *Grammaticis* & in Textu *Hebræo*. *Drusius* noluit unquam subscribere confessioni nostræ, & propterea illi malè volunt sui Collegæ *Drusius* nescit quid sit Religio. Nostræ Confessioni non suffragatur. *Lovanii* inter Papistas educatus est. Drusius non est Doctus, licet se putet esse doctissimum. *Scalig.* posterior. Gall.

Drusius, qui sepissimum inter Criticos illos locum occupat, cæteris omnibus, meo quidem judicio, anteponendus est; nam præterquàm quod in Lingua *Hebraica* doctus erat, & per se ipsum Judaicos libros consulere poterat, Veteres Græcos Translato ex accentu legerat, adeo ut meliorem sibi formavisset ideam Linguæ Sacræ, quàm cæteri Critici, qui unicè Rabbinorum lectioni incubuerunt. Ad quod addi potest quòd Divi Hieronymi & quorundam aliorum Patrum Opera perlegisset. Verbô ut absolvam, *Drusius* omnium Criticorum, qui in hac Synopsi comprehenduntur, doctrina & judicio præstantissimus est. Or. Pr. *Rich. Simon.* Hist. crit. V. T. lib. 1. c. 17. Gall.

* *Joannis Drusii* Opera prohibentur, donec emendentur. Vid. *Indicem Romæ* impressum ann. 1681. 86.

Extant in *Ruth & Estheram* Annotationes cum Scholiis. *Amstel.* 1632. 4°.
Extant in *Iobum* Scholia. *Amstel.* 1636. 4°.
Extant in *Prophetas Minores* Commentarii sive lectiones. *Amstel.* 1627. 4°.

Hoc ejus Epitaphum, Auctore *Paulo Busio* JC.

Qui priscos ritus, qui mores Gentis Judæ
Norat, & haud illi cesserat ingenio:
Qui doctus Latiâ, Græcâque, *& quotque ab Ortu*
Linguæ usquam notæ Drusius *unus erat.*
Ast idem, haud alius quo Vatum oracula nuper
Tersius explicuit, conditur hôc tumulo.

Aliud, Auctore S. *Siccamâ.*

Maximus exiguo tegitur sub marmore Drusus,
Si tamen Heroës marmoris urna tegit,
Drusius Hebrææ *vindex, & gloria linguæ,*
Per quem obscura minus pagina sacra fuit.
Pignore quo tantum Franckera *civita superbit,*
Quantum Scaligero Leida *Diserta suo.*

Qui

Digitized by Google

Qui vitæ fastus & fama quæ circuit orbem,
Dum studium & pietas crescere posse negant.
Crescere quo posset cœlum restabat avitum,
Cœlum adit, & patrio stella recepta polo est.
Filia cum genero tanti cognominis hæres
Hîc cineres posuit: cætera fama tenet.

JACOBUS DAVYUS PERRONIUS.

CArdinalis, Magnus *Franciæ* Eleemosynarius, Episcopus *Ebroicensis*, dein Archiepiscopus *Senonensis*, natus est vicesimo quinto Novembris Anno 1556. Obiit *Parisiis* quinto die Septembris anno Dom 1618. Clar. An. D. MDC.

Scripsit varia, quæ duobus magnis voluminibus continentur. *Gallicè.*

Iacobus David Perronius adolescens in scholasticâ philosophiâ, & *Scholastica*, ex eâ natâ, Theologiâ egregiè doctus, ad hæc peramœno & faceto ingenio & verbis *Gallice* pangendis felici, qui *Philippi Portæ* viri optimi & opimâ fortunâ, quam adeptus est, dignissimi commendatione in aulam se insinuaverat, ejectâ, in quâ educatus fuerat, *Protestantium* doctrinâ. *Thuan.* ad ann. 1591.

Cardinalis ad stuporem doctus, velut scribendi ambiguus pauca emisit sermone patrio, sed prorsùs ad amussim, quæ nativi *idiomatis* interstrato nitore, & singulari expolitione verborum delectu ubique adhibito, multoperè commendentur. *Nomen. Lat.* S. R. E. Cardinalium.

Iacobus Perronius, vir sanè præstantissimus, ingenio & eruditione admirandus, facundia *Nestor*, atque ut Theologus nemini secundus, sic & Poeta *Latino* ac *vernaculo* sermone elegantissimus. *ub. Miræus.*

Iacobus Perronius doctus & eloquens ad miraculum: quem si amplius laudare voluero, fucos faciam, cùm sit major omni laude. *Spondan.* in Annal. ad Ann. 1618.

Auctoritate es inter tuos, & ingenii atque doctrinæ fama apud omnes. *Is. Casaub.* 710. p. 900.

Cardinalis *Perronius*, magnus ille & curiosus *Antiquitatis* indagator. *Ioan. Dallæus* de ver. us. Patr. p. 155.

Cujus nomine nullum ferè est apud adversarios illustrius. *Idem* de Pseudepig. Apostol. l. 1. c 1.

Cardinalis Perronius Gallicani Cleri ac *Romanæ* purpuræ decus singulare. *Phil. Labbe* de Script. Eccles. Tom. 2. p. 489.

Petrus Molinæus in Præfatione libris adversùs Cardinalem *Perronium*, cui titulus, *Novitas Papismi* de *Perronii* Responsione ad Regem *Iacobum* sic judicat: Nullum inter Adversarios Opus tam elaboratum, reperio. Sed modica ejus Linguæ *Græcæ* & humaniorum Literarum peritia, facit ut frequenter cespitet. Gall.

Circa annum 1623. prodiit Cardinalis *Perronii* liber contra serenissimum Regem *Iacobum*. Liber quem *Pontificii* immensum quantum laudibus extollunt.

Digitized by Google

Et est fanè omnium, qui *Romanam* fidem *Gallicè* propugnaverunt, eruditissimus & subtilissimus. *Gul. Bates*, in vit. *Petr. Molin.* p. 716.

De *Stylo* judicium ferre possum, quoniam totos 25. annos probatos omnes Authores *Latinos, Græcos* & *Italos* evolvi; totis 15. annis *Ciceronis* Oratorem in perula semper gestavi. *Perroniana* p. 306. 307 Gall.

Omnia illa sunt ex usu aulæ, inter Aulicos & Fœminas; ut de Cardinali *Perronio* dicebat *Iosephus Scaliger*, qui ut in Aula doctus existimaretur, apud Mulieres differebat de Fluxu & Refluxu Maris, de Ente *Metaphysico* & de principio *Individuationis*. *Guido* Patin Epist. 67. Gall.

Cardinalis ille *Ebroicensis* magna laborat ambitione. Doctus non est, loquitur ejus, Fœminis gratus est. *Parisiis* cùm degerem *Perronius* umbra mea fuit, me continuò sequebatur cum Magnates convenichem; hoc inficias non ibit. *Scaligerana* posterior. Gall.

Perronius Mornæi insignem de *Eucharistia* librum frustrà aggressus, castratis, mutatisq; editionibus suis imposuit; *Mornæo* edito scripto causam suam defendente. *Hofmann.*

Dominus *Faulkand* vocat eum Magnum, Eloquentem, & Sagacem Cardinalem *Perronium*, eumque *Bellarmino* atque *Baronio* anteponit, asseritque de ejus libro adversus Regem *Iacobum*, eum fuisse Architectum gloriosissimi Ædificii: quod unquam, ne quidem arbitrabatur, exstructum fuisset in Ecclesiæ *Romanæ* honorem. Angl.

Quòd *Picherellus*, qui Ecclesiæ Romanæ erroribus valdè addictus non erat, ab hac palàm dissenserit in Transubstantiationis Dogmate, non admodum mirandum est: Mirari magis subit, quòd Vir adeo eminens inter Romanos, scilicet Cardinalis Perr., quique tam multa scripsit in Transubstantiationis patrocinium, nunquam tamen illam ullatenus crediderit. Hoc nihilominus cum quibusdam Amicis paulò ante mortem confessum liquidò nobis constat, quòd nimirum hanc Doctrinam monstrosam censeret; se quidem omnes adhibuisse conatus ad illam, quantùm fieri poterat, infucandam in Scriptis suis; sed malæ causæ patrocinium se suscepisse, quamque nemo tueri posset. *Isaaci Vake* Præfatio præmissa dissertationi suæ de Sacra Euchar. Angl.

Hoc ejus Epitaphium in Cathedrali *Senonum*:

H C. F R. L. M. Æm. P P.

Jacet hîc quod claudi potuit *Iacobi Davii Perronii*, qui S. R. E. TT. S. *Agnetis* in agone Presbyter Card. annos quaterdenos, Archiepiscopus *Senonum*, *Galliarum* & *Germaniæ* Primas, Magnus *Franciæ* Eleëmosynarius duodenos, inter homines mortales ternos & sexagenos mortalis homo vixit; mortalis esse desiit Non. Sept. An. Christi 1618. At vivet posthac, æternumque apud omnes gentes atque nationes gloria immortalis, quam ex Hæresi toties reportatæ victoriæ, acta in *Italia*, *Franciâque* constituendis ac conformandis

Digitized

dis Ecclesiæ nutantis rebus felicia, iusta, & præclara; Libri denique quos plurimos atque divinissimos incomparabilis ingenii clarissima monumenta reliquit, ei meritissimò pepererunt.

ARNOLDUS PONTACUS.

GAllus Burdegalensis, è nobili *Pontaciorum* familia: Episcopus *Vasatensis* fuit. Obiit Anno 1605. Clar. An. ● NDC.

Anno 1604. *Arnoldus Pontacus* præclarè de *Chronologiâ* meritus est *Notis* & *Animadversionibus* suis ad *Chronicorum* tres Scriptores; *Eusebium Pamphili*, *Hieronymum*, & *Prosperum Aquitanicum*. *Pontacus* hic, vir maximæ eruditionis, Episcopus *Vasatensis* fuit, & utrique Concilio *Regio* à Consiliis. Huic *Gilbertus Genebrardus* suam dicavit *Chronologiam*; ipse autem duos posteriores libros emendavit, & adauxit. *Voss.* de scient. Mathemat.

Quum hæ *Notæ* propè ad exitum perductæ essent *Chronicon Eusebianum* τῷ μακαρίτῃ Domini *Arnoldi* Episcopi *Vasatensis*, viri doctissimi & humanissimi, missu ipsius accepimus, quod licèt eâ animi alacritate à nobis exceptum est, quam & *Auctoris* virtus & *Operis* meritum exigebat; tamen hoc nostrum gaudium proprium esse repentinus de ejus viri morte nuncius non passus est — Quanti ego illius mores doctrinamque fecerim, facioque, sciunt atque testari possunt, qui hominem de facie sibi ignotum ex solâ prædicatione nostrâ, atque solam fidem nostram sequuti, amare atque observare cœperunt Quum igitur ille optimus, modestissimus & doctissimus vir, tantum diligentiæ & laboris ad *Eusebii Chronici* restitutionem attulerit, quantum in hoc genere scribendi, aut nemo aut pauci ante eum præstare potuerunt, facere non possum quin & ejus *Editionem*, & studium incredibile quo illam excoluit, diligentiam indefessam, quâ tot scriptos *codices* inter se contulit, quibus possim laudibus commendem, *Ios. Scalig.* ad *Euseb. Chron.* in addend.

Mirati eramus paulò antè, & meritissimè quidem, viri præstantissimi, longéque doctissimi *Arnaldi Pontaci* Episcopi *Vasatensis* fidem, industriam, & in affectâ pariter ætate diligentiam propè sine exemplo, in tot conferendis antiquis *membranis*, ex quibus pulcherrimam illam suam ejusdem *Eusebii* editionem concinnavit: quæ prius ab ipso suscepta, quàm de tuo consilio quicquam resciisset, (ut sæpius ipsum mihi literis significasse teneo) eodem ferè tempore edi cœpta est, cum Tuâ. Sed *Præsulis* amplissimi immaturus obitus, & tibi fructum vel jucundissimum amicitiæ quâ eratis invicem juncti; & ipsi gaudium ademit, quo nunc fungeretur inæstimabili, cùm videret *Opus* a se feliciter inchoatum, feliciissimè à Te esse consummatum. Constat mihi, ipsum, si jam viveret, quâ eruditione fuit, quò erga Te affectu, & candore in æstimandis tuis virtutibus, non minus acrem *Operis* tui adversùs invidos & obtrectatores vindicem futurum, quàm assiduum tuarum laudum apud bonos præconem. *Is. Casaub.* ad *Ios. Scalig.* 8. Kal. Sextil. an. 1607.

Arnoldus Pontacus in iis, quæ ad P. *Hieronymi Chronicon* magnâ industriâ, nec doctâ inâ minore, annotavit, *Voss.* de vit. Serm. l. 2. c. 3.

Ut observavit doctissimus & diligentissimus *Arnoldus Pontacus* in suis ad Chronicum *Prosperi* notis. *Voss.* de Hist. *Pelag.* p. 31.

Arnoldus Episcopus *Vasatensis Pontacus*, cujus sæpe mentionem habuimus vir *Hebraicarum* literarum & *Historiæ Ecclesiasticæ* peritissimus, *Spondan.* Not. in *Baron.* epitom. adann. 389 Num. 16.

Nullatenus timeo Eusebii editionem à Dom. de *Bazas Pontac*; non quòd ejus eruditionem non magni faciam, nec agnoscam eum esse valde peritum *Hebraicæ* præsertim linguæ Historiæq; *Ecclesiasticæ*. Sed quòd Tu facies ille nequaquam facere poterit, imo quamvis id facere posset, id tamen non facere aut faceret non ausit. Eusebius liberè tractari debet, & à Viris qui nullam censuram pertimescant. Extant Exemplaria rebus quas addiderunt Monachi adeo referta, ut pauca post tua legitimæ notæ deprehensa fuerint. J. *Gillotius* ad *Scaligerum* pag. 95. Synopseos Epistolarum ad ipsum scriptarum. Gall.

CONRADUS RITTERHUSIUS.

Clar. An. D. M. D. C. B *Runstvicensis*, Jurisconsultus, & Philologus, natus est anno 1560. Obiit An. 1613. *Altorfii* Jurisprudentiam 21 annos publicè professus est. Morito *Casp. Pansa* & *Christ. Adamus Venzelick* parentaverunt.

Præter *Iuridica* Scripta, Commentarium in *Oppianum*, *Salvianum*, *Gunthe-rum*, *Phædrum*, *Plinii* Epistolas ad *Trajanum*, *Malchum*, *Isidorum Pelusiotam* edidit. Dicitur etiam *Lexicon* ex *Patrum Græcorum* & *Latinorum* Scriptis collegisse. Varia Carmina composuit.

Verè fuit vir hic insignis, alter sui sæculi *Scævola*, Orator, Poëta, Philologus & Philosophus eximius, *Græce* & *Latine* Linguæ callentissimus; ita ut perpetuò cum *Literarum* Principibus, *Homero*, *Platone*, *Aristotele*, *Demosthene*, *Herodoto*, *Xenophonte*, *Thucydide*, *Isocrate*, aliisque tam sacris quàm prophanis Scriptoribus, *Græcis*, *Græcè*: cum *Cæsare*, *Tullio*, *Varrone*, *Marone*, *Horatio* & aliis *Latini Idiomatis* proceribus *Latinè* scribendo & dicendo certare posset. Linguæ etiam *Hebraeæ* non hospitem fuisse, inde apparet, quòd *Psalmorum Davidicorum* maximam partem eâ felicitate metris *Romanis* expresserit, ut *Hebraicè* docti pronuncient, neminem ferè omnium *Paraphrastarum* ita fontes aperuisse, & acu, quod aiunt, rem tetigisse. *Melch. Adam.* in vita ejus.

In *Patrum* lectione singulari cum studio est versatus, quod testatur *Lexicon ex Patrum Græcorum* tum *Latinorum Scriptis* collectum & digestum, Opus immortalitate & luce publicâ dignum. *Idem* ibid.

De omni litteraturâ præclarissimè meritus est *Conradus Ritterhusius*. *Ioan. Andr. Quensted.*

Gruterus gemmam omnium doctorum atque bonorum inæstimabilem, eum appellavit. Vide plura apud doctissimum *Ritterhusium*, cujus manibus æternam felicitatem precamur. *Barth.* l. 29. Adversar. c. 3.

Utinam,

Utinam, mi *Rittershusi*, interiora animi mei nosses! scires quàm solear mihi esse gratum quicquid à te fuerit profectum. *Salvianum* verò qui pluris faciat quam ipse facio, non facile invenias. Itaque pro eâ operâ, quæ illi optimo Scriptori à te est impensa, ago tibi pro meâ virili grates gratissimas. Bene de literis meritus es, bene de studiis pietatis, bene de nomine Gallico. *Is. Casaub.* in Epist. 605.

Tu mihi mittis elegantissimos *elegos* tuos, mihi in *Ambrosia* loco gratos, tàm quam priscâ illâ & nativâ verborum significatione, variarum quoque Sententiarum intertexturâ nitidissimos. *Scioppi* l. 3 suspect. lection. epist. 20.

Rittershusius Vir est honestus & doctus *Rigaltius* immerito ipsum lacessivit in ejus Phædrus. Scaligerana *posterior*. Gall.

* *Conradi Rittershusii* differentiarum *Iuris Civilis*, & *Canonici*, seu *Pontificii*, libri septem prohibentur. Ejusdem liber cui Titulus *Ius Iustinianæum*, hoc est, Novellarum Imp. *Iustiniani Augusti* expositio Methodica, prohibetur in Decreto 10. Martii 10. 1619.

Extant Carmina ejus Tom. 3. *Delit. Germ.* 483. Alia ejus Opera variis in locis atque temporibus sunt impressa.

JACOBUS AUGUSTUS THUANUS.

Clar. An. D. MDC.

Gallus, natus est *Parisiis* anno Dom. 1553. Obiit anno 1617.

¶ Condidit Historiam rerum per totum Orbem gestarum ab A. C. 1545. usque ad An. 1608. stilo luculento. Extant ejusdem Hieracosophion sive de re accipitrariâ libri tres; item, Constantia *Iobi*, *Ecclesiastes*, *Threni*, *Ieremiæ*, &c.

Vir genere, doctrinâ, dignitate maximus, & inter hujus ævi Historicos principe loco dignus. *VVhear.* in Meth. Leg. Hist. sect. 45.

Incomparabilis nostri temporis Historicus nuncupatur *Conrado Rittershusio* ad *Salvianum*.

Iacobus Augustus Thuanus suæ ætatis Historiam summo judicio & fide, sine odio & gratiâ, ad *Dei* gloriam & publicam utilitatem prudentissimè conscripsit. Opus & styli elegantia, & gravissimarum rerum copia ac majestate cum quibusvis sive veterum sive recentium in eo genere Scriptis conferendum. *Lansii* Orat. pro *Gall.* p. 177.

Thuanum ego virum divinitùs datum censeo sæculo isti in exemplum pietatis, integritatis, probitatis, &, ut uno verbo dicam, πάσης ἀρετῆς καὶ καλοκἀγαθίας. *Casaub.* Epist. 204.

Vir immortali laude dignus, & Historicæ veritatis lumen. *Montacut.* Antidiat.

Iacobus Augustus Thuanus, vir illustris, ingenii celsissimi, ac juris publici optimè consultus. *Quensted.*

Vir non minus eruditione quàm officii dignitate nobilis, & si quis alius, veri studiosus. *Marion.* Causa Reg. c. 3.

Digitized by Google

Cimprimis laboravit *Thuanus* odio zelotarum Religionis *Pontificiæ*, licèt ipse fuerit *Pontificius*; sed quia scelera suorum non dubitaliter divulgare adeo verè, & usque adeò veritatis habitâ ratione, ut ne *Papæ* quidem pepercerit, incurrit in odium imprimis *Jesuitarum*. Primum ejus *Volumen* in *Indicem Expurgatorium* relatum erat *Romæ*; in *Indice* tamen *Coloniæ* edito non conspexi illud. Jactant plerique id factum esse propter Præfationem doctissimam, quæ *Pontificios* vehementer mordet. *Thuanus* autem est me quidem judice hujus & superioris seculi *Historicus* maximus, ob insignem παῤῥησίαν, & studium veritatis. Dolendum tamen est de illâ temporis injuriâ, quæ reliqua ejus *Historica* prodire prohibet. *Herman. Gonring* de *Gall.* Regn.

Iacobus Augustus Thuanus ut in Historicis seculi nostri secundus est neminiin *Poëseos* gloriâ cedit paucissimis; quod vel ex tribus ejusdem *De Re Accipitrariâ* libris discimus: Nec *somnio* illius *Epico*, *Chivernium Franciæ Cancellarium*, quicquam vigilianius. *Borrich.* de Poët. p. 119.

E junioribus tres libros *De Re Accipitrariâ* elegantissimo Carmine scripsit *Iacobus Augustus Thuanus*. *Voss.* de Philosoph. p. 58.

Inter plurimos ejus labores cum immortali celebritate circumferuntur præfatæ Temporum ejus Historiæ, dignissimæ quæ ab eruditissimis ingeniis legantur; non tamen omnibus Principibus gratæ, sive ob aliquam Authoris affectum naturalem, aut ob immodicam calami ejus libertatem circa hominum actiones, aut quod alienas Jurisdictiones nimis accuratè describat. Ardenti quodam *Gallicæ* Gentis studio Patriæ multum adulatus est. Nec defuerunt qui à Catholicismo ipsum existimarint alienum; Sed defensione & in vita & in morte non caruit. Mundo non autem famæ mortuus est anno 1616. *Laurentius Crassus*. Ital.

Chytræum sequitur in plerisque rerum Germanicarum narrationibus, verbis ejus non nisi leviter mutatis. *Conring.* 15. de urbibus German. Sect. 15.

* Ejus Historiæ prohibentur in edicto 14 Novemb. 1609 & 30 Jan. 1610. Cum expurgationibus permittuntur in *Ind. Madrit.* 1. 67.

Præferendæ sunt *Editiones Parisinæ*, ab ipso *Thuano* procuratæ, prima editio an. 1604. & *Genevensis*, in quâ nonnulla Autoris jussu ab editore *G. Mich. Lingelsheimio* expuncta, singulisque libris præmissus Indiculus scriptorum, quibus in concinnandâ quâque parte Historiæ usus erat. *Boecler* ad lib. 2. Tac. Hist. 92.

Hoc ejus Epitaphium:

Jacobo Augusto Thuano, Christophori *filio in Regni Consiliis Adsessori, Amplissimi Senatûs Præsidi: literarum quæ res divinas & humanas amplectuntur, magno bonorum & eruditorum consensu peritissimo: Variis legationibus summâ sinceritate ac prudentiâ functo; à Principibus ævo suo laudatiss. eximè culto: Historiarum scriptori, quod ipse passim loquuntur, celeberrimo: Christianæ Pietatis antiquæ retinentissimo. Parcissimè censuisse videtur, qui tali viro seculum defuisse dixit.* Jacobus Augustus Thuanus, Jacobi Augusti *filius*

lius, Amplissimi Ordinis Senator & Præses, tam sui, quàm Fratrum ac Sororum affectibus obsequens faciendum curavit.

SETHUS CALVISIUS.

Clar. A. D. MDCV. *Germanus*, natus est anno 1556. Obiit anno 1615.

Anno Dom. 1605. *Sethus Calvisius* juris publici faciebat *Chronologiam* suam: in quâ *Iosephi Scaligeri* imprimis institit vestigiis. Atque idem anno 1611. & sequenti, in lucem dabat *Elenchum Calendarii* à Papâ *Gregorio* 13. comprobati. Duo hæc verò sibi *Calvisius* in *Elencho* illo proposuit: ut ex fundamentis *Astrologiæ* refelleret *Calendarium Gregorianum*; atque ut novam *Calendarii* rationem, eamque veriorem, & expeditiorem adferret. *Voss.* de Mathemat.

Solus ille optimus & eruditissimus vir repertus est, qui inter *Chronologos* nugari desiverit. Opus est præstantissimum, utilissimum, & omni doctrinâ refertissimum: *Ios. Scalig.* in Epist. 240.

Unus tandem, qui instar omnium erit, accuratissimus & harum literarum peritissimus *Sethus Calvisius*, *Germanus*, nuper eruditissimum & consummatissimum *Chronicon* edidit, quod totum rationum nostrarum institit monumentis. Opus Heroicum, & æternitate dignum: *Scalig.* Epist. 439.

Vivet igitur, vivet opus hoc, Sacrarium Temporum, Scrinium æternitatis perpetuorum Fastorum conditorium. Jam desitum est in *Chronologi* nugari. Nihil in eo ineptum, nihil futile. Omnia plana, perspicua, ita inter se apta, ut ultimo à primis pendeant, media utrisque hæreant. Omnia denique inter se respondent, & paria cum rationibus nostris faciunt. *Idem* Epist. 508.

Vidi superioribus diebus recentem *Scriptorem*, cujus nomen ex tuis literis primùm mihi innotuit, *Sethum Calvisium*. Miratus sum & magis magisque miror indies, quî potuerit hactenus tantum ingenium in tenebris delitere. Sed mihi videtur homo simplex, de nominis splendore parùm cogitasse. Itaque totus semel in lucem prodiens majore miraculo nos perculit. Sunt tamen nonnulla in ejus divino opere, de quo velim à te ipsum moneri. Nam quid attinebat *Natalem à Comitibus*, & reliquos id genus nuperos *Scriptores*, quorum pars etiamnum vivit, totiès laudari hoc nos iniquo animo ferebamus, in tam erudito viro, & tam reconditæ doctrinæ. Qui si nobis esset notus, per literas cum ipso ageremus, ut in proximâ editione hoc ἁβλάστημα emendaret. *Is. Casaub.* Epist. 444. ad *Scalig.*

Accendit cupiditatem meam tuus ille *Sethus Calvisius*: cujus ingenium quotidie magis me capit: in summâ doctrinâ ἀπλέστατον καὶ ἀκαινοτόμητον: ille quidem omnia tibi debet, quantus est: Sed & tu opinor illi aliquid: quòd ad sua ἀναγκαιότατα scripta rudioribus iter sternit. *Casaub.* Epist. 447. ad *Scalig.*

Viri de Republicâ literariâ optimè meriti in eo semper fuerunt, ut hæc duo studia (*Historicum* & *Chronologicum*) amicè conjungerentur, conjunctaque mutuâ diligentiâ excolerentur, ne forte alterum sine alterius culturâ aliquid amitteret lucis.

Digitized by Google

lucis aut debitæ dignitatis. In horum numero profectò haud ultimum sibi vendicare videtur locum excellentissimus & famigeratissimus *Chronologus Sethus Calvisius*, dum ante lustra aliquot boni publici causa ejusmodi opus *Chronologicum* elaboravit, quod, teste *Scaligero*, diu fuit in expectatione, quod multos habuit admiratores, plurimos emptores. *Epist.* præfix. edit. 4æ *Calvis.*

Sethus Calvisius tantam in exquisitissimo opere sno *Chronico* ostendit ingenii acrimoniam ac judicii dexteritatem, ut si pares aliquos in hoc genere, superiores sanè ævo nostro nullos habuisse videatur. Totos viginti annos accuratæ operis sui *Chronologici* impendit elaborationi, idque ejusmodi fit mavit *Demonstrationibus*, ut non solùm in totâ *Germaniâ*, sed etiam apud exteras Nationes mirificè commendata sit Viri industria, nec quisquam in tantis *Chronologorum* dissensionibus facilè inventus fuerit, qui crassæ cujusdam falsitatis *Calvisii Chronologiam* arguere, aut convincere *Astronomica* potuerit veritate. *Theod. Spizel.* in Templo Honor. referat.

Sethus Calvisius nupera suæ *Chronologiæ* editione, operosam adeò diligentiam adhibuit, ut nihil quicquam omiserit, quô verum Historiarum tempus exquisitè doceatur. *VVhear.* 6. in Meth. Leg. Hist. Civ. Sect. 6.

Sethus Calvisius, vir citra controversiam in re Chronologicâ versatissimus, sed nimiùm pronus ad innovandum. *Montacut.* Apparat. 11. Sect. 41.

* Inter *Hæreticos* primæ Classis rejicitur *Sethus Calvisius* in Ind. Madrit. edit. 1667.

GALILÆUS GALILÆI.

FLorentinus, celeberrimus Mathematicus, superioribus annis claruit. *Patavii* disciplinas Mathematicas docuit. Inde *Pisas* à Magno *Hetruriæ* duce vocatus est, à quo singulis mensibus centenos argenteos nummos magnos, quos *Luminas* vocant, salarii loco accepit. Condidit librum, titulo Nuncii sidereii, in quo sententiam suam de Terræ circa Cœli orbes, nullo agitatos motu conversione aperuit. A quæsitoribus Fidei *Romam* evocatus & palinodiam publicè canere jussus est. Eidem *inventionem* stellarum *Medicearum* tribuunt. Vixit 84. annos, luminibus, ut aiunt, tandem orbatus. *Konig.* Clar An. D. MDCV.

Inter eos, qui benè atque plæclarè, virtute ingenii, maximarumque rerum scientiâ, nostrâ memoriâ, de *Florentinâ* Civitatis nomine ac dignitate meruerunt, primum sine dubio locum ac numerum obtinet *Galilæus Galilæi, Florentiæ* nobili ac vetere prosapiâ, non tamen legitimo toro natus. Etenim quisnam est in toto Orbe terrarum locus ita remotus, ita à nobis locorum intervallo disjunctus, quæ natio tam efferata, tam barbara, ubi aliquis sit bonis literis honor, in quâ *Galilæi* nomen, omnium sermonibus ac literis, summo cum ejus patriæ, quæ talem virum genuit, honore ac laude non usurpetur; *Ian. Nic. Erythr.* in Pinacoth.

Etsi *Galilæus* præ aliis ad res Astronomicas impetu quodam ferebatur, in Philosophiâ tamen naturali magnâ cum laude versatus est, & in naturam motûs (cui fidem faciunt scripta cedro dignissima) supra Antiquos longissimè penetravit. *Vit. Hobbian.* Auctar. p. 48.

Inter admiratores si me dixero semper fuisse, nihil mentiar. *Hug. Grot.* in Epist. ad *Galilæum*, Septembr. 1636.

Ab *Archimede* nihil ferè actum est in *Geometriâ Mechanicâ* usque ad *Galilæum*, qui exacto judicio magnâque interioris *Geometriæ* notitiâ instructus, pomœria scientiæ protulit primus, idemque *Solidorum* resistentiam ad *Geometriæ* leges revocare cœpit. *Acta Erudit.* An. 1684. p. 319.

Inter omnes Philosophos recentiores, qui celeberrimi fuerunt, sunt *Galilæus Italus*; *Bacon, Hobbes, Boile Angli*; *Gassendi, Des Cartes Galli*, *Van Helmont Belga*. Galilæus omnium solertissimi ingenii esse videtur. Hinc, meo quidem judicio, Neotericæ Philosophiæ Parens vocari potest. Ejus Methodus cum illa *Platonicorum* valde affinis est; jucundus est ejus stylus, & multos tegit nævos suo scribendi modo. Quamvis è prioribus Philosophis non pauca exscripserit, omnia ex proprio penu desumpsisse videtur, cumque velut autographum censetur, pluribus locis ubi merum apographum tradit. *Rapin.* Animadv. in Philosophiam. Sect. 18. Gall.

Tanti apud *Gallos* æstimatus fuit, ut nonnulli illius tantùm videndi causâ, iter in *Italiam* instituerint, & à fide digno viro accepi, *Diodatum* quendam nobilem, literis ac virtutibus clarum, *Florentiam* è *Gallia* eo solùm nomine contendisse; & cum per tredecim dies summâ animi oblectatione, de variis *Naturæ* Arcanis sermonem cum *Galilæo* habuisset, sat sibi esse propter eum *Italiam* vidisse ratus, cæteris aliis negotiis neglectis, in *Galliam* quâm maximis itineribus celerasse. *Les Allat.* Apes Urbanæ.

Nulla in toto orbe Gens existit apud quam aliquo in pretio sint Literæ, cui *Galilæi* nomen non innotuerit, quæque gloriam quam præclaris ingenii ejus inventionibus meruit ei non tribuat. Admodum insignem locum meritò tenere potest inter Viros eruditos qui *Florentinam* Civitatem celebrem reddiderunt. Cui natales debet, sed ex illegitimo concubitu; cùm ope *Tubi*, cujus Adinventor est, immensis Ætheris Regiones pervagatus sit, absque Oculorum perstrictione splendidam Solis lucem intuitus sit, Lunæ Sphæram penetraverit, maculasque in hac & umbras exploraverit, in Firmamento novas repererit & incognitas Stellas, quas *Medicæas*, à Principum suorum cognomine, denominavit. *Jf. Bull. r. Acad. Scientiarum.* Gall.

Nullus unquam Matheseos Professor extitit qui Scientiam adeo necessariam & adeo nobilem explanaverit cum majori perspicuitate & puritate, quàm Galilæus, hodie *Florentiæ* urbem Patriam incolens, filius *Vincentii Galilæi*, Nobilis poliriorum Literarum notitia satis celebris, ob varia ejus circa Muticam opera. Nemo faciliori ratione majorique efficacia resolvit dubia difficilia & intricata, quæ in ejusmodi Disciplinis occurrunt; quod ei facillimum erat propter continua studia & publicas illius Scientiæ lecturas, quibus felicissimum

mum, & acutissimum ingenium semper occupavit, quam explicavit non modo *Pisæ* tribus annis, rogatu *Ferdinandi* Primi *Tusciæ*, Magni Ducis, cui notissima erant ejus promerita, Sed etiam *Patavii* toto 18. annorum spatio, magno Discipulorum confluxu ex variis Gentibus, præsertim vero Nobilium & Magnatum insigniorum *Sibilini*, Italicè.

Ille mihi videtur meliùs Philosophari quàm Philosophorum vulgus, quatenus ab Erroribus Scholæ, quantum potest, recedit, & materias Physicas rationibus Mathematicis examinare conatur. Eatenus sanè illi omnino astipulor, & puto nullam aliam investigandi veri rationem esse. Sed mihi videtur in hoc graviter errare, quòd Digressiones ubique faciat nullique materiæ explicandæ satis immoretur; quod indicio est illum non examinasse ordine materias omnes, sed quorundam tantùm particularium effectuum rationes indagasse, omissis primis Naturæ causis, & sic absque fundamento ædificasse. Porrò quia ejus Philosophandi modus est vero propior, eò faciliùs errores ejus cognosci possunt, quemadmodum facilius est judicare utrum à rectâ viâ recedant, qui illam nonnunquam sequuntur, quàm qui nunquam. *Renat. Descart.* part. 2. Epist. Epist. 91.

Vir in omni *Mathematum* parte summus, in Philosophiâ cæterâ non infimus *Galilæus Galilæi*, Jesuitarum in ipsum odio ac Principis *Thusci*, sub quo vixit, socordi metu coactus *Romam* ire, ideo quòd *Terram moviisset*, non vetante vestro *Hortensio*, durèq; habitus ut majus vitaret malum, quasi ab Ecclesia edoctus sua *Scita* rescidit. *Hug. Grot.* in Epist. ad *Voss. Lut.* 17. Maii 1635.

Extant Opera ejus omnia *Italicè* in *Bononiâ* 1656. in 4°.

Extat *Systema Cosmicum*. Ex *Italico Latinè* redditum per *Matthiam Bernegerum* Professorem *Argentorat. Londini* apud *Thomam Dicas* 1663. in 8°.

Hoc ejus Epitaphium:

Galilæo Galilæi Florentino, Philosopho & Geometræ verè *Lynceo*, Naturæ *Oedipo*, Mirabilium semper inventorum Machinatori; qui inconcessâ adhuc Mortalibus gloriâ Cœlorum Provincias auxit, & Universo dedit incrementum. Non enim vitreos Sphærarum Orbes, fragilesque Stellas conflavit, sed æterna Mundi corpora *Medicea* beneficentiæ dedicavit, cujus inextincta Gloriæ cupiditas, ut oculos Nationum, seculorumque omnium videre doceret, proprios impendit oculos; cùm jam nil amplius haberet Natura quod ipse videret. Cujus inventa vix intra rerum limites comprehensa Firmamentum ipsum non solùm continet, sed etiam recipit. Qui relictis tot scientiarum monimentis, plura secum tulit, quàm reliquit. Gravi enim, sed nondum affectâ senectute novis contemplationibus majorem gloriam affectans inexplebilem sapientiæ Animam, immaturo nobis obitu, exhalavit, Anno Dom. 1642. Ætatis suæ 78.

DAVID HOESCHELIUS.

Clar. An. D. M. CV. *Germanus* Bibliothecarius *Augustanus*, celebris Philologus, natus est ann. 1556. Obiit ann. 1617. Edidit *Siracidem* cum Notis; complures Græcos Autores (*Procopium*, *Photium*, &c.) in lucem protraxit, adeoque de re literariâ optimè meruit. *Konig.*

Fuit *Hoschelius* atque esse nunquam desinet in Doctorum memoriâ lucidissimum, non *Germaniæ* tantùm, sed & totius *Europæ* sidus, quod summi passim viri magnificerunt, & admirati sunt. Omnes *Davidem Hoeschelium* suspexerunt, ejusque certatim ambierunt amicitiam, & familiaritatem, hunc *Græcarum literarum Phosphorum*, hunc *ruenti Græciæ divinitus suscitatum tibicinem*, hunc *veterum librorum restitutorem*

[*Lateri propior quó nemo* Minervæ,
Gratior aut Phœbi Pieridumve cliens
Fuerit]

crebrò salutaverunt, hunc immortali laude dignissimum esse judicarunt, eò quòd egregium de *Republicâ Literariâ* benè merendi animum nunquam deposuisset. *Theoph. Spizel.* in *Templo Honor.* refert.

David Hoeschelius, vir *Græcarum* literarum peritissimus, & judicii recti. *Casaub.* Epist. 482.

Vir eruditus & industrius. *David Hoeschelius. Lips.*

Quantum & hoc præsens, & futura secula, tot bonis auctoribus, quos edidisti, demereris, scriberem tibi, nisi scirem te hoc non facturum, nisi intelligeres, quantum eo ipso literas juves, quæ per negligentiam quotidiè pereunt. *Ios. Scalig.* Epist. 389.

Davide Hoeschelio nemo unquam magis idoneus extitit ad Bibliothecæ gubernationem——Plures *Græcos* Authores ipsi debemus, cum Notulis quæ nihil inutile usquam continent. *Colomiez* Biblioth. Select. p. 195 196. Gall.

Hoeschelius Lutheranus quidem sed Doctus. Nisi ipsum tueretur Velgerus, jam expulsus fuisset. Pædagogicam admodum sapit, Sed bonus vir est: *Hoeschelius* in suo *Procopio* Epistolarum meatum & *Casauboni* fragmenta quædam excudi curavit. *Hoeschelius* non est magnus *Græcus*, sed diligentissimus. *Scaligerana* posterior. Gallicè.

Præclarum quoque in *interpretando* sibi paravit nomen *David Hoeschelius*, quô quum nemo eruendis Antiquorum scriptis feliciùs incubuerit, tum in iis *Latinis* quandoque reponendis vix ulli primas concesserit: quòd si sententias non aliquando compleret de suo, quæ aliàs ejus est in rependendis verbis diligentia, cæterorum luminibus obstrueret. *Huet.* de Clar. Interpret.

David Hoeschelius in quodam *Plutarchi* loco pro ἀφελείας legit ἀφιλείας *Petrus Faber*, qui ante annos viginti eandem isti loco medicinam adhibuerat, ipsum

Digitized by Google

ipsum propterea, licèt blandis verbis, insimulat *Plagii*. Nobis illa insimulatio admodum præceps videtur. *Thomas* de *Plag.* num. 467.

* Auctor iste, *David Hoeschelius*, *Lutheranus* licèt, varia edidit veterum Auctorum *Græcorum* Opuscula cum Scholiis, in quibus vix occurrit, quod offendat: exceptis Epistolis Dedicatoriis, quæ plerumque sunt ad Hæreticos. Vid. *Ind. Madrit.* Edit. ann. 1667.

Varia ejus Opera variis in locis atque temporibus impressa sunt.

FRIDERICUS TAUBMANNUS.

Friderus Taubmannus, in oppidulo *Franconiæ VVonsesio* natus est ann. 1565. Obiit ann. 1613. *VVitteberga* Poësin & literas humaniores per 18. annos professus est. Composuit Commentarios in *Plautum* & *Virgilium*. Scripsit etiam Dissertationem de *Linguâ Latinâ*. Clar. A. D. MDCV.

Literarum *Græcarum* & *Latinarum* vindex acerrimus, barbariei extirpator longè felicissimus, Poëta incomparabilis, ut habet *Lapis Sepulchralis*. Principum ob sales amor & delicium, charus æqualibus, jucundus amicis, magnus omnibus, benè de bonis literis elucubratis Operibus nulli non notis meritus est, inprimis lucubrationibus eruditissimis in *Plautum* & *Virgilium*. *Quensted.*

Magnus *Apollo* vocatur *Pareo*.

Festivitatis & Salinarum Arbiter, si quis alius mortalium. *Baud.* in Epist. quadam.

Homo hominum in illo tract (*Saxonia*) literatissimus. *Lipsius* Centur. 5. Miscel. Epist. 87.

Certè industria & elegantia simul ingenii tui in concinnando hoc opere (*Plautino*) sic apparent, ut alii omnes, qui conati, ad tuam accurationem & lucem luscitiosi videantur. *Lipsius* ibid.

Taubmannum, omnium *Interpretum* longè optimus. *Tanaquil. Fab.* lib. 2. Epist. 16.

De illo autem tuo opere [*Plautino*] nihil aliud dicam, quàm, in eo ubique & judicii & ingenii, & industriæ tuæ manifesta extare vestigia: ut, cùm in illud omnium superiorum *Interpretum* labores contribueris plus præstiteris, quàm ipsi: quòd ii quisque pro parte suâ *Plautum* sibi devinxerunt; tu ex omnium illorum lucubrationibus totum tuum feciisti. *Ios. Scalig.* in Epist. 465.

Id unum agebat semper *Taubmannus*, ut divinæ Poëseos penetralia juventuti referaret; linguam *Latinam* perpurgaret; & bonorum Auctorum editiones illustraret. Præstitit hoc omnium doctorum calculo egregiè, si quisquam unquam, in *Plauto* & *Virgilio*. *Melch. Adam* in Vit. ejus.

Fridericus Taubmannus Poëta melior quàm facilè quis credat. *Barth.* lib. 16. cap. 3. Adversar.

Vir doctus, probus, ingenuus, *Fridericus Taubmannus*. *Idem* l. 16. c. 14.

Erat *Taubmannus* noster humanus, affabilis, comis, facundus, placidus, candidus, omnium horarum homo, in seriis gravis & serius, in aliis jucundus, & citra

citra omnem affectationem, quæ ſtultorum index eſt, non ſine naturalibus quibuſdam gratiis ac veneribus, liberaliter eruditéque jocoſus, candido ſemper *Mercurii*, nunquam nigro *Momi* ſale ſermones ſuos conſpergens, aut dicaciter alios perſtringens, vel mordaciter inſectans; ſed præſentibus omnibus honeſtam hilaritatem felicitate ſingulari concilians, ut non immeritò, ſi non generis humani, ſaltem virorum eruditorum, aut Academiæ noſtræ *Delicia* appellari potuerit. Quo nomine cum aliorum quorumvis, tùm in primis principum multorum gratiam & amorem ſingularem promeruit. Erat præterea pro modo facultatum liberalis erga egenos, maximè ſtudioſos, quorum non pauci, benè merendi & juvandi ſtudium ejus ſunt experti. Sæpè alicui opitulaturus, ipſe aliunde mutuo numulos accepit. Erat & officioſus, cùm in expediendis aliorum negotiis, tum intercedendo, tum commendando, tum ad interrogata reſpondendo, tum modis quibuſcunque aliis. *Eraſm. Smidius* in ejus Parentatione.

Præceſſit obitum ejus ſignum quoddam non contemnendum, aut ſilentio involvendum. Inter primos ſtatim dies morbi ſui, quo extinctus eſt. manè expergefactus viſus eſt ſibi videre prope lectum ſuum arcam oblongam, & in eâ virum ſibi ſimilem jacentem. Cúmque initio deceptionem visûs aut imaginationem inanem eſſe putaret, elevato capite prodigium attentiùs aſpexit, & rem ſeſe aliter non habere deprehendit. Quo viſo tantum abeſt ut exterritus fuerit, ut hilariter aliis referret, & præmonitionem divinam agnoſceret. Cui eventus etiam nimis verè reſpondit. *Idem* ibid.

Quæ in Virgilium ſcripſit mera ferè eſt Compilatio eorum quæ ex *Scaligeri Poetica* & ex duobus *Ioviani Pontani* Dialogis, *Actio*, ſcilicet & *Antonio* corraſerat, juxta obſervationem Authoris Anonymi *Bibliographiæ*. Tam timidus autem tamque parum propriæ peritiæ ſibi conſcius erat, ut de ſuo iis ferè nihil addere ſit auſus. Opus poſthumum eſt. Hujus autem reſpectus haberi debet cum vitia quædam in iis occurrant. *Iudicia Eruditorum* Pariſiis 1685. per *Baillettum*. Gall.

Fridericus Taubmannus præter alia Opera, quibus meruit immortalis eſſe, in *Poëſi* quoque multum veræ gloriæ ſibi peperit, ut in *Epicis*, & *Elegiacis*, ita præſertim in *Lyrico* genere: Una fortaſſis politioribus minùs probabitur audacior in fabricandis novis, & *Latio* inuſitatis vocibus libertas, quam tamen in lepido, & jocoſo metro excuſabit lectoris ingenuitas. *Borrich.* de Poët. p. 137.

* *Friderici Taubmanni* Opera, ſi corrigantur, permittuntur. *Index Madrit.* 1667.

Varia ejus Opera variis in locis atque temporibus ſunt impreſſa.

Hoc ejus Epitaphium in Templo Parochiali *VVitteberga* erectum:

Friderico Taubmanno Wolfenati Franco, *viro pietatis zelo publicè notiſſimo, literarum* Græcarum & Latinarum *vindici acerrimo, Barbariei extirpatori felicisſimo*, Europæ *totius lumini ſplendidiſſimo, Poëtæ incomparabili, & humanitatis*

Digitized by Google

nitatis in celeberrima Wittebergenſium *Academiâ Profeſſori clariſſimo, marito & patri deſideratiſſimo Anno Chriſtiano* 1613. *die* 24. *Martii, ætatis* 48. *piè in Chriſto defuncto monumentum hoc vidua & liberi mœſtiſſimi affectu pio & grato P. C.*

FRANCISCUS BACONUS.

BAro de *Verulam*, Vice-Comes Sancti *Albani*, ſummus *Anglie* Cancellarius. Natus eſt *Londini* in Palatio *Eboracenſi*, vicetimo ſecundo Januarii, Ann. 1560. Obiit nono die Aprilis, ann. 1626. in ædibus Comitis *Arundelle* in Villâ de *Highgate* prope *Londinum*. Clar. A. Dᵒ MDCX.

Symbolum ejus:

MEDIOCRIA FIRMA.

Scripſit Hiſtoriam Regni *Henrici* VII. Regis *Anglie*: Hiſtoriam Ventorum: De Augmentis Scientiarum: Sermones Fideles: Sylvam Sylvarum. Multaque alia.

Seculi, & gentis ſui decus, ornator & ornamentum literarum —Illi Philoſophia *Ariſtotelica* inſipida vila fuit, non propter vilipendium *Auctoris*, quem ſummis ſemper laudibus evehere in more habuit, ſed propter ineficacitatem viæ; ejuſmodi nimirùm cùm eſſet hæc Philoſophia, quæ ad Diſputationes & Contentiones ſolùm nata, ad productionem autem Operum, quæ vitæ humanæ commoda eſſent, ſterilis omninò eſſet. Vir. *Bacon.* præfix. Opp.

Ille magnus *Peireskius* qui in rebus Naturæ maximè verſatus eſt, ſuſpexit Genium, comprobavitque Inſtitutum *Cancellarii Anglorum* Magni, *Franciſci Verulamii*, quem ſæpiùs doluit non conveniſſe, ſuperſtitem adhuc, cùm fuit, venitque poſtremùm *Pariſius*. *Gaſſend.* in Vit. *Peiresk.* l. 6. p. 257.

Henrici Septimi vitam & res geſtas, haud ita pridem nobis repræſentavit Nobiliſſimus Vice-Comes Sancti *Albani*, adeò feliciter adeóque plenè, ut Hiſtoricorum præſtantiſſimos, ſi non ſuperaverit; certò prorsùs æquaverit. *Vvhear.* in Meth. Leg. Hiſt. Civil.

Henrici Septimi Hiſtoriam perſecutus eſt ſeorsìm, eleganter admodùm, Cancellarius Regni *Anglie Baco* de *Verulamio*, qui multum prudentiæ inſeruit, etiamſi non ſit facundus & probè *Latinus* Scriptor. Meritò verò legenda Hiſtoria ejus *Henrici Septimi*, utpotè qui prudentiſſimè rexit Rempublicam. *Herman. Conring.*

Baconi habemus libellum ſane magno judicio ſcriptum de rebus *Henrici* VII. *Grot.* in Epiſt. ad *Mauricium*. 25. Jul. 1629.

Quid ſuavius aut magis politicum *Franciſci Baconi* de *Verulamio* hiſtoriâ, quam potiſſimâ gratiâ perpetuæ & feliciter congruenterque tranſlatæ comparationes?

Digitized by Google

tiones condiunt? hoc enim de industriâ exemplum nominare libet rei, quam descriptione, etiam curiosâ, vix satis commendaveris. Renovatur denique antiqui moris usus; quem in *Augusti* vitâ *Tranquillus* descripsit. *Joh. Boeler.* de eloquent. Politici n. 39.

apientissimus quondam Angliæ Cancellarius; qui præcipuè nostrô seculô velut classicum cecinisse & signum sustulisse videtur, ut in rebus Philosophicis aliquid ulterius & exquisitius investigaretur, quàm quô hactenus Scholarum parietes resonuerant. Sic ut si quæ est pulchriùs nostro tempore efflorescentis Philosophiæ gratia, isti viro non minimâ ex parte debearur. *Sam. Pufendorf.* Specim. Controvers. cap. 1. sect. 5.

In ejus effigiem ita *H. Conringius*:

Magnus honore tuis, sed major, Baco, *fuisti*
Ingeniô atque atque ausis; ars tibi sola deest.

Magnus ille *Cancellarius* dici potest unus ex iis qui Scientiis promovendis maximè allaborarunt. Cum enim illas imperfectissimas à Veteribus nobis esse traditas animadverteret, Recentiores verò modicos tantùm progressus in iis fecisse, duos conscripsit libros ut doceret quibus modis eædem perfici possent. Prior inscribitur, *De Augmentis Scientiarum*, in quo statum præsentem in quoversantur Scientiæ nobis exhibet, quæque desiderentur ut ad perfectionem adducantur nobis ostendit. Verum asserit magnum profectum non esse sperandum in his adjuveniendis nisi adhibeantur alia media quàm quæ hactenus adhibita fuere: demonstrat enim *Logicam* quâ nunc utimur aptiorem esse ad *Scholarum* Disputationes fovendas quàm ad veritatem elucidandam, eâque nos potiùs doceri de vocibus vitilitigare quàm rerum substantiam penetrare. Unde etiam dicit *Aristotelem*, cui artem hanc acceptam ferimus, *Physicam* suam *Logica* suæ accommodasse, cùm contra *Logicam* suam *Physicæ* debuisset attemperare, illumque naturalem ordinem invertendo, finem mediis subiecisse. Ad hujusmodi confusionem tollendam magnus hic *Cancellarius* alterum Librum elaboravit, quem *Novum Organum* inscripsit, quo novam *Logicam* docet; cujus præcipuus scopus est bonam *Inductionem* contexere, quemadmodum Logicæ Aristotelicæ finis principalis est bonum formare *Syllogismum*. Præclarum est hoc Opus, fuitque semper ab hoc Authore consideratum ut omnium quæ elucubravit exquisitissimum. Imo illum in hoc elaborando octodecim annos insudasse perhibent, ante illius evulgationem. *Eruditorum Ephemerides.* Gall. 8. Martii 1666.

Opus illud *Novi Organi* (cui ipse inter opera sua primas tribuit) neutiquam sanè cogitatio umbratilis aut cerebri proprii Commentum fuit; sed veluti fixa & radicata notio, multorum annorum, & laboris improbi proles. Vid. in *Vit. Baconis.*

In libris suis componendis, verborum vigorem & perspicuitatem præcipuè sectabatur,

Digitized by Google

sectabatur, non elegantiam aut concinnitatem sermonis: *Inter* scribendum aut dictandum, sæpè interrogavit, num sensus ejus clarè satis & perspicuè redditus esset? quippe qui sciret, æquum esse, ut verba famularentur rebus, non res verbis. Neque verò verborum minutiis & allusionibus capiebatur, sed eas semper ex composito & de industriâ effugit, probè sciens, ejusmodi futilitates nihil aliud esse, quàm deviationes & aberrationes a scopo proposito, & gravitati & dignitati styli, non modicum officere & detrahere. Siquidem apud tuos eloquentiæ *Anglicanæ* Artifex habitus est. *Ibidem.*

Baconus est ingenium vagum qui de rebus nunquam enucleatè disserit: Nimia ejus doctrina eum accuratum esse non sinit. Pleraque ejus dogmata ulterioris meditationis potius ansam præbent, quàm *Axiomata* quæ sequi teneamur. Ejus Opiniones aliquid acuti & splendentis habent; & si verum de ipsis dicere velimus, ignis Scintillas potiùs quam constantem & nativam lucem referunt. *Rapin.* Animadv. in Philos. Sect 18. Gall.

Plus elucet ingenii in Baconi Moralibus, quàm in cæteris ejus Operibus. Omnia ibi Scitè cogitata, sed nescio an omnia vera. *Rapinus* in *Ethicam* Sect. 9. Gall.

Baconus amorem *Philosophiæ* apud *Anglos* excitavit Ingenium fuit vastum quoad Physicam, non tamen in iis quæ de Physicis pertractavit felicior fuit quàm in sua *Ventorum* Historia; quamvis paulò nimium credulus dici debeat relationibus hujus materiæ sibi subministratis. Idem. Animadv. in Physicam Sect. 9. Gall.

Eques *Nicolaus Baconus* primas fuit Magni Sigilli Custos in quem tota dignitas & authoritas Magni Cancellarii collata fuerit. Nec tamen ad altiorem hunc honorem evectus, nativæ modestiæ limites excessit: Licet enim Doctissimis Pientissimis nostræ Gentis; accensendus esset: in illa tamen amplitudine modestiam servavit qua cum suis concivibus in altissimum gradum evectis versabantur Veteres *Græci* & *Romani*. Parens fuit magni Equitis *Francisci Baconi* S. *Albani* Vicecomitis & *Magni Angliæ Cancellarii*, qui *Anglicæ* Gentis decus summum extitit si quis alius. *Burnetii* Histor. Reform. Par. 2. l. 3. pagin. 380. Angl.

Quando quis superioris Seculi Scriptores, cum illis confert, qui nostro Seculo excellunt, valde conspicuum est inter utrosque discrimen. Ipse etiam Eques *Franciscus Baconus*, qui primus idiomate nostro purè scripsit, ut etiamnum optimus Authorum nostratium censetur, quibusdam locis tamen insolentibus adeò utitur figuris, ut hodie Judicum severiorum approbationem consequi non valerent. *Burnetii* Præf. in *Utopiam Mori*. Angl.

Quoad scribendi elegantiam, claruit Eques *Franciscus Baconus S. Albani* Vice-Comes, qui præter ejus *Novi Organi* eruditissimos libros, Regnum Henrici Septimi Stylo tam dulci scripsit, ut instar *Mannæ* omnium palatis sapiat, Eques *Rich. Baker* in suo Chronico. Angl.

Extant omnia ejus Opera in fol. *Francofurti* ad *Mœnum* anno 1665.

Digitized by Google

Hoc ejus Epitaphium, in Cancello Ecclesiæ S. Mich. *apud S.* Albanum:

Franciſcus Bacon Baro de *Verulam*, Sancti *Albani* Vicecomes; ſeu notioribus Titulis Scientiarum lumen, Facundiæ lex ſic ſedebat. Qui poſtquam omnia Naturalis ſapientiæ & civilis Arcana evolviſſet, Naturæ decretum explevit, compoſita ſolvantur Anno Dom. M. DCXXVI. Ætatis LXVI. Tanti viri Mem. *Thomas Meautus* ſuperſtitis cultor, defuncti Admirator. H. P.

GUALTERUS RAULÆUS.

Char. A. D. MDCX. EQues Auratus, in Parochiâ de *Budeley*, in Agro *Devonienſi* natus, inter Commenſales *Orielenſes* eſſe cœpit Anno Dom. 1574 ætatis 16. ubi tempus Gradum *Baccalaurei* in Artibus requiſitum propemodum complevit, ſtudiis *Academicis*, maximè autem politiori literaturâ quàm optimè inſtructus. Ne ſingula perſequar, ſub *Elizabethâ* Regiî Satellitii Capitaneus, & *Quinque Portuum Guardianus* fuit, illam verò *Indiæ Occidentalis* partem detexit quam in Dominiæ *Regnæ* honorem *Virginiam* nuncupavit. In Turrim denique *Londinenſem*, propter ſuſceptam quam ipſe Scriptis mandavit *expeditionem*, compingitur. Demum prævalucre Comitis *Gundamauri*, *Hiſpanorum* legati, artes, is enim viri mortem nolenti Reg. *Iacobo* extorſit, & *Weſtmonaſterii*, in veteris *Palatii* Aulâ 29. Octob. Anno 1618. capite plectendum curavit.

Scripſit Tractatum qui adminiſtrandi Regni Artem continet: *Guianæ* Deſcriptionem Obſervationes in *Artem Nauticam*, aliaque ad *Mare* ſpectantia: Pro expeditione ſuâ *Guianenſi* Apologiam: Monita filioſuo Poſterisque conſcripta: Prærogativam *Parliamentorum* in *Angliâ*: Orbis Terrarum Hiſtoriam.

Vir quidem erat eximiis tam Corporis quàm Animi dotibus locupletatus, cui Ingenium, Judicium, & Facundiam, vix alibi ſparſim repertenda, prodiga quaſi in cumulum congeſſit *Natura*. His acceſſit præfracta Induſtria, quâ mentem deinque Doctrinæ tenaciſſimam omnimodâ ſcientiâ mirificè excoluit: Ut quod res eſt dicam, ſic natus, ſic eruditus, ut *Belli Paciſque* munia feliciſſimè obierit, quod enim verò & ipſi tandem in perniciem vertebat, dum tam infinitis meritis & *exteris* metum incuteret, & *Genilitiorum* ſuorum invidiam excitaret. *Orbem* non modò *terrarum*, ſed & literarium peragravit, & in utroque *Regiones*, priùs ignotas detexit; omnibus utilis præterquam ſibi, vir, ſi quis alius, præteriti temporis exemplis, & ſequentium imitatione major. *Anton. à Wood* in Hiſt. & *Antiquit. Univerſ. Oxon.* p. 109.

— Hos autem ſequi poſſunt nonnulli ex *recentioribus*, quos inter, principem locum obtinere meretur *Gualterus Raulæus* noſtras, *Eques Auratus*, vir clari nominis, & ob ſingularem fortitudinem ac prudentiam meliori fato dignus. Is *Univerſalem Hiſtoriam* ab initio Mundi uſque ad *Macedonici* Imperii, & veteris *Monarchiæ* occaſum, ex probatiſſimis *Auctoribus* coagmentavit, noſtra-

Digitized by Google

Bouleau. Cet arbre croît dans les endroits les plus froids de la Laponie, jusqu'à 67 degrés de latitude. Il y est petit, mais il y a de grandes forêts de bouleaux. Il est très-commun dans la Suède, et il y est grand. Il est rare dans la Scanie, et il y est petit

SERMONUM RELATIONES, &c. [Sect.

Hecyra. Ter. Andria. Ter. Heautontimorumenos. Ter. Eunuchus. Ter. Phormio. Ter. Adelphi. Ter. Comœdiæ sex. Ter. Comœdiæ. Ter. Comœdiæ sex. Ter. Comœdiæ. Ter. Comœdiæ sex. Ter. Comœdiæ

[illegible] [illegible] [illegible] [

Exemplar Universitätsbibliothek Heidelberg

Cretheus, Sohn des Aeolus und der Enarete, Gemahl der Tyro, Vater des Aeson, Pheres und Amythaon, Stammvater der Cretheiden, Gründer von Iolkos. Nach Homer (Od. 11, 258) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Pelias und Neleus, die sie dem Poseidon geboren hat. Nach Hesiod (Theog. 1000) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres und Amythaon. Nach Pherekydes (Schol. Od. 11, 235) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Apollodor (1, 9, 9) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Diodor (4, 68) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Hyginus (fab. 14) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Ovid (met. 7, 270) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Vergil (georg. 3, 5) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Valerius Flaccus (1, 5) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Statius (Theb. 4, 278) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Silius Italicus (13, 57) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Claudian (rapt. Pros. 2, 1) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Nonnos (Dion. 6, 1) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Quintus Smyrnaeus (1, 1) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Tzetzes (Lyk. 175) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Eustathios (Od. 1, 235) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Suda (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Photios (Bibl. cod. 190) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Hesychios (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Magnum (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Gudianum (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Genuinum (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Symeonis (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Orionis (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Florentinum (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Parisinum (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Vindobonense (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Montacutianum (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Magnum Auctum (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Magnum Genuinum (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Magnum Symeonis (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Magnum Orionis (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Magnum Florentinum (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Magnum Parisinum (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Magnum Vindobonense (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Magnum Montacutianum (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Magnum Auctum (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Magnum Genuinum (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Magnum Symeonis (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Magnum Orionis (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Magnum Florentinum (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Magnum Parisinum (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Magnum Vindobonense (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus. Nach Etymologicum Magnum Montacutianum (s. v. Tyro) ist Tyro Tochter des Salmoneus, Enkelin des Aeolus, Gemahlin des Cretheus, Mutter des Aeson, Pheres, Amythaon, Pelias und Neleus.

Exemplar Universitätsbibliothek Heidelberg

Ægidius Lochmæus Chronicon. Ant. Gevartius Historiam. Abbas Urspergensis Chronicon. Ant. Sanderus Chronicon. Ioannes Trithemius Annales. Ioannes Vrsinus Historiam. Vincentius Bellovacensis Speculum. Vincentius Beurhusius Historiam. Vitus Arzthofer Annales. Vlricus Velserus Historiam. Vrbanus Regius Chronicon. Vrstisius Annales. Wernerus Rolevinckius Annales. Wilhelmus Gemmeticensis Historiam. Wilhelmus Neubrigensis Historiam. Wilhelmus Tyrius Historiam. Wolfgangus Lazius Historiam. Zacharias Lilius Historiam. Zonaras Annales.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Latina & Græca recipit, Ioannes Damascenus Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Ioannes Damascenus Orationes. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Latina recipit, Basilius Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Ioannes Damascenus Orationes. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Græca recipit, Basilius Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Ioannes Damascenus Orationes. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Græca non recipit, Ioannes Damascenus Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Latina non recipit, Ioannes Damascenus Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Græca & Latina non recipit, Ioannes Damascenus Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Græca & Latina recipit, Ioannes Damascenus Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Græca recipit, Ioannes Damascenus Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Latina recipit, Ioannes Damascenus Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Latina non recipit, Ioannes Damascenus Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Græca non recipit, Ioannes Damascenus Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Latina & Græca recipit, Ioannes Damascenus Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Latina recipit, Basilius Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Ioannes Damascenus Orationes. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Latina non recipit, Ioannes Damascenus Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Græca & Latina non recipit, Ioannes Damascenus Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Græca & Latina recipit, Ioannes Damascenus Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Græca recipit, Ioannes Damascenus Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Latina recipit, Ioannes Damascenus Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Latina non recipit, Ioannes Damascenus Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Græca non recipit, Ioannes Damascenus Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Ex Græcis Scriptoribus Ecclesiasticis, quos Ecclesia Latina & Græca recipit, Ioannes Damascenus Orationes. Ioannes Chrysostomus Homilias. Ioannes Climacus Scalam. Nazianzenus Orationes. Nyssenus Orationes. Theodoretus Historiam. Vide Græcos Scriptores.

Plerique eorum qui hodie ſuam in *Hebraïca* lingua peritiam Venditant, nullum ferè magiſtrum alium habent quam *Buxtorfii* Lexicon, quod omnibus præſtare cenſuerunt, quia omnium compendioſiſſimum & maximè methodicum eſt. Omnium tamen anguſtiſſimum eſt in *Hebraicarum* vocum ſignificatione. Normam ſibi præfixit Rabbinorum libros. Idem Hiſt. Crit. V. T. l. 3. c. 2. Gall.

Cavendum autem à quibuſdam *Rabbinorum* & *Cabaliſtarum* commentis & fabellis, quas inter explicandas *Hebraicas* voces ſparſim miſcet *Buxtorfius*. *Index Madrit.* 1667. p. 56.

* *Lexicon Buxtorfii*; ejuſdemque liber, cui titulus, *Ioannis Buxtorfii* Theſaurus Grammaticus Linguæ Sanctæ *Hebraicæ* duobus libris methodicè propoſitus, expunctis autem Litteris Dedicatoriis, permittitur in Decreto 4 Julii 1661.

Extat Manuale *Hebraicum* & *Chaldaicum*. *Baſil.* 1602. 1613. 1630. 1658. in 12°.

Extat *Synagoga Iudaica*. *Baſil.* 1603. 1641. 1661. in 8°. *Hanov.* 1614. 1622. in 12°.

Extat Lexicon *Hebraicum* & *Chaldaicum*. *Amſtelod.* 1654 in 8°.

In obitum Summi Viri *Ioan. Buxtorfii* ſic cecinit *Ludovicus* de *Dieu*:

Siccine Muſarum privaſti luce parentem
Tetra lues? nunquam lux ea morte perit.
Æthereâ quamvis non veſcitur amplius aurâ,
Æternâ hunc famâ vivere fata volunt.
Tu mea mens moritor, tu ſanctam defere linguam:
Tu Targum, Talmud, abjice, perde, cave:
Si tibi quando viri moritur nomenque decuſque,
Qui tibi, dum vixit, vivere mente dedit.
Plangite, Judæi, *qui veſtram diſcere linguam*
Vos docuit, cecidit, nec rediturus abeſt.
Plangite Rabbini, *qui vobis veſtra recluſit*
Abdita, jam irato abſcondidit illa Deo.
Plangite, quos Chriſtus *carâ ſibi morte redemit.*
Dux vobis, doctor, luxque decuſque jacet.

Hoc ejus *Epitaphium*:

C. S.

Ioanni Buxtorfio Camenſi VVeſtphalo, Linguæ Sanctæ in *Baſ. Athenæo* Profeſſori per Ann. 38. Quem Linguarum *Orientalium Hebraeæ, Chaldeæ, Syræ*, exacta cognitio cum Monumentis Literar. incomparabilibus Urbi & Orbi admirabilem reddiderunt; Lue peſtiferâ magnis Laboribus heu! præmaturè

Digitized by Google

turè erepto, *Margareta Curionia* Conjux Liberique mœstiſſ. Marit. Parent deſideratiſſ. C. L. P. P. B. Ann. 65. Θ. Ann. 1629. Idib. Sept.

JOANNES AUDOENUS, vulgo *OWEN*,

NAtus in Villâ *Armon*, in Comitatu *Caernarvanienſi*, bonarum literarum elementa, auſpiciis Doctoris *Bilſon*, in Scholâ *WVintonienſi* hauſit; Collegii verò *Novi* Socius emicuit Anno 1584. eundemque exuit anno 1591. quò tempore LL. *Baccalaureatu* ornatus comparuit, & *Ludo* deinceps *Literario*, *Trylegia* haud procul ab urbe *Monumethenſi*, præfuiſſe perhibetur. Epigrammata ſcripſit. Clar. A. D. MDCX.

Virum hunc *Ingenii* eximii dotibus inſtruxerat *Natura*; *Arte* verò *Poëticâ*, inter Coævos præſertim excelluit, id quod *Epigrammatum* libri ab ipſo editi ſatis teſtantur; in quibus liberius quidem jocatur, vitiaque humana haud inſulsè plerumque notat; ſalibus & facetiis ſeculi quo vixit ingenio accommoditatis: Morbo Poëtas inter epidemico, egeſtate nimirum, graviſſimè conflictabatur, Doctoris autem *Ioannis WViliams*, Epiſcopi *Lincolnienſis*, magnique *Sigilli* cuſtodis, popularis verò ſui, patrocinio ſublevatus, annis benè multis melius habuit. Porrò dicitur, ipſum ab hæreditate admodum amplâ dimotum, quam ab Avunculo locuplete expectaverat, ob hæc ipſa quæ ſuperiùs appoſui *Carmina*: adeò fatali lege *Mendicitas Poëtas* conſequitur, & *Vates* ingenio, acuto nimis telo, pereunt ſuo *Ant. à WVood* in Hiſt. & Antiquit. *Oxon.*

Ioannem Owenum Cambro-Britannum ipſe *Muſa* enutriiſſe videntur, adeo in *Epigrammatis* ejus pleriſque nervi, argutiæ, venuſtas inter ſe de palmâ contendunt. Non turget, non inhorreſcit, non anxiè quærit *Sales* ſuos, ut qui ſponte ſe offerunt, & calamo currenti propemodum innaſcuntur. Sed, ne quid diſſimulemus, in ſordibus & obſcœnis frequentiùs voluratur, caſtoſque animos ſæpè exulcerat. Quoties ipſi acumen parit ſpurcities? quoties furtum meretriculæ: quoties cavilla! Viciſſet *Martialem*, niſi hâc parte ad eum acceſſiſſet propiùs. Eſt &, quanquam rarius, ubi in Quantitate *Syllabarum*, eſt ubi in Dictionis *Latinæ* munditiem impingit, quod ipſi cum celebratiſſimo aliàs *Barclaio* commune. Sed hos nævos magnis redimit virtutibus. *Borrich.* de Poët. p. 55.

Multa ingeniosè ſcripſit *Owenus* in iſto Carminum genere: ſed intercurrunt non pauca vilioris monetæ. Magno applauſu apud *Anglos* leguntur. *Caſp. Barlæus* in Epiſt. 888.

Notetur proprium ejus de ſeipſo judicium:

Qui legis iſta, tuam reprehendo, ſi mea laudas
Omnia, ſtultitiam: ſi nihil, invidiam.

Ingeniis ſui ſeculi elegantiſſimis accenſendus erat, quodque Poetæ rarò contingit, ejus id fuit judicium; eaque prudentia ut animadverteret genium & dotes

Digitized by Google

Ex Cod. Bibliothecæ Regiæ Parisiensis, Num. 1630. Fol. 1. Ms. Ex Cod. Bibliothecæ Cardinalis Antonii Barberini, Num. 1. Ms. Ex Cod. Bibliothecæ Cardinalis Francisci Barberini, Num. 1. Ms.

τοῦτο, ἐὰν μὴ ἐπιστολὴν ἀπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ἐπιφέρῃ. ἐπιφέρει δὲ τοιαύτην·

Ἀριστοτέλης Ἀντιπάτρῳ χαίρειν. ἐπειδὴ ἐν τῇ Μακεδόνων ἀρχῇ ἐγένου, ἐπιμελοῦ τῶν ἐκεῖ πραγμάτων, καὶ μάλιστα τῶν ἐν Ἀθήναις· ἐὰν γὰρ ἐκεῖνα καλῶς ἔχῃ, καὶ τὰ ἄλλα ἔσται καλῶς. ἐὰν δὲ ἐκεῖνα μὴ καλῶς ἔχῃ, οὐδὲ τὰ ἄλλα ἔσται καλῶς. ἐὰν δὲ

Vvoræus, &c. *Ant. Teiſſier* in Catal. Auctor, & Bibliothec.

Dempſterus in ſuum *Scriptorum Scotiæ* Catalogum, pro libidine ſuâ *Anglos*, *Wallos* & *Hibernos* paſſim retulit, & ad aſſertiones ſuas firmandas, finxit ſæpiſſimè authores, Opera, locos, & tempora. *Iac. Warræus* de Scriptor. *Hibern.* p. 119.

— Commenti genus eſt illi homini (*Dempſtero*) non minus familiare, quàm librorum qui nunquam ſcripti ſunt ex ipſius otioſo deprompta cerebro recenſio. *Iac. Vſſer.* de *Britan. Eccleſ.* Primord. 463.

Thomas Dempſterus, homo multæ lectionis, ſed nullius planè judicii. *Vſſer.* Antiquit. *Britan.* Eccleſ. c. 1.

Quod verò *Dempſterus* Hiſt. *Scot.* lib. 6. num. 536. affirmat, *Faſtidium* noſtrum *Scotorum Chronicon* ſcripſiſſe, id homini nugivendulo, & in Gentis ſuæ rebus penè ſemper ineptienti condonandum eſt. *Gul. Cave* ad Ann. *Chr.* 420.

Prætereo *Muſcam* ejus, lepidum Carmen, ſed non indoctum, & in quo eas *Dempſterus* ſignavit lineas, quæ manum *Apelleam* clarè teſtentur. *Borrich.* de Poët. p. 151.

* *Scotia* illuſtrior *Thomæ Dempſteri* prohibetur. Liber quoque inſcriptus *Hiberniæ*, ſive Antiquioris *Scotiæ* vindiciæ adverſus immodeſtam Pareebaſim *Thomæ Dempſteri* in Decreto 17. Decembris 1623. prohibitus fuit. *Thomæ Demſteri* de antiquitate *Romanorum* liber, prohibetur, donec corrigatur, in decreto 16. Martii 1621.

Extant ejus Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Gentis *Scotorum* lib. 19. *Bononiæ* Typis *Nicol. Tnebaldini* 1627. 4°.

Extat Romanarum Antiquitatum Auctarium ad *Ioan. Roſinum*, unà cum *Roſino* excuſum *Coloniæ Allobrum* Typis *Gabr. Cartieri* 1613. in 4°. *Coloniæ Agrip.* apud *Kalcovium* 1662. 4°. & curâ *Screvelii Lugd. Bat.* cum fig. æn anno eodem.

Hoc ejus Epitaphium.

Lugete Boni, lugete Docti, Thomas Dempſterus *inclytus ille veſter hîc conditur; ubi* Aſtream, *Poeſim*, *literas ſatius condi fuerat.* Scotia *gloriosè gemit*, Italia *providè rapuit*, Felſina *piè tumulavit. Æthere ſpiritus, hoc lapide cinis, ſcriptis ingenium, ubique gloria eminet colitur. Tot magna diutius tam arcto claudi limite invidioſum fuerat, Academia Noſtis tanti ſui ſyderis occaſum deſtens, lacrymarum vitali ore magis quàm celsè loquacem vobis exponit lapidem.*

FRONTO DUCÆUS, *Soc. Jeſ.*

Clar. An. D. MDCX

NAtione *Gallus* Patriâ *Burdegalenſis*, parentem habuit in eâ urbe Senatorem. Obiit ann. 1623. die 25. Septembris. Vir fuit eruditione, & morum ſuavitate carus etiam iis, qui iniquiore animo in Societatem erant; vt vulgò paſſim à maledictis in noſtrum ordinem vibratis exceptum eum eſſe vellem.

Antiquitatis

Digitized by Google

Digitized by Google

Dotes ingenii & vis ignea in historiâ scribendâ maximè effulserunt. In eo enim scriptionis genere ingenium habuit planè subactum. Nam in omni omnium populorum ac gentium historiâ versatissimus, de cujusque gentis ac cujuslibet temporis historiâ rogatus *extempore* differebat, recitatis omnibus locorum, temporis, & personarum circumstantiis, haud secus ac si præmeditatus & paratus accederet ad historias istas exponendas. Nec erat superficiaria hæc (*Historiarum*) cognitio, quæ multis contigit, sed quæ paucis, exacta, solidâ, ad interiora penetrans atque descendens. *Nic. Muler.* in Elog. *Emmii*.

Moliebatur divinum illud *Opus Chronologicum*, novâ formâ, nec ulli hactenus usurpata conceptum in quô illustriores omnium historiarũ eventus in sua tempora digesti inter se comparantur haud minore labore quàm industriâ. Ejus liber de Rebus Græciæ est opus rei literariæ utilissimum, præsertim viris ad *Reipublicæ* Clavum sedentibus, aut Principum consilia regentibus gratissimum. *Idem* ibid.

Nec in *Frisonum* gestis recensendis lectoris otio abutemur; supervacuum existimantes ea iterare, quæ ab *Vbbone Emmio*, legitimo *Frisiæ* suæ Historico fidelissimè perscripta. Cujus ea in Patriæ suæ Antiquitatibus investigandis curiositas, ea religio fuit, ut meo quidem animo, parum, seu potius nihil, aliorum industriæ reliquum feciſſe videatur. *Ian. Douſ.* l. 1. Annal. *Hollandic.*

Citra assentationem dicam, quare enim apud te? Nihil simile tuis Scriptis post *Buchananum* in eo genere me legere memini, seu fides, prudentia, ac ingenua libertas; sive orationis elegans simplicitas ac perspicua brevitas spectetur. *Thuan.* in Lit. ad *Emmium* an 1604. script.

A *Frisiæ* ordinibus invitatus [*Suffridus Petrejus*] origines, Colonias, nobilitatem, libertatem, jura gentis suæ illustranda suscepit, in quibus altiùs repetendis, dum admistis fabularum figmentis nimiùm stylo indulget, multorum reprehensiones incurrit, ut *Vbboni Emmio*, qui eandem provinciam summâ fide ac admirandâ simplicitate postea exsecutus est, potiùs lampada tradidisse, quàm ei in scribendâ historiâ Patriâ præluxisse videatur. *Thuan.* ad Ann. 1597.

Frisica gens mea Historicum accepit *Vbbonem Emmium*, nulli, quamvis veterum, temerè secundum, judicio politico, styli elegantiâ & accuratè tractatâ narratione *H. Conring.* de C. P. cap. 14.

Disertissimus *Frisicarum* rerum explicator, condignus utique patriâ suâ Historicus, parque tantæ rerum molì sustinendæ. *Douſa Fil. annal. Holland.* 10.

Vir eruditissimus, cujus præter *Opus Genealogicum, veterem Græciam, & descriptionem* Frisiæ, extat, *Historia rerum Frisicarum* ab anno Christi CCCCXLIX. usque ad 1564. tantâ prudentiâ ac elegantiâ scripta, ut palmam cunctis prioribus præripiat, eoque digna, quæ frequentiùs studiosorum hominum manibus teratur. Variè primùm & particulatim, sed postea unô volumine juncta excusa est in *Batavia Lugduni* 1616. *Ioh. Andr. Boſius* de compar. Prud. Civ. n. 55.

Quanti & probitatem tuam & doctrinam semper fecerim, non solùm ego mihi conscius sum, sed & illi, qui me de te ea narrantem sæpissimè audiverunt, quæ virtus tua & meritum à me expressit. Certè, si nihil aliud saltem divina *Histo-*

ria

CULTRIVORUM ANTHOLOGIA. 83
Cultrivorum Anthologia. Cultrivorum Anthologia. Cultrivorum Anthologia.

ipſum præpollenti. *Franc. Bacon.* in Var. loc.

Equidem ſcio neminem in hâc materiâ (de *Magnetis* Natura) ſanè difficillimâ, illum ſibi habere parem: Nam quod alii vix attingunt verbo, illud *Gilbertus* noſter ampliſſimè diduxit, & ab ovo quaſi rem inchoavit, & clariſſimè ac acutiſſimè explicavit. *Scaliger* quanquam cætera omnia ſubtiliter, tamen non ſatisfacere potuit rei veritati in hac quæſtione. Ad *occultas qualitates* cum cæteris provocat Philoſophis. Verùm ignoranti nihil non occultum & abſconditum eſt. *VVolfgang. Lochman.* præfix. de *Magnet.*

Authori noſtro nec acumen nec argumentum deficit, quo non tantùm delectare, ſed & erudire ſolertem Naturæ indagatorem valeat. *Ibid.*

Dolere *Peireskius* ſolebat non agnitos ſibi *Gulielmum Gilbertum* auctorem libri de *Magnete*, nec *Thomam Lydiatum* celebrem Mathematicum.

Gaſſendus in Vitâ *Peireskii Gilbertum* magni facit.

Mirabilis ille naturæ *Magnetis* Scrutator, Doctor *Gilbertus*, cujus & Doctoris *Harvæi* beneficio, Gens noſtra ſibi arrogare poteſt, quòd ultimo hoc ſeculo Coronam meruerit ob Philoſophiæ ſolidam Doctrinam, ut antehac pluribus continuis ſeculis ob acutas ſubtileſque Theologicas Speculationes. Equitis *Ken. Digby* Tractat. de *Corporibus*. c. 20. Angl.

Proprietatum *Magnetis* notitia certa ſufficientique deſtituebamur, uſque ad tempus quo Deo viſum eſt unum è Popularibus noſtris excitare; ſcilicet Doctorem *Gilbertum*, qui novum ad perpetuam ſui gloriam tramitem ad Philoſophiam ingreſſus eſt, & inſigne Trophæum ſuper *Magnetem* erexit, qua laude perenni apud Poſteros celebraretur. Vide plura apud *Carpent.* Geographiæ lib. 1. cap. 3. Anglicè.

Gibertus meliùs quàm cæteri *Magnetis* experimenta elucidavit. *Rapin.* Animadv. in Phyſicam, §. 9. Gall.

Poſtremò ex hac apud *Ptolemæum* de *Lapide Herculeo* narratiunculâ intelligimus, non ſolùm in *Indiâ Magnetem* naſci, ſed ibi etiam natum, ſingulari efficacitate valere. Clara & teſtata hæc quoque res eſt, certiſſimo recentiorum etiam *Authorum* experimento, nominatim verò doctiſſimi *Gilberti* noſtri, artis tam *Magneticæ*, quàm *Medicæ* ſcientiſſimi: qui ex *Indiâ Orientali*, *Chinâ*, & *Bengalâ*, Magnetes omnium præſtantiſſimos peti aſſerit. *Nic. Fuller.* l. 4. c. 19. Miſcel. Sacr.

—— -Nec ut recentiores illos commemorem, acumine ſimiles *Antiquis*, & propè pares, *Galilæum*, *Gaſſendum*, *Gilbertum*, *Merſennum*, *Carteſium*; *Iſaac. Barrovv* Opuſc. pag. 87.

In hunc Auctorem hoc Epigramma compoſuit *Ioannes Ovvenus*

Stare negas Terram; nobis miracula narras:
Hæc cum ſcribebas, in rate forſan eras.

Lib. 1. Epigram. 14.

DANIEL

DANIEL SENNERTUS.

NAtus *Vratislaviæ* Anno Chr. 1572. Patre *Nicolao Sennerto*, Calceario & Cive: *VVitteberga* 1598. Philosophiæ Magister, & ibidem 1601. *Medicinæ* Doctor, pauloque post anno nempe 1602. ejusdem Professor Publicus, nec non tandem etiam Electoris *Saxoniæ* Archiater constitutus est. Obiit *VVittebergæ* 1637. 65. Opera ejus omnia, in sex Tomos divisa, prodiere *Lugduni*, an. 1676. in Fol. Clar. An. D. MDCX.

Verùm quoniam quædam in *Liddelio* deficiunt, ideò maximoperè suaserim Clarissimi *Sennerti Institutiones Medicas* his conjungi, ex quibus hoc commodi habere poteris, ut & sine Interprete eas intelligere, & plurimorum *Auctorum* sententias cognoscere, atque *dubia* quoque quædam non levia, quæ artem nostram obscuram faciunt, pervidere possis: quæ omnia cùm sine gravi labore & judicio præstare non potuerit, nactus est admiratores & laudatores plurimos, aliquos verò ita infatuavit, ut eum suspiciant tanquam artis nostræ supremum *Dictatorem*, paucos verò ad invidiam concitavit. Ego quid de *Sennerti* censeam laboribus ingenuè & liberè proferam, neque cujusquam verebor judicium. Censeo *Scripta* ejus plurimis laboribus fuisse congesta ex variis *Autoribus*, ut ideò *Locorum Communium* instar esse possint: addo, plurima ab ipso benè fuisse annotata, quæ alii *Autores* malè proposuerunt: addo & hoc, quædam ab ipso quoque primùm inventa fuisse, eaque non mala: atque ideo si cujusquam *Autoris*, certè ejus lectionem proficuam fore *tyronibus* Medicinæ, atque etiam in arte provectioribus planè & sine metu edisserо. Sed tamen eo insaniæ nunquam pevenero, ut cum numeris omnibus absolutum censeam; scio hominem eum fuisse, atque ideo in plurimis errare potuisse: scio & hoc plurima brevius, accuratiùs, ordinatè magis, ac veriùs proponi posse, quàm ab ipso factum est; sed si hæc gloriam magni viri obscurare debent, quis tandem famam merebitur? Propterea à virulentiæ & invidiæ plenum pronuncio *Plempii* esse judicium quod *Auditoribus* suis communicavit, in Epistolâ quadam, quam *Lindanus* in *Medullâ suâ* Medicinæ Manuductioni suæ proposuit. *Albert. Kyper. Kyper.* Method edit. *Lugd. Bat.* 1643. 12°. p. 291. 292.

[c] Judicia Virorum quorundam Clariss. præfixa *Sennerti* Operibus editis [c] *Lugduni* 1666. in Fol.

Ingenii divini Monumentis in eam prorupisti famam, ut & *Itali* ipsi *Germani* hominis judicium æstimare & venerari se publicè dicant. Quod certè testimonium tanto habendum est potius, quantò majorem esse horum ambitionem scimus. *Dan. Bucret.* D. M. *Venet.* 1617. die *Paschæ.*

Pervolve, & nocturnâ diurnâque versato manu *Institutiones Don. Sennerti*, in quibus prolixiori Orationis serie fundamenta artis pleniſſimè enarrantur, & longè fortè solidiùs, quàm factitarum à *Fuchsio*, *Valleriolâ*, *Riolano*, *Heurnio Duncano*, *Liddelio*, cæterisque de genere hoc. Unus iste erit tibi instar omnium, quem si noris, omnes nôris. *Petr. Lauremberg.* in *Laura Delphicâ.*

Digitized by Google

Recreavit me mirificè istius (Part. l. 1. *Practica*) Lectio: utque animi mei sensa ex candido tibi per tot annos perspecto pectore explicem, nihil habeo (& Conscientiam testor) quod in eo desiderem. Perspicuitas in omnibus, ἀκριβὴς decisio Controversarum Quæstionum, methodus accurata quidem, interim perfacilis, materia Medica indicationibus curativis in totum correspondens mihi plurimùm arridet. Perge itaque, clarissime *Sennerte*, nec dubita te laborem *Deo Reipubl. Literariæ* gratum & utilem suscepisse; cum ut matures etiam atque etiam te rogo. Immortalem inde apud Bonos laudem consequeris. Gratulor facultati Medicæ & ejus studiosis quod nucleum *Medicinæ* Dogmaticum tam facili labore, te duce, consequuntur. *Ioan. Georg. Magnus* D. 14. Jan. 1624. *Berlini.*

Librum tuum de *Febribus* denuò & diligenter quidem nunc perlegi, & deprehendi quæcunque ibi scripta sunt optimis rationibus, iisque firmissimis omnia esse munita. Utinam verò *Authores* parem ad istam materiam diligentiam, vel saltem consimile judicium attulissent. Quæso te per salutem *Medicæ Artis*, ut porrò in aliis quoque idem præstes. Sic sanè talentum cœlitùs commissum non defodies, sed optimè usurpabis cum magno sanè tuo lucro. *Georg. Ethus* D. & Profess. Med. Aulicus *Regiomont.* 28. Novemb. 1629.

Ut taceam reliquos, soli *Institutionum* libri, & nobilis tuæ *Praxeos* pars prima, adeò me affecerunt, & tam profundè ad animum penetrarunt, ut juraverim ipse mihi præter *Biblia Sacra* nullum amplius Authorem Medicum alium, pro *Praxeos* meæ Scipione & itineris comite, domi forisque me usurpaturum, si modò mihi tam beato reliquos quoque libros videre contingeret. *Philip. Tuscher* M. D. & *Suviboſiana* Diœces. Ordinarius. *Suvib* f. 21. Sept 1628.

Tantus vir, qualem *Sennertum* esse omnibus in confesso est. *Gabr. Naud.* in Ep. 78. ubi librum ejus *Hypomnematum* præclarum opus vocat.

* Ejus *Physica Hypomnemata* inter libros prohibitos numerantur in Indice Expurgatorio. Vid. Ind. *Rom.* Impress. Anno 1681.

JANUS GRUTERUS,

Per Anagr.

GRATUS in VERSU.

Clar. An. D. MDCX.

Rabanus Jurisconsultus, & Philologus celebris, *Antverpiæ* natus est ann. 1560. Obiit ann 1627: *Heidelbergæ* literas amœniores tractavit, ubi & Bibliothecæ præfuit, quam libris rarissimis, *Hebraicis, Chaldaicis, Arabicis, Græcis* atque *Latinis* auxit atque locupletavit. *Konig.*

Scripsit Poëmata varia — Suspicionum libros 9. in quibus varia Scriptorum loca emendata & explicata — Notas Criticas in *Senecæ* Philosophi Opera omnia: In *Senecæ* Tragœdias: In *Statii Papinii* Poëmata: In *Martialis* Epigrammata: In *Sallustium*: In *Livium*: In *Tacitum*: In *Florum*: In *Velleium Paterculum*:

Digitized by Google

Sophocles, Tragoedias septem cum Scholiis Graecis. Ex recensione Guilielmi Dindorfii. Oxonii, 1849. 8 maj. 1 Thlr. 20 Sgr.

Gallicum, Latinum & Italicum, Hispanicum & Anglicum, Belgicum & Germanicum, Graecum & Latinum, Graecum & Italicum, Graecum & Hispanicum, Graecum & Anglicum, Graecum & Belgicum, Graecum & Germanicum, Hebraicum & Latinum, Hebraicum & Italicum, Hebraicum & Hispanicum, Hebraicum & Anglicum, Hebraicum & Belgicum, Hebraicum & Germanicum, Chaldaicum & Latinum, Chaldaicum & Italicum, Chaldaicum & Hispanicum, Chaldaicum & Anglicum, Chaldaicum & Belgicum, Chaldaicum & Germanicum, Syriacum & Latinum, Syriacum & Italicum, Syriacum & Hispanicum, Syriacum & Anglicum, Syriacum & Belgicum, Syriacum & Germanicum, Arabicum & Latinum, Arabicum & Italicum, Arabicum & Hispanicum, Arabicum & Anglicum, Arabicum & Belgicum, Arabicum & Germanicum, Aethiopicum & Latinum, Aethiopicum & Italicum, Aethiopicum & Hispanicum, Aethiopicum & Anglicum, Aethiopicum & Belgicum, Aethiopicum & Germanicum, Persicum & Latinum, Persicum & Italicum, Persicum & Hispanicum, Persicum & Anglicum, Persicum & Belgicum, Persicum & Germanicum, Turcicum & Latinum, Turcicum & Italicum, Turcicum & Hispanicum, Turcicum & Anglicum, Turcicum & Belgicum, Turcicum & Germanicum, Indicum & Latinum, Indicum & Italicum, Indicum & Hispanicum, Indicum & Anglicum, Indicum & Belgicum, Indicum & Germanicum, Sclavonicum & Latinum, Sclavonicum & Italicum, Sclavonicum & Hispanicum, Sclavonicum & Anglicum, Sclavonicum & Belgicum, Sclavonicum & Germanicum, Hungaricum & Latinum, Hungaricum & Italicum, Hungaricum & Hispanicum, Hungaricum & Anglicum, Hungaricum & Belgicum, Hungaricum & Germanicum, Bohemicum & Latinum, Bohemicum & Italicum, Bohemicum & Hispanicum, Bohemicum & Anglicum, Bohemicum & Belgicum, Bohemicum & Germanicum, Polonicum & Latinum, Polonicum & Italicum, Polonicum & Hispanicum, Polonicum & Anglicum, Polonicum & Belgicum, Polonicum & Germanicum, Latinum & Italicum, Latinum & Hispanicum, Latinum & Anglicum, Latinum & Belgicum, Latinum & Germanicum, Italicum & Hispanicum, Italicum & Anglicum, Italicum & Belgicum, Italicum & Germanicum, Hispanicum & Anglicum, Hispanicum & Belgicum, Hispanicum & Germanicum, Anglicum & Belgicum, Anglicum & Germanicum, Belgicum & Germanicum, Gallicum & Latinum, Gallicum & Italicum, Gallicum & Hispanicum, Gallicum & Anglicum, Gallicum & Belgicum, Gallicum & Germanicum, Graecum & Latinum, Graecum & Italicum, Graecum & Hispanicum, Graecum & Anglicum, Graecum & Belgicum, Graecum & Germanicum, Hebraicum & Latinum, Hebraicum & Italicum, Hebraicum & Hispanicum, Hebraicum & Anglicum, Hebraicum & Belgicum, Hebraicum & Germanicum, Chaldaicum & Latinum, Chaldaicum & Italicum, Chaldaicum & Hispanicum, Chaldaicum & Anglicum, Chaldaicum & Belgicum, Chaldaicum & Germanicum, Syriacum & Latinum, Syriacum & Italicum, Syriacum & Hispanicum, Syriacum & Anglicum, Syriacum & Belgicum, Syriacum & Germanicum, Arabicum & Latinum, Arabicum & Italicum, Arabicum & Hispanicum, Arabicum & Anglicum, Arabicum & Belgicum, Arabicum & Germanicum, Aethiopicum & Latinum, Aethiopicum & Italicum, Aethiopicum & Hispanicum, Aethiopicum & Anglicum, Aethiopicum & Belgicum, Aethiopicum & Germanicum, Persicum & Latinum, Persicum & Italicum, Persicum & Hispanicum, Persicum & Anglicum, Persicum & Belgicum, Persicum & Germanicum, Turcicum & Latinum, Turcicum & Italicum, Turcicum & Hispanicum, Turcicum & Anglicum, Turcicum & Belgicum, Turcicum & Germanicum, Indicum & Latinum, Indicum & Italicum, Indicum & Hispanicum, Indicum & Anglicum, Indicum & Belgicum, Indicum & Germanicum, Sclavonicum & Latinum, Sclavonicum & Italicum, Sclavonicum & Hispanicum, Sclavonicum & Anglicum, Sclavonicum & Belgicum, Sclavonicum & Germanicum, Hungaricum & Latinum, Hungaricum & Italicum, Hungaricum & Hispanicum, Hungaricum & Anglicum, Hungaricum & Belgicum, Hungaricum & Germanicum, Bohemicum & Latinum, Bohemicum & Italicum, Bohemicum & Hispanicum, Bohemicum & Anglicum, Bohemicum & Belgicum, Bohemicum & Germanicum, Polonicum & Latinum, Polonicum & Italicum, Polonicum & Hispanicum, Polonicum & Anglicum, Polonicum & Belgicum, Polonicum & Germanicum, Latinum & Italicum, Latinum & Hispanicum, Latinum & Anglicum, Latinum & Belgicum, Latinum & Germanicum, Italicum & Hispanicum, Italicum & Anglicum, Italicum & Belgicum, Italicum & Germanicum, Hispanicum & Anglicum, Hispanicum & Belgicum, Hispanicum & Germanicum, Anglicum & Belgicum, Anglicum & Germanicum, Belgicum & Germanicum.

Hoc Dictionarium Trilingue compositum fuit, ut sequitur:

Ex Dictionario Gallico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Gallico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Gallico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Gallico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Gallico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Graeco, Latino & Italico.
Ex Dictionario Graeco, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Graeco, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Graeco, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Graeco, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Hebraico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Hebraico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Hebraico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Hebraico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Hebraico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Chaldaico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Chaldaico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Chaldaico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Chaldaico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Chaldaico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Syriaco, Latino & Italico.
Ex Dictionario Syriaco, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Syriaco, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Syriaco, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Syriaco, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Arabico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Arabico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Arabico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Arabico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Arabico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Aethiopico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Aethiopico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Aethiopico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Aethiopico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Aethiopico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Persico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Persico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Persico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Persico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Persico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Turcico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Turcico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Turcico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Turcico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Turcico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Indico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Indico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Indico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Indico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Indico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Sclavonico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Sclavonico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Sclavonico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Sclavonico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Sclavonico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Hungarico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Hungarico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Hungarico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Hungarico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Hungarico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Bohemico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Bohemico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Bohemico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Bohemico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Bohemico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Polonico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Polonico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Polonico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Polonico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Polonico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Latino, Italico & Hispanico.
Ex Dictionario Latino, Italico & Anglico.
Ex Dictionario Latino, Italico & Belgico.
Ex Dictionario Latino, Italico & Germanico.
Ex Dictionario Latino, Hispanico & Anglico.
Ex Dictionario Latino, Hispanico & Belgico.
Ex Dictionario Latino, Hispanico & Germanico.
Ex Dictionario Latino, Anglico & Belgico.
Ex Dictionario Latino, Anglico & Germanico.
Ex Dictionario Latino, Belgico & Germanico.
Ex Dictionario Gallico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Gallico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Gallico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Gallico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Gallico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Graeco, Latino & Italico.
Ex Dictionario Graeco, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Graeco, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Graeco, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Graeco, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Hebraico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Hebraico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Hebraico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Hebraico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Hebraico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Chaldaico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Chaldaico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Chaldaico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Chaldaico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Chaldaico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Syriaco, Latino & Italico.
Ex Dictionario Syriaco, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Syriaco, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Syriaco, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Syriaco, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Arabico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Arabico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Arabico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Arabico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Arabico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Aethiopico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Aethiopico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Aethiopico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Aethiopico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Aethiopico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Persico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Persico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Persico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Persico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Persico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Turcico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Turcico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Turcico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Turcico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Turcico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Indico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Indico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Indico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Indico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Indico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Sclavonico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Sclavonico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Sclavonico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Sclavonico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Sclavonico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Hungarico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Hungarico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Hungarico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Hungarico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Hungarico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Bohemico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Bohemico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Bohemico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Bohemico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Bohemico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Polonico, Latino & Italico.
Ex Dictionario Polonico, Latino & Hispanico.
Ex Dictionario Polonico, Latino & Anglico.
Ex Dictionario Polonico, Latino & Belgico.
Ex Dictionario Polonico, Latino & Germanico.
Ex Dictionario Latino, Italico & Hispanico.
Ex Dictionario Latino, Italico & Anglico.
Ex Dictionario Latino, Italico & Belgico.
Ex Dictionario Latino, Italico & Germanico.
Ex Dictionario Latino, Hispanico & Anglico.
Ex Dictionario Latino, Hispanico & Belgico.
Ex Dictionario Latino, Hispanico & Germanico.
Ex Dictionario Latino, Anglico & Belgico.
Ex Dictionario Latino, Anglico & Germanico.
Ex Dictionario Latino, Belgico & Germanico.

VERSUS ALTERI.

Ut Rex Apis, ceteris præstans, præsidet Apibus suis, & Grues Gruibus, ita Princeps Principibus, & Heros Heroibus. Quod si Reges Principesque Heroes, ut Reges, Principes, Heroes, ceteris præstant, præsidentque, quanto magis Rex Regum, Princeps Principum, Heros Heroum, ceteris præstat, præsidetque? Quanto magis Christus Jesus, Rex Regum, Princeps Principum, Heros Heroum, ceteris præstat, præsidetque? Quanto magis Christus Jesus, Rex Regum, Princeps Principum, Heros Heroum, Sanctis

Tacitum Notis : quas *Reip.* intererat, aliâ etiam linguâ, quàm *Anglicâ* in vulgus dari. *Idem* in Not. ad *Tacit.* l. 1. Annal. c. 74.

Annus & hic apud nos abstulit *Henricum Savilium*, Equitem omni virtutum, omniumque scientiarum genere instructissimum, qui plurima eruditionis singularis monumenta edidit — Sicut boni omnes vivum summoperè dilexerunt propter doctrinam quæ in eo eximia fuit; ita in mortuo ornando, munificâ æmulatione certarunt. *Robert. Johnston.* de *Reb. Britann.* l. 18.

Noster utrâque arenâ (& *Theologicâ* & *Philosophicâ*) inter exercitatissimos valens *Athleta*, *Græca* & *Romana* linguæ, omnisque in eâ elegantiæ arbiter scientissimus, & per cuncta legi ac sciri digna acerrimo grassatus judicio. *Isaac. Gruter.* in Lit. ad Lect. quas *Henr. Savil.* Comment. in *Tacit.* præmisit.

Anno 1610. *Henricus Savilius*, Eques *Britannus*, suas in *Euclidem* prælectiuncas juris faciebat publici. Vir eo nomine de studiis benè meritus; magis autem, quòd *Professionem Mathematicam* de suo instituerit in Academiâ *Cantabrigiensi* & quòd, magno Ecclesiæ bono, *Etonensi* prelo dederit longe optimam, & pulcherrimam editionem B. *Chrysostomi*. *Voss.* de Scient. Mathemat. p. 359.

Dominus *Savilius* B. *Chrysostomi* Opera summâ curâ recognovit, ad nonnam plurium Veterum Manuscriptorum magno labore & ingentibus expensis conquisitorum per totam *Europam*, imo & in ipsa *Græcia*, in quam homines data opera ablegaverat. Sed quantumvis accuratè hanc editionem emendatam evulgare conatus fuerit, pluta tamen ejus loca corrupta remanserunt, quorum genuinum sensum divinari difficile potest. *Ephemerid.* Eruditorum Kal Febr. 1666. per *Gallois*. Gall.

Eques iste præclarus optima B. *Chrysostomi* exemplaria sollicitè conquisivit, eruditorumque Virorum operam adhibuit ad illa transcribenda & Annotationibus illustranda, quo facto eadem propriis sumptibus luculentissimis characteribus impressa evulgavit; Quod onus subivit & gestavit nunquam sub ipso fatiscens, quamvis tanti fuerit ponderis ut cujusvis vulgaris hominis ilia fracturum fuisset. Sed Papistæ Parisienses suos in Anglia *Emissarios* habuerunt, qui Equitis hujus eruditos labores clam surreptos schedatim singulis hebdomadibus prout è prelo prodibant in *Galliam* transmiserunt. Tunc *Fronto Ducæus* (Cardinalis Gallus, ut quidem arbitror,) illorum impressionem ibi accuravit, cum *implicita Fide* atque *Obedientia cæca*, ideat totidem *Literis* prout illos ex *Anglia* recipiebat, adjunctis tantum *Latina Translatione* & quibusdam aliis parvi momenti Additionibus. Geminæ itaque B. *Chrysostomi* Editiones stadium eodem tempore per Orbem decurrerunt, certantes utra alteram tanquam acceptior & publicè vendibilior prævertere posset. Equitis *Henrici* Editio aliquot mensibus ante *Parisinam* lucem vidit; sed hæc illam presso pede secuta est, & ob additam Versionem *Latinam*, quamvis cariùs ideo constaret, priorem venditionis promptitudine anteivit. Sed nuper *Chrysostomus Savilianus* gradum valde acceleravit, adeo ut pauca hujus impressionis exemplaria remanserint. Doctor *Thomas Fuller*, de Præclaris Angliæ Viris. Vide *Eboracensem Comitatum*. Anglicè.

Extat,

Lucas Cranachius, & Vitenbergæ Bibliopolarum Emblemata. 1586. 8vo.

Hæc Emblemata, quæ Lucas Cranachius Vitenbergæ Bibliopolarum Emblemata. 1586. 8vo.

Christa, ae, f. Name einer Frau, Christa, Christe, Christen, Christin, Christine, Christinchen, Christlein, Christoffel, Christoffelin, Christoffelchen, Christoffelgen, Christoffelgin, Christoffelgen, Christoffelgin, Christoffelgen, Christoffelgin

Celestinorum Ordo, Ordo Cœlestinorum, Ordo Cœlestinus, Ordo Cœlestinus Sancti Benedicti, Ordo Sancti Benedicti Cœlestinorum, Ordo Sancti Benedicti Cœlestinus, Ordo Sancti Benedicti Pauperum Eremitarum Cœlestinorum, Ordo Sancti Benedicti Pauperum Eremitarum Cœlestinus, Ordo Sancti Benedicti Pauperum Cœlestinorum, Ordo Sancti Benedicti Pauperum Cœlestinus, Ordo Sancti Benedicti Eremitarum Cœlestinorum, Ordo Sancti Benedicti Eremitarum Cœlestinus, Ordo Sancti Benedicti Cœlestinorum Pauperum Eremitarum, Ordo Sancti Benedicti Cœlestinorum Eremitarum, Ordo Sancti Benedicti Cœlestinorum Pauperum, Ordo Sancti Benedicti Cœlestinorum Eremitarum, Ordo Sancti Benedicti Cœlestinorum, Ordo Cœlestinorum Sancti Benedicti, Ordo Cœlestinorum Pauperum Eremitarum Sancti Benedicti, Ordo Cœlestinorum Eremitarum Sancti Benedicti, Ordo Cœlestinorum Pauperum Sancti Benedicti, Ordo Cœlestinorum Eremitarum Sancti Benedicti, Ordo Cœlestinorum Sancti Benedicti, Ordo Cœlestinorum Pauperum Eremitarum, Ordo Cœlestinorum Eremitarum, Ordo Cœlestinorum Pauperum, Ordo Cœlestinorum Eremitarum, Ordo Cœlestinorum, Ordo Pauperum Eremitarum Cœlestinorum, Ordo Pauperum Eremitarum Cœlestinus, Ordo Pauperum Cœlestinorum, Ordo Pauperum Cœlestinus, Ordo Eremitarum Cœlestinorum, Ordo Eremitarum Cœlestinus, Ordo Cœlestinorum Pauperum, Ordo Cœlestinorum Eremitarum, Ordo Cœlestinorum, Ordo Pauperum Eremitarum, Ordo Pauperum, Ordo Eremitarum, Ordo Cœlestinorum, Ordo Cœlestinorum, Ordo Cœlestinor

primis literis eruditerunt, ingentem concepere spem, nec fefellit eos expectatio. Præter enim summos in Scientiâ Theologicâ honores; quos magno cum applausu consecutus est, & *Professorii* muneris dignitatem, admirandos fecit profectus in exactâ cognitione Linguarum, *Græca*, *Hebraica*, *Chaldaica* & *Syriaca*; quibuscum conjunxit Historiarum Sacrarum Prophanarumque cognitionem & Rerum Astronomicarum ac Arithmetices tantam Scientiam, quanta in hominem cadere potest. Acquisivit autem hæc omnia plurimâ lectione & vigiliis ac labore incredibili, ut abundè apparet ex *Theatro* ejus *Historico* sive Systemate Chronologiæ, quo quidem Opere vix quicquam usquam in eo genere sol adspexit perfectius concinnius, limatiusque, quod cùm omnium propè Doctorum teratur manibus, aliquoties excusum & recusum, nostro non eget præconio. *Boissard.* in Icon.

Christophorus Helveticus fuit homo multarum lectionum, laboris patiens, in Astronomicis & Arithmeticis exercitatus, rerum & circumstantiarum observator accuratus. Linguarum (*Latinæ*, *Græcæ*, *Hebraicæ*, *Chaldaicæ* & *Syriacæ*) peritissimus, in Scriptis tum Sacris, tum Profanis versatissimus. *Ioan. Schup.* in Dedicat. præfix. *Helvico.*

Amisimus talem virum, cui *Deus* omnia cumulatissimè dona concessisse videtur, fundamentam rerum Theologicarum notitiam, in Religione sinceritatem, in docendo dexteritatem, acutam in Philosophicis Scientiis subtilitatem, in conferendo gravitatem cum mansuetudine & animi præsentiâ conjunctam, ingenii & judicii felicitatem, insignem in rebus *Criticis* & *Philologicis* perspicaciam, accuratam in *Chronologicis* & *Historicis* diligentiam, eximiam Linguarum *Latinæ*, *Græcæ*, *Hebraïcæ*, *Chaldaicæ* *Syriacæ* peritiam. *Henning. VVitte* in Memor. Theolog.

De ipsius in *Chronologicis* accuratâ diligentiâ & haud vulgari scientiâ, præter scripta edita, literæ ab excellentissimis Chronologicis. *Setho Calvisio*, & *Ioanne Behmio*, ad ipsum scriptæ restantur; in quibus ingenii & judicii acumen admirari de multis cum ipso contulerunt. *Idem* ibid.

Vir eruditissimus, cujus *Theatrum Chronologicum* si rectè adhibeatur, studiosis magno poterit esse usui. *G. Calixt.* in Appar. Theolog. p 178.

Quantum ei in *Hebraicis* præstantissimus *Hebræus*, *Ioannes Buxtorfius*, Professor *Basileensis*, tribuerit, ex literis ipsius ad *Helvicum* datis abundè satis patet.

Primùm hoc mihi cedas velim, *Helvicum* non satis locupletis esse fidei in hac Chronologiæ parte, quæ Virorum Scriptis illustrium ætatem signat: Dein hoc quoque habet *Helvicus*, quòd ferè plerumq; recentiores Scriptores sequatur, ut *Ecclogarios*, *Bibliothecarios*, &c. quale aliquid quoq; in *Calvisio* improbat *Scaliger* quemadmodum ex Epistolis eius apparet; quamvis *Calvisii* opus, ex quo totus est *Helvicus*, mirificè laudaret. *Tanaquill. Faber* Epist. l. 1. epist. 63.

Tractatum *Helvici* de *Chaldaica Bibliorum Paraphrasi* summoperè commendat *Andreas Rivetus* in Isagoge ad sac. Scriptur. c. 9.

* *Christophori Helvici* Theatrum Historicum & Chronologicum, inter libros expurgandos recensetur: ejusdē cæteraprohibentur in *Ind. Madrit.* edit an. 1667.

Extat

Digitized by Google

Extant ejus Theatrum Historicum & Chronologicum. *Francof.* in fol. 1666.
Alia ejus Opera variis in locis atque temporibus sunt impressa.

In hujus Auctoris effigiem hæc carmina composuit *Iacobus Boissardus:*

Helvici *hæc facies: genio qui insignis* Hebræus,
Theologus, Latius, Græcus *&* *Historicus.*
Proh dolor! hoc Patriæ Decus ingens morte peremptum
Heu jacet! at Scriptis vivit ubique suis.

PHILIPPUS CLUVERIUS.

ANno 1580. *Gedani*, celeberrimo in *Borussiâ* emporio, patre, ibidem rei monetariæ præfecto, ex nobili antiquâ, in *Bremensium* agro, *Cluveriorum* gente, natus est. Obiit anno Dom. 1623. ætatis 43. *Italiam*, *Germaniam* & *Siciliam* antiquam ampliſſimo commentario illustravit. Clar. A. D. MDCXVI.

Magnum *Germaniæ* Ornamentum doctissimus *Cluverius* noster. *Voss.* in Hist. *Pelag.*

Cluverius vir stupendæ lectionis & curæ. *Dilher.* Disput. Acad.

Vir accuratissimus *Philippus Cluverius*. *Laurent. Pignor.* in Epist. 26.

Philippus Cluverius vir singulariter eruditus, de antiquâ & novâ Geographiâ optimè meritus. *Ioan.* Card. *Bona.*

Geographorum suæ ætatis habitus est princeps: præsertim quatenus in *Geographia* historiam potius attendimus, quàm Mathesin. Nulli unquam labori pepercit in evolvendis Scriptoribus, vel antiquis, vel novis, unde Geographiam lucem capere posse arbitraretur. *Viss.* de Mathem.

Inter veteris autem illius *Geographiæ* excultores equidem familiam ducere, & omnium Principem arbitror *Philippum Cluverium*. Nec dubito, idem mecum sensuros, qui quidem animo defæcato volumina illius, saltem illa, quibus *Germaniam*, *Italiam* & *Siciliam* antiquam illustravit, legerunt: aliter enim alios nonnullos in *Batavis* judicasse, non me fugit: scio verò etiam illos partium & certaminum quorundam studio nimium fuisse deditos. Produnt certè Scripta illa vim industriam in *Geographicis* illo studio incomparabilem. Et quidni, cùm non gravatus fuerit, pedes universam *Italiam* & *Siciliam* lustrare, quò utramque eò accuratiùs posset enarrare. Produnt eadem lectionem infinitam, judicium acre simul & elegans. Nec tamen ab omnibus illa erroribus vacua dixerim. Ego fateor, in haud paucis à *Cluverio*, in *Germaniæ* cumprimis rebus, dissentio: quas meas sententias tibi etiam, clarissime *Buno*, video probari. Nec tamen minus principatum in hoc doctrinæ genere illi tribuere, vel tantillum dubito: idq; quandoquidem in longè plurimis, imò in propè infinitis, non tantùm conatus omnium antegressos superaverit, me judice, sed etiam meliorum spem præceperit: ad quam doctrinæ vim collati, errores nihil sunt, nisi nævi exigui in corpore formosissimo. *Herman. Conring.* in lit. ad *Ioan. Bunon.* ann. 1661. script. *Phil. Cluver.* Geogr. præmissis.

Lector statim in Descriptione *Siciliæ* animadverteret, me *Cluverium* maximè sequi, qui de veteri *Siciliâ* omnium doctissimè & luculentissimè scripsit. *Bochart.* in l. 1. Geogr. Sac. 27. p 558.

Ejus ad literas natum ingenium præsertim verò ad Linguas omnibus admirationi fuit. Denas magna cum facilitate loquebatur, nimirum *Græcam, Latinam, Germanicam, Gallicam, Anglicam, Hollandicam, Italicam, Hungaricam, Polonicam, Bohemicam. Moreri* Diction. Gallico.

Extant *Italiæ* antiquæ Libri 4. editore *Dan. Heinsio. Lugd. Bat.* in fol. 1624.

Extat *Germania* Antiqua item *Vindelicia Noricum* ibid. in fol. apud *Lud. Elzevir.* anno 1616.

Extant *Sicilia: Sardinia: Corsica* antiqua. ibid. 1619. fol. apud eundem.

JOANNES BARCLAIUS.

NAtus est *Aberdoniæ* ex Antiquissimâ *Scotorum* familiâ, vicesimo octavo Januar. Anno Dom. 1582. Obiit 12. die Aprilis, Anno Dom. 1621. Clar. An. D. MDC XXI

Scripta ejus sunt: *Euphormionis Lusinini* sive Satyricon lib. 5. Argenidis lib. 5. Icon Animorum: Carminum lib. 3. Aliaque Opp. MS.

Quis fuerit, aurea ejus Monumenta satis produnt, *Gallia* prædicat, promulgat *Anglia*, *Roma* eloquitur. Dignus planè quem omnium Gentium vota optent in Civem —Ad immortalitatem *Barclaii* una sufficiet illius *Argenis*, quam *Richelæu* ævi nostri miraculum assiduis (ut aiunt) versabat manibus, habebatque quasi præceptricem ac directricem illius regiminis, quo deinceps *Galliam* venerabilem juxta terribilemque gentibus cæteris fecit. Sed herclè nemo nisi forte non amans, aut ignarus optimarum artium, divini, ut ita loquar, istius Operis admiratione non rapiatur: nam si cum rerum gravitate majestatem characteris ponderas, mirabere in unâ *Argenide Pandoram* donis omnibus à Diis auctam: apiculam variorum florum succo gravidam undequaque delibato; habet enim Heroicum *Tullii* vigorem, *Laconismum*, & politicam *Taciti*, *Livii* antiquitatem, flosculos puros *Petronii*, sales fabulosos *Nasonis*, poëticam *Maronicâ* vix inferiorem. Ubi solutâ, nemo penè disertius; ubi strictâ, nemo solertius. Seria jocis, prophanis sacra sic temperat, nemo ut sit ex templo, ex foro, qui non imbutus modò optimis artibus, sed & optimis moribus institutus ab hac *Argenidis* lectione abeat. Sed quàm suaviter suspensos animos fallit! Quàm solerter triumphantem de vitio, fortunæque ludo virtutem sub fictis nominibus, & ad sustinendas personas idoneis in scenam inducit. Vita *Barclaii* præfix. *Argenid.*

Satyricon scripsit: quo *Anglicæ, Gallicæ, Belgicæ, Lotharingæ* Aulæ veram sui temporis delineavit Iconem, tantam apud omnes gratiam promeruit, ut non solùm omnes hujus ævi parentes eloquentiæ, sed veterum in hoc genere scripta, ipsiusque *Petronii Satyricon* superasse censeretur. Hoc abreptus fastu adversùs *Sectarios* invehendi munus suscepit, sed hausta è Cardinalis *Bellarmini* scriptis doctrinâ, vix ipse Theologicis rudimentis imbutus effudit oleum & operam.

Pariter fraudatus honoris, melioriſque ſtatûs acceſſione, humanæ jam cedenti iniquitari, ad viridarii cujuſdam ſui culturam animum appulit, ubi tranſumptis undique floribus pretioſioribus; jucundiſſimo aſpectu temporis tædium fallere nitebatur. *Ioan. Imperial.* in Muſ. Hiſt.

Fuit enim verò hic morum facilitate præditus, & ingenio fucis aulicis, urbaniſque diſſimulationibus æquè apto: hinc *Romani* proceres hac ejus indolis imbibiti opinione, graviter uſque adeò ſenſere de ipſo, ut *Catholicam* fidem haud ex animo, verùm diſſimulanter profiteri ſuſpicarentur; illius nempe ſectatorem hæreſis, cujus inſtitutum eſt religioni ſe locorum prout occaſio, ac res propria tulerit, devovere. Neque concepta hæc ipſius vel defuncti evanuit nota, quippe Inſcriptionem ac *Statuam*, quam ejus gloriæ filius, in Eccleſiâ S. *Laurentii* extra muros erexerat, cautiore Patres conſilio ſublatam, ac delectam voluerunt. *Idem* ibid.

Amœniſſimi ingenii vir, & quem ſuô meritô omnis elegantiæ compendium mihi vocare videor. *Forſtner.* ad lib. 2. Tacit. Annal.

Argenis Barclaii pleniſſima bonæ frugis. *Conring.* de civ. prud. cap. 14. ubi & *pag.* 322. Ejus *Iconem Animorum* ita ſanè elegantem dicit, ut & æmulandi conatus omnibus videatur præreptus.

Barclaii Argenis haud dubiè præcellit, quicquid placeat illis, quibus lubido eſt, pulcherrimos vultus accuſare, quòd non ſint pulchriores. Præſidium illi viro ingens ex arcanâ ingeniorum animorumque diſciplinâ, cujus eximium ſpecimen dedit in *Icone Animorum*, libello exquiſitæ ſubtilitatis & elegantiæ —— In *Barclaio* Regii amores caſtiſſimè, negotia regni graviſſimè, ſubtilitates vitæ accuratiſſimè, tractantur. *Joh. Henr. Boecler.* in ſpecim. ſubtilit. polit. n. 39. 40.

Acutiſſimus Politicus *Barclaius*, juvenis viginti annorum ſub *Euphormionis* nomine eâ prudentiâ & majeſtate omnium *Europæ* Rerumpublicarum vitia & virtutes Satyrico ſale perſtrinxit, ut univerſum Orbem in ſtuporem dederit *Joh. Andr. Boſius* introduct. in notit. Rerump. cap. 5. ſect. 10.

Scriptioni deditus ſuavi ſtylo *Argenidem* conſcripſit. Opus varium, inventione & elocutione præclarum, ſententiiſque plenum. Meditabundus multa præterea contexuit, ſingularum in primis Gentium mores. Earum characteres dedit eleganti libello, quem *Iconem Animorum* inſcripſit. Nec minori in Carminibus facilitate eruditorum ſuffragia promeruit: quos conciliaverat ſibi grata converſatio, argutus ſermo, ſed & jocoſis ſine ſale adeo facetus; ut multi dubitaverint, ipſum *Euphormionis* auctorem. Nec minus *Gregorio* XV. charus, & *Maphæo Barberino* purpuratorum Principi, literarum acerrimo æſtimatori gratiſſimus fuit: quorum liberalitate familiam ſuam in dies locupletiorem percepit. *Thomaſin.* in Elog.

Ioannes Barclaius Latinus oppidò Scriptor & elegans, *Iconem Animorum Argenidem* edidit; ſolutæ orationi ligatam hinc illinc miſcuit; tres inſuper libros inſcripſit *Euphormionis Luſinini Satyricon*: Hoc Scriptum in omnes ferè tam politicos quàm ſacros hominum ordines pugnavit; ſed accuſationibus id urgere, inſtituti mei non eſt: ſinamus manes quieſcere. Hoc riſu dignißimum. A *Barclaii*

Digitized by Google

Ἐπιστολὴ Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης πρὸς Κορινθίους.

Fercula diverſis dapibus condita miniſtro,
Hoc ſine non ſapiet docta Minerva *ſale.*

THOMAS CAMPANELLA.

Cal. A. D. MDCXX. *Alaber, Stylenſis,* Ordinis Prædicatorum, natus eſt 5. die Septembris, An. 1568. Obiit *Lutetiis* Menſe Maii Anno 1639.

Hoc ejus Symbolum,

PROPTER SION NON TACEBO.

Scripta ejus hæc ſunt: Phyſiologia: Quæſtiones Phyſiologicæ: De ſenſu Rerum: Opuſcula Phyſica: Metaphyſica: Poëtica: Atheiſmus Triumphatus: Tractatus Aſtrologicus: Monarchia *Hiſpaniæ:* Tractatus varii Medicinalium.

Scripſit ab anno ætatis vigeſimo, non quæ ab aliis ſcripta erant, ſed in hoc incumbens, ut nova in omnibus ferè ſcientiis excogitaret. *Leo Allat.* Ap. Urban.

Scripſit ingens *Opus*, de *Reformatione Scientiarum*, decem in Codices diviſum, quorum ſinguli, plures in partes diſtribuuntur; unde, nihil acutiſſimo ingenio homini tam fuiſſe propoſitum apparet, quàm relictis veteribus viis ad omnium ſcientiarum notitiam, novum atque directum iter aperire. Scripſit etiam alia permulta, partim edita, partim nondum impreſſa, quorum index à *Iacobo Gaffarello* accenſetur. *Ian. Nic. Eryth.* in Pinacoth.

Amicus etiam noſter *Thomas Campanella* juxta doctrinam ſuarum *Primalitatum Ethicam* novam compoſuit, quæ ſub *Epilogiſmi* nomine cum Philoſophiâ ſuâ Naturali, & *Politicâ* typis commiſſa fuit à *Tobia Adamo*, ſtylo quidem non ita compto delineata, ut *Ciceronianis* arridere poſſit, ſed eâ nobilitate cogitationum, rationumque ſubtilitate, ut omnibus ſapientiæ Myſtis non poſſit eſſe non ſummoperè gratiſſima. *Gab. Naud.* in Bibliograph. Polit.

Secundus ab ipſo fuit *Thomas Campanella*, ardentis penitùs, & portentoſi vir ingenii, qui dum in tenebris, & pædore carceris vitam traduceret, *Civitatem ſolis* delineavit, eâ cogitationum novitate, & ſublimitate ſenſuum, ut præter Philoſophicas ſpeculationes multa etiam contineat quèis *Reipublicæ* melius adminiſtrari poſſent, & Homines ipſi meliores evadere. *Idem* ibid.

Campanella philoſophatur magnâ ſeveritate, ſed ſuâ *Metaphyſicâ* Methodo; proinde moleſtâ, Docet, obteſtatur, blanditur, ut res tulit, & tractationis ordo: dum ſæpius magis ſuaſoriis, quàm fortibus & heroicis argumentis armatus in prælium, magis luctam dixeris fuiſſe, deſcendit; in arduis ceſpitat, hoſtem armis fermè exutum jam dimittit, aut negligit ſæpius; cui periculo ſuſtinendo, præjudicio orbis *Chriſtiani* ſe commiſerit. *Ioan. Deskler.* ſcript. Adeſpot. 1686. P. 323.

Thom.

Digitized by Google

In Effigiem ejus hæc Carmina composuit *Jo. Bened. Peraczo Veneto.*

Exprimit elate sat Nomen mentis Abyssum,
Exprimit Agnomen fama & ubique sonum.
Multiplici partum portendit codice plausum,
Quam cupidè eximii cernis Imago viri.
Numinis ostores perdit, fidusque revelat
Abdita quæve Polo, condita quæve solo.
Calluit ingenio cunctas omniscius Artes;
Fit Cous *Medicis, est &* Apollo Cygnis.

PETRUS CUNÆUS.

Clar. A. D. MDCXX.

NAtus est *Flissinge* apud *Zelandos*, anno 1586. Annorum 14. adolescens *Lugd.* apud *Batavos* per omne fere studiorum genus vagatus, *Hebraicas Græcasque* literas potissimùm arripuit, & ad interiora *Hebraismi* sacraria, *Rabbinorumque* Commentarios manuductore usus est *Joanne Drusio*, qui *Franekeræ Frisiorum* Linguas, *Hebraicam, Chaldaicam*, ac *Syriacam* profitebatur; ibidemque & Jurisprudentiæ operam dedit; *Doctorque Juris* creatus est *Leidæ*, ubi anno 1611. demandata eidem fuerat Linguæ *Latinæ* primùm, deinde *Politicæ* Professio; decretumque ab Academiæ Curatoribus anno 1615. ut præter politica, *Jus* quoque *Civile* interpretaretur, quam Provinciam ad extremum vitæ sustinuit. Vivere desiit anno 1638. mense Novembri. *Valer. Andreæ* in Biblioth. Belgic.

Scripsit Sardos Venales—Satyram *Menippeam* in sui sæculi homines ineptè eruditos—*Juliani* Imp. *Cæsares*, sive Satyram in Principes *Romanos*—Notas & Animadversiones in *Nonni Panopolitæ Dionysiaca*—De Republicâ *Hebræorum* libros tres—Exercitationum Oratoriarum Inaugurationem—Orationum Librum.

Petrus Cunæus, vir *Latinè, Græcè, Hebraicè* scientissimus, atque idem eloquentissimus, & jurisconsultissimus *Voss.* de Hist. *Græc.* l. 2. c. 18.

Petrus Cunæus, Flissingannus, orientalium Linguarum, & Rabbinicorum Arcanorum scientissimus. *Hofman.*

Cunæus est bene doctus sed melancholicus. *Scalig.* posterior.

Peracris judicii vir *Petrus Cunæus*. *Paul. Colomes.* Observ. Sac. p. 71.

Cunæus stupendum, & portentosum ingenium. *Beverovic.* de Vit. Term. pag. 46.

Diu est, vir eruditissime, ex quo tuum mihi nomen innotuit, & singularis doctrina, καὶ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας ἀκεραίου ἐμπειρία. Nam quum aliquot *Græca* tua Epigrammata in oculos meos incurrissent, advertit me singularis elegantia & puritas dictionis, ut non antè quiescerem, quàm de te & tuis studiis

Digitized by Google

Exit libri 3. de Republicâ Hebræorum. *Amstelod.* 1632. in 24.
Extat exercitationum oratoriarum Inauguratio. *Amstel.* 1621. in 4.
Extant orationes Varii Argumenti. *Lugd. Bat.* 1640. *Witeb.* in 8°.
Extat Animadversionum Liber in *Nonni Dionysiaca. Hannov.* 1610. in 8°.

In noctem, quâ extinctus est vir incomparabilis *Petr. Cunæus*, hæc carmina compositi M. Z. *Boxhornius*.

Nox fuit, & nondum perlustrat Phosphorus *orbem,*
Nox fuit, & noudum reddidit ille diem.
Nox manet, & stertit Phœbus, *languetque, sumque,*
Ut solet, auratum non sinit esse caput.
Nec Jovis Herculeis *iterum lascivia natis*
Jam vacat; infensos credimus esse Deos.
Cunæo *æternam indixit mors invida noctem:*
Hac quemvis nobis abstulit illa diem.

THOMAS ERPENIUS

Clar. A. D. M. D. C. XX.

VUlgo ab *Erpe, Batavus*, nascitur *Gorcomii* anno 1584. 3. Idus Septembr. Prima literarum tyrocinia posuit *Lugduni Batavorum*, ibidemque studia absolvit Philosophica, simul linguis orientalibus dans operam, quod studium auspicatus erat potissimùm hortatu *Josephi Scaligeri*, qui jam tum facilè perspiciebat, quantum aliquando virium daturus esset. Unde institutâ peregrinatione in *Galliam, Germaniam, Italiam*que ubique admiratores sui invenit. *Venetiis Judæorum* eruditorum ac *Turcarum* copiam nactus, præter *Arabicam* etiam *Turcicam, Persicam* atque *Æthiopicam* linguas didicit, reversusque in Patriam *Lugduni* apud *Batavos* anno 1613. Linguæ *Arabicæ* & cæterarum *Orientalium* Professor a Curatoribus illius Academiæ constitutus fuit: Spartamque sibi oblatam egregiè adornavit, quâ docendo, quâ scribendo & excudendo, institutâ ab ipso *Erpenio* Typographiâ earundem Linguarum. Vir fuit studii constantis & pertinacis, morum elegantiâ atque humanitate singulari præditus. Obiit *Leidæ* anno 1624. *Valer. Andreas* in Biblioth. *Belgic.*

Scripsit Grammaticam *Arabicam*—Lexicon *Arabicum*—Proverbiorum *Arabicorum* Centurias—*Locmanni* sapientis Fabulas ex *Arabico*—Testamentum Novum *Arabicè*—Canones de Litterarum *Evi* apud *Arabes* naturâ & permutatione—Rudimenta linguæ *Arabicæ*—Grammaticam Hebræam—Arcanum Punctationis revelatum—Orationes tres de Linguarum *Hebræa* atque *Arabica* dignitate—Pentateuchum, *Arabicè*—Historiam *Josephi* Patriarchæ, *Arabicè*—Psalterium *Syriacum*, cum Versione *Erpenii*—Historiam *Saracenicam*.

Mores [*Thomæ Erpenii*] compositi erant & suaves, ut facilè omnes in sui amorem

Digitized by Google

Ἀρκαδία ἡ μεσόγειος τῆς Πελοποννήσου, ἀπὸ Ἀρκάδος τοῦ Διὸς καὶ Καλλιστοῦς τῆς Λυκάονος. Ἀρκὰς ὁ ἐθνικός. Ἀρκάδιος ὁ κτητικός. Ἀρκαδικὸν τὸ ἐπίθετον. Ἀρκαδικὸν ὄρος ἐν Ἀρκαδίᾳ. Ἀρκαδικὸν πεδίον ἐν Ἀρκαδίᾳ. Ἀρκαδικὸς ἀνὴρ ὁ ἐξ Ἀρκαδίας

Intulit Erpenius *Musas* Oriente *petitas,*
Hæc deerat Batavis *gloria sola meis.*
Sublato Domino patrias rediere sub oras,
Et fugit Batavos *gloria tanta meos.*
O Lugdunensis *data cui tutela* Minervæ *est,*
Et vatum vates diceris esse pater,
Hesperias saltem, Phœbe, *ô defende Camœnas,*
Jam victi spolium mors Orientis habet.

Joannes Rutgersius.

HENRICUS SPELMANNUS

Clar. I. D. MDC XX.

ANglus, Eques Auratus, obiit Anno Dom. 1641. ætatis 78. Composuit Archæologum, sive *Glossarium*—Librum de Concil is-----Librum de *Decimis*—De non temerandis Ecclesiis.

Eruditissimus & nobilissimus *Antiquitatum* scrutator *Henricus Spelmannus*, Eques *Anglo-Britannus*, amicus noster honorandus. *Olai Wormii* Literat. *Danic.* c. 1.

De priscâ literaturâ benè meritus *Henricus Spelman. Idem.*

D. *Henr. Spelmannus* insignis & acutissimus *Anquitatum Britannicarum* explorator. *Duck* de Author. Jur. Civil. *Roman.* l. 2. c. 8.

Nescio quo fatorum consilio, huic ultimo seculo nec merenti, nec tali æstimanti, reservati sunt eximii illi viri *Martinius, Spelmannus, Kilianus, Vossius Salmasius, Bochartus, Junius, Menagius, Skinnerus*, qui primi *Etymologorum* nugari desierunt. *Vid. Edit. Etymologici Ling. Anglic. Steph. Skinner.* in Epist. ad Lect. Ann. 1691. fol.

De *Spelmanni Lexico*, partem priorem vidimus sanè utilem, & in *Saxonicis* maximè *vocibus* accuratam. *Grot* ad *Peireskium, Lat.* 16. Sept. 1630.

Sed de isto & aliis, in alo aditi eruditum *Spelmanni Glossarium*: quod, hactenus dimidiatum, utinam aliquando, modò, superfit, integrum publicâ faciat juris. *Voss.* de Vit. Serm. l. 2. c. 9.

Glossarii deinde *Spelmanniani* prodiit pars posterior, quæ etsi multa observatu digna licèt indigesta contineat, priore tamen longè inferior: ut mirum sit virum doctissimum Operi, quod eruditi quique tot votis tantoque studio expeterent, extremam manum non apposuisse, cùm prioris partis editioni quæ anno 1626. prodiit, annis 15. superfuerit. Obiit enim anno 1641. ætatis 78. Cujus quidem rei causam esse aliam non arbitror, quàm quòd *Anglicanæ Ecclesiæ Conciliorum* Collectioni ac Editioni, veteribusque eruendis monumentis, totum dedisset se: *Glossarium* verò quantum exigebat dignitas argumenti absolvere, immensi nimiique

Digitized by Google

nimiique esset laboris. *Carol. Fresneus* Glossar. in Scriptor. Med. & Infim. *Latinit.* Præfat. p. 55, 56.

Henrici Spelmannii Vocabularium utilissimum est illis qui corruptæ Latinitatis Authores legunt, *titulosque* veteres & *Chartas* antiquas enucleare aggrediuntur. Id typis mandandum curaverat *Spelmannus* dum viveret usque ad literam M. Post ejus obitum in ipsius Scriptis ad ejus perfectionem necessaria fuisse reperta persuadere voluerunt ejus amici; verùm præcedentibus minimè respondet ejusmodi supplementum. Nobis etiam idem Athor Conciliorum *Angliæ* copiam fecit, quæ imperfecta quoque remanserunt. Ferunt eorum impressionem, ex iis quæ scripta reliquit absolvi. Sed Authoris hujus Opera posthuma vix sperari possunt; cùm enim ætatis, tantùm anno quinquagesimo ad studia se accinxerit, prelo subjicere festinavit, quæcumque digna censuit publica luce. Cumque brevi postea diem obierit, multùm laborare ipsi non vacavit, nec alli operum inceptorum ultimam odmovere manum. *Ephemerides* Gall. *Eruditorum* 5. Jan. 1665. p. 2.

Tertium MS. accommodavit Nobilis ille doctissimusque Dominus *Henricus Spelmannus* eques Auratus, eruditionis reconditioris, Judicii acerrimi vir, Nostræ *Britanniæ* lumen gloriaque; amicus insuper meus singularis, in studiis adjutor præcipuus; & qui me primus ad *Antiquitates* eruendas tam verbo quàm exemplo aliquoties stimulavit erudivitque. *Gul. Watsius* Præfat. ad fin. *M. Paris.*

Eminens meritum & dignitas pientissimi hujus Equitis, cujusvis laudibus aut calamo non indigent. Præstantissimæ ejus Doctrina, Pietas & Sapientia optimis quibusque coætaneis ejus notissimæ fuerunt: Ejusque Opera co-vivente in lucem emissa, simul cum magno applausu quo illum tum populares, tum exteri Nobiles eruditi, magnique Principes condecorarunt, omni exceptione majora sunt testimonia. Inter omnia cætera ejus merita & Opera nullum est illustrius quàm ejus erga Deum Pietas, comprobata tùm sancto ejus vitæ curriculo, tum speciatim erudito & pio ejus Tractatu de *Juribus & Veneratione quæ debentur Ecclesiis*: In quo tam accuratè probavit quid Deo debeatur, ipsique reddendum sit, tum quoad tempus cultui ejus destinatum, tum quoad media & loca, quibus ejus cultus est peragendus, ut nemo verè Christianus, qui Evangelium amplectitur, lubens non prædicet singularia ejus merita insignemque ejus pietatem. Magna ejus in Regni nostri Jure Municipali notitia, ut & in aliis quibuscumque Legibus Divinis & humanis, antiquis & recentioribus, Civilibus & Canonicis,

——Multa tenens antiqua, sepulta, vetusta,
Quæ facium mores veteresque novosque tenentem,

cum singulari judicio plurimis aliis præcellentem reddunt, idoneumque ad veritatem tradendam, cùm ad sermonem de humanis Legibus & Authoritatibus descendit, postquam Opinionem suam in Dei Lege firmiter fundavit.

vit. *Jer. Stephani* Præfatione Tractatui *Spelmanni* de Decimis præmissa. Anglicè.

Henricus Spelmannus, vir nobilissimus ac illustre *Britanniæ* suæ decus. Vide *Steph.* in Proleg. Not. ad Histor. Dan. Sax. Gr.

Variarum antiquitatum peritissimus. *Idem* ad lib. 8.

Maximi ingenii Eques. *Hachenb.* Germ. Med. disp. 4. Sect. 15.

Maximum Equestris ordinis decus. *Ibid.* disp. 5. Sect. 6.

THOMAS JAMES

Clar. A. D. MDCXX.

IN *Vectâ* Insulâ, atque opinor *Newporte* natus, è Scholâ *Wykehamicâ Oxonium* ad majora studia missus est, & *Collegii Novi* socius electus erat Anno 1593. Post septennium à D. *Thomâ Bodley*, Equite Aurato, utpote cui probè innotuerant viri merita, in *Proto-Bibliothecarium* suum cooptatus, ea præstitit quæ ad Artium ingenuarum fructum egregium haud parum conducerent; siquidem supellectilem literariam mundiorem reddidit, libros que omnes in Catalogos bis redegit. Anno 1614. Theologiæ Doctoratum suscepit & in subdecanum *Wellensem* cooptatus, quod ad *Bibliothecam* spectabat munus deposuit; quo nempe studiis prosequendis libibusque expediendis (*Eirenarcha* enim nobiscum erat) assiduè magis vacaret. Patrum Antiquorum familiaris erat, in libris, Manuscriptis præsertim (quorum corruptelas nemo melius aperuit) evolvendis indefessus, Statutorum porrò & consuetudinum Academicarum rimator oculatissimus. Inter Ecclesiæ *Anglicanæ* Præsules, in *Convocatione* solenni, *Oxoniæ* primò *Caroli* I. habitâ, (quo nimirum tempore celebrabantur ibidem *Comitia Parliamentaria*) considebat, authorque fuit ut certis quibusdam viris demandaretur Manuscripta *Patrum Sacrorum* opera per Bibliothecas omnes *Anglicanas*, sive publicas sive privatas, sodul evolvere; quo scilicet *Exemplarium Pontificiorum* errores ac sphalmata detegerentur. *Ant. à Wood.* Antiq *Oxonienf.*

Scripsit varia; hæc verò priorum obtinent locum: Ecloga *Oxonio-Cantabrigiensis*---Bellum Papale, seu Concordia discors *Sixti* Quinti & *Clementis* Octavi, circa *Hieronymianam* editionem---Concordantiæ Sanctorum Patrum; id est, vera & pia sertii libri *Canticorum* per Patres Universos tam *Græcos* quàm *Latinos* expolitio---Vindiciæ *Gregorianæ*---Index Librorum prohibitorum à *Pontificiis*---Index Generalis Sanctorum Patrum---Catalogus Librorum in Biblioth. *Bodleianâ*---Manuductio ad Theologiam---Apologia pro *Joanne Wiclevo.*

Thomas James-Oxoniensis, vir eruditus, & verè φιλόβιβλος, qui se totum literis & libris, in *Angliæ* Bibliothecis excutiendis (*Deus* opus secundet) id molitur, quod *Reipublicæ Literariæ* imprimis erit usui. *Camden.* in *Britan.* vid. Comit. *Monmouths.*

De Opusculo illo, cui titulus *Ecloga Oxonio-Cantabrigiensis*, en tibi Clarissimi Viri *Josephi Scaligeri* sententiam, *Richardo Thomsono* per literas patefactam: "Catalogus ille Scriptorum *Oxoniensium* & *Cantabrigiensium* librorum

Digitized by Google

Cum Privilegio Regiæ Majestatis.

LIBER PRIMUS.

Ad Illustrissimum Principem Ludovicum Delphinum.

Hic Ille Publicolæ

tæ in *Lucani Pharsaliam*----Syntagma *Aratorum*----Florilegium *Stobæi*----Notæ breves & Emendationes in *Tacitum*-----*Adamus* exul, & *Christus* patiens, Tragœdiæ Sacræ----Poëmata-----Epistolæ----Votum pro Pace.

Vir summi & incorruptissimi judicii vocatur *Heinsio* in Animadv. ad *Senec.* Tragœd.p.;12.

Criticus acutus & insignis. *Dempster.*

Non divinarum minus, quàm humanarum rerum scientissimus. *Voss.*

Seculi sui Phœnix vocatur *Hofmanno.*

Grotium, virum excellentissimæ doctrinæ in omni genere literarum vocat *Salmasius* Exercitat in *Solinum.*

Virum acuminis & omnigenæ doctrinæ præstantiâ incomparabilem appellat *Seldenus* in *Mar. Claus.*

Seculi nostri grande ornamentum, vel miraculum potiùs vocatur *Vossio* de Poët.p.82.

Æternum Bataviæ & seculi sui decus immortale. *Idem* lib. 9. de Idololatr. cap.7.

In omnibus suis lucubrationibus magnus fuit *Hugo Grotius*; sed in Epistolis uti & in Carminibus, incomparabilis ac Divinus. *Claud. Sarrav.* in Præfat. præfix. *Grot.* Epist.

Offertur inter alios viventium primarius *Hugo Grotius Græci Latinique* sermonis, nec non *Juris Cæsarei* penitiori scientiâ perpolitus. *Jo. Imperial.*

Summus virorum *Hugo Grotius*, lumen illud ac columen literarum: de quo nihil tam magnificum dici aut scribi potest, quin virtus & eruditio id superaret sua. *Io. Meibon.* Mecœnas, c.4.

Quo *Batavo* [*Hugone Grotio*] altero ejus terræ cum Magno *Erasmo* lumine, nihil nunc undique eruditius, vel sol videt, vel solum sustinet. *Voss.* de Hist. Lat. p.713.

Inter primarios habendus est *Hugo Grotius*, qui in eximiis illis de *Jure Belli ac Pacis* libris ipsam *Ebræorum*, quam exhibituri sumus, disciplinam è *Talmudicis* tangit, aliisque ex eorum scitis ad augendam etiam nonnullis *Christianismi* rebus lucem prudenter adfert. *Jo. Selden.* de Jur. Gent. l.1. c.2.

Eò quòd consuetudine maximi viri *Hugonis Grotii* interdum fruar, felicitatem meam satis prædicare non possum. O virum admirabilem! Equidem scivi hoc etiam antè, sed præstantiam divini illius ingenii nemo satis capiet, nisi qui vultum præsentis viderit, & sermones loquentis audierit. In vultu probitas habitat: sermones doctrinæ exquisitissimæ, & pietatis sinceritissimæ sunt indices. Nec putes solùm me illius viri admiratione captum esse: omnes docti & pii quibus ille innotuit, similiter sunt affecti. *Is. Casaub.* Epist.738. da *Dan. Heinsium.*

Nolo nescias, doctissime *Thuane*, vidisse me hîc *Hugonem Grotium*, virum probitatis & doctrinæ admirandæ. Scripsit Historiarum lib.71. de rebus Gestis in Patriâ.

Digitized by Google

bent. *Tobias Magirus* in Eponymolog. Critic.

Vir sine controversiâ doctissimus, sed Juris, imprimis Justinianei, alibi passim Censor iniquior. *Rebhan.* Præfat. ad Instit. Locam.

Laudo & admiror *Grotium*, sed Theologiam ejus deploro, vel cùm interpretatur Scripturas, vel cùm de Interpretibus sententiam dicit. *Jo. Baeclero* in Præfat. Comment. ad lib. de J. B. & P.

Vir sine controversiâ maximus, & de Rep. literariâ inter paucos meritus, sed in Christi causâ, nescio quô fatô, ad *Socinianos* in devexâ ætate propensior. *Meric. Casaub.* de v. lingg. p. 105.

Nobis relatum est Dominum *Grotium* Rostokii ex Suedia redeuntem febri continua extinctum esse. Perhibent id non contigisse absque suspicione veneni à *Lutheranis* propinati, ob ea quæ in gratiam *Papæ* de Antichristo scripserat; Verum in illis Regionibus homines veneno tolli non arbitror, ut in quibusdam Italiæ locis. Ejus religio à multo retrò annis perspicuè nota non fuit. In suâ cum Domino *Rivetio* altercatione Catholicorum Romanorum partibus favere videbatur. *Hollandus* erat, & Arminii Sectator fuerat. Reginæ Lutheranæ Legatus erat. In Lutherana Civitate inter Lutherani Ministri Brachia diem supremum obiit, ille, inquam, cui & Lutherus & Calvinus adeo invisi erant. Quidam perhibent eum Socinianismo infectum à vita migrasse, talemque in animo fuisse, quicquid extrinsecus simularet. *Guido Patin.* Epist. 7. Paris. scripta 24. Octobris 1645. Gall.

De *Grotio* rectè sentis, neminem hactenus eruditius contra *Socinum* scripsisse. *Martin. Ruar.* in Cent. 1. Epist. p. 59.

Dominus *Blondellus* Tractatu suo de *Sibyllis* de eo scribit quod Vir præstantissimus fuerit, sive respectu sublimis ejus ingenii, ejusque eruditionis universalitatis, quam nemo satis magnificere poterat; sive respectu diversitatis Scriptorum ejus. Gall.

Dominus *Balzacius* ait, præter doctrinæ soliditatem, discursus evidentiam, & sermonis Veneres, nescio quem observari probitatis characterem in præclari illius Viri Scriptis omnibus; Id autem de *Scaligeri & Salmasii* Operibus neminem affirmare ausum esse. *Balz.* Epist. 25. lib. 5. ad D. *Chappelain.* Gall.

Vulgò creditur Grotium omnes ingenii sui vires conscribendo libro *de Jure Belli & Pacis* adhibuisse, eumque de illo dicere potuisse, quod *Casaubonus* dixit de suo in *Persicum* Commentario, Epistola quadam ad D. *Perillum* cognatum suum, quæ typis mandata non fuit, *In Persio omnem ingenii conatum effudimus.* *Grotii* Opus præclarissimum sanè Scriptum est, nec mirari subit quòd in *Germanicis* quibusdam Academiis publicè lectum fuerit. D. *Colomies*, Select. latâ Bibliot. p. 118. 119. Gall.

Inter omnia literatorum Sidera, in *Belgio* nullum felicius, quàm *Grotianum* illuxit. Hic ob acumen Magni ingenii meritò est tanquam *Aquila* in nubibus, quamvis etiam in multis cæcutiat. *Phil. Andr. Oldenburg.* in Thesaur. Rerump. part. 3.

In Religione varius erat, & in quibusdam cum *Pontificiis*, in aliis cum *Lutheranis*.

Digitized by Google

ſtrum, quod ſit ad cylindrum datum, ut ſemiſſis axis cylindri ad ſemiſſem axis ſphæroidis. Et ſphæroides ſecetur plano per centrum ſphæræ, & ad axem ſphæroidis rectum. Sectio erit circulus, cujus radius æqualis erit ſemiſſi axis cylindri. Et cylindrus, cujus altitudo æqualis ſit axi ſphæroidis, & latus æquale radio circuli ſectionis, erit ad cylindrum datum, ut ſemiſſis axis cylindri ad ſemiſſem axis ſphæroidis. Quod erat faciendum.

Ex his ſequitur, ſphæroidem & cylindrum, quorum axes ſunt æquales, & ad quos ſphæra eſt eadem, eſſe ad ſe invicem in ratione data. Nempe ut ſemiſſis axis cylindri ad ſemiſſem axis ſphæroidis. Et ſphæroides ſecetur plano per centrum ſphæræ, & ad axem ſphæroidis rectum. Sectio erit circulus, cujus radius æqualis erit ſemiſſi axis cylindri. Et cylindrus, cujus altitudo æqualis ſit axi ſphæroidis, & latus æquale radio circuli ſectionis, erit ad cylindrum datum, ut ſemiſſis axis cylindri ad ſemiſſem axis ſphæroidis. Quod erat faciendum.

Ex his ſequitur, ſphæroidem & cylindrum, quorum axes ſunt æquales, & ad quos ſphæra eſt eadem, eſſe ad ſe invicem in ratione data. Nempe ut ſemiſſis axis cylindri ad ſemiſſem axis ſphæroidis.

Meditatione. Sed cùm rem aliquam unicè agit, nemo ipso vel dulcior est Poëta, vel elegantior Orator, aut nervosior Historiographus. Adeò ubique vir ille domi est, & velut in fundo suo dominatur. Quàm in Poëticis Epistolis ingenio rerum attemperare calamum debeat earum Scriptor, ille novit, qui in hoc negotio versatur: ubi verborum cura supervacua quidem non est, sed debent illa ad rei expressionem singulari ratione esse accommodata. In his *Grotii* Epistolis multa sunt, quæ statum Universæ Europę suo tempore denudant, quæ aliunde difficulter petuntur. Si ii, qui opus hoc Epistolicum ediderunt, Indicem rerum quoque adjecissent, optimè sanè de nobis meriti fuissent: Nunc in illo vasto opere multa latent, quæ non nisi magno labore erui possunt. Sunt tamen & secundum temporum seriem Epistolæ dispositæ, quod ad Historiam magnoperè conducit. Putaverim ego sanè plures etiamnum ineditas esse viri hujus Epistolas: ac vidi ego non paucas in Bibliothecâ *Gudianâ*, quas ego in illo opere extare non credo. *Dan. Georg. Morhof.* in Polyhist. p. 294, 295.

Poesis una est Professionum quæ *Grotium* ab ingenti primæ notæ Doctorum numero distinguere fecerunt, eumque supra *Lipsios*, *Casaubonos*, *Salmasios* & *Vossios* extulerunt. *Baillet*, Judiciis Erudit. Poet. *Paris.* 686. Gall.

Hugo Grotius & *Daniel Heinsius Carmine Latino* non ignobiliter scripserunt, nisi quòd ingens illa, qua memoriam oneratunt, literatura impediat utrumque ne res modo illo delicato concipiant, in quo tota versatur elegantia. *Renatus Rapinus*, Animadv. in Poeticam, parte 2. seu Animad. pecul. 16. Gall.

Quid *H. Grotio* undiquaque doctius, etiam in his Sacris? Nihil comptius, aut magis masculum, historia *Jonæ* epicis ab ipso expressa; nil castius elegis, quibus incusata se purgat *Susanna*; nil gravius geminâ illâ Tragœdiâ sacrâ, in quarum altera *Christus patiens*, altera *Sophompaneas* inducitur; utcunque non evitarint dentes Criticorum omnium. Et & Epigrammatis, Sylvis, farragini suum decus, licèt in omnibus nequaquam idem calor. *Borrich.* de Poët. p. 142.

Hug. Grotii Opera sequentia inter libros prohibitos numerantur: Apologeticus eorum qui *Hollandiæ Westfrisiæque*, & vicinis quibusdam nationibus ex legibus præfuerunt ante mutationem, quæ evenit anno 1618. cum refutatione eorum, quæ adversus ipsum, atque alios acta, ac judicata sunt. In Decreto 4. Feb. 1627. prohibetur: De Jure Belli & Pacis ibid.: Poëma collecta, & edita à Fratre *Guliel. Grotio* ibid.: De Imperio summarum Potestatum circa Sacra Comment. Posthumus prohibetur in Decreto 10. Jun. 1648. Annales & Historiæ de rebus *Belgicis* prohibentur in Decreto 4. Jul. 1661. Dissertatio ejusdem Auctoris, & aliorum de studiis instituendis ibidem. Vide *Ind. Rom.* Imprel. anno 1664.

Grotii opera omnia Theologica prodierunt *Amstel.* 6. Tom. fol.

CORNELIUS à LAPIDE, Soc. Jes.

Elar. An. D. MDCXX.

NAtione *Belga*, patriâ *Eburo*, *Bucoldianus*, ditionis ac diœcesis *Leodiensis*: pusillus quidem corpore, at ingenio magnus fuit, disciplinarum omnium capax, Orator, Philosophus, Theologus, Historicus, linguarum *Græcæ* atq; *Hebraicæ* peritus:

Digitized by Google

principio profitetur se velle brevem esse pauciſque verbis complecti, quæ diffuſiori ſtylo jam obſervarent alii. Scio quidem hujuſmodi Commentaria, eruditionis plena, hominibus innumeris, præſertim verò concionatoribus, arridere, ſed ſagacium virorum palato ſapere nequeunt, quippe qui ſing la ſeorſim & ſuo loco tractati volunt. Or. Pr. *Rich. Simon.* Hiſt. Crit. V. T. l. 3. c. 12. Gall.

Cornelius à Lapide integra ferè Biblia 12. Tom. commentatus eſt, ſed duo primi in *Moſis* Libros & in Divi *Pauli* Epiſtolas plus eruditionis quàm alia decem in ſe continent. *Guido Patin.* Epiſt. ſel. Ep. 17. Gall.

Corderii commentarium in *Lucam* compilaſſe à nonnemine argu itur. *Konig.*

JOSIAS MERCERUS

Clar. An. D. MDCXX.

Alius, Ioannis filius, obiit circiter annum 1628. Edidit *Nonium*: *Ariſtæneti* Epiſtolas: Notas in *Tacitum*, in *Apulei* Librum, de Deo *Socratis*.

Joſias Mercerus, Galliarum lumen, tanto patre digniſſimus filius. *Montacut.* in Antidiat.

Joſias Mercerus vir eruditiſſimus, magni illius *Joannis* filius tali parente digniſſimus. *Iſ. Caſaub.* Not. in *Spartian.* p. 70.

Joſias Mercerus Græcè Latinéque vir doctiſſimus. *Idem* Epiſt. p. 658.

Barthius in *Claudianum* pag. 1244. eum vocat virum acutiſſimum & eruditiſſimum.

Joſias Superſtes, tanto patre digniſſimus filius, qui præter exactam utriuſque Linguæ peritiam, & ratam puriorîs *Antiquitatis* cognitionem acerrimo judicio excelluit. *Thuan.* ad. ann. 1570.

Joſias Mercerus præſtantiſſimi ingenii vir, nec doctrinâ tantùm & eruditione, ſed & ſingulari rerum agendarum ſolertiâ clarus. *Deſider. Herald.* in Animadv. in obſerv. *Salmaſii* in *Jus Attic.* & *Roman.* l. 4. c. 1.

Joſiam Mercerum jam olim inter inſignes *Galliæ* viros habui, & valdè ſe mihi in ine probavit, eruditis, & probi animi judiciique, ad *Tacitum* Notis. Vidi enim. Et quamquam à me interim divertit, laudare & amare virum debeo: quia & cum causâ & cum modo facit. Utinam ſic in iis diis noſtris alii! utinam ne *Critice* hæc ludus fiat, & arena, ut ſic dicam, beſtiariorum! At bona hæc via, conferre ſine livore, ſine æmulatione, in publicum: nec detractum ire ingeniis, ut tuum attolas. *Lipſ.* Epiſt. Cent. ad *German.* & *Gal.* ep. 51. ad *Baudium.*

Famæ aliquis radius te quoque illucet à magno illo Patre; cujus eruditio & virtus, clara apud omnes. Et tu ſuccedes, imò præcedes, ſi pergis modò in hoc laudis ſtadio, quod currere cœpiſti recto & felici pede. Nam *Notæ* tuæ ad *Cornelium* noſtrum quas mittis (verè non blandè dicam) vix tuæ ætatis. *Lipſ.* Cent. 1. Miſcell. ep. 32.

Joſiam Mercerum, virum ingenioſiſſimum, & *Græcè* ac *Latinè* doctiſſimum, pœnè præterieram, quòd ipſius, modeſtiâ credo & verecundiâ inſtinctus, nomen ſuis libris præſcribere adhuc noluit. Edidit autem *Nonium* cum Annotationibus virorum

Digitized by Google

Ioannes Meursius vir multis nominibus præclarè meritus de *Literis Græcis*. *Voss.* de Scient. Mathemat. c. 22. Sect. 4.

Ioannes Meursius vir, præ cæteris de *Græcâ* Antiquitate benè meritus. *Joan. Jonst.* l. 3. de Script. Hist. Philosoph. c. 9.

Ioannes Meursius Antiquitatis *Græcæ*, *Atticæ* tamen imprimis, peritissimus fuit, cui & ipsæ *Athenæ*, & *Atticarum* Antiquitatum studiosi plurimum debent. *Idem* ibid. c. 20.

De *Græcorum* Festis scripsit libros sex maximo cum literarum emolumento, & literatorum plausu *Ioannes Meursius*, Historiæ Græcæ apud *Batavos* Professor fidelissimus ac diligentissimus. *Nic. Pinell.* in additament. ad *Onuph. Panvin.* de Iud. *Circens.* l. 2. c. 1.

Ioannes Meursius, candidissimi pectoris, & præclaræ doctrinæ, amicissimus Collega meus, quò vix alius literas amori tractabat ambitione. *Voss.* de Vit. Serm. l. 2. c. 2.

Vir meritorum in Rempublicam literariam clarissimorum. *Dilher.* Disputat. Academ.

Vir fuit inexhaustæ lectionis, & laboris constantis. *Valer. Andreas* in *Bibliot. Belgic.*

Io. Meursius, doctissimus adolescens, quem sæpe miror: & certè supra suos annos literarum dote ditescit. *Nic. Rigalt.* Not. in Lib. 1. *Phædri*, Fab. 4.

Neque enim potest me fugere quicquam tuorum, à quorum lectione nunquam recessi nisi doctior. *Is. Casaub.* in Epist. 390.

Video te in *Historiâ* & omnis generis monumentis posteriorîs *Græciæ* mirum in modum esse versatum, quæ pars eruditionis cùm à paucis adhuc sit culta, bene proculdubio de literis mereris, quando ea profers in lucem, quæ etiam doctissimi viri prius ignorabant. *Idem* in Epist. 734.

Tot jam scriptis illustrasti literarum tenebras, tot jam monumentis ad *Æternitatem* vocasti genus humanum, ut non vivere cum dicam, qui indoctus est; non sapere, qui felicissimam ingenii, eruditionisque tuæ industriam non intelligit. Mitto *Belgas*, in *Italiâ* celebris es, & inter lumina ævi haberis. Jam quoque crescunt illi radii, & vel ab *Orchestrâ* tua, ad me usque, emicant. Sed si sic pergis, nox in omni *Antiquitate* esse desinet, teque *solem* suum *Sæculi* consensus appellabit. *Eryc. Puteam.* Epist. Centur. 1. Epist. 83.

Meursius in *Græcia* Linguæ & Antiquitatum notitia præsertim excellebat, nec ullus unquam tam insigne beneficium, hoc quidem capite, Literis præstitit, quippe qui indefesso labore ac insolita prorsus diligentia, ad varia *Veterum* Opuscula è tenebris eruenda, emendanda, *Notis* elucidanda, vertenda & evulganda, animum appulerit. *Baillet. Judiciis Eruditorum*, *Parisiis* 1685. Gall.

Quæ contigerunt in *Belgio*, *Ferdinando Albano* imperante, singulatim persecutus est, (*Io. Meursius*) peregregiè, item que gesta sunt *Wilhelmo Auriaco vivo* insigni Commentario illustravit, nisi quid in nonnullis credatur iniquior fortasse *Hispanis*. *Conring.* dissert. MSS. de Rebusp. in tractat. de *Batav. Fœder.*

Vir

Valerianus Altenstein, Saxo, Medicinæ Doctor, Professor Publicus Ordinarius Facultatis Medicæ in Academia Lipsiensi, Collegii Medici Assessor, Nosocomii Nicolaitani Inspector, Societatis Regiæ Scientiarum Gottingensis, Academiæ Naturæ Curiosorum Cæsareæ Leopoldinæ Carolinæ, Societatis Regiæ Londinensis, Societatis Regiæ Scientiarum Upsaliensis, Societatis Regiæ Medicinæ Hafniensis, Societatis Regiæ Scientiarum Berolinensis, Societatis Regiæ Medicinæ Parisiensis, Societatis Regiæ Scientiarum Monspeliensis, Societatis Regiæ Scientiarum Bononiensis, Societatis Regiæ Scientiarum Florentinæ, Societatis Regiæ Scientiarum Neapolitanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Lyonensis, Societatis Regiæ Scientiarum Rothomagensis, Societatis Regiæ Scientiarum Montalbanensis, Societatis Regiæ Scientiarum Nancyensis, Societatis Regiæ Scientiarum Dijonensis, Societatis Regiæ Scientiarum Pisanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Mantuanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Siculæ, Societatis Regiæ Scientiarum Cortonensis, Societatis Regiæ Scientiarum Rhenanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Erfurtensis, Societatis Regiæ Scientiarum Hassiacæ, Societatis Regiæ Scientiarum Bavaricæ, Societatis Regiæ Scientiarum Helveticæ, Societatis Regiæ Scientiarum Basileensis, Societatis Regiæ Scientiarum Bernensis, Societatis Regiæ Scientiarum Turicensis, Societatis Regiæ Scientiarum Genevensis, Societatis Regiæ Scientiarum Lausannensis, Societatis Regiæ Scientiarum Neocomensis, Societatis Regiæ Scientiarum Schaffhusensis, Societatis Regiæ Scientiarum Curiensis, Societatis Regiæ Scientiarum Argentinensis, Societatis Regiæ Scientiarum Augustanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Ulmensis, Societatis Regiæ Scientiarum Ratisbonensis, Societatis Regiæ Scientiarum Norimbergensis, Societatis Regiæ Scientiarum Francofurtensis, Societatis Regiæ Scientiarum Hamburgensis, Societatis Regiæ Scientiarum Bremensis, Societatis Regiæ Scientiarum Lubecensis, Societatis Regiæ Scientiarum Rostochiensis, Societatis Regiæ Scientiarum Gryphiswaldensis, Societatis Regiæ Scientiarum Hafniensis, Societatis Regiæ Scientiarum Upsaliensis, Societatis Regiæ Scientiarum Stockholmensis, Societatis Regiæ Scientiarum Petropolitanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Varsaviensis, Societatis Regiæ Scientiarum Cracoviensis, Societatis Regiæ Scientiarum Vindobonensis, Societatis Regiæ Scientiarum Pragensis, Societatis Regiæ Scientiarum Budensis, Societatis Regiæ Scientiarum Tergestinæ, Societatis Regiæ Scientiarum Venetæ, Societatis Regiæ Scientiarum Romanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Ferrariensis, Societatis Regiæ Scientiarum Taurinensis, Societatis Regiæ Scientiarum Mediolanensis, Societatis Regiæ Scientiarum Genuensis, Societatis Regiæ Scientiarum Messanensis, Societatis Regiæ Scientiarum Panormitanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Catanensis, Societatis Regiæ Scientiarum Ulyssiponensis, Societatis Regiæ Scientiarum Matritensis, Societatis Regiæ Scientiarum Hispalensis, Societatis Regiæ Scientiarum Granatensis, Societatis Regiæ Scientiarum Valentinæ, Societatis Regiæ Scientiarum Barcinonensis, Societatis Regiæ Scientiarum Salmanticensis, Societatis Regiæ Scientiarum Compostellanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Toletanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Cæsaraugustanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Malacitanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Gaditanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Cordubensis, Societatis Regiæ Scientiarum Hispalensis, Societatis Regiæ Scientiarum Granatensis, Societatis Regiæ Scientiarum Valentinæ, Societatis Regiæ Scientiarum Barcinonensis, Societatis Regiæ Scientiarum Salmanticensis, Societatis Regiæ Scientiarum Compostellanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Toletanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Cæsaraugustanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Malacitanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Gaditanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Cordubensis.

Digitized by Google

VALERIANUS ALTENSTEIN, SAXO.

Valerianus Altenstein, Saxo, Medicinæ Doctor, Professor Publicus Ordinarius Facultatis Medicæ in Academia Lipsiensi, Collegii Medici Assessor, Nosocomii Nicolaitani Inspector, Societatis Regiæ Scientiarum Gottingensis, Academiæ Naturæ Curiosorum Cæsareæ Leopoldinæ Carolinæ, Societatis Regiæ Londinensis, Societatis Regiæ Scientiarum Upsaliensis, Societatis Regiæ Medicinæ Hafniensis, Societatis Regiæ Scientiarum Berolinensis, Societatis Regiæ Medicinæ Parisiensis, Societatis Regiæ Scientiarum Monspeliensis, Societatis Regiæ Scientiarum Bononiensis, Societatis Regiæ Scientiarum Florentinæ, Societatis Regiæ Scientiarum Neapolitanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Lyonensis, Societatis Regiæ Scientiarum Rothomagensis, Societatis Regiæ Scientiarum Montalbanensis, Societatis Regiæ Scientiarum Nancyensis, Societatis Regiæ Scientiarum Dijonensis, Societatis Regiæ Scientiarum Pisanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Mantuanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Siculæ, Societatis Regiæ Scientiarum Cortonensis, Societatis Regiæ Scientiarum Rhenanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Erfurtensis, Societatis Regiæ Scientiarum Hassiacæ, Societatis Regiæ Scientiarum Bavaricæ, Societatis Regiæ Scientiarum Helveticæ, Societatis Regiæ Scientiarum Basileensis, Societatis Regiæ Scientiarum Bernensis, Societatis Regiæ Scientiarum Turicensis, Societatis Regiæ Scientiarum Genevensis, Societatis Regiæ Scientiarum Lausannensis, Societatis Regiæ Scientiarum Neocomensis, Societatis Regiæ Scientiarum Schaffhusensis, Societatis Regiæ Scientiarum Curiensis, Societatis Regiæ Scientiarum Argentinensis, Societatis Regiæ Scientiarum Augustanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Ulmensis, Societatis Regiæ Scientiarum Ratisbonensis, Societatis Regiæ Scientiarum Norimbergensis, Societatis Regiæ Scientiarum Francofurtensis, Societatis Regiæ Scientiarum Hamburgensis, Societatis Regiæ Scientiarum Bremensis, Societatis Regiæ Scientiarum Lubecensis, Societatis Regiæ Scientiarum Rostochiensis, Societatis Regiæ Scientiarum Gryphiswaldensis, Societatis Regiæ Scientiarum Hafniensis, Societatis Regiæ Scientiarum Upsaliensis, Societatis Regiæ Scientiarum Stockholmensis, Societatis Regiæ Scientiarum Petropolitanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Varsaviensis, Societatis Regiæ Scientiarum Cracoviensis, Societatis Regiæ Scientiarum Vindobonensis, Societatis Regiæ Scientiarum Pragensis, Societatis Regiæ Scientiarum Budensis, Societatis Regiæ Scientiarum Tergestinæ, Societatis Regiæ Scientiarum Venetæ, Societatis Regiæ Scientiarum Romanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Ferrariensis, Societatis Regiæ Scientiarum Taurinensis, Societatis Regiæ Scientiarum Mediolanensis, Societatis Regiæ Scientiarum Genuensis, Societatis Regiæ Scientiarum Messanensis, Societatis Regiæ Scientiarum Panormitanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Catanensis, Societatis Regiæ Scientiarum Ulyssiponensis, Societatis Regiæ Scientiarum Matritensis, Societatis Regiæ Scientiarum Hispalensis, Societatis Regiæ Scientiarum Granatensis, Societatis Regiæ Scientiarum Valentinæ, Societatis Regiæ Scientiarum Barcinonensis, Societatis Regiæ Scientiarum Salmanticensis, Societatis Regiæ Scientiarum Compostellanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Toletanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Cæsaraugustanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Malacitanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Gaditanæ, Societatis Regiæ Scientiarum Cordubensis.

Ich habe Ihnen Ihre Frage, wie man sich den Zorn Gottes vorzustellen habe, nicht beantwortet. Ich will es jetzt tun. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Liebe ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Barmherzigkeit ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Gnade ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Geduld ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Sanftmut ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Demut ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Keuschheit ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Mäßigkeit ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Fleiß ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Ordnung ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Gerechtigkeit ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Wahrheit ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Treue ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Glaube ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Hoffnung ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Liebe ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Barmherzigkeit ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Gnade ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Geduld ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Sanftmut ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Demut ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Keuschheit ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Mäßigkeit ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Fleiß ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Ordnung ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Gerechtigkeit ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Wahrheit ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Treue ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Glaube ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Hoffnung ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Liebe ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Barmherzigkeit ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Gnade ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Geduld ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Sanftmut ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Demut ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Keuschheit ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Mäßigkeit ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Fleiß ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Ordnung ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Gerechtigkeit ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Wahrheit ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Treue ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Glaube ist. Ich habe Ihnen gesagt, daß Gott Hoffnung ist.

Universitätsbibliothek

vit. *Idem* ibidem pag. 239. 240. Angl.

Helmont pater tanti fiebat *Bruxellis*, ut non nisi desperati ad illum quasi ad *Sacram Ancheram* confugerent, quorum non exiguum ab *Orci* faucibus eripiebat numerum. At *Zoili* eorum nonnullos quoque *fato* cedere objiciebant, id quod prudenti nulli mirum obtinget, siquidem

Non est in Medico *semper relevetur ut eger:*
Interdum doctâ plus valet arte malum.

fuerit *Helmont* satis, plurimos à *Zoilis* morti adjudicatos, vivos repetiisse *Lares*. Theorica quæ habet alta sunt, ruta è *Naturæ Principiis*, ingenii dote, ipsâ *Naturâ* duce, & *Igne* adminiculante; ea profectò digna sunt, quæ ab hoc nine docto explanentur. *Nic. Franckimont* in Epist. præfix. *Franc. Osvvaldi Grembs* Arbori Integræ & Ruinosæ Hominis.

In J. B. *Helmontii* Opera contra *Galenistas*.

Claude Scholas, Galene, *tuas: satis occisorum est,*
Ohe jam satis est: plena sepulchra sonant!
Namque cruor clysterque tibi sunt pharmaca: sepe
Das nihil: in Crisee spes tibi sola die.
Inter ea in tactu vena, linguaque perusta,
Totus & urinâ, stercoribusque stupes.
Non agrum juvat hoc: illa Medicina paranda.
Nil opus est morbi testibus: at Medico.
Attamen exspectas pretium post funera magnum;
Sic omnis egrotum, spectat, amatque pecus.
Unus Apollineâ *potis est* Helmontius *arte,*
Quos alter morti liquerat, eripere!

Jan. Walbornius D. Majest. suæ Consiliarius.

PETRUS MOLINÆUS

Clar. An. D. MDCXL.

Gallus, natus est anno 1568. Octob. 18. in agro *Vexinati*. Pastor primò Ecclesiæ *Aurelianensis*, dein in *Academiâ Lugduno-Batavâ* docuit; *Sedanum* tandem translatus est, obiit *Sedani* 1658. ætatis 90.

Scripta ejus sunt: Elementa Logica — Meditationes in Psal. 12. — Novitas Papismi adversus *Jac. Perronium* Episcopum *Eburonicensem* — De Peregrinationibus & Altaribus — In Purgatorium, & Indulgentias, ac satisfactiones liber, cui titulus est *Aqua Siloe, Gallicè* — Apologia Cœnæ Domini — Anatome errorum *Cuffetelli* — Defensio Fidei Catholicæ pro Serenissimo Majoris *Britannia* Rege *Jacobo* — Meditationes de Vanitate, & de Amore *Dei* — Responsio ad 30. Quæstus

Patri

Petri Cottoni, unà cum 64. Quæstionibus *Cottono* regestis——Acta Disputationis cum *Petro Cayerio*, excepta ab *Amanuensibus* ex ore Disputantium. Et quædam alia minutula.

Molinæus quidem multis artibus pollebat; sed omnium eminentissima fuit disputandi peritia, multo usu confirmata, mirum ingenii acumen, serenum judicium, non unquam ira aut impatientiâ obturbatum, quæ disputationes gravissimè instituras solent abrumpere. Dr. *Gul. Bates* in Vit. *Petr. Molin.*

Magnus *Josephus Scaliger Molinæum* fecit maximi. Quando *Molinæus Logicam* suam *Leydæ* edidit anno 596. *Scaliger*, perlectâ ejus Præfatione ad Juventutem studiosam, de eâ pronunciavit, *Hæc Epistola non est hujus ævi*. Fuit *Logica* ista tredecies intra paucos annos prælo commissa, & in plurimis Academiis publicè prælecta; utpote intimam (inquit *Bates*) rationalis Philosophiæ Medullam, in *Topicis* præsertim, aperiens.

Semel cùm *Perronius* in prædio suo Nobiles vicinos invitâsset, tum *Romanæ*, tum *Reformatæ* Confessionis, & sermo de *Molinæo* incidisset; quidam *Præsidens Chevelier* dixit eum esse *Asinum*. Commotus *Perronius*, Minimè (inquit) censendus est inter *Asinos Molinæus*; nullus sese illi asino affricuit, qui non ab eo calce percussus abierit.

Cùm vir ingenio & eloquentiâ insignis *Cuffetellus* librum edidisset contra Serenissimi *Regis Jacobi* fidei confessionem, *Molinæus Regiæ Confessionis* Defensionem libro singulari suscepit. Liber *Regi & Clero Anglicano* fuit acceptissimus: Rexque super hac occasione cœpit ad *Molinæum* scribere, & eum postea literis suis sæpiùs dignatus est; mutuas ab eo literas postulans. Asservatur in Regis *Scriniis*, quem ego me vidisse memini, *Molinæi* ad *Regem* Epistolarum Codex. *Gul. Bates* in Vit. ejus.

In libro cui titulus est *Novitas Papismi*, suam in *Græcis* literis peritiam simul & *Perronii* ignorantiam satis ostendit. *Idem* ibid.

Nostrâ ætate & styli perspicuitas, & rerum varietas maximè commendavit *Molinæum*, communem *Galliæ* præceptorem. *Hottinger*. Bibliothec Quadripart. pag 197.

Acutissimum & eruditissimum *Theologum*, *Petrum Molinæum* vocat *Fridericus Spanhemius* parte primâ Dub. Evangel. p. 250.

Miseras mihi aureolum *Vatem* Veteris in Philosophiâ Doctoris mei, nunc etiam in Canonicorum Cantuariensium Collegio, Collegæ honoratissimi. Magni *Molinæi* nomen adderem, si hoc inter nos esset opus, qui taciti etiam veneramur nomen, quod orbis prædicat universus. *Ger. Jo. Voss.* in Epist. ad Andr. Rivet. pag. 75.

Ipsum miror de *Eucharistia* & de *Purgatorio*: Cor meum possidet dum lego ejus Consolationes ad Fratres suos Ecclesiæ Gallicanæ, ut & Tractatum ejus de Amore erga *Deum*. Enixè optarem Gallicam linguam addiscere ad hoc unum ut illum intelligerem; Et jam pridem in votis habui ac etiamnum habeo ut mihi comparem aliquid eorum quæ scripsit Doct. *Twisse*. Angl.

*Hic Author inter Hæreticos Primæ Classis rejicitur in *Ind. Tridentino*.

Variæ

vit. *Idem* ibidem pag. 239. 240. Angl.

Helmont pater tanti fiebat *Bruxellis*, ut non nisi desperati ad illum quasi ad *Sacram Ancoram* confugerent, quorum non exiguum ab *Orci* faucibus eripiebat numerum. At *Zoili* eorum nonnullos quoque *fato* cedere objiciebant, id quod prudenti nulli mirum obtinget, siquidem

Non est in Medico *semper relevetur ut æger:*
Interdum doctâ plus valet arte malum.

fuerit *Helmont* satis, plurimos à *Zoilis* morti adjudicatos, vivos repetiisse *Lares*. Theorica quæ habet alta sunt, ereuta è *Naturæ Principiis*, ingenii dote, ipsa *Naturâ* duce, & *Igne* adminiculante; ea profectò digna sunt, quæ ab homine docto explanentur. *Nic. Franckimont* in Epist. præfix. *Franc. Oswaldi Grembs* Arbori Integræ & Ruinosæ Hominis.

In J. B. *Helmontii* Opera contra *Galenistas*.

Clande Scholas, Galene, *tuas*: *satis occisorum est.*
Ohe jam satis est: *plena sepulchra sonant.*
Namque cruor clysterque tibi sunt pharmaca: *sæpe*
Das nihil: *in Cribro spes tibi sola die.*
Inter ea in tallu vena, linguaque perusta,
Totus & urinâ, stercoribusque stupes.
Non agrum juvat hoc: *illi Medicina paranda.*
Nil opus est morbi tectibus: *at Medico.*
Attamen exspectas pretium post funera magnum;
Sic omnis ægrotum spectat, amatque pecus.
Unus Apollineâ *potis est* Helmontius *arte,*
Quos alter mortis liquerat, eripere!

Jan. Walhornius D. Majest. *suæ* Consiliarius.

PETRUS MOLINÆUS

Clar. An. D. MDCXL.

GAllus, natus est anno 1568. Octob. 18. in agro *Vexinati*. Pastor primò Ecclesiæ *Aurelianensis*, dein in *Academiâ Lugduno-Batavâ* docuit; *Sedanum* tandem translatus est, obiit *Sedani* 1658. ætatis 90.

Scripta ejus sunt: Elementa Logica — Meditationes in Psal. 12. — Novitas Papismi, adversus *Jac. Perronium* Episcopum *Eburonicensem* — De Peregrinationibus & Altaribus — In Purgatorium, & Indulgentias, ac satisfactiones liber, cui titulus est *Aqua Siloe, Gallicè* — Apologia Cœnæ Domini — Anatome errorum *Cuffetelli* — Defensio Fidei Catholicæ pro Serenissimo Majoris *Britanniæ* Rege *Jacobo* — Meditationes de Vanitate, & de Amore *Dei* — Responsio ad 32. Quæstiones *Petri*

Digitized by Google

Petri Cottoni, unà cum 64. Quæstionibus *Cottono* regestis——Acta Disputationis cum *Petro Cayerio*, excepta ab *Amanuensibus* ex ore Disputantium. Et quædam alia minutula.

Molinæus quidem multis artibus pollebat; sed omnium eminentissima fuit disputandi peritia, multo usu confirmata, mirum ingenii acumen, serenum judicium, non unquam ira aut impatientiâ obturbatum, quæ disputationes gravissimè instituras solent obrumpere. Dr. *Gul. Bates* in Vit. *Petr. Molin.*

Magnus *Josephus Scaliger Molinæum* fecit maximi. Quando *Molinæus Logicam* suam *Leydæ* edidit anno 596. *Scaliger*, perlectâ ejus Præfatione ad Juventutem studiosam, de eâ pronunciavit, *Hæc Epistola non est hujus ævi.* Fuit *Logica* ista tredecies intra paucos annos prælo commissa, & in plurimis Academiis publicè prælecta; utpote intimam (inquit *Bates*) rationalis Philosophiæ Medullam, in *Topicis* præsertim, aperiens.

Semel cùm *Perronius* in prædio suo Nobiles vicinos invitâsset, tum *Romanæ*, tum *Reformatæ* Confessionis, & sermo de *Molinæo* incidisset; quidam *Præsidens Chevelier* dixit eum esse *Asinum*. Commotus *Perronius*, Minimè (inquit) censendus est inter *Asinos Molinæus*; nullus sese illi asino afficuit, qui non ab eo calce percussus abierit.

Cùm vir ingenio & eloquentiâ insignis *Cuffetellus* librum edidisset contra Serenissimi *Regis Jacobi* fidei confessionem, *Molinæus Regiæ Confessionis* Defensionem libro singulari suscepit. Liber *Regi & Clero Anglicano* fuit acceptissimus: Rexque super hac occasione cœpit ad *Molinæum* scribere, & eum postea literis suis sæpiùs dignatus est; mutuas ab eo literas postulans. Asservatur in Regis *Scriniis*, quem ego me vidisse memini, *Molinæi* ad *Regem* Epistolarum Codex. *Gul. Bates* in Vit. ejus.

In libro cui titulus est *Novitas Papismi*, suam in *Græcis* literis peritiam simul & *Perronii* ignorantiam satis ostendit. *Idem* ibid.

Nostrâ ætate & styli perspicuitas, & rerum varietas maximè commendavit *Molinæum*, communem *Galliæ* præceptorem. *Hottinger.* Bibliothec Quadripart. pag 197.

Acutissimum & eruditissimum *Theologum*, *Petrum Molinæum* vocat *Fridericus Spanhemius* parte prima Dub. Evangel. p. 280.

Miseras mihi aureolum *Vatem* Veteris in Philosophiâ Doctoris mei, nunc etiam in Canonicorum Cantuariensium Collegio, Collegæ honoratissimi. Magni *Molinæi* nomen adderem, si hoc inter nos esset opus, qui taciti etiam veneramur nomen, quod orbis prædicat universus. *Ger. Jo. Voss.* in Epist. ad Andr. Rivet. pag. 75.

Ipsum miror de *Eucharistia* & de *Purgatorio*: Cor meum possidet dum lego ejus Consolationes ad Fratres suos Ecclesiæ Gallicanæ, ut & Tractatum ejus de Amore erga *Deum*. Enixè optarem Gallicam linguam addiscere ad hoc unum ut illum intelligerem; Et jam pridem in votis habui ac etiamnum habeo ut mihi comparem aliquid eorum quæ scripsit. Doct. *Twisse*. Angl.

*Hic Author inter Hæreticos Primæ Classis rejicitur in *Ind. Tridentino.*

Variat

Varia ejus Opera variis in locis atque temporibus sunt impressa.

NIC. CLAUD. FABRIC. PEIRESCIUS

Clar. An. D. MDCXX.

Gallus, Natus est in *Belgensetii* castro prope *Tolonem*, primo die Decemb. 1580. Senator Parlamenti *Provinciæ*, ingenio inter primos sui Seculi: Philosophus acutissimus, Mathematicus eximius. Obiit *Aquis Sextiis*, Anno 1637. In Academiâ *Romanâ* funebri Oratione, aliquot *Cardinalibus* præsentibus, in literatorum panegyri, honoratus. *Elogia* ejus, linguis quadraginta expressa, in uno volumine habentur, cui titulus, *Anglosia. Hofman.*

Copiosè & integris quidem sex libris, illustris hujus *Peirescii* Vitam descripsit *Petrus Gassendus*, *Diniensis* Ecclesiæ præpositus, & *Parisiis* Regius Matheseos Professor, cujus jam tertia Editio eruditorum manibus assiduè teritur. Catalogum MSS. Propriorum Illustris hujus Viri prædictus *Gassendus* in Auctario subnectit, quò nos lectorem remittimus.

Nunquam satis laudandus vir *Nicolaus Peirescius*. *Salmas.* de Primat. pag. 104.

Nicolaus Fabritius Peireskius vir æternâ famâ dignissimus. *Sarrav.* in Epist. ad *Jacobum Palmarium*, *Rothomag.* Non. Aug. 1640.

Vir & eruditione & genere nobilissimus, nec sine honoris præfatione nominandus *Fabricius* de *Peiresc*, Regius in *Aque-Sextiensi* Curiâ Senator, literarum, dum vixit, magnus instaurator, & literatorum *Mecenas* planè incomparabilis. *Arn. Clement.* in Vit. *Salmasii.*

Amplissimus Vir, & Antiquitatis Profanæ & Ecclesiasticæ studiosissimus *Peirescius*. *Io. Morin.* in Opusc. *Hebræo-Samarit.* p. 95.

Vir amplissimus *Nicolaus Peirescius*, in cujus morte & literæ & literati omnes damnum incredibile fecerunt. *Grot.* in Annotat. ad lib. de Veritat. R. C. cap. 2. sect. 16.

Porrò in hostimontum *Camdenus Peireskium* observavit, maximi fecit, eumq; Notis ad *Britannorum* Numismata, vocat *Juvenem nobilissimum*, & in re *nummorum* antiquariâ longè doctissimum & perspicacissimum. *Ludov. Molinæus* Orat. in laud. *Gul. Camdeni.*

Vir dignitate, eruditione & virtute illustris. *Conring.* in censur. diplom. Lindav. Ludov. c. 5.

Nobilis Gallus, vir immortalium meritorum. *Rupert.* ad lib. 2. H. de O. J. pag. 17.

Vir ad ornandas & adjuvandas literas omnis generis factus à naturâ, à doctrinâ eruditus, à fortunâ instructus. *Jo. Boëcler.* in Præfat. Comment. ad *Grot.* de J. B. & pag. 1.

Heu rerum vices! heu fata infanda! heu mors acerba & infensa bonis omnibus, quæ gestienti lætitiæ intercessit, Viro illo incomparabili, *Peiresco*, tunc, cum nihil minùs quàm de ejus occasu cogitabatur, è vivis sublato: ubi enim crinitum sidus effulsit? ubi de cœlo intonuit? ubi terræ motus & fragores insoliti? Spectraque

Digitized by Google

Ἀνδροτίωνος ἀντιγραφικοῦ ὑπὲρ τῶν ἐπὶ Ἀμφιπόλει κτημάτων. Ἀνδροτίων ὁ Ἀνδροτίωνος τοῦ Ἀνδροτίωνος τοῦ Ἀνδροτίωνος τοῦ

ſub'ato ! Ubi enim crinitum ſidus effulſit ? Ubi de cœlo intonuit ? Uoi Terræ motus ac fragores inſoliti , ſpectraque & portenta apparuerunt in ejus Viri omnium maximi, omnium optimi , ſapientiſſimique interitu ? *Iſ. Bullart.* Acad. Scientiar. Lat. & Gall.

Hoc ejus Epitaphium à *Nicolao Rigaltio* ſcriptum :

Hîc ſitus Nicolaus Fabri Peireſcius, *Ampliſſimi Ordinis in Aquar. Sext. Curiâ Senator* Chriſtianam *Reſurrectionem expectat* : *Reconditiſſimos Antiquariæ Supellectilis theſauros ſagacitate , conſilio , liberalitate, cunctis orbe toto diſciplinarum ſtudioſis , aperuit , doctiſſimis unde proficerent ſæpè monſtravit , mirâ beatitate felix, ſeculo ſatis rixoſo notiſſimus ſine querelâ vixit. 8. Kal. Iul. Chr. 1637. ætatis ſuæ 57. Optimo viro, Bonos omnes benè apprecare decet.*

LAURENTIUS PIGNORIUS.

Clar. An. D. M. CXX.

P*Atavii* natus eſt Anno Dom. 1571. die 12. Octobris. Obiit Anno 1631. die 15. Julii.

Opera ejus Latina ſunt : Menſa *Iſiaca*, quâ ſacrorum apud Ægyptios ratio & ſimulacra ſubjectis tabulis æneis ſimul exhibentur & explicantur — De ſervis, & eorum apud Veteres Miniſteriis — Notulæ extemporariæ in Emblemata *Andreæ Alciati* — Proſopopœia *Aldinæ Catellæ* — Magnæ *Deum Matris Idææ* & *Attidis* Initia — Carmen ad *Urbanum* VIII. P. M. — Miſcella Elogiorum, Adclamationum, Adlocutionum, Conclamationum, Epitaphiorum — Symbolarum Epiſtolicarum liber. *Italicè* varia ſcripſit.

Totius Antiquitatis indagator acerrimus , & in Veterum Numiſmatibus interpretandis oculatiſſimus. In heroico carmine vera *Muſarum* & *Apollinis* proles audit. Elogiographus egregius paſſim ab omnibus ſalutatur. *Iac. Phil. Tomaſin.* in Vit. *Pignor.*

Laurentius Pignorius vir verè eximius. & qui priſcam illam , propriamque *Italorum* laudem, ſive proſâ ſive verſu ſcribit, fortiter it reſtituturum. *Dan. Heinſ.* in Epiſt. ad *Dominic. Molinum Lugdg. Bat.* 13. April. 1622.

Pignorii libellus eſt egregius, & profectò eſt vir ille ſummum omninò *Italiæ* veſtræ ornamentum. *Ioan. Meurſ.* ad *Dominic. Molin.*

Cujus ego [*Pignorii*] omnia & avidè lego , & maximi facio, uti rara ejus eruditio meretur. *Voſſ.* ad *Dominic. Molin. Lugd. Bat.* prid. Id. Sept. 1625.

Ob eximiam eruditionem , atque humanitatem mihi chariſſimus vir, *Laurentius Pignorius*. *Idem* de Hiſt. Lat. l. 3. p. 550.

Hæc omnia *Manuſcripta* ſuperſunt *Patavii* , apud clariſſimum, & diffuſæ reconditæque eruditionis virum *Laurentium Pignorium*. *Idem* ibid.

Sileant marmora, taceant æra; obmuteſcant picta, ſculpta, cælata monumenta : omni ære, ac marmore firmius, & perennius , *Pignori* doctiſſimo trophæum illud

istud erit, abs te sapientissimo, prudentissimo, felicissimo *Antonio Priolo* Principi erectum ----- Salve interim, *Pignori*, pignore quolibet carior, ac pretiosior, qui dum aliis immortalitatis specimen impertis, tui memoriam in omnem posteritatem longissimè propagasti. *Andr. Auroceu.* Epist. postremâ 246.

Idem præstitit in elegantissimis suis Emblematis *Hadrianus Junius*, sed in *Alciatinis* ante me adhuc nullus: nili-quòd *Pignorius* plurimas figuras ex venerandæ Antiquitatis monumentis passim correxit, & feliciter restituit, cui iamè hac in parte multum debemus. *Joan. Thuilius* Præfat. Emblem. *Alciati.*

Vir clarissimus *Laurentius Pignorius* rerum antiquarum rariorumque, ut *Index*, ita & *Vindex* excellentissimus. *Felix Osius* in Castig. in August. Hist. *Mussati* pag. 191.

Vir amicissimus, multarum, atque adeo reconditarum rerum notitiâ perinsignis *Laurentius Pignorius.* Idem in Urbe Ætern. l. 1. c. 1.

A quò monumenta propemodum omnia vetera non excussa modò, sed extrita penè sunt. *Idem* ibid.

Pignorii industriam immortali vitâ inter mortales dignissimam nunc jacere, quis tam alienus ab humanitate est, ut æquo animo sustineat? Nam & eum vixisse, idem mihi *Maximilianus* noster constanter affirmavit, & tuâ quidem fide. Sed erramus: non vixit, sed vivit, & cum beatis Coelitibus fruitur aurâ divinæ contemplationis. Neque enim aliter ut sentiamus, ingenium, candor, sinceritas, probitas, fides, quæ in scriptis ejus elucescunt, mihiq; aliunde satis cognita, perspectaque fuerunt, permittunt. *Melch. Haiminsfeld. Goldast.* in Epist. ad *Dominic. Molinum.*

Extat de Servis, & eorum apud Veteres Ministeriis Commentarius *Patavii* 4°. Anno 1656. & *Amstelodami* apud *Andr. Frisium* 1674. 16°.

Exiat Mensa *Isiaca. Amstelodami* apud *Frisium* 4°. anno 1670.

Extant Magnæ Deûm Matris & *Attidis* initia. *Parisiis* apud *Nicol. Buon* 1623. in 4°.

Hoc ejus Epitaphium:

D. O. M.

Laurentio Pignorio, *alteri hujus Ecclesiæ primum Parocho, deinde* Tarvisii *canonico, pietate ac morum sanctitate spectatissimo, literarum omnium, cùm gravioriun, tum politiorum, peritissimo, penitioris Antiquitatis non minus certo quàm curioso indagatori, Patriæ, Amicorum, & sui ipsius Memoriæ luculentissimis scriptionibus propagatori, Musarum denique & Gratiarum corculo, & acello,* Dominicus Molinus *Sen. Ven. Amico, ac Hospiti carissimo, & jucundiss. P. Ob. Ann.* 1613. *idib. Junii, vixit Annos* 59. *Mens.* 8.

PETRUS GASSENDUS

Clar. A. D. MDCXXV. GAllus, *Dinienſis* Eccleſiæ Præpoſitus, & *Pariſiis* Regius Matheſeos Profeſſor, necnon Philoſophiæ *Epicureæ* Inſtaurator: obiit anno 1655. ætatis 64.

Scripſit S. Exercitationes adverſus *Ariſtoteleas*: Octo libros de Vitâ *Epicuri*: Inſtitutionem Aſtronomicam: Vitas *Tychonis Brahe, Nicol. Copernici, G. Purbachii & Ioh. Regiomontani*: Vitam *Nic. Claud. Peireſcii*: Calendarium Rom. &c.

Petrus Gaſſendus Dinienſis Eccleſiæ Theologus, vir primarius, qui novo ingenii acumine, diſertâ Orationis texturâ & admirandorum monumentorum copiâ *Europæ* innotuit. *Leon. Allat.* Ap. Urban. p. 70.

In eo [*Petro Gaſſendo*] peracre ingenium & judicium, incredibile ſtudium, labor indefeſſus, ſingularis in aſſerendâ veritate methodus, varia eruditio, eaque exquiſitiſſima, terſa & elaborata ſcriptio, bonitas eximia & pietas, vitæ gravitas, morumque integritas ſumma, frugalitas priſca, Theologus inſignis, & in Academiâ *Pariſienſi* Regius Mathematum Profeſſor. *Ioan. Launoy* in Epiſt. quad. de *Gaſſend.*

Petrus ille *Gaſſendus*, vir profectò capitalis, & mirâ ingenii felicitate, quâ per omnes ſcientias æquè ſe diffundit, haud abſque ſtupore ſpectandus. *Gab. Naud.* in Epiſt. ad *Leon. Allatium, Urbini* die 18. Aug. 1632.

—— Nec ut recentiores illos commemorem, acumine ſimiles *Antiquis*, & propè pares, *Galilæum, Gaſſendum, Gilbertum, Merſennum, Carteſium. Iſaac. Barrovv* in Opuſc. p. 87.

Nemo aut acriùs aut uberiùs, aut quidem feliciùs *Epicuri* apologiam confecit quàm *Petrus Gaſſendus*, vir quidem magnus, omnique, ſi quis alius doctrinâ eruditus, nec tamen eruditione, quàm aut judicio, aut candore nobilior. *Sam. Parker.* Diſputat. de *Deo.* Diſput. 1 §. 12.

Quis eruditorum eſt hominum (ſtudiiſve ſeverioribus deditorum) cui Tu ignotus, qui tibi innoteſcere non ſummo mentis ardore cupiat? Nempe ſæculi noſtri decus ſummum eſſe te, judicant ii omnes qui in Naturæ atque ſcientiarum ſcrutinio paulò profundiùs verſantur. Illud certè habes peculiare atque tibi proprium, quod in omni literarum genere adeo excellas, ut in quâ tu parte maximè verſatus ſis, planè difficile ſit decernere. Ita enim Mathematicas Diſciplinas Philoſophiæ ſtudiis ac linguarum adjunxiſti, ita his omnibus ſtyli nitorem induiſti, ita ingenuum ubique animi candorem, eximiamque generoſæ mentis gratiam, per omnia tua (quæ plurima ſunt) elucelcere facis, ut impoſſibile eſſe judicem, tua vidiſſe, & te non ſuſpicere atque amare. Ego certè ab Adoleſcente ita tui ipſius amore exarſi, ut ſæpe mihi in animo fuerit *Galliam* tuam proficiſci, eo autſolo fine aut præcipuo, ut paſcerem oculos te intuendo. *Seth. Vvard.* in Dedicat. præfix. lib. cui Tit. *Aſtronomia Geometrica.*

Jure merito (vir clariſſime) doctus exiſtimaris, utpote qui Philoſophiam, & Mathematicas

Digitized by Google

Mathematicas Scientias calles, easque longè aliter quàm vulgus Professorum, doces. Relictâ enim illâ viâ, quæ ab aliquot sæculis obtinuit, & in Scholas barbaram quandam Philosophiam induxit, de rebus pulcherrimis eleganter, quantum materiæ difficultas patitur, disseris, nec rerum sublimitatem verbis sordidis dehonestari finis. Quod testantur egregia tua monumenta, ex quibus altiorum scientiarum notitiam cum politioribus literis te conjunxisse manifeste apparet. *Roland. Mars.* epist. 1 1. epist. 33.

Anno 1628. ac deinceps, variâ doctrinâ, imprimis *Mathesi* eluxit *Petrus Gassendus, Gallus*: cujus singularem, & multi jugam eruditionem, non potui non mirari, cùm, *Belgicam* hanc lustrans, anno 1629. me non semel salutatione, & alloquio suavissimo, dignaretur. *Voss.* de *Mathemat.*

Gassendi quatuor Epistolas de apparente magnitudine Solis humilis, & sublimis, hisce verbis laudat *Ioannes Gerard. Vossius*: "Opus est elegans, & eruditum; quodque animum pariter, & fructu pascat, & recreet voluptate. *Voss.* de Mathem. c. 61. sect. 12.

Petrus Gassendus Anno 1624. edebat *Exercitationes Paradoxicas* octo adversus *Aristoteleos*. In quibus *Ramistam* se prodit & acerrimum *Aristotelis* calumniatorem, quanquam nihil minus se facturum Præfatione pollicetur. Sed piguit *Gassendum* cœpti insolentis, ut sex libros reliquos tenebris æternis damnaverit, & cùm *Aristotelem* vituperare sine dedecore non posset, ad alterum extremum delapsus, *Epicurum* laudare, ejusque Philosophiam illustrare cœpit, idque meliori jure & successu. *Ioan. Ionst.* de Scriptor. Hist. Philosoph p. 313.

Certum est nos in bonarum literarum historia nullum exemplum habere lucidioris, doctioris & acutioris discursûs; nec subactioris judicii, vitæque regiminis sapientioris & moderatioris quam in hoc Philosopho. *Sorbiere* Epist. 49 Gallicè.

Gassendus est Author qui satis laudari nequit. In tota Vetustate nullus reperitur Philosophus qui sex ampla volumina tam nervosè conscripserit. *Rapin.* Animadv. in Physicam. Sect. 9 Gall.

Gassendus, qui conseri tantum voluit *Democritica Epicureæq;* Philosophiæ Restaurator pauca è proprio penu loquitur, de suo ferè nihil habet præter styli venustatem, quæ Authoris mirificè famam ipsi facile conciliavit. Ad ipsum in ejus Physica refutandum, sufficiunt *Aristotelis* adversus *Democritum* ejusque Discipulos Argumenta. Idem in Philosophiam, Animadv. 18. Gall.

Opera ejus omnia in 6. Tomos distributa, *Lugduni* anno 1658. prodierunt.

Hoc ejus Epitaphium solido marmore albo & nigro positum *Lutetiæ* in Ecclesiâ S. *Nicolai Campensis*, atque in ipso Sacello illustr. Familiæ Mommoriæ, quod S. *Iosepho* sacrum.

Petrus Gassendus, Dinienſis *Civis*, *Presbyter*, *ejusdem* Ecclesiæ *Præpositus*, *S. Theologiæ Doctor*, *in Academia* Parisiensi *Regius Mathematicæ Professor hic requiescit in pace. Qui natus est anno* Christi 1592. *Die* 9. *Kal. Febr. Obiit*

1655. *die 9. Kal. Nov. depositus est 7. Kal.* Henricus Ludovicus Habertus de Montmor. *Libell. Suppl. Magister: viro pio, sapienti, docto, amico suo & Hospiti posuit.*

Aliud Epitaphium:

Hic jacet, non unus è Septem Sapientibus, verùm tota sapientum familia, Philosophi omnes, Politici, Philologi, Mathematici, Theologi eodem tumulo teguntur; Academiæ veteris & novæ, Lycei, Stoa, hortorum rudera, vestigia, è quibus jamjam reparanda & multò splendidius restauranda edita doctrina sapientum templa serena. Vbi veluti totidem oracula, sistendi erant redivivi & audiendi Thales, Anaxagoras, Pythagoras, Hippocrates, Democritus, Socrates, Plato, Aristoteles, Zeno, Epicurus, Lucretius, Cicero, Seneca, Plutarchus, Sextus *& quotquot hujuscemodi Heroum ad nostra usque tempora extitere, hîc jacent cum Musis, Pallade & Apolline, Pudor & Justitiæ soror incorrupta fides nudaque veritas. Quæ universa magnum* Petri Gassendi *nomen complectitur. Tu Viator erudite! luge sortem generis humani, cui mors invida eripuit fidissimum, diligentissimum Naturæ Interpretem, Virtutis, solidæ Pietatis, bonæ Mentis Cultorem, Vindicem, Propagatorem integerrimum, acerrimum, felicissimum. Vixit sine querela, sorte suâ contentus, interioris notæ amicis jucundissimus, viris imperiò, auctoritate, doctrinâ, sapientiâ præstantissimis acceptissimus, charissimus; non apud exteros solùm, sed & in patriâ suâ amorem & venerationem meritus, consequitur. Annos LXIII. menses IX. dies XIII. æternum sui desiderium relinquens* Lutetiæ Parisiorum *A. D. I X. Kal. Nov.* 1655. Abrahamus Prætæus, Thomas Morellus, Samuel Sorberius, Franciscus Bernerius, *Amico veteri, Præceptori bene merito, grati animi monumentum M. M. P. P.*

In Effigiem ejus hæc carmina composuit Auctor Anonymus;

Hic est ille, dedit cui se Natura videndam,
Et Sophia æternas cui reserævit opes:
Invida non totum rapuistis sidera. Vultum
Nantolius. *Mentem pagina docta refert.*

JACOBUS SIRMONDUS, Soc. Jes.

Clar. An. D. MDCXXV.

NAtione *Gallus*, patriâ *Arvernus Ricomagensis*, Rector olim Collegii *Parisiensis*, obiit anno Dom. 1652. ætatis 93.

Varios autores edidit notisque eruditis illustravit, ut *Sidonium Apollinarem, Gofridum Vindocinensem, Ennodium Ticinensem, Petrum Cellensem, Idacii & Marcellini* Chronica, &c. *Theodoreti Cyrenensis* Episcopi opera, in 4. Tomos distincta

ſinctâ, ejus curâ & operâ lucem publicam aſpexerunt.

Vir totius *Antiquitatis* curioſus inveſtigator, & *Latinè Græcéque* impensè doctus, & in omni pene literarum genere exculti ſſimus, *humaniores Literas Theologicis* admodum decorè conjunxit: qui indefatigabili ſtudio penetralia quæque *Bibliothecæ Vaticanæ* perluſtravit; qui inter noſtri ſæculi primos viros diſertos meritò eſt adnumerandus: quæ omnia ſunt *Cardinalis Baronii* de *Sirmondo* Elogia.

Diligens *Sirmondi* noſtri in pervidendis *Veterum* Scriptis perſpicacitas & ingenioſa felicitas *Phil. Labbe* Tom. 2. de Script. Eccleſ. p. 252.

Sirmondus ob candorem tanquam rem raram, à multis laudatur. *Konig.* in Biblioth.

Sirmondi magnâ ſunt in literas merita. *Grot.* epiſt. 128 ad *Petr. Puteanum.*

Vir ille magni judicii optimæque fidei *Sirmondus. Idem* Diſcuſſ. *Rivetiani* Apologetic.

Vidit me hîc dudum *Iacobus Sirmondus*, vir, ut ſcis, eruditiſſimus. Is Regis conſcientiam nunc gubernat, bono ſanè publico. *Hug. Grot.* in Epiſt 883. ad *Voſſium.*

Iacobus Sirmondus vir eruditione clarus, ut ex notis ejus ad *Sidonium, Ennodium, Facundum* & *Concilia Galliæ* apparet. *Idem* epiſt. 882. ad *Ludovic. Camerarium.*

Commentarios in varios *Auctores* ille tantâ elegantiâ, tantoque cum judicio conſcripſit, ut nihil in eo genere perfectius eſſe poſſit. Atque ut vel una ab *Apelle* ducta linea, manum præſtantiſſimi artificis olim indicaſſe dicitur, ſic unica *Iacobi Sirmondi* quantumvis brevis nota, ad doctrinam ejus declarandam abunde ſufficerit; ſed celeberrimi & præſtantiſſimi omnium judicio ſunt ii libri, qui in contenſioſo & pugnaci ſcribendi genere verſantur. *Henric. Valeſio* Orat. in obit. *Sirmond.*

Nec dubium eſt quin quamdiu ſuus honor *literis* ſtabit, quamdiu *Hiſtoriæ*, quamdiu *Antiquitatis & Humaniorum artium* ſtudioſi ſupererunt, tamdiu *Iacobi Sirmondi* nomen celebre atque illuſtre inter eruditos futurum ſit. *Idem* ibid.

Ordinis ſui decus *Iac. Sirmondus. Colomeſ.* in Paralipom. ad Chartophyl. Eccl. p. 6.

Nec melioris judicii hominem *Iacobo Sirmondo*, nec diligentiorem *Andreâ Schotto*, reperire facile poſſis. *Barth.* l. 19 c. 6. Adverſar.

Ille verò non ceſſabit unquam laudari, quamdiu literæ vigebunt & ſtudia *Chriſtianæ Antiquitatis* ſuos habebunt æſtimatores. *Idem* ibid. c. 11.

Suo tempore ſagacium *Criticorum* exemplar exiſtimabatur; cum præter ingenii vim, judicii ſoliditatem, animi rectitudinem & ſinceritatem, longam adhuc haberet experientiam characteris Authorum & meriti librorum, quam pertinaci plus quàm ſeptuaginta annorum lectione ſibi comparaverat. *Judicia Eruditorum Pariſiis* 1685. per *Baillettum.* Gall.

Providentia Divina videtur Jeſ. *Sirmondi* vitam prorogare voluiſſe uſque ad obitum *Salmaſii*, ad *Critices* honorem & authoritatem tuendam, quam hic tyrannidis

Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1612. 8vo.

Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1612. 8vo. Another edition. Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1616. 8vo. Another edition. Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1620. 8vo. Another edition. Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1634. 8vo. Another edition. Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1639. 8vo. Another edition. Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1650. 8vo. Another edition. Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1664. 8vo. Another edition. Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1673. 8vo. Another edition. Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1687. 8vo. Another edition. Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1696. 8vo. Another edition. Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1705. 8vo. Another edition. Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1716. 8vo. Another edition. Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1725. 8vo. Another edition. Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1739. 8vo. Another edition. Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1747. 8vo. Another edition. Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1756. 8vo. Another edition. Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1769. 8vo. Another edition. Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1779. 8vo. Another edition. Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini, 1789. 8vo. Another edition. Cornutus (L. Annaeus Cornutus) Commentum in Persium. Ex recensione Thomae Farnabii. Londini,

GERARDUS JOHANNES VOSSIUS.

Archipalatinus, eloquentiâ & eruditione ſeculi hujus inter principes. Natus anno 1577. *Dordraci* literis incubuit, cum *Erycio Puteano*. Dein eruditarum linguarum notitiâ exactè imbutus, præcipuas *Europæ* urbes inviſit, ubique magnâ veneratione cultus. Reverſus, *Dordraci*, *Lugduni Batavorum*, & *Amſtelodami* docuit. Obiit anno 1650. *Hofman.* Clar. A. D. MDCXXV.

Extant ejus Grammatica *Latina:* Rhetorica: Liber de naturâ Logices: Liber de naturâ Rhetorices: Inſtitutiones Poeticæ: Etymologicon *Latinæ* Linguæ: Liber de Philoſophiâ & Sectis Philoſophorum: Liber de Hiſtoricis *Græcis & Latinis:* De quatuor Artibus popularibus: De Scientiis Mathematicis: Tractatus de Gloſſematis vitiiſque *Latini* Sermonis: Theologia Gentilium: Theſes Theologicæ: Harmonia Paſſionis *Chriſti:* Hiſtoria *Pelagiana:* Tractatus de Baptiſmo: De tribus Symbolis: De Arte Hiſtoricâ: Chronologia Sacræ Iſagoge: Tractatus duo, de cognitione ſui, & de ſtudiorum ratione: Inſtitutionum Oratoriarum libri 6.

Ego certè ita ſentio, neminem inter *Theologos* noſtros repertum fuiſſe, qui minùs jurarit in verba cujuſquam Magiſtri, qui aliorum ſententias æquiùs expenderit, & qui veritatis diligentior fuerit indagator. *Andr. Rivet.* Apologet. pro verâ pace Eccleſ.

Joſephus Scaliger cùm *Voſſii* inſtitutionum Oratoriarum libros perlegiſſet, ingenuè profeſſus eſt, ſe ab eâ lectione doctiorem evaſiſſe, nec à veteribus ipſis quenquam extare, qui in eo argumento *Voſſio* palmam præriperet. *Caſaubono* verò hoc de *Voſſio* erat judicium, nihil ejus *Rhetoricis* eſſe perfectius, nihil nitidius, ſingularem eruditionem, lectionem multiplicem, rectum judicium ubique elucere. *Konig* in Biblioth.

Non poteras melius conſulere liberis tuis, quàm quòd eorum ſpem *Voſſio* commendas, raræ tum probitatis, tum eruditionis viro. Memini à *Caſaubono* ſummis laudibus prædicari *Oratorias* ejus *Inſtitutiones*. Tum quæ de *Pelagianâ Hiſtoriâ* conſcripſit, maximi hîc ab omnibus fiunt. *Grot.* Epiſt. 38. ad *Anb. Maurerium.*

Eſt mihi vir ille (*Voſſius*) optimè notus, nec quidquam tam magnificum dixero, quin ejus doctrina virtuſque ſuperet. *Band.* 26. Centur 2. Epiſt 26.

Iohannes Gerardus Voſſius, omni doctrinarum genere atque omni eruditione mirabiliter excultus. Utinam Orthodoxâ Fide imbutus fuiſſet. *Ioan.* Card. *Bona.*

Voſſius vir mirabilis, & de quo meritò dubites utrum majorem à doctrinâ & ingenio, an à modeſtiâ laudem mereatur. *Bochart* Geogr. ſac p. 485.

Ejus liber de *Hiſtoricis Græcis* opus miræ eruditionis, ex cujus lectione nos profeciſſe non parùm ingenuè profitemur. *Idem* ibid. p. 864

Gerardus Iohannes Voſſius tot ſcripſit & tantæ utilitatis libros, ut ejus merita pauci aſſequantur. Quantæ enim in *Hiſtoricorum Græcorum* & *Latinorum* cogni-

tione tenebræ per eum sunt dispulsæ doctissimis libris de *Historicis Græcis* & *Latinis* ! ut jure doleamus non absolutum ab eo esse laborem similem quo Poëtas *Græcos* & *Latinos* variis tenebris & difficultatibus itidem liberare conabatur: quo imperfecto labore tantisper fruimur dum à felici aliquo ingenio is perficiatur. *Jonsius* de Scriptor. Hist. Philosophic. p. 313. 314

Vir Clarissimus *Ioannes Vossius*, quô nemo rem Grammaticam accuratiùs excussit & explicuit. *Gataker* de Nov. Instrumenti stylo Dissert. c. 23.

Tuum de *Grammaticâ Arte* accepi, exactissimum in hoc genere Opus, ac cui nullum priorum vel prisci ævi vel nostri possit comparari. Non pueris tantùm hæc Scripta, sed viris, qui hinc haurirent unde doctiores evadant, quæque aliunde doceri non possent. *Salmas.* l. 1. epist. 74.

Quantum me, bone Deus ! (ut reliqua jam taceam) ultimi de *Historicis Græcis* libri ceperunt! Tam felici industriâ ulus es, ut quicquid à veteri ævo *Græcia* sudavit, ignorare jam docti indoctique desinant, quod omnes unus docuisti. Quæ divitiæ ! quæ deliciæ ! Nihil tam abditum, quod non legeris; tam dubium, quod non expenderis; tam obscurum, quod non illustrâris. *Eric. Puteân.* in Litter.

Proximis diebus aliquid nactus otii, legi eâ, quâ omnia tua soleo, aviditate ac animi affectu, tua de *Idololatriâ* : in quo contra fecisti, quàm nunc fieri solet, plerique enim titulos suos opere non implent: tu aliter nos decipis, plus dando quàm eras pollicitus. Nam præter omnium *Gentium* historiam, naturæ nobis pandis mysteria, & in tantâ rerum congerie servas, quod difficillimum est, ordinem. Præterea quoties *Veterum* aut Scriptura aut sensus in dubium venit, ostendis quàm exacta sit judicii tui trutina. Tum verò pictatis ac probitatis semina ita ubique inspergis, ut non alium nôrim librum efficaciorem corrigendis seculi moribus. *Hug. Grot.* in Epist.

Inter tot libros quos celebris *Gerardus Vossius* conscripsit, nullus isto celebrior fuit & etiamnum est (qui scil. *Theologia Gentilis* inscribitur.) Cæterùm quantumvis egregium sit hoc Opus imperfectum tamen, ut & alia ejusdem Authoris complura remansit: hoc tamen discrimine, quòd istud ei semper honorificum sit futurum, cætera verò dedecori erunt ipsi. Hujusmodi sunt imprimis ejus *Etymologicum*, ejus de Poetis *Græcis & Latinis* bini Tractatus, ejusque ad *Chronologiam introductio*, quæ nunquam evulgari consultum fuisset. D. *Colomiez* Biblioth. select. p. 87. &c. Gallicè.

In quo Opere *Etymologico*, ut in aliis ejus Scriptis, non pauca sunt quæ miram properantiam arguunt. Hæc tamen in quibusdam festinatio, viri illius existimationem haud minuit, dignissimi sanè, quem, ob tot præclara in vulgus emissa, omnis amet & admiretur posteritas *Idem* in observat. sac. p. 31.

Gerardus Iohannes Vossius, magnum in bonis literis nomen, cujusque adeò divitiis facilius credas inhiasse *fures literarios*, de quibus & conquerentem videmus, quàm ipsum simile quid patraviisse. Tamen, quod *Jonsius* [de Script. Hist. Philos. p. 49.] observavit, *Vorverium* suppresso illius nomine quandoque secutus est. *Thomas.* de *Plag.* num. 578.

Gerardus

Digitized by Google

Gerardus Ioannes Vossius innumera ex *Martinio* desumpsit auctoris nomine dissimulato. *Menag.* Amœnit. Jur. Civil. c. 39. p. 428.

Aliquando *Remonstrantium* partes secutus est *Vossius*: verum *Andr. Rivetus* in examine Animadv. *Hug. Grot.* p. 68. testatur, eum ab *Arminianis* iterum ad *Calvinistas* tr. nisisse.

* *Gerardi Ioannis Vossii* Dissertationes tres de tribus *Symbolis Apostolico, Athanasiano, & Constantinopolitano*; prohibentur in decreto 10. Junii 1654.

Extat Historia *Pelagiana. Amstelodami* 4°. 1655.

Extant de Idololatriæ sive Theologiæ apud Gentiles Origine Libri 4. *Amstelodami*, 1641. in 4°. 2. volum. & deinde additis Libris aliis tribus ibid. anno 1668. in fol. apud *Joan. Blaeu.*

Extant de Historicis *Latinis* libri 3. *Francofurti* ad *Mœnum* 1677. 4°.

Extant de Historicis *Græcis* libri 4. ibid. 1667. in 4°. Alia ejus Opera variis in locis atque temporibus sunt impressa.

Hoc ejus Epitaphium:

Hoc Tumulo plorat Pietas, & candida Virtus,
Et Lusus Pallas Saxea dirigunis:
Invida Mors ridet, ridet quoque Vossius illam,
Dum calamo Mortem vincit, & Ingenio.

LUDOVICUS CAPELLUS.

GAllus, *Sedanensis*, Sacræ Theologiæ & Linguarum Orientalium Professor in Academiâ *Salmuriensi*. Vir *Hebraice* doctissimus, Anno 1658. Obiit octogenario proximus. *Spicilegium* in Nov. Testam. confecit, in quod multa aliis nec dicta nec observata congessit. Scripsit etiam *Criticam Sacram*, ut & Opusculum de Punctis *Hebraorum*. Inter ipsum & *Buxtorfium* æmulatio gravissima fuit. *Konig.* Clar. An. D. MDCXXX.

Vir summus, meus olim Præceptor, *Ludovicum Capellum. Bochart.* in *Geog. Sac.*

Magnum *Hebraizantium* oraculum habebatur in *Galliâ Ludovicus Capellus. Joseph. Hall.* Episc.

Arcanum *Punctationis* abs te Juris publici factum, legi antehac, vir Reverende; Ac jam tum ita judicavi, si quid tamen mei judicii est, rei inter eruditos diu disputatæ, eam lucem tuâ diligentiâ allatam, ut dubitare non sit futurum posthac nisi pertinacium, sicut in eo labore, alios, qui te præcesserant, ita in *Sacrâ Critice* etiam istum laborem tuum superasti. In quo nescio magisne indefessam sedulitatem mirari debeam, an uberrimam eruditionem, an judicium limatissimum; quæ tres laudes in hoc opere ita inter se certant, ut in ambiguo maneat cui de tribus prima palma debeatur. Sunt quidem nonnulla, ut rectè notasti, εὐδιάβλητα [calumniæ obnoxia] sed omnibus placere, nemini datum est.

minimè verò iis qui ſupra vulgus ſapiunt. Contentus eſt magnis potiùs quàm multis laudatoribus. *Hug. Grot.* in epiſt. 174.

Capellum, virum in *Hebraicis* literis Sacràque Hiſtoriâ egregium, maximi facio *Hug. Grot.* in Epiſt. ad Principem de *Lauterc. Lut.* 24 Octob. 1640.

Hanc ſententiam (de *Punctorum vocalium* inventione) poſt P. *Martinium* tuetur eruditè *Ludovicus Capellus* vir clariſſimus in eximio Tractatu de *Punctorum Hebraorum* antiquitate. *Frid. Spahem.* 3. part. Dub Evangelic. Dub. 129.

Erudito ſanè *Lud. Capelli* Tractatu pugna de *Punctorum Antiquitate* ita depugnata videtur, ut lis illa hodie ſit ἐφήμερη δίκη. *Spanhem.* ibid.

Præ cæteris *Capellus* fortiter, & ut fusè, ita eruditè *Puncta* à *Maſſorethis* fuiſſe inventa probat, Opere eo, quod nomine ſuo præterito, de *Revelato Punctorum Arcano* inſcripſit — Facilè adſentio doctiſſimo *Capello*, qui accentuum, ut vocant, punctorumque omnium doctrinæ extremam manum additam exiſtimat à nobili *Maſſoretha Ben Aſcher. Voſſ.* de Art. Grammatic. l. 1.

Communis fere eſt doctorum ſententia, luculentiſſimè à R. viro *Lud. Capello* proprio opere demonſtrata, *Puncta* illa quæ vocant *Hebraica*, non niſi ſerò & aliquot poſt *Chriſti* manifeſtationem ſeculis, jam extincto *Hieronymo*, in uſu eſſe cœpiſſe. *Ioan. Dallæ* Epiſt. ad *N. N. Lut.* Kal. April. 1636.

De *Punctorum* Antiquitate adeat qui volet, librum cui titulus eſt *Arcanum* &c. à *Thomâ Erpenio* amici nomine non diu editum in lucem, quo in libro Quæſtio hæc non minus luculenter quàm copiosè pertractatur, novitaſque *Punctorum* exquiſitiſſimis & validiſſimis rationibus adſtruitur. *Simeo Muſius* in Caſtigat. Animadverſion. *Morini*, p. 159.

De *Punctis* poſt mortem *Chriſti* auditis, omnium diligentiam ſuperavit *Anonymus* Author *Diatribes* de verâ Antiquitate *Vocalium*, quam clariſſimus *Erpenius* 1624. edidit. Ille enim ſententiam iſtam adeo validè confirmavit, rationeſque quæ in contrarium vulgò afferuntur, adeò ſolidè refutavit, ut doctiſſimorum Theologorum qui anteà contrariæ ſententiæ mordicùs hærebant, alios in ſuam ſententiam pertraxerit, alios verò non parùm dubios reddiderit. *Sixtin. Amama* in Diſſertat. de Nom. *Iehova*, p. 326.

Quoad tuam (in tuo *Arcano*) conjecturam quod ſcilicet *Iudæi* ſua puncta deſumpſerint ab *Arabibus*, hanc veriſſimam autumo, néque demonſtrare poſſe reor. Sed hæc omnia longam diſſertationem exigunt. *Iohann. Morinus* in Epiſt. 72. ad *Ludovic. Capellum*. Gall.

Vir *Hebraicarum* literarum callentiſſimus *Ludovicus Capellus*. Drelac. Duport. præfat. ad Metaph Pſalm.

Ludovicus Capellus vir doctiſſimus, & in *Thalmudicis* verſatiſſimus. *Meric. Caſaub.* de quat. Linguis, p. 121.

Vir exacti judicii. *H. Conring.* de num. Ebræor. paradox. cap. 5.

Hactenus in *Punctorum Hebraic.* originæ aſtruendâ duo maximi magiſtri deſudant, quorum alter Arcani *Punctationis* Author (cui nos multum profitemur debere) limatiſſimo vir judicio & undecunque doctiſſimus eſt. *Alexand. Morus* in exercit. de Scripturâ S. p. 69.

Argumenta

Quæ Cicero, cum quibus hoc adiecit, quid ad rem? Nam & ipsa Cicero-
nis verba, quæ ex Epistolis ad Atticum citauimus, ostendunt, non
ipsum Cæsarem, sed Cæsaris amicos, quos Cicero Cæsarianos vocat, ad
Ciceronem scripsisse, quæ ille Cæsari tribuit. Quod autem Cæsar ipse
Ciceroni scripserit, quæ Cicero Cæsari tribuit, id nullo modo colligi
potest. Quare Cæsar ipse Ciceroni scripsisse, quæ Cicero Cæsari tri-
buit, non affirmat. Quamobrem Cæsar quidquam negauit se scribere
ad Ciceronem, quod Cicero Cæsari tribuit, non affirmat. Quæ cum ita
sint, non video, quid Cæsar Ciceroni scripserit, quod Cicero Cæsari
tribuit, non affirmat. Quamobrem Cæsar quidquam negauit se scribere
ad Ciceronem, quod Cicero Cæsari tribuit, non affirmat. Quæ cum ita
sint, non video, quid Cæsar Ciceroni scripserit, quod Cicero Cæsari tri-
bu

ditus, atque indefessæ diligentiæ, quæ & mortis accelerandæ, atque immaturæ ei causa fuit. *Valer Andreas.*

Scripta ejus hæc sunt: Compendium Grammaticæ *Hebreæ* — Rudimenta Linguæ *Arabicæ* & *Persicæ* — Grammatica Linguarum Orientalium, *Hebraicæ*, *Chaldaicæ*, & *Syriacæ* inter se collatarum — Animadversiones ad Vetus Testamentum, præsertim *Syriacum* — Animadversiones in Acta Apostolorum, quibus vulgatum Interpretem cum Textu Græco, Syro, Arabico contendit, & ex eo tuetur — In Apocalypsin S. *Iohannis Syriacè*, *Hebraicè*, & *Latinè*, cum Notis — Historia *Christi* & S. *Petri* ab *Hieronymo Xaverio* S. J. *Persicè* scripta, à se *Latinè* reddita.

Ille Phœnix sacræ Theologiæ. *Dilher.* Disput. Acad. Tom. 1.

Vir in Linguâ *Syriacâ* incomparabilis. *Idem* Tom. 2.

Optimus, & cùm omnis egregiæ doctrinæ, tum literarum Orientalium peritissimus vir, *Ludovicus* de *Dieu*. *Marc. Zuer. Boxhorn.* in epist. ad *Brunonem.*

Quem quotiescunque ipsius in Scriptis meis mentionem facio, per conscientiam nequeo, quin encomiis extollam, qui tantâ pictate, Theologiæ veræ, artium, & linguarum fermè omnium cognitione, syderis instar ex alto coruscantis eminet. *Constantin. l'Empereur* Epist Dedicat. ad Itinerar. *Benjaminit.*

Singularis humanitas ac modestia ita propria tioi sunt, ut non minus eximiis his naturæ dotibus, quàm virtutis tuæ, ac doctrinæ merito, in amorem tui, & admirationem accendas, te quotquot de proximo norûnt. In quorum numero, ut me esse, non invitus agnosco; ita non possum, non ea venerari dona, quæ magnus ille Deus largâ manu in te cumulavit. *Iac. Crucius.* l. 3. epist. ep. 1.

Criticæ Notæ quas evulgavit Ludouicus *de Dieu* sub nomine *Animadversionum in Veteris Testamenti Libros omnes*, quædam tantum selectiora Bibliorum loca respiciunt, quibus novas elucidationes afferre sibi arrogavit. Cum verò cæterorum explicationibus aliquid novi superaddere affectaverit, interdum evenit ut ad minimas usque Grammaticæ minutias descendat, plusque subtilitatis quàm solliditatis ostentent novæ illius interpretationes. Ad Linguas *Hebraicæ* affines frequenter confugit, ut eò meliùs vocum *Hebraicarum* significationem propriam eliciat. Cùm illas Observationes Criticas in Biblia molitus est, perfectiorem reddere meditabatur novam Versionem Belgicam totius Scripturæ quæ ex Synodi *Dordracenæ* decreto erat elaboranda. Primum tamen consilium suum quandoque deserit, pleraque in suas Notas inferendo quæ meræ sunt eruditionis, quæque ad Criticam minimè pertinent: ut statim à primis Notarum suarum verbis, ubi observat quòd juxta Cabbalam quæ *Gematria* dicitur, probetur ex primis *Geneseos* vocibus Mundum initio anni, id est mense Septembri conditum fuisse. Deinde eodem loco addit, quòd secundum aliam Cabbalæ speciem quæ *Temura* vocatur seu Literarum metathesis, Mundus Calendis Septembris creatus deprehendatur. Verum hujusmodi observario pluresque id genus aliæ, quas Operi suo inseruit Author, prorsus inutiles sunt ad literalis sensûs explicationem & ad genuinam Bibliorum Versionem adornandam. Alia Judæorum deliria Notis suis admiscuit: ut cùm hanc quæstionem cum Doctoribus

Digitized by Google

Psalterium Davidis cum canticis, & Hymnis Ecclesiasticis, Græcè. Ejusdem Psalterium Davidis, Græcè. Ejusdem Psalterium Davidis, Græcè. Ejusdem Psalterium David

Munus tuum de *Annulis* ab autore eo est profectum, quem ex accuratis de *Funere* antiquorum libris pridem admiratus sum. *Dan. Heins.* in Epist. script. ann. 1624.

Ecce tibi eruditum Opus, à *Ioanne Kirchmanno Lubecensi* elaboratum accepimus, qui, fortasse aspernatur *Porcachii* exiles in câ materie labores (sed plurimi faciendos, quòd primus in arenam descendit) uberiùs absolvit, quæ ille inchoavit. Nihil est, quod amplius desideres. Ex optimis quibusque *Latinis Græcisque* autoribus, effossis cæmentis, nobilissimum Sepulchrorum ædificium condidit. *Iul. Cæs. Capacius* Elog l. 2.

Perlegi, vir clarissime, & ita me Deus amet, perlegisse jucundum fuit, ea folia, quæ è tuo *de Annulis* libello ad me misisti. Tam enim accuratè, tantâque cum eruditione tota ejus historia à te tradita est, ut neque ei ad perfectionem, neque tibi ad summam laudem quicquam deesse videatur. *Ian. Rutgers.* in Litt. script. an. 1623.

Dono etiam obstringere me tibi voluisti, libro nimirum *de Annulis*, monumento ingenii tui docto sanè & laborioso. Quod quanto ego accuratiùs lego, tantò magis jucundâ ejus, nec fructuosâ minus lectione oblector. *Voss.* in Litt. ad *Kirchman.* script. ann. 1628.

De quibus *Kirchmannus*, solertissimus *rituum funebrium* indagator consulatur. *Sertor. Urfat.* l. 1. Monument. *Patavin.* §. 2.

Kirchmannus de funere *bonus est.* Saligerana 2.

Scaligero nostro quantum placuerit Opus tuum *de Funeribus*, non facilè dixerim. Laudat enim τὴν ἀφέλειαν in scribendo τὴν ἀκρίβειαν in persequendis singulis, quibus nullum volumen par futurum omnes putabamus. *Dan. Heins.* in Epist. script. an. 1605.

Postquam libros illos tuos reconditæ eruditionis de *Funere Romano* atque *Annulis* summâ animi oblectatione perlegi, in penitissima & *Sacra* & *Secularis Literaturæ adyta* te perrupisse animadverti. Alter famam tuam rogo funereo eripiet; alter nomini tuo annos addet innumerabiles. *Iohan. Mich. Dilher.* in Epist. *Iena* prid. Calend. Octob. 1636.

Ex quo doctissimos tuos de *Funere Romanorum* & *Annulis* libros videre datum est, quod adolescente ante annos nisi fallor 30 contigit, amare equidem te cœpi & colere. Dexteritatem enim judicii cum multiplici lectione conjunctam mirabar & osculabar. *Georg. Calixt.* in Epist. *Flensburgi* posttid. Kal. Ian. 1635.

Tuum de *Annulis* Commentarium ut omnia tua perexpecto cupidè. *Isaac. Casaub.* in Epist. *Lut. Paris.* 8. Kal. April. 1608.

Kirchmannus in libro de *Funeribus Romanorum* multa desumpsit ex *Kornmanni* libro de *Miraculis Mortuorum.* *Anton. Borremans.* lib. Var. Lect. cap. 44 pag. 32.

Vir ad omnem humanitatem factus & reconditæ eruditionis. *Stephan.* ad L. Sax. Gramm. Histor. Dan.

Kirchmannus optimum optimi ingenii fœtum edidit, & in publicum produxit, aureum nempe & omnibus numeris absolutum librum de *Funeribus Romanorum*,

Digitized by Google

norum, quem uti omnes horridæ *Antiquitatis* periti oſculo & complexu acceperunt, ita ſummis in Cœlum laudibus extulerunt. Nullum enim volumen huic par futurum ſcribit *Heinſius*, vir tantæ eruditionis, quantam in unum hominem cadere poſſe vix quiſquam putet. Et ſanè, ſi nihil aliud ad egregium publicum *Kirchmannus*, præter elaboratiſſimum hoc opus, contuliſſet, ſatis ſuperque tamen feciſſet, & nomen ſuum à *funerea* oblivione egregie vindicaſſet. *Jacob. Stolterfhot.* in Orat. *Funeb. Kirchman.* vide *Henning. Witte* in Philoſ. memor. p. 530.

* Ejus libri de *Funeribus Romanorum*, ſi expurgentur, permittuntur in *Indice Madrit.* ann. 1667.

Extant de *Funeribus Romanorum* libri 4. *Lugd. Bat.* 1672. in 12°.

Extat de *Annulis* liber ſingularis. *Lugd. Bat.* 1672. in 12°.

Extant *Rudimenta Rhetorica. Bremæ* 1652. in 12°.

Extant *Rudimenta Logicæ Peripateticæ. Lubecæ* 1669. & ſæpiùs in 8°.

In Cl. Viri *Iohannis Kirchmanni* de *Funeribus Romanorum* libros i

Funera dum ſcribis Veterum, Kirchmanne, Quiritum,
Luce beans ritus tam longâ nocte ſepultos,
Hæc te funeribus ſubducunt funera, *jamque*
Conciliant nullo perituram tempore famam.

Radulphus Fornerius Anteceſſor Aurelius.

AUBERTUS MIRÆUS.

Bruxellenſis, natus eſt Anno Dom. 1573. prid. Kal. Decembris Decanus *Antverpienſis* obiit 1640. XIV. kal. Novembris. Clar. An. D. M D CXXX.

Struxit Faſtos ſacros *Belgicos* ac *Burgundicos*: Item, Chronicon rerum *Belgicarum* à *Iul. Cæſaris* adventu uſque ad annum 1635. Elogia Illuſtrium *Belgii* Scriptorum. Multaque alia.

Vir fuit de *Eccleſiaſticis* in *Belgio* præſertim *Antiquitatibus* optimè meritus: qui hoc unum agebat maximè ut ἀνέκδοτα hactenus, & cum blattis tineiſque luctantia, in lucem aſpectumque publicum proferret, ut Eccleſiæ ſtatum ac regimen ob oculos poneret; ut Sacrorum Ordinum initia, progreſſuſque crueret; ut Principatuum *Belgii* Origines hactenus obſcuras illuſtraret, ac pleraque alia *Belgicæ* Antiquitatis Arcana hactenus abdita recluderet, idque non ex conjecturis aut fabellis popularibus, ſed ex probatæ notæ Hiſtoricis ac Chronographis, quinimò ex ipſis *Principum* Diplomatibus, quæ in eam rem ex publicis privatiſque *Bibliothecis* atque *Archivis* plurima ingenti labore, ac ſumptu collegit & publici juris fecit. *Valer. Andreas* in Biblioth. *Belgic.*

Rerum *Belgicarum* ac totius Hiſtoriæ *Eccleſiaſticæ* eximiè peritus. *Gaſſend.* de Vit. *Peireſc.* l. 2.

Aubertus Miraus vir Historiæ Ecclesiæ cognitione inprimis excellens. *Franc. Svvert. Athen. Belgic.*

Auberus Miraus, Sol *Belgarum*, inter tot Sidera; caliginem, torporem, frigus pellens. *Iust. Lipsi.*

In tabulis veteris ævi utilem operam posuit. *Conring.* censur. diplom. Lindav. p. 117.

Antiquitatum sequioris ævi curiosus indagator. *Conring.* de Antiquit. Acad. Supplem. 32.

Geographiam tuam *Ecclesiasticam* accepi, gratum profecto munus; quia & curiosum & utile. Simul semelque repræsentas, quicquid à *Sacris Insulis* in Orbe terrarum regitur: nec potest amplius tuum angustioribus limitibus nomen claudi. Ubicunque *Episcopi* sunt, *Miraus* quoque erit, ingenio, labore, doctrinâ mirus, & jam dignus inter illos censeri. Amplius est, sic describere omnes Urbes, quàm uni præcelle. Tuus sanè calamus nihil *Pedo Episcopali* cedit: & corona tamen laborum (permitte ut dicam) *Mitra* erit. *Eryc. Puteam.* Epist. Apparat. Cent. 2. Epist. 62.

Plurimùm mihi gratulator, quòd tibi viro in omni scientiarum genere versatissimo placent *Exercitationes* meæ; eâ enim es eruditione, & apud omnes eruditos æstimatione, ut nulli aut pauci improbaturi sint quæ tuo calculo comprobas. *Ioan. Morin.* in Epist. 12.

Cæteris accuratior est, elegantiúsque loquitur in suis *Elogiis Belgicis*, sed teneriùm & quodammodo cæcum amorem in Patriam & Populares patefacit. Quapropter ad ipsius excusationem dici potest unicum ejus scopum fuisse *Elogia* simpliciter contexere, non examinatis Authorum quos laudat promeritis. Jud. Erud. per *Baillet* Paris. 1685. Gall.

Magnam ejus eruditionem ornabant solida pietas animique grata lenitas, quæ omnium amorem ipsi conciliabant. Hic character in ejus quæ nobis supersunt Operibus satis manifestus est. Integram possent Bibliothecam instruere; nec ullus unquam utiliores disquisitiones elucubravit. *Moreri* Diction. majore *Gallico.*

Reverendissime & Clarissime Domine, *Bibliothecam Ecclesiasticam* abs te mihi missam reverenter accepi, uti munus sacrum ab homine sacro. Admiratus sum in eâ eruditionem, judicium, perspicuitatem. Quàm multa legisse, opus est eum, qui hæc scripserit! qua prudentiâ vigere, qui de singulis ita judicaverit! qua ingenii facilitate, qui res adeo implexas tam clarè digesserit! Debuimus ad hanc diem *Scriptores Ecclesiasticos* illis septem Nomenclatoribus viz. *Hieronymo, Gennadio, Ildefonso, Honorio, Sigeberto, Henrico Gandavensi*, & *Isidoro Hispalensi:* jam incipimus eos aliosque debere & tibi, cujus operâ illustriores accipimus. Ut meritò tibi, tales inter viros adscribendo gratulari non vanâ anticipatione possimus. *Fam. Strada* in Epist dat. *Romæ* 21. Jan. 1640.

Auberus Miraus à *Philippo Labbeo*, ad *Bibliothecam*, cujus *Ecclesiasticam* respiciente, non modò *Chamæleonti* comparatur, uti variis insidet autoribus, ita diversos colores induenti, sed etiam nominatim ut *Bellarmini, Vossii, Raynaudi, Sirmond* à

Digitized by Google

Sirmondi exſcriptor ſugillatur. Hîc, uti non abnuo, ſolere *Miræum* paſſim tacere quos deſcribit: ita nec ubique mutum agit piſcem, ut affuiſſe malignitatem credam, certè non tantam fuiſſe, cui toties etiam ubi citat per quos profecit, odioſum *exſcriptoris* nomen imponi, præſertim optimè alioqui merito, debuerit. Sed nota eſt *Labbei* rabies. Quem ſi quis forte ex ambiguitate vocabuli excuſandum putet, is nihil aliud profecerit, niſi ut *Lupino* furori *Vulpinam* quoque verſutiam ſerviiſſe intelligamus. *Thomaſ.* de *Plag.* num. 508.509.

Varia ejus Opera variis in locis atque temporibus ſunt impreſſa.

Obiit *Antverpiæ*, ubi hoc ejus Epitaphium; in ambitu Chori:

D. O. M. S.

Auberto Miræo *H. Cath. Eccleſ. Decano, ſtudiis ſcriptiſque Clariſſimo, qui Ordinibus Religioſis origines, Annalibus geſta, piis Fundatoribus famam, Hiſtoriis lucem, ſcriptoribus per elogia vitam, Patriæ claritudinem, Eccleſiæ huic Decus aſſeruit: quibus aſſiduè laboranti, ac feliciter operanti & perennare digniſſimo Mors manum injecit Anno* 1640. *Menſ. Oct. die* 19. *vitæ ejus* 67. Joan. Carol. Franchemius Miræus *ex aſſe hæres Avunculo magno, Proparenti opt. in H. E. Chorq condito, Gratitudinis ergô monumentum P. C.*

DIONYSIUS PETAVIUS, Soc. Jeſ.

NAtione *Gallus*, Patriâ *Aurelianenſis*, natus eſt Anno 1583. obiit Anno 1652. Clar. An. IV. MDCXXXI.

Emiſit 13. libros de doctrinâ temporum, quos duobus Tomis complexus eſt: item, Rationarium Temporum. Compoſuit etiam ingens opus de Dogmatibus Theologicis, 5. Tomis conſtans. *Syneſii, Themiſtii, Epiphanii, Iuliani*, aliorumque opera *Latine* tranſtulit & utiliſſimis notis illuſtravit. Extat ejuſdem Paraphraſis Pſalmorum *Græcis* verſibus expreſſa: item, Lyrica, &c.

Quô virô [*Petavio*] neſcio an habeat erudita *Ieſu Societas* doctiorem. *Gaſſend.* in Vit. *Peireſk.* p. 109.

Quô [*Petavio*] nemo hodie vivit in eâ, quam falsò vocant, *Ieſu Societate*, eruditionis ac doctrinæ nominibus clarior. *Dallæus* de Pſeudepigr. Apoſtol. l. 1. cap. 1.

Quem ego virum [*Petavium*] cum præſtantiſſimis quibuſque omnium ætatum, varietate & copiâ doctrinæ, comparo. *Vavaſſ.* de Ludic. Dict. p. 241.

Petavius vir diligentiæ exactiſſimæ, & judicii ſolidiſſimi in Chronologicis. *Montacut.* Apparat. 2. §. 91.

Secundùm accuratiſſimos *Chronologos*, in quibus præcipuo loco habeo virum veræ eruditionis ac pietatis *Dionyſium Petavium*. *Grot.* 3. Vol. p. 948.

Permulta poſt *Scaligerum* optimè obſervavit. Sed, quia adhuc ſupereſt, nolim judicium interponere inter eos, quorum uterque præclarè adeò de *Chronologiâ*

Digitized by Google

logiâ meritùs est, ut nullis plus hæc scientia debeat. *Voss.* de Scient. Mathemat. p. 218.

Nunc *Uranologium* verso *Petavii* opus, etiam in hoc utile, quòd Scriptores optimos repertu raros promiscui usûs fecit. Vellem literarum causâ quas non immeritò *inumanas* dicimus, ne vir ille indefessi laboris funem rixosæ contentionis cum eruditissimo *Salmâsio* duceret. *Grot.* ad *Nic. Peiresk. Lut.* 16. Sept. 1630.

Uranologii caudam non totam quidem, sed tamen inspexi. Inter alia miror, quòd *Seldenum* à quo nominatus honorificè fuerat, quædam etiam placita ipsius defensa, tanti non fecerit ut nomen ejus poneret. Tantùm & in libro & in *Indice Marmorum Arundelianorum* eruditorem appellat, nimirum quia *Harenæos* nisi contumeliæ causâ nominare piaculum est. *Idem* in Epist. III. ad *Claud. Salmas.*

Dionysius Petavius vir sanè doctissimus, & cùm multifariâ eruditione præditus, tum *Græca* imprimis Linguæ Scientiâ non leviter imbutus. Is igitur, inter complura alia egregia tam in *Theologicis* quàm in *Philologicis* doctrinæ suæ monumenta, etiam *Metricam Psalmorum Paraphrasin* post se reliquit, eruditam certè, &, meo quidem judicio, elegantem. *Fac. Duport.* in Præfat. ad Metaphras. Psalm.

Vir in *Hebraicis* haud leviter versatus, sed, quod dolendum, viris summis, quosque verè dixerim Reip. Literariæ Heroas, valdè iniquus. *Paul. Colomes. Gall.* Oriental.

Qui ad omnia, non solùm falsa aut inania, sed etiam vera, certa & omnium consensu approbata, vellicanda & carpenda natus esse videtur. *Croii* Observat. in N. T. c. 9.

Fucus ille (*Petavius*) qui omnes reprehendit, ab omnibus reprehendendus, quique inter omnes *Scaligerum* quacunque occasione vexandum arripit, jure an injuriâ nihil pensi habens. *Salm. f.* in *Solinum*, 313.

At *Scaliger* peccavit in rebus ipsis, nec in verbis tantùm, quod sæpè demonstravit Doctrinæ Temporum Pater. Scio, nec enim *Deus* fuit, nec humani à se quicquam alienum putavit. Sed qui tam duriter & acerbè castigat alios Pater, nunquamne castigandus ipse est? Nunquamne ad *Epiphanium*, nunquamne in *Dogmatibus Theologicis* dormitat! Nihil dicemus gravius in mortuum, quanquam nec vivum & videntem nimium reveriti sumus iis in libellis, quos contra ipsum à nobis conscriptos in lucem tertia mox editio proferet. Memini cùm viveret, atque ad eum invisendi causâ iremus, ne nominari quidem *Scaligerum* ferre poterat, quin excandesceret, ac stomachum in contumeliosas voces, ut homine partibus addicto, quàm erudito magis dignas erumperet. *Alex. Morus* præfat. ad Lect in secund. *Euseb. Scaligeriani* edit. 1658.

Jesuita ille *Petavius* inter Societatis suæ doctissimos numerandus est, sed vir fuit morosus, mordax & obtrectator, qui nunquam nisi ad aliquem refellendum scripsit. Duo confarcinavit Volumina in folio ad *Josephum Scaligerum* refutandum, in quem tota convitiorum plaustra evomuit, quamvis 20. jam retrò annis

Digitized by Google

annis diem hic obiisset. Meministine ejus quod dicit *Plinius*, *Historiæ* suæ *Naturalis* Præfatione, solos scilicet *Lemures* cum hominum Manibus dimicare. In *Epiphanium* non scripsit nisi ut Cardinalem *Baronium* singulis paginis corriperet. *Guido Patin.* Epistolis select. Epist. 2. Gall.

Magno conatu, nihil magnum in *Epiphanio* præstitit *Petavius Montacut.* Apparat. 5. Sect. 74.

Multum debemus diligentissimo *Petavio* ob *Epiphanii* editionem, & ob eruditas in eum notas. *Paul. Colomes.* in Paralipom. ad Chartophyl. Eccles.

Nec ullum ferè est Carminis genus in quo non feliciter luserit: quippe qui *Tragœdias* etiam scriptitarit, nec *Latinos* modò, verùm etiam *Græcos* atque *Hebraicos* versus scitissimè procuderit. Certè *Hugo Grotius* hujusmodi operum judex simul atque artifex peritissimus, *Dionysii Petavii* Carmina magnoperè probare & laudare consueverat. *Henr. Vales.* Orat. in obit. *Dionys. Petavii.*

Extant Dogmata Theologica. *Parisiis* 1644. 5. Vol. fol.
Extat opus de Doctrinâ Temporum. *Parisiis* 1627. 3. vol. fol.
Extat Epiphanius Versione ac Notis illustratus. *Paris.* 1622. 2. vol. fol.
Extat Appendix ad *Epiphan.* Animadversiones. 1624. 8°. *Paris.*
Extat *Synesius* cum Versione & Notis. *Lutetiæ* primò editus 1612. dein 1633. & tandem 1640. fol.
Extat Rationarium Temporum. *Parisiis* 1652 12°.
Extant Poëmata *Lat. Græc. & Hebræa. Parisiis* 1642. 8°.

In Obitum P. *Dionys. Petavii, Soc. Jes.* Presbyteri, cultui
B. Virginis *Genovefæ* addictissimi:

Paulatim lentâ es subductus morte, Petavi,
Respondit votis & Genovefa tuis.
Optasti vitam, longa dedit otia vitæ.
Optasti mortem, mors tibi longa data est.
Sed quæ mortalis protraxit tempora vitæ,
Et mortem variis mortibus implicuit;
Immortalem eadem concesso numine vitam
Præbuit, & mullis gaudia mista malis.

Phil. Labbe in Thesaur. Epitaph.

ERYCIUS PUTEANUS.

IN *Geldria Venloæ* natus anno 1574. *Mediolani* Eloquentiæ Professor fuit, Clar. Au. Di ac *Regii Historici* titulo ornatus. Inde in *Belgicam* accersitus *Justo Lipsio* in MDCXXX. Cathedrâ *Lovaniensi* successit. *Lovanii* per annos 36. cum docuisset, obiit, anno Dom. 1646. Mortuum laudavit *Nicol. Vernulæus*.

Digitized by Google

Edidit circulum *Vrbanicum:* Librum de biſſexto: Hiſtoriam *Inſubriæ*; Sermones Geniales: Orationes: Epiſtolas, &c.

Viris principibus ac Magnatibus, cæteriſque omnis ordinis Primoribus in *Belgio*, & extra imprimis gratus, vel modeſtiæ ac doctrinæ gratiâ, ut vel *Epiſtolarum* ingens moles atque apparatus fidem facit. Superavit omnia encomia; *Atticumque* ſtyli acumen pari elegantiâ & facilitate uſurpans, oſtendere non minus vivendo, quàm docendo ſemper ſtuduit, in *literis* etiam *Sapientiæ* ac *Virtutis ſtudium continere.* Aliquid *Inſti Lipſii* etiam in vultu ac voce ejus eſſe, plures confeſſi ſunt, præſertim qui *Lipſium* eâ ætate noverunt. Una ei cura ſemper fuit, benè de *Juventute* & *Republicâ* mereri. *Valer. Andreas* in Biblioth. *Belg.*

In eo [*Puteano*] omnes ingenium, elegantiam, facilitatem, modeſtiam admirantur & amant. Natus ad omnes Artes videtur, & ad virtutem compoſitus. Talem illum ſcripta teſtantur, profeſſio exhibet, converſatio probat. *Nic. Vernul.* l. 3. de Acad. *Lovan.* c. 13.

Erycius Puteanus, vir admodum doctus & eruditus. *Ioan. Bona* Card.

Vir clariſſimus, ac in pueritiâ condiſcipulus, & ex ſtudiorum conjunctione amiciſſimus ſemper, *Erycius Puteanus.* *Voſſ.* de Scient. Mathemat. p. 91.

De *Puteano* ſic ſcribit *Boxhornius:* « Eximium ſeculi noſtri ornamentum fuit, « & ſequentium omnium, ſi virtuti ac literis, quod debetur decus, maneat, im« mortale erit.

Erycius Puteanus, vir doctiſſimus & diſertiſſimus. *Barth.* l. 11. Adv. c. 20.

Inter præcipua *Galliæ* ornamenta, dum viveret, merito ſuo ſemper habitus eſt *Erycius Puteanus*. *Iſ. Caſaub.* præfat. ad Hiſt. Auguſt.

Erycius Puteanus juvenis taris ingenii dotibus, & animi vitæque candore. *Lipſ.* Cent. 1. ad *Belgas*, Epiſt. 70.

Unio hujus ſeculi vocatur *Pareo.*

Erycius Puteanus ingenio ad optimas artes facili & tenaci, in utravis linguâ *Græcâ* & *Latinâ* peritus, *verſu* & *proſâ* bonus, vitâ moribuſque modeſtus: & plura etiam reperienda in eo, ſi quis pernoverit, quàm hîc dicam. Habet *Matheſin*, *Philoſophiam*, *Muſicam* quoque: & planè digniſſimus eſt, cui bene velit, ſive benè faciat, quiſquis doctrinam, elegantiam, aut virtutem amat. *Juſt. Lipſ.* in Teſtimon. de *Puteano*, affix. Epiſt. 57. Cent. ad *Ital.* & *Hiſpan.*

Tu quidem, *Erycі Puteane Leovanienſis* Gymnaſii decus inſigne, allicis juvenum undique confluentium agmina, ſolidiſſimâ reconditæ literaturæ peritiâ: Sed *Italorum* voces Tuo nomini applaudentes, propria tibi referant *Scripta*, ipſorum perſæpe trita manibus, & comprobata conſenſu. Te unum meritò magno *Lipſio* anteceſſori ſufFectum prædicat *Belgium.* Te *Hiſtoriographi* regii peramplo auctum honorario, *Germani* ſuſpiciunt, & *Hiſpani*; ut propterea non ſemel à cunctis *Orbis* Gymnaſiis concupitus, eâ vivens fruaris majeſtate virtutum, quam non ingrata poſteritas, multorum etiam curriculo ſæculorum conſervatura ſit. *Ioan. Imperial.* in parerg. Viror. Illuſtr.

Quod ad ejus eruditionem attinet, tam luculenta ejus ſigna in præclaris ſuis Scriptis reliquit, ut Poſteritas nonquam dubitatura ſit quin ea & ſolidiſſima & eminentiſſima

Digitized by Google

eminentissima fuerit. Quamvis ejus calamus ad argumenta quæ gloriâ ejus indigna erant se quandoque demiserit, hæc tamen styli sui robore usque adeo extulit ut neminis palato non sapiant, omniumque applausum excitent. *Isaac Bullart.* Acad. Scientiar. Gall.

Erycius Puteanus, *VVoverius Antuerpiensis*; nugatores Scaligerana 2. Gall.

Dominus *Vossius* mihi dixit *Morettum* celebrem *Antuerpiæ* Typothetam, dum *Erycio Puteano* aliquando exprobraret, quòd libellos tantum conscriberet, responsum ab ipso accepisse quòd *Plutarchus* aliiq; Antiquitatis Authores tales etiam composuissent. Tum regessit ei *Morettus* putas-ne tuos libros, quos divendere non possum, *Plutarchi* libris esse æquiparandos? Quo dicto *Puteanus* iratus ex *Moretti* taberna exivit. *Paul. Colomes.* Opusc. 125. Gall.

Extant Geniales Sermones. *Mediol.* 1598. 4°. *Francof.* ad M. 1602. 8°.

Extant Historiæ *Insubricæ*. *Lovan.* 1630. *Lips.* 1676. in fol.

Extat *Circulus Urbanianus*. *Lovan.* 1632. 4°. Alia ejus opera variis in locis atq; temporibus sunt impressa.

Hoc ejus Epitaphium:

Erycii Puteani Memoriæ Æternæ.

Candor ipse, lex amoris, ipsa lex Modestiæ, lex suavitatis ipsa, vera lex facundiæ, lumen Orbis eruditi, seculi fulgor sui, nemini invidere natus, major invidentibus, occidit mortique cessit, nescius tamen mori. Hunc verere & æmulare, livor, aut victus tace.

Viro Summo.

Justi Lipsii *successori, candoris & humanitatis Medullæ, in exemplum eruditionis aut virtutis nato*, Batavii *Amici posuerunt.*

Hoc Epitaphium ipse sibi vivus composuit:

ΣΠΟΥΔΑΙΩΣ ΣΗΝ ΑΡΙΣΤΟΝ.

Audire vivus pauca verba mortui
Si non times, quod hactenus feci, loquar.
Puteanus *ego sum, fama quem circumfluit*
In liberis mihi superstes, & libris.
Hanc esse lucem umbram fuisse cogita:
Dum navigas, vel Scylla, *vel* Charybdis *est:*
Post fata portus: vita morte nascitur.
Quid ergo? vive: sic dicebit non mori.
Vixisse pulchre in rebus est æternitas.

Mortuus

Digitized by Google

Mortuum audis: ut ego te vivum
Benè precare mortuo.

NICOLAUS RIGALTIUS.

Par. A. D. DCXXX. PARisiensis, Jurisconsultus, Regi à Consiliis, & Bibliothecæ Regiæ præfectus, senex obiit Anno Dom. 1652.

Scripta ejus sunt: Observationes & Notæ in Auctores Finium regundorum —— In Glossas Agrimensorias Glossarium — Funus Parasiticum — Vita S. *Romani* — Notæ in *Martialem, Cyprianum, Tertullianum, Phædrum, Onosandrum, Artimidorum*, & *Iulianum* — Glossarium tacticum μιξοβάρβαρον — Carmina Varia.

Phædrus me tuus, clarissime vir, humanissimè aliquando interpellavit, non liber, sed *Thesaurus*; sed qui à tuo ingenio pretii incrementum accepit. Ut nunquam ab oculis meis elegantissimus hic, non tam *Augusti*, quàm tuus libertus recedit: ita *Rigaltii* nomen & simul affectum continuò mihi suggerit. *Erye. Puteam.* Cent. 4. Epist. 37.

Certè ex interiore literaturâ, &, ut sic dicam, κειμελίοις earum ista sunt, quæ tu ingenio & industriâ in lucem protulisti, victura in tuam famam; & publicum usum. *Iust. Lipsi.* Cent. ad *German.* & *Gall.* Epist. 95.

Nicolaus Rigaltius vir eruditione perrarâ conspicuus. *Gassend.* de Vit. *Peiresk.* l. 4.

Nicolaus Rigaltius, politiore doctrinâ, judiciique elegantiâ & incorruptâ *Latini* sermonis integritate, omnibus antecellens: Cui nos, si modò in hoc genere literarum aliquid profecimus, id totum debere gloriamur. *Ioan. Iacob. Buccard.* in laudat. *Peiresk.*

Nicolaus Rigaltius vir ille præstans eruditionis & ingenii. *Barth.* l. 32. c. 3.

Cui plurimùm omnis *humanitas* debet. *Idem* l. 28. c. 20.

Omnes eruditi te ex promisso conveniunt, & à te *Plinii* emendationem quasi pro suo jure exposcunt: Nec jam tibi tergiversari liberum est, præcipuè cùm sis tam arduo negotio par, & idoneus. Igitur si laudi literariis tuis laboribus parte non parvum negotio par, & idoneus. igitur si laudi literariis tuis laboribus parte non parvum cumulum addere cupis, incumbe operi, quod immortalem nomini tuo gloriam conciliaturum esse tibi asseverare audeo. *Roland. Maref.* l. 2. Epist. 40. ad *Nicol. Rigalt.*

Rigaltio pro *Tertulliano* plurimum debeo. Editio est elegans, Notæ breves, sed exacti judicii, &, ut monueras, interspersâ libertate: præfationes nitidæ & cultæ. *Grot.* Epist. ad *Petr. Puteanum Hamburg.* 26. Apr. 1634.

Inflatior [*Iacobo Sirmondo*] *Nicolaus Rigaltius* & elatior, verborum negligens, laborat in sententiis, easque pingui, ut ita dicam, interpretatione convestit. *Huet.* de Clar. Interpret.

Nicolaus Rigaltius Parisiensis, Regius in *Mediomatricum* Senatu Consiliarius, Regiæque

Digitized by Google

Regiæque Bibliothecæ Cuſtos, ob eruditionem celebris fuit, & ob ſingulatem Doctorum Linguarum, præſertim verò Græcæ peritiam. Præclari omnes Viri ejus contemporanei ei Amici fuerunt: *Petrus* verò *du Puy*, cujus Vitam ſcripſit, unus ex præcipuis fuit. Vix quis tam inſignia merita animadvertere poterat, quin ea magni faceret. Dominus *Rigaltius* ſingulares quandoque fovebat opiniones. *Moreri.* Gall.

Dominus *Naudæus* dicit eum fuiſſe *Coryphæum* omnium quotquot ejus Sæculo *Humaniores Literas* colebant, Criticumque nemini ſecundum. Gall.

Si qua detur occaſio aliquas *Notarum* ejus *Theologicarum* carpendi, cæterà fateri tenemur *Notas & Obſervationes* ejus circa *Criticam, Grammaticam*, & explanationem locorum *Tertulliani* difficiliorum, præſtantiſſimas eſſe. *Ell.* du *Pin.* Nova Biblioth. p. 293. Gall.

Dominus *Henricus Dodwell* aſſerit Dominum *Rigaltium* quamvis cætera Doctum & peritum Criticum, parum eſſe accuratum in iis quæ ediſſerit, eum quamvis Romanam Communionem colat, *Calviniſtarum* partes utplurimum tueri; cùm apud Authores quos in lucem edebat aliquid videbatur adverſans nedum ejus *Eccleſiæ* ſed & *Univerſalis Eccleſiæ* ritibus, id ſollicitè admodum ab eo fuiſſe obſervatum, forſitan ut eô lectu jucundiores per novitatem fierent ejus Obſervationes. *Biblioth. Univerſal. & Hiſtoric.* Ann. 1687. Tom. 4 pagin. 97. Gallicè.

Carmina ejus leguntur Tom. 5. Delit. *Gall.* 231.

Extant Gloſſarium ταχλιχὸν μιξοβάρβαρον, *Lutetiæ Pariſ.* anno 1601°. Alia ejus Opera variis in locis atque temporibus ſunt impreſſa.

GASPAR SCIOPPIUS.

Germanus obiit anno 1663. octogenario major. Clar. An. D. MDCXXXI

Scripta ejus ſunt: Inſtitutiones Grammaticæ *Latinæ* — De Arte Criticâ — Suſpectarum Lectionum libri 5. — Veriſimilium libri 4. ——Animadverſiones in *Voſſii* librum de *Vitiis Sermonis* —— Animadverſiones in *Thuanum, Caſaubonum*, alioſque ſub nomine *Paſchaſii Groſippi*——Pædia——*Priapeia* —— Claſſicum Belli Sacri——Infamia *Famiani Stradæ*——*Scaliger* Hypobolimæus, &c.

Neque tuos, *Gaſpar. Scioppi*, reticere faſtus poſſim, qui generis nobilitati, præſtantiorum quarumque doctrinarum notitiam addidiſti, ob quam *Germaniæ* cuæ ſpectabilis, *Italiæ* admirandus, Pontificibus, Regibus, ac Principibus ſingulis acceptiſſimus, privilegia nulli ampliùs tot amplitudine meritorum conceſſa obtinuiſti. *Ioan. Imperial.* in Muſæo Hiſt.

Nobis dilectus Conſiliarius noſter *Gaſp. Scioppius*, inter ævi hujus eruditos meritò recenſendus. *Ferdinand.* II. Imp. *Roman.* in Diplomate.

Nos ſanè de ſtudio, & doctrinâ variâque eruditione, & prudentiâ *Gaſparis Scioppii* eximiam quandam opinionem, non magis ex aliorum relatione, quàm

proprio judicio conceptam semper habuimus. *Idem* in alio Diplom.

Octav. Ferrarius in præluf. p. 202. *Scioppium* vocat virum in omni literarum genere eminentiſſimum, qui ab ineunte ætate ita totus literis affixus fuerit, ut ſexto decimo anno libros evulgarit, quos ſenes admirarentur. *Idem* p. 225. duo in eo præcipuè commendat, miram & exactam vim judicii in æſtimandis aliorum Scriptis, & ſummam *Sacrarum Literarum* peritiam, ut, quod olim de *Eſdra* dictum eſt, deperditos Linguæ Sanctæ Codices ſolus reparare potuerit. *Addit*, plures libros à *Scioppio* confectos, quàm annos numeraret, ejuſque *Opera* vel magnam Bibliothecam inſtruere poſſe.

Scioppius nihil niſi miſerabilis literator fuit, ut *opera* ejus inepta & maligna oſtendunt, ac extremâ ſenectâ, ſcriptis *Patavio Leidam* Literis, tranſitionem iterum ad Evangelicos offerebat, ſi in gratiam reciperetur: Sed rejectus *Apoſtata* contemptuſque ob vanitatem fuit. *Horn.* in Hiſt. Eccleſiaſt. p. 226.

Inter illos qui Blaſphemias contra *Sacram Scripturam* ſcripſerunt, ducit hodiè familiam iſte hoſtis *Dei* certiſſimus *Scioppius*; in cujus *Eccleſiaſtico* leviter inſpecto, multas legi ſuperioribus diebus adverſus τὰς θεοπνεύστους *Scripturas*, blaſphemias longè diriſſimas capite 90. in diſputationibus de *Fidei* articulis, non vult adhiberi verbum *Dei*, de quo extat vox *Domini, Inquirite Scripturas. Caſaub.* ad Apparat. *Annal. Baron.* num. 93.

Scaligeri duo, Pater & Filius, in utraque linguâ, & in omnibus diſciplinis peritiſſimi, quibus incaſsùm, ut *Lunæ Canis*, oblatrauit *Scioppius*. *Bonifac.* Lud. Hiſt. p. 602.

Gaſpar Scioppius, vir deſultoriæ levitatis. *Phil. Labbe* part. 2. Bibliothec. Nummar.

Valla omnes *Grammaticos*, qui ante ipſum vixerunt, aggreditur. *Gaſpar Scioppius* non mitior eſt, nec ipſi *Ciceroni* ac *Varroni* parcit. *Annotat.* ad Relig. Medic. p. 356.

Paucula illa, quæ *Robertellus* & *Scioppius* de Arte Criticâ ſcripſere, tumultuaria ſunt, & hujus rei fundum omnem non emetiuntur. *Dan. Georg. Morhof.* Polyhiſt.

Quoad illa quæ in *Apuleium* ſcripſit quorum titulus *Symbola Critica*, negandum non eſt eum in illis feliciorem fuiſſe cæteris qui ante ipſum hujus Authoris difficilis elucidationi allaboraverant. Sed, hoc conceſſo, Critica ejus *Variarum Lectionum* limites ferè non excedit, quas plerique parvi faciunt. Si enim hujuſmodi laboris ſcopus eſſet, ut aliquis fructus ex illo perciperetur, opus eſſet ut peritus aliquis Vir examinaret, quid rationi magis conſentaneum in hac *Criticæ* diverſitate occurrat, utque in textum inſereret, quæ optima & Authoris ſenſui maximè conformia cenſeret. *Ephemerid. Eruditor.* dici Lunæ 16. Martii 1665. Gallicè.

Homo, ut notiſſimum eſt, ingenii maligni & oris maledicentiſſimi, qui propter præſtantiſſimorum, & de re literariâ optimè meritorum virorum invidas ac injurioſas calumniationes meritò *Canis* Grammaticus appellatur. *Lambec.* lib. 1.

Monſtrum

Digitized by Google

Monſtrum ex omni ſpurcitiarum & ſcelerum colluvie concretum. *Baud.* cent. 3 epiſt. 27.

Famoſus iſte turbo & publica tempeſtas pacis. *Sprinfeld.* de apanag. cap. 4. n. 58.

Multa ſcripſit *Scioppius* doctè & laboriosè, ſed pleraque eo animo & ſtylo, ut ad ſcommata & convicia factus videretur. *Limneus* in add. d. cap. 5. n. 99.

Quis, quæſo, magnorum ejus & antecedentis ætatis virorum, cujus Scripta & famam ipſe [*Gaſp. Scioppius*] non majori cum infamiâ polluiſſet? *Ioan. Decker.* de Script. Adeſpotis, p. 94. 1686.

Quid *Scioppius Giphanio* harpagârit, notum eſt doctis, inquit *Rittershuſius* in Epiſt. ad *Georg. Richterum*, p. 205.

Nam quòd ſuſpicatur *Schoppius* ignoraſſe *Phædrum* leges *metricas*, cui quæſo, perſuaſerit? eadem operâ P. *Syrum*, eadem operâ *Plautum*, *Terentium*, veteresque alios accuſet, & *Virgilium* ipſum, ſi *Diis* placet. O pudor, πῦ σὺ εἶναι φῶ; ſed ſolens ſuo more facit *Schoppius*, qui *Scaligeros* auſus eſt, & *Caſaubonos* inſectari, κολοιὸς πρὸς ἄετον. *Tanaquil. Fab.* Not in Prolog. *Phædri*, l. 1. Fabul.

De *Salmaſio* non queror, qui cum nemini ſuorum temporum literato pepercerit, non magis quàm ille *Schoppius*, quem inſignis maledicentia *Zoilo* quovis nobiliorem reddidit, nihil profectò rationis eſt, cur parentis mei cauſam potiorem ducam, quàm cæterorum omnium, qui ætate noſtrâ claruere, quorum nemo virulentum ejus dentem evaſit. *Nic. Heinſius* Not. in *Ovid.* librum 2. *de Art. Amand.* verſ. 660.

Ciceronis Accuſator, de quo ut ad te ſcribam me rogas, eſt formidandus ille *Scioppius.* Mediolani librum prelo ſubmiſit, in quo *Ciceronem* incongruitatis & barbariſmi arguit. Hæc erga *Ciceronem* injuſtitia Scaligerum ſi reviviſceret ſolaretur. Sed ſpero *Scioppium* eundem librum alterum conſcripturum quo evincendum ſuſcipiet *Catonem* Virum minimè frugi, *Iuliumque Cæſarem* ignavum militem fuiſſe. *Balzacius* Epiſt. 12. ad Dominum *Chapelain.* lib. 18. Gall.

Varia ejus Opera variis in locis atque temporibus ſunt impreſſa.

GULIELMUS HARVEIUS

Clar. An. D^ni MDCXXXI

ANglus, *Iacobi Carolique* Regum *Angliæ*, Medicus primarius; in Collegio Medicorum *Londinenſium* Anatomes & Chirurgiæ Profeſſor, motu Sanguinis circulari reperto nobilis. Obiit 3. Junii Ann. Dom. 1657. annoque ætatis 80.

Scripſit Exercitationes Anatomicas de *Circulatione Sanguinis*, & de *Motu Cordis*: item. Exercitationes de *Generatione Animalium.*

Carolus Fracaſſatus ait, *Italum* quendam hoc Inventum ante *Harveum* excoluiſſe. Is nempe eſt Pater *Paulus Servita*, quem *Ioannes VValæus* etiam inſcenam protraxit, *Circulationiſque* hujus primum Auctorem prædicat. Nimirum nec lux eſt abſque umbrâ, neque gloria ſine invidiâ. Iſtius autem commenti fabulam

Digitized by Google

bulam jampridem à te mihi narratam memini. Nempè *Legatum Venetum*, ad suos reditum parantem, libro tuo de *Circulatione Sanguinis* à te donatum fuisse; eundemque posteà *Patri Paulo* legendum exhibuisse: Indeque virum hunc celebrem, memoriæ causâ, pluscula transcripsisse, quæ, ipso mox defuncto, in Hæredis manus inciderint: creditumque postea multis, eundem scripti hujus Auctorem extitisse: habereque te literas à Patre *Fulgentio*, ipsius sodali, ad te scriptas, quæ rem eandem clarè ex primerent. *Georg. Ent.* in epist. præfix. Apolog. pro Circuit. Sang.

Pensitatis hactenus æquâ lance inter se rationibus *Æmilii Parisani*, & *Gul. Harvæi*, concludere demum licet *Circulationem Sanguinis* esse verissimam, atque *Harvæo* immortales gratias à *posteris* deberi, quòd ipsis rem adeo subtilem ac proficuam communicaverit; eandemque firmissimis undequaque conquisitis rationibus ratam fecerit, humaniter verò ignoscendum, si alicubi (ut in re tenebricosâ fieri solet) cespitaverit: & quod ipsemet ἐπὶ δεύτερον πλοῦν facilè emendaturus fuerit: *Parisano* autem gratias quoque debitas esse, vel eo nomine; quòd commento ab *Vino* mutuato, reliquisque elumbibus argumentis, veritatem eandem uberiùs confirmaverit. *Georg. Ent.* 200. in Apolog. sect. 203.

Ultimo demum loco ex *Anglo-Britannis* præcipuè commendandus venit, *Gulielmus Harveius*, Circulari Sanguinis motu reperto nobilis. Quamvis enim novam hanc & omnibus retrò seculis inauditam ejus doctrinam cùm alii tum *Æmylius Parisanus*, & *Fortunatus Plempius* convellere conati fuerint; ita tamen Amplissi. Dn. *Præses* juxta cum aliis eos exceperunt, ut passim, per eruditum orbem magis magisque *Harveiana* sententia assensum inveniat. *Sebast. Scheffer* Introd. ad Med. p. 3.

Præ omnibus tamen eminet immortalis *Guil. Harveius Anglo-Britannus*, rerum ad *Animalium γένεσιν* pertinentium scrutator indefessus & felix, ceu ex ejusdem *aureis Exercitationibus* satis superque perspicitur, queis æternum applausum, ac minimè perituram laudem est promeritus. Veruntamen cùm elegans iste libellus decenti ordine careat; cùm Observationes in eodem enarratæ non sint unius generis, variéque dispersæ; cùm denique plurimæ dissertationes sint immixtæ, atque sic omnia in unum quasi acervum permistim collata, vix legitur cum eo fructu qualem tot insignes Observationes aliàs ex sese afferre queant. *Just. Schrader.* in Præfat ad *G. Harv.* Observat. de Generat.

Guil. Harveius cùm ex invento, deprehensoque *Sanguinis* motu gloriossimum egisset triumphum, ad investigandam *Animalium Generationem* animum adjunxit. Quamobrem adhibitâ frequenti *Zootomiâ* (nam ingens illi cujusvis generis *Animantium* copia, & dissecandi opportunitas abunde suppetiit) permulta in lucem protulit, à se primùm animadversa atque notata; quæ mihi jamdiu saxũ hoc volventi magno, fateor, adjumento fuere, &c. Interea non dissimulabo *Harveium* in ejusmodi studio ita se præstitisse, ut cùm summâ in observando experiẽdoq; diligentiam exhibuerit, in judicãdo tamen persæpe labatur: quippe experimenta magno labore atque industriâ conquisita ad præconceptas Opiniones (quod dolenter potius, quàm contumeliosè dictum velim) perperam tradu-

cit,

Digitized by Google

bit. *Thom. Cornel.* Progymnasm. V. de Generat. edit. *Lipsi.* 1683. in 12°. p. 168.

Nostro seculo *Guil. Harveius, Anglus,* singulari industriâ & ingenii ad scrutandum nati acumine, hunc sanguinis per arterias itum, & per venas reditum, è tenebris in lucem protraxit, & anno 1628. eruditorum censuræ primus publicè proposuit; eundemque firmis fundamentis ita probavit, ut veritas non quasi in crepusculo micet, sed ceu in medio constituta cœlo fulgentibus radiis totum literarium orbem illustret. Pro tanto beneficio à plurimis *Artis Medicæ* primoribus meritis tractatur laudibus, quorundam tamen insimul mordetur calculis, fortunam *Columbi* experiens, qui pro laudabili *Novi Orbis* inventione, etiam à plurimis gloriam, à quibusdam sinistra judicia & sugillationes reportavit. Paucis autem iisque bonis placere optima laus est. *Gothofred. Moebii* Fundament. Med. Physiolog. edit. *Iena* 1661. in 4°. p. 275.

Nuper *Anglia* novam peperit de *Motu Cordis* opinionem, quam invulgavit *Gul. Harveius* Medicus Regis *Angliæ* & *Anatomes* in Collegio *Londinensi* Professor, edito eâ de re peculiari libello — Hoc suum Commentum multis verisimilibus rationibus adstruit; adeò ut jam multis doctis hodiè adridere incipiat; nomineturque honoris causâ à quodam populari suo *Circulator Microcosmi*, ad distinctionem alterius *Anglis*, qui primus *Macroscomum* circicuit. Primùm mihi inventum hoc non placuit, quod & voce & scripto publicè testatus sum: sed dum posteà ei refutando & explodendo vehementiùs incumbo, refutor ipse & explodor; adeo sunt rationes ejus non persuadentes, sed cogentes: diligenter omnes examinavi, & in vivis aliquot canibus eum in finem à me dissectis verissimas comperi. *Plempii* fundam. Medic. fol. pagin. 128.

Ex recentioribus *Aristoteli* felicitate par, industriâque non minor, sed ingenii acumine, gloriâque Inventorum citra dubium major, in *Angliâ* nostro tempore inclaruit *Harveius.* Hic enim quantum in *Zootome* præsertim profecerit, eruditissima ejus de *Circulatorio* motu *Sanguinis*, & *Generatione Animalium* scripta sat testantur. *Ioan. Man. Majoris* Chirurg. Infusor. edit. *Kiloni* 1667. 4°.

Est tanta eximii viri *Guil. Harveii* in *Natura* penetralia scrutando diligentia & sagacitas: & in Observata tradendo tam candida sinceritas, ut ejus tradita, quæ omnium fidem facilè merentur, amplecti non erubescamus; in perpetuam ipsi laudem cedet, quod invenerit, communique commodo liberaliter tradiderit de *Sanguinis motu & Animalium Generatione*

——*Quæ longa vetustas*
Occulit arcanis Oracula mersa tenebris.

Iac. de *Back* Dissertat. de Corde Alloq. ad Lect.

Scientiam Humani Corporis, Physicæ partem utilissimam in libris suis de *Motu Sanguinis*, & de *Generatione Animalium*, mirabili sagacitate detexit & demonstravit *Gulielmus Harveus* R. R. *Iacobi Caroliique* Medicus primarius; solus

Digitized by Google

(quod ſciam) qui doctrinam novam ſuperatâ invidiâ vivens ſtabilivit. *Thom. Hobb.* præfat. ad Elem. Philoſ. ſect. 1. de Corpore.

Statua ejus conſpicitur in Collegio Medicorum *Londinenſium*, cum hac Inſcriptione:

Induſtriâ, Sagacitate, Succeſſu Nobilis, perpetuos Sanguinis Æſtus circulari Gyro fugientis primus promulgavit Mundo, Nec paſſus ultra Mortales ſua ignorare Primordia, Aureum edidit de ovo *atque* pullo *librum: ſic novis inventis* apollineam *ampliavit artem —— Meruitque eſſe ſtator perpetuus.*

JOANNES SELDENUS.

Symbolum ejus fuit:

Περὶ παντὸς ἐλευθερία.

Clar. A. D. MDCXXX. ANglus, celebris Juriſconſultus, natus eſt decimo ſexto Decemb. An. 1584. *Salvintoniæ* in Comitatu *Suſſexiæ*. Obiit ultimo die Novembris Anno 1654.

Reliquit inſignem Tractatum de Jure Naturæ——Alium de *Diis Syrorum*—— Librum de *Synedriis Hebræorum*——De Succeſſionibus & Pontificatu——.De Anno Civili veterum *Iudæorum*——De Decimis, vernaculo Sermone——Marmora *Arundeliana*———Liber ejuſdem extat de Nummis. Obſervationes porrò *in Fletam* ſcripſit.

Ioannes Seldenus ad *Iuris Patrii* exactam ſcientiam, Legum *Moſaicarum*, reliquarumque Gentium, & literarum porrò omnium, non *Latinarum* modò & *Græcarum*, ſed *Hebraicarum & Gentium Orientalium* ſingularem cognitionem adjecit. *Arth. Duck* de Authoritat. Jur. Civil. l. 2. 8. p. 193.

Seldeni doctrinam & eruditionem non ſuſpicio modò & veneror, ſed etiam admiror & exoſculor planè, *Cappell.* in diatrib. de Nom. *Iehovah*.

Magnum honorem *Seldeno* deferunt extranei, præſertim verò *Grotius*, qui eum vocat *Honorem Britannis*, *Annotat.* ad c. 2. l. 2. de Jur. Bell. & Pac.

Videatur de iis doctiſſimus Juriſconſultus *Iohannes Seldenus*, qui in his Sacris per medium fundum Antiquitatis peregrinatur, ut, ubi Sacros Scripturæ locos quàm multos, ad *Priſcos Deos* remittunt, nobis det enodatos: qui vir, etiam ſi præterea aliud nihil præſtitiſſet, eſt tamen, cur ei Antiquitatis amatores multum ſe debere fateantur. *Dilher.* Diſputat. Acad. Tom. 10. p. 248.

Anno 1644. *Ioannes Seldenus, Anglus*, Juriſconſultus, ut tot aliis pulcherrimis Scriptis, ita Diſſertatione de *Anno Civili*, & *Calendario* Veteris Eccleſiæ, ſeu Reip. *Iudaicæ*, præclarè admodum de ſtudiis meritus fuit. *Voſſ.* de Scient. Mathem. p. 476.

Per idem tempus accepit aureum eruditi *Seldeni* librum de *Arundellianis Marmoribus*, ſive *Saxis Græcè* inciſis, quæ perilluſtris ille Comes transferri ex

Aſiâ

Digitized by Google

Asiâ in *Angliam*, hortosque suos curaverat. *Gassend.* de vit. *Petresk.* lib. 4. p. 140.

De *Noachidarum* Præceptis, ex *Talmudicorum* scriniis, toto demensa horreo congessit vir Præstantissimus *Ioannes Seldenus*, libris 7. de *Iure Naturali & Gentium*, juxta disciplinam *Hebræorum*: Qui cùm sint summâ diligentiâ & mirâ eruditione conscripti; nemini, saltem è doctioribus, non sunt sedulò evolvendi. Ex illo fonte nos sitim saturavimus. *Ioan. Marsham.* in Chronic. Secul. 9. p. 161.

De Doctrinâ *Thalmudicâ* quid in genere censendum sit, & quibus cautionibus amplectenda, consulant studiosi profundæ simul eruditionis & judicii virum, *Iohannem Seldenum*, in opere eximio de *Iure Naturali Hebræorum*, &c. cujus nos judicio libenter submittimus. *Meric. Casaub.* de 4. Linguis, p. 111.

Vir μολυμαθέστατος D. *Ioannes Seldenus* in scripto illo de *Diis Syris* accuratissimo, eruditionisque reconditioris cumprimis fœto. *Gataker* de Tetragram.

Hoc Opus de *Diis Syris* aureum libellum vocat *Bochart.* in Geogr. Sacr.

Inter omnia *Seldeni* Opera Ecce, (librum de *Diis Syris*) meo quidem calculo, omnium jucundissimum & utilissimum. *Gerardo Vossio* usque adeo gratum fuit ut illud in suam *Theologiam Ethnicam* ferè totum ejus Authorem ubique laudans, inseruerit. Tam universim laudatur *Seldenus* ut singulorum testimonia huc referre minimè decreverim, unicum *Ludovici Molinæi* Medici Londinensis in ejus Apologia ad *Renatum Verdæum*, qui est *Andreas Rivetus* chartare sufficiat, *Tantum abest*, inquit, *ut me nostrorum* Φιλαυτία *ceperit, ut maximè concesserim imo ultrò agnoverim Galliam nostram vix habere* Seldeno, *in suo genere eruditionis*, superiorem; *at* Ussério *Archiepiscopo* Armachano *nequaquam quidem.* Quibus patet Dominum *Molinæum*, quamvis *Seldenum* impensè laudet, cum tamen Archiepiscopo *Ussério* inferiorem agnoscere. Qua in re ipsi nequaquam assentior, *Paul. Colomes.* Sel. Biblioth. p. 197 198. Gall.

Vir Clarissimus *Ioannes Seldenus* æternum nostri seculi decus. *Marsham.* Canon. pag. 15.

Vir doctissimus — Opus suum de Jure N. & G. eruditâ & modestâ æmulatione Grotiani Operis scripsit. *Boecler.* in Præf. Comment. Grot. de J. B. & P.

Equidem *Seldeni* opera laudare velle, nihil aliud esset, quàm Soli testimonium splendoris meditari, &c. Vid. *Boecler.* in dedicat. Operis *Seldeni* de J. N. & G.

Vir sanè non vulgari eruditione præditus. *Arnold. Vinnius* ad sect. 1. Instit. de *R. D.* n. 4. ubi tamen librum ejus, quem *Mare Clausum* inscripsit, improbat, ejusque sententiam Paradoxam dicit.

Quare igitur *Rich. Simon* non recensuit celebris *Seldeni* Opera, qui *Latinè* non minus benè quam *Anglicè* scripsit, quique nobis tot insignes elucidationes tradidit innumerorum *Veteris Testamenti* locorum in libris de *Diis Syris*, de *Decimis*, *Uxore Hebraica*, de *Synedriis Iudæorum*? Dices forsitan *Seldenum* adeo cognitum esse ut opus non esset illum *Rich. Simon.* commemorari: Sed plurimi sunt alii, de quibus eadem ratione tacere debuisset. *Iudicia* plurium Theologorum *Hollandicorum* super Critica *Rich. Simonis.* p. 378. Gall.

Iohannes

Digitized by Google

Iohannes Seldenus fuit unus è maximis Viris quos unquam Anglica Gens habuerit. *Arundeliana Marmora* mirabili succeſſu emendavit eorumq; difficultates enodavit, iiſque tam excellentes *Notas* addidit, ut ideo dictum fuerit *Lapides* pro ipſo locuturos, etſi homines elogia ipſi debita reticerent. *Iudicia* Eruditor. Pariſ. 1685 per *Baillettum*. Gallicè.

D. Seldeni præclara jam habuimus ex *Hebræorum* ſcriptis deprompta; quare in animo illi eſſe novis nos muneribus ſuis ditare gaudeo. De *Synedriis* pauca pro materiæ ubertate dedit nobis *Cochius*. Non dubito quin D. *Seldenus* pro iſtâ ſuâ multijugi lectione plurima ſcitu utilia ac jucunda poſſit velitque addere. Nec minùs placet alterum reconditæ eruditionis argumentum de *Iure Gentium*, quale *Hebræi* coluere. *Hug. Grot.* in Epiſt. ad *Samſon. Johnſon. Lutet.* $\frac{20}{30}$. Sept. 1638.

Eruditiſſimus Dominus *Seldenus*, unus è præclariſſimis Viris quos ulla Ætas unquam produxerit. *Burnetii* Hiſt. Reform. lib. 3. 1539. p. 264. Anglicè.

Magna erat ejus induſtria, qua matutinis horis utebatur in ſuis ſtudiis Philoſophicis, pomeridiano autem tempore Materiam coacervabat eorum Argumentorum circa quæ ſibi ſatisfacere tentabat. Robuſtum habebat corpus, fidelem Memoriam naturalem & artificialem, Mentis conceptum tardum (quamvis identidem in Poeticam & Oratoriam excurreret, tum ad animum à gravioribus meditationibus relaxandum, tum ad expoliendum & connexiorem reddendum Stylum ſuum, interruptum & aſperum (quæ vitia contrahebat ob immenſam materiam quam is illum amplecti adigebat) edoctus à *Benj. Iohnſono*, ut quidem gloriabatur, *Horatium* imitari) ſed judicium ſolidum. Indoles ejus ad communicationem propenſa, Scutoniarum Imaginum eximius Interpres, ut patet ex ejus *Honoris Titulis*: Magnus Antiquarius, ut oſtendunt *Marmora ejus Arundeliana*; Tractatus in *Draytoni Eadmerum*, plurima ejus priſca Numiſmata, multóque plura neoterica; dives tum Muſæo, tum Arcis Juris-Conſultiſſimus, quem talem demonſtrant ejus Obſervationes in *Fletam*, *in Tenuras*, *in Fortiſcuti Modum tenendi Parliamentum*, ejuſque Argumenta, quippe qui, ſi quis in toto Regno alius, Documenta in promptu haberet, *Decimis*, quæ omnem *Iudaicam*, *Ethnicam* & *Chriſtianam* in hujuſmodi Argumentum Doctrinam complectitur: Ejus *Mare Clauſum* adverſus *Grotii Mare Liberum*, quo continentur omnes Leges, Conſuetudines & Uſus Orbis univerſi circa hoc Caput; Ejus *Vxor Hebraica*, *de Synedriis*, *Lex Naturæ ſecundum conſuetudines Hebraicas*, quæ totidem ſunt Monumenta ejus in Doctrina *Iudaica* perſpicacitatis; Libri ejus de *Diis Syris*, quibus evincitur quam benè noverit quomodò Ethnicorum Fabulæ mera fuerint corruptio Veritatum Scripturæ Sacræ, & quomodò Gentilium Doctrina *Chriſtianæ* Religioni poſſit conciliari; Liber ejus *de Decimis* impreſſus anno 1616. offendiculo fuit, tum ob ejus Præfationem, quoniam Cleri noſtri famam & Authoritatem minuebat reſpectu Doctrinæ; tum ob ejus Materiam quæ commodo ejuſdem detrimentum afferebat reſpectu utilitatis (quamvis ad eum reſponderit Eques *Iohannes Temple*, quoad legalem & Hiſtoricam partem; Dominus *Nettles* inſignis *Talmudiſta* in *Regine Collegio Cantabrigiæ*, quoad partem *Iudaicam*; Dominus *Montacutus* & Dr. *Tilſei*

Digitized by Google

Tilſley' Rocheſtria Archidiaconus, quoad *Græca & Latina* linguæ, ut & Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ perititiam;) Sæviſſima procella (inquit ille) quæ poſt Reformationem Beneficiorum Eccleſiaſticorum horrea concuſſerit: Sed omiſit, quod die 28. Januarii 1618 coram quatuor Epiſcopis & quatuor Iuris Doctoribus publicoque Notario ſubmiſſionem ſuam conteſtatus ſit, & culpam agnoverit temeritatis ſuæ, Confeſſioni ſuæ manu propriæ ſubſcribens. *Doctor Lloya* in ſuis Adverſariis. Anglicè.

Extat Mare Clauſum *Londini* 1636. 8°.

Extat de Jure Naturali & Gentium, *Londini* 1640.

Extat de Synedriis & Præfecturis Juridicis Veterum Hebræorum, *Londini* 1650. & ſeqq. annis, 4.

Extant Vindiciæ Maris Clauſi contra *Burgum*, *Londini* 1653. 4°.

Hoc ejus Epitaphium:

Ioannes Seldenus.

Heic juxta ſitus, natus eſt 16. *Decemb.* 1584. Salvingtoniæ *qui vîculus eſt* Ferring-*occidentalis in* Suſſexiæ *maritimæ, Parentibus honeſtis* Johanne Seldeno, Thomæ *Filio, è Quinis ſecundo anno* 1541. *nato.*

ET

Margaretâ *Filiâ, & herede unicâ* Tho. Bakeri *de* Ruſlington *ex Equeſtri* Bakerorum *in* Cantu *familiâ, filius è cunis ſuperſtitum unicus, ætatis ferè* 70. *annorum, Denatus eſt ultimo die Novembris Anno ſalutis reparatæ* 1654. *per quam expectat heic Reſurrectionem felicem.*

DANIEL HEINSIUS.

Symbolum ejus fuit:

Quantum eſt quod neſcimus.

Clar. A. D. MDCXXX.

GAndavenſis, natus eſt anno 1580. Studiorum ſuorum rectore *Joſepho Scaligero* uſus eſt. Anno ætatis 18. publicè primùm *Latinos*, deinde *Græcos* Autores intepretatus eſt: tandem Politices & Hiſtoriarum profeſſiones ſuſcepit: queis & Secretarii acad & Bibliothecarii nobile munus acceſſit. A *Guſtavo Adolpho, Suecia* Rege in *Conſiliariorum* numerum aſcitus & à ſereniſſimâ *Venetorum* Rep. Equeſtri D. *Marci* dignitate ornatus, ipſum *Vrbanum* VIII. Pontif. Rom. eruditionis ſuæ admiratorem habuit, ampliſſimo honorario *Romam*, ut eam à barbarie vindicaret, invitatus Obiit ann 1655.

Struxit Ariſtarchum ſacrum in *Nonnum*: item Exercitationes in Novum Teſtamentum

Digitized by Google

ſtamentum. Plurimaque alia, quorum Catalogum videre eſt apud *Valerium Andream* in Bibliothecâ *Belgica*.

Vir verè magnus, ſummus, ac doctiſſimus vocatur *Bocharto* in Geogr. Sac. Tam ſeveriorum quam amœniorum literarum Sol. *Selden*. Præfat. ad lib. de *Diis Syr*.

Magnum ſeculi noſtri ornamentum *Daniel Heinſius*, vir admirabili eloquentiâ, altiſſimâ eruditione, & multiplici linguarum Orientalium atque Occidentalium peritiâ à *Deo* exornatus. *Iohan. Polyand.* in Epiſt. ad *Ioan. Beverovic. Leidæ* 24. Jul. 1635.

Heinſio viro incomparabili, & in quem ut *Zeuxis* in ſuam *Venerem*, aut *Phydias* in *Clypeum Minervæ*, natura contuliſſe videtur, quicquid eſt *Venerum* & *Gratiarum* à me ſalutem. *Iacob. Cruc.* in lit. ad *Daniel. Colonium*.

Vir abſque pari ingenioſus, eruditus, & diſertus, *Daniel Heinſius*, ſcriptor hujus ſeculi primarius, veterum non paucis ſuperior, paucis omninò inferior, cujus *Græcas Latinaſque* Muſas, cujus eruditionem & eloquentiam, omnis Poſteritas & amabit & venerabitur; cujus lepor & gratiæ nulla non præconia merentur, ſatis autem extolli nequeunt. *Barth.* in Adverſar. p. 2803.

Nætu merus *Aſteropæus* vere ἀμφοτεροδέξιος, qui prorsâ & vorsâ æquè pollens. Cùm verſus *Græcos* tuos lego, *Homerum* non *Heinſium* puto me legere: cùm *Latinos*, *Ovidium* aut *Propertium*. *Caſaub.* Epiſt. 318.

Somnium tuum, Clariſſime *Heinſi*, vidi, legi, relegi. Sciebam quantus eſſes in ſeriò tractandis literis; quantus in omni genere ſeriæ ſcriptionis. Tantum ineſſe tibi lepôris, tantum amœnitatis ac venuſtiſſimæ venuſtatis, neque ego ſciebam, neque fortaſſe quiſquam alius eorum, qui è tuis ſcriptis te norunt. Deum immortalem! quàm ingenioſa ſermonis ſtructura ac diſpoſitio; quàm non è trivio, ſed neſcio unde ex abdito petiti joci: quàm docti & ſalſi ſales: quàm alta denique & profunda atque effluens eruditio tua in ſingulis propè verbis apparet! *Idem* in Epiſt. 526.

Anacreontica tua *Græca* indicant quantus in hoc genere futurus ſis. Certè nihil in illis verſiculis tuis vidi, quod non & laudabile, & generoſæ camœnæ auram non ſpiret. *Ioſ. Scalig.* in Epiſt. 277.

Heinſius eſt ingenium extra aleam, præſertim in eâ ætate. *Idem* Epiſt 91.

Quod ad *Hymnum* tuum attinet: hoc auro oſtendis, ferrum eſſe quicquid alii cuderunt. Admiror penitus ſcriptum, & ſic capior, ut è manibus non deponam. *Belgæ* autem niſi te agnoſcant *Apollinem* ſuum, nec linguam, nec Poëſin intelligunt. Mihi Poëmata hæc omnia videntur admiranda eſſe; in admirandis *Hymnum* illum eminere. Sicuti illuſtriſſimum argumentum eſt, ita præſtitit *Muſa* ſua, quod nemo hactenus aſſecutus. *Eric. Putean.* Epiſt. Apparat. Epiſt. 32.

Heinſii nomen mihi propè divinum eſt. *Gabr. Naud.* 59. Epiſt 59.

Heinſius & *Grotius* rarum par & exemplum antiquæ virtutis & fidei. *Baud.* Centur. 4. Epiſt. 11.

O literæ tuæ! O libri: In literis, ipſe mihi præſens es, quas aureas, quas gemmeas appello: & in libris, qui admirationem ſeculo, licet duro ac ferreo, incutiunt,

Digitized by Google

cutiunt. *Ariſtarchus* tuus ex oculis meis non recedit, quot verbis, tot documentis fertilis, omnem oſtendens unius ingenii doctrinam ac ſcientiam comprehendi. Et quis te aut non novit, aut orbis amore dignum non pronuncict ? *Idem* in Epiſt. 82. p. 82.

Ego cum voluptate ſæpè legere ſoleo maximorum virorum *Hugonis Grotii* & *Danielis Heinſii* puerilia Carmina, quæ initio hujus ſeculi edita, poſteà Operibus ipſis non ſunt inſerta. Quæ etſi à Virilibus illis multùm diſcrepant, delectat tamen florum illa luxuries, quos tam præclari fructus poſteà ſecuti ſunt. *Dan. Georg. Morhof. Polyhiſt.* p. 62.

Summus vir, veréque Muſarum & Charitum *μιγ' ἀγαλμα*, *Daniel Heinſius*, in laudatione *Aſini*, ſcripto, ut genii, ita penitiorum literarum, ac civilis prudentiæ pleniſſimo. *Voſſ.* de Hiſt. Lat. p. 138.

Heinſii ſacræ Exercitationes, opus ingens & eruditum. *Boxhorn.* in Epiſt. p. 106.

Incredibile quanto amore illum proſecuti fuerint *Joſephus Scaliger*, *Janus Dousa*, aliique viri doctiſſimi. Naturâ ipsâ inſtructus ad Poëticam facultatem, patrio etiam rythmo excellit, ut paucis agam. Quæcunque ab eo profecta ſunt, limam ſapiunt politiorem : Phraſis terſa & elaborata : conceptus ſublimes : ita ut cum illis priſci ſermonis Scriptoribus certare velle videatur. *Swertii Athen. Belgic.*

Daniel Heinſius in ſummis vatibus meritò æſtimandus, orbem eruditum ſibi devinxit varii generis & varii argumenti Poëmatis, in quibus nihil humile aut jejunum, omnia terſa, ſolida, ſonora. Dum apotheoſin condit *Thuano*, *Scaligeroque* verſu Epico, tertiam ipſe meretur; nec mori poteſt, qui de contemptu mortis tam cecinit vitaliter. Quàm lecta in ejus *Hipponaſte* dictio? Sed & quàm hinc idde aculeata? quàm feliciter audet in *Herode Infanticida* ? Nec *Elegia* ejus quicquam venuſtius. *Borrich.* de Poët. p. 143.

Dominus Balzacius aſſeverat duos *Heinſii* Tractatus in Horatii Satyricon eſſe duo præſtantiſſima opera. Ait ſe non opinari ſe unquam majorem renovatæ Antiquitatis copiam ſimul collectam vidiſſe, ut nec plus continuatæ rationis, pluſque ſubtilitatis majori robore ſtatuminatæ. Inutilem, pergit idem, non navat operam in extruendo trophæo locorum prorſus ſimilium ſuper vocem quampiam nulla difficultate implicatam, eorum more qui Notas conſcribunt, quique loca in invicem coacervant, & in ſua Scripta nihil niſi Lectionis ſuæ eruditatem confuſionemque inferunt. *Balzac.* Epiſt. in Infanticidium p. 142. 143. Gallicè.

D. Voſſius mihi dixit *Heinſii* Patris ſtylum hinc facilè cognoſci poſſe quòd pluſquam quis alius pronomine Qui, quæ, quod uteretur. Id non ſine voluptate verum eſſe obſervavi. *Paulus Colomeſ.* Opuſc. 128. Gall.

* *Danielis Heinſii* Sacrarum excitationum ad Novum Teſtamentum libri 20. ejuſdemque *Ariſtarchus*, ſive ad *Nonni* in *Joannem* Metaphraſin exercitationes emendatiores nunc, & auctiores editæ prohibentur in Decreto 19. Mart. 163. in Decreto 18. Decembris 1646.

Digitized by Google

proprio judicio conceptam ſemper habuimus. *Idem* in alio Diplom.

Octav. Ferrarius in præluſ. p. 202. *Scioppium* vocat virum in omni literarum genere eminentiſſimum, qui ab ineunte ætate ita totus literis affixus fuerit, ut ſexto decimo anno libros evulgarit, quos ſenes admirarentur. *Idem* p. 225. duo in eo præcipuè commendat, miram & exactam vim judicii in æſtimandis aliorum Scriptis, & ſummam *Sacrarum Literarum* peritiam, ut, quod olim de *Eſdra* dictum eſt, deperditos Linguæ Sanctæ Codices ſolus reparare potuerit. *Addit*, plures libros à *Scioppio* confectos, quàm annos numeraret, ejuſque *Opera* vel magnam Bibliothecam inſtruere poſſe.

Scioppius nihil niſi miſerabilis literator fuit, ut *opera* ejus inepta & maligna oſtendunt, ac extremâ ſenectâ, ſcriptis *Patavio Leidam* Literis, tranſitionem iterum ad Evangelicos offerebat, ſi in gratiam reciperetur: Sed rejectus *Apoſtata* contemptuſque ob vanitatem fuit. *Horn.* in Hiſt. Eccleſiaſt. p. 226.

Inter illos qui Blaſphemias contra *Sacram Scripturam* ſcripſerunt, ducit hodiè familiam iſte hoſtis *Dei* certiſſimus *Scioppius*; in cujus *Eccleſiaſtico* leviter inſpecto, multas legi ſuperioribus diebus adverſus τὰς θεοπνεύστους *Scripturas*, blaſphemias longè diriſſimas capite 90. in diſputationibus de *Fidei* articulis, non vult adhiberi verbum *Dei*, de quo extat vox *Domini, Inquirite Scripturas. Caſaub.* ad Apparat. *Annal. Baron.* num. 93.

Scaligeri duo, Pater & Filius, in utraque linguâ, & in omnibus diſciplinis peritiſſimi, quibus incaſsùm, ut *Lunæ Canis*, oblatrauit *Scioppius*. *Boniface.* Lud. Hiſt. p. 602.

Gaſpar Scioppius, vir deſultoriæ levitatis. *Phil. Labbe* part. 2. Bibliothec. Nummar.

Valla omnes *Grammaticos*, qui ante ipſum vixerunt, aggreditur. *Gaſpar Scioppius* non mitior eſt, nec ipſi *Ciceroni* ac *Varroni* parcit. *Annotat.* ad Relig. Medic. p. 356.

Paucula illa, quæ *Robertellus* & *Scioppius* de Arte Criticâ ſcripſere, tumultuaria ſunt, & hujus rei fundum omnem non emetiuntur. *Dan. Georg. Morhof.* Polyhiſt.

Quoad illa quæ in *Apuleium* ſcripſit quorum titulus *Symbola Critica*, negandum non eſt eum in illis feliciorem fuiſſe cæteris qui ante ipſum hujus Authoris difficilis elucidationi allaborarverant. Sed, hoc conceſſo, Critica ejus *Variarum Lectionum* limites ferè non excedit. quas plerique parvi faciunt. Si enim hujuſmodi laboris ſcopus eſſet, ut aliquis fructus ex illo perciperetur, opus eſſet ut peritus aliquis Vir examinaret, quid rationi magis conſentaneum in hac *Critica* diverſitate occurrat, utque in textum inſereret, quæ optima & Authoris ſenſui maximè conformia cenſeret. *Ephemerid. Eruditor.* diei Lunæ 16. Martii 1665. Gallicè.

Homo, ut notiſſimum eſt, ingenii maligni & oris maledicentiſſimi, qui propter præſtantiſſimorum, & de re literariâ optimè meritorum virorum invidas ac injurioſas calumniationes meritò *Canis* Grammaticus appellatur. *Lambec.* lib. 1.

Monſtrum

Digitized by Google

Monſtrum ex omni ſpurcitiarum & ſcelerum colluvie concretum. *Baud.* cent. 3 epiſt. 27.

Famoſus iſte turbo & publica tempeſtas pacis. *Sprinfeld.* de apanag. cap. 4. n. 38.

Multa ſcripſit *Scioppius* doctè & laboriosè, ſed pleraque eo animo & ſtylo, ut ad ſcommata & convicia factus videretur. *Limneus* in add. d. cap. 5. n. 99.

Quis, quæſo, magnorum ejus & antecedentis ætatis virorum, cujus Scripta & famam ipſe [*Gaſp. Scioppius*] non majori cum infamiâ polluiſſet? *Ioan. Decker.* de Script. Adeſpotis, p. 94. 1686.

Quid *Scioppius Giphanio* harpagârit, notum eſt doctis, inquit *Rittershuſius* in Epiſt. ad *Georg. Richterum*, p. 205.

Nam quòd ſuſpicatur *Schoppius* ignoraſſe *Phædrum* leges *metricas*, cui quæſo, perſuaſerit? eadem operâ P. *Syrum*, eadem operâ *Plautum*, *Terentium*, veteresque alios accuſet, & *Virgilium* ipſum, ſi *Diis* placet. O pudor, πῦ σε ἔτνα φῶ; ſed ſolens ſuo more facit *Schoppius*, qui *Scaligeros* auſus eſt, & *Caſaubonos* inſectari, κολοιὸς πρὸς ἀετον. *Tanaquil. Fab.* Not in Prolog. *Phædri*, l. 1. Fabul.

De *Salmaſio* non queror, qui cum nemini ſuorum temporum literato pepercerit, non magis quàm ille *Schoppius*, quem inſignis maledicentia *Zoilo* quovis nobiliorem reddidit, nihil profectò rationis eſt, cur parentis mei cauſam potiorem ducam, quàm cæterorum omnium, qui ætate noſtrâ claruere, quorum nemo virulentum ejus dentem evaſit. *Nic. Heinſius* Not. in *Ovid.* librum 2. *de Art. Amand.* verſ. 660.

Ciceronis Accuſator, de quo ut ad te ſcribam me rogas, eſt formidandus ille *Scioppius*. Mediolani librum prelo ſubmiſit, in quo *Ciceronem* incongruitatis & barbariſmi arguit. Hæc erga *Ciceronem* injuſtitia Scaligerum ſi reviviſceret ſolaretur. Sed ſpero *Scioppium* eundem librum alterum conſcripturum quo evincendum ſuſcipiet *Catonem* Virum minimè frugi, *Iuliumque Cæſarem* ignavum militem fuiſſe. *Balzacius* Epiſt. 12. ad Dominum *Chapelain.* lib. 18. Gall.

Varia ejus Opera variis in locis atque temporibus ſunt impreſſa.

GULIELMUS HARVEIUS

ANglus, *Iacobi Carolique* Regum *Angliæ*, Medicus primarius; in Collegio Medicorum *Londinenſium* Anatomes & Chirurgiæ Profeſſor, motu Sanguinis circulari reperto nobilis. Obiit 3. Junii Ann. Dom. 1657. annoque ætatis 80. Clar. An. D. MDCXXXI

Scripſit Exercitationes Anatomicas de *Circulatione Sanguinis*, & de *Motu Cordis*: item. Exercitationes de *Generatione Animalium*.

Carolus Fracaſſatus ait, *Italum* quendam hoc Inventum ante *Harveum* excoluiſſe. Is nempe eſt Pater *Paulus Servita*, quem *Ioannes Valæus* etiam in ſcenam protraxit, *Circulationiſque* hujus primum Auctorem prædicat. Nimirum nec lux eſt abſque umbrâ, neque gloria ſine invidiâ. Iſtius autem commenti fabulam

Digitized by Google

bulam jampridem à te mihi narraram memini. Nempè *Legatum Venetum*, ad ſuos reditum parantem, libro tuo de *Circulatione Sanguinis* à te donatum fuiſſe; eundemque poſteà *Patri Paulo* legendum exhibuiſſe: Indeque virum hunc celebrem, memoriæ causâ, pluſcula tranſcripſiſſe, quæ, ipſo mox defuncto, in Hæredis manus inciderint: creditumque poſtea multis, eundem Scripti hujus Auctorem extitiſſe: habereque te literas à Patre *Fulgentio*, ipſius ſodali, ad te ſcriptas, quæ rem eandem clarè ex primerent. *Georg. Ent.* in epiſt. præfix. Apolog. pro Circuit. Sang.

Penſitatis hactenus æquâ lance inter ſe rationibus *Æmilii Pariſani*, & *Gul. Harvæi*, concludere demum licet *Circulationem Sanguinis* eſſe veriſſimam, atque *Harvæo* immortales gratias à *poſteris* deberi, quòd ipſis rem adeo ſubtilem ac proficuam communicaverit; eandemque firmiſſimis undequaque conquiſitis rationibus ratam fecerit, humaniter verò ignoſcendum, ſi alicubi (ut in re tenebricosà fieri ſolet) ceſpitaverit: & quod ipſemet ἐν δευτέρῳ πλῷ facilè emendaturus fuerit: *Pariſano* autem gratias quoque debitas eſſe, vel eo nomine; quòd commento ab *Vlmo* mutuato, reliquiſque elumbibus argumentis, veritatem eandem uberiùs confirmaverit. *Georg. Ent.* 200. in Apolog. ſect. 202.

Ultimo demum loco ex *Anglo-Britannis* præcipuè commendandus venit, *Gulielmus Harveius*, Circulari Sanguinis motu reperto nobilis. Quamvis enim novam hanc & omnibus retrò ſeculis inauditam ejus doctrinam cùm alii tum *Æmylius Pariſanus*, & *Fortunatus Plempius* convellere conati fuerint, ita tamen Ampliſſ. Dn. *Præſes* juxta cum aliis eos exceperunt, ut paſſim, per eruditum orbem magis magiſque *Harveiana* ſententia aſſenſum inveniat. *Sebaſt. Scheffer* Introd. ad Med. p. 3.

Præ omnibus tamen eminet immortalis *Guil. Harveius Anglo-Britannus*, rerum ad *Animalium γένεσιν* pertinentium ſcrutator indefeſſus & felix, ceu ex ejuſdem *aureis Exercitationibus* ſatis ſuperque perſpicitur, queis æternum applauſum, ac minimè perituram laudem eſt promeritus. Veruntamen cùm elegans iſte libellus decenti ordine careat; cùm Obſervationes in eodem enarratæ non ſint unius generis, variéque diſperſæ; cùm denique plurimæ diſſertationes ſint immixtæ, atque ſic omnia in unum quaſi acervum permiſtim collata, vix legitur cum eo fructu qualem tot inſignes Obſervationes aliàs ex ſeſe afferre queant. *Juſt. Schrader.* in Præfat ad *G. Harv.* Obſervat. de Generat.

Guil. Harveius cùm ex invento, deprehenſoque *Sanguinis* motu glorioſiſſimum egiſſet triumphum, ad inveſtigandam *Animalium Generationem* animum adjunxit. Quamobrem adhibitâ frequenti *Zootomiâ* (nam ingens illi cujuſvis generis *Animantium* copia, & diſſecandi opportunitas abunde ſuppetiit) permulta in lucem protulit, à ſe primùm animadverſa atque notata; quæ mihi jamdiu ſaxũ hoc volventi magno, fateor, adjumento fuere, &c. Interea non diſſimulabo *Harveium* in ejuſmodi ſtudio ita ſe præſtitiſſe, ut cùm ſummã in obſervando experiẽdoq; diligentiam exhibuerit, in judicãdo tamen perſæpe labatur: quippe experimenta magno labore atque induſtriâ conquiſita ad præconceptas Opiniones (quod doleater potius, quàm contumeliosè dictum velim) perperam traducit,

Digitized by Google

tit. *Thom. Cornel.* Progymnasm. V. de Generat. edit. *Lipsi.* 1683. in 12°. p. 168.

Nostro seculo *Guil. Harveius, Anglus*, singulari industriâ & ingenii ad scrutandum nati acumine, hunc sanguinis per arterias itum, & per venas reditum, è tenebris in lucem protraxit, & anno 1628. eruditorum censuræ primus publicè proposuit; eundemque firmis fundamentis ita probavit, ut veritas non quasi in crepusculo micet, sed ceu in medio constituta cœlo fulgentibus radiis totum literarium orbem illustret. Pro tanto beneficio à plurimis *Artis Medicæ* primoribus meritis tractatur laudibus, quorundam tamen insimul mordetur calculis, fortunam *Columbi* experiens, qui pro laudabili *Novi Orbis* inventione, etiam à plurimis gloriam, à quibusdam sinistra judicia & sugillationes reportavit. Paucis autem iisque bonis placere optima laus est. *Gothofred. Moebii* Fundament. Med. Physiolog. edit. *Iena* 1661. in 4°. p. 275.

Nuper *Angliæ* novam peperit de *Motu Cordis* opinionem, quam invulgavit *Gul. Harveius* Medicus Regis *Angliæ* & *Anatomes* in Collegio *Londinensi* Professor, edito eâ de re peculiari libello — Hoc suum Commentum multis verisimilibus rationibus adstruit; adeò ut jam multis doctis hodiè adridere incipiat; nomineturque honoris causâ à quodam populari suo *Circulator Microcosmi*, ad distinctionem alterius *Angli*, qui primus *Macroscosmum* circicuit. Primùm mihi inventum hoc non placuit, quod & voce & scripto publicè testatus sum: sed dum posteà ei refutando & explodendo vehementiùs incumbo, refutor ipse & explodor; adeo sunt rationes ejus non persuadentes, sed cogentes: diligenter omnes examinavi, & in vivis aliquot canibus eum in finem à me dissectis verissimas comperi. *Plempii* fundam. Medic fol. pagin. 128.

Ex recentioribus *Aristoteli* felicitate par, industriâque non minor, sed ingenii acumine, gloriâque Inventorum citra dubium major, in *Angliâ* nostro tempore inclaruit *Harveius*. Hic enim quantum in *Zootome* præsertim profecerit, eruditissima ejus de *Circulatorio* motu *Sanguinis*, & *Generatione Animalium* scripta sat testantur. *Ioan. Man. Majoris* Chirurg. Infusor. edit. *Kiloni* 1667. 4°.

Est tanta eximii viri *Guil. Harveii* in *Naturæ* pepetralia scrutando diligentia & sagacitas: & in Observata tradendo tam candida sinceritas, ut ejus tradita, quæ omnium fidem facilè merentur, amplecti non erubescamus; in perpetuam ipsi laudem cedet, quod invenerit, communique commodo liberaliter tradiderit de *Sanguinis motu & Animalium Generatione*

——*Quæ longa vetustas*
Occulit arcanis Oracula mersa tenebris.

Iac. de *Back* Dissertat. de Corde Alloq. ad Lect.

Scientiam Humani Corporis, Physicæ partem utilissimam in libris suis de *Motu Sanguinis*, & de *Generatione Animalium*, mirabili sagacitate detexit & demonstravit *Gulielmus Harveus* R. R. *Iacobi Caroliique* Medicus primarius; solus

(quod ſciam) qui doctrinam novam ſuperatâ invidiâ vivens ſtabilivit. *Thom. Hobb.* præfat. ad Elem. Philoſ. ſect. 1. de Corpore.

Statua ejus conſpicitur in Collegio Medicorum *Londinenſium*, cum hac Inſcriptione:

Induſtriâ, Sagacitate, Succeſſu Nobilis, perpetuos Sanguinis Æſtus circulari Gyro fugientis primus promulgavit Mundo, Nec paſſus ultra Mortales ſua ignorare Primordia, Aureum edidit de ovo *atque* pullo *librum: ſic novis inventis* apollineam *ampliavit artem —— Mernitque eſſe ſtator perpetuus.*

JOANNES SELDENUS.

Symbolum ejus fuit:

Περὶ παντὸς ἐλευθερία.

Clar. A. D. MDCXXX. ANglus, celebris Juriſconſultus, natus eſt decimo ſexto Decemb. An. 1584. *Salvintoniæ* in Comitatu *Suſſexiæ.* Obiit ultimo die Novembris Anno 1654.

Reliquit inſignem Tractatum de Jure Naturæ—Alium de *Diis Syrorum*—— Librum de *Synedriis Hebræorum*—De Succeſſionibus & Pontificatu—.De Anno Civili veterum *Iudæorum*—De Decimis, vernaculo Sermone—Marmora *Arundeliana*—Liber ejuſdem extat de Nummis. Obſervationes porrò in *Fletam* ſcripſit.

Ioannes Seldenus ad *Iuris Patrii* exactam ſcientiam, Legum *Moſaicarum*, reliquarumque Gentium, & literarum porrò omnium, non *Latinarum* modò & *Græcarum*, ſed *Hebraicarum & Gentium Orientalium* ſingularem cognitionem adjecit. *Arth. Duck* de Authoritat. Jur. Civil. l. 2. §. p. 193.

Seldeni doctrinam & eruditionem non ſuſpicio modò & veneror, ſed etiam admiror & exoſculor planè, *Cappell.* in diatrib. de Nom. *Iehovah.*

Magnum honorem *Seldeno* deferunt extranei, præſertim verò *Grotius*, qui eum vocat *Honorem Britanniæ*, *Annotat.* ad c. 2. l. 2. de Jur. Bell. & Pac.

Videatur de iis doctiſſimus Juriſconſultus *Iohannes Seldenus*, qui in his Sacris per medium fundum Antiquitatis peregrinatur, ut, ubi Sacros Scripturæ locos quàm multos, ad *Priſcos Deos* remittunt, nobis det enodatos: qui vir etiam ſi præterea aliud nihil præſtitiſſet, eſt tamen, cur ei Antiquitatis amatores multum ſe debere fateantur. *Dilher.* Diſputat. Acad. Tom. 10. p. 248.

Anno 1644. *Ioannes Seldenus, Anglus*, Juriſconſultus, ut tot aliis pulcherrimis Scriptis, ita Diſſertatione de *Anno Civili*, & *Calendario* Veteris Eccleſiæ, ſeu Reip. *Iudaicæ*, præclarè admodum de ſtudiis meritus fuit. *Voſſ.* de Scient. Mathem. p. 476.

Per idem tempus accepit aureum eruditi *Seldeni* librum de *Arundellianis Marmoribus*, ſive *Saxis Græcè* inciſis, quæ perilluſtris ille Comes transferri ex *Aſiâ*

Digitized by Google

Asiâ in *Angliam*, hortosque suos curaverat. *Gassend.* de vit. *Peiresk.* lib. 4. p. 140.

De *Noachidarum* Præceptis, ex *Talmudicorum* scriniis, toto demensa horreo congessit vir Præstantissimus *Ioannes Seldenus*, libris 7. de *Iure Naturali & Gentium*, juxta disciplinam *Hebræorum*: Qui cùm sint summâ diligentiâ & mirâ eruditione conscripti; nemini, saltem è doctioribus, non sunt sedulò evolvendi. Ex illo fonte nos sitim saturavimus. *Ioan. Marsham.* in Chronic. Secul. 9. p. 161.

De Doctrinâ *Thalmudicâ* quid in genere censendum sit, & quibus cacautionibus amplectenda, consulant studiosi profundæ simul eruditionis & judicii virum, *Iohannem Seldenum*, in opere eximio de *Iure Naturali Hebræorum*, &c. cujus nos judicio libenter submittimus. *Meric. Casaub.* de 4. Linguis, p. 111.

Vir μολυμαθέστατος D. *Ioannes Seldenus* in scripto illo de *Diis Syris* accuratissimo, eruditionisque reconditioris cumprimis fœto. *Gataker* de Tetragram.

Hoc Opus de *Diis Syris* aureum libellum vocat *Bochart.* in Geogr. Sacr.

Inter omnia *Seldeni* Opera Ecce, (librum de *Diis Syris*) meo quidem calculo, omnium jucundissimum & utilissimum. *Gerardo Vossio* usque adeo gratum fuit ut illud in suam *Theologiam Ethnicam* ferè totum ejus Authorem ubique laudans, inseruerit. Tam universim laudatur *Seldenus* ut singulorum testimonia huc referre minimè decreverim, unicum *Ludovici Molinei* Medici Londinensis in ejus Apologia ad *Renatum Verdæum*, qui est *Andreæ Rivetus* enarrare sufficiat, *Tantum abest*, inquit, *ut me nostrorum Φιλαυτία ceperit, ut maximè concesserim imò ultrò agnoverim Galliam nostram vix habere* Seldeno, *in suo genere eruditionis*, superiorem; *at* Usserio *Archiepiscopo* Armachano *neq; rem quidem.* Quibus patet Dominum *Molinæum*, quamvis *Seldenum* impensè laudet, cum tamen Archiepiscopo *Usserio* inferiorem agnoscere. Qua in re ipsi nequaquam assentior, *Paul. Colomes.* Sel. Biblioth. p. 197 198. Gall.

Vir Clarissimus *Ioannes Seldenus* æternum nostri seculi decus. *Marsham.* Canon. pag. 15.

Vir doctissimus — Opus suum de Jure N. & G. eruditâ & modestâ æmulatione Grotiani Operis scripsit. *Boecler.* in Præf. Comment. Grot. de J. B. & P.

Equidem *Seldeni* opera laudare velle, nihil aliud esset, quàm Soli testimonium splendoris meditari, &c. Vid. *Boecler.* in dedicat. Operis *Seldeni* de J. N. & G.

Vir sanè non vulgari eruditione præditus. *Arnold. Vinnius* ad sect. 1. Instit. de *R. D.* n. 4. ubi tamen librum ejus, quem *Mare Clausum* inscripsit, improbat, ejusque sententiam Paradoxam dicit.

Quare igitur *Rich. Simon* non recensuit celebris *Seldeni* Opera, qui *Latinè* non minus benè quam *Anglicè* scripsit, quique nobis tot insignes elucidationes tradidit innumerorum *Veteris Testamenti* locorum in libris de *Diis Syris*, de *Decimis*, *Uxore Hebraica*, de *Synedriis Iudæorum*? Dices forsitan *Seldenum* adeo cognitum esse ut opus non esset illum *Rich. Simon.* commemorari: Sed plurimi sunt alii, de quibus eadem ratione tacere debuisset. *Iudicia* plurium Theologorum *Hollandicorum* super Critica *Rich. Simonis.* p. 378. Gall.

Iohannes

Iohannes Seldenus fuit unus è maximis Viris quos unquam Anglica Gens habuerit. *Arundeliana Marmora* mirabili successu emendavit eorumq; difficultates enodavit, iisque tam excellentes *Notas* addidit, ut ideo dictum fuerit *Lapides* pro ipso locuturos, etsi homines elogia ipsi debita reticerent. *Iudicia* Eruditor. Paris. 1685 per *Baillettum*. Gallicè.

D. Seldeni præclara jam habuimus ex *Hebræorum* scriptis deprompta; quare in animo illi esse novis nos muneribus suis ditare gaudeo. De *Synedriis* pauca pro materiæ ubertate dedit nobis *Cocbius*. Non dubito quin D. *Seldenus* pro istâ suâ multijugi lectione plurima sciru utilia ac jucunda possit velitque addere. Nec minùs placet alterum reconditæ eruditionis argumentum de *Iure Gentium*, quale *Hebræi* coluere. *Hug. Grot.* in Epist. ad *Samson. Johnston. Lutet.* ⁵⁄₁₅. Sept. 1638.

Eruditissimus Dominus *Seldenus*, unus è præclarissimis Viris quos ulla Ætas unquam produxerit. *Burnetti* Hist. Reform. lib. 3. 1539. p. 264. Anglicè.

Magna erat ejus industria, qua matutinis horis utebatur in suis studiis Philosophicis, pomeridiano autem tempore Materiam coacervabat eorum Argumentorum circa quæ sibi satisfacere tentabat. Robustum habebat corpus, fidelem Memoriam naturalem & artificialem, Mentis conceptum tardum (quamvis identidem in Poeticam & Oratoriam excurreret, tum ad animum à gravioribus meditationibus relaxandum, tum ad expoliendum & connexiorem reddendum Stylum suum, interruptum & asperum (quæ vitia contrahebat ob immensam materiam quam is illum amplecti adigebat) edoctus à *Benj. Johnsono*, ut quidem gloriabatur, *Horatium* imitari) sed judicium solidum. Indoles ejus ad communicationem propensa, Scutoniarum Imaginum eximius Interpres, ut patet ex ejus *Honoris Titulis*: Magnus Antiquarius, ut ostendunt *Marmora ejus Arundeliana*; Tractatus in *Draytoni Eadmerum*, plurima ejus prisca Numismata, multóque plura neoterica; dives tum Musæo, tum Arcis; Juris-Consultissimus, quem talem demonstrant ejus Observationes in *Fletam*, *in Tenuras*, *in Fortisenti Modum tenendi Parliamentum*, ejusque Argumenta, quippe qui, si quis in toto Regno alius, Documenta in promptu haberet, *Decimis*, quæ omnem *Iudaicam*, *Ethnicam* & *Christianam* in hujusmodi Argumentum Doctrinam complectitur: Ejus *Mare Clausum* adversus *Grotii Mare Liberum*, quo continentur omnes Leges, Consuetudines & Usus Orbis universi circa hoc Caput; Ejus *Vxor Hebraica*, *de Synedriis*, *Lex Natura secundum consuetudines Hebraicas*, quæ totidem sunt Monumenta ejus in Doctrina *Iudaica* perspicacitatis; Libri ejus de *Diis Syris*, quibus evincitur quam benè noverit quomodò Ethnicorum Fabulæ mera fuerint corruptio Veritatum Scripturæ Sacræ, & quomodò Gentilium Doctrina *Christiana* Religioni possit conciliari; Liber ejus *de Decimis* impressus anno 1616. offendiculo fuit, tum ob ejus Præfationem, quoniam Cleri nostri famam & Authoritatem minuebat respectu Doctrinæ; tum ob ejus Materiam quæ commodo ejusdem detrimentum afferebat respectu utilitatis (quamvis ad eum responderit Eques *Iohannes Temple*, quoad legalem & Historicam partem; Dominus *Nettles* insignis *Talmudista* in *Regina Collegio Cantabrigiæ*, quoad partem *Iudaicam*; Dominus *Montacutius* &

Dr. *Tilsei*

Tilſley' Rocheſtriæ Archidiaconus, quoad *Græcæ & Latinæ* linguæ, ut & Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ perititiam;) Sæviſſima procella (inquit ille) quæ poſt Reformationem Beneficiorum Eccleſiaſticorum horrea concuſſerit: Sed omiſit, quod die 28. Januarii 1618 coram quatuor Epiſcopis & quatuor Juris Doctoribus publicoque Notario ſubmiſſionem ſuam conteſtatus ſit, & culpam agnoverit temeritatis ſuæ, Confeſſioni ſuæ manu propriæ ſubſcribens. *Doctor Lloya* in ſuis Adverſariis. Anglicè.

Extat Mare Clauſum *Londini* 1636. 8°.

Extat de Jure Naturali & Gentium, *Londini* 1640.

Extat de Synedriis & Præfecturis Juridicis Veterum Hebræorum, *Londini* 1650. & ſeqq. annis, 4.

Extat Vindiciæ Maris Clauſi contra *Burgum*, *Londini* 1653. 4°.

Hoc ejus Epitaphium:

Ioannes Seldenus.

Heic juxta ſitus, natus eſt 16. *Decemb.* 1584. Salvingroniæ *qui viculus eſt* Ferring *occidentalis in* Suſſexiæ *maritimæ*, *Parentibus honeſtis* Johanne Seldeno, Thomæ *Filio, è Quinis ſecundo anno* 1541. *nato.*

ET

Margaretâ *Filiâ, & hærede unicâ* Tho. Bakeri *de* Ruſlington *ex Equeſtri* Bakerorum *in* Cantu *familiâ, filius è cunis ſuperſtitum unicus, ætatis ferè* 70. *annorum, Denatus eſt ultimo die Novembris Anno ſalutis reparatæ* 1654. *per quam expectat heic Reſurrectionem felicem.*

DANIEL HEINSIUS.

Symbolum ejus fuit:

Quantum eſt quod neſcimus.

Clar. A. D. MDCXXX.

Andavenſis, natus eſt anno 1580. Studiorum ſuorum rectore *Joſepho Scaliger* uſus eſt. Anno ætatis 18. publicè primùm *Latinos*, deinde *Græcos* Autores intepretatus eſt: tandem Politices & Hiſtoriarum profeſſiones ſuſcepit: queis & Secretarii acad & Bibliothecarii nobile munus acceſſit. A *Guſtavo Adolpho*, *Suecia* Rege in *Conſiliariorum* numerum aſcitus & à ſereniſſimâ *Venetorum* Rep. Equeſtri D. *Marci* dignitate ornatus, ipſum *Vrbanum* VIII. Pontif. Rom. eruditionis ſuæ admiratorem habuit, ampliſſimo honorario *Romam*, ut eam à barbarie vindicaret, invitatus. Obiit ann 1655.

Struxit Ariſtarchum ſacrum in *Nonnum*: item Exercitationes in Novum Teſtamentum

Digitized by Google

cutiunt. *Ariſtarchus* tuus ex oculis meis non recedit, quot verbis, tot documentis fertilis, omnem oſtendens unius ingenii doctrinam ac ſcientiam comprehendi. Et quis te aut non novit, aut orbis amore dignum non pronunciet ? *Idem* in Epiſt. 82. p. 82.

Ego cum voluptate ſæpè legere ſoleo maximorum virorum *Hugonis Grotii* & *Danielis Heinſii* puerilia Carmina, quæ initio hujus ſeculi edita, poſteà Operibus ipſis non ſunt inſerta. Quæ etſi à Virilibus illis multùm diſcrepant, delectat tamen florum illa luxuries, quos tam præclari fructus poſteà ſecuti ſunt. *Dan. Georg. Morhof. Polyhiſt.* p. 62.

Summus vir, veréque Muſarum & Charitum μεγ' ἄγαλμα, *Daniel Heinſius*, in laudatione *Aſini*, ſcripto, ut genii, ita penitiorum literarum, ac civilis prudentiæ pleniſſimo. *Voſſ.* de Hiſt. Lat. p. 138.

Heinſii ſacræ Exercitationes, opus ingens & eruditum. *Boxhorn.* in Epiſt. p. 106.

Incredibile quanto amore illum proſecuti fuerint *Joſephus Scaliger*, *Janus Dousa*, aliique viri doctiſſimi. Naturâ ipsâ inſtructus ad Poëticam facultatem, patrio etiam rythmo excellit, ut paucis agam. Quæcunque ab eo profecta ſunt, limam ſapiunt politiorem : Phraſis terſa & elaborata : conceptus ſublimes : ita ut cum illis priſci ſermonis Scriptoribus certare velle videatur. *Severtii Athen. Belgic.*

Daniel Heinſius in ſummis vatibus meritò æſtimandus, orbem eruditum ſibi devinxit varii generis & varii argumenti Poëmatis, in quibus nihil humile aut jejunum, omnia terſa, ſolida, ſonora. Dum apotheoſin condit *Thuano*, *Scaligeroque* verſu Epico, tertiam ipſe meretur; nec mori poteſt, qui de contemptu mortis tam cecinit vitaliter. Quàm lecta in ejus *Hipponaſte* dictio? Sed & quàm hinc idde aculeata? quàm feliciter audet in *Herode Infanticida* ? Nec *Elegia* ejus quicquam venuſtius. *Borrich.* de Poët. p. 143.

Dominus Balzacius aſſeverat duos *Heinſii* Tractatus in Horatii Satyricon eſſe duo præſtantiſſima opera. Ait ſe non opinari ſe unquam majorem renovatæ Antiquitatis copiam ſimul collectam vidiſſe, ut nec plus continuatæ rationis, pluſque ſubtilitatis majori robore ſtatuminatæ. Inutilem, pergit idem, non navat operam in extruendo trophæo locorum prorſus ſimilium ſuper vocem quampiam nulla difficultate implicatam, eorum more qui Notas conſcribunt, quique loca in invicem coacervant, & in ſua Scripta nihil niſi Lectionis ſuæ eruditatem confuſionemque inferunt. *Balzac.* Epiſt. in Infanticidium p. 142. 143. Gallicè.

D. Voſſius mihi dixit *Heinſii* Patris ſtylum hinc facilè cognoſci poſſe quòd pluſquam quis alius pronomine Qui, quæ, quod uteretur. Id non ſine voluptate verum eſſe obſervavi. *Paulus Colomeſ.* Opuſc. 128. Gall.

* *Danielis Heinſii* Sacrarum excitationum ad Novum Teſtamentum libri 20. ejuſdemque *Ariſtarchus*, ſive ad *Nonni* in *Joannem* Metaphraſin exercitationes emendatiores nunc, & auctiores editæ prohibentur in Decreto 19. Mart. 163. in Decreto 18. Decembris 1646.

Digitized by Google

Extant ejus in Novum Teſtamentum exercitationes fol. *Lugd. Bat.* 1639. 4°. *Cantabrigiæ* 1640.

Extat *Ariſtarchus* Sacer. 8°. *Lugd.* 1627. Alia ejus opera variis in locis atque temporibus ſunt impreſſa.

Morti proximus omnium penè rerum oblitus fuit; unde *Conſt. Hugenius Epigrammata* in ejus morbum & mortem modulatus eſt:

Sciverat Heinſiades, *quantum neſcire fatentur*,
Quos neſcire nihil credere fama jubet.
Vltima lento ſubrepens inſcitia morbo
Reddidit infantem, nec ſine laude ſenem:
Succeſſit melior fugiente ſcientia; poſtquam
Omnia deſcivit, ſcire mori didicit.

In ejus Effigiem:

Cernitis? Hic Mundi Phœnix, ille alter Apollo,
Heinſius, *ut pingi corpore, & ore poteſt.*
Parte ſui meliore, animo tranſcendit Olympum,
Iamque diu Divos inter & Aſtra fuit.
Qui plureis doctè ſcripſit, quàm viximus annos;
Et, prætextatus, Neſtore *major erat.*
Livor, abi. Palmam Batavæ *mermiſtis* Athenæ,
Nec regio vatem viderat ulla parem.

Reinerius Neuſius *I. C.*

EDWARDUS HERBERTUS.

Clar. An. D. MDCXXX.

ANglus, ad Caſtrum *Montgomerienſe* natus dicitur, inter Collegii *Univerſitatis* Commenſales, poſtremis *Elizabethæ* temporibus (prout ex *Alumnorum* Catalogo, illâ tempeſtate compoſito, edoctus ſum) literas percepit; Annoque 1603 cùm *Aureæ Periſcelidis Eques* crearetur *Henricus VVallia Princeps*, Eques de *Balneo* fiebat. Sunt qui credant è *Collegio Reginenſi* fuiſſe *Herbertum* illum, verùm in errore proculdubio verſantur, atque prædicto poſteriorem fatendum eſt *Edvvardum Herbert* Agri *Montgomerienſis* Armigeri Filium, qui in *Reginenſium* numerum inque *Album Academicum*, primo Julii die, anno Dom. 1608. ætat. 17. admiſſus reperitur. Utcunque Artium Linguarumque peritiſſimus fuit, tantamque à *Carolo* primo gratiam inivit, ut *Baro Caſtri Inſulæ* de *Kerry*, apud *Hibernos*, pauciſque poſt annis *Baro* de *Cherbury* in *Angliâ* crearetur. De illo plura referre ſuperſedeo, utpote qui ubique apud ſeculi hujus ſcriptores memoratur. *Anton.* à *VVood* in Hiſt. & Antiquit. Univerſ. *Oxon.*

Scripſit

Scripsit de veritate. De causis errorum, & de Religione laici. Expeditionem in *Ream* Insulam. Vitam *Henrici* Octavi. De Religione Gentilium.

Tradidit mihi librum tuum de *Veritate* doctissimus *Doresiaus*. Exosculatus sum munus istud *Literarium* non uno nomine. Pretium illi conciliat *autor*, *titulus*, & *ille*, per quem voluisti ad me deferri opus gravissimum, exactissimumque. Gaudeo in *Britannia Philosophari Barones*, & ad studia nostra se demittere grandes illustresque animas. Gaudeo *Philosophiam* non illis solùm cordi esse, qui longâ stolâ ambulant, hoc est, Umbraticis Doctoribus, sed & viris in lucem positis, quosque dignior fortuna secrevit populo. Nec minus recreor Augusto *Veritatis* vocabulo, ad quam assurgat ipse è *Curuli* sellâ *Cato*. Demersam illam in profundo puteo dicebat *Plato*: Inveniri nõ posse *Pyrrho*, probabilem solùm esse *Academicus*. Inveniri posse, certamque esse & immobilẽ *Dogmaticus*. Tu, vir summe, *Dogmaticorum* sententiæ affinis, non inveniri solùm eam posse doces, sed & oculis *Lectorum* nudam objicis. Legi pleraque; nec aliena te dicere & sentire ab *Aristotele* & *Peripatetici*s statuo, licèt aliâ formâ orationis & mutatis vocabulis, quorum majestate & elegantiâ gratior es lectori, & admirabilis magis. Ubi dissentis, facilè te dissentientem fero, cùm & hoc inter *Veritates* communes sit, *Non idem omnes sentire*. Philosopharis liberè nec in *aliorum verba juras*, ut non solùm in territorio tuo, sed & *Philosophorum Regno Baronatum* exerceas. Qui uti libertatis civilis est studiosissimus, ita pari libertate de *Vero* judicas, nulli beneficio vel metu obnoxius. Quibus *Stipendiaria* est *veritas*, anxiè loquuntur; & licèt sentiant secùs, linguam ea animumque falso mancipant. Ideo utilia sibi loqui malunt, quàm vera. Tu in *libertatis* regno natus ea scribis, quæ nec fœdam servitutem, nec licentiam effrænem sapiunt. Simul & candidè *Philosopharis* & prudenter: acutè & religiosè: doctè & piè. *Casp. Barlæus* in Epist. dat. *Amstelod.* 24. Jun. 1635.

Quamvis hæc Historia [De Vitâ *Henrici* VIII. *Angliæ* Regis] jam anno 1649. evulgata, sæpiusque deinde recusa, initium Collectionis nostræ longè anteverterat, ob *Auctoris* tamen celebritatem non indignam judicavimus, quæ per occasionem nuperæ editionis [Anno 1683.] nobis ante paucos demum menses oblatæ, his *Actis* insereretur. Adeo enim, non modò apud *Anglos* suos, sed *exteras* etiam *gentes* inclaruit *Herbertus*, ut ejus de *veritate* libri (ſi *Lloydo* in observationibus ad vitas *Ministrorum Anglicorum* credimus Bibliothecæ *Vaticanæ* summo cum honore illati fuerint; Hæcque ipsa *Henrici* VIII. *Historia* (*VVoodo* in *Hist. Oxon.* affirmante) in Archivis Bibliothecæ *Bodleianæ* manuscripta pretiosi alicujus *Cimelii* instar, asservetur. Enim verò si, præter mirificam sententiarum concinnitatem, singularem in judicando dexteritatem, summumque quod ubiq; præ se fert, veritatis studium spectemus, optimo sanc jure hunc scriptorem inter præstantissimos ætatis nostræ referemus. Orditur autem *annales* suos ab Ann. 1491. quo lucem adspexit *Henricus*, desinitque in anno 1547. quo fato concessit *Princeps* ingentibus vitiis, quæ magnis virtutibus redemit famosus. Videtur verò argumentum tam nobile de industriâ elegisse *Herbertus*, in quo suam in dicen-

Digitized by Google

cendo vim exereret, cùm non solùm insignis rerum Germanicarum, *Gallicarum*, & *Hispanicarum* inclinatio, sed religionis etiam per Angliam memorabilis mutatio illo tempore facta fuerit, quæ ex *Actis* secretioribus summâ curâ perlustratis, & Historicis seculi superioris fide dignissimis diligentissimè eruta, *Lectori* in compendio quasi ante oculos ponit. *Actor Eruditor.* Mensis Mart. 1686.

Aliquot ab hinc annis edidit librum *de veritate, prout distinguitur à revelatione, à verisimili, à possibili & à falso*, item librum *de causis errorum*, nec non *de Religione Gentilium errorumque apud eos causis*. (Nam cætera, quæ hinc inde Auctor promittit, num lucem huc usque conspexerint, non constat) quibus Commentariis suis mirum est quàm sibi plaudat elatissimi animi Scriptor, &c. Omnem movet lapidem *Baro*, ut in odium, invidiam & contemptum adducat communiter receptam doctrinam, eamque cum suâ collatam noviter repertâ sapientiâ, ne titivilitiô quidem æstimandam esse incautioribus persuadet; imperitiam, prævaricationem, nugas, ineptias, cavilla strophas, sophismata, impostoras, & nescio quæ non, passim Scholis exprobrans. Quæ tamen εὑρήματα si paulò inspectentur acriùs, nonnisi personatas subtilitates esse, aut, si quid solidæ subsit sapientiæ, vix aliter, quàm vocum novitate, à receptâ scholarum doctrina discordare, dudum harum rerum peritissimis fuit animadversum. *Koriholt.* de tribus Impostor. Sect. 2.

Aliquot dunc effluxere Menses, Nobilissime & Generosissime Baro, quòd librum tuum acceperim *de Religione Gentilium, errorumque apud eos Causis*; idq unà cum literis Serenissimi Electoris & tuis. Et pro libro & pro literis non possum non gratias agere quàm maximas. Delectatus sum plurimùm & Argumento, & Scriptionis genere. Vix itaque dixerim, quàm avidè, quantoque cum fructu illum devorârim. Nam jam animus est, ut scribam tibi, quid de hoc Opere sentiam. Scio quàm difficulter audire laudes tuas possis. Audiant has illi, quibuscum sæpè de hôc scripto colloquor, cum tempus & occasio patitur, quæ nunquam non sese offert. Dum itaque sæpius lego, & relego, illos tuos Commentarios, animadverti verum esse istud, nullam in bonis rebus esse satietatem. *Ger. Joh. Voss.* in Epist. dat. *Amstelod.* 1645. 3 Kal. Jan.

Holingshead, *Speed.* & *Stowe*, meras rerum publicè cognitarum relationes tradiderunt, pluresque errores committunt. Eorum vestigia premunt fere omnes neoterici nostri Scriptores, eaque tantum excerpunt & repetunt quæ ab ipsis scripta sunt. Dominus *Herbert* se minime dignum autumavit ut alii fecerant nugari, ideoque diligentius exquisivit autographa Monumenta quàm ullus eorum qui ipsum præcesserant, summaque fidelitate ac industria *Henrici* VIII. Historiam nobis tradidit; verùm rebus Religionem spectantibus tamdiù non immoratur ut argumentum postularet, hæc scilicet Viris diversæ à se professionis relinquens, & forsitan existimans minus congruum suæ conditionis viro, hujusmodi argumentorum plenam & accuratam tractationem persequi. *Burnetti* Præf. ad suam Hist. Reform. part. 1. Angl.

Excellentissimus fuit Artifex, Polyglottus eximius, tam Virorum quam Librorum studiis operam navavit, ipseque duorum valde insignium Operum Au-

thor,

Digitized by Google

thor fuit, quæ ſunt Tractatus de *Veritate* Gallicè conſcriptus, tanto apud Tranſmarinos in pretio habitus, & etiamnum (ut perhibent) perhonorificè in Papæ Biblioth. Vaticana exiſtés; Ejus Hiſtoria Henrici VIII. ubi ejus Collectiones plenæ ſunt & authenticæ. Ejus Obſervationes ſagacitatem ſpirantes, ejus Connexio valida & cohærens, totum verò opus accuratum. *Da. Lloydi* Adverſaria. Anglicè.

* Ejus libri de *Veritate* inter libros prohibitos numerantur in Indice *Romæ* impreſſo 1681.

Obiit 20. Auguſti Anno Dom. 1648. inque Eccleſiæ S. *Ægydii*, extra urbem *Londinenſem*, Adyto ſepultus requieſcit.

Extat Tractatus de Veritate, unà cum libro de Cauſis errorum, & de Religione Laici. *Lond.* anno 1645. *Lat.*

Extat Vita *Henrici* Octavi. *Lond.* Anno 1649. *Angl.*

IACOBUS USSERIUS.

PAtriâ *Dublinienſis* in *Hibernîâ*, in Parochiâ S. *Nicolai* natus Anno 1580. quarto die Ianuarii, quaſi *Strena* loco in orbem miſſus; magnum certè futurus, cùm Patriæ ſuæ decus, tum Eccleſiæ Dei beneficium. Clarâ familiâ fuit, Archiepiſcopus *Armachanus*, & totius *Hiberniæ* Primas. Obiit viceſimo primo Martii, anno 1655. Clar. An. D. MDCXXX.

Opera ejus *Latina* hæc ſunt: De Eccleſiarum Chriſtianarum ſucceſſione & ſtatu — Hiſtoria *Gotteſchalci* — Epiſtolarum *Hibernicarum* Sylloge — De Primordiis Eccleſ. *Britannicarum* — *Ignatii* Epiſtolæ cum Annotationibus — Appendix *Ignatiana* — De *Romanæ* Eccleſiæ ſymbolo Apoſtolico vetere, & aliis fidei formulis — De anno ſolari *Macedonum* — Epiſtola ad *Capellum* de variantibus textûs *Hebraici* lectionibus — Annales Veteris Teſtamenti — Annales Noui Teſtamenti — De *Græcâ* ſeptuaginta *Interpretum* verſione ſyntagma — De *Cainane* ſuperaddito diſſertatio — Chronologia ſacra. Scripſit plurima *Anglicano* ſermone.

Iacobus Vſſerius vaſtæ lectionis & eruditionis Theologus, inque *Antiquitate Eccleſiaſticâ* verſatiſſimus. *Voet.* Theſ. de *Angel.*

Reverendiſſimus Antiſtes *Iac. Vſſerius*, Arch. *Armachanus*, vir ſummâ pietate, judicio ſingulari, uſquead miraculum doctus, & literis ſeverioribus promovendis natus. *Ioan. Selden.* Marmor *Arundel.*

Non opus eſſe arbitror, ut quod *Vſſeriano* nomini inſcriptum prodit, Lectori datâ operâ commendem. Norunt quotquot literas meliores colunt, nôrunt & ſemidocti; quanta fuerit *Vſſerii* & quàm diffuſa, eruditio, quàm infinita lectio, quanta judicii gravitas. Inter tot certè literaturæ Inſtauratores & Orthodoxæ Religionis Pugiles, quos ſeculo poſtremo tulit Orbis *Britannicus*, illum præ aliis habemus, quem nobismetipſis gratulemur, & in re literariâ Ducem ſtatuamus. *Henr. Wharton.* in Præfat. ad *Iac. Vſſer.* Hiſtor. Dogmatic. controverſ. inter Orthod. & Pontif. de *Scriptur.* & *Sacr. Vernaculis.*

Multum equidem debeo, quòd non ceſſes augere & Bibliothecam noſtram libris, & nos doctrinâ. Ut mittam quæ miſeras priùs, quàm gratum acceptumque

Digitized by Google

induſtriam quis non mirabitur? Ego certè quoties eam cogito, non poſſum quin exclamem (quod de *Cæſare Cicero*) ô horribilem diligentiam! *Gul. Bateſ.* in Vit. *Uſſer.*

Reverendiſſimus *Iac. Uſſerius*, Archiepiſcopus *Armachanus*, ſuo merito ob inſignem literarum omnium ſcientiam, inter *Britannia* Noſtræ Ornamenta annumerandus eſt. *Arth. Duck* de Authorit. Jur. Civil. *Roman.*

Jac. Uſſerius, vir admirandæ tum p'etatis, tum eruditionis, *Colomeſ.* in Paralipom. ad Chartoph. Eccleſiaſt. p. 43.

De tanto Præſule ſilere præſtat, quàm pauca dicere: cùm talis ſit [quod olim de *Antonino* Philoſopho dixit Hiſtoricus] *Quem mirari facilius quis, quàm laudare poſſit.* Pietatem ejus inſignem, perpetuam in legendo, ſcribendo, concionando, induſtriam, eruditionem in re antiquariâ, Theologia, & omni humanioris literaturæ genere ſummam, cum æquali modeſtia conjunctam, fuſiùs laudare nec opus, nec mihi animus; Hiſtoriam enim non ſcribo; ſed *Epiſtolam*, Virtus enim *Uſſeriana* eſt ſui ipſius *Panegyrica*, laudis noſtræ non indiga. Vivit, æternumque vivet in *Scripturis* luis *Cedro* dignis, in ore & corde Doctorum, in memoriâ hominum, & monumentis temporum; illumque [quem *Hibernia* parens ingrata, tali filio & Præſule indigna, bonis (præterquam animi) omnibus exutum in exilium miſit] *Poſteritas* ſera venerabitur.

Quô nihil majus, meliuſve terris
Fata donavere, bonique Divi;
Nec dabunt, quamvis redeant in aurum
Tempora priſcum.

Thom. Barlow, nunc Epiſc. *Lincolnienſis* in Epiſt. Dedic. Dom. *Timoth. Tyrill*, præfix. *Uſſer.* Chronol. Sacr.

Dono tuo accepi *Diatribam* tuam de *Symbolis Veteris Eccleſiæ*. Pro iſtis tuis erga me meritis, debitas rependo gratiarum actiones. Magnâ cum voluptate, nec ſine fructu, legi poſtrema iſta opuſcula; in quibus igneum ingenii vigorem, & reconditam eruditionem, abſtruſiſſima quæque rimantem, & bono publico eruentem, ex animi ſententiâ dico, ſum admiratus. *Claud. Sarrav.* ad *Iac. Uſſer. Armac.* *Lut. Pariſ.* 28. Octob. 1647.

Tantum abeſt ut me noſtrorum φιλωτίαι ceperit, ut facilè conceſſerim, imò ultrò agnoverim *Galliam* noſtram vix habere *Seldeno* in ſuo genere eruditionis ſuperiorem; at *Uſſerio* Archiepiſcopo *Armachano* ne parem quidem. *Lud. Molineus*, Med. in Apolog. ad *Andr. Rivet.*

Ex quibus patet, quamvis à *Molinæo* magnis efferatur laudibus *Seldenus* ab ipſo tamen infra Epiſcopum *Uſſerium* collocari: Qua in re me ſibi ſuffragantem non habet, *Colomies.* Biblioth. ſelect. Gall.

Neceſſarium non puto *Uſſerii Armachani* opinionem ſeu potius paradoxum

confutare, qui duplicem τῶν *Septuaginta* nomine inſcriptam *Verſionem Græcam* extitiſſe arbitratur. *Priorem* τῶν *Septuaginta* verè fuiſſe putat, hanc ſub *Ptolomæo* Philadelpho continuatam fuiſſe; ſed alteram, quæ *Alexandriæ* pariter ſub Ptolomæo Phiſcone fuerat elaborata, quæque genuina non eſt, eam eſſe quæ hodiedum nobis ſupereſt. Dominus *Valois* novum hoc Syſtema optimè confutavit, Epiſtola in hanc rem ad Uſſerium conſcripta. Oratorii Presbyter. *Richard. Simon.* Hiſt. Crit. V. T. l. 2. c. 3. Gall.

Inter quos (ſcilicet *ejus Operis fautores*) primas meritò tenet, Primas ille Reverendiſſimus *Hibernia Jacobus Uſſerius*, Archiepiſcopus *Armachanus* ὁ μακαρίτης vir doctrinâ multifariâ, pietate, modeſtiâ omnibus conſpicuus, cui propria hæc laus erat nil proprium habere, ſed ex effusâ bonitate omnia, in Reipublicæ literariæ bonum communicare; qui inſtructiſſimâ ſuâ Bibliothecâ libros plurimos MSS. vel impreſſos variorum Idiomatum nobis libenter commodavit, conſiliumque ſuum quando ipſum convenirem libenter impertivit, quô in multis me adjutum profiteor. *Brian. Walton.* præfat. in Bibl. Polyglott.

Deus bone! quàm reconditâ literaturâ refertus. Stupebunt exteri, gratulabuntur poſteri hanc felicitatem. *Joſeph. Hall.* (Epiſc. Norvvic.) in Epiſt. *Gratulat.* pro libris *Annalium* dono miſſis.

Reverendus hic Author, præter magnam ſuam peritiam in omnigena utiliore & politiore literatura, immenſam ſuam lectionem, ſuamque facilitatem in uſum quavis occaſione revocandi quicquid legerat, ſibi adeo univerſam celebritatem paraverat ob piam & ordinatam ſuam vitam, lenitatem & moderationem, ut & ſuam humilitatem, affabilitatem, liberumque acceſſum in omnibus converſationibus, ſimul cum ſua facilitate atque ſubentia ad gratam conſuetudinem continuandam cum iis quibuſcum verſatus erat, ut vel merum ejus nomen authoritatem ſecum gereret, & ad reverentiam atque exiſtimationem & Perſonæ & judicii ſui adigeret vel illos ipſos, qui neminis niſi proprio ſui ipſorum judicio facilè ſe ſe ſubmittere ſolent. Hæc Doctor *Sanderſon* Epiſcopus *Lincolnienſis*, Præfatione præmiſſa *Tractatui poſthumo* Domini Primatis de Poteſtate Principis, & Obedientia Subditi. Anglicè.

Clementia tua eruditos Labores tuos dignata eſt mecum communicare pro quibus verè profiteri poſſum, Eccleſiam ſuo Eorum non minoris reverentiæ Memoriæ tuæ debitricem fore illâ quâ nos hodierno tempore Perſonam tuam colere tenemur. *Gul.* Londinenſis Epiſcop. poſteaque Centuarienſis Archiepiſc. Epiſtola quæ nunc in manibus eſt illiſtris Eruditi ac Solertis Nobilis *Jacobi* Tyrelli *Uſſerii* Epiſcopi ex filia Nepotis. Anglicè.

Naturales ejus dotes tam variæ, tamque inſignes fuerunt ut rarò in uno eodemque homine tales concurrant; Nimirum inventio fœcunda, Memoria tenax cum Judicio: quorum ope jam ab adoleſcentia illicò paratus erat ad quodvis exercitium ſibi impoſitum, quodque ambitu ſtudiorum ad quæ appuliſſet animum comprehenderetur. Verboque ut quod res eſt dicam, optimè illi poteſt

Digitized by Google

teſt applicari Character quo B. Auguſtinus inſignitus eſt, videlicet. Inſignis erat ſanctiſſimi Præſulis manſuetudo, ac miranda animi lenitas, & quædam invincibilis clementia: Linguam habebat ab omni petulantiâ & convitiis puram; Ingenii felicitas prorſus erat incomparabilis, ſive ſpectes Ingenii acumen, vel obſcuriſſima facilè penetrans, ſive capacis memoriæ fidem, ſive vim quandam mentis indefatigabilem. *Vide* Vitam Archiepiſcopi *Uſſerii* ſcriptam à Doctore *Par*, ejus quondam Capellano, præfixam nupero Volumini Epiſtolarum ad præfatum Primatem & ab ipſomet ſcriptarum. Anglicè.

Simul cum ingenti atque valla eruditione ſua (Epiſc. Uſſerius) nemo unquam meliorem Animam, Mentemque magis Apoſtolicam habuit. In ſua Converſatione veram *Chriſtiani* ſimplicitatem exhibuit. Nam Iracundiæ, Arrogantiæ, Obſtinationis, vel Amoris Mundi ne minimulum quidem veſtigium in illo Viro obſervabatur: adeò ut tota columbæ innocentia in ipſo exiſteret. Modo quodam hominum corda ſibi lucrifaciendi, horumque Conſcientias afficiendi utebatur, qui redivivam Ætatem Apoſtolicam quadantenus ſpirabat. In duobus hiſce optimis exercitiis magnam temporis ſui partem inſumebat, Arcana videlicet Precatione, alienarumque Conſcientiarum Directione, tum publicis concionibus, tum privatis ſermonibus; temporis autem reſiduum Studiis ſuis dicabat; In quibus quàm ſtupenda fuerit ejus diligentia & accuratio, cum judicio ſubacto ex multitudine Voluminum ab ipſo conſcriptorum liquidò conſtat. Adeo ut clariſſimis, & optimis Viris quos Seculum, imò Univerſus forſitan Orbis tulerit, certiſſimè ſit annumerandus. Verum nemo eſt omnibus numeris abſolutus, ad Muneris ſui partem regiminis functiones ſpectantem minimè natus erat; nimia erat Animi ejus lenitas ad aſperum opus reformationis Abuſuum promovendum, quapropter in ſtatu quo res invenerat illas relinquebat. Reformationis tempus venturum eſſe ſperabat: Plurimos abuſus reſcindendi neceſſitatem animadvertebat, & fatebatur tolerantiam abominandarum corruptionum à *Canoniſtis* invectarum adeo fœdam maculam eſſe in Eccleſia optimè omnium alio quovis reſpectu reformata, ut metueret ne hinc in totam Conſtitutionem maledictio & exitium accerſeretur. Sed quamvis Deum precaretur ut auſpicatior opportunitas affulgeret, & animitus cuperet ad horum reformationem concurrere, non tamen eum adhibebat conatum quo illam ex ſuo munere ſuſcipere tenebatur. Admodum autem veroſimile eſt hanc negligentiam animum ejus gravaſſe dum moribundus decumberet; identidem enim ſubmiſſiſſimè precabatur ut Deus peccata omiſſionis ſibi condonaret, ſuaque in officio ſuo delicta. Non ſine magna repugnantia id à me tandem impetrare potui ut aliquid dicerem quod characterem minuere videbatur Viri tam eximii, qui in cæteris omnibus quoſvis ſuos contemporaneos antecellebat, ſed hac tantum in parte infra ſe ipſum depreſſus eſt: Et illi qui omni alio reſpectu ipſum amabant & admirabantur, hunc in ipſo defectum deploraverunt, qui unicus nævus in ipſo remanſiſſe videbatur, & abſque quo majori forſitan quàm conveniret venerationi apud homines fuiſſet. *Burnetii* Vita Epiſcopi *Bedelli* p. 85, 86, 87. Angl.

Digitized by Google

* *Iacobi Ussérii* liber Gravissimæ Quæstionis *Christianarum Ecclesiarum*, in occidentis præsertim partibus, Historica explicatio, ab Apostolorum temporibus ad nostram usque ætatem continuâ successione, & statu, omnino prohibetur in Decreto 5. Martii. 1616.

Varia ejus Opera variis in locis atque temporibus sunt impressa. Vide Catalogum ad Calcem vitæ Rev. Primatis à *Richardo Par*, S. T. P. Sacellano olim suo fideliter conscriptum.

En ejus Epitaphium à *Richardo Par*, S. T. P. ad calcem vitæ non minus verè quàm argutè scriptum, quamvis nullum nisi in operibus, ejus memoriæ adhuc positum est Monumentum:

M. S.
Jacobus Usserius,
Archiepiscopus Armachanus
Hîc situs est.
ob
Præclaram Prosapiam,
Rarum eruditionem,
Ingenii acumen,
Dicendi, & Scribendi facundiam,
Morum gravitatem suavitate conditam,
Vitæ candorem, & integritatem,
Æquabilem in utraque fortunâ animi constantiam,
Orbi Christiano, & piis omnibus charus;
Omniumque judicio, præterquam suo,
Præsul verè magnus.
Qui Ecclesiam veterum institutis,
Clerum exemplo,
Populum concionibus,
Assiduè instruxit:
Chronologiam Sacram pristino nitori restituit:
Bonarum Artium Professores,
Inopiâ afflictos,
Munificentia sublevavit:
Denique qui Hæreses repullulantes calamo erudito contudit.
His ingenii dotibus, his animi virtutibus ornatus,
Præsul optimus, piissimus, meritissimus,
Cum inter Bella Civilia, & Ecclesiæ, & Patriæ suæ funestia,
Sibique luctuosa,
Nec Ecclesiæ, nec Patriæ diutius prodesse poterat,
In Christo Pacis Auctore placidè obdormivit,
Anno Æræ Christianæ MDCLV.

Ætatis

Digitized by Google

Ætatis suæ 76.
Rigate in Comitatu Surreiæ
Martii 21. *obiit.*
Apud Westmonasterium *in Capella S.*Erasmi *sepultus.*
April. 5. 1656.

ROBERTUS SANDERSON

ROtheramia, in Agro *Eboracensi*, Ministro patre natus, 19. Septembris anno *Dom.* 1587. Circa annum 1603. in Collegium *Lincolniense* admissus, post *Baccalaurei* in Artibus gradum, in *Socium* electus est. Sed relicto mox Collegio, Rector de *Boothby-Paganelli* in Agro *Lincolniensi*, necnon Ecclesiæ ejusdem *Cathedralis* Præbendarius factus est, & tandem longo post tempore S. Theologiæ Doctor, ejusdemque Facultatis in Academiâ *Oxon.* Professor *Regius.* His omnibus, Regiarum partium studio, quibus semper hæserat fidelis, à *Parliamento* privatus est; sed *in Caroli* II. reditu Episcopatu *Lincolniensi* remuneratus. Clar. A. D. M D C XXX.

Scripsit Logicæ & Physicæ Compendium. De Juramenti Promissorii obligatione Prælectiones septem. De obligatione Conscientiæ Prælectiones decem. *Episcopatum* prout nunc in *Angliâ* habilitur, *Regiæ* potestati, nequaquam præjudicare, *Angl.* Quæstiones duas practicas solutas, *Angl.* Quinque alias ejusdem generis Quæstiones practicas, ab eodem, variis temporibus, solutas, *Angl.* Sermones triginta, & amplius. Cæteros, quos publici juris fecit, libros, cum in *Catalogo Bodleiano* recensentur non heic operæ pretium erit enumerare. Quamplurimos insuper Tractatus apud se conservatos, quanquam multorum judicio in publicam lucem prodire dignos, cùm suprema & fatalis hora instaret, ipse flammis tradidit, ne scilicet ipso defuncto, imperfecti quæstûs gratiâ evulgarentur.

Ab ipsâ juventute prægnanti fuit, necnon capaci intellectu, fidelissimâ memoriâ, judicioque solidissimo; quæ quidem omnia, methodo, & multâ cogitatione mirum in modum excoluerat. Hisce *Naturæ* dotibus, maturus jam annis, prudentiam, & industriam ipse addiderat, simul & sagacitatem in quærendo, & perspicuitatem in explicando; animo serenus, & sedatus, vitâ & moribus gravis & sobrius. In Fidei & Religionis Controversiis exercitatissimus; *Patrum* & *Scholasticorum* Scriptis volvendis versatissimus, suique Seculi *Casuistarum* (quos vocant) facilè princeps. Neque quisquam ferè est, alicujus saltem apud *Nostrates* in *Literis* famę, qui non honorificentissimè semper illius mentionem fecerit. *Usserius Armachanus perspicacis* ipsum compellatione insignivit, & accepto ab illo cujusdam à se propositæ *Quæstionis* responso, omnes ejus apices, & circumstantias, ab illo tam feliciter consideratas fatetur, omnemque dubitandi ansam adeo præcisam esse, ut ne minimus quidem ulteriori scrupulo locus relinqueretur. Sic & *Hammondus ὁ πάνυ*, illum appellat *acris*, & *subacti judicii vi-*

Digitized by Google

rum, qui meditatò loquitur, prudenter cognoscit, exactè distinguit, decretoriè fert sententiam, sensa animi liquidò, aptè, veraciter expromit. Ant. à Wood. in Hist. & Antiquit. Univers. *Oxon.*

Propter mite ingenium, animum æquabilem, mores candidos, doctrinam singularem, bonis omnibus semper acceptissimus——Edidit aliâ quædam quæ à viris doctis & prudentibus admodum probantur; de *Conscientiâ* verò acutè, distinctè, perspicuè, summoque cum judicio scripsit——In Controversiis dirimendis versatissimus erat. *Rob. Grov.* in Respons. ad *Celeusma*, pag. 38, 39.

Aliam historiolam silentio præterire non debeo, quippe quâ Doctoris *Sanderſoni* Pietas, ejusque quatenus *Casuistæ* eximia peritia & acre judicium arguuntur. Cum aliquando colloquerer cum Illustri Equite *Roberto Boile* (cujus Pietatem pluris æstimo quàm ejus nobilitatem & eruditionem, quamvis utraque insignis existat) de Casu Conscientiæ circa *Juramenta & Vota* eorumque naturam & obligationem, in quæ peculiaribus de causis, intimiùs tunc penetrare cupiebat, *Sanderſoni* Librum de *Juramento* apud ipsum laudavi, cujus lectione cum sibi abundè satisfactum esset, à me petiit nùm arbitrarer, *Doctorem* illum induci posse ad scribendum de *Casibus Conscientiæ*, si honoraria pensio ipsi assignaretur, ut Libri ad hunc finem necessarii sibi subministrarentur. Ipsi respondi me putare eum id facturum: Epistolâ vero ad Doctorem scripta, ipsi retuli, quanto cum delectamento Præclarus ille Vir & plures alii legissent librum ejus *De Juramento*; ipsumque rogavi num ipsi liberet ad emolumentum Ecclesiæ aliquem elaborare Tractatum de *Casibus Conscientiæ*. Mihi respondit se gaudere quòd aliquis aliquem è suis libris fructum percepisset, addens insuper, si futurus aliquis suus Tractatus tantùm emolumenti cuipiam allaturus foret, quantùm videbamur dicere à priori suo allatum fuisse, se manum ad opus illud libentissimè admoliturum, quamvis absque ulla pensione. Hoc cùm accepissem responsum, præfatus ille Vir illustris quinquaginta Libras per manus meas transmitti curavit ad bonum illum Doctorem, cujus conditio, ut plurimorum tunc temporis bonorum admodum tenuis erat; Ipse autem extemplò recognovit, absolvit & evulgavit eximium illum librum De *Conscientia*. Qui liber mole quidem exiguus est, non autem pretio, si beneficium consideremus quod ex illo ad peritum Lectorem redire potest. Ibi enim occurrunt tot generales Propositiones circa *Conscientiam*, circa ejus Naturam & Obligationem, explanatæ, atque probatæ tam solida Consequentia & tanta Rationis evidentia, ut qui illas legit, memoria retinet & potest prudenter *hîc & nunc*, & appositè ad particulares Casus applicare, illarum auxilio ac luce, possit rationabiliter mille particularia Conscientiæ dubia vel scrupulos resolvere. Hæc Doctor *Thom. Barlovv* nunc Episcopus *Lincolnienſis*, Epistola ad Dom. *Is. Waltonum*. Dat. *Londini* 10. Maii 1678. Impressâ cum D. *Waltoni* Relatione vitæ Doctoris *Sanderſoni*. Angl.

Quamvis ipsum acriori *Judicio* quam alios Natura beavisset, ei tamen usque adeo

Digitized by Google

adeo diffidébat, ut iterum atque iterum retractaret *Conſequentias*, & adeo differret ac ſecum recoleret quid *determinaturus* eſſet, ut quamvis nemo meliùs unquam determinaret, attamen quando campanæ ſigno in Auditorium advocabatur, ut *Oxonii Theologicas* ſuas *Lectiones* haberet, omneſque Diſcipuli expectarent ad illum audiendum, nondum eo tempore, aut ſaltem tunc demum temporis ſtatuiſſet & ſcripſiſſet quod determinandum præcogitaverat; Adeo ut id veriſſimum eſſe videretur, quod antiquus & intimus amicus ejus Doctor *Sheldon* ſæpius dixerat, nimirum; quòd Judicium ejus Phantaſiam adeo ſuperaret ut quicquid ab hac ſuggeretur ab illo faſtidiretur & improbaretur, cunctando pendendo & rependendo, donec tantùm fluxiſſet temporis ut ſcribere cogeretur, non quod optimum, ut verosimile eſt, ſed quod ultimum animo volverat. *Iſ. Walton* in Vita Doctoris *Sanderſoni*. Angl.

Doctor Robertus Sanderſon ex Nobili Familia *Sanderſonorum* in *Eboracenſi* & *Lincolnienſi* Comitatibus, in Schola *Licolmenſi* educatus, ſub Methodico Magiſtro, & ſedulo Præceptore in ejuſdem Loci Athenæo; qui acre illius ingenium, capacem ejus intellectum, fidelem ejus Memoriam, ſolidum ejus Judicium, cui vires addiderunt Methodus & profunda Apprehenſio, magnæ ſpei gravitatem ejus, ſilentem, ſedentariam & ſtupendam ejus Induſtriam, ad exquiſitam illam perfectionem deduxit, qua uſque ad ultimam vitæ metam ornatus fuit (hanc autem ſedulitatem ſtrictamve accurationem obſervare voluit in jaciendis Doctrinæ fundamentis, ut hæc viciſſim in ea quæ ſuperſtruerentur influerent.) In adoleſcentia Memoriæ Artem didicit; cùm enim in pueritia juberetur memoriæ mandare, quæ non intelligebat, ſimilitudinibus uti cogebatur, & mente recolere quæ ignota ſibi erant, cogitando de quibuſdam iis quæ noverat affinibus. Serius erat in ſuis propoſitis, prudens in ſtudiis ſuis, induſtrius in ſua Methodo; clarus in conceptibus, ſagax in ſuis Diſquiſitionibus; ſerenus ordinatus & methodicus, in cogitatis ſuis; Sobrius & comis in ſuis moribus, quoniam ejus educatio præclaris ejus dotibus addiderat eam humilitatem, manſuetudinem, modeſtiam, obſequentiam, & urbanitatem, quæ laudabili ejus diſpoſitione adauctæ ipſum in ætate provecta reddiderant ſuperioribus morigerum, erga æquales officioſum, erga inferiores indulgentem, affabilem, munificum, (bona in juventute diſciplina Obedientiæ habitum in ætate matura generat.) Sollicitus ejus Animus conflictabatur cum tricis, perplexitatibus, obſcuritate atque confuſione Naturæ; & intentus erat genuinæ rerum apprehenſioni, potius quàm operoſæ verborum collectioni, excepta Grammaticæ peritia quæ ad mentis cogitata congruè, & Rhetoricæ ad eadem perſuaſibiliter proferenda ſufficeret, coque Logicæ uſu, quo ſuos conceptus methodicè ordinari, duci ac dirigi poſſent; res diſtinctè apprehendendo, de iis ſanè judicando, veritatem in iis latentem feliciter eruendo, errores, deceptiones, & fallacias, quæ circa illam nobis obtruduntur evidenter confutando: veritateſque detectas rationibus omni exceptione majoribus urgendo. *Dan. Lloidi* Adverſaria. Angl.

* Ejus Libri de *Conſcientiâ*, ſeu de Obligatione Conſcientiæ, & de Juramenti Promiſſo-

Promissorii Obligatione, inter Libros prohibitos numerantur in *Ind. Rom.* Impress. Anno 1681.

In Choro Ecclesiæ suæ *Bugdenensis* in Agro *Huntingtoniæ* inhumatur, cui sequens Epitaphium sic inscribitur:

Depositum *Roberti Sanderson*, nuper *Lincolniensis* Episcopi, qui obiit Jan. 29. anno Dom. M.DC.LXII. & ætatis suæ septuagesimo sexto, hîc requiescit in spe beatæ Resurrectionis.

Varia ejus Opera variis in locis atque temporibus impressa sunt.

PETRUS HEYLINUS

Clar. A. D. MDCXXXV.

NAtus est *Burfordiæ*, agri *Oxoniensis* Oppidi Mercatorii 29. Novemb. Anno 1599. In Collegio *Magdalenensi* educatus est. Anno Dom. 1631. Novembris primo Præbendarius *Westmonasteriensis* in loco Doctoris *Darrell* defuncti factus est. Anno 1638. per commutationem cum Magistro *Atkinson* Collegii S. *Joannis Baptistæ* Ecclesiæ de *Islip* juxta *Oxonium*, Rector de *Warnborough* Australi in Agro *Hantoniensi* evasit, & ejusdem Comitatûs pro pace conservandâ *Justitiarius*, ascitus est. Anno 1639. Apr. 10. in Convocationem *Cleri* pro *Ecclesia Westmonast.* ascitus est. Anno 1642. desertis omnibus ad Regem *Oxonii* commorantem se contulit, à quo *Mercurius Anlicus* singulis septimanis conscribendi cura ipsi demandata est: In hoc munere per integrum penè annum perstitit, in eodem à Magistro *Joann. Birkenhead* è Coll. *Omnium Animarum* tum succenturiatus. Paulo post à Parliamento inter Delinquentes declaratus, bonis omnibus, & libris totaq; re Ecclesiasticâ multatus est. Anno 1644. Patrono suo *Laudo*, & deinde ipso Rege in anno 1648. immani sententiâ è medio sublatis, primò in pagum, quem *Minster Lovellorum* vocant, juxta *Burfordiam*, inde ad Curiam *Laceranam* *Abendoniæ* se recepit, utrobique in Ecclesiæ *Anglicanæ* defensiones scribendo totus; usque dum redeunte *Carolo* II. ad omnes, quibus excidisset, in *Ecclesiâ* promotiones restitutus sit.

Scripsit varia, cæteris verò palmam præripiunt Historia S. *Georgii* de *Cappadociâ*. Historia Sabbati. Expositio Symboli. Cosmographia. Historia Episcopatûs. Historia Reformationis Ecclesiæ *Anglicanæ* ab *Henrico* VIII. ad Reginam *Elizabetam*. Vita *Gulielmi Laud* Archiep. *Cantuar*. Historia Presbyteriana.

Vir eximiis Naturæ dotibus, ingenio & memoriâ instructissimus. Poëta, Historicus, Orator (etiam extemporaneus) addo & *Satyricus* insignissimus. Hoc solum infelix, quòd aliquammultos, priusquam obiret, annos, ex acri quâ laborabat febre, oculos amisit. Hoc illi ad altiora in *Ecclesiâ* surgenti simul & majora

Digitized by Google

majora in ſtudiis molienti ſufflaminavit. *Ant.* à *Wood* in Hiſt. & Ant. Univ *Oxon.*

Doct *Heylin* Vir fuit eximiis dotibus ac eruditione præditus, quique Hiſtoriam jucunde ſatis ſcripſit; ſed in quibuſdam nimio partium ſtudio ducebatur, quod boni hiſtorici famæ repugnat: Cumque ipſemet quibuſdam controverſiis admodum implicitus eſſet, omnia ejus circa Eccleſiam noſtram Scripta clarè oſtendunt utras partes tueretur, quod, ut mihi quidem videtur, Hiſtoricum minimè decet, qui neutri partium addictus eſſe debet. Et ſi modò infamia poſſet aſpergere quos *Puritanorum Sectam* nominabat, ab initio Reformationis, non admodum curabat an univerſæ Reformationis fama hinc coinquinaretur. *Stillingfleeti* Dialogi inter Rom. Sacerdotem, Fanaticum Eccleſiaſten, & Eccleſiæ *Anglicanæ* Theologum. Anglicè.

Bini Authores Eccleſiaſticam Hiſtoriam agggreſſi ſunt, *Fuller* & *Heylin*. In prioris manus inciderunt ſcripta quædam pauca, antequam ab illo evulgarentur nondum viſa; ſed quoniam phantaſticus erat & inſolitum ſcribendi modum affectabat, ejus opus Lectori parum ſatisfacit: Sed Doctor *Heylin* comiter & venuſtè ſcripſit, methodo pulchra ac ſtylo laudabili, ejuſque Opus ab omnibus libentiùs legebatur quàm ullum aliud ante illud editum. Sed aut rerum ignarus admodum fuit, aut affectibus valde indulſit, cūq; violentiſſimis præjudiciis exacerbatus eſſet in Viros quoſdam, qui rerum tunc temporis geſtarum pars magna fuerant, multa tam inſolenti modo refert, ut clam ad id inſtigatus videatur ab *Eccleſiæ Romanæ* Sectatoribus, quamvis illum Proteſtantem ſincerum fuiſſe nullus dubitem, ſed quibuſdam propriis opinionibus obliquè abductum. In uno ſanè nequaquam excuſari poteſt, quòd nulla unquam authoritate firmat quæ ſcribit, quod cuivis candonari nequit ſcribenti de rebus ante ſuam ætatem geſtis, novaque & eatenus incognita referenti. Adeo ut quibus fundamentis nixus majorem libri ſui partem contexuerit conjectare tantùm nobis liceat, plures autem in ſuis conjecturis adipſi favendum haud multùm proclives ſint. *Burnetti* Præf. ad 1. part. Hiſt Reform. Angl.

In omnibus ejus Libris Stylus ejus blandus & tamen maſculus eſt, ſenſus ejus plenus & copioſus, ejus verba clara & intellectu facilia, ejus notiones nuncroſæ ac perſpicuæ, ejus Argumenta appoſita, momentoſa, & evincentia. Hujuſmodi perfectiones, quæ in uno Individuo rariſſimè concurrunt, Doctori *Heylin* inerant in eminenti & ſupremo gradu, videlicet judicium ſolidum, acutum ingenium, fœta & opulenta phantaſia, Memoria tam prodigioſa, prompta & tenax, ut plerarumque omnium Artium & Scientiarum Apotheca fuerit. Quodque maximè mirum eſt, neque ætas, neque ærumnæ detrimentum ei attulerant. Nam plura erudita volumina, quæ nomen ejus præ ſe ferunt, poſtquam viſu orbatus eſſet, ſcripta fuerunt. Hic autem præterire nequeo debitum illum characterem quem illi tribuit Doctiſſimus quidam vir, nunc vero Eccleſiæ noſtræ Prælul, quòd nimirum Doct. *Heylin* nullum unquam ſcripſerit librum, quantumvis mediocre ac è trivio ſumptum foret ejus argumentum, quin dignus idem fuerit qui à Doctis legeretur. Alius verò celebratiſſimus Profeſſor, jam, Oxonienſis, cum ipſum officioſè aliquando invisiſſet, domum rediit ſumma cum admiratione incomparabi-

Digitized by Google

lis ejus peritiæ, dicens se nullum unquam Academicæ Cathedræ Doctorem audivisse qui copiosius magisque dilucidè de quovis Argumento judicium ferret quàm Doctor noster fecerat, de variis Theologicis capitibus sibi propositis. Adeo ut quod de *Catone Livius* asserit, absque ullo veritatis dispendio de hoc venerando Viro affirmari posset, *Natum ad iddiceres, quodcunque ageret. Georgius Vernon* Rector *Bortoni ad Aquam* in Comitatu *Glocestriæ*, in Vita Petri *Heylin* excusa *Londini* anno 1682. p. 252, 254. Angl.

Ejus Historia S. *Georgii* a Doctore *Hakewill* agri *Surreiensis* Archidiacono multum impugnata est, in Libello, quem contra eam scripsit, calumniis refer-to. Postea vero *Hakewillus* in libro cui *Naturæ Apologiam* titulum fecit, omnia à se in libello prædicto, contra hanc Historiam prolata, æquissimo animo retractavit.

Obiit *Westmonasterii* 8 Maii, in ipso *Ascensionis* die 1662. & in ejusdem Ecclesiæ Choro sepultus est, juxta sedem Subdecani. Verùm *Cenotaphium* ad Aquilonarem parietem extra Chorum erigitur, cum hoc Elogio à Doctore *Johanne Earle*, ejusdem Ecclesiæ tunc temporis *Decano* composito:

Hîc jacet è propinquo Depositum mortale *Petri Heylin* S.T.D. hujus Ecclesiæ Præbendarii & Subdecani, viri planè memorabilis, egregiis dotibus instructissimi, ingenio acri & fœcundo, judicio subacto, memoriâ ad prodigium tenaci; cui adjunxit incredibilem in studiis patientiam; quæ, cessantibus oculis, non cessarunt. Scripsit varia & plurima, quæ jam manibus hominum teruntur, & argumentis non vulgaribus stylo non vulgari sufficit. Constans ubique Ecclesiæ & Majestatis Regiæ Assertor, nec florentis magis utriusque quàm afflictæ: Idemque perduellium & schismaticæ Factionis Impugnator acerrimus: Contemptor Invidiæ, & animo infracto. Plura ejusmodi meditanti mors indixit silentium; ut sileatur efficere non potest. Obiit anno Ætat. 63. Posuit hoc illi mœstissima conjux.

CASPAR BARTHIUS

Clar. An D. MDCXXXV

NObilis *Saxo*, natus est Anno 1587. obiit Anno 1658. Concinnavit admirandum Opus *Adversariorum*: Commentaria in *Claudianum*, *Statium Papinium*, *Guilhelmum Britonem*, *Mamertum*, & alios. Pietatem ejus satis ostendit elegantissimum Opus *Soliloquiorum*. Aiunt ipsum CXX. *Adversariorum* libros reliquisse, prioribus multo meliores. *Konig.*

Gaspar Barthius, immortale *Germaniæ* ornamentum. *Dilher.* in Disputat. Acad.

Clarissimum illud *Germaniæ* lumen *Barthius* incomparabili *Adversariorum*. *Idem* ibid. Tom. 2.

Gaspar Barthius Criticus, & Philologus multæ eruditionis. *Io. Card. Rona.*

Barthius

Digitized by Google

Barthius vir multæ quidem lectionis, sed naris haud prorsus emunctæ. *Paul. Colom. f.* Opusc. p. 252.

Caspar Barthius, vir doctissimus, & propè infinitæ lectionis. *Voss.* Instit. Poët. lib. 2. p. 30.

Virum [*Barthium.*] narramus generis & famæ claritudine, elegantissimarum Artium tum *Græcarum* tum *Latinarum* cognitione, veræque sapientiæ Professione excultissimum, cui parem inexhaustæ Doctrinæ Opibus *Germania* vix habuit, & quo in primæ, mediæ, infimæ Antiquitatis Scriptoribus, iisque sive *Christianis* sive *Gentilibus* luculentiùs versatum *Exteri* vix poterunt ostendere, imò cujus virtutem juvenilem ac cordatos aulus *Josephus Scaliger* suspexit adeò, ut divinationis instar hanc illi de *Barthio* vocem excidisse compertum sit, *Natum esse adhuc unum æternitati ingenium, quod si ad maturitatem perveniret, literas aliquandiu vivere posse. Theodor. Spizel.* in Templo Honor. Referat.

Quanta in talibus, & præcipuè, quod Auctores ipsos attinet, major hodie Philologorum pars ignoraret, absque eo [*Barthio*] fuisset? Etiam eo adolescenti uti Doctore non erubuerunt *Taubmannus, Siberus, Schmidius.* Quæ *Gruteri*, aliorumque apud exteros Virorum de eo tum lata fuerint judicia, domi eorum literæ asservatæ partim, partim lectæ docent. Diligentia & labor in eo stupendus, si tantum cogito quæ habeo & vidi inedita, nec unquam edenda. *Christoph. Dauvius* in Epist. ad *Thom. Reines.* dat. die 28. Decemb. Anni 1650.

In sinu gaudeo, frivola ætate ea felicitate fuisse, ut inciderent in Censorem talem. Cl. enim *Barthium*, at quem virum! esse certis documentis scire videor. Judicium vero ejus, qui de omni genere *Scriptorum* pronunciare præsumpsit fecitque luculentissimè, sustinere non est in laude ultima. *Thom. Reines.* in Epist. dat. *Altenburgi* die 5. Aug. 1637.

Pauci *Critici* plures Authores quàm ipse mendis expurgaverunt. Hæc publica ejus professio fuit atque occupatio. Commentarios reliquit in *Claudianum, Statium, Gulielmum Britonum, Mamertum* &c. In *Virgilium* etiam laboravit, in *Petronium, Rutilium*, Epistolas *Plinii* junioris, aliosque Authores, sed præcipuum ejus Opus sunt ejus *Adversaria* in 60. libros divisa, quæ apud plurimos, præsertim verò apud *Germanos* in pretio & existimatione sunt. *Barthius*, ut perhibent, 12. alia *Adversaria* prioribus adhuc præstantiora moriens reliquit; Et in omnibus ejus impressis operibus honestatis & modestiæ charactérem quendam cernere est, qui eorum meritum illustrat. Quidam tamen animadverterunt eum, quando judicia sua format, memoriæ defectu in contradictiones interdum labi. Judic. Eruditor. per *Baillettum*, Paris. 1685. Gallicè.

Ingens apud Barthium occurrit numerus Citationum quæ nihil continent, quæque ad hoc tantum consarcinatæ videntur, ut vastam lectionem & felicem memoriam ostentent. *Biblioth. Universalis & Historica*, anni 1687. Tom. 5. pag. 237. Gallicè.

Copiâ lectionis inexhaustâ, memoriæ promptitudine stupendâ, judicii gravitate summâ, & ingenii præstantiâ incomparabili Philologus excellentissimus.

Digitized by Google

Omnis eruditionis antiquæ penu. Quemadmodum vel unicum illud *Adversariorum* volumen, cujus simile nunquam ab uno homine in literas missum, testatur. *Varro* alter, si quisquam, meritò dicendus, qui tam multa legit, ut aliquid ei scribere vacarem iremur, tam multa scribit, quàm vix quendam legere posse credamus. *Tobias Magirus* in Eponymol. Critico.

Gaspar Barthius de omni eruditione humaniori benè meritus, & præsertim de *Claudiano*. Censere aliorum *Poëmata* maluit, quàm multa ipse scribere: quoties tamen istuc eum rapuit impetus, satis docuit nihil sibi in arte universâ invium esse. *Borrich.* de Poët. p. 125.

Extant Adversariorum libri 60. *Franc.* 1624. Fol. Alia ejus Opera variis in locis atque temporibus impressa sunt.

DAVID BLONDELLUS

Clar. A. D. M. D. C. XL.

Gallus, obiit *Amstelodami*, sexto die Aprilis Anno Dom. 1655. annoque ætat. 64.

Scripta ejus sunt: Libellus de *Joannâ Papissâ*—Apologia pro sententiâ *S. Hieronymi* de Episcopo & Presbyteris—De Primatu Ecclesiæ—Assertio Genealogiæ *Franciæ*—Tractatus de *Sibyllis*—De Formulâ regnante *Christo*—*Isidorus* Vapulans—De Eucharistiâ, &c.

David Blondellus, Gente *Gallus Cabilone* in *Campania* ortus est. A teneris annis miram in Literas propensionem ostendit, in iis satis felicem successum nactus est: Eruditas enim addidicit Linguas ac Theologiam: sed Historiæ præsertim se addixit. Dominus *Blondellus* felicissima, si quis alius, memoria pollebat, id ei maximo ad propositum istud emolumento fuit; magno etiam ingenii acumine præditus erat, quo utiliter ad novas detectiones usus est—Vir frugi erat, lectionis prodigiosæ, rerum maximarum capax; & quamvis nec *Gallicè*, nec *Latinè* ritè scripserit, ejus tamen opera eruditione mirifica fœta sunt quæ illa reddit digna Eruditorum curiositate. *Moreri* Diction. Gall.

Blondellus vir inter Religionis suæ consortes parem in *Criticis* fortasse non agnoscebat, si verò errores in illis commiserit ejus fortunæ commodis potius quàm vel ignorantiæ, vel præjudiciis, ii sunt ascribendi. *Judic. Eruditorum.* Parisiis. 1685. Gall.

Doctissimus ille temporum magister *Blondellus*. *Tanaq. Faber.* part. 1. Epist. p. 148.

Nunquam *Græca Ecclesia* tantum *Zonaræ*, *Balsamoni*, *Nilo*, *Græcisque* aliis debuit, quantum nunc *Blondello*. Præter lectionem & multiplicem & diligentem amo valdè methodum & perspicuitatem. *Hug. Grot.* in Epist. ad *Sarravium*, *Lutet.* 17. Jul. 1639.

Blondellus, magnæ vir diligentiæ, sed suæ parti supra æquum addictus. *Hugo Grot.* in Epist. ad *Voss. Lutet.* 22. Aug. 1643.

Blondelli omnia videre desidero. Est enim peritissimus Historiæ, sed nonnunquam

Digitized by Google

quam transversum eum agit pars illa cui se addidit *Idem* Epist. ad eundem 15. April.1645.

David Blondellus, vir doctissimus, adversùs *Chiffletium* scribere jussus, non rarò facit, quod in adversario reprehendit, neque semper pensi habet, quid scribat, dummodò causæ suæ serviat: quanquam profectò hoc non est causæ servire, sed nocere, si quis studio certandi proxima quæque arripit, censet, vexat, neque de ulterioribus & citerioribus cogitat. *Io. Boecler.* in dissert. de S.R.J.

Privatâ auctoritate stylum publicum totius Europæ corrigere ausus. *Ibid.* Voc. Romanum.

Prout in partes sibi invisas aut dilectas incidit, in contraria quasi ventô circumagitur. *Ibid.*

Incomparabili labore conscripsit accuratissimam *Censuram Decretalium Isidori. Conring.* de O.J.G. c.16. ubi & c.19. Opus istud præclarissimum vocat.

Stupendæ vir industriæ. *Idem* ad part. Lampad. c.6.

Spirans illa Bibliotheca omnisque antiquitatis historicæ thesaurus, celeberrimus D. *David. Blondellus. Schoock.* in Fab. Hamel. p.91.

David Blondellus, vir Antiquitatis Historiæque *Ecclesiasticæ* singulariter peritus. *Valent. Henr. Vogler.* Introd. Univers. in Notit. Script. c.6.

Nemo fere est eruditorum, sacra præsertim tractantium, qui vel ex ipsis tuis doctissimis laudatissimisque lucubrationibus non perspexerit, vel e famâ saltem non didicerit, quanta tua sit in omni literarum genere excellentia, & quàm accurata Antiquitatum, maximè Ecclesiasticarum notitia: quarum tamen omnium Auctores sic trivisti, omnes sinus atque anfractus sic explorasti, omnia secula, tempora, ac penè momenta sic ad unguem indagata calles, ut prodigii instar sit, unum hominem res tam abditas eruere, tam involutas explicare, tam diversas, tamque innumerabiles animo omnes amplecti ac memoria tenere potuisse. *Io. Dallæus* Præfat. Apolog. pro Eccles. Reform.

Percurri cum voluptate D. *Blondelli* Diatribam de *Suburbicariis*: de ipsâ re nunquam aliud quàm ipse sensi. Non possum satis laudare viri summam diligentiam defæcatumque judicium. *Hug. Grot.* Epist. 183. ad *Claud. Sarravium.*

Blondelli diligentiam pridem admiratus; quo plura ejus lego, eo admiror magis. *Grot.* Epist. ad *Sarrav.* 18. Jan. 1640.

In Antiquitate Ecclesiasticâ versatissimus fuit *Blondellus. Rivet. Grot.* descript. dialys. §. 10.

David Blondellus, inter omnes Ministros, qui Reformatos se vocant, Historiæ Veteris peritissimus. *Rivet.* Apologet. Discuss.

Blondellus vir piissimus, & supra fidem in rebus Ecclesiasticis doctus. *Bochart.* in Epist.

Ac *Sibyllina* quidem Carmina, & priscis Urbis ad *Siricium* Episcopis affictas (impudentiâ an stultitiâ majore incertum) à *Lucumone* nescio quo Epistolas *Blondellus* noster ὁ μανιαίτης pro stupendâ illâ, quâ pollebat, eruditionis *Ecclesiasticæ* copiâ ita accuratè excussit, ita omnia novitatis & imposturæ figmenta patefecit, ut omnibus & nostratum, & alterarum partium hominibus, æquis quidem & candidis

Digitized by Google

didis assentiendi necessitatem, pervicacibus verò & φιλομύθοις dissentiendi pudorem injecerit. *Jo. Dal.* in Epist. ad *Sam. Bochart.* lib. de libr. suppos. *Dionys.* Areopag. & *Ignat.* Antioch. præfix.

Extat de *Joannâ Papissâ Latinè, Amstelod.* 1657. 8°.

Extant Pseud-Isidorus & Turrianus vapulantes, *Genevæ* 1618. 4°.

Extat Apologia pro sententiâ *Hieronymi* de Presbyteris & Episcopis: *Amstelod.* 1646. 4°.

RENATUS des CARTES, sive CARTESIUS

Clar. A.D. MDCXL. NObilis *Gallus*, Philosophus hujus seculi celeberrimus. In *Turonibus* natus, stirpe fuit, in *Aremoricâ*, & *Pictonibus*, illustri: à primâ juventa studiis deditus, in Philosophia, & Mathematicis, stupendos fecit progressus: Artes dein in *Germaniâ* & *Hungariâ* feliciter circumtulit. Hinc Philosophiâ secessum poscente, *Egmontium* in *Hollandiam* concessit, ibi annos 25 commoratus; Edidit hic primò *Meditationes* primæ Philosophiæ, quibus cùm varia objicerentur, omnibus eruditè & solidè satisfecit: Interea ex omnibus orbis partibus per Epistolas lacessitus, ut velut *Oraculum* quoddam responsa daret. Dein *Parisios* veniens, à *Ludovico* XIII. & *Card. Richelio* invitatus est, ut ibi sedem figeret: Sed *Aulam Musis* non convenientem ratus excusavit se. Nihilominus *Christinæ Suecorum Reginæ* frequenti rogatu *Holmiam* venit, ut singulis diebus horâ quintâ matutinâ in Bibliothecâ ejus illam instrueret. Sed paulò post obiit vir incomparabilis Anno 1650. ætatis 54. *Hofman.*

Scripsit Dioptricam: Geometriam: Principia Philosophiæ: Meteorologica: Epistolas: De Homine: De Passionibus, &c.

Nobilis *Cartesius*, Philosophorum hoc ævo Coryphæus, omni laude dignus propter acumen & solertiam, & Heroicos conatus in promovendo Philosophico studio. *Sam. Maresius* Theol. Elenchtic. Nov. Synopt. Tom. 2. Controvers. 21.

Fortunatus Plempius eum *Renatum Democritum* vocare solebat.

Fuit profectò *Cartesio* ingenium erectum, & indagandæ *Veritatis* avidum, & suscepto par negotio, nisi viventi præsidia, tandemque vita defuisset: summa fuit *Mathematicarum* disciplinarum peritia, quarum tam immodico flagrabat studio, cæteras ut omnes sub earum Præscripta redactas vellet; id quod optandum, sed materiæ conditione vix sperandum permittitur: fuit acre limatumque judicium, & nisi liquidæ ac prope dixi tractabili demonstrationi cedere nescium, sed nimis anxium in rebus præcipuè *Metaphysicis* & *Ethicis*, quas *Mathematicâ* persequi diligentiâ ἡ ἀυτοκεμώνη ὕλη non patitur: fuit denique tanta in *Commentando* felicitas, ut *Aristotele* commodiùs, addo & veriùs, in *Physicis* permulta docuerit. Et hoc negare non est nisi malignorum: Sed an ideò *Aristoteli* comparandus? Risum vix tenebam, nuper, cùm in *Anticos* incidissem, qui de *Aristotele* contemptiùs quàm de Discipulo, de *Cartesio* magnificentiùs quàm de *Magistro* loquebantur.

Et

Digitized by Google

Et ita judicare *Sciolorum* demum est. Nos laudamus *Carteſium*, *Ariſtotelem* admiramur. Abſit invidia dicto: non dicam centum, ſed compluria tamen ex ſummis ætatis noſtræ ingeniis in unum conflari oporteret, ut *Ariſtotelem* redderent. *Alex. Morus* in Præfat. præfix. *Euſebii* Chronic.

Renatus Carteſius: vir proculdubiò primus atq; ingenioſiſſimus, ac ſeriò Philoſophus, & qui videtur ad Philoſophiæ hujus [De *Materia & Motu*] contemplationem ea attuliſſe auxilia, qualia fortaſſis nemo unquam alius; intelligo eximia in *Mathematicis* peritiam; animum naturâ atque aſſuefactione meditationis patientiſſimum; judicium præjudicis omnibus &, populatium errorum laqueis exutum, extricatumque, quinetiam plurimis iiſque non niſi certiſſimis & ſelectiſſimis experimentis inſtructum; abundans otium, ab inutilium librorum lectione, & avocamentis ſeculi electione propriâ immune, ne memorem incomparabile ingenii acumen, & facultates quibus præſtabat eximiis tam clarè & diſtinctè *cogitandi*, quam mentem ſuam paucis verbis admodum plenè ac dilucide explicandi. *Iſaac. Barrovv.* in Opuſc. p. 156.

Carteſii Epiſtolæ pleræque Phyſici Argumenti ſunt. Novæ Philoſophiæ autor fuit *Carteſius*, quæ tamen non ita nova eſt, ut non apud Antiquos ejus Dogmata appareant, ut per ſingula capita facilè demonſtrari poſſet. Fuit qui illa ex *Moſe* deducere voluit, primis ſcilicet *Geneſeos* capitibus, quod ipſi *Carteſio* ne quidem per omnium in mentem veniſſe opinor. Ejus *Hypotheſes* vix per ſe ſunt intelligibiles, niſi illuſtrentur vivâ doctrinâ. *Mathematicas* certè corporum affectiones, & quicquid ab iis operationum dependet in naturâ, ut ſunt permultæ, nemo profundiùs & exquiſitiùs demonſtravit, quàm *Carteſius*. Poſt mortem ejus editæ ſunt Epiſtolæ in 4°. *Lugd. Batav.* quæ ad viros doctos ſcriptæ ſunt ſuper dubiis Philoſophiæ ſuæ locis. Nullo itaque ex Commentario meliùs intelligi poteſt doctrina *Carteſiana*, quam ex iſtô, quem præbent Epiſtolæ. Multa illic proponuntur rariora naturæ φαινόμενα, in quibus explicandis illic ſuum exercuit ingenium. *Gallicâ* etiam linguâ plures ſcriptæ. *Dan. Georg. Morhof.* Polyhiſt. p. 207.

Dominii *Carteſii* acumen admirationi meritò fuit. Et ſanè Geniis qui hoc poſtremò ſeculo claruerunt ſupra vulgus elatiſſimis accenſendus eſt, ingenii fœcundi reconditæque eruditionis. Ejus Syſtremo ritè diſpoſitum, Doctrinæ ipſius concatenatio ad ejus ſcopum tendens, ejuſque ordo bene excogitatus deprehenditur. *Moreri* Diction. Gallico.

Meditationes ejus Metaphyſicæ, ad Seculi noſtri gloriam arguunt neminem ante ipſum hoc Argumentum (*quòd nimirum Deus* exiſtat, *Animaque noſtra immortalis ſit*) tam profundè, tam evidenter tamque ſolidè pertractaviſſe. Et ſanè quemadmodum Poëtæ *Minervam* è Jovis cerebro naſci finxerunt, ille *Principia* ſua è naturali ratiocinio deducit, *Philoſophiamque* intra *Ideas* noſtras naſci facit. Hoc pacto liberat illam ab opinione cui à Sophiſtis mancipata detinebatur, ut in Certitudine illam fundet. Illam ingenioſis ſuis dubiis infallibilem reddit; detracto q e velo, quo menti noſtræ occultabatur, faciei ejus apertum intuitum nobis permittit—Methodus ejus præclariſſima Europæ ingenia ſtupefecit.

quæ

Digitized by Google

quæ Argumentationibus Scholæ assueta, ejus Axiomata prima fonte ægrè quodammodo deguſtaverunt. Qui illa oppugnaverunt sunt *Caterus Belgii* Theologus eruditus, *Hobbes* celebris Philosophus *Anglus*. *Arnaldus Andillius Sorbonæ* Doctor unus è præclarissimis Galliæ geniis. *Petrus Gassendus* Vir in humanioribus literis & in Philosophia versatissimus; postremus, isque omnium concitatissimus Loyolita quidam. His plures alii Theologi atque Philosophi operam suam addiderunt. Objectionibus suis subruere annisi sunt recentiorem hanc Philosophiam quam *Cartesius* antiquæ ruderibus superstruebat, verùm post multos conatus irritos plurimi fundamenta ejus inconcussa deprehenderunt. *Is. Bullart.* in Acad. Scient. Gall.

Hunc Tractatum (de Homine) usque adeo confusum reliquerat D. *Cartesius*, ut à nemine intelligi posset nisi D. *Clercelier* ejus materiam ordine disposuisset, eundemque Dom. de *Forge* & *Guscoven* figuris illustrassent. Erudit. *Ephemerides Gallicæ*, diei Lunæ 5. Jan. 1665.

Ultrajectini quidam Theologi *Cartesium* infamare moliti, publicè scripserunt ejus Philosophiam effræni vitæ favere & ad Atheismum deducere. Nullo fundamento nitebatur ejusmodi calumnia; nullus enim Philosophus tantam adhibuit operam ad *Dei* existentiam & Animę rationalis immortalitatem demonstrandam; omnesque vitæ suæ actiònes tam ritè composuit, ut ejus mores doctrinæ suæ conformes semper fuerint. Illum tamen in Publicis Thesibus impietatis accusarunt, plures ejus Opiniones ab *Universitate* Civitatis suæ damnari curaverunt; quoniam autem illis paulo vehementiùs respondit, criminis litem ipsi intentârunt, pluresque adversus ipsum judiciales sententias obtinuerunt; sed criminationem prorsus diluit, amplâ Apologiâ in qua apud *Ultrajectinos* Magistratus de iniquis judiciis in se latis conqueritur. Ibidem die Lunæ 31. Jan. 1667. Gall.

Ex omnibus qui in ejus Dioptricam scripserunt, nemo illam tam acriter impugnavit ac D. de *Format. Ibid.*

Iis quæ de Adversariorum suorum Operibus dicit nimia non est adhibenda fides: Fatendum est enim illum ex animi impotentia nimis contemptim de illis quandoque loqui, omnesque alios eruditos judicium valde diversum de iisdem pronunciasse. *Ibid.*

Denique ut Genti nostræ & *Cartesii* memoriæ debitam laudem tribuamus, fateamur Physicam ejus subtilissimis & absolutissimis recentioribus annumerandam esse; curiosas ideas & & egregios mentis conceptus continet; cumque attentius eadem consideratur, melius ordinatum Doctrinæ Systema quàm apud *Galilæum* & apud *Anglos* in ea reperitur: imò plus novitatis & inventionis quàm apud *Gassendum* in ea occurrit. Verbo ut absolvam Opus hæc est, cujus ordo optimè excogitatus est. Methodus ejus penitus est Geometrica, quæ à principiis ad principia, à propositionibus ad propositiones procedit. *Rapinus*. Animadvers. in Physicam §. 2. Gall.

Verum

Digitized by Google

Verum quidem eſt illum dubitationem nimis docere cujuſmodi exemplar imitandum ingeniis natura ſua incredulis haud aptè proponitur. *Idem* in Philoſophiam §. 18.

Carteſius o[mn]nia in dubium revocari voluit, ut eâ ratione ſummam de omnibus certitudinem inveſtigaret; at exitu tam infelici, ut tandem magno ſudore atque majori apparatu nihil niſi *ſe eſſe* probaverit. Quod tamen opinor ſimplici intuitu, ſine ſolenni iſtâ dici indictione, ſine prolixâ meditationum ſerie, ſine tanto ſyllogiſmorum ſtrepitu, ſat notum ſibi habere potuiſſet. *Sam. Parker.* in Diſputat. de *Deo*, & Provident. Divin. Diſput. 1. §. 16.

* *Renati des Cartes* Opera ſequentia prohibentur, donec corrigantur: De Primâ Philoſophiâ, in quâ *Dei* Exiſtentia, & Animæ Humanæ à Corpore diſtinctio demonſtratur — Notæ in programma quoddam ſub finem Anni 1654. in *Belgio* editum — Explicatio mentis Humanæ — Epiſtola ad *Petrum Dinet* Soc. Jeſu per *Franciam* Præpoſitum Provincialem — Epiſtola ad celeberrimum virum D. *Gisbertum Voetium*, in quâ examinantur duo libri, &c. — Paſſiones Animæ — Opera Philoſophica. *Index Romæ* Impreſſ. Anno 1681.

Varia ejus Opera variis in locis atque temporibus ſunt impreſſa.

Hoc ejus Epitaphium:

D. O. M.

Regnante.

Chriſtinâ, Guſtavi *primi Pronepte*, *Magni ſiliâ*, *Avorum incepta*, *Patriaque terminos victoriis novis promovente*, *pacem demùm armis quæſitam Artibus ornante: accitis undique Terrarum ſapientiæ Magiſtris*, *ipſa in exemplum futura*, Renatus Deſcartes *ex Eremo Philoſophicâ in lucem*, *& ornamentum aulæ vocatus*, *poſt quartum Menſem morbo interiit*, *& ſub hoc lapide mortalitatem reliquit Anno Chriſti* CIↃ. IↃ CL. *vitæ ſuæ* 54.

In Effigiem *Carteſii* hæc Carmina compoſuit Anonymus quidam:

Talis erat vultu Naturæ *filius: unus*
Qui menti in matris viſcera pandit iter.
Aſſignanſque ſuis quævis miracula cauſis,
Miraculum reliquum ſolus in orbe fuit.

JOHANNES DALLÆUS.

Eccleſiæ Reformatæ *Pariſienſis*, quæ *Carentone* ſuos cœtus habuit, Paſtor. In *Gallia* natus eſt ſexto die *Januarii*, Anno Dom. 1594. Obiit *Pariſiis* 15. Clar. A. D. MDCXL.

Digitized by Google

die April. Anno Dom. 1670. ætatis 77.

Scripsit de Usu Patrum. Multaque alia.

Dallæus, Theologus, pietate & eruditione nulli secundus. *Hofman.*

Dallæus vir multæ ac variæ Lectionis. *Tanaquil. Faber* l. 1. epist. p. 140.

Iohannes Dallæus Ecclesiastes *Parisiensis* in erudito suo opere, cujusmodi sunt, omnia illius, de *Usu Patrum Sam. Maresius* Theol. Elench. Nov. Syn. Tom. 2.

Vir Antiquitatis Ecclesiasticæ promus condus felicissimus, *Ioh. Dallæus. Hottinger.* Biblioth. Quadripart. p. 218.

Ioannes Dallæus, in SS. Patrum monumentis diligenter versatus, in discernendis operibus spuriis admodum acutus. *Ioan. Pearson.* in Vindic. Epist. S. *Ignat.* pag. 1.

Dallæum magno in honore habuerunt, incomparabiles illi viri *Baro de Faukland*, & *Gulielmus Chillingworth*: qui in Scriptis suis adversus Pontificios hoc Autore sæpiùs usi sunt.

Protestantem *Perronium* vocat *Baro de Faulkland*.

Dallæum quidem summo ingenio, præstanti eruditione ac doctrinâ, nec minori pietate virum fuisse, & de *Ecclesiâ Reformatâ* plurimis in rebus optimè meritum, ultrò omnes hîc confitemur. Verùm id malè nos habet, quòd ille contra *Ecclesiam Romanam* disputans, nostram etiam, tanquam iisdem erroribus obnoxiam, sub communi *Latinorum* nomine indiscriminatim oppugnarit, nusquam distinguens inter eosdem ritus ut à *Romanâ* atque à *nostrâ* Ecclesiâ usitatos, etiamsi plurimum interesse, benè nôrit. *Gul. Bevereg.* in Proœm. Cod. Canon. Eccles. Primitiv.

Franciscus Turrianus, Jesuita, librum singularem edidit, quo probare conatus est, *Canones* vulgo *Apostolorum* dictos, ab ipsis *Apostolis* constitutos, & à sanctissimo eorum discipulo *Clemente Romano* literis mandatos, atque in eam, quam hodie habemus, formam redactos esse. Hanc *Opinionem* vir egregiè doctus, & in *Antiquitate*, præsertim *Ecclesiasticâ*, versatissimus, *Iohannes Dallæus*, multis, iisque solidissimis argumentis refutavit. Sed quod commune est hominum etiam eruditissimorum fatum, in refellendâ istâ *Turriani* sententiâ summè occupatus, præ nimio incensi in eam animi ardore, eò tandem devenit, ut omni asseverationeaffirmarit, hanc *Canonum* Collectionem non tantùm non ab ipsis *Apostolis*, vel à viris *Apostolicis* compositam esse, sed ab *Hæretico* nescio quo tenebrione consarcinatam, eamque nec ante quintum illudque adultum à *Christo* incarnato seculum *Ecclesiæ Christianæ* innotuisse, & quinto exeunte jam primùm extitisse, publicarique cœptam esse. Quod quidem non est à delirâ *Turriani* opinione tantùm recedere, verùm etiam in aliam ei ex diametro contrariam sese præcipitare ——Nos quidem mediam inter duas istas extremas, *Turrianicam* scilicet & *Dallæanam*, opiniones amplexi sumus: Hos scilicet *Canones* nec ab ipsis Domini *Apostolis* Anno Dom. XLV. ut vult *Turrianus*, constitutos esse, nec tamen quinto exeunte seculo eos primùm extitisse, vel publicari cœptos esse, ut hariolatus est *Dallæus*; sed medio inter ea tempore, secundo videlicet exeunte, vel tertio

Digitized by Google

tertio saltem ineunte seculo constitutos pariter editosque fuisse. *Idem* in Cod. Canon. Eccles. Primitiv. &c. l. 1. c. 1.

In diversas admodum sententias abeunt Operis de *Usu Patrum* censores. Id magni faciunt Presbyteriani: *Anglis* verò Episcopales idem parvi æstimant. Lectori utras ipsi libuerit partes amplecti permitto. *Paulus Colomies* in sua Sel. Bibliotheca. Gall.

Cum aliquando Parisiis Dominum *Valesium* primogenitum convenissem, inter alia mihi dixit, plurimos esse qui libros conscribere sibi sumebant, sed perpaucos sibi notos qui *Dallæum* in scribendo æquarent. *Paulus Colomies*. Opusc. p. 95. Gall.

Licèt quidquid operum hactenus edidisti, vir Reverende, mihi plurimùm placuerit, tuaque omnia, cùm *Latine* tum *Gallice* scripta, æquali plausu ab eruditis, atque adò piis omnibus, excepta sint, diffiteri tamen non possum, laborum tuorum primitias, Tractatum nempe tuum de *Patrum* in decidendis de *Religione* Controversiis *Usu*, me plurimùm semper cepisse. Non solùm enim Opus istud mirâ rerum lectu & scitu jucundissimarumque varietate refertum est, verùm etiam eloquentia orationisque nitor cum rebus ipsis certant, tantâque eruditione & facundiâ argumentum illud pertractasti, ut vix quicquam magis elaboratum erudito hoc seculo prodiisse videatur. *Ioann. Metayer* in Epist ad *Dallæum*, quam præmis. lib. de Ver. Us. PP.

* *Ioannis Dallæi* de duobus *Latinorum* ex *Unctione* Sacramentis, Confirmatione, & extremâ, quam dicunt, *Unctione*, Disputatio, inter Prohibitos habetur libros in Indice *Romæ* impresso Anno 1681.

Variæ ejus Opera variis in locis atque Temporibus sunt impressa.

HENRICUS HAMMONDUS.

ANglus, *Suthriensis*, natus anno Dom. 1605. die 18. Augusti, apud *Chersey*, S. T. D. Archidiaconus *Icestrensis*. Obiit Anno Dom. 1660. Ætatis 55. Clar. A. D. MDCXL.

Scripsit Annotationes in Psalmos, atque in Novum Testamentum, multaque alia.

Ex omni illo *Commentatorum* numero, qui in *Psalmos* scripserunt (de Neotericis loquor) ut *Calvinum*, *Musculum*, *Lorinum*, *Mollerum*, alios omittam, duos præcipuè & præ aliis maximè adjumento fuisse fateor. Ii sunt, *Simeon* de *Muis*, in *Commentariis*, de quo jam antea dixi, & noster *Hammondus*, ὁ μακαρίτης, in Paraphrasi suâ & Annotationibus vernaculo sermone scriptis: (utinam verò hæc & illæ alteræ in *Novum Fœdus*, *Latine* loquerentur, quò & ad *exteros* etiam dimanaret tantus thesaurus:) nobile par *Interpretum*, me quidem judice, & qui in indagando eruendoque literali (quem vocant) sensu *Textûs Davidici*, sagacissimi felicissimique. *Iacob. Duperr.* Præfat. ad Metaphras. Psalm.

Doctissimus *Hammondus*, etiam nostrâs, in *Psalmos* scripsit in quo multa reperiet Lector acumine plusquam vulgari, paritque eruditione, conscripta, non-

Digitized by Google

nulla etiam singularia. *Matth. Polus* Præfat. Tom. 2. Synopſ. Critic.

Clariſſimus *Hammondus* noſtras, antèà ſuo merito laudatus, in eruditiſſimis ipſius *Annotationibus* in N. T. in quibus non pauca ſunt planè ſingularia. *Idem* Præfat. Tom. 4. Synopſ. Crit.

Neque enim ſi quod extaret, omiſiſſet hoc loco doctiſſimus *Hammondus*, cui omnis *Eccleſiaſtica Antiquitas* æquè ac domus ſua, nota erat. *Ioan. Dall.* de lib. ſuppoſ. *Dionyſ.* & *Ignat.* p. 346

Orat. Presbyt. *Simon* mentionem quoique nullam fecit celebris *Hammondi*, qui in *Pſalmos* & in *Proverbia* tam dóctè ſcripſit, ne quid de cæteris ejus Operibus dicam. Author iſte qui dubio procul inter peritiſſimos ſeculi noſtri Criticos non ultimus eſt, dignus erat qui inter Scripturæ Interpretes collocaretur, in quos Criticen ſuam exercere libuit Presbytero *Simoni*, nedum propter magnam apud *Anglos* Operum ejus celebritatem, ſed etiam quia pauci revera ſunt commentatores apud quos adeo ſingulares Obſervationes reperiantur ac apud illum. Plerique omnes meri Exſcriptores ſunt vel *Epitomatores* eorum qui ante illos ſcripſerunt. Hammondus verò quæcunque dicit è proprio penu ferè depromit. Iudicia Theologor. *Hollandorum* 377. Gall.

Præclara naturalis ejus ſolertia, præclarior acquiſita. Per totam Artium Encyclopædiam in linguis accuratus & eloquens erat, fidus reſpectu Veterum & recentiorum Scriptorum, in Philoſophia verſatus admodum, in Philologia verſatior, in Theologia Scholaſtica eruditus, in Eccleſiaſtica Antiquitate Magiſter, conſummatus in Patrum, Conciliorum, Hiſtoricorum Eccleſiaſticorum, & Liturgicorum notitia. Reverâ eminens Intellectualibus ſuis Virtutibus, eminentior verò in Moralibus fuit. *Davidis Lloid.* Adverſaria Anglicè.

Henricus Hammondus: vir planè ſummus, Theologus omnium conſummatiſſimus, eruditæ pietatis decus ſimul, & exemplar; Sacri Codicis Interpres facilè omnium oculatiſſimus, Errorum malleus. Poſt homines natos fœliciſſimus; veritatis Hyperaſpiſtes ſupra quàm dici poteſt nervoſus; In cujus Scriptis elucelcunt ingenii gravitas & acumen, judiciis ſublimitas & ἀκρίβεια, ſententiarum δύναμις καὶ δεινότης, docendi Methodus utiliſſima, nuſquam dormitans diligentia. vid. Epitaph. quod in memoriam *Hammond.* ſcripſit vir admodum Reverend. *Thom. Pierce* S. T. D.

Epitaphium ejus tale legitur in Opuſculis *Iſaaci Barrovv*, p. 301.

Lege, Luge, Diſce.

Ne te prætergreſſum pœniteat, ſiſte pedem
Hîc, & animum, Viator. Etenim,

Hîc jacet *H. Hammond*, S. T. D. Theologorum ſui ſeculi Coryphæus. Literatorum princeps. *Anglicæ* gentis decus. *Eccleſiæ* columen. Veritatis aſſertor peritiſſimus. Pacis cultor devotiſſimus. Ordinis fautor ſtudioſiſſimus. Antiquitatis

Digitized by Google

tiquitatis genuinæ fidiſſimus Interpres, & propugnator acerrimus. Sanctitatis Magiſter præſtantiſſimus. Omnibus ornamentis inſtructiſſimus. Philoſophus ſolidè acutus, dilucidè ſubtilis. Orator inaffectatè politus, nervosè copioſus. Diſputator vehemens, extra acerbitatem. Egregius Criticus, abſque ſuperbiâ tamen aut ſupercilio. Lectionis infinitæ, ſed exquiſitè digeſtæ Maximi ingenii, Majoris judicii, conſummatæ eruditionis cum pari modeſtiâ; Tantis dotibus uſus præclariſſimè. De *Eccleſia, Principe, Patriâ* optimè meritus. Utriuſque Tabulæ Legum præco, obſervator, vindex. *Eccleſiæ Anglicanæ* enſis & Clypeus: quam à falſi *Schiſmatis* labe purgavit, à veri contagio munivit; *Romanis* hoſtibus, & perfugis *Sectarii* fuſis, fugatis. Sinceræ doctrinæ radio veteres tenebras *Pſeudo-Catholicas* diſpulit, nova lumina *Anti-Catholica* extinxit. *Presbyterianam* paritatem proſtravit. *Fanaticam* licentiam coercuit. Temporum iniquitatem expugnavit Scriptis victoribus, patientiâ triumphali, Eccleſiaſtici ordinis, juriſque vindex fortiſſimus, ac feliciſſimus. *Liturgiæ* patronus conſultiſſimus. Theologicorum dogmatum ſcrutator ſedulus. Difficultatum enodator accuratus. Veritatum explorator ſagax. *Novum Teſtamentum*, *Pſalterium Davidicum*, luculentâ Paraphraſi, eximio *Commentario*, ſancto exemplo illuſtravit. Calamo ſcripſit, vitâ edidit *Practicum Catechiſmum*. Chriſtianæ fortitudinis, patientiæ, manſuetudinis illuſtre *Exemplar*. Mentis inſigni prudentiâ, invictâ conſtantiâ, candore illibato, ſolertiâ indefeſſâ mirabilis. Morum integritate ſpectabilis, gravitate venerabilis. Summâ pietate in *Deum*; extremâ Fide in *Principem*; propensâ charitate in *Omnes* conſpicuus. *Vir*, *Scholaſticus*, *Theologus*, planè incomparabilis, omni *Epitheto* major, quolibet *Elogio* potior. Meruit haberi *Martyr* aſſiduis pro *Eccleſiâ* curis & vigiliis confectus. Occidit diei noſtri *Lucifer*, Anno 1660. ſalutis partæ, primo Regis Reſtituti, Patriæ liberatæ, Eccleſiæ inſtauratæ quæ à ſe ſtrenuè promotâ, & ardenter concupita præſagiit animo, ſed oculo non adſpectavit, in hoc feliciſſimè infelix.

Vade, Cogita, Imitare.

Nec Magnum tamen Hammondum *ſatis ulla loquantur*
Saxa, *nec à morſu* temporis *ulla tegant:*
Clarius oſtendit Scriptis *ſe illuſtribus, illo*
Digna ſui tantùm ſunt Monumenta *Libri.*

Plura de eo ſcire cupientem ad libellum de Vitâ ejus à Doctore *Iohanne Fell*, Reverendo *Ædis Chriſti* Decano, poſteà verò Epiſcopo *Oxonienſi*, conſcriptum remittimus.

Omnia ejus Opera in 4. Vol. in fol. continentur.

Digitized by Google

GABRIEL. NAUDÆUS.

Clar An D. MDCXL. PArisinus, Eminentissimorum Cardinalium, *Francisci à Balneo*, *Francisci Barberini*, *Iulii Mazarini*, ac demum Serenissimæ *Christinæ* Reginæ *Suecorum*, *Gothorum* & *Vandalorum*, Bibliothecarius. Natus est IV. Non Februarii 1600. Obiit 29 Iulii Anno Dom. 1653

Edidit Pentadem Quæstionum iatrophilologicarum: Bibliographiam Politicam: De Studio liberali Syntagma: Consilium de Bibliotheca struenda.

Gabriel Naudæus Parisinus, nominis inter literatos magni. *Gassend.* de Vit. *Peiresk.* p. 153.

Librorum iste suæ ætatis *Helluo* doctissimus *Gabriel Naudæus*. *Annotator* in lib. 16. c. 4. *Aulii Gellii* cum Not. Var.

Quæ ad insignem eruditionem comparandam præsidia conferunt, *Gabrieli Naudæo*, fermè universa adfuerunt; Patriæ & sæculi eruditio, soleis ingenium, indefessus in studio labor, otium, librorum copia, cultissimorum hominum consuetudo, & mira in scribendo facilitas. Elog *Naudæi* præfix. epist. *Naud.*

Cæterùm te hîc appello, *Gabriel Naudæe*, inclytam *Parisiorum* sobolem, ac non vulgarium florentis ingenii fœtuum varietate fœcundam. Probantur, legantur à doctis omnibus tua quotidie monumenta literarum. Angit eos etiam atque etiam expectatio cæteiorum, quæ nondum completa rerum pulcherrimarum divitias pollicentur. *Ioan. Imperial.* in Mus. Hist. p. 202.

Audio *Naudæum* nostrum, *Gallica* probitatis exemplum, tuique amantissimum, nova subinde moliri monumenta literarum; è quibus, quæ jam luci imminet, *Politica Bibliographia*, opinione Doctorum hominum diu concepta, partum haud serò decus admittat meritissimæ laudis; quam is & editâ nuper de *Venenis Dissertatione* præstanter adeò comparavit, ut fermè dixerim, *Naudæum* sibi gloriam *Veneni* ipsis aluisse, insigni doctrinæ miraculo. Virum novi liberalibus doctrinis politissimum; novi in omni vetustatis ratione cum industriâ versatum; quò ad ea quæ publica fecit, ornamenta studiorum, diligentiæ, ac laboris plurimum contulisse haud dubiè videri possit: verùm illustre illud de *studiis liberalibus* syntagma, quo nobilissimum adolescentem egregiè institutum voluit, scimus aulicis curis penè distracto, subsicivis horis, raptim excidisse; ut incredibile cuiquam sit, potuisse illum, nullo commentandi otio, nullo librorum adjumento, tam multis ex antiquitate erutis rationibus, & exemplis, quid ad omnem ingenuum morem, erudito disciplinarum cultu, cum laude faciat, apto studiorum, atque exercitationum delectu, disertè adeò, & accommodatè præscribere: nisi fortè inexhaustâ illâ, quæ *Catonis* olim fuit, legendi aviditate ita pridem nobilis [illegible] ingenium expleverit, ut is carere libris nusquam possit, dum suo non careat ingenio, seque unum ipse circumferat. *Gaspar* de *Simeonib.* Epist. ad *Leon. Allat.*

Vir

Digitized by Google

Vir ingenio, judicio, & multâ lectione præpollens clariſſimuſque. *Conring.* ſupplem. 30.

Vir multiplici lectione planè incomparabilis & verè ἔμψυχος Βιβλιοθήκη, eſque de causâ non olim *Galliæ* duntaxat, ſed *Italiæ* etiam, ipſiuſque adeò *Romæ*, imo univerſi orbis eruditi in admiratione. *Conring.* cap. 19. Cenſur. diplom. Lindav.

Vir πολυμαθέσατος & longiore ævo digniſſimus. *Schoock.* in fab. *Hamel.* pag. 26.

In *Naudæo* obſervare licèt, eum interdum ſtudio' partium odioque Nationis aut Religionis quibuſdam iniquiorem eſſe, multos etiam Auctores egregios ob eaſdem cauſas, ut videtur, plane præterire. Exemplo eſſe poſſunt, quæ de *Clapmario, Grutero, Forſtnero, Scipione Gentili*. & quibuſdam aliis ſatis frigidè aut etiam malignè ſcripſit. *Anonym. Auctor.* vid *Konig.*

Iatro-Philologicam eruditiſſimi *Naudæi* diſſertationem adverſus naturâ *Alaſtoras* cum ſummo applauſu percurri. Utinam plura ab ingenio illo videamus. *Caſp. Gevart.* Epiſt. ad *Ioan. Franciſc. Slingelandium.*

Extat Syntagma de ſtudio Militari. *Romæ* 1637. 4°.

Extat Bibliographia Politica. *Venetiis* 1633. 8°. & *Lugd. Bat.* 1642. 8°.

Extant Epigrammatum libri 2. *Pariſiis* 1650. 8°.

SAMUEL PETITUS.

NAtione *Gallus*, Sacræ Theologiæ apud *Nemauſenſes* Profeſſor, obiit Anno Dom. 1654. Clar. An. D. MDCXL.

Hujus *Scripta* ſunt: Miſcellanea, 4°. — Eclogæ Chronologicæ, 4°. — Variæ Lectiones, 4°. —— Commentarii in leges *Atticas* —— Obſervationes, 4°. —— Diatriba de Jure, Principum edictis, &c. 8°. —— Verſus *Latini* in obitum W. *Schikardi.*

Ingenioſiſſimus *Petitus*, vir non ſui nominis, ſed verè inter *Gallorum* literatorum maximos numerandus. *Thom. Reineſ.* l. 1. Var. Lect. c. 25.

Cui magnopere obſtrictus eſt totus *Orbis Literatus* —— Feliciſſimum annum exopto eximio *Petito*. *Gerard. Ioan. Voſſ.* ad *Sam. Sorberium*. *Amſtel.* Kal. Jan. 1643.

Samuel Petitus, vir *Hebraicè* & *Copticè* doctiſſimus, & in omni Antiquitate, Eccleſiaſticâ præſertim, oculatiſſimus. *Paul. Coloneſ. Gall.* Oriental.

Salmaſius, Petitusque ex paucis libris communicatis in *Linguâ Copticâ* pluriſmùm profecerunt. *Gaſſend.* in vit. *Peireſk.* p. 168.

Petitus hic nomine, doctiſſimâ *Magnus* eſt; nam & ſcriptis multis jam inclaruit quibus eruditiſſimum ſe linguarum *Orientalium* oſtendit, & in omni antiquitate Eccleſiaſticâ verſatiſſimum, ne de *Theologiâ* ac *Philoſophiâ* dicam, cujus eſt peritiſſimus. *Salmaſ.* ad *Gulielm. Stanemann. Lugd.* 3. Id. Jan. 1635.

Vir doctus *Samuel Petitus*, ſed haud dubiè minùs felix in emendandis *Veterum* Scriptis.

Digitized by Google

Scriptis. *Tanaquil. Faber.* Epist. l. 1. Ep. 10.

Leges Atticas edidit, à se, quo voluerat, modo collectas & concinnatas, ad quas Commentarium addiderat. Erat vir probus, & doctus, sed iis præsidiis, quæ ad opus hujus argumenti elaborandum necessaria erant, destitutus. *Desider. Herald.* ad *Isaac. Attic.* & *Roman.* l. 2. c. 12.

Petiti leges *Atticas* videre aveo, ut cognoscam an supra *Scaligeri* collectionem, quâ usum me memini, aliquid præstiterit. *Hug. Grot.* ad *Cordesium*, 30. Octob. 1634.

Exiguus noster, vir bonus eruditusque, nodum in scirpo quærit, non metuenda metuens. Nam si *Novi Fœderis* auctoritati non obstant tot quæ olim deprehensæ sunt, & quotidie deprehenduntur, *discrepantes Scripturæ*, quid mali facit qui in *Veteris Fœderis* libris sive ex Orientalioribus *Iudæis* sive ex *Interpretibus antiquis*, aliquas fuisse præter eas in quas inciderunt *Masoretæ*, sedulò observat & verecundè docet? *Idem* ad *Claud. Sarrav.* 18. Jan. 1640.

Nulla quippe est ex omnibus *Correctionibus Plautinis* quam pro vertâ ac probatâ sumere ausim; multæ absurdissimæ. Quas in *Græcis Auctoribus* excogitavit nihilo meliores. Legem *Senarii Iambici* apud *Græcos Comicos* non videtur tenuisse, adeò sæpe contra *Metri* mensuram offendit. *Salmas.* ad *Hug. Grot.* 8. Id. Maii 1630.

De *Punicis Plautinis* tecum sentio, vel *Plutone* cæciorum in plerisque deprehendi. *Idem* ad eund. *Divione* Kal. Ian. 1630.

De *Sermone Punico* apud *Plautum* scripsi, posse ad *Ebraismum* reduci, & fore, ut, si monstra Lectionum & ineptias Librariorum inde refigamus, ista *Punica* planè *Ebræa* esse certò simus deprehensuri. Hoc verò omnium esse verissimum, intereà dum mea eduntur, ostendit elegante ingeniô homo *Samuel Petitus*, qui omnium istorum *Plautino-Punicorum* à doctis depositorum veras lectiones ex *Ebraismo* constituit & exposuit, ita ut nemo desiderare præterea possit quidquam, ad eum omninò remitto, si qui ultrà dubitent. *Thom. Reines.* in Epist. quadam dat. *Altenburgi* 5. Aug. 1637.

Eximiæ doctrinæ vir, *Samuel Petitus*, Anno 1632. edidit *Eclogas Chronologicas*. Opus est pereruditum. *Voss.* de *Mathemat.* p. 238.

Cùm *Iosephum* interpretandum susceperit *Petitus*, magnæ vir diligentiæ *Linguarumque* sciens, multùm eo nomine gaudeo, paratus conferre quicquid potero quod in hoc negotiorum æstu sanè exiguum est. *Grot.* ad *Peiresk. Lat.* 22. Maii, 1637.

Petiti unus est ex illustrium illorum *Protestantium*, quos Dominus *Colomiez* solos censet magna valuisse literatura inter suos Consectaneos. Vide *Miscellanea Historica* p. 73. Gallicè.

Extant Miscellanea. *Paris.* 1630. 4°.
Extant Eclogæ Chronologicæ. *Paris.* 1631. 4°.
Extant Variæ Lectiones. *Paris.* 1633. 4°.
Extant Commentarii in *Leges Atticas*. *Paris.* 1635. fol.
Extant Observationes. *Paris.* 1642. 4°.

CLAUDIUS

Digitized by Google

CLAUDIUS SALMASIUS.

Clar. An. D. MDC XL.

Divionensis, natus est Anno 1596 obiit anno 1652. Eum adhuc Iuvenem *Iosephus Scaliger* & *Isaacus Casaubonus* admirati, imò professi sunt, se à literarum ejus lectione semper doctiores discedere. Cùm vix 14. annorum esset, *Nilum* & *Barlaamum* de Primatu Papæ recensuit. Decimo quinto ætatis anno *Florum* edidit unà cum Notis, & *Ioh. Gruchio* dedicavit. Hæc scripta posteà plura alia secuta sunt, quæ omnia enumerare difficile foret. Inter præcipua sunt Commentarii in *Augustam* Historiam: Opus exercitationum *Plinianarum* in *Solinum*: Apparatus Sacer: Tractatus de Annis Climactericis: Libri de usuris, modo usurarum & fœnore trapezitico: Defensio Regia pro *Carolo* I. Liber de Transubstantiatione, &c. Reliqua ejus opuscula *Antonius Clementius* in Vita *Salmasii* pag. 64. recenset. A *Veneris*, multis aureorum millibus promissis invitatus est, ut ter tantùm in anno publicè prælegeret: quod modestè recusavit. A *Belgis* solus dignus æstimatus est, ut magni *Scaligeri* locum licèt longo tempore post impleret. Mortuus est non sine veneni suspicione. Post mortem multa ejus scripta (sic enim jusserat) ab uxore combusta sunt, quòd in iis durius in viros doctos invectus fuisset. Viri eruditi fateri coguntur, fuisse eum doctissimum Theologum, solertissimum Iurisconsultum, exquisitissimum Medicum, nobilissimum Philosophum, admirabilem Philologum. Linguarum notitiæ adeo avidus erat, ut *Arabicam*, *Ægyptiacam*, *Persicam*, *Chinicam*, & *Indicam*, cæteris *Europæis*, quas anteà callebat, adjungere non dubitaverit. O seculi miraculum! *Hugoni Grotio* audit *optimus interpres veteris Salmasius avi*. *Scioppius* appellat *literarum principem*. Gronovius *Varronem & Eratosthenem seculi nostri*. *Reinesius* in Var. Lect. l. 6.

Salmasii exquisitissimæ eruditioni tantum tribuo, ut non modò, quæ doctè ad bonos autores notavit & ingeniosè istorum medelis excogitavit, tantum non exoscular longéque meis abortivis præferam: sed ultrò frivolis meis cedere paratus sim, si ipsi contrà videri viderim. *Konig.* in Biblioth.

Vir nobilissimus, idemque celeberrimus *Polyhistor*, in antiquis scriptoribus atque antiquitatibus versatissimus *Salmasius*. *Gisbert. Voët.* par. 1. Disput. Select. p. 762.

Vir stupendæ & ad miraculum recondituæ eruditionis excellentissimus *Salmasius*. *Iac. Onzel.* ad *Minut. Felic.* p. 9. 1652.

Assentio *Claudio Salmasio*, viro nunquam satis laudato. *Voss.* de Hist. *Græc.* cap. 17.

Ingens illud literarum columen *Claudius Salmasius*. *Idem* de Hist. *Lat* p. 693. in *Ethico*.

Vide maximi illius viri [*Ios. Scaligeri*] Epistolam 240. ad *Claudium Salmasium*, tum magnam Reip. Literariæ spem, nunc eximium ejus, & incomparabile ornamentum. *Idem* lib. 3. Instit. Poëtic. c. 20. Sect. 7.

Digitized by Google

Vir nunquam satis laudatus, nec temerè sine laude nominandus. *Idem* de Idololat. l 4. c. 91.

Est quidem luvenis *Divionensis Salmasius*, ad miraculum doctus. *Is. Casaub.* in Lit. ad *Scalig. Lut.* 15. Kal *Mart.* 1607.

Est profectò dignissimus, quem omnes boni ament. Omitto incredibilem eruditionem pari modestiâ conditam: Illud equidem pluris facio, quòd puriorem religionem palam non dubitavit nuper profiteri. *Idem* in Litt. ad *Georg. Mich. Lingelsheimium, Breton.* 4. Non Sept. 1606.

Viri clarissimi *Claudii Salmasii* eruditionem consummatissimam silentio venerati malo, quàm laudes ejus ingenii mei culpâ deterere. *Hug. Grot.* limine Notar. ad *Stobæi* Florileg. *Paris.* 1623.

Vir infinitæ Lectionis Cl. *Salmasius*. *Idem* in Annot. ad lib. de Verit. R. C. 1640. p. 308.

Claudius Salmasius, vir undecunque doctissimus, & qui divinis in omni disciplinâ lucubrationibus hoc consecutus est, ut jam non hominis, sed ipsiusmet scientiæ *Salmasius* nomen habeatur. *Ægid. Menag.* ad Serenis. *Christinam* in Epist. *Balzacii*, 1651.

Is [*Salmasius*] est sanè, in cujus sententiam omnes boni boctique libenter eant, adeò in literis suo merito principatum tenet. *Claud. Sarrau.* in litt. ad *Vincent. Fabricium.*

Quanto gaudio perfusus esses, audiendo *Bochartum*, de mille arcanis [*Salmasium*] solicitè & curiosè interrogantem, nunquam *inanem* recedere; juratsses non defecisse *Oracula*. Uno in homine miratus esses piissimum & doctissimum *Theologum*, eloquentissimum *Oratorem*, solertissimum *Iurisconsultum*, *Medicum* exquisitissimum, Philosophum nobilissimum, & omnigenæ linguæ, scientiæ & eruditionis βιβλιοθήκην ἔμψυχον. *Idem* in Litt. ad *Jacobum Palmarium*.

Hæc cùm ita lusissemus, & conjecturis oblectaremur, Clarissimus vir, omni literaturæ genere excultissimus, & in diffusâ eruditione *Ægyptiacæ* etiam *Linguæ* peritissimus *Claudius Salmasius* uno verbo nos expedivit. *Laud.* de *Dieu* in Animadversion. ad Act. Apost. c. 7. Sect. 43.

Virum [*Salmasium*] medullitùs amo, colo, veneror, tanquam rarum seculi decus, & doctrinæ miraculum, deque eo nihil à me tam splendidè dici potest, ut ad meritorum sublimitatem assurgat. *Jac. Cruc.* in litt. ad *Theod. Schrevelium.*

Dominus *Salmasius Criticis* suis sagacibus suaque in obscurissimam Antiquitatem penetratione tantam sibi paravit famam, ut vel unicum ejus nomen in Lectoris mente Literaturæ ac Eruditionis magnas excitet ideas. Res sic se habet quoad illustres illos Doctos ut quoad Populorum Domitores in Historia, quorum nomina omnia supra vulgus mentibus ingerunt & quævis Elogia superant. Sic nempe Domini *Salmasii* nomen libri cujuspiam fronti præfixum ejus magnificum Panegyricum efficit. Vide Dominum *Beauval*, in Operum eruditorum Historia. Februar. 1689. Gall.

Nuper decessit *Claudius Salmasius*, vir in omi literarum genere eminentissimus,

Digitized by Google

mus, ac ſine controverſiâ hujus ævi ſummus. Sed quæſitâ meritis ſuperbiâ immodicus ſui æſtimator, aliorumque contemptor, omniſque ſententiæ, cujus ipſe autor non eſſet, inimicus. *Oſiand. Ferrar.* in litt. ad lector. quas poſteriori libror. parti de *re Veſtiariâ* præmiſit.

Vir alioquin ad *literas* ſummo honore tractandas, & illuſtrandas natus, ſi modeſtiam adhibere, & arroganti de ſe perſuaſione, ac erga alios malignitate excuſsâ, mentem animi in iis ſedulò occupare potuiſſet. *Deſider. Herald.* animadverſ. in *Salmaſ.* obſervat. in *Ius Attic & Rom.* l. 2. c. 7.

Salmaſius neminiſuorum temporum literato pepercit; nemo omnium qui ætate noſtrâ claruere. virulentum ejus dentem evaſit. *Nic. Heinſ* Not. ad *Ovid.*

Habebat hoc vir ille incomparabilis, ut uberrimo ingenio nulla ſufficeret manus, & ubi inſtituerat ſcribere, nec rerum nec verborum modum noſſet. *Ioan. Fric. Gronov.* in lib. de *Seſterriis*, 165[illegible]. p. 46. 47.

Scripſit librum pro *Carolo* I. Rege *Angliæ* magni nominis vir *Claudius Salmaſius*; ſed, ne quid diſſimulem, non reſpondet expectationi, admodum enim tumultuarius eſt, & graviter *Salmaſius* peccavit, quòd non diſtinxerit inter varias *Regnorum* ſpecies; ſed ita differit ac ſi ſimpliciter omnibus Regibus una eademque poteſtas; & quæ reperit apud Autores de *Regibus*, illa omnia *uni Regi* applicat; cùm tamen *Ariſtoteles* plures ponat *Regni* ſpecies, licet minus plenas vel mixtas. Debuiſſet potiùs argumentari ex legibus & conſuetudinibus *Regni Anglicani*, non ex iis quæ in hiſtoriis legerat. Excepit eum mordax Scriptor *Miltonus*, ſed in quo deſideres prudentiam & æquitatem judicii: in Sarcaſmo eſt artifex, unde petulans ejus ingenium ſatis ſe prodidit. *Herman. Conring.* de Regn. *Angl.*

Salmaſii de *Uſuris* librum vidiſſe te opinor. *Theologi* ſententiam ſuam vix probaſſe videtur. Noſti quàm periculoſum ſit in ejuſmodi argumentis ingenium exercere; præſertim cùm contra receptam ab omnibus ſententiam in aliam, & novam itur. *Marc. Zuer. Boxhorn.* in Litt. ad *Ioan. Iſaac. Pontanum*, p. 84.

Salmaſii Epiſtolæ prodierunt poſt mortem iſtius viri, doctrinâ variâ plenæ, ut fuit ille vir diffuſæ lectionis & ingenii; ſed paucæ illæ ſunt, quarum ego longè plures ab illo ſcriptas eſſe exiſtimo. In tantâ enim celebritate hominum viventi penè quotidianum fuit Epiſtolarum commercium quarum *αὐτοσχεδιάσματα* ipſi perierunt, & in angulo apud viros doctos ſparſim latent. Ut enim extemporalis fuit in omni lectione ſuâ, omniaque, prout ſemel conceperat, in typographiam miſerat: ita vix credibile eſt, Epiſtolas illum deſcripſiſſe: dolendum tamen eſt, intercidiſſe illas in quibus fortaſſe multa fuerunt, quæ prodeſſe orbi literario potuerint. Apud *Sarravium* non paucæ ejus Epiſtolæ leguntur, quas in opere illo Epiſtolarum non deprehendas. Reperiuntur & in Bibliothecâ Gudianâ nonullæ. *Dan. Georg. Morhof.* Polyhiſt. pag. 292.

Salmaſius Notas ad *Rhodii* aras deſcripſit ex *Iolobolo* Rhetore. *Colomeſ.* Opuſc. p. 138. *Iſ. Voſſ.* ad *Pomp. Mel.* p. 213.

* *Claudii Salmaſii* Opera prohibentur in Decreto 18. Decemb. 1646.

Varia ejus Opera variis in locis atque temporibus ſunt impreſſa.

In Effigiem *C. Salmasii* hæc Carmina composuit C. *Barlæus*.

Gallia *quo nuper, jam sidere* Leyda *superbit*,
Præluceat magnis artibus ista Pharos.
Hæc sunt perspecti, Lector, compendia Mundi,
Fronte sub hac Pallas *prodigiosa latet.*
Partimur doctrinam alii. Hic se tota recondit:
Immensosque habitat mens spatiosa Lares.
Scribite scriptores. Cui pagina scripta Solini *est,*
Judice me, scripti Circulus orbis erit.

FRIDERICUS SPANHEMIUS.

Clar. A. D. MDCXL.

AMbergensis Palatinus filius *VVigandi*, Senatoris Archipalatini, Theologus hoc seculo celeberrimus, *Genevæ* primò, dein *Lugduni Batavorum* Professor. Edidit varia, inter quæ eminent *Dubia Evangelica*, *Exercitationes de Gratiâ* Universali, *Miles Suecicus*, &c. Obiit Anno Chr. 1649. ætatis 49. *Heidan.* Oratione funebri.

Accuratissimus scriptor *Fridericus Spanhemius* in eximio illo Opere de *Dubiis Evangelicis*. *Bochart.* in Geograph. p. 104.

Spanhemius, vir planè eximius, superioribus diebus Professionem Theologicam feliciter apud nos est auspicatus. Talis *Atlas* illud cœlum debebat sustinere. *Marc. Zuer. Boxhorn.* in Litt. ad *Adrian. Hofferum*, *Lugd. Bat.* 1642 Novemb. 12.

Glorioßissimum me reputo quòd bene de me Dominus *Spanhemius* existimet; Virum enim illum maximi facio. *Balzacius*, Epistola 28. ad D. *Chapelain*. l. 20. Gallicè.

Vir magne, docta ingenii tui monumenta magno labore, magnisque vigiliis elucubrata, summâ cum voluptate, summo cum fructu vidi & legi. De Republicâ certè litterariâ mereri magis non poteras, quàm *Dubiis* tuis *Evangelicis*, dignis memoriâ, & laude seculorum. Non quòd vel *Dubia* statuatur *Veritas Evangelica* vel de ea ambigendum censeas. Absit ab homine *Christiano* qui aliquo pietatis sensu ducitur tam impia cogitatio. Sed *dubia*, quæ vel profanorum furor, vel infirmorum imbecillitas non invenit in *Scripturâ*, sed in *Scripturam* invexit, à radice revellere tibi fuit animus. Laudabili mehercule instituto! Nam non *ethnicorum* solùm, sed & *Iudæorum* ac *Arianorum* funesta agmina passim occurrunt, qui sacrilegâ prorsùs temeritate, *Veritatem Evangelicam* infeliciter subtiles, vel convitiis apertè lacessunt, vel per cuniculos labefactant, judicasti quâ polles prudentiâ, hoc scribendi genus non utile solùm, sed & necessarium esse, & sine crimine non debere negligi. Exemplo Patrum, *Tertulliani*, *Origenis*, *Epiphanii*, *Hieronymi*, *Augustini*, & aliorum, qui strophas Adversariorum detectas solidè elisérunt, & S. Scripturæ dignitatem masculè tutati sunt, ne hominum

Digitized by Google

hominum impiorum protervia ullo modo fraudi esset *Ecclesiæ Christianæ*, sed ut in luce & oculis omnium, *Veritas* clariùs splendesceret. *Iacob. Cruc.* in Epist.

Quàm est laudabile, multis linguis loqui posse & scribere. Uni genti nati videntur, quibus simplex est lingua, quibus bisulca & trisulca, pluribus. Inter hos nomen mereris, Clarissime *Spanhemi*, dum iis vocibus loqueris quibus se maximè explicat hodierna facundia. *Latinas* innuo & *Gallicas*, quarum documenta dedisti Scriptis luculentissimis. *Casp. Barl.* in Epist. ad *Frid. Spanhem. Amstelæ.* 18. Mart. 1645.

Plurimum me tibi debere profiteor, quòd Tomis secundo & Tertio *Dubiorum Evangelicorum* liberaliter me donaveris. Legi eos quamprimùm potui maximâ cum aviditate. Satis mirari nequeo diligentiam tuam in evolvendis tot *Interpretibus*, partim antiquis, partim novis, quibusdam etiam horum mihi ignotis hactenus; tum verò non pauca *Chronologiæ, Historiæ* præceptorum video abste quàm ab aliis enucleatiùs exposita. Neque doleo quædam, quæ ego pridem annotaveram, mihi tuo labore præpta. Quin gaudeo potius meum judicium tuo, viri tam eruditi, judicio confirmari. *Hug. Grot.* in Litt. dat. *Lutet.* 16. Feb 1639.

Facultas *Theologica* per obitum *Spanhemi* adhuc vacat. Majorem certè orbitatem pati non potuit *Academia*. Utinam illa illucescat aliquando dies, quà surrogetur in locum defuncti, qui cum eo paria faciat, sed mihi crede facilius reperietur qui locum subibit, quàm qui implebit. Doleo sæpe mecum extinctum hoc lumen seculi, decus virtutum, & principem ingenii, & doctrinæ, omnique scientiarum genere cumulatissimum. Sed ita Deo visum, cujus voluntati nostram subjici par est. *Iac. Cruc.* in Epist. ad *Ivan. Cruc.* p. 516.

* *Friderici Spanhemii* Dissertationes Theologico-Historicæ omninò prohibentur. Index *Romæ* impress. 1681.

Extant Dubia Evangelica 2. Vol. in 4°. *Genevæ* 1639.

HENRICUS VALESIUS.

HIstoriographus Regius, natus est *Lutetiæ Parisiorum* anno Chr. 1603 4. Idus Septembris, die Mercurii. Obiit Nonis Maii Anno Christi 1676. Clar. An. D. MDCXL.

Scripsit Notas & Annotationes in *Ammianum Marcellinum*, in *Eusebium, Socratem*, & *Evagrium*, &c. Multa in Scriniis volumina morieus reliquit, partim absoluta, partim imperfecta. Ejus Notæ in *Valerii Harpocrationis* Lexicon editæ sunt *Lugd. Batav.* 1682. 4°. Unum oculum amiserat.

Vir summus summos *Grammaticos*, & *Rhetoricos*, atque adeò *Oratores* ipsos plurimùm supergressus est: quippe qui *Græcas, Romanas* & *barbaras* notas habebat *antiquitates*, cui erat *Historia* sacra prophanaque comperta, qui *Græcum Latinumque* sermonem tamquam *Patrium* noverat; qui denique ad magnitudinem ingenii, vimque & acrimoniam judicii, assiduâ lectione, ac meditatione variam & interminatam in omni literarum genere doctrinam adjunxerat. *Haarian. Vales.* frater in *Vit. Hen. Vales.*

Nemo *Criticorum* Professionem suam magis condecoravit quam **Dominus** *Valesius*, omnibus ad illam rite exercendam necessariis dotibus instructus erat, ejusque dignitatem magno cum splendore tuitus est imo & adauxit. *Judicia* Eruditor. Paris. 1685. Gall.

Dominus *Valois* inter totius Regni Græcæ linguæ cultores excelluit, & in Ecclesiæ ac Imperii Historia versatissimus erat, in omnibusque argumentis ab *Eusebio Socrate, Sozomeno, Theodoreto Evagrio* pertractatis. Quapropter ex omni parte respondit expectationi justisque *Cleri Gallici*, qui ei ut totius Seculi viro ad hoc maximè idoneo glorioſam demandaverat provinciam Historicos vertendi, si mandatum idem non exequeretur Dominus de *Morth. I Tholose* Archiepiscopus. Certóque affirmari potest illum nedum obscuravisse & delevisse omnes illorum Authorum versiones ante se elucubratas, sed etiam pauciſſimos *Interpretes* ipsum nec superare imò nec adæquare posse. Quædam tamen loca occurrunt in aliquibus harum *Versionum* ubi Doctus ille vir, Criticorum hodiernorum judicio, ambobus suis oculis opus habuisset. *Idem.* Gallicè.

Eruditus *Henricus Valesius* omnium *Eusebii* Versionum vitiis observatis aliam iis absolutiorem elaborare molitus est. Illam adjunxit *Græco* contextui ad quatuor manuscripta recognito, Doctissimasque Notas eidem addidit. Ejus Versio Literariæ Reipublicæ applausum omniumque Eruditorum promeruit. Duobus attributis parum vulgaribus ornari potest, quod nimirum & elegans & literalis sit. Critici quidam aliquos tamen lapsus in illa observaverunt; Sed omnibus satisfacere impossibile est, difficillimumque in tantæ prolixitatis opere nusquam hallucinari. *Ell.* du *Pin.* in Biblioth. Nov. Vol. 2. pag. 9. Gallicè.

Negari non potest, quòd in Notis *Valesianis* in *Harpocrationis Lexicon* plurima occurrant, quæ *Scripturam* non intellectam aliis aperiunt, tetterrima *Scriptorum* loca restituunt, *Latinos Græcorum* interpretes corrigunt, *Historiam* multis partibus illustrant, obscurissima *Fabularum* deridicula, & nativum Verborum atque dicteriorum leporem, qui in Fabularum scenis discitur, revelant; Poëtarum quoque & oratorum lusus ac delicias, suavitate *Græca* conditas *elegantia*, sine fuco sistunt. Ut taceamus, quæ in cognitione *Autorum*, *Græcorum* præsertim, in doctrinâ *Græcæ* linguæ, in tribunalis *Græci* formulis & harum Origine, in contractuum, & *forensium Actionum* generibus necnon in rebus *Geographicis* & *Chronologicis* illustrata ab eodem hîc reperiuntur. *Acta Eruditor.* vol. 1. p. 250. 251.

Ediderat anno 1636. *Parisiis Marcellinum Henricus Valesius*, vir de literis egregiè meritus, ex manuscriptorum Codicum fide doctisque conjecturis, quantum fieri potuit, emendatissimum, notisque illustratum perquam eruditis. Ex quo tempore & familiaris magis reddi hic *Autor* eruditis cœpit, à cujus lectione antea quamplurimos tot in eo lacunæ ac mendæ absterruerant: & *Editio* præcipuè illa *Valesiana* distractis brevi tempore *exemplaribus*, summo apud doctos omnes in pretio fuit. *Ibid.* ut supra p. 13. 14.

Henricus

Digitized by Google

Henricus Valesius, vir eruditione cum maximis hujus ac superioris ætatis *Philologis* comparandus. *Colomes.* 44. in Paralipom. ad Chartoph. Eccles. Gul. Cave p. 44.

Henricus Valesius vir summus, cujus mors nuper rei *literariæ* ingentem imposuit & irreparabilem plagam, omnibus eruditis diutissimè lugendam. *Ioan. Georg. Grav.* Præfat. ad *Ciceron.* Epist. cum Not. Var.

Ingeniorum nostræ ætatis principem vocat idem *Gravius* Tom. 2. Not. in Ep. *Ciceron.* p. 407.

JOHANNES LUDOVICUS GUEZIUS BALSACIUS.

Gallus, Poëta *Latinus*, obiit anno Dom. 1654. Reliquit tres libros Carmi- Clar. An. D. num, item Epistolas, &c. MDCXL.

Ioannes Ludovicus Guezius Balzacius, celebris ille scilicet, cui nemo non *Gallicè* modò, sed *Latinè* etiam scribentium elegantiæ palmam non facilè cedat. *Gassend.* de Vit. *Peiresk.* p. 250.

Balzaci literæ selectæ, *Gallico* sermone scriptæ, *Amstelodami* apud *Elzevirios* editæ an. 1656. in 12°. Apud populares suos varia expertus est judicia ob novum aliquod dictionis genus in *Gallico* sermone: Est enim argutus, floridus, Metaphoris aliquantulum indulgens; quæ scribendi ratio quibusdam, qui castigatiores videri volebant, displicuit. Nam Satyræ adversus illum scriptæ & integri libri, quos ipse tamen validè satis excepit & retudit. Latinas Epistolas scripsit, quæ ratæ sunt, in quibus singularis quidam Linguæ Latinæ nitor, & *Gallica* quædam facundia, optimè ad sermonis Latini genium applicata. In *Gallicis* Epistolis habentur singularia de rebus literariis & auctoribus judicia. Non has tantum, sed & aliorum *Gallorum*, Epistolas perstringit *Iacobus Hovvelius* in literis suis familiaribus, *Anglicâ* linguâ scriptis; nam Epistolâ primâ dicit, vicinos suos transmarinos, vernaculâ linguâ scribentes, stylo uti marcido, qui similis sit corpori carnolo sine junctură & arteriis. Vocat eorum expressiones *Helicas*, & meris verbis flatulentas, arancarum telas, quæ non stringant Lectores. Illæ Epistolæ, quas junior edidit *Balzacius*, turgent Metaphoris, & aliquid *Asianici* sonant. Maturiore ætate temperavit sibi paululum, & quod tumidum antèà videbatur, in molliu dicendi genus commutavit. Si quid ego judico *Gallicæ* illius eloquentiæ, vel potiùs grandiloquentiæ, quam Genti illi familiarem in *Sulpitio Severo*, *Eutropio* aliqui, in *Budæo* Erasmus notavit, specimen in illo quoque observare mihi videor. Magna interim partium studia fuerunt in *Galliâ* adversus hujus viri eloquentiam, aliis ut novam integris libris damnantibus; aliis ut perfectissimi sermonis exemplum imitantibus. Historiam omnem ejus rei prolixâ dissertatione complexus est *Sorelius* in Bibliothecâ Gallicâ. In *Balzacii* Epistolis notari merentur, quæ habet de lite inter *Casaubonum* & *Grotium* super præstantiâ *vini* & *cerevisiæ* pag. 313. *Francisci Guieti* Rusticum Epigramma pro *vino* adversus *Batavos Cerevisiæ* potores illic legatur. *Grotii Phaleucus* pro *Cerevisiâ*

Digitized by Google

Nemo *Criticorum* Professionem suam magis condecoravit quam Dominus *Valesius*, omnibus ad illam rite exercendam necessariis dotibus instructus erat, ejusque dignitatem magno cum splendore tuitus est imo & adauxit. *Judicia* Eruditor. Paris. 1685. Gall.

Dominus *Valois* inter totius Regni Græcæ linguæ cultores excelluit, & in Ecclesiæ ac Imperii Historia versatissimus erat, in omnibusque argumentis ab *Eusebio Socrate, Sozomeno, Theodoreto Evagrio* pertractatis. Quapropter ex omni parte respondit expectationi jussisque *Cleri Gallici*, qui ei ut totius Seculi viro ad hoc maximè idoneo gloriosam demandaverat provinciam Historicos vertendi, si mandatum idem non exequeretur Dominus de *Monteh. I Tholose* Archiepiscopus. Certóque affirmari potest illum nedum obscuravisse & delevisse omnes illorum Authorum versiones ante se elucubratas, sed etiam pauciissimos *Interpretes* ipsum nec superare imò nec adæquare posse. Quædam tamen loca occurrunt in aliquibus hatum *Versionum* ubi Doctus ille vir, Criticorum hodiernorum judicio, ambobus suis oculis opus habuisset. *Idem.* Gallicè.

Eruditus *Henricus Valesius* omnium *Eusebii* Versionum vitiis observatis aliam iis absolutiorem elaborare molitus est. Illam adjunxit *Græco* contextui ad quatuor manuscripta recognito, Doctissimasque Notas eidem addidit. Ejus Versio Literatiæ Reipublicæ applausum omniumque Eruditorum promeruit. Duobus attributis parum vulgaribus ornari potest, quod nimirum & elegans & literalis sit. Critici quidam aliquos tamen lapsus in illa observaverunt; Sed omnibus satisfacere impossibile est, difficillimumque in tantæ prolixitatis opere nusquam hallucinari. *Ell.* du *Pin.* in Biblioth. Nov. Vol. 2. pag. 9. Gallicè.

Negari non potest, quòd in Notis *Valesianis* in *Harpocrationis Lexicon* plurima occurrant, quæ *Scripturam* non intellectam aliis aperiunt, tetterrima *Scriptorum* loca restituunt, *Latines Græcorum* interpretes corrigunt, *Historiam* multis partibus illustrant, obscurissima *Fabularum* deridicula, & nativum Verborum atque dicteriorum leporem, qui in Fabularum scenis discitur, revelant; Poëtarum quoque & oratorum lusus ac delicias, suavitate *Græca* conditas *elegantiæ*, sine fuco sistunt. Ut taceamus, quæ in cognitione *Autorum*, *Græcorum* præsertim, in doctrinâ *Græcæ* linguæ, in tribunalis *Græci* formulis & harum Origine, in contractuum, & *forensium Actionum* generibus necnon in rebus *Geographicis* & *Chronologicis* illustrata ab eodem hîc reperiuntur. *Acta Eruditor.* vol. 1. p. 250. 251.

Ediderat anno 1636. *Parisiis Marcellinum Henricus Valesius*, vir de literis egregiè meritus, ex manuscriptorum Codicum fide doctisque conjecturis, quantum fieri potuit, emendatissimum, notisque illustratum perquam eruditis. Ex quo tempore & familiaris magis reddi hic *Autor* eruditis cœpit, à cujus lectione antea quamplurimos tot in eo lacunæ ac mendæ absterruerant: & *Editio* præcipuè illa *Valesiana* distractis brevi tempore *exemplaribus*, summo apud doctos omnes in pretio fuit. *Ibid.* ut supra p. 13. 14.

Henricus

Digitized by Google

Henricus Valesius, vir eruditione cum maximis hujus ac superioris ætatis *Philologis* comparandus. *Colomes.* 44. in Paralipom. ad Chartoph. Eccles. Gul. Cave p. 44.

Henricus Valesius vir summus, cujus mors nuper rei *literariæ* ingentem imposuit & irreparabilem plagam, omnibus eruditis diutissimè lugendam. *Ioan. Georg. Grav.* Præfat. ad *Ciceron.* Epist. cum Not. Var.

Ingeniorum nostræ ætatis principem vocat idem *Gravius* Tom. 2. Not. in Ep. *Ciceron.* p. 407.

JOHANNES LUDOVICUS GUEZIUS BALSACIUS.

Gallus, Poëta *Latinus*, obiit anno Dom. 1654. Reliquit tres libros Carmi- Clar. An. D.
num, item Epistolas, &c. MDCXL.

Ioannes Ludovicus Guezius Balzacius, celebris illescilicet, cui nemo non *Gallicè* modò, sed *Latinè* etiam scribentium elegantiæ palmam non facilè cedat. *Gassend.* de Vit. *Peireskii* p. 250.

Balzaci literæ selectæ, *Gallico* sermone scriptæ, *Amstelodami* apud *Elzevirios* editæ an. 1656. in 12°. Apud populares suos varia expertus est judicia ob novum aliquod dictionis genus in *Gallico* sermone: Est enim argutus, floridus, Metaphoris aliquantulum indulgens; quæ scribendi ratio quibusdam, qui castigatiores videri volebant, displicuit. Nam Satyræ adversus illum scriptæ & integri libri, quos ipse tamen validè satis excepit & retudit. Latinas Epistolas scripsit, quæ raræ sunt, in quibus singularis quidam Linguæ Latinæ nitor, & *Gallica* quædam facundia, optimè ad sermonis Latini genium applicata. In *Gallicis* Epistolis habentur singularia de rebus literariis & auctoribus judicia. Non has tantum, sed & aliorum *Gallorum*, Epistolas perstringit *Iacobus Hovvelius* in literis suis familiaribus, *Anglicâ* linguâ scriptis; nam Epistolâ primâ dicit, vicinos suos transmarinos, vernacula linguâ scribentes, stylo uti marcido, qui similis sit corpori carnoso sine junctură & arteriis. Vocat eorum expressiones *Helicas*, & meris verbis flatulentas, aranearum telas, quæ non stringant Lectores. — Illæ Epistolæ, quas junior edidit *Balzacius*, turgent Metaphoris, & aliquid *Asiatici* sonant. Maturiore ætate temperavit sibi paululum, & quod tumidum antea videbatur, in molliu dicendi genus commutavit. Si quid ego judico *Gallice* illius eloquentiæ, vel potiùs grandiloquentiæ, quam Genti illi familiarem in *Sulpitio Severo*, *Eucherio* aliqui, in *Budæo* Erasmus notavit, specimen in illo quoque observare mihi videor. Magna interim partium studia fuerunt in *Gallia* adversus hujus viri eloquentiam, aliis ut novam integris libris damnantibus; aliis ut perfectissimi sermonis exemplum imitantibus. Historiam omnem ejus rei prolixâ dissertatione complexus est *Sorelius* in Bibliothecâ Gallicâ. In *Balzaci* Epistolis notari merentur, quæ habet de lite inter *Caietum* & *Grotium* super præstantiâ *vini* & *cerevisiæ* pag. 313. *Francisci Caieti* Rusticum Epigramma pro *vino* adversus *Batavos Cerevisiæ* potores illic legatur. *Grotii Phaleucus* pro *Cerevisiâ*

Digitized by Google

Cerevisiâ inter poëmata ejus reperitur. *Dan. Georg. Morhof.* Polyhist. p. 295. 296.

Nec veterer *Balzacii* Latinas Epistolas cum Epistolis *Antiquorum* comparare, ac nescio, an etiam præferre debeam: *Ciceronianas* excipio, nihil enim illis in eo genere perfectius [illegible]sunt tamen, quibus aliquæ nimis cultæ & compositæ, nec satis faciles & familiares ex *Balzacianis* istis videantur. *Ægid. Menag.* in Epist. ad *Christianam Suedorum* Regin. præfix. Carminib. *Balzac.*

Epistolarum tuarum conceptus graves sunt & à vulgaribus cogitatis non minus remoti sunt quàm consormes sensui communi virorum qui peracti judicio valent: Earum dictio pura est, verba verò ejus sunt delectûs qui cum laudabili simplicitate consistere potest, earum sensus perspicuus & nitidus, & periodi suis omnibus numeris absolutæ. Cardinalis *Richelius* Epistola ad *Balzacium. Parisiis* 4. Febr. 1624. Gall.

Stylus ejus argumentorum adeo jucundorum naturæ tam congruus est, ut *Axiomata* ejus *Politicâ* vel ipsarum fœminarum captui attemperentur, ejus verò *Amatoriæ* Epistolæ Philosophorum gravitatem non offendant. Apologia pro D. *Balzacio.* Gall.

Quòd si Artem minùs atq; Artificem, *Poësin* dico atq; *Balzacium* amares, *Balzacii* certè Versus non amare non posses; ita sunt *Latini* & castigati; ita canori atq; rotundi, adeo abhorrent ab omni verborum vilitate, adeò in iis omnia vivunt, & moventur; tanta vis est atque sublimitas; tam felix audacia; tam nihil puerile, nihil otiosum atque arcessitum. Propter quæ, *Hugo Grotius*, *Nicolaus Borbonius*, *Francisc. Guietus*, *Hadrianus Valesius*, *Carolus Feramusius*, ut sûmi Poetæ, ita Poetarum judices exactissimi, *Balzacium* inter eximios hujus seculi Poëtas collocarunt. *Ægid. Menag.* in Epist. ad *Christin. Sued.* Regin. præfix. Carmin. *Balzaci.*

Si *Balsaco* tuo visum fuisset, Nobilissime Virorum, intra patrium sermonem, cui exornando totum se impendit, nominis existimationem cohibere, nemo tam præclaro instituto non faveret. Majoris verò eruditionis famam cùm ambiret, ne disertus magis, credo, quàm eruditus videretur, summum decus seculi aggressus est, qui ingenio sublimi, nec judicio minori, tum scientiarum omnium cognitione, & antiquitatis utriusque instructus, nusquam jam hærere potest. Id tentandum interim suscepit, quod cùm omnia sint summa, inter prima ejus monumenta numeramus; *Herodem* scilicet, *Infanticidam*: Tragœdiam, ut breviter hoc dicam, excitatam & cœlestem: quam universus ordo Literatus cum stupore admirationis legit, prædicatque. Quæ *Antiquitatis* ita vim omnem geniumque expressit, ut (ne quid dicam amplius) æquarit. *Marc. Zuer. Boxhorn.* in Epist. ad *Constantin. Hugenium*, *Lugd. Bat.* 1636. Jul 12.

Superat utrumque [*Ioannem Auratum* & *Ioannem Bochotium*] *Io. Ludovicus Guezius Balzacius*, cujus in versibus felix audacia, nihil jejunum, otiosum, accersitum. Solebat dicere *Ioannes Saracenus*, superari *Balzacium* à paucis in genere levi & æquabili, in gravi & sublimi à nullo æquari. Nexum tamen Poëticum alicubi requiret Lector, & alicubi collisiones verborũ asperiores forsan aversabitur, utcunq; cætera ejus scripta ultimam propemodum limam receperint. Tres *Carminum* ejus libros edidit illustris *Ægidius Menagius*, varii argumenti in quibus

Epica

Epica cum *Elegis* de principatu certant. Inter *Epica* præstat *Christus Villor*, inter *Elegos* propemodum *Amyntas*. *Borrich*. de Poët. p. 111, 112.

Vir ingenio compto, & *Gallica* eloquentiæ laude clarus, *Balzacus*, sed in Religione plus quàm infans. *Molinæus* Præfat. ad Hyperaspist.

Extant opera ejus *Gallicè* Tom. 2. in fol. *Paris*. 1665.

CASPAR BARLÆUS

Antverpianus, Doctor Medicus, primùm Logices in Academiâ *Lugduno-Batavâ*, post Philosophiæ Moralis apud *Amstelod*. Professor, obiit Anno 1647 Reliquit. Carmina, Orationes, & Epistolas. Clar. An. D. MDCXL.

Casparus Barlæus, dubium Poëta melior, an Philosophus. *Voss*. de Grammat. lib. 1. c. 3.

Barlæus, Orator & Poëta *Batavus*, cuivis *Antiquorum* comparandus. *Hofman*.

Barlæo valetudinem opto prosperiorem, vel *Poëseos* causâ quam ornat. *Hug. Grot*. in Epist. ad *Voss*. Cal. Jan. 1638.

Poësi plurimum valet, vinctâque numeris oratione sublimè incedit; sed nèc solutâ minus disertus est. *Valer. Andr*. in Biblioth. *Belgic*.

Ita admirando planè artificio, & incredibili *Auditorum* delectatione ac fructu, apud *Amstel*. *Logicam* exponit vir summus, & clarissimus *Caspar Barlæus*, quem meritò numerare soles inter primarios *Reip. Literariæ* proceres. *Jo. Beverovic*. ad *Jo. Westerburgium* de Vit. term. p. 169.

Magni viri [*Barlæi*] insignem doctrinam nunquam non veneror, laudo, prædico. *Jo. Westerburg*. ad *Jo. Beverovic*. p. 179.

Ille vatum nostri seculi Princeps *Barlæus*. *Marc. Zuer. Boxhorn*. in Epist. ad *Pontanum*, p. 4.

Nec in *Belgis* defecit Genius Poëticus, sed nonnunquam gloriam Veterum propemodum obscuravit. Sanè *Caspar Barlæus Antverpianus*, & inventionum artificio, & cultu dictionis, optimo cuique *Antiquorum*, etiam ipsi *Claudiano* palmam dubiam facit, in quocunque argumento, quocunque *Poëmatum* genere o. pido nitidus, facundus, exquisitus: dignus qui ab omnibus *Heliconis* alumnis in sinu gestetur, ità piè & suaviter *Sacra* emodulatur, masculè *Heroum* gesta, opportunè & convenienter varietatem Actionum Humanarum; ubique experrectæ industriæ, cui accedit nativa quædam facilitas, copia, majestas. Agnovit illam dexteritatem *Card. Richelius*, & lecto *Panegyrico* cujus exordium, *Nunc nova purpurei sumens exordia fasces*, planè Regiâ munificentiâ prosecutus est. Ad summam, in uno *Barlæo* ostendere voluit Natura, *Phœbum* semper juvenem esse, nec cum mundo effœto consenuisse. *Borrich*. de Poët. p. 140.

Barlæi Epistolæ facetiis & salibus perspersæ multa istius temporis notabilia sæpè memorant. Fuit *Barlæus* Philosophus & Poëta præstantissimus, quanquam à *Batavis* ipsis non magni æstimatus; ingenium fœcundissimum & festivissimum habuit,

Digitized by Google

habuit, in *Elegia*, *Seazonte* & *Phaleucis* mirè ſuavis & argutus, in *Epico* carmine luxuriâ nimia penè moleſtus : Quam ejus loquacitatem conte ptim habuere *Heinſius* aliique caſtigatiores Poetæ. Id certè verum eſt, in delectu verborum non multùm ſe cruciaſſe, ſed primos impetus plerumque eſſe ſecutum, & ingenii ſui ubertatem. Miſero fato periit, puteo ſubmerſus; an ſponte, an caſu, incertum. Ejus extant Epiſtolæ, quas non adeò ob dictionem legi velim, quàm ob argutias & urbanitatem : Facetiarum pleniſſimus eſt, ubique jocis circumfluens ; ac incidunt nonnunquam, quæ ad Hiſtoriam literariam ſui temporis, præcipue in *Batavia*, pertinent. Lepida inter alia Epiſtola eſt LXXI. quam ad *Petrum Gruterum* Ludimagiſtrum ſcripſit, hominem in ſtylo *κακόζηλον* & antiquarium, ubi per mimeſin perpetuam eum cum ſtylo ſuo exagitat. Erit verò *Gruterus* etiam inter *Simias Lipſianas*; ſed qui præter *κακοζηλίαν Lipſianam* mirè ineptus eſt in frigidis Alluſionnibus & verbis Antiquitatis. *Dan. Georg. Morhof.* Polyhiſt. p. 300, 301.

In *Barlæi* Epiſtolis habent *Lectores* quod diſcant, *Hiſtorici* quod notent, *Theologi* quod animadvertant. De rebus ſacris, de veritate pacificà, de Religionis libertate diſſerit Auctor tam piè quàm animosè: de *Philoſophorum* arcanis ſagaciter & perſpicuâ ſubtilitate. Erga familiares officioſus eſt ſcriptor, in fautores gratus, cum gaudentibus gaudet, & dolentibus præbet ſolatium. Sic miſcet utile dulci, rerum argumentorumque varietate, monitis, jocis, ſalibuſque. Plura adderem, ſed non eget domeſtico teſte. *Gerard. Brandt.* in Epiſt. ad *Arnold. Hooft.* præfix. Epiſt. *Barlæi.*

Barlæi jactura, cujus aliquas circunſtantias à me petis, cum *Walæi* & *Veſlingii* interitu non eſt conferenda, quamvis præclarus vir fuerit ille ; plures enim ſemper exiſtent eximii *Poetæ* quam eximii *Medici*. *Amſtelodami* cum degeret, de vitæ illius exitu varii ſpargebantur rumores, ac ſi melancholia quædam ipſum accelleraſſet. Verum quidem eſt quod cùm in Principis *Auraici* obitum Funebrem Orationem carmine concinnaſſet, Doctor autem *Spanhemius* alteram proſa pronunciaſſet, impatientiſſimè renumerationis inæqualitatem toleraverit, ut enim feſtivè dixit Dom. *Salmaſius*, mira hæc fuit hallucinatio, quod *Equitis* ſtipendium Pediti, *Peditis* vero Equiti perſolveretur: *Barlæus* quingentas tantum libras, alter verò quingentos nummos accepit. *Sorbiere* Epiſt. ad Dom. *Patin* pag. 442. Gall.

Socinianus nec ſum, nec fui, vellent quidem me eſſe, qui explendi in me odii materiam ſolicitè quærunt. Sed his innocentiam meam pro ſcuto opponam. *Barl.* ipſe in Epiſt. ad *Petr. Cunæum*, 12. Septemb. 1636.

Extant ejus Poëmata, *Lugd. Batav.* 1628. 8°.

Extant ejus Epiſtolæ, *Amſtel.* apud *Jo. Blaeu.* 1667. 8°.

JOANNES

Digitized by Google

JOANNES MORINUS

NAtione *Gallus*, Patriâ *Blesensis*, Congregationis Oratorii Presbyter, Obiit ann. 1659. ætatis 68. Clar. A. D. M D C L I.

Edidit Biblia *Græca* Interpretum LXX. Item Exercitationes *Ecclesiasticas* in utrumque *Samaritanorum* Pentateuchum: Tractatum de Sinceritate *Hebraici Græci*que Textus dignoscendâ, contra *Taylerum*, *Bootium*, ac *Mussium*, Grammaticam *Samaritanam*, &c.

Vir impensè doctus *Ioannes Morinus* è Congregatione Oratorii. *Gassend.* in Vit. *Peiresk.* p. 68.

Orientalium literarum peritissimus *Ioannes Morinus*. *Voss.* in Harmon Evang. pag. 50.

Io. Morinum Congregationis Oratorii Presbyterum, in linguis Orientalibus fuisse versatissimum, sed *Pentateucho Samaritano* nimis addictum scripta clamant. *Paul. Colomes Gal.* Orient. p. 166.

A Domino *Patin* audivi, Cardinalem *Richelium*, cùm aliquando de *Io. Morino* Oratorii Presbytero incideret sermo, dixisse ipsum egregium esse ingenium, seque illum timere. *Paul Colomes.* Opusc. p. 129. Gall.

Nunquam interituram sibi peperit famam, quia vero merito superstructa erat. Pauci profundæ ejus eruditioni parem assecuti sunt. Præstantis erat ingenii, fœcundæ phantasiæ, memoriæque tam fidelis ut nihil unquam ipsi elaberetur eorum quæ ipsi concredita fuerant. *Moreri* Majori Dictionario Gallico.

Joannes Morinus vir doctissimus, cui multum ob labores in *Samaritano Pent.* docti omnes debent. *Brian. Walton* in Dissert. de Ling. Oriental. 1658. p. 41.

Mirum est *Jo. Morinum* virum aliàs doctissimum, statuere tam *Græcam* LXX. quàm vulgatam *Latinam* divinæ authoritatis esse, cùm inter se sæpissimè discrepent & contraria affirment. *Idem* ibid. p. 118.

Si *Capellum* cum *Morino* comparare liceat in iis quę uterque de rebus *Biblicis* composuit, in hujus quidem libris plus eruditionis apparet, sed quę sæpius sit extra rem, at in illo plus ingenii atque judicii qui nunquam à scopo aberret, & id quod sibi proposuit firmissimis rationibus comprobet. Vit. *Jo. Morini* præfix. Antiquit. Eccles. Orient. 1682. p. 69.

Utinam *Morinus* in tractandâ *Ecclesiæ* Disciplinâ & Historiâ omnem Operam suam collocâsset, neque agendum illi fuisset cum *Tayloris*, *Bootiis*, *Hottingeris*, *Mussis*, *Flavigniis* & aliis ejusmodi hominibus, qui illius, ut erat paulò iracundior ac difficilior, bilem commoverant: Haberemus enim maximam Theologiæ partem ab eo gravissimè tractatam, & non ex more *Scholasticorum* qui temerè & sine judicio de rebus magni ponderis sententiam ferunt, nihilque edunt in *Theologiam* præter sophismata & argutias quæ viros doctos ad risum & contemptum incitent. *Ibid.* p. 99. 100.

Digitized by Google

Nemo in Bibliorum Criticen plura imò nec eruditius scripsit quàm *Joann. Morinus* Oratorii Presbyter. Quoniam plurimos hodie sequaces habet, qui ejus Opiniones minùs accuratè excussas cæco impetu sectantur, non abs re fuerit si easdem majori sedulitate pensiculemus. Cum apud se statuisset alteram τῶν *Septuaginta* Editionem juxta Vaticani exemplar evulgare, & in Parisiensibus *Polyglottis* excudendum Hebraico-Samaritanum exemplar *Pentateuchi*, jam ab illo tempore animo molitus est hodiernum contextum Hebraicum quantùm posset destruere, ut eò magis τῶν Septuaginta Versionem & Hebræo-Samaritanum Pentateuchum commendaret, quasi depravatus esset textus Hebraicus Judæorum plurimus in locis, in quibus discrepat à Versione *Græca* τῶν Septuaginta, & ab Exemplari *Hebræo-Samaritano*, imò & ab ipsa Vulgata. De Ecclesia hac ratione se preclare meriturum putavit, omnibus mediis tuendo Veteres Versiones, quas usu diuturno approbaverat. Verùm fortassis non animadvertit Ecclesiam, dum authenticas declaravit Veterem τῶν *Septuaginta* Versionem, novamque B. *Hieronymi* Interpretationem, nunquam sibi propositisse Hebraicum Textum damnare, nec Judæos quod eundem deprævaverint accusare. In ejus Libris innumera sunt utilia, altissimaq; occurrit eruditio. Protestantes quidam *Morino* respondere conati sunt. Sed præterquam quòd præjudiciis in gratiam Judæorum pleni erant, adeo infirma sunt eorum responsa, ut facilè credituros sit Lector ratione nixum fuisse *Morinum* in omnibus quæ adversus *Massoretarum* textum Hebraicum in hisce libris attulit. Dominus de *Muis* sagaciùs multò *Hebræi* Textus Apologiam scripsit, eademque opera quibusdam *Joann. Morini* propositionibus respondit. Optandum tamen esset eum moderatiorem fuisse, nec consilium prætexendo *Morinum* acriùs oppugnandi, qui nimium ostentavit Zelum pro Veterum Versionum ab Ecclesia approbatarum propugnatione, ad alterum extremum tam prope illum non accessisse, *Massoræ* ascribendo plura ipsi minimè debita. Quamvis D. de *Muis* Hebrææ Linguæ peritus esset, totam tamen non videtur habuisse eruditionem necessariam ad bonum responsum *Morini* Libris opponendum. Orat. Presb. *Rich. Simon*. Hist. Crit. V. T. l. 3. c. 18.

Joannes Buxtorfius in Dissertatione de Literarum *Hebraicarum* genuinâ Antiquitate, *Morini* Exercitationes vocat Librum crudâ & indigestâ materiæ mole infertum & confertum.

Extant Biblia LXX. Interpret. cum Præfat. ac Prolegomenis, *Paris.* 3. vol. fol. 1628.

Extant Exercitationes in utrumque *Samaritanorum* Pentateuchum. *Paris.* 1631. 4°.

Extant Exercitationes Ecclesiasticæ. *Paris.* 1626. 4°.

SAMUEL BOCHARTUS

Clar. A. D. MDCL. Rhotomagensis, Anno 1599. natus, anno 1667. obiit. Fuit Theologus & Philologus eximius.

Scripsit

Digitized by Google

Scripsit *Hierozoicon*, & Geographiam Sacram, &c.

Samuel Bochartus Protestantis Religionis apud *Cadomenses* Minister fuit. Ejus propensio erat in politiores litteras, quarum callentissimus erat, assiduèque Poetas *Græcos & Latinos* Veteresque Patres legerat. Dom. *Bochartus* Linguarum etiam peritissimus erat, *Latinâ, Græcâ, & Hebraicâ* loquebatur & scribebat, Arabicæque satis gnarus erat. Ejus merita nedum apud ejus partium homines existimationem ipsi conciliarunt, sed etiam apud omnes apud quos probitas & Doctrina in pretio erant. Eorum illustrissimos indigitare haud difficile foret; sed observasse sufficiet eum à Regina *Suecia* Stokolmiam accitum fuisse anno 1652. ibique publicis signis eam ostendisse quanti ejus eruditionem faceret. *Moreri*, Diction. Gall.

Samuel Bochartus, illud sæculi nostri *Miraculum*, cujus si quis sit qui nomen ignoret, aut stupendam cum summâ modestiâ conjunctam eruditionem non suspiciat, næ illum penitus ἄμυσον esse oportet. *Jo. Lud. Fabric.* in Orat. inaugural. de Anim. immortalitat.

Samuel Bochartus eruditionis licèt Abyssus, adeò tamen propriæ opinionis & æstimationis expers fuit, ut haud semel commissos in scriptis suis errores publicè sit professus: *Ingenuè agnosco* (dicit inter alia Geograph. Sacr. lib. 2. c. 14.) *nos in iis errasse, quæ de* Caspiis *portis* & Nisæo *Campo diximus.* Adeo ut summo jure *Apuleianum* hoc convenire Viro huic dixeris quòd inter doctos nobilissimus, inter nobiles doctissimus, inter utrosque optimus, &, quod merito addas, inter omnes modestissimus fuerit. *Gul. Salden.* de Usu & Abusu Librorum.

Doctissimus, Linguarumque Orientalium peritissimus vir *S. Bochartus* in admirando opere; *Geographia Sacra. Ouzel.* Animadvers. ad *Minut. Felic.* pag. 34.

Vir longè doctissimus in illo diffusæ eruditionis opere, *Geographia Sacra. Pocock.* in portam *Mosis*. i.

Opus laboriosum, scilicet *Geographia Sacra*, & variâ eruditione refertum. *Voët.* in Biblioth. suâ, p. 420.

Quæ autem *Tarsis*, & ubi fuerit, nuper in *immortali Opere* demonstravit, quod tute scis, longè doctissimus *Bochartus*. *Tanaq. Faber.* Epist. l. 1. p. 36.

Samuel Bochartus, doctissimus & judicii absque controversiâ limatissimi. *Lambec.* l. Hist. lit. prodr. 4.

De quo adeundus *Bochartus* in admirando opere de *Animalibus Biblicis*: *Bochartus*, inquam, quem ut, dum viveret, veneratione singulari coluimus, ita nunc fato functum lugemus, cum omnibus bonis, quibus nota erat viri illius, in summâ omnium ferè linguarum & universæ antiquitatis peritiâ admirabilis morum probitas, pari modestiâ juncta. *Paul. Colomes.* Observat. Sac. pag. 127.

Samuel Bochartus, vir *Punica* Linguæ ad miraculum peritus, sed (proh dolor!) maximo Reip. Literariæ damno nuper ereptus. *Colomes.* in opusc. pag. 205.

Vir eruditionis cumulatiſſimæ *Samuel Bochartus. Petr. Gaſſend.* in epiſt. ad M. *Neuraum, Pariſ.* 7. Kal. Novem. 1653.

Batanea eadem eſt quæ *Baſan*, quod bene obſervat ſeculi noſtri ornamentum *Samuel Bochartus* in Geographiâ S. *Jo. Jonſ.* de Scriptor. Hiſt. Philoſoph. p. 286.

Samueli Bochart divini ingenii viro, & pro tali jam olim mihi noto, & ex quo noto, culto ſemper & amato, haud invitus accedam. *Meric. Caſaub.* ad Laërt. p. 4.

Obſervatione dignum eſt illud Doctiſſimi *Bochart*, qui multa de linguis antiquis nobis ſuppeditavit; *Babylonem* ſemper *Hebraica* Linguæ fatalem fuiſſe, tum ob Linguarum *Confuſionem* ibi factam, tum quòd *Judæi* captivi ibi linguam patriam dedidicerint. *Brian. Walton.* in Diſſert. de Ling. Oriental pag. 20.

De hoc *Homeri* loco *Athenæus*, l. 2. ſed *Samuel Bochartus* ſacrarum humanarumque literarum lumen clariſſimum, rem pro ſuâ ſingulari doctrinâ longè aliter tractavit in admirando opere, cui nomen eſt *Phaleg*. *Tanaq. Faber* Not. in *Longinum*, p. 288.

Hominum quotquot vivunt doctiſſimus *Bochartus*, *Iſ. Voſſ.* in obſerv. ad *Melam*, p. 197.

Idem non ſemel affirmat *Menagius* Not. ad *Laertium*, & *Joannes Scheffer* in op. de Milit. Navali, p. 341.

Sed neſcio quo fatorum conſilio, huic ultimo ſeculo nec merenti, nec talia æſtimanti, relervati ſunt eximii illi viri *Martinius, Spelmannus, Kilianus, Voſſius, Salmaſius, Bocharius, Junius, Menagius, Skinnerus*, qui primi *Etymologorum* nugarii deſierunt. vid. *Editor.* Etymol. Ling. *Anglican. Steph. Skinneri*, in Epiſt. ad Lect. Anno 1671.

Cadomenſis Bochardus eruditiſſimum Commentarium ad *Geneſeos* cap. 10. perfecit: in quo *Geographia Sacra* illuſtris & nova tractatio cum omnigenâ doctrinâ conjuncta ſuaviter te afficiet. *Cl. Sarrau.* ad *Salmaſ. Lut. Pariſ.* 15. Mart. 1645.

En mihi clatam mortem Viri, ſi quis uſquam gentium, in *Orientalibus Linguis* doctiſſimi. Is erat Dom. *Bochartus Cadomi* in Normannia Eccleſiaſtes, quem paucis horis abſtulit Apoplexia. Annum ſeptuageſimum nondum attigerat. Nimia animi contentio & in ſtudiis intemperantia obitum ejus unicè accelerârunt. Propediem Librum ſuum de *Paradiſo Terreſtri* prælo ſubmittere decreverat. Apud me habeo præclaros duos libros ab illo elucubratos de *Geographia Sacra* & de *Animalibus Biblicis*, eoſque interdum cum voluptate lego. Ejuſmodi homines nunquam mori deberent. *Guido Patin.* Epiſt. ſel. Epiſt. 158. Gall.

Bochartus duo ingentia volumina compoſuit quorum unum *Phaleg* alterum verò de *Animalibus Scripturæ Sacræ* inſcribitur, in quibus multa Bibliorum loca elucidavit: Verùm quoniam diffuſus, adirodum eſt ille Author, & vir Doctus, ac eruditione potius quam judicio valens haberi videtur affectaſſe, optan-

Digitized by Google

optandum eſſet ut duo illa Opera in compendium redigerentur, ea tantum retinendo quæ ad Librorum Sacrorum intelligentiam conferre poſſunt. Verum quidem eſt quòd pleraque eorum quæ referuntur cùm in *Phaleg*, tum in libro de *Animalibus* quorum mentio in Scriptura occurrit, meris ut plurimùm conjecturis nitantur: Sed id genus conjecturæ utiles quandoque ſunt, quatenus ſi per illas non ſemper detegatur veritas, ad errorem præcavendum ſaltem conducunt: Hac autem in re poſterior Liber, qui agit de Animalibus apud Authores Sacros memoratis, utiliſſimus eſſe poteſt; quamvis enim vera ignorentur nomina plerorumque *Animalium*, quorum *Biblia* meminerunt, ſatis quandoque lucis affert ad animalia quædam excludenda, quibus eadem nomina convenire nequeunt. *Rich. Simon.* Hiſt. Crit. V.T. l.3.c.20. Gall.

Liber quem *Bochartus* in lucem emiſit cui titulus *Phaleg*, præferri debet diſſertationibus quas idem *Arias Montanus* evulgavit etiam ſub nominibus *Phaleg & Canaam*, quæque *Apparatûs* ejus partem conſtituunt. *Idem* ibid. lib. 3. c.17.

Extat Geographia ſacra, *Cadomi* 16,1. fol.
Extat Hierozoicon, *Londini* 1663. 2. vol. fol.

Ultimum diem obiit loquens in *Cadomenſis* Adademiæ conſeſſu, die Lunæ 16. Maii 1667. quæ fuit occaſio cur D. de *Brieux* eleganti hoc Epitaphio ipſum decoraverit:

Scilicet hæc cuique eſt data ſors æquiſſima, talis
Ut ſit mors, qualis vita peracta fuit.
Muſarum in gremio teneros qui vixit ab annis,
Muſarum in gremio debuit iſte mori.

Dominus Bochart opulentus erat, opimum reliquit patrimonium filiæ unicæ quam *Rotamagenſis* Curiæ Senator quidam uxorem duxerat. Verùm ingenii ejus filiis multò ſolidioribus opibus gaudet. Potiſſimi ſunt duo illa egregia Opera quæ adhuc in vivis publici juris fecit. Prius eſt *Phaleg* ſeu *Geographia Sacra*: alterum vero de *Animalibus Sacræ Scripturæ*. Operam præterea navaverat in Tractatu de *Mineralibus*, *Plantis* & *Gemmis*, quorum in Sacris Codicibus mentio; in alio de Paradiſo Terreſtri, in Commentariis in Geneſin & in volumine Diſſertationum. Omnia ejuſmodi Fragmenta cum plurimis Epiſtolis eruditione refertis in Domini Le *Moine* amici ejus intimi manus pervenerunt; à quo quædam eorum evulgatum iri ſperabatur, ſed ob moleſtum quoddam negotium regno extorris factus, id nondum præſtare potuit; Profeſſor nunc *Lugduni Batavorum* electus hac de re forſitan cogitabit. Id tanquam certum mihi dictum eſt. *Moreri* Diction. Gallico.

JOANNES

Digitized by Google

JOANNES LAUNOIUS

Clar. A.D. MDCL. CONstantiensis, Theologus *Parisiensis*, natus est vicesimo primo Decemb. 1603.

Scripta ejus multa sunt & varia: cæteris verò palmam præripiunt, Quinque Tomi Epistolarum: Opusculum de *Dionysiis*: Tractatus de variâ *Aristotelis* in Academiâ *Parisinâ* fortunâ: Dissertatio de rectâ *Nicani* Canonis 6. intelligentiâ: De mente *Concilii Tridentini* circa satisfactionem in Sacramento Pœnitentiæ: De Commentitio *Lazari, Magdalenæ, & Marthæ* in *Provinciam* appulsu: De verâ causâ secessûs *Brunonis* in Desertum: Dissertatio de Auctoritate negantis Argumenti: Judicium de *Hadr. Valesii* disceptatione de *Basilicis*.

Martinus Schoockius part. 2. fab. *Hamel.* c. 20. ait. *Launoium* esse serium & eruditum Veritatis antistitem, ac vindicem: Scriptaque illius uni veritati eruendæ dicata esse.

Joannes Launoius, vir [ex elogio *Ægidii Menagii*] doctissimus, humanissimus, & inter *Theologos Parisienses* (nam talem esse *Launoium*, ne vel ipse livor negaverit) celeberrimus. Utinam verò diutiùs vixisset Autor non minus doctissimus quàm diligentissimus, ut multos labores suos utilissimos continuare absolvereque potuisset! *Acta Erudit.* Mens. Jul. 1686.

Nemo est inter hujus seculi Scriptores qui merito suo apud cordatos omnes majori in pretio sit habitus, quàm *Joannes Launoius*. Quinetiam citra invidiam dixerimus, vix alium inveniri, qui majore tum candore, tum ingenii acumine, sepositio omni *partium* studio, res *sacras* tractarit, atque imperiti vulgi errores animosiùs impugnârit, aut etiam feliciùs prostraverit. *Elog. Ioann. Laun.* 12°, Impress. *Lond.* 1685. vid. præfat.

Parisiensis Theologus φιλαληθὴς, qui cum *Iacobo Sirmondo*, candidissimo nuper sociorum, magno studio, spretis suorum calumniis, Gallicanam Ecclesiam fabulis liberare hodie nititur. *Conring.* præfat. in *Cassand.* & *Wicel.*

Multum tribuo Viri judicio, utpote quod abundè ille mihi probavit eximiis aliquot libellis, quibus fabulas nonnullas Ecclesiasticas in vulgus receptas masculè explosit. *Idem* de Antiq. Acad. Supplem. 39.

Clarissimus *Sorbonæ* Doctor vocatur *Dalæo* de Cultu Relig. in Præfat. pag. 9. Ubi dissertatio illius *de Auctoritate negantis Argumenti* anno 1662. edita doctissima quoque dicitur.

Dominus *Launoius* bonus erat *Criticus*; Ad hoc autem magno fuerunt ei emolumento familiaria cum Jesuita *Sirmondo* colloquia. Omnes ferè *Gallicanarum* Ecclesiarum Veteres Traditiones *impugnavit*, sententiam suam *Sulpitii Severi* & *Gregorii Turonensis Epochis* superstruendo, quæ tamen omninò falsæ sunt, ut peritissimis pluribus Criticis persuasum est. *Moreri* Diction. Gall.

Nulli forsitan *Critici* inter Catholicos extiterunt, qui tanto cum emolumento tantoque successu libertate illa usus sit, quæ tam necessaria est iis omnibus

Digitized by Google

bus qui de aliorum Scriptis sanum judicium ferre volunt. Hujusmodi libertas audaciam eam in illo produxit, qua quisquam alius impunè fortassis agere non esset ausus: Hanc verò audaciam secuta est paulo nimia confidentia in propria sua authoritate, quæ ipsum ad præcipitata quandoque impulit judicia de Scriptis seu Operibus quibusdam non semper à se examinatis accuratione & acumine sibi solitis. Cætera tamen nunquam satis laudari posset Vir ille quoad fortitudinem illam qua promovit *Positivæ* liberationem à jugo servitutis qua premebatur à *Scholastica*. *Judicia* Eruditorum per *Bailletum* Parisiis 1685. Gallicè.

Extat de Variâ *Aristotelis* in Academia *Parisiná* fortunâ. *Hagæ Comitis* 1656. 4°.

Extat de rectâ Canonis *Nicæni* 6. intelligentiâ. *Paris.* 1662. 8°.

Reliqua ejus Opera variis in locis atque temporibus sunt impressa.

Epitaphum ejus hoc est:

D. O. M.

Hic jacet Launoius Constantiensis, Parisiensis *Theologus: Qui veritatis assertor perpetuus, Iurium Ecclesiæ & Regis acerrimus vindex, vitam innoxiam exegit: Opes neglexit, & quantulumcunque, ut relicturus, satis habuit. Multa scripsit nullâ spe, nullo timore: Optimam famam maximamque venerationem apud probos adeptus. Annum septimum & septuagesimum excessit: Animam Christo consignavit die 10. Mart. Ann.* 1678. *Hoc monumentum amico jucundissimo poni curavit* Nicolaus *le* Camus, *supremæ subsidiorum Curiæ Princeps.*

JOANNES LIGHTFOOT

NAtus est in ædibus Pastoris *Stoke* ad *Trentam* in Comitatu *Staffordiensi*, die Veneris 19. Martii 1602. Obiit *Eliæ* 6. Decemb. 1675. Clar. An. D. MDCL.

Composuit *Harmoniam Vet. & Novi Testamenti*: Horas *Hebraicas* in quatuor Evangelistas, multaque alia scripsit, quæ duobus Tomis fol. impressa sunt *Latinè Roterodami* 1686.

Ejus eruditio optimè ex Operibus ab eo editis nota est. Sita præsertim erat in Historiâ, Chronologiâ, Theologiâ Systematicâ, Orientalibus Linguis, sed præsertim in *Rabbinorum & Thalmudicorum* Scriptorum lectione ac cognitione. In hisce ultimis sine dubio multum temporis ac laboris impendit, ac puto me posse dicere, quantum quidem ex ejus Scriptis apparet, in utroque *Thalmude*, (in quorum intelligentia sita est potissimum eruditio *Judæorum*, quippe quibus eorum *Jus Canonicum & Civile* continetur) fuisse cum versatissimum & peritissimum omnium *Europæorum*———Stylus

Digitized by Google

Auctoris noſtri non caret ἐκκλησιολογίαις, imò etiam adverſus *Grammaticam* peccat; quod tribui debet perpetuæ verſationi *Thalmudiſtarum Rabbinorum*, libroſumque aliis Linguis *Orientalibus* conſcriptorum, quorum genius valdè diſtat ob *Occidentalium* genio; & rarę lectioni Auctorum noſtrorum qui linguâ vernaculâ uſi ſunt, quod compoſitionibus ſuis ac cogitationibus ſatis occuparetur; & aliquando etiam forte hoc inde oritur, quòd ſingulares admodum ſint ejus Opiniones. Obſervari etiam poteſt, eum ſæpè multùm differre à pleriſque omnibus *Chronologis*, ut in tempore *Nativitatis Chriſti*, tempore à *Chriſti* Baptiſmate ad ejus mortem, duobuſque terminis ſeptuaginta *Hebdomadum Danielis*. In ſupputatione à *Diluvio* ad *Abrahami* Nativitatem differt à pleriſque aliis ſexaginta annis, idque propter diverſam interpretationem *Geneſ* 11.26. & quia probat *Abrahamum* non fuiſſe maximum natu filiorum *Therachi*. Vid. *Georg. Bright* Præfat. ad Opera *Jo. Lightf.* Impreſſ. vol. 2. fol. *Retored.* 1686.

De le *Moine* eruditus Miniſter Eccleſiæ Reformatæ *Rothomagenſis*, in epiſt. ad Doctorem *Worthingtonum*, verba faciens de Notis ſuis & exercitationibus in *Joſephum*, ait; In iis utor ſæpiſſimè notis *Lightfootii Thalmudicè* doctiſſimi, quem ſi inter *Philabræorum* familiam ducem dixero, nihil certè dixero, quod aſſurgat ultra meritum eruditiſſimi illius viri. Quę de Templo, de Chorographiâ ſacrâ in *Matthæum*, in *Acta*, eruditè & feliciter conſcripſit, diu eſt quòd illa poſſideo, iiſque præclaris Operibus Bibliotheca mea ſuperbit.

Ex *horis* ejus *Thalmudicis* incepi illius doctrinam & diligentiam valdè amare. Illę ſalivam mihi moverunt, ut propediem ab ipſo ſimilia videre deſiderem, & guſtare. Precor ipſi omnia læta, ac meritis ejus digna. *Joan. Buxtorf.* junior ad D. *Caſtellum.*

Cùm *Joannes Lightfoot* miſiſſet *Horas* ſuas in *Marcum* ad D. *Caſtellum*, virum illum linguarum adeo peritum: reſcripſit *Caſtellus*, ſe ab ipſo ineffabili devinctum Beneficio; id eruditum eſſe & diu expectatum Opus; eumque ditaſſe ipſius exiguam Bibliothecam, additione tam eximiâ & jucundâ. Et acceptis *Horis* in *Joannem*, accepi, inquit, præterita hebdomade, tuo juſſu, donum auro quovis, gemmiſque contra non charum; quod omnes oriental vitię æquare non valeant; tale opus, ut dignum ſit quod recenſeatur inter ea monumenta, quę proxima ſunt infallibilibus Scriptis. Ac certè rara tua inventa in cœleſtibus veritatibus, videntur mihi omnia ſupra omnem dubitationem, aut hæſitationem poſita.

In *Harmoniâ Evangelicâ*, & *Harmonico-Chronico*, & *Horis Hebraicis* Clariſſimi *Lightfoot*, plurima & nova & fructuoſa reperiet Lector, ex intimis *Hebræorum* penetralibus eruta. *Matt. Pol.* Synopſ. Critic. Tom. 4. Præfat.

Cur etiam Rich. *Simoni* inviſus eſt famigeratus *Lightfootus*, qui feliciſſimè in Vetus Teſtamentum operam poſuit, quod ejus ne minimam quidem mentionem fecerit? Ejus Harmonia Vet. Teſtamenti, ejus in *Geneſin* Obſervationes & in *Exodum* pluresque alii Tractatus ad Bibliorum intelligentiam utiles, digni ſanè erant qui obiter ſaltem memorarentur, quod ſi quis præſtare teneretur, is videtur

tur esse *Rich. Simon*. cùm huic Authori hoc cum illo commune sit, quod innumeros Rabbinos citet; sed quibus admodùm felicius utitur quam *Rich. Simon*. Verum Authores isti (*Hammondus & Lightvootius*) Anglicè scripserunt: Ideoque hæc videtur esse causa cur illi minùs quàm cæteri innotuerint. Theologorum *Hollandiæ* sententia. p. 797.

Hoc ejus Epitaphium:

Joannes Lightfoot, S. T. P.

Agro Staffordiensi *oriundus, Ecclesiæ* Magnæ Mundoniæ *in Agro* Hertfordiensi *Rector*. Aulæ S. Catharinę *apud* Cantabrigienses *Præfectus, &* Elienſis *Canonicus. Eruditione omnifariâ, præsertim* Orientali, *instructissimus. Qui* Thalmudicam *doctrinam miro judicii acumine tractavit, &* Rabbinicæ *literaturæ venam exhibuit (quod rarum) sine Scoriis. S.* Scripturis *Obscurioribus lucem dedit, confusis Harmoniam. In* Chronologiæ δυσνοήτοις *eruendis conjector felicissimus. Et* Hebraicæ *veritatis vindex strenuus. Intimus Templi* Hierosolytani *Mystes; Qui secretiora* Adyta *penetravit*, Sacra *ordinavit.* Atria *mensus est calamo vere* Angelico. *Terram* Canaaniticam, *injuriâ temporis magna parte deperditam, face requirens* Thalmudicâ, *sibi ipsi, & Orbi restituit. Qui bonas literas optimis ornavit moribus, suavitate singulari, candore summo, humilitate eximiâ: Amicis maximum reliquit sui desiderium, omnibus exemplum. Senectute vegetâ studendo, scribendo, concionando lubenter impensâ, deposuit tandem quicquid erat mortale.* Horis *verò* Hebraicè *&* Thalmudicè *impensis Nomen suum reliquit* Æternitati *sacrum.*

THOMAS HOBBES

NAtus est *Malmesburiæ*, Agri *Wiltoniensis*, Nonis Aprilis, An. 1588. Obiit 1679. die 4o. Decembris, ætatis suæ 91. Opera ejus Philosophica anno 1668. *Amsterod.* in quarto prodierunt. In eis continentur problemata Physica: Dialogi sex de emendatione hodiernæ Geometriæ: Libri tres de corpore: Liber de homine: Libri tres de cive: Tract. de naturâ aëris: Tract. de Principiis & ratiocinationibus Geometrarum: Leviathan sive de materiâ, formâ & potestate civitatis Ecclesiasticæ & civilis. Anno 1671. prodiit ejusdem Roserum Geometricum. Clar. An. Dñi MDCL.

Thomas Hobbes in operibus suis ad *Civilem Scientiam* spectantibus plurima habet quantivis pretii; & nemo, cui rerum ejusmodi est intellectus, negaverit, tam profundè ipsum *Societatis Humanæ & Civilis* compagem rimatum fuisse, ut pauci priorum cum ipso hoc comparari queant. Et quà à vero aberrat, occasionem tamen ad talia meditanda suggerit, quæ fortasse aliàs nemini in mentem venissent. Sed quòd & hic in Religione peculiaria sibi & horrida dogmata finxe-

Digitized by Google

rit, hoc ipso apud multos non citra rationem sui aversationem excitavit: Quanquam & illud non rare contingere videas, ut ab illis maximo cum supercilio condemnetur, abs quibus minimè lectus fuit aut intellectus. *Sam. Pufendorf.* de Jur. Nat. & Gent. vide Præfat. ad Lect.

Magnam Linguarum *Græce Latine*que peritiam & in hodiernis exercitationem haud mediocrem tanto viro adstruere supervacaneum facilè censeatur; certè *Anglicani* sermonis Genium adeò feliciter expressit, ut cum præstantissimis Gentis nostræ scriptoribus conferendus veniat. Exemplo sit gravissimus Historicus *Thucydides*, quem vel ipsis veteribus subobscurum adeo perspicuè, adeo venustè & eleganter transtulit, ut nihil supra. Vita *Thom. Hobb.* in Præloq. ad Lector.

Hobbes, Gassendus & Carteſius tres sunt Viri quos omnibus illis quotquot gloriantur Italia & Græcia possumus opponere, eorumque deliramenta (si quæ aliquo infirmitatis humanæ casu ipsis contingerint) mihi magis arrident, quam vel gravissima quorundam aliorum Philosophorum dogmata. *Sorbiere* Epist. 32. pag. 216. Gal.

Gassendo fuit charissimus *Thomas Hobbes*, cujus libellum *De Corpore*, manibus *Patrui* nostri, paucis ante obitum mensibus accipiens, osculatus est; subjungens, Mole quidem parvus est iste liber, verùm totus, ut opinor, Medulla scatet. *Sam. Sorbier.* Præf. in Opp. *Gassend.*

Liber de *Cive* certè est non vulgaris', dignusque, qui omnium, qui altiora sapiunt, manibus teratur; neque (si illa sepoluero, quæ Religionem, in quâ sumus ὀρθόδοξοι, attinent) scriptorem agnosco, qui argumentum scrutetur, quàm ille, profundius. *Petr Gassend.* in Epist. ad *Sam. Sorberium.*

Neque parùm debere nos profitemur *Thomæ Hobbes*, cujus Hypothesis in libro de *Cive*, etsi quid profani sapiat, tamen cætera satis arguta & sana. *Sam. Pufendorf* Præfat. in Element. Jurisprud. Univers.

Hoc probè scio *Hobbium* nihil nobis obtulisse, nisi quod apud veteres in *Epicuro* reprehensum inveniamus. Ut enim *Epicurus* omnia à *Democrito* surripuisse dicitur, ita *Hobbius* omnia *Epicuri* flagitia ingenti fastu tanquam sua recudit; atque ut nova videantur novis nominibus (quorum ille, ut suæ novatores omnes, egregius artifex) appellare affectavit. Exemplo sit magnum illud & primum omnis suæ Philosophiæ Moralis & Civilis effatum; ut enim *Epicurus Voluptatem* ultimam cujusque finem esse statuit, ita hic eadem vocabuli ambiguitate *sui amorem*, at sicut ille solam corporis voluptatem, ita hic nil nisi corporis ejusdemque membrorum amorem intellexit; sic enim ubique definire placuit; uocunque igitur nomine appelletur, sive voluptatis sive sui *amoris*, eodem revolvitur; scilicet cum nullam voluptatem *Epicurus*, nullumque *sui amorem Hobbius* agnoverit, nisi quæ ad corpus ejusque membra referantur, quid sequitur nisi sapientem ejus solius curam habere, ejusque gratiâ omnia agere, atque adeo ab utro, ne vitam bellorinam induci. *Sam. Parker.* de *Deo*, in Disp. p. 86, 87.

Ex omnibus neotericis Philosophis, qui maximi nominis fuerunt, sunt *Gallilæus, Italus, Baconus, Hobbes, Boile, Anglus; Carteſius, Gallus; Helmontius Belg-*

Digitized by Google

ga—*Hobbes* obſcurus eſt gratiarumque expers, in ſuis Ideis ſingularis, eruditus, parum tamen ſolidus; in ſua doctrina inconſtans, modò enim Epicuræum, modo Peripateticum ſe ſe exhibet.—*Thomas Hobbes* magnam ingenii profunditatem oſtendit, ut etiam inter poſtremorum harum Secalorum *Epicureos* audaciſſimus eſt, eorumq; in omnibus principia, nequaquam ſibi temperans, ſectatur. In omnibus quæ mentem ejuſque principales operationes reſpiciunt perperam ratiocinatus eſt, horum ſcilicet principium Phantaſmatibus & Imaginationi tribuens. *Rapin. Animadverſionibus* in Veterem & novam Philoſ. Sect. 18. & Animadv. in Phyſ. Sect. 9. Gall.

Hoc judicium nuper *Galeottus Galeatius Karlsbergius* de *Hobbio* tulit: Famam quam numerorum proportionumque ſcientiâ comparavit, prudentiæ ſtudiis adeo non auxit, ut quoque labefactaverit maximè. Nam *juſtum* & *injuſtum* perperam æſtimat, *legem* malè definit, *Principem* impiè ſolvit lege. Civitatem cùm adornat, aut deformat, aut evertit. Pactorum religione non multum tangitur. *Societates Civiles* non conſiderat, ut debet; jamque *principia* nova confingit, jam vetera, majori, dubium, libidine, an contradicendi procacitate deſtruit. Abſolutum *Principi* Imperium aſſerit; *Civem* non *jure*, ſed mero *Principis* arbitrio ſubjicit, affirmans, faciendum, patiendum, cùm facere, pati, agere, omittere, pro fructu velit jubeat *Princeps*. Vereor, ne hic *Cyclopicâ* licentia *Cyclopicam* Remp. condat. Vivat in eâ *Hobbeſius* ſi velit: nobis longè alia placet. *Joann. Decker.* de Script Adeſpot p. 328, 329. Ann. 1686.

Inter *Puſendorfium* & *Grotium* medius quaſi eſt *Thomas Hobbes*, *Anglus*, qui *in Elementis Philoſophicis de Cive* juris naturalis & Gentium inſtitutiones molitus eſt; ſed hic quidem propter Hypotheſes quamplurimas maximè paradoxas non tantùm exterorum, ſed & civium ſuorum indignationem meruit. Et ſanè, licet Scriptor ille ſatis acuti judicii linguæque ſatis politæ fuerit, tamen illi uſitata ſcribendi ratio ſtupenda naliquam animi perverſitatem arguit; Nam *Statum Naturalem* is proponit, talem qualis nunquam fuit, nec unquam eſſe poteſt. Et falſiſſimum eſt quod in Annotatione ad c. 1. Sect. 10. dicit: injuſtitia erga homines ſupponit leges humanas, &c. *Joan. Eiſenhart.* inſtit. jur. nat. c. 2. Sect. 11.

Unus *Hobbeſius*, quamvis novæ ſectæ principatum affectans, Logicam ſuo videtur æſtimaſſe pretio, ſolamque illam ex omnibus diſciplinis veteres poſſidere ait: Utut peſſimus in formandis demonſtrationibus artifex & magnus ac merus plerumque paralogiſta, atque ex arbitrariis ac fictis Hypotheſibus juxta cum æmulis ſuis veram propriéque dictam ſcientiam Lectori vanè atque ſuperbè pollicitus. *Val. Henr. Vogler.* de ſtudiorum hodiernis corruptelis p. 37. & ſeq.

Anglus *Hobbes* libro *Elementorum Philoſopherum de Cive* edito non dubitavit hiſce verbis gloriari: *Phyſica res novitia eſt, ſed Philoſophia civilis multò adhuc magis, ut qua antiquior non ſit libro, quem de Cive ſcripſi.* Inſano profectò faſtu, &c. ſatis autem apertum eſt in illis quidem *de Cive elementis* nihil eſſe boni, quod non ab omni retrò memoria fuerit notum. Ne quidem illud autem potuiſſet

Digitized by Google

tuisset supereſſe, ſi præjudicii defectu vidiſſet *Hobbes*, quàm multùm aliò deduci debeant ex illo horribili principio, *naturâ inter homines non ſocietatem, ſed diſcordiam inſtitutam eſſe*; & verò illo poſito omnis ſocietas humana contra Naturæ fuerit inſtitutum. Quo aſſerto neſcio num quid excogitari poſſit abſurdum magis & improbum. Sed relinquimus hominem illum inſanienti ſuæ ſapientiæ. *Conring.* de Civ. prud. c. 14. fin.

Niſi ipſe ſummus admirator ſui, quàm Auditor veterum eſſe maluiſſet, ad maximorum ingeniorum gloriam perventurus erat. *Ioan. Boëtler.* in Præfat ad lect. Comment. *Grot.*

Periculoſis ac malè cohærentibus axiomatibus ſuis præſtantiſſimam ſcientiam politicam non parum conturbat. *Voët.* lib. 2. Bibl. Theol. c. 22.

De libro cui titulus eſt *Leviathan*, hiſce verbis exclamat *Joan. Arrowſmith:* "Dic ſodes, amice lector, ecquis unquam liber ad omne genus irreligionis pa-" tentiorem januam aperuiſſe compertus eſt? Credo equidem neminem, ſi de eis " ſermo ſit, qui nomen *Chriſti* præ ſe ferunt. Vid. Tact. Sac. p. 124.

Hoc unicum in omni ſuâ Philoſophiâ ſategiſſe videtur *Malmesburienſis*, ut omnes quotquot videmus effectus, tum *Naturæ* communis, tum humanæ, ſolis materiæ viribus aſcribantur. *Sam. Parker.* de Deo, p 88.

Samuel Mareſius part. 2. Controverſ. contra *Tirinum* p. 476. *Politicam Hobbeſii* patriæ ſuæ morbis exulcerandis, quàm mitigandis magis accommodatam eſſe exiſtimat.

In Libellum ejus de *Naturâ Hominis*:

Quæ magna Cœli *mœnia, & tractus* Maris,
Terræque *fines, ſiquid aut ultra eſt, capit*;
Mens *ipſa tandem capitur: Omnia hactenus*
Quæ noſſe potuit, nota jam primum eſt ſibi.
Accede, Lector, *diſce quis demum ſi es;*
Es Inquilinam jecoris agnoſcas tui,
Quâ propiùs *hæret nil tibi, & nil tam* procul.
Non hîc Scholarum frivola, *aut* Caſſi Logi,
Quales per annos fortè plus ſeptem legit,
Ut ſolle pleno prodeat, Rixæ Artifex;
Vanaſque merces futili linguâ crepet:
Sed ſancta, rerum pondera, & ſenſus graves,
Quales parari decuit, ipſa cum ſuit
Pingenda Ratio, *& Vindici ſuo adſtitit.*
Panduntur omnes Machinæ *Gyri tui,*
Animæque velles, Trochlea, Cunei, Rota,
Qua concitetur arte, quo ſuſtamine
Siſtatur illa rurſus, & conſtet ſibi:
Nec ſi feneſtram pectoris humano ſuam

Epiſtolæ

Aptâsset ipse Momus, *inspiceret magis.*
Hîc cerno levia Affectuum *vestigia,*
Gracilesque Sensû, *lineas; video quibus*
Vehantur alis blanduli Cupidines,
Quibusque stimulis urgeant Iræ *graves:*
Hic & Dolores, *&* Voluptates *suos*
Produnt recessus; ipse nec timor *latet.*
Has nôrit artes quisquis in foro velit
Animorum habenas flectere, & populas cupie
Aptis ligatos nexibus jungi sibi.
Hic Archimedes *Publicus figat pedem,*
Si quando Regna Machinis Politicis
Urgere satagit, & feras gentes cies,
Imisque Motum sedibus Mundum quatit:
Facile domabit cuncta, qui Menti imperat.
Consultor audax, & Promethæi *potens*
Facinoris Anime! quis Tibi dedit Deus
Hæc intueri saeculis longè abdita,
Oculosque luce tinxit Ambrosia tuos?
Tu mentis omnis, at tua nulla est capax.
Hac laude solus fruere: Divinum est opus
Animam creare; *proximum huic,* Ostendere.

Rad. Bathurst, A.M.
Col. *Trin. Oxon.* Soc.

Sequentia in Dom. Hobbes laudem Anglico carmine cecinit ejus Admirator *Abraham Cowley*, quæ ob elegantiam Lectori gratum nos facere putavimus, si verbatim Latinè reposuerimus, quamvis de nativo nitore multum ejus allegoriæ sic detrahi fateamur.

Pro Dom. Hobbes.

I.

Vasta Philosophiæ Corpora
Sapius vidi ac legi:
Sed ea omnia sunt Corpora mortua,
Vel Fabricata Corpora;
Hactenus autem Vivam Animam *contemplari non licuit mihi,*
Præterquam in tuis Libris & *in Te ipso.*
Deo unicè datur nosse,
An pulchra ejus Idea *& quam aspectabilem nobis reddis*
Divino Archetypo sit omnino conformis, nec ne.
Hoc saltem audacter profitebor,
Hanc Veritati *adeo consonam esse, ut ejus vicem nobis sufficienter præstare possit.*

Haud

Haud secus, ac in Natura *sunt* tuæ Proportiones,
Æquè ac concors est earum Varietas,
Tam firmiter *quam partes in suo quiescunt* Centro,
Omnia denique tam solida sunt,
Ut non minus quàm Natura abhorreant *à* Vacuo.

II.

Stagirita *poteas dimittum exercuit*
Imperium in Universas mentes.
Βεγχύβ. *Leopardus, natalem suam Regionem subactam vidit;*
Fortior Aquila Romana *evolavit,*
Frequentius ætatem *suam renovavit, eamque* extinctam *vidit.*
Ipsa Mecha, *invito* Mahumete *occupata,*
Horrendoque Diluvio *ab* Oriente *fugata,*
Monarchiam *suam in* Occidente *denuò condidit.*
Sed quemadmodum vasti cujusvis Imperii ætas labilis est,
Tandemque novum aliud aliquod ex ejus ruderibus exurgere solet;
Sic & nobile hoc Imperium
Gradatim labi, ejusque gloriæ splendorem marcescere contigit,
Tandemque in Scholasticorum *manibus omninò interiit.*
Tunc mera sucrevernus verba,
Eaque omnia Barbara.
Interiit, inquam & evanuit,
Vita *ejus &* Anima *exhalata in* Aera *vacuum abiverunt.*

III.

Arva *quæ quondam colonorum* Aratro *copiosè respondebant,*
Exhausta & effœta nullam nunc Messem exhibent:
Sterilem ac ingloriam, spinisque tantùm horridam Æratem nunc vivimus;
Præteritamque Abundantiam *jactamus,*
Unde præsens Paupertas *parum levaminis accipit.*
Frugibus *enim quibus sustentemur, in posterum destituemur,*
Ni novos conseramus Agros.
Manu sacrilega *veterum* tumulos *violamus.*
Ipsorum Rudera *scrutamur,*
In Eorum Ruinis *ut inanes* Umbræ *vagari amamus.*
Bacillorumque *fruſtâ* divinatione
In Defunctorum *Monumentis*
Defossos *rimamur Thesauros.*
Dum Munifica Tellus *eisannuum regit*
Tot intacta fodinas Auro *hallentes* irreperto *fœtus.*

IV.

Digitized by Google

IV.

Mare Balticum, Pontus Euxinus & *Mare* Caſpium,
Et anguſti littoris Mediterraneum,
Retruſi tantùm Sinus tibi videntur,
Quos perrevent miſella Mentis Horiolæ:
Sed ampla tua Navis *per* Oceanum *vaſtum velificatur*,
Nihilque quàm Æquor & Æthera conſpicatur,
Donec incognitas Terras *exploraverit*.
Tu præclarus alter Columbus Auriferæ Regionis *novæ Philoſophiæ*;
Quin & multò audacius quàm ille ſuſcepiſti facinus.
Docta enim America *tua*,
Non modò à Te primùm detecta,
Nec inculta futuræ induſtriæ relicta fuit;
Sed Facundiâ *tuâ*, *tuâque ſolertiâ*
Plantariis, Coloniis, Ædificiis, *legibuſque illam excoluiſti*.

V.

Paulò antehac putaveram,
(*Nec, uſque adeo anguſta eſt mea Mens*,
Tantam opulentiam capere poteram)
Quòd quantumvis Eloquentiæ Promptuarium,
Ne mediam quidem partem ſufficere valeret,
Splendidis, novi & durabilis texti,
Ad valida Membra Giganteorum *tuorum* Senſuum *veſtienda*.
Solida tum Ratio, *ut* Clypeus *ille de Cœlo miſſus*,
Ad Trojanum *illum* Heroa,
Quibuſvis mortalium telis impenetrabilis,
Auro & Gemmis *totus præterea fulgidus eſt*,
Et mirabilibus geſtis Artis *doctâ manu calatus*:
Clypeus, *qui conſpectus delectamentum affert*
Vel ipſorum Hoſtium oculis,
Nam etiam cum certâ prævident ſe per illum *in prælio ſuccubituros*.

VI.

Nec poteſt Nix *illa, quâ* frigida Senectus *conſpergit*
Tuum venerabile caput,
Vel reſtinguere, vel ullatenus languefacere nobilem Ignem qui in illo ardet.
Sed quicquid olim fuiſti,

Et quicquid poteſt eſſe Juventa, *etiammum in te perennat.*
Uſque adeò perfectè
Frueris robore virilis ætatis, *vividoque* Animi *flore,*
Totoque nativo calore, *ſed eo nullatenus* Febriculoſo;
Quemadmodum in Ætnæo *vertice, contraria ſic conſpirant,*
Ut eodem loco cernere liceat pruinas & erumpentes ignes;
Et tamquam fideles vicini tranquillam pacem colant.
Rigens Nox & Flamma vorax; *adeo ut illa prope iſtam ſecure dormiat.*
Sed ſi rectum examinemus
Naturam & Cauſas, *concludemus*
Rem aliter ſe habere non poſſe:
Rebus Immortalibus *rugas* Tempus *inducere nequit:*
Quodque moriturum *nunquam eſt,* juventute *perenni floreat oportet.*

Abraham Cowley.

PHILIPPUS LABBE, Soc. Jeſ.

Clar. A. D. MDCL.

Gallus, Bituricus, natus eſt menſe Junii Anno Dom. 1607. Obiit 25. Martii Anno Dom. 1667.

Scripta ejus hæc ſunt: Nova Bibliotheca MSS. librorum, Vol. 2. Fol. — De *Byzantinæ* Hiſtoriæ Scriptoribus — *Galleni* Vita — Bibliotheca Bibliothecarum — Concordia Chronologica. — De Scriptoribus Eccleſiaſticis *Bellarmini* Philologica & Hiſtorica Diſſertatio — Bibliographia Patrum Societatis Jeſu in *Franciâ* — Bibliotheca Anti-*Janſeniana* — Synopſis Conciliorum — Notitia dignitatum Imperii *Romani*. Aliaque ediderat Opera, quæ propemodum abſolverat, ſi illum mors non abſtuliſſet.

Philippus Labbe Soc. Jeſu, vir infinitæ lectionis, & eruditionis, atque acerrimi judicii in veterum ſcriptis recenſendis. *Jo. Bona* Card.

Summæ doctrinæ vir *Philippus Labbæus*. *Voſſ.* de Hiſt. Græc. l. 4. c. 21.

Philippus Labbe, homo plurimæ utique lectionis & induſtriæ, ac meritò laudandus, niſi in viros à *Papicolis* alienos, eoſque graves, pietate & doctrinâ præſtantes, effusè nimis debacchatus eſſet. *Henning. Witten.* Præfat. ad Memor. Theolog. Clariſſ. p. 24.

Jeſ. *Labbeum* in duarum Linguarum *Græcæ* nimirum & *Latinæ* notitia præſertim excelluit, ut & Authorum, ac Librorum, Hiſtoriæque. Sed ejus eruditio longe inferior fuit ejus diligentiæ; Illeque laboris amor famam ejus utcunque minuit; quippe qui ad Scriptorum ſuorum numerum multiplicandum potius quàm ad eadem expolienda ipſum impulerit, ſolertiſſimumque Exſcriptorem ipſum reddiderit, ſed valde mediocrem Authorem in iis quæ marte proprio elaboravit, ſi quæ duas Linguas ſpectant excipiantur. *Judic. Erud. Baillet.* Gall.

Quod ad illum Librum attinet, quem Jeſ. *Labbeus* conſcripſit, cui titulus

Specimen

Digitized by Google

Specimen nova Bibliotheca Manuscriptorum librorum, fatendum est eum & utilem simul & curiosum esse. Sed præterquam quòd admodum imperfectus est, paulò etiam siccior & macilentior quam par esset deprehenditur, illisque explicationibus, nimium nudatus quæ ad instituti ejus intelligentiam requirerentur. *Ibid.*

Jes. *Labbei Dissertationes in Bellarmini* Tractatum de *Scriptoribus* Ecclesiasticis, inter Scripta quæ ab eo sunt evulgata optimis accensentur; Quę causa est, cur qui ipsum non amant dixerint eum è Jes. *Sirmondi* Manuscriptis hausisse quæcumque in illo Libro laudabilia occurrunt. Id verum quidem esse posset; Cum tamen Jes. *Labbeus* plures sibi excitaret inimicos superbo & impotenti quo se gerebat animo, quis dubitet quin probrum hoc in illum gratis cudi potuerit? *Novella* de Republ. Literaria. Jan. 1686. p. 106. Gall.

Bellarmini librum de *Scriptoribus Ecclesiasticis* recensuit nuper, & Dissertationibus Philologicis auxit *Philippus Labbæus*; scriptor bilioſus, qui planè *Ismaelitică* temeritate optimis quibusvis, nullâ religionis habitâ ratione, insultat scriptoribus. Est scriptum ejus, quod non dixerim, ager laboriosè quidem cultus; sed in quo spinæ & urticæ ita luxuriant, ut ne quidem, quod bonæ frugis esse videatur, aliundè depromptum, decerpi queat. *Hottinger.* Biblioth. Quadrip. p. 2.

Hujus [*Conciliorum* editionis] adornandæ autor P. *Philippus Labbæus*, cum eam multum promovisset, piis æquè ac eruditis laboribus immortuus est. Is *Avirici Biturigum* nobili familiâ natus 4. Id. Quintil. anno 1607. annum deinde agens 17. Societati Jesu nomen dedit: in câque tum humaniores literas, tum Philosophiam ac Theologiam, magnâ doctrinæ commendatione docuit: ac deinde in legendo scribendoque totus, egregiam in omni eruditionis genere laudem, ingenti librorum, quos edidit multitudine, adeptus est. Vir laboris assiduitate, facilitate ingenii, memoriæ tenacitate, paucis secundus. *Gabriel. Cossart.* in Præfat. ad Lect. SS. Concil. præfix. Impress. Fol. *Lut. Par.* 1672.

Philippus Labbe, scriptor ut plurimæ lectionis & exquisitæ doctrinæ, sic mordacis admodum, præsertim in alienos à suâ, hoc est *Pontificiâ*, religione calami, quos in illo de *Ecclesiasticis Scriptoribus* Opere suo passim petulantissimè criminatur. Sed quod uni alterique impingit plagium, sibi objectum vicissim audit, ipse videlicet *Cornicula Æsopica*, & passim dicta aliis, etiam nominibus dissimulatis, in rhapsodiam illam suam transcribens, ut jam *Hottingerus* monuit in *Enneade* Dissertationum Philologico-Theologicarum Disputat. 8. *Thomas.* de *Plag.* 479.

Extat Catalogus librorum à *Philippo Labbæo* editorum, ab amico collectus. *Paris.* 1662. 4°.

FRANCISCUS VAVASSOR, Soc. Jes.

ULtra quadraginta jam annos scriptis in lucem editis per orbem literarium inclaruit *Franciscus Vavassor*, Patriâ *Burgundus*, ex Comitatu *Carolesio*, & anno ætatis 14. seculi hujus 21. in Societatem Jesu, ut vocant, cooptatus, & postquam *Parisiis* Humaniora duos, Rhetoricam quinque, & Theologiam positi- Clar. A. D. MDCL.

vam seu expositivam sex & triginta annos docuerat, ibid. Anno 1681 die 16. Decemb. non sine ingenti literatorum mœrore his terris ereptus. *Acta Erudit.* Vol. 2. p. 267, 268.

Scripsit tres libros Epigrammatum: libellum de Epigrammate: Tractatum de Judicrâ Dictione: librum de Formâ *Christi* in diebus Carnis: alium de Miraculis Christi: Poëmata varia.

Vir disertissimus, & summi ingenii ac doctrinæ *Franciscus Vavassor*. *Jo. Georg. Grev.* part. 2. Not. in Epist. *Ciceron.* p. 61.

Is certè quidem *Index*, cujus perspicacitatem nihil fugeret, integritatem nihil corrumperet. *Jo. Lucas* in Epist. præfix. *Petr. Jo. Perpiniani* Epist.

Franciscus Vavassor, vir in æstimandis *Veterum recentiorum*que scriptis acerrimi judicii, eruditione multiplici, *Græce* & *Hebraica* Linguæ sciens, ut pauci; *Latine*, ut nemo magis, ab omni memoriâ. Orator comptissimus, Poëta perelegans, Interpres Scripturæ semper fidus. *Jo. Luc.* in Testimon. præfix. *Vavassoris* Multipl. & Var. Poësi.

Jes. *Bouhours* ait *Vavassorem* peracri judicio, si quis alius, inter ævi sui *Critices* fuisse, quamvis ei non assentiretur, circa judicium quod ex animi cæca impotentia de quibusdam Libris tulerat. Sermones *Aristi & Eugenii*, Dialogo 2. pag. 169. Gall.

Franciscus Vavassor apud suos *Sodales* omnesque Doctos magno fuit in pretio. Eximius Poeta, præclarusque fuit Orator, Theologiamque Positivam totis 36. annis docuit. Evulgatæ sunt *Parisiis* in 8°. 1683. *Observationes ejus de vi & usu Verborum quorundam Latinorum.* Ibi extant ducentæ vel circiter Observationes *Grammaticæ*, ex quibus nobis constat eum magna animi contentione Veteres Authores legisse, plurimasque circa verborum & phraseon energiam subtilissimas explorationes acceptas ipsi ferendas esse. Admodum reddidit conspicuum tempus, quo plurimæ voces in Linguam Latinam introduci cœperunt, multaque nota fecit discrimina inter vocabula quæ vulgò idem significare putantur. *Novellæ* de Repub. *Literaria*. Septemb. 1684. p. 132. Gall.

Jes. *Vavassor* cujus jacturam Eruditi omnes acerbissimè indoluerunt, unus est singularium horum hominum, de quorum Scriptis nihil deperdi posteritatis interest. Citra omnem exaggerationem dici potest eum si alius quisquam hoc seculo & in tota *Europa*, omnes Linguæ Latinæ modos & argutias optimè calluisse. Imo nonnulli profiteri non dubitarunt neminem forsan ab *Augusti* seculo illam purius & elegantius esse locutum. De veterum & recentiorum Authorum genio perspicacissimè dijudicabat; Mente sana, judicio solido, accuratione incomprehensibili, Veritatis amore inusitato summaque ad laborandum contentione commendabilis erat. Testimonium quo *Critices* ejus bonitatem limatumque ejus ingenium ornat Jes. *Petavius* Epistolarum suarum lib. 5. Epist. 34, 36, 37. *Elogio* integro æquivalens est; Sed ex Operibus clarius adhuc innotescit *Auctoris* meritum. *Ephemerides Eruditorum* Gallicæ. 22. Febr. 1683.

Liber ille *de Ludicra Dictione* qui *Jocularem Poëtam* nostrum lacessit, mirificus est in suo genere, nec solidius ingeniosiusque ratiocinari potest quispiam quàm illustris

Inſtris ille Jeſuita. Quid dicam de gratiis & veneribus ſtyli ejus, de *Criticis* ejus argutiis, de judicio quod circa celeberrimos, *Antiquitatis Authores* nobis pronunciat? Sanè eruditus Dom. *Gravius* nullis dignioribus laudibus Scriptum illud ornare poterat quàm cùm ipſum ſuis in Heſiodum Notis, denominat *Librum omnibus Gratiis & Veneribus conditum.* Si verò diſertus Do n. *Balzacius* paulo diutius ſuperſtes fuiſſet incomparabilem illum Tractatum totis viribus laudaſſet. *Paulus Colomies* ſuâ Biblioth. Selectâ. p. 1, 2. Gal.

Franciſcus Vavaſſor non Jobum modò, ſed & miracula *Chriſti* heroico verſu extulit, floridior in expingendis Miraculis quàm in *Jobi* Hiſtoria, ut in quâ arctioribus ſeſe limitibus incluſerat, utrobique tamen purus, planus, emendatus. *Borrich.* de Poët. p. 120.

Erat *Vavaſſor* non comptus tantùm *Orator*, atque *Poëta* elegans, ſed & *Latinæ* literaturæ tam ſciens, ut nemo magis; unde & tale illi à *Io. Commirio*, Jeſuitâ, poſitum eſt Epitaphium:

Vavaſſor jacet hîc, quem poſtquam fata tulerunt,
Aufonix Charites dedidicere loqui.

Acta Eruditor. Cal. Jul. 1683.

LUCAS HOLSTENIUS

Hamburgenſis, Vaticanæ Bibliothecæ præfectus, obiit Anno Dom. 1661. annoque ætatis 65. Clar. A. D. MDCL.

Multos ſcriptores nondum editos in lucem protraxit. *Porphyrii* ſcripta Περὶ Ἀποχῆς nitidiſſimè edi curavit.

Jampridem clarum eſt per Orbem & illuſtre *Lucæ Holſtenii* nomen, & immortalia ejuſdem habentur in rem *literariam* merita dum eleganti ſtudio rariores *Auctores* expolivit, eorumque memoriam ab oblivione & interitu, integritatemque à corruptelis vindicavit, reconditas quoque *Antiquitates* profanas juxta & ſacras recenſuit: quarum exacta cura eruditorum omnium admirationem, Magnatum amorem, cumprimis autem *Romæ Purpuratorum* favorem ſibi conciliavit, à *Franciſco Barberino* Cardinale doctiſſimo (quem *Bibliothecæ* & Facultatum ſuarum *Hæredem* ex *Aſſe* ſcripſerat, Anno 1661. annos ſexaginta quinque natus vitâ diſcedens egregio ſepulchrali monumento in Eccleſiâ *Germanorum* S. *Mariæ de Anima*, quæ appellatur, poſito, cohoneſtatus. Plura autem extarent præclara eruditæ ejus induſtriæ monumenta, ſi per *fata* licuiſſet abſolvere, & in publicum emittere, quæ affecta habuit. *Acta Eruditor.* Ann. 1684. p. 487.

Lucas Holſtenius Hamburgenſis, eruditorum ocellus. *Gaſſend.* de Vit. *Peireſk.* lib. 4.

Digitized by Google

Lucas Holſtenius Hamburgenſis, vir clariſſimus ſingularis doctrinæ, & admirandæ eruditionis in omni genere literaturæ. *Io.* Card. *Bona.*

Germanorum, uno aut altero excepto, doctiſſimus *Lucas Holſtenius. Paul. Colomeſ.* in Paralipo n. ad Chartoph. Eccleſiaſt. p. 6.

Leo Allatius & *Lucas Holſtenius* præ cæteris in *Græcorum Auctorum* lectione, & *Manuſcriptorum* tractatione verſatiſſimi ſunt. *Gab. Naud.* in Epiſt. ad *Pet. Gaſſend. Romæ* 6. Mart. 1632.

Holſtenium doctiſſimum itineris ſui *Italici* comitem vocavit *Philippus Cluverius Ital. Antiq.* lib. 2.

Lucas Holſtenius vir fuit qui cum vaſta eruditione, & peracri judicio, inſolitâ Geographiæ peritia præditus erat. *Nouvelle* de literaria *Rep.* Tom. 1. pag. 485. Gallicè,

Publici juris fecit varia de Eccleſiaſtica & profana Antiquitate Scripta cum Criticis Notis, quibus innotuit magna ejus in Antiquitatibus experientia, judicii ejus ſoliditas, eruditioniſque ejus vaſtitas. Sed pleraque Opera ejus Poſthuma quæ in lucem prodierunt, imperfecta videntur, parumque accurata, ſeu quòd morte præventus ultimam ipſis manum non adhibuerit, ſeu quòd minus negligentes fuerint qui editiones ejus accuraverunt. *Judicium Erudit.* per Baillettum Pariſ. 1685. Gall.

Athanaſii Homiliæ ſeptem ſtudio *Lucæ Holſtenii* erutæ ex diverſis *Bibliothecis*, & *Latinè* redditæ, ita mihi languidæ, humileſque ſunt, ut magno *Athanaſio* doctiſque viris indignæ prorsùs videantur. Has ego ſemel atque iterum legi, ſed pueriles valdè nihilque veteris ſucci continere adverti. *Caſimir. Oudin.* in Supplem. de Scriptor. vel Script Eccleſ. à *Bellarm.* omiſſ. p. 38.

Extant Emendationes in *Euſebii* librum contra *Hieroclem. Pariſ.* 1628.

Extat Diſſertatio de Vitâ & Scriptis *Porphyrii*, & Obſervationes ad Vitam *Pythagoræ*, *Romæ* 1630. 8°.

Extant de *Abaſſinorum* Communione ſub unicâ ſpecie lib. 2. *Col. Agr.* 1653. 8°.

Hoc ei Epitaphium ſtruxit *Franciſcus Barberinus* Cardinalis:

D. O. M.

Lucæ Holſtenio, Saxoni Hamburgenſi, *qui clarus in* Galliis, Romæ *clarior, gentium omniumque ætatum* Hiſtorias & Eccleſiæ *res mente complexus, diverſis regionibus peragratis, diverſos eorum fines & nomina probè tenuit, varias quoque linguas, præter* Græcam Latinamque, *quarum ſcriptoribus plurimum lucis attulit. Antiquam Philoſophiam coluit. Ab* Urbano IX. *Canonicatu* Baſil. Vatic. *ab* Innocentio X. *præfecturâ* Bibliothecæ ornatus, *ab* Alexandro VII. *ſapienter unus electus, ut occurreret* Suecorum Gothorumque *Regina incomparabili, quæ miram in tanto viro ſummi ingenii ſummaque modeſtiæ conjunctionem ſuſpexit & prædicavit. Vitæ denique laudatiſſima & illuſtrium Operum curſu interrupto*

Digitized by Google

vipto, eximius patriæ Germaniæ *amator propugnatorque* Religionis Catholicæ *obiit* 4. *Non. Febr. Anno* MDCLXI.

JOANNES HENRICUS HOTTINGERUS

Tigurinus, Philologus, & Theologus inter primos noſtri ſeculi. Natus Anno Dom. 1620. Tantam multijugæ eruditionis ſuæ Famam voce ſcriptiſque in exteras oras ſparſit, ut à *Gallis, Germanis, Belgis, Anglis, Suecis, Danis, Italis*, per literas quotidie adiretur. Ipſe Sereniſſ. Elect. *Palatinus* Anno Chriſt. 1655. uſuram ejus à Proceribus *Tigurinæ* Reip. petiit & impetravit, ad tempus: quo exacto, fruſtra ab *Haſſis, Amſtelodamenſibus, Bremenſibus*, aliis expetitus, rediit in Patriam Anno 1661. quam porro illuſtrare pergit, donec à Curatoribus Academiæ *Lugduno-Batavæ* vocatus, veniam eò diſcedendi ad annos aliquot à Magiſtratu *Tigur.* impetravit. Cui itineri dum ſe parat, in *Limagi* trajectu, undis merſus, obiit Anno 1667. *Hofman.* in Lexic. Clar. A. D. MDCLXI.

Scripſit plurima, hæc vero palmaria ſunt: Theſaurus Philologicus ſeu Clavis S. *Scripturæ*—Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Novi Teſtamenti Tomi 9. Grammaticæ quatuor linguarum—Juris *Hebræorum* leges—Collegium Sapientiæ Reſtitutum—Smegma Orientale—Promptuarium ſeu Bibliotheca Orientalis—Cippi *Hebraici*—Schola Carolina—Speculum *Tigurinum*—Primitiæ *Heidelbergenſes*—Lexicon Harmonicum Pentaglotton—Bibliotheca Hiſtorico Theologico-Critica—Exercitationes *Mercerianæ*—Diſſertationes *Miſcellaneæ*—Bibliothecarius Quadripartitus—Hiſtoria Orientalis.

Fortiſſimus Religionis vindex, abyſſus eruditionis, & literatorum facilè Princeps. *Jo. Henr. Heidegger* in Vit. ejus.

Haud ita pridem, novum veluti aliquod Sydus, inter vos exortus D. *Jo. Henr. Hottingerus*, amicus mihi exoptatiſſimus, ad *Linguarum Orientalium & Antiquitatis* ornamentum & incrementum vobis datus & natus. Addat ei ſupremus dies, & egregiis ejus conatibus ubertim ex alto benedicat. *Jo. Buxtorf.* fil. in Epiſt. Diſſert. Philologico-Theolog. præfix.

Jo. Henr. Hottingerus non admodum accuratus eſt in ſua Orientali Bibliotheca, ut nec in cæteris à ſe conſcriptis. Quamvis ejus libri avidè quadantenus lecti fuerint ob curioſarum rerum quam in illis ſibi propoſuit tractationem, præclari tamen Scriptoris nomine non gaudet, nec apud Religionis ſuæ conſortes, nec apud populares ſuos, ut à Domino *Morello* celebri Antiquario *Bernæ* mihi relatum eſt. *Judicia Eruditorum.* 16. 85. Gall.

Vir Orientalis literaturæ ſine exemplo peritiſſimus, ſimulque inuſitatæ induſtriæ & probitatis. *Conring.* de Antiquit. Acad. Supplem. 20.

Nec verò habuit temerè hoc ſeculum quenquam, cui *Hottingerus* fuerit ſecundus, ſive φιλοπονίαν, ſive φιλαληθείαν, ſive Orientalis literaturæ peritiam in iſtis annis inuſitatam videamus. *Conring.* de num. Ebræor. paradox. Cap. 1.

P. Angelus

Digitized by Google

P. Angelus à S. Joseph taxat *Hottingerum*, quòd in *Bibliotheca Orientali* jejunam nimis notitiam circa *Perfectæ Bibliothecæ* Catalogum habuerit, cum in omni facultate veterum pariter ac recentiorum exhibere potuerit elucubrationes. *Acta Erud.* Anni 1684. p. 442.

Hottingerus suum Catalogum Scriptorum Ecclesiasticorum Suppositiorum ineptissimè corrasit ex *Andreâ Rivetо* & *Roberto Coco*. *Labbe* in Biblioth. Bibliothec.

Si modum aliquem in suis Operibus servasset *Hottingerus*, nec minutiis usque adeo inhæsisset, aliquid in ipsis ad sensûs Scripturarum literalis intelligentiam utile reperiri posset. Sed quoniam ferè semper partium studio excitur, nimisque præcipitanter libros suos composuit, frequentibus hallucinationibus est obnoxius. Unum ex ejus in hoc argumentum Scriptis illud est, quod adversus *Morini Exercitationes Samaritanas* contexuit; sed nequidem in hac Opere omnino accuratus est. Orat. Presbyt. *Rich. Simon*, in Histor. Critic. V. Test. l. 3. cap. 19. Gall.

* Historia Orientalis, & Thesaurus Philologicus, seu Clavis S. Scripturæ, inter libros prohibitos recensentur in Indice *Romæ* edit. anno 1681.

Extat Thesaurus Philologicus, seu Clavis S. Scripturæ, *Tigur.* 1649, 4°.

Extat Historia Orientalis. *Ibid.*

Extat Etymologicum Orientale, seu Lexicon Harmonicum διατάγματος. *Franc.* 1661. 4°.

Extat Historiæ Ecclesiasticæ Novi Test. Enneas seu pars prima. *Tigur.* 1651. in 8°.

Extat Historiæ Ecclesiasticæ pars secunda. *Tigur.* 1651. 8°.

JOANNES FREDERICUS GRONOVIUS

Clar. A. D. MDCLX.

JUrisconsultus, & Polyhistor celeberrimus, Patriam *Hamburgum* habuit, ubi primam lucem aspexit Anno 1611. *Musas* statim à puero incredibiliter amare cœpit, feliciterque excoluit. Juvenis factus *Germaniam*, *Italiam*, *Galliamque* peragravit, nec non clarissimorum virorum favore & amicitiâ inclaruit. In *Belgium* delatus *Daventriæ* sedem posuit: inde in *Batavam* Academiam à potentissimis *Hollandiæ* Statibus in *Dan. Heinsii* locum evocatus est. Obiit *Leydæ*, Anno 1672. magno rei literariæ dispendio. *Konig.*

Scripta ejus sunt: Diatriba in *Papinii* Sylvas——Tres Observationum libri——Monobiblus Observationum in *Ecclesiasticis Scriptoribus*——Liber de Sestertiis, sive de vetere pecuniâ——Plurimos Classicos Autores recensuit emendavitque, ut *Plautum*, *Sallustium*, *Livium*, *Senecam*, *Plinium*, *Quintilianum*, *Agellium*, &c. plures emaculaturus suoque nitori restituturus, nisi morte prævenus, cœptam abrumpere telam coactus fuisset.

Gronovius

Digitized by Google

Gronovius criticus eſt eruditionis magnæ, &, quod rariſſimum, judicii paris. *Boxhorn.* in Epiſt. ad *Ioan. Pontan. Lugd. Bat.* 1637. Iul. 8.

In veterum monumentis reſtituendis eximiam noſtris temporibus navavit operam, doctrinæ copiâ, ingenii acumine, & indagandi felicitate præſtantiſſimus vir *Ioannes Fridericus Gronovius. Acta eruditor.* Vol. 2. p. 49.

Gaudeo in expoſitione hujus loci conſentientem mihi habere virum maximum *Ioannem Fridericum Gronovium. Ioan. Scheffer.* Not. in libr. 3. Fab. 3. *Phædri.*

Gronovii librum de *Seſtertiis*, feliciſſimi ingenii ac profundiſſimæ eruditionis Opus vocat idem *Schefferus* Notis in lib 4. *Fab.* V. *Phæd.*

O factum bene! *Gronovi* præſtantiſſime. Quanta lux literis *Græcis* propediem acceſſura eſt, poſtquam tu illarum interpretandarum provinciam ſuſcepiſti. Nunc demum habet florentiſſima *Academia* virum, Scriptorum editorum copiâ nobilem, & cujus ſplendore tam clara per ſe *Profeſſio* illuſtretur —— Tu omnes numeros conſummatæ eruditionis jampridem impleviſti. *Tanaquil. Faber* in Epiſt. 75.

Tantæ ſunt ſuavitatis, *Gronovi* doctiſſime, *Obſervationes* tuæ, ut ſemel in manus ſumptas quanquam in multis negotiis deponere nunquam potuerim. Sunt omnia plena emendationibus ingenioſis, explicationibus pereruditis. Ipſa tot *ſcriptorum*, de quibus bene mereris, varietas mire oblectat animum; mei quoque quòd benignam feciſti mentionem pergratum eſt. *Hug. Grot.* in Epiſt. *Lutet.* 25. Mart. 1639.

Edidere *Senecam Tragicum* varii: Omnibus tamen accuratior hactenus illa editio, quæ è pluteis *Ioannis Frederici Gronovii* exiit, ut quæ textum exhibeat curioſiſſimè emendatum, & notas eruditas. *Borrich.* de Poët. p. 57.

Cronovio præ reliquis *Statius* tantum debet, quantum cæteris omnibus, qui aliquid lucis ei affuderunt. *Ioan. Veenbuſ.* in Præfat. præfix. *Stat.* Opp.

Remitto cum largis gratiis *Gronovii Papinium.* Valde me delectarunt notæ tam accuratæ, & in pondere non magno ſatis ponderoſæ Viri ad reſtituendum genuinum *Auctoribus* ſenſum peculiari quopiam *Genio* nati, à *Charitibuſque* educati. *Chr. Daumius* in Epiſt. ad *Thom. Reineſ.* Dat. *Cygneæ* die 21. Feb. 1654.

Ejus in *Titum Livium* Commentarii magna in exiſtimatione ſunt; Eos evulgavit tribus Voluminibus in 8°. ann. 1665. Sed Dominus *Colomies* arbitratur conſultum fore ſi eis adjicerentur Epiſtolæ filii ejus, qui parum provecta ætate Patris menſuram, inquit, jam impleverat; additque plura in iis occurrere loca Geographiam ſpectantia mirifice emendatata. Neſcio cur Dominus *Furetierius Johannem Fridericum Gronovium* incommodis *Pædagogis* & imperitis *Criticis* an numeraverit. Dominus *Baillet*, Iudiciis Eruditorum. *Pariſ.* 1685. Gallicè.

Gronovius Livio ſuo æternùm addictus implebit *Patavium* ſuo nomine. Tot eximia in unum caput congerit, ut pulchrè *Turnebum* referre mihi videatur; non autem jejunos illos, qui ut plurimum leves nugas magno & prolixo ſtudio

Popello venditant. *Claud. Sarrav.* in Epist. ad *Alex. Morum Lut. Par.* Prid. Non. Nov. 1643.

Quàm gaudeo de munere tuo, molem si libelli spectes, minuto; sin fructum, ingenti. Ita multa bona de *Sestertio*, obiter etiam de aliis doces vel doctissimos; in his etiam heroas illos *Budæum*, *Hottomannum*, *Scaligerum*, & tot alios in Rep. literariâ principem obtinentes locum. Gratulor ingenio tuo; gratulator Urbi vest æ, imò Orbi, quando ut voce urbem, sic orbem calamo doces. Deus diutissimè te conservet, præsertim seculo hôc ad barbariem non sensim eunte, sed gradu adeò præcipiti grassante. Quæ eò fidentiùs scribo, quia nihil periculi est, ne sermo cujusquam inflare possit, quando non minus modestiam mirari soleo, quàm ingenio acri, acre additum judicium, & utrique raram eruditionem & multijugam *Ger. Joh. Voss.* in Epist. CCCCLXXXV.

Extat Diatribe in *Pap. Statii* Sylvarum libros 5. *Hagæ Comitis* 1637 8°.

Extat Monobiblos Observatorum in Scriptoribus Ecclesiasticis *Daventriæ* 1651. 12°.

Extant Observationum libri 3. *Lug. Bat.* 1639. 8°.

Extat de Sestertiis, seu veteri pecuniâ *Græcâ & Romanâ. Daventriæ* 1643. 8°. Et *Amstel.* 1656. 8°.

THOMAS WILLIS.

Clar. An. D. MDCLXX.

NAtus honesto loco, circa A. C. 1620. Patre Philosophiæ Magistro in Academiâ *Anglorum Oxoniensi* creato: ipse verò primùm Theologiæ operam dedit in eadem Academiâ: Sed postea mutato consilio ad Medicinam conversus, ejus Doctor & Professor Philosophiæ Naturalis *Oxoniæ* renunciatus est: circa A. C. 1667. *Londinum* ad Medicinam faciendam evocatus est, ibique obiit A. C. 1677. ætatis suæ circiter 57.

Scripsit de Fermentatione, de Febribus, de Cerebri Anatome, de Anima Brutorum, Pharmaceuticen Rationalem, multaque alia quæ ad rem Medicam pertinent.

Nuperrimè *Thomas Willis Anglicæ* Academiæ Dynastes, qui cùm Fermentatione Febrium Doctrinam clariùs quàm fecerint veteres recluserit, in Cerebrum tam diligenti incubuit sectione ut deteacula medullaria succi nervei, spiritumque aptas ad Cerebri ac interiorum sensuum motus operationes, & collatis diversorum animantium Cerebri structuris, non constantes imaginationis, Phantasiæ, appetituum, ac memoriæ modos, ac demum vel ipsam animam brutorum, quàm graphicè oculis ipsis ulteriùs subditurum promittit, singulari ausu & nobili conatu sit assecutus. *Car. Fracassat.* Dissert. Epistolic. de Cerebro ad *Marcell. Malpighium*, p. 177. 178 edit. *Amstel.* 1669. in 12°.

Submissè ac reverenter veniam posco, quòd Doctori *Willisio* non assentiar. Nemo sagacis ingenii Praxin ejus culpare potest: Methodos authenticas non alteravit, sed novas & plausibiles pro antiqua rationes attulit. Is in eo Charactere est

Digitized by Google

eſt agnoſcendus, quòd vix quiſquam iu ejus ſententiis dum vigilat cum ſuperet; & hæc eſt peculiaris ejus felicitas quod vel ejus ſomnia jucunditate atque cohærentia non careant. *Henr. Stubbe*, Diſſertatione de Phlebotomia, adverſus G. *Thorſoen* p.44.45. impreſſa *Londini* 1671. in 4°. Angl.

Semper conſideravi Diſſertationem eruditi illius Viri (nimirum Doctoris *Willis*) de *Febribus*, ut unum è maximi judicii Scriptis quod Facultas noſtra unquam produxerit. Succincta eſt ſine obſcuritate & ſine omiſſione ullarum circunſtantiarum, quæ ſive frequenter, ſive ratiò ſub Medici conſiderationem cadunt, & cùm Praxis tum Medicamenta tam integra traduntur ab eo, tamque uſu comprobata ſecundum Artis & practicarum Obſervationum Regulas, à nobis obſervatas, ut ab omnibus invidiæ atque malitiæ telis ſecura ſit. *Ibid.* p. 172.

Liber ille (*Pharmaceutice Rationalis*) Domini *Willis* poſtremum opus non eſſet niſi mors illum abſtuliſſet in medio gloriæ, quam Doctis ſuis Scriptis ſibi paraverat. *Anglia* tumultus obſtiterunt ne in Scenam prodiret ſtatim ac ejus merita id jure poſtulabant: ſed bella non impediverunt quin privatim pace profunda frueretur, cujus mirifici fructus, animique ejus primi fœtus fuere *Tractatus de Fermentatione*, de *Febribus*, & *de Urinis*. Tractatus ejus de *Cerebri Anatomia*, de *Scorbuto* & de *Morbis quos ſtipant convulſiones*, in lucem venerunt, haud diù poſtquam Philoſophiæ profeſſione condecoratus fuit. Sed Oxonienſi Univerſitate ampliori Theatro dignus erat. Anno 1667. *Londinum* Evocatus eſt ad Medicinam exercendam, idque ineffabili gloria & ſucceſſu præſtitit. Ægrorum à quibus acceſſebatur multitudo nunquam tamen fecit ut muſæum ſuum deſereret, & poſtquam omnem his tulerat opem, Sanis doctrinæ ſuæ lucem impertiebat, nec magnus Præſcriptionum numerus quas quotidie tenebatur exarare, non obſtabat quin libros conſcriberet. Ille quem elaboravit in *inſolitum Sanguinis* ardorem, & in *Muſculorum motum*, in lucem prodiit initio urgentiſſimarum ejus Occaſionum, huncque ſecuti ſunt alii de *Anima Brutorum*, de *Cerebri morbis*, tamdemque ejus *Pharmaceutice. Ephemerides* Gallicæ *Eruditorum*. Diei Lunæ 20. Julii 1676. Gall.

Triſtiſſimus affertur nuncius, Autorem immortalitate digniſſimum, Pleuritidis inluctabili impetu oppreſſum, è vivis exceſſiſſe, nec profuiſſe *Domino* Artes, quæ *aliis omnibus* profuerunt. Dabit veniam Lector, ſi memoriæ tam ſacræ aliquantiſper parentemus; nec ſupervacuum ducet paucis audire, qualis ille vir fuerat, qui talia ſcripſerat: porrò intelligere gestiet, quàm bonus erat ille qui tam doctus, quàm etiam in pietatis praxi exercitatus, qui in Praxi Medicâ verſatiſſimus — Circa Annum 1667. *Londinum* ad Medicinam faciendam evocatus, mirum dictu, quàm citò, & quantâ cum laude inclaruerit, præſertim cum ita eſſet naturâ & moribus factus, ut nec verbis ad fucum faciendum compoſitis, nec vafris Agyrtarum technis ſe venditare poſſet. Sed licèt totos dies, & tantùm non noctes in ægrotantium curâ exhauriret, Arti ſuæ excolendæ libriſque conſcribendis uſque vacavit, unde inter mille interpellationes nati ſunt Tractatus De Sanguinis Accenſione, & Motu Muſculari, De Animâ Brutorum, De morbis Cerebri, Pharmaceutices Rationalis pars prior, & demum altera —

Porrò pientiſſimæ Animæ Divini Numinis cultus eadem uſque curâ inſederat, & quandoquidem horis Canonicis in Eccleſiâ Parochiali Ædibus ſuis vicinâ precibus publicis per negotia intereſſe non liceret; ut officia ſacra primo mane & ſero veſpere ibidem celebrarentur, procuravit; iiſque, negotiis quibuſcunq; fruſtrà reclamantibus ſemper ferè vacavit. Inſuper cùm videret inſtitutum illud utile admodum fuiſſe pluribus, qui in vicinià pariter toto die in Mercaturâ aliiſque artibus exercendis diſtringebantur, Sacerdotem id munus per futura ſecula obiturum idoneo ſalario dotavit. Vit. *Thom. VVillis*, præfix. Opp. ejuſdem, Impreſſ. *Genevæ apud S. De Tournes.* 4°.

TANAQUILLUS FABER.

Vixit & ſcripſit Ann. D. MDCLXXXV.

Cadomenſis, Profeſſor *Salmurienſis*, exaravit Epiſtolas Criticas *Salmurii* editas, Anno 1659. Notas in *Lucianum* de morte *Peregrini*, Anno 1655. item in *Ælianum*, *Anacreontem*, *Dionyſium Alexandrinum*, *Apollodorum*, *Longinum*, *Terentium*, *Lucretium*, *Phædrum*, *Juſtinum*, &c.

Tanaquillus Faber Cadomenſis, non ſolùm *Græcis* & *Latinis* Literis egregiè eſt imbutus, ſed & rarà valet ἀγχινοίᾳ. *Sam. Bochart.* in Hierozoic. 2. 18.

Tanaquillus Faber, homo dum vixit, perfacetus fuit, omnique *Græcâ* & *Latinâ* urbanitate mirificè excultus. *Jac. Tollii* Fortuit. p. 320.

Quantum in Linguâ *Græcâ* & *Latinâ* ſupra Doctorum vulgus ſapias, & valeas, nemo fere hîc ignorat. Cl. *Sarrav.* in Epiſt. ad *Tan. Fabr. Lut. Par.* 29. Mart. 1651.

Tanaquillus Faber præclarus vir eſt primæque hodiernorum Eruditorum Claſſis. *Guido Patin*, Epiſt. 148. Gallicè.

Tannaquillus Faber Vitas quorundam *Græcorum Poetarum* idiomate noſtro contexuit. Author *Ephemeridum Eruditorum* ait illas jucundiſſimo ſtylo ſcriptas eſſe, eòque gratiùs exceptas fuiſſe, quòd de hujuſmodi materia nihil hactenus lingua noſtra ſcriptum eſſet. Sed ut diverſi guſtûs ſunt homines, idem ille ſtylus qui quibuſdam arridet, aliis nauſeam movet quoniam illum nimis humilem deprehenderunt, quique pædagogicam ut quidem arbitrantur, affectationem ſapiat. Præterea plura narrare poterat quàm ab eo factum eſt. Multam tamen eruditionem continet illa *Synopſis*, dolendumque eſt quòd nihil nobis dixerit de inſigni auxilio quod ex Opere *Lilii Gregorii Giraldi* accepit. *Judicia Eruditorum* per *Baillettum* Pa is. 1685. Gallicè.

Tanaquillus Faber duo evulgavit Volumina *Epiſtolarum Philologicarum* 4. Tomis. Omnia quæ illis pertractat Argumenta ferè ſunt *Critica*. Plurima in illis viſuntur Veterum loca quæ admodum eruditè ab ipſo explicantur, ingenioſæ Conjecturæ ad loca reſtituenda quæ depravata videntur, eximiæque obſervationes circa *Hiſtoriam* & *Chronologiam*. Sed difficile eſt dicere an magis proficua

Digitized by Google

proficua quàm nocua sit Authoribus de quibus loquitur, illa Domini *Fabri Critica*. Si enim plura operum illorum loca elucidavit, plures in iisdem notabiles nævos propalavit, imo etiam contendit demonstrare illos frequenter linguam non intellexisse qua in suis Libris usi sunt, nec Authores quos in illis citant, & inter alios in exemplum adducit *Titum Livium, Terentium Aristotelem, Diptatium, Tacitum, Eusebium, Eustathium* &c. Satis ei non fuit *Historicos* & *Poetas* emendare, *Criticem* suum in ipsam *Scripturam Sacram* convertit, pluraque retigit loca in quibus voces mutavit, periodos transposuit, & quandoque lineas integras erasit: idque nullam ejus quod asserit probationem afferens, nisi quòd sibi videatur sensum hac ratione meliorem & pleniorem fore. *Ephemerides Eruditorum* Gallicæ, Dici Lunæ 3 Maii 1666.

Extat præterea in hoc altero Epistolarum Volumine *Aristophanis* Comœdia una, quam recèns Latinè reddidit doctissimèque commentatus est Dom. *Le Fevre*. Potuisset tamen sollicitè non explicare quædam in quibus ipse *Aristophanes* aliquam obscuritatem affectasse videtur. Absurdum saltem videbitur, quòd eodem Volumine ocurrat explicatio plurium *Scripturæ Sacræ* locorum & spurcissimorum *Aristophanis* dictorum, idest, eorum quæ in Ethnicorum libris impurissima sunt, & eorum quæ in *Christianissimo* ut sanctissima suspiciuntur. *Ibidem*.

Quæ cùm ita sese habeant, miror extitisse nuper admodum *Tanaquillum Fabrum*, virum cætera erúditum & ingeniosum, sed præ nimio sui amore caligantem haud tarò, quod ferendum utcunque esset, si hæc φιλαυτία & immoderata sui ostentatio cum malignitate & contemptu alieno non conjungeretur. Hunc, inquam, *Tanaquillum Fabrum* miror in *Epistolis* nuper editis ausum affirmare, nævum in hoc ipso, de quo nunc agimus, *Nasoniano* loco à nemine animadversum, nedum sublatum fuisse, cùm vix alius in toto *Nasone* locus occurrat, qui ingenia nostri temporis plura exercuerit, atque in se converterit, ut jam vidimus. Nec monere id neglexit meus pater in editione suâ, quâ se usum esse *Faber* ipse non diffitetur. Illud verò magis mirandum tam securè & confidenter *Salmasiana* scrinia à *Fabro* compilari, & cum *pulviculo*, quod ajunt, hoc est, cum *Lucretiano* loco, qui *Nazariani* castigationem unicè confirmet, corradi, atque in succum & sanguinem *Epistolarum* suarum converti. *Nic. Heins.* Not. in *Ovid.* lib. 2. De *Art. Amand.* vers. 669.

Sit gracilis, macie quæ malè viva suâ est.

Tanaquillus Faber vir doctissimus fuit, Philologus, Græcarum literarum peritissimus, velocis sed & audacioris ingenii, *Salmuriensis* Academiæ Professor: multa ex ingenio suo in Autoribus reposuit, etsi Manuscriptis Libris destitutus; quæ tamen ipsi temeritas nonnunquam feliciter cessit ingenii solertiâ sæpè percipienti, quod alii magno labore in Manuscriptis requirunt. Non semel tamen aliis ob audaciam suam vapulat Scriptoribus: nam corrigit sæpè pro

lubitu mendosa loca, *destruit, adificat, mutat quadrata rotundis.* Multa suarum conjecturarum complexus est Epistolis suis, quarum libri duo sunt, quibus autorum veterum loca adversus omnium sententias explicat, ob festivitatem ingenii & acumen magno in pretio habendus. Aliquem Epistolarum illarum locum, ubi *Livium* reprehendit, ut qui quondam Latinæ Linguæ vocem non satis intellexisset, sugillarunt *Ephemeridum* Scriptores Gallici, qui tamen ab ipso probè depexi libro quodam Gallico, cui titulus: *Iournal du Iournal.* Scripsit, ut hoc obiter memorem, de Religionum unione Librum Gallicâ Linguâ, quo nec Pontificiis nec Reformatis placuit, illorum vitia in nuditate suâ sistens, horum verò invidiam incurrens, quòd jungere *Gryphes Equis* laboraret: qui liber & in Belgicam Linguam conversus est. Cæterùm magnæ fuerunt istius Viri Calamitates domesticæ, de quibus sæpè conqueritur. Filiam doctam habuit, quæ hodie libros scribit in gratiam *Delphini*, quæ & ipsa dicitur imitari Patrem. Edidit quoque *prima Scaligerana*, quibus Præfationem præmittit, in qua de fatis suis queritur. *Dan. Georg. Morhof.* Polyhist. pag. 297, 298.

INDEX

Digitized by Google

INDEX.

Prima *Columna continet Indicem Alphabeticum Authorum qui in hoc libro recenſentur*; Secunda *deſignat ſæculum Authorum qui ante Chriſtum floruerunt*; Tertia *ſæculum eorum qui poſt Chriſtum floruerunt*; & Quarta *Paginam libri in quâ ſinguli Authores reperiri poſſunt.*

A	ante Chr.	poſt Chr.	pag.
Accurſius *Franciſcus*		1223	406
Acoſta *Ioſephus*		1585	823
Ælianus		129	153
Æmilius *Paulus*		1520	546
Æſchines	353		31
Æſchylus	482		7
Agathias		560	327
Agricola *Georgius*		1535	585
Agricola *Rodulphus*		1474	479
Agripoa *Henr. Cornelius*		1520	549
Albertus Magnus		1260	416
Andreas Alciatus		1535	587
Alcvinus		780	342
Aldrovandus *Vlyſſes*		1590	837
de Alliaco *Petrus*		1398	445
D. Ambroſius		374	247
Amiotus *Iacobus*		1570	740
Ammianus Marcellinus		380	257
Anaſtaſius		870	354
Anſelmus		1053	369
Antoninus *M. Aurelius*		161	169
Apollonius Pergæus	240		41
Apollonius Rhodius	235		43
Appianus		123	150
Apulejus		163	170
Aquila		128	151
Aquinas *Thomas*		1255	413
Aratus	271		39
Archimedes	221		44
Aretinus *Leonardus*		1410	453
Ariſtophanes	400		21
Ariſtoteles	343		32
Arnobius		303	213
Arrianus		147	166
Athanaſius		326	223
Athenæus		155	167
Audoenus *Iohannes, vulgò* Ovven		1610	913
Averroes		1150	385
D. Auguſtinus		396	270
Auguſtinus *Antonius*		1570	741
Avicenna		1040	357
Auſonius		390	268
B Acon *Franciſc.*		1610	903
Balæus *Ioh.*		1552	683
Baldvinus *Franciſc.*		1560	708
Baldus		1400	447
Baſſacius *Ioh. Lud.*		1640	1031
Baſſamon		1180	396
Barbarus *Hermolaus*		1480	487
Barclaius		1620	933

Digitized by Google

INDEX

	ante Chr.	post Chr.	pag.
Barclajus *Ioh.*		1620	933
Barlæus *Caſpar*		1640	1033
Baronius *Cæſar*		1590	861
Barthius *Caſpar*		1635	1010
Bartolus de Saxoferrato		1350	435
Baſilius		370	241
Baudius *Dominicus*		1600	877
Becanus *Ioh. Goropius*		1560	712
Beda		703	339
Bellarminus		1610	908
Bembus *Petrus*		1520	554
Bernardus		1115	372
Beroaldus *Philippus*		1500	515
Beroſus	257		40
Beza		1560	710
Billius *Iacobus*		1575	771
Bleſenſis *Petrus*		1160	392
Blondus *Flavius*		1440	465
Blondellus *David*		1640	1012
Bocatius *Ioh.*		1366	437
Boccalinus *Trajan.*		1610	927
Bochartus *Samuel*		1650	1036
Bodinus *Ioh.*		1570	744
Boëthius		510	317
Bradvvardinus *Thomas*		1348	430
Brahe *Tycho*		158	789
Barnabas Briſſonius		1580	791
Brodæus *Ioh.*		1550	658
Bucerus *Martinus*		1530	575
Buchananus *Georgius*		1545	654
Bucholcerus *Abraham.*		1576	787
Budæus *Gul.*		1520	565
Busbequius		1575	786
Buxtorfius, *Ioh.* ſenior		1610	910

C

C. *Iulius* Cæſar	46		66
Cajetanus		1 20	547
Ioh. Calvinus		1545	646
Calviſius *Sethus*		1605	896
Gul. Camdenus		1600	880
Camerarius *Ioachim.*		1535	590
Campanella *Thomas*		1620	936
Cantacuzenus *Ioh.*		1341	428
Canterus *Gul.*		1570	748
Canus *Melchior*		1530	569
Capella *Martianus*		490	307
Capellus *Ludovicus*		1630	971
Capitolinus *Iulius*		298	211
Cardanus *Hieronymus*		1544	641
Carteſius *Renatus*		1640	1014
Caſa *Ioh.*		1545	643
Caſaubonus *Iſaac.*		1600	882
Caſſander *Georgius*		1560	727
Caſſiodorus *M. Aurelius*		514	318
Caſtalio *Sebaſtian.*		1555	700
Cato *M. Porcius*	190		47
Catullus *C. Valerius*	44		69
Cedrenus *Georgius*		1057	361
Chaucerus *Galfred.*		1380	443
Chemnitius *Martin.*		1570	768
Chryſoſtomus		398	276
Ciacconius *Petrus*		1570	750
Cicero *M. Tullius*	78		57
Cinnamus *Ioh.*		1160	394
Claudianus *Claudius*		388	263
Clavius *Chriſtoph.*		1580	821
Alexandrinus *Clemens*		192	178
Cluverius *Philippus*		1616	931
Columella		58	107
Cominæus *Philippus*		1490	510
Comnena *Anna*		1118	375
Contarenus *Gaſpar*		1535	606
Copernicus *Nicolaus*		1536	609
Cujacius *Iacobus*		1570	752
Cunæus *Petrus*		1620	238
Q. Curtius		80	121
Cuſanus *Nicolaus*		1448	467
Cuſpinianus *Ioh.*		1515	538
Cyprianus		248	201
Cyrillus Alexandrinus		412	287

Dallæus

Digitized by Google

INDEX

	ante Chr.	post Chr.	pag.
D.			
DAllæus *Ioh.*		1640	1017
Dantes Aligerus		1310	421
Delrio *Martin. Anton.*		1600	885
Demosthenes	356		29
Dempsterus *Thomas*		1610	914
de Dieu *Ludovicus*		1650	973
Dio Cassius		230	194
Dio Chrysostomus		111	145
Diodorus Siculus	60		62
Diogenes Laërtius		140	158
Dionysius Halicarnass.	26		80
Dousa, Pater *Ianus*		1585	824
Dousa, Filius *Ianus*		1597	875
Drusius *Ioh.*		1600	887
Duarenus *Franciſc.*		1550	660
Ducæus *Fronto*		1610	916
E			
ELias, Levita		1540	611
Emmius *Vbbo*		1610	917
Ennius *Quintus*	184		42
Epictetus		82	123
Epiphanius		370	239
Erasmus		1510	526
Erigena *Ioh.*		858	349
Erpenius *Thomas*		1620	940
Evagrius Scholasticus		595	333
Euclides	332		35
Eunapius		380	260
Euripides	448		12
Eusebius		315	219
Ezra *Aben*		1145	384
F			
FAber *Iacobus*		1503	521
Faber *Petrus*		1585	826
Faber *Tanaquillus*		1685	1060
Fabricius *Georgius*		1565	729
Fagius *Paulus*		1545	645
Fallopius *Gabriel*		1535	596
Fernelius *Ioh.*		1540	623
Ficinus *Marsilius*		1480	492
Flacius Illyricus *Matth.*		1560	714
Flaccus C. *Valerius*		73	116
Florus *L. Annæus*		201	184
Folieta *Hubertus*		1565	737
Fracastorius *Hieronym.*		1530	581
Frontinus *Sext. Iul.*		85	128
Fulgentius Afer		508	313
Fulgentius Grammaticus		510	315
G			
GAgurius *Robertus*		1494	513
Galenus *Claudius*		143	163
Galfridus Monumotensis		1151	388
Galilæus Galilæi		1605	897
Gassendus *Petrus*		1625	964
Gaza *Theodorus*		1455	475
Gelenius *Sigismund*		1545	651
Gellius *Aulus*		112	146
Génebrardus *Gilbert.*		1580	793
Gennadius		492	309
Gerson *Ioh.*		1404	449
Gesnerus *Conradus*		1550	661
Gifanius *Obertus*		1590	858
Gilbertus *Gul.*		1610	919
Gildas		581	328
Clarcanus		1530	584
Goltzius *Hubertus*		1570	755
Goveanus *Antonius*		1550	666
Gratianus		1131	380
Gratius	paulò		88
Gregorius Magnus		590	330
Gregorius Nazianzenus		370	244
Gregorius Thaumaturgus		254	204
Gregorius Nyssenus		375	250
Gronovius *Ioh. Frid.*		1660	1056
Grosteſt *Robertus*		1235	408
Grotius *Hugo*		1620	945
Gruterus *Janus*		1610	922

Digitized by Google

INDEX

	ante Chr.	post Chr.	pag.
Grynæus *Simon*		1530	170
Gualter. da Hemmingford		1335	426
Guicciardinus *Franciſc.*		1520	551
Guilandinus *Melchior*		1580	795
Gulielmus *Ianus*		1584	830
Gyraldus *Lilius Gregorius*		1530	577
H.			
Hammoudus *Henric.*		1640	1019
Harveius *Gul.*		1630	987
Heinſius *Daniel*		1630	993
van Helmont *Ioh. Baptiſta*		620	955
Helvicus *Chriſtoph.*		1615	929
Herbertus *Edvvardus*		1630	996
Hermogenes		156	168
Herodianus		224	192
Herodotus	440		15
Heſiodus	944		
Heſychius		500	310
Heurnius *Ioh.*		1580	799
Heylin *Petrus*		1635	1008
Hierocles		302	212
Hieronymus		378	252
Hilarius		354	231
Hincmarus		845	344
Hippocrates	450		10
Hirtius *Aulus*	45		68
Hobbes *Thomas*		1650	1043
Hoeſchelius *David*		1605	900
Holſtenius *Lucas*		1650	1053
Homerus	907		
Hooker *Richardus*		1590	845
Horatius	36		75
Hoſomannus *Franciſc.*		1575	773
Hottingerus *Ioh. Henric.*		1660	1055
Hoveden *Rogerius*		1199	400
Huntingtonenſis *Henricus*		1150	387
Hyginus C. *Iulius*		4	90
I			
Iamblicus		345	208
Iameſius *Thomas*		1620	944
Janſenius *Cornelius*		1555	684
Ignatius		100	137
Joſephus *Flavius*		94	131
Jovius *Paulus*		1540	633
Irenæus		179	174
Iſæus	380		25
Iſidorus Hiſpalenſis		595	334
Iſidorus Peluſiota		412	286
Iſocrates	324		23
Juellus *Ioh.*		1559	705
Julianus		361	235
Julius Africanus		220	191
Junius *Franciſc.*		1590	857
Junius *Hadrian.*		1545	652
Juſtinianus		527	320
Juſtinus, Hiſtoricus		142	161
Juſtinus Martyr		140	159
Juvenalis		95	135
K			
Kempis à *Thomas*		1450	469
Kimchii *David*		1190	398
Kirchmannus		1630	975
L.			
Labbe *Philippus*		1650	1050
Lactantius		303	216
Lamber. Schafnaburgenſis		1077	366
Lambinus *Dionyſius*		1560	715
Lampridius *Ælius*		296	209
Lanfrancus		1070	32
Langton *Stephanus*		1204	402
à Lapide *Cornelius*		1620	950
Laſcaris *Ioh. Andreas*		1480	494
Latinus Latinius		1565	733
Launoius *Ioh.*		1650	1040
Lazius *VVolfgangus*		1555	686
Lelandus			

Digitized by Google

INDEX

	ante Chr.	post Chr.	pag.
Lelandus *Ioh.*		1540	626
Leonicenus *Nicolaus*		1480	485
Leunclavius *Ioh.*		1565	734
Libanius		360	233
Lightfoot *Ioh.*		1650	1041
Linacer *Thomas*		1510	534
Lindvvood *Gul.*		1422	455
Lipsius *Iustus*		1590	840
Livius *Titus*		12	21
Lombardus *Petrus*		1141	381
Longinus *Dionysius*		240	200
Lucanus *M. Annaeus*		60	111
Lucianus		170	172
Lucilius	129		54
Lucretius	105		55
Lullus *Raimundus*		1300	420
Lutherus *Martin.*		1517	540
Lyranus *Nicolaus*		1320	424
Lysias	406		20

M.

Macrobius		344	226
Maimonides		1160	390
Maldonatus *Ioh.*		1570	758
Malmesburiensis *Gul.*		1130	378
M. Manilius	32		77
Manutius *Paulus*		1560	718
Mariana *Ioh.*		1595	874
Martialis		82	125
Martyr *Petrus*		1540	613
Masius *Andreas*		1555	703
Mela *Pomponius*		45	104
Philippus Melanchthon		1540	615
Mercator *Gerardus*		1570	770
Mercerus *Ioh.*		1555	697
Mercerus *Iosias*		1620	952
Mercurialis *Hieronymus*		1580	300
Meursius *Ioh.*		1620	953
Minutius Felix		220	189
Mirandula *Ioh. Picus*		1484	497
Miraeus *Auberus*		1630	977
Molinaeus *Carolus*		1540	618
Molinaeus *Petrus*		1620	958
Arias Montanus *Benedict.*		1575	774
Montanus *Michael*		1580	819
Morinus *Ioh.*		1640	1035
Mornaeus *Philippus*		1595	872
Morus *Thomas*		1525	561
Munsterus *Sebastian.*		1530	579
Muretus *M. Ant.*		1575	777
Musculus *Wolfgangus*		1540	628

N.

Nannius *Petrus*		1550	664
Naudaeus *Gabriel*		1640	1022
Nepos *Cornelius*	40		71
Neubrigensis *Gul.*		1200	401
Nicetas Acominatus		1204	404

N.

Ocellus Lucanus	Incertae		
Oecolampadius *Ioh.*	aetatis	1520	544
Oecumenius		990	356
Onuphrius Panvinius		1565	731
Oppianus		217	187
Origenes		230	197
Orosius *Paulus*		416	290
Ortelius *Abraham.*		1575	780
Ovidius	7		85

P.

Paginus *Sanctes*		1510	536
Pamelius *Iacobus*		1575	779
Pancirolus *Guido*		1570	757
Papinianus		200	183
Paracelsus		1535	597
Paris *Matthaeus*		1240	410
Passeratius *Ioh.*		1585	831
Paterculus *C. Vellejus*		27	101
Patricius *Francisc.*		1580	797
Pausanias		13	155
Peirescius		1620	962

Digitized by

INDEX

	ante Chr.	post Chr.	pag.
Pererius *Benedictus*		1585	834
Petronius *Iac. Davyus*		1600	889
Perottus *Nicolaus*		1460	477
Persius		57	105
Peravius *Dionysius*		1630	979
Petitus *Samuel*		1640	1023
Petrarcha *Francisc.*		1350	432
T. Petronius Arbiter		64	113
Peucer *Caspar*		1565	735
Phædrus		20	96
Philelphus *Francisc.*		1450	471
Philo		40	102
Philostorgius		425	295
Philostratus		204	186
Photius		858	551
Pichereellus		1560	725
Pierius Valerianus *Ioh.*		1520	557
Pighius *Albertus*		1535	592
Pighius *Stephanus*		1580	802
Pignorius *Laurentius*		1620	962
Pindarus	476		2
Pinellus		1580	804
Pintianus		1535	607
Pithæus *Petrus*		1580	805
Platina *Bartholomæus*		1474	481
Plato	366		26
Plautus	182		50
Plinius, *senior*		75	118
Plinius, *junior*		100	141
Plotinus		250	203
Plutarchus		104	143
Poggius		1407	451
Politianus *Angelus*		1490	507
Pollux *Iulius*		185	176
Polus *Reginaldus*		1540	627
Polybius	220		46
Polycarpus		94	133
Pomponius Lætus *Iulius*		1480	495
Pontacus *Arnoldus*		1600	891
Pontanus *Ioh. Iovian.*		1485	500
Porphyrius		270	206
Possevinus *Antonius*		1590	849
Postellus *Gul.*		1550	667
Priscianus		528	326
Proclus		500	312
Procopius		527	323
Propertius	19		82
Prosper *Tiro*		446	304
Prudentius		405	282
Psellus *Michael*		1050	359
Ptolomæus *Claudius*		140	156
Puteanus *Erycius*		1630	981

Q.

Quintilianus		85	127

R.

Rabanus Maurus		847	348
Rabelæsus *Francisc.*		1540	631
Rainoldus *Ioh.*		1590	847
Ramus *Petrus*		1560	721
Raulæus *Gualter*		1610	906
Rhenanus *Beatus*		1515	524
Rhodiginus		1510	531
Rigaltius *Nicolaus*		1630	984
Ritterhusius *Conradus*		1600	892
Robertellus *Franciscus*		1555	693
Rondeletius *Gul.*		1555	695
Rufinus		390	265

S

Sabellicus		1490	505
Sadoletus		1530	573
Salmasius		1640	1025
Salvianus		440	302
Salustius	49		64
Samarthanus *Scævola*		1590	851
Sambucus *Ioh.*		1575	72
Sanderson *Robertus*		1630	1006
Sannazarius *Iacobus*		1500	516
Sarisburiensis *Ioh.*		1172	395

Digitized by Google

	ante Chr.	post Chr.	pag.
Sarpius *P. Paulus*		1595	864
Savanarola *Hieronym.*		1480	490
Savilius *Henricus*		1610	925
Scaliger *Iul. Cæsar*		1535	600
Scaliger *Iosephus*		1580	808
Schottus *Andreas*		1590	856
Scioppius *Gaspar.*		1630	985
Scotus *Ioh. Duns*		1300	418
Seldenus *Ioh.*		1630	990
Seneca *M. Annæus*		20	28
Seneca *L. Annæus*		65	109
Sennertus *Daniel*		1610	921
Senensis *Sixtus*		1555	691
Seratius *Nicolaus*		1595	868
Severus *Sulpicius*		400	280
Sidonius		472	306
Sigebertus		1100	371
Sigonius *Carolus*		1570	760
C. Silius Italicus		72	115
Simlerus *Iosias*		1570	762
Sirmondus *Iacobus*		1625	966
Sleidanus *Ioh.*		1540	628
Socrates Scholasticus		440	299
Sophocles	445		14
Sozomenes *Hermias*		440	301
Sphanhemius *Fridericus*		1640	1028
Spartianus *Ælius*		293	208
Spelmannus *Henricus*		1620	942
Statius *Publius Papinius*		85	129
Stephanus *Robertus*		1540	636
Stephanus *Henricus*		1580	811
Strabo		15	24
Strada *Famianus*		1590	857
C. Suetonius Tranquillus		112	148
Suidas		1081	367
Sydnæus *Philippus*		1586	828
Szlburgius *Fridericus*		1580	813
Sylvius *Æneas*		1458	475
Symmachus		384	261
Synesius		410	284

T.

	ante Chr.	post Chr.	pag.
Tacitus *Cornelius*		100	139
Taubmannus *Frid.*		1605	921
Terentius *Publius*	154		52
Tertullianus		192	180
Themistius		352	229
Theocritus	272		38
Theodoretus		423	292
Theognis	548		6
Theophrastus	305		36
Theophylactus		1071	364
Theophylactus Simocatta		611	337
Thuanus *Iac. Augustus*		1600	895
Thucydides	429		18
Tibullus	15		83
Tiraquellus *Andreas*		1550	671
Toletus *Francisc.*		1580	814
Torquatus Tassus		1585	835
Torrentius *Lævinus*		1580	817
Tostatus *Alphonsus*		1440	458
Trapezuntius *Georgius*		1440	460
Tremellius		1560	723
Trithemius		1490	503
Trismegistus *Hermes*	Mosi coævus		1
Turnebus *Adrianus*		1555	688
Turrianus *Franciscus*		1550	681

V

	ante Chr.	post Chr.	pag.
Valerius Maximus		27	92
Valesius *Henricus*		1640	1029
Valla *Laurentius*		1440	462
Varro *M. Terentius*	68		60
Vatablus *Franciscus*		1535	603
Vavasor *Francisc.*		1650	1051
Velserus *Marcus*		1595	870
Vesalius *Andreas*		1550	678
Victor *Aurelius*		396	275
Victorinus Afer.		362	237
Victorius *Petrus*		1550	673
Vida *M. Hieronymus*		1550	675

INDEX

	ante Chr.	post Chr.	pag.
Victa *Franciſc.*		1590	859
de Villa Nova *Arnoldus*		1340	427
Vincentius *Bellovacenſis*		1244	411
Vincentius *Lerinenſis*		434	298
Virgilius *Polydor.*		1540	638
Virgilius Maro *Pub.*	32		73
Viterbienſis *Ioh. Annius*		1475	483
Vitruvius	31		78
Vives *Ioh. Ludovicus*		1500	519
Volaterranus *Raphaël*		1505	523
Voſſius *Ger. Ioh.*		1625	969
Urſinus *Fulvius*		1575	784
Uſſerius *Iacobus*		1630	999
Vulcanius *Bonaventurâ*		1590	860

W.

Weſtmonaſter. *Matt.*		1377	441
Whethamſtead. *Ioh.*		1430	456
Wicleuus *Ioh.*		1370	439
Wierus *Ioh.*		1570	764
Willis *Thom.*		1670	1508
Wolphius *Hieronym.*		1570	766

N.

Xenophon	387		24
Ximenius *Franciſc.*		1506	525
Ximenius *Roderic.*		1208	405
Xiphilinus *Ioh.*		1073	365
Xylander *Gul.*		1565	738

Z.

Zanchius *Hieronym.*		1570	767
Zonaras *Ioh.*		1118	376
Zoſimus		425	296
Zvvinglius *Hulderic.*		1525	560

FINIS.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

zed by Google

Digitized by Google